The Holy Bible: Latin Vulgate Translation

by

Anonymous

About The Holy Bible: Latin Vulgate Translation

Title:	The Holy Bible: Latin Vulgate Translation
URL:	http://www.ccel.org/ccel/bible/vul.html
Author(s):	Anonymous
Publisher:	Grand Rapids, MI: Christian Classics Ethereal Library
Description:	This Bible translation was converted automatically from data files made available by the Unbound Bible project. Book names, introductions, titles, paragraphs, and the like were not available, so standard English names have been used. Therefore this file would benefit from additional work by someone who has access to a print edition.
Source:	The Unbound Bible
Language:	Latin
Rights:	Public Domain
Date Created:	2002-12-31
CCEL Subjects:	All; Bible

Table of Contents

Holy Bible

Latin Vulgate Translation

Old Testament

Genesis

Chapter 1

1 in principio creavit Deus caelum et terram 2 terra autem erat inanis et vacua et tenebrae super
faciem abyssi et spiritus Dei ferebatur super aquas 3 dixitque Deus fiat lux et facta est lux 4 et vidit
Deus lucem quod esset bona et divisit lucem ac tenebras 5 appellavitque lucem diem et tenebras
noctem factumque est vespere et mane dies unus 6 dixit quoque Deus fiat firmamentum in medio
aquarum et dividat aquas ab aquis 7 et fecit Deus firmamentum divisitque aquas quae erant sub
firmamento ab his quae erant super firmamentum et factum est ita 8 vocavitque Deus firmamentum
caelum et factum est vespere et mane dies secundus 9 dixit vero Deus congregentur aquae quae
sub caelo sunt in locum unum et appareat arida factumque est ita 10 et vocavit Deus aridam terram
congregationesque aquarum appellavit maria et vidit Deus quod esset bonum 11 et ait germinet
terra herbam virentem et facientem semen et lignum pomiferum faciens fructum iuxta genus suum
cuius semen in semet ipso sit super terram et factum est ita 12 et protulit terra herbam virentem et
adferentem semen iuxta genus suum lignumque faciens fructum et habens unumquodque sementem
secundum speciem suam et vidit Deus quod esset bonum 13 factumque est vespere et mane dies
tertius 14 dixit autem Deus fiant luminaria in firmamento caeli ut dividant diem ac noctem et sint
in signa et tempora et dies et annos 15 ut luceant in firmamento caeli et inluminent terram et factum
est ita 16 fecitque Deus duo magna luminaria luminare maius ut praeesset diei et luminare minus
ut praeesset nocti et stellas 17 et posuit eas in firmamento caeli ut lucerent super terram 18 et
praeessent diei ac nocti et dividerent lucem ac tenebras et vidit Deus quod esset bonum 19 et factum
est vespere et mane dies quartus 20 dixit etiam Deus producant aquae reptile animae viventis et
volatile super terram sub firmamento caeli 21 creavitque Deus cete grandia et omnem animam
viventem atque motabilem quam produxerant aquae in species suas et omne volatile secundum

genus suum et vidit Deus quod esset bonum 22 benedixitque eis dicens crescite et multiplicamini
et replete aquas maris avesque multiplicentur super terram 23 et factum est vespere et mane dies
quintus 24 dixit quoque Deus producat terra animam viventem in genere suo iumenta et reptilia et
bestias terrae secundum species suas factumque est ita 25 et fecit Deus bestias terrae iuxta species
suas et iumenta et omne reptile terrae in genere suo et vidit Deus quod esset bonum 26 et ait faciamus
hominem ad imaginem et similitudinem nostram et praesit piscibus maris et volatilibus caeli et
bestiis universaeque terrae omnique reptili quod movetur in terra 27 et creavit Deus hominem ad
imaginem suam ad imaginem Dei creavit illum masculum et feminam creavit eos 28 benedixitque
illis Deus et ait crescite et multiplicamini et replete terram et subicite eam et dominamini piscibus
maris et volatilibus caeli et universis animantibus quae moventur super terram 29 dixitque Deus
ecce dedi vobis omnem herbam adferentem semen super terram et universa ligna quae habent in
semet ipsis sementem generis sui ut sint vobis in escam 30 et cunctis animantibus terrae omnique
volucri caeli et universis quae moventur in terra et in quibus est anima vivens ut habeant ad
vescendum et factum est ita 31 viditque Deus cuncta quae fecit et erant valde bona et factum est
vespere et mane dies sextus

Chapter 2

1 igitur perfecti sunt caeli et terra et omnis ornatus eorum 2 conplevitque Deus die septimo opus
suum quod fecerat et requievit die septimo ab universo opere quod patrarat 3 et benedixit diei
septimo et sanctificavit illum quia in ipso cessaverat ab omni opere suo quod creavit Deus ut faceret
4 istae generationes caeli et terrae quando creatae sunt in die quo fecit Dominus Deus caelum et
terram 5 et omne virgultum agri antequam oreretur in terra omnemque herbam regionis priusquam
germinaret non enim pluerat Dominus Deus super terram et homo non erat qui operaretur terram
6 sed fons ascendebat e terra inrigans universam superficiem terrae 7 formavit igitur Dominus Deus
hominem de limo terrae et inspiravit in faciem eius spiraculum vitae et factus est homo in animam
viventem 8 plantaverat autem Dominus Deus paradisum voluptatis a principio in quo posuit hominem
quem formaverat 9 produxitque Dominus Deus de humo omne lignum pulchrum visu et ad

vescendum suave lignum etiam vitae in medio paradisi lignumque scientiae boni et mali 10 et
fluvius egrediebatur de loco voluptatis ad inrigandum paradisum qui inde dividitur in quattuor
capita 11 nomen uni Phison ipse est qui circuit omnem terram Evilat ubi nascitur aurum 12 et aurum
terrae illius optimum est ibique invenitur bdellium et lapis onychinus 13 et nomen fluvio secundo
Geon ipse est qui circuit omnem terram Aethiopiae 14 nomen vero fluminis tertii Tigris ipse vadit
contra Assyrios fluvius autem quartus ipse est Eufrates 15 tulit ergo Dominus Deus hominem et
posuit eum in paradiso voluptatis ut operaretur et custodiret illum 16 praecepitque ei dicens ex
omni ligno paradisi comede 17 de ligno autem scientiae boni et mali ne comedas in quocumque
enim die comederis ex eo morte morieris 18 dixit quoque Dominus Deus non est bonum esse
hominem solum faciamus ei adiutorium similem sui 19 formatis igitur Dominus Deus de humo
cunctis animantibus terrae et universis volatilibus caeli adduxit ea ad Adam ut videret quid vocaret
ea omne enim quod vocavit Adam animae viventis ipsum est nomen eius 20 appellavitque Adam
nominibus suis cuncta animantia et universa volatilia caeli et omnes bestias terrae Adam vero non
inveniebatur adiutor similis eius 21 inmisit ergo Dominus Deus soporem in Adam cumque
obdormisset tulit unam de costis eius et replevit carnem pro ea 22 et aedificavit Dominus Deus
costam quam tulerat de Adam in mulierem et adduxit eam ad Adam 23 dixitque Adam hoc nunc
os ex ossibus meis et caro de carne mea haec vocabitur virago quoniam de viro sumpta est 24 quam
ob rem relinquet homo patrem suum et matrem et adherebit uxori suae et erunt duo in carne una
25 erant autem uterque nudi Adam scilicet et uxor eius et non erubescebant

Chapter 3

1 sed et serpens erat callidior cunctis animantibus terrae quae fecerat Dominus Deus qui dixit
ad mulierem cur praecepit vobis Deus ut non comederetis de omni ligno paradisi 2 cui respondit
mulier de fructu lignorum quae sunt in paradiso vescemur 3 de fructu vero ligni quod est in medio
paradisi praecepit nobis Deus ne comederemus et ne tangeremus illud ne forte moriamur 4 dixit
autem serpens ad mulierem nequaquam morte moriemini 5 scit enim Deus quod in quocumque die

comederitis ex eo aperientur oculi vestri et eritis sicut dii scientes bonum et malum 6 vidit igitur
mulier quod bonum esset lignum ad vescendum et pulchrum oculis aspectuque delectabile et tulit
de fructu illius et comedit deditque viro suo qui comedit 7 et aperti sunt oculi amborum cumque
cognovissent esse se nudos consuerunt folia ficus et fecerunt sibi perizomata 8 et cum audissent
vocem Domini Dei deambulantis in paradiso ad auram post meridiem abscondit se Adam et uxor
eius a facie Domini Dei in medio ligni paradisi 9 vocavitque Dominus Deus Adam et dixit ei ubi
es 10 qui ait vocem tuam audivi in paradiso et timui eo quod nudus essem et abscondi me 11 cui
dixit quis enim indicavit tibi quod nudus esses nisi quod ex ligno de quo tibi praeceperam ne
comederes comedisti 12 dixitque Adam mulier quam dedisti sociam mihi dedit mihi de ligno et
comedi 13 et dixit Dominus Deus ad mulierem quare hoc fecisti quae respondit serpens decepit me
et comedi 14 et ait Dominus Deus ad serpentem quia fecisti hoc maledictus es inter omnia animantia
et bestias terrae super pectus tuum gradieris et terram comedes cunctis diebus vitae tuae 15 inimicitias
ponam inter te et mulierem et semen tuum et semen illius ipsa conteret caput tuum et tu insidiaberis
calcaneo eius 16 mulieri quoque dixit multiplicabo aerumnas tuas et conceptus tuos in dolore paries
filios et sub viri potestate eris et ipse dominabitur tui 17 ad Adam vero dixit quia audisti vocem
uxoris tuae et comedisti de ligno ex quo praeceperam tibi ne comederes maledicta terra in opere
tuo in laboribus comedes eam cunctis diebus vitae tuae 18 spinas et tribulos germinabit tibi et
comedes herbas terrae 19 in sudore vultus tui vesceris pane donec revertaris in terram de qua
sumptus es quia pulvis es et in pulverem reverteris 20 et vocavit Adam nomen uxoris suae Hava
eo quod mater esset cunctorum viventium 21 fecit quoque Dominus Deus Adam et uxori eius tunicas
pellicias et induit eos 22 et ait ecce Adam factus est quasi unus ex nobis sciens bonum et malum
nunc ergo ne forte mittat manum suam et sumat etiam de ligno vitae et comedat et vivat in aeternum
23 emisit eum Dominus Deus de paradiso voluptatis ut operaretur terram de qua sumptus est
24 eiecitque Adam et conlocavit ante paradisum voluptatis cherubin et flammeum gladium atque
versatilem ad custodiendam viam ligni vitae

Chapter 4

1 Adam vero cognovit Havam uxorem suam quae concepit et peperit Cain dicens possedi
hominem per Dominum 2 rursusque peperit fratrem eius Abel fuit autem Abel pastor ovium et Cain
agricola 3 factum est autem post multos dies ut offerret Cain de fructibus terrae munera Domino
4 Abel quoque obtulit de primogenitis gregis sui et de adipibus eorum et respexit Dominus ad Abel
et ad munera eius 5 ad Cain vero et ad munera illius non respexit iratusque est Cain vehementer et
concidit vultus eius 6 dixitque Dominus ad eum quare maestus es et cur concidit facies tua 7 nonne
si bene egeris recipies sin autem male statim in foribus peccatum aderit sed sub te erit appetitus
eius et tu dominaberis illius 8 dixitque Cain ad Abel fratrem suum egrediamur foras cumque essent
in agro consurrexit Cain adversus Abel fratrem suum et interfecit eum 9 et ait Dominus ad Cain
ubi est Abel frater tuus qui respondit nescio num custos fratris mei sum 10 dixitque ad eum quid
fecisti vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra 11 nunc igitur maledictus eris super terram
quae aperuit os suum et suscepit sanguinem fratris tui de manu tua 12 cum operatus fueris eam non
dabit tibi fructus suos vagus et profugus eris super terram 13 dixitque Cain ad Dominum maior est
iniquitas mea quam ut veniam merear 14 ecce eicis me hodie a facie terrae et a facie tua abscondar
et ero vagus et profugus in terra omnis igitur qui invenerit me occidet me 15 dixitque ei Dominus
nequaquam ita fiet sed omnis qui occiderit Cain septuplum punietur posuitque Dominus Cain
signum ut non eum interficeret omnis qui invenisset eum 16 egressusque Cain a facie Domini
habitavit in terra profugus ad orientalem plagam Eden 17 cognovit autem Cain uxorem suam quae
concepit et peperit Enoch et aedificavit civitatem vocavitque nomen eius ex nomine filii sui Enoch
18 porro Enoch genuit Irad et Irad genuit Maviahel et Maviahel genuit Matusahel et Matusahel
genuit Lamech 19 qui accepit uxores duas nomen uni Ada et nomen alteri Sella 20 genuitque Ada
Iabel qui fuit pater habitantium in tentoriis atque pastorum 21 et nomen fratris eius Iubal ipse fuit
pater canentium cithara et organo 22 Sella quoque genuit Thubalcain qui fuit malleator et faber in
cuncta opera aeris et ferri soror vero Thubalcain Noemma 23 dixitque Lamech uxoribus suis Adae
et Sellae audite vocem meam uxores Lamech auscultate sermonem meum quoniam occidi virum
in vulnus meum et adulescentulum in livorem meum 24 septuplum ultio dabitur de Cain de Lamech
vero septuagies septies 25 cognovit quoque adhuc Adam uxorem suam et peperit filium vocavitque

nomen eius Seth dicens posuit mihi Deus semen aliud pro Abel quem occidit Cain 26 sed et Seth
natus est filius quem vocavit Enos iste coepit invocare nomen Domini

Chapter 5

1 hic est liber generationis Adam in die qua creavit Deus hominem ad similitudinem Dei fecit
illum 2 masculum et feminam creavit eos et benedixit illis et vocavit nomen eorum Adam in die
qua creati sunt 3 vixit autem Adam centum triginta annis et genuit ad similitudinem et imaginem
suam vocavitque nomen eius Seth 4 et facti sunt dies Adam postquam genuit Seth octingenti anni
genuitque filios et filias 5 et factum est omne tempus quod vixit Adam anni nongenti triginta et
mortuus est 6 vixit quoque Seth centum quinque annos et genuit Enos 7 vixitque Seth postquam
genuit Enos octingentis septem annis genuitque filios et filias 8 et facti sunt omnes dies Seth
nongentorum duodecim annorum et mortuus est 9 vixit vero Enos nonaginta annis et genuit Cainan
10 post cuius ortum vixit octingentis quindecim annis et genuit filios et filias 11 factique sunt omnes
dies Enos nongentorum quinque annorum et mortuus est 12 vixit quoque Cainan septuaginta annis
et genuit Malalehel 13 et vixit Cainan postquam genuit Malalehel octingentos quadraginta annos
genuitque filios et filias 14 et facti sunt omnes dies Cainan nongenti decem anni et mortuus est
15 vixit autem Malalehel sexaginta quinque annos et genuit Iared 16 et vixit Malalehel postquam
genuit Iared octingentis triginta annis et genuit filios et filias 17 et facti sunt omnes dies Malalehel
octingenti nonaginta quinque anni et mortuus est 18 vixitque Iared centum sexaginta duobus annis
et genuit Enoch 19 et vixit Iared postquam genuit Enoch octingentos annos et genuit filios et filias
20 et facti sunt omnes dies Iared nongenti sexaginta duo anni et mortuus est 21 porro Enoch vixit
sexaginta quinque annis et genuit Mathusalam 22 et ambulavit Enoch cum Deo postquam genuit
Mathusalam trecentis annis et genuit filios et filias 23 et facti sunt omnes dies Enoch trecenti
sexaginta quinque anni 24 ambulavitque cum Deo et non apparuit quia tulit eum Deus 25 vixit

quoque Mathusalam centum octoginta septem annos et genuit Lamech 26 et vixit Mathusalam
postquam genuit Lamech septingentos octoginta duos annos et genuit filios et filias 27 et facti sunt
omnes dies Mathusalae nongenti sexaginta novem anni et mortuus est 28 vixit autem Lamech
centum octoginta duobus annis et genuit filium 29 vocavitque nomen eius Noe dicens iste
consolabitur nos ab operibus et laboribus manuum nostrarum in terra cui maledixit Dominus
30 vixitque Lamech postquam genuit Noe quingentos nonaginta quinque annos et genuit filios et
filias 31 et facti sunt omnes dies Lamech septingenti septuaginta septem anni et mortuus est 32 Noe
vero cum quingentorum esset annorum genuit Sem et Ham et Iafeth

Chapter 6

1 cumque coepissent homines multiplicari super terram et filias procreassent 2 videntes filii Dei
filias eorum quod essent pulchrae acceperunt uxores sibi ex omnibus quas elegerant 3 dixitque
Deus non permanebit spiritus meus in homine in aeternum quia caro est eruntque dies illius centum
viginti annorum 4 gigantes autem erant super terram in diebus illis postquam enim ingressi sunt
filii Dei ad filias hominum illaeque genuerunt isti sunt potentes a saeculo viri famosi 5 videns autem
Deus quod multa malitia hominum esset in terra et cuncta cogitatio cordis intenta esset ad malum
omni tempore 6 paenituit eum quod hominem fecisset in terra et tactus dolore cordis intrinsecus
7 delebo inquit hominem quem creavi a facie terrae ab homine usque ad animantia a reptili usque
ad volucres caeli paenitet enim me fecisse eos 8 Noe vero invenit gratiam coram Domino 9 hae
generationes Noe Noe vir iustus atque perfectus fuit in generationibus suis cum Deo ambulavit
10 et genuit tres filios Sem Ham et Iafeth 11 corrupta est autem terra coram Deo et repleta est
iniquitate 12 cumque vidisset Deus terram esse corruptam omnis quippe caro corruperat viam suam
super terram 13 dixit ad Noe finis universae carnis venit coram me repleta est terra iniquitate a
facie eorum et ego disperdam eos cum terra 14 fac tibi arcam de lignis levigatis mansiunculas in
arca facies et bitumine linies intrinsecus et extrinsecus 15 et sic facies eam trecentorum cubitorum
erit longitudo arcae quinquaginta cubitorum latitudo et triginta cubitorum altitudo illius 16 fenestram
in arca facies et in cubito consummabis summitatem ostium autem arcae pones ex latere deorsum

17
cenacula et tristega facies in ea ecce ego adducam diluvii aquas super terram ut interficiam
omnem carnem in qua spiritus vitae est subter caelum universa quae in terra sunt consumentur
18
ponamque foedus meum tecum et ingredieris arcam tu et filii tui uxor tua et uxores filiorum
19
tuorum tecum et ex cunctis animantibus universae carnis bina induces in arcam ut vivant tecum
20
masculini sexus et feminini de volucribus iuxta genus suum et de iumentis in genere suo et ex
omni reptili terrae secundum genus suum bina de omnibus ingredientur tecum ut possint vivere
21
tolles igitur tecum ex omnibus escis quae mandi possunt et conportabis apud te et erunt tam tibi
22
quam illis in cibum fecit ergo Noe omnia quae praeceperat illi Deus

Chapter 7

1
dixitque Dominus ad eum ingredere tu et omnis domus tua arcam te enim vidi iustum coram
2
me in generatione hac ex omnibus animantibus mundis tolle septena septena masculum et feminam
3
de animantibus vero non mundis duo duo masculum et feminam sed et de volatilibus caeli septena
4
septena masculum et feminam ut salvetur semen super faciem universae terrae adhuc enim et
post dies septem ego pluam super terram quadraginta diebus et quadraginta noctibus et delebo
5
omnem substantiam quam feci de superficie terrae fecit ergo Noe omnia quae mandaverat ei
6
7
Dominus eratque sescentorum annorum quando diluvii aquae inundaverunt super terram et
ingressus est Noe et filii eius uxor eius et uxores filiorum eius cum eo in arcam propter aquas diluvii
8
de animantibus quoque mundis et inmundis et de volucribus et ex omni quod movetur super terram
9
10
duo et duo ingressa sunt ad Noe in arcam masculus et femina sicut praeceperat Deus Noe cumque
11
transissent septem dies aquae diluvii inundaverunt super terram anno sescentesimo vitae Noe
mense secundo septimodecimo die mensis rupti sunt omnes fontes abyssi magnae et cataractae
12
caeli apertae sunt et facta est pluvia super terram quadraginta diebus et quadraginta noctibus
13
in articulo diei illius ingressus est Noe et Sem et Ham et Iafeth filii eius uxor illius et tres uxores
14
filiorum eius cum eis in arcam ipsi et omne animal secundum genus suum universaque iumenta
in genus suum et omne quod movetur super terram in genere suo cunctumque volatile secundum
15
genus suum universae aves omnesque volucres ingressae sunt ad Noe in arcam bina et bina ex

omni carne in qua erat spiritus vitae [16] et quae ingressa sunt masculus et femina ex omni carne
introierunt sicut praeceperat ei Deus et inclusit eum Dominus de foris [17] factumque est diluvium
quadraginta diebus super terram et multiplicatae sunt aquae et elevaverunt arcam in sublime a terra
[18] vehementer inundaverunt et omnia repleverunt in superficie terrae porro arca ferebatur super
aquas [19] et aquae praevaluerunt nimis super terram opertique sunt omnes montes excelsi sub
universo caelo [20] quindecim cubitis altior fuit aqua super montes quos operuerat [21] consumptaque
est omnis caro quae movebatur super terram volucrum animantium bestiarum omniumque reptilium
quae reptant super terram universi homines [22] et cuncta in quibus spiraculum vitae est in terra
mortua sunt [23] et delevit omnem substantiam quae erat super terram ab homine usque ad pecus
tam reptile quam volucres caeli et deleta sunt de terra remansit autem solus Noe et qui cum eo erant
in arca [24] obtinueruntque aquae terras centum quinquaginta diebus

Chapter 8

[1] recordatus autem Deus Noe cunctarumque animantium et omnium iumentorum quae erant
cum eo in arca adduxit spiritum super terram et inminutae sunt aquae [2] et clausi sunt fontes abyssi
et cataractae caeli et prohibitae sunt pluviae de caelo [3] reversaeque aquae de terra euntes et redeuntes
et coeperunt minui post centum quinquaginta dies [4] requievitque arca mense septimo vicesima
septima die mensis super montes Armeniae [5] at vero aquae ibant et decrescebant usque ad decimum
mensem decimo enim mense prima die mensis apparuerunt cacumina montium [6] cumque transissent
quadraginta dies aperiens Noe fenestram arcae quam fecerat dimisit corvum [7] qui egrediebatur et
revertebatur donec siccarentur aquae super terram [8] emisit quoque columbam post eum ut videret
si iam cessassent aquae super faciem terrae [9] quae cum non invenisset ubi requiesceret pes eius
reversa est ad eum in arcam aquae enim erant super universam terram extenditque manum et
adprehensam intulit in arcam [10] expectatis autem ultra septem diebus aliis rursum dimisit columbam
ex arca [11] at illa venit ad eum ad vesperam portans ramum olivae virentibus foliis in ore suo
intellexit ergo Noe quod cessassent aquae super terram [12] expectavitque nihilominus septem alios

dies et emisit columbam quae non est reversa ultra ad eum 13 igitur sescentesimo primo anno primo
mense prima die mensis inminutae sunt aquae super terram et aperiens Noe tectum arcae aspexit
viditque quod exsiccata esset superficies terrae 14 mense secundo septima et vicesima die mensis
arefacta est terra 15 locutus est autem Deus ad Noe dicens 16 egredere de arca tu et uxor tua filii
tui et uxores filiorum tuorum tecum 17 cuncta animantia quae sunt apud te ex omni carne tam in
volatilibus quam in bestiis et in universis reptilibus quae reptant super terram educ tecum et
ingredimini super terram crescite et multiplicamini super eam 18 egressus est ergo Noe et filii eius
uxor illius et uxores filiorum eius cum eo 19 sed et omnia animantia iumenta et reptilia quae repunt
super terram secundum genus suum arcam egressa sunt 20 aedificavit autem Noe altare Domino
et tollens de cunctis pecoribus et volucribus mundis obtulit holocausta super altare 21 odoratusque
est Dominus odorem suavitatis et ait ad eum nequaquam ultra maledicam terrae propter homines
sensus enim et cogitatio humani cordis in malum prona sunt ab adulescentia sua non igitur ultra
percutiam omnem animantem sicut feci 22 cunctis diebus terrae sementis et messis frigus et aestus
aestas et hiemps nox et dies non requiescent

Chapter 9

1 benedixitque Deus Noe et filiis eius et dixit ad eos crescite et multiplicamini et implete terram
2 et terror vester ac tremor sit super cuncta animalia terrae et super omnes volucres caeli cum
universis quae moventur in terra omnes pisces maris manui vestrae traditi sunt 3 et omne quod
movetur et vivit erit vobis in cibum quasi holera virentia tradidi vobis omnia 4 excepto quod carnem
cum sanguine non comedetis 5 sanguinem enim animarum vestrarum requiram de manu cunctarum
bestiarum et de manu hominis de manu viri et fratris eius requiram animam hominis 6 quicumque
effuderit humanum sanguinem fundetur sanguis illius ad imaginem quippe Dei factus est homo
7 vos autem crescite et multiplicamini et ingredimini super terram et implete eam 8 haec quoque
dixit Deus ad Noe et ad filios eius cum eo 9 ecce ego statuam pactum meum vobiscum et cum
semine vestro post vos 10 et ad omnem animam viventem quae est vobiscum tam in volucribus
quam in iumentis et pecudibus terrae cunctis quae egressa sunt de arca et universis bestiis terrae

[11] statuam pactum meum vobiscum et nequaquam ultra interficietur omnis caro aquis diluvii neque
erit deinceps diluvium dissipans terram [12] dixitque Deus hoc signum foederis quod do inter me et
vos et ad omnem animam viventem quae est vobiscum in generationes sempiternas [13] arcum meum
ponam in nubibus et erit signum foederis inter me et inter terram [14] cumque obduxero nubibus
caelum apparebit arcus meus in nubibus [15] et recordabor foederis mei vobiscum et cum omni anima
vivente quae carnem vegetat et non erunt ultra aquae diluvii ad delendam universam carnem
[16] eritque arcus in nubibus et videbo illum et recordabor foederis sempiterni quod pactum est inter
Deum et inter omnem animam viventem universae carnis quae est super terram [17] dixitque Deus
Noe hoc erit signum foederis quod constitui inter me et inter omnem carnem super terram [18] erant
igitur filii Noe qui egressi sunt de arca Sem Ham et Iafeth porro Ham ipse est pater Chanaan [19] tres
isti sunt filii Noe et ab his disseminatum est omne hominum genus super universam terram
[20] coepitque Noe vir agricola exercere terram et plantavit vineam [21] bibensque vinum inebriatus
est et nudatus in tabernaculo suo [22] quod cum vidisset Ham pater Chanaan verenda scilicet patris
sui esse nuda nuntiavit duobus fratribus suis foras [23] at vero Sem et Iafeth pallium inposuerunt
umeris suis et incedentes retrorsum operuerunt verecunda patris sui faciesque eorum aversae erant
et patris virilia non viderunt [24] evigilans autem Noe ex vino cum didicisset quae fecerat ei filius
suus minor [25] ait maledictus Chanaan servus servorum erit fratribus suis [26] dixitque benedictus
Dominus Deus Sem sit Chanaan servus eius [27] dilatet Deus Iafeth et habitet in tabernaculis Sem
sitque Chanaan servus eius [28] vixit autem Noe post diluvium trecentis quinquaginta annis [29] et
impleti sunt omnes dies eius nongentorum quinquaginta annorum et mortuus est

Chapter 10

[1] hae generationes filiorum Noe Sem Ham Iafeth natique sunt eis filii post diluvium [2] filii Iafeth
Gomer Magog et Madai Iavan et Thubal et Mosoch et Thiras [3] porro filii Gomer Aschenez et Rifath
et Thogorma [4] filii autem Iavan Elisa et Tharsis Cetthim et Dodanim [5] ab his divisae sunt insulae
gentium in regionibus suis unusquisque secundum linguam et familias in nationibus suis [6] filii

autem Ham Chus et Mesraim et Fut et Chanaan 7 filii Chus Saba et Hevila et Sabatha et Regma et
Sabathaca filii Regma Saba et Dadan 8 porro Chus genuit Nemrod ipse coepit esse potens in terra
9 et erat robustus venator coram Domino ab hoc exivit proverbium quasi Nemrod robustus venator
coram Domino 10 fuit autem principium regni eius Babylon et Arach et Archad et Chalanne in
terra Sennaar 11 de terra illa egressus est Assur et aedificavit Nineven et plateas civitatis et Chale
12 Resen quoque inter Nineven et Chale haec est civitas magna 13 at vero Mesraim genuit Ludim
et Anamim et Laabim Nepthuim 14 et Phetrusim et Cesluim de quibus egressi sunt Philisthim et
Capthurim 15 Chanaan autem genuit Sidonem primogenitum suum Ettheum 16 et Iebuseum et
Amorreum Gergeseum 17 Eveum et Araceum Sineum 18 et Aradium Samariten et Amatheum et
post haec disseminati sunt populi Chananeorum 19 factique sunt termini Chanaan venientibus a
Sidone Geraram usque Gazam donec ingrediaris Sodomam et Gomorram et Adama et Seboim
usque Lesa 20 hii filii Ham in cognationibus et linguis et generationibus terrisque et gentibus suis
21 de Sem quoque nati sunt patre omnium filiorum Eber fratre Iafeth maiore 22 filii Sem Aelam et
Assur et Arfaxad et Lud et Aram 23 filii Aram Us et Hul et Gether et Mes 24 at vero Arfaxad genuit
Sala de quo ortus est Eber 25 natique sunt Eber filii duo nomen uni Faleg eo quod in diebus eius
divisa sit terra et nomen fratris eius Iectan 26 qui Iectan genuit Helmodad et Saleph et Asarmoth
Iare 27 et Aduram et Uzal Decla 28 et Ebal et Abimahel Saba 29 et Ophir et Evila et Iobab omnes
isti filii Iectan 30 et facta est habitatio eorum de Messa pergentibus usque Sephar montem orientalem
31 isti filii Sem secundum cognationes et linguas et regiones in gentibus suis 32 hae familiae Noe
iuxta populos et nationes suas ab his divisae sunt gentes in terra post diluvium

Chapter 11

1 erat autem terra labii unius et sermonum eorundem 2 cumque proficiscerentur de oriente
invenerunt campum in terra Sennaar et habitaverunt in eo 3 dixitque alter ad proximum suum venite
faciamus lateres et coquamus eos igni habueruntque lateres pro saxis et bitumen pro cemento 4 et

dixerunt venite faciamus nobis civitatem et turrem cuius culmen pertingat ad caelum et celebremus
nomen nostrum antequam dividamur in universas terras 5 descendit autem Dominus ut videret
civitatem et turrem quam aedificabant filii Adam 6 et dixit ecce unus est populus et unum labium
omnibus coeperuntque hoc facere nec desistent a cogitationibus suis donec eas opere conpleant
7 venite igitur descendamus et confundamus ibi linguam eorum ut non audiat unusquisque vocem
proximi sui 8 atque ita divisit eos Dominus ex illo loco in universas terras et cessaverunt aedificare
civitatem 9 et idcirco vocatum est nomen eius Babel quia ibi confusum est labium universae terrae
et inde dispersit eos Dominus super faciem cunctarum regionum 10 hae generationes Sem Sem
centum erat annorum quando genuit Arfaxad biennio post diluvium 11 vixitque Sem postquam
genuit Arfaxad quingentos annos et genuit filios et filias 12 porro Arfaxad vixit triginta quinque
annos et genuit Sale 13 vixitque Arfaxad postquam genuit Sale trecentis tribus annis et genuit filios
et filias 14 Sale quoque vixit triginta annis et genuit Eber 15 vixitque Sale postquam genuit Eber
quadringentis tribus annis et genuit filios et filias 16 vixit autem Eber triginta quattuor annis et
genuit Faleg 17 et vixit Eber postquam genuit Faleg quadringentis triginta annis et genuit filios et
filias 18 vixit quoque Faleg triginta annis et genuit Reu 19 vixitque Faleg postquam genuit Reu
ducentis novem annis et genuit filios et filias 20 vixit autem Reu triginta duobus annis et genuit
Sarug 21 vixitque Reu postquam genuit Sarug ducentis septem annis et genuit filios et filias 22 vixit
vero Sarug triginta annis et genuit Nahor 23 vixitque Sarug postquam genuit Nahor ducentos annos
et genuit filios et filias 24 vixit autem Nahor viginti novem annis et genuit Thare 25 vixitque Nahor
postquam genuit Thare centum decem et novem annos et genuit filios et filias 26 vixitque Thare
septuaginta annis et genuit Abram et Nahor et Aran 27 hae sunt autem generationes Thare Thare
genuit Abram et Nahor et Aran porro Aran genuit Loth 28 mortuusque est Aran ante Thare patrem
suum in terra nativitatis suae in Ur Chaldeorum 29 duxerunt autem Abram et Nahor uxores nomen
autem uxoris Abram Sarai et nomen uxoris Nahor Melcha filia Aran patris Melchae et patris Ieschae
30 erat autem Sarai sterilis nec habebat liberos 31 tulit itaque Thare Abram filium suum et Loth
filium Aran filium filii sui et Sarai nurum suam uxorem Abram filii sui et eduxit eos de Ur

Chaldeorum ut irent in terram Chanaan veneruntque usque Haran et habitaverunt ibi
32
et facti sunt dies Thare ducentorum quinque annorum et mortuus est in Haran

Chapter 12

1
dixit autem Dominus ad Abram egredere de terra tua et de cognatione tua et de domo patris
tui in terram quam monstrabo tibi
2
faciamque te in gentem magnam et benedicam tibi et magnificabo
nomen tuum erisque benedictus
3
benedicam benedicentibus tibi et maledicam maledicentibus tibi
atque in te benedicentur universae cognationes terrae
4
egressus est itaque Abram sicut praeceperat
ei Dominus et ivit cum eo Loth septuaginta quinque annorum erat Abram cum egrederetur de Haran
5
tulitque Sarai uxorem suam et Loth filium fratris sui universamque substantiam quam possederant
et animas quas fecerant in Haran et egressi sunt ut irent in terram Chanaan cumque venissent in
eam
6
pertransivit Abram terram usque ad locum Sychem usque ad convallem Inlustrem Chananeus
autem tunc erat in terra
7
apparuitque Dominus Abram et dixit ei semini tuo dabo terram hanc qui
aedificavit ibi altare Domino qui apparuerat ei
8
et inde transgrediens ad montem qui erat contra
orientem Bethel tetendit ibi tabernaculum suum ab occidente habens Bethel et ab oriente Ai
aedificavit quoque ibi altare Domino et invocavit nomen eius
9
perrexitque Abram vadens et ultra
progrediens ad meridiem
10
facta est autem fames in terra descenditque Abram in Aegyptum ut
peregrinaretur ibi praevaluerat enim fames in terra
11
cumque prope esset ut ingrederetur Aegyptum
dixit Sarai uxori suae novi quod pulchra sis mulier
12
et quod cum viderint te Aegyptii dicturi sunt
uxor ipsius est et interficient me et te reservabunt
13
dic ergo obsecro te quod soror mea sis ut bene
sit mihi propter te et vivat anima mea ob gratiam tui
14
cum itaque ingressus esset Abram Aegyptum
viderunt Aegyptii mulierem quod esset pulchra nimis
15
et nuntiaverunt principes Pharaoni et
laudaverunt eam apud illum et sublata est mulier in domum Pharaonis
16
Abram vero bene usi sunt
propter illam fueruntque ei oves et boves et asini et servi et famulae et asinae et cameli
17
flagellavit
autem Dominus Pharaonem plagis maximis et domum eius propter Sarai uxorem Abram
18
vocavitque Pharao Abram et dixit ei quidnam est quod fecisti mihi quare non indicasti quod uxor

tua esset [19] quam ob causam dixisti esse sororem tuam ut tollerem eam mihi in uxorem nunc igitur
ecce coniux tua accipe eam et vade [20] praecepitque Pharao super Abram viris et deduxerunt eum
et uxorem illius et omnia quae habebat

Chapter 13

[1] ascendit ergo Abram de Aegypto ipse et uxor eius et omnia quae habebat et Loth cum eo ad
australem plagam [2] erat autem dives valde in possessione argenti et auri [3] reversusque est per iter
quo venerat a meridie in Bethel usque ad locum ubi prius fixerat tabernaculum inter Bethel et Ai
[4] in loco altaris quod fecerat prius et invocavit ibi nomen Domini [5] sed et Loth qui erat cum Abram
fuerunt greges ovium et armenta et tabernacula [6] nec poterat eos capere terra ut habitarent simul
erat quippe substantia eorum multa et non quibant habitare communiter [7] unde et facta est rixa
inter pastores gregum Abram et Loth eo autem tempore Chananeus et Ferezeus habitabant in illa
terra [8] dixit ergo Abram ad Loth ne quaeso sit iurgium inter me et te et inter pastores meos et
pastores tuos fratres enim sumus [9] ecce universa terra coram te est recede a me obsecro si ad
sinistram ieris ego ad dexteram tenebo si tu dexteram elegeris ego ad sinistram pergam [10] elevatis
itaque Loth oculis vidit omnem circa regionem Iordanis quae universa inrigabatur antequam
subverteret Dominus Sodomam et Gomorram sicut paradisus Domini et sicut Aegyptus venientibus
in Segor [11] elegitque sibi Loth regionem circa Iordanem et recessit ab oriente divisique sunt
alterutrum a fratre suo [12] Abram habitavit in terra Chanaan Loth moratus est in oppidis quae erant
circa Iordanem et habitavit in Sodomis [13] homines autem Sodomitae pessimi erant et peccatores
coram Domino nimis [14] dixitque Dominus ad Abram postquam divisus est Loth ab eo leva oculos
tuos et vide a loco in quo nunc es ad aquilonem et ad meridiem ad orientem et ad occidentem
[15] omnem terram quam conspicis tibi dabo et semini tuo usque in sempiternum [16] faciamque semen
tuum sicut pulverem terrae si quis potest hominum numerare pulverem semen quoque tuum numerare
poterit [17] surge et perambula terram in longitudine et in latitudine sua quia tibi daturus sum eam
[18] movens igitur Abram tabernaculum suum venit et habitavit iuxta convallem Mambre quod est
in Hebron aedificavitque ibi altare Domino

Chapter 14

1 factum est autem in illo tempore ut Amrafel rex Sennaar et Arioch rex Ponti et Chodorlahomor
rex Aelamitarum et Thadal rex Gentium 2 inirent bellum contra Bara regem Sodomorum et contra
Bersa regem Gomorrae et contra Sennaab regem Adamae et contra Semeber regem Seboim contraque
regem Balae ipsa est Segor 3 omnes hii convenerunt in vallem Silvestrem quae nunc est mare Salis
4 duodecim enim annis servierant Chodorlahomor et tertiodecimo anno recesserunt ab eo 5 igitur
anno quartodecimo venit Chodorlahomor et reges qui erant cum eo percusseruntque Rafaim in
Astharothcarnaim et Zuzim cum eis et Emim in Savecariathaim 6 et Chorreos in montibus Seir
usque ad campestria Pharan quae est in solitudine 7 reversique sunt et venerunt ad fontem Mesfat
ipsa est Cades et percusserunt omnem regionem Amalechitarum et Amorreum qui habitabat in
Asasonthamar 8 et egressi sunt rex Sodomorum et rex Gomorrae rexque Adamae et rex Seboim
necnon et rex Balae quae est Segor et direxerunt contra eos aciem in valle Silvestri 9 scilicet
adversum Chodorlahomor regem Aelamitarum et Thadal regem Gentium et Amrafel regem Sennaar
et Arioch regem Ponti quattuor reges adversus quinque 10 vallis autem Silvestris habebat puteos
multos bituminis itaque rex Sodomorum et Gomorrae terga verterunt cecideruntque ibi et qui
remanserant fugerunt ad montem 11 tulerunt autem omnem substantiam Sodomorum et Gomorrae
et universa quae ad cibum pertinent et abierunt 12 necnon et Loth et substantiam eius filium fratris
Abram qui habitabat in Sodomis 13 et ecce unus qui evaserat nuntiavit Abram Hebraeo qui habitabat
in convalle Mambre Amorrei fratris Eschol et fratris Aner hii enim pepigerant foedus cum Abram
14 quod cum audisset Abram captum videlicet Loth fratrem suum numeravit expeditos vernaculos
suos trecentos decem et octo et persecutus est eos usque Dan 15 et divisis sociis inruit super eos
nocte percussitque eos et persecutus est usque Hoba quae est ad levam Damasci 16 reduxitque
omnem substantiam et Loth fratrem suum cum substantia illius mulieres quoque et populum
17 egressus est autem rex Sodomorum in occursum eius postquam reversus est a caede
Chodorlahomor et regum qui cum eo erant in valle Save quae est vallis Regis 18 at vero
Melchisedech rex Salem proferens panem et vinum erat enim sacerdos Dei altissimi 19 benedixit
ei et ait benedictus Abram Deo excelso qui creavit caelum et terram 20 et benedictus Deus excelsus

quo protegente hostes in manibus tuis sunt et dedit ei decimas ex omnibus 21 dixit autem rex
Sodomorum ad Abram da mihi animas cetera tolle tibi 22 qui respondit ei levo manum meam ad
Dominum Deum excelsum possessorem caeli et terrae 23 quod a filo subteminis usque ad corrigiam
caligae non accipiam ex omnibus quae tua sunt ne dicas ego ditavi Abram 24 exceptis his quae
comederunt iuvenes et partibus virorum qui venerunt mecum Aner Eschol et Mambre isti accipient
partes suas

Chapter 15

1 his itaque transactis factus est sermo Domini ad Abram per visionem dicens noli timere Abram
ego protector tuus sum et merces tua magna nimis 2 dixitque Abram Domine Deus quid dabis mihi
ego vadam absque liberis et filius procuratoris domus meae iste Damascus Eliezer 3 addiditque
Abram mihi autem non dedisti semen et ecce vernaculus meus heres meus erit 4 statimque sermo
Domini factus est ad eum dicens non erit hic heres tuus sed qui egredietur de utero tuo ipsum
habebis heredem 5 eduxitque eum foras et ait illi suspice caelum et numera stellas si potes et dixit
ei sic erit semen tuum 6 credidit Domino et reputatum est ei ad iustitiam 7 dixitque ad eum ego
Dominus qui eduxi te de Ur Chaldeorum ut darem tibi terram istam et possideres eam 8 at ille ait
Domine Deus unde scire possum quod possessurus sim eam 9 respondens Dominus sume inquit
mihi vaccam triennem et capram trimam et arietem annorum trium turturem quoque et columbam
10 qui tollens universa haec divisit per medium et utrasque partes contra se altrinsecus posuit aves
autem non divisit 11 descenderuntque volucres super cadavera et abigebat eas Abram 12 cumque
sol occumberet sopor inruit super Abram et horror magnus et tenebrosus invasit eum 13 dictumque
est ad eum scito praenoscens quod peregrinum futurum sit semen tuum in terra non sua et subicient
eos servituti et adfligent quadringentis annis 14 verumtamen gentem cui servituri sunt ego iudicabo
et post haec egredientur cum magna substantia 15 tu autem ibis ad patres tuos in pace sepultus in
senectute bona 16 generatione autem quarta revertentur huc necdum enim conpletae sunt iniquitates
Amorreorum usque ad praesens tempus 17 cum ergo occubuisset sol facta est caligo tenebrosa et

apparuit clibanus fumans et lampas ignis transiens inter divisiones illas 18 in die illo pepigit Dominus
cum Abram foedus dicens semini tuo dabo terram hanc a fluvio Aegypti usque ad fluvium magnum
flumen Eufraten 19 Cineos et Cenezeos et Cedmoneos 20 et Hettheos et Ferezeos Rafaim quoque
21 et Amorreos et Chananeos et Gergeseos et Iebuseos

Chapter 16

1 igitur Sarai uxor Abram non genuerat liberos sed habens ancillam aegyptiam nomine Agar
2 dixit marito suo ecce conclusit me Dominus ne parerem ingredere ad ancillam meam si forte
saltem ex illa suscipiam filios cumque ille adquiesceret deprecanti 3 tulit Agar Aegyptiam ancillam
suam post annos decem quam habitare coeperant in terra Chanaan et dedit eam viro suo uxorem
4 qui ingressus est ad eam at illa concepisse se videns despexit dominam suam 5 dixitque Sarai ad
Abram inique agis contra me ego dedi ancillam meam in sinum tuum quae videns quod conceperit
despectui me habet iudicet Dominus inter me et te 6 cui respondens Abram ecce ait ancilla tua in
manu tua est utere ea ut libet adfligente igitur eam Sarai fugam iniit 7 cumque invenisset illam
angelus Domini iuxta fontem aquae in solitudine qui est in via Sur 8 dixit ad eam Agar ancilla Sarai
unde venis et quo vadis quae respondit a facie Sarai dominae meae ego fugio 9 dixitque ei angelus
Domini revertere ad dominam tuam et humiliare sub manibus ipsius 10 et rursum multiplicans
inquit multiplicabo semen tuum et non numerabitur prae multitudine 11 ac deinceps ecce ait
concepisti et paries filium vocabisque nomen eius Ismahel eo quod audierit Dominus adflictionem
tuam 12 hic erit ferus homo manus eius contra omnes et manus omnium contra eum et e regione
universorum fratrum suorum figet tabernacula 13 vocavit autem nomen Domini qui loquebatur ad
eam Tu Deus qui vidisti me dixit enim profecto hic vidi posteriora videntis me 14 propterea appellavit
puteum illum puteum Viventis et videntis me ipse est inter Cades et Barad 15 peperitque Abrae
filium qui vocavit nomen eius Ismahel 16 octoginta et sex annorum erat quando peperit ei Agar
Ismahelem

Chapter 17

1
postquam vero nonaginta et novem annorum esse coeperat apparuit ei Dominus dixitque ad
2
eum ego Deus omnipotens ambula coram me et esto perfectus ponamque foedus meum inter me
3 4
et te et multiplicabo te vehementer nimis cecidit Abram pronus in faciem dixitque ei Deus ego
5
sum et pactum meum tecum erisque pater multarum gentium nec ultra vocabitur nomen tuum
6
Abram sed appellaberis Abraham quia patrem multarum gentium constitui te faciamque te crescere
7
vehementissime et ponam in gentibus regesque ex te egredientur et statuam pactum meum inter
me et te et inter semen tuum post te in generationibus suis foedere sempiterno ut sim Deus tuus et
8
seminis tui post te daboque tibi et semini tuo terram peregrinationis tuae omnem terram Chanaan
9
in possessionem aeternam eroque Deus eorum dixit iterum Deus ad Abraham et tu ergo custodies
10
pactum meum et semen tuum post te in generationibus suis hoc est pactum quod observabitis
11
inter me et vos et semen tuum post te circumcidetur ex vobis omne masculinum et circumcidetis
12
carnem praeputii vestri ut sit in signum foederis inter me et vos infans octo dierum circumcidetur
in vobis omne masculinum in generationibus vestris tam vernaculus quam empticius circumcidetur
13
et quicumque non fuerit de stirpe vestra eritque pactum meum in carne vestra in foedus aeternum
14
masculus cuius praeputii caro circumcisa non fuerit delebitur anima illa de populo suo quia
15
pactum meum irritum fecit dixit quoque Deus ad Abraham Sarai uxorem tuam non vocabis Sarai
16
sed Sarram et benedicam ei et ex illa dabo tibi filium cui benedicturus sum eritque in nationes
17
et reges populorum orientur ex eo cecidit Abraham in faciem et risit dicens in corde suo putasne
18
centenario nascetur filius et Sarra nonagenaria pariet dixitque ad Deum utinam Ismahel vivat
19
coram te et ait Deus ad Abraham Sarra uxor tua pariet tibi filium vocabisque nomen eius Isaac
20
et constituam pactum meum illi in foedus sempiternum et semini eius post eum super Ismahel
quoque exaudivi te ecce benedicam ei et augebo et multiplicabo eum valde duodecim duces generabit
21
et faciam illum in gentem magnam pactum vero meum statuam ad Isaac quem pariet tibi Sarra
22
tempore isto in anno altero cumque finitus esset sermo loquentis cum eo ascendit Deus ab
23
Abraham tulit autem Abraham Ismahelem filium suum et omnes vernaculos domus suae

universosque quos emerat cunctos mares ex omnibus viris domus suae et circumcidit carnem
praeputii eorum statim in ipsa die sicut praeceperat ei Deus [24] nonaginta novem erat annorum
quando circumcidit carnem praeputii sui [25] et Ismahel filius eius tredecim annos impleverat tempore
circumcisionis suae [26] eadem die circumcisus est Abraham et Ismahel filius eius [27] et omnes viri
domus illius tam vernaculi quam empticii et alienigenae pariter circumcisi sunt

Chapter 18

[1] apparuit autem ei Dominus in convalle Mambre sedenti in ostio tabernaculi sui in ipso fervore
diei [2] cumque elevasset oculos apparuerunt ei tres viri stantes propter eum quos cum vidisset
cucurrit in occursum eorum de ostio tabernaculi et adoravit in terra [3] et dixit Domine si inveni
gratiam in oculis tuis ne transeas servum tuum [4] sed adferam pauxillum aquae et lavate pedes
vestros et requiescite sub arbore [5] ponam buccellam panis et confortate cor vestrum postea transibitis
idcirco enim declinastis ad servum vestrum qui dixerunt fac ut locutus es [6] festinavit Abraham in
tabernaculum ad Sarram dixitque ei adcelera tria sata similae commisce et fac subcinericios panes
[7] ipse vero ad armentum cucurrit et tulit inde vitulum tenerrimum et optimum deditque puero qui
festinavit et coxit illum [8] tulit quoque butyrum et lac et vitulum quem coxerat et posuit coram eis
ipse vero stabat iuxta eos sub arbore [9] cumque comedissent dixerunt ad eum ubi est Sarra uxor tua
ille respondit ecce in tabernaculo est [10] cui dixit revertens veniam ad te tempore isto vita comite
et habebit filium Sarra uxor tua quo audito Sarra risit post ostium tabernaculi [11] erant autem ambo
senes provectaeque aetatis et desierant Sarrae fieri muliebria [12] quae risit occulte dicens postquam
consenui et dominus meus vetulus est voluptati operam dabo [13] dixit autem Dominus ad Abraham
quare risit Sarra dicens num vere paritura sum anus [14] numquid Deo est quicquam difficile iuxta
condictum revertar ad te hoc eodem tempore vita comite et habebit Sarra filium [15] negavit Sarra
dicens non risi timore perterrita Dominus autem non est inquit ita sed risisti [16] cum ergo surrexissent
inde viri direxerunt oculos suos contra Sodomam et Abraham simul gradiebatur deducens eos
[17] dixitque Dominus num celare potero Abraham quae gesturus sum [18] cum futurus sit in gentem

magnam ac robustissimam et benedicendae sint in illo omnes nationes terrae 19 scio enim quod
praecepturus sit filiis suis et domui suae post se ut custodiant viam Domini et faciant iustitiam et
iudicium ut adducat Dominus propter Abraham omnia quae locutus est ad eum 20 dixit itaque
Dominus clamor Sodomorum et Gomorrae multiplicatus est et peccatum earum adgravatum est
nimis 21 descendam et videbo utrum clamorem qui venit ad me opere conpleverint an non est ita
ut sciam 22 converteruntque se inde et abierunt Sodomam Abraham vero adhuc stabat coram
Domino 23 et adpropinquans ait numquid perdes iustum cum impio 24 si fuerint quinquaginta iusti
in civitate peribunt simul et non parces loco illi propter quinquaginta iustos si fuerint in eo 25 absit
a te ut rem hanc facias et occidas iustum cum impio fiatque iustus sicut impius non est hoc tuum
qui iudicas omnem terram nequaquam facies iudicium 26 dixitque Dominus ad eum si invenero
Sodomis quinquaginta iustos in medio civitatis dimittam omni loco propter eos 27 respondens
Abraham ait quia semel coepi loquar ad Dominum meum cum sim pulvis et cinis 28 quid si minus
quinquaginta iustis quinque fuerint delebis propter quinque universam urbem et ait non delebo si
invenero ibi quadraginta quinque 29 rursumque locutus est ad eum sin autem quadraginta inventi
fuerint quid facies ait non percutiam propter quadraginta 30 ne quaeso inquit indigneris Domine si
loquar quid si inventi fuerint ibi triginta respondit non faciam si invenero ibi triginta 31 quia semel
ait coepi loquar ad Dominum meum quid si inventi fuerint ibi viginti dixit non interficiam propter
viginti 32 obsecro inquit ne irascaris Domine si loquar adhuc semel quid si inventi fuerint ibi decem
dixit non delebo propter decem 33 abiit Dominus postquam cessavit loqui ad Abraham et ille
reversus est in locum suum

Chapter 19

1 veneruntque duo angeli Sodomam vespere sedente Loth in foribus civitatis qui cum vidisset
surrexit et ivit obviam eis adoravitque pronus in terra 2 et dixit obsecro domini declinate in domum
pueri vestri et manete ibi lavate pedes vestros et mane proficiscimini in viam vestram qui dixerunt
minime sed in platea manebimus 3 conpulit illos oppido ut deverterent ad eum ingressisque domum
illius fecit convivium coxit azyma et comederunt 4 prius autem quam irent cubitum viri civitatis

vallaverunt domum a puero usque ad senem omnis populus simul 5 vocaveruntque Loth et dixerunt
ei ubi sunt viri qui introierunt ad te nocte educ illos huc ut cognoscamus eos 6 egressus ad eos Loth
post tergum adcludens ostium ait 7 nolite quaeso fratres mei nolite malum hoc facere 8 habeo duas
filias quae necdum cognoverunt virum educam eas ad vos et abutimini eis sicut placuerit vobis
dummodo viris istis nihil faciatis mali quia ingressi sunt sub umbraculum tegminis mei 9 at illi
dixerunt recede illuc et rursus ingressus es inquiunt ut advena numquid ut iudices te ergo ipsum
magis quam hos adfligemus vimque faciebant Loth vehementissime iam prope erat ut refringerent
fores 10 et ecce miserunt manum viri et introduxerunt ad se Loth cluseruntque ostium 11 et eos qui
erant foris percusserunt caecitate a minimo usque ad maximum ita ut ostium invenire non possent
12
dixerunt autem ad Loth habes hic tuorum quempiam generum aut filios aut filias omnes qui tui
sunt educ de urbe hac 13 delebimus enim locum istum eo quod increverit clamor eorum coram
Domino qui misit nos ut perdamus illos 14 egressus itaque Loth locutus est ad generos suos qui
accepturi erant filias eius et dixit surgite egredimini de loco isto quia delebit Dominus civitatem
hanc et visus est eis quasi ludens loqui 15 cumque esset mane cogebant eum angeli dicentes surge
et tolle uxorem tuam et duas filias quas habes ne et tu pariter pereas in scelere civitatis
16
dissimulante illo adprehenderunt manum eius et manum uxoris ac duarum filiarum eius eo quod
parceret Dominus illi 17 et eduxerunt eum posueruntque extra civitatem ibi locutus est ad eum
salva animam tuam noli respicere post tergum nec stes in omni circa regione sed in monte salvum
te fac ne et tu simul pereas 18 dixitque Loth ad eos quaeso Domine mi 19 quia invenit servus tuus
gratiam coram te et magnificasti misericordiam tuam quam fecisti mecum ut salvares animam
meam nec possum in monte salvari ne forte adprehendat me malum et moriar 20 est civitas haec
iuxta ad quam possum fugere parva et salvabor in ea numquid non modica est et vivet anima mea
21
dixitque ad eum ecce etiam in hoc suscepi preces tuas ut non subvertam urbem pro qua locutus
es 22 festina et salvare ibi quia non potero facere quicquam donec ingrediaris illuc idcirco vocatum
est nomen urbis illius Segor 23 sol egressus est super terram et Loth ingressus est in Segor 24 igitur
Dominus pluit super Sodomam et Gomorram sulphur et ignem a Domino de caelo 25 et subvertit
civitates has et omnem circa regionem universos habitatores urbium et cuncta terrae virentia
26
respiciensque uxor eius post se versa est in statuam salis 27 Abraham autem consurgens mane
ubi steterat prius cum Domino 28 intuitus est Sodomam et Gomorram et universam terram regionis

illius viditque ascendentem favillam de terra quasi fornacis fumum 29 cum enim subverteret Deus
civitates regionis illius recordatus est Abrahae et liberavit Loth de subversione urbium in quibus
habitaverat 30 ascenditque Loth de Segor et mansit in monte duae quoque filiae eius cum eo timuerat
enim manere in Segor et mansit in spelunca ipse et duae filiae eius 31 dixitque maior ad minorem
pater noster senex est et nullus virorum remansit in terra qui possit ingredi ad nos iuxta morem
universae terrae 32 veni inebriemus eum vino dormiamusque cum eo ut servare possimus ex patre
nostro semen 33 dederunt itaque patri suo bibere vinum nocte illa et ingressa est maior dormivitque
cum patre at ille non sensit nec quando accubuit filia nec quando surrexit 34 altera quoque die dixit
maior ad minorem ecce dormivi heri cum patre meo demus ei bibere vinum etiam hac nocte et
dormies cum eo ut salvemus semen de patre nostro 35 dederunt et illa nocte patri vinum ingressaque
minor filia dormivit cum eo et nec tunc quidem sensit quando concubuerit vel quando illa surrexerit
36 conceperunt ergo duae filiae Loth de patre suo 37 peperitque maior filium et vocavit nomen eius
Moab ipse est pater Moabitarum usque in praesentem diem 38 minor quoque peperit filium et
vocavit nomen eius Ammon id est filius populi mei ipse est pater Ammanitarum usque hodie

Chapter 20

1 profectus inde Abraham in terram australem habitavit inter Cades et Sur et peregrinatus est in
Geraris 2 dixitque de Sarra uxore sua soror mea est misit ergo Abimelech rex Gerarae et tulit eam
3 venit autem Deus ad Abimelech per somnium noctis et ait ei en morieris propter mulierem quam
tulisti habet enim virum 4 Abimelech vero non tetigerat eam et ait Domine num gentem ignorantem
et iustam interficies 5 nonne ipse dixit mihi soror mea est et ipsa ait frater meus est in simplicitate
cordis mei et munditia manuum mearum feci hoc 6 dixitque ad eum Deus et ego scio quod simplici
corde feceris et ideo custodivi te ne peccares in me et non dimisi ut tangeres eam 7 nunc igitur
redde uxorem viro suo quia propheta est et orabit pro te et vives si autem nolueris reddere scito
quod morte morieris tu et omnia quae tua sunt 8 statimque de nocte consurgens Abimelech vocavit
omnes servos suos et locutus est universa verba haec in auribus eorum timueruntque omnes viri
valde 9 vocavit autem Abimelech etiam Abraham et dixit ei quid fecisti nobis quid peccavimus in

te quia induxisti super me et super regnum meum peccatum grande quae non debuisti facere fecisti
nobis 10 rursusque expostulans ait quid vidisti ut hoc faceres 11 respondit Abraham cogitavi mecum
dicens forsitan non est timor Dei in loco isto et interficient me propter uxorem meam 12 alias autem
et vere soror mea est filia patris mei et non filia matris meae et duxi eam uxorem 13 postquam
autem eduxit me Deus de domo patris mei dixi ad eam hanc misericordiam facies mecum in omni
loco ad quem ingrediemur dices quod frater tuus sim 14 tulit igitur Abimelech oves et boves et
servos et ancillas et dedit Abraham reddiditque illi Sarram uxorem suam 15 et ait terra coram vobis
est ubicumque tibi placuerit habita 16 Sarrae autem dixit ecce mille argenteos dedi fratri tuo hoc
erit tibi in velamen oculorum ad omnes qui tecum sunt et quocumque perrexeris mementoque te
deprehensam 17 orante autem Abraham sanavit Deus Abimelech et uxorem ancillasque eius et
pepererunt 18 concluserat enim Deus omnem vulvam domus Abimelech propter Sarram uxorem
Abraham

Chapter 21

1 visitavit autem Dominus Sarram sicut promiserat et implevit quae locutus est 2 concepitque
et peperit filium in senectute sua tempore quo praedixerat ei Deus 3 vocavitque Abraham nomen
filii sui quem genuit ei Sarra Isaac 4 et circumcidit eum octavo die sicut praeceperat ei Deus 5 cum
centum esset annorum hac quippe aetate patris natus est Isaac 6 dixitque Sarra risum fecit mihi
Deus quicumque audierit conridebit mihi 7 rursumque ait quis auditurum crederet Abraham quod
Sarra lactaret filium quem peperit ei iam seni 8 crevit igitur puer et ablactatus est fecitque Abraham
grande convivium in die ablactationis eius 9 cumque vidisset Sarra filium Agar Aegyptiae ludentem
dixit ad Abraham 10 eice ancillam hanc et filium eius non enim erit heres filius ancillae cum filio
meo Isaac 11 dure accepit hoc Abraham pro filio suo 12 cui dixit Deus non tibi videatur asperum
super puero et super ancilla tua omnia quae dixerit tibi Sarra audi vocem eius quia in Isaac vocabitur
tibi semen 13 sed et filium ancillae faciam in gentem magnam quia semen tuum est 14 surrexit
itaque Abraham mane et tollens panem et utrem aquae inposuit scapulae eius tradiditque puerum
et dimisit eam quae cum abisset errabat in solitudine Bersabee 15 cumque consumpta esset aqua

in utre abiecit puerum subter unam arborum quae ibi erant 16 et abiit seditque e regione procul
quantum potest arcus iacere dixit enim non videbo morientem puerum et sedens contra levavit
vocem suam et flevit 17 exaudivit autem Deus vocem pueri vocavitque angelus Domini Agar de
caelo dicens quid agis Agar noli timere exaudivit enim Deus vocem pueri de loco in quo est 18 surge
tolle puerum et tene manum illius quia in gentem magnam faciam eum 19 aperuitque oculos eius
Deus quae videns puteum aquae abiit et implevit utrem deditque puero bibere 20 et fuit cum eo qui
crevit et moratus est in solitudine et factus est iuvenis sagittarius 21 habitavitque in deserto Pharan
et accepit illi mater sua uxorem de terra Aegypti 22 eodem tempore dixit Abimelech et Fichol
princeps exercitus eius ad Abraham Deus tecum est in universis quae agis 23 iura ergo per Dominum
ne noceas mihi et posteris meis stirpique meae sed iuxta misericordiam quam feci tibi facies mihi
et terrae in qua versatus es advena 24 dixitque Abraham ego iurabo 25 et increpavit Abimelech
propter puteum aquae quem vi abstulerant servi illius 26 respondit Abimelech nescivi quis fecerit
hanc rem sed et tu non indicasti mihi et ego non audivi praeter hodie 27 tulit itaque Abraham oves
et boves et dedit Abimelech percusseruntque ambo foedus 28 et statuit Abraham septem agnas
gregis seorsum 29 cui dixit Abimelech quid sibi volunt septem agnae istae quas stare fecisti seorsum
30 at ille septem inquit agnas accipies de manu mea ut sint in testimonium mihi quoniam ego fodi
puteum istum 31 idcirco vocatus est locus ille Bersabee quia ibi uterque iuraverunt 32 et inierunt
foedus pro puteo Iuramenti 33 surrexit autem Abimelech et Fichol princeps militiae eius reversique
sunt in terram Palestinorum Abraham vero plantavit nemus in Bersabee et invocavit ibi nomen
Domini Dei aeterni 34 et fuit colonus terrae Philisthinorum diebus multis

Chapter 22

1 quae postquam gesta sunt temptavit Deus Abraham et dixit ad eum Abraham ille respondit
adsum 2 ait ei tolle filium tuum unigenitum quem diligis Isaac et vade in terram Visionis atque
offer eum ibi holocaustum super unum montium quem monstravero tibi 3 igitur Abraham de nocte
consurgens stravit asinum suum ducens secum duos iuvenes et Isaac filium suum cumque concidisset

ligna in holocaustum abiit ad locum quem praeceperat ei Deus 4 die autem tertio elevatis oculis
vidit locum procul 5 dixitque ad pueros suos expectate hic cum asino ego et puer illuc usque
properantes postquam adoraverimus revertemur ad vos 6 tulit quoque ligna holocausti et inposuit
super Isaac filium suum ipse vero portabat in manibus ignem et gladium cumque duo pergerent
simul 7 dixit Isaac patri suo pater mi at ille respondit quid vis fili ecce inquit ignis et ligna ubi est
victima holocausti 8 dixit Abraham Deus providebit sibi victimam holocausti fili mi pergebant ergo
pariter 9 veneruntque ad locum quem ostenderat ei Deus in quo aedificavit altare et desuper ligna
conposuit cumque conligasset Isaac filium suum posuit eum in altari super struem lignorum
10 extenditque manum et arripuit gladium ut immolaret filium 11 et ecce angelus Domini de caelo
clamavit dicens Abraham Abraham qui respondit adsum 12 dixitque ei non extendas manum tuam
super puerum neque facias illi quicquam nunc cognovi quod timeas Dominum et non peperceris
filio tuo unigenito propter me 13 levavit Abraham oculos viditque post tergum arietem inter vepres
herentem cornibus quem adsumens obtulit holocaustum pro filio 14 appellavitque nomen loci illius
Dominus videt unde usque hodie dicitur in monte Dominus videbit 15 vocavit autem angelus Domini
Abraham secundo de caelo dicens 16 per memet ipsum iuravi dicit Dominus quia fecisti rem hanc
et non pepercisti filio tuo unigenito 17 benedicam tibi et multiplicabo semen tuum sicut stellas caeli
et velut harenam quae est in litore maris possidebit semen tuum portas inimicorum suorum 18 et
benedicentur in semine tuo omnes gentes terrae quia oboedisti voci meae 19 reversus est Abraham
ad pueros suos abieruntque Bersabee simul et habitavit ibi 20 his itaque gestis nuntiatum est Abraham
quod Melcha quoque genuisset filios Nahor fratri suo 21 Hus primogenitum et Buz fratrem eius
Camuhel patrem Syrorum 22 et Chased et Azau Pheldas quoque et Iedlaph 23 ac Bathuel de quo
nata est Rebecca octo istos genuit Melcha Nahor fratri Abraham 24 concubina vero illius nomine
Roma peperit Tabee et Gaom et Thaas et Maacha

Chapter 23

1 vixit autem Sarra centum viginti septem annis 2 et mortua est in civitate Arbee quae est Hebron
in terra Chanaan venitque Abraham ut plangeret et fleret eam 3 cumque surrexisset ab officio funeris
locutus est ad filios Heth dicens 4 advena sum et peregrinus apud vos date mihi ius sepulchri
vobiscum ut sepeliam mortuum meum 5 responderuntque filii Heth 6 audi nos domine princeps
Dei es apud nos in electis sepulchris nostris sepeli mortuum tuum nullusque prohibere te poterit
quin in monumento eius sepelias mortuum tuum 7 surrexit Abraham et adoravit populum terrae
filios videlicet Heth 8 dixitque ad eos si placet animae vestrae ut sepeliam mortuum meum audite
me et intercedite apud Ephron filium Soor 9 ut det mihi speluncam duplicem quam habet in extrema
parte agri sui pecunia digna tradat mihi eam coram vobis in possessionem sepulchri 10 habitabat
autem Ephron in medio filiorum Heth responditque ad Abraham cunctis audientibus qui
ingrediebantur portam civitatis illius dicens 11 nequaquam ita fiat domine mi sed magis ausculta
quod loquor agrum trado tibi et speluncam quae in eo est praesentibus filiis populi mei sepeli
mortuum tuum 12 adoravit Abraham coram populo terrae 13 et locutus est ad Ephron circumstante
plebe quaeso ut audias me dabo pecuniam pro agro suscipe eam et sic sepeliam mortuum meum in
eo 14 respondit Ephron 15 domine mi audi terram quam postulas quadringentis argenti siclis valet
istud est pretium inter me et te sed quantum est hoc sepeli mortuum tuum 16 quod cum audisset
Abraham adpendit pecuniam quam Ephron postulaverat audientibus filiis Heth quadringentos siclos
argenti et probati monetae publicae 17 confirmatusque est ager quondam Ephronis in quo erat
spelunca duplex respiciens Mambre tam ipse quam spelunca et omnes arbores eius in cunctis
terminis per circuitum 18 Abrahae in possessionem videntibus filiis Heth et cunctis qui intrabant
portam civitatis illius 19 atque ita sepelivit Abraham Sarram uxorem suam in spelunca agri duplici
qui respiciebat Mambre haec est Hebron in terra Chanaan 20 et confirmatus est ager et antrum quod
erat in eo Abrahae in possessionem monumenti a filiis Heth

Chapter 24

1 erat autem Abraham senex dierumque multorum et Dominus in cunctis benedixerat ei 2 dixitque
ad servum seniorem domus suae qui praeerat omnibus quae habebat pone manum tuam subter

femur meum [3] ut adiurem te per Dominum Deum caeli et terrae ut non accipias uxorem filio meo
de filiabus Chananeorum inter quos habito [4] sed ad terram et ad cognationem meam proficiscaris
et inde accipias uxorem filio meo Isaac [5] respondit servus si noluerit mulier venire mecum in terram
hanc num reducere debeo filium tuum ad locum de quo egressus es [6] dixit Abraham cave nequando
reducas illuc filium meum [7] Dominus Deus caeli qui tulit me de domo patris mei et de terra nativitatis
meae qui locutus est mihi et iuravit dicens semini tuo dabo terram hanc ipse mittet angelum suum
coram te et accipies inde uxorem filio meo [8] sin autem noluerit mulier sequi te non teneberis
iuramento filium tantum meum ne reducas illuc [9] posuit ergo servus manum sub femore Abraham
domini sui et iuravit illi super sermone hoc [10] tulitque decem camelos de grege domini sui et abiit
ex omnibus bonis eius portans secum profectusque perrexit Mesopotamiam ad urbem Nahor
[11] cumque camelos fecisset accumbere extra oppidum iuxta puteum aquae vespere eo tempore quo
solent mulieres egredi ad hauriendam aquam dixit [12] Domine Deus domini mei Abraham occurre
obsecro hodie mihi et fac misericordiam cum domino meo Abraham [13] ecce ego sto propter fontem
aquae et filiae habitatorum huius civitatis egredientur ad hauriendam aquam [14] igitur puella cui
ego dixero inclina hydriam tuam ut bibam et illa responderit bibe quin et camelis tuis dabo potum
ipsa est quam praeparasti servo tuo Isaac et per hoc intellegam quod feceris misericordiam cum
domino meo [15] necdum intra se verba conpleverat et ecce Rebecca egrediebatur filia Bathuel filii
Melchae uxoris Nahor fratris Abraham habens hydriam in scapula [16] puella decora nimis virgoque
pulcherrima et incognita viro descenderat autem ad fontem et impleverat hydriam ac revertebatur
[17] occurritque ei servus et ait pauxillum mihi ad sorbendum praebe aquae de hydria tua [18] quae
respondit bibe domine mi celeriterque deposuit hydriam super ulnam suam et dedit ei potum
[19] cumque ille bibisset adiecit quin et camelis tuis hauriam aquam donec cuncti bibant
[20] effundensque hydriam in canalibus recurrit ad puteum ut hauriret aquam et haustam omnibus
camelis dedit [21] ille autem contemplabatur eam tacitus scire volens utrum prosperum fecisset iter
suum Dominus an non [22] postquam ergo biberunt cameli protulit vir inaures aureas adpendentes
siclos duos et armillas totidem pondo siclorum decem [23] dixitque ad eam cuius es filia indica mihi
est in domo patris tui locus ad manendum [24] quae respondit filia Bathuelis sum filii Melchae quem

peperit Nahor 25 et addidit dicens palearum quoque et faeni plurimum est apud nos et locus spatiosus
ad manendum 26 inclinavit se homo et adoravit Dominum 27 dicens benedictus Dominus Deus
domini mei Abraham qui non abstulit misericordiam et veritatem suam a domino meo et recto me
itinere perduxit in domum fratris domini mei 28 cucurrit itaque puella et nuntiavit in domum matris
suae omnia quae audierat 29 habebat autem Rebecca fratrem nomine Laban qui festinus egressus
est ad hominem ubi erat fons 30 cumque vidisset inaures et armillas in manibus sororis suae et
audisset cuncta verba referentis haec locutus est mihi homo venit ad virum qui stabat iuxta camelos
et propter fontem aquae 31 dixitque ad eum ingredere benedicte Domini cur foris stas praeparavi
domum et locum camelis 32 et introduxit eum hospitium ac destravit camelos deditque paleas et
faenum et aquam ad lavandos pedes camelorum et virorum qui venerant cum eo 33 et adpositus
est in conspectu eius panis qui ait non comedam donec loquar sermones meos respondit ei loquere
34 at ille servus inquit Abraham sum 35 et Dominus benedixit domino meo valde magnificatusque
est et dedit ei oves et boves argentum et aurum servos et ancillas camelos et asinos 36 et peperit
Sarra uxor domini mei filium domino meo in senectute sua deditque illi omnia quae habuerat 37 et
adiuravit me dominus meus dicens non accipies uxorem filio meo de filiabus Chananeorum in
quorum terra habito 38 sed ad domum patris mei perges et de cognatione mea accipies uxorem filio
meo 39 ego vero respondi domino meo quid si noluerit venire mecum mulier 40 Dominus ait in
cuius conspectu ambulo mittet angelum suum tecum et diriget viam tuam accipiesque uxorem filio
meo de cognatione mea et de domo patris mei 41 innocens eris a maledictione mea cum veneris ad
propinquos meos et non dederint tibi 42 veni ergo hodie ad fontem et dixi Domine Deus domini
mei Abraham si direxisti viam meam in qua nunc ambulo 43 ecce sto iuxta fontem aquae et virgo
quae egredietur ad hauriendam aquam audierit a me da mihi pauxillum aquae ad bibendum ex
hydria tua 44 et dixerit mihi et tu bibe et camelis tuis hauriam ipsa est mulier quam praeparavit
Dominus filio domini mei 45 dum haec mecum tacitus volverem apparuit Rebecca veniens cum
hydria quam portabat in scapula descenditque ad fontem et hausit aquam et aio ad eam da mihi
paululum bibere 46 quae festina deposuit hydriam de umero et dixit mihi et tu bibe et camelis tuis
potum tribuam bibi et adaquavit camelos 47 interrogavique eam et dixi cuius es filia quae respondit
filia Bathuelis sum filii Nahor quem peperit illi Melcha suspendi itaque inaures ad ornandam faciem

eius et armillas posui in manibus 48 pronusque adoravi Dominum benedicens Domino Deo domini
mei Abraham qui perduxisset me recto itinere ut sumerem filiam fratris domini mei filio eius
49 quam ob rem si facitis misericordiam et veritatem cum domino meo indicate mihi sin autem
aliud placet et hoc dicite ut vadam ad dextram sive ad sinistram 50 responderunt Laban et Bathuel
a Domino egressus est sermo non possumus extra placitum eius quicquam aliud tecum loqui 51 en
Rebecca coram te est tolle eam et proficiscere et sit uxor filii domini tui sicut locutus est Dominus
52 quod cum audisset puer Abraham adoravit in terra Dominum 53 prolatisque vasis argenteis et
aureis ac vestibus dedit ea Rebeccae pro munere fratribus quoque eius et matri dona obtulit
54 initoque convivio vescentes pariter et bibentes manserunt ibi surgens autem mane locutus est
puer dimittite me ut vadam ad dominum meum 55 responderunt fratres eius et mater maneat puella
saltem decem dies apud nos et postea proficiscetur 56 nolite ait me retinere quia Dominus direxit
viam meam dimittite me ut pergam ad dominum meum 57 dixerunt vocemus puellam et quaeramus
ipsius voluntatem 58 cumque vocata venisset sciscitati sunt vis ire cum homine isto quae ait vadam
59 dimiserunt ergo eam et nutricem illius servumque Abraham et comites eius 60 inprecantes
prospera sorori suae atque dicentes soror nostra es crescas in mille milia et possideat semen tuum
portas inimicorum suorum 61 igitur Rebecca et puellae illius ascensis camelis secutae sunt virum
qui festinus revertebatur ad dominum suum 62 eo tempore Isaac deambulabat per viam quae ducit
ad puteum cuius nomen est Viventis et videntis habitabat enim in terra australi 63 et egressus fuerat
ad meditandum in agro inclinata iam die cumque levasset oculos vidit camelos venientes procul
64 Rebecca quoque conspecto Isaac descendit de camelo 65 et ait ad puerum quis est ille homo qui
venit per agrum in occursum nobis dixit ei ipse est dominus meus at illa tollens cito pallium operuit
se 66 servus autem cuncta quae gesserat narravit Isaac 67 qui introduxit eam in tabernaculum Sarrae
matris suae et accepit uxorem et in tantum dilexit ut dolorem qui ex morte matris acciderat temperaret

Chapter 25

1 Abraham vero aliam duxit uxorem nomine Cetthuram 2 quae peperit ei Zamram et Iexan et
Madan et Madian et Iesboch et Sue 3 Iexan quoque genuit Saba et Dadan filii Dadan fuerunt Assurim

et Lathusim et Loommim 4 at vero ex Madian ortus est Epha et Opher et Enoch et Abida et Eldaa
omnes hii filii Cetthurae 5 deditque Abraham cuncta quae possederat Isaac 6 filiis autem
concubinarum largitus est munera et separavit eos ab Isaac filio suo dum adhuc ipse viveret ad
plagam orientalem 7 fuerunt autem dies vitae eius centum septuaginta quinque anni 8 et deficiens
mortuus est in senectute bona provectaeque aetatis et plenus dierum congregatusque est ad populum
suum 9 et sepelierunt eum Isaac et Ismahel filii sui in spelunca duplici quae sita est in agro Ephron
filii Soor Hetthei e regione Mambre 10 quem emerat a filiis Heth ibi sepultus est ipse et Sarra uxor
eius 11 et post obitum illius benedixit Deus Isaac filio eius qui habitabat iuxta puteum nomine
Viventis et videntis 12 hae sunt generationes Ismahel filii Abraham quem peperit ei Agar Aegyptia
famula Sarrae 13 et haec nomina filiorum eius in vocabulis et generationibus suis primogenitus
Ismahelis Nabaioth dein Cedar et Abdeel et Mabsam 14 Masma quoque et Duma et Massa 15 Adad
et Thema Itur et Naphis et Cedma 16 isti sunt filii Ismahel et haec nomina per castella et oppida
eorum duodecim principes tribuum suarum 17 anni vitae Ismahel centum triginta septem deficiens
mortuus est et adpositus ad populum suum 18 habitavit autem ab Evila usque Sur quae respicit
Aegyptum introeuntibus Assyrios coram cunctis fratribus suis obiit 19 hae quoque sunt generationes
Isaac filii Abraham Abraham genuit Isaac 20 qui cum quadraginta esset annorum duxit uxorem
Rebeccam filiam Bathuel Syri de Mesopotamiam sororem Laban 21 deprecatusque est Dominum
pro uxore sua eo quod esset sterilis qui exaudivit eum et dedit conceptum Rebeccae 22 sed
conlidebantur in utero eius parvuli quae ait si sic mihi futurum erat quid necesse fuit concipere
perrexitque ut consuleret Dominum 23 qui respondens ait duae gentes in utero tuo sunt et duo populi
ex ventre tuo dividentur populusque populum superabit et maior minori serviet 24 iam tempus
pariendi venerat et ecce gemini in utero repperti sunt 25 qui primus egressus est rufus erat et totus
in morem pellis hispidus vocatumque est nomen eius Esau protinus alter egrediens plantam fratris
tenebat manu et idcirco appellavit eum Iacob 26 sexagenarius erat Isaac quando nati sunt parvuli
27 quibus adultis factus est Esau vir gnarus venandi et homo agricola Iacob autem vir simplex
habitabat in tabernaculis 28 Isaac amabat Esau eo quod de venationibus illius vesceretur et Rebecca
diligebat Iacob 29 coxit autem Iacob pulmentum ad quem cum venisset Esau de agro lassus 30 ait

da mihi de coctione hac rufa quia oppido lassus sum quam ob causam vocatum est nomen eius
Edom 31 cui dixit Iacob vende mihi primogenita tua 32 ille respondit en morior quid mihi proderunt
primogenita 33 ait Iacob iura ergo mihi iuravit Esau et vendidit primogenita 34 et sic accepto pane
et lentis edulio comedit et bibit et abiit parvipendens quod primogenita vendidisset

Chapter 26

1 orta autem fame super terram post eam sterilitatem quae acciderat in diebus Abraham abiit
Isaac ad Abimelech regem Palestinorum in Gerara 2 apparuitque ei Dominus et ait ne descendas
in Aegyptum sed quiesce in terra quam dixero tibi 3 et peregrinare in ea eroque tecum et benedicam
tibi tibi enim et semini tuo dabo universas regiones has conplens iuramentum quod spopondi
Abraham patri tuo 4 et multiplicabo semen tuum sicut stellas caeli daboque posteris tuis universas
regiones has et benedicentur in semine tuo omnes gentes terrae 5 eo quod oboedierit Abraham voci
meae et custodierit praecepta et mandata mea et caerimonias legesque servaverit 6 mansit itaque
Isaac in Geraris 7 qui cum interrogaretur a viris loci illius super uxore sua respondit soror mea est
timuerat enim confiteri quod sibi esset sociata coniugio reputans ne forte interficerent eum propter
illius pulchritudinem 8 cumque pertransissent dies plurimi et ibi demoraretur prospiciens Abimelech
Palestinorum rex per fenestram vidit eum iocantem cum Rebecca uxore sua 9 et accersito ait
perspicuum est quod uxor tua sit cur mentitus es sororem tuam esse respondit timui ne morerer
propter eam 10 dixitque Abimelech quare inposuisti nobis potuit coire quispiam de populo cum
uxore tua et induxeras super nos grande peccatum praecepitque omni populo dicens 11 qui tetigerit
hominis huius uxorem morte morietur 12 seruit autem Isaac in terra illa et invenit in ipso anno
centuplum benedixitque ei Dominus 13 et locupletatus est homo et ibat proficiens atque succrescens
donec magnus vehementer effectus est 14 habuit quoque possessionem ovium et armentorum et
familiae plurimum ob haec invidentes ei Palestini 15 omnes puteos quos foderant servi patris illius
Abraham illo tempore obstruxerunt implentes humo 16 in tantum ut ipse Abimelech diceret ad
Isaac recede a nobis quoniam potentior nostri factus es valde 17 et ille discedens veniret ad torrentem

Gerarae habitaretque ibi
18
rursum fodit alios puteos quos foderant servi patris sui Abraham et quos illo mortuo olim obstruxerant Philisthim appellavitque eos hisdem nominibus quibus ante pater vocaverat
19
foderunt in torrente et reppererunt aquam vivam
20
sed et ibi iurgium fuit pastorum Gerarae adversum pastores Isaac dicentium nostra est aqua quam ob rem nomen putei ex eo quod acciderat vocavit Calumniam
21
foderunt et alium et pro illo quoque rixati sunt appellavitque eum Inimicitias
22
profectus inde fodit alium puteum pro quo non contenderunt itaque vocavit nomen illius Latitudo dicens nunc dilatavit nos Dominus et fecit crescere super terram
23
ascendit autem ex illo loco in Bersabee
24
ubi apparuit ei Dominus in ipsa nocte dicens ego sum Deus Abraham patris tui noli metuere quia tecum sum benedicam tibi et multiplicabo semen tuum propter servum meum Abraham
25
itaque aedificavit ibi altare et invocato nomine Domini extendit tabernaculum praecepitque servis suis ut foderent puteum
26
ad quem locum cum venissent de Geraris Abimelech et Ochozath amicus illius et Fichol dux militum
27
locutus est eis Isaac quid venistis ad me hominem quem odistis et expulistis a vobis
28
qui responderunt vidimus tecum esse Dominum et idcirco nunc diximus sit iuramentum inter nos et ineamus foedus
29
ut non facias nobis quicquam mali sicut et nos nihil tuorum adtigimus nec fecimus quod te laederet sed cum pace dimisimus auctum benedictione Domini
30
fecit ergo eis convivium et post cibum et potum
31
surgentes mane iuraverunt sibi mutuo dimisitque eos Isaac pacifice in locum suum
32
ecce autem venerunt in ipso die servi Isaac adnuntiantes ei de puteo quem foderant atque dicentes invenimus aquam
33
unde appellavit eum Abundantiam et nomen urbi inpositum est Bersabee usque in praesentem diem
34
Esau vero quadragenarius duxit uxores Iudith filiam Beeri Hetthei et Basemath filiam Helon eiusdem loci
35
quae ambae offenderant animum Isaac et Rebeccae

Chapter 27

1
senuit autem Isaac et caligaverunt oculi eius et videre non poterat vocavitque Esau filium suum maiorem et dixit ei fili mi qui respondit adsum
2
cui pater vides inquit quod senuerim et ignorem diem mortis meae
3
sume arma tua faretram et arcum et egredere foras cumque venatu

aliquid adprehenderis 4 fac mihi inde pulmentum sicut velle me nosti et adfer ut comedam et
benedicat tibi anima mea antequam moriar 5 quod cum audisset Rebecca et ille abisset in agrum
ut iussionem patris expleret 6 dixit filio suo Iacob audivi patrem tuum loquentem cum Esau fratre
tuo et dicentem ei 7 adfer mihi venationem tuam et fac cibos ut comedam et benedicam tibi coram
Domino antequam moriar 8 nunc ergo fili mi adquiesce consiliis meis 9 et pergens ad gregem adfer
mihi duos hedos optimos ut faciam ex eis escas patri tuo quibus libenter vescitur 10 quas cum
intuleris et comederit benedicat tibi priusquam moriatur 11 cui ille respondit nosti quod Esau frater
meus homo pilosus sit et ego lenis 12 si adtractaverit me pater meus et senserit timeo ne putet sibi
voluisse inludere et inducat super me maledictionem pro benedictione 13 ad quem mater in me sit
ait ista maledictio fili mi tantum audi vocem meam et perge adferque quae dixi 14 abiit et adtulit
deditque matri paravit illa cibos sicut noverat velle patrem illius 15 et vestibus Esau valde bonis
quas apud se habebat domi induit eum 16 pelliculasque hedorum circumdedit manibus et colli nuda
protexit 17 dedit pulmentum et panes quos coxerat tradidit 18 quibus inlatis dixit pater mi et ille
respondit audio quis tu es fili mi 19 dixitque Iacob ego sum Esau primogenitus tuus feci sicut
praecepisti mihi surge sede et comede de venatione mea ut benedicat mihi anima tua 20 rursum
Isaac ad filium suum quomodo inquit tam cito invenire potuisti fili mi qui respondit voluntatis Dei
fuit ut cito mihi occurreret quod volebam 21 dixitque Isaac accede huc ut tangam te fili mi et probem
utrum tu sis filius meus Esau an non 22 accessit ille ad patrem et palpato eo dixit Isaac vox quidem
vox Iacob est sed manus manus sunt Esau 23 et non cognovit eum quia pilosae manus similitudinem
maioris expresserant benedicens ergo illi 24 ait tu es filius meus Esau respondit ego sum 25 at ille
offer inquit mihi cibos de venatione tua fili mi ut benedicat tibi anima mea quos cum oblatos
comedisset obtulit ei etiam vinum quo hausto 26 dixit ad eum accede ad me et da mihi osculum
fili mi 27 accessit et osculatus est eum statimque ut sensit vestimentorum illius flagrantiam
benedicens ait ecce odor filii mei sicut odor agri cui benedixit Dominus 28 det tibi Deus de rore
caeli et de pinguedine terrae abundantiam frumenti et vini 29 et serviant tibi populi et adorent te
tribus esto dominus fratrum tuorum et incurventur ante te filii matris tuae qui maledixerit tibi sit

maledictus et qui benedixerit benedictionibus repleatur 30 vix Isaac sermonem impleverat et egresso
Iacob foras venit Esau 31 coctosque de venatione cibos intulit patri dicens surge pater mi et comede
de venatione filii tui ut benedicat mihi anima tua 32 dixitque illi Isaac quis enim es tu qui respondit
ego sum primogenitus filius tuus Esau 33 expavit Isaac stupore vehementi et ultra quam credi potest
admirans ait quis igitur ille est qui dudum captam venationem adtulit mihi et comedi ex omnibus
priusquam tu venires benedixique ei et erit benedictus 34 auditis Esau sermonibus patris inrugiit
clamore magno et consternatus ait benedic etiam mihi pater mi 35 qui ait venit germanus tuus
fraudulenter et accepit benedictionem tuam 36 at ille subiunxit iuste vocatum est nomen eius Iacob
subplantavit enim me en altera vice primogenita mea ante tulit et nunc secundo subripuit
benedictionem meam rursumque ad patrem numquid non reservasti ait et mihi benedictionem
37 respondit Isaac dominum tuum illum constitui et omnes fratres eius servituti illius subiugavi
frumento et vino stabilivi eum tibi post haec fili mi ultra quid faciam 38 cui Esau num unam inquit
tantum benedictionem habes pater mihi quoque obsecro ut benedicas cumque heiulatu magno fleret
39 motus Isaac dixit ad eum in pinguedine terrae et in rore caeli desuper 40 erit benedictio tua vives
gladio et fratri tuo servies tempusque veniet cum excutias et solvas iugum eius de cervicibus tuis
41 oderat ergo semper Esau Iacob pro benedictione qua benedixerat ei pater dixitque in corde suo
veniant dies luctus patris mei ut occidam Iacob fratrem meum 42 nuntiata sunt haec Rebeccae quae
mittens et vocans Iacob filium suum dixit ad eum ecce Esau frater tuus minatur ut occidat te 43 nunc
ergo fili audi vocem meam et consurgens fuge ad Laban fratrem meum in Haran 44 habitabisque
cum eo dies paucos donec requiescat furor fratris tui 45 et cesset indignatio eius obliviscaturque
eorum quae fecisti in eum postea mittam et adducam te inde huc cur utroque orbabor filio in una
die 46 dixit quoque Rebecca ad Isaac taedet me vitae meae propter filias Heth si acceperit Iacob
uxorem de stirpe huius terrae nolo vivere

Chapter 28

1 vocavit itaque Isaac Iacob et benedixit praecepitque ei dicens noli accipere coniugem de genere
Chanaan 2 sed vade et proficiscere in Mesopotamiam Syriae ad domum Bathuel patrem matris tuae

3
et accipe tibi inde uxorem de filiabus Laban avunculi tui Deus autem omnipotens benedicat tibi
4
et crescere te faciat atque multiplicet ut sis in turbas populorum et det tibi benedictiones Abraham
5
et semini tuo post te ut possideas terram peregrinationis tuae quam pollicitus est avo tuo cumque
dimisisset eum Isaac profectus venit in Mesopotamiam Syriae ad Laban filium Bathuel Syri fratrem
6
Rebeccae matris suae videns autem Esau quod benedixisset pater suus Iacob et misisset eum in
Mesopotamiam Syriae ut inde uxorem duceret et quod post benedictionem praecepisset ei dicens
7
non accipies coniugem de filiabus Chanaan quodque oboediens Iacob parentibus isset in Syriam
8 9
probans quoque quod non libenter aspiceret filias Chanaan pater suus ivit ad Ismahelem et duxit
uxorem absque his quas prius habebat Maeleth filiam Ismahel filii Abraham sororem Nabaioth
10 11
igitur egressus Iacob de Bersabee pergebat Haran cumque venisset ad quendam locum et
vellet in eo requiescere post solis occubitum tulit de lapidibus qui iacebant et subponens capiti suo
12
dormivit in eodem loco viditque in somnis scalam stantem super terram et cacumen illius tangens
13
caelum angelos quoque Dei ascendentes et descendentes per eam et Dominum innixum scalae
dicentem sibi ego sum Dominus Deus Abraham patris tui et Deus Isaac terram in qua dormis tibi
14
dabo et semini tuo eritque germen tuum quasi pulvis terrae dilataberis ad occidentem et orientem
15
septentrionem et meridiem et benedicentur in te et in semine tuo cunctae tribus terrae et ero
custos tuus quocumque perrexeris et reducam te in terram hanc nec dimittam nisi conplevero
16
universa quae dixi cumque evigilasset Iacob de somno ait vere Dominus est in loco isto et ego
17
nesciebam pavensque quam terribilis inquit est locus iste non est hic aliud nisi domus Dei et
18
porta caeli surgens ergo mane tulit lapidem quem subposuerat capiti suo et erexit in titulum
19 20
fundens oleum desuper appellavitque nomen urbis Bethel quae prius Luza vocabatur vovit
etiam votum dicens si fuerit Deus mecum et custodierit me in via per quam ambulo et dederit mihi
21
panem ad vescendum et vestem ad induendum reversusque fuero prospere ad domum patris mei
22
erit mihi Dominus in Deum et lapis iste quem erexi in titulum vocabitur Domus Dei cunctorumque
quae dederis mihi decimas offeram tibi

Chapter 29

1 profectus ergo Iacob venit ad terram orientalem 2 et vidit puteum in agro tresque greges ovium
accubantes iuxta eum nam ex illo adaquabantur pecora et os eius grandi lapide claudebatur
3 morisque erat ut cunctis ovibus congregatis devolverent lapidem et refectis gregibus rursum super
os putei ponerent 4 dixitque ad pastores fratres unde estis qui responderunt de Haran 5 quos
interrogans numquid ait nostis Laban filium Nahor dixerunt novimus 6 sanusne est inquit valet
inquiunt et ecce Rahel filia eius venit cum grege suo 7 dixitque Iacob adhuc multum diei superest
nec est tempus ut reducantur ad caulas greges date ante potum ovibus et sic ad pastum eas reducite
8 qui responderunt non possumus donec omnia pecora congregentur et amoveamus lapidem de ore
putei ut adaquemus greges 9 adhuc loquebantur et ecce Rahel veniebat cum ovibus patris sui nam
gregem ipsa pascebat 10 quam cum vidisset Iacob et sciret consobrinam suam ovesque Laban
avunculi sui amovit lapidem quo puteus claudebatur 11 et adaquato grege osculatus est eam
elevataque voce flevit 12 et indicavit ei quod frater esset patris eius et filius Rebeccae at illa festinans
nuntiavit patri suo 13 qui cum audisset venisse Iacob filium sororis suae cucurrit obviam
conplexusque eum et in oscula ruens duxit in domum suam auditis autem causis itineris 14 respondit
os meum es et caro mea et postquam expleti sunt dies mensis unius 15 dixit ei num quia frater meus
es gratis servies mihi dic quid mercedis accipias 16 habebat vero filias duas nomen maioris Lia
minor appellabatur Rahel 17 sed Lia lippis erat oculis Rahel decora facie et venusto aspectu 18 quam
diligens Iacob ait serviam tibi pro Rahel filia tua minore septem annis 19 respondit Laban melius
est ut tibi eam dem quam viro alteri mane apud me 20 servivit igitur Iacob pro Rahel septem annis
et videbantur illi pauci dies prae amoris magnitudine 21 dixitque ad Laban da mihi uxorem meam
quia iam tempus expletum est ut ingrediar ad eam 22 qui vocatis multis amicorum turbis ad
convivium fecit nuptias 23 et vespere filiam suam Liam introduxit ad eum 24 dans ancillam filiae
Zelpham nomine ad quam cum ex more Iacob fuisset ingressus facto mane vidit Liam 25 et dixit
ad socerum quid est quod facere voluisti nonne pro Rahel servivi tibi quare inposuisti mihi
26 respondit Laban non est in loco nostro consuetudinis ut minores ante tradamus ad nuptias 27 imple
ebdomadem dierum huius copulae et hanc quoque dabo tibi pro opere quo serviturus es mihi septem
annis aliis 28 adquievit placito et ebdomade transacta Rahel duxit uxorem 29 cui pater servam

Balam dederat 30 tandemque potitus optatis nuptiis amorem sequentis priori praetulit serviens apud
eum septem annis aliis 31 videns autem Dominus quod despiceret Liam aperuit vulvam eius sorore
sterili permanente 32 quae conceptum genuit filium vocavitque nomen eius Ruben dicens vidit
Dominus humilitatem meam nunc amabit me vir meus 33 rursumque concepit et peperit filium et
ait quoniam audivit Dominus haberi me contemptui dedit etiam istum mihi vocavitque nomen illius
Symeon 34 concepit tertio et genuit alium dixitque nunc quoque copulabitur mihi maritus meus eo
quod pepererim illi tres filios et idcirco appellavit nomen eius Levi 35 quarto concepit et peperit
filium et ait modo confitebor Domino et ob hoc vocavit eum Iudam cessavitque parere

Chapter 30

1 cernens autem Rahel quod infecunda esset invidit sorori et ait marito suo da mihi liberos
alioquin moriar 2 cui iratus respondit Iacob num pro Deo ego sum qui privavit te fructu ventris tui
3 at illa habeo inquit famulam Balam ingredere ad eam ut pariat super genua mea et habeam ex ea
filios 4 deditque illi Balam in coniugium quae 5 ingresso ad se viro concepit et peperit filium
6 dixitque Rahel iudicavit mihi Dominus et exaudivit vocem meam dans mihi filium et idcirco
appellavit nomen illius Dan 7 rursumque Bala concipiens peperit alterum 8 pro quo ait Rahel
conparavit me Deus cum sorore mea et invalui vocavitque eum Nepthalim 9 sentiens Lia quod
parere desisset Zelpham ancillam suam marito tradidit 10 qua post conceptum edente filium 11 dixit
feliciter et idcirco vocavit nomen eius Gad 12 peperit quoque Zelpha alterum 13 dixitque Lia hoc
pro beatitudine mea beatam quippe me dicent mulieres propterea appellavit eum Aser 14 egressus
autem Ruben tempore messis triticeae in agro repperit mandragoras quos matri Liae detulit dixitque
Rahel da mihi partem de mandragoris filii tui 15 illa respondit parumne tibi videtur quod praeripueris
maritum mihi nisi etiam mandragoras filii mei tuleris ait Rahel dormiat tecum hac nocte pro
mandragoris filii tui 16 redeuntique ad vesperam de agro Iacob egressa est in occursum Lia et ad
me inquit intrabis quia mercede conduxi te pro mandragoris filii mei dormivit cum ea nocte illa
17 et exaudivit Deus preces eius concepitque et peperit filium quintum 18 et ait dedit Deus mercedem

mihi quia dedi ancillam meam viro meo appellavitque nomen illius Isachar 19 rursum Lia concipiens
peperit sextum filium 20 et ait ditavit me Deus dote bona etiam hac vice mecum erit maritus meus
eo quod genuerim ei sex filios et idcirco appellavit nomen eius Zabulon 21 post quem peperit filiam
nomine Dinam 22 recordatus quoque Dominus Rahelis exaudivit eam et aperuit vulvam illius
23 quae concepit et peperit filium dicens abstulit Deus obprobrium meum 24 et vocavit nomen illius
Ioseph dicens addat mihi Dominus filium alterum 25 nato autem Ioseph dixit Iacob socero suo
dimitte me ut revertar in patriam et ad terram meam 26 da mihi uxores et liberos meos pro quibus
servivi tibi ut abeam tu nosti servitutem qua servivi tibi 27 ait ei Laban inveniam gratiam in conspectu
tuo experimento didici quod benedixerit mihi Deus propter te 28 constitue mercedem tuam quam
dem tibi 29 at ille respondit tu nosti quomodo servierim tibi et quanta in manibus meis fuerit
possessio tua 30 modicum habuisti antequam venirem et nunc dives effectus es benedixitque tibi
Dominus ad introitum meum iustum est igitur ut aliquando provideam etiam domui meae 31 dixitque
Laban quid dabo tibi at ille ait nihil volo sed si feceris quod postulo iterum pascam et custodiam
pecora tua 32 gyra omnes greges tuos et separa cunctas oves varias et sparso vellere et quodcumque
furvum et maculosum variumque fuerit tam in ovibus quam in capris erit merces mea
33 respondebitque mihi cras iustitia mea quando placiti tempus advenerit coram te et omnia quae
non fuerint varia et maculosa et furva tam in ovibus quam in capris furti me arguent 34 dixit Laban
gratum habeo quod petis 35 et separavit in die illo capras et oves hircos et arietes varios atque
maculosos cunctum autem gregem unicolorem id est albi et nigri velleris tradidit in manu filiorum
suorum 36 et posuit spatium itineris inter se et generum dierum trium qui pascebat reliquos greges
eius 37 tollens ergo Iacob virgas populeas virides et amigdalinas et ex platanis ex parte decorticavit
eas detractisque corticibus in his quae spoliata fuerant candor apparuit illa vero quae integra erant
viridia permanserunt atque in hunc modum color effectus est varius 38 posuitque eas in canalibus
ubi effundebatur aqua ut cum venissent greges ad bibendum ante oculos haberent virgas et in aspectu
earum conciperent 39 factumque est ut in ipso calore coitus oves intuerentur virgas et parerent
maculosa et varia et diverso colore respersa 40 divisitque gregem Iacob et posuit virgas ante oculos
arietum erant autem alba quaeque et nigra Laban cetera vero Iacob separatis inter se gregibus

41 igitur quando primo tempore ascendebantur oves ponebat Iacob virgas in canalibus aquarum
ante oculos arietum et ovium ut in earum contemplatione conciperent 42 quando vero serotina
admissura erat et conceptus extremus non ponebat eas factaque sunt ea quae erant serotina Laban
et quae primi temporis Iacob 43 ditatusque est homo ultra modum et habuit greges multos ancillas
et servos camelos et asinos

Chapter 31

1 postquam autem audivit verba filiorum Laban dicentium tulit Iacob omnia quae fuerunt patris
nostri et de illius facultate ditatus factus est inclitus 2 animadvertit quoque faciem Laban quod non
esset erga se sicut heri et nudius tertius 3 maxime dicente sibi Domino revertere in terram patrum
tuorum et ad generationem tuam eroque tecum 4 misit et vocavit Rahel et Liam in agrum ubi
pascebat greges 5 dixitque eis video faciem patris vestri quod non sit erga me sicut heri et nudius
tertius Deus autem patris mei fuit mecum 6 et ipsae nostis quod totis viribus meis servierim patri
vestro 7 sed pater vester circumvenit me et mutavit mercedem meam decem vicibus et tamen non
dimisit eum Deus ut noceret mihi 8 si quando dixit variae erunt mercedes tuae pariebant omnes
oves varios fetus quando vero e contrario ait alba quaeque accipies pro mercede omnes greges alba
pepererunt 9 tulitque Deus substantiam patris vestri et dedit mihi 10 postquam enim conceptus
ovium tempus advenerat levavi oculos meos et vidi in somnis ascendentes mares super feminas
varios et maculosos et diversorum colorum 11 dixitque angelus Dei ad me in somnis Iacob et ego
respondi adsum 12 qui ait leva oculos tuos et vide universos masculos ascendentes super feminas
varios respersos atque maculosos vidi enim omnia quae fecit tibi Laban 13 ego sum Deus Bethel
ubi unxisti lapidem et votum vovisti mihi nunc ergo surge et egredere de terra hac revertens in
terram nativitatis tuae 14 responderunt Rahel et Lia numquid habemus residui quicquam in
facultatibus et hereditate domus patris nostri 15 nonne quasi alienas reputavit nos et vendidit
comeditque pretium nostrum 16 sed Deus tulit opes patris nostri et nobis eas tradidit ac filiis nostris
unde omnia quae praecepit fac 17 surrexit itaque Iacob et inpositis liberis et coniugibus suis super

camelos abiit 18 tulitque omnem substantiam et greges et quicquid in Mesopotamiam quaesierat
pergens ad Isaac patrem suum in terram Chanaan 19 eo tempore Laban ierat ad tondendas oves et
Rahel furata est idola patris sui 20 noluitque Iacob confiteri socero quod fugeret 21 cumque abisset
tam ipse quam omnia quae iuris eius erant et amne transmisso pergeret contra montem Galaad
22 nuntiatum est Laban die tertio quod fugeret Iacob 23 qui adsumptis fratribus suis persecutus est
eum diebus septem et conprehendit in monte Galaad 24 viditque in somnis dicentem sibi Dominum
cave ne quicquam aspere loquaris contra Iacob 25 iamque Iacob extenderat in monte tabernaculum
cum ille consecutus eum cum fratribus suis in eodem monte Galaad fixit tentorium 26 et dixit ad
Iacob quare ita egisti ut clam me abigeres filias meas quasi captivas gladio 27 cur ignorante me
fugere voluisti nec indicare mihi ut prosequerer te cum gaudio et canticis et tympanis et cithara
28 non es passus ut oscularer filios meos ac filias stulte operatus es et nunc 29 valet quidem manus
mea reddere tibi malum sed Deus patris vestri heri dixit mihi cave ne loquaris cum Iacob quicquam
durius 30 esto ad tuos ire cupiebas et desiderio tibi erat domus patris tui cur furatus es deos meos
31 respondit Iacob quod inscio te profectus sum timui ne violenter auferres filias tuas 32 quod autem
furti arguis apud quemcumque inveneris deos tuos necetur coram fratribus nostris scrutare quicquid
tuorum apud me inveneris et aufer haec dicens ignorabat quod Rahel furata esset idola 33 ingressus
itaque Laban tabernaculum Iacob et Liae et utriusque famulae non invenit cumque intrasset tentorium
Rahelis 34 illa festinans abscondit idola subter stramen cameli et sedit desuper scrutantique omne
tentorium et nihil invenienti 35 ait ne irascatur dominus meus quod coram te adsurgere nequeo quia
iuxta consuetudinem feminarum nunc accidit mihi sic delusa sollicitudo quaerentis est 36 tumensque
Iacob cum iurgio ait quam ob culpam meam et ob quod peccatum sic exarsisti post me 37 et scrutatus
es omnem supellectilem meam quid invenisti de cuncta substantia domus tuae pone hic coram
fratribus meis et fratribus tuis et iudicent inter me et te 38 idcirco viginti annis fui tecum oves tuae
et caprae steriles non fuerunt arietes gregis tui non comedi 39 nec captum a bestia ostendi tibi ego
damnum omne reddebam quicquid furto perierat a me exigebas 40 die noctuque aestu urebar et
gelu fugiebat somnus ab oculis meis 41 sic per viginti annos in domo tua servivi tibi quattuordecim
pro filiabus et sex pro gregibus tuis inmutasti quoque mercedem meam decem vicibus 42 nisi Deus
patris mei Abraham et Timor Isaac adfuisset mihi forsitan modo nudum me dimisisses adflictionem

meam et laborem manuum mearum respexit Deus et arguit te heri 43 respondit ei Laban filiae et
filii et greges tui et omnia quae cernis mea sunt quid possum facere filiis et nepotibus meis 44 veni
ergo et ineamus foedus ut sit testimonium inter me et te 45 tulit itaque Iacob lapidem et erexit illum
in titulum 46 dixitque fratribus suis adferte lapides qui congregantes fecerunt tumulum
comederuntque super eum 47 quem vocavit Laban tumulus Testis et Iacob acervum Testimonii
uterque iuxta proprietatem linguae suae 48 dixitque Laban tumulus iste testis erit inter me et te
hodie et idcirco appellatum est nomen eius Galaad id est tumulus Testis 49 intueatur Dominus et
iudicet inter nos quando recesserimus a nobis 50 si adflixeris filias meas et si introduxeris uxores
alias super eas nullus sermonis nostri testis est absque Deo qui praesens respicit 51 dixitque rursus
ad Iacob en tumulus hic et lapis quem erexi inter me et te 52 testis erit tumulus inquam iste et lapis
sint in testimonio si aut ego transiero illum pergens ad te aut tu praeterieris malum mihi cogitans
53 Deus Abraham et Deus Nahor iudicet inter nos Deus patris eorum iuravit Iacob per Timorem
patris sui Isaac 54 immolatisque victimis in monte vocavit fratres suos ut ederent panem qui cum
comedissent manserunt ibi 55 Laban vero de nocte consurgens osculatus est filios et filias suas et
benedixit illis reversus in locum suum

Chapter 32

1 Iacob quoque abiit itinere quo coeperat fueruntque ei obviam angeli Dei 2 quos cum vidisset
ait castra Dei sunt haec et appellavit nomen loci illius Manaim id est Castra 3 misit autem et nuntios
ante se ad Esau fratrem suum in terram Seir regionis Edom 4 praecepitque eis dicens sic loquimini
domino meo Esau haec dicit frater tuus Iacob apud Laban peregrinatus sum et fui usque in praesentem
diem 5 habeo boves et asinos oves et servos atque ancillas mittoque nunc legationem ad dominum
meum ut inveniam gratiam in conspectu tuo 6 reversi sunt nuntii ad Iacob dicentes venimus ad
Esau fratrem tuum et ecce properat in occursum tibi cum quadringentis viris 7 timuit Iacob valde
et perterritus divisit populum qui secum erat greges quoque et oves et boves et camelos in duas
turmas 8 dicens si venerit Esau ad unam turmam et percusserit eam alia turma quae reliqua est

salvabitur 9 dixitque Iacob Deus patris mei Abraham et Deus patris mei Isaac Domine qui dixisti
mihi revertere in terram tuam et in locum nativitatis tuae et benefaciam tibi 10 minor sum cunctis
miserationibus et veritate quam explesti servo tuo in baculo meo transivi Iordanem istum et nunc
cum duabus turmis regredior 11 erue me de manu fratris mei de manu Esau quia valde eum timeo
ne forte veniens percutiat matrem cum filiis 12 tu locutus es quod bene mihi faceres et dilatares
semen meum sicut harenam maris quae prae multitudine numerari non potest 13 cumque dormisset
ibi nocte illa separavit de his quae habebat munera Esau fratri suo 14 capras ducentas hircos viginti
oves ducentas arietes viginti 15 camelos fetas cum pullis suis triginta vaccas quadraginta et tauros
viginti asinas viginti et pullos earum decem 16 et misit per manus servorum suorum singulos
seorsum greges dixitque pueris suis antecedite me et sit spatium inter gregem et gregem 17 et
praecepit priori dicens si obvium habueris Esau fratrem meum et interrogaverit te cuius es et quo
vadis et cuius sunt ista quae sequeris 18 respondebis servi tui Iacob munera misit domino meo Esau
ipse quoque post nos venit 19 similiter mandata dedit secundo ac tertio et cunctis qui sequebantur
greges dicens hisdem verbis loquimini ad Esau cum inveneritis eum 20 et addetis ipse quoque
servus tuus Iacob iter nostrum insequitur dixit enim placabo illum muneribus quae praecedunt et
postea videbo forsitan propitiabitur mihi 21 praecesserunt itaque munera ante eum ipse vero mansit
nocte illa in Castris 22 cumque mature surrexisset tulit duas uxores suas et totidem famulas cum
undecim filiis et transivit vadum Iaboc 23 transductisque omnibus quae ad se pertinebant 24 remansit
solus et ecce vir luctabatur cum eo usque mane 25 qui cum videret quod eum superare non posset
tetigit nervum femoris eius et statim emarcuit 26 dixitque ad eum dimitte me iam enim ascendit
aurora respondit non dimittam te nisi benedixeris mihi 27 ait ergo quod nomen est tibi respondit
Iacob 28 at ille nequaquam inquit Iacob appellabitur nomen tuum sed Israhel quoniam si contra
Deum fortis fuisti quanto magis contra homines praevalebis 29 interrogavit eum Iacob dic mihi
quo appellaris nomine respondit cur quaeris nomen meum et benedixit ei in eodem loco
30 vocavitque Iacob nomen loci illius Phanuhel dicens vidi Deum facie ad faciem et salva facta est
anima mea 31 ortusque est ei statim sol postquam transgressus est Phanuhel ipse vero claudicabat

pede 32 quam ob causam non comedunt filii Israhel nervum qui emarcuit in femore Iacob usque
in praesentem diem eo quod tetigerit nervum femoris eius et obstipuerit

Chapter 33

1 levans autem Iacob oculos suos vidit venientem Esau et cum eo quadringentos viros divisitque
filios Liae et Rahel ambarumque famularum 2 et posuit utramque ancillam et liberos earum in
principio Liam vero et filios eius in secundo loco Rahel autem et Ioseph novissimos 3 et ipse
praegrediens adoravit pronus in terram septies donec adpropinquaret frater eius 4 currens itaque
Esau obviam fratri suo amplexatus est eum stringensque collum et osculans flevit 5 levatisque
oculis vidit mulieres et parvulos earum et ait quid sibi volunt isti et si ad te pertinent respondit
parvuli sunt quos donavit mihi Deus servo tuo 6 et adpropinquantes ancillae et filii earum incurvati
sunt 7 accessitque Lia cum liberis suis et cum similiter adorassent extremi Ioseph et Rahel
adoraverunt 8 quaenam sunt inquit istae turmae quas obvias habui respondit ut invenirem gratiam
coram domino meo 9 et ille habeo ait plurima frater mi sint tua tibi 10 dixit Iacob noli ita obsecro
sed si inveni gratiam in oculis tuis accipe munusculum de manibus meis sic enim vidi faciem tuam
quasi viderim vultum Dei esto mihi propitius 11 et suscipe benedictionem quam adtuli tibi et quam
donavit mihi Deus tribuens omnia vix fratre conpellente suscipiens 12 ait gradiamur simul eroque
socius itineris tui 13 dixit Iacob nosti domine mi quod parvulos habeam teneros et oves ac boves
fetas mecum quas si plus in ambulando fecero laborare morientur una die cuncti greges 14 praecedat
dominus meus ante servum suum et ego sequar paulatim vestigia eius sicut videro posse parvulos
meos donec veniam ad dominum meum in Seir 15 respondit Esau oro te ut de populo qui mecum
est saltem socii remaneant viae tuae non est inquit necesse hoc uno indigeo ut inveniam gratiam in
conspectu domini mei 16 reversus est itaque illo die Esau itinere quo venerat in Seir 17 et Iacob
venit in Soccoth ubi aedificata domo et fixis tentoriis appellavit nomen loci illius Soccoth id est
Tabernacula 18 transivitque in Salem urbem Sycimorum quae est in terra Chanaan postquam
regressus est de Mesopotamiam Syriae et habitavit iuxta oppidum 19 emitque partem agri in qua

fixerat tabernaculum a filiis Emor patris Sychem centum agnis [20] et erecto ibi altari invocavit super
illud Fortissimum Deum Israhel

Chapter 34

[1] egressa est autem Dina filia Liae ut videret mulieres regionis illius [2] quam cum vidisset Sychem
filius Emor Evei princeps terrae illius adamavit et rapuit et dormivit cum illa vi opprimens virginem
[3] et conglutinata est anima eius cum ea tristemque blanditiis delinivit [4] et pergens ad Emor patrem
suum accipe mihi inquit puellam hanc coniugem [5] quod cum audisset Iacob absentibus filiis et in
pastu occupatis pecorum siluit donec redirent [6] egresso autem Emor patre Sychem ut loqueretur
ad Iacob [7] ecce filii eius veniebant de agro auditoque quod acciderat irati sunt valde eo quod foedam
rem esset operatus in Israhel et violata filia Iacob rem inlicitam perpetrasset [8] locutus est itaque
Emor ad eos Sychem filii mei adhesit anima filiae vestrae date eam illi uxorem [9] et iungamus
vicissim conubia filias vestras tradite nobis et filias nostras accipite [10] et habitate nobiscum terra
in potestate vestra est exercete negotiamini et possidete eam [11] sed et Sychem ad patrem et ad
fratres eius ait inveniam gratiam coram vobis et quaecumque statueritis dabo [12] augete dotem
munera postulate libens tribuam quod petieritis tantum date mihi puellam hanc uxorem
[13] responderunt filii Iacob Sychem et patri eius in dolo saevientes ob stuprum sororis [14] non
possumus facere quod petitis nec dare sororem nostram homini incircumciso quod inlicitum et
nefarium est apud nos [15] sed in hoc valebimus foederari si esse volueritis nostri similes et
circumcidatur in vobis omne masculini sexus [16] tunc dabimus et accipiemus mutuo filias nostras
ac vestras et habitabimus vobiscum erimusque unus populus [17] sin autem circumcidi nolueritis
tollemus filiam nostram et recedemus [18] placuit oblatio eorum Emor et Sychem filio eius [19] nec
distulit adulescens quin statim quod petebatur expleret amabat enim puellam valde et ipse erat
inclitus in omni domo patris sui [20] ingressique portam urbis locuti sunt populo [21] viri isti pacifici
sunt et volunt habitare nobiscum negotientur in terra et exerceant eam quae spatiosa et lata cultoribus
indiget filias eorum accipiemus uxores et nostras illis dabimus [22] unum est quod differtur tantum
bonum si circumcidamus masculos nostros ritum gentis imitantes [23] et substantia eorum et pecora

et cuncta quae possident nostra erunt tantum in hoc adquiescamus et habitantes simul unum
efficiemus populum 24 adsensi sunt omnes circumcisis cunctis maribus 25 et ecce die tertio quando
gravissimus vulnerum dolor est arreptis duo Iacob filii Symeon et Levi fratres Dinae gladiis ingressi
sunt urbem confidenter interfectisque omnibus masculis 26 Emor et Sychem pariter necaverunt
tollentes Dinam de domo Sychem sororem suam 27 quibus egressis inruerunt super occisos ceteri
filii Iacob et depopulati sunt urbem in ultionem stupri 28 oves eorum et armenta et asinos cunctaque
vastantes quae in domibus et in agris erant 29 parvulos quoque et uxores eorum duxere captivas
30 quibus patratis audacter Iacob dixit ad Symeon et Levi turbastis me et odiosum fecistis Chananeis
et Ferezeis habitatoribus terrae huius nos pauci sumus illi congregati percutient me et delebor ego
et domus mea 31 responderunt numquid ut scorto abuti debuere sorore nostra

Chapter 35

1 interea locutus est Deus ad Iacob surge et ascende Bethel et habita ibi facque altare Deo qui
apparuit tibi quando fugiebas Esau fratrem tuum 2 Iacob vero convocata omni domo sua ait abicite
deos alienos qui in medio vestri sunt et mundamini ac mutate vestimenta vestra 3 surgite et
ascendamus in Bethel ut faciamus ibi altare Deo qui exaudivit me in die tribulationis meae et fuit
socius itineris mei 4 dederunt ergo ei omnes deos alienos quos habebant et inaures quae erant in
auribus eorum at ille infodit ea subter terebinthum quae est post urbem Sychem 5 cumque profecti
essent terror Dei invasit omnes per circuitum civitates et non sunt ausi persequi recedentes 6 venit
igitur Iacob Luzam quae est in terra Chanaan cognomento Bethel ipse et omnis populus cum eo
7 aedificavitque ibi altare et appellavit nomen loci Domus Dei ibi enim apparuit ei Deus cum fugeret
fratrem suum 8 eodem tempore mortua est Debbora nutrix Rebeccae et sepulta ad radices Bethel
subter quercum vocatumque est nomen loci quercus Fletus 9 apparuit autem iterum Deus Iacob
postquam reversus est de Mesopotamiam Syriae benedixitque ei 10 dicens non vocaberis ultra
Iacob sed Israhel erit nomen tuum et appellavit eum Israhel 11 dixitque ei ego Deus omnipotens
cresce et multiplicare gentes et populi nationum erunt ex te reges de lumbis tuis egredientur
12 terramque quam dedi Abraham et Isaac dabo tibi et semini tuo post te 13 et recessit ab eo 14 ille

vero erexit titulum lapideum in loco quo locutus ei fuerat Deus libans super eum libamina et
effundens oleum 15 vocansque nomen loci Bethel 16 egressus inde venit verno tempore ad terram
quae ducit Efratham in qua cum parturiret Rahel 17 ob difficultatem partus periclitari coepit dixitque
ei obsetrix noli timere quia et hunc habebis filium 18 egrediente autem anima prae dolore et
inminente iam morte vocavit nomen filii sui Benoni id est filius doloris mei pater vero appellavit
eum Beniamin id est filius dexterae 19 mortua est ergo Rahel et sepulta in via quae ducit Efratham
haec est Bethleem 20 erexitque Iacob titulum super sepulchrum eius hic est titulus monumenti
Rahel usque in praesentem diem 21 egressus inde fixit tabernaculum trans turrem Gregis 22 cumque
habitaret in illa regione abiit Ruben et dormivit cum Bala concubina patris sui quod illum minime
latuit erant autem filii Iacob duodecim 23 filii Liae primogenitus Ruben et Symeon et Levi et Iudas
et Isachar et Zabulon 24 filii Rahel Ioseph et Beniamin 25 filii Balae ancillae Rahelis Dan et
Nepthalim 26 filii Zelphae ancillae Liae Gad et Aser hii filii Iacob qui nati sunt ei in Mesopotamiam
Syriae 27 venit etiam ad Isaac patrem suum in Mambre civitatem Arbee haec est Hebron in qua
peregrinatus est Abraham et Isaac 28 et conpleti sunt dies Isaac centum octoginta annorum
29 consumptusque aetate mortuus est et adpositus populo suo senex et plenus dierum et sepelierunt
eum Esau et Iacob filii sui

Chapter 36

1 hae sunt autem generationes Esau ipse est Edom 2 Esau accepit uxores de filiabus Chanaan
Ada filiam Elom Hetthei et Oolibama filiam Anae filiae Sebeon Evei 3 Basemath quoque filiam
Ismahel sororem Nabaioth 4 peperit autem Ada Eliphaz Basemath genuit Rauhel 5 Oolibama edidit
Hieus et Hielom et Core hii filii Esau qui nati sunt ei in terra Chanaan 6 tulit autem Esau uxores
suas et filios et filias et omnem animam domus suae et substantiam et pecora et cuncta quae habere
poterat in terra Chanaan et abiit in alteram regionem recessitque a fratre suo Iacob 7 divites enim
erant valde et simul habitare non poterant nec sustinebat eos terra peregrinationis eorum prae
multitudine gregum 8 habitavitque Esau in monte Seir ipse est Edom 9 hae sunt generationes Esau
patris Edom in monte Seir 10 et haec nomina filiorum eius Eliphaz filius Ada uxoris Esau Rauhel

quoque filius Basemath uxoris eius 11 fueruntque filii Eliphaz Theman Omar Sephu et Gatham et
Cenez 12 erat autem Thamna concubina Eliphaz filii Esau quae peperit ei Amalech hii sunt filii
Adae uxoris Esau 13 filii autem Rauhel Naath et Zara Semma et Meza hii filii Basemath uxoris
Esau 14 isti quoque erant filii Oolibama filiae Ana filiae Sebeon uxoris Esau quos genuit ei Hieus
et Hielom et Core 15 hii duces filiorum Esau filii Eliphaz primogeniti Esau dux Theman dux Omar
dux Sephu dux Cenez 16 dux Core dux Gatham dux Amalech hii filii Eliphaz in terra Edom et hii
filii Adae 17 hii quoque filii Rauhel filii Esau dux Naath dux Zara dux Semma dux Meza hii duces
Rauhel in terra Edom isti filii Basemath uxoris Esau 18 hii autem filii Oolibama uxoris Esau dux
Hieus dux Hielom dux Core hii duces Oolibama filiae Ana uxoris Esau 19 isti filii Esau et hii duces
eorum ipse est Edom 20 isti filii Seir Horrei habitatores terrae Lotham et Sobal et Sebeon et Anan
21 Dison et Eser et Disan hii duces Horrei filii Seir in terra Edom 22 facti sunt autem filii Lotham
Horrei et Heman erat autem soror Lotham Thamna 23 et isti filii Sobal Alvam et Maneeth et Hebal
Sephi et Onam 24 et hii filii Sebeon Ahaia et Anam iste est Ana qui invenit aquas calidas in solitudine
cum pasceret asinos Sebeon patris sui 25 habuitque filium Disan et filiam Oolibama 26 et isti filii
Disan Amdan et Esban et Iethran et Charan 27 hii quoque filii Eser Balaan et Zevan et Acham
28 habuit autem filios Disan Hus et Aran 29 isti duces Horreorum dux Lothan dux Sobal dux Sebeon
dux Ana 30 dux Dison dux Eser dux Disan isti duces Horreorum qui imperaverunt in terra Seir
31 reges autem qui regnaverunt in terra Edom antequam haberent regem filii Israhel fuerunt hii
32 Bale filius Beor nomenque urbis eius Denaba 33 mortuus est autem Bale et regnavit pro eo Iobab
filius Zare de Bosra 34 cumque mortuus esset Iobab regnavit pro eo Husan de terra Themanorum
35 hoc quoque mortuo regnavit pro eo Adad filius Badadi qui percussit Madian in regione Moab et
nomen urbis eius Ahuith 36 cumque mortuus esset Adad regnavit pro eo Semla de Maserecha
37 hoc quoque mortuo regnavit pro eo Saul de fluvio Rooboth 38 cumque et hic obisset successit
in regnum Baalanam filius Achobor 39 isto quoque mortuo regnavit pro eo Adad nomenque urbis
eius Phau et appellabatur uxor illius Meezabel filia Matred filiae Mizaab 40 haec ergo nomina Esau

in cognationibus et locis et vocabulis suis dux Thamna dux Alva dux Ietheth [41] dux Oolibama dux
Ela dux Phinon [42] dux Cenez dux Theman dux Mabsar [43] dux Mabdiel dux Iram hii duces Edom
habitantes in terra imperii sui ipse est Esau pater Idumeorum

Chapter 37

[1] habitavit autem Iacob in terra Chanaan in qua peregrinatus est pater suus [2] et hae sunt
generationes eius Ioseph cum sedecim esset annorum pascebat gregem cum fratribus suis adhuc
puer et erat cum filiis Balae et Zelphae uxorum patris sui accusavitque fratres suos apud patrem
crimine pessimo [3] Israhel autem diligebat Ioseph super omnes filios suos eo quod in senectute
genuisset eum fecitque ei tunicam polymitam [4] videntes autem fratres eius quod a patre plus cunctis
filiis amaretur oderant eum nec poterant ei quicquam pacificum loqui [5] accidit quoque ut visum
somnium referret fratribus quae causa maioris odii seminarium fuit [6] dixitque ad eos audite somnium
meum quod vidi [7] putabam ligare nos manipulos in agro et quasi consurgere manipulum meum et
stare vestrosque manipulos circumstantes adorare manipulum meum [8] responderunt fratres eius
numquid rex noster eris aut subiciemur dicioni tuae haec ergo causa somniorum atque sermonum
invidiae et odii fomitem ministravit [9] aliud quoque vidit somnium quod narrans fratribus ait vidi
per somnium quasi solem et lunam et stellas undecim adorare me [10] quod cum patri suo et fratribus
rettulisset increpavit eum pater et dixit quid sibi vult hoc somnium quod vidisti num ego et mater
tua et fratres adorabimus te super terram [11] invidebant igitur ei fratres sui pater vero rem tacitus
considerabat [12] cumque fratres illius in pascendis gregibus patris morarentur in Sychem [13] dixit
ad eum Israhel fratres tui pascunt oves in Sycimis veni mittam te ad eos quo respondente [14] praesto
sum ait vade et vide si cuncta prospera sint erga fratres tuos et pecora et renuntia mihi quid agatur
missus de valle Hebron venit in Sychem [15] invenitque eum vir errantem in agro et interrogavit
quid quaereret [16] at ille respondit fratres meos quaero indica mihi ubi pascant greges [17] dixitque
ei vir recesserunt de loco isto audivi autem eos dicentes eamus in Dothain perrexit ergo Ioseph post
fratres suos et invenit eos in Dothain [18] qui cum vidissent eum procul antequam accederet ad eos
cogitaverunt illum occidere [19] et mutuo loquebantur ecce somniator venit [20] venite occidamus

eum et mittamus in cisternam veterem dicemusque fera pessima devoravit eum et tunc apparebit
quid illi prosint somnia sua 21 audiens hoc Ruben nitebatur liberare eum de manibus eorum et
dicebat 22 non interficiamus animam eius nec effundatis sanguinem sed proicite eum in cisternam
hanc quae est in solitudine manusque vestras servate innoxias hoc autem dicebat volens eripere
eum de manibus eorum et reddere patri suo 23 confestim igitur ut pervenit ad fratres nudaverunt
eum tunica talari et polymita 24 miseruntque in cisternam quae non habebat aquam 25 et sedentes
ut comederent panem viderunt viatores Ismahelitas venire de Galaad et camelos eorum portare
aromata et resinam et stacten in Aegyptum 26 dixit ergo Iudas fratribus suis quid nobis prodest si
occiderimus fratrem nostrum et celaverimus sanguinem ipsius 27 melius est ut vendatur Ismahelitis
et manus nostrae non polluantur frater enim et caro nostra est adquieverunt fratres sermonibus eius
28 et praetereuntibus Madianitis negotiatoribus extrahentes eum de cisterna vendiderunt Ismahelitis
viginti argenteis qui duxerunt eum in Aegyptum 29 reversusque Ruben ad cisternam non invenit
puerum 30 et scissis vestibus pergens ad fratres ait puer non conparet et ego quo ibo 31 tulerunt
autem tunicam eius et in sanguinem hedi quem occiderant tinxerunt 32 mittentes qui ferrent ad
patrem et dicerent hanc invenimus vide utrum tunica filii tui sit an non 33 quam cum agnovisset
pater ait tunica filii mei est fera pessima comedit eum bestia devoravit Ioseph 34 scissisque vestibus
indutus est cilicio lugens filium multo tempore 35 congregatis autem cunctis liberis eius ut lenirent
dolorem patris noluit consolationem recipere et ait descendam ad filium meum lugens in infernum
et illo perseverante in fletu 36 Madianei vendiderunt Ioseph in Aegypto Putiphar eunucho Pharaonis
magistro militiae

Chapter 38

1 eo tempore descendens Iudas a fratribus suis divertit ad virum odollamitem nomine Hiram
2 viditque ibi filiam hominis chananei vocabulo Suae et uxore accepta ingressus est ad eam 3 quae
concepit et peperit filium vocavitque nomen eius Her 4 rursum concepto fetu natum filium nominavit
Onam 5 tertium quoque peperit quem appellavit Sela quo nato parere ultra cessavit 6 dedit autem
Iudas uxorem primogenito suo Her nomine Thamar 7 fuitque Her primogenitus Iudae nequam in

conspectu Domini et ab eo occisus est 8 dixit ergo Iudas ad Onam filium suum ingredere ad uxorem
fratris tui et sociare illi ut suscites semen fratri tuo 9 ille sciens non sibi nasci filios introiens ad
uxorem fratris sui semen fundebat in terram ne liberi fratris nomine nascerentur 10 et idcirco
percussit eum Dominus quod rem detestabilem faceret 11 quam ob rem dixit Iudas Thamar nurui
suae esto vidua in domo patris tui donec crescat Sela filius meus timebat enim ne et ipse moreretur
sicut fratres eius quae abiit et habitavit in domo patris sui 12 evolutis autem multis diebus mortua
est filia Suae uxor Iudae qui post luctum consolatione suscepta ascendebat ad tonsores ovium
suarum ipse et Hiras opilio gregis Odollamita in Thamnas 13 nuntiatumque est Thamar quod socer
illius ascenderet in Thamnas ad tondendas oves 14 quae depositis viduitatis vestibus adsumpsit
theristrum et mutato habitu sedit in bivio itineris quod ducit Thamnam eo quod crevisset Sela et
non eum accepisset maritum 15 quam cum vidisset Iudas suspicatus est esse meretricem operuerat
enim vultum suum ne cognosceretur 16 ingrediensque ad eam ait dimitte me ut coeam tecum
nesciebat enim quod nurus sua esset qua respondente quid mihi dabis ut fruaris concubitu meo
17 dixit mittam tibi hedum de gregibus rursum illa dicente patiar quod vis si dederis mihi arrabonem
donec mittas quod polliceris 18 ait Iudas quid vis tibi pro arrabone dari respondit anulum tuum et
armillam et baculum quem manu tenes ad unum igitur coitum concepit mulier 19 et surgens abiit
depositoque habitu quem adsumpserat induta est viduitatis vestibus 20 misit autem Iudas hedum
per pastorem suum Odollamitem ut reciperet pignus quod dederat mulieri qui cum non invenisset
eam 21 interrogavit homines loci illius ubi est mulier quae sedebat in bivio respondentibus cunctis
non fuit in loco isto meretrix 22 reversus est ad Iudam et dixit ei non inveni eam sed et homines
loci illius dixerunt mihi numquam ibi sedisse scortum 23 ait Iudas habeat sibi certe mendacii nos
arguere non poterit ego misi hedum quem promiseram et tu non invenisti eam 24 ecce autem post
tres menses nuntiaverunt Iudae dicentes fornicata est Thamar nurus tua et videtur uterus illius
intumescere dixit Iudas producite eam ut conburatur 25 quae cum educeretur ad poenam misit ad
socerum suum dicens de viro cuius haec sunt concepi cognosce cuius sit anulus et armilla et baculus
26 qui agnitis muneribus ait iustior me est quia non tradidi eam Sela filio meo attamen ultra non
cognovit illam 27 instante autem partu apparuerunt gemini in utero atque in ipsa effusione infantum
unus protulit manum in qua obsetrix ligavit coccinum dicens 28 iste egreditur prior 29 illo vero

retrahente manum egressus est alter dixitque mulier quare divisa est propter te maceria et ob hanc
causam vocavit nomen eius Phares [30] postea egressus est frater in cuius manu erat coccinum quem
appellavit Zara

Chapter 39

[1] igitur Ioseph ductus est in Aegyptum emitque eum Putiphar eunuchus Pharaonis princeps
exercitus vir aegyptius de manu Ismahelitarum a quibus perductus erat [2] fuitque Dominus cum eo
et erat vir in cunctis prospere agens habitabatque in domo domini sui [3] qui optime noverat esse
Dominum cum eo et omnia quae gereret ab eo dirigi in manu illius [4] invenitque Ioseph gratiam
coram domino suo et ministrabat ei a quo praepositus omnibus gubernabat creditam sibi domum
et universa quae tradita fuerant [5] benedixitque Dominus domui Aegyptii propter Ioseph et
multiplicavit tam in aedibus quam in agris cunctam eius substantiam [6] nec quicquam aliud noverat
nisi panem quo vescebatur erat autem Ioseph pulchra facie et decorus aspectu [7] post multos itaque
dies iecit domina oculos suos in Ioseph et ait dormi mecum [8] qui nequaquam adquiescens operi
nefario dixit ad eam ecce dominus meus omnibus mihi traditis ignorat quid habeat in domo sua
[9] nec quicquam est quod non in mea sit potestate vel non tradiderit mihi praeter te quae uxor eius
es quomodo ergo possum malum hoc facere et peccare in Deum meum [10] huiuscemodi verbis per
singulos dies et mulier molesta erat adulescenti et ille recusabat stuprum [11] accidit autem ut quadam
die intraret Ioseph domum et operis quippiam absque arbitris faceret [12] et illa adprehensa lacinia
vestimenti eius diceret dormi mecum qui relicto in manu illius pallio fugit et egressus est foras
[13] cumque vidisset mulier vestem in manibus suis et se esse contemptam [14] vocavit homines domus
suae et ait ad eos en introduxit virum hebraeum ut inluderet nobis ingressus est ad me ut coiret
mecum cumque ego succlamassem [15] et audisset vocem meam reliquit pallium quod tenebam et
fugit foras [16] in argumentum ergo fidei retentum pallium ostendit marito revertenti domum [17] et
ait ingressus est ad me servus hebraeus quem adduxisti ut inluderet mihi [18] cumque vidisset me
clamare reliquit pallium et fugit foras [19] his auditis dominus et nimium credulus verbis coniugis
iratus est valde [20] tradiditque Ioseph in carcerem ubi vincti regis custodiebantur et erat ibi clausus

21
fuit autem Dominus cum Ioseph et misertus illius dedit ei gratiam in conspectu principis carceris
22
qui tradidit in manu ipsius universos vinctos qui in custodia tenebantur et quicquid fiebat sub
23
ipso erat nec noverat aliquid cunctis ei creditis Dominus enim erat cum illo et omnia eius opera
dirigebat

Chapter 40

1
his ita gestis accidit ut peccarent duo eunuchi pincerna regis Aegypti et pistor domino suo
2
iratusque Pharao contra eos nam alter pincernis praeerat alter pistoribus
3
misit eos in carcerem
4
principis militum in quo erat vinctus et Ioseph at custos carceris tradidit eos Ioseph qui et
5
ministrabat eis aliquantum temporis fluxerat et illi in custodia tenebantur videruntque ambo
6
somnium nocte una iuxta interpretationem congruam sibi ad quos cum introisset Ioseph mane et
7
vidisset eos tristes sciscitatus est dicens cur tristior est hodie solito facies vestra
8
qui responderunt
somnium vidimus et non est qui interpretetur nobis dixitque ad eos Ioseph numquid non Dei est
9
interpretatio referte mihi quid videritis narravit prior praepositus pincernarum somnium videbam
10
coram me vitem in qua erant tres propagines crescere paulatim gemmas et post flores uvas
11
maturescere calicemque Pharaonis in manu mea tuli ergo uvas et expressi in calicem quem
12
tenebam et tradidi poculum Pharaoni respondit Ioseph haec est interpretatio somnii tres propagines
13
tres adhuc dies sunt post quos recordabitur Pharao magisterii tui et restituet te in gradum pristinum
14
dabisque ei calicem iuxta officium tuum sicut facere ante consueveras tantum memento mei
cum tibi bene fuerit et facies mecum misericordiam ut suggeras Pharaoni et educat me de isto
15
carcere quia furto sublatus sum de terra Hebraeorum et hic innocens in lacum missus sum
16
videns pistorum magister quod prudenter somnium dissolvisset ait et ego vidi somnium quod
17
haberem tria canistra farinae super caput meum et in uno canistro quod erat excelsius portare
18
me omnes cibos qui fiunt arte pistoria avesque comedere ex eo respondit Ioseph haec est
19
interpretatio somnii tria canistra tres adhuc dies sunt post quos auferet Pharao caput tuum ac

suspendet te in cruce et lacerabunt volucres carnes tuas [20] exin dies tertius natalicius Pharaonis
erat qui faciens grande convivium pueris suis recordatus est inter epulas magistri pincernarum et
pistorum principis [21] restituitque alterum in locum suum ut porrigeret regi poculum [22] alterum
suspendit in patibulo ut coniectoris veritas probaretur [23] et tamen succedentibus prosperis praepositus
pincernarum oblitus est interpretis sui

Chapter 41

[1] post duos annos vidit Pharao somnium putabat se stare super fluvium [2] de quo ascendebant
septem boves pulchrae et crassae nimis et pascebantur in locis palustribus [3] aliae quoque septem
emergebant de flumine foedae confectaeque macie et pascebantur in ipsa amnis ripa in locis
virentibus [4] devoraveruntque eas quarum mira species et habitudo corporum erat expergefactus
Pharao [5] rursum dormivit et vidit alterum somnium septem spicae pullulabant in culmo uno plenae
atque formonsae [6] aliae quoque totidem spicae tenues et percussae uredine oriebantur [7] devorantes
omnem priorum pulchritudinem evigilans post quietem [8] et facto mane pavore perterritus misit ad
coniectores Aegypti cunctosque sapientes et accersitis narravit somnium nec erat qui interpretaretur
[9] tunc demum reminiscens pincernarum magister ait confiteor peccatum meum [10] iratus rex servis
suis me et magistrum pistorum retrudi iussit in carcerem principis militum [11] ubi una nocte uterque
vidimus somnium praesagum futurorum [12] erat ibi puer hebraeus eiusdem ducis militum famulus
cui narrantes somnia [13] audivimus quicquid postea rei probavit eventus ego enim redditus sum
officio meo et ille suspensus est in cruce [14] protinus ad regis imperium eductum de carcere Ioseph
totonderunt ac veste mutata obtulerunt ei [15] cui ille ait vidi somnia nec est qui edisserat quae audivi
te prudentissime conicere [16] respondit Ioseph absque me Deus respondebit prospera Pharaoni
[17] narravit ergo ille quod viderat putabam me stare super ripam fluminis [18] et septem boves de
amne conscendere pulchras nimis et obesis carnibus quae in pastu paludis virecta carpebant [19] et
ecce has sequebantur aliae septem boves in tantum deformes et macilentae ut numquam tales in
terra Aegypti viderim [20] quae devoratis et consumptis prioribus [21] nullum saturitatis dedere

vestigium sed simili macie et squalore torpebant evigilans rursum sopore depressus 22 vidi somnium
septem spicae pullulabant in culmo uno plenae atque pulcherrimae 23 aliae quoque septem tenues
et percussae uredine oriebantur stipula 24 quae priorum pulchritudinem devorarunt narravi
coniectoribus somnium et nemo est qui edisserat 25 respondit Ioseph somnium regis unum est quae
facturus est Deus ostendit Pharaoni 26 septem boves pulchrae et septem spicae plenae septem
ubertatis anni sunt eandemque vim somnii conprehendunt 27 septem quoque boves tenues atque
macilentae quae ascenderunt post eas et septem spicae tenues et vento urente percussae septem
anni sunt venturae famis 28 qui hoc ordine conplebuntur 29 ecce septem anni venient fertilitatis
magnae in universa terra Aegypti 30 quos sequentur septem anni alii tantae sterilitatis ut oblivioni
tradatur cuncta retro abundantia consumptura est enim fames omnem terram 31 et ubertatis
magnitudinem perditura inopiae magnitudo 32 quod autem vidisti secundo ad eandem rem pertinens
somnium firmitatis indicium est eo quod fiat sermo Dei et velocius impleatur 33 nunc ergo provideat
rex virum sapientem et industrium et praeficiat eum terrae Aegypti 34 qui constituat praepositos
per singulas regiones et quintam partem fructuum per septem annos fertilitatis 35 qui iam nunc
futuri sunt congreget in horrea et omne frumentum sub Pharaonis potestate condatur serveturque
in urbibus 36 et paretur futurae septem annorum fami quae pressura est Aegyptum et non consumetur
terra inopia 37 placuit Pharaoni consilium et cunctis ministris eius 38 locutusque est ad eos num
invenire poterimus talem virum qui spiritu Dei plenus sit 39 dixit ergo ad Ioseph quia ostendit Deus
tibi omnia quae locutus es numquid sapientiorem et similem tui invenire potero 40 tu eris super
domum meam et ad tui oris imperium cunctus populus oboediet uno tantum regni solio te praecedam
41 dicens quoque rursum Pharao ad Ioseph ecce constitui te super universam terram Aegypti 42 tulit
anulum de manu sua et dedit in manu eius vestivitque eum stola byssina et collo torquem auream
circumposuit 43 fecitque ascendere super currum suum secundum clamante praecone ut omnes
coram eo genuflecterent et praepositum esse scirent universae terrae Aegypti 44 dixit quoque rex
ad Ioseph ego sum Pharao absque tuo imperio non movebit quisquam manum aut pedem in omni
terra Aegypti 45 vertitque nomen illius et vocavit eum lingua aegyptiaca Salvatorem mundi dedit
quoque illi uxorem Aseneth filiam Putiphare sacerdotis Heliopoleos egressus itaque Ioseph ad

terram Aegypti 46 triginta autem erat annorum quando stetit in conspectu regis Pharaonis circuivit
omnes regiones Aegypti 47 venitque fertilitas septem annorum et in manipulos redactae segetes
congregatae sunt in horrea Aegypti 48 omnis etiam frugum abundantia in singulis urbibus condita
est 49 tantaque fuit multitudo tritici ut harenae maris coaequaretur et copia mensuram excederet
50 nati sunt autem Ioseph filii duo antequam veniret fames quos ei peperit Aseneth filia Putiphare
sacerdotis Heliopoleos 51 vocavitque nomen primogeniti Manasse dicens oblivisci me fecit Deus
omnium laborum meorum et domum patris mei 52 nomen quoque secundi appellavit Ephraim
dicens crescere me fecit Deus in terra paupertatis meae 53 igitur transactis septem annis ubertatis
qui fuerant in Aegypto 54 coeperunt venire septem anni inopiae quos praedixerat Ioseph et in
universo orbe fames praevaluit in cuncta autem terra Aegypti erat panis 55 qua esuriente clamavit
populus ad Pharaonem alimenta petens quibus ille respondit ite ad Ioseph et quicquid vobis dixerit
facite 56 crescebat autem cotidie fames in omni terra aperuitque Ioseph universa horrea et vendebat
Aegyptiis nam et illos oppresserat fames 57 omnesque provinciae veniebant in Aegyptum ut emerent
escas et malum inopiae temperarent

Chapter 42

1 audiens autem Iacob quod alimenta venderentur in Aegypto dixit filiis suis quare neglegitis
2 audivi quod triticum venundetur in Aegypto descendite et emite nobis necessaria ut possimus
vivere et non consumamur inopia 3 descendentes igitur fratres Ioseph decem ut emerent frumenta
in Aegypto 4 Beniamin domi retento ab Iacob qui dixerat fratribus eius ne forte in itinere quicquam
patiatur mali 5 ingressi sunt terram Aegypti cum aliis qui pergebant ad emendum erat autem fames
in terra Chanaan 6 et Ioseph princeps Aegypti atque ad illius nutum frumenta populis vendebantur
cumque adorassent eum fratres sui 7 et agnovisset eos quasi ad alienos durius loquebatur interrogans
eos unde venistis qui responderunt de terra Chanaan ut emamus victui necessaria 8 et tamen fratres
ipse cognoscens non est agnitus ab eis 9 recordatusque somniorum quae aliquando viderat ait

exploratores estis ut videatis infirmiora terrae venistis 10 qui dixerunt non est ita domine sed servi
tui venerunt ut emerent cibos 11 omnes filii unius viri sumus pacifici venimus nec quicquam famuli
tui machinantur mali 12 quibus ille respondit aliter est inmunita terrae huius considerare venistis
13 et illi duodecim inquiunt servi tui fratres sumus filii viri unius in terra Chanaan minimus cum
patre nostro est alius non est super 14 hoc est ait quod locutus sum exploratores estis 15 iam nunc
experimentum vestri capiam per salutem Pharaonis non egrediemini hinc donec veniat frater vester
minimus 16 mittite e vobis unum et adducat eum vos autem eritis in vinculis donec probentur quae
dixistis utrum falsa an vera sint alioquin per salutem Pharaonis exploratores estis 17 tradidit ergo
eos custodiae tribus diebus 18 die autem tertio eductis de carcere ait facite quod dixi et vivetis
Deum enim timeo 19 si pacifici estis frater vester unus ligetur in carcere vos autem abite et ferte
frumenta quae emistis in domos vestras 20 et fratrem vestrum minimum ad me adducite ut possim
vestros probare sermones et non moriamini fecerunt ut dixerat 21 et locuti sunt invicem merito
haec patimur quia peccavimus in fratrem nostrum videntes angustiam animae illius cum deprecaretur
nos et non audivimus idcirco venit super nos ista tribulatio 22 e quibus unus Ruben ait numquid
non dixi vobis nolite peccare in puerum et non audistis me en sanguis eius exquiritur 23 nesciebant
autem quod intellegeret Ioseph eo quod per interpretem loquebatur ad eos 24 avertitque se parumper
et flevit et reversus locutus est ad eos 25 tollens Symeon et ligans illis praesentibus iussitque
ministris ut implerent saccos eorum tritico et reponerent pecunias singulorum in sacculis suis datis
supra cibariis in via qui fecerunt ita 26 at illi portantes frumenta in asinis profecti sunt 27 apertoque
unus sacco ut daret iumento pabulum in diversorio contemplatus pecuniam in ore sacculi 28 dixit
fratribus suis reddita est mihi pecunia en habetur in sacco et obstupefacti turbatique dixerunt mutuo
quidnam est hoc quod fecit nobis Deus 29 veneruntque ad Iacob patrem suum in terra Chanaan et
narraverunt ei omnia quae accidissent sibi dicentes 30 locutus est nobis dominus terrae dure et
putavit nos exploratores provinciae 31 cui respondimus pacifici sumus nec ullas molimur insidias
32 duodecim fratres uno patre geniti sumus unus non est super minimus cum patre versatur in terra
Chanaan 33 qui ait nobis sic probabo quod pacifici sitis fratrem vestrum unum dimittite apud me
et cibaria domibus vestris necessaria sumite et abite 34 fratremque vestrum minimum adducite ad

me ut sciam quod non sitis exploratores et istum qui tenetur in vinculis recipere possitis ac deinceps
emendi quae vultis habeatis licentiam 35 his dictis cum frumenta effunderent singuli reppererunt
in ore saccorum ligatas pecunias exterritisque simul omnibus 36 dixit pater Iacob absque liberis
me esse fecistis Ioseph non est super Symeon tenetur in vinculis Beniamin auferetis in me haec
mala omnia reciderunt 37 cui respondit Ruben duos filios meos interfice si non reduxero illum tibi
trade in manu mea et ego eum restituam 38 at ille non descendet inquit filius meus vobiscum frater
eius mortuus est ipse solus remansit si quid ei adversi acciderit in terra ad quam pergitis deducetis
canos meos cum dolore ad inferos

Chapter 43

1 interim fames omnem terram vehementer premebat 2 consumptisque cibis quos ex Aegypto
detulerant dixit Iacob ad filios suos revertimini et emite pauxillum escarum 3 respondit Iudas
denuntiavit nobis vir ille sub testificatione iurandi dicens non videbitis faciem meam nisi fratrem
vestrum minimum adduxeritis vobiscum 4 si ergo vis mittere eum nobiscum pergemus pariter et
ememus tibi necessaria 5 si autem non vis non ibimus vir enim ut saepe diximus denuntiavit nobis
dicens non videbitis faciem meam absque fratre vestro minimo 6 dixit eis Israhel in meam hoc
fecistis miseriam ut indicaretis ei et alium habere vos fratrem 7 at illi responderunt interrogavit nos
homo per ordinem nostram progeniem si pater viveret si haberemus fratrem et nos respondimus ei
consequenter iuxta id quod fuerat sciscitatus numquid scire poteramus quod dicturus esset adducite
vobiscum fratrem vestrum 8 Iudas quoque dixit patri suo mitte puerum mecum ut proficiscamur et
possimus vivere ne moriamur nos et parvuli nostri 9 ego suscipio puerum de manu mea require
illum nisi reduxero et tradidero eum tibi ero peccati in te reus omni tempore 10 si non intercessisset
dilatio iam vice altera venissemus 11 igitur Israhel pater eorum dixit ad eos si sic necesse est facite
quod vultis sumite de optimis terrae fructibus in vasis vestris et deferte viro munera modicum
resinae et mellis et styracis et stactes et terebinthi et amigdalarum 12 pecuniamque duplicem ferte
vobiscum et illam quam invenistis in sacculis reportate ne forte errore factum sit 13 sed et fratrem
vestrum tollite et ite ad virum 14 Deus autem meus omnipotens faciat vobis eum placabilem et
remittat vobiscum fratrem vestrum quem tenet et hunc Beniamin ego autem quasi orbatus absque

liberis ero 15 tulerunt ergo viri munera et pecuniam duplicem et Beniamin descenderuntque in
Aegyptum et steterunt coram Ioseph 16 quos cum ille vidisset et Beniamin simul praecepit
dispensatori domus suae dicens introduc viros domum et occide victimas et instrue convivium
quoniam mecum sunt comesuri meridie 17 fecit ille sicut fuerat imperatum et introduxit viros
domum 18 ibique exterriti dixerunt mutuo propter pecuniam quam rettulimus prius in saccis nostris
introducti sumus ut devolvat in nos calumniam et violenter subiciat servituti et nos et asinos nostros
19 quam ob rem in ipsis foribus accedentes ad dispensatorem 20 locuti sunt oramus domine ut audias
iam ante descendimus ut emeremus escas 21 quibus emptis cum venissemus ad diversorium
aperuimus sacculos nostros et invenimus pecuniam in ore saccorum quam nunc eodem pondere
reportamus 22 sed et aliud adtulimus argentum ut emamus quae necessaria sunt non est in nostra
conscientia quis eam posuerit in marsuppiis nostris 23 at ille respondit pax vobiscum nolite timere
Deus vester et Deus patris vestri dedit vobis thesauros in sacculis vestris nam pecuniam quam
dedistis mihi probatam ego habeo eduxitque ad eos Symeon 24 et introductis domum adtulit aquam
et laverunt pedes suos deditque pabula asinis eorum 25 illi vero parabant munera donec ingrederetur
Ioseph meridie audierant enim quod ibi comesuri essent panem 26 igitur ingressus est Ioseph domum
suam obtuleruntque ei munera tenentes in manibus et adoraverunt proni in terram 27 at ille clementer
resalutatis eis interrogavit dicens salvusne est pater vester senex de quo dixeratis mihi adhuc vivit
28 qui responderunt sospes est servus tuus pater noster adhuc vivit et incurvati adoraverunt eum
29 adtollens autem oculos Ioseph vidit Beniamin fratrem suum uterinum et ait iste est frater vester
parvulus de quo dixeratis mihi et rursum Deus inquit misereatur tui fili mi 30 festinavitque quia
commota fuerant viscera eius super fratre suo et erumpebant lacrimae et introiens cubiculum flevit
31 rursusque lota facie egressus continuit se et ait ponite panes 32 quibus adpositis seorsum Ioseph
et seorsum fratribus Aegyptiis quoque qui vescebantur simul seorsum inlicitum est enim Aegyptiis
comedere cum Hebraeis et profanum putant huiuscemodi convivium 33 sederunt coram eo
primogenitus iuxta primogenita sua et minimus iuxta aetatem suam et mirabantur nimis 34 sumptis
partibus quas ab eo acceperant maiorque pars venit Beniamin ita ut quinque partibus excederet
biberuntque et inebriati sunt cum eo

Chapter 44

1 praecepit autem Ioseph dispensatori domus suae dicens imple saccos eorum frumento quantum
possunt capere et pone pecuniam singulorum in summitate sacci 2 scyphum autem meum argenteum
et pretium quod dedit tritici pone in ore sacci iunioris factumque est ita 3 et orto mane dimissi sunt
cum asinis suis 4 iamque urbem exierant et processerant paululum tum Ioseph arcessito dispensatore
domus surge inquit persequere viros et adprehensis dicito quare reddidistis malum pro bono
5 scyphum quem furati estis ipse est in quo bibit dominus meus et in quo augurari solet pessimam
rem fecistis 6 fecit ille ut iusserat et adprehensis per ordinem locutus est 7 qui responderunt quare
sic loquitur dominus noster ut servi tui tantum flagitii commiserint 8 pecuniam quam invenimus
in summitate saccorum reportavimus ad te de terra Chanaan et quomodo consequens est ut furati
simus de domo domini tui aurum vel argentum 9 apud quemcumque fuerit inventum servorum
tuorum quod quaeris moriatur et nos servi erimus domini nostri 10 qui dixit fiat iuxta vestram
sententiam apud quem fuerit inventum ipse sit servus meus vos autem eritis innoxii 11 itaque
festinato deponentes in terram saccos aperuerunt singuli 12 quos scrutatus incipiens a maiore usque
ad minimum invenit scyphum in sacco Beniamin 13 at illi scissis vestibus oneratisque rursum asinis
reversi sunt in oppidum 14 primusque Iudas cum fratribus ingressus est ad Ioseph necdum enim
de loco abierat omnesque ante eum in terra pariter corruerunt 15 quibus ille ait cur sic agere voluistis
an ignoratis quod non sit similis mei in augurandi scientia 16 cui Iudas quid respondebimus inquit
domino meo vel quid loquemur aut iusti poterimus obtendere Deus invenit iniquitatem servorum
tuorum en omnes servi sumus domini mei et nos et apud quem inventus est scyphus 17 respondit
Ioseph absit a me ut sic agam qui furatus est scyphum ipse sit servus meus vos autem abite liberi
ad patrem vestrum 18 accedens propius Iudas confidenter ait oro domine mi loquatur servus tuus
verbum in auribus tuis et ne irascaris famulo tuo tu es enim post Pharaonem 19 dominus meus
interrogasti prius servos tuos habetis patrem aut fratrem 20 et nos respondimus tibi domino meo
est nobis pater senex et puer parvulus qui in senecta illius natus est cuius uterinus frater est mortuus
et ipsum solum habet mater sua pater vero tenere diligit eum 21 dixistique servis tuis adducite eum
ad me et ponam oculos meos super illum 22 suggessimus domino meo non potest puer relinquere

23
patrem suum si enim illum dimiserit morietur et dixisti servis tuis nisi venerit frater vester
24
minimus vobiscum non videbitis amplius faciem meam cum ergo ascendissemus ad famulum
25
tuum patrem nostrum narravimus ei omnia quae locutus est dominus meus et dixit pater noster
26
revertimini et emite nobis parum tritici cui diximus ire non possumus si frater noster minimus
descendet nobiscum proficiscemur simul alioquin illo absente non audemus videre faciem viri
27 28
atque ille respondit vos scitis quod duos genuerit mihi uxor mea egressus est unus et dixistis
29
bestia devoravit eum et hucusque non conparet si tuleritis et istum et aliquid ei in via contigerit
30
deducetis canos meos cum maerore ad inferos igitur si intravero ad servum tuum patrem nostrum
31
et puer defuerit cum anima illius ex huius anima pendeat videritque eum non esse nobiscum
32
morietur et deducent famuli tui canos eius cum dolore ad inferos ego proprie servus tuus qui in
meam hunc recepi fidem et spopondi dicens nisi reduxero eum peccati reus ero in patrem meum
33
omni tempore manebo itaque servus tuus pro puero in ministerium domini mei et puer ascendat
34
cum fratribus suis non enim possum redire ad patrem absente puero ne calamitatis quae oppressura
est patrem meum testis adsistam

Chapter 45

1
non se poterat ultra cohibere Ioseph multis coram adstantibus unde praecepit ut egrederentur
2
cuncti foras et nullus interesset alienus agnitioni mutuae elevavitque vocem cum fletu quam
3
audierunt Aegyptii omnisque domus Pharaonis et dixit fratribus suis ego sum Ioseph adhuc pater
4
meus vivit nec poterant respondere fratres nimio timore perterriti ad quos ille clementer accedite
inquit ad me et cum accessissent prope ego sum ait Ioseph frater vester quem vendidistis in Aegypto
5
nolite pavere nec vobis durum esse videatur quod vendidistis me in his regionibus pro salute enim
6
vestra misit me Deus ante vos in Aegyptum biennium est quod fames esse coepit in terra et adhuc
7
quinque anni restant quibus nec arari poterit nec meti praemisitque me Deus ut reservemini super
8
terram et escas ad vivendum habere possitis non vestro consilio sed Dei huc voluntate missus
sum qui fecit me quasi patrem Pharaonis et dominum universae domus eius ac principem in omni

terra Aegypti 9 festinate et ascendite ad patrem meum et dicetis ei haec mandat filius tuus Ioseph
Deus me fecit dominum universae terrae Aegypti descende ad me ne moreris 10 et habita in terra
Gessen erisque iuxta me tu et filii tui et filii filiorum tuorum oves tuae et armenta tua et universa
quae possides 11 ibique te pascam adhuc enim quinque anni residui sunt famis ne et tu pereas et
domus tua et omnia quae possides 12 en oculi vestri et oculi fratris mei Beniamin vident quod os
meum loquatur ad vos 13 nuntiate patri meo universam gloriam meam et cuncta quae vidistis in
Aegypto festinate et adducite eum ad me 14 cumque amplexatus recidisset in collum Beniamin
fratris sui flevit illo quoque flente similiter super collum eius 15 osculatusque est Ioseph omnes
fratres suos et ploravit super singulos post quae ausi sunt loqui ad eum 16 auditumque est et celebri
sermone vulgatum in aula regis venerunt fratres Ioseph et gavisus est Pharao atque omnis familia
eius 17 dixitque ad Ioseph ut imperaret fratribus suis dicens onerantes iumenta ite in terram Chanaan
18 et tollite inde patrem vestrum et cognationem et venite ad me et ego dabo vobis omnia bona
Aegypti ut comedatis medullam terrae 19 praecipe etiam ut tollant plaustra de terra Aegypti ad
subvectionem parvulorum suorum et coniugum ac dicito tollite patrem vestrum et properate
quantocius venientes 20 ne dimittatis quicquam de supellectili vestra quia omnes opes Aegypti
vestrae erunt 21 fecerunt filii Israhel ut eis mandatum fuerat quibus dedit Ioseph plaustra secundum
Pharaonis imperium et cibaria in itinere 22 singulisque proferri iussit binas stolas Beniamin vero
dedit trecentos argenteos cum quinque stolis optimis 23 tantundem pecuniae et vestium mittens
patri suo addens eis asinos decem qui subveherent ex omnibus divitiis Aegypti et totidem asinas
triticum in itinere panesque portantes 24 dimisit ergo fratres suos et proficiscentibus ait ne irascamini
in via 25 qui ascendentes ex Aegypto venerunt in terram Chanaan ad patrem suum Iacob 26 et
nuntiaverunt ei dicentes Ioseph vivit et ipse dominatur in omni terra Aegypti quo audito quasi de
gravi somno evigilans tamen non credebat eis 27 illi contra referebant omnem ordinem rei cumque
vidisset plaustra et universa quae miserat revixit spiritus eius 28 et ait sufficit mihi si adhuc Ioseph
filius meus vivit vadam et videbo illum antequam moriar

Chapter 46

1
profectusque Israhel cum omnibus quae habebat venit ad puteum Iuramenti et mactatis ibi
2
victimis Deo patris sui Isaac audivit eum per visionem nocte vocantem se et dicentem sibi Iacob
3
Iacob cui respondit ecce adsum ait illi Deus ego sum Fortissimus Deus patris tui noli timere et
4
descende in Aegyptum quia in gentem magnam faciam te ibi ego descendam tecum illuc et ego
5
inde adducam te revertentem Ioseph quoque ponet manum suam super oculos tuos surrexit Iacob
a puteo Iuramenti tuleruntque eum filii cum parvulis et uxoribus suis in plaustris quae miserat
6
Pharao ad portandum senem et omnia quae possederat in terra Chanaan venitque in Aegyptum
7
8
cum omni semine suo filii eius et nepotes filiae et cuncta simul progenies haec sunt autem
nomina filiorum Israhel qui ingressi sunt in Aegyptum ipse cum liberis suis primogenitus Ruben
9
10
filii Ruben Enoch et Phallu et Esrom et Charmi filii Symeon Iemuhel et Iamin et Ahod et Iachin
11
12
et Saher et Saul filius Chananitidis filii Levi Gerson Caath et Merari filii Iuda Her et Onan
et Sela et Phares et Zara mortui sunt autem Her et Onan in terra Chanaan natique sunt filii Phares
13
14
Esrom et Amul filii Isachar Thola et Phua et Iob et Semron filii Zabulon Sared et Helon et
15
Iahelel hii filii Liae quos genuit in Mesopotamiam Syriae cum Dina filia sua omnes animae
16
filiorum eius et filiarum triginta tres filii Gad Sephion et Haggi Suni et Esebon Heri et Arodi et
17
Areli filii Aser Iamne et Iesua et Iesui et Beria Sara quoque soror eorum filii Beria Heber et
18
Melchihel hii filii Zelphae quam dedit Laban Liae filiae suae et hos genuit Iacob sedecim animas
19
20
filii Rahel uxoris Iacob Ioseph et Beniamin natique sunt Ioseph filii in terra Aegypti quos
21
genuit ei Aseneth filia Putiphare sacerdotis Heliopoleos Manasses et Ephraim filii Beniamin
22
Bela et Bechor et Asbel Gera et Naaman et Ehi et Ros Mophim et Opphim et Ared hii filii Rahel
23
24
quos genuit Iacob omnes animae quattuordecim filii Dan Usim filii Nepthalim Iasihel et Guni
25
et Hieser et Sallem hii filii Balae quam dedit Laban Raheli filiae suae et hos genuit Iacob omnes
26
animae septem cunctae animae quae ingressae sunt cum Iacob in Aegyptum et egressae de
27
femore illius absque uxoribus filiorum sexaginta sex filii autem Ioseph qui nati sunt ei in terra
Aegypti animae duae omnis anima domus Iacob quae ingressa est Aegyptum fuere septuaginta
28
29
misit autem Iudam ante se ad Ioseph ut nuntiaret ei et ille occurreret in Gessen quo cum
pervenisset iuncto Ioseph curru suo ascendit obviam patri ad eundem locum vidensque eum inruit

super collum eius et inter amplexus flevit [30] dixitque pater ad Ioseph iam laetus moriar quia vidi
faciem tuam et superstitem te relinquo [31] et ille locutus est ad fratres et ad omnem domum patris
sui ascendam et nuntiabo Pharaoni dicamque ei fratres mei et domus patris mei qui erant in terra
Chanaan venerunt ad me [32] et sunt viri pastores ovium curamque habent alendorum gregum pecora
sua et armenta et omnia quae habere potuerunt adduxerunt secum [33] cumque vocaverit vos et dixerit
quod est opus vestrum [34] respondebitis viri pastores sumus servi tui ab infantia nostra usque in
praesens et nos et patres nostri haec autem dicetis ut habitare possitis in terra Gessen quia detestantur
Aegyptii omnes pastores ovium

Chapter 47

[1] ingressus ergo Ioseph nuntiavit Pharaoni dicens pater meus et fratres oves eorum et armenta
et cuncta quae possident venerunt de terra Chanaan et ecce consistunt in terra Gessen [2] extremos
quoque fratrum suorum quinque viros statuit coram rege [3] quos ille interrogavit quid habetis operis
responderunt pastores ovium sumus servi tui et nos et patres nostri [4] ad peregrinandum in terra tua
venimus quoniam non est herba gregibus servorum tuorum ingravescente fame in regione Chanaan
petimusque ut esse nos iubeas servos tuos in terra Gessen [5] dixit itaque rex ad Ioseph pater tuus et
fratres tui venerunt ad te [6] terra Aegypti in conspectu tuo est in optimo loco fac habitare eos et
trade eis terram Gessen quod si nosti esse in eis viros industrios constitue illos magistros pecorum
meorum [7] post haec introduxit Ioseph patrem suum ad regem et statuit eum coram eo qui benedicens
illi [8] et interrogatus ab eo quot sunt dies annorum vitae tuae [9] respondit dies peregrinationis vitae
meae centum triginta annorum sunt parvi et mali et non pervenerunt usque ad dies patrum meorum
quibus peregrinati sunt [10] et benedicto rege egressus est foras [11] Ioseph vero patri et fratribus suis
dedit possessionem in Aegypto in optimo loco terrae solo Ramesses ut praeceperat Pharao [12] et
alebat eos omnemque domum patris sui praebens cibaria singulis [13] in toto enim orbe panis deerat
et oppresserat fames terram maxime Aegypti et Chanaan [14] e quibus omnem pecuniam congregavit
pro venditione frumenti et intulit eam in aerarium regis [15] cumque defecisset emptoris pretium
venit cuncta Aegyptus ad Ioseph dicens da nobis panes quare morimur coram te deficiente pecunia

16
quibus ille respondit adducite pecora vestra et dabo vobis pro eis cibos si pretium non habetis
17
quae cum adduxissent dedit eis alimenta pro equis et ovibus et bubus et asinis sustentavitque eos
18
illo anno pro commutatione pecorum veneruntque anno secundo et dixerunt ei non celamus
dominum nostrum quod deficiente pecunia pecora simul defecerint nec clam te est quod absque
19
corporibus et terra nihil habeamus cur ergo morimur te vidente et nos et terra nostra tui erimus
eme nos in servitutem regiam et praebe semina ne pereunte cultore redigatur terra in solitudinem
20
emit igitur Ioseph omnem terram Aegypti vendentibus singulis possessiones suas prae magnitudine
21
famis subiecitque eam Pharaoni et cunctos populos eius a novissimis terminis Aegypti usque
22
ad extremos fines eius praeter terram sacerdotum quae a rege tradita fuerat eis quibus et statuta
cibaria ex horreis publicis praebebantur et idcirco non sunt conpulsi vendere possessiones suas
23
dixit ergo Ioseph ad populos en ut cernitis et vos et terram vestram Pharao possidet accipite
24
semina et serite agros ut fruges habere possitis quintam partem regi dabitis quattuor reliquas
25
permitto vobis in sementem et in cibos famulis et liberis vestris qui responderunt salus nostra
26
in manu tua est respiciat nos tantum dominus noster et laeti serviemus regi ex eo tempore usque
in praesentem diem in universa terra Aegypti regibus quinta pars solvitur et factum est quasi in
27
legem absque terra sacerdotali quae libera ab hac condicione fuit habitavit ergo Israhel in Aegypto
28
id est in terra Gessen et possedit eam auctusque est et multiplicatus nimis et vixit in ea decem
29
et septem annis factique sunt omnes dies vitae illius centum quadraginta septem annorum cumque
adpropinquare cerneret mortis diem vocavit filium suum Ioseph et dixit ad eum si inveni gratiam
in conspectu tuo pone manum sub femore meo et facies mihi misericordiam et veritatem ut non
30
sepelias me in Aegypto sed dormiam cum patribus meis et auferas me de hac terra condasque
31
in sepulchro maiorum cui respondit Ioseph ego faciam quod iussisti et ille iura ergo inquit mihi
quo iurante adoravit Israhel Deum conversus ad lectuli caput

Chapter 48

1
his ita transactis nuntiatum est Ioseph quod aegrotaret pater eius qui adsumptis duobus filiis
2
Manasse et Ephraim ire perrexit dictumque est seni ecce filius tuus Ioseph venit ad te qui

confortatus sedit in lectulo 3 et ingresso ad se ait Deus omnipotens apparuit mihi in Luza quae est
in terra Chanaan benedixitque mihi 4 et ait ego te augebo et multiplicabo et faciam in turbas
populorum daboque tibi terram hanc et semini tuo post te in possessionem sempiternam 5 duo igitur
filii tui qui nati sunt tibi in terra Aegypti antequam huc venirem ad te mei erunt Ephraim et Manasses
sicut Ruben et Symeon reputabuntur mihi 6 reliquos autem quos genueris post eos tui erunt et
nomine fratrum suorum vocabuntur in possessionibus suis 7 mihi enim quando veniebam de
Mesopotamiam mortua est Rahel in terra Chanaan in ipso itinere eratque vernum tempus et
ingrediebar Ephratam et sepelivi eam iuxta viam Ephratae quae alio nomine appellatur Bethleem
8 videns autem filios eius dixit ad eum qui sunt isti 9 respondit filii mei sunt quos dedit mihi Deus
in hoc loco adduc inquit eos ad me ut benedicam illis 10 oculi enim Israhel caligabant prae nimia
senectute et clare videre non poterat adplicitosque ad se deosculatus et circumplexus 11 dixit ad
filium non sum fraudatus aspectu tuo insuper ostendit mihi Deus semen tuum 12 cumque tulisset
eos Ioseph de gremio patris adoravit pronus in terram 13 et posuit Ephraim ad dexteram suam id
est ad sinistram Israhel Manassen vero in sinistra sua ad dexteram scilicet patris adplicuitque ambos
ad eum 14 qui extendens manum dextram posuit super caput Ephraim iunioris fratris sinistram
autem super caput Manasse qui maior natu erat commutans manus 15 benedixitque Ioseph filio
suo et ait Deus in cuius conspectu ambulaverunt patres mei Abraham et Isaac Deus qui pascit me
ab adulescentia mea usque in praesentem diem 16 angelus qui eruit me de cunctis malis benedicat
pueris et invocetur super eos nomen meum nomina quoque patrum meorum Abraham et Isaac et
crescant in multitudinem super terram 17 videns autem Ioseph quod posuisset pater suus dexteram
manum super caput Ephraim graviter accepit et adprehensam patris manum levare conatus est de
capite Ephraim et transferre super caput Manasse 18 dixitque ad patrem non ita convenit pater quia
hic est primogenitus pone dexteram tuam super caput eius 19 qui rennuens ait scio fili mi scio et
iste quidem erit in populos et multiplicabitur sed frater eius iunior maior illo erit et semen illius
crescet in gentes 20 benedixitque eis in ipso tempore dicens in te benedicetur Israhel atque dicetur
faciat tibi Deus sicut Ephraim et sicut Manasse constituitque Ephraim ante Manassen 21 et ait ad
Ioseph filium suum en ego morior et erit Deus vobiscum reducetque vos ad terram patrum vestrorum
22 do tibi partem unam extra fratres tuos quam tuli de manu Amorrei in gladio et arcu meo

Chapter 49

1 vocavit autem Iacob filios suos et ait eis congregamini ut adnuntiem quae ventura sunt vobis
diebus novissimis 2 congregamini et audite filii Iacob audite Israhel patrem vestrum 3 Ruben
primogenitus meus tu fortitudo mea et principium doloris mei prior in donis maior imperio 4 effusus
es sicut aqua non crescas quia ascendisti cubile patris tui et maculasti stratum eius 5 Symeon et
Levi fratres vasa iniquitatis bellantia 6 in consilio eorum ne veniat anima mea et in coetu illorum
non sit gloria mea quia in furore suo occiderunt virum et in voluntate sua suffoderunt murum
7 maledictus furor eorum quia pertinax et indignatio illorum quia dura dividam eos in Iacob et
dispergam illos in Israhel 8 Iuda te laudabunt fratres tui manus tua in cervicibus inimicorum tuorum
adorabunt te filii patris tui 9 catulus leonis Iuda a praeda fili mi ascendisti requiescens accubuisti
ut leo et quasi leaena quis suscitabit eum 10 non auferetur sceptrum de Iuda et dux de femoribus
eius donec veniat qui mittendus est et ipse erit expectatio gentium 11 ligans ad vineam pullum
suum et ad vitem o fili mi asinam suam lavabit vino stolam suam et sanguine uvae pallium suum
12 pulchriores oculi eius vino et dentes lacte candidiores 13 Zabulon in litore maris habitabit et in
statione navium pertingens usque ad Sidonem 14 Isachar asinus fortis accubans inter terminos
15 vidit requiem quod esset bona et terram quod optima et subposuit umerum suum ad portandum
factusque est tributis serviens 16 Dan iudicabit populum suum sicut et alia tribus Israhel 17 fiat
Dan coluber in via cerastes in semita mordens ungulas equi ut cadat ascensor eius retro 18 salutare
tuum expectabo Domine 19 Gad accinctus proeliabitur ante eum et ipse accingetur retrorsum
20 Aser pinguis panis eius et praebebit delicias regibus 21 Nepthalim cervus emissus et dans eloquia
pulchritudinis 22 filius adcrescens Ioseph filius adcrescens et decorus aspectu filiae discurrerunt
super murum 23 sed exasperaverunt eum et iurgati sunt inviderunt que illi habentes iacula 24 sedit
in forti arcus eius et dissoluta sunt vincula brachiorum et manuum illius per manus potentis Iacob
inde pastor egressus est lapis Israhel 25 Deus patris tui erit adiutor tuus et Omnipotens benedicet
tibi benedictionibus caeli desuper benedictionibus abyssi iacentis deorsum benedictionibus uberum
et vulvae 26 benedictiones patris tui confortatae sunt benedictionibus patrum eius donec veniret

desiderium collium aeternorum fiant in capite Ioseph et in vertice nazarei inter fratres suos
27 Beniamin lupus rapax mane comedet praedam et vespere dividet spolia 28 omnes hii in tribubus
Israhel duodecim haec locutus est eis pater suus benedixitque singulis benedictionibus propriis
29 et praecepit eis dicens ego congregor ad populum meum sepelite me cum patribus meis in spelunca
duplici quae est in agro Ephron Hetthei 30 contra Mambre in terra Chanaan quam emit Abraham
cum agro ab Ephron Hettheo in possessionem sepulchri 31 ibi sepelierunt eum et Sarram uxorem
eius ibi sepultus est Isaac cum Rebecca coniuge ibi et Lia condita iacet 32 finitisque mandatis
quibus filios instruebat collegit pedes suos super lectulum et obiit adpositusque est ad populum
suum

Chapter 50

1 quod cernens Ioseph ruit super faciem patris flens et deosculans eum 2 praecepitque servis
suis medicis ut aromatibus condirent patrem 3 quibus iussa explentibus transierunt quadraginta
dies iste quippe mos erat cadaverum conditorum flevitque eum Aegyptus septuaginta diebus 4 et
expleto planctus tempore locutus est Ioseph ad familiam Pharaonis si inveni gratiam in conspectu
vestro loquimini in auribus Pharaonis 5 eo quod pater meus adiuraverit me dicens en morior in
sepulchro meo quod fodi mihi in terra Chanaan sepelies me ascendam igitur et sepeliam patrem
meum ac revertar 6 dixitque ei Pharao ascende et sepeli patrem tuum sicut adiuratus es 7 quo
ascendente ierunt cum eo omnes senes domus Pharaonis cunctique maiores natu terrae Aegypti
8 domus Ioseph cum fratribus suis absque parvulis et gregibus atque armentis quae dereliquerant
in terra Gessen 9 habuit quoque in comitatu currus et equites et facta est turba non modica
10 veneruntque ad aream Atad quae sita est trans Iordanem ubi celebrantes exequias planctu magno
atque vehementi impleverunt septem dies 11 quod cum vidissent habitatores terrae Chanaan dixerunt
planctus magnus est iste Aegyptiis et idcirco appellaverunt nomen loci illius Planctus Aegypti
12 fecerunt ergo filii Iacob sicut praeceperat eis 13 et portantes eum in terram Chanaan sepelierunt
in spelunca duplici quam emerat Abraham cum agro in possessionem sepulchri ab Ephron Hettheo
contra faciem Mambre 14 reversusque est Ioseph in Aegyptum cum fratribus suis et omni comitatu
sepulto patre 15 quo mortuo timentes fratres eius et mutuo conloquentes ne forte memor sit iniuriae

quam passus est et reddat nobis malum omne quod fecimus [16] mandaverunt ei pater tuus praecepit
nobis antequam moreretur [17] ut haec tibi verbis illius diceremus obsecro ut obliviscaris sceleris
fratrum tuorum et peccati atque malitiae quam exercuerunt in te nos quoque oramus ut servis Dei
patris tui dimittas iniquitatem hanc quibus auditis flevit Ioseph [18] veneruntque ad eum fratres sui
et proni in terram dixerunt servi tui sumus [19] quibus ille respondit nolite timere num Dei possumus
rennuere voluntatem [20] vos cogitastis de me malum et Deus vertit illud in bonum ut exaltaret me
sicut inpraesentiarum cernitis et salvos faceret multos populos [21] nolite metuere ego pascam vos
et parvulos vestros consolatusque est eos et blande ac leniter est locutus [22] et habitavit in Aegypto
cum omni domo patris sui vixitque centum decem annis et vidit Ephraim filios usque ad tertiam
generationem filii quoque Machir filii Manasse nati sunt in genibus Ioseph [23] quibus transactis
locutus est fratribus suis post mortem meam Deus visitabit vos et ascendere faciet de terra ista ad
terram quam iuravit Abraham Isaac et Iacob [24] cumque adiurasset eos atque dixisset Deus visitabit
vos asportate vobiscum ossa mea de loco isto

Exodus

Chapter 1

[1] haec sunt nomina filiorum Israhel qui ingressi sunt Aegyptum cum Iacob singuli cum domibus
suis introierunt [2] Ruben Symeon Levi Iuda [3] Isachar Zabulon et Beniamin [4] Dan et Nepthalim
Gad et Aser [5] erant igitur omnes animae eorum qui egressi sunt de femore Iacob septuaginta Ioseph
autem in Aegypto erat [6] quo mortuo et universis fratribus eius omnique cognatione illa [7] filii Israhel
creverunt et quasi germinantes multiplicati sunt ac roborati nimis impleverunt terram [8] surrexit
interea rex novus super Aegyptum qui ignorabat Ioseph [9] et ait ad populum suum ecce populus
filiorum Israhel multus et fortior nobis [10] venite sapienter opprimamus eum ne forte multiplicetur
et si ingruerit contra nos bellum addatur inimicis nostris expugnatisque nobis egrediatur e terra
[11] praeposuit itaque eis magistros operum ut adfligerent eos oneribus aedificaveruntque urbes

tabernaculorum Pharaoni Phiton et Ramesses [12] quantoque opprimebant eos tanto magis
multiplicabantur et crescebant [13] oderantque filios Israhel Aegyptii et adfligebant inludentes eis
[14] atque ad amaritudinem perducebant vitam eorum operibus duris luti et lateris omnique famulatu
quo in terrae operibus premebantur [15] dixit autem rex Aegypti obsetricibus Hebraeorum quarum
una vocabatur Sephra altera Phua [16] praecipiens eis quando obsetricabitis Hebraeas et partus tempus
advenerit si masculus fuerit interficite illum si femina reservate [17] timuerunt autem obsetrices
Deum et non fecerunt iuxta praeceptum regis Aegypti sed conservabant mares [18] quibus ad se
accersitis rex ait quidnam est hoc quod facere voluistis ut pueros servaretis [19] quae responderunt
non sunt hebraeae sicut aegyptiae mulieres ipsae enim obsetricandi habent scientiam et priusquam
veniamus ad eas pariunt [20] bene ergo fecit Deus obsetricibus et crevit populus confortatusque est
nimis [21] et quia timuerant obsetrices Deum aedificavit illis domos [22] praecepit autem Pharao omni
populo suo dicens quicquid masculini sexus natum fuerit in flumen proicite quicquid feminei
reservate

Chapter 2

[1] egressus est post haec vir de domo Levi accepta uxore stirpis suae [2] quae concepit et peperit
filium et videns eum elegantem abscondit tribus mensibus [3] cumque iam celare non posset sumpsit
fiscellam scirpeam et linivit eam bitumine ac pice posuitque intus infantulum et exposuit eum in
carecto ripae fluminis [4] stante procul sorore eius et considerante eventum rei [5] ecce autem
descendebat filia Pharaonis ut lavaretur in flumine et puellae eius gradiebantur per crepidinem alvei
quae cum vidisset fiscellam in papyrione misit unam e famulis suis et adlatam [6] aperiens cernensque
in ea parvulum vagientem miserta eius ait de infantibus Hebraeorum est [7] cui soror pueri vis inquit
ut vadam et vocem tibi hebraeam mulierem quae nutrire possit infantulum [8] respondit vade perrexit
puella et vocavit matrem eius [9] ad quam locuta filia Pharaonis accipe ait puerum istum et nutri
mihi ego tibi dabo mercedem tuam suscepit mulier et nutrivit puerum adultumque tradidit filiae
Pharaonis [10] quem illa adoptavit in locum filii vocavitque nomen eius Mosi dicens quia de aqua
tuli eum [11] in diebus illis postquam creverat Moses egressus ad fratres suos vidit adflictionem

eorum et virum aegyptium percutientem quendam de Hebraeis fratribus suis [12] cumque
circumspexisset huc atque illuc et nullum adesse vidisset percussum Aegyptium abscondit sabulo
[13] et egressus die altero conspexit duos Hebraeos rixantes dixitque ei qui faciebat iniuriam quare
percutis proximum tuum [14] qui respondit quis constituit te principem et iudicem super nos num
occidere me tu dicis sicut occidisti Aegyptium timuit Moses et ait quomodo palam factum est
verbum istud [15] audivitque Pharao sermonem hunc et quaerebat occidere Mosen qui fugiens de
conspectu eius moratus est in terra Madian et sedit iuxta puteum [16] erant sacerdoti Madian septem
filiae quae venerunt ad hauriendas aquas et impletis canalibus adaquare cupiebant greges patris sui
[17] supervenere pastores et eiecerunt eas surrexitque Moses et defensis puellis adaquavit oves earum
[18] quae cum revertissent ad Raguhel patrem suum dixit ad eas cur velocius venistis solito
[19] responderunt vir aegyptius liberavit nos de manu pastorum insuper et hausit aquam nobiscum
potumque dedit ovibus [20] at ille ubi est inquit quare dimisistis hominem vocate eum ut comedat
panem [21] iuravit ergo Moses quod habitaret cum eo accepitque Sefforam filiam eius [22] quae peperit
filium quem vocavit Gersam dicens advena fui in terra aliena [23] post multum temporis mortuus
est rex Aegypti et ingemescentes filii Israhel propter opera vociferati sunt ascenditque clamor eorum
ad Deum ab operibus [24] et audivit gemitum eorum ac recordatus foederis quod pepigerat cum
Abraham et Isaac et Iacob [25] respexit filios Israhel et cognovit eos

Chapter 3

[1] Moses autem pascebat oves Iethro cognati sui sacerdotis Madian cumque minasset gregem
ad interiora deserti venit ad montem Dei Horeb [2] apparuitque ei Dominus in flamma ignis de medio
rubi et videbat quod rubus arderet et non conbureretur [3] dixit ergo Moses vadam et videbo visionem
hanc magnam quare non conburatur rubus [4] cernens autem Dominus quod pergeret ad videndum
vocavit eum de medio rubi et ait Moses Moses qui respondit adsum [5] at ille ne adpropies inquit
huc solve calciamentum de pedibus tuis locus enim in quo stas terra sancta est [6] et ait ego sum
Deus patris tui Deus Abraham Deus Isaac Deus Iacob abscondit Moses faciem suam non enim

audebat aspicere contra Deum
7
cui ait Dominus vidi adflictionem populi mei in Aegypto et clamorem eius audivi propter duritiam eorum qui praesunt operibus
8
et sciens dolorem eius descendi ut liberarem eum de manibus Aegyptiorum et educerem de terra illa in terram bonam et spatiosam in terram quae fluit lacte et melle ad loca Chananei et Hetthei et Amorrei Ferezei et Evei et Iebusei
9
clamor ergo filiorum Israhel venit ad me vidique adflictionem eorum qua ab Aegyptiis opprimuntur
10
sed veni mittam te ad Pharaonem ut educas populum meum filios Israhel de Aegypto
11
dixit Moses ad Deum quis ego sum ut vadam ad Pharaonem et educam filios Israhel de Aegypto
12
qui dixit ei ero tecum et hoc habebis signum quod miserim te cum eduxeris populum de Aegypto immolabis Deo super montem istum
13
ait Moses ad Deum ecce ego vadam ad filios Israhel et dicam eis Deus patrum vestrorum misit me ad vos si dixerint mihi quod est nomen eius quid dicam eis
14
dixit Deus ad Mosen ego sum qui sum ait sic dices filiis Israhel qui est misit me ad vos
15
dixitque iterum Deus ad Mosen haec dices filiis Israhel Dominus Deus patrum vestrorum Deus Abraham Deus Isaac et Deus Iacob misit me ad vos hoc nomen mihi est in aeternum et hoc memoriale meum in generationem et generatione
16
vade congrega seniores Israhel et dices ad eos Dominus Deus patrum vestrorum apparuit mihi Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob dicens visitans visitavi vos et omnia quae acciderunt vobis in Aegypto
17
et dixi ut educam vos de adflictione Aegypti in terram Chananei et Hetthei et Amorrei Ferezei et Evei et Iebusei ad terram fluentem lacte et melle
18
et audient vocem tuam ingredierisque tu et seniores Israhel ad regem Aegypti et dices ad eum Dominus Deus Hebraeorum vocavit nos ibimus viam trium dierum per solitudinem ut immolemus Domino Deo nostro
19
sed ego scio quod non dimittet vos rex Aegypti ut eatis nisi per manum validam
20
extendam enim manum meam et percutiam Aegyptum in cunctis mirabilibus meis quae facturus sum in medio eorum post haec dimittet vos
21
daboque gratiam populo huic coram Aegyptiis et cum egrediemini non exibitis vacui
22
sed postulabit mulier a vicina sua et ab hospita vasa argentea et aurea ac vestes ponetisque eas super filios et filias vestras et spoliabitis Aegyptum

Chapter 4

1 respondens Moses ait non credent mihi neque audient vocem meam sed dicent non apparuit
tibi Dominus 2 dixit ergo ad eum quid est hoc quod tenes in manu tua respondit virga 3 ait proice
eam in terram proiecit et versa est in colubrum ita ut fugeret Moses 4 dixitque Dominus extende
manum tuam et adprehende caudam eius extendit et tenuit versaque est in virgam 5 ut credant inquit
quod apparuerit tibi Dominus Deus patrum tuorum Deus Abraham Deus Isaac Deus Iacob 6 dixitque
Dominus rursum mitte manum in sinum tuum quam cum misisset in sinum protulit leprosam instar
nivis 7 retrahe ait manum in sinum tuum retraxit et protulit iterum et erat similis carni reliquae 8 si
non crediderint inquit tibi neque audierint sermonem signi prioris credent verbo signi sequentis
9 quod si nec duobus quidem his signis crediderint neque audierint vocem tuam sume aquam fluminis
et effunde eam super aridam et quicquid hauseris de fluvio vertetur in sanguinem 10 ait Moses
obsecro Domine non sum eloquens ab heri et nudius tertius et ex quo locutus es ad servum tuum
inpeditioris et tardioris linguae sum 11 dixit Dominus ad eum quis fecit os hominis aut quis fabricatus
est mutum et surdum videntem et caecum nonne ego 12 perge igitur et ego ero in ore tuo doceboque
te quid loquaris 13 at ille obsecro inquit Domine mitte quem missurus es 14 iratus Dominus in
Mosen ait Aaron frater tuus Levites scio quod eloquens sit ecce ipse egreditur in occursum tuum
vidensque te laetabitur corde 15 loquere ad eum et pone verba mea in ore eius ego ero in ore tuo
et in ore illius et ostendam vobis quid agere debeatis 16 ipse loquetur pro te ad populum et erit os
tuum tu autem eris ei in his quae ad Deum pertinent 17 virgam quoque hanc sume in manu tua in
qua facturus es signa 18 abiit Moses et reversus est ad Iethro cognatum suum dixitque ei vadam et
revertar ad fratres meos in Aegyptum ut videam si adhuc vivunt cui ait Iethro vade in pace 19 dixit
ergo Dominus ad Mosen in Madian vade revertere in Aegyptum mortui sunt omnes qui quaerebant
animam tuam 20 tulit Moses uxorem et filios suos et inposuit eos super asinum reversusque est in
Aegyptum portans virgam Dei in manu sua 21 dixitque ei Dominus revertenti in Aegyptum vide
ut omnia ostenta quae posui in manu tua facias coram Pharaone ego indurabo cor eius et non dimittet
populum 22 dicesque ad eum haec dicit Dominus filius meus primogenitus meus Israhel 23 dixi
tibi dimitte filium meum ut serviat mihi et noluisti dimittere eum ecce ego interficiam filium tuum
primogenitum 24 cumque esset in itinere in diversorio occurrit ei Dominus et volebat occidere eum
25 tulit ilico Seffora acutissimam petram et circumcidit praeputium filii sui tetigitque pedes eius et

ait sponsus sanguinum tu mihi es 26 et dimisit eum postquam dixerat sponsus sanguinum ob
circumcisionem 27 dixit autem Dominus ad Aaron vade in occursum Mosi in deserto qui perrexit
ei obviam in montem Dei et osculatus est eum 28 narravitque Moses Aaron omnia verba Domini
quibus miserat eum et signa quae mandaverat 29 veneruntque simul et congregaverunt cunctos
seniores filiorum Israhel 30 locutusque est Aaron omnia verba quae dixerat Dominus ad Mosen et
fecit signa coram populo 31 et credidit populus audieruntque quod visitasset Dominus filios Israhel
et quod respexisset adflictionem eorum et proni adoraverunt

Chapter 5

1 post haec ingressi sunt Moses et Aaron et dixerunt Pharaoni haec dicit Dominus Deus Israhel
dimitte populum meum ut sacrificet mihi in deserto 2 at ille respondit quis est Dominus ut audiam
vocem eius et dimittam Israhel nescio Dominum et Israhel non dimittam 3 dixerunt Deus Hebraeorum
vocavit nos ut eamus viam trium dierum in solitudinem et sacrificemus Domino Deo nostro ne
forte accidat nobis pestis aut gladius 4 ait ad eos rex Aegypti quare Moses et Aaron sollicitatis
populum ab operibus suis ite ad onera vestra 5 dixitque Pharao multus est populus terrae videtis
quod turba succreverit quanto magis si dederitis eis requiem ab operibus 6 praecepit ergo in die
illo praefectis operum et exactoribus populi dicens 7 nequaquam ultra dabitis paleas populo ad
conficiendos lateres sicut prius sed ipsi vadant et colligant stipulam 8 et mensuram laterum quos
prius faciebant inponetis super eos nec minuetis quicquam vacant enim et idcirco vociferantur
dicentes eamus et sacrificemus Deo nostro 9 opprimantur operibus et expleant ea ut non adquiescant
verbis mendacibus 10 igitur egressi praefecti operum et exactores ad populum dixerunt sic dicit
Pharao non do vobis paleas 11 ite et colligite sicubi invenire potueritis nec minuetur quicquam de
opere vestro 12 dispersusque est populus per omnem terram Aegypti ad colligendas paleas
13 praefecti quoque operum instabant dicentes conplete opus vestrum cotidie ut prius facere solebatis
quando dabantur vobis paleae 14 flagellatique sunt qui praeerant operibus filiorum Israhel ab
exactoribus Pharaonis dicentibus quare non impletis mensuram laterum sicut prius nec heri nec

hodie [15] veneruntque praepositi filiorum Israhel et vociferati sunt ad Pharaonem dicentes cur ita
agis contra servos tuos [16] paleae non dantur nobis et lateres similiter imperantur en famuli tui
flagellis caedimur et iniuste agitur contra populum tuum [17] qui ait vacatis otio et idcirco dicitis
eamus et sacrificemus Domino [18] ite ergo et operamini paleae non dabuntur vobis et reddetis
consuetum numerum laterum [19] videbantque se praepositi filiorum Israhel in malo eo quod diceretur
eis non minuetur quicquam de lateribus per singulos dies [20] occurreruntque Mosi et Aaron qui
stabant ex adverso egredientes a Pharaone [21] et dixerunt ad eos videat Dominus et iudicet quoniam
fetere fecistis odorem nostrum coram Pharao et servis eius et praebuistis ei gladium ut occideret
nos [22] reversusque Moses ad Dominum ait Domine cur adflixisti populum istum quare misisti me
[23] ex eo enim quo ingressus sum ad Pharaonem ut loquerer nomine tuo adflixit populum tuum et
non liberasti eos

Chapter 6

[1] dixit Dominus ad Mosen nunc videbis quae facturus sum Pharaoni per manum enim fortem
dimittet eos et in manu robusta eiciet illos de terra sua [2] locutusque est Dominus ad Mosen dicens
ego Dominus [3] qui apparui Abraham Isaac et Iacob in Deo omnipotente et nomen meum Adonai
non indicavi eis [4] pepigique cum eis foedus ut darem illis terram Chanaan terram peregrinationis
eorum in qua fuerunt advenae [5] ego audivi gemitum filiorum Israhel quo Aegyptii oppresserunt
eos et recordatus sum pacti mei [6] ideo dic filiis Israhel ego Dominus qui educam vos de ergastulo
Aegyptiorum et eruam de servitute ac redimam in brachio excelso et iudiciis magnis [7] et adsumam
vos mihi in populum et ero vester Deus scietisque quod ego sim Dominus Deus vester qui eduxerim
vos de ergastulo Aegyptiorum [8] et induxerim in terram super quam levavi manum meam ut darem
eam Abraham Isaac et Iacob daboque illam vobis possidendam ego Dominus [9] narravit ergo Moses
omnia filiis Israhel qui non adquieverunt ei propter angustiam spiritus et opus durissimum
[10] locutusque est Dominus ad Mosen dicens [11] ingredere et loquere ad Pharao regem Aegypti ut
dimittat filios Israhel de terra sua [12] respondit Moses coram Domino ecce filii Israhel non me

audiunt et quomodo audiet me Pharao praesertim cum sim incircumcisus labiis [13] locutus est
Dominus ad Mosen et Aaron et dedit mandatum ad filios Israhel et ad Pharao regem Aegypti ut
educerent filios Israhel de terra Aegypti [14] isti sunt principes domorum per familias suas filii Ruben
primogeniti Israhelis Enoch et Phallu Aesrom et Charmi [15] hae cognationes Ruben filii Symeon
Iamuhel et Iamin et Aod Iachin et Soer et Saul filius Chananitidis hae progenies Symeon [16] et haec
nomina filiorum Levi per cognationes suas Gerson et Caath et Merari anni autem vitae Levi fuerunt
centum triginta septem [17] filii Gerson Lobeni et Semei per cognationes suas [18] filii Caath Amram
et Isuar et Hebron et Ozihel annique vitae Caath centum triginta tres [19] filii Merari Mooli et Musi
hae cognationes Levi per familias suas [20] accepit autem Amram uxorem Iocabed patruelem suam
quae peperit ei Aaron et Mosen fueruntque anni vitae Amram centum triginta septem [21] filii quoque
Isuar Core et Napheg et Zechri [22] filii quoque Ozihel Misahel et Elsaphan et Sethri [23] accepit
autem Aaron uxorem Elisabe filiam Aminadab sororem Naasson quae peperit ei Nadab et Abiu et
Eleazar et Ithamar [24] filii quoque Core Asir et Helcana et Abiasab hae sunt cognationes Coritarum
[25] at vero Eleazar filius Aaron accepit uxorem de filiabus Phutihel quae peperit ei Finees hii sunt
principes familiarum leviticarum per cognationes suas [26] iste est Aaron et Moses quibus praecepit
Dominus ut educerent filios Israhel de terra Aegypti per turmas suas [27] hii sunt qui loquuntur ad
Pharao regem Aegypti ut educant filios Israhel de Aegypto iste Moses et Aaron [28] in die qua locutus
est Dominus ad Mosen in terra Aegypti [29] et locutus est Dominus ad Mosen dicens ego Dominus
loquere ad Pharao regem Aegypti omnia quae ego loquor tibi [30] et ait Moses coram Domino en
incircumcisus labiis sum quomodo audiet me Pharao

Chapter 7

[1] dixitque Dominus ad Mosen ecce constitui te Deum Pharaonis Aaron frater tuus erit propheta
tuus [2] tu loqueris omnia quae mando tibi ille loquetur ad Pharaonem ut dimittat filios Israhel de
terra sua [3] sed ego indurabo cor eius et multiplicabo signa et ostenta mea in terra Aegypti [4] et non
audiet vos inmittamque manum meam super Aegyptum et educam exercitum et populum meum

filios Israhel de terra Aegypti per iudicia maxima 5 et scient Aegyptii quod ego sim Dominus qui
extenderim manum meam super Aegyptum et eduxerim filios Israhel de medio eorum 6 fecit itaque
Moses et Aaron sicut praeceperat Dominus ita egerunt 7 erat autem Moses octoginta annorum et
Aaron octoginta trium quando locuti sunt ad Pharaonem 8 dixitque Dominus ad Mosen et Aaron
9 cum dixerit vobis Pharao ostendite signa dices ad Aaron tolle virgam tuam et proice eam coram
Pharao ac vertatur in colubrum 10 ingressi itaque Moses et Aaron ad Pharaonem fecerunt sicut
praeceperat Dominus tulitque Aaron virgam coram Pharao et servis eius quae versa est in colubrum
11 vocavit autem Pharao sapientes et maleficos et fecerunt etiam ipsi per incantationes aegyptias
et arcana quaedam similiter 12 proieceruntque singuli virgas suas quae versae sunt in dracones sed
devoravit virga Aaron virgas eorum 13 induratumque est cor Pharaonis et non audivit eos sicut
praeceperat Dominus 14 dixit autem Dominus ad Mosen ingravatum est cor Pharaonis non vult
dimittere populum 15 vade ad eum mane ecce egredietur ad aquas et stabis in occursum eius super
ripam fluminis et virgam quae conversa est in draconem tolles in manu tua 16 dicesque ad eum
Dominus Deus Hebraeorum misit me ad te dicens dimitte populum meum ut mihi sacrificet in
deserto et usque ad praesens audire noluisti 17 haec igitur dicit Dominus in hoc scies quod Dominus
sim ecce percutiam virga quae in manu mea est aquam fluminis et vertetur in sanguinem 18 pisces
quoque qui sunt in fluvio morientur et conputrescent aquae et adfligentur Aegyptii bibentes aquam
fluminis 19 dixit quoque Dominus ad Mosen dic ad Aaron tolle virgam tuam et extende manum
tuam super aquas Aegypti et super fluvios eorum et rivos ac paludes et omnes lacus aquarum ut
vertantur in sanguinem et sit cruor in omni terra Aegypti tam in ligneis vasis quam in saxeis
20 feceruntque ita Moses et Aaron sicut praeceperat Dominus et elevans virgam percussit aquam
fluminis coram Pharao et servis eius quae versa est in sanguinem 21 et pisces qui erant in flumine
mortui sunt conputruitque fluvius et non poterant Aegyptii bibere aquam fluminis et fuit sanguis
in tota terra Aegypti 22 feceruntque similiter malefici Aegyptiorum incantationibus suis et induratum
est cor Pharaonis nec audivit eos sicut praeceperat Dominus 23 avertitque se et ingressus est domum
suam nec adposuit cor etiam hac vice 24 foderunt autem omnes Aegyptii per circuitum fluminis
aquam ut biberent non enim poterant bibere de aqua fluminis 25 impletique sunt septem dies
postquam percussit Dominus fluvium

Chapter 8

[1] dixitque Dominus ad Mosen ingredere ad Pharao et dices ad eum haec dicit Dominus dimitte
populum meum ut sacrificet mihi [2] sin autem nolueris dimittere ecce ego percutiam omnes terminos
tuos ranis [3] et ebulliet fluvius ranas quae ascendent et ingredientur domum tuam et cubiculum
lectuli tui et super stratum tuum et in domos servorum tuorum et in populum tuum et in furnos tuos
et in reliquias ciborum tuorum [4] et ad te et ad populum tuum et ad omnes servos tuos intrabunt
ranae [5] dixitque Dominus ad Mosen dic Aaron extende manum tuam super fluvios et super rivos
ac paludes et educ ranas super terram Aegypti [6] extendit Aaron manum super aquas Aegypti et
ascenderunt ranae operueruntque terram Aegypti [7] fecerunt autem et malefici per incantationes
suas similiter eduxeruntque ranas super terram Aegypti [8] vocavit autem Pharao Mosen et Aaron
et dixit orate Dominum ut auferat ranas a me et a populo meo et dimittam populum ut sacrificet
Domino [9] dixitque Moses Pharaoni constitue mihi quando deprecer pro te et pro servis tuis et pro
populo tuo ut abigantur ranae a te et a domo tua et tantum in flumine remaneant [10] qui respondit
cras at ille iuxta verbum inquit tuum ut scias quoniam non est sicut Dominus Deus noster [11] et
recedent ranae a te et a domo tua et a servis tuis et a populo tuo tantum in flumine remanebunt
[12] egressique sunt Moses et Aaron a Pharaone et clamavit Moses ad Dominum pro sponsione
ranarum quam condixerat Pharaoni [13] fecitque Dominus iuxta verbum Mosi et mortuae sunt ranae
de domibus et de villis et de agris [14] congregaveruntque eas in inmensos aggeres et conputruit terra
[15] videns autem Pharao quod data esset requies ingravavit cor suum et non audivit eos sicut
praeceperat Dominus [16] dixitque Dominus ad Mosen loquere ad Aaron extende virgam tuam et
percute pulverem terrae et sint scinifes in universa terra Aegypti [17] feceruntque ita et extendit
Aaron manu virgam tenens percussitque pulverem terrae et facti sunt scinifes in hominibus et in
iumentis omnis pulvis terrae versus est in scinifes per totam terram Aegypti [18] feceruntque similiter
malefici incantationibus suis ut educerent scinifes et non potuerunt erantque scinifes tam in
hominibus quam in iumentis [19] et dixerunt malefici ad Pharao digitus Dei est induratumque est
cor Pharaonis et non audivit eos sicut praeceperat Dominus [20] dixit quoque Dominus ad Mosen
consurge diluculo et sta coram Pharaone egreditur enim ad aquas et dices ad eum haec dicit Dominus

dimitte populum meum ut sacrificet mihi 21 quod si non dimiseris eum ecce ego inmittam in te et
in servos tuos et in populum tuum et in domos tuas omne genus muscarum et implebuntur domus
Aegyptiorum muscis diversi generis et in universa terra in qua fuerint 22 faciamque mirabilem in
die illa terram Gessen in qua populus meus est ut non sint ibi muscae et scias quoniam ego Dominus
in medio terrae 23 ponamque divisionem inter populum meum et populum tuum cras erit signum
istud 24 fecitque Dominus ita et venit musca gravissima in domos Pharaonis et servorum eius et
in omnem terram Aegypti corruptaque est terra ab huiuscemodi muscis 25 vocavit Pharao Mosen
et Aaron et ait eis ite sacrificate Deo vestro in terra 26 et ait Moses non potest ita fieri abominationes
enim Aegyptiorum immolabimus Domino Deo nostro quod si mactaverimus ea quae colunt Aegyptii
coram eis lapidibus nos obruent 27 via trium dierum pergemus in solitudine et sacrificabimus
Domino Deo nostro sicut praeceperit nobis 28 dixitque Pharao ego dimittam vos ut sacrificetis
Domino Deo vestro in deserto verumtamen longius ne abeatis rogate pro me 29 et ait Moses egressus
a te orabo Dominum et recedet musca a Pharaone et a servis et a populo eius cras verumtamen noli
ultra fallere ut non dimittas populum sacrificare Domino 30 egressusque Moses a Pharao oravit
Dominum 31 qui fecit iuxta verbum illius et abstulit muscas a Pharao et a servis et a populo eius
non superfuit ne una quidem 32 et ingravatum est cor Pharaonis ita ut ne hac quidem vice dimitteret
populum

Chapter 9

1 dixit autem Dominus ad Mosen ingredere ad Pharaonem et loquere ad eum haec dicit Dominus
Deus Hebraeorum dimitte populum meum ut sacrificet mihi 2 quod si adhuc rennuis et retines eos
3 ecce manus mea erit super agros tuos et super equos et asinos et camelos et boves et oves pestis
valde gravis 4 et faciet Dominus mirabile inter possessiones Israhel et possessiones Aegyptiorum
ut nihil omnino intereat ex his quae pertinent ad filios Israhel 5 constituitque Dominus tempus
dicens cras faciet Dominus verbum istud in terra 6 fecit ergo Dominus verbum hoc altero die
mortuaque sunt omnia animantia Aegyptiorum de animalibus vero filiorum Israhel nihil omnino
periit 7 et misit Pharao ad videndum nec erat quicquam mortuum de his quae possidebat Israhel

ingravatumque est cor Pharaonis et non dimisit populum 8 et dixit Dominus ad Mosen et Aaron
tollite plenas manus cineris de camino et spargat illud Moses in caelum coram Pharao 9 sitque
pulvis super omnem terram Aegypti erunt enim in hominibus et in iumentis vulnera et vesicae
turgentes in universa terra Aegypti 10 tuleruntque cinerem de camino et steterunt contra Pharao et
sparsit illud Moses in caelum factaque sunt vulnera vesicarum turgentium in hominibus et in iumentis
11
nec poterant malefici stare coram Mosen propter vulnera quae in illis erant et in omni terra
Aegypti 12 induravitque Dominus cor Pharaonis et non audivit eos sicut locutus est Dominus ad
Mosen 13 dixit quoque Dominus ad Mosen mane consurge et sta coram Pharao et dices ad eum
haec dicit Dominus Deus Hebraeorum dimitte populum meum ut sacrificet mihi 14 quia in hac vice
mittam omnes plagas meas super cor tuum super servos tuos et super populum tuum ut scias quod
non sit similis mei in omni terra 15 nunc enim extendens manum percutiam te et populum tuum
peste peribisque de terra 16 idcirco autem posui te ut ostendam in te fortitudinem meam et narretur
nomen meum in omni terra 17 adhuc retines populum meum et non vis eum dimittere 18 en pluam
hac ipsa hora cras grandinem multam nimis qualis non fuit in Aegypto a die qua fundata est usque
in praesens tempus 19 mitte ergo iam nunc et congrega iumenta tua et omnia quae habes in agro
homines enim et iumenta et universa quae inventa fuerint foris nec congregata de agris ceciderit que
super ea grando morientur 20 qui timuit verbum Domini de servis Pharao fecit confugere servos
suos et iumenta in domos 21 qui autem neglexit sermonem Domini dimisit servos suos et iumenta
in agris 22 et dixit Dominus ad Mosen extende manum tuam in caelum ut fiat grando in universa
terra Aegypti super homines et super iumenta et super omnem herbam agri in terra Aegypti
23
extenditque Moses virgam in caelum et Dominus dedit tonitrua et grandinem ac discurrentia
fulgura super terram pluitque Dominus grandinem super terram Aegypti 24 et grando et ignis
inmixta pariter ferebantur tantaeque fuit magnitudinis quanta ante numquam apparuit in universa
terra Aegypti ex quo gens illa condita est 25 et percussit grando in omni terra Aegypti cuncta quae
fuerunt in agris ab homine usque ad iumentum cunctam herbam agri percussit grando et omne
lignum regionis confregit 26 tantum in terra Gessen ubi erant filii Israhel grando non cecidit
27
misitque Pharao et vocavit Mosen et Aaron dicens ad eos peccavi etiam nunc Dominus iustus
ego et populus meus impii 28 orate Dominum et desinant tonitrua Dei et grando ut dimittam vos

et nequaquam hic ultra maneatis 29 ait Moses cum egressus fuero de urbe extendam palmas meas
ad Dominum et cessabunt tonitrua et grando non erit ut scias quia Domini est terra 30 novi autem
quod et tu et servi tui necdum timeatis Dominum Deum 31 linum ergo et hordeum laesum est eo
quod hordeum esset virens et linum iam folliculos germinaret 32 triticum autem et far non sunt
laesa quia serotina erant 33 egressusque Moses a Pharaone et ex urbe tetendit manus ad Dominum
et cessaverunt tonitrua et grando nec ultra stillavit pluvia super terram 34 videns autem Pharao
quod cessasset pluvia et grando et tonitrua auxit peccatum 35 et ingravatum est cor eius et servorum
illius et induratum nimis nec dimisit filios Israhel sicut praeceperat Dominus per manum Mosi

Chapter 10

1 et dixit Dominus ad Mosen ingredere ad Pharao ego enim induravi cor eius et servorum illius
ut faciam signa mea haec in eo 2 et narres in auribus filii tui et nepotum tuorum quotiens contriverim
Aegyptios et signa mea fecerim in eis et sciatis quia ego Dominus 3 introierunt ergo Moses et Aaron
ad Pharaonem et dixerunt ad eum haec dicit Dominus Deus Hebraeorum usquequo non vis subici
mihi dimitte populum meum ut sacrificet mihi 4 sin autem resistis et non vis dimittere eum ecce
ego inducam cras lucustam in fines tuos 5 quae operiat superficiem terrae nec quicquam eius
appareat sed comedatur quod residuum fuit grandini conrodet enim omnia ligna quae germinant in
agris 6 et implebunt domos tuas et servorum tuorum et omnium Aegyptiorum quantam non viderunt
patres tui et avi ex quo orti sunt super terram usque in praesentem diem avertitque se et egressus
est a Pharaone 7 dixerunt autem servi Pharaonis ad eum usquequo patiemur hoc scandalum dimitte
homines ut sacrificent Domino Deo suo nonne vides quod perierit Aegyptus 8 revocaveruntque
Mosen et Aaron ad Pharaonem qui dixit eis ite sacrificate Domino Deo vestro quinam sunt qui ituri
sunt 9 ait Moses cum parvulis nostris et senibus pergemus cum filiis et filiabus cum ovibus et
armentis est enim sollemnitas Domini nostri 10 et respondit sic Dominus sit vobiscum quomodo
ego dimittam vos et parvulos vestros cui dubium est quod pessime cogitetis 11 non fiet ita sed ite
tantum viri et sacrificate Domino hoc enim et ipsi petistis statimque eiecti sunt de conspectu
Pharaonis 12 dixit autem Dominus ad Mosen extende manum tuam super terram Aegypti ad lucustam

ut ascendat super eam et devoret omnem herbam quae residua fuit grandini 13 extendit Moses
virgam super terram Aegypti et Dominus induxit ventum urentem tota illa die ac nocte et mane
facto ventus urens levavit lucustas 14 quae ascenderunt super universam terram Aegypti et sederunt
in cunctis finibus Aegyptiorum innumerabiles quales ante illud tempus non fuerant nec postea
futurae sunt 15 operueruntque universam superficiem terrae vastantes omnia devorata est igitur
herba terrae et quicquid pomorum in arboribus fuit quae grando dimiserat nihilque omnino virens
relictum est in lignis et in herbis terrae in cuncta Aegypto 16 quam ob rem festinus Pharao vocavit
Mosen et Aaron et dixit eis peccavi in Dominum Deum vestrum et in vos 17 sed nunc dimittite
peccatum mihi etiam hac vice et rogate Dominum Deum vestrum ut auferat a me mortem istam
18 egressusque est de conspectu Pharaonis et oravit Dominum 19 qui flare fecit ventum ab occidente
vehementissimum et arreptam lucustam proiecit in mare Rubrum non remansit ne una quidem in
cunctis finibus Aegypti 20 et induravit Dominus cor Pharaonis nec dimisit filios Israhel 21 dixit
autem Dominus ad Mosen extende manum tuam in caelum et sint tenebrae super terram Aegypti
tam densae ut palpari queant 22 extendit Moses manum in caelum et factae sunt tenebrae horribiles
in universa terra Aegypti tribus diebus 23 nemo vidit fratrem suum nec movit se de loco in quo
erat ubicumque autem habitabant filii Israhel lux erat 24 vocavitque Pharao Mosen et Aaron et dixit
eis ite sacrificate Domino oves tantum vestrae et armenta remaneant parvuli vestri eant vobiscum
25 ait Moses hostias quoque et holocausta dabis nobis quae offeramus Domino Deo nostro 26 cuncti
greges pergent nobiscum non remanebit ex eis ungula quae necessaria sunt in cultum Domini Dei
nostri praesertim cum ignoremus quid debeat immolari donec ad ipsum locum perveniamus
27 induravit autem Dominus cor Pharaonis et noluit dimittere eos 28 dixitque Pharao ad eum recede
a me cave ne ultra videas faciem meam quocumque die apparueris mihi morieris 29 respondit Moses
ita fiat ut locutus es non videbo ultra faciem tuam

Chapter 11

1 et dixit Dominus ad Mosen adhuc una plaga tangam Pharaonem et Aegyptum et post haec
dimittet vos et exire conpellet 2 dices ergo omni plebi ut postulet vir ab amico suo et mulier a vicina
sua vasa argentea et aurea 3 dabit autem Dominus gratiam populo coram Aegyptiis fuitque Moses

vir magnus valde in terra Aegypti coram servis Pharao et omni populo [4] et ait haec dicit Dominus
media nocte egrediar in Aegyptum [5] et morietur omne primogenitum in terra Aegyptiorum a
primogenito Pharaonis qui sedet in solio eius usque ad primogenitum ancillae quae est ad molam
et omnia primogenita iumentorum [6] eritque clamor magnus in universa terra Aegypti qualis nec
ante fuit nec postea futurus est [7] apud omnes autem filios Israhel non muttiet canis ab homine usque
ad pecus ut sciatis quanto miraculo dividat Dominus Aegyptios et Israhel [8] descendentque omnes
servi tui isti ad me et adorabunt me dicentes egredere tu et omnis populus qui subiectus est tibi post
haec egrediemur [9] et exivit a Pharaone iratus nimis dixit autem Dominus ad Mosen non audiet vos
Pharao ut multa signa fiant in terra Aegypti [10] Moses autem et Aaron fecerunt omnia ostenta quae
scripta sunt coram Pharaone et induravit Dominus cor Pharaonis nec dimisit filios Israhel de terra
sua

Chapter 12

[1] dixit quoque Dominus ad Mosen et Aaron in terra Aegypti [2] mensis iste vobis principium
mensuum primus erit in mensibus anni [3] loquimini ad universum coetum filiorum Israhel et dicite
eis decima die mensis huius tollat unusquisque agnum per familias et domos suas [4] sin autem minor
est numerus ut sufficere possit ad vescendum agnum adsumet vicinum suum qui iunctus est domui
eius iuxta numerum animarum quae sufficere possunt ad esum agni [5] erit autem agnus absque
macula masculus anniculus iuxta quem ritum tolletis et hedum [6] et servabitis eum usque ad
quartamdecimam diem mensis huius immolabitque eum universa multitudo filiorum Israhel ad
vesperam [7] et sument de sanguine ac ponent super utrumque postem et in superliminaribus domorum
in quibus comedent illum [8] et edent carnes nocte illa assas igni et azymos panes cum lactucis
agrestibus [9] non comedetis ex eo crudum quid nec coctum aqua sed assum tantum igni caput cum
pedibus eius et intestinis vorabitis [10] nec remanebit ex eo quicquam usque mane si quid residui
fuerit igne conburetis [11] sic autem comedetis illum renes vestros accingetis calciamenta habebitis
in pedibus tenentes baculos in manibus et comedetis festinantes est enim phase id est transitus
Domini [12] et transibo per terram Aegypti nocte illa percutiamque omne primogenitum in terra

13
Aegypti ab homine usque ad pecus et in cunctis diis Aegypti faciam iudicia ego Dominus erit
autem sanguis vobis in signum in aedibus in quibus eritis et videbo sanguinem ac transibo vos nec
14
erit in vobis plaga disperdens quando percussero terram Aegypti habebitis autem hanc diem in
monumentum et celebrabitis eam sollemnem Domino in generationibus vestris cultu sempiterno
15
septem diebus azyma comedetis in die primo non erit fermentum in domibus vestris quicumque
16
comederit fermentatum peribit anima illa de Israhel a primo die usque ad diem septimum dies
prima erit sancta atque sollemnis et dies septima eadem festivitate venerabilis nihil operis facietis
17
in eis exceptis his quae ad vescendum pertinent et observabitis azyma in eadem enim ipsa die
educam exercitum vestrum de terra Aegypti et custodietis diem istum in generationes vestras ritu
18
perpetuo primo mense quartadecima die mensis ad vesperam comedetis azyma usque ad diem
19
vicesimam primam eiusdem mensis ad vesperam septem diebus fermentum non invenietur in
domibus vestris qui comederit fermentatum peribit anima eius de coetu Israhel tam de advenis
20
quam de indigenis terrae omne fermentatum non comedetis in cunctis habitaculis vestris edetis
21
azyma vocavit autem Moses omnes seniores filiorum Israhel et dixit ad eos ite tollentes animal
22
per familias vestras immolate phase fasciculumque hysopi tinguite sanguine qui est in limine
et aspergite ex eo superliminare et utrumque postem nullus vestrum egrediatur ostium domus suae
23
usque mane transibit enim Dominus percutiens Aegyptios cumque viderit sanguinem in
superliminari et in utroque poste transcendet ostium et non sinet percussorem ingredi domos vestras
24
et laedere custodi verbum istud legitimum tibi et filiis tuis usque in aeternum
25
cumque
introieritis terram quam Dominus daturus est vobis ut pollicitus est observabitis caerimonias istas
26
et cum dixerint vobis filii vestri quae est ista religio
27
dicetis eis victima transitus Domini est
quando transivit super domos filiorum Israhel in Aegypto percutiens Aegyptios et domos nostras
28
liberans incurvatusque populus adoravit et egressi filii Israhel fecerunt sicut praeceperat Dominus
29
Mosi et Aaron factum est autem in noctis medio percussit Dominus omne primogenitum in terra
Aegypti a primogenito Pharaonis qui sedebat in solio eius usque ad primogenitum captivae quae
30
erat in carcere et omne primogenitum iumentorum surrexitque Pharao nocte et omnes servi eius
cunctaque Aegyptus et ortus est clamor magnus in Aegypto neque enim erat domus in qua non
31
iaceret mortuus vocatisque Mosen et Aaron nocte ait surgite egredimini a populo meo et vos et
32
filii Israhel ite immolate Domino sicut dicitis oves vestras et armenta adsumite ut petieratis et
33
abeuntes benedicite mihi urguebantque Aegyptii populum de terra exire velociter dicentes omnes

moriemur 34 tulit igitur populus conspersam farinam antequam fermentaretur et ligans in palliis
posuit super umeros suos 35 feceruntque filii Israhel sicut praeceperat Moses et petierunt ab Aegyptiis
vasa argentea et aurea vestemque plurimam 36 dedit autem Dominus gratiam populo coram Aegyptiis
ut commodarent eis et spoliaverunt Aegyptios 37 profectique sunt filii Israhel de Ramesse in Soccoth
sescenta ferme milia peditum virorum absque parvulis 38 sed et vulgus promiscuum innumerabile
ascendit cum eis oves et armenta et animantia diversi generis multa nimis 39 coxeruntque farinam
quam dudum conspersam de Aegypto tulerant et fecerunt subcinericios panes azymos neque enim
poterant fermentari cogentibus exire Aegyptiis et nullam facere sinentibus moram nec pulmenti
quicquam occurrerant praeparare 40 habitatio autem filiorum Israhel qua manserant in Aegypto
fuit quadringentorum triginta annorum 41 quibus expletis eadem die egressus est omnis exercitus
Domini de terra Aegypti 42 nox est ista observabilis Domini quando eduxit eos de terra Aegypti
hanc observare debent omnes filii Israhel in generationibus suis 43 dixitque Dominus ad Mosen et
Aaron haec est religio phase omnis alienigena non comedet ex eo 44 omnis autem servus empticius
circumcidetur et sic comedet 45 advena et mercennarius non edent ex eo 46 in una domo comedetur
nec efferetis de carnibus eius foras nec os illius confringetis 47 omnis coetus filiorum Israhel faciet
illud 48 quod si quis peregrinorum in vestram voluerit transire coloniam et facere phase Domini
circumcidetur prius omne masculinum eius et tunc rite celebrabit eritque sicut indigena terrae si
quis autem circumcisus non fuerit non vescetur ex eo 49 eadem lex erit indigenae et colono qui
peregrinatur apud vos 50 fecerunt omnes filii Israhel sicut praeceperat Dominus Mosi et Aaron
51 et in eadem die eduxit Dominus filios Israhel de terra Aegypti per turmas suas

Chapter 13

1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens 2 sanctifica mihi omne primogenitum quod aperit
vulvam in filiis Israhel tam de hominibus quam de iumentis mea sunt enim omnia 3 et ait Moses
ad populum mementote diei huius in qua egressi estis de Aegypto et de domo servitutis quoniam
in manu forti eduxit vos Dominus de loco isto ut non comedatis fermentatum panem 4 hodie

egredimini mense novarum frugum
5
cumque te introduxerit Dominus in terram Chananei et Hetthei et Amorrei et Evei et Iebusei quam iuravit patribus tuis ut daret tibi terram fluentem lacte et melle celebrabis hunc morem sacrorum mense isto
6
septem diebus vesceris azymis et in die septimo erit sollemnitas Domini
7
azyma comedetis septem diebus non apparebit apud te aliquid fermentatum nec in cunctis finibus tuis
8
narrabisque filio tuo in die illo dicens hoc est quod fecit Dominus mihi quando egressus sum de Aegypto
9
et erit quasi signum in manu tua et quasi monumentum ante oculos tuos et ut lex Domini semper in ore tuo in manu enim forti eduxit te Dominus de Aegypto
10
custodies huiuscemodi cultum statuto tempore a diebus in dies
11
cumque introduxerit te in terram Chananei sicut iuravit tibi et patribus tuis et dederit eam tibi
12
separabis omne quod aperit vulvam Domino et quod primitivum est in pecoribus tuis quicquid habueris masculini sexus consecrabis Domino
13
primogenitum asini mutabis ove quod si non redemeris interficies omne autem primogenitum hominis de filiis tuis pretio redimes
14
cumque interrogaverit te filius tuus cras dicens quid est hoc respondebis ei in manu forti eduxit nos Dominus de Aegypto de domo servitutis
15
nam cum induratus esset Pharao et nollet nos dimittere occidit Dominus omne primogenitum in terra Aegypti a primogenito hominis usque ad primogenitum iumentorum idcirco immolo Domino omne quod aperit vulvam masculini sexus et omnia primogenita filiorum meorum redimo
16
erit igitur quasi signum in manu tua et quasi adpensum quid ob recordationem inter oculos tuos eo quod in manu forti eduxerit nos Dominus de Aegypto
17
igitur cum emisisset Pharao populum non eos duxit Dominus per viam terrae Philisthim quae vicina est reputans ne forte paeniteret eum si vidisset adversum se bella consurgere et reverteretur in Aegyptum
18
sed circumduxit per viam deserti quae est iuxta mare Rubrum et armati ascenderunt filii Israhel de terra Aegypti
19
tulit quoque Moses ossa Ioseph secum eo quod adiurasset filios Israhel dicens visitabit vos Deus efferte ossa mea hinc vobiscum
20
profectique de Soccoth castrametati sunt in Etham in extremis finibus solitudinis
21
Dominus autem praecedebat eos ad ostendendam viam per diem in columna nubis et per noctem in columna ignis ut dux esset itineris utroque tempore
22
numquam defuit columna nubis per diem nec columna ignis per noctem coram populo

Chapter 14

1 locutus est autem Dominus ad Mosen dicens 2 loquere filiis Israhel reversi castrametentur e
regione Phiahiroth quae est inter Magdolum et mare contra Beelsephon in conspectu eius castra
ponetis super mare 3 dicturusque est Pharao super filiis Israhel coartati sunt in terra conclusit eos
desertum 4 et indurabo cor eius ac persequetur vos et glorificabor in Pharao et in omni exercitu
eius scientque Aegyptii quia ego sum Dominus feceruntque ita 5 et nuntiatum est regi Aegyptiorum
quod fugisset populus inmutatumque est cor Pharaonis et servorum eius super populo et dixerunt
quid voluimus facere ut dimitteremus Israhel ne serviret nobis 6 iunxit ergo currum et omnem
populum suum adsumpsit secum 7 tulitque sescentos currus electos quicquid in Aegypto curruum
fuit et duces totius exercitus 8 induravitque Dominus cor Pharaonis regis Aegypti et persecutus est
filios Israhel at illi egressi erant in manu excelsa 9 cumque persequerentur Aegyptii vestigia
praecedentium reppererunt eos in castris super mare omnis equitatus et currus Pharaonis et universus
exercitus erant in Ahiroth contra Beelsephon 10 cumque adpropinquasset Pharao levantes filii
Israhel oculos viderunt Aegyptios post se et timuerunt valde clamaveruntque ad Dominum 11 et
dixerunt ad Mosen forsitan non erant sepulchra in Aegypto ideo tulisti nos ut moreremur in solitudine
quid hoc facere voluisti ut educeres nos ex Aegypto 12 nonne iste est sermo quem loquebamur ad
te in Aegypto dicentes recede a nobis ut serviamus Aegyptiis multo enim melius est servire eis
quam mori in solitudine 13 et ait Moses ad populum nolite timere state et videte magnalia Domini
quae facturus est hodie Aegyptios enim quos nunc videtis nequaquam ultra videbitis usque in
sempiternum 14 Dominus pugnabit pro vobis et vos tacebitis 15 dixitque Dominus ad Mosen quid
clamas ad me loquere filiis Israhel ut proficiscantur 16 tu autem eleva virgam tuam et extende
manum super mare et divide illud ut gradiantur filii Israhel in medio mari per siccum 17 ego autem
indurabo cor Aegyptiorum ut persequantur vos et glorificabor in Pharaone et in omni exercitu eius
in curribus et in equitibus illius 18 et scient Aegyptii quia ego sum Dominus cum glorificatus fuero
in Pharaone et in curribus atque in equitibus eius 19 tollensque se angelus Dei qui praecedebat
castra Israhel abiit post eos et cum eo pariter columna nubis priora dimittens post tergum 20 stetit
inter castra Aegyptiorum et castra Israhel et erat nubes tenebrosa et inluminans noctem ut ad se
invicem toto noctis tempore accedere non valerent 21 cumque extendisset Moses manum super
mare abstulit illud Dominus flante vento vehementi et urente tota nocte et vertit in siccum divisaque
est aqua 22 et ingressi sunt filii Israhel per medium maris sicci erat enim aqua quasi murus a dextra

eorum et leva 23 persequentesque Aegyptii ingressi sunt post eos omnis equitatus Pharaonis currus
eius et equites per medium maris 24 iamque advenerat vigilia matutina et ecce respiciens Dominus
super castra Aegyptiorum per columnam ignis et nubis interfecit exercitum eorum 25 et subvertit
rotas curruum ferebanturque in profundum dixerunt ergo Aegyptii fugiamus Israhelem Dominus
enim pugnat pro eis contra nos 26 et ait Dominus ad Mosen extende manum tuam super mare ut
revertantur aquae ad Aegyptios super currus et equites eorum 27 cumque extendisset Moses manum
contra mare reversum est primo diluculo ad priorem locum fugientibusque Aegyptiis occurrerunt
aquae et involvit eos Dominus in mediis fluctibus 28 reversaeque sunt aquae et operuerunt currus
et equites cuncti exercitus Pharaonis qui sequentes ingressi fuerant mare ne unus quidem superfuit
ex eis 29 filii autem Israhel perrexerunt per medium sicci maris et aquae eis erant quasi pro muro
a dextris et a sinistris 30 liberavitque Dominus in die illo Israhel de manu Aegyptiorum 31 et
viderunt Aegyptios mortuos super litus maris et manum magnam quam exercuerat Dominus contra
eos timuitque populus Dominum et crediderunt Domino et Mosi servo eius

Chapter 15

1 tunc cecinit Moses et filii Israhel carmen hoc Domino et dixerunt cantemus Domino gloriose
enim magnificatus est equum et ascensorem deiecit in mare 2 fortitudo mea et laus mea Dominus
et factus est mihi in salutem iste Deus meus et glorificabo eum Deus patris mei et exaltabo eum
3 Dominus quasi vir pugnator Omnipotens nomen eius 4 currus Pharaonis et exercitum eius proiecit
in mare electi principes eius submersi sunt in mari Rubro 5 abyssi operuerunt eos descenderunt in
profundum quasi lapis 6 dextera tua Domine magnifice in fortitudine dextera tua Domine percussit
inimicum 7 et in multitudine gloriae tuae deposuisti adversarios meos misisti iram tuam quae
devoravit eos ut stipulam 8 et in spiritu furoris tui congregatae sunt aquae stetit unda fluens
congregatae sunt abyssi in medio mari 9 dixit inimicus persequar et conprehendam dividam spolia
implebitur anima mea evaginabo gladium meum interficiet eos manus mea 10 flavit spiritus tuus
et operuit eos mare submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus 11 quis similis tui in
fortibus Domine quis similis tui magnificus in sanctitate terribilis atque laudabilis et faciens mirabilia

12 extendisti manum tuam et devoravit eos terra 13 dux fuisti in misericordia tua populo quem
redemisti et portasti eum in fortitudine tua ad habitaculum sanctum tuum 14 adtenderunt populi et
irati sunt dolores obtinuerunt habitatores Philisthim 15 tunc conturbati sunt principes Edom robustos
Moab obtinuit tremor obriguerunt omnes habitatores Chanaan 16 inruat super eos formido et pavor
in magnitudine brachii tui fiant inmobiles quasi lapis donec pertranseat populus tuus Domine donec
pertranseat populus tuus iste quem possedisti 17 introduces eos et plantabis in monte hereditatis
tuae firmissimo habitaculo tuo quod operatus es Domine sanctuarium Domine quod firmaverunt
manus tuae 18 Dominus regnabit in aeternum et ultra 19 ingressus est enim equus Pharao cum
curribus et equitibus eius in mare et reduxit super eos Dominus aquas maris filii autem Israhel
ambulaverunt per siccum in medio eius 20 sumpsit ergo Maria prophetis soror Aaron tympanum
in manu egressaeque sunt omnes mulieres post eam cum tympanis et choris 21 quibus praecinebat
dicens cantemus Domino gloriose enim magnificatus est equum et ascensorem eius deiecit in mare
22 tulit autem Moses Israhel de mari Rubro et egressi sunt in desertum Sur ambulaveruntque tribus
diebus per solitudinem et non inveniebant aquam 23 et venerunt in Marath nec poterant bibere
aquas de Mara eo quod essent amarae unde et congruum loco nomen inposuit vocans illud Mara
id est amaritudinem 24 et murmuravit populus contra Mosen dicens quid bibemus 25 at ille clamavit
ad Dominum qui ostendit ei lignum quod cum misisset in aquas in dulcedinem versae sunt ibi
constituit ei praecepta atque iudicia et ibi temptavit eum 26 dicens si audieris vocem Domini Dei
tui et quod rectum est coram eo feceris et oboedieris mandatis eius custodierisque omnia praecepta
illius cunctum languorem quem posui in Aegypto non inducam super te ego enim Dominus sanator
tuus 27 venerunt autem in Helim ubi erant duodecim fontes aquarum et septuaginta palmae et
castrametati sunt iuxta aquas

Chapter 16

1 profectique sunt de Helim et venit omnis multitudo filiorum Israhel in desertum Sin quod est
inter Helim et Sinai quintodecimo die mensis secundi postquam egressi sunt de terra Aegypti 2 et
murmuravit omnis congregatio filiorum Israhel contra Mosen et contra Aaron in solitudine
3 dixeruntque ad eos filii Israhel utinam mortui essemus per manum Domini in terra Aegypti quando
sedebamus super ollas carnium et comedebamus panes in saturitate cur eduxistis nos in desertum

istud ut occideretis omnem multitudinem fame 4 dixit autem Dominus ad Mosen ecce ego pluam
vobis panes de caelo egrediatur populus et colligat quae sufficiunt per singulos dies ut temptem
eum utrum ambulet in lege mea an non 5 die autem sexta parent quod inferant et sit duplum quam
colligere solebant per singulos dies 6 dixeruntque Moses et Aaron ad omnes filios Israhel vespere
scietis quod Dominus eduxerit vos de terra Aegypti 7 et mane videbitis gloriam Domini audivit
enim murmur vestrum contra Dominum nos vero quid sumus quia mussitatis contra nos 8 et ait
Moses dabit Dominus vobis vespere carnes edere et mane panes in saturitate eo quod audierit
murmurationes vestras quibus murmurati estis contra eum nos enim quid sumus nec contra nos est
murmur vestrum sed contra Dominum 9 dixitque Moses ad Aaron dic universae congregationi
filiorum Israhel accedite coram Domino audivit enim murmur vestrum 10 cumque loqueretur Aaron
ad omnem coetum filiorum Israhel respexerunt ad solitudinem et ecce gloria Domini apparuit in
nube 11 locutus est autem Dominus ad Mosen dicens 12 audivi murmurationes filiorum Israhel
loquere ad eos vespere comedetis carnes et mane saturabimini panibus scietisque quod sim Dominus
Deus vester 13 factum est ergo vespere et ascendens coturnix operuit castra mane quoque ros iacuit
per circuitum castrorum 14 cumque operuisset superficiem terrae apparuit in solitudine minutum
et quasi pilo tunsum in similitudinem pruinae super terram 15 quod cum vidissent filii Israhel
dixerunt ad invicem man hu quod significat quid est hoc ignorabant enim quid esset quibus ait
Moses iste est panis quem dedit Dominus vobis ad vescendum 16 hic est sermo quem praecepit
Dominus colligat ex eo unusquisque quantum sufficiat ad vescendum gomor per singula capita
iuxta numerum animarum vestrarum quae habitant in tabernaculo sic tolletis 17 feceruntque ita filii
Israhel et collegerunt alius plus alius minus 18 et mensi sunt ad mensuram gomor nec qui plus
collegerat habuit amplius nec qui minus paraverat repperit minus sed singuli iuxta id quod edere
poterant congregarunt 19 dixitque Moses ad eos nullus relinquat ex eo in mane 20 qui non audierunt
eum sed dimiserunt quidam ex eis usque mane et scatere coepit vermibus atque conputruit et iratus
est contra eos Moses 21 colligebant autem mane singuli quantum sufficere poterat ad vescendum
cumque incaluisset sol liquefiebat 22 in die vero sexta collegerunt cibos duplices id est duo gomor
per singulos homines venerunt autem omnes principes multitudinis et narraverunt Mosi 23 qui ait
eis hoc est quod locutus est Dominus requies sabbati sanctificata erit Domino cras quodcumque
operandum est facite et quae coquenda sunt coquite quicquid autem reliquum fuerit reponite usque
in mane 24 feceruntque ita ut praeceperat Moses et non conputruit neque vermis inventus est in eo

25
dixitque Moses comedite illud hodie quia sabbatum est Domino non invenietur hodie in agro
26 27
sex diebus colligite in die autem septimo sabbatum est Domino idcirco non invenietur venit
28
septima dies et egressi de populo ut colligerent non invenerunt dixit autem Dominus ad Mosen
29
usquequo non vultis custodire mandata mea et legem meam videte quod Dominus dederit vobis
sabbatum et propter hoc tribuerit vobis die sexto cibos duplices maneat unusquisque apud semet
30
ipsum nullus egrediatur de loco suo die septimo et sabbatizavit populus die septimo
31
appellavitque domus Israhel nomen eius man quod erat quasi semen coriandri album gustusque
32
eius quasi similae cum melle dixit autem Moses iste est sermo quem praecepit Dominus imple
gomor ex eo et custodiatur in futuras retro generationes ut noverint panem quo alui vos in solitudine
33
quando educti estis de terra Aegypti dixitque Moses ad Aaron sume vas unum et mitte ibi man
quantum potest capere gomor et repone coram Domino ad servandum in generationes vestras
34 35
sicut praecepit Dominus Mosi posuitque illud Aaron in tabernaculo reservandum filii autem
Israhel comederunt man quadraginta annis donec venirent in terram habitabilem hoc cibo aliti sunt
36
usquequo tangerent fines terrae Chanaan gomor autem decima pars est oephi

Chapter 17

1
igitur profecta omnis multitudo filiorum Israhel de deserto Sin per mansiones suas iuxta
2
sermonem Domini castrametata est in Raphidim ubi non erat aqua ad bibendum populo qui
iurgatus contra Mosen ait da nobis aquam ut bibamus quibus respondit Moses quid iurgamini contra
3
me cur temptatis Dominum sitivit ergo populus ibi pro aquae penuria et murmuravit contra Mosen
4
dicens cur nos exire fecisti de Aegypto ut occideres et nos et liberos nostros ac iumenta siti clamavit
5
autem Moses ad Dominum dicens quid faciam populo huic adhuc pauxillum et lapidabunt me ait
Dominus ad Mosen antecede populum et sume tecum de senibus Israhel et virgam qua percussisti
6
fluvium tolle in manu tua et vade en ego stabo coram te ibi super petram Horeb percutiesque
7
petram et exibit ex ea aqua ut bibat populus fecit Moses ita coram senibus Israhel et vocavit
nomen loci illius Temptatio propter iurgium filiorum Israhel et quia temptaverunt Dominum dicentes
8
estne Dominus in nobis an non venit autem Amalech et pugnabat contra Israhel in Raphidim

9
dixitque Moses ad Iosue elige viros et egressus pugna contra Amalech cras ego stabo in vertice
collis habens virgam Dei in manu mea
10
fecit Iosue ut locutus ei erat Moses et pugnavit contra
Amalech Moses autem et Aaron et Hur ascenderunt super verticem collis
11
cumque levaret Moses
manus vincebat Israhel sin autem paululum remisisset superabat Amalech
12
manus autem Mosi
erant graves sumentes igitur lapidem posuerunt subter eum in quo sedit Aaron autem et Hur
sustentabant manus eius ex utraque parte et factum est ut manus ipsius non lassarentur usque ad
occasum solis
13
fugavitque Iosue Amalech et populum eius in ore gladii
14
dixit autem Dominus
ad Mosen scribe hoc ob monumentum in libro et trade auribus Iosue delebo enim memoriam
Amalech sub caelo
15
aedificavitque Moses altare et vocavit nomen eius Dominus exaltatio mea
dicens
16
quia manus solii Domini et bellum Dei erit contra Amalech a generatione in generationem

Chapter 18

1
cumque audisset Iethro sacerdos Madian cognatus Mosi omnia quae fecerat Deus Mosi et
Israhel populo suo eo quod eduxisset Dominus Israhel de Aegypto
2
tulit Sefforam uxorem Mosi
quam remiserat
3
et duos filios eius quorum unus vocabatur Gersan dicente patre advena fui in
terra aliena
4
alter vero Eliezer Deus enim ait patris mei adiutor meus et eruit me de gladio Pharaonis
5
venit ergo Iethro cognatus Mosi et filii eius et uxor ad Mosen in desertum ubi erat castrametatus
iuxta montem Dei
6
et mandavit Mosi dicens ego cognatus tuus Iethro venio ad te et uxor tua et
duo filii tui cum ea
7
qui egressus in occursum cognati sui adoravit et osculatus est eum
salutaveruntque se mutuo verbis pacificis cumque intrasset tabernaculum
8
narravit Moses cognato
suo cuncta quae fecerat Deus Pharaoni et Aegyptiis propter Israhel universum laborem qui accidisset
eis in itinere quo liberarat eos Dominus
9
laetatusque est Iethro super omnibus bonis quae fecerat
Dominus Israheli eo quod eruisset eum de manu Aegyptiorum
10
et ait benedictus Dominus qui
liberavit vos de manu Aegyptiorum et de manu Pharaonis qui eruit populum suum de manu Aegypti
11
nunc cognovi quia magnus Dominus super omnes deos eo quod superbe egerint contra illos
12
obtulit ergo Iethro cognatus Mosi holocausta et hostias Deo veneruntque Aaron et omnes senes

Israhel ut comederent panem cum eo coram Domino 13 altero autem die sedit Moses ut iudicaret
populum qui adsistebat Mosi de mane usque ad vesperam 14 quod cum vidisset cognatus eius omnia
scilicet quae agebat in populo ait quid est hoc quod facis in plebe cur solus sedes et omnis populus
praestolatur de mane usque ad vesperam 15 cui respondit Moses venit ad me populus quaerens
sententiam Dei 16 cumque acciderit eis aliqua disceptatio veniunt ad me ut iudicem inter eos et
ostendam praecepta Dei et leges eius 17 at ille non bonam inquit rem facis 18 stulto labore
consumeris et tu et populus iste qui tecum est ultra vires tuas est negotium solus illud non poteris
sustinere 19 sed audi verba mea atque consilia et erit Deus tecum esto tu populo in his quae ad
Deum pertinent ut referas quae dicuntur ad eum 20 ostendasque populo caerimonias et ritum colendi
viamque per quam ingredi debeant et opus quod facere 21 provide autem de omni plebe viros
potentes et timentes Deum in quibus sit veritas et qui oderint avaritiam et constitue ex eis tribunos
et centuriones et quinquagenarios et decanos 22 qui iudicent populum omni tempore quicquid autem
maius fuerit referant ad te et ipsi minora tantummodo iudicent leviusque tibi sit partito in alios
onere 23 si hoc feceris implebis imperium Dei et praecepta eius poteris sustentare et omnis hic
populus revertetur cum pace ad loca sua 24 quibus auditis Moses fecit omnia quae ille suggesserat
25 et electis viris strenuis de cuncto Israhel constituit eos principes populi tribunos et centuriones
et quinquagenarios et decanos 26 qui iudicabant plebem omni tempore quicquid autem gravius erat
referebant ad eum faciliora tantummodo iudicantes 27 dimisitque cognatum qui reversus abiit in
terram suam

Chapter 19

1 mense tertio egressionis Israhel de terra Aegypti in die hac venerunt in solitudinem Sinai
2 nam profecti de Raphidim et pervenientes usque in desertum Sinai castrametati sunt in eodem
loco ibique Israhel fixit tentoria e regione montis 3 Moses autem ascendit ad Deum vocavitque
eum Dominus de monte et ait haec dices domui Iacob et adnuntiabis filiis Israhel 4 vos ipsi vidistis
quae fecerim Aegyptiis quomodo portaverim vos super alas aquilarum et adsumpserim mihi 5 si
ergo audieritis vocem meam et custodieritis pactum meum eritis mihi in peculium de cunctis populis

mea est enim omnis terra 6 et vos eritis mihi regnum sacerdotale et gens sancta haec sunt verba
quae loqueris ad filios Israhel 7 venit Moses et convocatis maioribus natu populi exposuit omnes
sermones quos mandaverat Dominus 8 responditque universus populus simul cuncta quae locutus
est Dominus faciemus cumque rettulisset Moses verba populi ad Dominum 9 ait ei Dominus iam
nunc veniam ad te in caligine nubis ut audiat me populus loquentem ad te et credat tibi in perpetuum
nuntiavit ergo Moses verba populi ad Dominum 10 qui dixit ei vade ad populum et sanctifica illos
hodie et cras laventque vestimenta sua 11 et sint parati in diem tertium die enim tertio descendet
Dominus coram omni plebe super montem Sinai 12 constituesque terminos populo per circuitum
et dices cavete ne ascendatis in montem nec tangatis fines illius omnis qui tetigerit montem morte
morietur 13 manus non tanget eum sed lapidibus opprimetur aut confodietur iaculis sive iumentum
fuerit sive homo non vivet cum coeperit clangere bucina tunc ascendant in montem 14 descenditque
Moses de monte ad populum et sanctificavit eum cumque lavissent vestimenta sua 15 ait ad eos
estote parati in diem tertium ne adpropinquetis uxoribus vestris 16 iam advenerat tertius dies et
mane inclaruerat et ecce coeperunt audiri tonitrua ac micare fulgura et nubes densissima operire
montem clangorque bucinae vehementius perstrepebat timuit populus qui erat in castris 17 cumque
eduxisset eos Moses in occursum Dei de loco castrorum steterunt ad radices montis 18 totus autem
mons Sinai fumabat eo quod descendisset Dominus super eum in igne et ascenderet fumus ex eo
quasi de fornace eratque mons omnis terribilis 19 et sonitus bucinae paulatim crescebat in maius
et prolixius tendebatur Moses loquebatur et Dominus respondebat ei 20 descenditque Dominus
super montem Sinai in ipso montis vertice et vocavit Mosen in cacumen eius quo cum ascendisset
21 dixit ad eum descende et contestare populum ne forte velint transcendere terminos ad videndum
Dominum et pereat ex eis plurima multitudo 22 sacerdotes quoque qui accedunt ad Dominum
sanctificentur ne percutiat eos 23 dixitque Moses ad Dominum non poterit vulgus ascendere in
montem Sinai tu enim testificatus es et iussisti dicens pone terminos circa montem et sanctifica
illum 24 cui ait Dominus vade descende ascendesque tu et Aaron tecum sacerdotes autem et populus
ne transeant terminos nec ascendant ad Dominum ne forte interficiat illos 25 descendit Moses ad
populum et omnia narravit eis

Chapter 20

[1] locutus quoque est Dominus cunctos sermones hos [2] ego sum Dominus Deus tuus qui eduxi
te de terra Aegypti de domo servitutis [3] non habebis deos alienos coram me [4] non facies tibi sculptile
neque omnem similitudinem quae est in caelo desuper et quae in terra deorsum nec eorum quae
sunt in aquis sub terra [5] non adorabis ea neque coles ego sum Dominus Deus tuus fortis zelotes
visitans iniquitatem patrum in filiis in tertiam et quartam generationem eorum qui oderunt me [6] et
faciens misericordiam in milia his qui diligunt me et custodiunt praecepta mea [7] non adsumes
nomen Domini Dei tui in vanum nec enim habebit insontem Dominus eum qui adsumpserit nomen
Domini Dei sui frustra [8] memento ut diem sabbati sanctifices [9] sex diebus operaberis et facies
omnia opera tua [10] septimo autem die sabbati Domini Dei tui non facies omne opus tu et filius tuus
et filia tua servus tuus et ancilla tua iumentum tuum et advena qui est intra portas tuas [11] sex enim
diebus fecit Dominus caelum et terram et mare et omnia quae in eis sunt et requievit in die septimo
idcirco benedixit Dominus diei sabbati et sanctificavit eum [12] honora patrem tuum et matrem tuam
ut sis longevus super terram quam Dominus Deus tuus dabit tibi [13] non occides [14] non moechaberis
[15] non furtum facies [16] non loqueris contra proximum tuum falsum testimonium [17] non concupisces
domum proximi tui nec desiderabis uxorem eius non servum non ancillam non bovem non asinum
nec omnia quae illius sunt [18] cunctus autem populus videbat voces et lampadas et sonitum bucinae
montemque fumantem et perterriti ac pavore concussi steterunt procul [19] dicentes Mosi loquere
tu nobis et audiemus non loquatur nobis Dominus ne forte moriamur [20] et ait Moses ad populum
nolite timere ut enim probaret vos venit Deus et ut terror illius esset in vobis et non peccaretis
[21] stetitque populus de longe Moses autem accessit ad caliginem in qua erat Deus [22] dixit praeterea
Dominus ad Mosen haec dices filiis Israhel vos vidistis quod de caelo locutus sum vobis [23] non
facietis mecum deos argenteos nec deos aureos facietis vobis [24] altare de terra facietis mihi et
offeretis super eo holocausta et pacifica vestra oves vestras et boves in omni loco in quo memoria
fuerit nominis mei veniam ad te et benedicam tibi [25] quod si altare lapideum feceris mihi non
aedificabis illud de sectis lapidibus si enim levaveris cultrum tuum super eo polluetur [26] non
ascendes per gradus ad altare meum ne reveletur turpitudo tua

Chapter 21

1 haec sunt iudicia quae propones eis 2 si emeris servum hebraeum sex annis serviet tibi in
septimo egredietur liber gratis 3 cum quali veste intraverit cum tali exeat si habens uxorem et uxor
egredietur simul 4 sin autem dominus dederit illi uxorem et peperit filios et filias mulier et liberi
eius erunt domini sui ipse vero exibit cum vestitu suo 5 quod si dixerit servus diligo dominum
meum et uxorem ac liberos non egrediar liber 6 offeret eum dominus diis et adplicabitur ad ostium
et postes perforabitque aurem eius subula et erit ei servus in saeculum 7 si quis vendiderit filiam
suam in famulam non egredietur sicut ancillae exire consuerunt 8 si displicuerit oculis domini sui
cui tradita fuerit dimittet eam populo autem alieno vendendi non habet potestatem si spreverit eam
9 sin autem filio suo desponderit eam iuxta morem filiarum faciet illi 10 quod si alteram ei acceperit
providebit puellae nuptias et vestimenta et pretium pudicitiae non negabit 11 si tria ista non fecerit
egredietur gratis absque pecunia 12 qui percusserit hominem volens occidere morte moriatur 13 qui
autem non est insidiatus sed Deus illum tradidit in manu eius constituam tibi locum quo fugere
debeat 14 si quis de industria occiderit proximum suum et per insidias ab altari meo evelles eum
ut moriatur 15 qui percusserit patrem suum et matrem morte moriatur 16 qui furatus fuerit hominem
et vendiderit eum convictus noxae morte moriatur 17 qui maledixerit patri suo et matri morte
moriatur 18 si rixati fuerint viri et percusserit alter proximum suum lapide vel pugno et ille mortuus
non fuerit sed iacuerit in lectulo 19 si surrexerit et ambulaverit foris super baculum suum innocens
erit qui percussit ita tamen ut operas eius et inpensas in medicos restituat 20 qui percusserit servum
suum vel ancillam virga et mortui fuerint in manibus eius criminis reus erit 21 sin autem uno die
supervixerit vel duobus non subiacebit poenae quia pecunia illius est 22 si rixati fuerint viri et
percusserit quis mulierem praegnantem et abortivum quidem fecerit sed ipsa vixerit subiacebit
damno quantum expetierit maritus mulieris et arbitri iudicarint 23 sin autem mors eius fuerit
subsecuta reddet animam pro anima 24 oculum pro oculo dentem pro dente manum pro manu
pedem pro pede 25 adustionem pro adustione vulnus pro vulnere livorem pro livore 26 si percusserit
quispiam oculum servi sui aut ancillae et luscos eos fecerit dimittet liberos pro oculo quem eruit

27 dentem quoque si excusserit servo vel ancillae suae similiter dimittet eos liberos 28 si bos cornu
petierit virum aut mulierem et mortui fuerint lapidibus obruetur et non comedentur carnes eius
dominusque bovis innocens erit 29 quod si bos cornipeta fuerit ab heri et nudius tertius et contestati
sunt dominum eius nec reclusit eum occideritque virum aut mulierem et bos lapidibus obruetur et
dominum illius occident 30 quod si pretium ei fuerit inpositum dabit pro anima sua quicquid fuerit
postulatus 31 filium quoque et filiam si cornu percusserit simili sententiae subiacebit 32 si servum
ancillamque invaserit triginta siclos argenti dabit domino bos vero lapidibus opprimetur 33 si quis
aperuerit cisternam et foderit et non operuerit eam cecideritque bos vel asinus in eam 34 dominus
cisternae reddet pretium iumentorum quod autem mortuum est ipsius erit 35 si bos alienus bovem
alterius vulnerarit et ille mortuus fuerit vendent bovem vivum et divident pretium cadaver autem
mortui inter se dispertient 36 sin autem sciebat quod bos cornipeta esset ab heri et nudius tertius et
non custodivit eum dominus suus reddet bovem pro bove et cadaver integrum accipiet

Chapter 22

1 si quis furatus fuerit bovem aut ovem et occiderit vel vendiderit quinque boves pro uno bove
restituet et quattuor oves pro una ove 2 si effringens fur domum sive suffodiens fuerit inventus et
accepto vulnere mortuus fuerit percussor non erit reus sanguinis 3 quod si orto sole hoc fecerit
homicidium perpetravit et ipse morietur si non habuerit quod pro furto reddat venundabitur 4 si
inventum fuerit apud eum quod furatus est vivens sive bos sive asinus sive ovis duplum restituet
5 si laeserit quispiam agrum vel vineam et dimiserit iumentum suum ut depascatur aliena quicquid
optimum habuerit in agro suo vel in vinea pro damni aestimatione restituet 6 si egressus ignis
invenerit spinas et conprehenderit acervos frugum sive stantes segetes in agris reddet damnum qui
ignem succenderit 7 si quis commendaverit amico pecuniam aut vas in custodiam et ab eo qui
susceperat furto ablata fuerint si invenitur fur duplum reddet 8 si latet dominus domus adplicabitur
ad deos et iurabit quod non extenderit manum in rem proximi sui 9 ad perpetrandam fraudem tam
in bove quam in asino et ove ac vestimento et quicquid damnum inferre potest ad deos utriusque
causa perveniet et si illi iudicaverint duplum restituet proximo suo 10 si quis commendaverit

proximo suo asinum bovem ovem et omne iumentum ad custodiam et mortuum fuerit aut debilitatum
vel captum ab hostibus nullusque hoc viderit 11 iusiurandum erit in medio quod non extenderit
manum ad rem proximi sui suscipietque dominus iuramentum et ille reddere non cogetur 12 quod
si furto ablatum fuerit restituet damnum domino 13 si comestum a bestia deferet ad eum quod
occisum est et non restituet 14 qui a proximo suo quicquam horum mutuo postularit et debilitatum
aut mortuum fuerit domino non praesente reddere conpelletur 15 quod si inpraesentiarum fuit
dominus non restituet maxime si conductum venerat pro mercede operis sui 16 si seduxerit quis
virginem necdum desponsatam et dormierit cum ea dotabit eam et habebit uxorem 17 si pater
virginis dare noluerit reddet pecuniam iuxta modum dotis quam virgines accipere consuerunt
18 maleficos non patieris vivere 19 qui coierit cum iumento morte moriatur 20 qui immolat diis
occidetur praeter Domino soli 21 advenam non contristabis neque adfliges eum advenae enim et
ipsi fuistis in terra Aegypti 22 viduae et pupillo non nocebitis 23 si laeseritis eos vociferabuntur ad
me et ego audiam clamorem eorum 24 et indignabitur furor meus percutiamque vos gladio et erunt
uxores vestrae viduae et filii vestri pupilli 25 si pecuniam mutuam dederis populo meo pauperi qui
habitat tecum non urgues eum quasi exactor nec usuris opprimes 26 si pignus a proximo tuo acceperis
vestimentum ante solis occasum redde ei 27 ipsum enim est solum quo operitur indumentum carnis
eius nec habet aliud in quo dormiat si clamaverit ad me exaudiam eum quia misericors sum 28 diis
non detrahes et principi populi tui non maledices 29 decimas tuas et primitias non tardabis offerre
primogenitum filiorum tuorum dabis mihi 30 de bubus quoque et ovibus similiter facies septem
diebus sit cum matre sua die octavo reddes illum mihi 31 viri sancti eritis mihi carnem quae a bestiis
fuerit praegustata non comedetis sed proicietis canibus

Chapter 23

1 non suscipies vocem mendacii nec iunges manum tuam ut pro impio dicas falsum testimonium
2 non sequeris turbam ad faciendum malum nec in iudicio plurimorum adquiesces sententiae ut a

vero devies 3 pauperis quoque non misereberis in negotio 4 si occurreris bovi inimici tui aut asino
erranti reduc ad eum 5 si videris asinum odientis te iacere sub onere non pertransibis sed sublevabis
cum eo 6 non declinabis in iudicio pauperis 7 mendacium fugies insontem et iustum non occides
quia aversor impium 8 nec accipias munera quae excaecant etiam prudentes et subvertunt verba
iustorum 9 peregrino molestus non eris scitis enim advenarum animas quia et ipsi peregrini fuistis
in terra Aegypti 10 sex annis seminabis terram tuam et congregabis fruges eius 11 anno autem
septimo dimittes eam et requiescere facies ut comedant pauperes populi tui et quicquid reliqui fuerit
edant bestiae agri ita facies in vinea et in oliveto tuo 12 sex diebus operaberis septima die cessabis
ut requiescat bos et asinus tuus et refrigeretur filius ancillae tuae et advena 13 omnia quae dixi
vobis custodite et per nomen externorum deorum non iurabitis neque audietur ex ore vestro 14 tribus
vicibus per singulos annos mihi festa celebrabitis 15 sollemnitatem azymorum custodies septem
diebus comedes azyma sicut praecepi tibi tempore mensis novorum quando egressus es de Aegypto
non apparebis in conspectu meo vacuus 16 et sollemnitatem messis primitivorum operis tui
quaecumque serueris in agro sollemnitatem quoque in exitu anni quando congregaveris omnes
fruges tuas de agro 17 ter in anno apparebit omne masculinum tuum coram Domino Deo 18 non
immolabis super fermento sanguinem victimae meae nec remanebit adeps sollemnitatis meae usque
mane 19 primitias frugum terrae tuae deferes in domum Domini Dei tui nec coques hedum in lacte
matris suae 20 ecce ego mittam angelum meum qui praecedat te et custodiat in via et introducat ad
locum quem paravi 21 observa eum et audi vocem eius nec contemnendum putes quia non dimittet
cum peccaveritis et est nomen meum in illo 22 quod si audieris vocem eius et feceris omnia quae
loquor inimicus ero inimicis tuis et adfligam adfligentes te 23 praecedetque te angelus meus et
introducet te ad Amorreum et Hettheum et Ferezeum Chananeumque et Eveum et Iebuseum quos
ego contribo 24 non adorabis deos eorum nec coles eos non facies opera eorum sed destrues eos et
confringes statuas eorum 25 servietisque Domino Deo vestro ut benedicam panibus tuis et aquis
et auferam infirmitatem de medio tui 26 non erit infecunda nec sterilis in terra tua numerum dierum
tuorum implebo 27 terrorem meum mittam in praecursum tuum et occidam omnem populum ad
quem ingredieris cunctorumque inimicorum tuorum coram te terga vertam 28 emittens crabrones

prius qui fugabunt Eveum et Chananeum et Hettheum antequam introeas 29 non eiciam eos a facie
tua anno uno ne terra in solitudinem redigatur et crescant contra te bestiae 30 paulatim expellam
eos de conspectu tuo donec augearis et possideas terram 31 ponam autem terminos tuos a mari
Rubro usque ad mare Palestinorum et a deserto usque ad Fluvium tradam manibus vestris habitatores
terrae et eiciam eos de conspectu vestro 32 non inibis cum eis foedus nec cum diis eorum 33 non
habitent in terra tua ne forte peccare te faciant in me si servieris diis eorum quod tibi certo erit in
scandalum

Chapter 24

1 Mosi quoque dixit ascende ad Dominum tu et Aaron Nadab et Abiu et septuaginta senes ex
Israhel et adorabitis procul 2 solusque Moses ascendet ad Dominum et illi non adpropinquabunt
nec populus ascendet cum eo 3 venit ergo Moses et narravit plebi omnia verba Domini atque iudicia
responditque cunctus populus una voce omnia verba Domini quae locutus est faciemus 4 scripsit
autem Moses universos sermones Domini et mane consurgens aedificavit altare ad radices montis
et duodecim titulos per duodecim tribus Israhel 5 misitque iuvenes de filiis Israhel et obtulerunt
holocausta immolaveruntque victimas pacificas Domino vitulos 6 tulit itaque Moses dimidiam
partem sanguinis et misit in crateras partem autem residuam fudit super altare 7 adsumensque
volumen foederis legit audiente populo qui dixerunt omnia quae locutus est Dominus faciemus et
erimus oboedientes 8 ille vero sumptum sanguinem respersit in populum et ait hic est sanguis
foederis quod pepigit Dominus vobiscum super cunctis sermonibus his 9 ascenderuntque Moses
et Aaron Nadab et Abiu et septuaginta de senioribus Israhel 10 et viderunt Deum Israhel sub pedibus
eius quasi opus lapidis sapphirini et quasi caelum cum serenum est 11 nec super eos qui procul
recesserant de filiis Israhel misit manum suam videruntque Deum et comederunt ac biberunt 12 dixit
autem Dominus ad Mosen ascende ad me in montem et esto ibi daboque tibi tabulas lapideas et
legem ac mandata quae scripsi ut doceas eos 13 surrexerunt Moses et Iosue minister eius
ascendensque Moses in montem Dei 14 senioribus ait expectate hic donec revertamur ad vos habetis
Aaron et Hur vobiscum si quid natum fuerit quaestionis referetis ad eos 15 cumque ascendisset

Moses operuit nubes montem
16 et habitavit gloria Domini super Sinai tegens illum nube sex diebus
septimo autem die vocavit eum de medio caliginis
17 erat autem species gloriae Domini quasi ignis
ardens super verticem montis in conspectu filiorum Israhel
18 ingressusque Moses medium nebulae ascendit in montem et fuit ibi quadraginta diebus et quadraginta noctibus

Chapter 25

1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens
2 loquere filiis Israhel ut tollant mihi primitias ab omni homine qui offert ultroneus accipietis eas
3 haec sunt autem quae accipere debetis aurum et argentum et aes
4 hyacinthum et purpuram coccumque bis tinctum et byssum pilos caprarum
5 et pelles arietum rubricatas pelles ianthinas et ligna setthim
6 oleum ad luminaria concinnanda aromata in unguentum et thymiama boni odoris
7 lapides onychinos et gemmas ad ornandum ephod ac rationale
8 facientque mihi sanctuarium et habitabo in medio eorum
9 iuxta omnem similitudinem tabernaculi quod ostendam tibi et omnium vasorum in cultum eius sicque facietis illud
10 arcam de lignis setthim conpingite cuius longitudo habeat duos semis cubitos latitudo cubitum et dimidium altitudo cubitum similiter ac semissem
11 et deaurabis eam auro mundissimo intus et foris faciesque supra coronam auream per circuitum
12 et quattuor circulos aureos quos pones per quattuor arcae angulos duo circuli sint in latere uno et duo in altero
13 facies quoque vectes de lignis setthim et operies eos auro
14 inducesque per circulos qui sunt in arcae lateribus ut portetur in eis
15 qui semper erunt in circulis nec umquam extrahentur ab eis
16 ponesque in arcam testificationem quam dabo tibi
17 facies et propitiatorium de auro mundissimo duos cubitos et dimidium tenebit longitudo eius cubitum ac semissem latitudo
18 duos quoque cherubin aureos et productiles facies ex utraque parte oraculi
19 cherub unus sit in latere uno et alter in altero
20 utrumque latus propitiatorii tegant expandentes alas et operientes oraculum respiciantque se mutuo versis vultibus in propitiatorium quo operienda est arca
21 in qua pones testimonium quod dabo tibi
22 inde praecipiam et loquar ad te supra propitiatorio scilicet ac medio duorum cherubin qui erunt super arcam testimonii cuncta quae mandabo per te filiis Israhel
23 facies et mensam de lignis setthim habentem duos cubitos

longitudinis et in latitudine cubitum et in altitudine cubitum ac semissem [24] et inaurabis eam auro
purissimo faciesque illi labium aureum per circuitum [25] et ipsi labio coronam interrasilem altam
quattuor digitis et super illam alteram coronam aureolam [26] quattuor quoque circulos aureos
praeparabis et pones eos in quattuor angulis eiusdem mensae per singulos pedes [27] subter coronam
erunt circuli aurei ut mittantur vectes per eos et possit mensa portari [28] ipsosque vectes facies de
lignis setthim et circumdabis auro ad subvehendam mensam [29] parabis et acetabula ac fialas turibula
et cyatos in quibus offerenda sunt libamina ex auro purissimo [30] et pones super mensam panes
propositionis in conspectu meo semper [31] facies et candelabrum ductile de auro mundissimo hastile
eius et calamos scyphos et spherulas ac lilia ex ipso procedentia [32] sex calami egredientur de
lateribus tres ex uno latere et tres ex altero [33] tres scyphi quasi in nucis modum per calamos singulos
spherulaque simul et lilium et tres similiter scyphi instar nucis in calamo altero spherulaque et
lilium hoc erit opus sex calamorum qui producendi sunt de hastili [34] in ipso autem candelabro
erunt quattuor scyphi in nucis modum spherulaeque per singulos et lilia [35] spherula sub duobus
calamis per tria loca qui simul sex fiunt procedentes de hastili uno [36] et spherae igitur et calami
ex ipso erunt universa ductilia de auro purissimo [37] facies et lucernas septem et pones eas super
candelabrum ut luceant ex adverso [38] emunctoria quoque et ubi quae emuncta sunt extinguantur
fient de auro purissimo [39] omne pondus candelabri cum universis vasis suis habebit talentum auri
mundissimi [40] inspice et fac secundum exemplar quod tibi in monte monstratum est

Chapter 26

[1] tabernaculum vero ita fiet decem cortinas de bysso retorta et hyacintho ac purpura coccoque
bis tincto variatas opere plumario facies [2] longitudo cortinae unius habebit viginti octo cubitos
latitudo quattuor cubitorum erit unius mensurae fient universa tentoria [3] quinque cortinae sibi
iungentur mutuo et aliae quinque nexu simili coherebunt [4] ansulas hyacinthinas in lateribus ac

summitatibus facies cortinarum ut possint invicem copulari 5 quinquagenas ansulas cortina habebit
in utraque parte ita insertas ut ansa contra ansam veniat et altera alteri possit aptari 6 facies et
quinquaginta circulos aureos quibus cortinarum vela iungenda sunt ut unum tabernaculum fiat
7 facies et saga cilicina undecim ad operiendum tectum tabernaculi 8 longitudo sagi unius habebit
triginta cubitos et latitudo quattuor aequa erit mensura sagorum omnium 9 e quibus quinque iunges
seorsum et sex sibi mutuo copulabis ita ut sextum sagum in fronte tecti duplices 10 facies et
quinquaginta ansas in ora sagi unius ut coniungi cum altero queat et quinquaginta ansas in ora sagi
alterius ut cum altero copuletur 11 quinquaginta fibulas aeneas quibus iungantur ansae et unum ex
omnibus operimentum fiat 12 quod autem superfuerit in sagis quae parantur tecto id est unum
sagum quod amplius est ex medietate eius operies posteriora tabernaculi 13 et cubitus ex una parte
pendebit et alter ex altera qui plus est in sagorum longitudine utrumque latus tabernaculi protegens
14 facies et operimentum aliud tecto de pellibus arietum rubricatis et super hoc rursum aliud
operimentum de ianthinis pellibus 15 facies et tabulas stantes tabernaculi de lignis setthim 16 quae
singulae denos cubitos in longitudine habeant et in latitudine singulos ac semissem 17 in lateribus
tabulae duae incastraturae fient quibus tabula alteri tabulae conectatur atque in hunc modum cunctae
tabulae parabuntur 18 quarum viginti erunt in latere meridiano quod vergit ad austrum 19 quibus
quadraginta bases argenteas fundes ut binae bases singulis tabulis per duos angulos subiciantur
20 in latere quoque secundo tabernaculi quod vergit ad aquilonem viginti tabulae erunt 21 quadraginta
habentes bases argenteas binae bases singulis tabulis subponentur 22 ad occidentalem vero plagam
tabernaculi facies sex tabulas 23 et rursum alias duas quae in angulis erigantur post tergum
tabernaculi 24 eruntque coniunctae a deorsum usque sursum et una omnes conpago retinebit duabus
quoque tabulis quae in angulis ponendae sunt similis iunctura servabitur 25 et erunt simul tabulae
octo bases earum argenteae sedecim duabus basibus per unam tabulam supputatis 26 facies et vectes
de lignis setthim quinque ad continendas tabulas in uno latere tabernaculi 27 et quinque alios in
altero et eiusdem numeri ad occidentalem plagam 28 qui mittentur per medias tabulas a summo
usque ad summum 29 ipsasque tabulas deaurabis et fundes eis anulos aureos per quos vectes tabulata
contineant quos operies lamminis aureis 30 et eriges tabernaculum iuxta exemplum quod tibi in

monte monstratum est
31 facies et velum de hyacintho et purpura coccoque bis tincto et bysso retorta opere plumario et pulchra varietate contextum
32 quod adpendes ante quattuor columnas de lignis setthim quae ipsae quidem deauratae erunt et habebunt capita aurea sed bases argenteas
33 inseretur autem velum per circulos intra quod pones arcam testimonii et quo sanctuarium et sanctuarii sanctuaria dividentur
34 pones et propitiatorium super arcam testimonii in sancta sanctorum
35 mensamque extra velum et contra mensam candelabrum in latere tabernaculi meridiano mensa enim stabit in parte aquilonis
36 facies et tentorium in introitu tabernaculi de hyacintho et purpura coccoque bis tincto et bysso retorta opere plumarii
37 et quinque columnas deaurabis lignorum setthim ante quas ducetur tentorium quarum erunt capita aurea et bases aeneae

Chapter 27

1 facies et altare de lignis setthim quod habebit quinque cubitos in longitudine et totidem in latitudine id est quadrum et tres cubitos in altitudine
2 cornua autem per quattuor angulos ex ipso erunt et operies illud aere
3 faciesque in usus eius lebetas ad suscipiendos cineres et forcipes atque fuscinulas et ignium receptacula omnia vasa ex aere fabricabis
4 craticulamque in modum retis aeneam per cuius quattuor angulos erunt quattuor anuli aenei
5 quos pones subter arulam altaris eritque craticula usque ad altaris medium
6 facies et vectes altaris de lignis setthim duos quos operies lamminis aeneis
7 et induces per circulos eruntque ex utroque latere altaris ad portandum
8 non solidum sed inane et cavum intrinsecus facies illud sicut tibi in monte monstratum est
9 facies et atrium tabernaculi in cuius plaga australi contra meridiem erunt tentoria de bysso retorta centum cubitos unum latus tenebit in longitudine
10 et columnas viginti cum basibus totidem aeneis quae capita cum celaturis suis habebunt argentea
11 similiter in latere aquilonis per longum erunt tentoria centum cubitorum columnae viginti et bases aeneae eiusdem numeri et capita earum cum celaturis suis argentea
12 in latitudine vero atrii quod respicit ad occidentem erunt tentoria per quinquaginta cubitos et columnae decem basesque totidem
13 in ea quoque atrii latitudine quae respicit ad orientem quinquaginta cubiti erunt
14 in quibus quindecim cubitorum tentoria lateri uno deputabuntur

columnaeque tres et bases totidem
15
et in latere altero erunt tentoria cubitos obtinentia quindecim columnas tres et bases totidem
16
in introitu vero atrii fiet tentorium cubitorum viginti ex hyacintho et purpura coccoque bis tincto et bysso retorta opere plumarii columnas habebit quattuor cum basibus totidem
17
omnes columnae atrii per circuitum vestitae erunt argenti lamminis capitibus argenteis et basibus aeneis
18
in longitudine occupabit atrium cubitos centum in latitudine quinquaginta altitudo quinque cubitorum erit fietque de bysso retorta et habebit bases aeneas
19
cuncta vasa tabernaculi in omnes usus et caerimonias tam paxillos eius quam atrii ex aere facies
20
praecipe filiis Israhel ut adferant tibi oleum de arboribus olivarum purissimum piloque contusum ut ardeat lucerna semper
21
in tabernaculo testimonii extra velum quod oppansum est testimonio et conlocabunt eam Aaron et filii eius ut usque mane luceat coram Domino perpetuus erit cultus per successiones eorum a filiis Israhel

Chapter 28

1
adplica quoque ad te Aaron fratrem tuum cum filiis suis de medio filiorum Israhel ut sacerdotio fungantur mihi Aaron Nadab et Abiu Eleazar et Ithamar
2
faciesque vestem sanctam fratri tuo in gloriam et decorem
3
et loqueris cunctis sapientibus corde quos replevi spiritu prudentiae ut faciant vestes Aaron in quibus sanctificatus ministret mihi
4
haec autem erunt vestimenta quae facient rationale et superumerale tunicam et lineam strictam cidarim et balteum facient vestimenta sancta Aaron fratri tuo et filiis eius ut sacerdotio fungantur mihi
5
accipientque aurum et hyacinthum et purpuram coccumque bis tinctum et byssum
6
facient autem superumerale de auro et hyacintho ac purpura coccoque bis tincto et bysso retorta opere polymito
7
duas oras iunctas habebit in utroque latere summitatum ut in unum redeant
8
ipsaque textura et cuncta operis varietas erit ex auro et hyacintho et purpura coccoque bis tincto et bysso retorta
9
sumesque duos lapides onychinos et sculpes in eis nomina filiorum Israhel
10
sex nomina in lapide uno et sex reliqua in altero iuxta ordinem nativitatis eorum
11
opere sculptoris et celatura gemmarii sculpes eos nominibus filiorum Israhel inclusos auro atque circumdatos
12
et pones in utroque latere superumeralis memoriale filiis

Israhel portabitque Aaron nomina eorum coram Domino super utrumque umerum ob recordationem
13 facies et uncinos ex auro 14 et duas catenulas auri purissimi sibi invicem coherentes quas inseres
uncinis 15 rationale quoque iudicii facies opere polymito iuxta texturam superumeralis ex auro
hyacintho et purpura coccoque bis tincto et bysso retorta 16 quadrangulum erit et duplex mensuram
palmi habebit tam in longitudine quam in latitudine 17 ponesque in eo quattuor ordines lapidum
in primo versu erit lapis sardius et topazius et zmaragdus 18 in secundo carbunculus sapphyrus et
iaspis 19 in tertio ligyrius achates et amethistus 20 in quarto chrysolitus onychinus et berillus inclusi
auro erunt per ordines suos 21 habebuntque nomina filiorum Israhel duodecim nominibus celabuntur
singuli lapides nominibus singulorum per duodecim tribus 22 facies in rationali catenas sibi invicem
coherentes ex auro purissimo 23 et duos anulos aureos quos pones in utraque rationalis summitate
24 catenasque aureas iunges anulis qui sunt in marginibus eius 25 et ipsarum catenarum extrema
duobus copulabis uncinis in utroque latere superumeralis quod rationale respicit 26 facies et duos
anulos aureos quos pones in summitatibus rationalis et in oris quae e regione sunt superumeralis
et posteriora eius aspiciunt 27 nec non et alios duos anulos aureos qui ponendi sunt in utroque latere
superumeralis deorsum quod respicit contra faciem iuncturae inferioris ut aptari possit cum
superumerali 28 et stringatur rationale anulis suis cum anulis superumeralis vitta hyacinthina ut
maneat iunctura fabrefacta et a se invicem rationale et superumerale nequeant separari 29 portabitque
Aaron nomina filiorum Israhel in rationali iudicii super pectus suum quando ingreditur sanctuarium
memoriale coram Domino in aeternum 30 pones autem in rationali iudicii doctrinam et veritatem
quae erunt in pectore Aaron quando ingreditur coram Domino et gestabit iudicium filiorum Israhel
in pectore suo in conspectu Domini semper 31 facies et tunicam superumeralis totam hyacinthinam
32 in cuius medio supra erit capitium et ora per gyrum eius textilis sicut fieri solet in extremis
vestium partibus ne facile rumpatur 33 deorsum vero ad pedes eiusdem tunicae per circuitum quasi
mala punica facies ex hyacintho et purpura et cocco bis tincto mixtis in medio tintinabulis 34 ita
ut tintinabulum sit aureum et malum rursumque tintinabulum aliud aureum et malum punicum
35 et vestietur ea Aaron in officio ministerii ut audiatur sonitus quando ingreditur et egreditur
sanctuarium in conspectu Domini et non moriatur 36 facies et lamminam de auro purissimo in qua

sculpes opere celatoris Sanctum Domino 37 ligabisque eam vitta hyacinthina et erit super tiaram
38 inminens fronti pontificis portabitque Aaron iniquitates eorum quae obtulerint et sanctificaverint filii Israhel in cunctis muneribus et donariis suis erit autem lammina semper in fronte eius ut placatus eis sit Dominus
39 stringesque tunicam bysso et tiaram byssinam facies et balteum opere plumarii
40 porro filiis Aaron tunicas lineas parabis et balteos ac tiaras in gloriam et decorem
41 vestiesque his omnibus Aaron fratrem tuum et filios eius cum eo et cunctorum consecrabis manus sanctificabisque illos ut sacerdotio fungantur mihi
42 facies et feminalia linea ut operiant carnem turpitudinis suae a renibus usque ad femina
43 et utentur eis Aaron et filii eius quando ingredientur tabernaculum testimonii vel quando adpropinquant ad altare ut ministrent in sanctuario ne iniquitatis rei moriantur legitimum sempiternum erit Aaron et semini eius post eum

Chapter 29

1 sed et hoc facies ut mihi in sacerdotio consecrentur tolle vitulum de armento et arietes duos inmaculatos
2 panesque azymos et crustula absque fermento quae conspersa sint oleo lagana quoque azyma oleo lita de simila triticea cuncta facies
3 et posita in canistro offeres vitulum autem et duos arietes
4 et Aaron ac filios eius adplicabis ad ostium tabernaculi testimonii cumque laveris patrem cum filiis aqua
5 indues Aaron vestimentis suis id est linea et tunica et superumerali et rationali quod constringes balteo
6 et pones tiaram in capite eius et lamminam sanctam super tiaram
7 et oleum unctionis fundes super caput eius atque hoc ritu consecrabitur
8 filios quoque illius adplicabis et indues tunicis lineis cingesque balteo
9 Aaron scilicet et liberos eius et inpones eis mitras eruntque sacerdotes mei in religione perpetua postquam initiaveris manus eorum
10 adplicabis et vitulum coram tabernaculo testimonii inponentque Aaron et filii eius manus super caput illius
11 et mactabis eum in conspectu Domini iuxta ostium tabernaculi testimonii
12 sumptumque de sanguine vituli pones super cornua altaris digito tuo reliquum autem sanguinem fundes iuxta basim eius
13 sumes et adipem totum qui operit intestina et reticulum iecoris ac duos renes et adipem qui super eos est et offeres incensum super altare
14 carnes vero vituli et corium et fimum conbures foris extra castra

eo quod pro peccato sit
15
unum quoque arietum sumes super cuius caput ponent Aaron et filii eius manus
16
quem cum mactaveris tolles de sanguine eius et fundes circa altare
17
ipsum autem arietem secabis in frusta lotaque intestina eius ac pedes pones super concisas carnes et super caput illius
18
et offeres totum arietem in incensum super altare oblatio est Domini odor suavissimus victimae Dei
19
tolles quoque arietem alterum super cuius caput Aaron et filii eius ponent manus
20
quem cum immolaveris sumes de sanguine ipsius et pones super extremum dextrae auriculae Aaron et filiorum eius et super pollices manus eorum et pedis dextri fundesque sanguinem super altare per circuitum
21
cumque tuleris de sanguine qui est super altare et de oleo unctionis asperges Aaron et vestes eius filios et vestimenta eorum consecratisque et ipsis et vestibus
22
tolles adipem de ariete et caudam et arvinam quae operit vitalia ac reticulum iecoris et duos renes atque adipem qui super eos est armumque dextrum eo quod sit aries consecrationum
23
tortam panis unius crustulum conspersum oleo laganum de canistro azymorum quod positum est in conspectu Domini
24
ponesque omnia super manus Aaron et filiorum eius et sanctificabis eos elevans coram Domino
25
suscipiesque universa de manibus eorum et incendes super altare in holocaustum odorem suavissimum in conspectu Domini quia oblatio eius est
26
sumes quoque pectusculum de ariete quo initiatus est Aaron sanctificabisque illud elatum coram Domino et cedet in partem tuam
27
sanctificabis et pectusculum consecratum et armum quem de ariete separasti
28
quo initiatus est Aaron et filii eius cedentque in partem Aaron et filiorum eius iure perpetuo a filiis Israhel quia primitiva sunt et initia de victimis eorum pacificis quae offerunt Domino
29
vestem autem sanctam qua utitur Aaron habebunt filii eius post eum ut unguantur in ea et consecrentur manus eorum
30
septem diebus utetur illa qui pontifex pro eo fuerit constitutus de filiis eius et qui ingredietur tabernaculum testimonii ut ministret in sanctuario
31
arietem autem consecrationum tolles et coques carnes eius in loco sancto
32
quibus vescetur Aaron et filii eius panes quoque qui sunt in canistro in vestibulo tabernaculi testimonii comedent
33
ut sit placabile sacrificium et sanctificentur offerentium manus alienigena non vescetur ex eis quia sancti sunt
34
quod si remanserit de carnibus consecratis sive de panibus usque mane conbures reliquias igni non comedentur quia sanctificata sunt
35
omnia quae praecepi tibi facies super Aaron et filiis eius septem diebus consecrabis manus eorum
36
et vitulum pro peccato offeres per singulos dies ad expiandum mundabisque altare cum

immolaris expiationis hostiam et ungues illud in sanctificationem 37 septem diebus expiabis altare
et sanctificabis et erit sanctum sanctorum omnis qui tetigerit illud sanctificabitur 38 hoc est quod
facies in altari agnos anniculos duos per singulos dies iugiter 39 unum agnum mane et alterum
vespere 40 decimam partem similae conspersae oleo tunso quod habeat mensuram quartam partem
hin et vinum ad libandum eiusdem mensurae in agno uno 41 alterum vero agnum offeres ad vesperam
iuxta ritum matutinae oblationis et iuxta ea quae diximus in odorem suavitatis 42 sacrificium
Domino oblatione perpetua in generationes vestras ad ostium tabernaculi testimonii coram Domino
ubi constituam ut loquar ad te 43 ibique praecipiam filiis Israhel et sanctificabitur altare in gloria
mea 44 sanctificabo et tabernaculum testimonii cum altari et Aaron cum filiis eius ut sacerdotio
fungantur mihi 45 et habitabo in medio filiorum Israhel eroque eis Deus 46 et scient quia ego
Dominus Deus eorum qui eduxi eos de terra Aegypti ut manerem inter illos ego Dominus Deus
ipsorum

Chapter 30

1 facies quoque altare in adolendum thymiama de lignis setthim 2 habens cubitum longitudinis
et alterum latitudinis id est quadrangulum et duos cubitos in altitudine cornua ex ipso procedent
3 vestiesque illud auro purissimo tam craticulam eius quam parietes per circuitum et cornua faciesque
ei coronam aureolam per gyrum 4 et duos anulos aureos sub corona per singula latera ut mittantur
in eos vectes et altare portetur 5 ipsos quoque vectes facies de lignis setthim et inaurabis 6 ponesque
altare contra velum quod ante arcam pendet testimonii coram propitiatorio quo tegitur testimonium
ubi loquar tibi 7 et adolebit incensum super eo Aaron suave fraglans mane quando conponet lucernas
incendet illud 8 et quando conlocat eas ad vesperum uret thymiama sempiternum coram Domino
in generationes vestras 9 non offeretis super eo thymiama conpositionis alterius nec oblationem et
victimam nec liba libabitis 10 et deprecabitur Aaron super cornua eius semel per annum in sanguine
quod oblatum est pro peccato et placabit super eo in generationibus vestris sanctum sanctorum erit
Domino 11 locutusque est Dominus ad Mosen dicens 12 quando tuleris summam filiorum Israhel
iuxta numerum dabunt singuli pretium pro animabus suis Domino et non erit plaga in eis cum

fuerint recensiti 13 hoc autem dabit omnis qui transit ad nomen dimidium sicli iuxta mensuram
templi siclus viginti obolos habet media pars sicli offeretur Domino 14 qui habetur in numero a
viginti annis et supra dabit pretium 15 dives non addet ad medium sicli et pauper nihil minuet
16 susceptamque pecuniam quae conlata est a filiis Israhel trades in usus tabernaculi testimonii ut
sit monumentum eorum coram Domino et propitietur animabus illorum 17 locutusque est Dominus
ad Mosen dicens 18 facies et labium aeneum cum basi sua ad lavandum ponesque illud inter
tabernaculum testimonii et altare et missa aqua 19 lavabunt in eo Aaron et filii eius manus suas ac
pedes 20 quando ingressuri sunt tabernaculum testimonii et quando accessuri ad altare ut offerant
in eo thymiama Domino 21 ne forte moriantur legitimum sempiternum erit ipsi et semini eius per
successiones 22 locutusque est Dominus ad Mosen 23 dicens sume tibi aromata prima et zmyrnae
electae quingentos siclos et cinnamomi medium id est ducentos quinquaginta calami similiter
ducentos quinquaginta 24 cassiae autem quingentos siclos in pondere sanctuarii olei de olivetis
mensuram hin 25 faciesque unctionis oleum sanctum unguentum conpositum opere unguentarii
26 et ungues ex eo tabernaculum testimonii et arcam testamenti 27 mensamque cum vasis suis
candelabrum et utensilia eius altaria thymiamatis 28 et holocausti et universam supellectilem quae
ad cultum eorum pertinent 29 sanctificabisque omnia et erunt sancta sanctorum qui tetigerit ea
sanctificabitur 30 Aaron et filios eius ungues sanctificabisque eos ut sacerdotio fungantur mihi
31 filiis quoque Israhel dices hoc oleum unctionis sanctum erit mihi in generationes vestras 32 caro
hominis non unguetur ex eo et iuxta conpositionem eius non facietis aliud quia sanctificatum est
et sanctum erit vobis 33 homo quicumque tale conposuerit et dederit ex eo alieno exterminabitur
de populo suo 34 dixitque Dominus ad Mosen sume tibi aromata stacten et onycha galbanen boni
odoris et tus lucidissimum aequalis ponderis erunt omnia 35 faciesque thymiama conpositum opere
unguentarii mixtum diligenter et purum et sanctificatione dignissimum 36 cumque in tenuissimum
pulverem universa contuderis pones ex eo coram testimonio tabernaculi in quo loco apparebo tibi
sanctum sanctorum erit vobis thymiama 37 talem conpositionem non facietis in usus vestros quia
sanctum est Domino 38 homo quicumque fecerit simile ut odore illius perfruatur peribit de populis
suis

Chapter 31

1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens 2 ecce vocavi ex nomine Beselehel filium Uri filii
Hur de tribu Iuda 3 et implevi eum spiritu Dei sapientia intellegentia et scientia in omni opere 4 ad
excogitandum fabre quicquid fieri potest ex auro et argento et aere 5 marmore et gemmis et
diversitate lignorum 6 dedique ei socium Hooliab filium Achisamech de tribu Dan et in corde omnis
eruditi posui sapientiam ut faciant cuncta quae praecepi tibi 7 tabernaculum foederis et arcam
testimonii et propitiatorium quod super eam est et cuncta vasa tabernaculi 8 mensamque et vasa
eius candelabrum purissimum cum vasis suis et altaria thymiamatis 9 et holocausti et omnia vasa
eorum labium cum basi sua 10 vestes sanctas in ministerio Aaron sacerdoti et filiis eius ut fungantur
officio suo in sacris 11 oleum unctionis et thymiama aromatum in sanctuario omnia quae praecepi
tibi facient 12 et locutus est Dominus ad Mosen dicens 13 loquere filiis Israhel et dices ad eos videte
ut sabbatum meum custodiatis quia signum est inter me et vos in generationibus vestris ut sciatis
quia ego Dominus qui sanctifico vos 14 custodite sabbatum sanctum est enim vobis qui polluerit
illud morte morietur qui fecerit in eo opus peribit anima illius de medio populi sui 15 sex diebus
facietis opus in die septimo sabbatum est requies sancta Domino omnis qui fecerit opus in hac die
morietur 16 custodiant filii Israhel sabbatum et celebrent illud in generationibus suis pactum est
sempiternum 17 inter me et filios Israhel signumque perpetuum sex enim diebus fecit Dominus
caelum et terram et in septimo ab opere cessavit 18 dedit quoque Mosi conpletis huiuscemodi
sermonibus in monte Sinai duas tabulas testimonii lapideas scriptas digito Dei

Chapter 32

1 videns autem populus quod moram faceret descendendi de monte Moses congregatus adversus
Aaron ait surge fac nobis deos qui nos praecedant Mosi enim huic viro qui nos eduxit de terra
Aegypti ignoramus quid acciderit 2 dixitque ad eos Aaron tollite inaures aureas de uxorum
filiorumque et filiarum vestrarum auribus et adferte ad me 3 fecit populus quae iusserat deferens

inaures ad Aaron 4 quas cum ille accepisset formavit opere fusorio et fecit ex eis vitulum conflatilem
dixeruntque hii sunt dii tui Israhel qui te eduxerunt de terra Aegypti 5 quod cum vidisset Aaron
aedificavit altare coram eo et praeconis voce clamavit dicens cras sollemnitas Domini est
6
surgentesque mane obtulerunt holocausta et hostias pacificas et sedit populus comedere ac bibere
et surrexerunt ludere 7 locutus est autem Dominus ad Mosen vade descende peccavit populus tuus
quem eduxisti de terra Aegypti 8 recesserunt cito de via quam ostendisti eis feceruntque sibi vitulum
conflatilem et adoraverunt atque immolantes ei hostias dixerunt isti sunt dii tui Israhel qui te
eduxerunt de terra Aegypti 9 rursumque ait Dominus ad Mosen cerno quod populus iste durae
cervicis sit 10 dimitte me ut irascatur furor meus contra eos et deleam eos faciamque te in gentem
magnam 11 Moses autem orabat Dominum Deum suum dicens cur Domine irascitur furor tuus
contra populum tuum quem eduxisti de terra Aegypti in fortitudine magna et in manu robusta 12 ne
quaeso dicant Aegyptii callide eduxit eos ut interficeret in montibus et deleret e terra quiescat ira
tua et esto placabilis super nequitia populi tui 13 recordare Abraham Isaac et Israhel servorum
tuorum quibus iurasti per temet ipsum dicens multiplicabo semen vestrum sicut stellas caeli et
universam terram hanc de qua locutus sum dabo semini vestro et possidebitis eam semper
14
placatusque est Dominus ne faceret malum quod locutus fuerat adversus populum suum 15 et
reversus est Moses de monte portans duas tabulas testimonii manu scriptas ex utraque parte 16 et
factas opere Dei scriptura quoque Dei erat sculpta in tabulis 17 audiens autem Iosue tumultum
populi vociferantis dixit ad Mosen ululatus pugnae auditur in castris 18 qui respondit non est clamor
adhortantium ad pugnam neque vociferatio conpellentium ad fugam sed vocem cantantium ego
audio 19 cumque adpropinquasset ad castra vidit vitulum et choros iratusque valde proiecit de manu
tabulas et confregit eas ad radices montis 20 arripiensque vitulum quem fecerant conbusit et contrivit
usque ad pulverem quem sparsit in aqua et dedit ex eo potum filiis Israhel 21 dixitque ad Aaron
quid tibi fecit hic populus ut induceres super eum peccatum maximum 22 cui ille respondit ne
indignetur dominus meus tu enim nosti populum istum quod pronus sit ad malum 23 dixerunt mihi
fac nobis deos qui praecedant nos huic enim Mosi qui nos eduxit de terra Aegypti nescimus quid
acciderit 24 quibus ego dixi quis vestrum habet aurum tulerunt et dederunt mihi et proieci illud in
ignem egressusque est hic vitulus 25 videns ergo Moses populum quod esset nudatus spoliaverat

26
enim eum Aaron propter ignominiam sordis et inter hostes nudum constituerat et stans in porta
27
castrorum ait si quis est Domini iungatur mihi congregatique sunt ad eum omnes filii Levi quibus
ait haec dicit Dominus Deus Israhel ponat vir gladium super femur suum ite et redite de porta usque
ad portam per medium castrorum et occidat unusquisque fratrem et amicum et proximum suum
28 29
fecerunt filii Levi iuxta sermonem Mosi cecideruntque in die illo quasi tria milia hominum et
ait Moses consecrastis manus vestras hodie Domino unusquisque in filio et fratre suo ut detur vobis
30
benedictio facto autem die altero locutus est Moses ad populum peccastis peccatum maximum
31
ascendam ad Dominum si quo modo eum quivero deprecari pro scelere vestro reversusque ad
Dominum ait obsecro peccavit populus iste peccatum magnum feceruntque sibi deos aureos aut
32 33
dimitte eis hanc noxam aut si non facis dele me de libro tuo quem scripsisti cui respondit
34
Dominus qui peccaverit mihi delebo eum de libro meo tu autem vade et duc populum istum quo
locutus sum tibi angelus meus praecedet te ego autem in die ultionis visitabo et hoc peccatum eorum
35
percussit ergo Dominus populum pro reatu vituli quem fecit Aaron

Chapter 33

1
locutusque est Dominus ad Mosen vade ascende de loco isto tu et populus tuus quem eduxisti
2
de terra Aegypti in terram quam iuravi Abraham Isaac et Iacob dicens semini tuo dabo eam et
mittam praecursorem tui angelum ut eiciam Chananeum et Amorreum et Hettheum et Ferezeum
3
et Eveum et Iebuseum et intres in terram fluentem lacte et melle non enim ascendam tecum quia
4
populus durae cervicis est ne forte disperdam te in via audiens populus sermonem hunc pessimum
5
luxit et nullus ex more indutus est cultu suo dixitque Dominus ad Mosen loquere filiis Israhel
populus durae cervicis es semel ascendam in medio tui et delebo te iam nunc depone ornatum tuum
6 7
ut sciam quid faciam tibi deposuerunt ergo filii Israhel ornatum suum a monte Horeb Moses
quoque tollens tabernaculum tetendit extra castra procul vocavitque nomen eius tabernaculum
foederis et omnis populus qui habebat aliquam quaestionem egrediebatur ad tabernaculum foederis
8
extra castra cumque egrederetur Moses ad tabernaculum surgebat universa plebs et stabat
unusquisque in ostio papilionis sui aspiciebantque tergum Mosi donec ingrederetur tentorium
9
ingresso autem illo tabernaculum foederis descendebat columna nubis et stabat ad ostium

loquebaturque cum Mosi 10 cernentibus universis quod columna nubis staret ad ostium tabernaculi
stabantque ipsi et adorabant per fores tabernaculorum suorum 11 loquebatur autem Dominus ad
Mosen facie ad faciem sicut loqui solet homo ad amicum suum cumque ille reverteretur in castra
minister eius Iosue filius Nun puer non recedebat de tabernaculo 12 dixit autem Moses ad Dominum
praecipis ut educam populum istum et non indicas mihi quem missurus es mecum praesertim cum
dixeris novi te ex nomine et invenisti gratiam coram me 13 si ergo inveni gratiam in conspectu tuo
ostende mihi viam tuam ut sciam te et inveniam gratiam ante oculos tuos respice populum tuum
gentem hanc 14 dixitque Dominus facies mea praecedet te et requiem dabo tibi 15 et ait Moses si
non tu ipse praecedes ne educas nos de loco isto 16 in quo enim scire poterimus ego et populus
tuus invenisse nos gratiam in conspectu tuo nisi ambulaveris nobiscum ut glorificemur ab omnibus
populis qui habitant super terram 17 dixit autem Dominus ad Mosen et verbum istud quod locutus
es faciam invenisti enim gratiam coram me et te ipsum novi ex nomine 18 qui ait ostende mihi
gloriam tuam 19 respondit ego ostendam omne bonum tibi et vocabo in nomine Domini coram te
et miserebor cui voluero et clemens ero in quem mihi placuerit 20 rursumque ait non poteris videre
faciem meam non enim videbit me homo et vivet 21 et iterum ecce inquit est locus apud me stabis
super petram 22 cumque transibit gloria mea ponam te in foramine petrae et protegam dextera mea
donec transeam 23 tollamque manum meam et videbis posteriora mea faciem autem meam videre
non poteris

Chapter 34

1 ac deinceps praecide ait tibi duas tabulas lapideas instar priorum et scribam super eas verba
quae habuerunt tabulae quas fregisti 2 esto paratus mane ut ascendas statim in montem Sinai
stabisque mecum super verticem montis 3 nullus ascendat tecum nec videatur quispiam per totum
montem boves quoque et oves non pascantur e contra 4 excidit ergo duas tabulas lapideas quales
ante fuerant et de nocte consurgens ascendit in montem Sinai sicut ei praeceperat Dominus portans
secum tabulas 5 cumque descendisset Dominus per nubem stetit Moses cum eo invocans nomen
Domini 6 quo transeunte coram eo ait Dominator Domine Deus misericors et clemens patiens et

multae miserationis ac verus 7 qui custodis misericordiam in milia qui aufers iniquitatem et scelera
atque peccata nullusque apud te per se innocens est qui reddis iniquitatem patrum in filiis ac
nepotibus in tertiam et quartam progeniem 8 festinusque Moses curvatus est pronus in terram et
adorans 9 ait si inveni gratiam in conspectu tuo Domine obsecro ut gradiaris nobiscum populus
enim durae cervicis est et auferas iniquitates nostras atque peccata nosque possideas 10 respondit
Dominus ego inibo pactum videntibus cunctis signa faciam quae numquam sunt visa super terram
nec in ullis gentibus ut cernat populus in cuius es medio opus Domini terribile quod facturus sum
11 observa cuncta quae hodie mando tibi ego ipse eiciam ante faciem tuam Amorreum et Chananeum
et Hettheum Ferezeum quoque et Eveum et Iebuseum 12 cave ne umquam cum habitatoribus terrae
illius iungas amicitias quae tibi sint in ruinam 13 sed aras eorum destrue confringe statuas lucosque
succide 14 noli adorare deum alienum Dominus Zelotes nomen eius Deus est aemulator 15 ne ineas
pactum cum hominibus illarum regionum ne cum fornicati fuerint cum diis suis et adoraverint
simulacra eorum vocet te quispiam ut comedas de immolatis 16 nec uxorem de filiabus eorum
accipies filiis tuis ne postquam ipsae fuerint fornicatae fornicari faciant et filios tuos in deos suos
17 deos conflatiles non facies tibi 18 sollemnitatem azymorum custodies septem diebus vesceris
azymis sicut praecepi tibi in tempore mensis novorum mense enim verni temporis egressus es de
Aegypto 19 omne quod aperit vulvam generis masculini meum erit de cunctis animantibus tam de
bubus quam de ovibus meum erit 20 primogenitum asini redimes ove sin autem nec pretium pro
eo dederis occidetur primogenitum filiorum tuorum redimes nec apparebis in conspectu meo vacuus
21 sex diebus operaberis die septimo cessabis arare et metere 22 sollemnitatem ebdomadarum facies
tibi in primitiis frugum messis tuae triticeae et sollemnitatem quando redeunte anni tempore cuncta
conduntur 23 tribus temporibus anni apparebit omne masculinum tuum in conspectu omnipotentis
Domini Dei Israhel 24 cum enim tulero gentes a facie tua et dilatavero terminos tuos nullus
insidiabitur terrae tuae ascendente te et apparente in conspectu Domini Dei tui ter in anno 25 non
immolabis super fermento sanguinem hostiae meae neque residebit mane de victima sollemnitatis
phase 26 primitias frugum terrae tuae offeres in domum Domini Dei tui non coques hedum in lacte
matris suae 27 dixitque Dominus ad Mosen scribe tibi verba haec quibus et tecum et cum Israhel
pepigi foedus 28 fecit ergo ibi cum Domino quadraginta dies et quadraginta noctes panem non
comedit et aquam non bibit et scripsit in tabulis verba foederis decem 29 cumque descenderet Moses

de monte Sinai tenebat duas tabulas testimonii et ignorabat quod cornuta esset facies sua ex consortio
sermonis Dei 30 videntes autem Aaron et filii Israhel cornutam Mosi faciem timuerunt prope
accedere 31 vocatique ab eo reversi sunt tam Aaron quam principes synagogae et postquam locutus
est 32 venerunt ad eum etiam omnes filii Israhel quibus praecepit cuncta quae audierat a Domino
in monte Sinai 33 impletisque sermonibus posuit velamen super faciem suam 34 quod ingressus
ad Dominum et loquens cum eo auferebat donec exiret et tunc loquebatur ad filios Israhel omnia
quae sibi fuerant imperata 35 qui videbant faciem egredientis Mosi esse cornutam sed operiebat
rursus ille faciem suam si quando loquebatur ad eos

Chapter 35

1 igitur congregata omni turba filiorum Israhel dixit ad eos haec sunt quae iussit Dominus fieri
2 sex diebus facietis opus septimus dies erit vobis sanctus sabbatum et requies Domini qui fecerit
opus in eo occidetur 3 non succendetis ignem in omnibus habitaculis vestris per diem sabbati 4 et
ait Moses ad omnem catervam filiorum Israhel iste est sermo quem praecepit Dominus dicens
5 separate apud vos primitias Domino omnis voluntarius et proni animi offerat eas Domino aurum
et argentum et aes 6 hyacinthum purpuram coccumque bis tinctum et byssum pilos caprarum 7 et
pelles arietum rubricatas et ianthinas 8 ligna setthim 9 et oleum ad luminaria concinnanda et ut
conficiatur unguentum et thymiama suavissimum 10 lapides onychinos et gemmas ad ornatum
superumeralis et rationalis 11 quisquis vestrum est sapiens veniat et faciat quod Dominus imperavit
12 tabernaculum scilicet et tectum eius atque operimentum anulos et tabulata cum vectibus paxillos
et bases 13 arcam et vectes propitiatorium et velum quod ante illud oppanditur 14 mensam cum
vectibus et vasis et propositionis panibus 15 candelabrum ad luminaria sustentanda vasa illius et
lucernas et oleum ad nutrimenta ignium 16 altare thymiamatis et vectes oleum unctionis et thymiama
ex aromatibus tentorium ad ostium tabernaculi 17 altare holocausti et craticulam eius aeneam cum
vectibus et vasis suis labrum et basim eius 18 cortinas atrii cum columnis et basibus tentorium in
foribus vestibuli 19 paxillos tabernaculi et atrii cum funiculis suis 20 vestimenta quorum usus est

in ministerio sanctuarii vestes Aaron pontificis ac filiorum eius ut sacerdotio fungantur mihi
21
egressaque omnis multitudo filiorum Israhel de conspectu Mosi
22
obtulit mente promptissima atque devota primitias Domino ad faciendum opus tabernaculi testimonii quicquid in cultum et ad vestes sanctas necessarium erat
23
viri cum mulieribus praebuerunt armillas et inaures anulos et dextralia omne vas aureum in donaria Domini separatum est
24
si quis habuit hyacinthum purpuram coccumque bis tinctum byssum et pilos caprarum pelles arietum rubricatas et ianthinas
25
argenti et aeris metalla obtulerunt Domino lignaque setthim in varios usus
26
sed et mulieres doctae dederunt quae neverant hyacinthum purpuram et vermiculum ac byssum
27
et pilos caprarum sponte propria cuncta tribuentes
28
principes vero obtulerunt lapides onychinos et gemmas ad superumerale et rationale
29
aromataque et oleum ad luminaria concinnanda et ad praeparandum unguentum ac thymiama odoris suavissimi conponendum
30
omnes viri et mulieres mente devota obtulerunt donaria ut fierent opera quae iusserat Dominus per manum Mosi cuncti filii Israhel voluntaria Domino dedicaverunt
31
dixitque Moses ad filios Israhel ecce vocavit Dominus ex nomine Beselehel filium Uri filii Hur de tribu Iuda
32
implevitque eum spiritu Dei sapientiae et intellegentiae et scientiae omni doctrina
33
ad excogitandum et faciendum opus in auro et argento et aere sculpendisque lapidibus et opere carpentario quicquid fabre adinveniri potest
34
dedit in corde eius Hooliab quoque filium Achisamech de tribu Dan
35
ambos erudivit sapientia ut faciant opera abietarii polymitarii ac plumarii de hyacintho et purpura coccoque bis tincto et bysso et texant omnia ac nova quaeque repperiant

Chapter 36

1
fecit ergo Beselehel et Hooliab et omnis vir sapiens quibus dedit Dominus sapientiam et intellectum ut scirent fabre operari quae in usus sanctuarii necessaria sunt et quae praecepit Dominus
2
cumque vocasset eos Moses et omnem eruditum virum cui dederat Deus sapientiam et qui sponte sua obtulerant se ad faciendum opus
3
tradidit eis universa donaria filiorum Israhel qui cum instarent operi cotidie mane vota populus offerebat
4
unde artifices venire conpulsi
5
dixerunt Mosi plus offert populus quam necessarium est
6
iussit ergo Moses praeconis voce cantari nec vir nec mulier

quicquam ultra offerat in opere sanctuarii sicque cessatum est a muneribus offerendis 7 eo quod
oblata sufficerent et superabundarent 8 feceruntque omnes corde sapientes ad explendum opus
tabernaculi cortinas decem de bysso retorta et hyacintho et purpura coccoque bis tincto opere vario
et arte polymita 9 quarum una habebat in longitudine viginti octo cubitos et in latitudine quattuor
una mensura erat omnium cortinarum 10 coniunxitque cortinas quinque alteram alteri et alias
quinque sibi invicem copulavit 11 fecit et ansas hyacinthinas in ora cortinae unius ex utroque latere
et in ora cortinae alterius similiter 12 ut contra se invicem venirent ansae et mutuo iungerentur
13 unde et quinquaginta fudit circulos aureos qui morderent cortinarum ansas et fieret unum
tabernaculum 14 fecit et saga undecim de pilis caprarum ad operiendum tectum tabernaculi 15 unum
sagum habebat in longitudine cubitos triginta et in latitudine cubitos quattuor unius mensurae erant
omnia saga 16 quorum quinque iunxit seorsum et sex alia separatim 17 fecitque ansas quinquaginta
in ora sagi unius et quinquaginta in ora sagi alterius ut sibi invicem iungerentur 18 et fibulas aeneas
quinquaginta quibus necteretur tectum et unum pallium ex omnibus sagis fieret 19 fecit et opertorium
tabernaculi de pellibus arietum rubricatis aliudque desuper velamentum de pellibus ianthinis 20 fecit
et tabulas tabernaculi de lignis setthim stantes 21 decem cubitorum erat longitudo tabulae unius et
unum ac semis cubitum latitudo retinebat 22 binae incastraturae erant per singulas tabulas ut altera
alteri iungeretur sic fecit in omnibus tabulis tabernaculi 23 e quibus viginti ad plagam meridianam
erant contra austrum 24 cum quadraginta basibus argenteis duae bases sub una tabula ponebantur
ex utraque angulorum parte ubi incastraturae laterum in angulis terminantur 25 ad plagam quoque
tabernaculi quae respicit ad aquilonem fecit viginti tabulas 26 cum quadraginta argenteis basibus
duas bases per singulas tabulas 27 contra occidentem vero id est ad eam partem tabernaculi quae
mare respicit fecit sex tabulas 28 et duas alias per singulos angulos tabernaculi retro 29 quae iunctae
erant deorsum usque sursum et in unam conpagem pariter ferebantur ita fecit ex utraque parte per
angulos 30 ut octo essent simul tabulae et haberent bases argenteas sedecim binas scilicet bases
sub singulis tabulis 31 fecit et vectes de lignis setthim quinque ad continendas tabulas unius lateris
tabernaculi 32 et quinque alios ad alterius lateris tabulas coaptandas et extra hos quinque alios

vectes ad occidentalem plagam tabernaculi contra mare 33 fecit quoque vectem alium qui per
medias tabulas ab angulo usque ad angulum perveniret 34 ipsa autem tabulata deauravit et circulos
eorum fecit aureos per quos vectes induci possint quos et ipsos aureis lamminis operuit 35 fecit et
velum de hyacintho purpura vermiculo ac bysso retorta opere polymitario varium atque distinctum
36 et quattuor columnas de lignis setthim quas cum capitibus deauravit fusis basibus earum argenteis
37 fecit et tentorium in introitu tabernaculi ex hyacintho purpura vermiculo byssoque retorta opere
plumarii 38 et columnas quinque cum capitibus suis quas operuit auro basesque earum fudit aeneas

Chapter 37

1 fecit autem Beselehel et arcam de lignis setthim habentem duos semis cubitos in longitudinem
et cubitum ac semissem in latitudinem altitudo quoque uno cubito fuit et dimidio vestivitque eam
auro purissimo intus ac foris 2 et fecit illi coronam auream per gyrum 3 conflans quattuor anulos
aureos per quattuor angulos eius duos anulos in latere uno et duos in altero 4 vectes quoque fecit
de lignis setthim quos vestivit auro 5 et quos misit in anulos qui erant in lateribus arcae ad portandum
eam 6 fecit et propitiatorium id est oraculum de auro mundissimo duorum cubitorum et dimidio in
longitudine et cubito ac semisse in latitudine 7 duos etiam cherubin ex auro ductili quos posuit ex
utraque parte propitiatorii 8 cherub unum in summitate huius partis et cherub alterum in summitate
partis alterius duos cherubin in singulis summitatibus propitiatorii 9 extendentes alas et tegentes
propitiatorium seque mutuo et illud respectantes 10 fecit et mensam de lignis setthim in longitudine
duorum cubitorum et in latitudine unius cubiti quae habebat in altitudine cubitum ac semissem
11 circumdeditque eam auro mundissimo et fecit illi labium aureum per gyrum 12 ipsique labio
coronam interrasilem quattuor digitorum et super eandem alteram coronam auream 13 fudit et
quattuor circulos aureos quos posuit in quattuor angulis per singulos pedes mensae 14 contra
coronam misitque in eos vectes ut possit mensa portari 15 ipsos quoque vectes fecit de lignis setthim
et circumdedit eos auro 16 et vasa ad diversos usus mensae acetabula fialas cyatos et turibula ex

auro puro in quibus offerenda sunt liba [17] fecit et candelabrum ductile de auro mundissimo de
cuius vecte calami scyphi spherulae ac lilia procedebant [18] sex in utroque latere tres calami ex
parte una et tres ex altera [19] tres scyphi in nucis modum per calamos singulos spherulaeque simul
et lilia et tres scyphi instar nucis in calamo altero spherulaeque simul et lilia aequum erat opus sex
calamorum qui procedebant de stipite candelabri [20] in ipso autem vecte erant quattuor scyphi in
nucis modum spherulaeque per singulos et lilia [21] et spherae sub duobus calamis per loca tria qui
simul sex fiunt calami procedentes de vecte uno [22] et spherae igitur et calami ex ipso erant universa
ductilia de auro purissimo [23] fecit et lucernas septem cum emunctoriis suis et vasa ubi quae emuncta
sunt extinguuntur de auro mundissimo [24] talentum auri adpendebat candelabrum cum omnibus
vasis suis [25] fecit et altare thymiamatis de lignis setthim habens per quadrum singulos cubitos et
in altitudine duos e cuius angulis procedebant cornua [26] vestivitque illud auro purissimo cum
craticula ac parietibus et cornibus [27] fecitque ei coronam aureolam per gyrum et duos anulos aureos
sub corona per singula latera ut mittantur in eos vectes et possit altare portari [28] ipsos autem vectes
fecit de lignis setthim et operuit lamminis aureis [29] conposuit et oleum ad sanctificationis unguentum
et thymiama de aromatibus mundissimis opere pigmentarii

Chapter 38

[1] fecit et altare holocausti de lignis setthim quinque cubitorum per quadrum et trium in altitudine
[2] cuius cornua de angulis procedebant operuitque illud aeneis lamminis [3] et in usus eius paravit ex
aere vasa diversa lebetas forcipes fuscinulas uncinos et ignium receptacula [4] craticulamque eius
in modum retis fecit aeneam et subter eam in altaris medio arulam [5] fusis quattuor anulis per totidem
retiaculi summitates ad inmittendos vectes ad portandum [6] quos et ipsos fecit de lignis setthim et
operuit lamminis aeneis [7] induxitque in circulos qui in altaris lateribus eminebant ipsum autem
altare non erat solidum sed cavum ex tabulis et intus vacuum [8] fecit et labrum aeneum cum base
sua de speculis mulierum quae excubabant in ostio tabernaculi [9] et atrium in cuius australi plaga

erant tentoria de bysso retorta cubitorum centum 10 columnae aeneae viginti cum basibus suis
capita columnarum et tota operis celatura argentea 11 aeque ad septentrionalis plagam tentoria
columnae basesque et capita columnarum eiusdem et mensurae et operis ac metalli erant 12 in ea
vero plaga quae occidentem respicit fuere tentoria cubitorum quinquaginta columnae decem cum
basibus suis aeneae et capita columnarum celata argentea 13 porro contra orientem quinquaginta
cubitorum paravit tentoria 14 e quibus quindecim cubitos columnarum trium cum basibus suis
unum tenebat latus 15 et in parte altera quia utraque introitum tabernaculi facit quindecim aeque
cubitorum erant tentoria columnae tres et bases totidem 16 cuncta atrii tentoria byssus torta texuerat
17 bases columnarum fuere aeneae capita autem earum cum celaturis suis argentea sed et ipsas
columnas atrii vestivit argento 18 et in introitu eius opere plumario fecit tentorium ex hyacintho
purpura vermiculo ac bysso retorta quod habebat viginti cubitos in longitudine altitudo vero quinque
cubitorum erat iuxta mensuram quam cuncta atrii habebant tentoria 19 columnae autem ingressus
fuere quattuor cum basibus aeneis capitaque earum et celaturae argenteae 20 paxillos quoque
tabernaculi et atrii per gyrum fecit aeneos 21 haec sunt instrumenta tabernaculi testimonii quae
numerata sunt iuxta praeceptum Mosi in caerimonias Levitarum per manum Ithamar filii Aaron
sacerdotis 22 quas Beselehel filius Uri filii Hur de tribu Iuda Domino per Mosen iubente conpleverat
23 iuncto sibi socio Hooliab filio Achisamech de tribu Dan qui et ipse artifex lignorum egregius
fuit et polymitarius atque plumarius ex hyacintho purpura vermiculo et bysso 24 omne aurum quod
expensum est in opere sanctuarii et quod oblatum in donariis viginti novem talentorum fuit et
septingentorum triginta siclorum ad mensuram sanctuarii 25 oblatum est autem ab his qui transierant
ad numerum a viginti annis et supra de sescentis tribus milibus et quingentis quinquaginta armatorum
26 fuerunt praeterea centum talenta argenti e quibus conflatae sunt bases sanctuarii et introitus ubi
velum pendet 27 centum bases factae sunt de talentis centum singulis talentis per bases singulas
supputatis 28 de mille autem septingentis et septuaginta quinque fecit capita columnarum quas et
ipsas vestivit argento 29 aeris quoque oblata sunt talenta septuaginta duo milia et quadringenti
supra sicli 30 ex quibus fusae sunt bases in introitu tabernaculi testimonii et altare aeneum cum

craticula sua omniaque vasa quae ad usum eius pertinent 31 et bases atrii tam in circuitu quam in
ingressu eius et paxilli tabernaculi atque atrii per gyrum

Chapter 39

1 de hyacintho vero et purpura vermiculo ac bysso fecit vestes quibus indueretur Aaron quando
ministrabat in sanctis sicut praecepit Dominus Mosi 2 fecit igitur superumerale de auro hyacintho
et purpura coccoque bis tincto et bysso retorta 3 opere polymitario inciditque bratteas aureas et
extenuavit in fila ut possint torqueri cum priorum colorum subtemine 4 duasque oras sibi invicem
copulatas in utroque latere summitatum 5 et balteum ex hisdem coloribus sicut praeceperat Dominus
Mosi 6 paravit et duos lapides onychinos adstrictos et inclusos auro et sculptos arte gemmaria
nominibus filiorum Israhel 7 posuitque eos in lateribus superumeralis in monumentum filiorum
Israhel sicut praeceperat Dominus Mosi 8 fecit et rationale opere polymito iuxta opus superumeralis
ex auro hyacintho purpura coccoque bis tincto et bysso retorta 9 quadrangulum duplex mensurae
palmi 10 et posuit in eo gemmarum ordines quattuor in primo versu erat sardius topazius zmaragdus
11 in secundo carbunculus sapphyrus iaspis 12 in tertio ligyrius achates amethistus 13 in quarto
chrysolitus onychinus berillus circumdati et inclusi auro per ordines suos 14 ipsique lapides duodecim
sculpti erant nominibus duodecim tribuum Israhel singuli per nomina singulorum 15 fecerunt in
rationali et catenulas sibi invicem coherentes de auro purissimo 16 et duos uncinos totidemque
anulos aureos porro anulos posuerunt in utroque latere rationalis 17 e quibus penderent duae catenae
aureae quas inseruerunt uncinis qui in superumeralis angulis eminebant 18 haec et ante et retro ita
conveniebant sibi ut superumerale et rationale mutuo necterentur 19 stricta ad balteum et anulis
fortius copulata quos iungebat vitta hyacinthina ne laxe fluerent et a se invicem moverentur sicut
praecepit Dominus Mosi 20 fecerunt quoque tunicam superumeralis totam hyacinthinam 21 et
capitium in superiori parte contra medium oramque per gyrum capitii textilem 22 deorsum autem
ad pedes mala punica ex hyacintho purpura vermiculo ac bysso retorta 23 et tintinabula de auro

mundissimo quae posuerunt inter mala granata in extrema parte tunicae per gyrum [24] tintinabulum
aureum et malum punicum quibus ornatus incedebat pontifex quando ministerio fungebatur sicut
praecepit Dominus Mosi [25] fecerunt et tunicas byssinas opere textili Aaron et filiis eius [26] et mitras
cum coronulis suis ex bysso [27] feminalia quoque linea byssina [28] cingulum vero de bysso retorta
hyacintho purpura ac vermiculo distinctum arte plumaria sicut praecepit Dominus Mosi [29] fecerunt
et lamminam sacrae venerationis de auro purissimo scripseruntque in ea opere gemmario Sanctum
Domini [30] et strinxerunt eam cum mitra vitta hyacinthina sicut praecepit Dominus Mosi [31] perfectum
est igitur omne opus tabernaculi et tecti testimonii feceruntque filii Israhel cuncta quae praeceperat
Dominus Mosi [32] et obtulerunt tabernaculum et tectum et universam supellectilem anulos tabulas
vectes columnas ac bases [33] opertorium de pellibus arietum rubricatis et aliud operimentum de
ianthinis pellibus [34] velum arcam vectes propitiatorium [35] mensam cum vasis et propositionis
panibus [36] candelabrum lucernas et utensilia eorum cum oleo [37] altare aureum et unguentum
thymiama ex aromatibus [38] et tentorium in introitu tabernaculi [39] altare aeneum retiaculum vectes
et vasa eius omnia labrum cum basi sua tentoria atrii et columnas cum basibus suis [40] tentorium
in introitu atrii funiculosque illius et paxillos nihil ex vasis defuit quae in ministerium tabernaculi
et in tectum foederis iussa sunt fieri [41] vestes quoque quibus sacerdotes utuntur in sanctuario Aaron
scilicet et filii eius [42] obtulerunt filii Israhel sicut praeceperat Dominus [43] quae postquam Moses
cuncta vidit expleta benedixit eis

Chapter 40

[1] locutusque est Dominus ad Mosen dicens [2] mense primo die prima mensis eriges tabernaculum
testimonii [3] et pones in eo arcam dimittesque ante illam velum [4] et inlata mensa pones super eam
quae rite praecepta sunt candelabrum stabit cum lucernis suis [5] et altare aureum in quo adoletur
incensum coram arca testimonii tentorium in introitu tabernaculi pones [6] et ante illud altare holocausti
[7] labrum inter altare et tabernaculum quod implebis aqua [8] circumdabisque atrium tentoriis et
ingressum eius [9] et adsumpto unctionis oleo ungues tabernaculum cum vasis suis ut sanctificentur

10 altare holocausti et omnia vasa eius 11 labrum cum basi sua omnia unctionis oleo consecrabis
ut sint sancta sanctorum 12 adplicabisque Aaron et filios eius ad fores tabernaculi testimonii et
lotos aqua 13 indues sanctis vestibus ut ministrent mihi et unctio eorum in sacerdotium proficiat
sempiternum 14 fecitque Moses omnia quae praeceperat Dominus 15 igitur mense primo anni
secundi in prima die mensis conlocatum est tabernaculum 16 erexitque illud Moses et posuit tabulas
ac bases et vectes statuitque columnas 17 et expandit tectum super tabernaculum inposito desuper
operimento sicut Dominus imperarat 18 posuit et testimonium in arca subditis infra vectibus et
oraculum desuper 19 cumque intulisset arcam in tabernaculum adpendit ante eam velum ut expleret
Domini iussionem 20 posuit et mensam in tabernaculo testimonii ad plagam septentrionalem extra
velum 21 ordinatis coram propositionis panibus sicut praeceperat Dominus Mosi 22 posuit et
candelabrum in tabernaculum testimonii e regione mensae in parte australi 23 locatis per ordinem
lucernis iuxta praeceptum Domini 24 posuit et altare aureum sub tecto testimonii contra velum
25 et adolevit super eo incensum aromatum sicut iusserat Dominus 26 posuit et tentorium in introitu
tabernaculi 27 et altare holocausti in vestibulo testimonii offerens in eo holocaustum et sacrificia
ut Dominus imperarat 28 labrum quoque statuit inter tabernaculum testimonii et altare implens
illud aqua 29 laveruntque Moses et Aaron ac filii eius manus suas et pedes 30 cum ingrederentur
tectum foederis et accederent ad altare sicut praeceperat Dominus 31 erexit et atrium per gyrum
tabernaculi et altaris ducto in introitu eius tentorio postquam cuncta perfecta sunt 32 operuit nubes
tabernaculum testimonii et gloria Domini implevit illud 33 nec poterat Moses ingredi tectum foederis
nube operiente omnia et maiestate Domini coruscante quia cuncta nubes operuerat 34 si quando
nubes tabernaculum deserebat proficiscebantur filii Israhel per turmas suas 35 si pendebat desuper
manebant in eodem loco

Leviticus

Chapter 1

1 vocavit autem Mosen et locutus est ei Dominus de tabernaculo testimonii dicens 2 loquere
filiis Israhel et dices ad eos homo qui obtulerit ex vobis hostiam Domino de pecoribus id est de
bubus et ovibus offerens victimas 3 si holocaustum fuerit eius oblatio ac de armento masculum
inmaculatum offeret ad ostium tabernaculi testimonii ad placandum sibi Dominum 4 ponetque
manus super caput hostiae et acceptabilis erit atque in expiationem eius proficiens 5 immolabitque
vitulum coram Domino et offerent filii Aaron sacerdotes sanguinem eius fundentes super altaris
circuitum quod est ante ostium tabernaculi 6 detractaque pelle hostiae artus in frusta concident 7 et
subicient in altari ignem strue lignorum ante conposita 8 et membra quae caesa sunt desuper
ordinantes caput videlicet et cuncta quae adherent iecori 9 intestinis et pedibus lotis aqua adolebitque
ea sacerdos super altare in holocaustum et suavem odorem Domino 10 quod si de pecoribus oblatio
est de ovibus sive de capris holocaustum anniculum et absque macula offeret 11 immolabitque ad
latus altaris quod respicit ad aquilonem coram Domino sanguinem vero illius fundent super altare
filii Aaron per circuitum 12 dividentque membra caput et omnia quae adherent iecori et inponent
super ligna quibus subiciendus est ignis 13 intestina vero et pedes lavabunt aqua et oblata omnia
adolebit sacerdos super altare in holocaustum et odorem suavissimum Domino 14 sin autem de
avibus holocausti oblatio fuerit Domino de turturibus et pullis columbae 15 offeret eam sacerdos
ad altare et retorto ad collum capite ac rupto vulneris loco decurrere faciet sanguinem super
crepidinem altaris 16 vesiculam vero gutturis et plumas proiciet propter altare ad orientalem plagam
in loco in quo cineres effundi solent 17 confringetque ascellas eius et non secabit nec ferro dividet
eam et adolebit super altare lignis igne subposito holocaustum est et oblatio suavissimi odoris
Domino

Chapter 2

1 anima cum obtulerit oblationem sacrificii Domino simila erit eius oblatio fundetque super eam
oleum et ponet tus 2 ac deferet ad filios Aaron sacerdotes quorum unus tollet pugillum plenum

similae et olei ac totum tus et ponet memoriale super altare in odorem suavissimum Domino 3 quod
autem reliquum fuerit de sacrificio erit Aaron et filiorum eius sanctum sanctorum de oblationibus
Domini 4 cum autem obtuleris sacrificium coctum in clibano de simila panes scilicet absque fermento
conspersos oleo et lagana azyma oleo lita 5 si oblatio tua fuerit de sartagine similae conspersae
oleo et absque fermento 6 divides eam minutatim et fundes supra oleum 7 sin autem de craticula
sacrificium aeque simila oleo conspergetur 8 quam offeres Domino tradens manibus sacerdotis
9 qui cum obtulerit eam tollet memoriale de sacrificio et adolebit super altare in odorem suavitatis
Domino 10 quicquid autem reliquum est erit Aaron et filiorum eius sanctum sanctorum de
oblationibus Domini 11 omnis oblatio quae offertur Domino absque fermento fiet nec quicquam
fermenti ac mellis adolebitur in sacrificio Domini 12 primitias tantum eorum offeretis et munera
super altare vero non ponentur in odorem suavitatis 13 quicquid obtuleris sacrificii sale condies
nec auferes sal foederis Dei tui de sacrificio tuo in omni oblatione offeres sal 14 sin autem obtuleris
munus primarum frugum tuarum Domino de spicis adhuc virentibus torres eas igni et confringes
in morem farris et sic offeres primitias tuas Domino 15 fundens supra oleum et tus inponens quia
oblatio Domini est 16 de qua adolebit sacerdos in memoriam muneris partem farris fracti et olei ac
totum tus

Chapter 3

1 quod si hostia pacificorum fuerit eius oblatio et de bubus voluerit offerre marem sive feminam
inmaculata offeret coram Domino 2 ponetque manum super caput victimae suae quae immolabitur
in introitu tabernaculi fundentque filii Aaron sacerdotes sanguinem per circuitum altaris 3 et offerent
de hostia pacificorum in oblationem Domini adipem qui operit vitalia et quicquid pinguedinis
intrinsecus est 4 duos renes cum adipe quo teguntur ilia et reticulum iecoris cum renunculis
5 adolebuntque ea super altare in holocaustum lignis igne subposito in oblationem suavissimi odoris
Domino 6 si vero de ovibus fuerit eius oblatio et pacificorum hostia sive masculum sive feminam
obtulerit inmaculata erunt 7 si agnum obtulerit coram Domino 8 ponet manum super caput victimae

suae quae immolabitur in vestibulo tabernaculi testimonii fundentque filii Aaron sanguinem eius
per altaris circuitum [9] et offerent de pacificorum hostia sacrificium Domino adipem et caudam
totam [10] cum renibus et pinguedinem quae operit ventrem atque universa vitalia et utrumque
renunculum cum adipe qui est iuxta ilia reticulumque iecoris cum renunculis [11] et adolebit ea
sacerdos super altare in pabulum ignis et oblationis Domini [12] si capra fuerit eius oblatio et obtulerit
eam Domino [13] ponet manum suam super caput eius immolabitque eam in introitu tabernaculi
testimonii et fundent filii Aaron sanguinem eius per altaris circuitum [14] tollentque ex ea in pastum
ignis dominici adipem qui operit ventrem et qui tegit universa vitalia [15] duos renunculos cum
reticulo qui est super eos iuxta ilia et arvinam iecoris cum renunculis [16] adolebitque ea sacerdos
super altare in alimoniam ignis et suavissimi odoris omnis adeps Domini erit [17] iure perpetuo in
generationibus et cunctis habitaculis vestris nec adipes nec sanguinem omnino comedetis

Chapter 4

[1] locutusque est Dominus ad Mosen dicens [2] loquere filiis Israhel anima cum peccaverit per
ignorantiam et de universis mandatis Domini quae praecepit ut non fierent quippiam fecerit [3] si
sacerdos qui est unctus peccaverit delinquere faciens populum offeret pro peccato suo vitulum
inmaculatum Domino [4] et adducet illum ad ostium tabernaculi testimonii coram Domino ponetque
manum super caput eius et immolabit eum Domino [5] hauriet quoque de sanguine vituli inferens
illud in tabernaculum testimonii [6] cumque intinxerit digitum in sanguinem asperget eo septies
coram Domino contra velum sanctuarii [7] ponetque de eodem sanguine super cornua altaris
thymiamatis gratissimi Domino quod est in tabernaculo testimonii omnem autem reliquum sanguinem
fundet in basim altaris holocausti in introitu tabernaculi [8] et adipem vituli auferet pro peccato tam
eum qui operit vitalia quam omnia quae intrinsecus sunt [9] duos renunculos et reticulum quod est
super eos iuxta ilia et adipem iecoris cum renunculis [10] sicut aufertur de vitulo hostiae pacificorum
et adolebit ea super altare holocausti [11] pellem vero et omnes carnes cum capite et pedibus et
intestinis et fimo [12] et reliquo corpore efferet extra castra in locum mundum ubi cineres effundi

solent incendetque ea super lignorum struem quae in loco effusorum cinerum cremabuntur 13 quod
si omnis turba Israhel ignoraverit et per inperitiam fecerit quod contra mandatum Domini est 14 et
postea intellexerit peccatum suum offeret vitulum pro peccato adducetque eum ad ostium tabernaculi
15
et ponent seniores populi manus super caput eius coram Domino immolatoque vitulo in conspectu
Domini 16 inferet sacerdos qui unctus est de sanguine eius in tabernaculum testimonii 17 tincto
digito aspergens septies contra velum 18 ponetque de eodem sanguine in cornibus altaris quod est
coram Domino in tabernaculo testimonii reliquum autem sanguinem fundet iuxta basim altaris
holocaustorum quod est in ostio tabernaculi testimonii 19 omnemque eius adipem tollet et adolebit
super altare 20 sic faciens et de hoc vitulo quomodo fecit et prius et rogante pro eis sacerdote
propitius erit Dominus 21 ipsum autem vitulum efferet extra castra atque conburet sicut et priorem
vitulum quia pro peccato est multitudinis 22 si peccaverit princeps et fecerit unum e pluribus per
ignorantiam quod Domini lege prohibetur 23 et postea intellexerit peccatum suum offeret hostiam
Domino hircum de capris inmaculatum 24 ponetque manum suam super caput eius cumque
immolaverit eum in loco ubi solet mactari holocaustum coram Domino quia pro peccato est
25
tinguet sacerdos digitum in sanguine hostiae pro peccato tangens cornua altaris holocausti et
reliquum fundens ad basim eius 26 adipem vero adolebit supra sicut in victimis pacificorum fieri
solet rogabitque pro eo et pro peccato eius ac dimittetur ei 27 quod si peccaverit anima per
ignorantiam de populo terrae ut faciat quicquam ex his quae Domini lege prohibentur atque delinquat
28
et cognoverit peccatum suum offeret capram inmaculatam 29 ponetque manum super caput
hostiae quae pro peccato est et immolabit eam in loco holocausti 30 tolletque sacerdos de sanguine
in digito suo et tangens cornua altaris holocausti reliquum fundet ad basim eius 31 omnem autem
auferens adipem sicut auferri solet de victimis pacificorum adolebit super altare in odorem suavitatis
Domino rogabitque pro eo et dimittetur ei 32 sin autem de pecoribus obtulerit victimam pro peccato
ovem scilicet inmaculatam 33 ponet manum super caput eius et immolabit eam in loco ubi solent
holocaustorum caedi hostiae 34 sumetque sacerdos de sanguine eius digito suo et tangens cornua
altaris holocausti reliquum fundet ad basim eius 35 omnem quoque auferens adipem sicut auferri
solet adeps arietis qui immolatur pro pacificis et cremabit super altare in incensum Domini rogabitque
pro eo et pro peccato eius et dimittetur illi

Chapter 5

1 si peccaverit anima et audierit vocem iurantis testisque fuerit quod aut ipse vidit aut conscius
est nisi indicaverit portabit iniquitatem suam 2 anima quae tetigerit aliquid inmundum sive quod
occisum a bestia est aut per se mortuum vel quodlibet aliud reptile et oblita fuerit inmunditiae suae
rea est et deliquit 3 et si tetigerit quicquam de inmunditia hominis iuxta omnem inpuritatem qua
pollui solet oblitaque cognoverit postea subiacebit delicto 4 anima quae iuraverit et protulerit labiis
suis ut vel male quid faceret vel bene et id ipsum iuramento et sermone firmaverit oblitaque postea
intellexerit delictum suum 5 agat paenitentiam pro peccato 6 et offerat agnam de gregibus sive
capram orabitque pro eo sacerdos et pro peccato eius 7 sin autem non potuerit offerre pecus offerat
duos turtures vel duos pullos columbarum Domino unum pro peccato et alterum in holocaustum
8 dabitque eos sacerdoti qui primum offerens pro peccato retorquebit caput eius ad pinnulas ita ut
collo hereat et non penitus abrumpatur 9 et asperget de sanguine eius parietem altaris quicquid
autem reliquum fuerit faciet destillare ad fundamentum eius quia pro peccato est 10 alterum vero
adolebit holocaustum ut fieri solet rogabitque pro eo sacerdos et pro peccato eius et dimittetur ei
11 quod si non quiverit manus eius offerre duos turtures vel duos pullos columbae offeret pro peccato
similam partem oephi decimam non mittet in eam oleum nec turis aliquid inponet quia pro peccato
est 12 tradetque eam sacerdoti qui plenum ex toto pugillum hauriens cremabit super altare in
monumentum eius qui obtulit 13 rogans pro illo et expians reliquam vero partem ipse habebit in
munere 14 locutus est Dominus ad Mosen dicens 15 anima si praevaricans caerimonias per errorem
in his quae Domino sunt sanctificata peccaverit offeret pro delicto suo arietem inmaculatum de
gregibus qui emi potest duobus siclis iuxta pondus sanctuarii 16 ipsumque quod intulit damni
restituet et quintam partem ponet supra tradens sacerdoti qui rogabit pro eo offerens arietem et
dimittetur ei 17 anima si peccaverit per ignorantiam feceritque unum ex his quae Domini lege
prohibentur et peccati rea intellexerit iniquitatem suam 18 offeret arietem inmaculatum de gregibus
sacerdoti iuxta mensuram aestimationemque peccati qui orabit pro eo quod nesciens fecerit et
dimittetur ei 19 quia per errorem deliquit in Dominum

Chapter 6

1 locutus est Dominus ad Mosen dicens 2 anima quae peccaverit et contempto Domino negaverit
depositum proximo suo quod fidei eius creditum fuerat vel vi aliquid extorserit aut calumniam
fecerit 3 sive rem perditam invenerit et infitians insuper peierarit et quodlibet aliud ex pluribus
fecerit in quibus peccare solent homines 4 convicta delicti reddet 5 omnia quae per fraudem voluit
obtinere integra et quintam insuper partem domino cui damnum intulerat 6 pro peccato autem suo
offeret arietem inmaculatum de grege et dabit eum sacerdoti iuxta aestimationem mensuramque
delicti 7 qui rogabit pro eo coram Domino et dimittetur illi pro singulis quae faciendo peccaverit
8 locutus est Dominus ad Mosen dicens 9 praecipe Aaron et filiis eius haec est lex holocausti
cremabitur in altari tota nocte usque mane ignis ex eodem altari erit 10 vestietur sacerdos tunica et
feminalibus lineis tolletque cineres quos vorans ignis exusit et ponens iuxta altare 11 spoliabitur
prioribus vestimentis indutusque aliis efferet eos extra castra et in loco mundissimo usque ad
favillam consumi faciet 12 ignis autem in altari semper ardebit quem nutriet sacerdos subiciens
ligna mane per singulos dies et inposito holocausto desuper adolebit adipes pacificorum 13 ignis
est iste perpetuus qui numquam deficiet in altari 14 haec est lex sacrificii et libamentorum quae
offerent filii Aaron coram Domino et coram altari 15 tollet sacerdos pugillum similae quae conspersa
est oleo et totum tus quod super similam positum est adolebitque illud in altari in monumentum
odoris suavissimi Domino 16 reliquam autem partem similae comedet Aaron cum filiis suis absque
fermento et comedet in loco sancto atrii tabernaculi 17 ideo autem non fermentabitur quia pars eius
in Domini offertur incensum sanctum sanctorum erit sicut pro peccato atque delicto 18 mares tantum
stirpis Aaron comedent illud legitimum ac sempiternum est in generationibus vestris de sacrificiis
Domini omnis qui tetigerit illa sanctificabitur 19 et locutus est Dominus ad Mosen dicens 20 haec
est oblatio Aaron et filiorum eius quam offerre debent Domino in die unctionis suae decimam
partem oephi offerent similae in sacrificio sempiterno medium eius mane et medium vespere
21 quae in sartagine oleo conspersa frigetur offeret autem eam calidam in odorem suavissimum
Domino 22 sacerdos qui patri iure successerit et tota cremabitur in altari 23 omne enim sacrificium
sacerdotum igne consumetur nec quisquam comedet ex eo 24 locutus est Dominus ad Mosen dicens

25
loquere Aaron et filiis eius ista est lex hostiae pro peccato in loco ubi offertur holocaustum
26
immolabitur coram Domino sanctum sanctorum est sacerdos qui offert comedet eam in loco
27
sancto in atrio tabernaculi quicquid tetigerit carnes eius sanctificabitur si de sanguine illius vestis
28
fuerit aspersa lavabitur in loco sancto vas autem fictile in quo cocta est confringetur quod si vas
29
aeneum fuerit defricabitur et lavabitur aqua omnis masculus de genere sacerdotali vescetur
30
carnibus eius quia sanctum sanctorum est hostia enim quae caeditur pro peccato cuius sanguis infertur in tabernaculum testimonii ad expiandum in sanctuario non comedetur sed conburetur igni

Chapter 7

1 2
haec quoque est lex hostiae pro delicto sancta sanctorum est idcirco ubi immolatur
3
holocaustum mactabitur et victima pro delicto sanguis eius per gyrum fundetur altaris offerent
4
ex ea caudam et adipem qui operit vitalia duos renunculos et pinguedinem quae iuxta ilia est
5
reticulumque iecoris cum renunculis et adolebit ea sacerdos super altare incensum est Domini
6
pro delicto omnis masculus de sacerdotali genere in loco sancto vescetur his carnibus quia sanctum
7
sanctorum est sicut pro peccato offertur hostia ita et pro delicto utriusque hostiae lex una erit ad
8
sacerdotem qui eam obtulerit pertinebit sacerdos qui offert holocausti victimam habebit pellem
9
eius et omne sacrificium similae quod coquitur in clibano et quicquid in craticula vel in sartagine
10
praeparatur eius erit sacerdotis a quo offertur sive oleo conspersa sive arida fuerit cunctis filiis
11
Aaron aequa mensura per singulos dividetur haec est lex hostiae pacificorum quae offertur
12
Domino si pro gratiarum actione fuerit oblatio offerent panes absque fermento conspersos oleo
13
et lagana azyma uncta oleo coctamque similam et collyridas olei admixtione conspersas panes
14
quoque fermentatos cum hostia gratiarum quae immolatur pro pacificis ex quibus unus pro
15
primitiis offeretur Domino et erit sacerdotis qui fundet hostiae sanguinem cuius carnes eadem
16
comedentur die nec remanebit ex eis quicquam usque mane si voto vel sponte quisquam obtulerit

hostiam eadem similiter edetur die sed et si quid in crastinum remanserit vesci licitum est [17] quicquid
autem tertius invenerit dies ignis absumet [18] si quis de carnibus victimae pacificorum die tertio
comederit irrita fiet oblatio nec proderit offerenti quin potius quaecumque anima tali se edulio
contaminarit praevaricationis rea erit [19] caro quae aliquid tetigerit inmundum non comedetur sed
conburetur igni qui fuerit mundus vescetur ea [20] anima polluta quae ederit de carnibus hostiae
pacificorum quae oblata est Domino peribit de populis suis [21] et quae tetigerit inmunditiam hominis
vel iumenti sive omnis rei quae polluere potest et comederit de huiuscemodi carnibus interibit de
populis suis [22] locutusque est Dominus ad Mosen dicens [23] loquere filiis Israhel adipem bovis et
ovis et caprae non comedetis [24] adipem cadaveris morticini et eius animalis quod a bestia captum
est habebitis in usus varios [25] si quis adipem qui offerri debet in incensum Domini comederit peribit
de populo suo [26] sanguinem quoque omnis animalis non sumetis in cibo tam de avibus quam de
pecoribus [27] omnis anima quae ederit sanguinem peribit de populis suis [28] locutus est Dominus
ad Mosen dicens [29] loquere filiis Israhel qui offert victimam pacificorum Domino offerat simul et
sacrificium id est libamenta eius [30] tenebit manibus adipem hostiae et pectusculum cumque ambo
oblata Domino consecrarit tradet sacerdoti [31] qui adolebit adipem super altare pectusculum autem
erit Aaron et filiorum eius [32] armus quoque dexter de pacificorum hostiis cedet in primitias sacerdotis
[33] qui obtulerit sanguinem et adipem filiorum Aaron ipse habebit et armum dextrum in portione
sua [34] pectusculum enim elationis et armum separationis tuli a filiis Israhel de hostiis eorum pacificis
et dedi Aaron sacerdoti ac filiis eius lege perpetua ab omni populo Israhel [35] haec est unctio Aaron
et filiorum eius in caerimoniis Domini die qua obtulit eos Moses ut sacerdotio fungerentur [36] et
quae praecepit dari eis Dominus a filiis Israhel religione perpetua in generationibus suis [37] ista est
lex holocausti et sacrificii pro peccato atque delicto et pro consecratione et pacificorum victimis
[38] quas constituit Dominus Mosi in monte Sinai quando mandavit filiis Israhel ut offerrent oblationes
suas Domino in deserto Sinai

Chapter 8

1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens 2 tolle Aaron cum filiis suis vestes eorum et unctionis
oleum vitulum pro peccato duos arietes canistrum cum azymis 3 et congregabis omnem coetum ad
ostium tabernaculi 4 fecit Moses ut Dominus imperarat congregataque omni turba ante fores 5 ait
iste est sermo quem iussit Dominus fieri 6 statimque obtulit Aaron et filios eius cumque lavisset
eos 7 vestivit pontificem subucula linea accingens eum balteo et induens tunica hyacinthina et
desuper umerale inposuit 8 quod adstringens cingulo aptavit rationali in quo erat doctrina et veritas
9 cidarim quoque texit caput et super eam contra frontem posuit lamminam auream consecratam in
sanctificationem sicut praeceperat ei Dominus 10 tulit et unctionis oleum quo levit tabernaculum
cum omni supellectili sua 11 cumque sanctificans aspersisset altare septem vicibus unxit illud et
omnia vasa eius labrumque cum basi sua sanctificavit oleo 12 quod fundens super caput Aaron
unxit eum et consecravit 13 filios quoque eius oblatos vestivit tunicis lineis et cinxit balteo
inposuitque mitras ut iusserat Dominus 14 obtulit et vitulum pro peccato cumque super caput eius
posuissent Aaron et filii eius manus suas 15 immolavit eum hauriens sanguinem et tincto digito
tetigit cornua altaris per gyrum quo expiato et sanctificato fudit reliquum sanguinem ad fundamenta
eius 16 adipem autem qui erat super vitalia et reticulum iecoris duosque renunculos cum arvinulis
suis adolevit super altare 17 vitulum cum pelle carnibus et fimo cremans extra castra sicut praeceperat
Dominus 18 obtulit et arietem in holocaustum super cuius caput cum inposuissent Aaron et filii
eius manus suas 19 immolavit eum et fudit sanguinem eius per altaris circuitum 20 ipsumque
arietem in frusta concidens caput eius et artus et adipem adolevit igni 21 lotis prius intestinis et
pedibus totumque simul arietem incendit super altare eo quod esset holocaustum suavissimi odoris
Domino sicut praeceperat ei 22 obtulit et arietem secundum in consecrationem sacerdotum
posueruntque super caput illius Aaron et filii eius manus suas 23 quem cum immolasset Moses
sumens de sanguine tetigit extremum auriculae dextrae Aaron et pollicem manus eius dextrae
similiter et pedis 24 obtulit et filios Aaron cumque de sanguine arietis immolati tetigisset extremum
auriculae singulorum dextrae et pollices manus ac pedis dextri reliquum fudit super altare per
circuitum 25 adipem vero et caudam omnemque pinguedinem quae operit intestina reticulumque
iecoris et duos renes cum adipibus suis et armo dextro separavit 26 tollens autem de canistro

azymorum quod erat coram Domino panem absque fermento et collyridam conspersam oleo
27
laganumque posuit super adipes et armum dextrum tradens simul omnia Aaron et filiis eius qui
28
postquam levaverunt ea coram Domino rursum suscepta de manibus eorum adolevit super altare
29
holocausti eo quod consecrationis esset oblatio in odorem suavitatis sacrificii Domini tulit et
pectusculum elevans illud coram Domino de ariete consecrationis in partem suam sicut praeceperat
30
ei Dominus adsumensque unguentum et sanguinem qui erat in altari aspersit super Aaron et
31
vestimenta eius et super filios illius ac vestes eorum cumque sanctificasset eos in vestitu suo
praecepit eis dicens coquite carnes ante fores tabernaculi et ibi comedite eas panes quoque
consecrationis edite qui positi sunt in canistro sicut praecepit mihi dicens Aaron et filii eius comedent
32 33
eos quicquid autem reliquum fuerit de carne et panibus ignis absumet de ostio quoque
tabernaculi non exibitis septem diebus usque ad diem quo conplebitur tempus consecrationis vestrae
34
septem enim diebus finitur consecratio sicut et inpraesentiarum factum est ut ritus sacrificii
35
conpleretur die ac nocte manebitis in tabernaculo observantes custodias Domini ne moriamini
36
sic enim mihi praeceptum est feceruntque Aaron et filii eius cuncta quae locutus est Dominus
per manum Mosi

Chapter 9

1
facto autem octavo die vocavit Moses Aaron et filios eius ac maiores natu Israhel dixitque ad
2
Aaron tolle de armento vitulum pro peccato et arietem in holocaustum utrumque inmaculatos et
3
offer illos coram Domino et ad filios Israhel loqueris tollite hircum pro peccato et vitulum atque
4
agnum anniculos et sine macula in holocaustum bovem et arietem pro pacificis et immolate eos
coram Domino in sacrificio singulorum similam oleo conspersam offerentes hodie enim Dominus
5
apparebit vobis tulerunt ergo cuncta quae iusserat Moses ad ostium tabernaculi ubi cum omnis
6
staret multitudo ait Moses iste est sermo quem praecepit Dominus facite et apparebit vobis gloria
7
eius dixit et ad Aaron accede ad altare et immola pro peccato tuo offer holocaustum et deprecare
pro te et pro populo cumque mactaveris hostiam populi ora pro eo sicut praecepit Dominus
8 9
statimque Aaron accedens ad altare immolavit vitulum pro peccato suo cuius sanguinem

obtulerunt ei filii sui in quo tinguens digitum tetigit cornua altaris et fudit residuum ad basim eius
10 adipemque et renunculos ac reticulum iecoris quae sunt pro peccato adolevit super altare sicut
praeceperat Dominus Mosi 11 carnes vero et pellem eius extra castra conbusit igni 12 immolavit
et holocausti victimam obtuleruntque ei filii sui sanguinem eius quem fudit per altaris circuitum
13 ipsam etiam hostiam in frusta concisam cum capite et membris singulis obtulerunt quae omnia
super altare cremavit igni 14 lotis prius aqua intestinis et pedibus 15 et pro peccato populi offerens
mactavit hircum expiatoque altari 16 fecit holocaustum 17 addens in sacrificio libamenta quae
pariter offeruntur et adolens ea super altare absque caerimoniis holocausti matutini 18 immolavit
et bovem atque arietem hostias pacificas populi obtuleruntque ei filii sui sanguinem quem fudit
super altare in circuitu 19 adipes autem bovis et caudam arietis renunculosque cum adipibus suis
et reticulum iecoris 20 posuerunt super pectora cumque cremati essent adipes in altari 21 pectora
eorum et armos dextros separavit Aaron elevans coram Domino sicut praeceperat Moses 22 et
tendens manum contra populum benedixit eis sicque conpletis hostiis pro peccato et holocaustis et
pacificis descendit 23 ingressi autem Moses et Aaron tabernaculum testimonii et deinceps egressi
benedixerunt populo apparuitque gloria Domini omni multitudini 24 et ecce egressus ignis a Domino
devoravit holocaustum et adipes qui erant super altare quod cum vidissent turbae laudaverunt
Dominum ruentes in facies suas

Chapter 10

1 arreptisque Nadab et Abiu filii Aaron turibulis posuerunt ignem et incensum desuper offerentes
coram Domino ignem alienum quod eis praeceptum non erat 2 egressusque ignis a Domino devoravit
eos et mortui sunt coram Domino 3 dixitque Moses ad Aaron hoc est quod locutus est Dominus
sanctificabor in his qui adpropinquant mihi et in conspectu omnis populi glorificabor quod audiens
tacuit Aaron 4 vocatis autem Moses Misahel et Elsaphan filios Ozihel patrui Aaron ait ad eos ite
et colligite fratres vestros de conspectu sanctuarii et asportate extra castra 5 confestimque pergentes
tulerunt eos sicut iacebant vestitos lineis tunicis et eiecerunt foras ut sibi fuerat imperatum 6 locutus
est Moses ad Aaron et ad Eleazar atque Ithamar filios eius capita vestra nolite nudare et vestimenta
nolite scindere ne forte moriamini et super omnem coetum oriatur indignatio fratres vestri et omnis

domus Israhel plangant incendium quod Dominus suscitavit [7] vos autem non egredimini fores
tabernaculi alioquin peribitis oleum quippe sanctae unctionis est super vos qui fecerunt omnia iuxta
praeceptum Mosi [8] dixit quoque Dominus ad Aaron [9] vinum et omne quod inebriare potest non
bibetis tu et filii tui quando intratis tabernaculum testimonii ne moriamini quia praeceptum est
sempiternum in generationes vestras [10] et ut habeatis scientiam discernendi inter sanctum et
profanum inter pollutum et mundum [11] doceatisque filios Israhel omnia legitima mea quae locutus
est Dominus ad eos per manum Mosi [12] locutusque est Moses ad Aaron et ad Eleazar atque Ithamar
filios eius qui residui erant tollite sacrificium quod remansit de oblatione Domini et comedite illud
absque fermento iuxta altare quia sanctum sanctorum est [13] comedetis autem in loco sancto quod
datum est tibi et filiis tuis de oblationibus Domini sicut praeceptum est mihi [14] pectusculum quoque
quod oblatum est et armum qui separatus est edetis in loco mundissimo tu et filii tui ac filiae tuae
tecum tibi enim ac liberis tuis reposita sunt de hostiis salutaribus filiorum Israhel [15] eo quod armum
et pectus et adipes qui cremantur in altari elevaverint coram Domino et pertineant ad te et ad filios
tuos lege perpetua sicut praecepit Dominus [16] inter haec hircum qui oblatus fuerat pro peccato cum
quaereret Moses exustum repperit iratusque contra Eleazar et Ithamar filios Aaron qui remanserant
ait [17] cur non comedistis hostiam pro peccato in loco sancto quae sancta sanctorum est et data
vobis ut portetis iniquitatem multitudinis et rogetis pro ea in conspectu Domini [18] praesertim cum
de sanguine illius non sit inlatum intra sancta et comedere eam debueritis in sanctuario sicut
praeceptum est mihi [19] respondit Aaron oblata est hodie victima pro peccato et holocaustum coram
Domino mihi autem accidit quod vides quomodo potui comedere eam aut placere Domino in
caerimoniis mente lugubri [20] quod cum audisset Moses recepit satisfactionem

Chapter 11

[1] locutus est Dominus ad Mosen et Aaron dicens [2] dicite filiis Israhel haec sunt animalia quae
comedere debetis de cunctis animantibus terrae [3] omne quod habet divisam ungulam et ruminat in
pecoribus comedetis [4] quicquid autem ruminat quidem et habet ungulam sed non dividit eam sicut
camelus et cetera non comedetis illud et inter inmunda reputabitis [5] chyrogryllius qui ruminat

6
ungulamque non dividit inmundus est lepus quoque nam et ipse ruminat sed ungulam non dividit
7
8
et sus qui cum ungulam dividat non ruminat horum carnibus non vescemini nec cadavera
9
contingetis quia inmunda sunt vobis haec sunt quae gignuntur in aquis et vesci licitum est omne
10
quod habet pinnulas et squamas tam in mari quam in fluminibus et stagnis comedetis quicquid
autem pinnulas et squamas non habet eorum quae in aquis moventur et vivunt abominabile vobis
11
12
et execrandum erit carnes eorum non comedetis et morticina vitabitis cuncta quae non habent
13
pinnulas et squamas in aquis polluta erunt haec sunt quae de avibus comedere non debetis et
14
15
vitanda sunt vobis aquilam et grypem et alietum milvum ac vulturem iuxta genus suum et
16
omne corvini generis in similitudinem suam strutionem et noctuam et larum et accipitrem iuxta
17
18
genus suum bubonem et mergulum et ibin cycnum et onocrotalum et porphirionem
19
20
erodionem et charadrion iuxta genus suum opupam quoque et vespertilionem omne de
21
volucribus quod graditur super quattuor pedes abominabile erit vobis quicquid autem ambulat
22
quidem super quattuor pedes sed habet longiora retro crura per quae salit super terram comedere
debetis ut est brucus in genere suo et attacus atque ophiomachus ac lucusta singula iuxta genus
23
24
suum quicquid autem ex volucribus quattuor tantum habet pedes execrabile erit vobis et
25
quicumque morticina eorum tetigerit polluetur et erit inmundus usque ad vesperum et si necesse
fuerit ut portet quippiam horum mortuum lavabit vestimenta sua et inmundus erit usque ad solis
26
occasum omne animal quod habet quidem ungulam sed non dividit eam nec ruminat inmundum
27
erit et quicquid tetigerit illud contaminabitur quod ambulat super manus ex cunctis animantibus
quae incedunt quadrupedia inmundum erit qui tetigerit morticina eorum polluetur usque ad vesperum
28
et qui portaverit huiuscemodi cadavera lavabit vestimenta sua et inmundus erit usque ad vesperum
29
quia omnia haec inmunda sunt vobis hoc quoque inter polluta reputabitur de his quae moventur
30
in terra mustela et mus et corcodillus singula iuxta genus suum migale et cameleon et stelio ac
31
lacerta et talpa omnia haec inmunda sunt qui tetigerit morticina eorum inmundus erit usque ad
32
vesperum et super quod ceciderit quicquam de morticinis eorum polluetur tam vas ligneum et
vestimentum quam pelles et cilicia et in quocumque fit opus tinguentur aqua et polluta erunt usque
33
ad vesperum et sic postea mundabuntur vas autem fictile in quo horum quicquam intro ceciderit

polluetur et idcirco frangendum est [34] omnis cibus quem comeditis si fusa fuerit super eum aqua
inmundus erit et omne liquens quod bibitur de universo vase inmundum erit [35] et quicquid de
morticinis istiusmodi ceciderit super illud inmundum erit sive clibani sive cytropodes destruentur
et inmundi erunt [36] fontes vero et cisternae et omnis aquarum congregatio munda erit qui morticinum
eorum tetigerit polluetur [37] si ceciderint super sementem non polluent eam [38] sin autem quispiam
aqua sementem perfuderit et postea morticinis tacta fuerit ilico polluetur [39] si mortuum fuerit
animal quod licet vobis comedere qui cadaver eius tetigerit inmundus erit usque ad vesperum [40] et
qui comederit ex eo quippiam sive portaverit lavabit vestimenta sua et inmundus erit usque ad
vesperum [41] omne quod reptat super terram abominabile erit nec adsumetur in cibum [42] quicquid
super pectus quadrupes graditur et multos habet pedes sive per humum trahitur non comedetis quia
abominabile est [43] nolite contaminare animas vestras nec tangatis quicquam eorum ne inmundi
sitis [44] ego enim sum Dominus Deus vester sancti estote quoniam et ego sanctus sum ne polluatis
animas vestras in omni reptili quod movetur super terram [45] ego sum Dominus qui eduxi vos de
terra Aegypti ut essem vobis in Deum sancti eritis quia et ego sanctus sum [46] ista est lex animantium
et volucrum et omnis animae viventis quae movetur in aqua et reptat in terra [47] ut differentias
noveritis mundi et inmundi et sciatis quid comedere et quid respuere debeatis

Chapter 12

[1] locutus est Dominus ad Mosen dicens [2] loquere filiis Israhel et dices ad eos mulier si suscepto
semine pepererit masculum inmunda erit septem diebus iuxta dies separationis menstruae [3] et die
octavo circumcidetur infantulus [4] ipsa vero triginta tribus diebus manebit in sanguine purificationis
suae omne sanctum non tanget nec ingredietur sanctuarium donec impleantur dies purificationis
eius [5] sin autem feminam pepererit inmunda erit duabus ebdomadibus iuxta ritum fluxus menstrui
et sexaginta ac sex diebus manebit in sanguine purificationis suae [6] cumque expleti fuerint dies
purificationis eius pro filio sive pro filia deferet agnum anniculum in holocaustum et pullum
columbae sive turturem pro peccato ad ostium tabernaculi testimonii et tradet sacerdoti [7] qui offeret
illa coram Domino et rogabit pro ea et sic mundabitur a profluvio sanguinis sui ista est lex parientis

masculum ac feminam 8 quod si non invenerit manus eius nec potuerit offerre agnum sumet duos
turtures vel duos pullos columbae unum in holocaustum et alterum pro peccato orabitque pro ea
sacerdos et sic mundabitur

Chapter 13

1 locutus est Dominus ad Mosen et Aaron dicens 2 homo in cuius carne et cute ortus fuerit
diversus color sive pustula aut quasi lucens quippiam id est plaga leprae adducetur ad Aaron
sacerdotem vel ad unum quemlibet filiorum eius 3 qui cum viderit lepram in cute et pilos in album
mutatos colorem ipsamque speciem leprae humiliorem cute et carne reliqua plaga leprae est et ad
arbitrium eius separabitur 4 sin autem lucens candor fuerit in cute nec humilior carne reliqua et pili
coloris pristini recludet eum sacerdos septem diebus 5 et considerabit die septimo et siquidem lepra
ultra non creverit nec transierit in cute priores terminos rursum includet eum septem diebus aliis
6 et die septimo contemplabitur si obscurior fuerit lepra et non creverit in cute mundabit eum quia
scabies est lavabitque homo vestimenta sua et mundus erit 7 quod si postquam a sacerdote visus
est et redditus munditiae iterum lepra creverit adducetur ad eum 8 et inmunditiae condemnabitur
9 plaga leprae si fuerit in homine adducetur ad sacerdotem 10 et videbit eum cumque color albus
in cute fuerit et capillorum mutarit aspectum ipsa quoque caro viva apparuerit 11 lepra vetustissima
iudicabitur atque inolita cuti contaminabit itaque eum sacerdos et non recludet quia perspicue
inmunditia est 12 sin autem effloruerit discurrens lepra in cute et operuerit omnem carnem a capite
usque ad pedes quicquid sub aspectu oculorum cadit 13 considerabit eum sacerdos et teneri lepra
mundissima iudicabit eo quod omnis in candorem versa sit et idcirco homo mundus erit 14 quando
vero caro vivens in eo apparuerit 15 tunc sacerdotis iudicio polluetur et inter inmundos reputabitur
caro enim viva si lepra aspergatur inmunda est 16 quod si rursum versa fuerit in alborem et totum
hominem operuerit 17 considerabit eum sacerdos et mundum esse decernet 18 caro et cutis in qua
ulcus natum est et sanatum 19 et in loco ulceris cicatrix apparuerit alba sive subrufa adducetur
homo ad sacerdotem 20 qui cum viderit locum leprae humiliorem carne reliqua et pilos versos in
candorem contaminabit eum plaga enim leprae orta est in ulcere 21 quod si pilus coloris est pristini

et cicatrix subobscura et vicina carne non est humilior recludet eum septem diebus 22 et siquidem
creverit adiudicabit eum leprae 23 sin autem steterit in loco suo ulceris est cicatrix et homo mundus
erit 24 caro et cutis quam ignis exuserit et sanata albam sive rufam habuerit cicatricem
25 considerabit eam sacerdos et ecce versa est in alborem et locus eius reliqua cute humilior
contaminabit eum quia plaga leprae in cicatrice orta est 26 quod si pilorum color non fuerit inmutatus
nec humilior plaga carne reliqua et ipsa leprae species fuerit subobscura recludet eum septem diebus
27 et die septimo contemplabitur si creverit in cute lepra contaminabit eum 28 sin autem in loco
suo candor steterit non satis clarus plaga conbustionis est et idcirco mundabitur quia cicatrix est
conbusturae 29 vir sive mulier in cuius capite vel barba germinarit lepra videbit eos sacerdos 30 et
siquidem humilior fuerit locus carne reliqua et capillus flavus solitoque subtilior contaminabit eos
quia lepra capitis ac barbae est 31 sin autem viderit et locum maculae aequalem vicinae carni et
capillum nigrum recludet eos septem diebus 32 et die septimo intuebitur si non creverit macula et
capillus sui coloris est et locus plagae carni reliquae aequalis 33 radetur homo absque loco maculae
et includetur septem diebus aliis 34 si die septimo visa fuerit stetisse plaga in loco suo nec humilior
carne reliqua mundabit eum lotisque vestibus mundus erit 35 sin autem post emundationem rursus
creverit macula in cute 36 non quaeret amplius utrum capillus in flavum colorem sit commutatus
quia aperte inmundus est 37 porro si steterit macula et capilli nigri fuerint noverit hominem esse
sanatum et confidenter eum pronuntiet mundum 38 vir et mulier in cuius cute candor apparuerit
39 intuebitur eos sacerdos si deprehenderit subobscurum alborem lucere in cute sciat non esse lepram
sed maculam coloris candidi et hominem mundum 40 vir de cuius capite capilli fluunt calvus ac
mundus est 41 et si a fronte ceciderint pili recalvaster et mundus est 42 sin autem in calvitio sive
in recalvatione albus vel rufus color fuerit exortus 43 et hoc sacerdos viderit condemnabit eum haut
dubiae leprae quae orta est in calvitio 44 quicumque ergo maculatus fuerit lepra et separatus ad
arbitrium sacerdotis 45 habebit vestimenta dissuta caput nudum os veste contectum contaminatum
ac sordidum se clamabit 46 omni tempore quo leprosus est et inmundus solus habitabit extra castra
47 vestis lanea sive linea quae lepram habuerit 48 in stamine atque subtemine aut certe pellis vel

quicquid ex pelle confectum est 49 si alba aut rufa macula fuerit infecta lepra reputabitur
ostendeturque sacerdoti 50 qui consideratam recludet septem diebus 51 et die septimo rursus
aspiciens si crevisse deprehenderit lepra perseverans est pollutum iudicabit vestimentum et omne
in quo fuerit inventa 52 et idcirco conburetur flammis 53 quod si eam viderit non crevisse
54 praecipiet et lavabunt id in quo lepra est recludetque illud septem diebus aliis 55 et cum viderit
faciem quidem pristinam non reversam nec tamen crevisse lepram inmundum iudicabit et igne
conburet eo quod infusa sit in superficie vestimenti vel per totum lepra 56 sin autem obscurior
fuerit locus leprae postquam vestis est lota abrumpet eum et a solido dividet 57 quod si ultra
apparuerit in his locis quae prius inmaculata erant lepra volatilis et vaga debet igne conburi 58 si
cessaverit lavabit ea quae pura sunt secundo et munda erunt 59 ista est lex leprae vestimenti lanei
et linei staminis atque subteminis omnisque supellectilis pelliciae quomodo mundari debeat vel
contaminari

Chapter 14

1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens 2 hic est ritus leprosi quando mundandus est adducetur
ad sacerdotem 3 qui egressus e castris cum invenerit lepram esse mundatam 4 praecipiet ei qui
purificatur ut offerat pro se duos passeres vivos quos vesci licitum est et lignum cedrinum
vermiculumque et hysopum 5 et unum e passeribus immolari iubebit in vase fictili super aquas
viventes 6 alium autem vivum cum ligno cedrino et cocco et hysopo tinguet in sanguine passeris
immolati 7 quo asperget illum qui mundandus est septies ut iure purgetur et dimittet passerem
vivum ut in agrum avolet 8 cumque laverit homo vestimenta sua radet omnes pilos corporis et
lavabitur aqua purificatusque ingredietur castra ita dumtaxat ut maneat extra tabernaculum suum
septem diebus 9 et die septimo radat capillos capitis barbamque et supercilia ac totius corporis pilos
et lotis rursum vestibus et corpore 10 die octavo adsumet duos agnos inmaculatos et ovem anniculam
absque macula et tres decimas similae in sacrificium quae conspersa sit oleo et seorsum olei
sextarium 11 cumque sacerdos purificans hominem statuerit eum et haec omnia coram Domino in
ostio tabernaculi testimonii 12 tollet agnum et offeret eum pro delicto oleique sextarium et oblatis

ante Dominum omnibus 13 immolabit agnum ubi immolari solet hostia pro peccato et holocaustum
id est in loco sancto sicut enim pro peccato ita et pro delicto ad sacerdotem pertinet hostia sancta
sanctorum est 14 adsumensque sacerdos de sanguine hostiae quae immolata est pro delicto ponet
super extremum auriculae dextrae eius qui mundatur et super pollices manus dextrae et pedis 15 et
de olei sextario mittet in manum suam sinistram 16 tinguetque digitum dextrum in eo et asperget
septies contra Dominum 17 quod autem reliquum est olei in leva manu fundet super extremum
auriculae dextrae eius qui mundatur et super pollices manus ac pedis dextri et super sanguinem qui
fusus est pro delicto 18 et super caput eius 19 rogabitque pro eo coram Domino et faciet sacrificium
pro peccato tunc immolabit holocaustum 20 et ponet illud in altari cum libamentis suis et homo
rite mundabitur 21 quod si pauper est et non potest manus eius invenire quae dicta sunt adsumet
agnum pro delicto ad oblationem ut roget pro eo sacerdos decimamque partem similae conspersae
oleo in sacrificium et olei sextarium 22 duosque turtures sive duos pullos columbae quorum sit
unus pro peccato et alter in holocaustum 23 offeretque ea die octavo purificationis suae sacerdoti
ad ostium tabernaculi testimonii coram Domino 24 qui suscipiens agnum pro delicto et sextarium
olei levabit simul 25 immolatoque agno de sanguine eius ponet super extremum auriculae dextrae
illius qui mundatur et super pollices manus eius ac pedis dextri 26 olei vero partem mittet in manum
suam sinistram 27 in quo tinguens digitum dextrae manus asperget septies contra Dominum
28 tangetque extremum dextrae auriculae illius qui mundatur et pollices manus ac pedis dextri in
loco sanguinis qui effusus est pro delicto 29 reliquam autem partem olei quae est in sinistra manu
mittet super caput purificati ut placet pro eo Dominum 30 et turturem sive pullum columbae offeret
31 unum pro delicto et alterum in holocaustum cum libamentis suis 32 hoc est sacrificium leprosi
qui habere non potest omnia in emundationem sui 33 locutus est Dominus ad Mosen et Aaron
dicens 34 cum ingressi fueritis terram Chanaan quam ego dabo vobis in possessionem si fuerit
plaga leprae in aedibus 35 ibit cuius est domus nuntians sacerdoti et dicet quasi plaga leprae videtur
mihi esse in domo mea 36 at ille praecipiet ut efferant universa de domo priusquam ingrediatur
eam et videat utrum lepra sit ne inmunda fiant omnia quae in domo sunt intrabitque postea ut
consideret domus lepram 37 et cum viderit in parietibus illius quasi valliculas pallore sive rubore

deformes et humiliores superficie reliqua [38] egredietur ostium domus et statim claudet eam septem
diebus [39] reversusque die septimo considerabit eam si invenerit crevisse lepram [40] iubebit erui
lapides in quibus lepra est et proici eos extra civitatem in loco inmundo [41] domum autem ipsam
radi intrinsecus per circuitum et spargi pulverem rasurae extra urbem in loco inmundo [42] lapidesque
alios reponi pro his qui ablati fuerint et luto alio liniri domum [43] sin autem postquam eruti sunt
lapides et pulvis elatus et alia terra lita [44] ingressus sacerdos viderit reversam lepram et parietes
aspersos maculis lepra est perseverans et inmunda domus [45] quam statim destruent et lapides eius
ac ligna atque universum pulverem proicient extra oppidum in loco inmundo [46] qui intraverit
domum quando clausa est inmundus erit usque ad vesperum [47] et qui dormierit in ea et comederit
quippiam lavabit vestimenta sua [48] quod si introiens sacerdos viderit lepram non crevisse in domo
postquam denuo lita est purificabit eam reddita sanitate [49] et in purificationem eius sumet duos
passeres lignumque cedrinum et vermiculum atque hysopum [50] et immolato uno passere in vase
fictili super aquas vivas [51] tollet lignum cedrinum et hysopum et coccum et passerem vivum et
intinguet omnia in sanguine passeris immolati atque in aquis viventibus et asperget domum septies
[52] purificabitque eam tam in sanguine passeris quam in aquis viventibus et in passere vivo lignoque
cedrino et hysopo atque vermiculo [53] cumque dimiserit passerem avolare in agrum libere orabit
pro domo et iure mundabitur [54] ista est lex omnis leprae et percussurae [55] leprae vestium et
domorum [56] cicatricis et erumpentium papularum lucentis maculae et in varias species coloribus
inmutatis [57] ut possit sciri quo tempore mundum quid vel inmundum sit

Chapter 15

[1] locutusque est Dominus ad Mosen et Aaron dicens [2] loquimini filiis Israhel et dicite eis vir
qui patitur fluxum seminis inmundus erit [3] et tunc iudicabitur huic vitio subiacere cum per momenta
singula adheserit carni illius atque concreverit foedus humor [4] omne stratum in quo dormierit

inmundum erit et ubicumque sederit 5 si quis hominum tetigerit lectum eius lavabit vestimenta sua
et ipse lotus aqua inmundus erit usque ad vesperum 6 si sederit ubi ille sederat et ipse lavabit
vestimenta sua et lotus aqua inmundus erit usque ad vesperum 7 qui tetigerit carnem eius lavabit
vestimenta sua et ipse lotus aqua inmundus erit usque ad vesperum 8 si salivam huiuscemodi homo
iecerit super eum qui mundus est lavabit vestem suam et lotus aqua inmundus erit usque ad vesperum
9 sagma super quo sederit inmundum erit 10 et quicquid sub eo fuerit qui fluxum seminis patitur
pollutum erit usque ad vesperum qui portaverit horum aliquid lavabit vestem suam et ipse lotus
aqua inmundus erit usque ad vesperum 11 omnis quem tetigerit qui talis est non lotis ante manibus
lavabit vestimenta sua et lotus aqua inmundus erit usque ad vesperum 12 vas fictile quod tetigerit
confringetur vas autem ligneum lavabitur aqua 13 si sanatus fuerit qui huiuscemodi sustinet
passionem numerabit septem dies post emundationem sui et lotis vestibus ac toto corpore in aquis
viventibus erit mundus 14 die autem octavo sumet duos turtures aut duos pullos columbae et veniet
in conspectu Domini ad ostium tabernaculi testimonii dabitque eos sacerdoti 15 qui faciet unum
pro peccato et alterum in holocaustum rogabitque pro eo coram Domino ut emundetur a fluxu
seminis sui 16 vir de quo egreditur semen coitus lavabit aqua omne corpus suum et inmundus erit
usque ad vesperum 17 vestem et pellem quam habuerit lavabit aqua et inmunda erit usque ad
vesperum 18 mulier cum qua coierit lavabitur aqua et inmunda erit usque ad vesperum 19 mulier
quae redeunte mense patitur fluxum sanguinis septem diebus separabitur 20 omnis qui tetigerit eam
inmundus erit usque ad vesperum 21 et in quo dormierit vel sederit diebus separationis suae polluetur
22 qui tetigerit lectum eius lavabit vestimenta sua et ipse lotus aqua inmundus erit usque ad vesperum
23 omne vas super quo illa sederit quisquis adtigerit lavabit vestimenta sua et lotus aqua pollutus
erit usque ad vesperum 24 si coierit cum ea vir tempore sanguinis menstrualis inmundus erit septem
diebus et omne stratum in quo dormierit polluetur 25 mulier quae patitur multis diebus fluxum
sanguinis non in tempore menstruali vel quae post menstruum sanguinem fluere non cessat quamdiu
huic subiacet passioni inmunda erit quasi sit in tempore menstruo 26 omne stratum in quo dormierit
et vas in quo sederit pollutum erit 27 quicumque tetigerit eam lavabit vestimenta sua et ipse lotus
aqua inmundus erit usque ad vesperum 28 si steterit sanguis et fluere cessarit numerabit septem

dies purificationis suae [29] et octavo die offeret pro se sacerdoti duos turtures vel duos pullos
columbae ad ostium tabernaculi testimonii [30] qui unum faciet pro peccato et alterum in holocaustum
rogabitque pro ea coram Domino et pro fluxu inmunditiae eius [31] docebitis ergo filios Israhel ut
caveant inmunditiam et non moriantur in sordibus suis cum polluerint tabernaculum meum quod
est inter eos [32] ista est lex eius qui patitur fluxum seminis et qui polluitur coitu [33] et quae menstruis
temporibus separatur vel quae iugi fluit sanguine et hominis qui dormierit cum ea

Chapter 16

[1] locutusque est Dominus ad Mosen post mortem duum filiorum Aaron quando offerentes ignem
alienum interfecti sunt [2] et praecepit ei dicens loquere ad Aaron fratrem tuum ne omni tempore
ingrediatur sanctuarium quod est intra velum coram propitiatorio quo tegitur arca ut non moriatur
quia in nube apparebo super oraculum [3] nisi haec ante fecerit vitulum offeret pro peccato et arietem
in holocaustum [4] tunica linea vestietur feminalibus lineis verecunda celabit accingetur zona linea
cidarim lineam inponet capiti haec enim vestimenta sunt sancta quibus cunctis cum lotus fuerit
induetur [5] suscipietque ab universa multitudine filiorum Israhel duos hircos pro peccato et unum
arietem in holocaustum [6] cumque obtulerit vitulum et oraverit pro se et pro domo sua [7] duos hircos
stare faciet coram Domino in ostio tabernaculi testimonii [8] mittens super utrumque sortem unam
Domino et alteram capro emissario [9] cuius sors exierit Domino offeret illum pro peccato [10] cuius
autem in caprum emissarium statuet eum vivum coram Domino ut fundat preces super eo et emittat
illum in solitudinem [11] his rite celebratis offeret vitulum et rogans pro se et pro domo sua immolabit
eum [12] adsumptoque turibulo quod de prunis altaris impleverit et hauriens manu conpositum
thymiama in incensum ultra velum intrabit in sancta [13] ut positis super ignem aromatibus nebula
eorum et vapor operiat oraculum quod est super testimonium et non moriatur [14] tollet quoque de
sanguine vituli et asperget digito septies contra propitiatorium ad orientem [15] cumque mactaverit
hircum pro peccato populi inferet sanguinem eius intra velum sicut praeceptum est de sanguine
vituli ut aspergat e regione oraculi [16] et expiet sanctuarium ab inmunditiis filiorum Israhel et a
praevaricationibus eorum cunctisque peccatis iuxta hunc ritum faciet tabernaculo testimonii quod

fixum est inter eos in medio sordium habitationis eorum
17
nullus hominum sit in tabernaculo quando pontifex ingreditur sanctuarium ut roget pro se et pro domo sua et pro universo coetu Israhel donec egrediatur
18
cum autem exierit ad altare quod coram Domino est oret pro se et sumptum sanguinem vituli atque hirci fundat super cornua eius per gyrum
19
aspergensque digito septies expiet et sanctificet illud ab inmunditiis filiorum Israhel
20
postquam emundarit sanctuarium et tabernaculum et altare tunc offerat hircum viventem
21
et posita utraque manu super caput eius confiteatur omnes iniquitates filiorum Israhel et universa delicta atque peccata eorum quae inprecans capiti eius emittet illum per hominem paratum in desertum
22
cumque portaverit hircus omnes iniquitates eorum in terram solitariam et dimissus fuerit in deserto
23
revertetur Aaron in tabernaculum testimonii et depositis vestibus quibus prius indutus erat cum intraret sanctuarium relictisque ibi
24
lavabit carnem suam in loco sancto indueturque vestimentis suis et postquam egressus obtulerit holocaustum suum ac plebis rogabit tam pro se quam pro populo
25
et adipem qui oblatus est pro peccatis adolebit super altare
26
ille vero qui dimiserit caprum emissarium lavabit vestimenta sua et corpus aqua et sic ingredietur in castra
27
vitulum autem et hircum qui pro peccato fuerant immolati et quorum sanguis inlatus est ut in sanctuario expiatio conpleretur asportabunt foras castra et conburent igni tam pelles quam carnes eorum et fimum
28
et quicumque conbuserit ea lavabit vestimenta sua et carnem aqua et sic ingredietur in castra
29
eritque hoc vobis legitimum sempiternum mense septimo decima die mensis adfligetis animas vestras nullumque facietis opus sive indigena sive advena qui peregrinatur inter vos
30
in hac die expiatio erit vestri atque mundatio ab omnibus peccatis vestris coram Domino mundabimini
31
sabbatum enim requietionis est et adfligetis animas vestras religione perpetua
32
expiabit autem sacerdos qui unctus fuerit et cuius initiatae manus ut sacerdotio fungatur pro patre suo indueturque stola linea et vestibus sanctis
33
et expiabit sanctuarium et tabernaculum testimonii atque altare sacerdotes quoque et universum populum
34
eritque hoc vobis legitimum sempiternum ut oretis pro filiis Israhel et pro cunctis peccatis eorum semel in anno fecit igitur sicut praeceperat Dominus Mosi

Chapter 17

1 et locutus est Dominus ad Mosen dicens 2 loquere Aaron et filiis eius et cunctis filiis Israhel
et dices ad eos iste est sermo quem mandavit Dominus dicens 3 homo quilibet de domo Israhel si
occiderit bovem aut ovem sive capram in castris vel extra castra 4 et non obtulerit ad ostium
tabernaculi oblationem Domino sanguinis reus erit quasi sanguinem fuderit sic peribit de medio
populi sui 5 ideo offerre debent sacerdoti filii Israhel hostias suas quas occidunt in agro ut
sanctificentur Domino ante ostium tabernaculi testimonii et immolent eas hostias pacificas Domino
6 fundetque sacerdos sanguinem super altare Domini ad ostium tabernaculi testimonii et adolebit
adipem in odorem suavitatis Domino 7 et nequaquam ultra immolabunt hostias suas daemonibus
cum quibus fornicati sunt legitimum sempiternum erit illis et posteris eorum 8 et ad ipsos dices
homo de domo Israhel et de advenis qui peregrinantur apud vos qui obtulerit holocaustum sive
victimam 9 et ad ostium tabernaculi testimonii non adduxerit eam ut offeratur Domino interibit de
populo suo 10 homo quilibet de domo Israhel et de advenis qui peregrinantur inter eos si comederit
sanguinem obfirmabo faciem meam contra animam illius et disperdam eam de populo suo 11 quia
anima carnis in sanguine est et ego dedi illum vobis ut super altare in eo expietis pro animabus
vestris et sanguis pro animae piaculo sit 12 idcirco dixi filiis Israhel omnis anima ex vobis non
comedet sanguinem nec ex advenis qui peregrinantur inter vos 13 homo quicumque de filiis Israhel
et de advenis qui peregrinantur apud vos si venatione atque aucupio ceperit feram vel avem quibus
vesci licitum est fundat sanguinem eius et operiat illum terra 14 anima enim omnis carnis in sanguine
est unde dixi filiis Israhel sanguinem universae carnis non comedetis quia anima carnis in sanguine
est et quicumque comederit illum interibit 15 anima quae comederit morticinum vel captum a bestia
tam de indigenis quam de advenis lavabit vestes suas et semet ipsum aqua et contaminatus erit
usque ad vesperum et hoc ordine mundus fiet 16 quod si non laverit vestimenta sua nec corpus
portabit iniquitatem suam

Chapter 18

1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens 2 loquere filiis Israhel et dices ad eos ego Dominus
Deus vester 3 iuxta consuetudinem terrae Aegypti in qua habitastis non facietis et iuxta morem

regionis Chanaan ad quam ego introducturus sum vos non agetis nec in legitimis eorum ambulabitis
4 facietis iudicia mea et praecepta servabitis et ambulabitis in eis ego Dominus Deus vester 5 custodite
leges meas atque iudicia quae faciens homo vivet in eis ego Dominus 6 omnis homo ad proximam
sanguinis sui non accedet ut revelet turpitudinem eius ego Dominus 7 turpitudinem patris et
turpitudinem matris tuae non discoperies mater tua est non revelabis turpitudinem eius 8 turpitudinem
uxoris patris tui non discoperies turpitudo enim patris tui est 9 turpitudinem sororis tuae ex patre
sive ex matre quae domi vel foris genita est non revelabis 10 turpitudinem filiae filii tui vel neptis
ex filia non revelabis quia turpitudo tua est 11 turpitudinem filiae uxoris patris tui quam peperit
patri tuo et est soror tua non revelabis 12 turpitudinem sororis patris tui non discoperies quia caro
est patris tui 13 turpitudinem sororis matris tuae non revelabis eo quod caro sit matris tuae
14 turpitudinem patrui tui non revelabis nec accedes ad uxorem eius quae tibi adfinitate coniungitur
15 turpitudinem nurus tuae non revelabis quia uxor filii tui est nec discoperies ignominiam eius
16 turpitudinem uxoris fratris tui non revelabis quia turpitudo fratris tui est 17 turpitudinem uxoris
tuae et filiae eius non revelabis filiam filii eius et filiam filiae illius non sumes ut reveles ignominiam
eius quia caro illius sunt et talis coitus incestus est 18 sororem uxoris tuae in pelicatum illius non
accipies nec revelabis turpitudinem eius adhuc illa vivente 19 ad mulierem quae patitur menstrua
non accedes nec revelabis foeditatem eius 20 cum uxore proximi tui non coibis nec seminis
commixtione maculaberis 21 de semine tuo non dabis ut consecretur idolo Moloch nec pollues
nomen Dei tui ego Dominus 22 cum masculo non commisceberis coitu femineo quia abominatio
est 23 cum omni pecore non coibis nec maculaberis cum eo mulier non subcumbet iumento nec
miscebitur ei quia scelus est 24 ne polluamini in omnibus his quibus contaminatae sunt universae
gentes quas ego eiciam ante conspectum vestrum 25 et quibus polluta est terra cuius ego scelera
visitabo ut evomat habitatores suos 26 custodite legitima mea atque iudicia et non faciat ex omnibus
abominationibus istis tam indigena quam colonus qui peregrinatur apud vos 27 omnes enim
execrationes istas fecerunt accolae terrae qui fuerunt ante vos et polluerunt eam 28 cavete ergo ne
et vos similiter evomat cum paria feceritis sicut evomuit gentem quae fuit ante vos 29 omnis anima

quae fecerit de abominationibus his quippiam peribit de medio populi sui 30 custodite mandata
mea nolite facere quae fecerunt hii qui fuerunt ante vos et ne polluamini in eis ego Dominus Deus
vester

Chapter 19

1 locutus est Dominus ad Mosen dicens 2 loquere ad omnem coetum filiorum Israhel et dices
ad eos sancti estote quia ego sanctus sum Dominus Deus vester 3 unusquisque matrem et patrem
suum timeat sabbata mea custodite ego Dominus Deus vester 4 nolite converti ad idola nec deos
conflatiles faciatis vobis ego Dominus Deus vester 5 si immolaveritis hostiam pacificorum Domino
ut sit placabilis 6 eo die quo fuerit immolata comedetis eam et die altero quicquid autem residuum
fuerit in diem tertium igne conburetis 7 si quis post biduum comederit ex ea profanus erit et impietatis
reus 8 portabit iniquitatem suam quia sanctum Domini polluit et peribit anima illa de populo suo
9 cum messueris segetes terrae tuae non tondebis usque ad solum superficiem terrae nec remanentes
spicas colliges 10 neque in vinea tua racemos et grana decidentia congregabis sed pauperibus et
peregrinis carpenda dimittes ego Dominus Deus vester 11 non facietis furtum non mentiemini nec
decipiet unusquisque proximum suum 12 non peierabis in nomine meo nec pollues nomen Dei tui
ego Dominus 13 non facies calumniam proximo tuo nec vi opprimes eum non morabitur opus
mercennarii apud te usque mane 14 non maledices surdo nec coram caeco pones offendiculum sed
timebis Deum tuum quia ego sum Dominus 15 non facies quod iniquum est nec iniuste iudicabis
nec consideres personam pauperis nec honores vultum potentis iuste iudica proximo tuo 16 non
eris criminator et susurro in populis non stabis contra sanguinem proximi tui ego Dominus 17 ne
oderis fratrem tuum in corde tuo sed publice argue eum ne habeas super illo peccatum 18 non
quaeres ultionem nec memor eris iniuriae civium tuorum diliges amicum tuum sicut temet ipsum
ego Dominus 19 leges meas custodite iumenta tua non facies coire cum alterius generis animantibus
agrum non seres diverso semine veste quae ex duobus texta est non indueris 20 homo si dormierit
cum muliere coitu seminis quae sit ancilla etiam nubilis et tamen pretio non redempta nec libertate

donata vapulabunt ambo et non morientur quia non fuit libera 21 pro delicto autem suo offeret
Domino ad ostium tabernaculi testimonii arietem 22 orabitque pro eo sacerdos et pro delicto eius
coram Domino et repropitiabitur ei dimitteturque peccatum 23 quando ingressi fueritis terram et
plantaveritis in ea ligna pomifera auferetis praeputia eorum poma quae germinant inmunda erunt
vobis nec edetis ex eis 24 quarto anno omnis fructus eorum sanctificabitur laudabilis Domino
25 quinto autem anno comedetis fructus congregantes poma quae proferunt ego Dominus Deus
vester 26 non comedetis cum sanguine non augurabimini nec observabitis somnia 27 neque in
rotundum adtondebitis comam nec radatis barbam 28 et super mortuo non incidetis carnem vestram
neque figuras aliquas et stigmata facietis vobis ego Dominus 29 ne prostituas filiam tuam et
contaminetur terra et impleatur piaculo 30 sabbata mea custodite et sanctuarium meum metuite ego
Dominus 31 ne declinetis ad magos nec ab ariolis aliquid sciscitemini ut polluamini per eos ego
Dominus Deus vester 32 coram cano capite consurge et honora personam senis et time Deum tuum
ego sum Dominus 33 si habitaverit advena in terra vestra et moratus fuerit inter vos ne exprobretis
ei 34 sed sit inter vos quasi indigena et diligetis eum quasi vosmet ipsos fuistis enim et vos advenae
in terra Aegypti ego Dominus Deus vester 35 nolite facere iniquum aliquid in iudicio in regula in
pondere in mensura 36 statera iusta et aequa sint pondera iustus modius aequusque sextarius ego
Dominus Deus vester qui eduxi vos de terra Aegypti 37 custodite omnia praecepta mea et universa
iudicia et facite ea ego Dominus

Chapter 20

1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens 2 haec loqueris filiis Israhel homo de filiis Israhel
et de advenis qui habitant in Israhel si quis dederit de semine suo idolo Moloch morte moriatur
populus terrae lapidabit eum 3 et ego ponam faciem meam contra illum succidamque eum de medio
populi sui eo quod dederit de semine suo Moloch et contaminaverit sanctuarium meum ac polluerit
nomen sanctum meum 4 quod si neglegens populus terrae et quasi parvipendens imperium meum
dimiserit hominem qui dederit de semine suo Moloch nec voluerit eum occidere 5 ponam faciem

meam super hominem illum et cognationem eius succidamque et ipsum et omnes qui consenserunt
ei ut fornicarentur cum Moloch de medio populi sui 6 anima quae declinaverit ad magos et ariolos
et fornicata fuerit cum eis ponam faciem meam contra eam et interficiam illam de medio populi
sui 7 sanctificamini et estote sancti quia ego Dominus Deus vester 8 custodite praecepta mea et
facite ea ego Dominus qui sanctifico vos 9 qui maledixerit patri suo et matri morte moriatur patri
matrique maledixit sanguis eius sit super eum 10 si moechatus quis fuerit cum uxore alterius et
adulterium perpetrarit cum coniuge proximi sui morte moriantur et moechus et adultera 11 qui
dormierit cum noverca sua et revelaverit ignominiam patris sui morte moriantur ambo sanguis
eorum sit super eos 12 si quis dormierit cum nuru sua uterque moriantur quia scelus operati sunt
sanguis eorum sit super eos 13 qui dormierit cum masculo coitu femineo uterque operati sunt nefas
morte moriantur sit sanguis eorum super eos 14 qui supra uxorem filiam duxerit matrem eius scelus
operatus est vivus ardebit cum eis nec permanebit tantum nefas in medio vestri 15 qui cum iumento
et pecore coierit morte moriatur pecus quoque occidite 16 mulier quae subcubuerit cuilibet iumento
simul interficietur cum eo sanguis eorum sit super eos 17 qui acceperit sororem suam filiam patris
sui vel filiam matris suae et viderit turpitudinem eius illaque conspexerit fratris ignominiam nefariam
rem operati sunt occidentur in conspectu populi sui eo quod turpitudinem suam mutuo revelarint
et portabunt iniquitatem suam 18 qui coierit cum muliere in fluxu menstruo et revelaverit
turpitudinem eius ipsaque aperuerit fontem sanguinis sui interficientur ambo de medio populi sui
19 turpitudinem materterae tuae et amitae tuae non discoperies qui hoc fecerit ignominiam carnis
suae nudavit portabunt ambo iniquitatem suam 20 qui coierit cum uxore patrui vel avunculi sui et
revelaverit ignominiam cognationis suae portabunt ambo peccatum suum absque liberis morientur
21 qui duxerit uxorem fratris sui rem facit inlicitam turpitudinem fratris sui revelavit absque filiis
erunt 22 custodite leges meas atque iudicia et facite ea ne et vos evomat terra quam intraturi estis
et habitaturi 23 nolite ambulare in legitimis nationum quas ego expulsurus sum ante vos omnia
enim haec fecerunt et abominatus sum eos 24 vobis autem loquor possidete terram eorum quam
dabo vobis in hereditatem terram fluentem lacte et melle ego Dominus Deus vester qui separavi
vos a ceteris populis 25 separate ergo et vos iumentum mundum ab inmundo et avem mundam ab
inmunda ne polluatis animas vestras in pecore et in avibus et cunctis quae moventur in terra et quae
vobis ostendi esse polluta 26 eritis sancti mihi quia sanctus ego sum Dominus et separavi vos a

ceteris populis ut essetis mei [27] vir sive mulier in quibus pythonicus vel divinationis fuerit spiritus
morte moriantur lapidibus obruent eos sanguis eorum sit super illos

Chapter 21

[1] dixit quoque Dominus ad Mosen loquere ad sacerdotes filios Aaron et dices eis ne contaminetur
sacerdos in mortibus civium suorum [2] nisi tantum in consanguineis ac propinquis id est super matre
et patre et filio ac filia fratre quoque [3] et sorore virgine quae non est nupta viro [4] sed nec in principe
populi sui contaminabitur [5] non radent caput nec barbam neque in carnibus suis facient incisuras
[6] sancti erunt Deo suo et non polluent nomen eius incensum enim Domini et panes Dei sui offerunt
et ideo sancti erunt [7] scortum et vile prostibulum non ducet uxorem nec eam quae repudiata est a
marito quia consecratus est Deo suo [8] et panes propositionis offert sit ergo sanctus quia et ego
sanctus sum Dominus qui sanctifico vos [9] sacerdotis filia si deprehensa fuerit in stupro et violaverit
nomen patris sui flammis exuretur [10] pontifex id est sacerdos maximus inter fratres suos super
cuius caput fusum est unctionis oleum et cuius manus in sacerdotio consecratae sunt vestitusque
est sanctis vestibus caput suum non discoperiet vestimenta non scindet [11] et ad omnem mortuum
non ingredietur omnino super patre quoque suo et matre non contaminabitur [12] nec egredietur de
sanctis ne polluat sanctuarium Domini quia oleum sanctae unctionis Dei sui super eum est ego
Dominus [13] virginem ducet uxorem [14] viduam et repudiatam et sordidam atque meretricem non
accipiet sed puellam de populo suo [15] ne commisceat stirpem generis sui vulgo gentis suae quia
ego Dominus qui sanctifico eum [16] locutusque est Dominus ad Mosen dicens [17] loquere ad Aaron
homo de semine tuo per familias qui habuerit maculam non offeret panes Deo suo [18] nec accedet
ad ministerium eius si caecus fuerit si claudus si vel parvo vel grandi et torto naso [19] si fracto pede
si manu [20] si gibbus si lippus si albuginem habens in oculo si iugem scabiem si inpetiginem in
corpore vel hirniosus [21] omnis qui habuerit maculam de semine Aaron sacerdotis non accedet
offerre hostias Domino nec panes Deo suo [22] vescetur tamen panibus qui offeruntur in sanctuario

23 ita dumtaxat ut intra velum non ingrediatur nec accedat ad altare quia maculam habet et
contaminare non debet sanctuarium meum ego Dominus qui sanctifico eos 24 locutus est ergo
Moses ad Aaron et filios eius et ad omnem Israhel cuncta quae sibi fuerant imperata

Chapter 22

1 locutus quoque est Dominus ad Mosen dicens 2 loquere ad Aaron et ad filios eius ut caveant
ab his quae consecrata sunt filiorum Israhel et non contaminent nomen sanctificatorum mihi quae
ipsi offerunt ego Dominus 3 dic ad eos et ad posteros eorum omnis homo qui accesserit de stirpe
vestra ad ea quae consecrata sunt et quae obtulerunt filii Israhel Domino in quo est inmunditia
peribit coram Domino ego sum Dominus 4 homo de semine Aaron qui fuerit leprosus aut patiens
fluxum seminis non vescetur de his quae sanctificata sunt mihi donec sanetur qui tetigerit inmundum
super mortuo et ex quo egreditur semen quasi coitus 5 et qui tangit reptile et quodlibet inmundum
cuius tactus est sordidus 6 inmundus erit usque ad vesperum et non vescetur his quae sanctificata
sunt sed cum laverit carnem suam aqua 7 et occubuerit sol tunc mundatus vescetur de sanctificatis
quia cibus illius est 8 morticinum et captum a bestia non comedent nec polluentur in eis ego sum
Dominus 9 custodient praecepta mea ut non subiaceant peccato et moriantur in sanctuario cum
polluerint illud ego Dominus qui sanctifico eos 10 omnis alienigena non comedet de sanctificatis
inquilinus sacerdotis et mercennarius non vescentur ex eis 11 quem autem sacerdos emerit et qui
vernaculus domus eius fuerit hii comedent ex eis 12 si filia sacerdotis cuilibet ex populo nupta
fuerit de his quae sanctificata sunt et de primitiis non vescetur 13 sin autem vidua vel repudiata et
absque liberis reversa fuerit ad domum patris sui sicut puella consuerat aletur cibis patris sui omnis
alienigena comedendi ex eis non habet potestatem 14 qui comederit de sanctificatis per ignorantiam
addet quintam partem cum eo quod comedit et dabit sacerdoti in sanctuarium 15 nec contaminabunt
sanctificata filiorum Israhel quae offerunt Domino 16 ne forte sustineant iniquitatem delicti sui
cum sanctificata comederint ego Dominus qui sanctifico eos 17 locutus est Dominus ad Mosen
dicens 18 loquere ad Aaron et filios eius et ad omnes filios Israhel dicesque ad eos homo de domo
Israhel et de advenis qui habitant apud vos qui obtulerit oblationem suam vel vota solvens vel

sponte offerens quicquid illud obtulerit in holocaustum Domini [19] ut offeratur per vos masculus
inmaculatus erit ex bubus et ex ovibus et ex capris [20] si maculam habuerit non offeretis neque erit
acceptabile [21] homo qui obtulerit victimam pacificorum Domino vel vota solvens vel sponte offerens
tam de bubus quam de ovibus inmaculatum offeret ut acceptabile sit omnis macula non erit in eo
[22] si caecum fuerit si fractum si cicatricem habens si papulas aut scabiem vel inpetiginem non
offeretis ea Domino neque adolebitis ex eis super altare Domini [23] bovem et ovem aure et cauda
amputatis voluntarie offerre potes votum autem ex his solvi non potest [24] omne animal quod vel
contritis vel tunsis vel sectis ablatisque testiculis est non offeretis Domino et in terra vestra hoc
omnino ne faciatis [25] de manu alienigenae non offeretis panes Deo vestro et quicquid aliud dare
voluerint quia corrupta et maculata sunt omnia non suscipietis ea [26] locutusque est Dominus ad
Mosen dicens [27] bos ovis et capra cum genita fuerint septem diebus erunt sub ubere matris suae
die autem octavo et deinceps offerri poterunt Domino [28] sive illa bos sive ovis non immolabuntur
una die cum fetibus suis [29] si immolaveritis hostiam pro gratiarum actione Domino ut possit esse
placabilis [30] eodem die comedetis eam non remanebit quicquam in mane alterius diei ego Dominus
[31] custodite mandata mea et facite ea ego Dominus [32] ne polluatis nomen meum sanctum ut
sanctificer in medio filiorum Israhel ego Dominus qui sanctifico vos [33] et eduxi de terra Aegypti
ut essem vobis in Deum ego Dominus

Chapter 23

[1] locutus est Dominus ad Mosen dicens [2] loquere filiis Israhel et dices ad eos hae sunt feriae
Domini quas vocabitis sanctas [3] sex diebus facietis opus dies septimus quia sabbati requies est
vocabitur sanctus omne opus non facietis in eo sabbatum Domini est in cunctis habitationibus
vestris [4] hae sunt ergo feriae Domini sanctae quas celebrare debetis temporibus suis [5] mense primo
quartadecima die mensis ad vesperum phase Domini est [6] et quintadecima die mensis huius
sollemnitas azymorum Domini est septem diebus azyma comedetis [7] dies primus erit vobis
celeberrimus sanctusque omne opus servile non facietis in eo [8] sed offeretis sacrificium in igne

Domino septem diebus dies autem septimus erit celebrior et sanctior nullumque servile opus fiet
in eo 9 locutusque est Dominus ad Mosen dicens 10 loquere filiis Israhel et dices ad eos cum ingressi
fueritis terram quam ego dabo vobis et messueritis segetem feretis manipulos spicarum primitias
messis vestrae ad sacerdotem 11 qui elevabit fasciculum coram Domino ut acceptabile sit pro vobis
altero die sabbati et sanctificabit illum 12 atque in eodem die quo manipulus consecratur caedetur
agnus inmaculatus anniculus in holocaustum Domini 13 et libamenta offerentur cum eo duae
decimae similae conspersae oleo in incensum Domini odoremque suavissimum liba quoque vini
quarta pars hin 14 panem et pulentam et pultes non comedetis ex segete usque ad diem qua offeratis
ex ea Deo vestro praeceptum est sempiternum in generationibus cunctisque habitaculis vestris
15 numerabitis ergo ab altero die sabbati in quo obtulistis manipulum primitiarum septem ebdomadas
plenas 16 usque ad alteram diem expletionis ebdomadae septimae id est quinquaginta dies et sic
offeretis sacrificium novum Domino 17 ex omnibus habitaculis vestris panes primitiarum duos de
duabus decimis similae fermentatae quos coquetis in primitias Domini 18 offeretisque cum panibus
septem agnos inmaculatos anniculos et vitulum de armento unum et arietes duos et erunt in
holocausto cum libamentis suis in odorem suavissimum Domino 19 facietis et hircum pro peccato
duosque agnos anniculos hostias pacificorum 20 cumque elevaverit eos sacerdos cum panibus
primitiarum coram Domino cedent in usum eius 21 et vocabitis hunc diem celeberrimum atque
sanctissimum omne opus servile non facietis in eo legitimum sempiternum erit in cunctis habitaculis
et generationibus vestris 22 postquam autem messueritis segetem terrae vestrae non secabitis eam
usque ad solum nec remanentes spicas colligetis sed pauperibus et peregrinis dimittetis eas ego
Dominus Deus vester 23 locutusque est Dominus ad Mosen dicens 24 loquere filiis Israhel mense
septimo prima die mensis erit vobis sabbatum memorabile clangentibus tubis et vocabitur sanctum
25 omne opus servile non facietis in eo et offeretis holocaustum Domino 26 locutusque est Dominus
ad Mosen dicens 27 decimo die mensis huius septimi dies expiationum erit celeberrimus et vocabitur
sanctus adfligetisque animas vestras in eo et offeretis holocaustum Domino 28 omne opus non
facietis in tempore diei huius quia dies propitiationis est ut propitietur vobis Dominus Deus vester
29 omnis anima quae adflicta non fuerit die hoc peribit de populis suis 30 et quae operis quippiam
fecerit delebo eam de populo suo 31 nihil ergo operis facietis in eo legitimum sempiternum erit
vobis in cunctis generationibus et habitationibus vestris 32 sabbatum requietionis est adfligetis

animas vestras die nono mensis a vespero usque ad vesperum celebrabitis sabbata vestra 33 et
locutus est Dominus ad Mosen dicens 34 loquere filiis Israhel a quintodecimo die mensis huius
septimi erunt feriae tabernaculorum septem diebus Domino 35 dies primus vocabitur celeberrimus
atque sanctissimus omne opus servile non facietis 36 et septem diebus offeretis holocausta Domino
dies quoque octavus erit celeberrimus atque sanctissimus et offeretis holocaustum Domino est enim
coetus atque collectae omne opus servile non facietis in eo 37 hae sunt feriae Domini quas vocabitis
celeberrimas et sanctissimas offeretisque in eis oblationes Domino holocausta et libamenta iuxta
ritum uniuscuiusque diei 38 exceptis sabbatis Domini donisque vestris et quae offertis ex voto vel
quae sponte tribuitis Domino 39 a quintodecimo ergo die mensis septimi quando congregaveritis
omnes fructus terrae vestrae celebrabitis ferias Domini septem diebus die primo et die octavo erit
sabbatum id est requies 40 sumetisque vobis die primo fructus arboris pulcherrimae spatulasque
palmarum et ramos ligni densarum frondium et salices de torrente et laetabimini coram Domino
Deo vestro 41 celebrabitisque sollemnitatem eius septem diebus per annum legitimum sempiternum
erit in generationibus vestris mense septimo festa celebrabitis 42 et habitabitis in umbraculis septem
diebus omnis qui de genere est Israhel manebit in tabernaculis 43 ut discant posteri vestri quod in
tabernaculis habitare fecerim filios Israhel cum educerem eos de terra Aegypti ego Dominus Deus
vester 44 locutusque est Moses super sollemnitatibus Domini ad filios Israhel

Chapter 24

1 et locutus est Dominus ad Mosen dicens 2 praecipe filiis Israhel ut adferant tibi oleum de olivis
purissimum ac lucidum ad concinnandas lucernas iugiter 3 extra velum testimonii in tabernaculo
foederis ponetque eas Aaron a vespere usque in mane coram Domino cultu rituque perpetuo in
generationibus vestris 4 super candelabro mundissimo ponentur semper in conspectu Domini
5 accipies quoque similam et coques ex ea duodecim panes qui singuli habebunt duas decimas
6 quorum senos altrinsecus super mensam purissimam coram Domino statues 7 et pones super eos
tus lucidissimum ut sit panis in monumentum oblationis Domini 8 per singula sabbata mutabuntur
coram Domino suscepti a filiis Israhel foedere sempiterno 9 eruntque Aaron et filiorum eius ut

comedant eos in loco sancto quia sanctum sanctorum est de sacrificiis Domini iure perpetuo 10 ecce
autem egressus filius mulieris israhelitis quem pepererat de viro aegyptio inter filios Israhel iurgatus
est in castris cum viro israhelite 11 cumque blasphemasset nomen et maledixisset ei adductus est
ad Mosen vocabatur autem mater eius Salumith filia Dabri de tribu Dan 12 miseruntque eum in
carcerem donec nossent quid iuberet Dominus 13 qui locutus est ad Mosen 14 dicens educ
blasphemum extra castra et ponant omnes qui audierunt manus suas super caput eius et lapidet eum
populus universus 15 et ad filios Israhel loqueris homo qui maledixerit Deo suo portabit peccatum
suum 16 et qui blasphemaverit nomen Domini morte moriatur lapidibus opprimet eum omnis
multitudo sive ille civis seu peregrinus fuerit qui blasphemaverit nomen Domini morte moriatur
17 qui percusserit et occiderit hominem morte moriatur 18 qui percusserit animal reddat vicarium
id est animam pro anima 19 qui inrogaverit maculam cuilibet civium suorum sicut fecit fiet ei
20 fracturam pro fractura oculum pro oculo dentem pro dente restituet qualem inflixerit maculam
talem sustinere cogetur 21 qui percusserit iumentum reddet aliud qui percusserit hominem punietur
22 aequum iudicium sit inter vos sive peregrinus sive civis peccaverit quia ego sum Dominus Deus
vester 23 locutusque est Moses ad filios Israhel et eduxerunt eum qui blasphemaverat extra castra
ac lapidibus oppresserunt feceruntque filii Israhel sicut praeceperat Dominus Mosi

Chapter 25

1 locutusque est Dominus ad Mosen in monte Sinai dicens 2 loquere filiis Israhel et dices ad
eos quando ingressi fueritis terram quam ego dabo vobis sabbatizet sabbatum Domini 3 sex annis
seres agrum tuum et sex annis putabis vineam tuam colligesque fructus eius 4 septimo autem anno
sabbatum erit terrae requietionis Domini agrum non seres et vineam non putabis 5 quae sponte
gignit humus non metes et uvas primitiarum tuarum non colliges quasi vindemiam annus enim
requietionis terrae est 6 sed erunt vobis in cibum tibi et servo tuo ancillae et mercennario tuo et
advenae qui peregrinantur apud te 7 iumentis tuis et pecoribus omnia quae nascuntur praebebunt
cibum 8 numerabis quoque tibi septem ebdomades annorum id est septem septies quae simul faciunt

annos quadraginta novem 9 et clanges bucina mense septimo decima die mensis propitiationis
tempore in universa terra vestra 10 sanctificabisque annum quinquagesimum et vocabis remissionem
cunctis habitatoribus terrae tuae ipse est enim iobeleus revertetur homo ad possessionem suam et
unusquisque rediet ad familiam pristinam 11 quia iobeleus est et quinquagesimus annus non seretis
neque metetis sponte in agro nascentia et primitias vindemiae non colligetis 12 ob sanctificationem
iobelei sed statim ablata comedetis 13 anno iobelei redient omnes ad possessiones suas 14 quando
vendes quippiam civi tuo vel emes ab eo ne contristes fratrem tuum sed iuxta numerum annorum
iobelei emes ab eo 15 et iuxta supputationem frugum vendet tibi 16 quanto plus anni remanserint
post iobeleum tanto crescet et pretium et quanto minus temporis numeraveris tanto minoris et emptio
constabit tempus enim frugum vendet tibi 17 nolite adfligere contribules vestros sed timeat
unusquisque Deum suum quia ego Dominus Deus vester 18 facite praecepta mea et iudicia custodite
et implete ea ut habitare possitis in terra absque ullo pavore 19 et gignat vobis humus fructus suos
quibus vescamini usque ad saturitatem nullius impetum formidantes 20 quod si dixeritis quid
comedemus anno septimo si non seruerimus neque collegerimus fruges nostras 21 dabo
benedictionem meam vobis anno sexto et faciet fructus trium annorum 22 seretisque anno octavo
et comedetis veteres fruges usque ad nonum annum donec nova nascantur edetis vetera 23 terra
quoque non veniet in perpetuum quia mea est et vos advenae et coloni mei estis 24 unde cuncta
regio possessionis vestrae sub redemptionis condicione vendetur 25 si adtenuatus frater tuus
vendiderit possessiunculam suam et voluerit propinquus eius potest redimere quod ille vendiderat
26 sin autem non habuerit proximum et ipse pretium ad redimendum potuerit invenire
27 conputabuntur fructus ex eo tempore quo vendidit et quod reliquum est reddet emptori sicque
recipiet possessionem suam 28 quod si non invenerit manus eius ut reddat pretium habebit emptor
quod emerat usque ad annum iobeleum in ipso enim omnis venditio redit ad dominum et ad
possessorem pristinum 29 qui vendiderit domum intra urbis muros habebit licentiam redimendi
donec unus impleatur annus 30 si non redemerit et anni circulus fuerit evolutus emptor possidebit
eam et posteri eius in perpetuum et redimi non poterit etiam in iobeleo 31 sin autem in villa fuerit
domus quae muros non habet agrorum iure vendetur si ante redempta non fuerit in iobeleo revertetur

ad dominum 32 aedes Levitarum quae in urbibus sunt semper possunt redimi 33 si redemptae non
fuerint in iobeleo revertentur ad dominos quia domus urbium leviticarum pro possessionibus sunt
inter filios Israhel 34 suburbana autem eorum non venient quia possessio sempiterna est 35 si
adtenuatus fuerit frater tuus et infirmus manu et susceperis eum quasi advenam et peregrinum et
vixerit tecum 36 ne accipias usuras ab eo nec amplius quam dedisti time Deum tuum ut vivere
possit frater tuus apud te 37 pecuniam tuam non dabis ei ad usuram et frugum superabundantiam
non exiges 38 ego Dominus Deus vester qui eduxi vos de terra Aegypti ut darem vobis terram
Chanaan et essem vester Deus 39 si paupertate conpulsus vendiderit se tibi frater tuus non eum
opprimes servitute famulorum 40 sed quasi mercennarius et colonus erit usque ad annum iobeleum
operabitur apud te 41 et postea egredietur cum liberis suis et revertetur ad cognationem et ad
possessionem patrum suorum 42 mei enim servi sunt et ego eduxi eos de terra Aegypti non venient
condicione servorum 43 ne adfligas eum per potentiam sed metuito Deum tuum 44 servus et ancilla
sint vobis de nationibus quae in circuitu vestro sunt 45 et de advenis qui peregrinantur apud vos
vel qui ex his nati fuerint in terra vestra hos habebitis famulos 46 et hereditario iure transmittetis
ad posteros ac possidebitis in aeternum fratres autem vestros filios Israhel ne opprimatis per
potentiam 47 si invaluerit apud vos manus advenae atque peregrini et adtenuatus frater tuus vendiderit
se ei aut cuiquam de stirpe eius 48 post venditionem potest redimi qui voluerit ex fratribus suis
redimet eum 49 et patruus et patruelis et consanguineus et adfinis sin autem et ipse potuerit redimet
se 50 supputatis dumtaxat annis a tempore venditionis suae usque ad annum iobeleum et pecunia
qua venditus fuerat iuxta annorum numerum et rationem mercennarii supputata 51 si plures fuerint
anni qui remanent usque ad iobeleum secundum hos reddet et pretium 52 si pauci ponet rationem
cum eo iuxta annorum numerum et reddet emptori quod reliquum est annorum 53 quibus ante
servivit mercedibus inputatis non adfliget eum violenter in conspectu tuo 54 quod si per haec redimi
non potuerit anno iobeleo egredietur cum liberis suis 55 mei sunt enim servi filii Israhel quos eduxi
de terra Aegypti

Chapter 26

1 ego Dominus Deus vester non facietis vobis idolum et sculptile nec titulos erigetis nec insignem
lapidem ponetis in terra vestra ut adoretis eum ego enim sum Dominus Deus vester 2 custodite
sabbata mea et pavete ad sanctuarium meum ego Dominus 3 si in praeceptis meis ambulaveritis et
mandata mea custodieritis et feceritis ea dabo vobis pluvias temporibus suis 4 et terra gignet germen
suum et pomis arbores replebuntur 5 adprehendet messium tritura vindemiam et vindemia occupabit
sementem et comedetis panem vestrum in saturitatem et absque pavore habitabitis in terra vestra
6 dabo pacem in finibus vestris dormietis et non erit qui exterreat auferam malas bestias et gladius
non transibit terminos vestros 7 persequemini inimicos vestros et corruent coram vobis 8 persequentur
quinque de vestris centum alienos et centum ex vobis decem milia cadent inimici vestri in conspectu
vestro gladio 9 respiciam vos et crescere faciam multiplicabimini et firmabo pactum meum vobiscum
10 comedetis vetustissima veterum et vetera novis supervenientibus proicietis 11 ponam tabernaculum
meum in medio vestri et non abiciet vos anima mea 12 ambulabo inter vos et ero vester Deus vosque
eritis populus meus 13 ego Dominus Deus vester qui eduxi vos de terra Aegyptiorum ne serviretis
eis et qui confregi catenas cervicum vestrarum ut incederetis erecti 14 quod si non audieritis me
nec feceritis omnia mandata mea 15 si spreveritis leges meas et iudicia mea contempseritis ut non
faciatis ea quae a me constituta sunt et ad irritum perducatis pactum meum 16 ego quoque haec
faciam vobis visitabo vos velociter in egestate et ardore qui conficiat oculos vestros et consumat
animas frustra seretis sementem quae ab hostibus devorabitur 17 ponam faciem meam contra vos
et corruetis coram hostibus vestris et subiciemini his qui oderunt vos fugietis nemine persequente
18 sin autem nec sic oboedieritis mihi addam correptiones vestras septuplum propter peccata vestra
19 et conteram superbiam duritiae vestrae daboque caelum vobis desuper sicut ferrum et terram
aeneam 20 consumetur in cassum labor vester non proferet terra germen nec arbores poma praebebunt
21 si ambulaveritis ex adverso mihi nec volueritis audire me addam plagas vestras usque in septuplum
propter peccata vestra 22 emittamque in vos bestias agri quae consumant et vos et pecora vestra et
ad paucitatem cuncta redigant desertaeque fiant viae vestrae 23 quod si nec sic volueritis recipere

disciplinam sed ambulaveritis ex adverso mihi 24 ego quoque contra vos adversus incedam et
percutiam vos septies propter peccata vestra 25 inducamque super vos gladium ultorem foederis
mei cumque confugeritis in urbes mittam pestilentiam in medio vestri et trademini hostium manibus
26 postquam confregero baculum panis vestri ita ut decem mulieres in uno clibano coquant panes
et reddant eos ad pondus et comedetis et non saturabimini 27 sin autem nec per haec audieritis me
sed ambulaveritis contra me 28 et ego incedam adversum vos in furore contrario et corripiam vos
septem plagis propter peccata vestra 29 ita ut comedatis carnes filiorum et filiarum vestrarum
30 destruam excelsa vestra et simulacra confringam cadetis inter ruinas idolorum vestrorum et
abominabitur vos anima mea 31 in tantum ut urbes vestras redigam in solitudinem et deserta faciam
sanctuaria vestra nec recipiam ultra odorem suavissimum 32 disperdamque terram vestram et
stupebunt super ea inimici vestri cum habitatores illius fuerint 33 vos autem dispergam in gentes
et evaginabo post vos gladium eritque terra vestra deserta et civitates dirutae 34 tunc placebunt
terrae sabbata sua cunctis diebus solitudinis suae quando fueritis 35 in terra hostili sabbatizabit et
requiescet in sabbatis solitudinis suae eo quod non requieverit in sabbatis vestris quando habitabatis
in ea 36 et qui de vobis remanserint dabo pavorem in cordibus eorum in regionibus hostium terrebit
eos sonitus folii volantis et ita fugient quasi gladium cadent nullo sequente 37 et corruent singuli
super fratres suos quasi bella fugientes nemo vestrum inimicis audebit resistere 38 peribitis inter
gentes et hostilis vos terra consumet 39 quod si et de his aliqui remanserint tabescent in iniquitatibus
suis in terra inimicorum suorum et propter peccata patrum suorum et sua adfligentur 40 donec
confiteantur iniquitates suas et maiorum suorum quibus praevaricati sunt in me et ambulaverunt
ex adverso mihi 41 ambulabo igitur et ego contra eos et inducam illos in terram hostilem donec
erubescat incircumcisa mens eorum tunc orabunt pro impietatibus suis 42 et recordabor foederis
mei quod pepigi cum Iacob et Isaac et Abraham terrae quoque memor ero 43 quae cum relicta fuerit
ab eis conplacebit sibi in sabbatis suis patiens solitudinem propter illos ipsi vero rogabunt pro
peccatis suis eo quod abiecerint iudicia mea et leges meas despexerint 44 et tamen etiam cum essent
in terra hostili non penitus abieci eos neque sic despexi ut consumerentur et irritum facerem pactum
meum cum eis ego enim sum Dominus Deus eorum 45 et recordabor foederis mei pristini quando

eduxi eos de terra Aegypti in conspectu gentium ut essem Deus eorum ego Dominus Deus haec
sunt praecepta atque iudicia et leges quas dedit Dominus inter se et inter filios Israhel in monte
Sinai per manum Mosi

Chapter 27

1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens 2 loquere filiis Israhel et dices ad eos homo qui
votum fecerit et spoponderit Deo animam suam sub aestimatione dabit pretium 3 si fuerit masculus
a vicesimo usque ad sexagesimum annum dabit quinquaginta siclos argenti ad mensuram sanctuarii
4 si mulier triginta 5 a quinto autem anno usque ad vicesimum masculus dabit viginti siclos femina
decem 6 ab uno mense usque ad annum quintum pro masculo dabuntur quinque sicli pro femina
tres 7 sexagenarius et ultra masculus dabit quindecim siclos femina decem 8 si pauper fuerit et
aestimationem reddere non valebit stabit coram sacerdote et quantum ille aestimaverit et viderit
eum posse reddere tantum dabit 9 animal autem quod immolari potest Domino si quis voverit
sanctum erit 10 et mutari non poterit id est nec melius malo nec peius bono quod si mutaverit et
ipsum quod mutatum est et illud pro quo mutatum est consecratum erit Domino 11 animal inmundum
quod immolari Domino non potest si quis voverit adducetur ante sacerdotem 12 qui diiudicans
utrum bonum an malum sit statuet pretium 13 quod si dare voluerit is qui offert addet supra
aestimationis quintam partem 14 homo si voverit domum suam et sanctificaverit Domino considerabit
eam sacerdos utrum bona an mala sit et iuxta pretium quod ab eo fuerit constitutum venundabitur
15 sin autem ille qui voverat voluerit redimere eam dabit quintam partem aestimationis supra et
habebit domum 16 quod si agrum possessionis suae voverit et consecraverit Domino iuxta mensuram
sementis aestimabitur pretium si triginta modiis hordei seritur terra quinquaginta siclis veniet argenti
17 si statim ab anno incipientis iobelei voverit agrum quanto valere potest tanto aestimabitur 18 sin
autem post aliquantum temporis supputabit sacerdos pecuniam iuxta annorum qui reliqui sunt
numerum usque ad iobeleum et detrahetur ex pretio 19 quod si voluerit redimere agrum ille qui
voverat addet quintam partem aestimatae pecuniae et possidebit eum 20 sin autem noluerit redimere
sed alteri cuilibet fuerit venundatus ultra eum qui voverat redimere non poterit 21 quia cum iobelei

venerit dies sanctificatus erit Domino et possessio consecrata ad ius pertinet sacerdotum [22] si ager
emptus et non de possessione maiorum sanctificatus fuerit Domino [23] supputabit sacerdos iuxta
annorum numerum usque ad iobeleum pretium et dabit ille qui voverat eum Domino [24] in iobeleo
autem revertetur ad priorem dominum qui vendiderat eum et habuerat in sortem possessionis suae
[25] omnis aestimatio siclo sanctuarii ponderabitur siclus viginti obolos habet [26] primogenita quae
ad Dominum pertinent nemo sanctificare poterit et vovere sive bos sive ovis fuerit Domini sunt
[27] quod si inmundum est animal redimet qui obtulit iuxta aestimationem tuam et addet quintam
partem pretii si redimere noluerit vendetur alteri quantocumque a te fuerit aestimatum [28] omne
quod Domino consecratur sive homo fuerit sive animal sive ager non veniet nec redimi poterit
quicquid semel fuerit consecratum sanctum sanctorum erit Domino [29] et omnis consecratio quae
offertur ab homine non redimetur sed morte morietur [30] omnes decimae terrae sive de frugibus
sive de pomis arborum Domini sunt et illi sanctificantur [31] si quis autem voluerit redimere decimas
suas addet quintam partem earum [32] omnium decimarum boves et oves et caprae quae sub pastoris
virga transeunt quicquid decimum venerit sanctificabitur Domino [33] non eligetur nec bonum nec
malum nec altero commutabitur si quis mutaverit et quod mutatum est et pro quo mutatum est
sanctificabitur Domino et non redimetur

Numbers

Chapter 1

[1] locutusque est Dominus ad Mosen in deserto Sinai in tabernaculo foederis prima die mensis
secundi anno altero egressionis eorum ex Aegypto dicens [2] tollite summam universae congregationis
filiorum Israhel per cognationes et domos suas et nomina singulorum quicquid sexus est masculini
[3] a vicesimo anno et supra omnium virorum fortium ex Israhel et numerabitis eos per turmas suas
tu et Aaron [4] eruntque vobiscum principes tribuum ac domorum in cognationibus suis [5] quorum
ista sunt nomina de Ruben Elisur filius Sedeur [6] de Symeon Salamihel filius Surisaddai [7] de Iuda
Naasson filius Aminadab [8] de Isachar Nathanahel filius Suar [9] de Zabulon Heliab filius Helon

10
filiorum autem Ioseph de Ephraim Helisama filius Ammiud de Manasse Gamalihel filius Phadassur
11 12 13
de Beniamin Abidan filius Gedeonis de Dan Ahiezer filius Amisaddai de Aser Phegihel
14 15 16
filius Ochran de Gad Heliasaph filius Duhel de Nepthali Ahira filius Henan hii nobilissimi
17
principes multitudinis per tribus et cognationes suas et capita exercitus Israhel quos tulerunt
18
Moses et Aaron cum omni vulgi multitudine et congregaverunt primo die mensis secundi
recensentes eos per cognationes et domos ac familias et capita et nomina singulorum a vicesimo
19 20
anno et supra sicut praeceperat Dominus Mosi numeratique sunt in deserto Sinai de Ruben
primogenito Israhelis per generationes et familias ac domos suas et nomina capitum singulorum
21
omne quod sexus est masculini a vicesimo anno et supra procedentium ad bellum quadraginta
22
sex milia quingenti de filiis Symeon per generationes et familias ac domos cognationum suarum
recensiti sunt per nomina et capita singulorum omne quod sexus est masculini a vicesimo anno et
23 24
supra procedentium ad bellum quinquaginta novem milia trecenti de filiis Gad per generationes
et familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum a viginti annis et
25 26
supra omnes qui ad bella procederent quadraginta quinque milia sescenti quinquaginta de
filiis Iuda per generationes et familias ac domos cognationum suarum per nomina singulorum a
27
vicesimo anno et supra omnes qui poterant ad bella procedere recensiti sunt septuaginta quattuor
28
milia sescenti de filiis Isachar per generationes et familias ac domos cognationum suarum per
29
nomina singulorum a vicesimo anno et supra omnes qui ad bella procederent recensiti sunt
30
quinquaginta quattuor milia quadringenti de filiis Zabulon per generationes et familias ac domos
cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum a vicesimo anno et supra omnes qui
31 32
poterant ad bella procedere quinquaginta septem milia quadringenti de filiis Ioseph filiorum
Ephraim per generationes et familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina
33
singulorum a vicesimo anno et supra omnes qui poterant ad bella procedere quadraginta milia
34
quingenti porro filiorum Manasse per generationes et familias ac domos cognationum suarum
recensiti sunt per nomina singulorum a viginti annis et supra omnes qui poterant ad bella procedere
35 36
triginta duo milia ducenti de filiis Beniamin per generationes et familias ac domos cognationum
suarum recensiti sunt nominibus singulorum a vicesimo anno et supra omnes qui poterant ad bella
37 38
procedere triginta quinque milia quadringenti de filiis Dan per generationes et familias ac
domos cognationum suarum recensiti sunt nominibus singulorum a vicesimo anno et supra omnes

qui poterant ad bella procedere [39] sexaginta duo milia septingenti [40] de filiis Aser per generationes
et familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina singulorum a vicesimo anno
et supra omnes qui poterant ad bella procedere [41] quadraginta milia et mille quingenti [42] de filiis
Nepthali per generationes et familias ac domos cognationum suarum recensiti sunt nominibus
singulorum a vicesimo anno et supra omnes qui poterant ad bella procedere [43] quinquaginta tria
milia quadringenti [44] hii sunt quos numeraverunt Moses et Aaron et duodecim principes Israhel
singulos per domos cognationum suarum [45] fueruntque omnes filiorum Israhel per domos et familias
suas a vicesimo anno et supra qui poterant ad bella procedere [46] sescenta tria milia virorum quingenti
quinquaginta [47] Levitae autem in tribu familiarum suarum non sunt numerati cum eis [48] locutusque
est Dominus ad Mosen dicens [49] tribum Levi noli numerare neque ponas summam eorum cum
filiis Israhel [50] sed constitue eos super tabernaculum testimonii cuncta vasa eius et quicquid ad
caerimonias pertinet ipsi portabunt tabernaculum et omnia utensilia eius et erunt in ministerio ac
per gyrum tabernaculi metabuntur [51] cum proficiscendum fuerit deponent Levitae tabernaculum
cum castra metanda erigent quisquis externorum accesserit occidetur [52] metabuntur autem castra
filii Israhel unusquisque per turmas et cuneos atque exercitum suum [53] porro Levitae per gyrum
tabernaculi figent tentoria ne fiat indignatio super multitudinem filiorum Israhel et excubabunt in
custodiis tabernaculi testimonii [54] fecerunt ergo filii Israhel iuxta omnia quae praeceperat Dominus
Mosi

Chapter 2

[1] locutusque est Dominus ad Mosen et Aaron dicens [2] singuli per turmas signa atque vexilla et
domos cognationum suarum castrametabuntur filiorum Israhel per gyrum tabernaculi foederis [3] ad
orientem Iudas figet tentoria per turmas exercitus sui eritque princeps filiorum eius Naasson filius
Aminadab [4] et omnis de stirpe eius summa pugnantium septuaginta quattuor milia sescentorum
[5] iuxta eum castrametati sunt de tribu Isachar quorum princeps fuit Nathanahel filius Suar [6] et omnis
numerus pugnatorum eius quinquaginta quattuor milia quadringenti [7] in tribu Zabulon princeps
fuit Heliab filius Helon [8] omnis de stirpe eius exercitus pugnatorum quinquaginta septem milia

quadringenti 9 universi qui in castris Iudae adnumerati sunt fuerunt centum octoginta sex milia
quadringenti et per turmas suas primi egredientur 10 in castris filiorum Ruben ad meridianam
plagam erit princeps Elisur filius Sedeur 11 et cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt
quadraginta sex milia quingenti 12 iuxta eum castrametati sunt de tribu Symeon quorum princeps
fuit Salamihel filius Surisaddai 13 et cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt
quinquaginta novem milia trecenti 14 in tribu Gad princeps fuit Heliasaph filius Duhel 15 et cunctus
exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt quadraginta quinque milia sescenti quinquaginta
16 omnes qui recensiti sunt in castris Ruben centum quinquaginta milia et mille quadringenti
quinquaginta per turmas suas in secundo loco proficiscentur 17 levabitur autem tabernaculum
testimonii per officia Levitarum et turmas eorum quomodo erigetur ita et deponetur singuli per loca
et ordines suos proficiscentur 18 ad occidentalem plagam erunt castra filiorum Ephraim quorum
princeps fuit Helisama filius Ammiud 19 cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt
quadraginta milia quingenti 20 et cum eis tribus filiorum Manasse quorum princeps fuit Gamalihel
filius Phadassur 21 cunctus exercitus pugnatorum eius qui numerati sunt triginta duo milia ducenti
22 in tribu filiorum Beniamin princeps fuit Abidan filius Gedeonis 23 et cunctus exercitus pugnatorum
eius qui recensiti sunt triginta quinque milia quadringenti 24 omnes qui numerati sunt in castris
Ephraim centum octo milia centum per turmas suas tertii proficiscentur 25 ad aquilonis partem
castrametati sunt filii Dan quorum princeps fuit Ahiezer filius Amisaddai 26 cunctus exercitus
pugnatorum eius qui numerati sunt sexaginta duo milia septingenti 27 iuxta eum fixere tentoria de
tribu Aser quorum princeps fuit Phegihel filius Ochran 28 cunctus exercitus pugnatorum eius qui
numerati sunt quadraginta milia et mille quingenti 29 de tribu filiorum Nepthalim princeps fuit
Ahira filius Henan 30 cunctus exercitus pugnatorum eius quinquaginta tria milia quadringenti
31 omnes qui numerati sunt in castris Dan fuerunt centum quinquaginta septem milia sescenti et
novissimi proficiscentur 32 hic numerus filiorum Israhel per domos cognationum suarum et turmas
divisi exercitus sescenta tria milia quingenti quinquaginta 33 Levitae autem non sunt numerati inter
filios Israhel sic enim praecepit Dominus Mosi 34 feceruntque filii Israhel iuxta omnia quae

mandaverat Dominus castrametati sunt per turmas suas et profecti per familias ac domos patrum
suorum

Chapter 3

1 haec sunt generationes Aaron et Mosi in die qua locutus est Dominus ad Mosen in monte Sinai
2 et haec nomina filiorum Aaron primogenitus eius Nadab dein Abiu et Eleazar et Ithamar 3 haec
nomina filiorum Aaron sacerdotum qui uncti sunt et quorum repletae et consecratae manus ut
sacerdotio fungerentur 4 mortui sunt Nadab et Abiu cum offerrent ignem alienum in conspectu
Domini in deserto Sinai absque liberis functique sunt sacerdotio Eleazar et Ithamar coram Aaron
patre suo 5 locutus est Dominus ad Mosen dicens 6 adplica tribum Levi et fac stare in conspectu
Aaron sacerdotis ut ministrent ei et excubent 7 et observent quicquid ad cultum pertinet multitudinis
coram tabernaculo testimonii 8 et custodiant vasa tabernaculi servientes in ministerio eius 9 dabisque
dono Levitas 10 Aaron et filiis eius quibus traditi sunt a filiis Israhel Aaron autem et filios eius
constitues super cultum sacerdotii externus qui ad ministrandum accesserit morietur 11 locutusque
est Dominus ad Mosen dicens 12 ego tuli Levitas a filiis Israhel pro omni primogenito qui aperit
vulvam in filiis Israhel eruntque Levitae mei 13 meum est enim omne primogenitum ex quo percussi
primogenitos in terra Aegypti sanctificavi mihi quicquid primum nascitur in Israhel ab homine
usque ad pecus mei sunt ego Dominus 14 locutus est Dominus ad Mosen in deserto Sinai dicens
15 numera filios Levi per domos patrum suorum et familias omnem masculum ab uno mense et
supra 16 numeravit Moses ut praeceperat Dominus 17 et inventi sunt filii Levi per nomina sua
Gerson et Caath et Merari 18 filii Gerson Lebni et Semei 19 filii Caath Amram et Iessaar Hebron
et Ozihel 20 filii Merari Mooli et Musi 21 de Gerson fuere familiae duae lebnitica et semeitica
22 quarum numeratus est populus sexus masculini ab uno mense et supra septem milia quingentorum
23 hii post tabernaculum metabuntur ad occidentem 24 sub principe Eliasaph filio Lahel 25 et
habebunt excubias in tabernaculo foederis 26 ipsum tabernaculum et operimentum eius tentorium
quod trahitur ante fores tecti foederis et cortinas atrii tentorium quoque quod adpenditur in introitu
atrii tabernaculi et quicquid ad ritum altaris pertinet funes tabernaculi et omnia utensilia eius

27
cognatio Caath habebit populos Amramitas et Iessaaritas et Hebronitas et Ozihelitas hae sunt
28
familiae Caathitarum recensitae per nomina sua omnes generis masculini ab uno mense et supra
29
octo milia sescenti habebunt excubias sanctuarii et castrametabuntur ad meridianam plagam
30 31
principsque eorum erit Elisaphan filius Ozihel et custodient arcam mensamque et candelabrum
altaria et vasa sanctuarii in quibus ministratur et velum cunctamque huiuscemodi supellectilem
32
princeps autem principum Levitarum Eleazar filius Aaron sacerdotis erit super excubitores
33
custodiae sanctuarii at vero de Merari erunt populi Moolitae et Musitae recensiti per nomina
34 35
sua omnes generis masculini ab uno mense et supra sex milia ducenti princeps eorum Surihel
36
filius Abiahihel in plaga septentrionali castrametabuntur erunt sub custodia eorum tabulae
tabernaculi et vectes et columnae ac bases earum et omnia quae ad cultum huiuscemodi pertinent
37 38
columnaeque atrii per circuitum cum basibus suis et paxilli cum funibus castrametabuntur
ante tabernaculum foederis id est ad orientalem plagam Moses et Aaron cum filiis suis habentes
39
custodiam sanctuarii in medio filiorum Israhel quisquis alienus accesserit morietur omnes Levitae
quos numeraverunt Moses et Aaron iuxta praeceptum Domini per familias suas in genere masculino
40
a mense uno et supra fuerunt viginti duo milia et ait Dominus ad Mosen numera primogenitos
41
sexus masculini de filiis Israhel a mense uno et supra et habebis summam eorum tollesque
Levitas mihi pro omni primogenito filiorum Israhel ego sum Dominus et pecora eorum pro universis
42
primogenitis pecoris filiorum Israhel recensuit Moses sicut praeceperat Dominus primogenitos
43
filiorum Israhel et fuerunt masculi per nomina sua a mense uno et supra viginti duo milia ducenti
44 45
septuaginta tres locutusque est Dominus ad Mosen tolle Levitas pro primogenitis filiorum
46
Israhel et pecora Levitarum pro pecoribus eorum eruntque Levitae mei ego sum Dominus in
pretio autem ducentorum septuaginta trium qui excedunt numerum Levitarum de primogenitis
47
filiorum Israhel accipies quinque siclos per singula capita ad mensuram sanctuarii siclus habet
48 49
obolos viginti dabisque pecuniam Aaron et filiis eius pretium eorum qui supra sunt tulit igitur
50
Moses pecuniam eorum qui fuerant amplius et quos redemerant a Levitis pro primogenitis
51
filiorum Israhel mille trecentorum sexaginta quinque siclorum iuxta pondus sanctuarii et dedit
eam Aaroni et filiis eius iuxta verbum quod praeceperat sibi Dominus

Chapter 4

1 locutusque est Dominus ad Mosen et Aaron dicens 2 tolle summam filiorum Caath de medio
Levitarum per domos et familias suas 3 a tricesimo anno et supra usque ad quinquagesimum annum
omnium qui ingrediuntur ut stent et ministrent in tabernaculo foederis 4 hic est cultus filiorum
Caath tabernaculum foederis et sanctum sanctorum 5 ingredientur Aaron et filii eius quando movenda
sunt castra et deponent velum quod pendet ante fores involventque eo arcam testimonii 6 et operient
rursum velamine ianthinarum pellium extendentque desuper pallium totum hyacinthinum et inducent
vectes 7 mensam quoque propositionis involvent hyacinthino pallio et ponent cum ea turibula et
mortariola cyatos et crateras ad liba fundenda panes semper in ea erunt 8 extendentque desuper
pallium coccineum quod rursum operient velamento ianthinarum pellium et inducent vectes 9 sument
et pallium hyacinthinum quo operient candelabrum cum lucernis et forcipibus suis et emunctoriis
et cunctis vasis olei quae ad concinnandas lucernas necessaria sunt 10 et super omnia ponent
operimentum ianthinarum pellium et inducent vectes 11 nec non et altare aureum involvent
hyacinthino vestimento et extendent desuper operimentum ianthinarum pellium inducentque vectes
12 omnia vasa quibus ministratur in sanctuario involvent hyacinthino pallio et extendent desuper
operimentum ianthinarum pellium inducentque vectes 13 sed et altare mundabunt cinere et involvent
illud purpureo vestimento 14 ponentque cum eo omnia vasa quibus in ministerio eius utuntur id
est ignium receptacula fuscinulas ac tridentes uncinos et vatilla cuncta vasa altaris operient simul
velamine ianthinarum pellium et inducent vectes 15 cumque involverint Aaron et filii eius
sanctuarium et omnia vasa eius in commotione castrorum tunc intrabunt filii Caath ut portent
involuta et non tangant vasa sanctuarii ne moriantur ista sunt onera filiorum Caath in tabernaculo
foederis 16 super quos erit Eleazar filius Aaron sacerdotis ad cuius pertinet curam oleum ad
concinnandas lucernas et conpositionis incensum et sacrificium quod semper offertur et oleum
unctionis et quicquid ad cultum tabernaculi pertinet omniumque vasorum quae in sanctuario sunt
17 locutusque est Dominus ad Mosen et Aaron dicens 18 nolite perdere populum Caath de medio
Levitarum 19 sed hoc facite eis ut vivant et non moriantur si tetigerint sancta sanctorum Aaron et
filii eius intrabunt ipsique disponent opera singulorum et divident quid portare quis debeat 20 alii
nulla curiositate videant quae sunt in sanctuario priusquam involvantur alioquin morientur 21 locutus

est Dominus ad Mosen dicens 22 tolle summam etiam filiorum Gerson per domos ac familias et
cognationes suas 23 a triginta annis et supra usque ad annos quinquaginta numera omnes qui
ingrediuntur et ministrant in tabernaculo foederis 24 hoc est officium familiae Gersonitarum 25 ut
portent cortinas tabernaculi et tectum foederis operimentum aliud et super omnia velamen ianthinum
tentoriumque quod pendet in introitu foederis tabernaculi 26 cortinas atrii et velum in introitu quod
est ante tabernaculum omnia quae ad altare pertinent funiculos et vasa ministerii 27 iubente Aaron
et filiis eius portabunt filii Gerson et scient singuli cui debeant oneri mancipari 28 hic est cultus
familiae Gersonitarum in tabernaculo foederis eruntque sub manu Ithamar filii Aaron sacerdotis
29 filios quoque Merari per familias et domos patrum suorum recensebis 30 a triginta annis et supra
usque ad annos quinquaginta omnes qui ingrediuntur ad officium ministerii sui et cultum foederis
testimonii 31 haec sunt onera eorum portabunt tabulas tabernaculi et vectes eius columnas et bases
earum 32 columnas quoque atrii per circuitum cum basibus et paxillis et funibus suis omnia vasa
et supellectilem ad numerum accipient sicque portabunt 33 hoc est officium familiae Meraritarum
et ministerium in tabernaculo foederis eruntque sub manu Ithamar filii Aaron sacerdotis
34 recensuerunt igitur Moses et Aaron et principes synagogae filios Caath per cognationes et domos
patrum suorum 35 a triginta annis et supra usque ad annum quinquagesimum omnes qui ingrediuntur
ad ministerium tabernaculi foederis 36 et inventi sunt duo milia septingenti quinquaginta 37 hic
est numerus populi Caath qui intrat tabernaculum foederis hos numeravit Moses et Aaron iuxta
sermonem Domini per manum Mosi 38 numerati sunt et filii Gerson per cognationes et domos
patrum suorum 39 a triginta annis et supra usque ad annum quinquagesimum omnes qui ingrediuntur
ut ministrent in tabernaculo foederis 40 et inventi sunt duo milia sescenti triginta 41 hic est populus
Gersonitarum quos numeraverunt Moses et Aaron iuxta verbum Domini 42 numerati sunt et filii
Merari per cognationes et domos patrum suorum 43 a triginta annis et supra usque ad annum
quinquagesimum omnes qui ingrediuntur ad explendos ritus tabernaculi foederis 44 et inventi sunt
tria milia ducenti 45 hic est numerus filiorum Merari quos recensuerunt Moses et Aaron iuxta
imperium Domini per manum Mosi 46 omnes qui recensiti sunt de Levitis et quos fecit ad nomen
Moses et Aaron et principes Israhel per cognationes et domos patrum suorum 47 a triginta annis

et supra usque ad annum quinquagesimum ingredientes ad ministerium tabernaculi et onera portanda
48 fuerunt simul octo milia quingenti octoginta 49 iuxta verbum Domini recensuit eos Moses
unumquemque iuxta officium et onera sua sicut praeceperat ei Dominus

Chapter 5

1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens 2 praecipe filiis Israhel ut eiciant de castris omnem
leprosum et qui semine fluit pollutusque est super mortuo 3 tam masculum quam feminam eicite
de castris ne contaminent ea cum habitaverim vobiscum 4 feceruntque ita filii Israhel et eiecerunt
eos extra castra sicut locutus erat Dominus Mosi 5 locutus est Dominus ad Mosen dicens 6 loquere
ad filios Israhel vir sive mulier cum fecerint ex omnibus peccatis quae solent hominibus accidere
et per neglegentiam transgressi fuerint mandatum Domini atque deliquerint 7 confitebuntur peccatum
suum et reddent ipsum caput quintamque partem desuper ei in quem peccaverint 8 sin autem non
fuerit qui recipiat dabunt Domino et erit sacerdotis excepto ariete qui offertur pro expiatione ut sit
placabilis hostia 9 omnes quoque primitiae quas offerunt filii Israhel ad sacerdotem pertinent 10 et
quicquid in sanctuarium offertur a singulis et traditur manibus sacerdotis ipsius erit 11 locutus est
Dominus ad Mosen dicens 12 loquere ad filios Israhel et dices ad eos vir cuius uxor erraverit
maritumque contemnens 13 dormierit cum altero viro et hoc maritus deprehendere non quiverit
sed latet adulterium et testibus argui non potest quia non est inventa in stupro 14 si spiritus zelotypiae
concitaverit virum contra uxorem suam quae vel polluta est vel falsa suspicione appetitur 15 adducet
eam ad sacerdotem et offeret oblationem pro illa decimam partem sati farinae hordiaciae non fundet
super eam oleum nec inponet tus quia sacrificium zelotypiae est et oblatio investigans adulterium
16 offeret igitur eam sacerdos et statuet coram Domino 17 adsumetque aquam sanctam in vase fictili
et pauxillum terrae de pavimento tabernaculi mittet in eam 18 cumque steterit mulier in conspectu
Domini discoperiet caput eius et ponet super manus illius sacrificium recordationis et oblationem
zelotypiae ipse autem tenebit aquas amarissimas in quibus cum execratione maledicta congessit
19 adiurabitque eam et dicet si non dormivit vir alienus tecum et si non polluta es deserto mariti
toro non te nocebunt aquae istae amarissimae in quas maledicta congessi 20 sin autem declinasti

a viro tuo atque polluta es et concubuisti cum altero 21 his maledictionibus subiacebis det te Dominus
in maledictionem exemplumque cunctorum in populo suo putrescere faciat femur tuum et tumens
uterus disrumpatur 22 ingrediantur aquae maledictae in ventrem tuum et utero tumescente putrescat
femur et respondebit mulier amen amen 23 scribetque sacerdos in libello ista maledicta et delebit
ea aquis amarissimis in quas maledicta congessit 24 et dabit ei bibere quas cum exhauserit 25 tollet
sacerdos de manu eius sacrificium zelotypiae et elevabit illud coram Domino inponetque super
altare ita dumtaxat ut prius 26 pugillum sacrificii tollat de eo quod offertur et incendat super altare
et sic potum det mulieri aquas amarissimas 27 quas cum biberit si polluta est et contempto viro
adulterii rea pertransibunt eam aquae maledictionis et inflato ventre conputrescet femur eritque
mulier in maledictionem et in exemplum omni populo 28 quod si polluta non fuerit erit innoxia et
faciet liberos 29 ista est lex zelotypiae si declinaverit mulier a viro suo et si polluta fuerit
30 maritusque zelotypiae spiritu concitatus adduxerit eam in conspectu Domini et fecerit ei sacerdos
iuxta omnia quae scripta sunt 31 maritus absque culpa erit et illa recipiet iniquitatem suam

Chapter 6

1 locutus est Dominus ad Mosen dicens 2 loquere ad filios Israhel et dices ad eos vir sive mulier
cum fecerit votum ut sanctificentur et se voluerint Domino consecrare 3 vino et omni quod inebriare
potest abstinebunt acetum ex vino et ex qualibet alia potione et quicquid de uva exprimitur non
bibent uvas recentes siccasque non comedent 4 cunctis diebus quibus ex voto Domino consecrantur
quicquid ex vinea esse potest ab uva passa usque ad acinum non comedent 5 omni tempore
separationis suae novacula non transibit super caput eius usque ad conpletum diem quo Domino
consecratur sanctus erit crescente caesarie capitis eius 6 omni tempore consecrationis suae super
mortuum non ingredietur 7 nec super patris quidem et matris et fratris sororisque funere
contaminabitur quia consecratio Dei sui super caput eius est 8 omnes dies separationis suae sanctus
erit Domino 9 sin autem mortuus fuerit subito quispiam coram eo polluetur caput consecrationis
eius quod radet ilico et in eadem die purgationis suae et rursum septima 10 in octavo autem die

11
offeret duos turtures vel duos pullos columbae sacerdoti in introitu foederis testimonii facietque
sacerdos unum pro peccato et alterum in holocaustum et deprecabitur pro eo quia peccavit super
12
mortuo sanctificabitque caput eius in die illo et consecrabit Domino dies separationis illius
offerens agnum anniculum pro peccato ita tamen ut dies priores irriti fiant quoniam polluta est
13
sanctificatio eius ista est lex consecrationis cum dies quos ex voto decreverat conplebuntur
14
adducet eum ad ostium tabernaculi foederis et offeret oblationem eius Domino agnum anniculum
inmaculatum in holocaustum et ovem anniculam inmaculatam pro peccato et arietem inmaculatum
15
hostiam pacificam canistrum quoque panum azymorum qui conspersi sunt oleo et lagana absque
16
fermento uncta oleo ac libamina singulorum quae offeret sacerdos coram Domino et faciet tam
17
pro peccato quam in holocaustum arietem vero immolabit hostiam pacificam Domino offerens
18
simul canistrum azymorum et libamenta quae ex more debentur tunc radetur nazareus ante
ostium tabernaculi foederis caesarie consecrationis suae tolletque capillos eius et ponet super ignem
19
qui est subpositus sacrificio pacificorum et armum coctum arietis tortamque absque fermento
unam de canistro et laganum azymum unum et tradet in manibus nazarei postquam rasum fuerit
20
caput eius susceptaque rursum ab eo elevabit in conspectu Domini et sanctificata sacerdotis
erunt sicut pectusculum quod separari iussum est et femur post haec potest bibere nazareus vinum
21
ista est lex nazarei cum voverit oblationem suam Domino tempore consecrationis suae exceptis
his quae invenerit manus eius iuxta quod mente devoverat ita faciet ad perfectionem sanctificationis
22
suae locutus est Dominus ad Mosen dicens
23
loquere Aaron et filiis eius sic benedicetis filiis
24
Israhel et dicetis eis benedicat tibi Dominus et custodiat te
25
ostendat Dominus faciem suam
26
tibi et misereatur tui convertat Dominus vultum suum ad te et det tibi pacem
27
invocabunt
nomen meum super filios Israhel et ego benedicam eis

Chapter 7

1
factum est autem in die qua conplevit Moses tabernaculum et erexit illud unxitque et
2
sanctificavit cum omnibus vasis suis altare similiter et vasa eius obtulerunt principes Israhel et
3
capita familiarum qui erant per singulas tribus praefecti eorum qui numerati fuerant munera coram
Domino sex plaustra tecta cum duodecim bubus unum plaustrum obtulere duo duces et unum bovem

singuli obtuleruntque ea in conspectu tabernaculi 4 ait autem Dominus ad Mosen 5 suscipe ab eis
ut serviant in ministerio tabernaculi et tradas ea Levitis iuxta ordinem ministerii sui 6 itaque cum
suscepisset Moses plaustra et boves tradidit eos Levitis 7 duo plaustra et quattuor boves dedit filiis
Gerson iuxta id quod habebant necessarium 8 quattuor alia plaustra et octo boves dedit filiis Merari
secundum officia et cultum suum sub manu Ithamar filii Aaron sacerdotis 9 filiis autem Caath non
dedit plaustra et boves quia in sanctuario serviunt et onera propriis portant umeris 10 igitur obtulerunt
duces in dedicationem altaris die qua unctum est oblationem suam ante altare 11 dixitque Dominus
ad Mosen singuli duces per singulos dies offerant munera in dedicationem altaris 12 primo die
obtulit oblationem suam Naasson filius Aminadab de tribu Iuda 13 fueruntque in ea acetabulum
argenteum pondo centum triginta siclorum fiala argentea habens septuaginta siclos iuxta pondus
sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium 14 mortariolum ex decem siclis
aureis plenum incenso 15 bovem et arietem et agnum anniculum in holocaustum 16 hircumque pro
peccato 17 et in sacrificio pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos
quinque haec est oblatio Naasson filii Aminadab 18 secundo die obtulit Nathanahel filius Suar dux
de tribu Isachar 19 acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam
habentem septuaginta siclos iuxta pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in
sacrificium 20 mortariolum aureum habens decem siclos plenum incenso 21 bovem de armento et
arietem et agnum anniculum in holocaustum 22 hircumque pro peccato 23 et in sacrificio pacificorum
boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Nathanahel
filii Suar 24 tertio die princeps filiorum Zabulon Heliab filius Helon 25 obtulit acetabulum argenteum
adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii
utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium 26 mortariolum aureum adpendens decem
siclos plenum incenso 27 bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum
28 hircumque pro peccato 29 et in sacrificio pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque
agnos anniculos quinque haec est oblatio Heliab filii Helon 30 die quarto princeps filiorum Ruben
Helisur filius Sedeur 31 obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam
argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa

oleo in sacrificium 32 mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum incenso 33 bovem de
armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum 34 hircumque pro peccato 35 et in hostias
pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio
Helisur filii Sedeur 36 die quinto princeps filiorum Symeon Salamihel filius Surisaddai 37 obtulit
acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta
siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium 38 mortariolum
aureum adpendens decem siclos plenum incenso 39 bovem de armento et arietem et agnum
anniculum in holocaustum 40 hircumque pro peccato 41 et in hostias pacificorum boves duos arietes
quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Salamihel filii Surisaddai 42 die
sexto princeps filiorum Gad Heliasaph filius Duhel 43 obtulit acetabulum argenteum adpendens
centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque
plenum simila conspersa oleo in sacrificium 44 mortariolum aureum adpendens siclos decem plenum
incenso 45 bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum 46 hircumque pro
peccato 47 et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos
quinque haec fuit oblatio Heliasaph filii Duhel 48 die septimo princeps filiorum Ephraim Helisama
filius Ammiud 49 obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam
habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in
sacrificium 50 mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum incenso 51 bovem de armento
et arietem et agnum anniculum in holocaustum 52 hircumque pro peccato 53 et in hostias pacificas
boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Helisama filii
Ammiud 54 die octavo princeps filiorum Manasse Gamalihel filius Phadassur 55 obtulit acetabulum
argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad
pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium 56 mortariolum aureum
adpendens decem siclos plenum incenso 57 bovem de armento et arietem et agnum anniculum in
holocaustum 58 hircumque pro peccato 59 et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque
hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Gamalihel filii Phadassur 60 die nono
princeps filiorum Beniamin Abidan filius Gedeonis 61 obtulit acetabulum argenteum adpendens
centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque

plenum simila conspersa oleo in sacrificium 62 mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum
incenso 63 bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum 64 hircumque pro
peccato 65 et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos
quinque haec fuit oblatio Abidan filii Gedeonis 66 die decimo princeps filiorum Dan Ahiezer filius
Amisaddai 67 obtulit acetabulum argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam
habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in
sacrificium 68 mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum incenso 69 bovem de armento
et arietem et agnum anniculum in holocaustum 70 hircumque pro peccato 71 et in hostias pacificorum
boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Ahiezer filii
Amisaddai 72 die undecimo princeps filiorum Aser Phagaihel filius Ochran 73 obtulit acetabulum
argenteum adpendens centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad
pondus sanctuarii utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium 74 mortariolum aureum
adpendens decem siclos plenum incenso 75 bovem de armento et arietem et agnum anniculum in
holocaustum 76 hircumque pro peccato 77 et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque
hircos quinque agnos anniculos quinque haec fuit oblatio Phagaihel filii Ochran 78 die duodecimo
princeps filiorum Nepthalim Achira filius Henan 79 obtulit acetabulum argenteum adpendens
centum triginta siclos fialam argenteam habentem septuaginta siclos ad pondus sanctuarii utrumque
plenum simila conspersa oleo in sacrificium 80 mortariolum aureum adpendens decem siclos plenum
incenso 81 bovem de armento et arietem et agnum anniculum in holocaustum 82 hircumque pro
peccato 83 et in hostias pacificorum boves duos arietes quinque hircos quinque agnos anniculos
quinque haec fuit oblatio Achira filii Henan 84 haec in dedicatione altaris oblata sunt a principibus
Israhel in die qua consecratum est acetabula argentea duodecim fialae argenteae duodecim mortariola
aurea duodecim 85 ita ut centum triginta argenti siclos haberet unum acetabulum et septuaginta
siclos una fiala id est in commune vasorum omnium ex argento sicli duo milia quadringenti pondere
sanctuarii 86 mortariola aurea duodecim plena incenso denos siclos adpendentia pondere sanctuarii
id est simul auri sicli centum viginti 87 boves de armento in holocaustum duodecim arietes duodecim
agni anniculi duodecim et libamenta eorum hirci duodecim pro peccato 88 hostiae pacificorum
boves viginti quattuor arietes sexaginta hirci sexaginta agni anniculi sexaginta haec oblata sunt in

dedicatione altaris quando unctum est 89 cumque ingrederetur Moses tabernaculum foederis ut
consuleret oraculum audiebat vocem loquentis ad se de propitiatorio quod erat super arcam testimonii
inter duos cherubin unde et loquebatur ei

Chapter 8

1 locutus est Dominus ad Mosen dicens 2 loquere Aaroni et dices ad eum cum posueris septem
lucernas contra eam partem quam candelabrum respicit lucere debebunt 3 fecitque Aaron et inposuit
lucernas super candelabrum ut praeceperat Dominus Mosi 4 haec autem erat factura candelabri ex
auro ductili tam medius stipes quam cuncta ex utroque calamorum latera nascebantur iuxta exemplum
quod ostendit Dominus Mosi ita operatus est candelabrum 5 et locutus est Dominus ad Mosen
dicens 6 tolle Levitas de medio filiorum Israhel et purificabis eos 7 iuxta hunc ritum aspergantur
aqua lustrationis et radant omnes pilos carnis suae cumque laverint vestimenta sua et mundati fuerint
8 tollant bovem de armentis et libamentum eius similam oleo conspersam bovem autem alterum de
armento tu accipies pro peccato 9 et adplicabis Levitas coram tabernaculo foederis convocata omni
multitudine filiorum Israhel 10 cumque Levitae fuerint coram Domino ponent filii Israhel manus
suas super eos 11 et offeret Aaron Levitas munus in conspectu Domini a filiis Israhel ut serviant
in ministerio eius 12 Levitae quoque ponent manus suas super capita boum e quibus unum facies
pro peccato et alterum in holocaustum Domini ut depreceris pro eis 13 statuesque Levitas in
conspectu Aaron et filiorum eius et consecrabis oblatos Domino 14 ac separabis de medio filiorum
Israhel ut sint mei 15 et postea ingrediantur tabernaculum foederis ut serviant mihi sicque purificabis
et consecrabis eos in oblationem Domini quoniam dono donati sunt mihi a filiis Israhel 16 pro
primogenitis quae aperiunt omnem vulvam in Israhel accepi eos 17 mea sunt omnia primogenita
filiorum Israhel tam ex hominibus quam ex iumentis ex die quo percussi omnem primogenitum in
terra Aegypti sanctificavi eos mihi 18 et tuli Levitas pro cunctis primogenitis filiorum Israhel
19 tradidique eos dono Aaroni et filiis eius de medio populi ut serviant mihi pro Israhel in tabernaculo
foederis et orent pro eis ne sit in populo plaga si ausi fuerint accedere ad sanctuarium 20 feceruntque

Moses et Aaron et omnis multitudo filiorum Israhel super Levitas quae praeceperat Dominus Mosi
21
purificatique sunt et laverunt vestimenta sua elevavitque eos Aaron in conspectu Domini et oravit
pro eis 22 ut purificati ingrederentur ad officia sua in tabernaculum foederis coram Aaron et filiis
eius sicut praeceperat Dominus Mosi de Levitis ita factum est 23 locutus est Dominus ad Mosen
dicens 24 haec est lex Levitarum a viginti quinque annis et supra ingredientur ut ministrent in
tabernaculo foederis 25 cumque quinquagesimum annum aetatis impleverint servire cessabunt
26
eruntque ministri fratrum suorum in tabernaculo foederis ut custodiant quae sibi fuerint
commendata opera autem ipsa non faciant sic dispones Levitas in custodiis suis

Chapter 9

1 locutus est Dominus ad Mosen in deserto Sinai anno secundo postquam egressi sunt de terra
Aegypti mense primo dicens 2 faciant filii Israhel phase in tempore suo 3 quartadecima die mensis
huius ad vesperam iuxta omnes caerimonias et iustificationes eius 4 praecepitque Moses filiis Israhel
ut facerent phase 5 qui fecerunt tempore suo quartadecima die mensis ad vesperam in monte Sinai
iuxta omnia quae mandaverat Dominus Mosi fecerunt filii Israhel 6 ecce autem quidam inmundi
super animam hominis qui non poterant facere pascha in die illo accedentes ad Mosen et Aaron
7
dixerunt eis inmundi sumus super animam hominis quare fraudamur ut non valeamus offerre
oblationem Domino in tempore suo inter filios Israhel 8 quibus respondit Moses state ut consulam
quid praecipiat Dominus de vobis 9 locutusque est Dominus ad Mosen dicens 10 loquere filiis
Israhel homo qui fuerit inmundus super anima sive in via procul in gente vestra faciat phase Domino
11
mense secundo quartadecima die mensis ad vesperam cum azymis et lactucis agrestibus comedent
illud 12 non relinquent ex eo quippiam usque mane et os eius non confringent omnem ritum phase
observabunt 13 si quis autem et mundus est et in itinere non fuit et tamen non fecit phase
exterminabitur anima illa de populis suis quia sacrificium Domino non obtulit tempore suo peccatum
suum ipse portabit 14 peregrinus quoque et advena si fuerit apud vos faciet phase Domini iuxta
caerimonias et iustificationes eius praeceptum idem erit apud vos tam advenae quam indigenae
15
igitur die qua erectum est tabernaculum operuit illud nubes a vespere autem super tentorium erat

quasi species ignis usque mane 16 sic fiebat iugiter per diem operiebat illud nubes et per noctem
quasi species ignis 17 cumque ablata fuisset nubes quae tabernaculum protegebat tunc
proficiscebantur filii Israhel et in loco ubi stetisset nubes ibi castrametabantur 18 ad imperium
Domini proficiscebantur et ad imperium illius figebant tabernaculum cunctis diebus quibus stabat
nubes super tabernaculum manebant in eodem loco 19 et si evenisset ut multo tempore maneret
super illud erant filii Israhel in excubiis Domini et non proficiscebantur 20 quotquot diebus fuisset
nubes super tabernaculum ad imperium Domini erigebant tentoria et ad imperium illius deponebant
21 si fuisset nubes a vespere usque mane et statim diluculo tabernaculum reliquisset proficiscebantur
et si post diem et noctem recessisset dissipabant tentoria 22 si biduo aut uno mense vel longiori
tempore fuisset super tabernaculum manebant filii Israhel in eodem loco et non proficiscebantur
statim autem ut recessisset movebant castra 23 per verbum Domini figebant tentoria et per verbum
illius proficiscebantur erantque in excubiis Domini iuxta imperium eius per manum Mosi

Chapter 10

1 locutus est Dominus ad Mosen dicens 2 fac tibi duas tubas argenteas ductiles quibus convocare
possis multitudinem quando movenda sunt castra 3 cumque increpueris tubis congregabitur ad te
omnis turba ad ostium foederis tabernaculi 4 si semel clangueris venient ad te principes et capita
multitudinis Israhel 5 sin autem prolixior atque concisus clangor increpuerit movebunt castra primi
qui sunt ad orientalem plagam 6 in secundo autem sonitu et pari ululatu tubae levabunt tentoria qui
habitant ad meridiem et iuxta hunc modum reliqui facient ululantibus tubis in profectione 7 quando
autem congregandus est populus simplex tubarum clangor erit et non concise ululabunt 8 filii Aaron
sacerdotes clangent tubis eritque hoc legitimum sempiternum in generationibus vestris 9 si exieritis
ad bellum de terra vestra contra hostes qui dimicant adversum vos clangetis ululantibus tubis et
erit recordatio vestri coram Domino Deo vestro ut eruamini de manibus inimicorum vestrorum
10 si quando habebitis epulum et dies festos et kalendas canetis tubis super holocaustis et pacificis
victimis ut sint vobis in recordationem Dei vestri ego Dominus Deus vester 11 anno secundo mense
secundo vicesima die mensis elevata est nubes de tabernaculo foederis 12 profectique sunt filii

Israhel per turmas suas de deserto Sinai et recubuit nubes in solitudine Pharan 13 moveruntque
castra primi iuxta imperium Domini in manu Mosi 14 filii Iuda per turmas suas quorum princeps
erat Naasson filius Aminadab 15 in tribu filiorum Isachar fuit princeps Nathanahel filius Suar 16 in
tribu Zabulon erat princeps Heliab filius Helon 17 depositumque est tabernaculum quod portantes
egressi sunt filii Gerson et Merari 18 profectique sunt et filii Ruben per turmas et ordinem suum
quorum princeps erat Helisur filius Sedeur 19 in tribu autem filiorum Symeon princeps fuit Salamihel
filius Surisaddai 20 porro in tribu Gad erat princeps Heliasaph filius Duhel 21 profectique sunt et
Caathitae portantes sanctuarium tamdiu tabernaculum portabatur donec venirent ad erectionis locum
22 moverunt castra et filii Ephraim per turmas suas in quorum exercitu princeps erat Helisama filius
Ammiud 23 in tribu autem filiorum Manasse princeps fuit Gamalihel filius Phadassur 24 et in tribu
Beniamin dux Abidan filius Gedeonis 25 novissimi castrorum omnium profecti sunt filii Dan per
turmas suas in quorum exercitu princeps fuit Ahiezer filius Amisaddai 26 in tribu autem filiorum
Aser erat princeps Phagaihel filius Ochran 27 et in tribu filiorum Nepthalim princeps Achira filius
Henan 28 haec sunt castra et profectiones filiorum Israhel per turmas suas quando egrediebantur
29 dixitque Moses Hobab filio Rahuhel Madianiti cognato suo proficiscimur ad locum quem Dominus
daturus est nobis veni nobiscum ut benefaciamus tibi quia Dominus bona promisit Israheli 30 cui
ille respondit non vadam tecum sed revertar in terram meam in qua natus sum 31 et ille noli inquit
nos relinquere tu enim nosti in quibus locis per desertum castra ponere debeamus et eris ductor
noster 32 cumque nobiscum veneris quicquid optimum fuerit ex opibus quas nobis traditurus est
Dominus dabimus tibi 33 profecti sunt ergo de monte Domini via trium dierum arcaque foederis
Domini praecedebat eos per dies tres providens castrorum locum 34 nubes quoque Domini super
eos erat per diem cum incederent 35 cumque elevaretur arca dicebat Moses surge Domine et
dissipentur inimici tui et fugiant qui oderunt te a facie tua 36 cum autem deponeretur aiebat revertere
Domine ad multitudinem exercitus Israhel

Chapter 11

1
interea ortum est murmur populi quasi dolentium pro labore contra Dominum quod cum
2
audisset iratus est et accensus in eos ignis Domini devoravit extremam castrorum partem cumque
3
clamasset populus ad Mosen oravit Moses Dominum et absortus est ignis vocavitque nomen loci
4
illius Incensio eo quod succensus fuisset contra eos ignis Domini vulgus quippe promiscuum
quod ascenderat cum eis flagravit desiderio sedens et flens iunctis sibi pariter filiis Israhel et ait
5
quis dabit nobis ad vescendum carnes recordamur piscium quos comedebamus in Aegypto gratis
6
in mentem nobis veniunt cucumeres et pepones porrique et cepae et alia anima nostra arida est
7
nihil aliud respiciunt oculi nostri nisi man erat autem man quasi semen coriandri coloris bdellii
8
circuibatque populus et colligens illud frangebat mola sive terebat in mortario coquens in olla et
9
faciens ex eo tortulas saporis quasi panis oleati cumque descenderet nocte super castra ros
10
descendebat pariter et man audivit ergo Moses flentem populum per familias singulos per ostia
11
tentorii sui iratusque est furor Domini valde sed et Mosi intoleranda res visa est et ait ad Dominum
cur adflixisti servum tuum quare non invenio gratiam coram te et cur inposuisti pondus universi
12
populi huius super me numquid ego concepi omnem hanc multitudinem vel genui eam ut dicas
mihi porta eos in sinu tuo sicut portare solet nutrix infantulum et defer in terram pro qua iurasti
13
patribus eorum unde mihi carnes ut dem tantae multitudini flent contra me dicentes da nobis
14
carnes ut comedamus non possum solus sustinere omnem hunc populum quia gravis mihi est
15
sin aliter tibi videtur obsecro ut interficias me et inveniam gratiam in oculis tuis ne tantis adficiar
16
malis et dixit Dominus ad Mosen congrega mihi septuaginta viros de senibus Israhel quos tu
nosti quod senes populi sint ac magistri et duces eos ad ostium tabernaculi foederis faciesque ibi
17
stare tecum ut descendam et loquar tibi et auferam de spiritu tuo tradamque eis ut sustentent
18
tecum onus populi et non tu solus graveris populo quoque dices sanctificamini cras comedetis
carnes ego enim audivi vos dicere quis dabit nobis escas carnium bene nobis erat in Aegypto ut det
19
vobis Dominus carnes et comedatis non uno die nec duobus vel quinque aut decem nec viginti
20
quidem sed usque ad mensem dierum donec exeat per nares vestras et vertatur in nausiam eo
quod reppuleritis Dominum qui in medio vestri est et fleveritis coram eo dicentes quare egressi
21
sumus ex Aegypto et ait Moses sescenta milia peditum huius populi sunt et tu dicis dabo eis

esum carnium mense integro 22 numquid ovium et boum multitudo caedetur ut possit sufficere ad
cibum vel omnes pisces maris in unum congregabuntur ut eos satient 23 cui respondit Dominus
numquid manus Domini invalida est iam nunc videbis utrum meus sermo opere conpleatur 24 venit
igitur Moses et narravit populo verba Domini congregans septuaginta viros de senibus Israhel quos
stare fecit circa tabernaculum 25 descenditque Dominus per nubem et locutus est ad eum auferens
de spiritu qui erat in Mosen et dans septuaginta viris cumque requievisset in eis spiritus
prophetaverunt nec ultra cessarunt 26 remanserant autem in castris duo viri quorum unus vocabatur
Heldad et alter Medad super quos requievit spiritus nam et ipsi descripti fuerant et non exierant ad
tabernaculum 27 cumque prophetarent in castris cucurrit puer et nuntiavit Mosi dicens Heldad et
Medad prophetant in castris 28 statim Iosue filius Nun minister Mosi et electus e pluribus ait domine
mi Moses prohibe eos 29 at ille quid inquit aemularis pro me quis tribuat ut omnis populus prophetet
et det eis Dominus spiritum suum 30 reversusque est Moses et maiores natu Israhel in castra
31 ventus autem egrediens a Domino arreptas trans mare coturnices detulit et dimisit in castra itinere
quantum uno die confici potest ex omni parte castrorum per circuitum volabantque in aere duobus
cubitis altitudine super terram 32 surgens ergo populus toto die illo et nocte ac die altero congregavit
coturnicum qui parum decem choros et siccaverunt eas per gyrum castrorum 33 adhuc carnes erant
in dentibus eorum nec defecerat huiuscemodi cibus et ecce furor Domini concitatus in populum
percussit eum plaga magna nimis 34 vocatusque est ille locus sepulchra Concupiscentiae ibi enim
sepelierunt populum qui desideraverat egressi autem de sepulchris Concupiscentiae venerunt in
Aseroth et manserunt ibi

Chapter 12

1 locutaque est Maria et Aaron contra Mosen propter uxorem eius aethiopissam 2 et dixerunt
num per solum Mosen locutus est Dominus nonne et nobis similiter est locutus quod cum audisset
Dominus 3 erat enim Moses vir mitissimus super omnes homines qui morabantur in terra 4 statim
locutus est ad eum et ad Aaron et Mariam egredimini vos tantum tres ad tabernaculum foederis
cumque fuissent egressi 5 descendit Dominus in columna nubis et stetit in introitu tabernaculi
vocans Aaron et Mariam qui cum issent 6 dixit ad eos audite sermones meos si quis fuerit inter vos

propheta Domini in visione apparebo ei vel per somnium loquar ad illum 7 at non talis servus meus
Moses qui in omni domo mea fidelissimus est 8 ore enim ad os loquor ei et palam non per enigmata
et figuras Dominum videt quare igitur non timuistis detrahere servo meo Mosi 9 iratusque contra
eos abiit 10 nubes quoque recessit quae erat super tabernaculum et ecce Maria apparuit candens
lepra quasi nix cumque respexisset eam Aaron et vidisset perfusam lepra 11 ait ad Mosen obsecro
domine mi ne inponas nobis hoc peccatum quod stulte commisimus 12 ne fiat haec quasi mortua
et ut abortivum quod proicitur de vulva matris suae ecce iam medium carnis eius devoratum est
lepra 13 clamavitque Moses ad Dominum dicens Deus obsecro sana eam 14 cui respondit Dominus
si pater eius spuisset in faciem illius nonne debuerat saltem septem dierum rubore suffundi separetur
septem diebus extra castra et postea revocabitur 15 exclusa est itaque Maria extra castra septem
diebus et populus non est motus de loco illo donec revocata est Maria

Chapter 13

1 profectus est de Aseroth fixis tentoriis in deserto Pharan 2 ibi locutus est Dominus ad Mosen
dicens 3 mitte viros qui considerent terram Chanaan quam daturus sum filiis Israhel singulos de
singulis tribubus ex principibus 4 fecit Moses quod Dominus imperarat de deserto Pharan mittens
principes viros quorum ista sunt nomina 5 de tribu Ruben Semmua filium Zecchur 6 de tribu Symeon
Saphat filium Huri 7 de tribu Iuda Chaleb filium Iepphonne 8 de tribu Isachar Igal filium Ioseph
9 de tribu Ephraim Osee filium Nun 10 de tribu Beniamin Phalti filium Raphu 11 de tribu Zabulon
Geddihel filium Sodi 12 de tribu Ioseph sceptri Manasse Gaddi filium Susi 13 de tribu Dan Ammihel
filium Gemalli 14 de tribu Aser Sthur filium Michahel 15 de tribu Nepthali Naabbi filium Vaphsi
16 de tribu Gad Guhel filium Machi 17 haec sunt nomina virorum quos misit Moses ad considerandam
terram vocavitque Osee filium Nun Iosue 18 misit ergo eos Moses ad considerandam terram Chanaan
et dixit ad eos ascendite per meridianam plagam cumque veneritis ad montes 19 considerate terram
qualis sit et populum qui habitator est eius utrum fortis sit an infirmus pauci numero an plures
20 ipsa terra bona an mala urbes quales muratae an absque muris 21 humus pinguis an sterilis

nemorosa an absque arboribus confortamini et adferte nobis de fructibus terrae erat autem tempus
quando iam praecoquae uvae vesci possunt [22] cumque ascendissent exploraverunt terram a deserto
Sin usque Roob intrantibus Emath [23] ascenderuntque ad meridiem et venerunt in Hebron ubi erant
Ahiman et Sisai et Tholmai filii Enach nam Hebron septem annis ante Tanim urbem Aegypti condita
est [24] pergentesque usque ad torrentem Botri absciderunt palmitem cum uva sua quem portaverunt
in vecte duo viri de malis quoque granatis et de ficis loci illius tulerunt [25] qui appellatus est Neelescol
id est torrens Botri eo quod botrum inde portassent filii Israhel [26] reversique exploratores terrae
post quadraginta dies omni regione circuita [27] venerunt ad Mosen et Aaron et ad omnem coetum
filiorum Israhel in desertum Pharan quod est in Cades locutique eis et omni multitudini ostenderunt
fructus terrae [28] et narraverunt dicentes venimus in terram ad quam misisti nos quae re vera fluit
lacte et melle ut ex his fructibus cognosci potest [29] sed cultores fortissimos habet et urbes grandes
atque muratas stirpem Enach vidimus ibi [30] Amalech habitat in meridie Hettheus et Iebuseus et
Amorreus in montanis Chananeus vero moratur iuxta mare et circa fluenta Iordanis [31] inter haec
Chaleb conpescens murmur populi qui oriebatur contra Mosen ait ascendamus et possideamus
terram quoniam poterimus obtinere eam [32] alii vero qui fuerant cum eo dicebant nequaquam ad
hunc populum valemus ascendere quia fortior nobis est [33] detraxeruntque terrae quam inspexerant
apud filios Israhel dicentes terram quam lustravimus devorat habitatores suos populum quem
aspeximus procerae staturae est [34] ibi vidimus monstra quaedam filiorum Enach de genere giganteo
quibus conparati quasi lucustae videbamur

Chapter 14

[1] igitur vociferans omnis turba flevit nocte illa [2] et murmurati sunt contra Mosen et Aaron cuncti
filii Israhel dicentes [3] utinam mortui essemus in Aegypto et non in hac vasta solitudine utinam
pereamus et non inducat nos Dominus in terram istam ne cadamus gladio et uxores ac liberi nostri
ducantur captivi nonne melius est reverti in Aegyptum [4] dixeruntque alter ad alterum constituamus
nobis ducem et revertamur in Aegyptum [5] quo audito Moses et Aaron ceciderunt proni in terram
coram omni multitudine filiorum Israhel [6] at vero Iosue filius Nun et Chaleb filius Iepphonne qui

et ipsi lustraverant terram sciderunt vestimenta sua 7 et ad omnem multitudinem filiorum Israhel
locuti sunt terram quam circuivimus valde bona est 8 si propitius fuerit Dominus inducet nos in
eam et tradet humum lacte et melle manantem 9 nolite rebelles esse contra Dominum neque timeatis
populum terrae huius quia sicut panem ita eos possumus devorare recessit ab illis omne praesidium
Dominus nobiscum est nolite metuere 10 cumque clamaret omnis multitudo et lapidibus eos vellet
opprimere apparuit gloria Domini super tectum foederis cunctis filiis Israhel 11 et dixit Dominus
ad Mosen usquequo detrahet mihi populus iste quousque non credent mihi in omnibus signis quae
feci coram eis 12 feriam igitur eos pestilentia atque consumam te autem faciam principem super
gentem magnam et fortiorem quam haec est 13 et ait Moses ad Dominum ut audiant Aegyptii de
quorum medio eduxisti populum istum 14 et habitatores terrae huius qui audierunt quod tu Domine
in populo isto sis et facie videaris ad faciem et nubes tua protegat illos et in columna nubis praecedas
eos per diem et in columna ignis per noctem 15 quod occideris tantam multitudinem quasi unum
hominem et dicant 16 non poterat introducere populum in terram pro qua iuraverat idcirco occidit
eos in solitudine 17 magnificetur ergo fortitudo Domini sicut iurasti dicens 18 Dominus patiens et
multae misericordiae auferens iniquitatem et scelera nullumque innoxium derelinquens qui visitas
peccata patrum in filios in tertiam et quartam generationem 19 dimitte obsecro peccatum populi
tui huius secundum magnitudinem misericordiae tuae sicut propitius fuisti egredientibus de Aegypto
usque ad locum istum 20 dixitque Dominus dimisi iuxta verbum tuum 21 vivo ego et implebitur
gloria Domini universa terra 22 attamen omnes homines qui viderunt maiestatem meam et signa
quae feci in Aegypto et in solitudine et temptaverunt me iam per decem vices nec oboedierunt voci
meae 23 non videbunt terram pro qua iuravi patribus eorum nec quisquam ex illis qui detraxit mihi
intuebitur eam 24 servum meum Chaleb qui plenus alio spiritu secutus est me inducam in terram
hanc quam circuivit et semen eius possidebit eam 25 quoniam Amalechites et Chananeus habitant
in vallibus cras movete castra et revertimini in solitudinem per viam maris Rubri 26 locutusque est
Dominus ad Mosen et Aaron dicens 27 usquequo multitudo haec pessima murmurat contra me
querellas filiorum Israhel audivi 28 dic ergo eis vivo ego ait Dominus sicut locuti estis audiente
me sic faciam vobis 29 in solitudine hac iacebunt cadavera vestra omnes qui numerati estis a viginti

annis et supra et murmurastis contra me 30 non intrabitis terram super quam levavi manum meam
ut habitare vos facerem praeter Chaleb filium Iepphonne et Iosue filium Nun 31 parvulos autem
vestros de quibus dixistis quod praedae hostibus forent introducam ut videant terram quae vobis
displicuit 32 vestra cadavera iacebunt in solitudine 33 filii vestri erunt vagi in deserto annis
quadraginta et portabunt fornicationem vestram donec consumantur cadavera patrum in deserto
34 iuxta numerum quadraginta dierum quibus considerastis terram annus pro die inputabitur et
quadraginta annis recipietis iniquitates vestras et scietis ultionem meam 35 quoniam sicut locutus
sum ita faciam omni multitudini huic pessimae quae consurrexit adversum me in solitudine hac
deficiet et morietur 36 igitur omnes viri quos miserat Moses ad contemplandam terram et qui reversi
murmurare fecerant contra eum omnem multitudinem detrahentes terrae quod esset mala 37 mortui
sunt atque percussi in conspectu Domini 38 Iosue autem filius Nun et Chaleb filius Iepphonne
vixerunt ex omnibus qui perrexerant ad considerandam terram 39 locutusque est Moses universa
verba haec ad omnes filios Israhel et luxit populus nimis 40 et ecce mane primo surgentes ascenderunt
verticem montis atque dixerunt parati sumus ascendere ad locum de quo Dominus locutus est quia
peccavimus 41 quibus Moses cur inquit transgredimini verbum Domini quod vobis non cedet in
prosperum 42 nolite ascendere non enim est Dominus vobiscum ne corruatis coram inimicis vestris
43 Amalechites et Chananeus ante vos sunt quorum gladio corruetis eo quod nolueritis adquiescere
Domino nec erit Dominus vobiscum 44 at illi contenebrati ascenderunt in verticem montis arca
autem testamenti Domini et Moses non recesserunt de castris 45 descenditque Amalechites et
Chananeus qui habitabant in monte et percutiens eos atque concidens persecutus est usque Horma

Chapter 15

1 locutus est Dominus ad Mosen dicens 2 loquere ad filios Israhel et dices ad eos cum ingressi
fueritis terram habitationis vestrae quam ego dabo vobis 3 et feceritis oblationem Domino in
holocaustum aut victimam vota solventes vel sponte offerentes munera aut in sollemnitatibus vestris
adolentes odorem suavitatis Domino de bubus sive de ovibus 4 offeret quicumque immolaverit
victimam sacrificium similae decimam partem oephi conspersae oleo quod mensuram habebit

quartam partem hin
5
et vinum ad liba fundenda eiusdem mensurae dabit in holocausto sive in
victima per agnos singulos
6
et arietis erit sacrificium similae duarum decimarum quae conspersa
sit oleo tertiae partis hin
7
et vinum ad libamentum tertiae partis eiusdem mensurae offeret in
odorem suavitatis Domino
8
quando vero de bubus feceris holocaustum aut hostiam ut impleas
votum vel pacificas victimas
9
dabis per singulos boves similae tres decimas conspersae oleo quod
habeat medium mensurae hin
10
et vinum ad liba fundenda eiusdem mensurae in oblationem
suavissimi odoris Domino
11
sic facietis
12
per singulos boves et arietes et agnos et hedos
13
tam
indigenae quam peregrini
14
eodem ritu offerent sacrificia
15
unum praeceptum erit atque iudicium
tam vobis quam advenis terrae
16
locutus est Dominus ad Mosen dicens
17
loquere filiis Israhel
et dices ad eos
18
cum veneritis in terram quam dabo vobis
19
et comederitis de panibus regionis
illius separabitis primitias Domino
20
de cibis vestris sicut de areis primitias separatis
21
ita et de
pulmentis dabitis primitiva Domino
22
quod si per ignorantiam praeterieritis quicquam horum quae
locutus est Dominus ad Mosen
23
et mandavit per eum ad vos a die qua coepit iubere et ultra
24
oblitaque fuerit facere multitudo offeret vitulum de armento holocaustum in odorem suavissimum
Domino et sacrificium eius ac liba ut caerimoniae postulant hircumque pro peccato
25
et rogabit
sacerdos pro omni multitudine filiorum Israhel et dimittetur eis quoniam non sponte peccaverunt
nihilominus offerentes incensum Domino pro se et pro peccato atque errore suo
26
et dimittetur
universae plebi filiorum Israhel et advenis qui peregrinantur inter vos quoniam culpa est omnis
populi per ignorantiam
27
quod si anima una nesciens peccaverit offeret capram anniculam pro
peccato suo
28
et deprecabitur pro ea sacerdos quod inscia peccaverit coram Domino inpetrabitque
ei veniam et dimittetur illi
29
tam indigenis quam advenis una lex erit omnium qui peccaverint
ignorantes
30
anima vero quae per superbiam aliquid commiserit sive civis sit ille sive peregrinus
quoniam adversum Dominum rebellis fuit peribit de populo suo
31
verbum enim Domini contempsit
et praeceptum illius fecit irritum idcirco delebitur et portabit iniquitatem suam
32
factum est autem
cum essent filii Israhel in solitudine et invenissent hominem colligentem ligna in die sabbati
33
obtulerunt eum Mosi et Aaron et universae multitudini
34
qui recluserunt eum in carcerem

nescientes quid super eo facere deberent [35] dixitque Dominus ad Mosen morte moriatur homo iste
obruat eum lapidibus omnis turba extra castra [36] cumque eduxissent eum foras obruerunt lapidibus
et mortuus est sicut praeceperat Dominus [37] dixit quoque Dominus ad Mosen [38] loquere filiis
Israhel et dices ad eos ut faciant sibi fimbrias per angulos palliorum ponentes in eis vittas
hyacinthinas [39] quas cum viderint recordentur omnium mandatorum Domini nec sequantur
cogitationes suas et oculos per res varias fornicantes [40] sed magis memores praeceptorum Domini
faciant ea sintque sancti Deo suo [41] ego Dominus Deus vester qui eduxi vos de terra Aegypti ut
essem vester Deus

Chapter 16

[1] ecce autem Core filius Isaar filii Caath filii Levi et Dathan atque Abiram filii Heliab Hon
quoque filius Pheleth de filiis Ruben [2] surrexerunt contra Mosen aliique filiorum Israhel ducenti
quinquaginta viri proceres synagogae et qui tempore concilii per nomina vocabantur [3] cumque
stetissent adversum Mosen et Aaron dixerunt sufficiat vobis quia omnis multitudo sanctorum est
et in ipsis est Dominus cur elevamini super populum Domini [4] quod cum audisset Moses cecidit
pronus in faciem [5] locutusque ad Core et ad omnem multitudinem mane inquit notum faciet Dominus
qui ad se pertineant et sanctos adplicabit sibi et quos elegerit adpropinquabunt ei [6] hoc igitur facite
tollat unusquisque turibula sua tu Core et omne concilium tuum [7] et hausto cras igne ponite desuper
thymiama coram Domino et quemcumque elegerit ipse erit sanctus multum erigimini filii Levi
[8] dixitque rursum ad Core audite filii Levi [9] num parum vobis est quod separavit vos Deus Israhel
ab omni populo et iunxit sibi ut serviretis ei in cultu tabernaculi et staretis coram frequentia populi
et ministraretis ei [10] idcirco ad se fecit accedere te et omnes fratres tuos filios Levi ut vobis etiam
sacerdotium vindicetis [11] et omnis globus tuus stet contra Dominum quid est enim Aaron ut
murmuretis contra eum [12] misit ergo Moses ut vocaret Dathan et Abiram filios Heliab qui
responderunt non venimus [13] numquid parum est tibi quod eduxisti nos de terra quae lacte et melle
manabat ut occideres in deserto nisi et dominatus fueris nostri [14] re vera induxisti nos in terram
quae fluit rivis lactis et mellis et dedisti nobis possessiones agrorum et vinearum an et oculos nostros

vis eruere non venimus 15 iratusque Moses valde ait ad Dominum ne respicias sacrificia eorum tu
scis quod ne asellum quidem umquam acceperim ab eis nec adflixerim quempiam eorum 16 dixitque
ad Core tu et omnis congregatio tua state seorsum coram Domino et Aaron die crastino separatim
17 tollite singuli turibula vestra et ponite super ea incensum offerentes Domino ducenta quinquaginta
turibula Aaron quoque teneat turibulum suum 18 quod cum fecissent stantibus Mosen et Aaron
19 et coacervassent adversum eos omnem multitudinem ad ostium tabernaculi apparuit cunctis
gloria Domini 20 locutusque Dominus ad Mosen et Aaron ait 21 separamini de medio congregationis
huius ut eos repente disperdam 22 qui ceciderunt proni in faciem atque dixerunt fortissime Deus
spirituum universae carnis num uno peccante contra omnes tua ira desaeviet 23 et ait Dominus ad
Mosen 24 praecipe universo populo ut separetur a tabernaculis Core et Dathan et Abiram
25 surrexitque Moses et abiit ad Dathan et Abiram et sequentibus eum senioribus Israhel 26 dixit
ad turbam recedite a tabernaculis hominum impiorum et nolite tangere quae ad eos pertinent ne
involvamini in peccatis eorum 27 cumque recessissent a tentoriis eorum per circuitum Dathan et
Abiram egressi stabant in introitu papilionum suorum cum uxoribus et liberis omnique frequentia
28 et ait Moses in hoc scietis quod Dominus miserit me ut facerem universa quae cernitis et non ex
proprio ea corde protulerim 29 si consueta hominum morte interierint et visitaverit eos plaga qua
et ceteri visitari solent non misit me Dominus 30 sin autem novam rem fecerit Dominus ut aperiens
terra os suum degluttiat eos et omnia quae ad illos pertinent descenderintque viventes in infernum
scietis quod blasphemaverint Dominum 31 confestim igitur ut cessavit loqui disrupta est terra sub
pedibus eorum 32 et aperiens os suum devoravit illos cum tabernaculis suis et universa substantia
33 descenderuntque vivi in infernum operti humo et perierunt de medio multitudinis 34 at vero
omnis Israhel qui stabat per gyrum fugit ad clamorem pereuntium dicens ne forte et nos terra
degluttiat 35 sed et ignis egressus a Domino interfecit ducentos quinquaginta viros qui offerebant
incensum 36 locutusque est Dominus ad Mosen dicens 37 praecipe Eleazaro filio Aaron sacerdotis
ut tollat turibula quae iacent in incendio et ignem huc illucque dispergat quoniam sanctificata sunt
38 in mortibus peccatorum producatque ea in lamminas et adfigat altari eo quod oblatum sit in eis
incensum Domino et sanctificata sint ut cernant ea pro signo et monumento filii Israhel 39 tulit
ergo Eleazar sacerdos turibula aenea in quibus obtulerant hii quos incendium devoravit et produxit

ea in lamminas adfigens altari 40 ut haberent postea filii Israhel quibus commonerentur ne quis
accedat alienigena et qui non est de semine Aaron ad offerendum incensum Domino ne patiatur
sicut passus est Core et omnis congregatio eius loquente Domino ad Mosen 41 murmuravit autem
omnis multitudo filiorum Israhel sequenti die contra Mosen et Aaron dicens vos interfecistis populum
Domini 42 cumque oreretur seditio et tumultus increresceret 43 Moses et Aaron fugerunt ad
tabernaculum foederis quod postquam ingressi sunt operuit nubes et apparuit gloria Domini
44 dixitque Dominus ad Mosen 45 recedite de medio huius multitudinis etiam nunc delebo eos
cumque iacerent in terra 46 dixit Moses ad Aaron tolle turibulum et hausto igne de altari mitte
incensum desuper pergens cito ad populum ut roges pro eis iam enim egressa est ira a Domino et
plaga desaevit 47 quod cum fecisset Aaron et cucurrisset ad mediam multitudinem quam iam
vastabat incendium obtulit thymiama 48 et stans inter mortuos ac viventes pro populo deprecatus
est et plaga cessavit 49 fuerunt autem qui percussi sunt quattuordecim milia hominum et septingenti
absque his qui perierant in seditione Core 50 reversusque est Aaron ad Mosen ad ostium tabernaculi
foederis postquam quievit interitus

Chapter 17

1 et locutus est Dominus ad Mosen dicens 2 loquere ad filios Israhel et accipe ab eis virgas
singulas per cognationes suas a cunctis principibus tribuum virgas duodecim et uniuscuiusque
nomen superscribes virgae suae 3 nomen autem Aaron erit in tribu Levi et una virga cunctas eorum
familias continebit 4 ponesque eas in tabernaculo foederis coram testimonio ubi loquar ad te 5 quem
ex his elegero germinabit virga eius et cohibebo a me querimonias filiorum Israhel quibus contra
vos murmurant 6 locutusque est Moses ad filios Israhel et dederunt ei omnes principes virgas per
singulas tribus fueruntque virgae duodecim absque virga Aaron 7 quas cum posuisset Moses coram
Domino in tabernaculo testimonii 8 sequenti die regressus invenit germinasse virgam Aaron in
domo Levi et turgentibus gemmis eruperant flores qui foliis dilatatis in amigdalas deformati sunt
9 protulit ergo Moses omnes virgas de conspectu Domini ad cunctos filios Israhel videruntque et
receperunt singuli virgas suas 10 dixitque Dominus ad Mosen refer virgam Aaron in tabernaculum

testimonii ut servetur ibi in signum rebellium filiorum et quiescant querellae eorum a me ne moriantur
11 fecitque Moses sicut praeceperat Dominus 12 dixerunt autem filii Israhel ad Mosen ecce consumpti
sumus omnes perivimus 13 quicumque accedit ad tabernaculum Domini moritur num usque ad
internicionem cuncti delendi sumus

Chapter 18

1 dixitque Dominus ad Aaron tu et filii tui et domus patris tui tecum portabitis iniquitatem
sanctuarii et tu et filii tui simul sustinebitis peccata sacerdotii vestri 2 sed et fratres tuos de tribu
Levi et sceptro patris tui sume tecum praestoque sint et ministrent tibi tu autem et filii tui ministrabitis
in tabernaculo testimonii 3 excubabuntque Levitae ad praecepta tua et ad cuncta opera tabernaculi
ita dumtaxat ut ad vasa sanctuarii et altare non accedant ne et illi moriantur et vos pereatis simul
4 sint autem tecum et excubent in custodiis tabernaculi et in omnibus caerimoniis eius alienigena
non miscebitur vobis 5 excubate in custodia sanctuarii et in ministerio altaris ne oriatur indignatio
super filios Israhel 6 ego dedi vobis fratres vestros Levitas de medio filiorum Israhel et tradidi
donum Domino ut serviant in ministeriis tabernaculi eius 7 tu autem et filii tui custodite sacerdotium
vestrum et omnia quae ad cultum altaris pertinent et intra velum sunt per sacerdotes administrabuntur
si quis externus accesserit occidetur 8 locutus est Dominus ad Aaron ecce dedi tibi custodiam
primitiarum mearum omnia quae sanctificantur a filiis Israhel tibi tradidi et filiis tuis pro officio
sacerdotali legitima sempiterna 9 haec ergo accipies de his quae sanctificantur et oblata sunt Domino
omnis oblatio et sacrificium et quicquid pro peccato atque delicto redditur mihi et cedet in sancta
sanctorum tuum erit et filiorum tuorum 10 in sanctuario comedes illud mares tantum edent ex eo
quia consecratum est tibi 11 primitias autem quas voverint et obtulerint filii Israhel tibi dedi et filiis
ac filiabus tuis iure perpetuo qui mundus est in domo tua vescetur eis 12 omnem medullam olei et
vini ac frumenti quicquid offerunt primitiarum Domino tibi dedi 13 universa frugum initia quas
gignit humus et Domino deportantur cedent in usus tuos qui mundus est in domo tua vescetur eis
14 omne quod ex voto reddiderint filii Israhel tuum erit 15 quicquid primum erumpet e vulva cunctae
carnis quam offerunt Domino sive ex hominibus sive de pecoribus fuerit tui iuris erit ita dumtaxat
ut pro hominis primogenito pretium accipias et omne animal quod inmundum est redimi facias

16
cuius redemptio erit post unum mensem siclis argenti quinque pondere sanctuarii siclus viginti
17
obolos habet primogenitum autem bovis et ovis et caprae non facies redimi quia sanctificata
sunt Domino sanguinem tantum eorum fundes super altare et adipes adolebis in suavissimum
18
odorem Domino carnes vero in usum tuum cedent sicut pectusculum consecratum et armus
19
dexter tua erunt omnes primitias sanctuarii quas offerunt filii Israhel Domino tibi dedi et filiis
ac filiabus tuis iure perpetuo pactum salis est sempiternum coram Domino tibi ac filiis tuis
20
dixitque Dominus ad Aaron in terra eorum nihil possidebitis nec habebitis partem inter eos ego
21
pars et hereditas tua in medio filiorum Israhel filiis autem Levi dedi omnes decimas Israhelis in
22
possessionem pro ministerio quo serviunt mihi in tabernaculo foederis ut non accedant ultra filii
23
Israhel ad tabernaculum nec committant peccatum mortiferum solis filiis Levi mihi in tabernaculo
servientibus et portantibus peccata populi legitimum sempiternum erit in generationibus vestris
24
nihil aliud possidebunt decimarum oblatione contenti quas in usus eorum et necessaria separavi
25 26
locutusque est Dominus ad Mosen dicens praecipe Levitis atque denuntia cum acceperitis a
filiis Israhel decimas quas dedi vobis primitias earum offerte Domino id est decimam partem
27 28
decimae ut reputetur vobis in oblationem primitivorum tam de areis quam de torcularibus et
29
universis quorum accipitis primitias offerte Domino et date Aaron sacerdoti omnia quae offertis
30
ex decimis et in donaria Domini separatis optima et electa erunt dicesque ad eos si praeclara et
meliora quaeque obtuleritis ex decimis reputabitur vobis quasi de area et torculari dederitis primitias
31
et comedetis eas in omnibus locis vestris tam vos quam familiae vestrae quia pretium est pro
32
ministerio quo servitis in tabernaculo testimonii et non peccabitis super hoc egregia vobis et
pinguia reservantes ne polluatis oblationes filiorum Israhel et moriamini

Chapter 19

1 2
locutusque est Dominus ad Mosen et Aaron dicens ista est religio victimae quam constituit
Dominus praecipe filiis Israhel ut adducant ad te vaccam rufam aetatis integrae in qua nulla sit
3
macula nec portaverit iugum tradetisque eam Eleazaro sacerdoti qui eductam extra castra immolabit
4
in conspectu omnium et tinguens digitum in sanguine eius asperget contra fores tabernaculi septem

vicibus [5] conburetque eam cunctis videntibus tam pelle et carnibus eius quam sanguine et fimo
flammae traditis [6] lignum quoque cedrinum et hysopum coccumque bis tinctum sacerdos mittet in
flammam quae vaccam vorat [7] et tunc demum lotis vestibus et corpore suo ingredietur in castra
commaculatusque erit usque ad vesperam [8] sed et ille qui conbuserit eam lavabit vestimenta sua
et corpus et inmundus erit usque ad vesperam [9] colliget autem vir mundus cineres vaccae et effundet
eos extra castra in loco purissimo ut sint multitudini filiorum Israhel in custodiam et in aquam
aspersionis quia pro peccato vacca conbusta est [10] cumque laverit qui vaccae portaverat cineres
vestimenta sua inmundus erit usque ad vesperum habebunt hoc filii Israhel et advenae qui habitant
inter eos sanctum iure perpetuo [11] qui tetigerit cadaver hominis et propter hoc septem diebus fuerit
inmundus [12] aspergetur ex hac aqua die tertio et septimo et sic mundabitur si die tertio aspersus
non fuerit septimo non poterit emundari [13] omnis qui tetigerit humanae animae morticinum et
aspersus hac commixtione non fuerit polluet tabernaculum Domini et peribit ex Israhel quia aqua
expiationis non est aspersus inmundus erit et manebit spurcitia eius super eum [14] ista est lex hominis
qui moritur in tabernaculo omnes qui ingrediuntur tentorium illius et universa vasa quae ibi sunt
polluta erunt septem diebus [15] vas quod non habuerit operculum nec ligaturam desuper inmundum
erit [16] si quis in agro tetigerit cadaver occisi hominis aut per se mortui sive os illius vel sepulchrum
inmundus erit septem diebus [17] tollent de cineribus conbustionis atque peccati et mittent aquas
vivas super eos in vas [18] in quibus cum homo mundus tinxerit hysopum asperget eo omne tentorium
et cunctam supellectilem et homines huiuscemodi contagione pollutos [19] atque hoc modo mundus
lustrabit inmundum tertio et septimo die expiatusque die septimo lavabit et se et vestimenta sua et
mundus erit ad vesperam [20] si quis hoc ritu non fuerit expiatus peribit anima illius de medio ecclesiae
quia sanctuarium Domini polluit et non est aqua lustrationis aspersus [21] erit hoc praeceptum
legitimum sempiternum ipse quoque qui aspergit aquas lavabit vestimenta sua omnis qui tetigerit
aquas expiationis inmundus erit usque ad vesperam [22] quicquid tetigerit inmundus inmundum
faciet et anima quae horum quippiam tetigerit inmunda erit usque ad vesperum

Chapter 20

1 veneruntque filii Israhel et omnis multitudo in desertum Sin mense primo et mansit populus
in Cades mortuaque est ibi Maria et sepulta in eodem loco 2 cumque indigeret aqua populus coierunt
adversum Mosen et Aaron 3 et versi in seditionem dixerunt utinam perissemus inter fratres nostros
coram Domino 4 cur eduxistis ecclesiam Domini in solitudinem ut et nos et nostra iumenta moriantur
5 quare nos fecistis ascendere de Aegypto et adduxistis in locum istum pessimum qui seri non potest
qui nec ficum gignit nec vineas nec mala granata insuper et aquam non habet ad bibendum
6 ingressusque Moses et Aaron dimissa multitudine tabernaculum foederis corruerunt proni in terram
et apparuit gloria Domini super eos 7 locutusque est Dominus ad Mosen dicens 8 tolle virgam et
congrega populum tu et Aaron frater tuus et loquimini ad petram coram eis et illa dabit aquas
cumque eduxeris aquam de petra bibet omnis multitudo et iumenta eius 9 tulit igitur Moses virgam
quae erat in conspectu Domini sicut praeceperat ei 10 congregata multitudine ante petram dixitque
eis audite rebelles et increduli num de petra hac vobis aquam poterimus eicere 11 cumque elevasset
Moses manum percutiens virga bis silicem egressae sunt aquae largissimae ita ut et populus biberet
et iumenta 12 dixitque Dominus ad Mosen et Aaron quia non credidistis mihi ut sanctificaretis me
coram filiis Israhel non introducetis hos populos in terram quam dabo eis 13 haec est aqua
Contradictionis ubi iurgati sunt filii Israhel contra Dominum et sanctificatus est in eis 14 misit
interea nuntios Moses de Cades ad regem Edom qui dicerent haec mandat frater tuus Israhel nosti
omnem laborem qui adprehendit nos 15 quomodo descenderint patres nostri in Aegyptum et
habitaverimus ibi multo tempore adflixerintque nos Aegyptii et patres nostros 16 et quomodo
clamaverimus ad Dominum et exaudierit nos miseritque angelum qui eduxerit nos de Aegypto ecce
in urbe Cades quae est in extremis finibus tuis positi 17 obsecramus ut nobis transire liceat per
terram tuam non ibimus per agros nec per vineas non bibemus aquas de puteis tuis sed gradiemur
via publica nec ad dextram nec ad sinistram declinantes donec transeamus terminos tuos 18 cui
respondit Edom non transibis per me alioquin armatus occurram tibi 19 dixeruntque filii Israhel
per tritam gradiemur viam et si biberimus aquas tuas nos et pecora nostra dabimus quod iustum est
nulla erit in pretio difficultas tantum velociter transeamus 20 at ille respondit non transibis statimque
egressus est obvius cum infinita multitudine et manu forti 21 nec voluit adquiescere deprecanti ut
concederet transitum per fines suos quam ob rem devertit ab eo Israhel 22 cumque castra movissent

23
de Cades venerunt in montem Or qui est in finibus terrae Edom ubi locutus est Dominus ad
24
Mosen pergat inquit Aaron ad populos suos non enim intrabit terram quam dedi filiis Israhel eo
25
quod incredulus fuerit ori meo ad aquas Contradictionis tolle Aaron et filium eius cum eo et
26
duces eos in montem Or cumque nudaveris patrem veste sua indues ea Eleazarum filium eius
27
et Aaron colligetur et morietur ibi fecit Moses ut praeceperat Dominus et ascenderunt in montem
28
Or coram omni multitudine cumque Aaron spoliasset vestibus suis induit eis Eleazarum filium
29
eius illo mortuo in montis supercilio descendit cum Eleazaro
30
omnis autem multitudo videns occubuisse Aaron flevit super eo triginta diebus per cunctas familias suas

Chapter 21

1
quod cum audisset Chananeus rex Arad qui habitabat ad meridiem venisse scilicet Israhel per
2
exploratorum viam pugnavit contra illum et victor existens duxit ex eo praedam at Israhel voto
3
se Domino obligans ait si tradideris populum istum in manu mea delebo urbes eius exaudivitque Dominus preces Israhel et tradidit Chananeum quem ille interfecit subversis urbibus eius et vocavit
4
nomen loci illius Horma id est anathema profecti sunt autem et de monte Or per viam quae ducit ad mare Rubrum ut circumirent terram Edom et taedere coepit populum itineris ac laboris
5
locutusque contra Deum et Mosen ait cur eduxisti nos de Aegypto ut moreremur in solitudine
6
deest panis non sunt aquae anima nostra iam nausiat super cibo isto levissimo quam ob rem misit
7
Dominus in populum ignitos serpentes ad quorum plagas et mortes plurimorum venerunt ad Mosen atque dixerunt peccavimus quia locuti sumus contra Dominum et te ora ut tollat a nobis
8
serpentes oravit Moses pro populo et locutus est Dominus ad eum fac serpentem et pone eum pro
9
signo qui percussus aspexerit eum vivet fecit ergo Moses serpentem aeneum et posuit pro signo
10
quem cum percussi aspicerent sanabantur profectique filii Israhel castrametati sunt in Oboth
11
unde egressi fixere tentoria in Hieabarim in solitudine quae respicit Moab contra orientalem
12
plagam et inde moventes venerunt ad torrentem Zared
13
quem relinquentes castrametati sunt contra Arnon quae est in deserto et prominet in finibus Amorrei siquidem Arnon terminus est Moab

dividens Moabitas et Amorreos 14 unde dicitur in libro bellorum Domini sicut fecit in mari Rubro
sic faciet in torrentibus Arnon 15 scopuli torrentium inclinati sunt ut requiescerent in Ar et
recumberent in finibus Moabitarum 16 ex eo loco apparuit puteus super quo locutus est Dominus
ad Mosen congrega populum et dabo ei aquam 17 tunc cecinit Israhel carmen istud ascendat puteus
concinebant 18 puteus quem foderunt principes et paraverunt duces multitudinis in datore legis et
in baculis suis de solitudine Matthana 19 de Matthana Nahalihel de Nahalihel in Bamoth 20 de
Bamoth vallis est in regione Moab in vertice Phasga et quod respicit contra desertum 21 misit autem
Israhel nuntios ad Seon regem Amorreorum dicens 22 obsecro ut transire mihi liceat per terram
tuam non declinabimus in agros et vineas non bibemus aquas ex puteis via regia gradiemur donec
transeamus terminos tuos 23 qui concedere noluit ut transiret Israhel per fines suos quin potius
exercitu congregato egressus est obviam in desertum et venit in Iasa pugnavitque contra eum 24 a
quo percussus est in ore gladii et possessa est terra eius ab Arnon usque Iebboc et filios Ammon
quia forti praesidio tenebantur termini Ammanitarum 25 tulit ergo Israhel omnes civitates eius et
habitavit in urbibus Amorrei in Esebon scilicet et viculis eius 26 urbs Esebon fuit regis Seon Amorrei
qui pugnavit contra regem Moab et tulit omnem terram quae dicionis illius fuerat usque Arnon
27 idcirco dicitur in proverbio venite in Esebon aedificetur et construatur civitas Seon 28 ignis
egressus est de Esebon flamma de oppido Seon et devoravit Ar Moabitarum et habitatores excelsorum
Arnon 29 vae tibi Moab peristi popule Chamos dedit filios eius in fugam et filias in captivitatem
regi Amorreorum Seon 30 iugum ipsorum disperiit ab Esebon usque Dibon lassi pervenerunt in
Nophe et usque Medaba 31 habitavit itaque Israhel in terra Amorrei 32 misitque Moses qui
explorarent Iazer cuius ceperunt viculos et possederunt habitatores 33 verteruntque se et ascenderunt
per viam Basan et occurrit eis Og rex Basan cum omni populo suo pugnaturus in Edrai 34 dixitque
Dominus ad Mosen ne timeas eum quia in manu tua tradidi illum et omnem populum ac terram
eius faciesque illi sicut fecisti Seon regi Amorreorum habitatori Esebon 35 percusserunt igitur et
hunc cum filiis suis universumque populum eius usque ad internicionem et possederunt terram
illius

Chapter 22

1 profectique castrametati sunt in campestribus Moab ubi trans Iordanem Hierichus sita est
2 videns autem Balac filius Sepphor omnia quae fecerat Israhel Amorreo 3 et quod pertimuissent
eum Moabitae et impetum eius ferre non possent 4 dixit ad maiores natu Madian ita delebit hic
populus omnes qui in nostris finibus commorantur quomodo solet bos herbas usque ad radices
carpere ipse erat eo tempore rex in Moab 5 misit ergo nuntios ad Balaam filium Beor ariolum qui
habitabat super flumen terrae filiorum Ammon ut vocarent eum et dicerent ecce egressus est populus
ex Aegypto qui operuit superficiem terrae sedens contra me 6 veni igitur et maledic populo huic
quia fortior me est si quo modo possim percutere et eicere eum de terra mea novi enim quod
benedictus sit cui benedixeris et maledictus in quem maledicta congesseris 7 perrexerunt seniores
Moab et maiores natu Madian habentes divinationis pretium in manibus cumque venissent ad
Balaam et narrassent ei omnia verba Balac 8 ille respondit manete hic nocte et respondebo quicquid
mihi dixerit Dominus manentibus illis apud Balaam venit Deus et ait ad eum 9 quid sibi volunt
homines isti apud te 10 respondit Balac filius Sepphor rex Moabitarum misit ad me 11 dicens ecce
populus qui egressus est de Aegypto operuit superficiem terrae veni et maledic ei si quo modo
possim pugnans abicere eum 12 dixitque Deus ad Balaam noli ire cum eis neque maledicas populo
quia benedictus est 13 qui mane consurgens dixit ad principes ite in terram vestram quia prohibuit
me Deus venire vobiscum 14 reversi principes dixerunt ad Balac noluit Balaam venire nobiscum
15 rursum ille multo plures et nobiliores quam ante miserat misit 16 qui cum venissent ad Balaam
dixerunt sic dicit Balac filius Sepphor ne cuncteris venire ad me 17 paratum honorare te et quicquid
volueris dare veni et maledic populo isti 18 respondit Balaam si dederit mihi Balac plenam domum
suam argenti et auri non potero inmutare verbum Domini Dei mei ut vel plus vel minus loquar
19 obsecro ut hic maneatis etiam hac nocte et scire queam quid mihi rursum respondeat Dominus
20 venit ergo Deus ad Balaam nocte et ait ei si vocare te venerunt homines isti surge et vade cum
eis ita dumtaxat ut quod tibi praecepero facias 21 surrexit Balaam mane et strata asina profectus
est cum eis 22 et iratus est Deus stetitque angelus Domini in via contra Balaam qui sedebat asinae
et duos pueros habebat secum 23 cernens asina angelum stantem in via evaginato gladio avertit se

de itinere et ibat per agrum quam cum verberaret Balaam et vellet ad semitam reducere 24 stetit
angelus in angustiis duarum maceriarum quibus vineae cingebantur 25 quem videns asina iunxit
se parieti et adtrivit sedentis pedem at ille iterum verberabat 26 et nihilominus angelus ad locum
angustum transiens ubi nec ad dextram nec ad sinistram poterat deviari obvius stetit 27 cumque
vidisset asina stantem angelum concidit sub pedibus sedentis qui iratus vehementius caedebat fuste
latera 28 aperuitque Dominus os asinae et locuta est quid feci tibi cur percutis me ecce iam tertio
29 respondit Balaam quia commeruisti et inlusisti mihi utinam haberem gladium ut te percuterem
30 dixit asina nonne animal tuum sum cui semper sedere consuesti usque in praesentem diem dic
quid simile umquam fecerim tibi at ille ait numquam 31 protinus aperuit Dominus oculos Balaam
et vidit angelum stantem in via evaginato gladio adoravitque eum pronus in terram 32 cui angelus
cur inquit tertio verberas asinam tuam ego veni ut adversarer tibi quia perversa est via tua mihique
contraria 33 et nisi asina declinasset de via dans locum resistenti te occidissem et illa viveret 34 dixit
Balaam peccavi nesciens quod tu stares contra me et nunc si displicet tibi ut vadam revertar 35 ait
angelus vade cum istis et cave ne aliud quam praecepero tibi loquaris ivit igitur cum principibus
36 quod cum audisset Balac egressus est in occursum eius in oppido Moabitarum quod situm est in
extremis finibus Arnon 37 dixitque ad Balaam misi nuntios ut vocarent te cur non statim venisti
ad me an quia mercedem adventui tuo reddere nequeo 38 cui ille respondit ecce adsum numquid
loqui potero aliud nisi quod Deus posuerit in ore meo 39 perrexerunt ergo simul et venerunt in
urbem quae in extremis regni eius finibus erat 40 cumque occidisset Balac boves et oves misit ad
Balaam et principes qui cum eo erant munera 41 mane autem facto duxit eum ad excelsa Baal et
intuitus est extremam partem populi

Chapter 23

1 dixitque Balaam ad Balac aedifica mihi hic septem aras et para totidem vitulos eiusdemque
numeri arietes 2 cumque fecisset iuxta sermonem Balaam inposuerunt simul vitulum et arietem
super aram 3 dixitque Balaam ad Balac sta paulisper iuxta holocaustum tuum donec vadam si forte

occurrat mihi Dominus et quodcumque imperaverit loquar tibi 4 cumque abisset velociter occurrit
ei Deus locutusque ad eum Balaam septem inquit aras erexi et inposui vitulum et arietem desuper
5 Dominus autem posuit verbum in ore eius et ait revertere ad Balac et haec loqueris 6 reversus
invenit stantem Balac iuxta holocaustum suum et omnes principes Moabitarum 7 adsumptaque
parabola sua dixit de Aram adduxit me Balac rex Moabitarum de montibus orientis veni inquit et
maledic Iacob propera et detestare Israhel 8 quomodo maledicam cui non maledixit Deus qua ratione
detester quem Dominus non detestatur 9 de summis silicibus videbo eum et de collibus considerabo
illum populus solus habitabit et inter gentes non reputabitur 10 quis dinumerare possit pulverem
Iacob et nosse numerum stirpis Israhel moriatur anima mea morte iustorum et fiant novissima mea
horum similia 11 dixitque Balac ad Balaam quid est hoc quod agis ut malediceres inimicis vocavi
te et tu e contrario benedicis eis 12 cui ille respondit num aliud possum loqui nisi quod iusserit
Dominus 13 dixit ergo Balac veni mecum in alterum locum unde partem Israhelis videas et totum
videre non possis inde maledicito ei 14 cumque duxisset eum in locum sublimem super verticem
montis Phasga aedificavit Balaam septem aras et inpositis supra vitulo atque ariete 15 dixit ad Balac
sta hic iuxta holocaustum tuum donec ego pergam obvius 16 cui cum Dominus occurrisset
posuissetque verbum in ore eius ait revertere ad Balac et haec loqueris ei 17 reversus invenit eum
stantem iuxta holocaustum suum et principes Moabitarum cum eo ad quem Balac quid inquit locutus
est Dominus 18 at ille adsumpta parabola sua ait sta Balac et ausculta audi fili Sepphor 19 non est
Deus quasi homo ut mentiatur nec ut filius hominis ut mutetur dixit ergo et non faciet locutus est
et non implebit 20 ad benedicendum adductus sum benedictionem prohibere non valeo 21 non est
idolum in Iacob nec videtur simulacrum in Israhel Dominus Deus eius cum eo est et clangor victoriae
regis in illo 22 Deus eduxit eum de Aegypto cuius fortitudo similis est rinocerotis 23 non est
augurium in Iacob nec divinatio in Israhel temporibus suis dicetur Iacob et Israheli quid operatus
sit Deus 24 ecce populus ut leaena consurget et quasi leo erigetur non accubabit donec devoret
praedam et occisorum sanguinem bibat 25 dixitque Balac ad Balaam nec maledicas ei nec benedicas
26 et ille nonne ait dixi tibi quod quicquid mihi Deus imperaret hoc facerem 27 et ait Balac ad eum
veni et ducam te ad alium locum si forte placeat Deo ut inde maledicas eis 28 cumque duxisset
eum super verticem montis Phogor qui respicit solitudinem 29 dixit ei Balaam aedifica mihi hic

septem aras et para totidem vitulos eiusdemque numeri arietes 30 fecit Balac ut Balaam dixerat
inposuitque vitulos et arietes per singulas aras

Chapter 24

1 cumque vidisset Balaam quod placeret Domino ut benediceret Israheli nequaquam abiit ut
ante perrexerat ut augurium quaereret sed dirigens contra desertum vultum suum 2 et elevans oculos
vidit Israhel in tentoriis commorantem per tribus suas et inruente in se spiritu Dei 3 adsumpta
parabola ait dixit Balaam filius Beor dixit homo cuius obturatus est oculus 4 dixit auditor sermonum
Dei qui visionem Omnipotentis intuitus est qui cadit et sic aperiuntur oculi eius 5 quam pulchra
tabernacula tua Iacob et tentoria tua Israhel 6 ut valles nemorosae ut horti iuxta fluvios inrigui ut
tabernacula quae fixit Dominus quasi cedri propter aquas 7 fluet aqua de situla eius et semen illius
erit in aquas multas tolletur propter Agag rex eius et auferetur regnum illius 8 Deus eduxit illum
de Aegypto cuius fortitudo similis est rinocerotis devorabunt gentes hostes illius ossaque eorum
confringent et perforabunt sagittis 9 accubans dormivit ut leo et quasi leaena quam suscitare nullus
audebit qui benedixerit tibi erit ipse benedictus qui maledixerit in maledictione reputabitur
10 iratusque Balac contra Balaam conplosis manibus ait ad maledicendum inimicis meis vocavi te
quibus e contrario tertio benedixisti 11 revertere ad locum tuum decreveram quidem magnifice
honorare te sed Dominus privavit te honore disposito 12 respondit Balaam ad Balac nonne nuntiis
tuis quos misisti ad me dixi 13 si dederit mihi Balac plenam domum suam argenti et auri non potero
praeterire sermonem Domini Dei mei ut vel boni quid vel mali proferam ex corde meo sed quicquid
Dominus dixerit hoc loquar 14 verumtamen pergens ad populum meum dabo consilium quid populus
tuus huic populo faciat extremo tempore 15 sumpta igitur parabola rursum ait dixit Balaam filius
Beor dixit homo cuius obturatus est oculus 16 dixit auditor sermonum Dei qui novit doctrinam
Altissimi et visiones Omnipotentis videt qui cadens apertos habet oculos 17 videbo eum sed non
modo intuebor illum sed non prope orietur stella ex Iacob et consurget virga de Israhel et percutiet
duces Moab vastabitque omnes filios Seth 18 et erit Idumea possessio eius hereditas Seir cedet

inimicis suis Israhel vero fortiter aget 19 de Iacob erit qui dominetur et perdat reliquias civitatis
20 cumque vidisset Amalech adsumens parabolam ait principium gentium Amalech cuius extrema
perdentur 21 vidit quoque Cineum et adsumpta parabola ait robustum est quidem habitaculum tuum
sed si in petra posueris nidum tuum 22 et fueris electus de stirpe Cain quamdiu poteris permanere
Assur enim capiet te 23 adsumptaque parabola iterum locutus est heu quis victurus est quando ista
faciet Deus 24 venient in trieribus de Italia superabunt Assyrios vastabuntque Hebraeos et ad
extremum etiam ipsi peribunt 25 surrexitque Balaam et reversus est in locum suum Balac quoque
via qua venerat rediit

Chapter 25

1 morabatur autem eo tempore Israhel in Setthim et fornicatus est populus cum filiabus Moab
2 quae vocaverunt eos ad sacrificia sua at illi comederunt et adoraverunt deos earum 3 initiatusque
est Israhel Beelphegor et iratus Dominus 4 ait ad Mosen tolle cunctos principes populi et suspende
eos contra solem in patibulis ut avertatur furor meus ab Israhel 5 dixitque Moses ad iudices Israhel
occidat unusquisque proximos suos qui initiati sunt Beelphegor 6 et ecce unus de filiis Israhel
intravit coram fratribus suis ad scortum madianitin vidente Mose et omni turba filiorum Israhel qui
flebant ante fores tabernaculi 7 quod cum vidisset Finees filius Eleazari filii Aaron sacerdotis
surrexit de medio multitudinis et arrepto pugione 8 ingressus est post virum israhelitem in lupanar
et perfodit ambos simul virum scilicet et mulierem in locis genitalibus cessavitque plaga a filiis
Israhel 9 et occisi sunt viginti quattuor milia homines 10 dixitque Dominus ad Mosen 11 Finees
filius Eleazari filii Aaron sacerdotis avertit iram meam a filiis Israhel quia zelo meo commotus est
contra eos ut non ipse delerem filios Israhel in zelo meo 12 idcirco loquere ad eos ecce do ei pacem
foederis mei 13 et erit tam ipsi quam semini illius pactum sacerdotii sempiternum quia zelatus est
pro Deo suo et expiavit scelus filiorum Israhel 14 erat autem nomen viri israhelitae qui occisus est
cum Madianitide Zambri filius Salu dux de cognatione et tribu Symeonis 15 porro mulier madianitis
quae pariter interfecta est vocabatur Chozbi filia Sur principis nobilissimi Madianitarum

16
locutusque est Dominus ad Mosen dicens 17 hostes vos sentiant Madianitae et percutite eos
18
quia et ipsi hostiliter egerunt contra vos et decepere insidiis per idolum Phogor et Chozbi filiam
ducis Madian sororem suam quae percussa est in die plagae pro sacrilegio Phogor

Chapter 26

1
postquam noxiorum sanguis effusus est dixit Dominus ad Mosen et Eleazarum filium Aaron
sacerdotem 2 numerate omnem summam filiorum Israhel a viginti annis et supra per domos et
cognationes suas cunctos qui possunt ad bella procedere 3 locuti sunt itaque Moses et Eleazar
sacerdos in campestribus Moab super Iordanem contra Hierichum ad eos qui erant 4 a viginti annis
et supra sicut Dominus imperarat quorum iste est numerus 5 Ruben primogenitus Israhel huius
filius Enoch a quo familia Enochitarum et Phallu a quo familia Phalluitarum 6 et Esrom a quo
familia Esromitarum et Charmi a quo familia Charmitarum 7 hae sunt familiae de stirpe Ruben
quarum numerus inventus est quadraginta tria milia et septingenti triginta 8 filius Phallu Heliab
9
huius filii Namuhel et Dathan et Abiram isti sunt Dathan et Abiram principes populi qui surrexerunt
contra Mosen et Aaron in seditione Core quando adversum Dominum rebellaverunt 10 et aperiens
terra os suum devoravit Core morientibus plurimis quando conbusit ignis ducentos quinquaginta
viros et factum est grande miraculum 11 ut Core pereunte filii illius non perirent 12 filii Symeon
per cognationes suas Namuhel ab hoc familia Namuhelitarum Iamin ab hoc familia Iaminitarum
Iachin ab hoc familia Iachinitarum 13 Zare ab hoc familia Zareitarum Saul ab hoc familia Saulitarum
14
hae sunt familiae de stirpe Symeon quarum omnis numerus fuit viginti duo milia ducentorum
15
filii Gad per cognationes suas Sephon ab hoc familia Sephonitarum Aggi ab hoc familia Aggitarum
Suni ab hoc familia Sunitarum 16 Ozni ab hoc familia Oznitarum Heri ab hoc familia Heritarum
17
Arod ab hoc familia Aroditarum Arihel ab hoc familia Arihelitarum 18 istae sunt familiae Gad
quarum omnis numerus fuit quadraginta milia quingentorum 19 filii Iuda Her et Onan qui ambo
mortui sunt in terra Chanaan 20 fueruntque filii Iuda per cognationes suas Sela a quo familia

Selanitarum Phares a quo familia Pharesitarum Zare a quo familia Zareitarum 21 porro filii Phares
Esrom a quo familia Esromitarum et Amul a quo familia Amulitarum 22 istae sunt familiae Iuda
quarum omnis numerus fuit septuaginta milia quingentorum 23 filii Isachar per cognationes suas
Thola a quo familia Tholaitarum Phua a quo familia Phuaitarum 24 Iasub a quo familia Iasubitarum
Semran a quo familia Semranitarum 25 hae sunt cognationes Isachar quarum numerus fuit sexaginta
quattuor milia trecentorum 26 filii Zabulon per cognationes suas Sared a quo familia Sareditarum
Helon a quo familia Helonitarum Ialel a quo familia Ialelitarum 27 hae sunt cognationes Zabulon
quarum numerus fuit sexaginta milia quingentorum 28 filii Ioseph per cognationes suas Manasse
et Ephraim 29 de Manasse ortus est Machir a quo familia Machiritarum Machir genuit Galaad a
quo familia Galaaditarum 30 Galaad habuit filios Hiezer a quo familia Hiezeritarum et Elec a quo
familia Elecarum 31 et Asrihel a quo familia Asrihelitarum et Sechem a quo familia Sechemitarum
32 et Semida a quo familia Semidatarum et Epher a quo familia Epheritarum 33 fuit autem Epher
pater Salphaad qui filios non habebat sed tantum filias quarum ista sunt nomina Maala et Noa et
Egla et Melcha et Thersa 34 hae sunt familiae Manasse et numerus earum quinquaginta duo milia
septingentorum 35 filii autem Ephraim per cognationes suas fuerunt hii Suthala a quo familia
Suthalitarum Becher a quo familia Becheritarum Tehen a quo familia Tehenitarum 36 porro filius
Suthala fuit Heran a quo familia Heranitarum 37 hae sunt cognationes filiorum Ephraim quarum
numerus triginta duo milia quingentorum 38 isti sunt filii Ioseph per familias suas filii Beniamin
in cognationibus suis Bale a quo familia Baleitarum Azbel a quo familia Azbelitarum Ahiram a
quo familia Ahiramitarum 39 Supham a quo familia Suphamitarum Hupham a quo familia
Huphamitarum 40 filii Bale Hered et Noeman de Hered familia Hereditarum de Noeman familia
Noemitarum 41 hii sunt filii Beniamin per cognationes suas quorum numerus quadraginta quinque
milia sescentorum 42 filii Dan per cognationes suas Suham a quo familia Suhamitarum hae
cognationes Dan per familias suas 43 omnes fuere Suhamitae quorum numerus erat sexaginta
quattuor milia quadringentorum 44 filii Aser per cognationes suas Iemna a quo familia Iemnaitarum
Iessui a quo familia Iessuitarum Brie a quo familia Brieitarum 45 filii Brie Haber a quo familia

Haberitarum et Melchihel a quo familia Melchihelitarum 46 nomen autem filiae Aser fuit Sara
47
hae cognationes filiorum Aser et numerus eorum quinquaginta tria milia quadringentorum 48 filii
Nepthalim per cognationes suas Iessihel a quo familia Iessihelitarum Guni a quo familia Gunitarum
49
Iesser a quo familia Iesseritarum Sellem a quo familia Sellemitarum 50 hae sunt cognationes
filiorum Nepthalim per familias suas quorum numerus quadraginta quinque milia quadringentorum
51
ista est summa filiorum Israhel qui recensiti sunt sescenta milia et mille septingenti triginta
52
locutusque est Dominus ad Mosen dicens 53 istis dividetur terra iuxta numerum vocabulorum
in possessiones suas 54 pluribus maiorem partem dabis et paucioribus minorem singulis sicut nunc
recensiti sunt tradetur possessio 55 ita dumtaxat ut sors terram tribubus dividat et familiis 56 quicquid
sorte contigerit hoc vel plures accipient vel pauciores 57 hic quoque est numerus filiorum Levi per
familias suas Gerson a quo familia Gersonitarum Caath a quo familia Caathitarum Merari a quo
familia Meraritarum 58 hae sunt familiae Levi familia Lobni familia Hebroni familia Mooli familia
Musi familia Cori at vero Caath genuit Amram 59 qui habuit uxorem Iochabed filiam Levi quae
nata est ei in Aegypto haec genuit viro suo Amram filios Aaron et Mosen et Mariam sororem eorum
60
de Aaron orti sunt Nadab et Abiu et Eleazar et Ithamar 61 quorum Nadab et Abiu mortui sunt
cum obtulissent ignem alienum coram Domino 62 fueruntque omnes qui numerati sunt viginti tria
milia generis masculini ab uno mense et supra quia non sunt recensiti inter filios Israhel nec eis
cum ceteris data possessio 63 hic est numerus filiorum Israhel qui descripti sunt a Mosen et Eleazaro
sacerdote in campestribus Moab supra Iordanem contra Hiericho 64 inter quos nullus fuit eorum
qui ante numerati sunt a Mose et Aaron in deserto Sinai 65 praedixerat enim Dominus quod omnes
morerentur in solitudine nullusque remansit ex eis nisi Chaleb filius Iepphonne et Iosue filius Nun

Chapter 27

1
accesserunt autem filiae Salphaad filii Epher filii Galaad filii Machir filii Manasse qui fuit
filius Ioseph quarum sunt nomina Maala et Noa et Egla et Melcha et Thersa 2 steteruntque coram
Mosen et Eleazaro sacerdote et cunctis principibus populi ad ostium tabernaculi foederis atque
dixerunt 3 pater noster mortuus est in deserto nec fuit in seditione quae concitata est contra Dominum

sub Core sed in peccato suo mortuus est hic non habuit mares filios cur tollitur nomen illius de
familia sua quia non habet filium date nobis possessionem inter cognatos patris nostri 4 rettulitque
Moses causam earum ad iudicium Domini 5 qui dixit ad eum 6 iustam rem postulant filiae Salphaad
da eis possessionem inter cognatos patris sui et ei in hereditate succedant 7 ad filios autem Israhel
loqueris haec 8 homo cum mortuus fuerit absque filio ad filiam eius transibit hereditas 9 si filiam
non habuerit habebit successores fratres suos 10 quod si et fratres non fuerint dabitis hereditatem
fratribus patris eius 11 sin autem nec patruos habuerit dabitur hereditas his qui ei proximi sunt
eritque hoc filiis Israhel sanctum lege perpetua sicut praecepit Dominus Mosi 12 dixit quoque
Dominus ad Mosen ascende in montem istum Abarim et contemplare inde terram quam daturus
sum filiis Israhel 13 cumque videris eam ibis et tu ad populum tuum sicut ivit frater tuus Aaron
14 quia offendistis me in deserto Sin in contradictione multitudinis nec sanctificare me voluistis
coram ea super aquas hae sunt aquae Contradictionis in Cades deserti Sin 15 cui respondit Moses
16 provideat Dominus Deus spirituum omnis carnis hominem qui sit super multitudinem hanc 17 et
possit exire et intrare ante eos et educere illos vel introducere ne sit populus Domini sicut oves
absque pastore 18 dixitque Dominus ad eum tolle Iosue filium Nun virum in quo est spiritus et
pone manum tuam super eum 19 qui stabit coram Eleazaro sacerdote et omni multitudine 20 et
dabis ei praecepta cunctis videntibus et partem gloriae tuae ut audiat eum omnis synagoga filiorum
Israhel 21 pro hoc si quid agendum erit Eleazar sacerdos consulet Dominum ad verbum eius
egredietur et ingredietur ipse et omnes filii Israhel cum eo et cetera multitudo 22 fecit Moses ut
praeceperat Dominus cumque tulisset Iosue statuit eum coram Eleazaro sacerdote et omni frequentia
populi 23 et inpositis capiti eius manibus cuncta replicavit quae mandaverat Dominus

Chapter 28

1 dixit quoque Dominus ad Mosen 2 praecipe filiis Israhel et dices ad eos oblationem meam et
panes et incensum odoris suavissimi offerte per tempora sua 3 haec sunt sacrificia quae offerre
debetis agnos anniculos inmaculatos duos cotidie in holocaustum sempiternum 4 unum offeretis

mane et alterum ad vesperam 5 decimam partem oephi similae quae conspersa sit oleo purissimo
et habeat quartam partem hin 6 holocaustum iuge est quod obtulistis in monte Sinai in odorem
suavissimum incensi Domini 7 et libabitis vini quartam partem hin per agnos singulos in sanctuario
Domini 8 alterumque agnum similiter offeretis ad vesperam iuxta omnem ritum sacrificii matutini
et libamentorum eius oblationem suavissimi odoris Domino 9 die autem sabbati offeretis duos
agnos anniculos inmaculatos et duas decimas similae oleo conspersae in sacrificio et liba 10 quae
rite funduntur per singula sabbata in holocausto sempiterno 11 in kalendis autem id est in mensuum
exordiis offeretis holocaustum Domino vitulos de armento duos arietem unum agnos anniculos
septem inmaculatos 12 et tres decimas similae oleo conspersae in sacrificio per singulos vitulos et
duas decimas similae oleo conspersae per singulos arietes 13 et decimam decimae similae ex oleo
in sacrificio per agnos singulos holocaustum suavissimi odoris atque incensi est Domino 14 libamenta
autem vini quae per singulas fundenda sunt victimas ista erunt media pars hin per vitulos singulos
tertia per arietem quarta per agnum hoc erit holocaustum per omnes menses qui sibi anno vertente
succedunt 15 hircus quoque offeretur Domino pro peccatis in holocaustum sempiternum cum
libamentis suis 16 mense autem primo quartadecima die mensis phase Domini erit 17 et quintadecima
die sollemnitas septem diebus vescentur azymis 18 quarum dies prima venerabilis et sancta erit
omne opus servile non facietis in ea 19 offeretisque incensum holocaustum Domino vitulos de
armento duos arietem unum agnos anniculos inmaculatos septem 20 et sacrificia singulorum ex
simila quae conspersa sit oleo tres decimas per singulos vitulos et duas decimas per arietem 21 et
decimam decimae per agnos singulos id est per septem agnos 22 et hircum pro peccato unum ut
expietur pro vobis 23 praeter holocaustum matutinum quod semper offertis 24 ita facietis per
singulos dies septem dierum in fomitem ignis et in odorem suavissimum Domino qui surget de
holocausto et de libationibus singulorum 25 dies quoque septimus celeberrimus et sanctus erit vobis
omne opus servile non facietis in eo 26 dies etiam primitivorum quando offertis novas fruges
Domino expletis ebdomadibus venerabilis et sancta erit omne opus servile non facietis in ea
27 offeretisque holocaustum in odorem suavissimum Domino vitulos de armento duos arietem unum
et agnos anniculos inmaculatos septem 28 atque in sacrificiis eorum similae oleo conspersae tres

decimas per singulos vitulos per arietes duas 29 per agnos decimam decimae qui simul sunt agni
septem hircum quoque 30 qui mactatur pro expiatione praeter holocaustum sempiternum et liba
eius 31 inmaculata offeretis omnia cum libationibus suis

Chapter 29

1 mensis etiam septimi prima dies venerabilis et sancta erit vobis omne opus servile non facietis
in ea quia dies clangoris est et tubarum 2 offeretisque holocaustum in odorem suavissimum Domino
vitulum de armento unum arietem unum agnos anniculos inmaculatos septem 3 et in sacrificiis
eorum similae oleo conspersae tres decimas per singulos vitulos duas decimas per arietem 4 unam
decimam per agnum qui simul sunt agni septem 5 et hircum pro peccato qui offertur in expiationem
populi 6 praeter holocaustum kalendarum cum sacrificiis suis et holocaustum sempiternum cum
libationibus solitis hisdem caerimoniis offeretis in odorem suavissimum incensum Domino 7 decima
quoque dies mensis huius septimi erit vobis sancta atque venerabilis et adfligetis animas vestras
omne opus servile non facietis in ea 8 offeretisque holocaustum Domino in odorem suavissimum
vitulum de armento unum arietem unum agnos anniculos inmaculatos septem 9 et in sacrificiis
eorum similae oleo conspersae tres decimas per vitulos singulos duas decimas per arietem
10 decimam decimae per agnos singulos qui sunt simul septem agni 11 et hircum pro peccato absque
his quae offerri pro delicto solent in expiationem et holocaustum sempiternum in sacrificio et
libaminibus eorum 12 quintadecima vero die mensis septimi quae vobis erit sancta atque venerabilis
omne opus servile non facietis in ea sed celebrabitis sollemnitatem Domino septem diebus
13 offeretisque holocaustum in odorem suavissimum Domino vitulos de armento tredecim arietes
duos agnos anniculos quattuordecim inmaculatos 14 et in libamentis eorum similae oleo conspersae
tres decimas per vitulos singulos qui sunt simul vituli tredecim et duas decimas arieti uno id est
simul arietibus duobus 15 et decimam decimae agnis singulis qui sunt simul agni quattuordecim
16 et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno et sacrificio et libamine eius 17 in die altero
offeres vitulos de armento duodecim arietes duos agnos anniculos inmaculatos quattuordecim
18 sacrificiaque et libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite celebrabis 19 et hircum

pro peccato absque holocausto sempiterno sacrificioque eius et libamine 20 die tertio offeres vitulos
undecim arietes duos agnos anniculos inmaculatos quattuordecim 21 sacrificiaque et libamina
singulorum per vitulos et arietes et agnos rite celebrabis 22 et hircum pro peccato absque holocausto
sempiterno et sacrificio et libamine eius 23 die quarto offeres vitulos decem arietes duos agnos
anniculos inmaculatos quattuordecim 24 sacrificiaque eorum et libamina singulorum per vitulos et
arietes et agnos rite celebrabis 25 et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno sacrificioque
eius et libamine 26 die quinto offeres vitulos novem arietes duos agnos anniculos inmaculatos
quattuordecim 27 sacrificiaque et libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite celebrabis
28 et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno sacrificioque eius et libamine 29 die sexto
offeres vitulos octo arietes duos agnos anniculos inmaculatos quattuordecim 30 sacrificiaque et
libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite celebrabis 31 et hircum pro peccato absque
holocausto sempiterno sacrificioque eius et libamine 32 die septimo offeres vitulos septem arietes
duos agnos anniculos inmaculatos quattuordecim 33 sacrificiaque et libamina singulorum per vitulos
et arietes et agnos rite celebrabis 34 et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno sacrificioque
eius et libamine 35 die octavo qui est celeberrimus omne opus servile non facietis 36 offerentes
holocaustum in odorem suavissimum Domino vitulum unum arietem unum agnos anniculos
inmaculatos septem 37 sacrificiaque et libamina singulorum per vitulos et arietes et agnos rite
celebrabis 38 et hircum pro peccato absque holocausto sempiterno sacrificioque eius et libamine
39 haec offeretis Domino in sollemnitatibus vestris praeter vota et oblationes spontaneas in holocausto
in sacrificio in libamine et in hostiis pacificis

Chapter 30

1 narravitque Moses filiis Israhel omnia quae ei Dominus imperarat 2 et locutus est ad principes
tribuum filiorum Israhel iste est sermo quem praecepit Dominus 3 si quis virorum votum Domino
voverit aut se constrinxerit iuramento non faciet irritum verbum suum sed omne quod promisit

implebit 4 mulier si quippiam voverit et se constrinxerit iuramento quae est in domo patris sui et
in aetate adhuc puellari si cognoverit pater votum quod pollicita est et iuramentum quo obligavit
animam suam et tacuerit voti rea erit 5 quicquid pollicita est et iuravit opere conplebit 6 sin autem
statim ut audierit contradixerit pater et vota et iuramenta eius irrita erunt nec obnoxia tenebitur
sponsioni eo quod contradixerit pater 7 si maritum habuerit et voverit aliquid et semel verbum de
ore eius egrediens animam illius obligaverit iuramento 8 quo die audierit vir et non contradixerit
voti rea erit reddet quodcumque promiserat 9 sin autem audiens statim contradixerit et irritas fecerit
pollicitationes eius verbaque quibus obstrinxerat animam suam propitius ei erit Dominus 10 vidua
et repudiata quicquid voverint reddent 11 uxor in domo viri cum se voto constrinxerit et iuramento
12 si audierit vir et tacuerit nec contradixerit sponsioni reddet quodcumque promiserat 13 sin autem
extemplo contradixerit non tenebitur promissionis rea quia maritus contradixit et Dominus ei
propitius erit 14 si voverit et iuramento se constrinxerit ut per ieiunium vel ceterarum rerum
abstinentiam adfligat animam suam in arbitrio viri erit ut faciat sive non faciat 15 quod si audiens
vir tacuerit et in alteram diem distulerit sententiam quicquid voverat atque promiserat reddet quia
statim ut audivit tacuit 16 sin autem contradixerit postquam rescivit portabit ipse iniquitatem eius
17 istae sunt leges quas constituit Dominus Mosi inter virum et uxorem inter patrem et filiam quae
in puellari adhuc aetate est vel quae manet in parentis domo

Chapter 31

1 locutusque est Dominus ad Mosen dicens 2 ulciscere prius filios Israhel de Madianitis et sic
colligeris ad populum tuum 3 statimque Moses armate inquit ex vobis viros ad pugnam qui possint
ultionem Domini expetere de Madianitis 4 mille viri de singulis tribubus eligantur Israhel qui
mittantur ad bellum 5 dederuntque millenos de cunctis tribubus id est duodecim milia expeditorum
ad pugnam 6 quos misit Moses cum Finees filio Eleazari sacerdotis vasa quoque sancta et tubas ad
clangendum tradidit ei 7 cumque pugnassent contra Madianitas atque vicissent omnes mares
occiderunt 8 et reges eorum Evi et Recem et Sur et Ur et Rebe quinque principes gentis Balaam

quoque filium Beor interfecerunt gladio 9 ceperuntque mulieres eorum et parvulos omniaque pecora
et cunctam supellectilem quicquid habere potuerant depopulati sunt 10 tam urbes quam viculos et
castella flamma consumpsit 11 et tulerunt praedam et universa quae ceperant tam ex hominibus
quam ex iumentis 12 et adduxerunt ad Mosen et Eleazarum sacerdotem et ad omnem multitudinem
filiorum Israhel reliqua etiam utensilia portaverunt ad castra in campestribus Moab iuxta Iordanem
contra Hiericho 13 egressi sunt autem Moses et Eleazar sacerdos et omnes principes synagogae in
occursum eorum extra castra 14 iratusque Moses principibus exercitus tribunis et centurionibus
qui venerant de bello 15 ait cur feminas reservastis 16 nonne istae sunt quae deceperunt filios Israhel
ad suggestionem Balaam et praevaricari vos fecerunt in Domino super peccato Phogor unde et
percussus est populus 17 ergo cunctos interficite quicquid est generis masculini etiam in parvulis
et mulieres quae noverunt viros in coitu iugulate 18 puellas autem et omnes feminas virgines
reservate vobis 19 et manete extra castra septem diebus qui occiderit hominem vel occisum tetigerit
lustrabitur die tertio et septimo 20 et de omni praeda sive vestimentum fuerit sive vas et aliquid in
utensilia praeparatum de caprarum pellibus et pilis et ligno expiabitur 21 Eleazar quoque sacerdos
ad viros exercitus qui pugnaverant sic locutus est hoc est praeceptum legis quod mandavit Dominus
Mosi 22 aurum et argentum et aes et ferrum et stagnum et plumbum 23 et omne quod potest transire
per flammas igne purgabitur quicquid autem ignem non potest sustinere aqua expiationis
sanctificabitur 24 et lavabitis vestimenta vestra die septimo et purificati postea castra intrabitis
25 dixitque Dominus ad Mosen 26 tollite summam eorum quae capta sunt ab homine usque ad pecus
tu et Eleazar sacerdos et principes vulgi 27 dividesque ex aequo praedam inter eos qui pugnaverunt
et egressi sunt ad bellum et inter omnem reliquam multitudinem 28 et separabis partem Domino
ab his qui pugnaverunt et fuerunt in bello unam animam de quingentis tam ex hominibus quam ex
bubus et asinis et ovibus 29 et dabis eam Eleazaro sacerdoti quia primitiae Domini sunt 30 ex media
quoque parte filiorum Israhel accipies quinquagesimum caput hominum et boum et asinorum et
ovium cunctarumque animantium et dabis ea Levitis qui excubant in custodiis tabernaculi Domini
31 feceruntque Moses et Eleazar sicut praeceperat Dominus 32 fuit autem praeda quam exercitus
ceperat ovium sescenta septuaginta quinque milia 33 boum septuaginta duo milia 34 asinorum
sexaginta milia et mille 35 animae hominum sexus feminei quae non cognoverant viros triginta

duo milia 36 dataque est media pars his qui in proelio fuerant ovium trecenta triginta septem milia
quingenta 37 e quibus in partem Domini supputatae sunt oves sescentae septuaginta quinque 38 et
de bubus triginta sex milibus boves septuaginta duo 39 de asinis triginta milibus quingentis asini
sexaginta unus 40 de animabus hominum sedecim milibus cesserunt in partem Domini triginta duae
animae 41 tradiditque Moses numerum primitiarum Domini Eleazaro sacerdoti sicut ei fuerat
imperatum 42 ex media parte filiorum Israhel quam separaverat his qui in proelio fuerant 43 de
media vero parte quae contigerat reliquae multitudini id est de ovium trecentis triginta septem
milibus quingentis 44 et de bubus triginta sex milibus 45 et de asinis triginta milibus quingentis
46 et de hominibus sedecim milibus 47 tulit Moses quinquagesimum caput et dedit Levitis qui
excubant in tabernaculo Domini sicut praeceperat Dominus 48 cumque accessissent principes
exercitus ad Mosen et tribuni centurionesque dixerunt 49 nos servi tui recensuimus numerum
pugnatorum quos habuimus sub manu nostra et ne unus quidem defuit 50 ob hanc causam offerimus
in donariis Domini singuli quod in praeda auri potuimus invenire periscelides et armillas anulos et
dextralia ac murenulas ut depreceris pro nobis Dominum 51 susceperuntque Moses et Eleazar
sacerdos omne aurum in diversis speciebus 52 pondo sedecim milia septingentos quinquaginta
siclos a tribunis et centurionibus 53 unusquisque enim quod in praeda rapuerat suum erat 54 et
susceptum intulerunt in tabernaculum testimonii in monumentum filiorum Israhel coram Domino

Chapter 32

1 filii autem Ruben et Gad habebant pecora multa et erat illis in iumentis infinita substantia
cumque vidissent Iazer et Galaad aptas alendis animalibus 2 venerunt ad Mosen et ad Eleazarum
sacerdotem et principes multitudinis atque dixerunt 3 Atharoth et Dibon et Iazer et Nemra Esbon
et Eleale et Sabam et Nebo et Beon 4 terram quam percussit Dominus in conspectu filiorum Israhel
regionis uberrimae est ad pastum animalium et nos servi tui habemus iumenta plurima 5 precamurque
si invenimus gratiam coram te ut des nobis famulis tuis eam in possessionem ne facias nos transire
Iordanem 6 quibus respondit Moses numquid fratres vestri ibunt ad pugnam et vos hic sedebitis

7 cur subvertitis mentes filiorum Israhel ne transire audeant in locum quem eis daturus est Dominus
8 nonne ita egerunt patres vestri quando misi de Cadesbarne ad explorandam terram 9 cumque
venissent usque ad vallem Botri lustrata omni regione subverterunt cor filiorum Israhel ut non
intrarent fines quos eis Dominus dedit 10 qui iratus iuravit dicens 11 si videbunt homines isti qui
ascenderunt ex Aegypto a viginti annis et supra terram quam sub iuramento pollicitus sum Abraham
Isaac et Iacob et noluerunt sequi me 12 praeter Chaleb filium Iepphonne Cenezeum et Iosue filium
Nun isti impleverunt voluntatem meam 13 iratusque Dominus adversum Israhel circumduxit eum
per desertum quadraginta annis donec consumeretur universa generatio quae fecerat malum in
conspectu eius 14 et ecce inquit vos surrexistis pro patribus vestris incrementa et alumni hominum
peccatorum ut augeretis furorem Domini contra Israhel 15 qui si nolueritis sequi eum in solitudine
populum derelinquet et vos causa eritis necis omnium 16 at illi prope accedentes dixerunt caulas
ovium fabricabimus et stabula iumentorum parvulis quoque nostris urbes munitas 17 nos autem
ipsi armati et accincti pergemus ad proelium ante filios Israhel donec introducamus eos ad loca sua
parvuli nostri et quicquid habere possumus erunt in urbibus muratis propter habitatorum insidias
18 non revertemur in domos nostras usquequo possideant filii Israhel hereditatem suam 19 nec
quicquam quaeremus trans Iordanem quia iam habemus possessionem nostram in orientali eius
plaga 20 quibus Moses ait si facitis quod promittitis expediti pergite coram Domino ad pugnam
21 et omnis vir bellator armatus Iordanem transeat donec subvertat Dominus inimicos suos 22 et
subiciatur ei omnis terra tunc eritis inculpabiles et apud Dominum et apud Israhel et obtinebitis
regiones quas vultis coram Domino 23 sin autem quod dicitis non feceritis nulli dubium quin
peccetis in Dominum et scitote quoniam peccatum vestrum adprehendet vos 24 aedificate ergo
urbes parvulis vestris et caulas ac stabula ovibus ac iumentis et quod polliciti estis implete
25 dixeruntque filii Gad et Ruben ad Mosen servi tui sumus faciemus quod iubet dominus noster
26 parvulos nostros et mulieres et pecora ac iumenta relinquemus in urbibus Galaad 27 nos autem
famuli tui omnes expediti pergemus ad bellum sicut tu domine loqueris 28 praecepit ergo Moses
Eleazaro sacerdoti et Iosue filio Nun et principibus familiarum per tribus Israhel et dixit ad eos
29 si transierint filii Gad et filii Ruben vobiscum Iordanem omnes armati ad bellum coram Domino
et vobis fuerit terra subiecta date eis Galaad in possessionem 30 sin autem noluerint transire vobiscum
in terram Chanaan inter vos habitandi accipiant loca 31 responderuntque filii Gad et filii Ruben

sicut locutus est Dominus servis suis ita faciemus 32 ipsi armati pergemus coram Domino in terram
Chanaan et possessionem iam suscepisse nos confitemur trans Iordanem 33 dedit itaque Moses
filiis Gad et Ruben et dimidiae tribui Manasse filii Ioseph regnum Seon regis Amorrei et regnum
Og regis Basan et terram eorum cum urbibus suis per circuitum 34 igitur extruxerunt filii Gad
Dibon et Atharoth et Aroer 35 Etrothsophan et Iazer Iecbaa 36 et Bethnemra et Betharan urbes
munitas et caulas pecoribus suis 37 filii vero Ruben aedificaverunt Esbon et Eleale et Cariathaim
38 et Nabo et Baalmeon versis nominibus Sabama quoque inponentes vocabula urbibus quas
extruxerant 39 porro filii Machir filii Manasse perrexerunt in Galaad et vastaverunt eam interfecto
Amorreo habitatore eius 40 dedit ergo Moses terram Galaad Machir filio Manasse qui habitavit in
ea 41 Iair autem filius Manasse abiit et occupavit vicos eius quos appellavit Avothiair id est villas
Iair 42 Nobe quoque perrexit et adprehendit Canath cum viculis suis vocavitque eam ex nomine
suo Nobe

Chapter 33

1 hae sunt mansiones filiorum Israhel qui egressi sunt de Aegypto per turmas suas in manu Mosi
et Aaron 2 quas descripsit Moses iuxta castrorum loca quae Domini iussione mutabant 3 profecti
igitur de Ramesse mense primo quintadecima die mensis primi altera die phase filii Israhel in manu
excelsa videntibus cunctis Aegyptiis 4 et sepelientibus primogenitos quos percusserat Dominus
nam et in diis eorum exercuerat ultionem 5 castrametati sunt in Soccoth 6 et de Soccoth venerunt
in Aetham quae est in extremis finibus solitudinis 7 inde egressi venerunt contra Phiahiroth quae
respicit Beelsephon et castrametati sunt ante Magdolum 8 profectique de Phiahiroth transierunt per
medium mare in solitudinem et ambulantes tribus diebus per desertum Aetham castrametati sunt
in Mara 9 profectique de Mara venerunt in Helim ubi erant duodecim fontes aquarum et palmae
septuaginta ibique castrametati sunt 10 sed et inde egressi fixere tentoria super mare Rubrum
profectique de mari Rubro 11 castrametati sunt in deserto Sin 12 unde egressi venerunt in Dephca
13 profectique de Dephca castrametati sunt in Alus 14 egressi de Alus Raphidim fixere tentoria ubi

aqua populo defuit ad bibendum 15 profectique de Raphidim castrametati sunt in deserto Sinai
16 sed et de solitudine Sinai egressi venerunt ad sepulchra Concupiscentiae 17 profectique de
sepulchris Concupiscentiae castrametati sunt in Aseroth 18 et de Aseroth venerunt in Rethma
19 profectique de Rethma castrametati sunt in Remmonphares 20 unde egressi venerunt in Lebna
21 et de Lebna castrametati sunt in Ressa 22 egressi de Ressa venerunt in Ceelatha 23 unde profecti
castrametati sunt in monte Sepher 24 egressi de monte Sepher venerunt in Arada 25 inde
proficiscentes castrametati sunt in Maceloth 26 profectique de Maceloth venerunt in Thaath 27 de
Thaath castrametati sunt in Thare 28 unde egressi fixerunt tentoria in Methca 29 et de Methca
castrametati sunt in Esmona 30 profectique de Esmona venerunt in Moseroth 31 et de Moseroth
castrametati sunt in Baneiacan 32 egressique de Baneiacan venerunt in montem Gadgad 33 unde
profecti castrametati sunt in Hietebatha 34 et de Hietebatha venerunt in Ebrona 35 egressique de
Ebrona castrametati sunt in Asiongaber 36 inde profecti venerunt in desertum Sin haec est Cades
37 egressique de Cades castrametati sunt in monte Hor in extremis finibus terrae Edom 38 ascenditque
Aaron sacerdos montem Hor iubente Domino et ibi mortuus est anno quadragesimo egressionis
filiorum Israhel ex Aegypto mense quinto prima die mensis 39 cum esset annorum centum viginti
trium 40 audivitque Chananeus rex Arad qui habitabat ad meridiem in terra Chanaan venisse filios
Israhel 41 et profecti de monte Hor castrametati sunt in Salmona 42 unde egressi venerunt in Phinon
43 profectique de Phinon castrametati sunt in Oboth 44 et de Oboth venerunt in Ieabarim quae est
in finibus Moabitarum 45 profectique de Ieabarim fixere tentoria in Dibongad 46 unde egressi
castrametati sunt in Elmondeblathaim 47 egressi de Elmondeblathaim venerunt ad montes Abarim
contra Nabo 48 profectique de montibus Abarim transierunt ad campestria Moab super Iordanem
contra Hiericho 49 ibique castrametati sunt de Bethsimon usque ad Belsattim in planioribus locis
Moabitarum 50 ubi locutus est Dominus ad Mosen 51 praecipe filiis Israhel et dic ad eos quando
transieritis Iordanem intrantes terram Chanaan 52 disperdite cunctos habitatores regionis illius
confringite titulos et statuas comminuite atque omnia excelsa vastate 53 mundantes terram et

habitantes in ea ego enim dedi vobis illam in possessionem [54] quam dividetis vobis sorte pluribus
dabitis latiorem et paucis angustiorem singulis ut sors ceciderit ita tribuetur hereditas per tribus et
familias possessio dividetur [55] sin autem nolueritis interficere habitatores terrae qui remanserint
erunt vobis quasi clavi in oculis et lanceae in lateribus et adversabuntur vobis in terra habitationis
vestrae [56] et quicquid illis facere cogitaram vobis faciam

Chapter 34

[1] locutus est Dominus ad Mosen [2] praecipe filiis Israhel et dices ad eos cum ingressi fueritis
terram Chanaan et in possessionem vobis sorte ceciderit his finibus terminabitur [3] pars meridiana
incipiet a solitudine Sin quae est iuxta Edom et habebit terminos contra orientem mare Salsissimum
[4] qui circumibunt australem plagam per ascensum Scorpionis ita ut transeant Senna et perveniant
in meridiem usque ad Cadesbarne unde egredientur confinia ad villam nomine Addar et tendent
usque Asemona [5] ibitque per gyrum terminus ab Asemona usque ad torrentem Aegypti et maris
Magni litore finietur [6] plaga autem occidentalis a mari Magno incipiet et ipso fine cludetur [7] porro
ad septentrionalem plagam a mari Magno termini incipient pervenientes usque ad montem
Altissimum [8] a quo venies in Emath usque ad terminos Sedada [9] ibuntque confinia usque Zephrona
et villam Henan hii erunt termini in parte aquilonis [10] inde metabuntur fines contra orientalem
plagam de villa Henan usque Sephama [11] et de Sephama descendent termini in Rebla contra fontem
inde pervenient contra orientem ad mare Chenereth [12] et tendent usque Iordanem et ad ultimum
Salsissimo cludentur mari hanc habebitis terram per fines suos in circuitu [13] praecepitque Moses
filiis Israhel dicens haec erit terra quam possidebitis sorte et quam iussit dari Dominus novem
tribubus et dimidiae tribui [14] tribus enim filiorum Ruben per familias suas et tribus filiorum Gad
iuxta cognationum numerum media quoque tribus Manasse [15] id est duae semis tribus acceperunt
partem suam trans Iordanem contra Hiericho ad orientalem plagam [16] et ait Dominus ad Mosen
[17] haec sunt nomina virorum qui terram vobis divident Eleazar sacerdos et Iosue filius Nun [18] et
singuli principes de tribubus singulis [19] quorum ista sunt vocabula de tribu Iuda Chaleb filius
Iepphonne [20] de tribu Symeon Samuhel filius Ammiud [21] de tribu Beniamin Helidad filius Chaselon

22 de tribu filiorum Dan Bocci filius Iogli 23 filiorum Ioseph de tribu Manasse Hannihel filius
Ephod 24 de tribu Ephraim Camuhel filius Sephtan 25 de tribu Zabulon Elisaphan filius Pharnach
26 de tribu Isachar dux Faltihel filius Ozan 27 de tribu Aser Ahiud filius Salomi 28 de tribu Nepthali
Phedahel filius Ameiud 29 hii sunt quibus praecepit Dominus ut dividerent filiis Israhel terram
Chanaan

Chapter 35

1 haec quoque locutus est Dominus ad Mosen in campestribus Moab super Iordanem contra
Hiericho 2 praecipe filiis Israhel ut dent Levitis de possessionibus suis 3 urbes ad habitandum et
suburbana earum per circuitum ut ipsi in oppidis maneant et suburbana sint pecoribus ac iumentis
4 quae a muris civitatum forinsecus per circuitum mille passuum spatio tendentur 5 contra orientem
duo milia erunt cubiti et contra meridiem similiter duo milia ad mare quoque quod respicit
occidentem eadem mensura erit et septentrionalis plaga aequali termino finietur eruntque urbes in
medio et foris suburbana 6 de ipsis autem oppidis quae Levitis dabitis sex erunt in fugitivorum
auxilia separata ut fugiat ad ea qui fuderit sanguinem exceptis his alia quadraginta duo oppida 7 id
est simul quadraginta octo cum suburbanis suis 8 ipsaeque urbes quae dabuntur de possessionibus
filiorum Israhel ab his qui plus habent plures auferentur et qui minus pauciores singuli iuxta
mensuram hereditatis suae dabunt oppida Levitis 9 ait Dominus ad Mosen 10 loquere filiis Israhel
et dices ad eos quando transgressi fueritis Iordanem in terram Chanaan 11 decernite quae urbes
esse debeant in praesidia fugitivorum qui nolentes sanguinem fuderint 12 in quibus cum fuerit
profugus cognatus occisi eum non poterit occidere donec stet in conspectu multitudinis et causa
illius iudicetur 13 de ipsis autem urbibus quae ad fugitivorum subsidia separantur 14 tres erunt
trans Iordanem et tres in terra Chanaan 15 tam filiis Israhel quam advenis atque peregrinis ut
confugiat ad eas qui nolens sanguinem fuderit 16 si quis ferro percusserit et mortuus fuerit qui
percussus est reus erit homicidii et ipse morietur 17 si lapidem iecerit et ictus occubuerit similiter
punietur 18 si ligno percussus interierit percussoris sanguine vindicabitur 19 propinquus occisi
homicidam interficiet statim ut adprehenderit eum percutiet 20 si per odium quis hominem inpulerit

vel iecerit quippiam in eum per insidias [21] aut cum esset inimicus manu percusserit et ille mortuus
fuerit percussor homicidii reus erit cognatus occisi statim ut invenerit eum iugulabit [22] quod si
fortuito et absque odio [23] et inimicitiis quicquam horum fecerit [24] et hoc audiente populo fuerit
conprobatum atque inter percussorem et propinquum sanguinis quaestio ventilata [25] liberabitur
innocens de ultoris manu et reducetur per sententiam in urbem ad quam confugerat manebitque ibi
donec sacerdos magnus qui oleo sancto unctus est moriatur [26] si interfector extra fines urbium
quae exulibus deputatae sunt [27] fuerit inventus et percussus ab eo qui ultor est sanguinis absque
noxa erit qui eum occiderit [28] debuerat enim profugus usque ad mortem pontificis in urbe residere
postquam autem ille obierit homicida revertetur in terram suam [29] haec sempiterna erunt et legitima
in cunctis habitationibus vestris [30] homicida sub testibus punietur ad unius testimonium nullus
condemnabitur [31] non accipietis pretium ab eo qui reus est sanguinis statim et ipse morietur
[32] exules et profugi ante mortem pontificis nullo modo in urbes suas reverti poterunt [33] ne polluatis
terram habitationis vestrae quae insontium cruore maculatur nec aliter expiari potest nisi per eius
sanguinem qui alterius sanguinem fuderit [34] atque ita emundabitur vestra possessio me commorante
vobiscum ego enim sum Dominus qui habito inter filios Israhel

Chapter 36

[1] accesserunt autem et principes familiarum Galaad filii Machir filii Manasse de stirpe filiorum
Ioseph locutique sunt Mosi coram principibus Israhel atque dixerunt [2] tibi domino nostro praecepit
Dominus ut terram sorte divideres filiis Israhel et ut filiabus Salphaad fratris nostri dares
possessionem debitam patri [3] quas si alterius tribus homines uxores acceperint sequetur possessio
sua et translata ad aliam tribum de nostra hereditate minuetur [4] atque ita fiet ut cum iobeleus id est
quinquagesimus annus remissionis advenerit confundatur sortium distributio et aliorum possessio
ad alios transeat [5] respondit Moses filiis Israhel et Domino praecipiente ait recte tribus filiorum
Ioseph locuta est [6] et haec lex super filiabus Salphaad a Domino promulgata est nubant quibus
volunt tantum ut suae tribus hominibus [7] ne commisceatur possessio filiorum Israhel de tribu in

tribum omnes enim viri ducent uxores de tribu et cognatione sua 8 et cunctae feminae maritos de
eadem tribu accipient ut hereditas permaneat in familiis 9 nec sibi misceantur tribus sed ita maneant
10 ut a Domino separatae sunt feceruntque filiae Salphaad ut fuerat imperatum 11 et nupserunt
Maala et Thersa et Egla et Melcha et Noa filiis patrui sui 12 de familia Manasse qui fuit filius
Ioseph et possessio quae illis fuerat adtributa mansit in tribu et familia patris earum

Deuteronomy

Chapter 1

1 haec sunt verba quae locutus est Moses ad omnem Israhel trans Iordanem in solitudine campestri
contra mare Rubrum inter Pharan et Thophel et Laban et Aseroth ubi auri est plurimum 2 undecim
diebus de Horeb per viam montis Seir usque Cadesbarne 3 quadragesimo anno undecimo mense
prima die mensis locutus est Moses ad filios Israhel omnia quae praeceperat illi Dominus ut diceret
eis 4 postquam percussit Seon regem Amorreorum qui habitavit in Esebon et Og regem Basan qui
mansit in Aseroth et in Edrai 5 trans Iordanem in terra Moab coepitque Moses explanare legem et
dicere 6 Dominus Deus noster locutus est ad nos in Horeb dicens sufficit vobis quod in hoc monte
mansistis 7 revertimini et venite ad montem Amorreorum et ad cetera quae ei proxima sunt
campestria atque montana et humiliora loca contra meridiem et iuxta litus maris terram Chananeorum
et Libani usque ad flumen magnum Eufraten 8 en inquit tradidi vobis ingredimini et possidete eam
super qua iuravit Dominus patribus vestris Abraham et Isaac et Iacob ut daret illam eis et semini
eorum post eos 9 dixique vobis illo in tempore 10 non possum solus sustinere vos quia Dominus
Deus vester multiplicavit vos et estis hodie sicut stellae caeli plurimae 11 Dominus Deus patrum
vestrorum addat ad hunc numerum multa milia et benedicat vobis sicut locutus est 12 non valeo
solus vestra negotia sustinere et pondus ac iurgia 13 date e vobis viros sapientes et gnaros et quorum
conversatio sit probata in tribubus vestris ut ponam eos vobis principes 14 tunc respondistis mihi
bona res est quam vis facere 15 tulique de tribubus vestris viros sapientes et nobiles et constitui

eos principes tribunos et centuriones et quinquagenarios ac decanos qui docerent vos singula
16
praecepique eis dicens audite illos et quod iustum est iudicate sive civis sit ille sive peregrinus
17
nulla erit distantia personarum ita parvum audietis ut magnum nec accipietis cuiusquam personam
quia Dei iudicium est quod si difficile vobis aliquid visum fuerit referte ad me et ego audiam
18
praecepique omnia quae facere deberetis
19
profecti autem de Horeb transivimus per heremum
terribilem et maximam quam vidistis per viam montis Amorrei sicut praeceperat Dominus Deus
noster nobis cumque venissemus in Cadesbarne
20
dixi vobis venistis ad montem Amorrei quem
Dominus Deus noster daturus est nobis
21
vide terram quam Dominus Deus tuus dat tibi ascende
et posside eam sicut locutus est Dominus Deus patribus tuis noli metuere nec quicquam paveas
22
et accessistis ad me omnes atque dixistis mittamus viros qui considerent terram et renuntient per
quod iter debeamus ascendere et ad quas pergere civitates
23
cumque mihi sermo placuisset misi
e vobis duodecim viros singulos de tribubus suis
24
qui cum perrexissent et ascendissent in montana
venerunt usque ad vallem Botri et considerata terra
25
sumentes de fructibus eius ut ostenderent
ubertatem adtulerunt ad nos atque dixerunt bona est terra quam Dominus Deus noster daturus est
nobis
26
et noluistis ascendere sed increduli ad sermonem Domini Dei nostri
27
murmurati estis
in tabernaculis vestris atque dixistis odit nos Dominus et idcirco eduxit nos de terra Aegypti ut
traderet in manu Amorrei atque deleret
28
quo ascendemus nuntii terruerunt cor nostrum dicentes
maxima multitudo est et nobis in statura procerior urbes magnae et ad caelum usque munitae filios
Enacim vidimus ibi
29
et dixi vobis nolite metuere nec timeatis eos
30
Dominus Deus qui ductor
est vester pro vobis ipse pugnabit sicut fecit in Aegypto videntibus cunctis
31
et in solitudine ipse
vidisti portavit te Dominus Deus tuus ut solet homo gestare parvulum filium suum in omni via per
quam ambulasti donec veniretis ad locum istum
32
et nec sic quidem credidistis Domino Deo vestro
33
qui praecessit vos in via et metatus est locum in quo tentoria figere deberetis nocte ostendens
vobis iter per ignem et die per columnam nubis
34
cumque audisset Dominus vocem sermonum
vestrorum iratus iuravit et ait
35
non videbit quispiam de hominibus generationis huius pessimae
terram bonam quam sub iuramento pollicitus sum patribus vestris
36
praeter Chaleb filium Iepphonne
ipse enim videbit eam et ipsi dabo terram quam calcavit et filiis eius quia secutus est Dominum
37
nec miranda indignatio in populum cum mihi quoque iratus Dominus propter vos dixerit nec tu
ingredieris illuc
38
sed Iosue filius Nun minister tuus ipse intrabit pro te hunc exhortare et robora

39
et ipse terram sorte dividat Israheli parvuli vestri de quibus dixistis quod captivi ducerentur et
filii qui hodie boni ac mali ignorant distantiam ipsi ingredientur et ipsis dabo terram et possidebunt
40 41
eam vos autem revertimini et abite in solitudinem per viam maris Rubri et respondistis mihi
peccavimus Domino ascendemus atque pugnabimus sicut praecepit Dominus Deus noster cumque
42
instructi armis pergeretis in montem ait mihi Dominus dic ad eos nolite ascendere neque pugnetis
43
non enim sum vobiscum ne cadatis coram inimicis vestris locutus sum et non audistis sed
44
adversantes imperio Domini et tumentes superbia ascendistis in montem itaque egressus Amorreus
qui habitabat in montibus et obviam veniens persecutus est vos sicut solent apes persequi et cecidit
45
de Seir usque Horma cumque reversi ploraretis coram Domino non audivit vos nec voci vestrae
46
voluit adquiescere sedistis ergo in Cadesbarne multo tempore

Chapter 2

1
profectique inde venimus in solitudinem quae ducit ad mare Rubrum sicut mihi dixerat Dominus
2 3
et circumivimus montem Seir longo tempore dixitque Dominus ad me sufficit vobis circumire
4
montem istum ite contra aquilonem et populo praecipe dicens transibitis per terminos fratrum
5
vestrorum filiorum Esau qui habitant in Seir et timebunt vos videte ergo diligenter ne moveamini
contra eos neque enim dabo vobis de terra eorum quantum potest unius pedis calcare vestigium
6
quia in possessionem Esau dedi montem Seir cibos emetis ab eis pecunia et comedetis aquam
7
emptam haurietis et bibetis Dominus Deus tuus benedixit tibi in omni opere manuum tuarum
novit iter tuum quomodo transieris solitudinem hanc magnam per quadraginta annos habitans tecum
8
Dominus Deus tuus et nihil tibi defuit cumque transissemus fratres nostros filios Esau qui
habitabant in Seir per viam campestrem de Helath et de Asiongaber venimus ad iter quod ducit in
9
desertum Moab dixitque Dominus ad me non pugnes contra Moabitas nec ineas adversum eos
proelium non enim dabo tibi quicquam de terra eorum quia filiis Loth tradidi Ar in possessionem
10
Emim primi fuerunt habitatores eius populus magnus et validus et tam excelsus ut de Enacim
11
stirpe quasi gigantes crederentur et essent similes filiorum Enacim denique Moabitae appellant
12
eos Emim in Seir autem prius habitaverunt Horim quibus expulsis atque deletis habitaverunt

filii Esau sicut fecit Israhel in terra possessionis suae quam dedit ei Dominus 13 surgentes ergo ut
transiremus torrentem Zared venimus ad eum 14 tempus autem quo ambulavimus de Cadesbarne
usque ad transitum torrentis Zared triginta octo annorum fuit donec consumeretur omnis generatio
hominum bellatorum de castris sicut iuraverat Dominus 15 cuius manus fuit adversum eos ut
interirent de castrorum medio 16 postquam autem universi ceciderunt pugnatores 17 locutus est
Dominus ad me dicens 18 tu transibis hodie terminos Moab urbem nomine Ar 19 et accedens in
vicina filiorum Ammon cave ne pugnes contra eos nec movearis ad proelium non enim dabo tibi
de terra filiorum Ammon quia filiis Loth dedi eam in possessionem 20 terra gigantum reputata est
et in ipsa olim habitaverunt gigantes quos Ammanitae vocant Zomzommim 21 populus magnus et
multus et procerae longitudinis sicut Enacim quos delevit Dominus a facie eorum et fecit illos
habitare pro eis 22 sicut fecerat filiis Esau qui habitant in Seir delens Horreos et terram eorum illis
tradens quam possident usque in praesens 23 Eveos quoque qui habitabant in Aserim usque Gazam
Cappadoces expulerunt qui egressi de Cappadocia deleverunt eos et habitaverunt pro illis 24 surgite
et transite torrentem Arnon ecce tradidi in manu tua Seon regem Esebon Amorreum et terram eius
incipe possidere et committe adversum eum proelium 25 hodie incipiam mittere terrorem atque
formidinem tuam in populos qui habitant sub omni caelo ut audito nomine tuo paveant et in morem
parturientium contremescant et dolore teneantur 26 misi ergo nuntios de solitudine Cademoth ad
Seon regem Esebon verbis pacificis dicens 27 transibimus per terram tuam publica gradiemur via
non declinabimus neque ad dextram neque ad sinistram 28 alimenta pretio vende nobis ut vescamur
aquam pecunia tribue et sic bibemus tantum est ut nobis concedas transitum 29 sicut fecerunt filii
Esau qui habitant in Seir et Moabitae qui morantur in Ar donec veniamus ad Iordanem et transeamus
in terram quam Dominus Deus noster daturus est nobis 30 noluitque Seon rex Esebon dare nobis
transitum quia induraverat Dominus Deus tuus spiritum eius et obfirmaverat cor illius ut traderetur
in manus tuas sicut nunc vides 31 dixitque Dominus ad me ecce coepi tradere tibi Seon et terram
eius incipe possidere eam 32 egressusque est Seon obviam nobis cum omni populo suo ad proelium
in Iesa 33 et tradidit eum Dominus Deus noster nobis percussimusque eum cum filiis et omni populo
suo 34 cunctasque urbes in tempore illo cepimus interfectis habitatoribus earum viris ac mulieribus
et parvulis non reliquimus in eis quicquam 35 absque iumentis quae in partem venere praedantium

et spoliis urbium quas cepimus [36] ab Aroer quae est super ripam torrentis Arnon oppido quod in
valle situm est usque Galaad non fuit vicus et civitas quae nostras effugeret manus omnes tradidit
Dominus Deus noster nobis [37] absque terra filiorum Ammon ad quam non accessimus et cunctis
quae adiacent torrenti Ieboc et urbibus montanis universisque locis a quibus nos prohibuit Dominus
Deus noster

Chapter 3

[1] itaque conversi ascendimus per iter Basan egressusque est Og rex Basan in occursum nobis
cum populo suo ad bellandum in Edrai [2] dixitque Dominus ad me ne timeas eum quia in manu tua
traditus est cum omni populo ac terra sua faciesque ei sicut fecisti Seon regi Amorreorum qui
habitavit in Esebon [3] tradidit ergo Dominus Deus noster in manibus nostris etiam Og regem Basan
et universum populum eius percussimusque eos usque ad internicionem [4] vastantes cunctas civitates
illius uno tempore non fuit oppidum quod nos effugeret sexaginta urbes omnem regionem Argob
regni Og in Basan [5] cunctae urbes erant munitae muris altissimis portisque et vectibus absque
oppidis innumeris quae non habebant muros [6] et delevimus eos sicut feceramus Seon regi Esebon
disperdentes omnem civitatem virosque ac mulieres et parvulos [7] iumenta autem et spolia urbium
diripuimus [8] tulimusque illo in tempore terram de manu duorum regum Amorreorum qui erant
trans Iordanem a torrente Arnon usque ad montem Hermon [9] quem Sidonii Sarion vocant et Amorrei
Sanir [10] omnes civitates quae sitae sunt in planitie et universam terram Galaad et Basan usque
Selcha et Edrai civitates regni Og in Basan [11] solus quippe Og rex Basan restiterat de stirpe gigantum
monstratur lectus eius ferreus qui est in Rabbath filiorum Ammon novem cubitos habens longitudinis
et quattuor latitudinis ad mensuram cubiti virilis manus [12] terramque possedimus in tempore illo
ab Aroer quae est super ripam torrentis Arnon usque ad mediam partem montis Galaad et civitates
illius dedi Ruben et Gad [13] reliquam autem partem Galaad et omnem Basan regni Og tradidi mediae
tribui Manasse omnem regionem Argob cuncta Basan vocatur terra gigantum [14] Iair filius Manasse
possedit omnem regionem Argob usque ad terminos Gesuri et Machathi vocavitque ex nomine suo
Basan Avothiair id est villas Iair usque in praesentem diem [15] Machir quoque dedi Galaad [16] et
tribubus Ruben et Gad dedi terram Galaad usque ad torrentem Arnon medium torrentis et finium

usque ad torrentem Ieboc qui est terminus filiorum Ammon [17] et planitiem solitudinis atque
Iordanem et terminos Chenereth usque ad mare Deserti quod est Salsissimum ad radices montis
Phasga contra orientem [18] praecepique vobis in tempore illo dicens Dominus Deus vester dat vobis
terram hanc in hereditatem expediti praecedite fratres vestros filios Israhel omnes viri robusti
[19] absque uxoribus et parvulis ac iumentis novi enim quod plura habeatis pecora et in urbibus
remanere debebunt quas tradidi vobis [20] donec requiem tribuat Dominus fratribus vestris sicut
vobis tribuit et possideant etiam ipsi terram quam daturus est eis trans Iordanem tunc revertetur
unusquisque in possessionem suam quam dedi vobis [21] Iosue quoque in tempore illo praecepi
dicens oculi tui viderunt quae fecit Dominus Deus vester duobus his regibus sic faciet omnibus
regnis ad quae transiturus es [22] ne timeas eos Dominus enim Deus vester pugnabit pro vobis
[23] precatusque sum Dominum in tempore illo dicens [24] Domine Deus tu coepisti ostendere servo
tuo magnitudinem tuam manumque fortissimam neque enim est alius Deus vel in caelo vel in terra
qui possit facere opera tua et conparari fortitudini tuae [25] transibo igitur et videbo terram hanc
optimam trans Iordanem et montem istum egregium et Libanum [26] iratusque est Dominus mihi
propter vos nec exaudivit me sed dixit mihi sufficit tibi nequaquam ultra loquaris de hac re ad me
[27] ascende cacumen Phasgae et oculos tuos circumfer ad occidentem et aquilonem austrumque et
orientem et aspice nec enim transibis Iordanem istum [28] praecipe Iosue et corrobora eum atque
conforta quia ipse praecedet populum istum et dividet eis terram quam visurus es [29] mansimusque
in valle contra fanum Phogor

Chapter 4

[1] et nunc Israhel audi praecepta et iudicia quae ego doceo te ut faciens ea vivas et ingrediens
possideas terram quam Dominus Deus patrum vestrorum daturus est vobis [2] non addetis ad verbum
quod vobis loquor neque auferetis ex eo custodite mandata Domini Dei vestri quae ego praecipio
vobis [3] oculi vestri viderunt omnia quae fecit Dominus contra Beelphegor quomodo contriverit
omnes cultores eius de medio vestri [4] vos autem qui adheretis Domino Deo vestro vivitis universi
usque in praesentem diem [5] scitis quod docuerim vos praecepta atque iustitias sicut mandavit mihi

Dominus Deus meus sic facietis ea in terra quam possessuri estis 6 et observabitis et implebitis
opere haec est enim vestra sapientia et intellectus coram populis ut audientes universa praecepta
haec dicant en populus sapiens et intellegens gens magna 7 nec est alia natio tam grandis quae
habeat deos adpropinquantes sibi sicut Dominus Deus noster adest cunctis obsecrationibus nostris
8 quae est enim alia gens sic inclita ut habeat caerimonias iustaque iudicia et universam legem quam
ego proponam hodie ante oculos vestros 9 custodi igitur temet ipsum et animam tuam sollicite ne
obliviscaris verborum quae viderunt oculi tui et ne excedant de corde tuo cunctis diebus vitae tuae
docebis ea filios ac nepotes tuos 10 diem in quo stetisti coram Domino Deo tuo in Horeb quando
Dominus locutus est mihi dicens congrega ad me populum ut audiat sermones meos et discat timere
me omni tempore quo vivit in terra doceantque filios suos 11 et accessistis ad radices montis qui
ardebat usque ad caelum erantque in eo tenebrae nubes et caligo 12 locutusque est Dominus ad vos
de medio ignis vocem verborum eius audistis et formam penitus non vidistis 13 et ostendit vobis
pactum suum quod praecepit ut faceretis et decem verba quae scripsit in duabus tabulis lapideis
14 mihique mandavit in illo tempore ut docerem vos caerimonias et iudicia quae facere deberetis
in terra quam possessuri estis 15 custodite igitur sollicite animas vestras non vidistis aliquam
similitudinem in die qua locutus est Dominus vobis in Horeb de medio ignis 16 ne forte decepti
faciatis vobis sculptam similitudinem aut imaginem masculi vel feminae 17 similitudinem omnium
iumentorum quae sunt super terram vel avium sub caelo volantium 18 atque reptilium quae moventur
in terra sive piscium qui sub terra morantur in aquis 19 ne forte oculis elevatis ad caelum videas
solem et lunam et omnia astra caeli et errore deceptus adores ea et colas quae creavit Dominus
Deus tuus in ministerium cunctis gentibus quae sub caelo sunt 20 vos autem tulit Dominus et eduxit
de fornace ferrea Aegypti ut haberet populum hereditarium sicut est in praesenti die 21 iratusque
est Dominus contra me propter sermones vestros et iuravit ut non transirem Iordanem nec ingrederer
terram optimam quam daturus est vobis 22 ecce morior in hac humo non transibo Iordanem vos
transibitis et possidebitis terram egregiam 23 cave nequando obliviscaris pacti Domini Dei tui quod
pepigit tecum et facias tibi sculptam similitudinem eorum quae fieri Dominus prohibuit 24 quia
Dominus Deus tuus ignis consumens est Deus aemulator 25 si genueritis filios ac nepotes et morati
fueritis in terra deceptique feceritis vobis aliquam similitudinem patrantes malum coram Domino

Deo vestro ut eum ad iracundiam provocetis
26
testes invoco hodie caelum et terram cito perituros vos esse de terra quam transito Iordane possessuri estis non habitabitis in ea longo tempore sed delebit vos Dominus
27
atque disperget in omnes gentes et remanebitis pauci in nationibus ad quas vos ducturus est Dominus
28
ibique servietis diis qui hominum manu fabricati sunt ligno et lapidi qui non vident non audiunt non comedunt non odorantur
29
cumque quaesieris ibi Dominum Deum tuum invenies eum si tamen toto corde quaesieris et tota tribulatione animae tuae
30
postquam te invenerint omnia quae praedicta sunt novissimo tempore reverteris ad Dominum Deum tuum et audies vocem eius
31
quia Deus misericors Dominus Deus tuus est non dimittet te nec omnino delebit neque obliviscetur pacti in quo iuravit patribus tuis
32
interroga de diebus antiquis qui fuerunt ante te ex die quo creavit Deus hominem super terram a summo caeli usque ad summum eius si facta est aliquando huiuscemodi res aut umquam cognitum est
33
ut audiret populus vocem Dei loquentis de medio ignis sicut tu audisti et vixisti
34
si fecit Deus ut ingrederetur et tolleret sibi gentem de medio nationum per temptationes signa atque portenta per pugnam et robustam manum extentumque brachium et horribiles visiones iuxta omnia quae fecit pro vobis Dominus Deus vester in Aegypto videntibus oculis tuis
35
ut scires quoniam Dominus ipse est Deus et non est alius praeter unum
36
de caelo te fecit audire vocem suam ut doceret te et in terra ostendit tibi ignem suum maximum et audisti verba illius de medio ignis
37
quia dilexit patres tuos et elegit semen eorum post eos eduxitque te praecedens in virtute sua magna ex Aegypto
38
ut deleret nationes maximas et fortiores te in introitu tuo et introduceret te daretque tibi terram earum in possessionem sicut cernis in praesenti die
39
scito ergo hodie et cogitato in corde tuo quod Dominus ipse sit Deus in caelo sursum et in terra deorsum et non sit alius
40
custodi praecepta eius atque mandata quae ego praecipio tibi ut bene sit tibi et filiis tuis post te et permaneas multo tempore super terram quam Dominus Deus tuus daturus est tibi
41
tunc separavit Moses tres civitates trans Iordanem ad orientalem plagam
42
ut confugiat ad eas qui occiderit nolens proximum suum nec fuerit inimicus ante unum et alterum diem et ad harum aliquam urbium possit evadere
43
Bosor in solitudine quae sita est in terra campestri de tribu Ruben et Ramoth in Galaad quae est in tribu Gad et Golam in Basan quae est in tribu Manasse
44
ista est lex quam proposuit Moses coram filiis Israhel
45
et haec testimonia et caerimoniae atque iudicia quae locutus est ad filios Israhel quando egressi sunt de Aegypto
46
trans Iordanem in valle contra fanum Phogor in terra Seon regis Amorrei qui habitavit

in Esebon quem percussit Moses filii quoque Israhel egressi ex Aegypto 47 possederunt terram
eius et terram Og regis Basan duorum regum Amorreorum qui erant trans Iordanem ad solis ortum
48
ab Aroer quae sita est super ripam torrentis Arnon usque ad montem Sion qui est et Hermon
49
omnem planitiem trans Iordanem ad orientalem plagam usque ad mare Solitudinis et usque ad
radices montis Phasga

Chapter 5

1 vocavitque Moses omnem Israhelem et dixit ad eum audi Israhel caerimonias atque iudicia
quae ego loquor in auribus vestris hodie discite ea et opere conplete 2 Dominus Deus noster pepigit
nobiscum foedus in Horeb 3 non cum patribus nostris iniit pactum sed nobiscum qui inpraesentiarum
sumus et vivimus 4 facie ad faciem locutus est nobis in monte de medio ignis 5 ego sequester et
medius fui inter Dominum et vos in tempore illo ut adnuntiarem vobis verba eius timuistis enim
ignem et non ascendistis in montem et ait 6 ego Dominus Deus tuus qui eduxi te de terra Aegypti
de domo servitutis 7 non habebis deos alienos in conspectu meo 8 non facies tibi sculptile nec
similitudinem omnium quae in caelo sunt desuper et quae in terra deorsum et quae versantur in
aquis sub terra 9 non adorabis ea et non coles ego enim sum Dominus Deus tuus Deus aemulator
reddens iniquitatem patrum super filios in tertiam et quartam generationem his qui oderunt me
10
et faciens misericordiam in multa milia diligentibus me et custodientibus praecepta mea 11 non
usurpabis nomen Domini Dei tui frustra quia non erit inpunitus qui super re vana nomen eius
adsumpserit 12 observa diem sabbati ut sanctifices eum sicut praecepit tibi Dominus Deus tuus
13
sex diebus operaberis et facies omnia opera tua 14 septimus dies sabbati est id est requies Domini
Dei tui non facies in eo quicquam operis tu et filius tuus et filia servus et ancilla et bos et asinus et
omne iumentum tuum et peregrinus qui est intra portas tuas ut requiescat servus et ancilla tua sicut
et tu 15 memento quod et ipse servieris in Aegypto et eduxerit te inde Dominus Deus tuus in manu
forti et brachio extento idcirco praecepit tibi ut observares diem sabbati 16 honora patrem tuum et
matrem sicut praecepit tibi Dominus Deus tuus ut longo vivas tempore et bene sit tibi in terra quam
Dominus Deus tuus daturus est tibi 17 non occides 18 neque moechaberis 19 furtumque non facies
20
nec loqueris contra proximum tuum falsum testimonium 21 non concupisces uxorem proximi

tui non domum non agrum non servum non ancillam non bovem non asinum et universa quae illius
sunt [22] haec verba locutus est Dominus ad omnem multitudinem vestram in monte de medio ignis
et nubis et caliginis voce magna nihil addens amplius et scripsit ea in duabus tabulis lapideis quas
tradidit mihi [23] vos autem postquam audistis vocem de medio tenebrarum et montem ardere vidistis
accessistis ad me omnes principes tribuum et maiores natu atque dixistis [24] ecce ostendit nobis
Dominus Deus noster maiestatem et magnitudinem suam vocem eius audivimus de medio ignis et
probavimus hodie quod loquente Deo cum homine vixerit homo [25] cur ergo morimur et devorabit
nos ignis hic maximus si enim audierimus ultra vocem Domini Dei nostri moriemur [26] quid est
omnis caro ut audiat vocem Dei viventis qui de medio ignis loquitur sicut nos audivimus et possit
vivere [27] tu magis accede et audi cuncta quae dixerit Dominus Deus noster tibi loquerisque ad nos
et nos audientes faciemus ea [28] quod cum audisset Dominus ait ad me audivi vocem verborum
populi huius quae locuti sunt tibi bene omnia sunt locuti [29] quis det talem eos habere mentem ut
timeant me et custodiant universa mandata mea in omni tempore ut bene sit eis et filiis eorum in
sempiternum [30] vade et dic eis revertimini in tentoria vestra [31] tu vero hic sta mecum et loquar
tibi omnia mandata et caerimonias atque iudicia quae docebis eos ut faciant ea in terra quam dabo
illis in possessionem [32] custodite igitur et facite quae praecepit Dominus Deus vobis non declinabitis
neque ad dextram neque ad sinistram [33] sed per viam quam praecepit Dominus Deus vester
ambulabitis ut vivatis et bene sit vobis et protelentur dies in terra possessionis vestrae

Chapter 6

[1] haec sunt praecepta et caerimoniae atque iudicia quae mandavit Dominus Deus vester ut
docerem vos et faciatis ea in terra ad quam transgredimini possidendam [2] ut timeas Dominum
Deum tuum et custodias omnia mandata et praecepta eius quae ego praecipio tibi et filiis ac nepotibus
tuis cunctis diebus vitae tuae ut prolongentur dies tui [3] audi Israhel et observa ut facias et bene sit
tibi et multipliceris amplius sicut pollicitus est Dominus Deus patrum tuorum tibi terram lacte et
melle manantem [4] audi Israhel Dominus Deus noster Dominus unus est [5] diliges Dominum Deum
tuum ex toto corde tuo et ex tota anima tua et ex tota fortitudine tua [6] eruntque verba haec quae
ego praecipio tibi hodie in corde tuo [7] et narrabis ea filiis tuis et meditaberis sedens in domo tua

et ambulans in itinere dormiens atque consurgens [8] et ligabis ea quasi signum in manu tua eruntque
et movebuntur inter oculos tuos [9] scribesque ea in limine et ostiis domus tuae [10] cumque introduxerit
te Dominus Deus tuus in terram pro qua iuravit patribus tuis Abraham Isaac et Iacob et dederit tibi
civitates magnas et optimas quas non aedificasti [11] domos plenas cunctarum opum quas non
extruxisti cisternas quas non fodisti vineta et oliveta quae non plantasti [12] et comederis et saturatus
fueris [13] cave diligenter ne obliviscaris Domini qui eduxit te de terra Aegypti de domo servitutis
Dominum Deum tuum timebis et ipsi servies ac per nomen illius iurabis [14] non ibitis post deos
alienos cunctarum gentium quae in circuitu vestro sunt [15] quoniam Deus aemulator Dominus Deus
tuus in medio tui nequando irascatur furor Domini Dei tui contra te et auferat te de superficie terrae
[16] non temptabis Dominum Deum tuum sicut temptasti in loco temptationis [17] custodi praecepta
Domini Dei tui ac testimonia et caerimonias quas praecepit tibi [18] et fac quod placitum est et bonum
in conspectu Domini ut bene sit tibi et ingressus possideas terram optimam de qua iuravit Dominus
patribus tuis [19] ut deleret omnes inimicos tuos coram te sicut locutus est [20] cum interrogaverit te
filius tuus cras dicens quid sibi volunt testimonia haec et caerimoniae atque iudicia quae praecepit
Dominus Deus noster nobis [21] dices ei servi eramus Pharaonis in Aegypto et eduxit nos Dominus
de Aegypto in manu forti [22] fecitque signa atque prodigia magna et pessima in Aegypto contra
Pharaonem et omnem domum illius in conspectu nostro [23] et eduxit nos inde ut introductis daret
terram super qua iuravit patribus nostris [24] praecepitque nobis Dominus ut faciamus omnia legitima
haec et timeamus Dominum Deum nostrum et bene sit nobis cunctis diebus vitae nostrae sicut est
hodie [25] eritque nostri misericors si custodierimus et fecerimus omnia praecepta eius coram Domino
Deo nostro sicut mandavit nobis

Chapter 7

[1] cum introduxerit te Dominus Deus tuus in terram quam possessurus ingredieris et deleverit
gentes multas coram te Hettheum et Gergeseum et Amorreum Chananeum et Ferezeum et Eveum
et Iebuseum septem gentes multo maioris numeri quam tu es et robustiores te [2] tradideritque eas
Dominus Deus tuus tibi percuties eas usque ad internicionem non inibis cum eis foedus nec

misereberis earum 3 neque sociabis cum eis coniugia filiam tuam non dabis filio eius nec filiam
illius accipies filio tuo 4 quia seducet filium tuum ne sequatur me et ut magis serviat diis alienis
irasceturque furor Domini et delebit te cito 5 quin potius haec facietis eis aras eorum subvertite
confringite statuas lucosque succidite et sculptilia conburite 6 quia populus sanctus es Domino Deo
tuo te elegit Dominus Deus tuus ut sis ei populus peculiaris de cunctis populis qui sunt super terram
7 non quia cunctas gentes numero vincebatis vobis iunctus est Dominus et elegit vos cum omnibus
sitis populis pauciores 8 sed quia dilexit vos Dominus et custodivit iuramentum quod iuravit patribus
vestris eduxitque vos in manu forti et redemit de domo servitutis de manu Pharaonis regis Aegypti
9 et scies quia Dominus Deus tuus ipse est Deus fortis et fidelis custodiens pactum et misericordiam
diligentibus se et his qui custodiunt praecepta eius in mille generationes 10 et reddens odientibus
se statim ita ut disperdat eos et ultra non differat protinus eis restituens quod merentur 11 custodi
ergo praecepta et caerimonias atque iudicia quae ego mando tibi hodie ut facias 12 si postquam
audieris haec iudicia custodieris ea et feceris custodiet et Dominus Deus tuus tibi pactum et
misericordiam quam iuravit patribus tuis 13 et diliget te ac multiplicabit benedicetque fructui ventris
tui et fructui terrae tuae frumento tuo atque vindemiae oleo et armentis gregibus ovium tuarum
super terram pro qua iuravit patribus tuis ut daret eam tibi 14 benedictus eris inter omnes populos
non erit apud te sterilis utriusque sexus tam in hominibus quam in gregibus tuis 15 auferet Dominus
a te omnem languorem et infirmitates Aegypti pessimas quas novisti non inferet tibi sed cunctis
hostibus tuis 16 devorabis omnes populos quos Dominus Deus tuus daturus est tibi non parcet eis
oculus tuus nec servies diis eorum ne sint in ruinam tui 17 si dixeris in corde tuo plures sunt gentes
istae quam ego quomodo potero delere eas 18 noli metuere sed recordare quae fecerit Dominus
Deus tuus Pharaoni et cunctis Aegyptiis 19 plagas maximas quas viderunt oculi tui et signa atque
portenta manumque robustam et extentum brachium ut educeret te Dominus Deus tuus sic faciet
cunctis populis quos metuis 20 insuper et crabrones mittet Dominus Deus tuus in eos donec deleat
omnes atque disperdat qui te fugerint et latere potuerint 21 non timebis eos quia Dominus Deus
tuus in medio tui est Deus magnus et terribilis 22 ipse consumet nationes has in conspectu tuo
paulatim atque per partes non poteris delere eas pariter ne forte multiplicentur contra te bestiae
terrae 23 dabitque eos Dominus Deus tuus in conspectu tuo et interficiet illos donec penitus deleantur

24 tradet reges eorum in manus tuas et disperdes nomina eorum sub caelo nullus poterit resistere
tibi donec conteras eos 25 sculptilia eorum igne conbures non concupisces argentum et aurum de
quibus facta sunt neque adsumes ex eis tibi quicquam ne offendas propter ea quia abominatio est
Domini Dei tui 26 nec inferes quippiam ex idolo in domum tuam ne fias anathema sicut et illud est
quasi spurcitiam detestaberis et velut inquinamentum ac sordes abominationi habebis quia anathema
est

Chapter 8

1 omne mandatum quod ego praecipio tibi hodie cave diligenter ut facias ut possitis vivere et
multiplicemini ingressique possideatis terram pro qua iuravit Dominus patribus vestris 2 et
recordaberis cuncti itineris per quod adduxit te Dominus Deus tuus quadraginta annis per desertum
ut adfligeret te atque temptaret et nota fierent quae in tuo animo versabantur utrum custodires
mandata illius an non 3 adflixit te penuria et dedit tibi cibum manna quem ignorabas tu et patres
tui ut ostenderet tibi quod non in solo pane vivat homo sed in omni verbo quod egreditur ex ore
Domini 4 vestimentum tuum quo operiebaris nequaquam vetustate defecit et pes tuus non est
subtritus en quadragesimus annus est 5 ut recogites in corde tuo quia sicut erudit homo filium suum
sic Dominus Deus tuus erudivit te 6 ut custodias mandata Domini Dei tui et ambules in viis eius
et timeas eum 7 Dominus enim Deus tuus introducet te in terram bonam terram rivorum aquarumque
et fontium in cuius campis et montibus erumpunt fluviorum abyssi 8 terram frumenti hordei vinearum
in qua ficus et mala granata et oliveta nascuntur terram olei ac mellis 9 ubi absque ulla penuria
comedes panem tuum et rerum omnium abundantia perfrueris cuius lapides ferrum sunt et de
montibus eius aeris metalla fodiuntur 10 ut cum comederis et satiatus fueris benedicas Domino
Deo tuo pro terra optima quam dedit tibi 11 observa et cave nequando obliviscaris Domini Dei tui
et neglegas mandata eius atque iudicia et caerimonias quas ego praecipio tibi hodie 12 ne postquam
comederis et satiatus domos pulchras aedificaveris et habitaveris in eis 13 habuerisque armenta et
ovium greges argenti et auri cunctarumque rerum copiam 14 elevetur cor tuum et non reminiscaris
Domini Dei tui qui eduxit te de terra Aegypti de domo servitutis 15 et ductor tuus fuit in solitudine

magna atque terribili in qua erat serpens flatu adurens et scorpio ac dipsas et nullae omnino aquae
qui eduxit rivos de petra durissima 16 et cibavit te manna in solitudine quod nescierunt patres tui
et postquam adflixit ac probavit ad extremum misertus est tui 17 ne diceres in corde tuo fortitudo
mea et robur manus meae haec mihi omnia praestiterunt 18 sed recorderis Domini Dei tui quod
ipse tibi vires praebuerit ut impleret pactum suum super quo iuravit patribus tuis sicut praesens
indicat dies 19 sin autem oblitus Domini Dei tui secutus fueris alienos deos coluerisque illos et
adoraveris ecce nunc praedico tibi quod omnino dispereas 20 sicut gentes quas delevit Dominus in
introitu tuo ita et vos peribitis si inoboedientes fueritis voci Domini Dei vestri

Chapter 9

1 audi Israhel tu transgredieris hodie Iordanem ut possideas nationes maximas et fortiores te
civitates ingentes et ad caelum usque muratas 2 populum magnum atque sublimem filios Enacim
quos ipse vidisti et audisti quibus nullus potest ex adverso resistere 3 scies ergo hodie quod Dominus
Deus tuus ipse transibit ante te ignis devorans atque consumens qui conterat eos et deleat atque
disperdat ante faciem tuam velociter sicut locutus est tibi 4 ne dicas in corde tuo cum deleverit eos
Dominus Deus tuus in conspectu tuo propter iustitiam meam introduxit me Dominus ut terram hanc
possiderem cum propter impietates suas istae deletae sint nationes 5 neque enim propter iustitias
tuas et aequitatem cordis tui ingredieris ut possideas terras eorum sed quia illae egerunt impie te
introeunte deletae sunt et ut conpleret verbum suum Dominus quod sub iuramento pollicitus est
patribus tuis Abraham Isaac et Iacob 6 scito igitur quod non propter iustitias tuas Dominus Deus
tuus dederit tibi terram hanc optimam in possessionem cum durissimae cervicis sis populus
7 memento et ne obliviscaris quomodo ad iracundiam provocaveris Dominum Deum tuum in
solitudine ex eo die quo es egressus ex Aegypto usque ad locum istum semper adversum Dominum
contendisti 8 nam et in Horeb provocasti eum et iratus delere te voluit 9 quando ascendi in montem
ut acciperem tabulas lapideas tabulas pacti quod pepigit vobiscum Dominus et perseveravi in monte
quadraginta diebus ac noctibus panem non comedens et aquam non bibens 10 deditque mihi Dominus
duas tabulas lapideas scriptas digito Dei et continentes omnia verba quae vobis in monte locutus
est de medio ignis quando contio populi congregata est 11 cumque transissent quadraginta dies et
totidem noctes dedit mihi Dominus duas tabulas lapideas tabulas foederis 12 dixitque mihi surge

et descende hinc cito quia populus tuus quos eduxisti de Aegypto deseruerunt velociter viam quam
demonstrasti eis feceruntque sibi conflatile 13 rursumque ait Dominus ad me cerno quod populus
iste durae cervicis sit 14 dimitte me ut conteram eum et deleam nomen eius sub caelo et constituam
te super gentem quae hac maior et fortior sit 15 cumque de monte ardente descenderem et duas
tabulas foederis utraque tenerem manu 16 vidissemque vos peccasse Domino Deo vestro et fecisse
vobis vitulum conflatilem ac deseruisse velociter viam eius quam vobis ostenderat 17 proieci tabulas
de manibus meis confregique eas in conspectu vestro 18 et procidi ante Dominum sicut prius
quadraginta diebus et noctibus panem non comedens et aquam non bibens propter omnia peccata
vestra quae gessistis contra Dominum et eum ad iracundiam provocastis 19 timui enim indignationem
et iram illius qua adversum vos concitatus delere vos voluit et exaudivit me Dominus etiam hac
vice 20 adversum Aaron quoque vehementer iratus voluit eum conterere et pro illo similiter
deprecatus sum 21 peccatum autem vestrum quod feceratis id est vitulum arripiens igne conbusi
et in frusta comminuens omninoque in pulverem redigens proieci in torrentem qui de monte descendit
22 in Incendio quoque et in Temptatione et in sepulchris Concupiscentiae provocastis Dominum
23 et quando misit vos de Cadesbarne dicens ascendite et possidete terram quam dedi vobis et
contempsistis imperium Domini Dei vestri et non credidistis ei neque vocem eius audire voluistis
24 sed semper fuistis rebelles a die qua nosse vos coepi 25 et iacui coram Domino quadraginta
diebus ac noctibus quibus eum suppliciter deprecabar ne deleret vos ut fuerat comminatus 26 et
orans dixi Domine Deus ne disperdas populum tuum et hereditatem tuam quam redemisti in
magnitudine tua quos eduxisti de Aegypto in manu forti 27 recordare servorum tuorum Abraham
Isaac et Iacob ne aspicias duritiam populi huius et impietatem atque peccatum 28 ne forte dicant
habitatores terrae de qua eduxisti nos non poterat Dominus introducere eos in terram quam pollicitus
est eis et oderat illos idcirco eduxit ut interficeret eos in solitudine 29 qui sunt populus tuus et
hereditas tua quos eduxisti in fortitudine tua magna et in brachio tuo extento

Chapter 10

[1] in tempore illo dixit Dominus ad me dola tibi duas tabulas lapideas sicut priores fuerunt et
ascende ad me in montem faciesque arcam ligneam [2] et scribam in tabulis verba quae fuerunt in
his quas ante confregisti ponesque eas in arca [3] feci igitur arcam de lignis setthim cumque dolassem
duas tabulas lapideas instar priorum ascendi in montem habens eas in manibus [4] scripsitque in
tabulis iuxta id quod prius scripserat verba decem quae locutus est Dominus ad vos in monte de
medio ignis quando populus congregatus est et dedit eas mihi [5] reversusque de monte descendi et
posui tabulas in arcam quam feceram quae hucusque ibi sunt sicut mihi praecepit Dominus [6] filii
autem Israhel castra moverunt ex Beroth filiorum Iacan in Musera ubi Aaron mortuus ac sepultus
est pro quo sacerdotio functus est filius eius Eleazar [7] inde venerunt in Gadgad de quo loco profecti
castrametati sunt in Ietabatha in terra aquarum atque torrentium [8] eo tempore separavit tribum Levi
ut portaret arcam foederis Domini et staret coram eo in ministerio ac benediceret in nomine illius
usque in praesentem diem [9] quam ob rem non habuit Levi partem neque possessionem cum fratribus
suis quia ipse Dominus possessio eius est sicut promisit ei Dominus Deus tuus [10] ego autem steti
in monte sicut prius quadraginta diebus ac noctibus exaudivitque me Dominus etiam hac vice et te
perdere noluit [11] dixitque mihi vade et praecede populum ut ingrediatur et possideat terram quam
iuravi patribus eorum ut traderem eis [12] et nunc Israhel quid Dominus Deus tuus petit a te nisi ut
timeas Dominum Deum tuum et ambules in viis eius et diligas eum ac servias Domino Deo tuo in
toto corde tuo et in tota anima tua [13] custodiasque mandata Domini et caerimonias eius quas ego
hodie praecipio ut bene sit tibi [14] en Domini Dei tui caelum est et caelum caeli terra et omnia quae
in ea sunt [15] et tamen patribus tuis conglutinatus est Dominus et amavit eos elegitque semen eorum
post eos id est vos de cunctis gentibus sicut hodie conprobatur [16] circumcidite igitur praeputium
cordis vestri et cervicem vestram ne induretis amplius [17] quia Dominus Deus vester ipse est Deus
deorum et Dominus dominantium Deus magnus et potens et terribilis qui personam non accipit nec
munera [18] facit iudicium pupillo et viduae amat peregrinum et dat ei victum atque vestitum [19] et
vos ergo amate peregrinos quia et ipsi fuistis advenae in terra Aegypti [20] Dominum Deum tuum
timebis et ei servies ipsi adherebis iurabisque in nomine illius [21] ipse est laus tua et Deus tuus qui
fecit tibi haec magnalia et terribilia quae viderunt oculi tui [22] in septuaginta animabus descenderunt
patres tui in Aegyptum et ecce nunc multiplicavit te Dominus Deus tuus sicut astra caeli

Chapter 11

1 ama itaque Dominum Deum tuum et observa praecepta eius et caerimonias iudicia atque
mandata omni tempore 2 cognoscite hodie quae ignorant filii vestri qui non viderunt disciplinam
Domini Dei vestri magnalia eius et robustam manum extentumque brachium 3 signa et opera quae
fecit in medio Aegypti Pharaoni regi et universae terrae eius 4 omnique exercitui Aegyptiorum et
equis ac curribus quomodo operuerint eos aquae Rubri maris cum vos persequerentur et deleverit
eos Dominus usque in praesentem diem 5 vobisque quae fecerit in solitudine donec veniretis ad
hunc locum 6 et Dathan atque Abiram filiis Heliab qui fuit filius Ruben quos aperto ore suo terra
absorbuit cum domibus et tabernaculis et universa substantia eorum quam habebant in medio
Israhelis 7 oculi vestri viderunt omnia opera Domini magna quae fecit 8 ut custodiatis universa
mandata illius quae ego hodie praecipio vobis et possitis introire et possidere terram ad quam
ingredimini 9 multoque in ea vivatis tempore quam sub iuramento pollicitus est Dominus patribus
vestris et semini eorum lacte et melle manantem 10 terra enim ad quam ingredieris possidendam
non est sicut terra Aegypti de qua existi ubi iacto semine in hortorum morem aquae ducuntur
inriguae 11 sed montuosa est et campestris de caelo expectans pluvias 12 quam Dominus Deus
tuus semper invisit et oculi illius in ea sunt a principio anni usque ad finem eius 13 si ergo
oboedieritis mandatis meis quae hodie praecipio vobis ut diligatis Dominum Deum vestrum et
serviatis ei in toto corde vestro et in tota anima vestra 14 dabo pluviam terrae vestrae temporivam
et serotinam ut colligatis frumentum et vinum et oleum 15 faenum ex agris ad pascenda iumenta
et ut ipsi comedatis ac saturemini 16 cavete ne forte decipiatur cor vestrum et recedatis a Domino
serviatisque diis alienis et adoretis eos 17 iratusque Dominus claudat caelum et pluviae non
descendant nec terra det germen suum pereatisque velociter de terra optima quam Dominus daturus
est vobis 18 ponite haec verba mea in cordibus et in animis vestris et suspendite ea pro signo in
manibus et inter vestros oculos conlocate 19 docete filios vestros ut illa meditentur quando sederis
in domo tua et ambulaveris in via et accubueris atque surrexeris 20 scribes ea super postes et ianuas
domus tuae 21 ut multiplicentur dies tui et filiorum tuorum in terra quam iuravit Dominus patribus
tuis ut daret eis quamdiu caelum inminet terrae 22 si enim custodieritis mandata quae ego praecipio

vobis et feceritis ea ut diligatis Dominum Deum vestrum et ambuletis in omnibus viis eius adherentes
ei [23] disperdet Dominus omnes gentes istas ante faciem vestram et possidebitis eas quae maiores
et fortiores vobis sunt [24] omnis locus quem calcaverit pes vester vester erit a deserto et Libano a
flumine magno Eufraten usque ad mare occidentale erunt termini vestri [25] nullus stabit contra vos
terrorem vestrum et formidinem dabit Dominus Deus vester super omnem terram quam calcaturi
estis sicut locutus est vobis [26] en propono in conspectu vestro hodie benedictionem et maledictionem
[27] benedictionem si oboedieritis mandatis Domini Dei vestri quae ego praecipio vobis
[28] maledictionem si non audieritis mandata Domini Dei vestri sed recesseritis de via quam ego
nunc ostendo vobis et ambulaveritis post deos alienos quos ignoratis [29] cum introduxerit te Dominus
Deus tuus in terram ad quam pergis habitandam pones benedictionem super montem Garizim
maledictionem super montem Hebal [30] qui sunt trans Iordanem post viam quae vergit ad solis
occubitum in terra Chananei qui habitat in campestribus contra Galgalam quae est iuxta vallem
tendentem et intrantem procul [31] vos enim transibitis Iordanem ut possideatis terram quam Dominus
Deus vester daturus est vobis et habeatis ac possideatis illam [32] videte ergo ut impleatis caerimonias
atque iudicia quae ego hodie ponam in conspectu vestro

Chapter 12

[1] haec sunt praecepta atque iudicia quae facere debetis in terra quam Dominus Deus patrum
tuorum daturus est tibi ut possideas eam cunctis diebus quibus super humum gradieris [2] subvertite
omnia loca in quibus coluerunt gentes quas possessuri estis deos suos super montes excelsos et
colles et subter omne lignum frondosum [3] dissipate aras earum et confringite statuas lucos igne
conburite et idola comminuite disperdite nomina eorum de locis illis [4] non facietis ita Domino Deo
vestro [5] sed ad locum quem elegerit Dominus Deus vester de cunctis tribubus vestris ut ponat
nomen suum ibi et habitet in eo venietis [6] et offeretis in illo loco holocausta et victimas vestras
decimas et primitias manuum vestrarum et vota atque donaria primogenita boum et ovium [7] et
comedetis ibi in conspectu Domini Dei vestri ac laetabimini in cunctis ad quae miseritis manum
vos et domus vestrae in quibus benedixerit vobis Dominus Deus vester [8] non facietis ibi quae nos

hic facimus hodie singuli quod sibi rectum videtur
9
neque enim usque in praesens tempus venistis
ad requiem et possessionem quam Dominus Deus daturus est vobis
10
transibitis Iordanem et
habitabitis in terram quam Dominus Deus vester daturus est vobis ut requiescatis a cunctis hostibus
per circuitum et absque ullo timore habitetis
11
in loco quem elegerit Dominus Deus vester ut sit
nomen eius in eo illuc omnia quae praecipio conferetis holocausta et hostias ac decimas et primitias
manuum vestrarum et quicquid praecipuum est in muneribus quae vovistis Domino
12
ibi epulabimini
coram Domino Deo vestro vos filii ac filiae vestrae famuli et famulae atque Levites qui in vestris
urbibus commorantur neque enim habet aliam partem et possessionem inter vos
13
cave ne offeras
holocausta tua in omni loco quem videris
14
sed in eo quem elegerit Dominus in una tribuum tuarum
offeres hostias et facies quaecumque praecipio tibi
15
sin autem comedere volueris et te esus carnium
delectarit occide et comede iuxta benedictionem Domini Dei tui quam dedit tibi in urbibus tuis sive
inmundum fuerit hoc est maculatum et debile sive mundum hoc est integrum et sine macula quod
offerri licet sicut capream et cervum comedes
16
absque esu dumtaxat sanguinis quod super terram
quasi aquam effundes
17
non poteris comedere in oppidis tuis decimam frumenti et vini et olei tui
primogenita armentorum et pecorum et omnia quae voveris et sponte offerre volueris et primitias
manuum tuarum
18
sed coram Domino Deo tuo comedes ea in loco quem elegerit Dominus Deus
tuus tu et filius tuus ac filia servus et famula atque Levites qui manet in urbibus tuis et laetaberis
et reficieris coram Domino Deo tuo in cunctis ad quae extenderis manum tuam
19
cave ne derelinquas
Leviten omni tempore quo versaris in terra
20
quando dilataverit Dominus Deus tuus terminos tuos
sicut locutus est tibi et volueris vesci carnibus quas desiderat anima tua
21
locus autem quem elegerit
Dominus Deus tuus ut sit nomen eius ibi si procul fuerit occides de armentis et pecoribus quae
habueris sicut praecepi tibi et comedes in oppidis tuis ut tibi placet
22
sicut comeditur caprea et
cervus ita vesceris eis et mundus et inmundus in commune vescentur
23
hoc solum cave ne
sanguinem comedas sanguis enim eorum pro anima est et idcirco non debes animam comedere
cum carnibus
24
sed super terram fundes quasi aquam
25
ut sit tibi bene et filiis tuis post te cum
feceris quod placet in conspectu Domini
26
quae autem sanctificaveris et voveris Domino tolles et
venies ad locum quem elegerit Dominus
27
et offeres oblationes tuas carnem et sanguinem super
altare Domini Dei tui sanguinem hostiarum fundes in altari carnibus autem ipse vesceris
28
observa
et audi omnia quae ego praecipio tibi ut bene sit tibi et filiis tuis post te in sempiternum cum feceris

quod bonum est et placitum in conspectu Domini Dei tui [29] quando disperderit Dominus Deus tuus
ante faciem tuam gentes ad quas ingredieris possidendas et possederis eas atque habitaveris in terra
earum [30] cave ne imiteris eas postquam te fuerint introeunte subversae et requiras caerimonias
earum dicens sicut coluerunt gentes istae deos suos ita et ego colam [31] non facies similiter Domino
Deo tuo omnes enim abominationes quas aversatur Dominus fecerunt diis suis offerentes filios et
filias et conburentes igne [32] quod praecipio tibi hoc tantum facito Domino nec addas quicquam
nec minuas

Chapter 13

[1] si surrexerit in medio tui prophetes aut qui somnium vidisse se dicat et praedixerit signum
atque portentum [2] et evenerit quod locutus est et dixerit tibi eamus et sequamur deos alienos quos
ignoras et serviamus eis [3] non audies verba prophetae illius aut somniatoris quia temptat vos
Dominus Deus vester ut palam fiat utrum diligatis eum an non in toto corde et in tota anima vestra
[4] Dominum Deum vestrum sequimini et ipsum timete mandata illius custodite et audite vocem eius
ipsi servietis et ipsi adherebitis [5] propheta autem ille aut fictor somniorum interficietur quia locutus
est ut vos averteret a Domino Deo vestro qui eduxit vos de terra Aegypti et redemit de domo
servitutis ut errare te faceret de via quam tibi praecepit Dominus Deus tuus et auferes malum de
medio tui [6] si tibi voluerit persuadere frater tuus filius matris tuae aut filius tuus vel filia sive uxor
quae est in sinu tuo aut amicus quem diligis ut animam tuam clam dicens eamus et serviamus diis
alienis quos ignoras tu et patres tui [7] cunctarum in circuitu gentium quae iuxta vel procul sunt ab
initio usque ad finem terrae [8] non adquiescas ei nec audias neque parcat ei oculus tuus ut miserearis
et occultes eum [9] sed statim interficies sit primum manus tua super eum et post te omnis populus
mittat manum [10] lapidibus obrutus necabitur quia voluit te abstrahere a Domino Deo tuo qui eduxit
te de terra Aegypti de domo servitutis [11] ut omnis Israhel audiens timeat et nequaquam ultra faciat
quippiam huius rei simile [12] si audieris in una urbium tuarum quas Dominus Deus tuus dabit tibi
ad habitandum dicentes aliquos [13] egressi sunt filii Belial de medio tui et averterunt habitatores
urbis tuae atque dixerunt eamus et serviamus diis alienis quos ignoratis [14] quaere sollicite et

diligenter rei veritate perspecta si inveneris certum esse quod dicitur et abominationem hanc opere
15
perpetratam statim percuties habitatores urbis illius in ore gladii et delebis eam omniaque quae
16
in illa sunt usque ad pecora quicquid etiam supellectilis fuerit congregabis in medium platearum
eius et cum ipsa civitate succendes ita ut universa consumas Domino Deo tuo et sit tumulus
17
sempiternus non aedificabitur amplius et non adherebit de illo anathemate quicquam in manu
tua ut avertatur Dominus ab ira furoris sui et misereatur tui multiplicetque te sicut iuravit patribus
18
tuis quando audieris vocem Domini Dei tui custodiens omnia praecepta eius quae ego praecipio
tibi hodie ut facias quod placitum est in conspectu Domini Dei tui

Chapter 14

1 2
filii estote Domini Dei vestri non vos incidetis nec facietis calvitium super mortuo quoniam
populus sanctus es Domino Deo tuo et te elegit ut sis ei in populum peculiarem de cunctis gentibus
3 4
quae sunt super terram ne comedatis quae inmunda sunt hoc est animal quod comedere debetis
5
bovem et ovem et capram cervum capream bubalum tragelaphum pygargon orygem
6 7
camelopardalum omne animal quod in duas partes ungulam findit et ruminat comedetis de his
autem quae ruminant et ungulam non findunt haec comedere non debetis camelum leporem
8
choerogyllium quia ruminant et non dividunt ungulam inmunda erunt vobis sus quoque quoniam
dividit ungulam et non ruminat inmunda erit carnibus eorum non vescemini et cadavera non tangetis
9
haec comedetis ex omnibus quae morantur in aquis quae habent pinnulas et squamas comedite
10 11
quae absque pinnulis et squamis sunt ne comedatis quia inmunda sunt omnes aves mundas
12 13
comedite inmundas ne comedatis aquilam scilicet et grypem et alietum ixon et vulturem ac
14 15
milvum iuxta genus suum et omne corvini generis strutionem ac noctuam et larum atque
16 17
accipitrem iuxta genus suum herodium et cycnum et ibin ac mergulum porphirionem et
18
nycticoracem onocrotalum et charadrium singula in genere suo upupam quoque et vespertilionem
19 20
et omne quod reptat et pinnulas habet inmundum erit nec comedetur omne quod mundum est
21
comedite quicquid morticinum est ne vescamini ex eo peregrino qui intra portas tuas est da ut
comedat aut vende ei quia tu populus sanctus Domini Dei tui es non coques hedum in lacte matris

suae 22 decimam partem separabis de cunctis frugibus tuis quae nascuntur in terra per annos singulos
23
et comedes in conspectu Domini Dei tui in loco quem elegerit ut in eo nomen illius invocetur
decimam frumenti tui et vini et olei et primogenita de armentis et ovibus tuis ut discas timere
Dominum Deum tuum omni tempore 24 cum autem longior fuerit via et locus quem elegerit Dominus
Deus tuus tibique benedixerit nec potueris ad eum haec cuncta portare 25 vendes omnia et in pretium
rediges portabisque manu tua et proficisceris ad locum quem elegerit Dominus Deus tuus 26 et
emes ex eadem pecunia quicquid tibi placuerit sive ex armentis sive ex ovibus vinum quoque et
siceram et omne quod desiderat anima tua et comedes coram Domino Deo tuo et epulaberis tu et
domus tua 27 et Levita qui intra portas tuas est cave ne derelinquas eum quia non habet aliam
partem in possessione tua 28 anno tertio separabis aliam decimam ex omnibus quae nascuntur tibi
eo tempore et repones intra ianuas tuas 29 venietque Levites qui aliam non habet partem nec
possessionem tecum et peregrinus et pupillus ac vidua qui intra portas tuas sunt et comedent et
saturabuntur ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in cunctis operibus manuum tuarum quae feceris

Chapter 15

1 septimo anno facies remissionem 2 quae hoc ordine celebrabitur cui debetur aliquid ab amico
vel proximo ac fratre suo repetere non poterit quia annus remissionis est Domini 3 a peregrino et
advena exiges civem et propinquum repetendi non habes potestatem 4 et omnino indigens et
mendicus non erit inter vos ut benedicat tibi Dominus in terra quam traditurus est tibi in possessionem
5
si tamen audieris vocem Domini Dei tui et custodieris universa quae iussit et quae ego hodie
praecipio tibi benedicet tibi ut pollicitus est 6 fenerabis gentibus multis et ipse a nullo accipies
mutuum dominaberis nationibus plurimis et tui nemo dominabitur 7 si unus de fratribus tuis qui
morantur intra portas civitatis tuae in terra quam Dominus Deus tuus daturus est tibi ad paupertatem
venerit non obdurabis cor tuum nec contrahes manum 8 sed aperies eam pauperi et dabis mutuum
quod eum indigere perspexeris 9 cave ne forte subripiat tibi impia cogitatio et dicas in corde tuo
adpropinquat septimus annus remissionis et avertas oculos a paupere fratre tuo nolens ei quod
postulat mutuum commodare ne clamet contra te ad Dominum et fiat tibi in peccatum 10 sed dabis
ei nec ages quippiam callide in eius necessitatibus sublevandis ut benedicat tibi Dominus Deus tuus

in omni tempore et in cunctis ad quae manum miseris 11 non deerunt pauperes in terra habitationis
tuae idcirco ego praecipio tibi ut aperias manum fratri tuo egeno et pauperi qui tecum versatur in
terra 12 cum tibi venditus fuerit frater tuus hebraeus aut hebraea et sex annis servierit tibi in septimo
anno dimittes eum liberum 13 et quem libertate donaveris nequaquam vacuum abire patieris 14 sed
dabis viaticum de gregibus et de area et torculari tuo quibus Dominus Deus tuus benedixerit tibi
15 memento quod et ipse servieris in terra Aegypti et liberaverit te Dominus Deus tuus et idcirco
ego nunc praecipiam tibi 16 sin autem dixerit nolo egredi eo quod diligat te et domum tuam et bene
sibi apud te esse sentiat 17 adsumes subulam et perforabis aurem eius in ianua domus tuae et serviet
tibi usque in aeternum ancillae quoque similiter facies 18 non avertes ab eis oculos tuos quando
dimiseris eos liberos quoniam iuxta mercedem mercennarii per sex annos servivit tibi ut benedicat
tibi Dominus Deus tuus in cunctis operibus quae agis 19 de primogenitis quae nascuntur in armentis
et ovibus tuis quicquid sexus est masculini sanctificabis Domino Deo tuo non operaberis in
primogenito bovis et non tondebis primogenita ovium 20 in conspectu Domini Dei tui comedes ea
per annos singulos in loco quem elegerit Dominus tu et domus tua 21 sin autem habuerit maculam
et vel claudum fuerit vel caecum aut in aliqua parte deforme vel debile non immolabitur Domino
Deo tuo 22 sed intra portas urbis tuae comedes illud tam mundus quam inmundus similiter vescentur
eis quasi caprea et cervo 23 hoc solum observabis ut sanguinem eorum non comedas sed effundas
in terram quasi aquam

Chapter 16

1 observa mensem novarum frugum et verni primum temporis ut facias phase Domino Deo tuo
quoniam in isto mense eduxit te Dominus Deus tuus de Aegypto nocte 2 immolabisque phase
Domino Deo tuo de ovibus et de bubus in loco quem elegerit Dominus Deus tuus ut habitet nomen
eius ibi 3 non comedes in eo panem fermentatum septem diebus comedes absque fermento
adflictionis panem quoniam in pavore egressus es de Aegypto ut memineris diei egressionis tuae
de Aegypto omnibus diebus vitae tuae 4 non apparebit fermentum in omnibus terminis tuis septem
diebus et non manebit de carnibus eius quod immolatum est vesperi in die primo mane 5 non poteris

immolare phase in qualibet urbium tuarum quas Dominus Deus tuus daturus est tibi 6 sed in loco
quem elegerit Dominus Deus tuus ut habitet nomen eius ibi immolabis phase vesperi ad solis
occasum quando egressus es de Aegypto 7 et coques et comedes in loco quem elegerit Dominus
Deus tuus maneque consurgens vades in tabernacula tua 8 sex diebus comedes azyma et in die
septimo quia collecta est Domini Dei tui non facies opus 9 septem ebdomadas numerabis tibi ab
ea die qua falcem in segetem miseris 10 et celebrabis diem festum ebdomadarum Domino Deo tuo
oblationem spontaneam manus tuae quam offeres iuxta benedictionem Domini Dei tui 11 et
epulaberis coram Domino Deo tuo tu et filius tuus et filia tua et servus tuus et ancilla et Levites qui
est intra portas tuas et advena ac pupillus et vidua qui morantur vobiscum in loco quem elegerit
Dominus Deus tuus ut habitet nomen eius ibi 12 et recordaberis quoniam servus fueris in Aegypto
custodiesque ac facies quae praecepta sunt 13 sollemnitatem quoque tabernaculorum celebrabis
per septem dies quando collegeris de area et torculari fruges tuas 14 et epulaberis in festivitate tua
tu et filius tuus et filia et servus tuus et ancilla Levites quoque et advena et pupillus ac vidua qui
intra portas tuas sunt 15 septem diebus Domino Deo tuo festa celebrabis in loco quem elegerit
Dominus benedicetque tibi Dominus Deus tuus in cunctis frugibus tuis et in omni opere manuum
tuarum erisque in laetitia 16 tribus vicibus per annum apparebit omne masculinum tuum in conspectu
Domini Dei tui in loco quem elegerit in sollemnitate azymorum et in sollemnitate ebdomadarum
et in sollemnitate tabernaculorum non apparebit ante Dominum vacuus 17 sed offeret unusquisque
secundum quod habuerit iuxta benedictionem Domini Dei sui quam dederit ei 18 iudices et magistros
constitues in omnibus portis tuis quas Dominus Deus tuus dederit tibi per singulas tribus tuas ut
iudicent populum iusto iudicio 19 nec in alteram partem declinent non accipies personam nec
munera quia munera excaecant oculos sapientium et mutant verba iustorum 20 iuste quod iustum
est persequeris ut vivas et possideas terram quam Dominus Deus tuus dederit tibi 21 non plantabis
lucum et omnem arborem iuxta altare Domini Dei tui 22 nec facies tibi atque constitues statuam
quae odit Dominus Deus tuus

Chapter 17

1
non immolabis Domino Deo tuo bovem et ovem in quo est macula aut quippiam vitii quia
2
abominatio est Domini Dei tui cum repperti fuerint apud te intra unam portarum tuarum quas
Dominus Deus tuus dabit tibi vir aut mulier qui faciant malum in conspectu Domini Dei tui et
3
transgrediantur pactum illius ut vadant et serviant diis alienis et adorent eos solem et lunam et
4
omnem militiam caeli quae non praecepi et hoc tibi fuerit nuntiatum audiensque inquisieris
5
diligenter et verum esse reppereris et abominatio facta est in Israhel educes virum ac mulierem
6
qui rem sceleratissimam perpetrarunt ad portas civitatis tuae et lapidibus obruentur in ore duorum
7
aut trium testium peribit qui interficietur nemo occidatur uno contra se dicente testimonium manus
testium prima interficiet eum et manus reliqui populi extrema mittetur ut auferas malum de medio
8
tui si difficile et ambiguum apud te iudicium esse perspexeris inter sanguinem et sanguinem
causam et causam lepram et non lepram et iudicum intra portas tuas videris verba variari surge et
9
ascende ad locum quem elegerit Dominus Deus tuus veniesque ad sacerdotes levitici generis et
10
ad iudicem qui fuerit illo tempore quaeresque ab eis qui indicabunt tibi iudicii veritatem et facies
11
quodcumque dixerint qui praesunt loco quem elegerit Dominus et docuerint te iuxta legem eius
12
sequeris sententiam eorum nec declinabis ad dextram vel ad sinistram qui autem superbierit
nolens oboedire sacerdotis imperio qui eo tempore ministrat Domino Deo tuo et decreto iudicis
13
morietur homo ille et auferes malum de Israhel cunctusque populus audiens timebit ut nullus
14
deinceps intumescat superbia cum ingressus fueris terram quam Dominus Deus tuus dabit tibi
et possederis eam habitaverisque in illa et dixeris constituam super me regem sicut habent omnes
15
per circuitum nationes eum constitues quem Dominus Deus tuus elegerit de numero fratrum
16
tuorum non poteris alterius gentis hominem regem facere qui non sit frater tuus cumque fuerit
constitutus non multiplicabit sibi equos nec reducet populum in Aegyptum equitatus numero
sublevatus praesertim cum Dominus praeceperit vobis ut nequaquam amplius per eandem viam
17
revertamini non habebit uxores plurimas quae inliciant animum eius neque argenti et auri inmensa
18
pondera postquam autem sederit in solio regni sui describet sibi deuteronomium legis huius in
19
volumine accipiens exemplar a sacerdotibus leviticae tribus et habebit secum legetque illud
omnibus diebus vitae suae ut discat timere Dominum Deum suum et custodire verba et caerimonias
20
eius quae lege praecepta sunt nec elevetur cor eius in superbiam super fratres suos neque declinet
in partem dextram vel sinistram ut longo tempore regnet ipse et filii eius super Israhel

Chapter 18

1 non habebunt sacerdotes et Levitae et omnes qui de eadem tribu sunt partem et hereditatem
cum reliquo Israhel quia sacrificia Domini et oblationes eius comedent 2 et nihil aliud accipient de
possessione fratrum suorum Dominus enim ipse est hereditas eorum sicut locutus est illis 3 hoc
erit iudicium sacerdotum a populo et ab his qui offerunt victimas sive bovem sive ovem immolaverint
dabunt sacerdoti armum ac ventriculum 4 primitias frumenti vini et olei et lanarum partem ex ovium
tonsione 5 ipsum enim elegit Dominus Deus tuus de cunctis tribubus tuis ut stet et ministret nomini
Domini ipse et filii eius in sempiternum 6 si exierit Levites de una urbium tuarum ex omni Israhel
in qua habitat et voluerit venire desiderans locum quem elegerit Dominus 7 ministrabit in nomine
Dei sui sicut omnes fratres eius Levitae qui stabunt eo tempore coram Domino 8 partem ciborum
eandem accipiet quam et ceteri excepto eo quod in urbe sua ex paterna ei successione debetur
9 quando ingressus fueris terram quam Dominus Deus tuus dabit tibi cave ne imitari velis
abominationes illarum gentium 10 nec inveniatur in te qui lustret filium suum aut filiam ducens
per ignem aut qui ariolos sciscitetur et observet somnia atque auguria ne sit maleficus 11 ne incantator
ne pythones consulat ne divinos et quaerat a mortuis veritatem 12 omnia enim haec abominatur
Dominus et propter istiusmodi scelera delebit eos in introitu tuo 13 perfectus eris et absque macula
cum Domino Deo tuo 14 gentes istae quarum possidebis terram augures et divinos audiunt tu autem
a Domino Deo tuo aliter institutus es 15 prophetam de gente tua et de fratribus tuis sicut me suscitabit
tibi Dominus Deus tuus ipsum audies 16 ut petisti a Domino Deo tuo in Horeb quando contio
congregata est atque dixisti ultra non audiam vocem Domini Dei mei et ignem hunc maximum
amplius non videbo ne moriar 17 et ait Dominus mihi bene omnia sunt locuti 18 prophetam suscitabo
eis de medio fratrum suorum similem tui et ponam verba mea in ore eius loqueturque ad eos omnia
quae praecepero illi 19 qui autem verba eius quae loquetur in nomine meo audire noluerit ego ultor
existam 20 propheta autem qui arrogantia depravatus voluerit loqui in nomine meo quae ego non
praecepi illi ut diceret aut ex nomine alienorum deorum interficietur 21 quod si tacita cogitatione
responderis quomodo possum intellegere verbum quod non est locutus Dominus 22 hoc habebis

signum quod in nomine Domini propheta ille praedixerit et non evenerit hoc Dominus non locutus est sed per tumorem animi sui propheta confinxit et idcirco non timebis eum

Chapter 19

1
cum disperderit Dominus Deus tuus gentes quarum tibi traditurus est terram et possederis eam
2
habitaverisque in urbibus eius et in aedibus tres civitates separabis tibi in medio terrae quam
3
Dominus Deus tuus dabit tibi in possessionem sternens diligenter viam et in tres aequaliter partes
totam terrae tuae provinciam divides ut habeat e vicino qui propter homicidium profugus est quo
4
possit evadere haec erit lex homicidae fugientis cuius vita servanda est qui percusserit proximum
5
suum nesciens et qui heri et nudius tertius nullum contra eum habuisse odium conprobatur sed
abisse simpliciter cum eo in silvam ad ligna caedenda et in succisione lignorum securis fugerit
manu ferrumque lapsum de manubrio amicum eius percusserit et occiderit hic ad unam supradictarum
6
urbium confugiet et vivet ne forsitan proximus eius cuius effusus est sanguis dolore stimulatus
persequatur et adprehendat eum si longior via fuerit et percutiat animam eius qui non est reus mortis
7
quia nullum contra eum qui occisus est odium prius habuisse monstratur idcirco praecipio tibi ut
8
tres civitates aequalis inter se spatii dividas cum autem dilataverit Dominus Deus tuus terminos
9
tuos sicut iuravit patribus tuis et dederit tibi cunctam terram quam eis pollicitus est si tamen
custodieris mandata eius et feceris quae hodie praecipio tibi ut diligas Dominum Deum tuum et
ambules in viis eius omni tempore addes tibi tres alias civitates et supradictarum trium urbium
10
numerum duplicabis ut non effundatur sanguis innoxius in medio terrae quam Dominus Deus
11
tuus dabit tibi possidendam nec sis sanguinis reus si quis autem odio habens proximum suum
insidiatus fuerit vitae eius surgensque percusserit illum et mortuus fuerit fugeritque ad unam de
12
supradictis urbibus mittent seniores civitatis illius et arripient eum de loco effugii tradentque in
13
manu proximi cuius sanguis effusus est et morietur nec misereberis eius et auferes innoxium
14
sanguinem de Israhel ut bene sit tibi non adsumes et transferes terminos proximi tui quos fixerunt
priores in possessione tua quam Dominus Deus tuus dabit tibi in terra quam acceperis possidendam
15
non stabit testis unus contra aliquem quicquid illud peccati et facinoris fuerit sed in ore duorum
16
aut trium testium stabit omne verbum si steterit testis mendax contra hominem accusans eum

praevaricationis [17] stabunt ambo quorum causa est ante Dominum in conspectu sacerdotum et
iudicum qui fuerint in diebus illis [18] cumque diligentissime perscrutantes invenerint falsum testem
dixisse contra fratrem suum mendacium [19] reddent ei sicut fratri suo facere cogitavit et auferes
malum de medio tui [20] ut audientes ceteri timorem habeant et nequaquam talia audeant facere
[21] non misereberis eius sed animam pro anima oculum pro oculo dentem pro dente manum pro
manu pedem pro pede exiges

Chapter 20

[1] si exieris ad bellum contra hostes tuos et videris equitatum et currus et maiorem quam tu habes
adversarii exercitus multitudinem non timebis eos quia Dominus Deus tuus tecum est qui eduxit
te de terra Aegypti [2] adpropinquante autem iam proelio stabit sacerdos ante aciem et sic loquetur
ad populum [3] audi Israhel vos hodie contra inimicos vestros pugnam committitis non pertimescat
cor vestrum nolite metuere nolite cedere nec formidetis eos [4] quia Dominus Deus vester in medio
vestri est et pro vobis contra adversarios dimicabit ut eruat vos de periculo [5] duces quoque per
singulas turmas audiente exercitu proclamabunt quis est homo qui aedificavit domum novam et
non dedicavit eam vadat et revertatur in domum suam ne forte moriatur in bello et alius dedicet
illam [6] quis est homo qui plantavit vineam et necdum eam fecit esse communem et de qua vesci
omnibus liceat vadat et revertatur in domum suam ne forte moriatur in bello et alius homo eius
fungatur officio [7] quis est homo qui despondit uxorem et non accepit eam vadat et revertatur in
domum suam ne forte moriatur in bello et alius homo accipiat eam [8] his dictis addent reliqua et
loquentur ad populum quis est homo formidolosus et corde pavido vadat et revertatur in domum
suam ne pavere faciat corda fratrum suorum sicut ipse timore perterritus est [9] cumque siluerint
exercitus duces et finem loquendi fecerint unusquisque suos ad bellandum cuneos praeparabit [10] si
quando accesseris ad expugnandam civitatem offeres ei primum pacem [11] si receperit et aperuerit
tibi portas cunctus populus qui in ea est salvabitur et serviet tibi sub tributo [12] sin autem foedus
inire noluerint et receperint contra te bellum obpugnabis eam [13] cumque tradiderit Dominus Deus
tuus illam in manu tua percuties omne quod in ea generis masculini est in ore gladii [14] absque

mulieribus et infantibus iumentis et ceteris quae in civitate sunt omnem praedam exercitui divides
et comedes de spoliis hostium tuorum quae Dominus Deus tuus dederit tibi 15 sic facies cunctis
civitatibus quae a te procul valde sunt et non sunt de his urbibus quas in possessionem accepturus
es 16 de his autem civitatibus quae dabuntur tibi nullum omnino permittes vivere 17 sed interficies
in ore gladii Hettheum videlicet et Amorreum et Chananeum Ferezeum et Eveum et Iebuseum sicut
praecepit tibi Dominus Deus tuus 18 ne forte doceant vos facere cunctas abominationes quas ipsi
operati sunt diis suis et peccetis in Dominum Deum vestrum 19 quando obsederis civitatem multo
tempore et munitionibus circumdederis ut expugnes eam non succides arbores de quibus vesci
potest nec securibus per circuitum debes vastare regionem quoniam lignum est et non homo nec
potest bellantium contra te augere numerum 20 si qua autem ligna non sunt pomifera sed agrestia
et in ceteros apta usus succide et extrue machinas donec capias civitatem quae contra te dimicat

Chapter 21

1 quando inventum fuerit in terra quam Dominus Deus tuus daturus est tibi hominis cadaver
occisi et ignoratur caedis reus 2 egredientur maiores natu et iudices tui et metientur a loco cadaveris
singularum per circuitum spatia civitatum 3 et quam viciniorem ceteris esse perspexerint seniores
civitatis eius tollent vitulam de armento quae non traxit iugum nec terram scidit vomere 4 et ducent
eam ad vallem asperam atque saxosam quae numquam arata est nec sementem recepit et caedent
in ea cervices vitulae 5 accedentque sacerdotes filii Levi quos elegerit Dominus Deus tuus ut
ministrent ei et benedicant in nomine eius et ad verbum eorum omne negotium et quicquid mundum
vel inmundum est iudicetur 6 et maiores natu civitatis illius ad interfectum lavabuntque manus suas
super vitulam quae in valle percussa est 7 et dicent manus nostrae non effuderunt hunc sanguinem
nec oculi viderunt 8 propitius esto populo tuo Israhel quem redemisti Domine et non reputes
sanguinem innocentem in medio populi tui Israhel et auferetur ab eis reatus sanguinis 9 tu autem
alienus eris ab innocentis cruore qui fusus est cum feceris quod praecepit Dominus 10 si egressus
fueris ad pugnam contra inimicos tuos et tradiderit eos Dominus Deus tuus in manu tua captivosque
duxeris 11 et videris in numero captivorum mulierem pulchram et adamaveris eam voluerisque
habere uxorem 12 introduces in domum tuam quae radet caesariem et circumcidet ungues 13 et

deponet vestem in qua capta est sedensque in domo tua flebit patrem et matrem suam uno mense
et postea intrabis ad eam dormiesque cum illa et erit uxor tua [14] sin autem postea non sederit animo
tuo dimittes eam liberam nec vendere poteris pecunia nec opprimere per potentiam quia humiliasti
eam [15] si habuerit homo uxores duas unam dilectam et alteram odiosam genuerintque ex eo liberos
et fuerit filius odiosae primogenitus [16] volueritque substantiam inter filios suos dividere non poterit
filium dilectae facere primogenitum et praeferre filio odiosae [17] sed filium odiosae agnoscet
primogenitum dabitque ei de his quae habuerit cuncta duplicia iste est enim principium liberorum
eius et huic debentur primogenita [18] si genuerit homo filium contumacem et protervum qui non
audiat patris aut matris imperium et coercitus oboedire contempserit [19] adprehendent eum et ducent
ad seniores civitatis illius et ad portam iudicii [20] dicentque ad eos filius noster iste protervus et
contumax est monita nostra audire contemnit comesationibus vacat et luxuriae atque conviviis
[21] lapidibus eum obruet populus civitatis et morietur ut auferatis malum de medio vestri et universus
Israhel audiens pertimescat [22] quando peccaverit homo quod morte plectendum est et adiudicatus
morti adpensus fuerit in patibulo [23] non permanebit cadaver eius in ligno sed in eadem die sepelietur
quia maledictus a Deo est qui pendet in ligno et nequaquam contaminabis terram tuam quam
Dominus Deus tuus dederit tibi in possessionem

Chapter 22

[1] non videbis bovem fratris tui aut ovem errantem et praeteribis sed reduces fratri tuo [2] etiam
si non est propinquus tuus frater nec nosti eum duces in domum tuam et erunt apud te quamdiu
quaerat ea frater tuus et recipiat [3] similiter facies de asino et de vestimento et de omni re fratris tui
quae perierit si inveneris eam ne neglegas quasi alienam [4] si videris asinum fratris tui aut bovem
cecidisse in via non despicies sed sublevabis cum eo [5] non induetur mulier veste virili nec vir utetur
veste feminea abominabilis enim apud Deum est qui facit haec [6] si ambulans per viam in arbore
vel in terra nidum avis inveneris et matrem pullis vel ovis desuper incubantem non tenebis eam
cum filiis [7] sed abire patieris captos tenens filios ut bene sit tibi et longo vivas tempore [8] cum
aedificaveris domum novam facies murum tecti per circuitum ne effundatur sanguis in domo tua
et sis reus labente alio et in praeceps ruente [9] non seres vineam tuam altero semine ne et sementis

quam sevisti et quae nascuntur ex vinea pariter sanctificentur 10 non arabis in bove simul et asino
11 non indueris vestimento quod ex lana linoque contextum est 12 funiculos in fimbriis facies per
quattuor angulos pallii tui quo operieris 13 si duxerit vir uxorem et postea eam odio habuerit
14 quaesieritque occasiones quibus dimittat eam obiciens ei nomen pessimum et dixerit uxorem
hanc accepi et ingressus ad eam non inveni virginem 15 tollent eam pater et mater eius et ferent
secum signa virginitatis eius ad seniores urbis qui in porta sunt 16 et dicet pater filiam meam dedi
huic uxorem quam quia odit 17 inponet ei nomen pessimum ut dicat non inveni filiam tuam virginem
et ecce haec sunt signa virginitatis filiae meae expandent vestimentum coram senibus civitatis
18 adprehendentque senes urbis illius virum et verberabunt illum 19 condemnantes insuper centum
siclis argenti quos dabit patri puellae quoniam diffamavit nomen pessimum super virginem Israhel
habebitque eam uxorem et non poterit dimittere omni tempore vitae suae 20 quod si verum est quod
obicit et non est in puella inventa virginitas 21 eicient eam extra fores domus patris sui et lapidibus
obruent viri civitatis eius et morietur quoniam fecit nefas in Israhel ut fornicaretur in domo patris
sui et auferes malum de medio tui 22 si dormierit vir cum uxore alterius uterque morientur id est
adulter et adultera et auferes malum de Israhel 23 si puellam virginem desponderit vir et invenerit
eam aliquis in civitate et concubuerit cum illa 24 educes utrumque ad portam civitatis illius et
lapidibus obruentur puella quia non clamavit cum esset in civitate vir quia humiliavit uxorem
proximi sui et auferes malum de medio tui 25 sin autem in agro reppererit vir puellam quae
desponsata est et adprehendens concubuerit cum illa ipse morietur solus 26 puella nihil patietur
nec est rea mortis quoniam sicut latro consurgit contra fratrem suum et occidit animam eius ita et
puella perpessa est 27 sola erat in agro clamavit et nullus adfuit qui liberaret eam 28 si invenerit
vir puellam virginem quae non habet sponsum et adprehendens concubuerit cum ea et res ad iudicium
venerit 29 dabit qui dormivit cum ea patri puellae quinquaginta siclos argenti et habebit eam uxorem
quia humiliavit illam non poterit dimittere cunctis diebus vitae suae 30 non accipiet homo uxorem
patris sui nec revelabit operimentum eius

Chapter 23

1
non intrabit eunuchus adtritis vel amputatis testiculis et absciso veretro ecclesiam Domini
2
non ingredietur mamzer hoc est de scorto natus in ecclesiam Domini usque ad decimam
3
generationem Ammanites et Moabites etiam post decimam generationem non intrabunt ecclesiam
4
Domini in aeternum quia noluerunt vobis occurrere cum pane et aqua in via quando egressi estis
de Aegypto et quia conduxerunt contra te Balaam filium Beor de Mesopotamiam Syriae ut
5
malediceret tibi et noluit Dominus Deus tuus audire Balaam vertitque maledictionem eius in
6
benedictionem tuam eo quod diligeret te non facies cum eis pacem nec quaeres eis bona cunctis
7
diebus vitae tuae in sempiternum non abominaberis Idumeum quia frater tuus est nec Aegyptium
8
quia advena fuisti in terra eius qui nati fuerint ex eis tertia generatione intrabunt ecclesiam Domini
9
quando egressus fueris adversus hostes tuos in pugnam custodies te ab omni re mala
10
si fuerit
11
inter vos homo qui nocturno pollutus sit somnio egredietur extra castra et non revertetur priusquam
12
ad vesperam lavetur aqua et post solis occasum regredietur in castra habebis locum extra castra
13
ad quem egrediaris ad requisita naturae gerens paxillum in balteo cumque sederis fodies per
14
circuitum et egesta humo operies quo relevatus es Dominus enim Deus tuus ambulat in medio
castrorum ut eruat te et tradat tibi inimicos tuos ut sint castra tua sancta et nihil in eis appareat
15
foeditatis nec derelinquat te non trades servum domino suo qui ad te confugerit
16
habitabit
17
tecum in loco qui ei placuerit et in una urbium tuarum requiescet nec contristes eum non erit
18
meretrix de filiabus Israhel neque scortator de filiis Israhel non offeres mercedem prostibuli nec
pretium canis in domum Domini Dei tui quicquid illud est quod voverint quia abominatio est
19
utrumque apud Dominum Deum tuum non fenerabis fratri tuo ad usuram pecuniam nec fruges
20
nec quamlibet aliam rem sed alieno fratri autem tuo absque usura id quod indiget commodabis
ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni opere tuo in terra ad quam ingredieris possidendam
21
cum voveris votum Domino Deo tuo non tardabis reddere quia requiret illud Dominus Deus tuus
22
et si moratus fueris reputabit tibi in peccatum si nolueris polliceri absque peccato eris
23
quod
autem semel egressum est de labiis tuis observabis et facies sicut promisisti Domino Deo tuo et
24
propria voluntate et ore tuo locutus es ingressus vineam proximi tui comede uvas quantum tibi

25
placuerit foras autem ne efferas tecum si intraveris in segetem amici tui franges spicas et manu
conteres falce autem non metes

Chapter 24

1
si acceperit homo uxorem et habuerit eam et non invenerit gratiam ante oculos eius propter
aliquam foeditatem scribet libellum repudii et dabit in manu illius et dimittet eam de domo sua
2
cumque egressa alterum maritum duxerit
3
et ille quoque oderit eam dederitque ei libellum repudii
et dimiserit de domo sua vel certe mortuus fuerit
4
non poterit prior maritus recipere eam in uxorem
quia polluta est et abominabilis facta est coram Domino ne peccare facias terram tuam quam
Dominus Deus tuus tibi tradiderit possidendam
5
cum acceperit homo nuper uxorem non procedet
ad bellum nec ei quippiam necessitatis iniungetur publicae sed vacabit absque culpa domui suae
ut uno anno laetetur cum uxore sua
6
non accipies loco pignoris inferiorem et superiorem molam
quia animam suam adposuit tibi
7
si deprehensus fuerit homo sollicitans fratrem suum de filiis
Israhel et vendito eo accipiens pretium interficietur et auferes malum de medio tui
8
observa
diligenter ne incurras in plagam leprae sed facies quaecumque docuerint te sacerdotes levitici
generis iuxta id quod praecepi eis et imple sollicite
9
mementote quae fecerit Dominus Deus vester
Mariae in via cum egrederemini de Aegypto
10
cum repetes a proximo tuo rem aliquam quam debet
tibi non ingredieris domum eius ut pignus auferas
11
sed stabis foris et ille tibi proferet quod habuerit
12
sin autem pauper est non pernoctabit apud te pignus
13
sed statim reddes ei ante solis occasum
ut dormiens in vestimento suo benedicat tibi et habeas iustitiam coram Domino Deo tuo
14
non
negabis mercedem indigentis et pauperis fratris tui sive advenae qui tecum moratur in terra et intra
portas tuas est
15
sed eadem die reddes ei pretium laboris sui ante solis occasum quia pauper est
et ex eo sustentat animam suam ne clamet contra te ad Dominum et reputetur tibi in peccatum
16
non occidentur patres pro filiis nec filii pro patribus sed unusquisque pro suo peccato morietur
17
non pervertes iudicium advenae et pupilli nec auferes pignoris loco viduae vestimentum
18
memento quod servieris in Aegypto et eruerit te Dominus Deus tuus inde idcirco praecipio tibi
ut facias hanc rem
19
quando messueris segetem in agro tuo et oblitus manipulum reliqueris non

reverteris ut tollas eum sed advenam et pupillum et viduam auferre patieris ut benedicat tibi Dominus
Deus tuus in omni opere manuum tuarum [20] si fruges colliges olivarum quicquid remanserit in
arboribus non reverteris ut colligas sed relinques advenae pupillo ac viduae [21] si vindemiaveris
vineam tuam non colliges remanentes racemos sed cedent in usus advenae pupilli ac viduae
[22] memento quod et tu servieris in Aegypto et idcirco praecipiam tibi ut facias hanc rem

Chapter 25

[1] si fuerit causa inter aliquos et interpellaverint iudices quem iustum esse perspexerint illi iustitiae
palmam dabunt quem impium condemnabunt impietatis [2] sin autem eum qui peccavit dignum
viderint plagis prosternent et coram se facient verberari pro mensura peccati erit et plagarum modus
[3] ita dumtaxat ut quadragenarium numerum non excedant ne foede laceratus ante oculos tuos abeat
frater tuus [4] non ligabis os bovis terentis in area fruges tuas [5] quando habitaverint fratres simul et
unus ex eis absque liberis mortuus fuerit uxor defuncti non nubet alteri sed accipiet eam frater eius
et suscitabit semen fratris sui [6] et primogenitum ex ea filium nomine illius appellabit ut non deleatur
nomen eius ex Israhel [7] sin autem noluerit accipere uxorem fratris sui quae ei lege debetur perget
mulier ad portam civitatis et interpellabit maiores natu dicetque non vult frater viri mei suscitare
nomen fratris sui in Israhel nec me in coniugium sumere [8] statimque accersiri eum facient et
interrogabunt si responderit nolo eam uxorem accipere [9] accedet mulier ad eum coram senioribus
et tollet calciamentum de pede eius spuetque in faciem illius et dicet sic fit homini qui non aedificat
domum fratris sui [10] et vocabitur nomen illius in Israhel domus Disculciati [11] si habuerint inter
se iurgium viri et unus contra alterum rixari coeperit volensque uxor alterius eruere virum suum
de manu fortioris miserit manum et adprehenderit verenda eius [12] abscides manum illius nec
flecteris super eam ulla misericordia [13] non habebis in sacculo diversa pondera maius et minus
[14] nec erit in domo tua modius maior et minor [15] pondus habebis iustum et verum et modius aequalis
et verus erit tibi ut multo vivas tempore super terram quam Dominus Deus tuus dederit tibi
[16] abominatur enim Dominus eum qui facit haec et aversatur omnem iniustitiam [17] memento quae
fecerit tibi Amalech in via quando egrediebaris ex Aegypto [18] quomodo occurrerit tibi et extremos
agminis tui qui lassi residebant ceciderit quando tu eras fame et labore confectus et non timuerit

Deum [19] cum ergo Dominus Deus tuus dederit tibi requiem et subiecerit cunctas per circuitum
nationes in terra quam tibi pollicitus est delebis nomen eius sub caelo cave ne obliviscaris

Chapter 26

[1] cumque intraveris terram quam Dominus Deus tuus tibi daturus est possidendam et obtinueris
eam atque habitaveris in illa [2] tolles de cunctis frugibus primitias et pones in cartallo pergesque ad
locum quem Dominus Deus tuus elegerit ut ibi invocetur nomen eius [3] accedesque ad sacerdotem
qui fuerit in diebus illis et dices ad eum profiteor hodie coram Domino Deo tuo quod ingressus sim
terram pro qua iuravit patribus nostris ut daret eam nobis [4] suscipiensque sacerdos cartallum de
manu eius ponet ante altare Domini Dei tui [5] et loqueris in conspectu Domini Dei tui Syrus
persequebatur patrem meum qui descendit in Aegyptum et ibi peregrinatus est in paucissimo numero
crevitque in gentem magnam et robustam et infinitae multitudinis [6] adflixeruntque nos Aegyptii
et persecuti sunt inponentes onera gravissima [7] et clamavimus ad Dominum Deum patrum nostrorum
qui exaudivit nos et respexit humilitatem nostram et laborem atque angustias [8] et eduxit nos de
Aegypto in manu forti et brachio extento in ingenti pavore in signis atque portentis [9] et introduxit
ad locum istum et tradidit nobis terram lacte et melle manantem [10] et idcirco nunc offero primitias
frugum terrae quam dedit Dominus mihi et dimittes eas in conspectu Domini Dei tui adorato Domino
Deo tuo [11] et epulaberis in omnibus bonis quae Dominus Deus tuus dederit tibi et domui tuae tu
et Levites et advena qui tecum est [12] quando conpleveris decimam cunctarum frugum tuarum anno
decimarum tertio dabis Levitae et advenae et pupillo et viduae ut comedant intra portas tuas et
saturentur [13] loquerisque in conspectu Domini Dei tui abstuli quod sanctificatum est de domo mea
et dedi illud Levitae et advenae pupillo et viduae sicut iussisti mihi non praeterivi mandata tua nec
sum oblitus imperii [14] non comedi ex eis in luctu meo nec separavi ea in qualibet inmunditia nec
expendi ex his quicquam in re funebri oboedivi voci Domini Dei mei et feci omnia sicut praecepisti
mihi [15] respice de sanctuario tuo de excelso caelorum habitaculo et benedic populo tuo Israhel et
terrae quam dedisti nobis sicut iurasti patribus nostris terrae lacte et melle mananti [16] hodie Dominus
Deus tuus praecepit tibi ut facias mandata haec atque iudicia et custodias et impleas ex toto corde

tuo et ex tota anima tua [17] Dominum elegisti hodie ut sit tibi Deus et ambules in viis eius et custodias
caerimonias illius et mandata atque iudicia et oboedias eius imperio [18] et Dominus elegit te hodie
ut sis ei populus peculiaris sicut locutus est tibi et custodias omnia praecepta eius [19] et faciat te
excelsiorem cunctis gentibus quas creavit in laudem et nomen et gloriam suam ut sis populus sanctus
Domini Dei tui sicut locutus est

Chapter 27

[1] praecepit autem Moses et seniores Israhel populo dicentes custodite omne mandatum quod
praecipio vobis hodie [2] cumque transieritis Iordanem in terram quam Dominus Deus tuus dabit tibi
eriges ingentes lapides et calce levigabis eos [3] ut possis in eis scribere omnia verba legis huius
Iordane transmisso ut introeas terram quam Dominus Deus tuus dabit tibi terram lacte et melle
manantem sicut iuravit patribus tuis [4] quando ergo transieritis Iordanem erige lapides quos ego
hodie praecipio vobis in monte Hebal et levigabis calce [5] et aedificabis ibi altare Domino Deo tuo
de lapidibus quos ferrum non tetigit [6] et de saxis informibus et inpolitis et offeres super eo holocausta
Domino Deo tuo [7] et immolabis hostias pacificas comedesque ibi et epulaberis coram Domino Deo
tuo [8] et scribes super lapides omnia verba legis huius plane et lucide [9] dixeruntque Moses et
sacerdotes levitici generis ad omnem Israhelem adtende et audi Israhel hodie factus es populus
Domini Dei tui [10] audies vocem eius et facies mandata atque iustitias quas ego praecipio tibi
[11] praecepitque Moses populo in die illo dicens [12] hii stabunt ad benedicendum Domino super
montem Garizim Iordane transmisso Symeon Levi Iudas Isachar Ioseph et Beniamin [13] et e regione
isti stabunt ad maledicendum in monte Hebal Ruben Gad et Aser Zabulon Dan et Nepthalim [14] et
pronuntiabunt Levitae dicentque ad omnes viros Israhel excelsa voce [15] maledictus homo qui facit
sculptile et conflatile abominationem Domini opus manuum artificum ponetque illud in abscondito
et respondebit omnis populus et dicet amen [16] maledictus qui non honorat patrem suum et matrem
et dicet omnis populus amen [17] maledictus qui transfert terminos proximi sui et dicet omnis populus
amen [18] maledictus qui errare facit caecum in itinere et dicet omnis populus amen [19] maledictus

qui pervertit iudicium advenae pupilli et viduae et dicet omnis populus amen [20] maledictus qui
dormit cum uxore patris sui et revelat operimentum lectuli eius et dicet omnis populus amen
[21] maledictus qui dormit cum omni iumento et dicet omnis populus amen [22] maledictus qui dormit
cum sorore sua filia patris sui sive matris suae et dicet omnis populus amen [23] maledictus qui
dormit cum socru sua et dicet omnis populus amen [24] maledictus qui clam percusserit proximum
suum et dicet omnis populus amen [25] maledictus qui accipit munera ut percutiat animam sanguinis
innocentis et dicet omnis populus amen [26] maledictus qui non permanet in sermonibus legis huius
nec eos opere perficit et dicet omnis populus amen

Chapter 28

[1] sin autem audieris vocem Domini Dei tui ut facias atque custodias omnia mandata eius quae
ego praecipio tibi hodie faciet te Dominus Deus tuus excelsiorem cunctis gentibus quae versantur
in terra [2] venientque super te universae benedictiones istae et adprehendent te si tamen praecepta
eius audieris [3] benedictus tu in civitate et benedictus in agro [4] benedictus fructus ventris tui et
fructus terrae tuae fructusque iumentorum tuorum greges armentorum et caulae ovium tuarum
[5] benedicta horrea tua et benedictae reliquiae tuae [6] benedictus eris et ingrediens et egrediens [7] dabit
Dominus inimicos tuos qui consurgunt adversum te corruentes in conspectu tuo per unam viam
venient contra te et per septem fugient a facie tua [8] emittet Dominus benedictionem super cellaria
tua et super omnia opera manuum tuarum benedicetque tibi in terra quam acceperis [9] suscitabit te
Dominus sibi in populum sanctum sicut iuravit tibi si custodieris mandata Domini Dei tui et
ambulaveris in viis eius [10] videbuntque omnes terrarum populi quod nomen Domini invocatum sit
super te et timebunt te [11] abundare te faciet Dominus omnibus bonis fructu uteri tui et fructu
iumentorum tuorum fructu terrae tuae quam iuravit Dominus patribus tuis ut daret tibi [12] aperiet
Dominus thesaurum suum optimum caelum ut tribuat pluviam terrae tuae in tempore suo benedicet
cunctis operibus manuum tuarum et fenerabis gentibus multis et ipse a nullo fenus accipies
[13] constituet te Dominus in caput et non in caudam et eris semper supra et non subter si audieris
mandata Domini Dei tui quae ego praecipio tibi hodie et custodieris et feceris [14] ac non declinaveris

ab eis nec ad dextram nec ad sinistram nec secutus fueris deos alienos neque colueris eos 15 quod
si audire nolueris vocem Domini Dei tui ut custodias et facias omnia mandata eius et caerimonias
quas ego praecipio tibi hodie venient super te omnes maledictiones istae et adprehendent te
16 maledictus eris in civitate maledictus in agro 17 maledictum horreum tuum et maledictae reliquiae
tuae 18 maledictus fructus ventris tui et fructus terrae tuae armenta boum tuorum et greges ovium
tuarum 19 maledictus eris ingrediens et maledictus egrediens 20 mittet Dominus super te famem
et esuriem et increpationem in omnia opera tua quae facies donec conterat te et perdat velociter
propter adinventiones tuas pessimas in quibus reliquisti me 21 adiungat Dominus tibi pestilentiam
donec consumat te de terra ad quam ingredieris possidendam 22 percutiat te Dominus egestate febri
et frigore ardore et aestu et aere corrupto ac robigine et persequatur donec pereas 23 sit caelum
quod supra te est aeneum et terra quam calcas ferrea 24 det Dominus imbrem terrae tuae pulverem
et de caelo descendat super te cinis donec conteraris 25 tradat te Dominus corruentem ante hostes
tuos per unam viam egrediaris contra eos et per septem fugias et dispergaris per omnia regna terrae
26 sitque cadaver tuum in escam cunctis volatilibus caeli et bestiis terrae et non sit qui abigat
27 percutiat te Dominus ulcere Aegypti et parte corporis per quam stercora digeruntur scabie quoque
et prurigine ita ut curari nequeas 28 percutiat te Dominus amentia et caecitate ac furore mentis
29 et palpes in meridie sicut palpare solet caecus in tenebris et non dirigas vias tuas omnique tempore
calumniam sustineas et opprimaris violentia nec habeas qui liberet te 30 uxorem accipias et alius
dormiat cum ea domum aedifices et non habites in ea plantes vineam et non vindemies eam 31 bos
tuus immoletur coram te et non comedas ex eo asinus tuus rapiatur in conspectu tuo et non reddatur
tibi oves tuae dentur inimicis tuis et non sit qui te adiuvet 32 filii tui et filiae tuae tradantur alteri
populo videntibus oculis tuis et deficientibus ad conspectum eorum tota die et non sit fortitudo in
manu tua 33 fructus terrae tuae et omnes labores tuos comedat populus quem ignoras et sis semper
calumniam sustinens et oppressus cunctis diebus 34 et stupens ad terrorem eorum quae videbunt
oculi tui 35 percutiat te Dominus ulcere pessimo in genibus et in suris sanarique non possis a planta
pedis usque ad verticem tuum 36 ducet Dominus te et regem tuum quem constitueris super te in
gentem quam ignoras tu et patres tui et servies ibi diis alienis ligno et lapidi 37 et eris perditus in

proverbium ac fabulam omnibus populis ad quos te introduxerit Dominus 38 sementem multam
iacies in terram et modicum congregabis quia lucustae omnia devorabunt 39 vineam plantabis et
fodies et vinum non bibes nec colliges ex ea quippiam quoniam vastabitur vermibus 40 olivas
habebis in omnibus terminis tuis et non ungueris oleo quia defluent et peribunt 41 filios generabis
et filias et non frueris eis quoniam ducentur in captivitatem 42 omnes arbores tuas et fruges terrae
tuae robigo consumet 43 advena qui tecum versatur in terra ascendet super te eritque sublimior tu
autem descendes et eris inferior 44 ipse fenerabit tibi et tu non fenerabis ei ipse erit in caput et tu
eris in caudam 45 et venient super te omnes maledictiones istae et persequentes adprehendent te
donec intereas quia non audisti vocem Domini Dei tui nec servasti mandata eius et caerimonias
quas praecepit tibi 46 et erunt in te signa atque prodigia et in semine tuo usque in sempiternum
47 eo quod non servieris Domino Deo tuo in gaudio cordisque laetitia propter rerum omnium
abundantiam 48 servies inimico tuo quem inmittet Dominus tibi in fame et siti et nuditate et omnium
penuria et ponet iugum ferreum super cervicem tuam donec te conterat 49 adducet Dominus super
te gentem de longinquo et de extremis finibus terrae in similitudinem aquilae volantis cum impetu
cuius linguam intellegere non possis 50 gentem procacissimam quae non deferat seni nec misereatur
parvulo 51 et devoret fructum iumentorum tuorum ac fruges terrae tuae donec intereas et non
relinquat tibi triticum vinum et oleum armenta boum et greges ovium donec te disperdat 52 et
conterat in cunctis urbibus tuis et destruantur muri tui firmi atque sublimes in quibus habebas
fiduciam in omni terra tua obsideberis intra portas tuas in omni terra quam dabit tibi Dominus Deus
tuus 53 et comedes fructum uteri tui et carnes filiorum et filiarum tuarum quas dedit tibi Dominus
Deus tuus in angustia et vastitate qua opprimet te hostis tuus 54 homo delicatus in te et luxuriosus
valde invidebit fratri suo et uxori quae cubat in sinu suo 55 ne det eis de carnibus filiorum suorum
quas comedet eo quod nihil habeat aliud in obsidione et penuria qua vastaverint te inimici tui intra
omnes portas tuas 56 tenera mulier et delicata quae super terram ingredi non valebat nec pedis
vestigium figere propter mollitiem et teneritudinem nimiam invidebit viro suo qui cubat in sinu
eius super filii et filiae carnibus 57 et inluvie secundarum quae egrediuntur de medio feminum eius
et super liberis qui eadem hora nati sunt comedent enim eos clam propter rerum omnium penuriam
in obsidione et vastitate qua opprimet te inimicus tuus intra portas tuas 58 nisi custodieris et feceris

omnia verba legis huius quae scripta sunt in hoc volumine et timueris nomen eius gloriosum et
terribile hoc est Dominum Deum tuum 59 augebit Dominus plagas tuas et plagas seminis tui plagas
magnas et perseverantes infirmitates pessimas et perpetuas 60 et convertet in te omnes adflictiones
Aegypti quas timuisti et adherebunt tibi 61 insuper et universos languores et plagas quae non sunt
scriptae in volumine legis huius inducet Dominus super te donec te conterat 62 et remanebitis pauci
numero qui prius eratis sicut astra caeli prae multitudine quoniam non audisti vocem Domini Dei
tui 63 et sicut ante laetatus est Dominus super vos bene vobis faciens vosque multiplicans sic
laetabitur disperdens vos atque subvertens ut auferamini de terra ad quam ingredieris possidendam
64 disperget te Dominus in omnes populos a summitate terrae usque ad terminos eius et servies ibi
diis alienis quos et tu ignoras et patres tui lignis et lapidibus 65 in gentibus quoque illis non quiesces
neque erit requies vestigio pedis tui dabit enim tibi Dominus ibi cor pavidum et deficientes oculos
et animam maerore consumptam 66 et erit vita tua quasi pendens ante te timebis nocte et die et non
credes vitae tuae 67 mane dices quis mihi det vesperum et vespere quis mihi det mane propter
cordis tui formidinem qua terreberis et propter ea quae tuis videbis oculis 68 reducet te Dominus
classibus in Aegyptum per viam de qua dixi tibi ut eam amplius non videres ibi venderis inimicis
tuis in servos et ancillas et non erit qui emat

Chapter 29

1 haec sunt verba foederis quod praecepit Dominus Mosi ut feriret cum filiis Israhel in terra
Moab praeter illud foedus quod cum eis pepigit in Horeb 2 vocavitque Moses omnem Israhelem
et dixit ad eos vos vidistis universa quae fecit Dominus coram vobis in terra Aegypti Pharaoni et
omnibus servis eius universaeque terrae illius 3 temptationes magnas quas viderunt oculi tui signa
illa portentaque ingentia 4 et non dedit Dominus vobis cor intellegens et oculos videntes et aures
quae possint audire usque in praesentem diem 5 adduxi vos quadraginta annis per desertum non
sunt adtrita vestimenta vestra nec calciamenta pedum tuorum vetustate consumpta sunt 6 panem
non comedistis vinum et siceram non bibistis ut sciretis quia ego sum Dominus Deus vester 7 et
venistis ad locum hunc egressusque est Seon rex Esebon et Og rex Basan occurrens nobis ad pugnam

8
et percussimus eos et tulimus terram eorum ac tradidimus possidendam Ruben et Gad et dimidiae
9
tribui Manasse custodite ergo verba pacti huius et implete ea ut intellegatis universa quae facitis
10
vos statis hodie cuncti coram Domino Deo vestro principes vestri ac tribus et maiores natu atque
11
doctores omnis populus Israhel liberi et uxores vestrae et advena qui tecum moratur in castris
12
exceptis lignorum caesoribus et his qui conportant aquas ut transeas in foedere Domini Dei tui
13
et in iureiurando quod hodie Dominus Deus tuus percutit tecum ut suscitet te sibi in populum
14
et ipse sit Deus tuus sicut locutus est tibi et sicut iuravit patribus tuis Abraham Isaac et Iacob nec
15
vobis solis ego hoc foedus ferio et haec iuramenta confirmo sed cunctis praesentibus et absentibus
16
vos enim nostis ut habitaverimus in terra Aegypti et quomodo transierimus per medium nationum
17
quas transeuntes vidistis abominationes et sordes id est idola eorum lignum et lapidem argentum
18
et aurum quae colebant ne forte sit inter vos vir aut mulier familia aut tribus cuius cor aversum
est hodie a Domino Deo vestro ut vadat et serviat diis illarum gentium et sit inter vos radix germinans
19
fel et amaritudinem cumque audierit verba iuramenti huius benedicat sibi in corde suo dicens
20
pax erit mihi et ambulabo in pravitate cordis mei et adsumat ebria sitientem et Dominus non
ignoscat ei sed tunc quam maxime furor eius fumet et zelus contra hominem illum et sedeant super
21
eo omnia maledicta quae scripta sunt in hoc volumine et deleat nomen eius sub caelo et consumat
eum in perditionem ex omnibus tribubus Israhel iuxta maledictiones quae in libro legis huius ac
22
foederis continentur dicetque sequens generatio et filii qui nascentur deinceps et peregrini qui
de longe venerint videntes plagas terrae illius et infirmitates quibus eam adflixerit Dominus
23
sulphure et salis ardore conburens ita ut ultra non seratur nec virens quippiam germinet in
exemplum subversionis Sodomae et Gomorrae Adamae et Seboim quas subvertit Dominus in ira
24
et furore suo et dicent omnes gentes quare sic fecit Dominus terrae huic quae est haec ira furoris
25
eius inmensa et respondebunt quia dereliquerunt pactum Domini quod pepigit cum patribus
26
eorum quando eduxit eos de terra Aegypti et servierunt diis alienis et adoraverunt eos quos
27
nesciebant et quibus non fuerant adtributi idcirco iratus est furor Domini contra terram istam ut
28
induceret super eam omnia maledicta quae in hoc volumine scripta sunt et eiecit eos de terra
sua in ira et furore et indignatione maxima proiecitque in terram alienam sicut hodie conprobatur

29
abscondita Domino Deo nostro quae manifesta sunt nobis et filiis nostris usque in aeternum ut
faciamus universa legis huius

Chapter 30

1
cum ergo venerint super te omnes sermones isti benedictio sive maledictio quam proposui in
conspectu tuo et ductus paenitudine cordis tui in universis gentibus in quas disperserit te Dominus
2
Deus tuus reversus fueris ad eum et oboedieris eius imperiis sicut ego hodie praecipio tibi cum
3
filiis tuis in toto corde tuo et in tota anima tua reducet Dominus Deus tuus captivitatem tuam ac
4
miserebitur tui et rursum congregabit te de cunctis populis in quos te ante dispersit si ad cardines
5
caeli fueris dissipatus inde te retrahet Dominus Deus tuus et adsumet atque introducet in terram
quam possederunt patres tui et obtinebis eam et benedicens tibi maioris numeri esse te faciet quam
6
fuerunt patres tui circumcidet Dominus Deus tuus cor tuum et cor seminis tui ut diligas Dominum
7
Deum tuum in toto corde tuo et in tota anima tua et possis vivere omnes autem maledictiones has
8
convertet super inimicos tuos et eos qui oderunt te et persequuntur tu autem reverteris et audies
9
vocem Domini Dei tui faciesque universa mandata quae ego praecipio tibi hodie et abundare te
faciet Dominus Deus tuus in cunctis operibus manuum tuarum in subole uteri tui et in fructu
iumentorum tuorum in ubertate terrae tuae et in rerum omnium largitate revertetur enim Dominus
10
ut gaudeat super te in omnibus bonis sicut gavisus est in patribus tuis si tamen audieris vocem
Domini Dei tui et custodieris praecepta eius et caerimonias quae in hac lege conscriptae sunt et
11
revertaris ad Dominum Deum tuum in toto corde tuo et in tota anima tua mandatum hoc quod
12
ego praecipio tibi hodie non supra te est neque procul positum nec in caelo situm ut possis dicere
quis nostrum ad caelum valet conscendere ut deferat illud ad nos et audiamus atque opere conpleamus
13
neque trans mare positum ut causeris et dicas quis e nobis transfretare poterit mare et illud ad
14
nos usque deferre ut possimus audire et facere quod praeceptum est sed iuxta te est sermo valde
15
in ore tuo et in corde tuo ut facias illum considera quod hodie proposuerim in conspectu tuo
16
vitam et bonum et e contrario mortem et malum ut diligas Dominum Deum tuum et ambules in
viis eius et custodias mandata illius et caerimonias atque iudicia et vivas ac multiplicet te

17
benedicatque tibi in terra ad quam ingredieris possidendam sin autem aversum fuerit cor tuum
18
et audire nolueris atque errore deceptus adoraveris deos alienos et servieris eis praedico tibi
hodie quod pereas et parvo tempore moreris in terra ad quam Iordane transmisso ingredieris
19
possidendam testes invoco hodie caelum et terram quod proposuerim vobis vitam et mortem
bonum et malum benedictionem et maledictionem elige ergo vitam ut et tu vivas et semen tuum
20
et diligas Dominum Deum tuum atque oboedias voci eius et illi adhereas ipse est enim vita tua
et longitudo dierum tuorum ut habites in terra pro qua iuravit Dominus patribus tuis Abraham Isaac
et Iacob ut daret eam illis

Chapter 31

1 2
abiit itaque Moses et locutus est omnia verba haec ad universum Israhel et dixit ad eos
centum viginti annorum sum hodie non possum ultra egredi et ingredi praesertim cum et Dominus
3
dixerit mihi non transibis Iordanem istum Dominus ergo Deus tuus transibit ante te ipse delebit
omnes gentes has in conspectu tuo et possidebis eas et Iosue iste transibit ante te sicut locutus est
4
Dominus facietque Dominus eis sicut fecit Seon et Og regibus Amorreorum et terrae eorum
5 6
delebitque eos cum ergo et hos tradiderit vobis similiter facietis eis sicut praecepi vobis viriliter
agite et confortamini nolite timere nec paveatis a conspectu eorum quia Dominus Deus tuus ipse
7
est ductor tuus et non dimittet nec derelinquet te vocavitque Moses Iosue et dixit ei coram omni
Israhel confortare et esto robustus tu enim introduces populum istum in terram quam daturum se
8
patribus eorum iuravit Dominus et tu eam sorte divides et Dominus qui ductor vester est ipse erit
9
tecum non dimittet nec derelinquet te noli timere nec paveas scripsit itaque Moses legem hanc
et tradidit eam sacerdotibus filiis Levi qui portabant arcam foederis Domini et cunctis senioribus
10
Israhelis praecepitque eis dicens post septem annos anno remissionis in sollemnitate
11
tabernaculorum convenientibus cunctis ex Israhel ut appareant in conspectu Domini Dei tui in
12
loco quem elegerit Dominus leges verba legis huius coram omni Israhel audientibus eis et in
unum omni populo congregato tam viris quam mulieribus parvulis et advenis qui sunt intra portas
tuas ut audientes discant et timeant Dominum Deum vestrum et custodiant impleantque omnes
13
sermones legis huius filii quoque eorum qui nunc ignorant audire possint et timeant Dominum
Deum suum cunctis diebus quibus versantur in terra ad quam vos Iordane transito pergitis obtinendam

14
et ait Dominus ad Mosen ecce prope sunt dies mortis tuae voca Iosue et state in tabernaculo
testimonii ut praecipiam ei abierunt ergo Moses et Iosue et steterunt in tabernaculo testimonii
15
apparuitque Dominus ibi in columna nubis quae stetit in introitu tabernaculi 16 dixitque Dominus
ad Mosen ecce tu dormies cum patribus tuis et populus iste consurgens fornicabitur post deos alienos
in terra ad quam ingredietur et habitabit in ea ibi derelinquet me et irritum faciet foedus quod pepigi
cum eo 17 et irascetur furor meus contra eum in die illo et derelinquam eum et abscondam faciem
meam ab eo et erit in devorationem invenient eum omnia mala et adflictiones ita ut dicat in illo die
vere quia non est Deus mecum invenerunt me haec mala 18 ego autem abscondam et celabo faciem
meam in die illo propter omnia mala quae fecit quia secutus est deos alienos 19 nunc itaque scribite
vobis canticum istud et docete filios Israhel ut memoriter teneant et ore decantent et sit mihi carmen
istud pro testimonio inter filios Israhel 20 introducam enim eum in terram pro qua iuravi patribus
eius lacte et melle manantem cumque comederint et saturati crassique fuerint avertentur ad deos
alienos et servient eis et detrahent mihi et irritum facient pactum meum 21 postquam invenerint
eum mala multa et adflictiones respondebit ei canticum istud pro testimonio quod nulla delebit
oblivio ex ore seminis tui scio enim cogitationes eius quae facturus sit hodie antequam introducam
eum in terram quam ei pollicitus sum 22 scripsit ergo Moses canticum et docuit filios Israhel
23
praecepitque Iosue filio Nun et ait confortare et esto robustus tu enim introduces filios Israhel
in terram quam pollicitus sum et ego ero tecum 24 postquam ergo scripsit Moses verba legis huius
in volumine atque conplevit 25 praecepit Levitis qui portabant arcam foederis Domini dicens
26
tollite librum istum et ponite eum in latere arcae foederis Domini Dei vestri ut sit ibi contra te
in testimonio 27 ego enim scio contentionem tuam et cervicem tuam durissimam adhuc vivente me
et ingrediente vobiscum semper contentiose egistis contra Dominum quanto magis cum mortuus
fuero 28 congregate ad me omnes maiores natu per tribus vestras atque doctores et loquar audientibus
eis sermones istos et invocabo contra eos caelum et terram 29 novi enim quod post mortem meam
inique agetis et declinabitis cito de via quam praecepi vobis et occurrent vobis mala in extremo
tempore quando feceritis malum in conspectu Domini ut inritetis eum per opera manuum vestrarum
30
locutus est ergo Moses audiente universo coetu Israhel verba carminis huius et ad finem usque
conplevit

Chapter 32

1 audite caeli quae loquor audiat terra verba oris mei 2 concrescat in pluvia doctrina mea fluat
ut ros eloquium meum quasi imber super herbam et quasi stillae super gramina 3 quia nomen
Domini invocabo date magnificentiam Deo nostro 4 Dei perfecta sunt opera et omnes viae eius
iudicia Deus fidelis et absque ulla iniquitate iustus et rectus 5 peccaverunt ei non filii eius in sordibus
generatio prava atque perversa 6 haecine reddis Domino popule stulte et insipiens numquid non
ipse est pater tuus qui possedit et fecit et creavit te 7 memento dierum antiquorum cogita generationes
singulas interroga patrem tuum et adnuntiabit tibi maiores tuos et dicent tibi 8 quando dividebat
Altissimus gentes quando separabat filios Adam constituit terminos populorum iuxta numerum
filiorum Israhel 9 pars autem Domini populus eius Iacob funiculus hereditatis eius 10 invenit eum
in terra deserta in loco horroris et vastae solitudinis circumduxit eum et docuit et custodivit quasi
pupillam oculi sui 11 sicut aquila provocans ad volandum pullos suos et super eos volitans expandit
alas suas et adsumpsit eum atque portavit in umeris suis 12 Dominus solus dux eius fuit et non erat
cum eo deus alienus 13 constituit eum super excelsam terram ut comederet fructus agrorum ut
sugeret mel de petra oleumque de saxo durissimo 14 butyrum de armento et lac de ovibus cum
adipe agnorum et arietum filiorum Basan et hircos cum medulla tritici et sanguinem uvae biberet
meracissimum 15 incrassatus est dilectus et recalcitravit incrassatus inpinguatus dilatatus dereliquit
Deum factorem suum et recessit a Deo salutari suo 16 provocaverunt eum in diis alienis et in
abominationibus ad iracundiam concitaverunt 17 immolaverunt daemonibus et non Deo diis quos
ignorabant novi recentesque venerunt quos non coluerunt patres eorum 18 Deum qui te genuit
dereliquisti et oblitus es Domini creatoris tui 19 vidit Dominus et ad iracundiam concitatus est quia
provocaverunt eum filii sui et filiae 20 et ait abscondam faciem meam ab eis et considerabo novissima
eorum generatio enim perversa est et infideles filii 21 ipsi me provocaverunt in eo qui non erat
Deus et inritaverunt in vanitatibus suis et ego provocabo eos in eo qui non est populus et in gente
stulta inritabo illos 22 ignis succensus est in furore meo et ardebit usque ad inferni novissima
devorabitque terram cum germine suo et montium fundamenta conburet 23 congregabo super eos
mala et sagittas meas conplebo in eis 24 consumentur fame et devorabunt eos aves morsu amarissimo
dentes bestiarum inmittam in eos cum furore trahentium super terram atque serpentium 25 foris

26
vastabit eos gladius et intus pavor iuvenem simul ac virginem lactantem cum homine sene dixi
27
ubinam sunt cessare faciam ex hominibus memoriam eorum sed propter iram inimicorum distuli
ne forte superbirent hostes eorum et dicerent manus nostra excelsa et non Dominus fecit haec omnia
28 29
gens absque consilio est et sine prudentia utinam saperent et intellegerent ac novissima
30
providerent quomodo persequatur unus mille et duo fugent decem milia nonne ideo quia Deus
31
suus vendidit eos et Dominus conclusit illos non enim est Deus noster ut deus eorum et inimici
32
nostri sunt iudices de vinea Sodomorum vinea eorum et de suburbanis Gomorrae uva eorum
33 34
uva fellis et botri amarissimi fel draconum vinum eorum et venenum aspidum insanabile nonne
35
haec condita sunt apud me et signata in thesauris meis mea est ultio et ego retribuam in tempore
36
ut labatur pes eorum iuxta est dies perditionis et adesse festinant tempora iudicabit Dominus
populum suum et in servis suis miserebitur videbit quod infirmata sit manus et clausi quoque
37
defecerint residuique consumpti sint et dicet ubi sunt dii eorum in quibus habebant fiduciam
38
de quorum victimis comedebant adipes et bibebant vinum libaminum surgant et opitulentur vobis
39
et in necessitate vos protegant videte quod ego sim solus et non sit alius deus praeter me ego
occidam et ego vivere faciam percutiam et ego sanabo et non est qui de manu mea possit eruere
40 41
levabo ad caelum manum meam et dicam vivo ego in aeternum si acuero ut fulgur gladium
meum et arripuerit iudicium manus mea reddam ultionem hostibus meis et his qui oderunt me
42
retribuam inebriabo sagittas meas sanguine et gladius meus devorabit carnes de cruore occisorum
43
et de captivitate nudati inimicorum capitis laudate gentes populum eius quia sanguinem servorum
44
suorum ulciscetur et vindictam retribuet in hostes eorum et propitius erit terrae populi sui venit
ergo Moses et locutus est omnia verba cantici huius in auribus populi ipse et Iosue filius Nun
45 46
conplevitque omnes sermones istos loquens ad universum Israhel et dixit ad eos ponite corda
vestra in omnia verba quae ego testificor vobis hodie ut mandetis ea filiis vestris custodire et facere
47
et implere universa quae scripta sunt legis huius quia non in cassum praecepta sunt vobis sed
ut singuli in eis viverent quae facientes longo perseveretis tempore in terra ad quam Iordane
48
transmisso ingredimini possidendam locutusque est Dominus ad Mosen in eadem die dicens
49
ascende in montem istum Abarim id est transituum in montem Nebo qui est in terra Moab contra
Hiericho et vide terram Chanaan quam ego tradam filiis Israhel obtinendam et morere in monte

50 quem conscendens iungeris populis tuis sicut mortuus est Aaron frater tuus in monte Hor et
adpositus populis suis 51 quia praevaricati estis contra me in medio filiorum Israhel ad aquas
Contradictionis in Cades deserti Sin et non sanctificastis me inter filios Israhel 52 e contra videbis
terram et non ingredieris in eam quam ego dabo filiis Israhel

Chapter 33

1 haec est benedictio qua benedixit Moses homo Dei filiis Israhel ante mortem suam 2 et ait
Dominus de Sina venit et de Seir ortus est nobis apparuit de monte Pharan et cum eo sanctorum
milia in dextera eius ignea lex 3 dilexit populos omnes sancti in manu illius sunt et qui adpropinquant
pedibus eius accipient de doctrina illius 4 legem praecepit nobis Moses hereditatem multitudinis
Iacob 5 erit apud rectissimum rex congregatis principibus populi cum tribubus Israhel 6 vivat Ruben
et non moriatur et sit parvus in numero 7 haec est Iudae benedictio audi Domine vocem Iudae et
ad populum suum introduc eum manus eius pugnabunt pro eo et adiutor illius contra adversarios
eius erit 8 Levi quoque ait perfectio tua et doctrina tua viro sancto tuo quem probasti in Temptatione
et iudicasti ad aquas Contradictionis 9 qui dixit patri suo et matri suae nescio vos et fratribus suis
ignoro illos et nescierunt filios suos hii custodierunt eloquium tuum et pactum tuum servaverunt
10 iudicia tua o Iacob et legem tuam o Israhel ponent thymiama in furore tuo et holocaustum super
altare tuum 11 benedic Domine fortitudini eius et opera manuum illius suscipe percute dorsa
inimicorum eius et qui oderunt eum non consurgant 12 et Beniamin ait amantissimus Domini
habitabit confidenter in eo quasi in thalamo tota die morabitur et inter umeros illius requiescet
13 Ioseph quoque ait de benedictione Domini terra eius de pomis caeli et rore atque abysso subiacente
14 de pomis fructuum solis ac lunae 15 de vertice antiquorum montium de pomis collium aeternorum
16 et de frugibus terrae et plenitudine eius benedictio illius qui apparuit in rubo veniat super caput
Ioseph et super verticem nazarei inter fratres suos 17 quasi primogeniti tauri pulchritudo eius cornua
rinocerotis cornua illius in ipsis ventilabit gentes usque ad terminos terrae hae sunt multitudines
Ephraim et haec milia Manasse 18 et Zabulon ait laetare Zabulon in exitu tuo et Isachar in
tabernaculis tuis 19 populos ad montem vocabunt ibi immolabunt victimas iustitiae qui inundationem

maris quasi lac sugent et thesauros absconditos harenarum [20] et Gad ait benedictus in latitudine
Gad quasi leo requievit cepitque brachium et verticem [21] et vidit principatum suum quod in parte
sua doctor esset repositus qui fuit cum principibus populi et fecit iustitias Domini et iudicium suum
cum Israhel [22] Dan quoque ait Dan catulus leonis fluet largiter de Basan [23] et Nepthalim dixit
Nepthalim abundantia perfruetur et plenus erit benedictione Domini mare et meridiem possidebit
[24] Aser quoque ait benedictus in filiis Aser sit placens fratribus suis tinguat in oleo pedem suum
[25] ferrum et aes calciamentum eius sicut dies iuventutis tuae ita et senectus tua [26] non est alius ut
Deus rectissimi ascensor caeli auxiliator tuus magnificentia eius discurrunt nubes [27] habitaculum
eius sursum et subter brachia sempiterna eiciet a facie tua inimicum dicetque conterere [28] habitabit
Israhel confidenter et solus oculus Iacob in terra frumenti et vini caelique caligabunt rore [29] beatus
tu Israhel quis similis tui popule qui salvaris in Domino scutum auxilii tui et gladius gloriae tuae
negabunt te inimici tui et tu eorum colla calcabis

Chapter 34

[1] ascendit ergo Moses de campestribus Moab super montem Nebo in verticem Phasga contra
Hiericho ostenditque ei Dominus omnem terram Galaad usque Dan [2] et universum Nepthalim
terramque Ephraim et Manasse et omnem terram usque ad mare Novissimum [3] et australem partem
et latitudinem campi Hiericho civitatis Palmarum usque Segor [4] dixitque Dominus ad eum haec
est terra pro qua iuravi Abraham Isaac et Iacob dicens semini tuo dabo eam vidisti eam oculis tuis
et non transibis ad illam [5] mortuusque est ibi Moses servus Domini in terra Moab iubente Domino
[6] et sepelivit eum in valle terrae Moab contra Phogor et non cognovit homo sepulchrum eius usque
in praesentem diem [7] Moses centum et viginti annorum erat quando mortuus est non caligavit
oculus eius nec dentes illius moti sunt [8] fleveruntque eum filii Israhel in campestribus Moab triginta
diebus et conpleti sunt dies planctus lugentium Mosen [9] Iosue vero filius Nun repletus est spiritu
sapientiae quia Moses posuit super eum manus suas et oboedierunt ei filii Israhel feceruntque sicut
praecepit Dominus Mosi [10] et non surrexit propheta ultra in Israhel sicut Moses quem nosset

Dominus facie ad faciem 11 in omnibus signis atque portentis quae misit per eum ut faceret in terra
Aegypti Pharaoni et omnibus servis eius universaeque terrae illius

Joshua

Chapter 1

1 et factum est ut post mortem Mosi servi Domini loqueretur Dominus ad Iosue filium Nun
ministrum Mosi et diceret ei 2 Moses servus meus mortuus est surge et transi Iordanem istum tu
et omnis populus tecum in terram quam ego dabo filiis Israhel 3 omnem locum quem calcaverit
vestigium pedis vestri vobis tradam sicut locutus sum Mosi 4 a deserto et Libano usque ad fluvium
magnum Eufraten omnis terra Hettheorum usque ad mare Magnum contra solis occasum erit
terminus vester 5 nullus vobis poterit resistere cunctis diebus vitae tuae sicut fui cum Mose ero et
tecum non dimittam nec derelinquam te 6 confortare et esto robustus tu enim sorte divides populo
huic terram pro qua iuravi patribus suis ut traderem eam illis 7 confortare igitur et esto robustus
valde ut custodias et facias omnem legem quam praecepit tibi Moses servus meus ne declines ab
ea ad dextram vel ad sinistram ut intellegas cuncta quae agis 8 non recedat volumen legis huius de
ore tuo sed meditaberis in eo diebus ac noctibus ut custodias et facias omnia quae scripta sunt in
eo tunc diriges viam tuam et intelleges eam 9 ecce praecipio tibi confortare et esto robustus noli
metuere et noli timere quoniam tecum est Dominus Deus tuus in omnibus ad quaecumque perrexeris
10 praecepitque Iosue principibus populi dicens transite per medium castrorum et imperate populo
ac dicite 11 praeparate vobis cibaria quoniam post diem tertium transibitis Iordanem et intrabitis
ad possidendam terram quam Dominus Deus vester daturus est vobis 12 Rubenitis quoque et
Gadditis et dimidiae tribui Manasse ait 13 mementote sermonis quem praecepit vobis Moses famulus
Domini dicens Dominus Deus vester dedit vobis requiem et omnem terram 14 uxores vestrae et
filii ac iumenta manebunt in terra quam tradidit vobis Moses trans Iordanem vos autem transite
armati ante fratres vestros omnes fortes manu et pugnate pro eis 15 donec det requiem Dominus
fratribus vestris sicut et vobis dedit et possideant ipsi quoque terram quam Dominus Deus vester
daturus est eis et sic revertemini in terram possessionis vestrae et habitabitis in ea quam vobis dedit

16
Moses famulus Domini trans Iordanem contra solis ortum responderuntque ad Iosue atque
17
dixerunt omnia quae praecepisti nobis faciemus et quocumque miseris ibimus sicut oboedivimus
18
in cunctis Mosi ita oboediemus et tibi tantum sit Dominus Deus tecum sicut fuit cum Mose qui
contradixerit ori tuo et non oboedierit cunctis sermonibus quos praeceperis ei moriatur tu tantum
confortare et viriliter age

Chapter 2

1
misit ergo Iosue filius Nun de Setthim duos viros exploratores abscondito et dixit eis ite et
considerate terram urbemque Hiericho qui pergentes ingressi sunt domum mulieris meretricis
2
nomine Raab et quieverunt apud eam nuntiatumque est regi Hiericho et dictum ecce viri ingressi
3
sunt huc per noctem de filiis Israhel ut explorarent terram misitque rex Hiericho ad Raab dicens
educ viros qui venerunt ad te et ingressi sunt domum tuam exploratores quippe sunt et omnem
4
terram considerare venerunt tollensque mulier viros abscondit et ait fateor venerunt ad me sed
5
nesciebam unde essent cumque porta clauderetur in tenebris et illi pariter exierunt nescio quo
6
abierunt persequimini cito et conprehendetis eos ipsa autem fecit ascendere viros in solarium
7
domus suae operuitque eos lini stipula quae ibi erat hii autem qui missi fuerant secuti sunt eos
8
per viam quae ducit ad vadum Iordanis illisque egressis statim porta clausa est necdum
9
obdormierant qui latebant et ecce mulier ascendit ad eos et ait novi quod tradiderit Dominus vobis
10
terram etenim inruit in nos terror vester et elanguerunt omnes habitatores terrae audivimus quod
siccaverit Dominus aquas maris Rubri ad vestrum introitum quando egressi estis ex Aegypto et
quae feceritis duobus Amorreorum regibus qui erant trans Iordanem Seon et Og quos interfecistis
11
et haec audientes pertimuimus et elanguit cor nostrum nec remansit in nobis spiritus ad introitum
12
vestrum Dominus enim Deus vester ipse est Deus in caelo sursum et in terra deorsum nunc ergo
iurate mihi per Dominum ut quomodo ego feci vobiscum misericordiam ita et vos faciatis cum
13
domo patris mei detisque mihi signum verum et salvetis patrem meum et matrem fratres ac
14
sorores meas et omnia quae eorum sunt et eruatis animas nostras de morte qui responderunt ei
anima nostra sit pro vobis in mortem si tamen non prodideris nos cumque tradiderit nobis Dominus

terram faciemus in te misericordiam et veritatem 15 dimisit ergo eos per funem de fenestra domus
enim eius herebat muro 16 dixitque ad eos ad montana conscendite ne forte occurrant vobis
revertentes ibique latete diebus tribus donec redeant et sic ibitis per viam vestram 17 qui dixerunt
ad eam innoxii erimus a iuramento hoc quo adiurasti nos 18 si ingredientibus nobis terram signum
fuerit funiculus iste coccineus et ligaveris eum in fenestra per quam nos dimisisti et patrem tuum
ac matrem fratresque et omnem cognationem tuam congregaveris in domum tuam 19 qui ostium
domus tuae egressus fuerit sanguis ipsius erit in caput eius et nos erimus alieni cunctorum autem
sanguis qui tecum fuerint in domo redundabit in caput nostrum si eos aliquis tetigerit 20 quod si
nos prodere volueris et sermonem istum proferre in medium erimus mundi ab hoc iuramento quo
adiurasti nos 21 et illa respondit sicut locuti estis ita fiat dimittensque eos ut pergerent adpendit
funiculum coccineum in fenestra 22 illi vero ambulantes pervenerunt ad montana et manserunt ibi
tres dies donec reverterentur qui fuerant persecuti quaerentes enim per omnem viam non reppererunt
eos 23 quibus urbem ingressis reversi sunt et descenderunt exploratores de monte et Iordane
transmisso venerunt ad Iosue filium Nun narraveruntque ei omnia quae acciderant sibi 24 atque
dixerunt tradidit Dominus in manus nostras omnem terram hanc et timore prostrati sunt cuncti
habitatores eius

Chapter 3

1 igitur Iosue de nocte consurgens movit castra egredientesque de Setthim venerunt ad Iordanem
ipse et omnes filii Israhel et morati sunt ibi per tres dies 2 quibus evolutis transierunt praecones per
castrorum medium 3 et clamare coeperunt quando videritis arcam foederis Domini Dei vestri et
sacerdotes stirpis leviticae portantes eam vos quoque consurgite et sequimini praecedentes 4 sitque
inter vos et arcam spatium cubitorum duum milium ut procul videre possitis et nosse per quam
viam ingrediamini quia prius non ambulastis per eam et cavete ne adpropinquetis ad arcam 5 dixitque
Iosue ad populum sanctificamini cras enim faciet Dominus inter vos mirabilia 6 et ait ad sacerdotes
tollite arcam foederis et praecedite populum qui iussa conplentes tulerunt et ambulaverunt ante eos
7 dixitque Dominus ad Iosue hodie incipiam exaltare te coram omni Israhel ut sciant quod sicut

cum Mosi fui ita et tecum sim 8 tu autem praecipe sacerdotibus qui portant arcam foederis et dic
eis cum ingressi fueritis partem aquae Iordanis state in ea 9 dixitque Iosue ad filios Israhel accedite
huc et audite verba Domini Dei vestri 10 et rursum in hoc inquit scietis quod Dominus Deus vivens
in medio vestri est et disperdat in conspectu vestro Chananeum Hettheum Eveum et Ferezeum
Gergeseum quoque et Amorreum et Iebuseum 11 ecce arca foederis Domini omnis terrae antecedet
vos per Iordanem 12 parate duodecim viros de tribubus Israhel singulos per singulas tribus 13 et
cum posuerint vestigia pedum suorum sacerdotes qui portant arcam Domini Dei universae terrae
in aquis Iordanis aquae quae inferiores sunt decurrent atque deficient quae autem desuper veniunt
in una mole consistent 14 igitur egressus est populus de tabernaculis suis ut transirent Iordanem et
sacerdotes qui portabant arcam foederis pergebant ante eum 15 ingressisque eis Iordanem et pedibus
eorum tinctis in parte aquae cum Iordanis autem ripas alvei sui tempore messis impleret 16 steterunt
aquae descendentes in uno loco et instar montis intumescentes apparebant procul ab urbe quae
vocatur Adom usque ad locum Sarthan quae autem inferiores erant in mare Solitudinis quod nunc
vocatur Mortuum descenderunt usquequo omnino deficerent 17 populus autem incedebat contra
Iordanem et sacerdotes qui portabant arcam foederis Domini stabant super siccam humum in medio
Iordanis accincti omnisque populus per arentem alveum transiebat

Chapter 4

1 quibus transgressis dixit Dominus ad Iosue 2 elige duodecim viros singulos per singulas tribus
3 et praecipe eis ut tollant de medio Iordanis alveo ubi steterunt sacerdotum pedes duodecim
durissimos lapides quos ponetis in loco castrorum ubi fixeritis hac nocte tentoria 4 vocavitque Iosue
duodecim viros quos elegerat de filiis Israhel singulos de tribubus singulis 5 et ait ad eos ite ante
arcam Domini Dei vestri ad Iordanis medium et portate singuli singulos lapides in umeris vestris
iuxta numerum filiorum Israhel 6 ut sit signum inter vos et quando interrogaverint vos filii vestri
cras dicentes quid sibi volunt isti lapides 7 respondebitis eis defecerunt aquae Iordanis ante arcam
foederis Domini cum transiret eum idcirco positi sunt lapides isti in monumentum filiorum Israhel
usque in aeternum 8 fecerunt ergo filii Israhel sicut eis praecepit Iosue portantes de medio Iordanis
alveo duodecim lapides ut ei Dominus imperarat iuxta numerum filiorum Israhel usque ad locum

in quo castrametati sunt ibique posuerunt eos 9 alios quoque duodecim lapides posuit Iosue in
medio Iordanis alveo ubi steterunt sacerdotes qui portabant arcam foederis et sunt ibi usque in
praesentem diem 10 sacerdotes autem qui portabant arcam stabant in Iordanis medio donec omnia
conplerentur quae Iosue ut loqueretur ad populum praeceperat Dominus et dixerat ei Moses
festinavitque populus et transiit 11 cumque transissent omnes transivit et arca Domini sacerdotesque
pergebant ante populum 12 filii quoque Ruben et Gad et dimidiae tribus Manasse armati praecedebant
filios Israhel sicut eis praeceperat Moses 13 et quadraginta pugnatorum milia per turmas et cuneos
incedebant per plana atque campestria urbis Hiericho 14 in illo die magnificavit Dominus Iosue
coram omni Israhel ut timerent eum sicut timuerant Mosen dum adviveret 15 dixitque ad eum
16 praecipe sacerdotibus qui portant arcam foederis ut ascendant de Iordane 17 qui praecepit eis
dicens ascendite de Iordane 18 cumque ascendissent portantes arcam foederis Domini et siccam
humum calcare coepissent reversae sunt aquae in alveum suum et fluebant sicut ante consueverant
19 populus autem ascendit de Iordane decimo mensis primi die et castrametati sunt in Galgalis
contra orientalem plagam urbis Hiericho 20 duodecim quoque lapides quos de Iordanis alveo
sumpserant posuit Iosue in Galgalis 21 et dixit ad filios Israhel quando interrogaverint filii vestri
cras patres suos et dixerint eis quid sibi volunt isti lapides 22 docebitis eos atque dicetis per arentem
alveum transivit Israhel Iordanem istum 23 siccante Domino Deo vestro aquas eius in conspectu
vestro donec transiretis 24 sicut fecerat prius in mari Rubro quod siccavit donec transiremus 25 ut
discant omnes terrarum populi fortissimam Domini manum et ut vos timeatis Dominum Deum
vestrum omni tempore

Chapter 5

1 postquam ergo audierunt omnes reges Amorreorum qui habitabant trans Iordanem ad
occidentalem plagam et cuncti reges Chanaan qui propinqua possidebant Magno mari loca quod
siccasset Dominus fluenta Iordanis coram filiis Israhel donec transirent dissolutum est cor eorum
et non remansit in eis spiritus timentium introitum filiorum Israhel 2 eo tempore ait Dominus ad
Iosue fac tibi cultros lapideos et circumcide secundo filios Israhel 3 fecit quod iusserat Dominus

et circumcidit filios Israhel in colle Praeputiorum 4 haec autem causa est secundae circumcisionis
omnis populus qui egressus est ex Aegypto generis masculini universi bellatores viri mortui sunt
in deserto per longissimos viae circuitus 5 qui omnes circumcisi erant populus autem qui natus est
in deserto 6 per quadraginta annos itineris latissimae solitudinis incircumcisus fuit donec
consumerentur qui non audierant vocem Domini et quibus ante iuraverat ut ostenderet eis terram
lacte et melle manantem 7 horum filii in locum successerunt patrum et circumcisi sunt ab Iosue
quia sicut nati fuerant in praeputio erant nec eos in via aliquis circumciderat 8 postquam autem
omnes circumcisi sunt manserunt in eodem castrorum loco donec sanarentur 9 dixitque Dominus
ad Iosue hodie abstuli obprobrium Aegypti a vobis vocatumque est nomen loci illius Galgala usque
in praesentem diem 10 manseruntque filii Israhel in Galgalis et fecerunt phase quartadecima die
mensis ad vesperum in campestribus Hiericho 11 et comederunt de frugibus terrae die altero azymos
panes et pulentam eiusdem anni 12 defecitque manna postquam comederunt de frugibus terrae nec
usi sunt ultra illo cibo filii Israhel sed comederunt de frugibus praesentis anni terrae Chanaan
13 cum autem esset Iosue in agro urbis Hiericho levavit oculos et vidit virum stantem contra se et
evaginatum tenentem gladium perrexitque ad eum et ait noster es an adversariorum 14 qui respondit
nequaquam sed sum princeps exercitus Domini et nunc venio 15 cecidit Iosue pronus in terram et
adorans ait quid dominus meus loquitur ad servum suum 16 solve inquit calciamentum de pedibus
tuis locus enim in quo stas sanctus est fecitque Iosue ut sibi fuerat imperatum

Chapter 6

1 Hiericho autem clausa erat atque munita timore filiorum Israhel et nullus egredi audebat aut
ingredi 2 dixitque Dominus ad Iosue ecce dedi in manus tuas Hiericho et regem eius omnesque
fortes viros 3 circuite urbem cuncti bellatores semel per diem sic facietis sex diebus 4 septimo
autem die sacerdotes tollant septem bucinas quarum usus est in iobeleo et praecedant arcam foederis
septiesque circuibitis civitatem et sacerdotes clangent bucinis 5 cumque insonuerit vox tubae longior
atque concisior et in auribus vestris increpuerit conclamabit omnis populus vociferatione maxima
et muri funditus corruent civitatis ingredienturque singuli per locum contra quem steterint 6 vocavit

ergo Iosue filius Nun sacerdotes et dixit ad eos tollite arcam foederis et septem alii sacerdotes tollant
7
septem iobeleorum bucinas et incedant ante arcam Domini ad populum quoque ait vadite et
8
circuite civitatem armati praecedentes arcam Domini cumque Iosue verba finisset et septem
9
sacerdotes septem bucinis clangerent ante arcam foederis Domini omnisque praecederet armatus
10
exercitus reliquum vulgus arcam sequebatur ac bucinis omnia concrepabant praeceperat autem
Iosue populo dicens non clamabitis nec audietur vox vestra neque ullus sermo ex ore vestro egredietur
11
donec veniat dies in quo dicam vobis clamate et vociferamini circuivit ergo arca Domini civitatem
12
semel per diem et reversa in castra mansit ibi igitur Iosue de nocte consurgente tulerunt sacerdotes
13
arcam Domini et septem ex eis septem bucinas quarum in iobeleis usus est praecedebantque
arcam Domini ambulantes atque clangentes et armatus populus ibat ante eos vulgus autem reliquum
14
sequebatur arcam et bucinis personabat circumieruntque civitatem secundo die semel et reversi
15
sunt in castra sic fecerunt sex diebus die autem septimo diluculo consurgentes circumierunt
16
urbem sicut dispositum erat septies cumque septimo circuitu clangerent bucinis sacerdotes dixit
17
Iosue ad omnem Israhel vociferamini tradidit enim vobis Dominus civitatem sitque civitas haec
anathema et omnia quae in ea sunt Domino sola Raab meretrix vivat cum universis qui cum ea in
18
domo sunt abscondit enim nuntios quos direximus vos autem cavete ne de his quae praecepta
sunt quippiam contingatis et sitis praevaricationis rei et omnia castra Israhel sub peccato sint atque
19
turbentur quicquid autem auri et argenti fuerit et vasorum aeneorum ac ferri Domino consecretur
20
repositum in thesauris eius igitur omni vociferante populo et clangentibus tubis postquam in
aures multitudinis vox sonitusque increpuit muri ilico corruerunt et ascendit unusquisque per locum
21
qui contra se erat ceperuntque civitatem et interfecerunt omnia quae erant in ea a viro usque ad
mulierem ab infante usque ad senem boves quoque et oves et asinos in ore gladii percusserunt
22
duobus autem viris qui exploratores missi fuerant dixit Iosue ingredimini domum mulieris
23
meretricis et producite eam omniaque quae illius sunt sicut illi iuramento firmastis ingressique
iuvenes eduxerunt Raab et parentes eius fratres quoque et cunctam supellectilem ac cognationem
24
illius et extra castra Israhel manere fecerunt urbem autem et omnia quae in ea sunt succenderunt
25
absque argento et auro et vasis aeneis ac ferro quae in aerarium Domini consecrarunt Raab vero
meretricem et domum patris eius atque omnia quae habebat fecit Iosue vivere et habitaverunt in
medio Israhel usque in praesentem diem eo quod absconderit nuntios quos miserat ut explorarent

Hiericho in tempore illo inprecatus est Iosue dicens 26 maledictus vir coram Domino qui suscitaverit
et aedificaverit civitatem Hiericho in primogenito suo fundamenta illius iaciat et in novissimo
liberorum ponat portas eius 27 fuit ergo Dominus cum Iosue et nomen eius in omni terra vulgatum
est

Chapter 7

1 filii autem Israhel praevaricati sunt mandatum et usurpaverunt de anathemate nam Achan
filius Charmi filii Zabdi filii Zare de tribu Iuda tulit aliquid de anathemate iratusque est Dominus
contra filios Israhel 2 cumque mitteret Iosue de Hiericho viros contra Ahi quae est iuxta Bethaven
ad orientalem plagam oppidi Bethel dixit eis ascendite et explorate terram qui praecepta conplentes
exploraverunt Ahi 3 et reversi dixerunt ei non ascendat omnis populus sed duo vel tria milia virorum
pergant et deleant civitatem quare omnis populus frustra vexatur contra hostes paucissimos
4 ascenderunt ergo tria milia pugnatores qui statim terga vertentes 5 percussi sunt a viris urbis Ahi
et corruerunt ex eis triginta et sex homines persecutique sunt eos adversarii de porta usque Sabarim
et ceciderunt per prona fugientes pertimuitque cor populi et instar aquae liquefactum est 6 Iosue
vero scidit vestimenta sua et cecidit pronus in terram coram arca Domini usque ad vesperum tam
ipse quam omnes senes Israhel miseruntque pulverem super capita sua 7 et dixit Iosue heu Domine
Deus quid voluisti transducere populum istum Iordanem fluvium ut traderes nos in manus Amorrei
et perderes utinam ut coepimus mansissemus trans Iordanem 8 mi Domine Deus quid dicam videns
Israhelem hostibus suis terga vertentem 9 audient Chananei et omnes habitatores terrae ac pariter
conglobati circumdabunt nos atque delebunt nomen nostrum de terra et quid facies magno nomini
tuo 10 dixitque Dominus ad Iosue surge cur iaces pronus in terra 11 peccavit Israhel et praevaricatus
est pactum meum tuleruntque de anathemate et furati sunt atque mentiti et absconderunt inter vasa
sua 12 nec poterit Israhel stare ante hostes suos eosque fugiet quia pollutus est anathemate non ero
ultra vobiscum donec conteratis eum qui huius sceleris reus est 13 surge sanctifica populum et dic
eis sanctificamini in crastinum haec enim dicit Dominus Deus Israhel anathema in medio tui est
Israhel non poteris stare coram hostibus tuis donec deleatur ex te qui hoc contaminatus est scelere
14 accedetisque mane singuli per tribus vestras et quamcumque tribum sors invenerit accedet per
cognationes suas et cognatio per domos domusque per viros 15 et quicumque ille in hoc facinore
fuerit deprehensus conburetur igni cum omni substantia sua quoniam praevaricatus est pactum

Domini et fecit nefas in Israhel
16 surgens itaque Iosue mane adplicavit Israhel per tribus suas et inventa est tribus Iuda
17 quae cum iuxta familias suas esset oblata inventa est familia Zarai illam quoque per viros offerens repperit Zabdi
18 cuius domum in singulos dividens viros invenit Achan filium Charmi filii Zabdi filii Zare de tribu Iuda
19 et ait ad Achan fili mi da gloriam Domino Deo Israhel et confitere atque indica mihi quid feceris ne abscondas
20 responditque Achan Iosue et dixit ei vere ego peccavi Domino Deo Israhel et sic et sic feci
21 vidi enim inter spolia pallium coccineum valde bonum et ducentos siclos argenti regulamque auream quinquaginta siclorum et concupiscens abstuli et abscondi in terra contra medium tabernaculi mei argentumque fossa humo operui
22 misit ergo Iosue ministros qui currentes ad tabernaculum illius reppererunt cuncta abscondita in eodem loco et argentum simul
23 auferentesque de tentorio tulerunt ea ad Iosue et ad omnes filios Israhel proieceruntque ante Dominum
24 tollens itaque Iosue Achan filium Zare argentumque et pallium et auream regulam filiosque eius et filias boves et asinos et oves ipsumque tabernaculum et cunctam supellectilem et omnis Israhel cum eo duxerunt eos ad vallem Achor
25 ubi dixit Iosue quia turbasti nos exturbet te Dominus in die hac lapidavitque eum omnis Israhel et cuncta quae illius erant igne consumpta sunt
26 congregaverunt quoque super eum acervum magnum lapidum qui permanet usque in praesentem diem et aversus est furor Domini ab eis vocatumque est nomen loci illius vallis Achor usque hodie

Chapter 8

1 dixit autem Dominus ad Iosue ne timeas neque formides tolle tecum omnem multitudinem pugnatorum et consurgens ascende in oppidum Ahi ecce tradidi in manu tua regem eius et populum urbemque et terram
2 faciesque urbi Ahi et regi eius sicut fecisti Hiericho et regi illius praedam vero et omnia animantia diripietis vobis pone insidias urbi post eam
3 surrexitque Iosue et omnis exercitus bellatorum cum eo ut ascenderent in Ahi et electa triginta milia virorum fortium misit nocte
4 praecepitque eis dicens ponite insidias post civitatem nec longius recedatis et eritis omnes parati
5 ego autem et reliqua multitudo quae mecum est accedemus ex adverso contra urbem cumque exierint contra nos sicut ante fecimus fugiemus et terga vertemus
6 donec persequentes ab urbe

longius protrahantur putabunt enim fugere nos sicut prius 7 nobis ergo fugientibus et illis sequentibus
consurgetis de insidiis et vastabitis civitatem tradetque eam Dominus Deus vester in manus vestras
8 cumque ceperitis succendite eam sic omnia facietis ut iussi 9 dimisitque eos et perrexerunt ad
insidiarum locum sederuntque inter Bethel et Ahi ad occidentalem plagam urbis Ahi Iosue autem
nocte illa in medio mansit populi 10 surgensque diluculo recensuit socios et ascendit cum senioribus
in fronte exercitus vallatus auxilio pugnatorum 11 cumque venissent et ascendissent ex adverso
civitatis steterunt ad septentrionalem urbis plagam inter quam et eos vallis media erat 12 quinque
milia autem viros elegerat et posuerat in insidiis inter Bethaven et Ahi ex occidentali parte eiusdem
civitatis 13 omnis vero reliquus exercitus ad aquilonem aciem dirigebat ita ut novissimi multitudinis
occidentalem plagam urbis adtingerent abiit ergo Iosue nocte illa et stetit in vallis medio 14 quod
cum vidisset rex Ahi festinavit mane et egressus est cum omni exercitu civitatis direxitque aciem
contra desertum ignorans quod post tergum laterent insidiae 15 Iosue vero et omnis Israhel cesserunt
loco simulantes metum et fugientes per viam solitudinis 16 at illi vociferantes pariter et se mutuo
cohortantes persecuti sunt eos cumque recessissent a civitate 17 et ne unus quidem in urbe Ahi et
Bethel remansisset qui non persequeretur Israhel sicut eruperant aperta oppida relinquentes 18 dixit
Dominus ad Iosue leva clypeum qui in manu tua est contra urbem Ahi quoniam tibi tradam eam
19 cumque elevasset clypeum ex adverso civitatis insidiae quae latebant surrexerunt confestim et
pergentes ad civitatem ceperunt et succenderunt eam 20 viri autem civitatis qui persequebantur
Iosue respicientes et videntes fumum urbis ad caelum usque conscendere non potuerunt ultra huc
illucque diffugere praesertim cum hii qui simulaverant fugam et tendebant ad solitudinem contra
persequentes fortissime restitissent 21 vidensque Iosue et omnis Israhel quod capta esset civitas et
fumus urbis ascenderet reversus percussit viros Ahi 22 siquidem et illi qui ceperant et succenderant
civitatem egressi ex urbe contra suos medios hostium ferire coeperunt cum ergo ex utraque parte
adversarii caederentur ita ut nullus de tanta multitudine salvaretur 23 regem quoque urbis Ahi
adprehendere viventem et obtulerunt Iosue 24 igitur omnibus interfectis qui Israhelem ad deserta
tendentem fuerant persecuti et in eodem loco gladio corruentibus reversi filii Israhel percusserunt
civitatem 25 erant autem qui in eo die conciderant a viro usque ad mulierem duodecim milia
hominum omnes urbis Ahi 26 Iosue vero non contraxit manum quam in sublime porrexerat tenens
clypeum donec interficerentur omnes habitatores Ahi 27 iumenta autem et praedam civitatis

diviserunt sibi filii Israhel sicut praeceperat Dominus Iosue 28 qui succendit urbem et fecit eam
tumulum sempiternum 29 regem quoque eius suspendit in patibulo usque ad vesperum et solis
occasum praecepitque et deposuerunt cadaver eius de cruce proieceruntque in ipso introitu civitatis
congesto super eum magno acervo lapidum qui permanet usque in praesentem diem 30 tunc
aedificavit Iosue altare Domino Deo Israhel in monte Hebal 31 sicut praeceperat Moses famulus
Domini filiis Israhel et scriptum est in volumine legis Mosi altare de lapidibus inpolitis quos ferrum
non tetigit et obtulit super eo holocausta Domino immolavitque pacificas victimas 32 et scripsit
super lapides deuteronomium legis Mosi quod ille digesserat coram filiis Israhel 33 omnis autem
populus et maiores natu ducesque ac iudices stabant ex utraque parte arcae in conspectu sacerdotum
qui portabant arcam foederis Domini ut advena ita et indigena media eorum pars iuxta montem
Garizim et media iuxta montem Hebal sicut praeceperat Moses famulus Domini et primum quidem
benedixit populo Israhel 34 post haec legit omnia verba benedictionis et maledictionis et cuncta
quae scripta erant in legis volumine 35 nihil ex his quae Moses iusserat reliquit intactum sed universa
replicavit coram omni multitudine Israhel mulieribus ac parvulis et advenis qui inter eos morabantur

Chapter 9

1 quibus auditis cuncti reges trans Iordanem qui versabantur in montanis et in campestribus in
maritimis ac litore maris Magni hii quoque qui habitabant iuxta Libanum Hettheus et Amorreus et
Chananeus Ferezeus et Eveus et Iebuseus 2 congregati sunt pariter ut pugnarent contra Iosue et
Israhel uno animo eademque sententia 3 at hii qui habitabant in Gabaon audientes cuncta quae
fecerat Iosue Hiericho et Ahi 4 et callide cogitantes tulerunt sibi cibaria saccos veteres asinis
inponentes et utres vinarios scissos atque consutos 5 calciamentaque perantiqua quae ad indicium
vetustatis pittaciis consuta erant induti veteribus vestimentis panes quoque quos portabant ob
viaticum duri erant et in frusta comminuti 6 perrexeruntque ad Iosue qui tunc morabatur in castris
Galgalae et dixerunt ei atque omni simul Israheli de terra longinqua venimus pacem vobiscum
facere cupientes responderuntque viri Israhel ad eos atque dixerunt 7 ne forsitan in terra quae nobis
sorte debetur habitetis et non possimus foedus inire vobiscum 8 at illi ad Iosue servi inquiunt tui
sumus quibus Iosue quinam ait estis et unde venistis 9 responderunt de terra longinqua valde

venerunt servi tui in nomine Domini Dei tui audivimus enim famam potentiae eius cuncta quae
fecit in Aegypto 10 et duobus Amorreorum regibus trans Iordanem Seon regi Esebon et Og regi
Basan qui erat in Astharoth 11 dixeruntque nobis seniores et omnes habitatores terrae nostrae tollite
in manibus cibaria ob longissimam viam et occurrite eis ac dicite servi vestri sumus foedus inite
nobiscum 12 en panes quando egressi sumus de domibus nostris ut veniremus ad vos calidos
sumpsimus nunc sicci facti sunt et vetustate nimia comminuti 13 utres vini novos implevimus nunc
rupti sunt et soluti vestes et calciamenta quibus induimur et quae habemus in pedibus ob longitudinem
largioris viae trita sunt et paene consumpta 14 susceperunt igitur de cibariis eorum et os Domini
non interrogaverunt 15 fecitque Iosue cum eis pacem et inito foedere pollicitus est quod non
occiderentur principes quoque multitudinis iuraverunt eis 16 post dies autem tres initi foederis
audierunt quod in vicino habitarent et inter eos futuri essent 17 moveruntque castra filii Israhel et
venerunt in civitates eorum die tertio quarum haec vocabula sunt Gabaon et Caphira et Beroth et
Cariathiarim 18 et non percusserunt eos eo quod iurassent eis principes multitudinis in nomine
Domini Dei Israhel murmuravit itaque omne vulgus contra principes 19 qui responderunt eis
iuravimus illis in nomine Domini Dei Israhel et idcirco non possumus eos contingere 20 sed hoc
faciemus eis reserventur quidem ut vivant ne contra nos ira Domini concitetur si peieraverimus
21 sed sic vivant ut in usus universae multitudinis ligna caedant aquasque conportent quibus haec
loquentibus 22 vocavit Gabaonitas Iosue et dixit eis cur nos decipere fraude voluistis ut diceretis
procul valde habitamus a vobis cum in medio nostri sitis 23 itaque sub maledictione eritis et non
deficiet de stirpe vestra ligna caedens aquasque conportans in domum Dei mei 24 qui responderunt
nuntiatum est nobis servis tuis quae promisisset Dominus Deus tuus Mosi servo suo ut traderet
vobis omnem terram et disperderet cunctos habitatores eius timuimus igitur valde et providimus
animabus nostris vestro terrore conpulsi et hoc consilium inivimus 25 nunc autem in manu tua
sumus quod tibi bonum et rectum videtur fac nobis 26 fecit ergo Iosue ut dixerat et liberavit eos
de manibus filiorum Israhel ut non occiderentur 27 decrevitque in illo die esse eos in ministerium
cuncti populi et altaris Domini caedentes ligna et aquas conportantes usque in praesens tempus in
loco quem Dominus elegisset

Chapter 10

1
quae cum audisset Adonisedec rex Hierusalem quod scilicet cepisset Iosue Ahi et subvertisset
eam sicut enim fecerat Hiericho et regi eius sic fecit Ahi et regi illius et quod transfugissent
Gabaonitae ad Israhel et essent foederati eorum 2 timuit valde urbs enim magna erat Gabaon et una
regalium civitatum et maior oppido Ahi omnesque bellatores eius fortissimi 3 misit ergo Adonisedec
rex Hierusalem ad Oham regem Hebron et ad Pharam regem Hieremoth ad Iaphie quoque regem
Lachis et ad Dabir regem Eglon dicens 4 ascendite ad me et ferte praesidium ut expugnemus Gabaon
quare transfugerit ad Iosue et filios Israhel 5 congregati igitur ascenderunt quinque reges Amorreorum
rex Hierusalem rex Hebron rex Hieremoth rex Lachis rex Eglon simul cum exercitibus suis et
castrametati sunt circa Gabaon obpugnantes eam 6 habitatores autem Gabaon urbis obsessae miserunt
ad Iosue qui tunc morabatur in castris apud Galgalam et dixerunt ei ne retrahas manus tuas ab
auxilio servorum tuorum ascende cito et libera nos ferque praesidium convenerunt enim adversum
nos omnes reges Amorreorum qui habitant in montanis 7 ascenditque Iosue de Galgalis et omnis
exercitus bellatorum cum eo viri fortissimi 8 dixitque Dominus ad Iosue ne timeas eos in manus
enim tuas tradidi illos nullus tibi ex eis resistere poterit 9 inruit itaque Iosue super eos repente tota
ascendens nocte de Galgalis 10 et conturbavit eos Dominus a facie Israhel contrivitque plaga magna
in Gabaon ac persecutus est per viam ascensus Bethoron et percussit usque Azeca et Maceda
11
cumque fugerent filios Israhel et essent in descensu Bethoron Dominus misit super eos lapides
magnos de caelo usque Azeca et mortui sunt multo plures lapidibus grandinis quam quos gladio
percusserant filii Israhel 12 tunc locutus est Iosue Domino in die qua tradidit Amorreum in conspectu
filiorum Israhel dixitque coram eis sol contra Gabaon ne movearis et luna contra vallem Ahialon
13
steteruntque sol et luna donec ulcisceretur se gens de inimicis suis nonne scriptum est hoc in
libro Iustorum stetit itaque sol in medio caeli et non festinavit occumbere spatio unius diei 14 non
fuit ante et postea tam longa dies oboediente Domino voci hominis et pugnante pro Israhel
15
reversusque est Iosue cum omni Israhel in castra Galgalae 16 fugerant enim quinque reges et se
absconderant in spelunca urbis Maceda 17 nuntiatumque est Iosue quod inventi essent quinque
reges latentes in spelunca Maceda 18 qui praecepit sociis et ait volvite saxa ingentia ad os speluncae
et ponite viros industrios qui clausos custodiant 19 vos autem nolite stare sed persequimini hostes
et extremos quosque fugientium caedite ne dimittatis eos urbium suarum intrare praesidia quos

20
tradidit Dominus Deus in manus vestras caesis igitur adversariis plaga magna et usque ad
internicionem paene consumptis hii qui Israhel effugere potuerunt ingressi sunt civitates munitas
21
reversusque est omnis exercitus ad Iosue in Maceda ubi tunc erant castra sani et integro numero
22
nullusque contra filios Israhel muttire ausus est praecepitque Iosue dicens aperite os speluncae
23
et producite ad me quinque reges qui in ea latitant fecerunt ministri ut sibi fuerat imperatum et
eduxerunt ad eum quinque reges de spelunca regem Hierusalem regem Hebron regem Hieremoth
24
regem Lachis regem Eglon cumque educti essent ad eum vocavit omnes viros Israhel et ait ad
principes exercitus qui secum erant ite et ponite pedes super colla regum istorum qui cum perrexissent
25
et subiectorum pedibus colla calcarent rursum ait ad eos nolite timere nec paveatis confortamini
et estote robusti sic enim faciet Dominus cunctis hostibus vestris adversum quos dimicatis
26
percussitque Iosue et interfecit eos atque suspendit super quinque stipites fueruntque suspensi
27
usque ad vesperum cumque occumberet sol praecepit sociis ut deponerent eos de patibulis qui
depositos proiecerunt in speluncam in qua latuerant et posuerunt super os eius saxa ingentia quae
28
permanent usque in praesens eodem die Macedam quoque cepit Iosue et percussit in ore gladii
regemque illius interfecit et omnes habitatores eius non dimisit in ea saltim parvas reliquias fecitque
29
regi Maceda sicut fecerat regi Hiericho transivit cum omni Israhel de Maceda in Lebna et
30
pugnabat contra eam quam tradidit Dominus cum rege suo in manu Israhel percusseruntque
urbem in ore gladii et omnes habitatores eius non dimiserunt in ea ullas reliquias feceruntque regi
31
Lebna sicut fecerant regi Hiericho de Lebna transivit in Lachis et exercitu per gyrum disposito
32
obpugnabat eam tradiditque Dominus Lachis in manu Israhel et cepit eam die altero atque
33
percussit in ore gladii omnemque animam quae fuerat in ea sicut fecerat Lebna eo tempore
ascendit Hiram rex Gazer ut auxiliaretur Lachis quem percussit Iosue cum omni populo eius usque
34 35
ad internicionem transivitque de Lachis in Eglon et circumdedit atque expugnavit eam eadem
die percussitque in ore gladii omnes animas quae erant in ea iuxta omnia quae fecerat Lachis
36 37
ascendit quoque cum omni Israhele de Eglon in Hebron et pugnavit contra eam cepitque et
percussit in ore gladii regem quoque eius et omnia oppida regionis illius universasque animas quae
in ea fuerant commoratae non reliquit in ea ullas reliquias sicut fecerat Eglon sic fecit et Hebron
38 39
cuncta quae in ea repperit consumens gladio inde reversus in Dabir cepit eam atque vastavit
40
regem quoque eius et omnia per circuitum oppida percussit in ore gladii non dimisit in ea ullas
41
reliquias sicut fecerat Hebron et Lebna et regibus earum sic fecit Dabir et regi illius percussit

itaque Iosue omnem terram montanam et meridianam atque campestrem et Asedoth cum regibus
suis non dimisit in ea ullas reliquias sed omne quod spirare poterat interfecit sicut praeceperat ei
Dominus Deus Israhel 42 a Cadesbarne usque Gazam omnem terram Gosen usque Gabaon
43 universos reges et regiones eorum uno cepit impetu atque vastavit Dominus enim Deus Israhel
pugnabat pro eo 44 reversusque est cum omni Israhele ad locum castrorum in Galgala

Chapter 11

1 quae cum audisset Iabin rex Asor misit ad Iobab regem Madon et ad regem Someron atque
ad regem Acsaph 2 ad reges quoque aquilonis qui habitabant in montanis et in planitie contra
meridiem Cheneroth in campestribus quoque et in regionibus Dor iuxta mare 3 Chananeumque ab
oriente et occidente et Amorreum atque Hettheum ac Ferezeum et Iebuseum in montanis Eveum
quoque qui habitabat ad radices Hermon in terra Masphe 4 egressique sunt omnes cum turmis suis
populus multus nimis sicut harena quae est in litore maris equi quoque et currus inmensae
multitudinis 5 conveneruntque omnes reges isti in unum ad aquas Merom ut pugnarent contra
Israhel 6 dixitque Dominus ad Iosue ne timeas eos cras enim hac eadem hora ego tradam omnes
istos vulnerandos in conspectu Israhel equos eorum subnervabis et currus igne conbures 7 venitque
Iosue et omnis exercitus cum eo adversum illos ad aquas Merom subito et inruerunt super eos
8 tradiditque illos Dominus in manu Israhel qui percusserunt eos et persecuti sunt usque ad Sidonem
magnam et aquas Maserefoth campumque Masphe qui est ad orientalem illius partem ita percussit
omnes ut nullas dimitteret ex eis reliquias 9 fecit sicut praeceperat ei Dominus equos eorum
subnervavit currusque conbusit 10 reversusque statim cepit Asor et regem eius percussit gladio
Asor enim antiquitus inter omnia regna haec principatum tenebat 11 percussitque omnes animas
quae ibidem morabantur non dimisit in ea ullas reliquias sed usque ad internicionem universa
vastavit ipsamque urbem permisit incendio 12 et omnes per circuitum civitates regesque earum
cepit percussit atque delevit sicut praeceperat ei Moses famulus Domini 13 absque urbibus quae
erant in collibus et in tumulis sitae ceteras succendit Israhel unam tantum Asor munitissimam
flamma consumpsit 14 omnemque praedam istarum urbium ac iumenta diviserunt sibi filii Israhel

cunctis hominibus interfectis 15 sicut praeceperat Dominus Mosi servo suo ita praecepit Moses
Iosue et ille universa conplevit non praeteriit de universis mandatis ne unum quidem verbum quod
iusserat Dominus Mosi 16 cepit itaque Iosue omnem terram montanam et meridianam terramque
Gosen et planitiem et occidentalem plagam montemque Israhel et campestria eius 17 et partem
montis quae ascendit Seir usque Baalgad per planitiem Libani subter montem Hermon omnes reges
eorum cepit percussit occidit 18 multo tempore pugnavit Iosue contra reges istos 19 non fuit civitas
quae se non traderet filiis Israhel praeter Eveum qui habitabat in Gabaon omnes bellando cepit
20 Domini enim sententiae fuerat ut indurarentur corda eorum et pugnarent contra Israhel et caderent
et non mererentur ullam clementiam ac perirent sicut praeceperat Dominus Mosi 21 in tempore illo
venit Iosue et interfecit Enacim de montanis Hebron et Dabir et Anab et de omni monte Iuda et
Israhel urbesque eorum delevit 22 non reliquit ullum de stirpe Enacim in terra filiorum Israhel
absque civitatibus Gaza et Geth et Azoto in quibus solis relicti sunt 23 cepit ergo Iosue omnem
terram sicut locutus est Dominus ad Mosen et tradidit eam in possessionem filiis Israhel secundum
partes et tribus suas quievitque terra a proeliis

Chapter 12

1 hii sunt reges quos percusserunt filii Israhel et possederunt terram eorum trans Iordanem ad
solis ortum a torrente Arnon usque ad montem Hermon et omnem orientalem plagam quae respicit
solitudinem 2 Seon rex Amorreorum qui habitavit in Esebon dominatus est ab Aroer quae sita est
super ripam torrentis Arnon et mediae partis in valle dimidiique Galaad usque ad torrentem Iaboc
qui est terminus filiorum Ammon 3 et a solitudine usque ad mare Cheneroth contra orientem et
usque ad mare Deserti quod est mare Salsissimum ad orientalem plagam per viam quae ducit
Bethesimoth et ab australi parte quae subiacent Asedothphasga 4 terminus Og regis Basan de
reliquiis Rafaim qui habitavit in Astharoth et in Edrain et dominatus est in monte Hermon et in
Salacha atque in universa Basan usque ad terminos 5 Gesuri et Machathi et dimidiae partis Galaad
terminos Seon regis Esebon 6 Moses famulus Domini et filii Israhel percusserunt eos tradiditque
terram eorum Moses in possessionem Rubenitis et Gadditis et dimidiae tribui Manasse 7 hii sunt
reges terrae quos percussit Iosue et filii Israhel trans Iordanem ad occidentalem plagam a Baalgad
in campo Libani usque ad montem cuius pars ascendit in Seir tradiditque eam Iosue in possessionem

tribubus Israhel singulis partes suas [8] tam in montanis quam in planis atque campestribus in Aseroth
et solitudine ac meridie Hettheus fuit et Amorreus Chananeus et Ferezeus Eveus et Iebuseus [9] rex
Hiericho unus rex Ahi quae est ex latere Bethel unus [10] rex Hierusalem unus rex Hebron unus
[11] rex Hierimoth unus rex Lachis unus [12] rex Eglon unus rex Gazer unus [13] rex Dabir unus rex
Gader unus [14] rex Herma unus rex Hered unus [15] rex Lebna unus rex Odollam unus [16] rex Maceda
unus rex Bethel unus [17] rex Thaffua unus rex Afer unus [18] rex Afec unus rex Saron unus [19] rex
Madon unus rex Asor unus [20] rex Someron unus rex Acsaph unus [21] rex Thenach unus rex Mageddo
unus [22] rex Cades unus rex Iachanaem Chermeli unus [23] rex Dor et provinciae Dor unus rex
gentium Galgal unus [24] rex Thersa unus omnes reges triginta et unus

Chapter 13

[1] Iosue senex provectaeque aetatis erat et dixit Dominus ad eum senuisti et longevus es terraque
latissima derelicta est quae necdum est sorte divisa [2] omnis videlicet Galilea Philisthim et universa
Gesuri [3] a fluvio turbido qui inrigat Aegyptum usque ad terminos Accaron contra aquilonem terra
Chanaan quae in quinque regulos Philisthim dividitur Gazeos Azotios Ascalonitas Gettheos et
Accaronitas [4] ad meridiem vero sunt Evei omnis terra Chanaan et Maara Sidoniorum usque Afeca
et terminos Amorrei [5] eiusque confinia Libani quoque regio contra orientem a Baalgad sub monte
Hermon donec ingrediaris Emath [6] omnium qui habitant in monte a Libano usque ad aquas Masrefoth
universique Sidonii ego sum qui delebo eos a facie filiorum Israhel veniat ergo in parte hereditatis
Israhel sicut praecepi tibi [7] et nunc divide terram in possessionem novem tribubus et dimidiae tribui
Manasse [8] cum qua Ruben et Gad possederunt terram quam tradidit eis Moses famulus Domini
trans fluenta Iordanis ad orientalem plagam [9] ab Aroer quae sita est in ripa torrentis Arnon et in
vallis medio universaque campestria Medaba usque Dibon [10] et cunctas civitates Seon regis Amorrei
qui regnavit in Esebon usque ad terminos filiorum Ammon [11] et Galaad ac terminum Gesuri et
Machathi omnemque montem Hermon et universam Basan usque Saleca [12] omne regnum Og in

Basan qui regnavit in Astharoth et Edraim ipse fuit de reliquiis Rafaim percussitque eos Moses
atque delevit 13 nolueruntque disperdere filii Israhel Gesuri et Machathi et habitaverunt in medio
Israhel usque in praesentem diem 14 tribui autem Levi non dedit possessionem sed sacrificia et
victimae Domini Dei Israhel ipsa est eius hereditas sicut locutus est illi 15 dedit ergo Moses
possessionem tribui filiorum Ruben iuxta cognationes suas 16 fuitque terminus eorum ab Aroer
quae sita est in ripa torrentis Arnon et in valle eiusdem torrentis media universam planitiem quae
ducit Medaba 17 et Esebon cunctosque viculos earum qui sunt in campestribus Dibon quoque et
Bamothbaal et oppidum Baalmaon 18 Iessa et Cedmoth et Mepheeth 19 Cariathaim et Sebama et
Sarathasar in monte convallis 20 Bethpheor et Asedothphasga et Bethaisimoth 21 omnes urbes
campestres universaque regna Seon regis Amorrei qui regnavit in Esebon quem percussit Moses
cum principibus Madian Eveum et Recem et Sur et Ur et Rabee duces Seon habitatores terrae 22 et
Balaam filium Beor ariolum occiderunt filii Israhel gladio cum ceteris interfectis 23 factusque est
terminus filiorum Ruben Iordanis fluvius haec est possessio Rubenitarum per cognationes suas
urbium et viculorum 24 deditque Moses tribui Gad et filiis eius per cognationes suas possessionem
cuius haec divisio est 25 terminus Iazer et omnes civitates Galaad dimidiamque partem terrae
filiorum Ammon usque ad Aroer quae est contra Rabba 26 et ab Esebon usque Ramoth Masphe et
Batanim et a Manaim usque ad terminos Dabir 27 in valle quoque Betharaam et Bethnemra et
Soccoth et Saphon reliquam partem regni Seon regis Esebon huius quoque Iordanis finis est usque
ad extremam partem maris Chenereth trans Iordanem ad orientalem plagam 28 haec est possessio
filiorum Gad per familias suas civitates et villae earum 29 dedit et dimidiae tribui Manasse filiisque
eius iuxta cognationes suas possessionem 30 cuius hoc principium est a Manaim universam Basan
et cuncta regna Og regis Basan omnesque vicos Air qui sunt in Basan sexaginta oppida 31 et
dimidiam partem Galaad Astharoth et Edrai urbes regni Og in Basan filiis Machir filii Manasse
dimidiae parti filiorum Machir iuxta cognationes suas 32 hanc possessionem divisit Moses in
campestribus Moab trans Iordanem contra Hiericho ad orientalem plagam 33 tribui autem Levi non
dedit possessionem quoniam Dominus Deus Israhel ipse est possessio eius ut locutus est illi

Chapter 14

1 hoc est quod possederunt filii Israhel in terra Chanaan quam dederunt eis Eleazar sacerdos et
Iosue filius Nun et principes familiarum per tribus Israhel 2 sorte omnia dividentes sicut praeceperat
Dominus in manu Mosi novem tribubus et dimidiae tribui 3 duabus enim tribubus et dimidiae
dederat Moses trans Iordanem possessionem absque Levitis qui nihil terrae acceperunt inter fratres
suos 4 sed in eorum successerant locum filii Ioseph in duas divisi tribus Manasse et Ephraim nec
acceperunt Levitae aliam in terra partem nisi urbes ad habitandum et suburbana earum ad alenda
iumenta et pecora sua 5 sicut praecepit Dominus Mosi ita fecerunt filii Israhel et diviserunt terram
6 accesserunt itaque filii Iuda ad Iosue in Galgala locutusque est ad eum Chaleb filius Iepphonne
Cenezeus nosti quid locutus sit Dominus ad Mosen hominem Dei de me et te in Cadesbarne
7 quadraginta annorum eram quando me misit Moses famulus Domini de Cadesbarne ut considerarem
terram nuntiavique ei quod mihi verum videbatur 8 fratres autem mei qui ascenderant mecum
dissolverunt cor populi et nihilominus ego secutus sum Dominum Deum meum 9 iuravitque Moses
in die illo dicens terram quam calcavit pes tuus erit possessio tua et filiorum tuorum in aeternum
quia secutus es Dominum Deum meum 10 concessit ergo Dominus vitam mihi sicut pollicitus est
usque in praesentem diem quadraginta et quinque anni sunt ex quo locutus est Dominus verbum
istud ad Mosen quando ambulabat Israhel per solitudinem hodie octoginta quinque annorum sum
11 sic valens ut eo valebam tempore quando ad explorandum missus sum illius in me temporis
fortitudo usque hodie perseverat tam ad bellandum quam ad gradiendum 12 da ergo mihi montem
istum quem pollicitus est Dominus te quoque audiente in quo Enacim sunt et urbes magnae atque
munitae si forte sit Dominus mecum et potuero delere eos sicut promisit mihi 13 benedixitque ei
Iosue et tradidit Hebron in possessionem 14 atque ex eo fuit Hebron Chaleb filio Iepphonne Cenezeo
usque in praesentem diem quia secutus est Dominum Deum Israhel 15 nomen Hebron antea vocabatur
Cariatharbe Adam maximus ibi inter Enacim situs est et terra cessavit a proeliis

Chapter 15

1
igitur sors filiorum Iudae per cognationes suas ista fuit a termino Edom desertum Sin contra
meridiem et usque ad extremam partem australis plagae
2
initium eius a summitate maris Salsissimi
et a lingua eius quae respicit meridiem
3
egrediturque contra ascensum Scorpionis et pertransit in
Sina ascenditque in Cadesbarne et pervenit in Esrom ascendens Addara et circumiens Caricaa
4
atque inde pertransiens in Asemona et perveniens ad torrentem Aegypti eruntque termini eius
mare Magnum hic erit finis meridianae plagae
5
ab oriente vero erit initium mare Salsissimum
usque ad extrema Iordanis et ea quae respiciunt aquilonem a lingua maris usque ad eundem Iordanem
fluvium
6
ascenditque terminus in Bethagla et transit ab aquilone in Betharaba ascendens ad lapidem
Boem filii Ruben
7
et tendens usque ad terminos Debera de valle Achor contra aquilonem respiciens
Galgala quae est ex adverso ascensionis Adommim ab australi parte torrentis transitque aquas quae
vocantur fons Solis et erunt exitus eius ad fontem Rogel
8
ascenditque per convallem filii Ennom
ex latere Iebusei ad meridiem haec est Hierusalem et inde se erigens ad verticem montis qui est
contra Gehennom ad occidentem in summitate vallis Rafaim contra aquilonem
9
pertransitque a
vertice montis usque ad fontem aquae Nepthoa et pervenit usque ad vicos montis Ephron
inclinaturque in Bala quae est Cariathiarim id est urbs Silvarum
10
et circuit de Bala contra
occidentem usque ad montem Seir transitque iuxta latus montis Iarim ad aquilonem in Cheslon et
descendit in Bethsames transitque in Thamna
11
et pervenit contra aquilonem partis Accaron ex
latere inclinaturque Sechrona et transit montem Baala pervenitque in Iebnehel et maris Magni contra
occidentem fine concluditur
12
hii sunt termini filiorum Iuda per circuitum in cognationibus suis
13
Chaleb vero filio Iepphonne dedit partem in medio filiorum Iuda sicut praeceperat ei Dominus
Cariatharbe patris Enach ipsa est Hebron
14
delevitque ex ea Chaleb tres filios Enach Sesai et
Ahiman et Tholmai de stirpe Enach
15
atque inde conscendens venit ad habitatores Dabir quae
prius vocabatur Cariathsepher id est civitas Litterarum
16
dixitque Chaleb qui percusserit
Cariathsepher et ceperit eam dabo illi Axam filiam meam uxorem
17
cepitque eam Othonihel filius
Cenez frater Chaleb iunior deditque ei Axam filiam suam uxorem
18
quae cum pergerent simul
suasit viro ut peteret a patre suo agrum suspiravitque ut sedebat in asino cui Chaleb quid habes
inquit
19
at illa respondit da mihi benedictionem terram australem et arentem dedisti mihi iunge et
inriguam dedit itaque ei Chaleb inriguum superius et inferius
20
haec est possessio tribus filiorum

Iuda per cognationes suas 21 erantque civitates ab extremis partibus filiorum Iuda iuxta terminos
Edom a meridie Cabsehel et Eder et Iagur 22 et Cina et Dimona Adeda 23 et Cedes et Asor Iethnan
24 Zif et Thelem Baloth 25 et Asor nova et Cariothesrom haec est Asor 26 Aman Same et Molada
27 et Asergadda et Asemon Bethfeleth 28 et Asersual et Bersabee et Baziothia 29 Bala et Hiim
Esem 30 et Heltholad Exiil et Harma 31 Siceleg et Medemena et Sensenna 32 Lebaoth et Selim et
Aenremmon omnes civitates viginti novem et villae earum 33 in campestribus vero Esthaul et Saraa
et Asena 34 et Azanoe et Aengannim Thaffua et Aenaim 35 et Hierimoth Adulam Soccho et Azeca
36 et Saraim Adithaim et Gedera et Giderothaim urbes quattuordecim et villae earum 37 Sanan et
Adesa et Magdalgad 38 Delean et Mesfa et Iecthel 39 Lachis et Bascath et Aglon 40 Thebbon et
Lehemas et Chethlis 41 et Gideroth Bethdagon et Neema et Maceda civitates sedecim et villae
earum 42 Labana et Aether et Asan 43 Ieptha et Esna et Nesib 44 Ceila et Achzib et Maresa civitates
novem et villae earum 45 Accaron cum vicis et villulis suis 46 ab Accaron usque ad mare omnia
quae vergunt ad Azotum et viculos eius 47 Azotus cum vicis et villulis suis Gaza cum viculis et
villulis suis usque ad torrentem Aegypti mare Magnum terminus eius 48 et in monte Samir et Iether
et Soccho 49 et Edenna Cariathsenna haec est Dabir 50 Anab et Isthemo et Anim 51 Gosen et Olon
et Gilo civitates undecim et villae earum 52 Arab et Roma et Esaan 53 Ianum et Bethafua et Afeca
54 Ammatha et Cariatharbe haec est Hebron et Sior civitates novem et villae earum 55 Maon et
Chermel et Zif et Iotae 56 Iezrehel et Iucadam et Zanoe 57 Accaim Gebaa et Thamna civitates
decem et villae earum 58 Alul et Bethsur et Gedor 59 Mareth et Bethanoth et Elthecen civitates
sex et villae earum 60 Cariathbaal haec est Cariathiarim urbs Silvarum et Arebba civitates duae et
villae earum 61 in deserto Betharaba Meddin et Schacha 62 Anepsan et civitas Salis et Engaddi
civitates sex et villae earum 63 Iebuseum autem habitatorem Hierusalem non potuerunt filii Iuda
delere habitavitque Iebuseus cum filiis Iuda in Hierusalem usque in praesentem diem

Chapter 16

1 cecidit quoque sors filiorum Ioseph ab Iordane contra Hiericho et aquas eius ab oriente solitudo
quae ascendit de Hiericho ad montana Bethel 2 et egreditur de Bethel Luzam transitque terminum
Archiatharoth 3 et descendit ad occidentem iuxta terminum Ieflethi usque ad terminos Bethoron
inferioris et Gazer finiunturque regiones eius mari Magno 4 possederuntque filii Ioseph Manasse
et Ephraim 5 et factus est terminus filiorum Ephraim per cognationes suas et possessio eorum contra
orientem Atharothaddar usque Bethoron superiorem 6 egrediunturque confinia in mare Machmethath
vero aquilonem respicit et circuit terminus contra orientem in Thanathselo et pertransit ab oriente
Ianoe 7 descenditque de Ianoe in Atharoth et Noaratha et pervenit in Hiericho et egreditur ad
Iordanem 8 de Taffua pertransitque contra mare in valle Harundineti suntque egressus eius in mare
Salsissimum haec est possessio tribus filiorum Ephraim per familias suas 9 urbesque quae separatae
sunt filiis Ephraim in medio possessionis filiorum Manasse et villae earum 10 et non interfecerunt
filii Ephraim Chananeum qui habitabat in Gazer habitavitque Chananeus in medio Ephraim usque
in diem hanc tributarius

Chapter 17

1 cecidit autem sors tribui Manasse ipse est enim primogenitus Ioseph Machir primogenito
Manasse patri Galaad qui fuit vir pugnator habuitque possessionem Galaad et Basan 2 et reliquis
filiorum Manasse iuxta familias suas filiis Abiezer et filiis Elech et filiis Esrihel et filiis Sechem
et filiis Epher et filiis Semida isti sunt filii Manasse filii Ioseph mares per cognationes suas
3 Salphaad vero filio Epher filii Galaad filii Machir filii Manasse non erant filii sed solae filiae
quarum ista sunt nomina Maala et Noa Egla et Melcha et Thersa 4 veneruntque in conspectu Eleazari
sacerdotis et Iosue filii Nun et principum dicentes Dominus praecepit per manum Mosi ut daretur
nobis possessio in medio fratrum nostrorum deditque eis iuxta imperium Domini possessionem in
medio fratrum patris earum 5 et ceciderunt funiculi Manasse decem absque terra Galaad et Basan
trans Iordanem 6 filiae enim Manasse possederunt hereditatem in medio filiorum eius terra autem
Galaad cecidit in sortem filiorum Manasse qui reliqui erant 7 fuitque terminus Manasse ab Aser
Machmathath quae respicit Sychem et egreditur ad dextram iuxta habitatores fontis Taffuae 8 etenim

in sorte Manasse ceciderat terra Taffuae quae est iuxta terminos Manasse filiorum Ephraim
9
descenditque terminus vallis Harundineti in meridiem torrentis civitatum Ephraim quae in medio
sunt urbium Manasse terminus Manasse ab aquilone torrentis et exitus eius pergit ad mare 10 ita
ut ab austro sit possessio Ephraim et ab aquilone Manasse et utramque claudat mare et coniungantur
sibi in tribu Aser ab aquilone et in tribu Isachar ab oriente 11 fuitque hereditas Manasse in Isachar
et in Aser Bethsan et viculi eius et Ieblaam cum villulis suis et habitatores Dor cum oppidis suis
habitatores quoque Hendor cum villulis suis similiterque habitatores Thanach cum villulis suis et
habitatores Mageddo cum viculis suis et tertia pars urbis Nofeth 12 nec potuerunt filii Manasse has
subvertere civitates sed coepit Chananeus habitare in terra ista 13 postquam autem convaluerunt
filii Israhel subiecerunt Chananeos et fecerunt sibi tributarios nec interfecerunt eos 14 locutique
sunt filii Ioseph ad Iosue atque dixerunt quare dedisti mihi possessionem sortis et funiculi unius
cum sim tantae multitudinis et benedixerit mihi Dominus 15 ad quos Iosue ait si populus multus
es ascende in silvam et succide tibi spatia in terra Ferezei et Rafaim quia angusta est tibi possessio
montis Ephraim 16 cui responderunt filii Ioseph non poterimus ad montana conscendere cum ferreis
curribus utantur Chananei qui habitant in terra campestri in qua sitae sunt Bethsan cum viculis suis
et Iezrahel mediam possidens vallem 17 dixitque Iosue ad domum Ioseph Ephraim et Manasse
populus multus es et magnae fortitudinis non habebis sortem unam 18 sed transibis ad montem et
succides tibi atque purgabis ad habitandum spatia et poteris ultra procedere cum subverteris
Chananeum quem dicis ferreos habere currus et esse fortissimum

Chapter 18

1
congregatique sunt omnes filii Israhel in Silo ibique fixerunt tabernaculum testimonii et fuit
eis terra subiecta 2 remanserant autem filiorum Israhel septem tribus quae necdum acceperant
possessiones suas 3 ad quos Iosue ait usquequo marcetis ignavia et non intratis ad possidendam
terram quam Dominus Deus patrum vestrorum dedit vobis 4 eligite de singulis tribubus ternos viros
ut mittam eos et pergant atque circumeant terram et describant eam iuxta numerum uniuscuiusque
multitudinis referantque ad me quod descripserint 5 dividite vobis terram in septem partes Iudas
sit in terminis suis ab australi plaga et domus Ioseph ab aquilone 6 mediam inter hos terram in

septem partes describite et huc venietis ad me ut coram Domino Deo vestro mittam vobis hic sortem
7
quia non est inter vos pars Levitarum sed sacerdotium Domini est eorum hereditas Gad autem et
Ruben et dimidia tribus Manasse iam acceperant possessiones suas trans Iordanem ad orientalem
8
plagam quas dedit eis Moses famulus Domini cumque surrexissent viri ut pergerent ad
describendam terram praecepit eis Iosue dicens circuite terram et describite eam ac revertimini ad
9
me ut hic coram Domino Deo in Silo mittam vobis sortem itaque perrexerunt et lustrantes eam
10
in septem partes diviserunt scribentes in volumine reversique sunt ad Iosue in castra Silo qui
11
misit sortes coram Domino in Silo divisitque terram filiis Israhel in septem partes et ascendit
sors prima filiorum Beniamin per familias suas ut possiderent terram inter filios Iuda et filios Ioseph
12
fuitque terminus eorum contra aquilonem ab Iordane pergens iuxta latus Hiericho septentrionalis
plagae et inde contra occidentem ad montana conscendens et perveniens in solitudinem Bethaven
13
atque pertransiens iuxta Luzam ad meridiem ipsa est Bethel descenditque in Atharothaddar in
14
montem qui est ad meridiem Bethoron inferioris et inclinatur circumiens contra mare a meridie
montis qui respicit Bethoron contra africum suntque exitus eius in Cariathbaal quae vocatur et
15
Cariathiarim urbem filiorum Iuda haec est plaga contra mare et occidentem a meridie autem ex
parte Cariathiarim egreditur terminus contra mare et pervenit usque ad fontem aquarum Nepthoa
16
descenditque in partem montis qui respicit vallem filiorum Ennom et est contra septentrionalem
plagam in extrema parte vallis Rafaim descenditque Gehennom id est vallis Ennom iuxta latus
17
Iebusei ad austrum et pervenit ad fontem Rogel transiens ad aquilonem et egrediens ad Aensemes
18
id est fontem Solis et pertransit usque ad tumulos qui sunt e regione ascensus Adommim
descenditque ad Abenboen id est lapidem Boen filii Ruben et pertransit ex latere aquilonis ad
19
campestria descenditque in planitiem et praetergreditur contra aquilonem Bethagla suntque
20
exitus eius contra linguam maris Salsissimi ab aquilone in fine Iordanis ad australem plagam qui
est terminus illius ab oriente haec est possessio filiorum Beniamin per terminos suos in circuitu et
21 22
familias singulas fueruntque civitates eius Hiericho et Bethagla et vallis Casis Betharaba et
23 24
Semaraim et Bethel Avim et Affara et Ofra villa Emona et Ofni et Gabee civitates duodecim
25 26 27
et villae earum Gabaon et Rama et Beroth et Mesfe Cafera et Ammosa et Recem Iarafel
28
et Tharala et Sela Eleph et Iebus quae est Hierusalem Gabaath et Cariath civitates quattuordecim
et villae earum haec est possessio filiorum Beniamin iuxta familias suas

Chapter 19

1 et egressa est sors secunda filiorum Symeon per cognationes suas fuitque hereditas 2 eorum
in medio possessionis filiorum Iuda Bersabee et Sabee et Molada 3 et Asersual Bala et Asem 4 et
Heltholath Bethul Arma 5 et Seceleg et Bethmarchaboth Asersusa 6 et Bethlebaoth et Saroen
civitates tredecim et villae earum 7 Ahin et Remmon et Athar et Asan civitates quattuor et villae
earum 8 omnes viculi per circuitum urbium istarum usque ad Balaath Berrameth contra australem
plagam haec est hereditas filiorum Symeon iuxta cognationes suas 9 in funiculo et possessione
filiorum Iuda quia maior erat et idcirco possederunt filii Symeon in medio hereditatis eorum
10 cecidit quoque sors tertia filiorum Zabulon per cognationes suas et factus est terminus possessionis
eorum usque Sarith 11 ascenditque de mari et Medala ac pervenit in Debbaseth usque ad torrentem
qui est contra Iecennam 12 et revertitur de Sarith contra orientem in fines Ceseleththabor et egreditur
ad Dabereth ascenditque contra Iafie 13 et inde pertransit ad orientalem plagam Getthefer Etthacasin
et egreditur in Remmon Ampthar et Noa 14 et circuit ad aquilonem et Nathon suntque egressus
eius vallis Iepthahel 15 et Catheth et Nehalal et Semron et Iedala et Bethleem civitates duodecim
et villae earum 16 haec est hereditas tribus filiorum Zabulon per cognationes suas urbes et viculi
earum 17 Isachar egressa est sors quarta per cognationes suas 18 fuitque eius hereditas Hiezrahel
et Chasaloth et Sunem 19 et Afaraim Seon et Anaarath 20 et Rabbith et Cesion Abes 21 et Rameth
et Engannim et Enadda et Bethfeses 22 et pervenit terminus usque Thabor et Seesima et Bethsemes
eruntque exitus eius Iordanes civitates sedecim et villae earum 23 haec est possessio filiorum Isachar
per cognationes suas urbes et viculi earum 24 cecidit sors quinta tribui filiorum Aser per cognationes
suas 25 fuitque terminus eorum Alchath et Oali et Beten et Axab 26 Elmelech et Amaad et Messal
et pervenit usque ad Carmelum maris et Siorlabanath 27 ac revertitur contra orientem Bethdagon
et pertransit usque Zabulon et vallem Iepthahel contra aquilonem in Bethemech et Neihel
egrediturque ad levam Chabul 28 et Achran et Roob et Amon et Canae usque ad Sidonem magnam
29 revertiturque in Orma usque ad civitatem munitissimam Tyrum et usque Osa eruntque exitus

eius in mare de funiculo Acziba 30 et Amma et Afec et Roob civitates viginti duae et villae earum
31 haec est possessio filiorum Aser per cognationes suas urbes et viculi earum 32 filiorum Nepthalim
sexta pars cecidit per familias suas 33 et coepit terminus de Heleb et Helon in Sananim et Adami
quae est Neceb et Iebnahel usque Lecum et egressus eorum usque ad Iordanem 34 revertiturque
terminus contra occidentem in Aznoththabor atque inde egreditur in Ucoca et pertransit in Zabulon
contra meridiem et in Aser contra occidentem et in Iuda ad Iordanem contra ortum solis 35 civitates
munitissimae Aseddim Ser et Ammath et Recchath Chenereth 36 et Edema et Arama Asor 37 et
Cedes et Edrai Nasor 38 et Ieron et Magdalel Horem et Bethanath et Bethsemes civitates decem et
novem et villae earum 39 haec est possessio tribus filiorum Nepthali per cognationes suas urbes et
viculi earum 40 tribui filiorum Dan per familias suas egressa est sors septima 41 et fuit terminus
possessionis eius Saraa et Esthaol et Ahirsemes id est civitas Solis 42 Selebin et Ahialon et Iethela
43 Helon et Themna et Acron 44 Helthecen et Gebthon et Baalath 45 Iud et Benebarach et
Gethremmon 46 aquae Hiercon et Areccon cum termino qui respicit Ioppen 47 et ipso fine
concluditur ascenderuntque filii Dan et pugnaverunt contra Lesem ceperuntque eam et percusserunt
in ore gladii ac possederunt et habitaverunt in ea vocantes nomen eius Lesemdan ex nomine Dan
patris sui 48 haec est possessio tribus filiorum Dan per cognationes suas urbes et viculi earum
49 cumque conplesset terram sorte dividere singulis per tribus suas dederunt filii Israhel possessionem
Iosue filio Nun in medio sui 50 iuxta praeceptum Domini urbem quam postulavit Thamnathseraa
in monte Ephraim et aedificavit civitatem habitavitque in ea 51 hae sunt possessiones quas sorte
diviserunt Eleazar sacerdos et Iosue filius Nun et principes familiarum ac tribuum filiorum Israhel
in Silo coram Domino ad ostium tabernaculi testimonii partitique sunt terram

Chapter 20

1 et locutus est Dominus ad Iosue dicens loquere filiis Israhel et dic eis 2 separate urbes
fugitivorum de quibus locutus sum ad vos per manum Mosi 3 ut confugiat ad eas quicumque animam
percusserit nescius et possit evadere iram proximi qui ultor est sanguinis 4 cum ad unam harum
confugerit civitatum stabitque ante portam civitatis et loquetur senioribus urbis illius ea quae se

conprobent innocentem sicque suscipient eum et dabunt ei locum ad habitandum 5 cumque ultor
sanguinis eum fuerit persecutus non tradent in manus eius quia ignorans percussit proximum eius
nec ante biduum triduumve eius probatur inimicus 6 et habitabit in civitate illa donec stet ante
iudicium causam reddens facti sui et moriatur sacerdos magnus qui fuerit in illo tempore tunc
revertetur homicida et ingredietur civitatem et domum suam de qua fugerat 7 decreveruntque Cedes
in Galilea montis Nepthali et Sychem in monte Ephraim et Cariatharbe ipsa est Hebron in monte
Iuda 8 et trans Iordanem contra orientalem plagam Hiericho statuerunt Bosor quae sita est in
campestri solitudine de tribu Ruben et Ramoth in Galaad de tribu Gad et Gaulon in Basan de tribu
Manasse 9 hae civitates constitutae sunt cunctis filiis Israhel et advenis qui habitant inter eos ut
fugeret ad eas qui animam nescius percussisset et non moreretur in manu proximi effusum sanguinem
vindicare cupientis donec staret ante populum expositurus causam suam

Chapter 21

1 accesseruntque principes familiarum Levi ad Eleazar sacerdotem et Iosue filium Nun et ad
duces cognationum per singulas tribus filiorum Israhel 2 locutique sunt ad eos in Silo terrae Chanaan
atque dixerunt Dominus praecepit per manum Mosi ut darentur nobis urbes ad habitandum et
suburbana earum ad alenda iumenta 3 dederuntque filii Israhel de possessionibus suis iuxta imperium
Domini civitates et suburbana earum 4 egressaque est sors in familiam Caath filiorum Aaron
sacerdotis de tribubus Iuda et Symeon et Beniamin civitates tredecim 5 et reliquis filiorum Caath
id est Levitis qui superflui erant de tribubus Ephraim et Dan et dimidia tribu Manasse civitates
decem 6 porro filiis Gerson egressa est sors ut acciperent de tribubus Isachar et Aser et Nepthalim
dimidiaque tribu Manasse in Basan civitates numero tredecim 7 et filiis Merari per cognationes
suas de tribubus Ruben et Gad et Zabulon urbes duodecim 8 dederuntque filii Israhel Levitis civitates
et suburbana earum sicut praecepit Dominus per manum Mosi singulis sorte tribuentes 9 de tribubus
filiorum Iuda et Symeon dedit Iosue civitates quarum ista sunt nomina 10 filiis Aaron per familias
Caath levitici generis prima enim sors illis egressa est 11 Cariatharbe patris Enach quae vocatur
Hebron in monte Iuda et suburbana eius per circuitum 12 agros vero et villas eius dederat Chaleb

filio Iepphonne ad possidendum 13 dedit ergo filiis Aaron sacerdotis Hebron confugii civitatem ac
suburbana eius et Lebnam cum suburbanis suis 14 et Iether et Isthimon 15 et Helon Dabir 16 et
Ahin et Iethan et Bethsemes cum suburbanis suis civitates novem de tribubus ut dictum est duabus
17 de tribu autem filiorum Beniamin Gabaon et Gabee 18 et Anathoth et Almon cum suburbanis
suis civitates quattuor 19 omnes simul civitates filiorum Aaron sacerdotis tredecim cum suburbanis
suis 20 reliquis vero per familias filiorum Caath levitici generis haec est data possessio 21 de tribu
Ephraim urbs confugii Sychem cum suburbanis suis in monte Ephraim et Gazer 22 et Cebsain et
Bethoron cum suburbanis suis civitates quattuor 23 de tribu quoque Dan Elthece et Gebbethon
24 et Ahialon et Gethremmon cum suburbanis suis civitates quattuor 25 porro de dimidia tribu
Manasse Thanach et Gethremmon cum suburbanis suis civitates duae 26 omnes civitates decem et
suburbana earum datae sunt filiis Caath inferioris gradus 27 filiis quoque Gerson levitici generis
dedit de dimidia tribu Manasse confugii civitatem Gaulon in Basan et Bosram cum suburbanis suis
civitates duas 28 porro de tribu Isachar Cesion et Dabereth 29 et Iaramoth et Engannim cum
suburbanis suis civitates quattuor 30 de tribu autem Aser Masal et Abdon 31 et Elacoth et Roob
cum suburbanis suis civitates quattuor 32 de tribu quoque Nepthali civitatem confugii Cedes in
Galilea et Ammothdor et Charthan cum suburbanis suis civitates tres 33 omnes urbes familiarum
Gerson tredecim cum suburbanis suis 34 filiis autem Merari Levitis inferioris gradus per familias
suas data est de tribu Zabulon Iechenam et Chartha 35 et Damna et Nalol civitates quattuor cum
suburbanis suis 36 [de tribu quoque Ruben ciuitates confugii Bosor in solitudine et Cedson et Misor
et Ocho ciuitates quattuor cum suburbanis suis] 37 et de tribu Gad civitates confugii Ramoth in
Galaad et Manaim et Esebon et Iazer civitates quattuor cum suburbanis suis 38 omnes urbes filiorum
Merari per familias et cognationes suas duodecim 39 itaque universae civitates Levitarum in medio
possessionis filiorum Israhel fuerunt quadraginta octo 40 cum suburbanis suis singulae per familias
distributae 41 deditque Dominus Israheli omnem terram quam traditurum se patribus eorum iuraverat
et possederunt illam atque habitaverunt in ea 42 dataque est ab eo pax in omnes per circuitum
nationes nullusque eis hostium resistere ausus est sed cuncti in eorum dicionem redacti sunt 43 ne

unum quidem verbum quod illis praestaturum se esse promiserat irritum fuit sed rebus expleta sunt
omnia

Chapter 22

1 eodem tempore vocavit Iosue Rubenitas et Gadditas et dimidiam tribum Manasse 2 dixitque
ad eos fecistis omnia quae vobis praecepit Moses famulus Domini mihi quoque in omnibus oboedistis
3 nec reliquistis fratres vestros longo tempore usque in praesentem diem custodientes imperium
Domini Dei vestri 4 quia igitur dedit Dominus Deus vester fratribus vestris quietem ac pacem sicut
pollicitus est revertimini et ite in tabernacula vestra et in terram possessionis quam tradidit vobis
Moses famulus Domini trans Iordanem 5 ita dumtaxat ut custodiatis adtente et opere conpleatis
mandatum et legem quam praecepit vobis Moses servus Domini ut diligatis Dominum Deum
vestrum et ambuletis in omnibus viis eius et observetis mandata illius adhereatisque ei ac serviatis
in omni corde et in omni anima vestra 6 benedixitque eis Iosue et dimisit eos qui reversi sunt in
tabernacula sua 7 tribui autem Manasse mediae possessionem Moses dederat in Basan et idcirco
mediae quae superfuit dedit Iosue sortem inter ceteros fratres suos trans Iordanem ad occidentalem
eius plagam cumque dimitteret eos in tabernacula sua et benedixisset illis 8 dixit ad eos in multa
substantia atque divitiis revertimini ad sedes vestras cum argento et auro aere ac ferro et veste
multiplici dividite praedam hostium cum fratribus vestris 9 reversique sunt et abierunt filii Ruben
et filii Gad et dimidia tribus Manasse a filiis Israhel de Silo quae sita est in Chanaan ut intrarent
Galaad terram possessionis suae quam obtinuerant iuxta imperium Domini in manu Mosi 10 cumque
venissent ad tumulos Iordanis in terra Chanaan aedificaverunt iuxta Iordanem altare infinitae
magnitudinis 11 quod cum audissent filii Israhel et ad eos certi nuntii detulissent aedificasse filios
Ruben et Gad et dimidiae tribus Manasse altare in terra Chanaan super Iordanis tumulos contra
filios Israhel 12 convenerunt omnes in Silo ut ascenderent et dimicarent contra eos 13 et interim
miserunt ad illos in terram Galaad Finees filium Eleazar sacerdotem 14 et decem principes cum eo
singulos de tribubus singulis 15 qui venerunt ad filios Ruben et Gad et dimidiae tribus Manasse in
terram Galaad dixeruntque ad eos 16 haec mandat omnis populus Domini quae est ista transgressio
cur reliquistis Dominum Deum Israhel aedificantes altare sacrilegum et a cultu illius recedentes
17 an parum vobis est quod peccastis in Beelphegor et usque in praesentem diem macula huius

sceleris in nobis permanet multique de populo corruerunt 18 et vos hodie reliquistis Dominum et
cras in universum Israhel eius ira desaeviet 19 quod si putatis inmundam esse terram possessionis
vestrae transite ad terram in qua tabernaculum Domini est et habitate inter nos tantum ut a Domino
et a nostro consortio non recedatis aedificato altari praeter altare Domini Dei vestri 20 nonne Achan
filius Zare praeteriit mandatum Domini et super omnem populum Israhel ira eius incubuit et ille
erat unus homo atque utinam solus perisset in scelere suo 21 responderuntque filii Ruben et Gad
et dimidiae tribus Manasse principibus legationis Israhel 22 fortissimus Deus Dominus fortissimus
Deus Dominus ipse novit et Israhel simul intelleget si praevaricationis animo hoc altare construximus
non custodiat nos sed puniat in praesenti 23 et si ea mente fecimus ut holocausta et sacrificium et
pacificas victimas super eo inponeremus ipse quaerat et iudicet 24 et non ea magis cogitatione atque
tractatu ut diceremus cras dicent filii vestri filiis nostris quid vobis et Domino Deo Israhel
25 terminum posuit Dominus inter nos et vos o filii Ruben et filii Gad Iordanem fluvium et idcirco
partem non habetis in Domino et per hanc occasionem avertent filii vestri filios nostros a timore
Domini putavimus itaque melius 26 et diximus extruamus nobis altare non in holocausta neque ad
victimas offerendas 27 sed in testimonium inter nos et vos et subolem nostram vestramque progeniem
ut serviamus Domino et iuris nostri sit offerre holocausta et victimas et pacificas hostias et
nequaquam dicant cras filii vestri filiis nostris non est vobis pars in Domino 28 quod si voluerint
dicere respondebunt eis ecce altare Domini quod fecerunt patres nostri non in holocausta neque in
sacrificium sed in testimonium vestrum ac nostrum 29 absit a nobis hoc scelus ut recedamus a
Domino et eius vestigia relinquamus extructo altari ad holocausta et sacrificia et victimas offerendas
praeter altare Domini Dei nostri quod extructum est ante tabernaculum eius 30 quibus auditis Finees
sacerdos et principes legationis Israhel qui erant cum eo placati sunt et verba filiorum Ruben et
Gad et dimidiae tribus Manasse libentissime susceperunt 31 dixitque Finees filius Eleazari sacerdos
ad eos nunc scimus quod nobiscum sit Dominus quoniam alieni estis a praevaricatione hac et
liberastis filios Israhel de manu Domini 32 reversusque est cum principibus a filiis Ruben et Gad
de terra Galaad finium Chanaan ad filios Israhel et rettulit eis 33 placuitque sermo cunctis audientibus
et laudaverunt Deum filii Israhel et nequaquam ultra dixerunt ut ascenderent contra eos atque
pugnarent et delerent terram possessionis eorum 34 vocaveruntque filii Ruben et filii Gad altare
quod extruxerant Testimonium nostrum quod Dominus ipse sit Deus

Chapter 23

1 evoluto autem multo tempore postquam pacem Dominus dederat Israheli subiectis in gyro
2 nationibus universis et Iosue iam longevo et persenilis aetatis vocavit Iosue omnem Israhelem
maioresque natu et principes ac duces et magistros dixitque ad eos ego senui et progressioris aetatis
3 sum vosque cernitis omnia quae fecerit Dominus Deus vester cunctis per circuitum nationibus
4 quomodo pro vobis ipse pugnaverit et nunc quia vobis sorte divisit omnem terram ab orientali
5 parte Iordanis usque ad mare Magnum multaeque adhuc supersunt nationes Dominus Deus vester
6 disperdet eas et auferet a facie vestra et possidebitis terram sicut vobis pollicitus est tantum
confortamini et estote solliciti ut custodiatis cuncta quae scripta sunt in volumine legis Mosi et non
7 declinetis ab eis nec ad dextram nec ad sinistram ne postquam intraveritis ad gentes quae inter
8 vos futurae sunt iuretis in nomine deorum earum et serviatis eis et adoretis illos sed adhereatis
9 Domino Deo vestro quod fecistis usque in diem hanc et tunc auferet Dominus in conspectu vestro
10 gentes magnas et robustissimas et nullus vobis resistere poterit unus e vobis persequetur hostium
11 mille viros quia Dominus Deus vester pro vobis ipse pugnabit sicut pollicitus est hoc tantum
12 diligentissime praecavete ut diligatis Dominum Deum vestrum quod si volueritis gentium harum
quae inter vos habitant erroribus adherere et cum eis miscere conubia atque amicitias copulare
13 iam nunc scitote quod Dominus Deus vester non eas deleat ante faciem vestram sed sint vobis
in foveam ac laqueum et offendiculum ex latere vestro et sudes in oculis vestris donec vos auferat
14 atque disperdat de terra hac optima quam tradidit vobis en ego hodie ingrediar viam universae
terrae et toto animo cognoscetis quod de omnibus verbis quae se Dominus praestaturum nobis esse
15 pollicitus est unum non praeterierit in cassum sicut ergo implevit opere quod promisit et prospera
cuncta venerunt sic adducet super vos quicquid malorum comminatus est donec vos auferat atque
16 disperdat de terra hac optima quam tradidit vobis eo quod praeterieritis pactum Domini Dei
vestri quod pepigit vobiscum et servieritis diis alienis et adoraveritis eos cito atque velociter consurget
in vos furor Domini et auferemini de terra hac optima quam tradidit vobis

Chapter 24

1 congregavitque Iosue omnes tribus Israhel in Sychem et vocavit maiores natu ac principes et
iudices et magistros steteruntque in conspectu Domini 2 et ad populum sic locutus est haec dicit
Dominus Deus Israhel trans fluvium habitaverunt patres vestri ab initio Thare pater Abraham et
Nahor servieruntque diis alienis 3 tuli ergo patrem vestrum Abraham de Mesopotamiae finibus et
adduxi eum in terram Chanaan multiplicavique semen eius 4 et dedi ei Isaac illique rursum dedi
Iacob et Esau e quibus Esau dedi montem Seir ad possidendum Iacob vero et filii eius descenderunt
in Aegyptum 5 misique Mosen et Aaron et percussi Aegyptum multis signis atque portentis
6 eduxique vos et patres vestros de Aegypto et venistis ad mare persecutique sunt Aegyptii patres
vestros cum curribus et equitatu usque ad mare Rubrum 7 clamaverunt autem ad Dominum filii
Israhel qui posuit tenebras inter vos et Aegyptios et adduxit super eos mare et operuit illos viderunt
oculi vestri cuncta quae in Aegypto fecerim et habitastis in solitudine multo tempore 8 et introduxi
vos ad terram Amorrei qui habitabat trans Iordanem cumque pugnarent contra vos tradidi eos in
manus vestras et possedistis terram eorum atque interfecistis illos 9 surrexit autem Balac filius
Sepphor rex Moab et pugnavit contra Israhelem misitque et vocavit Balaam filium Beor ut
malediceret vobis 10 et ego nolui audire eum sed e contrario per illum benedixi vobis et liberavi
vos de manu eius 11 transistisque Iordanem et venistis ad Hiericho pugnaveruntque contra vos viri
civitatis eius Amorreus et Ferezeus et Chananeus et Hettheus et Gergeseus et Eveus et Iebuseus et
tradidi illos in manus vestras 12 misique ante vos crabrones et eieci eos de locis suis duos reges
Amorreorum non in gladio et arcu tuo 13 dedique vobis terram in qua non laborastis et urbes quas
non aedificastis ut habitaretis in eis vineas et oliveta quae non plantastis 14 nunc ergo timete
Dominum et servite ei perfecto corde atque verissimo et auferte deos quibus servierunt patres vestri
in Mesopotamia et in Aegypto ac servite Domino 15 sin autem malum vobis videtur ut Domino
serviatis optio vobis datur eligite hodie quod placet cui potissimum servire debeatis utrum diis
quibus servierunt patres vestri in Mesopotamia an diis Amorreorum in quorum terra habitatis ego
autem et domus mea serviemus Domino 16 responditque populus et ait absit a nobis ut relinquamus
Dominum et serviamus diis alienis 17 Dominus Deus noster ipse eduxit nos et patres nostros de
terra Aegypti de domo servitutis fecitque videntibus nobis signa ingentia et custodivit nos in omni
via per quam ambulavimus et in cunctis populis per quos transivimus 18 et eiecit universas gentes
Amorreum habitatorem terrae quam nos intravimus serviemus igitur Domino quia ipse est Deus
noster 19 dixitque Iosue ad populum non poteritis servire Domino Deus enim sanctus et fortis

aemulator est nec ignoscet sceleribus vestris atque peccatis 20 si dimiseritis Dominum et servieritis
diis alienis convertet se et adfliget vos atque subvertet postquam vobis praestiterit bona 21 dixitque
populus ad Iosue nequaquam ita ut loqueris erit sed Domino serviemus 22 et Iosue ad populum
testes inquit vos estis quia ipsi elegeritis vobis Dominum ut serviatis ei responderuntque testes
23 nunc ergo ait auferte deos alienos de medio vestrum et inclinate corda vestra ad Dominum Deum
Israhel 24 dixitque populus ad Iosue Domino Deo nostro serviemus oboedientes praeceptis eius
25 percussit igitur Iosue in die illo foedus et proposuit populo praecepta atque iudicia in Sychem
26 scripsitque omnia verba haec in volumine legis Dei et tulit lapidem pergrandem posuitque eum
subter quercum quae erat in sanctuario Domini 27 et dixit ad omnem populum en lapis iste erit
vobis in testimonium quod audierit omnia verba Domini quae locutus est vobis ne forte postea
negare velitis et mentiri Domino Deo vestro 28 dimisitque populum singulos in possessionem suam
29 et post haec mortuus est Iosue filius Nun servus Domini centum decem annorum 30 sepelieruntque
eum in finibus possessionis suae in Thamnathsare quae sita est in monte Ephraim a septentrionali
parte montis Gaas 31 servivitque Israhel Domino cunctis diebus Iosue et seniorum qui longo vixerunt
tempore post Iosue et qui noverant omnia opera Domini quae fecerat in Israhel 32 ossa quoque
Ioseph quae tulerant filii Israhel de Aegypto sepelierunt in Sychem in parte agri quem emerat Iacob
a filiis Emmor patris Sychem centum novellis ovibus et fuit in possessione filiorum Ioseph

Judges

Chapter 1

1 post mortem Iosue consuluerunt filii Israhel Dominum dicentes quis ascendet ante nos contra
Chananeum et erit dux belli 2 dixitque Dominus Iudas ascendet ecce tradidi terram in manus eius
3 et ait Iudas Symeoni fratri suo ascende mecum in sorte mea et pugna contra Chananeum ut et ego
pergam tecum in sorte tua et abiit cum eo Symeon 4 ascenditque Iudas et tradidit Dominus
Chananeum ac Ferezeum in manus eorum et percusserunt in Bezec decem milia virorum
5 inveneruntque Adonibezec in Bezec et pugnaverunt contra eum ac percusserunt Chananeum et

Ferezeum 6 fugit autem Adonibezec quem secuti conprehenderunt caesis summitatibus manuum
eius ac pedum 7 dixitque Adonibezec septuaginta reges amputatis manuum ac pedum summitatibus
colligebant sub mensa mea ciborum reliquias sicut feci ita reddidit mihi Deus adduxeruntque eum
in Hierusalem et ibi mortuus est 8 obpugnantes ergo filii Iuda Hierusalem ceperunt eam et
percusserunt in ore gladii tradentes cunctam incendio civitatem 9 et postea descendentes pugnaverunt
contra Chananeum qui habitabat in montanis et ad meridiem et in campestribus 10 pergensque
Iudas contra Chananeum qui habitabat in Hebron cui nomen fuit antiquitus Cariatharbe percussit
Sisai et Ahiman et Tholmai 11 atque inde profectus abiit ad habitatores Dabir cuius nomen vetus
erat Cariathsepher id est civitas Litterarum 12 dixitque Chaleb qui percusserit Cariathsepher et
vastaverit eam dabo ei Axam filiam meam uxorem 13 cumque cepisset eam Othonihel filius Cenez
frater Chaleb minor dedit ei filiam suam coniugem 14 quam pergentem in itinere monuit vir suus
ut peteret a patre suo agrum quae cum suspirasset sedens asino dixit ei Chaleb quid habes 15 at illa
respondit da mihi benedictionem quia terram arentem dedisti mihi da et inriguam aquis dedit ergo
ei Chaleb inriguum superius et inriguum inferius 16 filii autem Cinei cognati Mosi ascenderunt de
civitate Palmarum cum filiis Iuda in desertum sortis eius quod est ad meridiem Arad et habitaverunt
cum eo 17 abiit autem Iudas cum Symeone fratre suo et percusserunt simul Chananeum qui habitabat
in Sephath et interfecerunt eum vocatumque est nomen urbis Horma id est anathema 18 cepitque
Iudas Gazam cum finibus suis et Ascalonem atque Accaron cum terminis suis 19 fuitque Dominus
cum Iuda et montana possedit nec potuit delere habitatores vallis quia falcatis curribus abundabant
20 dederuntque Chaleb Hebron sicut dixerat Moses qui delevit ex ea tres filios Enach 21 Iebuseum
autem habitatorem Hierusalem non deleverunt filii Beniamin habitavitque Iebuseus cum filiis
Beniamin in Hierusalem usque in praesentem diem 22 domus quoque Ioseph ascendit in Bethel
fuitque Dominus cum eis 23 nam cum obsiderent urbem quae prius Luza vocabatur 24 viderunt
hominem egredientem de civitate dixeruntque ad eum ostende nobis introitum civitatis et faciemus
tecum misericordiam 25 qui cum ostendisset eis percusserunt urbem in ore gladii hominem autem
illum et omnem cognationem eius dimiserunt 26 qui dimissus abiit in terram Etthim et aedificavit
ibi civitatem vocavitque eam Luzam quae ita appellatur usque in praesentem diem 27 Manasses
quoque non delevit Bethsan et Thanach cum viculis suis et habitatores Dor et Ieblaam et Mageddo

cum viculis suis coepitque Chananeus habitare cum eis 28 postquam autem confortatus est Israhel
fecit eos tributarios et delere noluit 29 Ephraim etiam non interfecit Chananeum qui habitabat in
Gazer sed habitavit cum eo 30 Zabulon non delevit habitatores Cetron et Naalon sed habitavit
Chananeus in medio eius factusque est ei tributarius 31 Aser quoque non delevit habitatores Achcho
et Sidonis Alab et Achazib et Alba et Afec et Roob 32 habitavitque in medio Chananei habitatoris
illius terrae nec interfecit eum 33 Nepthali non delevit habitatores Bethsemes et Bethanath et
habitavit inter Chananeum habitatorem terrae fueruntque ei Bethsemitae et Bethanitae tributarii
34 artavitque Amorreus filios Dan in monte nec dedit eis locum ut ad planiora descenderent
35 habitavitque in monte Hares quod interpretatur testaceo in Ahilon et Salabim et adgravata est
manus domus Ioseph factusque est ei tributarius 36 fuit autem terminus Amorrei ab ascensu
Scorpionis Petra et superiora loca

Chapter 2

1 ascenditque angelus Domini de Galgal ad locum Flentium et ait eduxi vos de Aegypto et
introduxi in terram pro qua iuravi patribus vestris et pollicitus sum ut non facerem irritum pactum
meum vobiscum in sempiternum 2 ita dumtaxat ut non feriretis foedus cum habitatoribus terrae
huius et aras eorum subverteretis et noluistis audire vocem meam cur hoc fecistis 3 quam ob rem
nolui delere eos a facie vestra ut habeatis hostes et dii eorum sint vobis in ruinam 4 cumque
loqueretur angelus Domini verba haec ad omnes filios Israhel elevaverunt vocem suam et fleverunt
5 et vocatum est nomen loci illius Flentium sive Lacrimarum immolaveruntque ibi hostias Domino
6 dimisit ergo Iosue populum et abierunt filii Israhel unusquisque in possessionem suam ut obtinerent
eam 7 servieruntque Domino cunctis diebus eius et seniorum qui longo post eum vixerunt tempore
et noverant omnia opera Domini quae fecerat cum Israhel 8 mortuus est autem Iosue filius Nun
famulus Domini centum et decem annorum 9 et sepelierunt eum in finibus possessionis suae in
Thamnathsare in monte Ephraim a septentrionali plaga montis Gaas 10 omnisque illa generatio
congregata est ad patres suos et surrexerunt alii qui non noverant Dominum et opera quae fecerat

cum Israhel [11] feceruntque filii Israhel malum in conspectu Domini et servierunt Baalim [12] ac
dimiserunt Dominum Deum patrum suorum qui eduxerat eos de terra Aegypti et secuti sunt deos
alienos deos quoque populorum qui habitabant in circuitu eorum et adoraverunt eos et ad iracundiam
concitaverunt Dominum [13] dimittentes eum et servientes Baal et Astharoth [14] iratusque Dominus
contra Israhel tradidit eos in manibus diripientium qui ceperunt eos et vendiderunt hostibus qui
habitabant per gyrum nec potuerunt resistere adversariis suis [15] sed quocumque pergere voluissent
manus Domini erat super eos sicut locutus est et iuravit eis et vehementer adflicti sunt
[16] suscitavitque Dominus iudices qui liberarent eos de vastantium manibus sed nec illos audire
voluerunt [17] fornicantes cum diis alienis et adorantes eos cito deseruerunt viam per quam ingressi
fuerant patres eorum et audientes mandata Domini omnia fecere contraria [18] cumque Dominus
iudices suscitaret in diebus eorum flectebatur misericordia et audiebat adflictorum gemitus et
liberabat eos de caede vastantium [19] postquam autem mortuus esset iudex revertebantur et multo
maiora faciebant quam fecerant patres sui sequentes deos alienos et servientes eis et adorantes illos
non dimiserunt adinventiones suas et viam durissimam per quam ambulare consueverant [20] iratusque
est furor Domini in Israhel et ait quia irritum fecit gens ista pactum meum quod pepigeram cum
patribus eorum et vocem meam audire contempsit [21] et ego non delebo gentes quas dimisit Iosue
et mortuus est [22] ut in ipsis experiar Israhel utrum custodiant viam Domini et ambulent in ea sicut
custodierunt patres eorum an non [23] dimisit ergo Dominus omnes has nationes et cito subvertere
noluit nec tradidit in manibus Iosue

Chapter 3

[1] hae sunt gentes quas Dominus dereliquit ut erudiret in eis Israhelem et omnes qui non noverant
bella Chananeorum [2] et postea discerent filii eorum certare cum hostibus et habere consuetudinem
proeliandi [3] quinque satrapas Philisthinorum omnemque Chananeum et Sidonium atque Eveum
qui habitabat in monte Libano de monte Baalhermon usque ad introitum Emath [4] dimisitque eos
ut in ipsis experiretur Israhelem utrum audiret mandata Domini quae praeceperat patribus eorum
per manum Mosi an non [5] itaque filii Israhel habitaverunt in medio Chananei et Hetthei et Amorrei
et Ferezei et Evei et Iebusei [6] et duxerunt uxores filias eorum ipsique filias suas eorum filiis

7
tradiderunt et servierunt diis eorum feceruntque malum in conspectu Domini et obliti sunt Dei
8
sui servientes Baalim et Astharoth iratusque Dominus contra Israhel tradidit eos in manus
9
Chusanrasathaim regis Mesopotamiae servieruntque ei octo annis et clamaverunt ad Dominum
qui suscitavit eis salvatorem et liberavit eos Othonihel videlicet filium Cenez fratrem Chaleb
10
minorem fuitque in eo spiritus Domini et iudicavit Israhel egressusque est ad pugnam et tradidit
11
Dominus in manu eius Chusanrasathaim regem Syriae et oppressit eum quievitque terra
12
quadraginta annis et mortuus est Othonihel filius Cenez addiderunt autem filii Israhel facere
malum in conspectu Domini qui confortavit adversum eos Eglon regem Moab quia fecerunt malum
13
in conspectu eius et copulavit ei filios Ammon et Amalech abiitque et percussit Israhel atque
14 15
possedit urbem Palmarum servieruntque filii Israhel Eglon regi Moab decem et octo annis et
postea clamaverunt ad Dominum qui suscitavit eis salvatorem vocabulo Ahoth filium Gera filii
Iemini qui utraque manu utebatur pro dextera miseruntque filii Israhel per illum munera Eglon regi
16
Moab qui fecit sibi gladium ancipitem habentem in medio capulum longitudinis palmae manus
17
et accinctus est eo subter sagum in dextro femore obtulitque munera Eglon regi Moab erat autem
18
Eglon crassus nimis cumque obtulisset ei munera prosecutus est socios qui cum eo venerant
19
et reversus de Galgalis ubi erant idola dixit ad regem verbum secretum habeo ad te o rex et ille
20
imperavit silentium egressisque omnibus qui circa eum erant ingressus est Ahoth ad eum sedebat
autem in aestivo cenaculo solus dixitque verbum Dei habeo ad te qui statim surrexit de throno
21
extenditque Ahoth manum sinistram et tulit sicam de dextro femore suo infixitque eam in ventre
22
eius tam valide ut capulus ferrum sequeretur in vulnere ac pinguissimo adipe stringeretur nec
eduxit gladium sed ita ut percusserat reliquit in corpore statimque per secreta naturae alvi stercora
23 24
proruperunt Ahoth autem clausis diligentissime ostiis cenaculi et obfirmatis sera per posticam
egressus est servique regis ingressi viderunt clausas fores cenaculi atque dixerunt forsitan purgat
25
alvum in aestivo cubiculo expectantesque diu donec erubescerent et videntes quod nullus aperiret
26
tulerunt clavem et aperientes invenerunt dominum suum iacentem in terra mortuum Ahoth autem
dum illi turbarentur effugit et pertransiit locum Idolorum unde reversus fuerat venitque in Seirath
27
et statim insonuit bucina in monte Ephraim descenderuntque cum eo filii Israhel ipso in fronte
28
gradiente qui dixit ad eos sequimini me tradidit enim Dominus inimicos nostros Moabitas in
manus nostras descenderuntque post eum et occupaverunt vada Iordanis quae transmittunt in Moab

et non dimiserunt transire quemquam 29 sed percusserunt Moabitas in tempore illo circiter decem
milia omnes robustos et fortes viros nullus eorum evadere potuit 30 humiliatusque est Moab die
illo sub manu Israhel et quievit terra octoginta annis 31 post hunc fuit Samgar filius Anath qui
percussit de Philisthim sescentos viros vomere et ipse quoque defendit Israhel

Chapter 4

1 addideruntque filii Israhel facere malum in conspectu Domini post mortem Ahoth 2 et tradidit
illos Dominus in manu Iabin regis Chanaan qui regnavit in Asor habuitque ducem exercitus sui
nomine Sisaram ipse autem habitabat in Aroseth gentium 3 clamaveruntque filii Israhel ad Dominum
nongentos enim habebat falcatos currus et per viginti annos vehementer oppresserat eos 4 erat
autem Debbora prophetis uxor Lapidoth quae iudicabat populum in illo tempore 5 et sedebat sub
palma quae nomine illius vocabatur inter Rama et Bethel in monte Ephraim ascendebantque ad
eam filii Israhel in omne iudicium 6 quae misit et vocavit Barac filium Abinoem de Cedes Nepthalim
dixitque ad eum praecepit tibi Dominus Deus Israhel vade et duc exercitum in montem Thabor
tollesque tecum decem milia pugnatorum de filiis Nepthalim et de filiis Zabulon 7 ego autem ducam
ad te in loco torrentis Cison Sisaram principem exercitus Iabin et currus eius atque omnem
multitudinem et tradam eos in manu tua 8 dixitque ad eam Barac si venis mecum vadam si nolueris
venire non pergam 9 quae dixit ad eum ibo quidem tecum sed in hac vice tibi victoria non reputabitur
quia in manu mulieris tradetur Sisara surrexit itaque Debbora et perrexit cum Barac in Cedes 10 qui
accitis Zabulon et Nepthalim ascendit cum decem milibus pugnatorum habens Debboram in comitatu
suo 11 Aber autem Cineus recesserat quondam a ceteris Cineis fratribus suis filiis Obab cognati
Mosi et tetenderat tabernacula usque ad vallem quae vocatur Sennim et erat iuxta Cedes
12 nuntiatumque est Sisarae quod ascendisset Barac filius Abinoem in montem Thabor 13 et
congregavit nongentos falcatos currus omnemque exercitum de Aroseth gentium ad torrentem
Cison 14 dixitque Debbora ad Barac surge haec est enim dies in qua tradidit Dominus Sisaram in
manus tuas en ipse ductor est tuus descendit itaque Barac de monte Thabor et decem milia
pugnatorum cum eo 15 perterruitque Dominus Sisaram et omnes currus eius universamque
multitudinem in ore gladii ad conspectum Barac in tantum ut Sisara de curru desiliens pedibus

fugeret 16 et Barac persequeretur fugientes currus et exercitum usque ad Aroseth gentium et omnis
hostium multitudo usque ad internicionem caderet 17 Sisara autem fugiens pervenit ad tentorium
Iahel uxoris Aber Cinei erat enim pax inter Iabin regem Asor et domum Aber Cinei 18 egressa
igitur Iahel in occursum Sisarae dixit ad eum intra ad me domine mi intra ne timeas qui ingressus
tabernaculum eius et opertus ab ea pallio 19 dixit ad eam da mihi obsecro paululum aquae quia
valde sitio quae aperuit utrem lactis et dedit ei bibere et operuit illum 20 dixitque Sisara ad eam sta
ante ostium tabernaculi et cum venerit aliquis interrogans te et dicens numquid hic est aliquis
respondebis nullus est 21 tulit itaque Iahel uxor Aber clavum tabernaculi adsumens pariter malleum
et ingressa abscondite et cum silentio posuit supra tempus capitis eius clavum percussumque malleo
defixit in cerebrum usque ad terram qui soporem morti socians defecit et mortuus est 22 et ecce
Barac sequens Sisaram veniebat egressaque Iahel in occursum eius dixit ei veni et ostendam tibi
virum quem quaeris qui cum intrasset ad eam vidit Sisaram iacentem mortuum et clavum infixum
in tempore eius 23 humiliavit ergo Deus in die illo Iabin regem Chanaan coram filiis Israhel 24 qui
crescebant cotidie et forti manu opprimebant Iabin regem Chanaan donec delerent eum

Chapter 5

1 cecineruntque Debbora et Barac filius Abinoem in die illo dicentes 2 qui sponte obtulistis de
Israhel animas vestras ad periculum benedicite Domino 3 audite reges percipite auribus principes
ego sum ego sum quae Domino canam psallam Domino Deo Israhel 4 Domine cum exires de Seir
et transires per regiones Edom terra mota est caelique ac nubes stillaverunt aquis 5 montes fluxerunt
a facie Domini et Sinai a facie Domini Dei Israhel 6 in diebus Samgar filii Anath in diebus Iahel
quieverunt semitae et qui ingrediebantur per eas ambulaverunt per calles devios 7 cessaverunt fortes
in Israhel et quieverunt donec surgeret Debbora surgeret mater in Israhel 8 nova bella elegit Dominus
et portas hostium ipse subvertit clypeus et hasta si apparuerint in quadraginta milibus Israhel 9 cor
meum diligit principes Israhel qui propria voluntate obtulistis vos discrimini benedicite Domino
10 qui ascenditis super nitentes asinos et sedetis in iudicio et ambulatis in via loquimini 11 ubi
conlisi sunt currus et hostium est suffocatus exercitus ibi narrentur iustitiae Domini et clementia

in fortes Israhel tunc descendit populus Domini ad portas et obtinuit principatum 12 surge surge
Debbora surge surge et loquere canticum surge Barac et adprehende captivos tuos fili Abinoem
13 salvatae sunt reliquiae populi Dominus in fortibus dimicavit 14 ex Ephraim delevit eos in Amalech
et post eum ex Beniamin in populos tuos o Amalech de Machir principes descenderunt et de Zabulon
qui exercitum ducerent ad bellandum 15 duces Isachar fuere cum Debbora et Barac vestigia sunt
secuti qui quasi in praeceps ac baratrum se discrimini dedit diviso contra se Ruben magnanimorum
repperta contentio est 16 quare habitas inter duos terminos ut audias sibilos gregum diviso contra
se Ruben magnanimorum repperta contentio est 17 Galaad trans Iordanem quiescebat et Dan vacabat
navibus Aser habitabat in litore maris et in portibus morabatur 18 Zabulon vero et Nepthalim
obtulerunt animas suas morti in regione Merome 19 venerunt reges et pugnaverunt pugnaverunt
reges Chanaan in Thanach iuxta aquas Mageddo et tamen nihil tulere praedantes 20 de caelo
dimicatum est contra eos stellae manentes in ordine et cursu suo adversum Sisaram pugnaverunt
21 torrens Cison traxit cadavera eorum torrens Cadumim torrens Cison conculca anima mea robustos
22 ungulae equorum ceciderunt fugientibus impetu et per praeceps ruentibus fortissimis hostium
23 maledicite terrae Meroz dixit angelus Domini maledicite habitatoribus eius quia non venerunt
ad auxilium Domini in adiutorium fortissimorum eius 24 benedicta inter mulieres Iahel uxor Aber
Cinei benedicatur in tabernaculo suo 25 aquam petenti lac dedit et in fiala principum obtulit butyrum
26 sinistram manum misit ad clavum et dexteram ad fabrorum malleos percussitque Sisaram quaerens
in capite vulneri locum et tempus valide perforans 27 inter pedes eius ruit defecit et mortuus est
ante pedes illius volvebatur et iacebat exanimis et miserabilis 28 per fenestram prospiciens ululabat
mater eius et de cenaculo loquebatur cur moratur regredi currus eius quare tardaverunt pedes
quadrigarum illius 29 una sapientior ceteris uxoribus eius haec socrui verba respondit 30 forsitan
nunc dividit spolia et pulcherrima feminarum eligitur ei vestes diversorum colorum Sisarae traduntur
in praedam et supellex varia ad ornanda colla congeritur 31 sic pereant omnes inimici tui Domine
qui autem diligunt te sicut sol in ortu suo splendet ita rutilent 32 quievitque terra per quadraginta
annos

Chapter 6

1
fecerunt autem filii Israhel malum in conspectu Domini qui tradidit eos in manu Madian septem
2
annis et oppressi sunt valde ab eis feceruntque sibi antra et speluncas in montibus et munitissima
3
ad repugnandum loca cumque sevisset Israhel ascendebat Madian et Amalech et ceteri orientalium
4
nationum et apud eos figentes tentoria sicut erant in herbis cuncta vastabant usque ad introitum
Gazae nihilque omnino ad vitam pertinens relinquebant in Israhel non oves non boves non asinos
5
ipsi enim et universi greges eorum veniebant cum tabernaculis et instar lucustarum universa
conplebant innumera multitudo hominum et camelorum quicquid tetigerant devastantes
6
humiliatusque est Israhel valde in conspectu Madian
7
et clamavit ad Dominum postulans auxilium
8
contra Madianitas qui misit ad eos virum prophetam et locutus est haec dicit Dominus Deus
9
Israhel ego vos feci conscendere de Aegypto et eduxi de domo servitutis et liberavi de manu
Aegyptiorum et omnium inimicorum qui adfligebant vos eiecique eos ad introitum vestrum et
10
tradidi vobis terram eorum et dixi ego Dominus Deus vester ne timeatis deos Amorreorum in
11
quorum terra habitatis et noluistis audire vocem meam venit autem angelus Domini et sedit sub
quercu quae erat in Ephra et pertinebat ad Ioas patrem familiae Ezri cumque Gedeon filius eius
12
excuteret atque purgaret frumenta in torculari ut fugeret Madian apparuit ei et ait Dominus tecum
13
virorum fortissime dixitque ei Gedeon obsecro Domine si Dominus nobiscum est cur
adprehenderunt nos haec omnia ubi sunt mirabilia eius quae narraverunt patres nostri atque dixerunt
de Aegypto eduxit nos Dominus nunc autem dereliquit nos et tradidit in manibus Madian
14
respexitque ad eum Dominus et ait vade in hac fortitudine tua et liberabis Israhel de manu Madian
15
scito quod miserim te qui respondens ait obsecro Domine mi in quo liberabo Israhel ecce familia
16
mea infima est in Manasse et ego minimus in domo patris mei dixitque ei Dominus ego ero
17
tecum et percuties Madian quasi unum virum et ille si inveni inquit gratiam coram te da mihi
18
signum quod tu sis qui loquaris ad me ne recedas hinc donec revertar ad te portans sacrificium
19
et offerens tibi qui respondit ego praestolabor adventum tuum ingressus est itaque Gedeon et
coxit hedum et de farinae modio azymos panes carnesque ponens in canistro et ius carnium mittens
20
in ollam tulit omnia sub quercum et obtulit ei cui dixit angelus Domini tolle carnes et panes

azymos et pone super petram illam et ius desuper funde cumque fecisset ita 21 extendit angelus
Domini summitatem virgae quam tenebat in manu et tetigit carnes et azymos panes ascenditque
ignis de petra et carnes azymosque consumpsit angelus autem Domini evanuit ex oculis eius
22 vidensque Gedeon quod esset angelus Domini ait heu mihi Domine Deus quia vidi angelum
Domini facie ad faciem 23 dixitque ei Dominus pax tecum ne timeas non morieris 24 aedificavit
ergo ibi Gedeon altare Domino vocavitque illud Domini pax usque in praesentem diem cum adhuc
esset in Ephra quae est familiae Ezri 25 nocte illa dixit Dominus ad eum tolle taurum patris tui et
alterum taurum annorum septem destruesque aram Baal quae est patris tui et nemus quod circa
aram est succide 26 et aedificabis altare Domino Deo tuo in summitate petrae huius super quam
sacrificium ante posuisti tollesque taurum secundum et offeres holocaustum super lignorum struem
quae de nemore succideris 27 adsumptis igitur Gedeon decem viris de servis suis fecit sicut
praeceperat Dominus timens autem domum patris sui et homines illius civitatis per diem facere
noluit sed omnia nocte conplevit 28 cumque surrexissent viri oppidi eius mane viderunt destructam
aram Baal lucumque succisum et taurum alterum inpositum super altare quod tunc aedificatum erat
29 dixeruntque ad invicem quis hoc fecit cumque perquirerent auctorem facti dictum est Gedeon
filius Ioas fecit haec omnia 30 et dixerunt ad Ioas produc filium tuum ut moriatur quia destruxit
aram Baal et succidit nemus 31 quibus ille respondit numquid ultores estis Baal et pugnatis pro eo
qui adversarius eius est moriatur antequam lux crastina veniat si deus est vindicet se de eo qui
suffodit aram eius 32 ex illo die vocatus est Gedeon Hierobbaal eo quod dixisset Ioas ulciscatur se
de eo Baal qui suffodit altare eius 33 igitur omnis Madian et Amalech et orientales populi congregati
sunt simul et transeuntes Iordanem castrametati sunt in valle Iezrahel 34 spiritus autem Domini
induit Gedeon qui clangens bucina convocavit domum Abiezer ut sequeretur 35 misitque nuntios
in universum Manassen qui et ipse secutus est eum et alios nuntios in Aser et Zabulon et Nepthalim
qui occurrerunt ei 36 dixitque Gedeon ad Dominum si salvum facis per manum meam Israhel sicut
locutus es 37 ponam vellus hoc lanae in area si ros in solo vellere fuerit et in omni terra siccitas
sciam quod per manum meam sicut locutus es liberabis Israhel 38 factumque est ita et de nocte
consurgens expresso vellere concam rore conplevit 39 dixitque rursus ad Dominum ne irascatur
furor tuus contra me si adhuc semel temptavero signum quaerens in vellere oro ut solum vellus
siccum sit et omnis terra rore madens 40 fecitque Dominus nocte illa ut postulaverat et fuit siccitas
in solo vellere et ros in omni terra

Chapter 7

1 igitur Hierobbaal qui est et Gedeon de nocte consurgens et omnis populus cum eo venit ad
fontem qui vocatur Arad erant autem castra Madian in valle ad septentrionalem plagam collis
Excelsi 2 dixitque Dominus ad Gedeon multus tecum est populus nec tradetur Madian in manus
eius ne glorietur contra me Israhel et dicat meis viribus liberatus sum 3 loquere ad populum et
cunctis audientibus praedica qui formidolosus et timidus est revertatur recesseruntque de monte
Galaad et reversa sunt ex populo viginti duo milia virorum et tantum decem milia remanserunt
4 dixitque Dominus ad Gedeon adhuc populus multus est duc eos ad aquas et ibi probabo illos et
de quo dixero tibi ut tecum vadat ipse pergat quem ire prohibuero revertatur 5 cumque descendisset
populus ad aquas dixit Dominus ad Gedeon qui lingua lambuerint aquas sicut solent canes lambere
separabis eos seorsum qui autem curvatis genibus biberint in altera parte erunt 6 fuit itaque numerus
eorum qui manu ad os proiciente aquas lambuerant trecenti viri omnis autem reliqua multitudo
flexo poplite biberat 7 et ait Dominus ad Gedeon in trecentis viris qui lambuerunt aquas liberabo
vos et tradam Madian in manu tua omnis autem reliqua multitudo revertatur in locum suum 8 sumptis
itaque pro numero cibariis et tubis omnem reliquam multitudinem abire praecepit ad tabernacula
sua et ipse cum trecentis viris se certamini dedit castra autem Madian erant subter in valle 9 eadem
nocte dixit Dominus ad eum surge et descende in castra quia tradidi eos in manu tua 10 sin autem
solus ire formidas descendat tecum Phara puer tuus 11 et cum audieris quid loquantur tunc
confortabuntur manus tuae et securior ad hostium castra descendes descendit ergo ipse et Phara
puer eius in partem castrorum ubi erant armatorum vigiliae 12 Madian autem et Amalech et omnes
orientales populi fusi iacebant in valle ut lucustarum multitudo cameli quoque innumerabiles erant
sicut harena quae iacet in litoribus maris 13 cumque venisset Gedeon narrabat aliquis somnium
proximo suo et in hunc modum referebat quod viderat vidi somnium et videbatur mihi quasi
subcinericius panis ex hordeo volvi et in Madian castra descendere cumque pervenisset ad
tabernaculum percussit illud atque subvertit et terrae funditus coaequavit 14 respondit is cui
loquebatur non est hoc aliud nisi gladius Gedeonis filii Ioas viri Israhelitae tradidit Deus in manu
eius Madian et omnia castra eius 15 cumque audisset Gedeon somnium et interpretationem eius
adoravit et reversus ad castra Israhel ait surgite tradidit enim Dominus in manus nostras castra
Madian 16 divisitque trecentos viros in tres partes et dedit tubas in manibus eorum lagoenasque
vacuas ac lampadas in medio lagoenarum 17 et dixit ad eos quod me facere videritis hoc facite

ingrediar partem castrorum et quod fecero sectamini 18 quando personaverit tuba in manu mea vos
quoque per castrorum circuitum clangite et conclamate Domino et Gedeoni 19 ingressusque est
Gedeon et trecenti viri qui erant cum eo in parte castrorum incipientibus vigiliis noctis mediae et
custodibus suscitatis coeperunt bucinis clangere et conplodere inter se lagoenas 20 cumque per
gyrum castrorum in tribus personarent locis et hydrias confregissent tenuerunt sinistris manibus
lampadas et dextris sonantes tubas clamaveruntque gladius Domini et Gedeonis 21 stantes singuli
in loco suo per circuitum castrorum hostilium omnia itaque castra turbata sunt et vociferantes
ululantesque fugerunt 22 et nihilominus insistebant trecenti viri bucinis personantes inmisitque
Dominus gladium in omnibus castris et mutua se caede truncabant 23 fugientes usque Bethseta et
crepidinem Abelmeula in Tebbath conclamantes autem viri Israhel de Nepthali et Aser et omni
Manasse persequebantur Madian 24 misitque Gedeon nuntios in omnem montem Ephraim dicens
descendite in occursum Madian et occupate aquas usque Bethbera atque Iordanem clamavitque
omnis Ephraim et praeoccupavit aquas atque Iordanem usque Bethbera 25 adprehensosque duos
viros Madian Oreb et Zeb interfecit Oreb in petra Oreb Zeb vero in torculari Zeb et persecuti sunt
Madian capita Oreb et Zeb portantes ad Gedeon trans fluenta Iordanis

Chapter 8

1 dixeruntque ad eum viri Ephraim quid est hoc quod facere voluisti ut non nos vocares cum ad
pugnam pergeres contra Madian iurgantes fortiter et prope vim inferentes 2 quibus ille respondit
quid enim tale facere potui quale vos fecistis nonne melior est racemus Ephraim vindemiis Abiezer
3 in manus vestras tradidit Dominus principes Madian Oreb et Zeb quid tale facere potui quale vos
fecistis quod cum locutus esset requievit spiritus eorum quo tumebant contra eum 4 cumque venisset
Gedeon ad Iordanem transivit eum cum trecentis viris qui secum erant et prae lassitudine fugientes
persequi non poterant 5 dixitque ad viros Soccoth date obsecro panes populo qui mecum est quia
valde defecerunt ut possimus persequi Zebee et Salmana reges Madian 6 responderunt principes
Soccoth forsitan palmae manuum Zebee et Salmana in manu tua sunt et idcirco postulas ut demus
exercitui tuo panes 7 quibus ille ait cum ergo tradiderit Dominus Zebee et Salmana in manus meas
conteram carnes vestras cum spinis tribulisque deserti 8 et inde conscendens venit in Phanuhel

locutusque est ad viros eius loci similia cui et illi responderunt sicut responderant viri Soccoth
9
dixit itaque et eis cum reversus fuero victor in pace destruam turrem hanc
10
Zebee autem et Salmana requiescebant cum omni exercitu suo quindecim milia enim viri remanserant ex omnibus turmis orientalium populorum caesis centum viginti milibus bellatorum et educentium gladium
11
ascendensque Gedeon per viam eorum qui in tabernaculis morabantur ad orientalem partem Nobee et Iecbaa percussit castra hostium qui securi erant et nihil adversi suspicabantur
12
fugeruntque Zebee et Salmana quos persequens Gedeon conprehendit turbato omni exercitu eorum
13
revertensque de bello ante solis ortum
14
adprehendit puerum de viris Soccoth interrogavitque eum nomina principum et seniorum Soccoth et descripsit septuaginta septem viros
15
venitque ad Soccoth et dixit eis en Zebee et Salmana super quibus exprobrastis mihi dicentes forsitan manus Zebee et Salmana in manibus tuis sunt et idcirco postulas ut demus viris qui lassi sunt et defecerunt panes
16
tulit ergo seniores civitatis et spinas deserti ac tribulos et contrivit cum eis atque comminuit viros Soccoth
17
turrem quoque Phanuhel subvertit occisis habitatoribus civitatis
18
dixitque ad Zebee et Salmana quales fuerunt viri quos occidistis in Thabor qui responderunt similes tui et unus ex eis quasi filius regis
19
quibus ille ait fratres mei fuerunt filii matris meae vivit Dominus si servassetis eos non vos occiderem
20
dixitque Ietther primogenito suo surge et interfice eos qui non eduxit gladium timebat enim quia adhuc puer erat
21
dixeruntque Zebee et Salmana tu surge et inrue in nos quia iuxta aetatem robur est hominis surrexit Gedeon et interfecit Zebee et Salmana et tulit ornamenta ac bullas quibus colla regalium camelorum decorari solent
22
dixeruntque omnes viri Israhel ad Gedeon dominare nostri tu et filius tuus et filius filii tui quia liberasti nos de manu Madian
23
quibus ille ait non dominabor vestri nec dominabitur in vos filius meus sed dominabitur Dominus
24
dixitque ad eos unam petitionem postulo a vobis date mihi inaures ex praeda vestra inaures enim aureas Ismahelitae habere consuerant
25
qui responderunt libentissime dabimus expandentesque super terram pallium proiecerunt in eo inaures de praeda
26
et fuit pondus postulatarum inaurium mille septingenti auri sicli absque ornamentis et monilibus et veste purpurea quibus Madian reges uti soliti erant et praeter torques aureos camelorum
27
fecitque ex eo Gedeon ephod et posuit illud in civitate sua Ephra fornicatusque est omnis Israhel in eo et factum est Gedeoni et omni domui eius in ruinam
28
humiliatus est autem Madian coram filiis Israhel nec potuerunt ultra elevare cervices sed quievit terra per quadraginta annos quibus praefuit Gedeon
29
abiit itaque Hierobbaal filius Ioas et habitavit in domo sua
30
habuitque septuaginta

31
filios qui egressi sunt de femore eius eo quod plures haberet uxores concubina autem illius quam
32
habebat in Sychem genuit ei filium nomine Abimelech mortuusque est Gedeon filius Ioas in
33
senectute bona et sepultus in sepulchro Ioas patris sui in Ephra de familia Ezri postquam autem
mortuus est Gedeon aversi sunt filii Israhel et fornicati cum Baalim percusseruntque cum Baal
34
foedus ut esset eis in deum nec recordati sunt Domini Dei sui qui eruit eos de manu omnium
35
inimicorum suorum per circuitum nec fecerunt misericordiam cum domo Hierobbaal Gedeon
iuxta omnia bona quae fecerat Israheli

Chapter 9

1
abiit autem Abimelech filius Hierobbaal in Sychem ad fratres matris suae et locutus est ad eos
2
et ad omnem cognationem domus patris matris suae dicens loquimini ad omnes viros Sychem
quid vobis est melius ut dominentur vestri septuaginta viri omnes filii Hierobbaal an ut dominetur
3
vobis unus vir simulque considerate quia os vestrum et caro vestra sum locutique sunt fratres
matris eius de eo ad omnes viros Sychem universos sermones istos et inclinaverunt cor eorum post
4
Abimelech dicentes frater noster est dederuntque illi septuaginta pondo argenti de fano Baalbrith
5
qui conduxit sibi ex eo viros inopes et vagos secutique sunt eum et venit in domum patris sui
Ephra et occidit fratres suos filios Hierobbaal septuaginta viros super lapidem unum remansitque
6
Ioatham filius Hierobbaal minimus et absconditus est congregati sunt autem omnes viri Sychem
et universae familiae urbis Mello abieruntque et constituerunt regem Abimelech iuxta quercum
7
quae stabat in Sychem quod cum nuntiatum esset Ioatham ivit et stetit in vertice montis Garizim
8
elevataque voce clamavit et dixit audite me viri Sychem ita audiat vos Deus ierunt ligna ut
9
unguerent super se regem dixeruntque olivae impera nobis quae respondit numquid possum
deserere pinguedinem meam qua et dii utuntur et homines et venire ut inter ligna promovear
10
dixeruntque ligna ad arborem ficum veni et super nos regnum accipe
11
quae respondit eis
numquid possum deserere dulcedinem meam fructusque suavissimos et ire ut inter cetera ligna
12
commovear locuta sunt quoque ligna ad vitem veni et impera nobis
13
quae respondit numquid
possum deserere vinum meum quod laetificat Deum et homines et inter ligna cetera commoveri
14
dixeruntque omnia ligna ad ramnum veni et impera super nos
15
quae respondit eis si vere me

regem vobis constituitis venite et sub mea umbra requiescite sin autem non vultis egrediatur ignis
de ramno et devoret cedros Libani 16 nunc igitur si recte et absque peccato constituistis super vos
regem Abimelech et bene egistis cum Hierobbaal et cum domo eius et reddidistis vicem beneficiis
eius qui pugnavit pro vobis 17 et animam suam dedit periculis ut erueret vos de manu Madian
18
qui nunc surrexistis contra domum patris mei et interfecistis filios eius septuaginta viros super
unum lapidem et constituistis regem Abimelech filium ancillae eius super habitatores Sychem eo
quod frater vester sit 19 si ergo recte et absque vitio egistis cum Hierobbaal et domo eius hodie
laetamini in Abimelech et ille laetetur in vobis 20 sin autem perverse egrediatur ignis ex eo et
consumat habitatores Sychem et oppidum Mello egrediaturque ignis de viris Sychem et de oppido
Mello et devoret Abimelech 21 quae cum dixisset fugit et abiit in Bera habitavitque ibi metu
Abimelech fratris sui 22 regnavit itaque Abimelech super Israhel tribus annis 23 misitque Deus
spiritum pessimum inter Abimelech et habitatores Sychem qui coeperunt eum detestari 24 et scelus
interfectionis septuaginta filiorum Hierobbaal et effusionem sanguinis eorum conferre in Abimelech
fratrem suum et in ceteros Sycimarum principes qui eum adiuverant 25 posueruntque insidias
adversum eum in montium summitate et dum illius praestolantur adventum exercebant latrocinia
agentes praedas de praetereuntibus nuntiatumque est Abimelech 26 venit autem Gaal filius Obed
cum fratribus suis et transivit in Sycimam ad cuius adventum erecti habitatores Sychem 27 egressi
sunt in agros vastantes vineas uvasque calcantes et factis cantantium choris ingressi sunt fanum dei
sui et inter epulas et pocula maledicebant Abimelech 28 clamante Gaal filio Obed quis est Abimelech
et quae est Sychem ut serviamus ei numquid non est filius Hierobbaal et constituit principem Zebul
servum suum super viros Emmor patris Sychem cur igitur servimus ei 29 utinam daret aliquis
populum istum sub manu mea ut auferrem de medio Abimelech dictumque est Abimelech congrega
exercitus multitudinem et veni 30 Zebul enim princeps civitatis auditis sermonibus Gaal filii Obed
iratus est valde 31 et misit clam ad Abimelech nuntios dicens ecce Gaal filius Obed venit in Sycimam
cum fratribus suis et obpugnat adversum te civitatem 32 surge itaque nocte cum populo qui tecum
est et latita in agro 33 et primo mane oriente sole inrue super civitatem illo autem egrediente
adversum te cum populo suo fac ei quod potueris 34 surrexit itaque Abimelech cum omni exercitu
suo nocte et tetendit insidias iuxta Sycimam in quattuor locis 35 egressusque est Gaal filius Obed
et stetit in introitu portae civitatis surrexit autem Abimelech et omnis exercitus cum eo de insidiarum

loco [36] cumque vidisset populum Gaal dixit ad Zebul ecce de montibus multitudo descendit cui
ille respondit umbras montium vides quasi hominum capita et hoc errore deciperis [37] rursumque
Gaal ait ecce populus de umbilico terrae descendit et unus cuneus venit per viam quae respicit
quercum [38] cui dixit Zebul ubi est nunc os tuum quo loquebaris quis est Abimelech ut serviamus
ei nonne iste est populus quem despiciebas egredere et pugna contra eum [39] abiit ergo Gaal spectante
Sycimarum populo et pugnavit contra Abimelech [40] qui persecutus est eum fugientem et in urbem
conpulit cecideruntque ex parte eius plurimi usque ad portam civitatis [41] et Abimelech sedit in
Ruma Zebul autem Gaal et socios eius expulit de urbe nec in ea passus est commorari [42] sequenti
ergo die egressus est populus in campum quod cum nuntiatum esset Abimelech [43] tulit exercitum
suum et divisit in tres turmas tendens insidias in agris vidensque quod egrederetur populus de
civitate surrexit et inruit in eos [44] cum cuneo suo obpugnans et obsidens civitatem duae autem
turmae palantes per campum adversarios sequebantur [45] porro Abimelech omni illo die obpugnabat
urbem quam cepit interfectis habitatoribus eius ipsaque destructa ita ut sal in ea dispergeret [46] quod
cum audissent qui habitabant in turre Sycimorum ingressi sunt fanum dei sui Berith ubi foedus cum
eo pepigerant et ex eo locus nomen acceperat qui erat valde munitus [47] Abimelech quoque audiens
viros turris Sycimorum pariter conglobatos [48] ascendit in montem Selmon cum omni populo suo
et arrepta securi praecidit arboris ramum inpositumque ferens umero dixit ad socios quod me vidistis
facere cito facite [49] igitur certatim ramos de arboribus praecidentes sequebantur ducem quos
circumdantes praesidio succenderunt atque ita factum est ut fumo et igne mille hominum necarentur
viri pariter ac mulieres habitatorum turris Sychem [50] Abimelech autem inde proficiscens venit ad
oppidum Thebes quod circumdans obsidebat exercitu [51] erat autem turris excelsa in media civitate
ad quam confugerant viri simul ac mulieres et omnes principes civitatis clausa firmissime ianua et
super turris tectum stantes per propugnacula [52] accedensque Abimelech iuxta turrem pugnabat
fortiter et adpropinquans ostio ignem subponere nitebatur [53] et ecce una mulier fragmen molae
desuper iaciens inlisit capiti Abimelech et confregit cerebrum eius [54] qui vocavit cito armigerum
suum et ait ad eum evagina gladium tuum et percute me ne forte dicatur quod a femina interfectus
sim qui iussa perficiens interfecit eum [55] illoque mortuo omnes qui cum eo erant de Israhel reversi
sunt in sedes suas [56] et reddidit Deus malum quod fecerat Abimelech contra patrem suum interfectis

septuaginta fratribus suis 57 Sycimitis quoque quod operati erant retributum est et venit super eos
maledictio Ioatham filii Hierobbaal

Chapter 10

1 post Abimelech surrexit dux in Israhel Thola filius Phoa patrui Abimelech vir de Isachar qui
habitavit in Sanir montis Ephraim 2 et iudicavit Israhel viginti et tribus annis mortuusque ac sepultus
est in Sanir 3 huic successit Iair Galaadites qui iudicavit Israhel per viginti et duos annos 4 habens
triginta filios sedentes super triginta pullos asinarum et principes triginta civitatum quae ex nomine
eius appellatae sunt Avothiair id est oppida Iair usque in praesentem diem in terra Galaad
5 mortuusque est Iair ac sepultus in loco cui est vocabulum Camon 6 filii autem Israhel peccatis
veteribus iungentes nova fecerunt malum in conspectu Domini et servierunt idolis Baalim et
Astharoth et diis Syriae ac Sidonis et Moab et filiorum Ammon et Philisthim dimiseruntque
Dominum et non colebant eum 7 contra quos iratus tradidit eos in manu Philisthim et filiorum
Ammon 8 adflictique sunt et vehementer oppressi per annos decem et octo omnes qui habitabant
trans Iordanem in terra Amorrei quae est in Galaad 9 in tantum ut filii Ammon Iordane transmisso
vastarent Iudam et Beniamin et Ephraim adflictusque est Israhel nimis 10 et clamantes ad Dominum
dixerunt peccavimus tibi quia dereliquimus Deum nostrum et servivimus Baalim 11 quibus locutus
est Dominus numquid non Aegyptii et Amorrei filiique Ammon et Philisthim 12 Sidonii quoque
et Amalech et Chanaan oppresserunt vos et clamastis ad me et erui vos de manu eorum 13 et tamen
reliquistis me et coluistis deos alienos idcirco non addam ut ultra vos liberem 14 ite et invocate
deos quos elegistis ipsi vos liberent in tempore angustiae 15 dixeruntque filii Israhel ad Dominum
peccavimus redde tu nobis quicquid tibi placet tantum nunc libera nos 16 quae dicentes omnia de
finibus suis alienorum deorum idola proiecerunt et servierunt Deo qui doluit super miseriis eorum
17 itaque filii Ammon conclamantes in Galaad fixere tentoria contra quos congregati filii Israhel
in Maspha castrametati sunt 18 dixeruntque principes Galaad singuli ad proximos suos qui primus
e nobis contra filios Ammon coeperit dimicare erit dux populi Galaad

Chapter 11

1
fuit illo tempore Iepthae Galaadites vir fortissimus atque pugnator filius meretricis mulieris
2
qui natus est de Galaad habuit autem Galaad uxorem de qua suscepit filios qui postquam creverant
eiecerunt Iepthae dicentes heres in domo patris nostri esse non poteris quia de altera matre generatus
3
es quos ille fugiens atque devitans habitavit in terra Tob congregatique sunt ad eum viri inopes
4
et latrocinantes et quasi principem sequebantur in illis diebus pugnabant filii Ammon contra
5
Israhel quibus acriter instantibus perrexerunt maiores natu de Galaad ut tollerent in auxilium sui
6
Iepthae de terra Tob dixeruntque ad eum veni et esto princeps noster et pugna contra filios Ammon
7
quibus ille respondit nonne vos estis qui odistis me et eiecistis de domo patris mei et nunc venistis
8
ad me necessitate conpulsi dixeruntque principes Galaad ad Iepthae ob hanc igitur causam nunc
ad te venimus ut proficiscaris nobiscum et pugnes contra filios Ammon sisque dux omnium qui
9
habitant in Galaad Iepthae quoque dixit eis si vere venistis ad me ut pugnem pro vobis contra
10
filios Ammon tradideritque eos Dominus in manus meas ego ero princeps vester qui responderunt
11
ei Dominus qui haec audit ipse mediator ac testis est quod nostra promissa faciamus abiit itaque
Iepthae cum principibus Galaad fecitque eum omnis populus principem sui locutusque est Iepthae
12
omnes sermones suos coram Domino in Maspha et misit nuntios ad regem filiorum Ammon qui
13
ex persona sua dicerent quid mihi et tibi est quia venisti contra me ut vastares terram meam quibus
ille respondit quia tulit Israhel terram meam quando ascendit de Aegypto a finibus Arnon usque
14
Iaboc atque Iordanem nunc igitur cum pace redde mihi eam per quos rursum mandavit Iepthae
15
et imperavit eis ut dicerent regi Ammon haec dicit Iepthae non tulit Israhel terram Moab nec
16
terram filiorum Ammon sed quando de Aegypto conscenderunt ambulavit per solitudinem usque
17
ad mare Rubrum et venit in Cades misitque nuntios ad regem Edom dicens dimitte ut transeam
per terram tuam qui noluit adquiescere precibus eius misit quoque et ad regem Moab qui et ipse
18
transitum praebere contempsit mansit itaque in Cades et circuivit ex latere terram Edom et terram
Moab venitque contra orientalem plagam terrae Moab et castrametatus est trans Arnon nec voluit
19
intrare terminos Moab Arnon quippe confinium est terrae Moab misit itaque Israhel nuntios ad
Seon regem Amorreorum qui habitabat in Esebon et dixerunt ei dimitte ut transeam per terram

tuam usque ad fluvium 20 qui et ipse Israhel verba despiciens non dimisit eum transire per terminos
suos sed infinita multitudine congregata egressus est contra eum in Iassa et fortiter resistebat
21 tradiditque eum Dominus in manu Israhel cum omni exercitu suo qui percussit eum et possedit
omnem terram Amorrei habitatoris regionis illius 22 et universos fines eius de Arnon usque Iaboc
et de solitudine usque ad Iordanem 23 Dominus ergo Deus Israhel subvertit Amorreum pugnante
contra illum populo suo Israhel et tu nunc vis possidere terram eius 24 nonne ea quae possedit
Chamos deus tuus tibi iure debentur quae autem Dominus Deus noster victor obtinuit in nostram
cedent possessionem 25 nisi forte melior es Balac filio Sepphor rege Moab aut docere potes quod
iurgatus sit contra Israhel et pugnaverit contra eum 26 quando habitavit in Esebon et viculis eius
et in Aroer et villis illius vel in cunctis civitatibus iuxta Iordanem per trecentos annos quare tanto
tempore nihil super hac repetitione temptastis 27 igitur non ego pecco in te sed tu contra me male
agis indicens mihi bella non iusta iudicet Dominus arbiter huius diei inter Israhel et inter filios
Ammon 28 noluitque adquiescere rex filiorum Ammon verbis Iepthae quae per nuntios mandaverat
29 factus est ergo super Iepthae spiritus Domini et circumiens Galaad et Manasse Maspha quoque
Galaad et inde transiens ad filios Ammon 30 votum vovit Domino dicens si tradideris filios Ammon
in manus meas 31 quicumque primus fuerit egressus de foribus domus meae mihique occurrerit
revertenti cum pace a filiis Ammon eum holocaustum offeram Domino 32 transivitque Iepthae ad
filios Ammon ut pugnaret contra eos quos tradidit Dominus in manus eius 33 percussitque ab Aroer
usque dum venias in Mennith viginti civitates et usque ad Abel quae est vineis consita plaga magna
nimis humiliatique sunt filii Ammon a filiis Israhel 34 revertenti autem Iepthae in Maspha domum
suam occurrit unigenita filia cum tympanis et choris non enim habebat alios liberos 35 qua visa
scidit vestimenta sua et ait heu filia mi decepisti me et ipsa decepta es aperui enim os meum ad
Dominum et aliud facere non potero 36 cui illa respondit pater mi si aperuisti os tuum ad Dominum
fac mihi quodcumque pollicitus es concessa tibi ultione atque victoria de hostibus tuis 37 dixitque
ad patrem hoc solum mihi praesta quod deprecor dimitte me ut duobus mensibus circumeam montes
et plangam virginitatem meam cum sodalibus meis 38 cui ille respondit vade et dimisit eam duobus
mensibus cumque abisset cum sociis ac sodalibus suis flebat virginitatem suam in montibus
39 expletisque duobus mensibus reversa est ad patrem suum et fecit ei sicut voverat quae ignorabat

virum exinde mos increbuit in Israhel et consuetudo servata est 40 ut post anni circulum conveniant
in unum filiae Israhel et plangant filiam Iepthae Galaaditae diebus quattuor

Chapter 12

1 ecce autem in Ephraim orta seditio est nam transeuntes contra aquilonem dixerunt ad Iepthae
quare vadens ad pugnam contra filios Ammon vocare nos noluisti ut pergeremus tecum igitur
incendimus domum tuam 2 quibus ille respondit disceptatio erat mihi et populo meo contra filios
Ammon vehemens vocavique vos ut mihi praeberetis auxilium et facere noluistis 3 quod cernens
posui in manibus meis animam meam transivique ad filios Ammon et tradidit eos Dominus in
manus meas quid commerui ut adversum me consurgatis in proelium 4 vocatis itaque ad se cunctis
viris Galaad pugnabat contra Ephraim percusseruntque viri Galaad Ephraim quia dixerat fugitivus
est Galaad de Ephraim et habitat in medio Ephraim et Manasse 5 occupaveruntque Galaaditae vada
Iordanis per quae Ephraim reversurus erat cumque venisset ad ea de Ephraim numero fugiens atque
dixisset obsecro ut me transire permittas dicebant ei Galaaditae numquid Ephrateus es quo dicente
non sum 6 interrogabant eum dic ergo sebboleth quod interpretatur spica qui respondebat tebboleth
eadem littera spicam exprimere non valens statimque adprehensum iugulabant in ipso Iordanis
transitu et ceciderunt in illo tempore de Ephraim quadraginta duo milia 7 iudicavitque Iepthae
Galaadites Israhel sex annis et mortuus est ac sepultus in civitate sua Galaad 8 post hunc iudicavit
Israhel Abessan de Bethleem 9 qui habuit triginta filios et totidem filias quas emittens foras maritis
dedit et eiusdem numeri filiis suis accepit uxores introducens in domum suam qui septem annis
iudicavit Israhel 10 mortuusque est ac sepultus in Bethleem 11 cui successit Ahialon Zabulonites
et iudicavit Israhelem decem annis 12 mortuusque est ac sepultus in Zabulon 13 post hunc iudicavit
in Israhel Abdon filius Hellel Farathonites 14 qui habuit quadraginta filios et triginta ex eis nepotes
ascendentes super septuaginta pullos asinarum et iudicavit in Israhel octo annis 15 mortuusque est
ac sepultus in Farathon terrae Ephraim in monte Amalech

Chapter 13

1 rursumque filii Israhel fecerunt malum in conspectu Domini qui tradidit eos in manus
Philisthinorum quadraginta annis 2 erat autem vir quidam de Saraa et de stirpe Dan nomine Manue
habens uxorem sterilem 3 cui apparuit angelus Domini et dixit ad eam sterilis es et absque liberis
sed concipies et paries filium 4 cave ergo ne vinum bibas ac siceram ne inmundum quicquam
comedas 5 quia concipies et paries filium cuius non tanget caput novacula erit enim nazareus Dei
ab infantia sua et ex matris utero et ipse incipiet liberare Israhel de manu Philisthinorum 6 quae
cum venisset ad maritum dixit ei vir Dei venit ad me habens vultum angelicum terribilis nimis
quem cum interrogassem quis esset et unde venisset et quo nomine vocaretur noluit mihi dicere
7 sed hoc respondit ecce concipies et paries filium cave ne vinum bibas et siceram et ne aliquo
vescaris inmundo erit enim puer nazareus Dei ab infantia sua et ex utero matris usque ad diem
mortis suae 8 oravit itaque Manue Deum et ait obsecro Domine ut vir Dei quem misisti veniat
iterum et doceat nos quid debeamus facere de puero qui nasciturus est 9 exaudivitque Dominus
precantem Manue et apparuit rursum angelus Domini uxori eius sedenti in agro Manue autem
maritus eius non erat cum ea quae cum vidisset angelum 10 festinavit et cucurrit ad virum suum
nuntiavitque ei dicens ecce apparuit mihi vir quem ante videram 11 qui surrexit et secutus est
uxorem suam veniensque ad virum dixit ei tu es qui locutus es mulieri et ille respondit ego sum
12 cui Manue quando inquit sermo tuus fuerit expletus quid vis ut faciat puer aut a quo se observare
debebit 13 dixitque angelus Domini ad Manue ab omnibus quae locutus sum uxori tuae abstineat
se 14 et quicquid ex vinea nascitur non comedat vinum et siceram non bibat nullo vescatur inmundo
et quod ei praecepi impleat atque custodiat 15 dixitque Manue ad angelum Domini obsecro te ut
adquiescas precibus meis et faciamus tibi hedum de capris 16 cui respondit angelus si me cogis
non comedam panes tuos sin autem vis holocaustum facere offer illud Domino et nesciebat Manue
quod angelus Dei esset 17 dixitque ad eum quod est tibi nomen ut si sermo tuus fuerit expletus
honoremus te 18 cui ille respondit cur quaeris nomen meum quod est mirabile 19 tulit itaque Manue
hedum de capris et libamenta et posuit super petram offerens Domino qui facit mirabilia ipse autem
et uxor eius intuebantur 20 cumque ascenderet flamma altaris in caelum angelus Domini in flamma
pariter ascendit quod cum vidisset Manue et uxor eius proni ciciderunt in terram 21 et ultra non
eis apparuit angelus Domini statimque intellexit Manue angelum esse Domini 22 et dixit ad uxorem

23
suam morte moriemur quia vidimus Deum cui respondit mulier si Dominus nos vellet occidere
de manibus nostris holocaustum et libamenta non suscepisset nec ostendisset nobis haec omnia
24
neque ea quae sunt ventura dixisset peperit itaque filium et vocavit nomen eius Samson crevitque
25
puer et benedixit ei Dominus coepitque spiritus Domini esse cum eo in castris Dan inter Saraa
et Esthaol

Chapter 14

1 2
descendit igitur Samson in Thamnatha vidensque ibi mulierem de filiabus Philisthim ascendit
et nuntiavit patri suo et matri dicens vidi mulierem in Thamnatha de filiabus Philisthinorum quam
3
quaeso ut mihi accipiatis uxorem cui dixerunt pater et mater sua numquid non est mulier in filiabus
fratrum tuorum et in omni populo meo quia vis accipere uxorem de Philisthim qui incircumcisi
4
sunt dixitque Samson ad patrem suum hanc mihi accipe quia placuit oculis meis parentes autem
eius nesciebant quod res a Domino fieret et quaereret occasionem contra Philisthim eo enim tempore
5
Philisthim dominabantur Israheli descendit itaque Samson cum patre suo et matre in Thamnatha
6
cumque venissent ad vineas oppidi apparuit catulus leonis saevus rugiens et occurrit ei inruit
autem spiritus Domini in Samson et dilaceravit leonem quasi hedum in frusta concerperet nihil
7
omnino habens in manu et hoc patri et matri noluit indicare descenditque et locutus est mulieri
8
quae placuerat oculis eius et post aliquot dies revertens ut acciperet eam declinavit ut videret
9
cadaver leonis et ecce examen apium in ore leonis erat ac favus mellis quem cum sumpsisset in
manibus comedebat in via veniensque ad patrem suum et matrem dedit eis partem qui et ipsi
10
comederunt nec tamen eis voluit indicare quod mel de corpore leonis adsumpserat descendit
itaque pater eius ad mulierem et fecit filio suo Samson convivium sic enim iuvenes facere consuerant
11 12
cum igitur cives loci vidissent eum dederunt ei sodales triginta qui essent cum eo quibus
locutus est Samson proponam vobis problema quod si solveritis mihi intra septem dies convivii
13
dabo vobis triginta sindones et totidem tunicas sin autem non potueritis solvere vos dabitis mihi
triginta sindones et eiusdem numeri tunicas qui responderunt ei propone problema ut audiamus
14
dixitque eis de comedente exivit cibus et de forte est egressa dulcedo nec potuerunt per tres dies
15
propositionem solvere cumque adesset dies septimus dixerunt ad uxorem Samson blandire viro
tuo et suade ei ut indicet tibi quid significet problema quod si facere nolueris incendimus et te et

domum patris tui an idcirco nos vocastis ad nuptias ut spoliaretis 16 quae fundebat apud Samson
lacrimas et querebatur dicens odisti me et non diligis idcirco problema quod proposuisti filiis populi
mei non vis mihi exponere at ille respondit patri meo et matri nolui dicere et tibi indicare potero
17 septem igitur diebus convivii flebat apud eum tandemque die septimo cum ei molesta esset
exposuit quae statim indicavit civibus suis 18 et illi dixerunt ei die septimo ante solis occubitum
quid dulcius melle et quid leone fortius qui ait ad eos si non arassetis in vitula mea non invenissetis
propositionem meam 19 inruit itaque in eo spiritus Domini descenditque Ascalonem et percussit
ibi triginta viros quorum ablatas vestes dedit his qui problema solverant iratusque nimis ascendit
in domum patris sui 20 uxor autem eius accepit maritum unum de amicis eius et pronubis

Chapter 15

1 post aliquantum autem temporis cum dies triticeae messis instarent venit Samson invisere
volens uxorem suam et adtulit ei hedum de capris cumque cubiculum eius solito vellet intrare
prohibuit eum pater illius dicens 2 putavi quod odisses eam et ideo tradidi illam amico tuo sed habet
sororem quae iunior et pulchrior illa est sit tibi pro ea uxor 3 cui respondit Samson ab hac die non
erit culpa in me contra Philistheos faciam enim vobis mala 4 perrexitque et cepit trecentas vulpes
caudasque earum iunxit ad caudas et faces ligavit in medio 5 quas igne succendens dimisit ut huc
illucque discurrerent quae statim perrexerunt in segetes Philisthinorum quibus succensis et
conportatae iam fruges et adhuc stantes in stipula concrematae sunt in tantum ut vineas quoque et
oliveta flamma consumeret 6 dixeruntque Philisthim quis fecit hanc rem quibus dictum est Samson
gener Thamnathei quia tulit uxorem eius et alteri tradidit haec operatus est ascenderuntque Philisthim
et conbuserunt tam mulierem quam patrem eius 7 quibus ait Samson licet haec feceritis tamen
adhuc ex vobis expetam ultionem et tunc quiescam 8 percussitque eos ingenti plaga ita ut stupentes
suram femori inponerent et descendens habitavit in spelunca petrae Aetham 9 igitur ascendentes
Philisthim in terra Iuda castrametati sunt et in loco qui postea vocatus est Lehi id est Maxilla eorum
est fusus exercitus 10 dixeruntque ad eos de tribu Iuda cur ascendistis adversum nos qui responderunt
ut ligemus Samson venimus et reddamus ei quae in nos operatus est 11 descenderunt ergo tria milia
virorum de Iuda ad specum silicis Aetham dixeruntque ad Samson nescis quod Philisthim imperent

nobis quare hoc facere voluisti quibus ille ait sicut fecerunt mihi feci eis [12] ligare inquiunt te
venimus et tradere in manus Philisthinorum iurate respondit mihi quod non me occidatis [13] dixerunt
non te occidimus sed vinctum tradimus ligaveruntque eum duobus novis funibus et tulerunt de petra
Aetham [14] qui cum venisset ad locum Maxillae et Philisthim vociferantes occurrissent ei inruit
spiritus Domini in eum et sicut solent ad odorem ignis lina consumi ita vincula quibus ligatus erat
dissipata sunt et soluta [15] inventamque maxillam id est mandibulam asini quae iacebat arripiens
interfecit in ea mille viros [16] et ait in maxilla asini in mandibula pulli asinarum delevi eos et percussi
mille viros [17] cumque haec canens verba conplesset proiecit mandibulam de manu et vocavit nomen
loci illius Ramathlehi quod interpretatur elevatio Maxillae [18] sitiensque valde clamavit ad Dominum
et ait tu dedisti in manu servi tui salutem hanc maximam atque victoriam et en siti morior incidamque
in manus incircumcisorum [19] aperuit itaque Dominus molarem dentem in maxilla asini et egressae
sunt ex eo aquae quibus haustis refocilavit spiritum et vires recepit idcirco appellatum est nomen
loci illius Fons invocantis de maxilla usque in praesentem diem [20] iudicavitque Israhel in diebus
Philisthim viginti annis

Chapter 16

[1] abiit quoque in Gazam et vidit ibi meretricem mulierem ingressusque est ad eam [2] quod cum
audissent Philisthim et percrebruisset apud eos intrasse urbem Samson circumdederunt eum positis
in porta civitatis custodibus et ibi tota nocte cum silentio praestolantes ut facto mane exeuntem
occiderent [3] dormivit autem Samson usque ad noctis medium et inde consurgens adprehendit ambas
portae fores cum postibus suis et sera inpositasque umeris portavit ad verticem montis qui respicit
Hebron [4] post haec amavit mulierem quae habitabat in valle Sorech et vocabatur Dalila [5] veneruntque
ad eam principes Philisthinorum atque dixerunt decipe eum et disce ab illo in quo tantam habeat
fortitudinem et quomodo eum superare valeamus et vinctum adfligere quod si feceris dabimus tibi
singuli mille centum argenteos [6] locuta est ergo Dalila ad Samson dic mihi obsecro in quo sit tua
maxima fortitudo et quid sit quo ligatus erumpere nequeas [7] cui respondit Samson si septem nervicis
funibus necdum siccis et adhuc humentibus ligatus fuero infirmus ero ut ceteri homines
[8] adtuleruntque ad eam satrapae Philisthinorum septem funes ut dixerat quibus vinxit eum [9] latentibus
apud se insidiis et in cubiculo finem rei expectantibus clamavitque ad eum Philisthim super te
Samson qui rupit vincula quomodo si rumpat quis filum de stuppae tortum putamine cum odorem

ignis acceperit et non est cognitum in quo esset fortitudo eius 10 dixitque ad eum Dalila ecce inlusisti
mihi et falsum locutus es saltim nunc indica quo ligari debeas 11 cui ille respondit si ligatus fuero
novis funibus qui numquam fuerunt in opere infirmus ero et aliorum hominum similis 12 quibus
rursum Dalila vinxit eum et clamavit Philisthim super te Samson in cubiculo insidiis praeparatis
qui ita rupit vincula quasi fila telarum 13 dixitque Dalila rursum ad eum usquequo decipis me et
falsum loqueris ostende quo vinciri debeas si inquit septem crines capitis mei cum licio plexueris
et clavum his circumligatum terrae fixeris infirmus ero 14 quod cum fecisset Dalila dixit ad eum
Philisthim super te Samson qui consurgens de somno extraxit clavum cum crinibus et licio
15 dixitque ad eum Dalila quomodo dicis quod ames me cum animus tuus non sit mecum per tres
vices mentitus es mihi et noluisti dicere in quo sit tua maxima fortitudo 16 cumque molesta ei esset
et per multos dies iugiter adhereret spatium ad quietem non tribuens defecit anima eius et ad mortem
usque lassata est 17 tunc aperiens veritatem rei dixit ad eam ferrum numquam ascendit super caput
meum quia nazareus id est consecratus Deo sum de utero matris meae si rasum fuerit caput meum
recedet a me fortitudo mea et deficiam eroque ut ceteri homines 18 videns illa quod confessus ei
esset omnem animum suum misit ad principes Philisthinorum atque mandavit ascendite adhuc
semel quia nunc mihi aperuit cor suum qui ascenderunt adsumpta pecunia quam promiserant 19 at
illa dormire eum fecit super genua sua et in sinu suo reclinare caput vocavitque tonsorem et rasit
septem crines eius et coepit abicere eum et a se repellere statim enim ab eo fortitudo discessit
20 dixitque Philisthim super te Samson qui de somno consurgens dixit in animo suo egrediar sicut
ante feci et me excutiam nesciens quod Dominus recessisset ab eo 21 quem cum adprehendissent
Philisthim statim eruerunt oculos eius et duxerunt Gazam vinctum catenis et clausum in carcere
molere fecerunt 22 iamque capilli eius renasci coeperant 23 et principes Philisthinorum convenerunt
in unum ut immolarent hostias magnificas Dagon deo suo et epularentur dicentes tradidit deus
noster inimicum nostrum Samson in manus nostras 24 quod etiam populus videns laudabat deum
suum eademque dicebat tradidit deus noster in manus nostras adversarium qui delevit terram nostram
et occidit plurimos 25 laetantesque per convivia sumptis iam epulis praeceperunt ut vocaretur
Samson et ante eos luderet qui adductus de carcere ludebat ante eos feceruntque eum stare inter
duas columnas 26 qui dixit puero regenti gressus suos dimitte me ut tangam columnas quibus omnis
inminet domus ut recliner super eas et paululum requiescam 27 domus autem plena erat virorum
ac mulierum et erant ibi omnes principes Philisthinorum ac de tecto et solario circiter tria milia

28
utriusque sexus spectabant ludentem Samson at ille invocato Domino ait Domine Deus memento
mei et redde nunc mihi pristinam fortitudinem Deus meus ut ulciscar me de hostibus meis et pro
29
amissione duorum luminum unam ultionem recipiam et adprehendens ambas columnas quibus
30
innitebatur domus alteramque earum dextera et alteram leva tenens ait moriatur anima mea cum
Philisthim concussisque fortiter columnis cecidit domus super omnes principes et ceteram
multitudinem quae ibi erat multoque plures interfecit moriens quam ante vivus occiderat
31
descendentes autem fratres eius et universa cognatio tulerunt corpus eius et sepelierunt inter
Saraa et Esthaol in sepulchro patris Manue iudicavitque Israhel viginti annis

Chapter 17

1 2
fuit eo tempore vir quidam de monte Ephraim nomine Michas qui dixit matri suae mille
centum argenteos quos separaveras tibi et super quibus me audiente iuraveras ecce ego habeo et
3
apud me sunt cui illa respondit benedictus filius meus Domino reddidit ergo eos matri suae quae
dixerat ei consecravi et vovi argentum hoc Domino ut de manu mea suscipiat filius meus et faciat
4
sculptile atque conflatile et nunc trado illud tibi reddidit igitur matri suae quae tulit ducentos
argenteos et dedit eos argentario ut faceret ex eis sculptile atque conflatile quod fuit in domo Micha
5
qui aediculam quoque in ea Deo separavit et fecit ephod ac therafin id est vestem sacerdotalem
6
et idola implevitque unius filiorum suorum manum et factus est ei sacerdos in diebus illis non
7
erat rex in Israhel sed unusquisque quod sibi rectum videbatur hoc faciebat fuit quoque alter
8
adulescens de Bethleem Iuda et cognatione eius eratque ipse Levites et habitabat ibi egressusque
de civitate Bethleem peregrinari voluit ubicumque sibi commodum repperisset cumque venisset in
9
monte Ephraim iter faciens et declinasset parumper in domum Micha interrogatus est ab eo unde
venis qui respondit Levita sum de Bethleem Iuda et vado ut habitem ubi potuero et utile mihi esse
10
perspexero mane inquit apud me et esto mihi parens ac sacerdos daboque tibi per annos singulos
11
decem argenteos ac vestem duplicem et quae ad victum necessaria sunt adquievit et mansit apud
12
hominem fuitque illi quasi unus de filiis implevitque Micha manum eius et habuit apud se puerum
13
sacerdotem nunc scio dicens quod bene mihi faciat Deus habenti levitici generis sacerdotem

Chapter 18

1 in diebus illis non erat rex in Israhel et tribus Dan quaerebat possessionem sibi ut habitaret in
ea usque ad illum enim diem inter ceteras tribus sortem non acceperat 2 miserunt igitur filii Dan
stirpis et familiae suae quinque viros fortissimos de Saraa et Esthaol ut explorarent terram et
diligenter inspicerent dixeruntque eis ite et considerate terram qui cum pergentes venissent in
montem Ephraim et intrassent domum Micha requieverunt ibi 3 et agnoscentes vocem adulescentis
Levitae utentesque illius diversorio dixerunt ad eum quis te huc adduxit quid hic agis quam ob
causam huc venire voluisti 4 qui respondit eis haec et haec praestitit mihi Michas et me mercede
conduxit ut sim ei sacerdos 5 rogaveruntque eum ut consuleret Dominum et scire possent an prospero
itinere pergerent et res haberet effectum 6 qui respondit eis ite cum pace Dominus respicit viam
vestram et iter quo pergitis 7 euntes itaque quinque viri venerunt Lais videruntque populum
habitantem in ea absque ullo timore iuxta Sidoniorum consuetudinem securum et quietum nullo
eis penitus resistente magnarumque opum et procul a Sidone atque a cunctis hominibus separatum
8 reversique ad fratres suos in Saraa et Esthaol et quid egissent sciscitantibus responderunt 9 surgite
et ascendamus ad eos vidimus enim terram valde opulentam et uberem nolite neglegere nolite
cessare eamus et possideamus eam nullus erit labor 10 intrabimus ad securos in regionem latissimam
tradetque nobis Dominus locum in quo nullius rei est penuria eorum quae gignuntur in terra
11 profecti igitur sunt de cognatione Dan id est de Saraa et Esthaol sescenti viri accincti armis
bellicis 12 ascendentesque manserunt in Cariathiarim Iudae qui locus ex eo tempore castrorum Dan
nomen accepit et est post tergum Cariathiarim 13 inde transierunt in montem Ephraim cumque
venissent ad domum Micha 14 dixerunt quinque viri qui prius missi fuerant ad considerandam
terram Lais ceteris fratribus suis nostis quod in domibus istis sit ephod et therafin et sculptile atque
conflatile videte quid vobis placeat 15 et cum paululum declinassent ingressi sunt domum
adulescentis Levitae qui erat in domo Micha salutaveruntque eum verbis pacificis 16 sescenti autem
viri ita ut erant armati stabant ante ostium 17 at illi qui ingressi fuerant domum iuvenis sculptile et
ephod et therafin atque conflatile tollere nitebantur et sacerdos stabat ante ostium sescentis viris
fortissimis haut procul expectantibus 18 tulerunt igitur qui intraverant sculptile ephod et idola atque
conflatile quibus dixit sacerdos quid facitis 19 cui responderunt tace et pone digitum super os tuum
venique nobiscum ut habeamus te patrem et sacerdotem quid tibi melius est ut sis sacerdos in domo

unius viri an in una tribu et familia in Israhel [20] quod cum audisset adquievit sermonibus eorum
et tulit ephod et idola ac sculptile et cum eis profectus est [21] qui cum pergerent et ante se ire fecissent
parvulos et iumenta et omne quod erat pretiosum [22] iamque a domo Michae essent procul viri qui
habitabant in aedibus Michae conclamantes secuti sunt [23] et post tergum clamare coeperunt qui
cum respexissent dixerunt ad Micham quid tibi vis cur clamas [24] qui respondit deos meos quos
mihi feci tulistis et sacerdotem et omnia quae habeo et dicitis quid tibi est [25] dixeruntque ei filii
Dan cave ne ultra loquaris ad nos et veniant ad te viri animo concitati et ipse cum omni domo tua
pereas [26] et sic coepto itinere perrexerunt videns autem Micha quod fortiores se essent reversus
est in domum suam [27] sescenti autem viri tulerunt sacerdotem et quae supra diximus veneruntque
in Lais ad populum quiescentem atque securum et percusserunt eos in ore gladii urbemque incendio
tradiderunt [28] nullo penitus ferente praesidium eo quod procul habitarent a Sidone et cum nullo
hominum haberent quicquam societatis ac negotii erat autem civitas sita in regione Roob quam
rursum extruentes habitaverunt in ea [29] vocato nomine civitatis Dan iuxta vocabulum patris sui
quem genuerat Israhel quae prius Lais dicebatur [30] posueruntque sibi sculptile et Ionathan filium
Gersan filii Mosi ac filios eius sacerdotes in tribu Dan usque ad diem captivitatis suae [31] mansitque
apud eos idolum Michae omni tempore quo fuit domus Dei in Silo in diebus illis non erat rex in
Israhel

Chapter 19

[1] fuit quidam vir Levites habitans in latere montis Ephraim qui accepit uxorem de Bethleem
Iuda [2] quae reliquit eum et reversa est in domum patris sui Bethleem mansitque apud eum quattuor
mensibus [3] secutusque est eam vir suus volens ei reconciliari atque blandiri et secum reducere
habens in comitatu puerum et duos asinos quae suscepit eum et introduxit in domum patris sui quod
cum audisset socer eius eumque vidisset occurrit ei laetus [4] et amplexatus est hominem mansitque
gener in domo soceri tribus diebus comedens cum eo et bibens familiariter [5] die autem quarto de
nocte consurgens proficisci voluit quem tenuit socer et ait ad eum gusta prius pauxillum panis et
conforta stomachum et sic proficisceris [6] sederuntque simul et comederunt ac biberunt dixitque

pater puellae ad generum suum quaeso te ut hodie hic maneas pariterque laetemur 7 at ille consurgens
coepit velle proficisci et nihilominus obnixe eum socer tenuit et apud se fecit manere 8 mane facto
parabat Levites iter cui rursum socer oro te inquit ut paululum cibi capias et adsumptis viribus
donec increscat dies postea proficiscaris comederunt ergo simul 9 surrexitque adulescens ut pergeret
cum uxore sua et puero cui rursum locutus est socer considera quod dies ad occasum declivior sit
et propinquet ad vesperum mane apud me etiam hodie et duc laetum diem et cras proficisceris ut
vadas in domum tuam 10 noluit gener adquiescere sermonibus eius sed statim perrexit et venit
contra Iebus quae altero nomine vocabatur Hierusalem ducens secum duos asinos onustos et
concubinam 11 iamque aderant iuxta Iebus et dies mutabatur in noctem dixitque puer ad dominum
suum veni obsecro declinemus ad urbem Iebuseorum et maneamus in ea 12 cui respondit dominus
non ingrediar oppidum gentis alienae quae non est de filiis Israhel sed transibo usque Gabaa 13 et
cum illuc pervenero manebimus in ea aut certe in urbe Rama 14 transierunt igitur Iebus et coeptum
carpebant iter occubuitque eis sol iuxta Gabaa quae est in tribu Beniamin 15 deverteruntque ad
eam ut manerent ibi quo cum intrassent sedebant in platea civitatis et nullus eos recipere volebat
hospitio 16 et ecce apparuit homo senex revertens de agro et de opere suo vespere qui et ipse erat
de monte Ephraim et peregrinus habitabat in Gabaa homines autem regionis illius erant filii Iemini
17 elevatisque oculis vidit senex sedentem hominem cum sarcinulis suis in platea civitatis et dixit
ad eum unde venis et quo vadis 18 qui respondit ei profecti sumus de Bethleem Iuda et pergimus
ad locum nostrum qui est in latere montis Ephraim unde ieramus Bethleem et nunc vadimus ad
domum Dei nullusque nos sub tectum suum vult recipere 19 habentes paleas et faenum in asinorum
pabulum et panem ac vinum in meos et ancillae tuae usus et pueri qui mecum est nulla re indigemus
nisi hospitio 20 cui respondit senex pax tecum sit ego praebebo omnia quae necessaria sunt tantum
quaeso ne in platea maneas 21 introduxitque eum in domum suam et pabulum asinis praebuit ac
postquam laverunt pedes suos recepit eos in convivium 22 illis epulantibus et post laborem itineris
cibo ac potu reficientibus corpora venerunt viri civitatis illius filii Belial id est absque iugo et
circumdantes domum senis fores pulsare coeperunt clamantes ad dominum domus atque dicentes
educ virum qui ingressus est domum tuam ut abutamur eo 23 egressusque est ad eos senex et ait
nolite fratres nolite facere malum hoc quia ingressus est homo hospitium meum et cessate ab hac
stultitia 24 habeo filiam virginem et hic homo habet concubinam educam eas ad vos ut humilietis
eas et vestram libidinem conpleatis tantum obsecro ne scelus hoc contra naturam operemini in

virum [25] nolebant adquiescere sermonibus eius quod cernens homo eduxit ad eos concubinam
suam et eis tradidit inludendam qua cum tota nocte abusi essent dimiserunt eam mane [26] at mulier
recedentibus tenebris venit ad ostium domus ubi manebat dominus suus et ibi corruit [27] mane facto
surrexit homo et aperuit ostium ut coeptam expleret viam et ecce concubina eius iacebat ante ostium
sparsis in limine manibus [28] cui ille putans eam quiescere loquebatur surge ut ambulemus qua nihil
respondente intellegens quod erat tulit eam et inposuit asino reversusque est in domum suam
[29] quam cum esset ingressus arripuit gladium et cadaver uxoris cum ossibus suis in duodecim partes
ac frusta concidens misit in omnes terminos Israhel [30] quod cum vidissent singuli conclamabant
numquam res talis facta est in Israhel ex eo die quo ascenderunt patres nostri de Aegypto usque in
praesens tempus ferte sententiam et in commune decernite quid facto opus sit

Chapter 20

[1] egressi sunt itaque omnes filii Israhel et pariter congregati quasi vir unus de Dan usque Bersabee
et terra Galaad ad Dominum in Maspha [2] omnesque anguli populorum et cunctae tribus Israhel in
ecclesiam populi Dei convenerunt quadringenta milia peditum pugnatorum [3] nec latuit filios
Beniamin quod ascendissent filii Israhel in Maspha interrogatusque Levita maritus mulieris
interfectae quomodo tantum scelus perpetratum esset [4] respondit veni in Gabaa Beniamin cum
uxore mea illucque deverti [5] et ecce homines civitatis illius circumdederunt nocte domum in qua
manebam volentes me occidere et uxorem meam incredibili libidinis furore vexantes denique mortua
est [6] quam arreptam in frusta concidi misique partes in omnes terminos possessionis vestrae quia
numquam tantum nefas et tam grande piaculum factum est in Israhel [7] adestis omnes filii Israhel
decernite quid facere debeatis [8] stansque omnis populus quasi unius hominis sermone respondit
non recedemus in tabernacula nostra nec suam quisquam intrabit domum [9] sed hoc contra Gabaa
in commune faciemus [10] decem viri eligantur e centum ex omnibus tribubus Israhel et centum de
mille et mille de decem milibus ut conportent exercitui cibaria et possimus pugnantes contra Gabaa
Beniamin reddere ei pro scelere quod meretur [11] convenitque universus Israhel ad civitatem quasi
unus homo eadem mente unoque consilio [12] et miserunt nuntios ad omnem tribum Beniamin qui

dicerent cur tantum nefas in vobis reppertum est 13 tradite homines de Gabaa qui hoc flagitium
perpetrarunt ut moriantur et auferatur malum de Israhel qui noluerunt fratrum suorum filiorum
Israhel audire mandatum 14 sed ex cunctis urbibus quae suae sortis erant convenerunt in Gabaa ut
illis ferrent auxilium et contra universum Israhel populum dimicarent 15 inventique sunt viginti
quinque milia de Beniamin educentium gladium praeter habitatores Gabaa 16 qui septingenti erant
viri fortissimi ita sinistra ut dextra proeliantes et sic fundis ad certum iacientes lapides ut capillum
quoque possent percutere et nequaquam in alteram partem ictus lapidis deferretur 17 virorum quoque
Israhel absque filiis Beniamin inventa sunt quadringenta milia educentium gladios et paratorum ad
pugnam 18 qui surgentes venerunt in domum Dei hoc est in Silo consulueruntque eum atque dixerunt
quis erit in exercitu nostro princeps certaminis contra filios Beniamin quibus respondit Dominus
Iudas sit dux vester 19 statimque filii Israhel surgentes mane castrametati sunt iuxta Gabaa 20 et
inde procedentes ad pugnam contra Beniamin urbem obpugnare coeperunt 21 egressique filii
Beniamin de Gabaa occiderunt de filiis Israhel die illo viginti duo milia viros 22 rursum filii Israhel
et fortitudine et numero confidentes in eodem loco in quo prius certaverant aciem direxerunt 23 ita
tamen ut prius ascenderent et flerent coram Domino usque ad noctem consulerentque eum et dicerent
debeo ultra procedere ad dimicandum contra filios Beniamin fratres meos an non quibus ille respondit
ascendite ad eum et inite certamen 24 cumque filii Israhel altero die contra Beniamin ad proelium
processissent 25 eruperunt filii Beniamin de portis Gabaa et occurrentes eis tanta in illos caede
baccati sunt ut decem et octo milia virorum educentium gladium prosternerent 26 quam ob rem
omnes filii Israhel venerunt in domum Dei et sedentes flebant coram Domino ieiunaveruntque illo
die usque ad vesperam et obtulerunt ei holocausta et pacificas victimas 27 et super statu suo
interrogaverunt eo tempore ibi erat arca foederis Dei 28 et Finees filius Eleazari filii Aaron
praepositus domus consuluerunt igitur Dominum atque dixerunt exire ultra debemus ad pugnam
contra filios Beniamin fratres nostros an quiescere quibus ait Dominus ascendite cras enim tradam
eos in manus vestras 29 posueruntque filii Israhel insidias per circuitum urbis Gabaa 30 et tertia
vice sicut semel et bis contra Beniamin exercitum produxerunt 31 sed et filii Beniamin audacter
eruperunt de civitate et fugientes adversarios longius persecuti sunt ita ut vulnerarent ex eis sicut
primo et secundo die et caederent per duas semitas terga vertentes quarum una ferebat in Bethel
altera in Gabaa atque prosternerent triginta circiter viros 32 putaverunt enim solito eos more cedere
qui fugam arte simulantes iniere consilium ut abstraherent eos de civitate et quasi fugientes ad

supradictas semitas perducerent 33 omnes itaque filii Israhel surgentes de sedibus suis tetenderunt
aciem in loco qui vocatur Baalthamar insidiae quoque quae circa urbem erant paulatim se aperire
coeperunt 34 et ab occidentali urbis parte procedere sed et alia decem milia virorum de universo
Israhel habitatores urbis ad certamina provocabant ingravatumque est bellum contra filios Beniamin
et non intellexerunt quod ex omni parte illis instaret interitus 35 percussitque eos Dominus in
conspectu filiorum Israhel et interfecerunt ex eis in illo die viginti quinque milia et centum viros
omnes bellatores et educentes gladium 36 filii autem Beniamin cum se inferiores esse vidissent
coeperunt fugere quod cernentes filii Israhel dederunt eis ad fugiendum locum ut ad praeparatas
insidias devenirent quas iuxta urbem posuerant 37 qui cum repente de latibulis surrexissent et
Beniamin terga caedentibus daret ingressi sunt civitatem et percusserunt eam in ore gladii 38 signum
autem dederant filii Israhel his quos in insidiis conlocaverant ut postquam urbem cepissent ignem
accenderent et ascendente in altum fumo captam urbem demonstrarent 39 quod cum cernerent filii
Israhel in ipso certamine positi putaverunt enim filii Beniamin eos fugere et instantius sequebantur
caesis de exercitu eorum triginta viris 40 et viderent quasi columnam fumi de civitate conscendere
Beniamin quoque retro aspiciens captam cerneret civitatem et flammas in sublime ferri 41 qui prius
simulaverant fugam versa facie fortius resistebant quod cum vidissent filii Beniamin in fugam versi
sunt 42 et ad viam deserti ire coeperunt illuc quoque eos adversariis persequentibus sed et hii qui
urbem succenderant occurrerunt eis 43 atque ita factum est ut ex utraque parte ab hostibus
caederentur nec erat ulla morientium requies ceciderunt atque prostrati sunt ad orientalem plagam
urbis Gabaa 44 fuerunt autem qui in eodem loco interfecti sunt decem et octo milia virorum omnes
robustissimi pugnatores 45 quod cum vidissent qui remanserant de Beniamin fugerunt in solitudinem
et pergebant ad petram cuius vocabulum est Remmon in illa quoque fuga palantes et in diversa
tendentes occiderunt quinque milia viros et cum ultra tenderent persecuti sunt eos et interfecerunt
etiam alios duo milia 46 et sic factum est ut omnes qui ceciderant de Beniamin in diversis locis
essent viginti quinque milia pugnatores ad bella promptissimi 47 remanserunt itaque de omni
numero Beniamin qui evadere potuerant et fugere in solitudinem sescenti viri sederuntque in petra
Remmon mensibus quattuor 48 regressi autem filii Israhel omnes reliquias civitatis a viris usque
ad iumenta gladio percusserunt cunctasque urbes et viculos Beniamin vorax flamma consumpsit

Chapter 21

1
iuraverunt quoque filii Israhel in Maspha et dixerunt nullus nostrum dabit filiis Beniamin de
2
filiabus suis uxorem veneruntque omnes ad domum Dei in Silo et in conspectu eius sedentes
3
usque ad vesperam levaverunt vocem et magno ululatu coeperunt flere dicentes quare Domine
4
Deus Israhel factum est hoc malum in populo tuo ut hodie una tribus auferretur ex nobis altera
autem die diluculo consurgentes extruxerunt altare obtuleruntque ibi holocausta et pacificas victimas
5
et dixerunt quis non ascendit in exercitu Domini de universis tribubus Israhel grandi enim se
6
iuramento constrinxerant cum essent in Maspha interfici eos qui defuissent ductique paenitentia
7
filii Israhel super fratre suo Beniamin coeperunt dicere ablata est una tribus de Israhel unde uxores
8
accipient omnes enim in commune iuravimus non daturos nos his filias nostras idcirco dixerunt
quis est de universis tribubus Israhel qui non ascendit ad Dominum in Maspha et ecce inventi sunt
9
habitatores Iabisgalaad in illo exercitu non fuisse eo quoque tempore cum essent in Silo nullus
10
ex eis ibi reppertus est miserunt itaque decem milia viros robustissimos et praeceperunt eis ite
11
et percutite habitatores Iabisgalaad in ore gladii tam uxores quam parvulos eorum et hoc erit
quod observare debetis omne generis masculini et mulieres quae cognoverunt viros interficite
12
inventaeque sunt de Iabisgalaad quadringentae virgines quae nescierunt viri torum et adduxerunt
13
eas in castra in Silo in terra Chanaan miseruntque nuntios ad filios Beniamin qui erant in petra
14
Remmon et praeceperunt eis ut eos in pace susciperent veneruntque filii Beniamin in illo tempore
et datae sunt eis uxores de filiabus Iabisgalaad alias autem non reppererunt quas simili modo
15
traderent universusque Israhel valde doluit et egit paenitudinem super interfectione unius tribus
16
ex Israhel dixeruntque maiores natu quid faciemus reliquis qui non acceperunt uxores omnes in
17
Beniamin feminae conciderunt et magna nobis cura ingentique studio providendum est ne una
18
tribus deleatur ex Israhel filias nostras eis dare non possumus constricti iuramento et maledictione
19
qua diximus maledictus qui dederit de filiabus suis uxorem Beniamin ceperuntque consilium
atque dixerunt ecce sollemnitas Domini est in Silo anniversaria quae sita est ad septentrionem urbis
Bethel et ad orientalem plagam viae quae de Bethel tendit ad Sycimam et ad meridiem oppidi
20 21
Lebona praeceperuntque filiis Beniamin atque dixerunt ite et latete in vineis cumque videritis
filias Silo ad ducendos choros ex more procedere exite repente de vineis et rapite eas singuli uxores
22
singulas et pergite in terram Beniamin cumque venerint patres earum ac fratres et adversum vos

queri coeperint atque iurgari dicemus eis miseremini eorum non enim rapuerunt eas iure bellantium
atque victorum sed rogantibus ut acciperent non dedistis et a vestra parte peccatum est [23] feceruntque
filii Beniamin ut sibi fuerat imperatum et iuxta numerum suum rapuerunt sibi de his quae ducebant
choros uxores singulas abieruntque in possessionem suam aedificantes urbes et habitantes in eis

Ruth

Chapter 1

[1] in diebus unius iudicis quando iudices praeerant facta est fames in terra abiitque homo de
Bethleem Iuda ut peregrinaretur in regione moabitide cum uxore sua ac duobus liberis [2] ipse
vocabatur Helimelech uxor eius Noemi e duobus filiis alter Maalon et alter Chellion Ephrathei de
Bethleem Iuda ingressique regionem moabitidem morabantur ibi [3] et mortuus est Helimelech
maritus Noemi remansitque ipsa cum filiis [4] qui acceperunt uxores moabitidas quarum una vocabatur
Orpha altera Ruth manseruntque ibi decem annis [5] et ambo mortui sunt Maalon videlicet et Chellion
remansitque mulier orbata duobus liberis ac marito [6] et surrexit ut in patriam pergeret cum utraque
nuru sua de regione moabitide audierat enim quod respexisset Dominus populum suum et dedisset
eis escas [7] egressa est itaque de loco peregrinationis suae cum utraque nuru et iam in via posita
revertendi in terram Iuda [8] dixit ad eas ite in domum matris vestrae faciat Dominus vobiscum
misericordiam sicut fecistis cum mortuis et mecum [9] det vobis invenire requiem in domibus virorum
quos sortiturae estis et osculata est eas quae elevata voce flere coeperunt [10] et dicere tecum pergemus
ad populum tuum [11] quibus illa respondit revertimini filiae mi cur venitis mecum num ultra habeo
filios in utero meo ut viros ex me sperare possitis [12] revertimini filiae mi abite iam enim senectute
confecta sum nec apta vinculo coniugali etiam si possem hac nocte concipere et parere filios [13] si
eos expectare velitis donec crescant et annos impleant pubertatis ante eritis vetulae quam nubatis
nolite quaeso filiae mi quia vestra angustia me magis premit et egressa est manus Domini contra
me [14] elevata igitur voce rursum flere coeperunt Orpha osculata socrum est ac reversa Ruth adhesit
socrui suae [15] cui dixit Noemi en reversa est cognata tua ad populum suum et ad deos suos vade

16
cum ea quae respondit ne adverseris mihi ut relinquam te et abeam quocumque perrexeris pergam
17
ubi morata fueris et ego pariter morabor populus tuus populus meus et Deus tuus Deus meus quae
te morientem terra susceperit in ea moriar ibique locum accipiam sepulturae haec mihi faciat Deus
18
et haec addat si non sola mors me et te separaverit videns ergo Noemi quod obstinato Ruth
animo decrevisset secum pergere adversari noluit nec ultra ad suos reditum persuadere
19
profectaeque sunt simul et venerunt in Bethleem quibus urbem ingressis velox apud cunctos
20
fama percrebuit dicebantque mulieres haec est illa Noemi quibus ait ne vocetis me Noemi id est
pulchram sed vocate me Mara hoc est amaram quia valde me amaritudine replevit Omnipotens
21
egressa sum plena et vacuam reduxit me Dominus cur igitur vocatis me Noemi quam humiliavit
22
Dominus et adflixit Omnipotens venit ergo Noemi cum Ruth Moabitide nuru sua de terra
peregrinationis suae ac reversa est in Bethleem quando primum hordea metebantur

Chapter 2

1
erat autem vir Helimelech consanguineus homo potens et magnarum opum nomine Booz
2
dixitque Ruth Moabitis ad socrum suam si iubes vadam in agrum et colligam spicas quae metentium
fugerint manus ubicumque clementis in me patris familias repperero gratiam cui illa respondit vade
3
filia mi abiit itaque et colligebat spicas post terga metentium accidit autem ut ager ille haberet
4
dominum Booz qui erat de cognatione Helimelech et ecce ipse veniebat de Bethleem dixitque
5
messoribus Dominus vobiscum qui responderunt ei benedicat tibi Dominus dixitque Booz iuveni
6
qui messoribus praeerat cuius est haec puella qui respondit haec est Moabitis quae venit cum
7
Noemi de regione moabitide et rogavit ut spicas colligeret remanentes sequens messorum vestigia
8
et de mane usque nunc stat in agro et ne ad momentum quidem domum reversa est et ait Booz
ad Ruth audi filia ne vadas ad colligendum in alterum agrum nec recedas ab hoc loco sed iungere
9
puellis meis et ubi messuerint sequere mandavi enim pueris meis ut nemo tibi molestus sit sed
10
etiam si sitieris vade ad sarcinulas et bibe aquas de quibus et pueri bibunt quae cadens in faciem
suam et adorans super terram dixit ad eum unde mihi hoc ut invenirem gratiam ante oculos tuos et
11
nosse me dignareris peregrinam mulierem cui ille respondit nuntiata sunt mihi omnia quae feceris

socrui tuae post mortem viri tui et quod dereliqueris parentes tuos et terram in qua nata es et veneris
12
ad populum quem ante nesciebas reddat tibi Dominus pro opere tuo et plenam mercedem recipias
13
a Domino Deo Israhel ad quem venisti et sub cuius confugisti alas quae ait inveni gratiam ante
oculos tuos domine mi qui consolatus es me et locutus es ad cor ancillae tuae quae non sum similis
14
unius puellarum tuarum dixitque ad eam Booz quando hora vescendi fuerit veni huc et comede
panem et intingue buccellam tuam in aceto sedit itaque ad messorum latus et congessit pulentam
15
sibi comeditque et saturata est et tulit reliquias atque inde surrexit ut spicas ex more colligeret
praecepit autem Booz pueris suis dicens etiam si vobiscum metere voluerit ne prohibeatis eam
16
et de vestris quoque manipulis proicite de industria et remanere permittite ut absque rubore
17
colligat et colligentem nemo corripiat collegit ergo in agro usque ad vesperam et quae collegerat
18
virga caedens et excutiens invenit hordei quasi oephi mensuram id est tres modios quos portans
reversa est in civitatem et ostendit socrui suae insuper protulit et dedit ei de reliquiis cibi sui quo
19
saturata fuerat dixitque ei socrus ubi hodie collegisti et ubi fecisti opus sit benedictus qui misertus
20
est tui indicavitque ei apud quem esset operata et nomen dixit viri quod Booz vocaretur cui
respondit Noemi benedictus sit a Domino quoniam eandem gratiam quam praebuerat vivis servavit
21
et mortuis rursumque propinquus ait noster est homo et Ruth hoc quoque inquit praecepit mihi
22
ut tamdiu messoribus eius iungerer donec omnes segetes meterentur cui dixit socrus melius est
23
filia mi ut cum puellis eius exeas ad metendum ne in alieno agro quispiam resistat tibi iuncta
est itaque puellis Booz et tamdiu cum eis messuit donec hordea et triticum in horreis conderentur

Chapter 3

1
postquam autem reversa est ad socrum suam audivit ab ea filia mi quaeram tibi requiem et
2
providebo ut bene sit tibi Booz iste cuius puellis in agro iuncta es propinquus est noster et hac
3
nocte aream hordei ventilat lava igitur et unguere et induere cultioribus vestimentis ac descende
4
in aream non te videat homo donec esum potumque finierit quando autem ierit ad dormiendum
nota locum in quo dormiat veniesque et discoperies pallium quo operitur a parte pedum et proicies
5
te et ibi iacebis ipse autem dicet tibi quid agere debeas quae respondit quicquid praeceperis faciam

6
descenditque in aream et fecit omnia quae sibi imperaverat socrus 7 cumque comedisset Booz et
bibisset et factus esset hilarior issetque ad dormiendum iuxta acervum manipulorum venit abscondite
et discoperto a pedibus eius pallio se proiecit 8 et ecce nocte iam media expavit homo et conturbatus
est viditque mulierem iacentem ad pedes suos 9 et ait illi quae es illaque respondit ego sum Ruth
ancilla tua expande pallium tuum super famulam tuam quia propinquus es 10 et ille benedicta inquit
es Domino filia et priorem misericordiam posteriore superasti quia non es secuta iuvenes pauperes
sive divites 11 noli ergo metuere sed quicquid dixeris mihi faciam tibi scit enim omnis populus qui
habitat intra portas urbis meae mulierem te esse virtutis 12 nec abnuo me propinquum sed est alius
me propinquior 13 quiesce hac nocte et facto mane si te voluerit propinquitatis iure retinere bene
res acta est sin autem ille noluerit ego te absque ulla dubitatione suscipiam vivit Dominus dormi
usque mane 14 dormivit itaque ad pedes eius usque ad noctis abscessum surrexitque antequam
homines se cognoscerent mutuo et dixit Booz cave ne quis noverit quod huc veneris 15 et rursum
expande inquit palliolum tuum quo operiris et tene utraque manu qua extendente et tenente mensus
est sex modios hordei et posuit super eam quae portans ingressa est civitatem 16 et venit ad socrum
suam quae dixit ei quid egisti filia narravitque ei omnia quae sibi fecisset homo 17 et ait ecce sex
modios hordei dedit mihi et ait nolo vacuam te reverti ad socrum tuam 18 dixitque Noemi expecta
filia donec videamus quem res exitum habeat neque enim cessabit homo nisi conpleverit quod
locutus est

Chapter 4

1
ascendit ergo Booz ad portam et sedit ibi cumque vidisset propinquum praeterire de quo prius
sermo habitus est dixit ad eum declina paulisper et sede hic vocans eum nomine suo qui devertit
et sedit 2 tollens autem Booz decem viros de senioribus civitatis dixit ad eos sedete hic 3 quibus
residentibus locutus est ad propinquum partem agri fratris nostri Helimelech vendit Noemi quae
reversa est de regione moabitide 4 quod audire te volui et tibi dicere coram cunctis sedentibus et
maioribus natu de populo meo si vis possidere iure propinquitatis eme et posside sin autem tibi
displicet hoc ipsum indica mihi ut sciam quid facere debeam nullus est enim propinquus excepto
te qui prior es et me qui secundus sum at ille respondit ego agrum emam 5 cui dixit Booz quando
emeris agrum de manu mulieris Ruth quoque Moabitidem quae uxor defuncti fuit debes accipere

ut suscites nomen propinqui tui in hereditate sua [6] qui respondit cedo iure propinquitatis neque
enim posteritatem familiae meae delere debeo tu meo utere privilegio quo me libenter carere
profiteor [7] hic autem erat mos antiquitus in Israhel inter propinquos et si quando alter alteri suo
iure cedebat ut esset firma concessio solvebat homo calciamentum suum et dabat proximo suo hoc
erat testimonium cessionis in Israhel [8] dixit ergo propinquus Booz tolle calciamentum quod statim
solvit de pede suo [9] at ille maioribus natu et universo populo testes inquit vos estis hodie quod
possederim omnia quae fuerunt Helimelech et Chellion et Maalon tradente Noemi [10] et Ruth
Moabitidem uxorem Maalon in coniugium sumpserim ut suscitem nomen defuncti in hereditate
sua ne vocabulum eius de familia sua ac fratribus et populo deleatur vos inquam huius rei testes
estis [11] respondit omnis populus qui erat in porta et maiores natu nos testes sumus faciat Dominus
hanc mulierem quae ingreditur domum tuam sicut Rachel et Liam quae aedificaverunt domum
Israhel ut sit exemplum virtutis in Ephrata et habeat celebre nomen in Bethleem [12] fiatque domus
tua sicut domus Phares quem Thamar peperit Iudae de semine quod dederit Dominus tibi ex hac
puella [13] tulit itaque Booz Ruth et accepit uxorem ingressusque est ad eam et dedit illi Dominus
ut conciperet et pareret filium [14] dixeruntque mulieres ad Noemi benedictus Dominus qui non est
passus ut deficeret successor familiae tuae et vocaretur nomen eius in Israhel [15] et habeas qui
consoletur animam tuam et enutriat senectutem de nuru enim tua natus est quae te diligit et multo
tibi est melior quam si septem haberes filios [16] susceptumque Noemi puerum posuit in sinu suo et
nutricis ac gerulae officio fungebatur [17] vicinae autem mulieres congratulantes ei et dicentes natus
est filius Noemi vocaverunt nomen eius Obed hic est pater Isai patris David [18] hae sunt generationes
Phares Phares genuit Esrom [19] Esrom genuit Aram Aram genuit Aminadab [20] Aminadab genuit
Naasson Naasson genuit Salma [21] Salma genuit Booz Booz genuit Obed

1 Samuel

Chapter 1

1
fuit vir unus de Ramathaimsophim de monte Ephraim et nomen eius Helcana filius Hieroam
2
filii Heliu filii Thau filii Suph Ephratheus et habuit duas uxores nomen uni Anna et nomen
3
secundae Fenenna fueruntque Fenennae filii Annae autem non erant liberi et ascendebat vir ille
de civitate sua statutis diebus ut adoraret et sacrificaret Domino exercituum in Silo erant autem ibi
4
duo filii Heli Ofni et Finees sacerdotes Domini venit ergo dies et immolavit Helcana deditque
5
Fenennae uxori suae et cunctis filiis eius et filiabus partes Annae autem dedit partem unam tristis
6
quia Annam diligebat Dominus autem concluserat vulvam eius adfligebat quoque eam aemula
eius et vehementer angebat in tantum ut exprobraret quod conclusisset Dominus vulvam eius
7
sicque faciebat per singulos annos cum redeunte tempore ascenderent templum Domini et sic
8
provocabat eam porro illa flebat et non capiebat cibum dixit ergo ei Helcana vir suus Anna cur
fles et quare non comedis et quam ob rem adfligitur cor tuum numquid non ego melior sum tibi
9
quam decem filii surrexit autem Anna postquam comederat in Silo et biberat et Heli sacerdote
10
sedente super sellam ante postes templi Domini cum esset amaro animo oravit Dominum flens
11
largiter et votum vovit dicens Domine exercituum si respiciens videris adflictionem famulae
tuae et recordatus mei fueris nec oblitus ancillae tuae dederisque servae tuae sexum virilem dabo
12
eum Domino omnes dies vitae eius et novacula non ascendet super caput eius factum est ergo
13
cum illa multiplicaret preces coram Domino ut Heli observaret os eius porro Anna loquebatur
in corde suo tantumque labia illius movebantur et vox penitus non audiebatur aestimavit igitur eam
14
15
Heli temulentam dixitque ei usquequo ebria eris digere paulisper vinum quo mades respondens
Anna nequaquam inquit domine mi nam mulier infelix nimis ego sum vinumque et omne quod
16
inebriare potest non bibi sed effudi animam meam in conspectu Domini ne reputes ancillam
tuam quasi unam de filiabus Belial quia ex multitudine doloris et maeroris mei locuta sum usque
17
in praesens tunc Heli ait ei vade in pace et Deus Israhel det tibi petitionem quam rogasti eum
18
et illa dixit utinam inveniat ancilla tua gratiam in oculis tuis et abiit mulier in viam suam et
19
comedit vultusque eius non sunt amplius in diversa mutati et surrexerunt mane et adoraverunt
coram Domino reversique sunt et venerunt in domum suam Ramatha cognovit autem Helcana
20
Annam uxorem suam et recordatus est eius Dominus et factum est post circulum dierum concepit
Anna et peperit filium vocavitque nomen eius Samuhel eo quod a Domino postulasset eum
21
ascendit autem vir Helcana et omnis domus eius ut immolaret Domino hostiam sollemnem et

votum suum 22 et Anna non ascendit dixit enim viro suo non vadam donec ablactetur infans et
ducam eum et appareat ante conspectum Domini et maneat ibi iugiter 23 et ait ei Helcana vir suus
fac quod bonum tibi videtur et mane donec ablactes eum precorque ut impleat Dominus verbum
suum mansit ergo mulier et lactavit filium suum donec amoveret eum a lacte 24 et adduxit eum
secum postquam ablactaverat in vitulis tribus et tribus modiis farinae et amphora vini et adduxit
eum ad domum Domini in Silo puer autem erat adhuc infantulus 25 et immolaverunt vitulum et
obtulerunt puerum Heli 26 et ait obsecro mi domine vivit anima tua domine ego sum illa mulier
quae steti coram te hic orans Dominum 27 pro puero isto oravi et dedit Dominus mihi petitionem
meam quam postulavi eum 28 idcirco et ego commodavi eum Domino cunctis diebus quibus fuerit
accommodatus Domino et adoraverunt ibi Dominum et oravit Anna et ait

Chapter 2

1 exultavit cor meum in Domino exaltatum est cornu meum in Domino dilatatum est os meum
super inimicos meos quia laetata sum in salutari tuo 2 non est sanctus ut est Dominus neque enim
est alius extra te et non est fortis sicut Deus noster 3 nolite multiplicare loqui sublimia gloriantes
recedant vetera de ore vestro quoniam Deus scientiarum Dominus est et ipsi praeparantur cogitationes
4 arcus fortium superatus est et infirmi accincti sunt robore 5 saturati prius pro pane se locaverunt
et famelici saturati sunt donec sterilis peperit plurimos et quae multos habebat filios infirmata est
6 Dominus mortificat et vivificat deducit ad infernum et reducit 7 Dominus pauperem facit et ditat
humiliat et sublevat 8 suscitat de pulvere egenum et de stercore elevat pauperem ut sedeat cum
principibus et solium gloriae teneat Domini enim sunt cardines terrae et posuit super eos orbem
9 pedes sanctorum suorum servabit et impii in tenebris conticescent quia non in fortitudine roborabitur
vir 10 Dominum formidabunt adversarii eius super ipsos in caelis tonabit Dominus iudicabit fines
terrae et dabit imperium regi suo et sublimabit cornu christi sui 11 et abiit Helcana Ramatha in
domum suam puer autem erat minister in conspectu Domini ante faciem Heli sacerdotis 12 porro
filii Heli filii Belial nescientes Dominum 13 neque officium sacerdotum ad populum sed quicumque
immolasset victimam veniebat puer sacerdotis dum coquerentur carnes et habebat fuscinulam

tridentem in manu sua 14 et mittebat eam in lebetem vel in caldariam aut in ollam sive in caccabum
et omne quod levabat fuscinula tollebat sacerdos sibi sic faciebant universo Israheli venientium in
Silo 15 etiam antequam adolerent adipem veniebat puer sacerdotis et dicebat immolanti da mihi
carnem ut coquam sacerdoti non enim accipiam a te carnem coctam sed crudam 16 dicebatque illi
immolans incendatur primum iuxta morem hodie adeps et tolle tibi quantumcumque desiderat anima
tua qui respondens aiebat ei nequaquam nunc enim dabis alioquin tollam vi 17 erat ergo peccatum
puerorum grande nimis coram Domino quia detrahebant homines sacrificio Domini 18 Samuhel
autem ministrabat ante faciem Domini puer accinctus ephod lineo 19 et tunicam parvam faciebat
ei mater sua quam adferebat statutis diebus ascendens cum viro suo ut immolaret hostiam sollemnem
20
et benedixit Heli Helcanae et uxori eius dixitque reddat Dominus tibi semen de muliere hac pro
fenore quod commodasti Domino et abierunt in locum suum 21 visitavit ergo Dominus Annam et
concepit et peperit tres filios et duas filias et magnificatus est puer Samuhel apud Dominum 22 Heli
autem erat senex valde et audivit omnia quae faciebant filii sui universo Israheli et quomodo
dormiebant cum mulieribus quae observabant ad ostium tabernaculi 23 et dixit eis quare facitis res
huiuscemodi quas ego audio res pessimas ab omni populo 24 nolite filii mi non enim est bona fama
quam ego audio ut transgredi faciatis populum Domini 25 si peccaverit vir in virum placari ei potest
Deus si autem in Domino peccaverit vir quis orabit pro eo et non audierunt vocem patris sui quia
voluit Dominus occidere eos 26 puer autem Samuhel proficiebat atque crescebat et placebat tam
Deo quam hominibus 27 venit autem vir Dei ad Heli et ait ad eum haec dicit Dominus numquid
non aperte revelatus sum domui patris tui cum essent in Aegypto in domo Pharaonis 28 et elegi
eum ex omnibus tribubus Israhel mihi in sacerdotem ut ascenderet altare meum et adoleret mihi
incensum et portaret ephod coram me et dedi domui patris tui omnia de sacrificiis filiorum Israhel
29
quare calce abicitis victimam meam et munera mea quae praecepi ut offerrentur in templo et
magis honorasti filios tuos quam me ut comederetis primitias omnis sacrificii Israhel populi mei
30
propterea ait Dominus Deus Israhel loquens locutus sum ut domus tua et domus patris tui
ministraret in conspectu meo usque in sempiternum nunc autem dicit Dominus absit hoc a me sed
quicumque glorificaverit me glorificabo eum qui autem contemnunt me erunt ignobiles 31 ecce
dies veniunt et praecidam brachium tuum et brachium domus patris tui ut non sit senex in domo
tua 32 et videbis aemulum tuum in templo in universis prosperis Israhel et non erit senex in domo

tua omnibus diebus 33 verumtamen non auferam penitus virum ex te ab altari meo sed ut deficiant
oculi tui et tabescat anima tua et pars magna domus tuae morietur cum ad virilem aetatem venerit
34 hoc autem erit tibi signum quod venturum est duobus filiis tuis Ofni et Finees in die uno morientur
ambo 35 et suscitabo mihi sacerdotem fidelem qui iuxta cor meum et animam meam faciat et
aedificabo ei domum fidelem et ambulabit coram christo meo cunctis diebus 36 futurum est autem
ut quicumque remanserit in domo tua veniat ut oretur pro eo et offerat nummum argenteum et
tortam panis dicatque dimitte me obsecro ad unam partem sacerdotalem ut comedam buccellam
panis

Chapter 3

1 puer autem Samuhel ministrabat Domino coram Heli et sermo Domini erat pretiosus in diebus
illis non erat visio manifesta 2 factum est ergo in die quadam Heli iacebat in loco suo et oculi eius
caligaverant nec poterat videre 3 lucerna Dei antequam extingueretur Samuhel autem dormiebat
in templo Domini ubi erat arca Dei 4 et vocavit Dominus Samuhel qui respondens ait ecce ego 5 et
cucurrit ad Heli et dixit ecce ego vocasti enim me qui dixit non vocavi revertere dormi et abiit et
dormivit 6 et adiecit Dominus vocare rursum Samuhel consurgensque Samuhel abiit ad Heli et
dixit ecce ego quia vocasti me qui respondit non vocavi te fili mi revertere et dormi 7 porro Samuhel
necdum sciebat Dominum neque revelatus fuerat ei sermo Domini 8 et adiecit Dominus et vocavit
adhuc Samuhel tertio qui consurgens abiit ad Heli 9 et ait ecce ego quia vocasti me intellexit igitur
Heli quia Dominus vocaret puerum et ait ad Samuhel vade et dormi et si deinceps vocaverit te dices
loquere Domine quia audit servus tuus abiit ergo Samuhel et dormivit in loco suo 10 et venit
Dominus et stetit et vocavit sicut vocaverat secundo Samuhel Samuhel et ait Samuhel loquere quia
audit servus tuus 11 et dixit Dominus ad Samuhel ecce ego facio verbum in Israhel quod quicumque
audierit tinnient ambae aures eius 12 in die illo suscitabo adversum Heli omnia quae locutus sum
super domum eius incipiam et conplebo 13 praedixi enim ei quod iudicaturus essem domum eius
in aeternum propter iniquitatem eo quod noverat indigne agere filios suos et non corripuit eos
14 idcirco iuravi domui Heli quod non expietur iniquitas domus eius victimis et muneribus usque

in aeternum 15 dormivit autem Samuhel usque mane aperuitque ostia domus Domini et Samuhel
timebat indicare visionem Heli 16 vocavit ergo Heli Samuhelem et dixit Samuhel fili mi qui
respondens ait praesto sum 17 et interrogavit eum quis est sermo quem locutus est ad te oro te ne
celaveris me haec faciat tibi Deus et haec addat si absconderis a me sermonem ex omnibus verbis
quae dicta sunt tibi 18 indicavit itaque ei Samuhel universos sermones et non abscondit ab eo et
ille respondit Dominus est quod bonum est in oculis suis faciat 19 crevit autem Samuhel et Dominus
erat cum eo et non cecidit ex omnibus verbis eius in terram 20 et cognovit universus Israhel a Dan
usque Bersabee quod fidelis Samuhel propheta esset Domini 21 et addidit Dominus ut appareret
in Silo quoniam revelatus fuerat Dominus Samuheli in Silo iuxta verbum Domini et evenit sermo
Samuhelis universo Israheli

Chapter 4

1 egressus est namque Israhel obviam Philisthim in proelium et castrametatus est iuxta lapidem
Adiutorii porro Philisthim venerunt in Afec 2 et instruxerunt aciem contra Israhel inito autem
certamine terga vertit Israhel Philistheis et caesa sunt in illo certamine passim per agros quasi
quattuor milia virorum 3 et reversus est populus ad castra dixeruntque maiores natu de Israhel quare
percussit nos Dominus hodie coram Philisthim adferamus ad nos de Silo arcam foederis Domini
et veniat in medium nostri ut salvet nos de manu inimicorum nostrorum 4 misit ergo populus in
Silo et tulerunt inde arcam foederis Domini exercituum sedentis super cherubin erantque duo filii
Heli cum arca foederis Domini Ofni et Finees 5 cumque venisset arca foederis Domini in castra
vociferatus est omnis Israhel clamore grandi et personuit terra 6 et audierunt Philisthim vocem
clamoris dixeruntque quaenam haec est vox clamoris magni in castris Hebraeorum et cognoverunt
quod arca Domini venisset in castra 7 timueruntque Philisthim dicentes venit Deus in castra et
ingemuerunt 8 vae nobis non enim fuit tanta exultatio heri et nudius tertius vae nobis quis nos
servabit de manu deorum sublimium istorum hii sunt dii qui percusserunt Aegyptum omni plaga
in deserto 9 confortamini et estote viri Philisthim ne serviatis Hebraeis sicut illi servierunt vobis
confortamini et bellate 10 pugnaverunt ergo Philisthim et caesus est Israhel et fugit unusquisque

in tabernaculum suum et facta est plaga magna nimis et ceciderunt de Israhel triginta milia peditum
11 et arca Dei capta est duoque filii Heli mortui sunt Ofni et Finees 12 currens autem vir de Beniamin
ex acie venit in Silo in die illo scissa veste et conspersus pulvere caput 13 cumque ille venisset Heli
sedebat super sellam contra viam aspectans erat enim cor eius pavens pro arca Domini vir autem
ille postquam ingressus est nuntiavit urbi et ululavit omnis civitas 14 et audivit Heli sonitum clamoris
dixitque quis est hic sonitus tumultus huius at ille festinavit et venit et adnuntiavit Heli 15 Heli
autem erat nonaginta et octo annorum et oculi eius caligaverant et videre non poterat 16 et dixit ad
Heli ego sum qui veni de proelio et ego qui de acie fugi hodie cui ille ait quid actum est fili mi
17 respondens autem qui nuntiabat fugit inquit Israhel coram Philisthim et ruina magna facta est in
populo insuper et duo filii tui mortui sunt Ofni et Finees et arca Dei capta est 18 cumque ille
nominasset arcam Dei cecidit de sella retrorsum iuxta ostium et fractis cervicibus mortuus est senex
enim erat vir et grandevus et ipse iudicavit Israhel quadraginta annis 19 nurus autem eius uxor
Finees praegnans erat vicinaque partui et audito nuntio quod capta esset arca Dei et mortuus socer
suus et vir suus incurvavit se et peperit inruerant enim in eam dolores subiti 20 in ipso autem
momento mortis eius dixerunt ei quae stabant circa eam ne timeas quia filium peperisti quae non
respondit eis neque animadvertit 21 et vocavit puerum Hicabod dicens translata est gloria de Israhel
quia capta est arca Dei et pro socero suo et pro viro suo 22 et ait translata est gloria ab Israhel eo
quod capta esset arca Dei

Chapter 5

1 Philisthim autem tulerunt arcam Dei et asportaverunt eam a lapide Adiutorii in Azotum
2 tulerunt Philisthim arcam Dei et intulerunt eam in templum Dagon et statuerunt eam iuxta Dagon
3 cumque surrexissent diluculo Azotii altera die ecce Dagon iacebat pronus in terram ante arcam
Domini et tulerunt Dagon et restituerunt eum in loco suo 4 rursumque mane die alio consurgentes
invenerunt Dagon iacentem super faciem suam in terram coram arca Domini caput autem Dagon
et duae palmae manuum eius abscisae erant super limen 5 porro Dagon truncus solus remanserat
in loco suo propter hanc causam non calcant sacerdotes Dagon et omnes qui ingrediuntur templum
eius super limen Dagon in Azoto usque in hodiernum diem 6 adgravata autem est manus Domini

super Azotios et demolitus est eos et percussit in secretiori parte natium Azotum et fines eius
7 videntes autem viri azotii huiuscemodi plagam dixerunt non maneat arca Dei Israhel apud nos
quoniam dura est manus eius super nos et super Dagon deum nostrum 8 et mittentes congregaverunt
omnes satrapas Philisthinorum ad se et dixerunt quid faciemus de arca Dei Israhel responderuntque
Getthei circumducatur arca Dei Israhel et circumduxerunt arcam Dei Israhel 9 illis autem
circumducentibus eam fiebat manus Dei per singulas civitates interfectionis magnae nimis et
percutiebat viros uniuscuiusque urbis a parvo usque ad maiorem et conputrescebant prominentes
extales eorum 10 miserunt ergo arcam Dei in Accaron cumque venisset arca Dei in Accaron
exclamaverunt Accaronitae dicentes adduxerunt ad nos arcam Dei Israhel ut interficiat nos et
populum nostrum 11 miserunt itaque et congregaverunt omnes satrapas Philisthinorum qui dixerunt
dimittite arcam Dei Israhel et revertatur in locum suum et non interficiat nos cum populo nostro
12 fiebat enim pavor mortis in singulis urbibus et gravissima valde manus Dei viri quoque qui mortui
non fuerant percutiebantur in secretiori parte natium et ascendebat ululatus uniuscuiusque civitatis
in caelum

Chapter 6

1 fuit ergo arca Domini in regione Philisthinorum septem mensibus 2 et vocaverunt Philisthim
sacerdotes et divinos dicentes quid faciemus de arca Dei indicate nobis quomodo remittemus eam
in locum suum qui dixerunt 3 si remittitis arcam Dei Israhel nolite dimittere eam vacuam sed quod
debetis reddite ei pro peccato et tunc curabimini et scietis quare non recedat manus eius a vobis
4 qui dixerunt quid est quod pro delicto reddere debeamus ei responderuntque illi 5 iuxta numerum
provinciarum Philisthim quinque anos aureos facietis et quinque mures aureos quia plaga una fuit
omnibus vobis et satrapis vestris facietisque similitudines anorum vestrorum et similitudines murium
qui demoliti sunt terram et dabitis Deo Israhel gloriam si forte relevet manum suam a vobis et a
diis vestris et a terra vestra 6 quare gravatis corda vestra sicut adgravavit Aegyptus et Pharao cor
suum nonne postquam percussus est tunc dimisit eos et abierunt 7 nunc ergo arripite et facite
plaustrum novum unum et duas vaccas fetas quibus non est inpositum iugum iungite in plaustro et
recludite vitulos earum domi 8 tolletisque arcam Domini et ponetis in plaustro et vasa aurea quae
exsolvistis ei pro delicto ponetis in capsella ad latus eius et dimittite eam ut vadat 9 et aspicietis et
si quidem per viam finium suorum ascenderit contra Bethsames ipse fecit nobis malum hoc grande

sin autem minime sciemus quia nequaquam manus eius tetigit nos sed casu accidit
10 fecerunt ergo illi hoc modo et tollentes duas vaccas quae lactabant vitulos iunxerunt ad plaustrum vitulosque earum concluserunt domi
11 et posuerunt arcam Dei super plaustrum et capsellam quae habebat mures aureos et similitudinem anorum
12 ibant autem in directum vaccae per viam quae ducit Bethsames et itinere uno gradiebantur pergentes et mugientes et non declinabant neque ad dextram neque ad sinistram sed et satrapae Philisthinorum sequebantur usque ad terminos Bethsames
13 porro Bethsamitae metebant triticum in valle et elevantes oculos viderunt arcam et gavisi sunt cum vidissent
14 et plaustrum venit in agrum Iosue Bethsamitae et stetit ibi erat autem ibi lapis magnus et conciderunt ligna plaustri vaccasque inposuerunt super ea holocaustum Domino
15 Levitae autem deposuerunt arcam Dei et capsellam quae erat iuxta eam in qua erant vasa aurea et posuerunt super lapidem grandem viri autem bethsamitae obtulerunt holocausta et immolaverunt victimas in die illa Domino
16 et quinque satrapae Philisthinorum viderunt et reversi sunt in Accaron in die illa
17 hii sunt autem ani aurei quos reddiderunt Philisthim pro delicto Domino Azotus unum Gaza unum Ascalon unum Geth unum Accaron unum
18 et mures aureos secundum numerum urbium Philisthim quinque provinciarum ab urbe murata usque ad villam quae erat absque muro et usque ad Abel magnum super quem posuerunt arcam Domini quae erat usque in illa die in agro Iosue Bethsamitis
19 percussit autem de viris bethsamitibus eo quod vidissent arcam Domini et percussit de populo septuaginta viros et quinquaginta milia plebis luxitque populus quod percussisset Dominus plebem plaga magna
20 et dixerunt viri bethsamitae quis poterit stare in conspectu Domini Dei sancti huius et ad quem ascendet a nobis
21 miseruntque nuntios ad habitatores Cariathiarim dicentes reduxerunt Philisthim arcam Domini descendite et ducite eam ad vos

Chapter 7

1 venerunt ergo viri Cariathiarim et duxerunt arcam Domini et intulerunt eam in domum Abinadab in Gabaa Eleazarum autem filium eius sanctificaverunt ut custodiret arcam Domini
2 et factum est ex qua die mansit arca in Cariathiarim multiplicati sunt dies erat quippe iam annus vicesimus et requievit omnis domus Israhel post Dominum
3 ait autem Samuhel ad universam domum Israhel dicens si in toto corde vestro revertimini ad Dominum auferte deos alienos de medio vestrum et Astharoth et praeparate corda vestra Domino et servite ei soli et eruet vos de manu Philisthim

4
abstulerunt ergo filii Israhel Baalim et Astharoth et servierunt Domino soli 5 dixit autem Samuhel
6
congregate universum Israhel in Masphat ut orem pro vobis Dominum et convenerunt in Masphat
hauseruntque aquam et effuderunt in conspectu Domini et ieiunaverunt in die illa et dixerunt ibi
7
peccavimus Domino iudicavitque Samuhel filios Israhel in Masphat et audierunt Philisthim quod
congregati essent filii Israhel in Masphat et ascenderunt satrapae Philisthinorum ad Israhel quod
8
cum audissent filii Israhel timuerunt a facie Philisthinorum dixeruntque ad Samuhel ne cesses
9
pro nobis clamare ad Dominum Deum nostrum ut salvet nos de manu Philisthinorum tulit autem
Samuhel agnum lactantem unum et obtulit illum holocaustum integrum Domino et clamavit Samuhel
10
ad Dominum pro Israhel et exaudivit eum Dominus factum est ergo cum Samuhel offerret
holocaustum Philistheos inire proelium contra Israhel intonuit autem Dominus fragore magno in
11
die illa super Philisthim et exterruit eos et caesi sunt a filiis Israhel egressique viri Israhel de
Masphat persecuti sunt Philistheos et percusserunt eos usque ad locum qui erat subter Bethchar
12
tulit autem Samuhel lapidem unum et posuit eum inter Masphat et inter Sen et vocavit nomen
13
eius lapis Adiutorii dixitque hucusque auxiliatus est nobis Dominus et humiliati sunt Philisthim
nec adposuerunt ultra ut venirent in terminos Israhel facta est itaque manus Domini super Philistheos
14
cunctis diebus Samuhel et redditae sunt urbes quas tulerant Philisthim ab Israhel Israheli ab
Accaron usque Geth et terminos suos liberavit Israhel de manu Philisthinorum eratque pax inter
15 16
Israhel et Amorreum iudicabat quoque Samuhel Israhel cunctis diebus vitae suae et ibat per
singulos annos circumiens Bethel et Galgal et Masphat et iudicabat Israhelem in supradictis locis
17
revertebaturque in Ramatha ibi enim erat domus eius et ibi iudicabat Israhelem aedificavit etiam
ibi altare Domino

Chapter 8

1
factum est autem cum senuisset Samuhel posuit filios suos iudices Israhel 2 fuitque nomen
3
filii eius primogeniti Iohel et nomen secundi Abia iudicum in Bersabee et non ambulaverunt filii
illius in viis eius sed declinaverunt post avaritiam acceperuntque munera et perverterunt iudicium
4
congregati ergo universi maiores natu Israhel venerunt ad Samuhel in Ramatha 5 dixeruntque ei
ecce tu senuisti et filii tui non ambulant in viis tuis constitue nobis regem ut iudicet nos sicut
6
universae habent nationes displicuitque sermo in oculis Samuhelis eo quod dixissent da nobis

regem ut iudicet nos et oravit Samuhel Dominum 7 dixit autem Dominus ad Samuhel audi vocem
populi in omnibus quae loquuntur tibi non enim te abiecerunt sed me ne regnem super eos 8 iuxta
omnia opera sua quae fecerunt a die qua eduxi eos de Aegypto usque ad diem hanc sicut dereliquerunt
me et servierunt diis alienis sic faciunt etiam tibi 9 nunc ergo audi vocem eorum verumtamen
contestare eos et praedic eis ius regis qui regnaturus est super eos 10 dixit itaque Samuhel omnia
verba Domini ad populum qui petierat a se regem 11 et ait hoc erit ius regis qui imperaturus est
vobis filios vestros tollet et ponet in curribus suis facietque sibi equites et praecursores quadrigarum
suarum 12 et constituet sibi tribunos et centuriones et aratores agrorum suorum et messores segetum
et fabros armorum et curruum suorum 13 filias quoque vestras faciet sibi unguentarias et focarias
et panificas 14 agros quoque vestros et vineas et oliveta optima tollet et dabit servis suis 15 sed et
segetes vestras et vinearum reditus addecimabit ut det eunuchis et famulis suis 16 servos etiam
vestros et ancillas et iuvenes optimos et asinos auferet et ponet in opere suo 17 greges vestros
addecimabit vosque eritis ei servi 18 et clamabitis in die illa a facie regis vestri quem elegistis vobis
et non exaudiet vos Dominus in die illa 19 noluit autem populus audire vocem Samuhel sed dixerunt
nequaquam rex enim erit super nos 20 et erimus nos quoque sicut omnes gentes et iudicabit nos
rex noster et egredietur ante nos et pugnabit bella nostra pro nobis 21 et audivit Samuhel omnia
verba populi et locutus est ea in auribus Domini 22 dixit autem Dominus ad Samuhel audi vocem
eorum et constitue super eos regem et ait Samuhel ad viros Israhel vadat unusquisque in civitatem
suam

Chapter 9

1 et erat vir de Beniamin nomine Cis filius Abihel filii Seror filii Bechoreth filii Afia filii viri
Iemini fortis robore 2 et erat ei filius vocabulo Saul electus et bonus et non erat vir de filiis Israhel
melior illo ab umero et sursum eminebat super omnem populum 3 perierant autem asinae Cis patris
Saul et dixit Cis ad Saul filium suum tolle tecum unum de pueris et consurgens vade et quaere
asinas qui cum transissent per montem Ephraim 4 et per terram Salisa et non invenissent transierunt

5
etiam per terram Salim et non erant sed et per terram Iemini et minime reppererunt cum autem
venissent in terram Suph dixit Saul ad puerum suum qui erat cum eo veni et revertamur ne forte
6
dimiserit pater meus asinas et sollicitus sit pro nobis qui ait ei ecce est vir Dei in civitate hac vir
nobilis omne quod loquitur absque ambiguitate venit nunc ergo eamus illuc si forte indicet nobis
7
de via nostra propter quam venimus dixitque Saul ad puerum suum ecce ibimus quid feremus ad
virum panis defecit in sitarciis nostris et sportulam non habemus ut demus homini Dei nec quicquam
8
aliud rursum puer respondit Sauli et ait ecce inventa est in manu mea quarta pars stateris argenti
9
demus homini Dei ut indicet nobis viam nostram olim in Israhel sic loquebatur unusquisque
vadens consulere Deum venite et eamus ad videntem qui enim propheta dicitur hodie vocabatur
10
olim videns et dixit Saul ad puerum suum optimus sermo tuus veni eamus et ierunt in civitatem
11
in qua erat vir Dei cumque ascenderent clivum civitatis invenerunt puellas egredientes ad
12
hauriendam aquam et dixerunt eis num hic est videns quae respondentes dixerunt illis hic est
ecce ante te festina nunc hodie enim venit in civitate quia sacrificium est hodie populo in excelso
13
ingredientes urbem statim invenietis eum antequam ascendat excelsum ad vescendum neque
enim comesurus est populus donec ille veniat quia ipse benedicit hostiae et deinceps comedunt qui
14
vocati sunt nunc ergo conscendite quia hodie repperietis eum et ascenderunt in civitatem cumque
illi ambularent in medio urbis apparuit Samuhel egrediens obviam eis ut ascenderet in excelsum
15
Dominus autem revelaverat auriculam Samuhel ante unam diem quam veniret Saul dicens
16
hac
ipsa quae nunc est hora cras mittam ad te virum de terra Beniamin et ungues eum ducem super
populum meum Israhel et salvabit populum meum de manu Philisthinorum quia respexi populum
17
meum venit enim clamor eorum ad me cumque aspexisset Samuhel Saulem Dominus ait ei ecce
18
vir quem dixeram tibi iste dominabitur populo meo accessit autem Saul ad Samuhelem in medio
19
portae et ait indica oro mihi ubi est domus videntis et respondit Samuhel Sauli dicens ego sum
videns ascende ante me in excelsum ut comedatis mecum hodie et dimittam te mane et omnia quae
20
sunt in corde tuo indicabo tibi et de asinis quas perdidisti nudius tertius ne sollicitus sis quia
21
inventae sunt et cuius erunt optima quaeque Israhel nonne tibi et omni domui patris tui respondens
autem Saul ait numquid non filius Iemini ego sum de minima tribu Israhel et cognatio mea novissima
22
inter omnes familias de tribu Beniamin quare ergo locutus es mihi sermonem istum adsumens
itaque Samuhel Saulem et puerum eius introduxit eos in triclinium et dedit eis locum in capite
23
eorum qui fuerant invitati erant enim quasi triginta viri dixitque Samuhel coco da partem quam

dedi tibi et praecepi ut reponeres seorsum apud te [24] levavit autem cocus armum et posuit ante
Saul dixitque Samuhel ecce quod remansit pone ante te et comede quia de industria servatum est
tibi quando populum vocavi et comedit Saul cum Samuhel in die illa [25] et descenderunt de excelso
in oppidum et locutus est cum Saul in solario [26] cumque mane surrexissent et iam dilucesceret
vocavit Samuhel Saul in solarium dicens surge ut dimittam te et surrexit Saul egressique sunt ambo
ipse videlicet et Samuhel [27] cumque descenderent in extrema parte civitatis Samuhel dixit ad Saul
dic puero ut antecedat nos et transeat tu autem subsiste paulisper ut indicem tibi verbum Domini

Chapter 10

[1] tulit autem Samuhel lenticulam olei et effudit super caput eius et deosculatus eum ait ecce
unxit te Dominus super hereditatem suam in principem [2] cum abieris hodie a me invenies duos
viros iuxta sepulchrum Rachel in finibus Beniamin in meridie dicentque tibi inventae sunt asinae
ad quas ieras perquirendas et intermissis pater tuus asinis sollicitus est pro vobis et dicit quid faciam
de filio meo [3] cumque abieris inde et ultra transieris et veneris ad quercum Thabor invenient te ibi
tres viri ascendentes ad Deum in Bethel unus portans tres hedos et alius tres tortas panis et alius
portans lagoenam vini [4] cumque te salutaverint dabunt tibi duos panes et accipies de manu eorum
[5] post haec venies in collem Domini ubi est statio Philisthinorum et cum ingressus fueris ibi urbem
obviam habebis gregem prophetarum descendentium de excelso et ante eos psalterium et tympanum
et tibiam et citharam ipsosque prophetantes [6] et insiliet in te spiritus Domini et prophetabis cum
eis et mutaberis in virum alium [7] quando ergo evenerint signa haec omnia tibi fac quaecumque
invenerit manus tua quia Dominus tecum est [8] et descendes ante me in Galgala ego quippe
descendam ad te ut offeras oblationem et immoles victimas pacificas septem diebus expectabis
donec veniam ad te et ostendam tibi quae facias [9] itaque cum avertisset umerum suum ut abiret a
Samuhele inmutavit ei Deus cor aliud et venerunt omnia signa haec in die illa [10] veneruntque ad
praedictum collem et ecce cuneus prophetarum obvius ei et insilivit super eum spiritus Dei et
prophetavit in medio eorum [11] videntes autem omnes qui noverant eum heri et nudius tertius quod
esset cum prophetis et prophetaret dixerunt ad invicem quaenam res accidit filio Cis num et Saul
in prophetis [12] responditque alius ad alterum dicens et quis pater eorum propterea versum est in

proverbium num et Saul inter prophetas [13] cessavit autem prophetare et venit ad excelsum
[14] dixitque patruus Saul ad eum et ad puerum eius quo abistis qui responderunt quaerere asinas
quas cum non repperissemus venimus ad Samuhelem [15] et dixit ei patruus suus indica mihi quid
dixerit tibi Samuhel [16] et ait Saul ad patruum suum indicavit nobis quia inventae essent asinae de
sermone autem regni non indicavit ei quem locutus illi fuerat Samuhel [17] et convocavit Samuhel
populum ad Dominum in Maspha [18] et ait ad filios Israhel haec dicit Dominus Deus Israhel ego
eduxi Israhel de Aegypto et erui vos de manu Aegyptiorum et de manu omnium regum qui
adfligebant vos [19] vos autem hodie proiecistis Deum vestrum qui solus salvavit vos de universis
malis et tribulationibus vestris et dixistis nequaquam sed regem constitue super nos nunc ergo state
coram Domino per tribus vestras et per familias [20] et adplicuit Samuhel omnes tribus Israhel et
cecidit sors tribus Beniamin [21] et adplicuit tribum Beniamin et cognationes eius et cecidit cognatio
Metri et pervenit usque ad Saul filium Cis quaesierunt ergo eum et non est inventus [22] et
consuluerunt post haec Dominum utrumnam venturus esset illuc responditque Dominus ecce
absconditus est domi [23] cucurrerunt itaque et tulerunt eum inde stetitque in medio populi et altior
fuit universo populo ab umero et sursum [24] et ait Samuhel ad omnem populum certe videtis quem
elegit Dominus quoniam non sit similis ei in omni populo et clamavit cunctus populus et ait vivat
rex [25] locutus est autem Samuhel ad populum legem regni et scripsit in libro et reposuit coram
Domino et dimisit Samuhel omnem populum singulos in domum suam [26] sed et Saul abiit in
domum suam in Gabaath et abiit cum eo pars exercitus quorum tetigerat Deus corda [27] filii vero
Belial dixerunt num salvare nos poterit iste et despexerunt eum et non adtulerunt ei munera ille
vero dissimulabat se audire

Chapter 11

[1] ascendit autem Naas Ammonites et pugnare coepit adversus Iabesgalaad dixeruntque omnes
viri Iabes ad Naas habeto nos foederatos et serviemus tibi [2] et respondit ad eos Naas Ammonites
in hoc feriam vobiscum foedus ut eruam omnium vestrum oculos dextros ponamque vos obprobrium
in universo Israhel [3] et dixerunt ad eum seniores Iabes concede nobis septem dies ut mittamus

nuntios in universos terminos Israhel et si non fuerit qui defendat nos egrediemur ad te [4] venerunt
ergo nuntii in Gabaath Saulis et locuti sunt verba audiente populo et levavit omnis populus vocem
suam et flevit [5] et ecce Saul veniebat sequens boves de agro et ait quid habet populus quod plorat
et narraverunt ei verba virorum Iabes [6] et insilivit spiritus Domini in Saul cum audisset verba haec
et iratus est furor eius nimis [7] et adsumens utrumque bovem concidit in frusta misitque in omnes
terminos Israhel per manum nuntiorum dicens quicumque non exierit secutusque fuerit Saul et
Samuhelem sic fiet bubus eius invasit ergo timor Domini populum et egressi sunt quasi vir unus
[8] et recensuit eos in Bezec fueruntque filiorum Israhel trecenta milia virorum autem Iuda triginta
milia [9] et dixerunt nuntiis qui venerant sic dicetis viris qui sunt in Iabesgalaad cras erit vobis salus
cum incaluerit sol venerunt ergo nuntii et adnuntiaverunt viris Iabes qui laetati sunt [10] et dixerunt
mane exibimus ad vos et facietis nobis omne quod placuerit vobis [11] et factum est cum venisset
dies crastinus constituit Saul populum in tres partes et ingressus est media castra in vigilia matutina
et percussit Ammon usque dum incalesceret dies reliqui autem dispersi sunt ita ut non relinquerentur
in eis duo pariter [12] et ait populus ad Samuhel quis est iste qui dixit Saul non regnabit super nos
date viros et interficiemus eos [13] et ait Saul non occidetur quisquam in die hac quia hodie fecit
Dominus salutem in Israhel [14] dixit autem Samuhel ad populum venite et eamus in Galgala et
innovemus ibi regnum [15] et perrexit omnis populus in Galgala et fecerunt ibi regem Saul coram
Domino in Galgala et immolaverunt ibi victimas pacificas coram Domino et laetatus est ibi Saul
et cuncti viri Israhel nimis

Chapter 12

[1] dixit autem Samuhel ad universum Israhel ecce audivi vocem vestram iuxta omnia quae locuti
estis ad me et constitui super vos regem [2] et nunc rex graditur ante vos ego autem senui et incanui
porro filii mei vobiscum sunt itaque conversatus coram vobis ab adulescentia mea usque ad diem
hanc ecce praesto sum [3] loquimini de me coram Domino et coram christo eius utrum bovem
cuiusquam tulerim an asinum si quempiam calumniatus sum si oppressi aliquem si de manu
cuiusquam munus accepi et contemnam illud hodie restituamque vobis [4] et dixerunt non es
calumniatus nos neque oppressisti neque tulisti de manu alicuius quippiam [5] dixitque ad eos testis

Dominus adversus vos et testis christus eius in die hac quia non inveneritis in manu mea quippiam
et dixerunt testis 6 et ait Samuhel ad populum Dominus qui fecit Mosen et Aaron et eduxit patres
nostros de terra Aegypti 7 nunc ergo state ut iudicio contendam adversum vos coram Domino de
omnibus misericordiis Domini quas fecit vobiscum et cum patribus vestris 8 quomodo ingressus
est Iacob in Aegyptum et clamaverunt patres vestri ad Dominum et misit Dominus Mosen et Aaron
et eduxit patres vestros ex Aegypto et conlocavit eos in loco hoc 9 qui obliti sunt Domini Dei sui
et tradidit eos in manu Sisarae magistri militiae Asor et in manu Philisthinorum et in manu regis
Moab et pugnaverunt adversum eos 10 postea autem clamaverunt ad Dominum et dixerunt
peccavimus quia dereliquimus Dominum et servivimus Baalim et Astharoth nunc ergo erue nos de
manu inimicorum nostrorum et serviemus tibi 11 et misit Dominus Hierobaal et Bedan etIeptha
et Samuhel et eruit vos de manu inimicorum vestrorum per circuitum et habitastis confidenter
12 videntes autem quod Naas rex filiorum Ammon venisset adversum vos dixistis mihi nequaquam
sed rex imperabit nobis cum Dominus Deus vester regnaret in vobis 13 nunc ergo praesto est rex
vester quem elegistis et petistis ecce dedit vobis Dominus regem 14 si timueritis Dominum et
servieritis ei et audieritis vocem eius et non exasperaveritis os Domini eritis et vos et rex qui imperat
vobis sequentes Dominum Deum vestrum 15 si autem non audieritis vocem Domini sed
exasperaveritis sermonem Domini erit manus Domini super vos et super patres vestros 16 sed et
nunc state et videte rem istam grandem quam facturus est Dominus in conspectu vestro 17 numquid
non messis tritici est hodie invocabo Dominum et dabit voces et pluvias et scietis et videbitis quia
grande malum feceritis vobis in conspectu Domini petentes super vos regem 18 et clamavit Samuhel
ad Dominum et dedit Dominus voces et pluviam in die illa 19 et timuit omnis populus nimis
Dominum et Samuhelem dixitque universus populus ad Samuhel ora pro servis tuis ad Dominum
Deum tuum ut non moriamur addidimus enim universis peccatis nostris malum ut peteremus nobis
regem 20 dixit autem Samuhel ad populum nolite timere vos fecistis universum malum hoc
verumtamen nolite recedere a tergo Domini et servite Domino in omni corde vestro 21 et nolite
declinare post vana quae non proderunt vobis neque eruent vos quia vana sunt 22 et non derelinquet
Dominus populum suum propter nomen suum magnum quia iuravit Dominus facere vos sibi populum
23 absit autem a me hoc peccatum in Domino ut cessem orare pro vobis et docebo vos viam bonam
et rectam 24 igitur timete Dominum et servite ei in veritate et ex toto corde vestro vidistis enim

magnifica quae in vobis gesserit 25 quod si perseveraveritis in malitia et vos et rex vester pariter
peribitis

Chapter 13

1 filius unius anni Saul cum regnare coepisset duobus autem annis regnavit super Israhel 2 et
elegit sibi Saul tria milia de Israhel et erant cum Saul duo milia in Machmas et in monte Bethel
mille autem cum Ionathan in Gabaath Beniamin porro ceterum populum remisit unumquemque in
tabernacula sua 3 et percussit Ionathan stationem Philisthim quae erat in Gabaa quod cum audissent
Philisthim Saul cecinit bucina in omni terra dicens audiant Hebraei 4 et universus Israhel audivit
huiuscemodi famam percussit Saul stationem Philisthinorum et erexit se Israhel adversum Philisthim
clamavit ergo populus post Saul in Galgala 5 et Philisthim congregati sunt ad proeliandum contra
Israhel triginta milia curruum et sex milia equitum et reliquum vulgus sicut harena quae est in litore
maris plurima et ascendentes castrametati sunt in Machmas ad orientem Bethaven 6 quod cum
vidissent viri Israhel se in arto sitos adflictus est enim populus absconderunt se in speluncis et in
abditis in petris quoque et in antris et in cisternis 7 Hebraei autem transierunt Iordanem terram Gad
et Galaad cumque adhuc esset Saul in Galgal universus populus perterritus est qui sequebatur eum
8 et expectavit septem diebus iuxta placitum Samuhel et non venit Samuhel in Galgala dilapsusque
est populus ab eo 9 ait ergo Saul adferte mihi holocaustum et pacifica et obtulit holocaustum
10 cumque conplesset offerens holocaustum ecce Samuhel veniebat et egressus est Saul obviam ei
ut salutaret eum 11 locutusque est ad eum Samuhel quid fecisti respondit Saul quia vidi quod
dilaberetur populus a me et tu non veneras iuxta placitos dies porro Philisthim congregati fuerant
in Machmas 12 dixi nunc descendent Philisthim ad me in Galgala et faciem Domini non placavi
necessitate conpulsus obtuli holocaustum 13 dixitque Samuhel ad Saul stulte egisti nec custodisti
mandata Domini Dei tui quae praecepit tibi quod si non fecisses iam nunc praeparasset Dominus
regnum tuum super Israhel in sempiternum 14 sed nequaquam regnum tuum ultra consurget quaesivit
sibi Dominus virum iuxta cor suum et praecepit ei Dominus ut esset dux super populum suum eo
quod non servaveris quae praecepit Dominus 15 surrexit autem Samuhel et ascendit de Galgalis in
Gabaa Beniamin et recensuit Saul populum qui inventi fuerant cum eo quasi sescentos viros 16 et
Saul et Ionathan filius eius populusque qui inventus fuerat cum eis erat in Gabaa Beniamin porro

Philisthim consederant in Machmas [17] et egressi sunt ad praedandum de castris Philisthim tres
cunei unus cuneus pergebat contra viam Ephra ad terram Saul [18] porro alius ingrediebatur per viam
Bethoron tertius autem verterat se ad iter termini inminentis valli Seboim contra desertum [19] porro
faber ferrarius non inveniebatur in omni terra Israhel caverant enim Philisthim ne forte facerent
Hebraei gladium aut lanceam [20] descendebat ergo omnis Israhel ad Philisthim ut exacueret
unusquisque vomerem suum et ligonem et securim et sarculum [21] retunsae itaque erant acies
vomerum et ligonum et tridentum et securium usque ad stimulum corrigendum [22] cumque venisset
dies proelii non est inventus ensis et lancea in manu totius populi qui erat cum Saul et cum Ionathan
excepto Saul et Ionathan filio eius [23] egressa est autem statio Philisthim ut transcenderet in Machmas

Chapter 14

[1] et accidit quadam die ut diceret Ionathan filius Saul ad adulescentem armigerum suum veni
et transeamus ad stationem Philisthim quae est trans locum illum patri autem suo hoc ipsum non
indicavit [2] porro Saul morabatur in extrema parte Gabaa sub malogranato quae erat in Magron et
erat populus cum eo quasi sescentorum virorum [3] et Ahias filius Achitob fratris Ichabod filii Finees
qui ortus fuerat ex Heli sacerdote Domini in Silo portabat ephod sed et populus ignorabat quod
isset Ionathan [4] erant autem inter ascensus per quos nitebatur Ionathan transire ad stationem
Philisthinorum eminentes petrae ex utraque parte et quasi in modum dentium scopuli hinc inde
praerupti nomen uni Boses et nomen alteri Sene [5] unus scopulus prominens ad aquilonem ex adverso
Machmas et alter a meridie contra Gabaa [6] dixit autem Ionathan ad adulescentem armigerum suum
veni transeamus ad stationem incircumcisorum horum si forte faciat Dominus pro nobis quia non
est Domino difficile salvare vel in multitudine vel in paucis [7] dixitque ei armiger suus fac omnia
quae placent animo tuo perge quo cupis ero tecum ubicumque volueris [8] et ait Ionathan ecce nos
transimus ad viros istos cumque apparuerimus eis [9] si taliter locuti fuerint ad nos manete donec
veniamus ad vos stemus in loco nostro nec ascendamus ad eos [10] si autem dixerint ascendite ad
nos ascendamus quia tradidit eos Dominus in manibus nostris hoc erit nobis signum [11] apparuit
igitur uterque stationi Philisthinorum dixeruntque Philisthim en Hebraei egrediuntur de cavernis

in quibus absconditi fuerant
12
et locuti sunt viri de statione ad Ionathan et ad armigerum eius dixeruntque ascendite ad nos et ostendimus vobis rem et ait Ionathan ad armigerum suum ascendamus sequere me tradidit enim eos Dominus in manu Israhel
13
ascendit autem Ionathan reptans manibus et pedibus et armiger eius post eum itaque alii cadebant ante Ionathan alios armiger eius interficiebat sequens eum
14
et facta est plaga prima quam percussit Ionathan et armiger eius quasi viginti virorum in media parte iugeri quam par boum in die arare consuevit
15
et factum est miraculum in castris per agros sed et omnis populus stationis eorum qui ierant ad praedandum obstipuit et conturbata est terra et accidit quasi miraculum a Deo
16
et respexerunt speculatores Saul qui erant in Gabaa Beniamin et ecce multitudo prostrata et huc illucque diffugiens
17
et ait Saul populo qui erat cum eo requirite et videte quis abierit ex nobis cumque requisissent reppertum est non adesse Ionathan et armigerum eius
18
et ait Saul ad Ahiam adplica arcam Dei erat enim ibi arca Dei in die illa cum filiis Israhel
19
cumque loqueretur Saul ad sacerdotem tumultus magnus exortus est in castris Philisthinorum crescebatque paulatim et clarius reboabat et ait Saul ad sacerdotem contrahe manum tuam
20
conclamavit ergo Saul et omnis populus qui erat cum eo et venerunt usque ad locum certaminis et ecce versus fuerat gladius uniuscuiusque ad proximum suum et caedes magna nimis
21
sed et Hebraei qui fuerant cum Philisthim heri et nudius tertius ascenderantque cum eis in castris reversi sunt ut essent cum Israhele qui erant cum Saul et Ionathan
22
omnes quoque Israhelitae qui se absconderant in monte Ephraim audientes quod fugissent Philisthim sociaverunt se cum suis in proelio
23
et salvavit Dominus in die illa Israhel pugna autem pervenit usque Bethaven
24
et vir Israhel sociatus sibi est in die illa adiuravit autem Saul populum dicens maledictus vir qui comederit panem usque ad vesperam donec ulciscar de inimicis meis et non manducavit universus populus panem
25
omneque terrae vulgus venit in saltum in quo erat mel super faciem agri
26
ingressus est itaque populus saltum et apparuit fluens mel nullusque adplicuit manum ad os suum timebat enim populus iuramentum
27
porro Ionathan non audierat cum adiuraret pater eius populum extenditque summitatem virgae quam habebat in manu et intinxit in favo mellis et convertit manum suam ad os suum et inluminati sunt oculi eius
28
respondensque unus de populo ait iureiurando constrinxit pater tuus populum dicens maledictus qui comederit panem hodie defecerat autem populus
29
dixitque Ionathan turbavit pater meus terram vidistis ipsi quia inluminati sunt oculi mei eo quod gustaverim paululum de melle isto
30
quanto magis si comedisset populus de praeda

inimicorum suorum quam repperit nonne maior facta fuisset plaga in Philisthim [31] percusserunt
ergo in die illa Philistheos a Machmis usque in Ahialon defatigatus est autem populus nimis [32] et
versus ad praedam tulit oves et boves et vitulos et mactaverunt in terra comeditque populus cum
sanguine [33] nuntiaverunt autem Saul dicentes quod populus peccasset Domino comedens cum
sanguine qui ait praevaricati estis volvite ad me iam nunc saxum grande [34] et dixit Saul dispergimini
in vulgus et dicite eis ut adducat ad me unusquisque bovem suum et arietem et occidite super istud
et vescimini et non peccabitis Domino comedentes cum sanguine adduxit itaque omnis populus
unusquisque bovem in manu sua usque ad noctem et occiderunt ibi [35] aedificavit autem Saul altare
Domini tuncque primum coepit aedificare altare Domini [36] et dixit Saul inruamus super Philisthim
nocte et vastemus eos usque dum inlucescat mane nec relinquamus de eis virum dixitque populus
omne quod bonum videtur in oculis tuis fac et ait sacerdos accedamus huc ad Deum [37] et consuluit
Saul Deum num persequar Philisthim si trades eos in manu Israhel et non respondit ei in die illa
[38] dixitque Saul adplicate huc universos angulos populi et scitote et videte per quem acciderit
peccatum hoc hodie [39] vivit Dominus salvator Israhel quia si per Ionathan filium meum factum
est absque retractatione morietur ad quod nullus contradixit ei de omni populo [40] et ait ad universum
Israhel separamini vos in partem unam et ego cum Ionathan filio meo ero in parte una respondit
populus ad Saul quod bonum videtur in oculis tuis fac [41] et dixit Saul ad Dominum Deum Israhel
da indicium et deprehensus est Ionathan et Saul populus autem exivit [42] et ait Saul mittite sortem
inter me et inter Ionathan filium meum et captus est Ionathan [43] dixit autem Saul ad Ionathan indica
mihi quid feceris et indicavit ei Ionathan et ait gustans gustavi in summitate virgae quae erat in
manu mea paululum mellis et ecce ego morior [44] et ait Saul haec faciat mihi Deus et haec addat
quia morte morieris Ionathan [45] dixitque populus ad Saul ergone Ionathan morietur qui fecit salutem
hanc magnam in Israhel hoc nefas est vivit Dominus si ceciderit capillus de capite eius in terram
quia cum Deo operatus est hodie liberavit ergo populus Ionathan ut non moreretur [46] recessitque
Saul nec persecutus est Philisthim porro Philisthim abierunt in loca sua [47] at Saul confirmato regno
super Israhel pugnabat per circuitum adversum omnes inimicos eius contra Moab et filios Ammon
et Edom et reges Suba et Philistheos et quocumque se verterat superabat [48] congregatoque exercitu
percussit Amalech et eruit Israhel de manu vastatorum eius [49] fuerunt autem filii Saul Ionathan et
Iesui et Melchisua nomina duarum filiarum eius nomen primogenitae Merob et nomen minoris

Michol
50
et nomen uxoris Saul Ahinoem filia Ahimaas et nomina principum militiae eius Abner
filius Ner patruelis Saul
51
Cis fuerat pater Saul et Ner pater Abner filius Abihel
52
erat autem
bellum potens adversum Philistheos omnibus diebus Saul nam quemcumque viderat Saul virum fortem et aptum ad proelium sociabat eum sibi

Chapter 15

1
et dixit Samuhel ad Saul me misit Dominus ut unguerem te in regem super populum eius
Israhel nunc ergo audi vocem Domini
2
haec dicit Dominus exercituum recensui quaecumque fecit
Amalech Israheli quomodo restitit ei in via cum ascenderet de Aegypto
3
nunc igitur vade et percute
Amalech et demolire universa eius non parcas ei sed interfice a viro usque ad mulierem et parvulum
atque lactantem bovem et ovem camelum et asinum
4
praecepit itaque Saul populo et recensuit eos
quasi agnos ducenta milia peditum et decem milia virorum Iuda
5
cumque venisset Saul usque ad
civitatem Amalech tetendit insidias in torrente
6
dixitque Saul Cineo abite recedite atque descendite
ab Amalech ne forte involvam te cum eo tu enim fecisti misericordiam cum omnibus filiis Israhel
cum ascenderent de Aegypto et recessit Cineus de medio Amalech
7
percussitque Saul Amalech
ab Evila donec venias Sur quae est e regione Aegypti
8
et adprehendit Agag regem Amalech vivum
omne autem vulgus interfecit in ore gladii
9
et pepercit Saul et populus Agag et optimis gregibus
ovium et armentorum et vestibus et arietibus et universis quae pulchra erant nec voluerunt disperdere
ea quicquid vero vile fuit et reprobum hoc demoliti sunt
10
factum est autem verbum Domini ad
Samuhel dicens
11
paenitet me quod constituerim Saul regem quia dereliquit me et verba mea opere
non implevit contristatusque est Samuhel et clamavit ad Dominum tota nocte
12
cumque de nocte
surrexisset Samuhel ut iret ad Saul mane nuntiatum est Samuheli eo quod venisset Saul in Carmelum et erexisset sibi fornicem triumphalem et reversus transisset descendissetque in Galgala venit ergo
Samuhel ad Saul et
13
dixit ei Saul benedictus tu Domino implevi verbum Domini
14
dixitque
Samuhel et quae est haec vox gregum quae resonat in auribus meis et armentorum quam ego audio
15
et ait Saul de Amalech adduxerunt ea pepercit enim populus melioribus ovibus et armentis ut
immolarentur Domino Deo tuo reliqua vero occidimus
16
dixit autem Samuhel ad Saul sine me et

indicabo tibi quae locutus sit Dominus ad me nocte dixitque ei loquere 17 et ait Samuhel nonne
cum parvulus esses in oculis tuis caput in tribubus Israhel factus es unxitque te Dominus regem
super Israhel 18 et misit te Dominus in via et ait vade et interfice peccatores Amalech et pugnabis
contra eos usque ad internicionem eorum 19 quare ergo non audisti vocem Domini sed versus ad
praedam es et fecisti malum in oculis Domini 20 et ait Saul ad Samuhelem immo audivi vocem
Domini et ambulavi in via per quam misit me Dominus et adduxi Agag regem Amalech et Amalech
interfeci 21 tulit autem populus de praeda oves et boves primitias eorum quae caesa sunt ut immolet
Domino Deo suo in Galgalis 22 et ait Samuhel numquid vult Dominus holocausta aut victimas et
non potius ut oboediatur voci Domini melior est enim oboedientia quam victimae et auscultare
magis quam offerre adipem arietum 23 quoniam quasi peccatum ariolandi est repugnare et quasi
scelus idolatriae nolle adquiescere pro eo ergo quod abiecisti sermonem Domini abiecit te ne sis
rex 24 dixitque Saul ad Samuhel peccavi quia praevaricatus sum sermonem Domini et verba tua
timens populum et oboediens voci eorum 25 sed nunc porta quaeso peccatum meum et revertere
mecum ut adorem Dominum 26 et ait Samuhel ad Saul non revertar tecum quia proiecisti sermonem
Domini et proiecit te Dominus ne sis rex super Israhel 27 et conversus est Samuhel ut abiret ille
autem adprehendit summitatem pallii eius quae et scissa est 28 et ait ad eum Samuhel scidit Dominus
regnum Israhel a te hodie et tradidit illud proximo tuo meliori te 29 porro Triumphator in Israhel
non parcet et paenitudine non flectetur neque enim homo est ut agat paenitentiam 30 at ille ait
peccavi sed nunc honora me coram senibus populi mei et coram Israhel et revertere mecum ut
adorem Dominum Deum tuum 31 reversus ergo Samuhel secutus est Saulem et adoravit Saul
Dominum 32 dixitque Samuhel adducite ad me Agag regem Amalech et oblatus est ei Agag
pinguissimus et dixit Agag sicine separat amara mors 33 et ait Samuhel sicut fecit absque liberis
mulieres gladius tuus sic absque liberis erit inter mulieres mater tua et in frusta concidit Samuhel
Agag coram Domino in Galgalis 34 abiit autem Samuhel in Ramatha Saul vero ascendit in domum
suam in Gabaath 35 et non vidit Samuhel ultra Saul usque ad diem mortis suae verumtamen lugebat
Samuhel Saul quoniam Dominum paenitebat quod constituisset regem Saul super Israhel

Chapter 16

1 dixitque Dominus ad Samuhel usquequo tu luges Saul cum ego proiecerim eum ne regnet
super Israhel imple cornu tuum oleo et veni ut mittam te ad Isai Bethleemitem providi enim in filiis
eius mihi regem 2 et ait Samuhel quomodo vadam audiet enim Saul et interficiet me et ait Dominus
vitulum de armento tolles in manu tua et dices ad immolandum Domino veni 3 et vocabis Isai ad
victimam et ego ostendam tibi quid facias et ungues quemcumque monstravero tibi 4 fecit ergo
Samuhel sicut locutus est ei Dominus venitque in Bethleem et admirati sunt seniores civitatis
occurrentes ei dixeruntque pacificus ingressus tuus 5 et ait pacificus ad immolandum Domino veni
sanctificamini et venite mecum ut immolem sanctificavit ergo Isai et filios eius et vocavit eos ad
sacrificium 6 cumque ingressi essent vidit Heliab et ait num coram Domino est christus eius 7 et
dixit Dominus ad Samuhel ne respicias vultum eius neque altitudinem staturae eius quoniam abieci
eum nec iuxta intuitum hominis iudico homo enim videt ea quae parent Dominus autem intuetur
cor 8 et vocavit Isai Abinadab et adduxit eum coram Samuhel qui dixit nec hunc elegit Dominus
9 adduxit autem Isai Samma de quo ait etiam hunc non elegit Dominus 10 adduxit itaque Isai septem
filios suos coram Samuhel et ait Samuhel ad Isai non elegit Dominus ex istis 11 dixitque Samuhel
ad Isai numquid iam conpleti sunt filii qui respondit adhuc reliquus est parvulus et pascit oves et
ait Samuhel ad Isai mitte et adduc eum nec enim discumbemus priusquam ille huc venerit 12 misit
ergo et adduxit eum erat autem rufus et pulcher aspectu decoraque facie et ait Dominus surge ungue
eum ipse est enim 13 tulit igitur Samuhel cornu olei et unxit eum in medio fratrum eius et directus
est spiritus Domini in David a die illa et in reliquum surgensque Samuhel abiit in Ramatha 14 spiritus
autem Domini recessit a Saul et exagitabat eum spiritus nequam a Domino 15 dixeruntque servi
Saul ad eum ecce spiritus Dei malus exagitat te 16 iubeat dominus noster et servi tui qui coram te
sunt quaerant hominem scientem psallere cithara ut quando arripuerit te spiritus Dei malus psallat
manu sua et levius feras 17 et ait Saul ad servos suos providete mihi aliquem bene psallentem et
adducite eum ad me 18 et respondens unus de pueris ait ecce vidi filium Isai Bethleemitem scientem
psallere et fortissimum robore et virum bellicosum et prudentem in verbis et virum pulchrum et
Dominus est cum eo 19 misit ergo Saul nuntios ad Isai dicens mitte ad me David filium tuum qui
est in pascuis 20 tulitque Isai asinum plenum panibus et lagoenam vini et hedum de capris unum

et misit per manum David filii sui Saul 21 et venit David ad Saul et stetit coram eo at ille dilexit
eum nimis et factus est eius armiger 22 misitque Saul ad Isai dicens stet David in conspectu meo
invenit enim gratiam in oculis meis 23 igitur quandocumque spiritus Dei arripiebat Saul tollebat
David citharam et percutiebat manu sua et refocilabatur Saul et levius habebat recedebat enim ab
eo spiritus malus

Chapter 17

1 congregantes vero Philisthim agmina sua in proelium convenerunt in Soccho Iudae et
castrametati sunt inter Soccho et Azeca in finibus Dommim 2 porro Saul et viri Israhel congregati
venerunt in valle Terebinthi et direxerunt aciem ad pugnandum contra Philisthim 3 et Philisthim
stabant super montem ex hac parte et Israhel stabat super montem ex altera parte vallisque erat
inter eos 4 et egressus est vir spurius de castris Philisthinorum nomine Goliath de Geth altitudinis
sex cubitorum et palmo 5 et cassis aerea super caput eius et lorica hamata induebatur porro pondus
loricae eius quinque milia siclorum aeris 6 et ocreas aereas habebat in cruribus et clypeus aereus
tegebat umeros eius 7 hastile autem hastae eius erat quasi liciatorium texentium ipsum autem ferrum
hastae eius sescentos siclos habebat ferri et armiger eius antecedebat eum 8 stansque clamabat
adversum falangas Israhel et dicebat eis quare venitis parati ad proelium numquid ego non sum
Philistheus et vos servi Saul eligite ex vobis virum et descendat ad singulare certamen 9 si quiverit
pugnare mecum et percusserit me erimus vobis servi si autem ego praevaluero et percussero eum
vos servi eritis et servietis nobis 10 et aiebat Philistheus ego exprobravi agminibus Israhelis hodie
date mihi virum et ineat mecum singulare certamen 11 audiens autem Saul et omnes viri israhelitae
sermones Philisthei huiuscemodi stupebant et metuebant nimis 12 David autem erat filius viri
ephrathei de quo supra dictum est de Bethleem Iuda cui erat nomen Isai qui habebat octo filios et
erat vir in diebus Saul senex et grandevus inter viros 13 abierunt autem tres filii eius maiores post
Saul in proelium et nomina trium filiorum eius qui perrexerant ad bellum Heliab primogenitus et
secundus Abinadab tertiusque Samma 14 David autem erat minimus tribus ergo maioribus secutis
Saulem 15 abiit David et reversus est a Saul ut pasceret gregem patris sui in Bethleem 16 procedebat

vero Philistheus mane et vespere et stabat quadraginta diebus 17 dixit autem Isai ad David filium
suum accipe fratribus tuis oephi pulentae et decem panes istos et curre in castra ad fratres tuos
18 et decem formellas casei has deferes ad tribunum et fratres tuos visitabis si recte agant et cum
quibus ordinati sint disce 19 Saul autem et illi et omnes filii Israhel in valle Terebinthi pugnabant
adversum Philisthim 20 surrexit itaque David mane et commendavit gregem custodi et onustus
abiit sicut praeceperat ei Isai et venit ad locum Magala et ad exercitum qui egressus ad pugnam
vociferatus erat in certamine 21 direxerat enim aciem Israhel sed et Philisthim ex adverso fuerant
praeparati 22 derelinquens ergo David vasa quae adtulerat sub manu custodis ad sarcinas cucurrit
ad locum certaminis et interrogabat si omnia recte agerentur erga fratres suos 23 cumque adhuc
ille loqueretur eis apparuit vir ille spurius ascendens Goliath nomine Philistheus de Geth ex castris
Philisthinorum et loquente eo haec eadem verba audivit David 24 omnes autem Israhelitae cum
vidissent virum fugerunt a facie eius timentes eum valde 25 et dixit unus quispiam de Israhel num
vidisti virum hunc qui ascendit ad exprobrandum enim Israheli ascendit virum ergo qui percusserit
eum ditabit rex divitiis magnis et filiam suam dabit ei et domum patris eius faciet absque tributo
in Israhel 26 et ait David ad viros qui stabant secum dicens quid dabitur viro qui percusserit
Philistheum hunc et tulerit obprobrium de Israhel quis est enim hic Philistheus incircumcisus qui
exprobravit acies Dei viventis 27 referebat autem ei populus eundem sermonem dicens haec dabuntur
viro qui percusserit eum 28 quod cum audisset Heliab frater eius maior loquente eo cum aliis iratus
est contra David et ait quare venisti et quare dereliquisti pauculas oves illas in deserto ego novi
superbiam tuam et nequitiam cordis tui quia ut videres proelium descendisti 29 et dixit David quid
feci numquid non verbum est 30 et declinavit paululum ab eo ad alium dixitque eundem sermonem
et respondit ei populus verbum sicut et prius 31 audita sunt autem verba quae locutus est David et
adnuntiata in conspectu Saul 32 ad quem cum fuisset adductus locutus est ei non concidat cor
cuiusquam in eo ego servus tuus vadam et pugnabo adversus Philistheum 33 et ait Saul ad David
non vales resistere Philistheo isti nec pugnare adversum eum quia puer es hic autem vir bellator ab
adulescentia sua 34 dixitque David ad Saul pascebat servus tuus patris sui gregem et veniebat leo
vel ursus tollebatque arietem de medio gregis 35 et sequebar eos et percutiebam eruebamque de
ore eorum et illi consurgebant adversum me et adprehendebam mentum eorum et suffocabam
interficiebamque eos 36 nam et leonem et ursum interfeci ego servus tuus erit igitur et Philistheus

hic incircumcisus quasi unus ex eis quia ausus est maledicere exercitum Dei viventis 37 et ait David
Dominus qui eruit me de manu leonis et de manu ursi ipse liberabit me de manu Philisthei huius
dixit autem Saul ad David vade et Dominus tecum sit 38 et induit Saul David vestimentis suis et
inposuit galeam aeream super caput eius et vestivit eum lorica 39 accinctus ergo David gladio eius
super veste sua coepit temptare si armatus posset incedere non enim habebat consuetudinem dixitque
David ad Saul non possum sic incedere quia nec usum habeo et deposuit ea 40 et tulit baculum
suum quem semper habebat in manibus et elegit sibi quinque limpidissimos lapides de torrente et
misit eos in peram pastoralem quam habebat secum et fundam manu tulit et processit adversum
Philistheum 41 ibat autem Philistheus incedens et adpropinquans adversum David et armiger eius
ante eum 42 cumque inspexisset Philistheus et vidisset David despexit eum erat enim adulescens
rufus et pulcher aspectu 43 et dixit Philistheus ad David numquid ego canis sum quod tu venis ad
me cum baculo et maledixit Philistheus David in diis suis 44 dixitque ad David veni ad me et dabo
carnes tuas volatilibus caeli et bestiis terrae 45 dixit autem David ad Philistheum tu venis ad me
cum gladio et hasta et clypeo ego autem venio ad te in nomine Domini exercituum Dei agminum
Israhel quibus exprobrasti 46 hodie et dabit te Dominus in manu mea et percutiam te et auferam
caput tuum a te et dabo cadaver castrorum Philisthim hodie volatilibus caeli et bestiis terrae ut sciat
omnis terra quia est Deus in Israhel 47 et noverit universa ecclesia haec quia non in gladio nec in
hasta salvat Dominus ipsius est enim bellum et tradet vos in manus nostras 48 cum ergo surrexisset
Philistheus et veniret et adpropinquaret contra David festinavit David et cucurrit ad pugnam ex
adverso Philisthei 49 et misit manum suam in peram tulitque unum lapidem et funda iecit et percussit
Philistheum in fronte et infixus est lapis in fronte eius et cecidit in faciem suam super terram
50 praevaluitque David adversus Philistheum in funda et in lapide percussumque Philistheum
interfecit cumque gladium non haberet in manu David 51 cucurrit et stetit super Philistheum et tulit
gladium eius et eduxit de vagina sua et interfecit eum praeciditque caput eius videntes autem
Philisthim quod mortuus esset fortissimus eorum fugerunt 52 et consurgentes viri Israhel et Iuda
vociferati sunt et persecuti Philistheos usque dum venirent in vallem et usque ad portas Accaron
cecideruntque vulnerati de Philisthim in via Sarim usque ad Geth et usque Accaron 53 et revertentes
filii Israhel postquam persecuti fuerant Philistheos invaserunt castra eorum 54 adsumens autem
David caput Philisthei adtulit illud in Hierusalem arma vero eius posuit in tabernaculo suo 55 eo
autem tempore quo viderat Saul David egredientem contra Philistheum ait ad Abner principem

militiae de qua stirpe descendit hic adulescens Abner dixitque Abner vivit anima tua rex si novi
56
et ait rex interroga tu cuius filius sit iste puer 57 cumque regressus esset David percusso Philistheo
tulit eum Abner et introduxit coram Saul caput Philisthei habentem in manu 58 et ait ad eum Saul
de qua progenie es o adulescens dixitque David filius servi tui Isai Bethleemitae ego sum

Chapter 18

1
et factum est cum conplesset loqui ad Saul anima Ionathan conligata est animae David et
dilexit eum Ionathan quasi animam suam 2 tulitque eum Saul in die illa et non concessit ei ut
reverteretur in domum patris sui 3 inierunt autem Ionathan et David foedus diligebat enim eum
quasi animam suam 4 nam expoliavit se Ionathan tunicam qua erat vestitus et dedit eam David et
reliqua vestimenta sua usque ad gladium et arcum suum et usque ad balteum 5 egrediebatur quoque
David ad omnia quaecumque misisset eum Saul et prudenter se agebat posuitque eum Saul super
viros belli et acceptus erat in oculis universi populi maximeque in conspectu famulorum Saul
6
porro cum reverteretur percusso Philistheo David egressae sunt mulieres de universis urbibus
Israhel cantantes chorosque ducentes in occursum Saul regis in tympanis laetitiae et in sistris 7 et
praecinebant mulieres ludentes atque dicentes percussit Saul mille et David decem milia 8 iratus
est autem Saul nimis et displicuit in oculis eius iste sermo dixitque dederunt David decem milia et
mihi dederunt mille quid ei superest nisi solum regnum 9 non rectis ergo oculis Saul aspiciebat
David ex die illa et deinceps 10 post diem autem alteram invasit spiritus Dei malus Saul et
prophetabat in medio domus suae David autem psallebat manu sua sicut per singulos dies tenebatque
Saul lanceam 11 et misit eam putans quod configere posset David cum pariete et declinavit David
a facie eius secundo 12 et timuit Saul David eo quod esset Dominus cum eo et a se recessisset
13
amovit ergo eum Saul a se et fecit eum tribunum super mille viros et egrediebatur et intrabat in
conspectu populi 14 in omnibus quoque viis suis David prudenter agebat et Dominus erat cum eo
15
vidit itaque Saul quod prudens esset nimis et coepit cavere eum 16 omnis autem Israhel et Iuda
diligebat David ipse enim egrediebatur et ingrediebatur ante eos 17 dixit autem Saul ad David ecce
filia mea maior Merob ipsam dabo tibi uxorem tantummodo esto vir fortis et proeliare bella Domini

Saul autem reputabat dicens non sit manus mea in eo sed sit super illum manus Philisthinorum
18 ait autem David ad Saul quis ego sum aut quae est vita mea aut cognatio patris mei in Israhel ut
fiam gener regis 19 factum est autem tempus cum deberet dari Merob filia Saul David data est
Hadrihel Molathitae uxor 20 dilexit autem Michol filia Saul altera David et nuntiatum est Saul et
placuit ei 21 dixitque Saul dabo eam illi ut fiat ei in scandalum et sit super eum manus Philisthinorum
dixit ergo Saul ad David in duabus rebus gener meus eris hodie 22 et mandavit Saul servis suis
loquimini ad David clam me dicentes ecce places regi et omnes servi eius diligunt te nunc ergo
esto gener regis 23 et locuti sunt servi Saul in auribus David omnia verba haec et ait David num
parum vobis videtur generum esse regis ego autem sum vir pauper et tenuis 24 et renuntiaverunt
servi Saul dicentes huiuscemodi verba locutus est David 25 dixit autem Saul sic loquimini ad David
non habet necesse rex sponsalia nisi tantum centum praeputia Philisthinorum ut fiat ultio de inimicis
regis porro Saul cogitabat tradere David in manibus Philisthinorum 26 cumque renuntiassent servi
eius David verba quae diximus placuit sermo in oculis David ut fieret gener regis 27 et post dies
paucos surgens David abiit cum viris qui sub eo erant et percussis Philisthim ducentis viris adtulit
praeputia eorum et adnumeravit ea regi ut esset gener eius dedit itaque ei Saul Michol filiam suam
uxorem 28 et vidit Saul et intellexit quia Dominus esset cum David Michol autem filia Saul diligebat
eum 29 et Saul magis coepit timere David factusque est Saul inimicus David cunctis diebus 30 et
egressi sunt principes Philisthinorum a principio autem egressionis eorum prudentius se gerebat
David quam omnes servi Saul et celebre factum est nomen eius nimis

Chapter 19

1 locutus est autem Saul ad Ionathan filium suum et ad omnes servos suos ut occiderent David
porro Ionathan filius Saul diligebat David valde 2 et indicavit Ionathan David dicens quaerit Saul
pater meus occidere te quapropter observa te quaeso mane et manebis clam et absconderis 3 ego
autem egrediens stabo iuxta patrem meum in agro ubicumque fueris et ego loquar de te ad patrem
meum et quodcumque videro nuntiabo tibi 4 locutus est ergo Ionathan de David bona ad Saul patrem
suum dixitque ad eum ne pecces rex in servum tuum David quia non peccavit tibi et opera eius
bona sunt tibi valde 5 et posuit animam suam in manu sua et percussit Philistheum et fecit Dominus

salutem magnam universo Israhel vidisti et laetatus es quare ergo peccas in sanguine innoxio
interficiens David qui est absque culpa 6 quod cum audisset Saul placatus voce Ionathae iuravit
vivit Dominus quia non occidetur 7 vocavit itaque Ionathan David et indicavit ei omnia verba haec
et introduxit Ionathan David ad Saul et fuit ante eum sicut fuerat heri et nudius tertius 8 motum est
autem rursus bellum et egressus David pugnavit adversus Philisthim percussitque eos plaga magna
et fugerunt a facie eius 9 et factus est spiritus Domini malus in Saul sedebat autem in domo sua et
tenebat lanceam porro David psallebat in manu sua 10 nisusque est Saul configere lancea David
in pariete et declinavit David a facie Saul lancea autem casso vulnere perlata est in parietem et
David fugit et salvatus est nocte illa 11 misit ergo Saul satellites suos in domum David ut custodirent
eum et interficeretur mane quod cum adnuntiasset David Michol uxor sua dicens nisi salvaveris te
nocte hac cras morieris 12 deposuit eum per fenestram porro ille abiit et aufugit atque salvatus est
13 tulit autem Michol statuam et posuit eam super lectum et pellem pilosam caprarum posuit ad
caput eius et operuit eam vestimentis 14 misit autem Saul apparitores qui raperent David et
responsum est quod aegrotaret 15 rursumque misit Saul nuntios ut viderent David dicens adferte
eum ad me in lecto ut occidatur 16 cumque venissent nuntii inventum est simulacrum super lectum
et pellis caprarum ad caput eius 17 dixitque Saul ad Michol quare sic inlusisti mihi et dimisisti
inimicum meum ut fugeret et respondit Michol ad Saul quia ipse locutus est mihi dimitte me alioquin
interficiam te 18 David autem fugiens salvatus est et venit ad Samuhel in Ramatha et nuntiavit ei
omnia quae fecerat sibi Saul et abierunt ipse et Samuhel et morati sunt in Nahioth 19 nuntiatum
est autem Sauli a dicentibus ecce David in Nahioth in Rama 20 misit ergo Saul lictores ut raperent
David qui cum vidissent cuneum prophetarum vaticinantium et Samuhel stantem super eos factus
est etiam in illis spiritus Domini et prophetare coeperunt etiam ipsi 21 quod cum nuntiatum esset
Sauli misit alios nuntios prophetaverunt autem et illi et rursum Saul misit tertios nuntios qui et ipsi
prophetaverunt 22 abiit autem etiam ipse in Ramatha et venit usque ad cisternam magnam quae est
in Soccho et interrogavit et dixit in quo loco sunt Samuhel et David dictumque est ei ecce in Nahioth
sunt in Rama 23 et abiit in Nahioth in Rama et factus est etiam super eum spiritus Dei et ambulabat
ingrediens et prophetabat usque dum veniret in Nahioth in Rama 24 et expoliavit se etiam ipse
vestimentis suis et prophetavit cum ceteris coram Samuhel et cecidit nudus tota die illa et nocte
unde et exivit proverbium num et Saul inter prophetas

Chapter 20

1
fugit autem David de Nahioth quae erat in Rama veniensque locutus est coram Ionathan quid
feci quae est iniquitas mea et quod peccatum meum in patrem tuum quia quaerit animam meam
2
qui dixit ei absit non morieris neque enim faciet pater meus quicquam grande vel parvum nisi
prius indicaverit mihi hunc ergo celavit me pater meus sermonem tantummodo nequaquam erit
3
istud et iuravit rursum David et ille ait scit profecto pater tuus quia inveni gratiam in oculis tuis
et dicet nesciat hoc Ionathan ne forte tristetur quinimmo vivit Dominus et vivit anima tua quia uno
4
tantum ut ita dicam gradu ego morsque dividimur et ait Ionathan ad David quodcumque dixerit
5
mihi anima tua faciam tibi dixit autem David ad Ionathan ecce kalendae sunt crastino et ego ex
more sedere soleo iuxta regem ad vescendum dimitte ergo me ut abscondar in agro usque ad
6
vesperam diei tertiae si requisierit me pater tuus respondebis ei rogavit me David ut iret celeriter
7
in Bethleem civitatem suam quia victimae sollemnes ibi sunt universis contribulibus eius si dixerit
8
bene pax erit servo tuo si autem fuerit iratus scito quia conpleta est malitia eius fac ergo
misericordiam in servum tuum quia foedus Domini me famulum tuum tecum inire fecisti si autem
9
est in me aliqua iniquitas tu me interfice et ad patrem tuum ne introducas me et ait Ionathan absit
hoc a te neque enim fieri potest ut si certo cognovero conpletam patris mei esse malitiam contra te
10
non adnuntiem tibi responditque David ad Ionathan quis nuntiabit mihi si quid forte responderit
11
tibi pater tuus dure et ait Ionathan ad David veni egrediamur in agrum cumque exissent ambo
12
in agrum ait Ionathan ad David Domine Deus Israhel si investigavero sententiam patris mei
crastino vel perendie et aliquid boni fuerit super David et non statim misero ad te et notum tibi
13
fecero haec faciat Dominus Ionathan et haec augeat si autem perseveraverit patris mei malitia
adversum te revelabo aurem tuam et dimittam te ut vadas in pace et sit Dominus tecum sicut fuit
14
cum patre meo et si vixero facies mihi misericordiam Domini si vero mortuus fuero
15
non
auferas misericordiam tuam a domo mea usque in sempiternum quando eradicaverit Dominus
16
inimicos David unumquemque de terra pepigit ergo foedus Ionathan cum domo David et requisivit
17
Dominus de manu inimicorum David et addidit Ionathan deierare David eo quod diligeret illum
18
sicut animam enim suam ita diligebat eum dixitque ad eum Ionathan cras kalendae sunt et
19
requireris requiretur enim sessio tua usque perendie descendes ergo festinus et venies in locum

20
ubi celandus es in die qua operari licet et sedebis iuxta lapidem cui est nomen Ezel et ego tres
21
sagittas mittam iuxta eum et iaciam quasi exercens me ad signum mittam quoque et puerum
22
dicens ei vade et adfer mihi sagittas si dixero puero ecce sagittae intra te sunt tolle eas tu veni
ad me quia pax tibi est et nihil est mali vivit Dominus si autem sic locutus fuero puero ecce sagittae
23
ultra te sunt vade quia dimisit te Dominus de verbo autem quod locuti fuimus ego et tu sit
24
Dominus inter me et te usque in sempiternum absconditus est ergo David in agro et venerunt
25
kalendae et sedit rex ad comedendum panem cumque sedisset rex super cathedram suam
secundum consuetudinem quae erat iuxta parietem surrexit Ionathan et sedit Abner ex latere Saul
26
vacuusque apparuit locus David et non est locutus Saul quicquam in die illa cogitabat enim quod
27
forte evenisset ei ut non esset mundus nec purificatus cumque inluxisset dies secunda post
kalendas rursum vacuus apparuit locus David dixitque Saul ad Ionathan filium suum cur non venit
28
filius Isai nec heri nec hodie ad vescendum et respondit Ionathan Sauli rogavit me obnixe ut iret
29
in Bethleem et ait dimitte me quoniam sacrificium sollemne est in civitate unus de fratribus meis
accersivit me nunc ergo si inveni gratiam in oculis tuis vadam cito et videbo fratres meos ob hanc
30
causam non venit ad mensam regis iratus autem Saul adversus Ionathan dixit ei fili mulieris
virum ultro rapientis numquid ignoro quia diligis filium Isai in confusionem tuam et in confusionem
31
ignominiosae matris tuae omnibus enim diebus quibus filius Isai vixerit super terram non
stabilieris tu neque regnum tuum itaque iam nunc mitte et adduc eum ad me quia filius mortis est
32
respondens autem Ionathan Sauli patri suo ait quare moritur quid fecit
33
et arripuit Saul lanceam
34
ut percuteret eum et intellexit Ionathan quod definitum esset patri suo ut interficeret David surrexit
ergo Ionathan a mensa in ira furoris et non comedit in die kalendarum secunda panem contristatus
35
est enim super David eo quod confudisset eum pater suus cumque inluxisset mane venit Ionathan
36
in agrum iuxta placitum David et puer parvulus cum eo et ait ad puerum suum vade et adfer
37
mihi sagittas quas ego iacio cumque puer cucurrisset iecit aliam sagittam trans puerum venit
itaque puer ad locum iaculi quod miserat Ionathan et clamavit Ionathan post tergum pueri et ait
38
ecce ibi est sagitta porro ultra te clamavitque Ionathan post tergum pueri festina velociter ne
39
steteris collegit autem puer Ionathae sagittas et adtulit ad dominum suum et quid ageretur penitus
40
ignorabat tantummodo enim Ionathan et David rem noverant dedit igitur Ionathan arma sua

41
puero et dixit ei vade defer in civitatem cumque abisset puer surrexit David de loco qui vergebat
ad austrum et cadens pronus in terram adoravit tertio et osculantes alterutrum fleverunt pariter
42
David autem amplius dixit ergo Ionathan ad David vade in pace quaecumque iuravimus ambo
in nomine Domini dicentes Dominus sit inter me et te et inter semen meum et semen tuum usque
43
in sempiternum et surrexit et abiit sed et Ionathan ingressus est civitatem

Chapter 21

1
venit autem David in Nobe ad Ahimelech sacerdotem et obstipuit Ahimelech eo quod venisset
2
David et dixit ei quare tu solus et nullus est tecum et ait David ad Ahimelech sacerdotem rex
praecepit mihi sermonem et dixit nemo sciat rem propter quam a me missus es et cuiusmodi tibi
3
praecepta dederim nam et pueris condixi in illum et illum locum nunc igitur si quid habes ad
4
manum vel quinque panes da mihi aut quicquid inveneris et respondens sacerdos David ait ei non
habeo panes laicos ad manum sed tantum panem sanctum si mundi sunt pueri maxime a mulieribus
5
et respondit David sacerdoti et dixit ei equidem si de mulieribus agitur continuimus nos ab heri
et nudius tertius quando egrediebamur et fuerunt vasa puerorum sancta porro via haec polluta est
6
sed et ipsa hodie sanctificabitur in vasis dedit ergo ei sacerdos sanctificatum panem neque enim
erat ibi panis nisi tantum panes propositionis qui sublati fuerant a facie Domini ut ponerentur panes
7
calidi erat autem ibi vir de servis Saul in die illa intus in tabernaculo Domini et nomen eius Doec
8
Idumeus potentissimus pastorum Saul dixit autem David ad Ahimelech si habes hic ad manum
hastam aut gladium quia gladium meum et arma mea non tuli mecum sermo enim regis urguebat
9
et dixit sacerdos gladius Goliath Philisthei quem percussisti in valle Terebinthi est involutus pallio
post ephod si istum vis tollere tolle neque enim est alius hic absque eo et ait David non est huic
10
alter similis da mihi eum surrexit itaque David et fugit in die illa a facie Saul et venit ad Achis
11
regem Geth dixeruntque ei servi Achis numquid non iste est David rex terrae nonne huic cantabant
12
per choros dicentes percussit Saul mille et David decem milia posuit autem David sermones
13
istos in corde suo et extimuit valde a facie Achis regis Geth et inmutavit os suum coram eis et
conlabebatur inter manus eorum et inpingebat in ostia portae defluebantque salivae eius in barbam

14
et ait Achis ad servos suos vidistis hominem insanum quare adduxistis eum ad me
15
an desunt nobis furiosi quod introduxistis istum ut fureret me praesente hicine ingredietur domum meam

Chapter 22

1
abiit ergo inde David et fugit in speluncam Odollam quod cum audissent fratres eius et omnis domus patris eius descenderunt ad eum illuc
2
et convenerunt ad eum omnes qui erant in angustia constituti et oppressi aere alieno et amaro animo et factus est eorum princeps fueruntque cum eo quasi quadringenti viri
3
et profectus est David inde in Maspha quae est Moab et dixit ad regem Moab maneat oro pater meus et mater mea vobiscum donec sciam quid faciat mihi Deus
4
et reliquit eos ante faciem regis Moab manseruntque apud eum cunctis diebus quibus David fuit in praesidio
5
dixitque Gad propheta ad David noli manere in praesidio proficiscere et vade in terram Iuda et profectus David venit in saltum Hareth
6
et audivit Saul quod apparuisset David et viri qui erant cum eo Saul autem cum maneret in Gabaa et esset in nemore quod est in Rama hastam manu tenens cunctique socii eius circumstarent eum
7
ait ad servos suos qui adsistebant ei audite filii Iemini numquid omnibus vobis dabit filius Isai agros et vineas et universos vos faciet tribunos et centuriones
8
quoniam coniurastis omnes adversum me et non est qui mihi renuntiet maxime cum et filius meus foedus iunxerit cum filio Isai non est qui vicem meam doleat ex vobis nec qui adnuntiet mihi eo quod suscitaverit filius meus servum meum adversum me insidiantem mihi usque hodie
9
respondens autem Doec Idumeus qui adsistebat et erat primus inter servos Saul vidi inquit filium Isai in Nobe apud Ahimelech filium Achitob
10
qui consuluit pro eo Dominum et cibaria dedit ei sed et gladium Goliath Philisthei dedit illi
11
misit ergo rex ad accersiendum Ahimelech filium Achitob sacerdotem et omnem domum patris eius sacerdotum qui erant in Nobe qui venerunt universi ad regem
12
et ait Saul audi fili Achitob qui respondit praesto sum domine
13
dixitque ad eum Saul quare coniurastis adversum me tu et filius Isai et dedisti ei panes et gladium et consuluisti pro eo Deum ut consurgeret adversum me insidiator usque hodie permanens
14
respondensque Ahimelech regi ait et quis in omnibus servis tuis sicut David fidelis et gener regis et pergens ad imperium tuum et gloriosus in domo tua
15
num hodie coepi consulere pro eo Deum absit hoc a me ne suspicetur rex adversus servum suum rem huiuscemodi in universa domo patris mei non enim scivit servus tuus quicquam

super hoc negotio vel modicum vel grande 16 dixitque rex morte morieris Ahimelech tu et omnis
domus patris tui 17 et ait rex emissariis qui circumstabant eum convertimini et interficite sacerdotes
Domini nam manus eorum cum David est scientes quod fugisset non indicaverunt mihi noluerunt
autem servi regis extendere manum suam in sacerdotes Domini 18 et ait rex Doec convertere tu et
inrue in sacerdotes conversusque Doec Idumeus inruit in sacerdotes et trucidavit in die illa octoginta
quinque viros vestitos ephod lineo 19 Nobe autem civitatem sacerdotum percussit in ore gladii
viros et mulieres parvulos et lactantes bovem et asinum et ovem in ore gladii 20 evadens autem
unus filius Ahimelech filii Achitob cuius nomen erat Abiathar fugit ad David 21 et adnuntiavit ei
quod occidisset Saul sacerdotes Domini 22 et ait David ad Abiathar sciebam in die illa quod cum
ibi esset Doec Idumeus procul dubio adnuntiaret Saul ego sum reus omnium animarum patris tui
23
mane mecum ne timeas si quis quaesierit animam meam quaeret et animam tuam mecumque
servaberis

Chapter 23

1 et nuntiaverunt David dicentes ecce Philisthim obpugnant Ceila et diripiunt areas 2 consuluit
igitur David Dominum dicens num vadam et percutiam Philistheos istos et ait Dominus ad David
vade et percuties Philistheos et salvabis Ceila 3 et dixerunt viri qui erant cum David ad eum ecce
nos hic in Iudaea consistentes timemus quanto magis si ierimus in Ceila adversum agmina
Philisthinorum 4 rursum ergo David consuluit Dominum qui respondens ei ait surge et vade in
Ceila ego enim tradam Philistheos in manu tua 5 abiit David et viri eius in Ceila et pugnavit adversum
Philistheos et abegit iumenta eorum et percussit eos plaga magna et salvavit David habitatores
Ceilae 6 porro eo tempore quo fugiebat Abiathar filius Ahimelech ad David in Ceila ephod secum
habens descenderat 7 nuntiatum est autem Saul quod venisset David in Ceila et ait Saul tradidit
eum Deus in manus meas conclususque est introgressus urbem in qua portae et serae 8 et praecepit
Saul omni populo ut ad pugnam descenderet in Ceila et obsideret David et viros eius 9 quod cum
rescisset David quia praepararet ei Saul clam malum dixit ad Abiathar sacerdotem adplica ephod
10
et ait David Domine Deus Israhel audivit famam servus tuus quod disponat Saul venire ad Ceila

ut evertat urbem propter me 11 si tradent me viri Ceila in manus eius et si descendet Saul sicut
audivit servus tuus Domine Deus Israhel indica servo tuo et ait Dominus descendet 12 dixitque
David si tradent viri Ceilae me et viros qui sunt mecum in manu Saul et dixit Dominus tradent
13 surrexit ergo David et viri eius quasi sescenti et egressi de Ceila huc atque illuc vagabantur incerti
nuntiatumque est Saul quod fugisset David de Ceila quam ob rem dissimulavit exire 14 morabatur
autem David in deserto in locis firmissimis mansitque in monte solitudinis Ziph quaerebat tamen
eum Saul cunctis diebus et non tradidit eum Deus in manus eius 15 et vidit David quod egressus
esset Saul ut quaereret animam eius porro David erat in deserto Ziph in silva 16 et surrexit Ionathan
filius Saul et abiit ad David in silva et confortavit manus eius in Deo dixitque ei 17 ne timeas neque
enim inveniet te manus Saul patris mei et tu regnabis super Israhel et ego ero tibi secundus sed et
Saul pater meus scit hoc 18 percussit igitur uterque foedus coram Domino mansitque David in silva
Ionathas autem reversus est in domum suam 19 ascenderunt autem Ziphei ad Saul in Gabaa dicentes
nonne David latitat apud nos in locis tutissimis silvae in colle Achilae quae est ad dexteram deserti
20 nunc ergo sicut desideravit anima tua ut descenderes descende nostrum autem erit ut tradamus
eum in manus regis 21 dixitque Saul benedicti vos a Domino quia doluistis vicem meam 22 abite
oro et diligentius praeparate et curiosius agite et considerate locum ubi sit pes eius vel quis viderit
eum ibi recogitat enim de me quod callide insidier ei 23 considerate et videte omnia latibula eius
in quibus absconditur et revertimini ad me ad rem certam ut vadam vobiscum quod si etiam in terra
se abstruserit perscrutabor eum in cunctis milibus Iuda 24 at illi surgentes abierunt in Ziph ante
Saul David autem et viri eius erant in deserto Maon in campestribus ad dextram Iesimuth 25 ivit
ergo Saul et socii eius ad quaerendum et nuntiatum est David statimque descendit ad petram et
versabatur in deserto Maon quod cum audisset Saul persecutus est David in deserto Maon 26 et
ibat Saul ad latus montis ex parte una David autem et viri eius erant in latere montis ex parte altera
porro David desperabat se posse evadere a facie Saul itaque Saul et viri eius in modum coronae
cingebant David et viros eius ut caperent eos 27 et nuntius venit ad Saul dicens festina et veni
quoniam infuderunt se Philisthim super terram 28 reversus est ergo Saul desistens persequi David
et perrexit in occursum Philisthinorum propter hoc vocaverunt locum illum petram Dividentem

Chapter 24

1 ascendit ergo David inde et habitavit in locis tutissimis Engaddi 2 cumque reversus esset Saul
postquam persecutus est Philistheos nuntiaverunt ei dicentes ecce David in deserto est Engaddi
3 adsumens ergo Saul tria milia electorum virorum ex omni Israhel perrexit ad investigandum David
et viros eius etiam super abruptissimas petras quae solis hibicibus perviae sunt 4 et venit ad caulas
quoque ovium quae se offerebant vianti eratque ibi spelunca quam ingressus est Saul ut purgaret
ventrem porro David et viri eius in interiori parte speluncae latebant 5 et dixerunt servi David ad
eum ecce dies de qua locutus est Dominus ad te ego tradam tibi inimicum tuum ut facias ei sicut
placuerit in oculis tuis surrexit ergo David et praecidit oram clamydis Saul silenter 6 post haec
percussit cor suum David eo quod abscidisset oram clamydis Saul 7 dixitque ad viros suos propitius
mihi sit Dominus ne faciam hanc rem domino meo christo Domini ut mittam manum meam in eum
quoniam christus Domini est 8 et confregit David viros suos sermonibus et non permisit eos ut
consurgerent in Saul porro Saul exsurgens de spelunca pergebat coepto itinere 9 surrexit autem et
David post eum et egressus de spelunca clamavit post tergum Saul dicens domine mi rex et respexit
Saul post se et inclinans se David pronus in terram adoravit 10 dixitque ad Saul quare audis verba
hominum loquentium David quaerit malum adversum te 11 ecce hodie viderunt oculi tui quod
tradiderit te Dominus in manu mea in spelunca et cogitavi ut occiderem te sed pepercit tibi oculus
meus dixi enim non extendam manum meam in domino meo quia christus Domini est 12 quin
potius pater mi vide et cognosce oram clamydis tuae in manu mea quoniam cum praeciderem
summitatem clamydis tuae nolui extendere manum meam in te animadverte et vide quoniam non
est in manu mea malum neque iniquitas neque peccavi in te tu autem insidiaris animae meae ut
auferas eam 13 iudicet Dominus inter me et te et ulciscatur me Dominus ex te manus autem mea
non sit in te 14 sicut et in proverbio antiquo dicitur ab impiis egredietur impietas manus ergo mea
non sit in te 15 quem sequeris rex Israhel quem persequeris canem mortuum sequeris et pulicem
unum 16 sit Dominus iudex et iudicet inter me et te et videat et diiudicet causam meam et eruat me
de manu tua 17 cum autem conplesset David loquens sermones huiuscemodi ad Saul dixit Saul
numquid vox haec tua est fili mi David et levavit Saul vocem suam et flevit 18 dixitque ad David
iustior tu es quam ego tu enim tribuisti mihi bona ego autem reddidi tibi mala 19 et tu indicasti
hodie quae feceris mihi bona quomodo tradiderit me Dominus in manu tua et non occideris me
20 quis enim cum invenerit inimicum suum dimittet eum in via bona sed Dominus reddat tibi

vicissitudinem hanc pro eo quod hodie operatus es in me 21 et nunc quia scio quod certissime
regnaturus sis et habiturus in manu tua regnum Israhel 22 iura mihi in Domino ne deleas semen
meum post me neque auferas nomen meum de domo patris mei 23 et iuravit David Sauli abiit ergo
Saul in domum suam et David et viri eius ascenderunt ad tutiora loca

Chapter 25

1 mortuus est autem Samuhel et congregatus est universus Israhel et planxerunt eum et sepelierunt
in domo sua in Rama consurgensque David descendit in desertum Pharan 2 erat autem vir quispiam
in solitudine Maon et possessio eius in Carmelo et homo ille magnus nimis erantque ei oves tria
milia et mille caprae et accidit ut tonderetur grex eius in Carmelo 3 nomen autem viri illius erat
Nabal et nomen uxoris eius Abigail eratque mulier illa prudentissima et speciosa porro vir eius
durus et pessimus et malitiosus erat autem de genere Chaleb 4 cum ergo audisset David in deserto
quod tonderet Nabal gregem suum 5 misit decem iuvenes et dixit eis ascendite in Carmelum et
venietis ad Nabal et salutabitis eum ex nomine meo pacifice 6 et dicetis sic fratribus meis et tibi
pax et domui tuae pax et omnibus quaecumque habes sit pax 7 audivi quod tonderent pastores tui
qui erant nobiscum in deserto numquam eis molesti fuimus nec aliquando defuit eis quicquam de
grege omni tempore quo fuerunt nobiscum in Carmelo 8 interroga pueros tuos et indicabunt tibi
nunc ergo inveniant pueri gratiam in oculis tuis in die enim bona venimus quodcumque invenerit
manus tua da servis tuis et filio tuo David 9 cumque venissent pueri David locuti sunt ad Nabal
omnia verba haec ex nomine David et siluerunt 10 respondens autem Nabal pueris David ait quis
est David et quis est filius Isai hodie increverunt servi qui fugiunt dominos suos 11 tollam ergo
panes meos et aquas meas et carnes pecorum quae occidi tonsoribus meis et dabo viris quos nescio
unde sint 12 regressi sunt itaque pueri David per viam suam et reversi venerunt et nuntiaverunt ei
omnia verba quae dixerat 13 tunc David ait viris suis accingatur unusquisque gladio suo et accincti
sunt singuli gladio suo accinctusque est et David ense suo et secuti sunt David quasi quadringenti
viri porro ducenti remanserunt ad sarcinas 14 Abigail autem uxori Nabal nuntiavit unus de pueris
dicens ecce misit David nuntios de deserto ut benedicerent domino nostro et aversus est eos

15
homines isti boni satis fuerunt nobis et non molesti nec quicquam aliquando periit omni tempore
quo sumus conversati cum eis in deserto 16 pro muro erant nobis tam in nocte quam in die omnibus
diebus quibus pavimus apud eos greges 17 quam ob rem considera et recogita quid facias quoniam
conpleta est malitia adversum virum tuum et adversus domum tuam et ipse filius est Belial ita ut
nemo ei possit loqui 18 festinavit igitur Abigail et tulit ducentos panes et duos utres vini et quinque
arietes coctos et quinque sata pulentae et centum ligaturas uvae passae et ducentas massas caricarum
et inposuit super asinos 19 dixitque pueris suis praecedite me ecce ego post tergum sequar vos viro
autem suo Nabal non indicavit 20 cum ergo ascendisset asinum et descenderet ad radices montis
David et viri eius descendebant in occursum eius quibus et illa occurrit 21 et ait David vere frustra
servavi omnia quae huius erant in deserto et non periit quicquam de cunctis quae ad eum pertinebant
et reddidit mihi malum pro bono 22 haec faciat Deus inimicis David et haec addat si reliquero de
omnibus quae ad eum pertinent usque mane mingentem ad parietem 23 cum autem vidisset Abigail
David festinavit et descendit de asino et procidit coram David super faciem suam et adoravit super
terram 24 et cecidit ad pedes eius et dixit in me sit domine mi haec iniquitas loquatur obsecro ancilla
tua in auribus tuis et audi verba famulae tuae 25 ne ponat oro dominus meus rex cor suum super
virum istum iniquum Nabal quia secundum nomen suum stultus est et est stultitia cum eo ego autem
ancilla tua non vidi pueros tuos domine mi quos misisti 26 nunc ergo domine mi vivit Dominus et
vivit anima tua qui prohibuit te ne venires in sanguine et salvavit manum tuam tibi et nunc fiant
sicut Nabal inimici tui et qui quaerunt domino meo malum 27 quapropter suscipe benedictionem
hanc quam adtulit ancilla tua tibi domino meo et da pueris qui sequuntur te dominum meum 28 aufer
iniquitatem famulae tuae faciens enim faciet tibi Dominus domino meo domum fidelem quia proelia
Domini domine mi tu proeliaris malitia ergo non inveniatur in te omnibus diebus vitae tuae 29 si
enim surrexerit aliquando homo persequens te et quaerens animam tuam erit anima domini mei
custodita quasi in fasciculo viventium apud Dominum Deum tuum porro anima inimicorum tuorum
rotabitur quasi in impetu et circulo fundae 30 cum ergo fecerit tibi Dominus domino meo omnia
quae locutus est bona de te et constituerit te ducem super Israhel 31 non erit tibi hoc in singultum
et in scrupulum cordis domino meo quod effuderis sanguinem innoxium aut ipse te ultus fueris et
cum benefecerit Dominus domino meo recordaberis ancillae tuae 32 et ait David ad Abigail
benedictus Dominus Deus Israhel qui misit te hodie in occursum meum et benedictum eloquium
tuum 33 et benedicta tu quae prohibuisti me hodie ne irem ad sanguinem et ulciscerer me manu

mea 34 alioquin vivit Dominus Deus Israhel qui prohibuit me malum facere tibi nisi cito venisses
in occursum mihi non remansisset Nabal usque ad lucem matutinam mingens ad parietem 35 suscepit
ergo David de manu eius omnia quae adtulerat ei dixitque ei vade pacifice in domum tuam ecce
audivi vocem tuam et honoravi faciem tuam 36 venit autem Abigail ad Nabal et ecce erat ei
convivium in domo eius quasi convivium regis et cor Nabal iucundum erat enim ebrius nimis et
non indicavit ei verbum pusillum aut grande usque in mane 37 diluculo autem cum digessisset
vinum Nabal indicavit ei uxor sua verba haec et emortuum est cor eius intrinsecus et factus est
quasi lapis 38 cumque pertransissent decem dies percussit Dominus Nabal et mortuus est 39 quod
cum audisset David mortuum Nabal ait benedictus Dominus qui iudicavit causam obprobrii mei
de manu Nabal et servum suum custodivit a malo et malitiam Nabal reddidit Dominus in caput eius
misit ergo David et locutus est ad Abigail ut sumeret eam sibi in uxorem 40 et venerunt pueri David
ad Abigail in Carmelum et locuti sunt ad eam dicentes David misit nos ad te ut accipiat te sibi in
uxorem 41 quae consurgens adoravit prona in terram et ait ecce famula tua sit in ancillam ut lavet
pedes servorum domini mei 42 et festinavit et surrexit Abigail et ascendit super asinum et quinque
puellae ierunt cum ea pedisequae eius et secuta est nuntios David et facta est illi uxor 43 sed et
Ahinoem accepit David de Iezrahel et fuit utraque uxor eius 44 Saul autem dedit Michol filiam
suam uxorem David Falti filio Lais qui erat de Gallim

Chapter 26

1 et venerunt Ziphei ad Saul in Gabaa dicentes ecce David absconditus est in colle Achilae quae
est ex adverso solitudinis 2 et surrexit Saul et descendit in desertum Ziph et cum eo tria milia
virorum de electis Israhel ut quaereret David in deserto Ziph 3 et castrametatus est Saul in Gabaa
Achilae quae erat ex adverso solitudinis in via David autem habitabat in deserto videns autem quod
venisset Saul post se in desertum 4 misit exploratores et didicit quod venisset certissime 5 et surrexit
David et venit ad locum ubi erat Saul cumque vidisset locum in quo dormiebat Saul et Abner filius
Ner princeps militiae eius Saulem dormientem in tentorio et reliquum vulgus per circuitum eius
6 ait David ad Ahimelech Cettheum et Abisai filium Sarviae fratrem Ioab dicens quis descendet
mecum ad Saul in castra dixitque Abisai ego descendam tecum 7 venerunt ergo David et Abisai
ad populum nocte et invenerunt Saul iacentem et dormientem in tentorio et hastam fixam in terra

ad caput eius Abner autem et populum dormientes in circuitu eius 8 dixitque Abisai ad David
conclusit Deus hodie inimicum tuum in manus tuas nunc ergo perfodiam eum lancea in terra semel
et secundo opus non erit 9 et dixit David ad Abisai ne interficias eum quis enim extendit manum
suam in christum Domini et innocens erit 10 et dixit David vivit Dominus quia nisi Dominus
percusserit eum aut dies eius venerit ut moriatur aut in proelium descendens perierit 11 propitius
mihi sit Dominus ne extendam manum meam in christum Domini nunc igitur tolle hastam quae est
ad caput eius et scyphum aquae et abeamus 12 tulit ergo David hastam et scyphum aquae qui erat
ad caput Saul et abierunt et non erat quisquam qui videret et intellegeret et vigilaret sed omnes
dormiebant quia sopor Domini inruerat super eos 13 cumque transisset David ex adverso et stetisset
in vertice montis de longe et esset grande intervallum inter eos 14 clamavit David ad populum et
ad Abner filium Ner dicens nonne respondebis Abner et respondens Abner ait quis es tu qui clamas
et inquietas regem 15 et ait David ad Abner numquid non vir tu es et quis alius similis tui in Israhel
quare ergo non custodisti dominum tuum regem ingressus est enim unus de turba ut interficeret
regem dominum tuum 16 non est bonum hoc quod fecisti vivit Dominus quoniam filii mortis estis
vos qui non custodistis dominum vestrum christum Domini nunc ergo vide ubi sit hasta regis et
ubi scyphus aquae qui erat ad caput eius 17 cognovit autem Saul vocem David et dixit num vox
tua est haec fili mi David et David vox mea domine mi rex 18 et ait quam ob causam dominus meus
persequitur servum suum quid feci aut quod est in manu mea malum 19 nunc ergo audi oro domine
mi rex verba servi tui si Dominus incitat te adversum me odoretur sacrificium si autem filii hominum
maledicti sunt in conspectu Domini qui eiecerunt me hodie ut non habitem in hereditate Domini
dicentes vade servi diis alienis 20 et nunc non effundatur sanguis meus in terra coram Domino quia
egressus est rex Israhel ut quaerat pulicem unum sicut persequitur perdix in montibus 21 et ait Saul
peccavi revertere fili mi David nequaquam enim ultra male tibi faciam eo quod pretiosa fuerit anima
mea in oculis tuis hodie apparet quod stulte egerim et ignoraverim multa nimis 22 et respondens
David ait ecce hasta regis transeat unus de pueris et tollat eam 23 Dominus autem retribuet unicuique
secundum iustitiam suam et fidem tradidit enim te Dominus hodie in manu mea et nolui levare
manum meam in christum Domini 24 et sicuti magnificata est anima tua hodie in oculis meis sic
magnificetur anima mea in oculis Domini et liberet me de omni angustia 25 ait ergo Saul ad David
benedictus tu fili mi David et quidem faciens facies et potens poteris abiit autem David in viam
suam et Saul reversus est in locum suum

Chapter 27

1 et ait David in corde suo aliquando incidam in uno die in manu Saul nonne melius est ut fugiam
et salver in terra Philisthinorum ut desperet Saul cessetque me quaerere in cunctis finibus Israhel
fugiam ergo manus eius 2 et surrexit David et abiit ipse et sescenti viri cum eo ad Achis filium
Mahoc regem Geth 3 et habitavit David cum Achis in Geth ipse et viri eius vir et domus eius David
et duae uxores eius Ahinoem Iezrahelites et Abigail uxor Nabal Carmeli 4 et nuntiatum est Saul
quod fugisset David in Geth et non addidit ultra ut quaereret eum 5 dixit autem David ad Achis si
inveni gratiam in oculis tuis detur mihi locus in una urbium regionis huius ut habitem ibi cur enim
manet servus tuus in civitate regis tecum 6 dedit itaque ei Achis in die illa Siceleg propter quam
causam facta est Siceleg regum Iuda usque in diem hanc 7 fuit autem numerus dierum quibus
habitavit David in regione Philisthinorum quattuor mensuum 8 et ascendit David et viri eius et
agebant praedas de Gesuri et de Gedri et de Amalechitis hii enim pagi habitabantur in terra antiquitus
euntibus Sur usque ad terram Aegypti 9 et percutiebat David omnem terram nec relinquebat viventem
virum et mulierem tollensque oves et boves et asinos et camelos et vestes revertebatur et veniebat
ad Achis 10 dicebat autem ei Achis in quem inruisti hodie respondebatque David contra meridiem
Iudae et contra meridiem Hiramel et contra meridiem Ceni 11 virum et mulierem non vivificabat
David nec adducebat in Geth dicens ne forte loquantur adversum nos haec fecit David et hoc erat
decretum illi omnibus diebus quibus habitavit in regione Philisthinorum 12 credidit ergo Achis
David dicens multa mala operatus est contra populum suum Israhel erit igitur mihi servus sempiternus

Chapter 28

1 factum est autem in diebus illis congregaverunt Philisthim agmina sua ut praepararentur ad
bellum contra Israhel dixitque Achis ad David sciens nunc scito quoniam mecum egredieris in
castris tu et viri tui 2 dixitque David ad Achis nunc scies quae facturus est servus tuus et ait Achis
ad David et ego custodem capitis mei ponam te cunctis diebus 3 Samuhel autem mortuus est
planxitque eum omnis Israhel et sepelierunt eum in Rama urbe sua et Saul abstulit magos et ariolos
de terra 4 congregatique sunt Philisthim et venerunt et castrametati sunt in Sunam congregavit

autem et Saul universum Israhel et venit in Gelboe 5 et vidit Saul castra Philisthim et timuit et
expavit cor eius nimis 6 consuluitque Dominum et non respondit ei neque per somnia neque per
sacerdotes neque per prophetas 7 dixitque Saul servis suis quaerite mihi mulierem habentem
pythonem et vadam ad eam et sciscitabor per illam et dixerunt servi eius ad eum est mulier habens
pythonem in Aendor 8 mutavit ergo habitum suum vestitusque est aliis vestimentis abiit ipse et
duo viri cum eo veneruntque ad mulierem nocte et ait divina mihi in pythone et suscita mihi quem
dixero tibi 9 et ait mulier ad eum ecce tu nosti quanta fecerit Saul et quomodo eraserit magos et
ariolos de terra quare ergo insidiaris animae meae ut occidar 10 et iuravit ei Saul in Domino dicens
vivit Dominus quia non veniet tibi quicquam mali propter hanc rem 11 dixitque ei mulier quem
suscitabo tibi qui ait Samuhelem suscita mihi 12 cum autem vidisset mulier Samuhelem exclamavit
voce magna et dixit ad Saul quare inposuisti mihi tu es enim Saul 13 dixitque ei rex noli timere
quid vidisti et ait mulier ad Saul deos vidi ascendentes de terra 14 dixitque ei qualis est forma eius
quae ait vir senex ascendit et ipse amictus est pallio intellexit Saul quod Samuhel esset et inclinavit
se super faciem suam in terra et adoravit 15 dixit autem Samuhel ad Saul quare inquietasti me ut
suscitarer et ait Saul coartor nimis siquidem Philisthim pugnant adversum me et Deus recessit a
me et exaudire me noluit neque in manu prophetarum neque per somnia vocavi ergo te ut ostenderes
mihi quid faciam 16 et ait Samuhel quid interrogas me cum Dominus recesserit a te et transierit ad
aemulum tuum 17 faciet enim Dominus tibi sicut locutus est in manu mea et scindet regnum de
manu tua et dabit illud proximo tuo David 18 quia non oboedisti voci Domini neque fecisti iram
furoris eius in Amalech idcirco quod pateris fecit tibi Dominus hodie 19 et dabit Dominus etiam
Israhel tecum in manu Philisthim cras autem tu et filii tui mecum eritis sed et castra Israhel tradet
Dominus in manu Philisthim 20 statimque Saul cecidit porrectus in terram extimuerat enim verba
Samuhel et robur non erat in eo quia non comederat panem tota die illa 21 ingressa est itaque mulier
ad Saul et ait conturbatus enim erat valde dixitque ad eum ecce oboedivit ancilla tua voci tuae et
posui animam meam in manu mea et audivi sermones tuos quos locutus es ad me 22 nunc igitur
audi et tu vocem ancillae tuae ut ponam coram te buccellam panis et comedens convalescas ut
possis iter facere 23 qui rennuit et ait non comedam coegerunt autem eum servi sui et mulier et
tandem audita voce eorum surrexit de terra et sedit super lectum 24 mulier autem illa habebat
vitulum pascualem in domo et festinavit et occidit eum tollensque farinam miscuit eam et coxit

azyma 25 et posuit ante Saul et ante servos eius qui cum comedissent surrexerunt et ambulaverunt
per totam noctem illam

Chapter 29

1 congregata sunt ergo Philisthim universa agmina in Afec sed et Israhel castrametatus est super
fontem qui erat in Iezrahel 2 et satrapae quidem Philisthim incedebant in centuriis et milibus David
autem et viri eius erant in novissimo agmine cum Achis 3 dixeruntque principes Philisthim quid
sibi volunt Hebraei isti et ait Achis ad principes Philisthim num ignoratis David qui fuit servus
Saul regis Israhel et est apud me multis diebus vel annis et non inveni in eo quicquam ex die qua
transfugit ad me usque ad diem hanc 4 irati sunt autem adversus eum principes Philisthim et dixerunt
ei revertatur vir et sedeat in loco suo in quo constituisti eum et non descendat nobiscum in proelium
ne fiat nobis adversarius cum proeliari coeperimus quomodo enim aliter placare poterit dominum
suum nisi in capitibus nostris 5 nonne iste est David cui cantabant in choro dicentes percussit Saul
in milibus suis et David in decem milibus suis 6 vocavit ergo Achis David et ait ei vivit Dominus
quia rectus es tu et bonus in conspectu meo et exitus tuus et introitus tuus mecum est in castris et
non inveni in te quicquam mali ex die qua venisti ad me usque ad diem hanc sed satrapis non places
7 revertere ergo et vade in pace et non offendes oculos satraparum Philisthim 8 dixitque David ad
Achis quid enim feci et quid invenisti in me servo tuo a die qua fui in conspectu tuo usque in diem
hanc ut non veniam et pugnem contra inimicos domini mei regis 9 respondens autem Achis locutus
est ad David scio quia bonus es tu in oculis meis sicut angelus Dei sed principes Philisthim dixerunt
non ascendet nobiscum in proelium 10 igitur consurge mane tu et servi domini tui qui venerunt
tecum et cum de nocte surrexeritis et coeperit dilucescere pergite 11 surrexit itaque de nocte David
ipse et viri eius ut proficiscerentur mane et reverterentur ad terram Philisthim Philisthim autem
ascenderunt in Iezrahel

Chapter 30

1 cumque venissent David et viri eius in Siceleg die tertia Amalechitae impetum fecerant ex
parte australi in Siceleg et percusserant Siceleg et succenderant eam igni 2 et captivas duxerant

mulieres ex ea et a minimo usque ad magnum et non interfecerant quemquam sed secum duxerant
3
et pergebant in itinere suo cum ergo venisset David et viri eius ad civitatem et invenissent eam
4
succensam igni et uxores suas et filios suos et filias ductas esse captivas levaverunt David et
5
populus qui erat cum eo voces suas et planxerunt donec deficerent in eis lacrimae siquidem et
duae uxores David captivae ductae fuerant Ahinoem Iezrahelites et Abigail uxor Nabal Carmeli
6
et contristatus est David valde volebat enim eum populus lapidare quia amara erat anima
7
uniuscuiusque viri super filiis suis et filiabus confortatus est autem David in Domino Deo suo et
ait ad Abiathar sacerdotem filium Ahimelech adplica ad me ephod et adplicuit Abiathar ephod ad
8
David et consuluit David Dominum dicens persequar an non latrunculos hos et conprehendam
9
eos dixitque ei persequere absque dubio enim conprehendes eos et excuties praedam abiit ergo
David ipse et sescenti viri qui erant cum eo et venerunt usque ad torrentem Besor et lassi quidam
10
substiterunt persecutus est autem David ipse et quadringenti viri substiterant enim ducenti qui
11
lassi transire non poterant torrentem Besor et invenerunt virum aegyptium in agro et adduxerunt
12
eum ad David dederuntque ei panem ut comederet et ut biberet aquam sed et fragmen massae
caricarum et duas ligaturas uvae passae quae cum comedisset reversus est spiritus eius et refocilatus
13
est non enim comederat panem neque biberat aquam tribus diebus et tribus noctibus dixit itaque
ei David cuius es tu vel unde quo pergis qui ait ei puer aegyptius ego sum servus viri amalechitae
14
dereliquit autem me dominus meus quia aegrotare coepi nudius tertius siquidem nos erupimus
ad australem partem Cerethi et contra Iudam et ad meridiem Chaleb et Siceleg succendimus igni
15
dixitque ei David potes me ducere ad istum cuneum qui ait iura mihi per Deum quod non occidas
16
me et non tradas me in manu domini mei et ducam te ad cuneum istum qui cum duxisset eum
ecce illi discumbebant super faciem universae terrae comedentes et bibentes et quasi festum
17
celebrantes diem pro cuncta praeda et spoliis quae ceperant de terra Philisthim et de terra Iuda et
percussit eos David a vespere usque ad vesperam alterius diei et non evasit ex eis quisquam nisi
18
quadringenti viri adulescentes qui ascenderant camelos et fugerant eruit ergo David omnia quae
19
tulerant Amalechitae et duas uxores suas eruit nec defuit quicquam a parvo usque ad magnum
20
tam de filiis quam de filiabus et de spoliis et quaecumque rapuerant omnia reduxit David et tulit
21
universos greges et armenta et minavit ante faciem suam dixeruntque haec est praeda David venit
autem David ad ducentos viros qui lassi substiterant nec sequi potuerant David et residere eos
iusserat in torrente Besor qui egressi sunt obviam David et populo qui erat cum eo accedens autem

David ad populum salutavit eos pacifice [22] respondensque omnis vir pessimus et iniquus de viris
qui ierant cum David dixit quia non venerunt nobiscum non dabimus eis quicquam de praeda quam
eruimus sed sufficiat unicuique uxor sua et filii quos cum acceperint recedant [23] dixit autem David
non sic facietis fratres mei de his quae tradidit Dominus nobis et custodivit nos et dedit latrunculos
qui eruperant adversum nos in manu nostra [24] nec audiet vos quisquam super sermone hoc aequa
enim pars erit descendentis ad proelium et remanentis ad sarcinas et similiter divident [25] et factum
est hoc ex die illa et deinceps constitutum et praefinitum et quasi lex in Israhel usque ad diem hanc
[26] venit ergo David in Siceleg et misit dona de praeda senioribus Iuda proximis suis dicens accipite
benedictionem de praeda hostium Domini [27] his qui erant in Bethel et qui in Ramoth ad meridiem
et qui in Iether [28] et qui in Aroer et qui in Sefamoth et qui in Esthama [29] et qui in Rachal et qui in
urbibus Ierameli et qui in urbibus Ceni [30] et qui in Arama et qui in lacu Asan et qui in Athac [31] et
qui in Hebron et reliquis qui erant in his locis in quibus commoratus fuerat David ipse et viri eius

Chapter 31

[1] Philisthim autem pugnabant adversum Israhel et fugerunt viri Israhel ante faciem Philisthim
et ceciderunt interfecti in monte Gelboe [2] inrueruntque Philisthim in Saul et filios eius et percusserunt
Ionathan et Abinadab et Melchisue filios Saul [3] totumque pondus proelii versum est in Saul et
consecuti sunt eum viri sagittarii et vulneratus est vehementer a sagittariis [4] dixitque Saul ad
armigerum suum evagina gladium tuum et percute me ne forte veniant incircumcisi isti et interficiant
me inludentes mihi et noluit armiger eius fuerat enim nimio timore perterritus arripuit itaque Saul
gladium et inruit super eum [5] quod cum vidisset armiger eius videlicet quod mortuus esset Saul
inruit etiam ipse super gladium suum et mortuus est cum eo [6] mortuus est ergo Saul et tres filii eius
et armiger illius et universi viri eius in die illa pariter [7] videntes autem viri Israhel qui erant trans
vallem et trans Iordanem quod fugissent viri israhelitae et quod mortuus esset Saul et filii eius
reliquerunt civitates suas et fugerunt veneruntque Philisthim et habitaverunt ibi [8] facta autem die
altera venerunt Philisthim ut spoliarent interfectos et invenerunt Saul et tres filios eius iacentes in
monte Gelboe [9] et praeciderunt caput Saul et expoliaverunt eum armis et miserunt in terram

Philisthinorum per circuitum ut adnuntiaretur in templo idolorum et in populis [10] et posuerunt arma
eius in templo Astharoth corpus vero eius suspenderunt in muro Bethsan [11] quod cum audissent
habitatores Iabesgalaad quaecumque fecerant Philisthim Saul [12] surrexerunt omnes viri fortissimi
et ambulaverunt tota nocte et tulerunt cadaver Saul et cadavera filiorum eius de muro Bethsan
veneruntque Iabes et conbuserunt ea ibi

2 Samuel

Chapter 1

[1] factum est autem postquam mortuus est Saul ut David reverteretur a caede Amalech et maneret
in Siceleg dies duos [2] in die autem tertia apparuit homo veniens de castris Saul veste conscissa et
pulvere aspersus caput et ut venit ad David cecidit super faciem suam et adoravit [3] dixitque ad eum
David unde venis qui ait ad eum de castris Israhel fugi [4] et dixit ad eum David quod est verbum
quod factum est indica mihi qui ait fugit populus e proelio et multi corruentes e populo mortui sunt
sed et Saul et Ionathan filius eius interierunt [5] dixitque David ad adulescentem qui nuntiabat unde
scis quia mortuus est Saul et Ionathan filius eius [6] ait adulescens qui narrabat ei casu veni in montem
Gelboe et Saul incumbebat super hastam suam porro currus et equites adpropinquabant ei [7] et
conversus post tergum suum vidensque me vocavit cui cum respondissem adsum [8] dixit mihi
quisnam es tu et aio ad eum Amalechites sum [9] et locutus est mihi sta super me et interfice me
quoniam tenent me angustiae et adhuc tota anima in me est [10] stansque super eum occidi illum
sciebam enim quod vivere non poterat post ruinam et tuli diadema quod erat in capite eius et
armillam de brachio illius et adtuli ad te dominum meum huc [11] adprehendens autem David
vestimenta sua scidit omnesque viri qui erant cum eo [12] et planxerunt et fleverunt et ieiunaverunt
usque ad vesperam super Saul et super Ionathan filium eius et super populum Domini et super
domum Israhel quod corruissent gladio [13] dixitque David ad iuvenem qui nuntiaverat ei unde es
qui respondit filius hominis advenae amalechitae ego sum [14] et ait ad eum David quare non timuisti

mitterE manum tuam ut occideres christum Domini [15] vocansque David unum de pueris ait accedens
inrue in eum qui percussit illum et mortuus est [16] et ait ad eum David sanguis tuus super caput
tuum os enim tuum locutum est adversum te dicens ego interfeci christum Domini [17] planxit autem
David planctum huiuscemodi super Saul et super Ionathan filium eius [18] et praecepit ut docerent
filios Iuda arcum sicut scriptum est in libro Iustorum [19] incliti Israhel super montes tuos interfecti
sunt quomodo ceciderunt fortes [20] nolite adnuntiare in Geth neque adnuntietis in conpetis Ascalonis
ne forte laetentur filiae Philisthim ne exultent filiae incircumcisorum [21] montes Gelboe nec ros
nec pluviae veniant super vos neque sint agri primitiarum quia ibi abiectus est clypeus fortium
clypeus Saul quasi non esset unctus oleo [22] a sanguine interfectorum ab adipe fortium sagitta
Ionathan numquam rediit retrorsum et gladius Saul non est reversus inanis [23] Saul et Ionathan
amabiles et decori in vita sua in morte quoque non sunt divisi aquilis velociores leonibus fortiores
[24] filiae Israhel super Saul flete qui vestiebat vos coccino in deliciis qui praebebat ornamenta aurea
cultui vestro [25] quomodo ceciderunt fortes in proelio Ionathan in excelsis tuis occisus est [26] doleo
super te frater mi Ionathan decore nimis et amabilis super amorem mulierum [27] quomodo ceciderunt
robusti et perierunt arma bellica

Chapter 2

[1] igitur post haec consuluit David Dominum dicens num ascendam in unam de civitatibus Iuda
et ait Dominus ad eum ascende dixitque David quo ascendam et respondit ei in Hebron [2] ascendit
ergo David et duae uxores eius Ahinoem Iezrahelites et Abigail uxor Nabal Carmeli [3] sed et viros
qui erant cum eo duxit David singulos cum domo sua et manserunt in oppidis Hebron [4] veneruntque
viri Iuda et unxerunt ibi David ut regnaret super domum Iuda et nuntiatum est David quod viri
Iabesgalaad sepelissent Saul [5] misit ergo David nuntios ad viros Iabesgalaad dixitque ad eos
benedicti vos Domino qui fecistis misericordiam hanc cum domino vestro Saul et sepelistis eum
[6] et nunc retribuet quidem vobis Dominus misericordiam et veritatem sed et ego reddam gratiam
eo quod feceritis verbum istud [7] confortentur manus vestrae et estote filii fortitudinis licet enim

mortuus sit dominus vester Saul tamen me unxit domus Iuda regem sibi 8 Abner autem filius Ner
princeps exercitus Saul tulit Hisboseth filium Saul et circumduxit eum per Castra 9 regemque
constituit super Galaad et super Gesuri et super Iezrahel et super Ephraim et super Beniamin et
super Israhel universum 10 quadraginta annorum erat Hisboseth filius Saul cum regnare coepisset
super Israhel et duobus annis regnavit sola autem domus Iuda sequebatur David 11 et fuit numerus
dierum quos commoratus est David imperans in Hebron super domum Iuda septem annorum et sex
mensuum 12 egressusque Abner filius Ner et pueri Hisboseth filii Saul de Castris in Gabaon 13 porro
Ioab filius Sarviae et pueri David egressi sunt et occurrerunt eis iuxta piscinam Gabaon et cum in
unum convenissent e regione sederunt hii ex una parte piscinae et illi ex altera 14 dixitque Abner
ad Ioab surgant pueri et ludant coram nobis et respondit Ioab surgant 15 surrexerunt ergo et
transierunt numero duodecim de Beniamin ex parte Hisboseth filii Saul et duodecim de pueris
David 16 adprehensoque unusquisque capite conparis sui defixit gladium in latus contrarii et
ceciderunt simul vocatumque est nomen loci illius ager Robustorum in Gabaon 17 et ortum est
bellum durum satis in die illa fugatusque est Abner et viri Israhel a pueris David 18 erant autem
ibi tres filii Sarviae Ioab et Abisai et Asahel porro Asahel cursor velocissimus fuit quasi unus ex
capreis quae morantur in silvis 19 persequebatur autem Asahel Abner et non declinavit ad dexteram
sive ad sinistram omittens persequi Abner 20 respexit itaque Abner post tergum suum et ait tune
es Asahel qui respondit ego sum 21 dixitque ei Abner vade ad dextram sive ad sinistram et
adprehende unum de adulescentibus et tolle tibi spolia eius noluit autem Asahel omittere quin
urgueret eum 22 rursumque locutus est Abner ad Asahel recede noli me sequi ne conpellar confodere
te in terra et levare non potero faciem meam ad Ioab fratrem tuum 23 qui audire contempsit et noluit
declinare percussit ergo eum Abner aversa hasta in inguine et transfodit et mortuus est in eodem
loco omnesque qui transiebant per locum in quo ceciderat Asahel et mortuus erat subsistebant
24 persequentibus autem Ioab et Abisai fugientem Abner sol occubuit et venerunt usque ad collem
Aquaeductus qui est ex adverso vallis et itineris deserti in Gabaon 25 congregatique sunt filii
Beniamin ad Abner et conglobati in unum cuneum steterunt in summitate tumuli unius 26 et
exclamavit Abner ad Ioab et ait num usque ad internicionem tuus mucro desaeviet an ignoras quod
periculosa sit desperatio usquequo non dicis populo ut omittat persequi fratres suos 27 et ait Ioab
vivit Dominus si locutus fuisses mane recessisset populus persequens fratrem suum 28 insonuit

ergo Ioab bucina et stetit omnis exercitus nec persecuti sunt ultra Israhel neque iniere certamen
29
Abner autem et viri eius abierunt per campestria tota nocte illa et transierunt Iordanem et lustrata
omni Bethoron venerunt ad Castra 30 porro Ioab reversus omisso Abner congregavit omnem
populum et defuerunt de pueris David decem et novem viri excepto Asahele 31 servi autem David
percusserunt de Beniamin et de viris qui erant cum Abner trecentos sexaginta qui et mortui sunt
32
tuleruntque Asahel et sepelierunt eum in sepulchro patris sui in Bethleem et ambulaverunt tota
nocte Ioab et viri qui erant cum eo et in ipso crepusculo pervenerunt in Hebron

Chapter 3

1 facta est ergo longa concertatio inter domum Saul et inter domum David David proficiens et
semper se ipso robustior domus autem Saul decrescens cotidie 2 nati quoque sunt filii David in
Hebron fuitque primogenitus eius Amnon de Ahinoem Iezrahelitide 3 et post eum Chelaab de
Abigail uxore Nabal Carmeli porro tertius Absalom filius Maacha filiae Tholomai regis Gessur
4
quartus autem Adonias filius Aggith et quintus Safathia filius Abital 5 sextus quoque Iethraam
de Agla uxore David hii nati sunt David in Hebron 6 cum ergo esset proelium inter domum Saul
et domum David Abner filius Ner regebat domum Saul 7 fuerat autem Sauli concubina nomine
Respha filia Ahia dixitque Hisboseth ad Abner 8 quare ingressus es ad concubinam patris mei qui
iratus nimis propter verba Hisboseth ait numquid caput canis ego sum adversum Iuda hodie qui
fecerim misericordiam super domum Saul patris tui et super fratres et proximos eius et non tradidi
te in manu David et tu requisisti in me quod argueres pro muliere hodie 9 haec faciat Deus Abner
et haec addat ei nisi quomodo iuravit Dominus David sic faciam cum eo 10 ut transferatur regnum
de domo Saul et elevetur thronus David super Israhel et super Iudam a Dan usque Bersabee 11 et
non potuit respondere ei quicquam quia metuebat illum 12 misit ergo Abner nuntios ad David pro
se dicentes cuius est terra et loquerentur fac mecum amicitias et erit manus mea tecum et reducam
ad te universum Israhel 13 qui ait optime ego faciam tecum amicitias sed unam rem peto a te dicens
non videbis faciem meam antequam adduxeris Michol filiam Saul et sic venies et videbis me
14
misit autem David nuntios ad Hisboseth filium Saul dicens redde uxorem meam Michol quam

despondi mihi centum praeputiis Philisthim 15 misit ergo Hisboseth et tulit eam a viro suo Faltihel
filio Lais 16 sequebaturque eam vir suus plorans usque Baurim et dixit ad eum Abner vade revertere
qui reversus est 17 sermonem quoque intulit Abner ad seniores Israhel dicens tam heri quam nudius
tertius quaerebatis David ut regnaret super vos 18 nunc ergo facite quoniam Dominus locutus est
ad David dicens in manu servi mei David salvabo populum meum Israhel de manu Philisthim et
omnium inimicorum eius 19 locutus est autem Abner etiam ad Beniamin et abiit ut loqueretur ad
David in Hebron omnia quae placuerant Israhel et universo Beniamin 20 venitque ad David in
Hebron cum viginti viris et fecit David Abner et viris eius qui venerant cum eo convivium 21 et
dixit Abner ad David surgam ut congregem ad te dominum meum regem omnem Israhel et ineam
tecum foedus et imperes omnibus sicut desiderat anima tua cum ergo deduxisset David Abner et
ille isset in pace 22 statim pueri David et Ioab venerunt caesis latronibus cum praeda magna nimis
Abner autem non erat cum David in Hebron quia iam dimiserat eum et profectus fuerat in pace
23 et Ioab et omnis exercitus qui erat cum eo postea venerant nuntiatum est itaque Ioab a narrantibus
venit Abner filius Ner ad regem et dimisit eum et abiit in pace 24 et ingressus est Ioab ad regem et
ait quid fecisti ecce venit Abner ad te quare dimisisti eum et abiit et recessit 25 ignoras Abner filium
Ner quoniam ad hoc venit ut deciperet te et sciret exitum tuum et introitum tuum et nosset omnia
quae agis 26 egressus itaque Ioab a David misit nuntios post Abner et reduxit eum a cisterna Sira
ignorante David 27 cumque redisset Abner in Hebron seorsum abduxit eum Ioab ad medium portae
ut loqueretur ei in dolo et percussit illum ibi in inguine et mortuus est in ultionem sanguinis Asahel
fratris eius 28 quod cum audisset David rem iam gestam ait mundus ego sum et regnum meum
apud Dominum usque in sempiternum a sanguine Abner filii Ner 29 et veniat super caput Ioab et
super omnem domum patris eius nec deficiat de domo Ioab fluxum seminis sustinens et leprosus
tenens fusum et cadens gladio et indigens pane 30 igitur Ioab et Abisai frater eius interfecerunt
Abner eo quod occidisset Asahel fratrem eorum in Gabaon in proelio 31 dixit autem David ad Ioab
et ad omnem populum qui erat cum eo scindite vestimenta vestra et accingimini saccis et plangite
ante exequias Abner porro rex David sequebatur feretrum 32 cumque sepelissent Abner in Hebron
levavit rex vocem suam et flevit super tumulum Abner flevit autem et omnis populus 33 plangensque
rex Abner ait nequaquam ut mori solent ignavi mortuus est Abner 34 manus tuae non sunt ligatae
et pedes tui non sunt conpedibus adgravati sed sicut solent cadere coram filiis iniquitatis corruisti

congeminansque omnis populus flevit super eum 35 cumque venisset universa multitudo cibum
capere cum David clara adhuc die iuravit David dicens haec faciat mihi Deus et haec addat si ante
occasum solis gustavero panem vel aliud quicquam 36 omnisque populus audivit et placuerunt eis
cuncta quae fecit rex in conspectu totius populi 37 et cognovit omne vulgus et universus Israhel in
die illa quoniam non actum fuisset a rege ut occideretur Abner filius Ner 38 dixit quoque rex ad
servos suos num ignoratis quoniam princeps et maximus cecidit hodie in Israhel 39 ego autem
adhuc delicatus et unctus rex porro viri isti filii Sarviae duri mihi sunt retribuat Dominus facienti
malum iuxta malitiam suam

Chapter 4

1 audivit autem filius Saul quod cecidisset Abner in Hebron et dissolutae sunt manus eius
omnisque Israhel perturbatus est 2 duo autem viri principes latronum erant filio Saul nomen uni
Baana et nomen alteri Rechab filii Remmon Berothitae de filiis Beniamin siquidem et Beroth
reputata est in Beniamin 3 et fugerunt Berothitae in Getthaim fueruntque ibi advenae usque in
tempus illud 4 erat autem Ionathan filio Saul filius debilis pedibus quinquennis enim fuit quando
venit nuntius de Saul et Ionathan ex Iezrahel tollens itaque eum nutrix sua fugit cumque festinaret
ut fugeret cecidit et claudus effectus est habuitque vocabulum Mifiboseth 5 venientes igitur filii
Remmon Berothitae Rechab et Baana ingressi sunt fervente die domum Hisboseth qui dormiebat
super stratum suum meridie 6 ingressi sunt autem domum adsumentes spicas tritici et percusserunt
eum in inguine Rechab et Baana frater eius et fugerunt 7 cum autem ingressi fuissent domum ille
dormiebat super lectulum suum in conclavi et percutientes interfecerunt eum sublatoque capite eius
abierunt per viam deserti tota nocte 8 et adtulerunt caput Hisboseth ad David in Hebron dixeruntque
ad regem ecce caput Hisboseth filii Saul inimici tui qui quaerebat animam tuam et dedit Dominus
domino meo regi ultiones hodie de Saul et de semine eius 9 respondens autem David Rechab et
Baana fratri eius filiis Remmon Berothei dixit ad eos vivit Dominus qui eruit animam meam de
omni angustia 10 quoniam eum qui adnuntiaverat mihi et dixerat mortuus est Saul qui putabat se
prospera nuntiare tenui et occidi in Siceleg cui oportebat me dare mercedem pro nuntio 11 quanto
magis nunc cum homines impii interfecerint virum innoxium in domo sua super lectulum suum

non quaeram sanguinem eius de manu vestra et auferam vos de terra 12 praecepit itaque David
pueris et interfecerunt eos praecidentesque manus et pedes eorum suspenderunt eos super piscinam
in Hebron caput autem Hisboseth tulerunt et sepelierunt in sepulchro Abner in Hebron

Chapter 5

1 et venerunt universae tribus Israhel ad David in Hebron dicentes ecce nos os tuum et caro tua
sumus 2 sed et heri et nudius tertius cum esset Saul rex super nos tu eras educens et reducens Israhel
dixit autem Dominus ad te tu pasces populum meum Israhel et tu eris dux super Israhel 3 venerunt
quoque et senes de Israhel ad regem in Hebron et percussit cum eis rex David foedus in Hebron
coram Domino unxeruntque David in regem super Israhel 4 filius triginta annorum erat David cum
regnare coepisset et quadraginta annis regnavit 5 in Hebron regnavit super Iudam septem annis et
sex mensibus in Hierusalem autem regnavit triginta tribus annis super omnem Israhel et Iudam
6 et abiit rex et omnes viri qui erant cum eo in Hierusalem ad Iebuseum habitatorem terrae dictumque
est ad David ab eis non ingredieris huc nisi abstuleris caecos et claudos dicentes non ingredietur
David huc 7 cepit autem David arcem Sion haec est civitas David 8 proposuerat enim in die illa
praemium qui percussisset Iebuseum et tetigisset domatum fistulas et claudos et caecos odientes
animam David idcirco dicitur in proverbio caecus et claudus non intrabunt templum 9 habitavit
autem David in arce et vocavit eam civitatem David et aedificavit per gyrum a Mello et intrinsecus
10 et ingrediebatur proficiens atque succrescens et Dominus Deus exercituum erat cum eo 11 misit
quoque Hiram rex Tyri nuntios ad David et ligna cedrina et artifices lignorum artificesque lapidum
ad parietes et aedificaverunt domum David 12 et cognovit David quoniam confirmasset eum
Dominus regem super Israhel et quoniam exaltasset regnum eius super populum suum Israhel
13 accepit ergo adhuc concubinas et uxores de Hierusalem postquam venerat de Hebron natique
sunt David et alii filii et filiae 14 et haec nomina eorum qui nati sunt ei in Hierusalem Samua et
Sobab et Nathan et Salomon 15 et Ibaar et Helisua et Nepheg 16 et Iafia et Helisama et Helida et
Helifeleth 17 audierunt vero Philisthim quod unxissent David regem super Israhel et ascenderunt
universi ut quaererent David quod cum audisset David descendit in praesidium 18 Philisthim autem
venientes diffusi sunt in valle Raphaim 19 et consuluit David Dominum dicens si ascendam ad

Philisthim et si dabis eos in manu mea et dixit Dominus ad David ascende quia tradens dabo
Philisthim in manu tua 20 venit ergo David in Baalpharasim et percussit eos ibi et dixit divisit
Dominus inimicos meos coram me sicut dividuntur aquae propterea vocatum est nomen loci illius
Baalpharasim 21 et reliquerunt ibi sculptilia sua quae tulit David et viri eius 22 et addiderunt adhuc
Philisthim ut ascenderent et diffusi sunt in valle Raphaim 23 consuluit autem David Dominum qui
respondit non ascendas sed gyra post tergum eorum et venies ad eos ex adverso pirorum 24 et cum
audieris sonitum gradientis in cacumine pirorum tunc inibis proelium quia tunc egredietur Dominus
ante faciem tuam ut percutiat castra Philisthim 25 fecit itaque David sicut ei praeceperat Dominus
et percussit Philisthim de Gabee usque dum venias Gezer

Chapter 6

1 congregavit autem rursum David omnes electos ex Israhel triginta milia 2 surrexitque et abiit
et universus populus qui erat cum eo de viris Iuda ut adducerent arcam Dei super quam invocatum
est nomen Domini exercituum sedentis in cherubin super eam 3 et inposuerunt arcam Domini super
plaustrum novum tuleruntque eam de domo Abinadab qui erat in Gabaa Oza autem et Haio filii
Abinadab minabant plaustrum novum 4 cumque tulissent eam de domo Abinadab qui erat in Gabaa
custodiens arcam Dei Haio praecedebat arcam 5 David autem et omnis Israhel ludebant coram
Domino in omnibus lignis fabrefactis et citharis et lyris et tympanis et sistris et cymbalis 6 postquam
autem venerunt ad aream Nachon extendit manum Oza ad arcam Dei et tenuit eam quoniam
calcitrabant boves 7 iratusque est indignatione Dominus contra Ozam et percussit eum super
temeritate qui mortuus est ibi iuxta arcam Dei 8 contristatus autem est David eo quod percussisset
Dominus Ozam et vocatum est nomen loci illius Percussio Oza usque in diem hanc 9 et extimuit
David Dominum in die illa dicens quomodo ingredietur ad me arca Domini 10 et noluit devertere
ad se arcam Domini in civitate David sed devertit eam in domo Obededom Getthei 11 et habitavit
arca Domini in domo Obededom Getthei tribus mensibus et benedixit Dominus Obededom et
omnem domum eius 12 nuntiatumque est regi David benedixit Dominus Obededom et omnia eius
propter arcam Dei abiit ergo David et adduxit arcam Dei de domo Obededom in civitatem David
cum gaudio 13 cumque transcendissent qui portabant arcam Domini sex passus immolabat bovem

et arietem 14 et David saltabat totis viribus ante Dominum porro David erat accinctus ephod lineo
15 et David et omnis domus Israhel ducebant arcam testamenti Domini in iubilo et in clangore
bucinae 16 cumque intrasset arca Domini civitatem David Michol filia Saul prospiciens per fenestram
vidit regem David subsilientem atque saltantem coram Domino et despexit eum in corde suo 17 et
introduxerunt arcam Domini et posuerunt eam in loco suo in medio tabernaculi quod tetenderat ei
David et obtulit David holocausta coram Domino et pacifica 18 cumque conplesset offerens
holocaustum et pacifica benedixit populo in nomine Domini exercituum 19 et partitus est multitudini
universae Israhel tam viro quam mulieri singulis collyridam panis unam et assaturam bubulae carnis
unam et similam frixam oleo et abiit omnis populus unusquisque in domum suam 20 reversusque
est et David ut benediceret domui suae et egressa Michol filia Saul in occursum David ait quam
gloriosus fuit hodie rex Israhel discoperiens se ante ancillas servorum suorum et nudatus est quasi
si nudetur unus de scurris 21 dixitque David ad Michol ante Dominum qui elegit me potius quam
patrem tuum et quam omnem domum eius et praecepit mihi ut essem dux super populum Domini
Israhel 22 et ludam et vilior fiam plus quam factus sum et ero humilis in oculis meis et cum ancillis
de quibus locuta es gloriosior apparebo 23 igitur Michol filiae Saul non est natus filius usque ad
diem mortis suae

Chapter 7

1 factum est autem cum sedisset rex in domo sua et Dominus dedisset ei requiem undique ab
universis inimicis suis 2 dixit ad Nathan prophetam videsne quod ego habitem in domo cedrina et
arca Dei posita sit in medio pellium 3 dixitque Nathan ad regem omne quod est in corde tuo vade
fac quia Dominus tecum est 4 factum est autem in nocte illa et ecce sermo Domini ad Nathan dicens
5 vade et loquere ad servum meum David haec dicit Dominus numquid tu aedificabis mihi domum
ad habitandum 6 neque enim habitavi in domo ex die qua eduxi filios Israhel de terra Aegypti usque
in diem hanc sed ambulans ambulabam in tabernaculo et in tentorio 7 per cuncta loca quae transivi
cum omnibus filiis Israhel numquid loquens locutus sum ad unam de tribubus Israhel cui praecepi
ut pasceret populum meum Israhel dicens quare non aedificastis mihi domum cedrinam 8 et nunc

haec dices servo meo David haec dicit Dominus exercituum ego tuli te de pascuis sequentem greges
ut esses dux super populum meum Israhel 9 et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti et interfeci
universos inimicos tuos a facie tua fecique tibi nomen grande iuxta nomen magnorum qui sunt in
terra 10 et ponam locum populo meo Israhel et plantabo eum et habitabit sub eo et non turbabitur
amplius nec addent filii iniquitatis ut adfligant eum sicut prius 11 ex die qua constitui iudices super
populum meum Israhel et requiem dabo tibi ab omnibus inimicis tuis praedicitque tibi Dominus
quod domum faciat tibi Dominus 12 cumque conpleti fuerint dies tui et dormieris cum patribus tuis
suscitabo semen tuum post te quod egredietur de utero tuo et firmabo regnum eius 13 ipse aedificabit
domum nomini meo et stabiliam thronum regni eius usque in sempiternum 14 ego ero ei in patrem
et ipse erit mihi in filium qui si inique aliquid gesserit arguam eum in virga virorum et in plagis
filiorum hominum 15 misericordiam autem meam non auferam ab eo sicut abstuli a Saul quem
amovi a facie tua 16 et fidelis erit domus tua et regnum tuum usque in aeternum ante faciem tuam
et thronus tuus erit firmus iugiter 17 secundum omnia verba haec et iuxta universam visionem istam
sic locutus est Nathan ad David 18 ingressus est autem rex David et sedit coram Domino et dixit
quis ego sum Domine Deus et quae domus mea quia adduxisti me hucusque 19 sed et hoc parum
visum est in conspectu tuo Domine Deus nisi loquereris etiam de domo servi tui in longinquum
ista est enim lex Adam Domine Deus 20 quid ergo addere poterit adhuc David ut loquatur ad te tu
enim scis servum tuum Domine Deus 21 propter verbum tuum et secundum cor tuum fecisti omnia
magnalia haec ita ut notum faceres servo tuo 22 idcirco magnificatus es Domine Deus quia non est
similis tui neque est deus extra te in omnibus quae audivimus auribus nostris 23 quae est autem ut
populus tuus Israhel gens in terra propter quam ivit Deus ut redimeret eam sibi in populum et
poneret sibi nomen faceretque eis magnalia et horribilia super terram a facie populi tui quem
redemisti tibi ex Aegypto gentem et deum eius 24 et firmasti tibi populum tuum Israhel in populum
sempiternum et tu Domine factus es eis in Deum 25 nunc ergo Domine Deus verbum quod locutus
es super servum tuum et super domum eius suscita in sempiternum et fac sicut locutus es 26 et
magnificetur nomen tuum usque in sempiternum atque dicatur Dominus exercituum Deus super
Israhel et domus servi tui David erit stabilita coram Domino 27 quia tu Domine exercituum Deus
Israhel revelasti aurem servi tui dicens domum aedificabo tibi propterea invenit servus tuus cor
suum ut oraret te oratione hac 28 nunc ergo Domine Deus tu es Deus et verba tua erunt vera locutus

es enim ad servum tuum bona haec 29 incipe igitur et benedic domui servi tui ut sit in sempiternum
coram te quia tu Domine Deus locutus es et benedictione tua benedicetur domus servi tui in
sempiternum

Chapter 8

1 factum est autem post haec percussit David Philisthim et humiliavit eos et tulit David frenum
tributi de manu Philisthim 2 et percussit Moab et mensus est eos funiculo coaequans terrae mensus
est autem duos funiculos unum ad occidendum et unum ad vivificandum factusque est Moab David
serviens sub tributo 3 et percussit David Adadezer filium Roob regem Soba quando profectus est
ut dominaretur super flumen Eufraten 4 et captis David ex parte eius mille septingentis equitibus
et viginti milibus peditum subnervavit omnes iugales curruum dereliquit autem ex eis centum currus
5 venit quoque Syria Damasci ut praesidium ferret Adadezer regi Soba et percussit David de Syria
viginti duo milia virorum 6 et posuit David praesidium in Syria Damasci factaque est Syria David
serviens sub tributo servavit Dominus David in omnibus ad quaecumque profectus est 7 et tulit
David arma aurea quae habebant servi Adadezer et detulit ea in Hierusalem 8 et de Bete et de Beroth
civitatibus Adadezer tulit rex David aes multum nimis 9 audivit autem Thou rex Emath quod
percussisset David omne robur Adadezer 10 et misit Thou Ioram filium suum ad regem David ut
salutaret eum congratulans et gratias ageret eo quod expugnasset Adadezer et percussisset eum
hostis quippe erat Thou Adadezer et in manu eius erant vasa argentea et vasa aurea et vasa aerea
11 quae et ipsa sanctificavit rex David Domino cum argento et auro quae sanctificaverat de universis
gentibus quas subegerat 12 de Syria et Moab et filiis Ammon et Philisthim et Amalech et de manubiis
Adadezer filii Roob regis Soba 13 fecit quoque sibi David nomen cum reverteretur capta Syria in
valle Salinarum caesis duodecim milibus 14 et posuit in Idumea custodes statuitque praesidium et
facta est universa Idumea serviens David et servavit Dominus David in omnibus ad quaecumque
profectus est 15 et regnavit David super omnem Israhel faciebat quoque David iudicium et iustitiam
omni populo suo 16 Ioab autem filius Sarviae erat super exercitum porro Iosaphat filius Ahilud

erat a commentariis 17 et Sadoc filius Achitob et Ahimelech filius Abiathar sacerdotes et Saraias
scriba 18 Banaias autem filius Ioiada super Cherethi et Felethi filii autem David sacerdotes erant

Chapter 9

1 et dixit David putasne est aliquis qui remanserit de domo Saul ut faciam cum eo misericordiam
propter Ionathan 2 erat autem de domo Saul servus nomine Siba quem cum vocasset rex ad se dixit
ei tune es Siba et ille respondit ego sum servus tuus 3 et ait rex num superest aliquis de domo Saul
ut faciam cum eo misericordiam Dei dixitque Siba regi superest filius Ionathan debilis pedibus
4 ubi inquit est et Siba ad regem ecce ait in domo est Machir filii Amihel in Lodabar 5 misit ergo
rex David et tulit eum de domo Machir filii Amihel de Lodabar 6 cum autem venisset Mifiboseth
filius Ionathan filii Saul ad David corruit in faciem suam et adoravit dixitque David Mifiboseth qui
respondit adsum servus tuus 7 et ait ei David ne timeas quia faciens faciam in te misericordiam
propter Ionathan patrem tuum et restituam tibi omnes agros Saul patris tui et tu comedes panem in
mensa mea semper 8 qui adorans eum dixit quis ego sum servus tuus quoniam respexisti super
canem mortuum similem mei 9 vocavit itaque rex Sibam puerum Saul et dixit ei omnia quaecumque
fuerunt Saul et universam domum eius dedi filio domini tui 10 operare igitur ei terram tu et filii tui
et servi tui et inferes filio domini tui cibos ut alatur Mifiboseth autem filius domini tui comedet
semper panem super mensam meam erant autem Sibae quindecim filii et viginti servi 11 dixitque
Siba ad regem sicut iussisti domine mi rex servo tuo sic faciet servus tuus et Mifiboseth comedet
super mensam tuam quasi unus de filiis regis 12 habebat autem Mifiboseth filium parvulum nomine
Micha omnis vero cognatio domus Siba serviebat Mifiboseth 13 porro Mifiboseth habitabat in
Hierusalem quia de mensa regis iugiter vescebatur et erat claudus utroque pede

Chapter 10

1 factum est autem post haec ut moreretur rex filiorum Ammon et regnaret Anon filius eius pro
eo 2 dixitque David faciam misericordiam cum Anon filio Naas sicut fecit pater eius mecum

misericordiam misit ergo David consolans eum per servos suos super patris interitu cum autem
3
venissent servi David in terram filiorum Ammon dixerunt principes filiorum Ammon ad Anon
dominum suum putas quod propter honorem patris tui David miserit ad te consolatores et non ideo
4
ut investigaret et exploraret civitatem et everteret eam misit David servos suos ad te tulit itaque
Anon servos David rasitque dimidiam partem barbae eorum et praecidit vestes eorum medias usque
5
ad nates et dimisit eos quod cum nuntiatum esset David misit in occursum eorum erant enim viri
confusi turpiter valde et mandavit eis David manete Hiericho donec crescat barba vestra et tunc
6
revertimini videntes autem filii Ammon quod iniuriam fecissent David miserunt et conduxerunt
mercede Syrum Roob et Syrum Soba viginti milia peditum et a rege Maacha mille viros et ab Histob
7
duodecim milia virorum quod cum audisset David misit Ioab et omnem exercitum bellatorum
8
egressi sunt ergo filii Ammon et direxerunt aciem ante ipsum introitum portae Syrus autem Soba
9
et Roob et Histob et Maacha seorsum erant in campo videns igitur Ioab quod praeparatum esset
adversum se proelium et ex adverso et post tergum elegit ex omnibus electis Israhel et instruxit
10
aciem contra Syrum reliquam autem partem populi tradidit Abisai fratri suo qui direxit aciem
11
adversum filios Ammon et ait Ioab si praevaluerint adversum me Syri eris mihi in adiutorium
12
si autem filii Ammon praevaluerint adversum te auxiliabor tibi esto vir fortis et pugnemus pro
13
populo nostro et civitate Dei nostri Dominus autem faciet quod bonum est in conspectu suo iniit
14
itaque Ioab et populus qui erat cum eo certamen contra Syros qui statim fugerunt a facie eius filii
autem Ammon videntes quod fugissent Syri fugerunt et ipsi a facie Abisai et ingressi sunt civitatem
15
reversusque est Ioab a filiis Ammon et venit Hierusalem videntes igitur Syri quoniam corruissent
16
coram Israhel congregati sunt pariter misitque Adadezer et eduxit Syros qui erant trans Fluvium
17
et adduxit exercitum eorum Sobach autem magister militiae Adadezer erat princeps eorum quod
cum nuntiatum esset David contraxit omnem Israhelem et transivit Iordanem venitque in Helema
18
et direxerunt aciem Syri ex adverso David et pugnaverunt contra eum fugeruntque Syri a facie
Israhel et occidit David de Syris septingentos currus et quadraginta milia equitum et Sobach
19
principem militiae percussit qui statim mortuus est videntes autem universi reges qui erant in
praesidio Adadezer victos se ab Israhel fecerunt pacem cum Israhel et servierunt eis timueruntque
Syri auxilium praebere filiis Ammon

Chapter 11

1 factum est ergo vertente anno eo tempore quo solent reges ad bella procedere misit David Ioab
et servos suos cum eo et universum Israhel et vastaverunt filios Ammon et obsederunt Rabba David
autem remansit in Hierusalem 2 dum haec agerentur accidit ut surgeret David de stratu suo post
meridiem et deambularet in solario domus regiae viditque mulierem se lavantem ex adverso super
solarium suum erat autem mulier pulchra valde 3 misit ergo rex et requisivit quae esset mulier
nuntiatumque ei est quod ipsa esset Bethsabee filia Heliam uxor Uriae Hetthei 4 missis itaque David
nuntiis tulit eam quae cum ingressa esset ad illum dormivit cum ea statimque sanctificata est ab
inmunditia sua 5 et reversa est domum suam concepto fetu mittensque nuntiavit David et ait concepi
6 misit autem David ad Ioab dicens mitte ad me Uriam Hettheum misitque Ioab Uriam ad David
7 et venit Urias ad David quaesivitque David quam recte ageret Ioab et populus et quomodo
administraretur bellum 8 et dixit David ad Uriam vade in domum tuam et lava pedes tuos egressus
est Urias de domo regis secutusque est eum cibus regius 9 dormivit autem Urias ante portam domus
regiae cum aliis servis domini sui et non descendit ad domum suam 10 nuntiatumque est David a
dicentibus non ivit Urias ad domum suam et ait David ad Uriam numquid non de via venisti quare
non descendisti ad domum tuam 11 et ait Urias ad David arca et Israhel et Iuda habitant in
papilionibus et dominus meus Ioab et servi domini mei super faciem terrae manent et ego ingrediar
domum meam ut comedam et bibam et dormiam cum uxore mea per salutem tuam et per salutem
animae tuae quod non faciam rem hanc 12 ait ergo David ad Uriam mane hic etiam hodie et cras
dimittam te mansit Urias in Hierusalem die illa et altera 13 et vocavit eum David ut comederet
coram se et biberet et inebriavit eum qui egressus vespere dormivit in stratu suo cum servis domini
sui et in domum suam non descendit 14 factum est ergo mane et scripsit David epistulam ad Ioab
misitque per manum Uriae 15 scribens in epistula ponite Uriam ex adverso belli ubi fortissimum
proelium est et derelinquite eum ut percussus intereat 16 igitur cum Ioab obsideret urbem posuit
Uriam in loco quo sciebat viros esse fortissimos 17 egressique viri de civitate bellabant adversum
Ioab et ceciderunt de populo servorum David et mortuus est etiam Urias Hettheus 18 misit itaque
Ioab et nuntiavit David omnia verba proelii 19 praecepitque nuntio dicens cum conpleveris universos

sermones belli ad regem [20] si eum videris indignari et dixerit quare accessistis ad murum ut
proeliaremini an ignorabatis quod multa desuper ex muro tela mittantur [21] quis percussit Abimelech
filium Hieroboseth nonne mulier misit super eum fragmen molae de muro et interfecit eum in
Thebes quare iuxta murum accessistis dices etiam servus tuus Urias Hettheus occubuit [22] abiit ergo
nuntius et venit et narravit David omnia quae ei praeceperat Ioab [23] et dixit nuntius ad David
praevaluerunt adversum nos viri et egressi sunt ad nos in agrum nos autem facto impetu persecuti
eos sumus usque ad portam civitatis [24] et direxerunt iacula sagittarii ad servos tuos ex muro desuper
mortuique sunt de servis regis quin etiam servus tuus Urias Hettheus mortuus est [25] et dixit David
ad nuntium haec dices Ioab non te frangat ista res varius enim eventus est proelii et nunc hunc nunc
illum consumit gladius conforta bellatores tuos adversum urbem ut destruas eam et exhortare eos
[26] audivit autem uxor Uriae quod mortuus esset Urias vir suus et planxit eum [27] transactoque luctu
misit David et introduxit eam domum suam et facta est ei uxor peperitque ei filium et displicuit
verbum hoc quod fecerat David coram Domino

Chapter 12

[1] misit ergo Dominus Nathan ad David qui cum venisset ad eum dixit ei duo viri erant in civitate
una unus dives et alter pauper [2] dives habebat oves et boves plurimos valde [3] pauper autem nihil
habebat omnino praeter ovem unam parvulam quam emerat et nutrierat et quae creverat apud eum
cum filiis eius simul de pane illius comedens et de calice eius bibens et in sinu illius dormiens
eratque illi sicut filia [4] cum autem peregrinus quidam venisset ad divitem parcens ille sumere de
ovibus et de bubus suis ut exhiberet convivium peregrino illi qui venerat ad se tulit ovem viri
pauperis et praeparavit cibos homini qui venerat ad se [5] iratus autem indignatione David adversus
hominem illum nimis dixit ad Nathan vivit Dominus quoniam filius mortis est vir qui fecit hoc
[6] ovem reddet in quadruplum eo quod fecerit verbum istud et non pepercerit [7] dixit autem Nathan
ad David tu es ille vir haec dicit Dominus Deus Israhel ego unxi te in regem super Israhel et ego
erui te de manu Saul [8] et dedi tibi domum domini tui et uxores domini tui in sinu tuo dedique tibi
domum Israhel et Iuda et si parva sunt ista adiciam tibi multo maiora [9] quare ergo contempsisti
verbum Domini ut faceres malum in conspectu meo Uriam Hettheum percussisti gladio et uxorem
illius accepisti uxorem et interfecisti eum gladio filiorum Ammon [10] quam ob rem non recedet
gladius de domo tua usque in sempiternum eo quod despexeris me et tuleris uxorem Uriae Hetthei

11
ut esset uxor tua itaque haec dicit Dominus ecce ego suscitabo super te malum de domo tua et
tollam uxores tuas in oculis tuis et dabo proximo tuo et dormiet cum uxoribus tuis in oculis solis
12
huius tu enim fecisti abscondite ego vero faciam verbum istud in conspectu omnis Israhel et in
13
conspectu solis et dixit David ad Nathan peccavi Domino dixitque Nathan ad David Dominus
14
quoque transtulit peccatum tuum non morieris verumtamen quoniam blasphemare fecisti inimicos
15
Domini propter verbum hoc filius qui natus est tibi morte morietur et reversus est Nathan domum
suam percussitque Dominus parvulum quem pepererat uxor Uriae David et desperatus est
16
deprecatusque est David Dominum pro parvulo et ieiunavit David ieiunio et ingressus seorsum
17
iacuit super terram venerunt autem seniores domus eius cogentes eum ut surgeret de terra qui
18
noluit neque comedit cum eis cibum accidit autem die septima ut moreretur infans timueruntque
servi David nuntiare ei quod mortuus esset parvulus dixerunt enim ecce cum parvulus adhuc viveret
loquebamur ad eum et non audiebat vocem nostram quanto magis si dixerimus mortuus est puer
19
se adfliget cum ergo vidisset David servos suos musitantes intellexit quod mortuus esset infantulus
20
dixitque ad servos suos num mortuus est puer qui responderunt ei mortuus est surrexit igitur
David de terra et lotus unctusque est cumque mutasset vestem ingressus est domum Domini et
21
adoravit et venit in domum suam petivitque ut ponerent ei panem et comedit dixerunt autem ei
servi sui quis est sermo quem fecisti propter infantem cum adhuc viveret ieiunasti et flebas mortuo
22
autem puero surrexisti et comedisti panem qui ait propter infantem dum adhuc viveret ieiunavi
23
et flevi dicebam enim quis scit si forte donet eum mihi Dominus et vivet infans nunc autem quia
mortuus est quare ieiuno numquid potero revocare eum amplius ego vadam magis ad eum ille vero
24
non revertetur ad me et consolatus est David Bethsabee uxorem suam ingressusque ad eam
dormivit cum ea quae genuit filium et vocavit nomen eius Salomon et Dominus dilexit eum
25
misitque in manu Nathan prophetae et vocavit nomen eius Amabilis Domino eo quod diligeret
26
eum Dominus igitur pugnabat Ioab contra Rabbath filiorum Ammon et expugnabat urbem regiam
27
misitque Ioab nuntios ad David dicens dimicavi adversum Rabbath et capienda est urbs Aquarum
28
nunc igitur congrega reliquam partem populi et obside civitatem et cape eam ne cum a me vastata
29
fuerit urbs nomini meo adscribatur victoria congregavit itaque David omnem populum et profectus
30
est adversum Rabbath cumque dimicasset cepit eam et tulit diadema regis eorum de capite eius
pondo auri talentum habens gemmas pretiosissimas et inpositum est super caput David sed et

praedam civitatis asportavit multam valde
31
populum quoque eius adducens serravit et circumegit super eos ferrata carpenta divisitque cultris et transduxit in typo laterum sic fecit universis civitatibus filiorum Ammon et reversus est David et omnis exercitus Hierusalem

Chapter 13

1
factum est autem post haec ut Absalom filii David sororem speciosissimam vocabulo Thamar
adamaret Amnon filius David
2
et deperiret eam valde ita ut aegrotaret propter amorem eius quia
cum esset virgo difficile ei videbatur ut quippiam inhoneste ageret cum ea
3
erat autem Amnonis
amicus nomine Ionadab filius Semaa fratris David vir prudens valde
4
qui dixit ad eum quare sic
adtenuaris macie fili regis per singulos dies cur non indicas mihi dixitque ei Amnon Thamar sororem
Absalom fratris mei amo
5
cui respondit Ionadab cuba super lectulum tuum et languorem simula
cumque venerit pater tuus ut visitet te dic ei veniat oro Thamar soror mea ut det mihi cibum et
faciat pulmentum ut comedam de manu eius
6
accubuit itaque Amnon et quasi aegrotare coepit
cumque venisset rex ad visitandum eum ait Amnon ad regem veniat obsecro Thamar soror mea ut
faciat in oculis meis duas sorbitiunculas et cibum capiam de manu eius
7
misit ergo David ad
Thamar domum dicens veni in domum Amnon fratris tui et fac ei pulmentum
8
venitque Thamar
in domum Amnon fratris sui ille autem iacebat quae tollens farinam commiscuit et liquefaciens in
oculis eius coxit sorbitiunculas
9
tollensque quod coxerat effudit et posuit coram eo et noluit
comedere dixitque Amnon eicite universos a me cumque eiecissent omnes
10
dixit Amnon ad
Thamar infer cibum in conclave ut vescar de manu tua tulit ergo Thamar sorbitiunculas quas fecerat
et intulit ad Amnon fratrem suum in conclave
11
cumque obtulisset ei cibum adprehendit eam et
ait veni cuba mecum soror mea
12
quae respondit ei noli frater mi noli opprimere me neque enim
hoc fas est in Israhel noli facere stultitiam hanc
13
et ego enim ferre non potero obprobrium meum
et tu eris quasi unus de insipientibus in Israhel quin potius loquere ad regem et non negabit me tibi
14
noluit autem adquiescere precibus eius sed praevalens viribus oppressit eam et cubavit cum illa
15
et exosam eam habuit Amnon magno odio nimis ita ut maius esset odium quo oderat eam amore
quo ante dilexerat dixitque ei Amnon surge vade
16
quae respondit ei maius est hoc malum quod

nunc agis adversum me quam quod ante fecisti expellens me et noluit audire eam 17 sed vocato
puero qui ministrabat ei dixit eice hanc a me foras et claude ostium post eam 18 quae induta erat
talari tunica huiuscemodi enim filiae regis virgines vestibus utebantur eiecit itaque eam minister
illius foras clausitque fores post eam 19 quae aspergens cinerem capiti suo scissa talari tunica
inpositisque manibus super caput suum ibat ingrediens et clamans 20 dixit autem ei Absalom frater
suus num Amnon frater tuus concubuit tecum sed nunc soror tace frater tuus est neque adfligas cor
tuum pro re hac mansit itaque Thamar contabescens in domo Absalom fratris sui 21 cum autem
audisset rex David verba haec contristatus est valde 22 porro non est locutus Absalom ad Amnon
nec malum nec bonum oderat enim Absalom Amnon eo quod violasset Thamar sororem suam
23 factum est autem post tempus biennii ut tonderentur oves Absalom in Baalasor quae est iuxta
Ephraim et vocavit Absalom omnes filios regis 24 venitque ad regem et ait ad eum ecce tondentur
oves servi tui veniat oro rex cum servis suis ad servum suum 25 dixitque rex ad Absalom noli fili
mi noli rogare ut veniamus omnes et gravemus te cum autem cogeret eum et noluisset ire benedixit
ei 26 et ait Absalom si non vis venire veniat obsecro nobiscum saltem Amnon frater meus dixitque
ad eum rex non est necesse ut vadat tecum 27 coegit itaque eum Absalom et dimisit cum eo Amnon
et universos filios regis 28 praeceperat autem Absalom pueris suis dicens observate cum temulentus
fuerit Amnon vino et dixero vobis percutite eum et interficite nolite timere ego enim sum qui
praecepi vobis roboramini et estote viri fortes 29 fecerunt ergo pueri Absalom adversum Amnon
sicut praeceperat eis Absalom surgentesque omnes filii regis ascenderunt singuli mulas suas et
fugerunt 30 cumque adhuc pergerent in itinere fama praevenit ad David dicens percussit Absalom
omnes filios regis et non remansit ex eis saltem unus 31 surrexit itaque rex et scidit vestimenta sua
et cecidit super terram et omnes servi ipsius qui adsistebant ei sciderunt vestimenta sua 32 respondens
autem Ionadab filius Samaa fratris David dixit ne aestimet dominus meus quod omnes pueri filii
regis occisi sint Amnon solus mortuus est quoniam in ore Absalom erat positus ex die qua oppressit
Thamar sororem eius 33 nunc ergo ne ponat dominus meus rex super cor suum verbum istud dicens
omnes filii regis occisi sunt quoniam Amnon solus mortuus est 34 fugit autem Absalom et levavit
puer speculator oculos suos et aspexit et ecce populus multus veniebat per iter devium ex latere
montis 35 dixit autem Ionadab ad regem ecce filii regis adsunt iuxta verbum servi tui sic factum
est 36 cumque cessasset loqui apparuerunt et filii regis et intrantes levaverunt vocem suam et

37
fleverunt sed et rex et omnes servi eius fleverunt ploratu magno nimis porro Absalom fugiens
abiit ad Tholomai filium Amiur regem Gessur luxit ergo David filium suum cunctis diebus
38 39
Absalom autem cum fugisset et venisset in Gessur fuit ibi tribus annis cessavitque David rex
persequi Absalom eo quod consolatus esset super Amnon interitu

Chapter 14

1 2
intellegens autem Ioab filius Sarviae quod cor regis versum esset ad Absalom misit Thecuam
et tulit inde mulierem sapientem dixitque ad eam lugere te simula et induere veste lugubri et ne
3
unguaris oleo ut sis quasi mulier plurimo iam tempore lugens mortuum et ingredieris ad regem
4
et loqueris ad eum sermones huiuscemodi posuit autem Ioab verba in ore eius itaque cum ingressa
fuisset mulier thecuites ad regem cecidit coram eo super terram et adoravit et dixit serva me rex
5
et ait ad eam rex quid causae habes quae respondit heu mulier vidua ego sum mortuus est enim
6
vir meus et ancillae tuae erant duo filii qui rixati sunt adversum se in agro nullusque erat qui eos
7
prohibere posset et percussit alter alterum et interfecit eum et ecce consurgens universa cognatio
adversum ancillam tuam dicit trade eum qui percussit fratrem suum ut occidamus eum pro anima
fratris sui quem interfecit et deleamus heredem et quaerunt extinguere scintillam meam quae relicta
8
est ut non supersit viro meo nomen et reliquiae super terram et ait rex ad mulierem vade in domum
9
tuam et ego iubebo pro te dixitque mulier thecuites ad regem in me domine mi rex iniquitas et in
10
domum patris mei rex autem et thronus eius sit innocens et ait rex qui contradixerit tibi adduc
11
eum ad me et ultra non addet ut tangat te quae ait recordetur rex Domini Dei sui ut non
multiplicentur proximi sanguinis ad ulciscendum et nequaquam interficient filium meum qui ait
12
vivit Dominus quia non cadet de capillis filii tui super terram dixit ergo mulier loquatur ancilla
13
tua ad dominum meum regem verbum et ait loquere dixitque mulier quare cogitasti istiusmodi
rem contra populum Dei et locutus est rex verbum istud ut peccet et non reducat eiectum suum
14
omnes morimur et quasi aquae delabimur in terram quae non revertuntur nec vult perire Deus
15
animam sed retractat cogitans ne penitus pereat qui abiectus est nunc igitur veni ut loquar ad
regem dominum meum verbum hoc praesente populo et dixit ancilla tua loquar ad regem si quo
16
modo faciat rex verbum ancillae suae et audivit rex ut liberaret ancillam suam de manu omnium

qui volebant delere me et filium meum simul de hereditate Dei [17] dicat ergo ancilla tua ut fiat
verbum domini mei regis quasi sacrificium sicut enim angelus Dei sic est dominus meus rex ut nec
benedictione nec maledictione moveatur unde et Dominus Deus tuus est tecum [18] et respondens
rex dixit ad mulierem ne abscondas a me verbum quod te interrogo dixitque mulier loquere domine
mi rex [19] et ait rex numquid manus Ioab tecum est in omnibus istis respondit mulier et ait per
salutem animae tuae domine mi rex nec ad dextram nec ad sinistram est ex omnibus his quae locutus
est dominus meus rex servus enim tuus Ioab ipse praecepit mihi et ipse posuit in os ancillae tuae
omnia verba haec [20] ut verterem figuram sermonis huius servus tuus Ioab praecepit istud tu autem
domine mi sapiens es sicut habet sapientiam angelus Dei ut intellegas omnia super terram [21] et ait
rex ad Ioab ecce placatus feci verbum tuum vade igitur et revoca puerum Absalom [22] cadensque
Ioab super faciem suam in terram adoravit et benedixit regi et dixit Ioab hodie intellexit servus tuus
quia inveni gratiam in oculis tuis domine mi rex fecisti enim sermonem servi tui [23] surrexit ergo
Ioab et abiit in Gessur et adduxit Absalom in Hierusalem [24] dixit autem rex revertatur in domum
suam et faciem meam non videat reversus est itaque Absalom in domum suam et faciem regis non
vidit [25] porro sicut Absalom vir non erat pulcher in omni Israhel et decorus nimis a vestigio pedis
usque ad verticem non erat in eo ulla macula [26] et quando tondebatur capillum semel autem in
anno tondebatur quia gravabat eum caesaries ponderabat capillos capitis sui ducentis siclis pondere
publico [27] nati sunt autem Absalom filii tres et filia una nomine Thamar eleganti forma [28] mansitque
Absalom Hierusalem duobus annis et faciem regis non vidit [29] misit itaque ad Ioab ut mitteret eum
ad regem qui noluit venire ad eum cumque secundo misisset et ille noluisset venire [30] dixit servis
suis scitis agrum Ioab iuxta agrum meum habentem messem hordei ite igitur et succendite eum
igni succenderunt ergo servi Absalom segetem igni [31] surrexitque Ioab et venit ad Absalom in
domum eius et dixit quare succenderunt servi tui segetem meam igni [32] et respondit Absalom ad
Ioab misi ad te obsecrans ut venires ad me et mitterem te ad regem ut diceres ei quare veni de
Gessur melius mihi erat ibi esse obsecro ergo ut videam faciem regis quod si memor est iniquitatis
meae interficiat me [33] ingressus Ioab ad regem nuntiavit ei vocatusque Absalom intravit ad regem
et adoravit super faciem terrae coram eo osculatusque est rex Absalom

Chapter 15

1 igitur post haec fecit sibi Absalom currum et equites et quinquaginta viros qui praecederent
eum 2 et mane consurgens Absalom stabat iuxta introitum portae et omnem virum qui habebat
negotium ut veniret ad regis iudicium vocabat Absalom ad se et dicebat de qua civitate es tu qui
respondens aiebat ex una tribu Israhel ego sum servus tuus 3 respondebatque ei Absalom videntur
mihi sermones tui boni et iusti sed non est qui te audiat constitutus a rege dicebatque Absalom
4 quis me constituat iudicem super terram ut ad me veniant omnes qui habent negotium et iuste
iudicem 5 sed et cum accederet ad eum homo ut salutaret illum extendebat manum suam et
adprehendens osculabatur eum 6 faciebatque hoc omni Israhel qui veniebat ad iudicium ut audiretur
a rege et sollicitabat corda virorum Israhel 7 post quattuor autem annos dixit Absalom ad regem
vadam et reddam vota mea quae vovi Domino in Hebron 8 vovens enim vovit servus tuus cum
esset in Gessur Syriae dicens si reduxerit me Dominus in Hierusalem sacrificabo Domino 9 dixitque
ei rex vade in pace et surrexit et abiit in Hebron 10 misit autem Absalom exploratores in universas
tribus Israhel dicens statim ut audieritis clangorem bucinae dicite regnavit Absalom in Hebron
11 porro cum Absalom ierunt ducenti viri de Hierusalem vocati euntes simplici corde et causam
penitus ignorantes 12 accersivit quoque Absalom Ahitofel Gilonitem consiliarium David de civitate
sua Gilo cum immolaret victimas et facta est coniuratio valida populusque concurrens augebatur
cum Absalom 13 venit igitur nuntius ad David dicens toto corde universus Israhel sequitur Absalom
14 et ait David servis suis qui erant cum eo in Hierusalem surgite fugiamus neque enim erit nobis
effugium a facie Absalom festinate egredi ne forte veniens occupet nos et inpellat super nos ruinam
et percutiat civitatem in ore gladii 15 dixeruntque servi regis ad eum omnia quaecumque praeceperit
dominus noster rex libenter exsequimur servi tui 16 egressus est ergo rex et universa domus eius
pedibus suis et dereliquit rex decem mulieres concubinas ad custodiendam domum 17 egressusque
rex et omnis Israhel pedibus suis stetit procul a domo 18 et universi servi eius ambulabant iuxta
eum et legiones Cherethi et Felethi et omnes Getthei sescenti viri qui secuti eum fuerant de Geth
praecedebant regem 19 dixit autem rex ad Ethai Gettheum cur venis nobiscum revertere et habita
cum rege quia peregrinus es et egressus de loco tuo 20 heri venisti et hodie inpelleris nobiscum
egredi ego autem vadam quo iturus sum revertere et reduc tecum fratres tuos ostendisti gratiam et
fidem 21 et respondit Ethai regi dicens vivit Dominus et vivit dominus meus rex quoniam in

quocumque loco fueris domine mi rex sive in morte sive in vita ibi erit servus tuus 22 et ait David
Ethai veni et transi et transivit Ethai Gettheus et omnes viri qui cum eo erant et reliqua multitudo
23 omnesque flebant voce magna et universus populus transiebat rex quoque transgrediebatur
torrentem Cedron et cunctus populus incedebat contra viam quae respicit ad desertum 24 venit
autem et Sadoc et universi Levitae cum eo portantes arcam foederis Dei et deposuerunt arcam Dei
et ascendit Abiathar donec expletus est omnis populus qui egressus fuerat de civitate 25 et dixit
rex ad Sadoc reporta arcam Dei in urbem si invenero gratiam in oculis Domini reducet me et ostendet
mihi eam et tabernaculum suum 26 si autem dixerit non places praesto sum faciat quod bonum est
coram se 27 et dixit rex ad Sadoc sacerdotem o videns revertere in civitatem in pace et Achimaas
filius tuus et Ionathan filius Abiathar duo filii vestri sint vobiscum 28 ecce ego abscondar in
campestribus deserti donec veniat sermo a vobis indicans mihi 29 reportaverunt igitur Sadoc et
Abiathar arcam Dei Hierusalem et manserunt ibi 30 porro David ascendebat clivum Olivarum
scandens et flens operto capite et nudis pedibus incedens sed et omnis populus qui erat cum eo
operto capite ascendebat plorans 31 nuntiatum est autem David quod et Ahitofel esset in coniuratione
cum Absalom dixitque David infatua quaeso consilium Ahitofel Domine 32 cumque ascenderet
David summitatem montis in quo adoraturus erat Dominum ecce occurrit ei Husai Arachites scissa
veste et terra pleno capite 33 et dixit ei David si veneris mecum eris mihi oneri 34 si autem in
civitatem revertaris et dixeris Absalom servus tuus sum rex sicut fui servus patris tui sic ero servus
tuus dissipabis consilium Ahitofel 35 habes autem tecum Sadoc et Abiathar sacerdotes et omne
verbum quodcumque audieris de domo regis indicabis Sadoc et Abiathar sacerdotibus 36 sunt autem
cum eis duo filii eorum Achimaas Sadoc et Ionathan Abiathar et mittetis per eos ad me omne verbum
quod audieritis 37 veniente ergo Husai amico David in civitatem Absalom quoque ingressus est
Hierusalem

Chapter 16

1 cumque David transisset paululum montis verticem apparuit Siba puer Mifiboseth in occursum
eius cum duobus asinis qui onerati erant ducentis panibus et centum alligaturis uvae passae et
centum massis palatarum et utribus vini 2 et dixit rex Sibae quid sibi volunt haec responditque Siba

asini domestici regis ut sedeant et panes et palatae ad vescendum pueris tuis vinum autem ut bibat
si quis defecerit in deserto 3 et ait rex ubi est filius domini tui responditque Siba regi remansit in
Hierusalem dicens hodie restituet mihi domus Israhel regnum patris mei 4 et ait rex Sibae tua sint
omnia quae fuerunt Mifiboseth dixitque Siba adoro inveniam gratiam coram te domine mi rex
5 venit ergo rex David usque Baurim et ecce egrediebatur inde vir de cognatione domus Saul nomine
Semei filius Gera procedebat egrediens et maledicebat 6 mittebatque lapides contra David et contra
universos servos regis David omnis autem populus et universi bellatores a dextro et sinistro latere
regis incedebant 7 ita autem loquebatur Semei cum malediceret regi egredere egredere vir sanguinum
et vir Belial 8 reddidit tibi Dominus universum sanguinem domus Saul quoniam invasisti regnum
pro eo et dedit Dominus regnum in manu Absalom filii tui et ecce premunt te mala tua quoniam
vir sanguinum es 9 dixit autem Abisai filius Sarviae regi quare maledicit canis hic moriturus domino
meo regi vadam et amputabo caput eius 10 et ait rex quid mihi et vobis filii Sarviae dimittite eum
maledicat Dominus enim praecepit ei ut malediceret David et quis est qui audeat dicere quare sic
fecerit 11 et ait rex Abisai et universis servis suis ecce filius meus qui egressus est de utero meo
quaerit animam meam quanto magis nunc filius Iemini dimittite eum ut maledicat iuxta praeceptum
Domini 12 si forte respiciat Dominus adflictionem meam et reddat mihi bonum pro maledictione
hac hodierna 13 ambulabat itaque David et socii eius per viam cum eo Semei autem per iugum
montis ex latere contra illum gradiebatur maledicens et mittens lapides adversum eum terramque
spargens 14 venit itaque rex et universus populus cum eo lassus et refocilati sunt ibi 15 Absalom
autem et omnis populus Israhel ingressi sunt Hierusalem sed et Ahitofel cum eo 16 cum autem
venisset Husai Arachites amicus David ad Absalom locutus est ad eum salve rex salve rex 17 ad
quem Absalom haec est inquit gratia tua ad amicum tuum quare non isti cum amico tuo
18 responditque Husai ad Absalom nequaquam quia illius ero quem elegit Dominus et omnis hic
populus et universus Israhel et cum eo manebo 19 sed ut et hoc inferam cui ego serviturus sum
nonne filio regis sicut parui patri tuo sic parebo et tibi 20 dixit autem Absalom ad Ahitofel inite
consilium quid agere debeamus 21 et ait Ahitofel ad Absalom ingredere ad concubinas patris tui
quas dimisit ad custodiendam domum ut cum audierit omnis Israhel quod foedaveris patrem tuum
roborentur manus eorum tecum 22 tetenderunt igitur Absalom tabernaculum in solario ingressusque
est ad concubinas patris sui coram universo Israhel 23 consilium autem Ahitofel quod dabat in

diebus illis quasi si quis consuleret Deum sic erat omne consilium Ahitofel et cum esset cum David
et cum esset cum Absalom

Chapter 17

1 dixit igitur Ahitofel ad Absalom eligam mihi duodecim milia virorum et consurgens persequar
David hac nocte 2 et inruens super eum quippe qui lassus est et solutis manibus percutiam eum
cumque fugerit omnis populus qui cum eo est percutiam regem desolatum 3 et reducam universum
populum quomodo omnis reverti solet unum enim virum tu quaeris et omnis populus erit in pace
4 placuitque sermo eius Absalom et cunctis maioribus natu Israhel 5 ait autem Absalom vocate et
Husai Arachiten et audiamus quid etiam ipse dicat 6 cumque venisset Husai ad Absalom ait Absalom
ad eum huiuscemodi sermonem locutus est Ahitofel facere debemus an non quod das consilium
7 et dixit Husai ad Absalom non bonum consilium quod dedit Ahitofel hac vice 8 et rursum intulit
Husai tu nosti patrem tuum et viros qui cum eo sunt esse fortissimos et amaro animo veluti si ursa
raptis catulis in saltu saeviat sed et pater tuus vir bellator est nec morabitur cum populo 9 forsitan
nunc latitat in foveis aut in uno quo voluerit loco et cum ceciderit unus quilibet in principio audiet
quicumque audierit et dicet facta est plaga in populo qui sequebatur Absalom 10 et fortissimus
quoque cuius cor est quasi leonis pavore solvetur scit enim omnis populus Israhel fortem esse
patrem tuum et robustos omnes qui cum eo sunt 11 sed hoc mihi videtur rectum esse consilium
congregetur ad te universus Israhel a Dan usque Bersabee quasi harena maris innumerabilis et tu
eris in medio eorum 12 et inruemus super eum in quocumque loco fuerit inventus et operiemus
eum sicut cadere solet ros super terram et non relinquemus de viris qui cum eo sunt ne unum quidem
13 quod si urbem aliquam fuerit ingressus circumdabit omnis Israhel civitati illi funes et trahemus
eam in torrentem ut non repperiatur nec calculus quidem ex ea 14 dixitque Absalom et omnis vir
Israhel melius consilium Husai Arachitae consilio Ahitofel Domini autem nutu dissipatum est
consilium Ahitofel utile ut induceret Dominus super Absalom malum 15 et ait Husai Sadoc et
Abiathar sacerdotibus hoc et hoc modo consilium dedit Ahitofel Absalom et senibus Israhel et ego
tale et tale dedi consilium 16 nunc ergo mittite cito et nuntiate David dicentes ne moremini nocte
hac in campestribus deserti sed absque dilatione transgredere ne forte absorbeatur rex et omnis
populus qui cum eo est 17 Ionathan autem et Achimaas stabant iuxta fontem Rogel abiit ancilla et
nuntiavit eis et illi profecti sunt ut referrent ad regem David nuntium non enim poterant videri aut

introire civitatem 18 vidit autem eos quidam puer et indicavit Absalom illi vero concito gradu
ingressi sunt domum cuiusdam viri in Baurim qui habebat puteum in vestibulo suo et descenderunt
in eum 19 tulit autem mulier et expandit velamen super os putei quasi siccans ptisanas et sic res
latuit 20 cumque venissent servi Absalom ad mulierem in domum dixerunt ubi est Achimaas et
Ionathan et respondit eis mulier transierunt gustata paululum aqua at hii qui quaerebant cum non
repperissent reversi sunt Hierusalem 21 cumque abissent ascenderunt illi de puteo et pergentes
nuntiaverunt regi David atque dixerunt surgite transite cito fluvium quoniam huiuscemodi dedit
consilium contra vos Ahitofel 22 surrexit ergo David et omnis populus qui erat cum eo et transierunt
Iordanem donec dilucesceret et ne unus quidem residuus fuit qui non transisset fluvium 23 porro
Ahitofel videns quod non fuisset factum consilium suum stravit asinum suum et surrexit et abiit in
domum suam et in civitatem suam et disposita domo sua suspendio interiit et sepultus est in sepulchro
patris sui 24 David autem venit in Castra et Absalom transivit Iordanem ipse et omnis vir Israhel
cum eo 25 Amasam vero constituit Absalom pro Ioab super exercitum Amasa autem erat filius viri
qui vocabatur Iethra de Hiesreli qui ingressus est ad Abigail filiam Naas sororem Sarviae quae fuit
mater Ioab 26 et castrametatus est Israhel cum Absalom in terra Galaad 27 cumque venisset David
in Castra Sobi filius Naas de Rabbath filiorum Ammon et Machir filius Ammihel de Lodabar et
Berzellai Galaadites de Rogelim 28 obtulerunt ei stratoria et tappetia et vasa fictilia frumentum et
hordeum et farinam pulentam et fabam et lentem frixum cicer 29 et mel et butyrum oves et pingues
vitulos dederuntque David et populo qui cum eo erat ad vescendum suspicati enim sunt populum
fame et siti fatigari in deserto

Chapter 18

1 igitur considerato David populo suo constituit super eum tribunos et centuriones 2 et dedit
populi tertiam partem sub manu Ioab et tertiam in manu Abisai filii Sarviae fratris Ioab et tertiam
sub manu Ethai qui erat de Geth dixitque rex ad populum egrediar et ego vobiscum 3 et respondit
populus non exibis sive enim fugerimus non magnopere ad eos de nobis pertinebit sive media pars
ceciderit e nobis non satis curabunt quia tu unus pro decem milibus conputaris melius est igitur ut
sis nobis in urbe praesidio 4 ad quos rex ait quod vobis rectum videtur hoc faciam stetit ergo rex
iuxta portam egrediebaturque populus per turmas suas centeni et milleni 5 et praecepit rex Ioab et
Abisai et Ethai dicens servate mihi puerum Absalom et omnis populus audiebat praecipientem

regem cunctis principibus pro Absalom 6 itaque egressus est populus in campum contra Israhel et
factum est proelium in saltu Ephraim 7 et caesus est ibi populus Israhel ab exercitu David factaque
est ibi plaga magna in die illa viginti milium 8 fuit autem ibi proelium dispersum super faciem
omnis terrae et multo plures erant quos saltus consumpserat de populo quam hii quos voraverat
gladius in die illa 9 accidit autem ut occurreret Absalom servis David sedens mulo cumque ingressus
fuisset mulus subter condensam quercum et magnam adhesit caput eius quercui et illo suspenso
inter caelum et terram mulus cui sederat pertransivit 10 vidit autem hoc quispiam et nuntiavit Ioab
dicens vidi Absalom pendere de quercu 11 et ait Ioab viro qui nuntiaverat ei si vidisti quare non
confodisti eum cum terra et ego dedissem tibi decem argenti siclos et unum balteum 12 qui dixit
ad Ioab si adpenderes in manibus meis mille argenteos nequaquam mitterem manum meam in filium
regis audientibus enim nobis praecepit rex tibi et Abisai et Ethai dicens custodite mihi puerum
Absalom 13 sed et si fecissem contra animam meam audacter nequaquam hoc regem latere potuisset
et tu stares ex adverso 14 et ait Ioab non sicut tu vis sed adgrediar eum coram te tulit ergo tres
lanceas in manu sua et infixit eas in corde Absalom cumque adhuc palpitaret herens in quercu
15 cucurrerunt decem iuvenes armigeri Ioab et percutientes interfecerunt eum 16 cecinit autem Ioab
bucina et retinuit populum ne persequeretur fugientem Israhel volens parcere multitudini 17 et
tulerunt Absalom et proiecerunt eum in saltu in foveam grandem et conportaverunt super eum
acervum lapidum magnum nimis omnis autem Israhel fugit in tabernacula sua 18 porro Absalom
erexerat sibi cum adhuc viveret titulum qui est in valle Regis dixerat enim non habeo filium et hoc
erit monumentum nominis mei vocavitque titulum nomine suo et appellatur manus Absalom usque
ad hanc diem 19 Achimaas autem filius Sadoc ait curram et nuntiabo regi quia iudicium fecerit ei
Dominus de manu inimicorum eius 20 ad quem Ioab dixit non eris nuntius in hac die sed nuntiabis
in alia hodie nolo te nuntiare filius enim regis est mortuus 21 et ait Ioab Chusi vade et nuntia regi
quae vidisti adoravit Chusi Ioab et cucurrit 22 rursum autem Achimaas filius Sadoc dixit ad Ioab
quid inpedit si etiam ego curram post Chusi dixitque Ioab quid vis currere fili mi non eris boni
nuntii baiulus 23 qui respondit quid enim si cucurrero et ait ei curre currens ergo Achimaas per
viam conpendii transivit Chusi 24 David autem sedebat inter duas portas speculator vero qui erat
in fastigio portae super murum elevans oculos vidit hominem currentem solum 25 et exclamans
indicavit regi dixitque rex si solus est bonus est nuntius in ore eius properante autem illo et accedente

propius 26 vidit speculator hominem alterum currentem et vociferans in culmine ait apparet mihi
homo currens solus dixitque rex et iste bonus est nuntius 27 speculator autem contemplor ait cursum
prioris quasi cursum Achimaas filii Sadoc et ait rex vir bonus est et nuntium portans bonum venit
28 clamans autem Achimaas dixit ad regem salve et adorans regem coram eo pronus in terram ait
benedictus Dominus Deus tuus qui conclusit homines qui levaverunt manus suas contra dominum
meum regem 29 et ait rex estne pax puero Absalom dixitque Achimaas vidi tumultum magnum
cum mitteret Ioab servus tuus o rex me servum tuum nescio aliud 30 ad quem rex transi ait et sta
hic cumque ille transisset et staret 31 apparuit Chusi et veniens ait bonum adporto nuntium domine
mi rex iudicavit enim pro te Dominus hodie de manu omnium qui surrexerunt contra te 32 dixit
autem rex ad Chusi estne pax puero Absalom cui respondens Chusi fiant inquit sicut puer inimici
domini mei regis et universi qui consurgunt adversum eum in malum 33 contristatus itaque rex
ascendit cenaculum portae et flevit et sic loquebatur vadens fili mi Absalom fili mi Absalom quis
mihi tribuat ut ego moriar pro te Absalom fili mi fili mi

Chapter 19

1 nuntiatum est autem Ioab quod rex fleret et lugeret filium suum 2 et versa est victoria in die
illa in luctum omni populo audivit enim populus in die illa dici dolet rex super filio suo 3 et
declinabat populus in die illa ingredi civitatem quomodo declinare solet populus versus et fugiens
de proelio 4 porro rex operuit caput suum et clamabat voce magna fili mi Absalom Absalom fili
mi fili mi 5 ingressus ergo Ioab ad regem in domo dixit confudisti hodie vultus omnium servorum
tuorum qui salvam fecerunt animam tuam et animam filiorum tuorum et filiarum tuarum et animam
uxorum tuarum et animam concubinarum tuarum 6 diligis odientes te et odio habes diligentes te et
ostendisti hodie quia non curas de ducibus tuis et de servis tuis et vere cognovi modo quia si Absalom
viveret et nos omnes occubuissemus tunc placeret tibi 7 nunc igitur surge et procede et adloquens
satisfac servis tuis iuro enim tibi per Dominum quod si non exieris ne unus quidem remansurus sit
tecum nocte hac et peius erit hoc tibi quam omnia mala quae venerunt super te ab adulescentia tua
usque in praesens 8 surrexit ergo rex et sedit in porta et omni populo nuntiatum est quod rex sederet
in porta venitque universa multitudo coram rege Israhel autem fugit in tabernacula sua 9 omnis
quoque populus certabat in cunctis tribubus Israhel dicens rex liberavit nos de manu inimicorum

nostrorum ipse salvavit nos de manu Philisthinorum et nunc fugit de terra propter Absalom
10
Absalom autem quem unximus super nos mortuus est in bello usquequo siletis et non reducitis
11
regem rex vero David misit ad Sadoc et ad Abiathar sacerdotes dicens loquimini ad maiores
natu Iuda dicentes cur venitis novissimi ad reducendum regem in domum suam sermo autem omnis
12
Israhel pervenerat ad regem in domo eius fratres mei vos os meum et caro mea vos quare
13
novissimi reducitis regem et Amasae dicite nonne os meum es et caro mea haec faciat mihi Deus
14
et haec addat si non magister militiae fueris coram me omni tempore pro Ioab et inclinavit cor
omnium virorum Iuda quasi viri unius miseruntque ad regem dicentes revertere tu et omnes servi
15
tui et reversus est rex et venit usque ad Iordanem et Iuda venit in Galgala ut occurreret regi et
16
transduceret eum Iordanem festinavit autem Semei filius Gera filii Iemini de Baurim et descendit
17
cum viris Iuda in occursum regis David cum mille viris de Beniamin et Siba puer de domo Saul
et quindecim filii eius ac viginti servi erant cum eo et inrumpentes Iordanem ante regem
18
transierunt vada ut transducerent domum regis et facerent iuxta iussionem eius Semei autem
19
filius Gera prostratus coram rege cum iam transisset Iordanem dixit ad eum ne reputes mihi
domine mi iniquitatem neque memineris iniuriam servi tui in die qua egressus es domine mi rex
20
de Hierusalem neque ponas rex in corde tuo agnosco enim servus tuus peccatum meum et idcirco
21
hodie primus veni de omni domo Ioseph descendique in occursum domini mei regis respondens
vero Abisai filius Sarviae dixit numquid pro his verbis non occidetur Semei quia maledixit christo
22
Domini et ait David quid mihi et vobis filii Sarviae cur efficimini mihi hodie in Satan ergone
23
hodie interficietur vir in Israhel an ignoro hodie me factum regem super Israhel et ait rex Semei
24
non morieris iuravitque ei Mifiboseth quoque filius Saul descendit in occursum regis inlotis
pedibus et intonsa barba vestesque suas non laverat a die qua egressus fuerat rex usque ad diem
25
reversionis eius in pace cumque Hierusalem occurrisset regi dixit ei rex quare non venisti mecum
26
Mifiboseth qui respondens ait domine mi rex servus meus contempsit me dixi ei ego famulus
27
tuus ut sterneret mihi asinum et ascendens abirem cum rege claudus enim sum servus tuus insuper
et accusavit me servum tuum ad te dominum meum regem tu autem domine mi rex sicut angelus
28
Dei fac quod placitum est tibi neque enim fuit domus patris mei nisi morti obnoxia domino meo
regi tu autem posuisti me servum tuum inter convivas mensae tuae quid igitur habeo iustae querellae
29
aut quid possum ultra vociferari ad regem ait ergo ei rex quid ultra loqueris fixum est quod

locutus sum tu et Siba dividite possessiones 30 responditque Mifiboseth regi etiam cuncta accipiat
postquam reversus est dominus meus rex pacifice in domum suam 31 Berzellai quoque Galaadites
descendens de Rogelim transduxit regem Iordanem paratus etiam ultra fluvium prosequi eum
32 erat autem Berzellai Galaadites senex valde id est octogenarius et ipse praebuit alimenta regi
cum moraretur in Castris fuit quippe vir dives nimis 33 dixit itaque rex ad Berzellai veni mecum
ut requiescas secure mecum in Hierusalem 34 et ait Berzellai ad regem quot sunt dies annorum
vitae meae ut ascendam cum rege Hierusalem 35 octogenarius sum hodie numquid vigent sensus
mei ad discernendum suave aut amarum aut delectare potest servum tuum cibus et potus vel audire
ultra possum vocem cantorum atque cantricum quare servus tuus fit oneri domino meo regi
36 paululum procedam famulus tuus ab Iordane tecum nec indigeo hac vicissitudine 37 sed obsecro
ut revertar servus tuus et moriar in civitate mea iuxta sepulchrum patris mei et matris meae est
autem servus tuus Chamaam ipse vadat tecum domine mi rex et fac ei quod tibi bonum videtur
38 dixitque rex mecum transeat Chamaam et ego faciam ei quicquid tibi placuerit et omne quod
petieris a me inpetrabis 39 cumque transisset universus populus et rex Iordanem osculatus est rex
Berzellai et benedixit ei et ille reversus est in locum suum 40 transivit ergo rex in Galgalam et
Chamaam cum eo omnis autem populus Iuda transduxerat regem et media tantum pars adfuerat de
populo Israhel 41 itaque omnes viri Israhel concurrentes ad regem dixerunt ei quare te furati sunt
fratres nostri viri Iuda et transduxerunt regem et domum eius Iordanem omnesque viros David cum
eo 42 et respondit omnis vir Iuda ad viros Israhel quia propior mihi est rex cur irasceris super hac
re numquid comedimus aliquid ex rege aut munera nobis data sunt 43 et respondit vir Israhel ad
viros Iuda et ait decem partibus maior ego sum apud regem magisque ad me pertinet David quam
ad te cur mihi fecisti iniuriam et non mihi nuntiatum est priori ut reducerem regem meum durius
autem responderunt viri Iuda viris Israhel

Chapter 20

1 accidit quoque ut ibi esset vir Belial nomine Seba filius Bochri vir iemineus et cecinit bucina
et ait non est nobis pars in David neque hereditas in filio Isai vir in tabernacula tua Israhel 2 et
separatus est omnis Israhel a David secutusque est Seba filium Bochri viri autem Iuda adheserunt
regi suo a Iordane usque Hierusalem 3 cumque venisset rex in domum suam Hierusalem tulit decem

mulieres concubinas quas dereliquerat ad custodiendam domum et tradidit eas in custodiam alimenta
eis praebens et non est ingressus ad eas sed erant clausae usque ad diem mortis suae in viduitate
viventes 4 dixit autem rex Amasae convoca mihi omnes viros Iuda in diem tertium et tu adesto
praesens 5 abiit ergo Amasa ut convocaret Iudam et moratus est extra placitum quod ei constituerat
6 ait autem David ad Abisai nunc magis adflicturus est nos Seba filius Bochri quam Absalom tolle
igitur servos domini tui et persequere eum ne forte inveniat civitates munitas et effugiat nos 7 egressi
sunt ergo cum eo viri Ioab Cherethi quoque et Felethi et omnes robusti exierunt de Hierusalem ad
persequendum Seba filium Bochri 8 cumque illi essent iuxta lapidem grandem qui est in Gabaon
Amasa veniens occurrit eis porro Ioab vestitus erat tunica stricta ad mensuram habitus sui et desuper
accinctus gladio dependente usque ad ilia in vagina qui fabrefactus levi motu egredi poterat et
percutere 9 dixit itaque Ioab ad Amasa salve mi frater et tenuit manu dextra mentum Amasae quasi
osculans eum 10 porro Amasa non observavit gladium quem habebat Ioab qui percussit eum in
latere et effudit intestina eius in terram nec secundum vulnus adposuit Ioab autem et Abisai frater
eius persecuti sunt Seba filium Bochri 11 interea quidam viri cum stetissent iuxta cadaver Amasae
de sociis Ioab dixerunt ecce qui esse voluit pro Ioab comes David pro Ioab 12 Amasa autem
conspersus sanguine iacebat in media via vidit hoc quidam vir quod subsisteret omnis populus ad
videndum eum et amovit Amasam de via in agrum operuitque eum vestimento ne subsisterent
transeuntes propter eum 13 amoto igitur illo de via transiebat omnis vir sequens Ioab ad
persequendum Seba filium Bochri 14 porro ille transierat per omnes tribus Israhel in Abelam et in
Bethmacha omnesque electi congregati fuerant ad eum 15 venerunt itaque et obpugnabant eum in
Abela et in Bethmacha et circumdederunt munitionibus civitatem et obsessa est urbs omnis autem
turba quae erat cum Ioab moliebatur destruere muros 16 et exclamavit mulier sapiens de civitate
audite audite dicite Ioab adpropinqua huc et loquar tecum 17 qui cum accessisset ad eam ait illi tu
es Ioab et ille respondit ego ad quem sic locuta est audi sermones ancillae tuae qui respondit audio
18 rursumque illa sermo inquit dicebatur in veteri proverbio qui interrogant interrogent in Abela et
sic perficiebant 19 nonne ego sum quae respondeo veritatem Israhel et tu quaeris subruere civitatem
et evertere matrem in Israhel quare praecipitas hereditatem Domini 20 respondensque Ioab ait absit
absit hoc a me non praecipito neque demolior 21 non se sic habet res sed homo de monte Ephraim
Seba filius Bochri cognomine levavit manum contra regem David tradite illum solum et recedemus
a civitate et ait mulier ad Ioab ecce caput eius mittetur ad te per murum 22 ingressa est ergo ad

omnem populum et locuta est eis sapienter qui abscisum caput Seba filii Bochri proiecerunt ad Ioab et ille cecinit tuba et recesserunt ab urbe unusquisque in tabernacula sua Ioab autem reversus est
Hierusalem ad regem
23 fuit ergo Ioab super omnem exercitum Israhel Banaias autem filius Ioiadae
super Cheretheos et Feletheos
24 Aduram vero super tributa porro Iosaphat filius Ahilud a
commentariis
25 Sia autem scriba Sadoc vero et Abiathar sacerdotes
26 Hira autem Hiaiarites erat sacerdos David

Chapter 21

1 facta est quoque fames in diebus David tribus annis iugiter et consuluit David oraculum Domini
dixitque Dominus propter Saul et domum eius et sanguinem quia occidit Gabaonitas
2 vocatis ergo Gabaonitis rex dixit ad eos porro Gabaonitae non sunt de filiis Israhel sed reliquiae Amorreorum filii quippe Israhel iuraverant eis et voluit Saul percutere eos zelo quasi pro filiis Israhel et Iuda
3 dixit ergo David ad Gabaonitas quid faciam vobis et quod erit vestri piaculum ut benedicatis
hereditati Domini
4 dixeruntque ei Gabaonitae non est nobis super argento et auro quaestio contra Saul et contra domum eius neque volumus ut interficiatur homo de Israhel ad quos ait quid ergo
vultis ut faciam vobis
5 qui dixerunt regi virum qui adtrivit nos et oppressit inique ita delere debemus
ut ne unus quidem residuus sit de stirpe eius in cunctis finibus Israhel
6 dentur nobis septem viri de filiis eius et crucifigamus eos Domino in Gabaath Saul quondam electi Domini et ait rex ego
dabo
7 pepercitque rex Mifiboseth filio Ionathan filii Saul propter iusiurandum Domini quod fuerat
inter David et inter Ionathan filium Saul
8 tulit itaque rex duos filios Respha filiae Ahia quos peperit Saul Armoni et Mifiboseth et quinque filios Michol filiae Saul quos genuerat Hadriheli filio Berzellai
qui fuit de Molathi
9 et dedit eos in manu Gabaonitarum qui crucifixerunt illos in monte coram Domino et ceciderunt hii septem simul occisi in diebus messis primis incipiente messione hordei
10 tollens autem Respha filia Ahia cilicium substravit sibi super petram ab initio messis donec stillaret aqua super eos de caelo et non dimisit aves lacerare eos per diem neque bestias per noctem
11 et nuntiata sunt David quae fecerat Respha filia Ahia concubina Saul
12 et abiit David et tulit ossa Saul et ossa Ionathan filii eius a viris Iabesgalaad qui furati fuerant ea de platea Bethsan in
qua suspenderant eos Philisthim cum interfecissent Saul in Gelboe
13 et asportavit inde ossa Saul
et ossa Ionathan filii eius et colligentes ossa eorum qui adfixi fuerant
14 sepelierunt ea cum ossibus

Saul et Ionathan filii eius in terra Beniamin in latere in sepulchro Cis patris eius feceruntque omnia
quae praeceperat rex et repropitiatus est Deus terrae post haec [15] factum est autem rursum proelium
Philisthinorum adversum Israhel et descendit David et servi eius cum eo et pugnabant contra
Philisthim deficiente autem David [16] Iesbidenob qui fuit de genere Arafa cuius ferrum hastae
trecentas uncias adpendebat et accinctus erat ense novo nisus est percutere David [17] praesidioque
ei fuit Abisai filius Sarviae et percussum Philistheum interfecit tunc iuraverunt viri David dicentes
non egredieris nobiscum in bellum ne extinguas lucernam Israhel [18] secundum quoque fuit bellum
in Gob contra Philistheos tunc percussit Sobbochai de Usathi Seph de stirpe Arafa [19] tertium quoque
fuit bellum in Gob contra Philistheos in quo percussit Adeodatus filius Saltus polymitarius
bethleemites Goliath Gettheum cuius hastile hastae erat quasi liciatorium texentium [20] quartum
bellum fuit in Geth in quo vir excelsus qui senos in manibus pedibusque habebat digitos id est
viginti et quattuor et erat de origine Arafa [21] blasphemavit Israhel percussit autem eum Ionathan
filius Sammaa fratris David [22] hii quattuor nati sunt de Arafa in Geth et ceciderunt in manu David
et servorum eius

Chapter 22

[1] locutus est autem David Domino verba carminis huius in die qua liberavit eum Dominus de
manu omnium inimicorum suorum et de manu Saul [2] et ait Dominus petra mea et robur meum et
salvator meus [3] Deus meus fortis meus sperabo in eum scutum meum et cornu salutis meae elevator
meus et refugium meum salvator meus de iniquitate liberabis me [4] laudabilem invocabo Dominum
et ab inimicis meis salvus ero [5] quia circumdederunt me contritiones mortis torrentes Belial terruerunt
me [6] funes inferi circumdederunt me praevenerunt me laquei mortis [7] in tribulatione mea invocabo
Dominum et ad Deum meum clamabo et exaudiet de templo suo vocem meam et clamor meus
veniet ad aures eius [8] commota est et contremuit terra fundamenta montium concussa sunt et
conquassata quoniam iratus est [9] ascendit fumus de naribus eius et ignis de ore eius voravit carbones
incensi sunt ab eo [10] et inclinavit caelos et descendit et caligo sub pedibus eius [11] et ascendit super
cherubin et volavit et lapsus est super pinnas venti [12] posuit tenebras in circuitu suo latibulum

cribrans aquas de nubibus caelorum 13 prae fulgore in conspectu eius succensi sunt carbones ignis
14 tonabit de caelis Dominus et Excelsus dabit vocem suam 15 misit sagittas et dissipavit eos fulgur
et consumpsit eos 16 et apparuerunt effusiones maris et revelata sunt fundamenta orbis ab
increpatione Domini ab inspiratione spiritus furoris eius 17 misit de excelso et adsumpsit me extraxit
me de aquis multis 18 liberavit me ab inimico meo potentissimo ab his qui oderant me quoniam
robustiores me erant 19 praevenit me in die adflictionis meae et factus est Dominus firmamentum
meum 20 et eduxit me in latitudinem liberavit me quia placuit ei 21 retribuet mihi Dominus secundum
iustitiam meam et secundum munditiam manuum mearum reddet mihi 22 quia custodivi vias Domini
et non egi impie a Deo meo 23 omnia enim iudicia eius in conspectu meo et praecepta eius non
amovi a me 24 et ero perfectus cum eo et custodiam me ab iniquitate mea 25 et restituet Dominus
mihi secundum iustitiam meam et secundum munditiam manuum mearum in conspectu oculorum
suorum 26 cum sancto sanctus eris et cum robusto perfectus 27 cum electo electus eris et cum
perverso perverteris 28 et populum pauperem salvum facies oculisque tuis excelsos humiliabis
29 quia tu lucerna mea Domine et Domine inluminabis tenebras meas 30 in te enim curram accinctus
in Deo meo transiliam murum 31 Deus inmaculata via eius eloquium Domini igne examinatum
scutum est omnium sperantium in se 32 quis est deus praeter Dominum et quis fortis praeter Deum
nostrum 33 Deus qui accingit me fortitudine et conplanavit perfectam viam meam 34 coaequans
pedes meos cervis et super excelsa mea statuens me 35 docens manus meas ad proelium et conponens
quasi arcum aereum brachia mea 36 dedisti mihi clypeum salutis tuae et mansuetudo mea
multiplicavit me 37 dilatabis gressus meos subtus me et non deficient tali mei 38 persequar inimicos
meos et conteram et non revertar donec consumam eos 39 consumam eos et confringam ut non
consurgant cadent sub pedibus meis 40 accinxisti me fortitudine ad proelium incurvabis resistentes
mihi sub me 41 inimicos meos dedisti mihi dorsum odientes me et disperdam eos 42 clamabunt et
non erit qui salvet ad Dominum et non exaudiet eos 43 delebo eos ut pulverem terrae quasi lutum
platearum comminuam eos atque conpingam 44 salvabis me a contradictionibus populi mei custodies

in caput gentium populus quem ignoro serviet mihi [45] filii alieni resistent mihi auditu auris oboedient
mihi [46] filii alieni defluxerunt et contrahentur in angustiis suis [47] vivit Dominus et benedictus
Deus meus et exaltabitur Deus fortis salutis meae [48] Deus qui das vindictas mihi et deicis populos
sub me [49] qui educis me ab inimicis meis et a resistentibus mihi elevas me a viro iniquo liberabis
me [50] propterea confitebor tibi Domine in gentibus et nomini tuo cantabo [51] magnificanti salutes
regis sui et facienti misericordiam christo suo David et semini eius in sempiternum

Chapter 23

[1] haec autem sunt verba novissima quae dixit David filius Isai dixit vir cui constitutum est de
christo Dei Iacob egregius psalta Israhel [2] spiritus Domini locutus est per me et sermo eius per
linguam meam [3] dixit Deus Israhel mihi locutus est Fortis Israhel dominator hominum iustus
dominator in timore Dei [4] sicut lux aurorae oriente sole mane absque nubibus rutilat et sicut pluviis
germinat herba de terra [5] nec tanta est domus mea apud Deum ut pactum aeternum iniret mecum
firmum in omnibus atque munitum cuncta enim salus mea et omnis voluntas nec est quicquam ex
ea quod non germinet [6] praevaricatores autem quasi spinae evellentur universi quae non tolluntur
manibus [7] et si quis tangere voluerit eas armabitur ferro et ligno lanceato igneque succensae
conburentur usque ad nihilum [8] haec nomina fortium David Sedens in cathedra sapientissimus
princeps inter tres ipse est quasi tenerrimus ligni vermiculus qui octingentos interfecit impetu uno
[9] post hunc Eleazar filius patrui eius Ahoi inter tres fortes qui erant cum David quando exprobraverunt
Philisthim et congregati sunt illuc in proelium [10] cumque ascendissent viri Israhel ipse stetit et
percussit Philistheos donec deficeret manus eius et obrigesceret cum gladio fecitque Dominus
salutem magnam in die illa et populus qui fugerat reversus est ad caesorum spolia detrahenda [11] et
post hunc Semma filius Age de Arari et congregati sunt Philisthim in statione erat quippe ibi ager
plenus lente cumque fugisset populus a facie Philisthim [12] stetit ille in medio agri et tuitus est eum
percussitque Philistheos et fecit Dominus salutem magnam [13] necnon ante descenderant tres qui
erant principes inter triginta et venerant tempore messis ad David in speluncam Odollam castra
autem Philisthim erant posita in valle Gigantum [14] et David erat in praesidio porro statio

Philisthinorum tunc erat in Bethleem
15 desideravit igitur David et ait si quis mihi daret potum
aquae de cisterna quae est in Bethleem iuxta portam
16 inruperunt ergo tres fortes castra
Philisthinorum et hauserunt aquam de cisterna Bethleem quae erat iuxta portam et adtulerunt ad
David at ille noluit bibere sed libavit illam Domino
17 dicens propitius mihi sit Dominus ne faciam
hoc num sanguinem hominum istorum qui profecti sunt et animarum periculum bibam noluit ergo
bibere haec fecerunt tres robustissimi
18 Abisai quoque frater Ioab filius Sarviae princeps erat de
tribus ipse est qui elevavit hastam suam contra trecentos quos interfecit nominatus in tribus
19 et
inter tres nobilior eratque eorum princeps sed usque ad tres primos non pervenerat
20 et Banaias
filius Ioiada viri fortissimi magnorum operum de Capsehel ipse percussit duos leones Moab et ipse
descendit et percussit leonem in media cisterna diebus nivis
21 ipse quoque interfecit virum
aegyptium virum dignum spectaculo habentem in manu hastam itaque cum descendisset ad eum
in virga vi extorsit hastam de manu Aegyptii et interfecit eum hasta sua
22 haec fecit Banaias filius
Ioiadae
23 et ipse nominatus inter tres robustos qui erant inter triginta nobiliores verumtamen usque
ad tres non pervenerat fecitque eum David sibi auricularium a secreto
24 Asahel frater Ioab inter
triginta Eleanan filius patrui eius de Bethleem
25 Semma de Arari Helica de Arodi
26 Helas de
Felthi Hira filius Aces de Thecua
27 Abiezer de Anathoth Mobonnai de Usathi
28 Selmon Aohites
Maharai Netophathites
29 Heled filius Banaa et ipse Netophathites Hithai filius Ribai de Gebeeth
filiorum Beniamin
30 Banahi Aufrathonites Heddai de torrente Gaas
31 Abialbon Arbathites
Azmaveth de Beromi
32 Eliaba de Salboni filii Iasen Ionathan
33 Semma de Horodi Haiam filius
Sarar Arorites
34 Elifeleth filius Aasbai filii Maachathi Heliam filius Ahitofel Gelonites
35 Esrai
de Carmelo Farai de Arbi
36 Igaal filius Nathan de Soba Bonni de Gaddi
37 Selech de Ammoni
Naharai Berothites armiger Ioab filii Sarviae
38 Hira Hiethrites Gareb et ipse Hiethrites
39 Urias
Hettheus omnes triginta septem

Chapter 24

1
et addidit furor Domini irasci contra Israhel commovitque David in eis dicentem vade numera
2
Israhel et Iudam dixitque rex ad Ioab principem exercitus sui perambula omnes tribus Israhel a
3
Dan usque Bersabee et numerate populum ut sciam numerum eius dixitque Ioab regi adaugeat
Dominus Deus tuus ad populum quantus nunc est iterumque centuplicet in conspectu domini mei
4
regis sed quid sibi dominus meus rex vult in re huiuscemodi obtinuit autem sermo regis verba
Ioab et principum exercitus egressusque est Ioab et principes militum a facie regis ut numerarent
5
populum Israhel cumque pertransissent Iordanem venerunt in Aroer ad dextram urbis quae est in
6
valle Gad et per Iazer transierunt in Galaad et in terram inferiorem Hodsi et venerunt in Dan
7
silvestria circumeuntesque iuxta Sidonem transierunt propter moenia Tyri et omnem terram Hevei
8
et Chananei veneruntque ad meridiem Iuda in Bersabee et lustrata universa terra adfuerunt post
9
novem menses et viginti dies in Hierusalem dedit ergo Ioab numerum descriptionis populi regi
et inventa sunt de Israhel octingenta milia virorum fortium qui educerent gladium et de Iuda
10
quingenta milia pugnatorum percussit autem cor David eum postquam numeratus est populus
et dixit David ad Dominum peccavi valde in hoc facto sed precor Domine ut transferas iniquitatem
11
servi tui quia stulte egi nimis surrexit itaque David mane et sermo Domini factus est ad Gad
12
propheten et videntem David dicens vade et loquere ad David haec dicit Dominus trium tibi
13
datur optio elige unum quod volueris ex his ut faciam tibi cumque venisset Gad ad David nuntiavit
ei dicens aut septem annis veniet tibi fames in terra tua aut tribus mensibus fugies adversarios tuos
et illi persequentur aut certe tribus diebus erit pestilentia in terra tua nunc ergo delibera et vide
14
quem respondeam ei qui me misit sermonem dixit autem David ad Gad artor nimis sed melius
est ut incidam in manu Domini multae enim misericordiae eius sunt quam in manu hominis
15
inmisitque Dominus pestilentiam in Israhel de mane usque ad tempus constitutum et mortui sunt
16
ex populo a Dan usque Bersabee septuaginta milia virorum cumque extendisset manum angelus
Dei super Hierusalem ut disperderet eam misertus est Dominus super adflictione et ait angelo
percutienti populum sufficit nunc contine manum tuam erat autem angelus Domini iuxta aream
17
Areuna Iebusei dixitque David ad Dominum cum vidisset angelum caedentem populum ego
sum qui peccavi ego inique egi isti qui oves sunt quid fecerunt vertatur obsecro manus tua contra
18
me et contra domum patris mei venit autem Gad ad David in die illa et dixit ei ascende constitue
19
Domino altare in area Areuna Iebusei et ascendit David iuxta sermonem Gad quem praeceperat

ei Dominus [20] conspiciensque Areuna animadvertit regem et servos eius transire ad se [21] et egressus
adoravit regem prono vultu in terra et ait quid causae est ut veniat dominus meus rex ad servum
suum cui David ait ut emam a te aream et aedificem altare Domino et cesset interfectio quae grassatur
in populo [22] et ait Areuna ad David accipiat et offerat dominus meus rex sicut ei placet habes boves
in holocaustum et plaustrum et iuga boum in usum lignorum [23] omnia dedit Areuna rex regi dixitque
Areuna ad regem Dominus Deus tuus suscipiat votum tuum [24] cui respondens rex ait nequaquam
ut vis sed emam pretio a te et non offeram Domino Deo meo holocausta gratuita emit ergo David
aream et boves argenti siclis quinquaginta

1 Kings

Chapter 1

[1] et rex David senuerat habebatque aetatis plurimos dies cumque operiretur vestibus non calefiebat
[2] dixerunt ergo ei servi sui quaeramus domino nostro regi adulescentulam virginem et stet coram
rege et foveat eum dormiatque in sinu tuo et calefaciat dominum nostrum regem [3] quaesierunt
igitur adulescentulam speciosam in omnibus finibus Israhel et invenerunt Abisag Sunamitin et
adduxerunt eam ad regem [4] erat autem puella pulchra nimis dormiebatque cum rege et ministrabat
ei rex vero non cognovit eam [5] Adonias autem filius Aggith elevabatur dicens ego regnabo fecitque
sibi currum et equites et quinquaginta viros qui ante eum currerent [6] nec corripuit eum pater suus
aliquando dicens quare hoc fecisti erat autem et ipse pulcher valde secundus natu post Absalom
[7] et sermo ei cum Ioab filio Sarviae et cum Abiathar sacerdote qui adiuvabant partes Adoniae
[8] Sadoc vero sacerdos et Banaias filius Ioiadae et Nathan propheta et Semei et Rhei et robur exercitus
David non erat cum Adonia [9] immolatis ergo Adonias arietibus et vitulis et universis pinguibus
iuxta lapidem Zoheleth qui erat vicinus fonti Rogel vocavit universos fratres suos filios regis et
omnes viros Iuda servos regis [10] Nathan autem prophetam et Banaiam et robustos quosque et
Salomonem fratrem suum non vocavit [11] dixit itaque Nathan ad Bethsabee matrem Salomonis num
audisti quod regnaverit Adonias filius Aggith et dominus noster David hoc ignorat [12] nunc ergo

veni accipe a me consilium et salva animam tuam filiique tui Salomonis 13 vade et ingredere ad
regem David et dic ei nonne tu domine mi rex iurasti mihi ancillae tuae dicens quod Salomon filius
tuus regnabit post me et ipse sedebit in solio meo quare ergo regnavit Adonias 14 et adhuc ibi te
loquente cum rege ego veniam post te et conplebo sermones tuos 15 ingressa est itaque Bethsabee
ad regem in cubiculo rex autem senuerat nimis et Abisag Sunamitis ministrabat ei 16 inclinavit se
Bethsabee et adoravit regem ad quam rex quid tibi inquit vis 17 quae respondens ait domine mi tu
iurasti per Dominum Deum tuum ancillae tuae Salomon filius tuus regnabit post me et ipse sedebit
in solio meo 18 et ecce nunc Adonias regnavit te domine mi rex ignorante 19 mactavit boves et
pinguia quaeque et arietes plurimos et vocavit omnes filios regis Abiathar quoque sacerdotem et
Ioab principem militiae Salomonem autem servum tuum non vocavit 20 verumtamen domine mi
rex in te oculi respiciunt totius Israhel ut indices eis qui sedere debeat in solio tuo domine mi rex
post te 21 eritque cum dormierit dominus meus rex cum patribus suis erimus ego et filius meus
Salomon peccatores 22 adhuc illa loquente cum rege Nathan prophetes venit 23 et nuntiaverunt
regi dicentes adest Nathan propheta cumque introisset ante conspectum regis et adorasset eum
pronus in terram 24 dixit Nathan domine mi rex tu dixisti Adonias regnet post me et ipse sedeat
super thronum meum 25 quia descendit hodie et immolavit boves et pinguia et arietes plurimos et
vocavit universos filios regis et principes exercitus Abiathar quoque sacerdotem illisque vescentibus
et bibentibus coram eo et dicentibus vivat rex Adonias 26 me servum tuum et Sadoc sacerdotem
et Banaiam filium Ioiadae et Salomonem famulum tuum non vocavit 27 numquid a domino meo
rege exivit hoc verbum et mihi non indicasti servo tuo qui sessurus esset super thronum domini
mei regis post eum 28 et respondit rex David dicens vocate ad me Bethsabee quae cum fuisset
ingressa coram rege et stetisset ante eum 29 iuravit rex et ait vivit Dominus qui eruit animam meam
de omni angustia 30 quia sicut iuravi tibi per Dominum Deum Israhel dicens Salomon filius tuus
regnabit post me et ipse sedebit super solium meum pro me sic faciam hodie 31 submissoque
Bethsabee in terram vultu adoravit regem dicens vivat dominus meus rex David in aeternum 32 dixit
quoque rex David vocate mihi Sadoc sacerdotem et Nathan propheten et Banaiam filium Ioiadae
qui cum ingressi fuissent coram rege 33 dixit ad eos tollite vobiscum servos domini vestri et inponite
Salomonem filium meum super mulam meam et ducite eum in Gion 34 et unguat eum ibi Sadoc

sacerdos et Nathan propheta in regem super Israhel et canetis bucina atque dicetis vivat rex Salomon
35
et ascendetis post eum et veniet et sedebit super solium meum et ipse regnabit pro me illique
36
praecipiam ut sit dux super Israhel et super Iudam et respondit Banaias filius Ioiadae regi dicens
37
amen sic loquatur Dominus Deus domini mei regis quomodo fuit Dominus cum domino meo
38
rege sic sit cum Salomone et sublimius faciat solium eius a solio domini mei regis David descendit
ergo Sadoc sacerdos et Nathan propheta et Banaias filius Ioiadae et Cherethi et Felethi et inposuerunt
39
Salomonem super mulam regis David et adduxerunt eum in Gion sumpsitque Sadoc sacerdos
cornu olei de tabernaculo et unxit Salomonem et cecinerunt bucina et dixit omnis populus vivat
40
rex Salomon et ascendit universa multitudo post eum et populus canentium tibiis et laetantium
41
gaudio magno et insonuit terra ad clamorem eorum audivit autem Adonias et omnes qui invitati
fuerant ab eo iamque convivium finitum erat sed et Ioab audita voce tubae ait quid sibi vult clamor
42
civitatis tumultuantis adhuc illo loquente Ionathan filius Abiathar sacerdotis venit cui dixit
43
Adonias ingredere quia vir fortis es et bona nuntians responditque Ionathan Adoniae nequaquam
44
dominus enim noster rex David regem constituit Salomonem misitque cum eo Sadoc sacerdotem
et Nathan prophetam et Banaiam filium Ioiadae et Cherethi et Felethi et inposuerunt eum super
45
mulam regis unxeruntque eum Sadoc sacerdos et Nathan propheta regem in Gion et ascenderunt
46
inde laetantes et insonuit civitas haec est vox quam audistis sed et Salomon sedit super solio
47
regni et ingressi servi regis benedixerunt domino nostro regi David dicentes amplificet Deus
nomen Salomonis super nomen tuum et magnificet thronum eius super thronum tuum et adoravit
48
rex in lectulo suo insuper et haec locutus est benedictus Dominus Deus Israhel qui dedit hodie
49
sedentem in solio meo videntibus oculis meis territi sunt ergo et surrexerunt omnes qui invitati
50
fuerant ab Adonia et ivit unusquisque in viam suam Adonias autem timens Salomonem surrexit
51
et abiit tenuitque cornu altaris et nuntiaverunt Salomoni dicentes ecce Adonias timens regem
Salomonem tenuit cornu altaris dicens iuret mihi hodie rex Salomon quod non interficiat servum
52
suum gladio dixitque Salomon si fuerit vir bonus non cadet ne unus quidem capillus eius in
53
terram sin autem malum inventum fuerit in eo morietur misit ergo rex Salomon et eduxit eum
ab altari et ingressus adoravit regem Salomonem dixitque ei Salomon vade in domum tuam

Chapter 2

1 adpropinquaverant autem dies David ut moreretur praecepitque Salomoni filio suo dicens
2 ego ingredior viam universae terrae confortare et esto vir 3 et observa custodias Domini Dei tui
ut ambules in viis eius et custodias caerimonias eius et praecepta eius et iudicia et testimonia sicut
scriptum est in lege Mosi ut intellegas universa quae facis et quocumque te verteris 4 ut confirmet
Dominus sermones suos quos locutus est de me dicens si custodierint filii tui viam suam et
ambulaverint coram me in veritate in omni corde suo et in omni anima sua non auferetur tibi vir
de solio Israhel 5 tu quoque nosti quae fecerit mihi Ioab filius Sarviae quae fecerit duobus principibus
exercitus Israhel Abner filio Ner et Amasa filio Iether quos occidit et effudit sanguinem belli in
pace et posuit cruorem proelii in balteo suo qui erat circa lumbos eius et in calciamento suo quod
erat in pedibus eius 6 facies ergo iuxta sapientiam tuam et non deduces canitiem eius pacifice ad
inferos 7 sed et filiis Berzellai Galaaditis reddes gratiam eruntque comedentes in mensa tua
occurrerunt enim mihi quando fugiebam a facie Absalom fratris tui 8 habes quoque apud te Semei
filium Gera filii Iemini de Baurim qui maledixit mihi maledictione pessima quando ibam ad Castra
sed quia descendit mihi in occursum cum transirem Iordanem et iuravi ei per Dominum dicens non
te interficiam gladio 9 tu noli pati esse eum innoxium vir autem sapiens es et scies quae facias ei
deducesque canos eius cum sanguine ad infernum 10 dormivit igitur David cum patribus suis et
sepultus est in civitate David 11 dies autem quibus regnavit David super Israhel quadraginta anni
sunt in Hebron regnavit septem annis in Hierusalem triginta tribus 12 Salomon autem sedit super
thronum David patris sui et firmatum est regnum eius nimis 13 et ingressus est Adonias filius Aggith
ad Bethsabee matrem Salomonis quae dixit ei pacificusne ingressus tuus qui respondit pacificus
14 addiditque sermo mihi est ad te cui ait loquere et ille 15 tu inquit nosti quia meum erat regnum
et me proposuerat omnis Israhel sibi in regem sed translatum est regnum et factum est fratris mei
a Domino enim constitutum est ei 16 nunc ergo petitionem unam deprecor a te ne confundas faciem
meam quae dixit ad eum loquere 17 et ille ait precor ut dicas Salomoni regi neque enim negare tibi
quicquam potest ut det mihi Abisag Sunamitin uxorem 18 et ait Bethsabee bene ego loquar pro te
regi 19 venit ergo Bethsabee ad regem Salomonem ut loqueretur ei pro Adonia et surrexit rex in
occursum eius adoravitque eam et sedit super thronum suum positus quoque est thronus matri regis
quae sedit ad dexteram eius 20 dixitque ei petitionem unam parvulam ego deprecor a te ne confundas

faciem meam dixit ei rex pete mater mi neque enim fas est ut avertam faciem tuam 21 quae ait
detur Abisag Sunamitis Adoniae fratri tuo uxor 22 responditque rex Salomon et dixit matri suae
quare postulas Abisag Sunamitin Adoniae postula ei et regnum ipse est enim frater meus maior me
et habet Abiathar sacerdotem et Ioab filium Sarviae 23 iuravit itaque rex Salomon per Dominum
dicens haec faciat mihi Deus et haec addat quia contra animam suam locutus est Adonias verbum
hoc 24 et nunc vivit Dominus qui firmavit me et conlocavit super solium David patris mei et qui
fecit mihi domum sicut locutus est quia hodie occidetur Adonias 25 misitque rex Salomon per
manum Banaiae filii Ioiadae qui interfecit eum et mortuus est 26 Abiathar quoque sacerdoti dixit
rex vade in Anathot ad agrum tuum es quidem vir mortis sed hodie te non interficiam quia portasti
arcam Domini Dei coram David patre meo et sustinuisti laborem in omnibus in quibus laboravit
pater meus 27 eiecit ergo Salomon Abiathar ut non esset sacerdos Domini ut impleretur sermo
Domini quem locutus est super domum Heli in Silo 28 venit autem nuntius ad Ioab quod Ioab
declinasset post Adoniam et post Absalom non declinasset fugit ergo Ioab in tabernaculum Domini
et adprehendit cornu altaris 29 nuntiatumque est regi Salomoni quod fugisset Ioab in tabernaculum
Domini et esset iuxta altare misitque Salomon Banaiam filium Ioiadae dicens vade interfice eum
30 venit Banaias ad tabernaculum Domini et dixit ei haec dicit rex egredere qui ait non egrediar sed
hic moriar renuntiavit Banaias regi sermonem dicens haec locutus est Ioab et haec respondit mihi
31 dixitque ei rex fac sicut locutus est et interfice eum et sepeli et amovebis sanguinem innocentem
qui effusus est a Ioab a me et a domo patris mei 32 et reddat Dominus sanguinem eius super caput
eius quia interfecit duos viros iustos melioresque se et occidit eos gladio patre meo David ignorante
Abner filium Ner principem militiae Israhel et Amasa filium Iether principem exercitus Iuda 33 et
revertetur sanguis illorum in caput Ioab et in caput seminis eius in sempiternum David autem et
semini eius et domui et throno illius sit pax usque in aeternum a Domino 34 ascendit itaque Banaias
filius Ioiadae et adgressus eum interfecit sepultusque est in domo sua in deserto 35 et constituit rex
Banaiam filium Ioiadae pro eo super exercitum et Sadoc sacerdotem posuit pro Abiathar 36 misit
quoque rex et vocavit Semei dixitque ei aedifica tibi domum in Hierusalem et habita ibi et non
egredieris inde huc atque illuc 37 quacumque autem die egressus fueris et transieris torrentem
Cedron scito te interficiendum sanguis tuus erit super caput tuum 38 dixitque Semei regi bonus
sermo sicut locutus est dominus meus rex sic faciet servus tuus habitavit itaque Semei in Hierusalem
diebus multis 39 factum est autem post annos tres ut fugerent servi Semei ad Achis filium Maacha

regem Geth nuntiatumque est Semei quod servi eius essent in Geth 40 et surrexit Semei et stravit
asinum suum ivitque in Geth ad Achis ad requirendos servos suos et adduxit eos de Geth
41 nuntiatum est autem Salomoni quod isset Semei in Geth de Hierusalem et redisset 42 et mittens
vocavit eum dixitque illi nonne testificatus sum tibi per Dominum et praedixi tibi quacumque die
egressus ieris huc et illuc scito te esse moriturum et respondisti mihi bonus sermo audivi 43 quare
ergo non custodisti iusiurandum Domini et praeceptum quod praeceperam tibi 44 dixitque rex ad
Semei tu nosti omne malum cuius tibi conscium est cor tuum quod fecisti David patri meo reddidit
Dominus malitiam tuam in caput tuum 45 et rex Salomon benedictus et thronus David erit stabilis
coram Domino usque in sempiternum 46 iussit itaque rex Banaiae filio Ioiadae qui egressus percussit
eum et mortuus est

Chapter 3

1 confirmatum est igitur regnum in manu Salomonis et adfinitate coniunctus est Pharaoni regi
Aegypti accepit namque filiam eius et adduxit in civitatem David donec conpleret aedificans domum
suam et domum Domini et murum Hierusalem per circuitum 2 et tamen populus immolabat in
excelsis non enim aedificatum erat templum nomini Domini usque in die illo 3 dilexit autem
Salomon Dominum ambulans in praeceptis David patris sui excepto quod in excelsis immolabat
et accendebat thymiama 4 abiit itaque in Gabaon ut immolaret ibi illud quippe erat excelsum
maximum mille hostias in holocaustum obtulit Salomon super altare illud in Gabaon 5 apparuit
Dominus Salomoni per somnium nocte dicens postula quod vis ut dem tibi 6 et ait Salomon tu
fecisti cum servo tuo David patre meo misericordiam magnam sicut ambulavit in conspectu tuo in
veritate et iustitia et recto corde tecum custodisti ei misericordiam tuam grandem et dedisti ei filium
sedentem super thronum eius sicut et hodie 7 et nunc Domine Deus tu regnare fecisti servum tuum
pro David patre meo ego autem sum puer parvus et ignorans egressum et introitum meum 8 et
servus tuus in medio est populi quem elegisti populi infiniti qui numerari et supputari non potest
prae multitudine 9 dabis ergo servo tuo cor docile ut iudicare possit populum tuum et discernere
inter malum et bonum quis enim potest iudicare populum istum populum tuum hunc multum
10 placuit ergo sermo coram Domino quod Salomon rem huiuscemodi postulasset 11 et dixit Deus
Salomoni quia postulasti verbum hoc et non petisti tibi dies multos nec divitias aut animam

12
inimicorum tuorum sed postulasti tibi sapientiam ad discernendum iudicium ecce feci tibi
secundum sermones tuos et dedi tibi cor sapiens et intellegens in tantum ut nullus ante te similis
13
tui fuerit nec post te surrecturus sit sed et haec quae non postulasti dedi tibi divitias scilicet et
14
gloriam ut nemo fuerit similis tui in regibus cunctis retro diebus si autem ambulaveris in viis
meis et custodieris praecepta mea et mandata mea sicut ambulavit pater tuus longos faciam dies
15
tuos igitur evigilavit Salomon et intellexit quod esset somnium cumque venisset Hierusalem
stetit coram arca foederis Domini et obtulit holocausta et fecit victimas pacificas et grande convivium
16
universis famulis suis tunc venerunt duae mulieres meretrices ad regem steteruntque coram eo
17
quarum una ait obsecro mi domine ego et mulier haec habitabamus in domo una et peperi apud
18
eam in cubiculo tertia vero die postquam ego peperi peperit et haec et eramus simul nullusque
19
alius in domo nobiscum exceptis nobis duabus mortuus est autem filius mulieris huius nocte
20
dormiens quippe oppressit eum et consurgens intempesta nocte silentio tulit filium meum de
latere meo ancillae tuae dormientis et conlocavit in sinu suo suum autem filium qui erat mortuus
21
posuit in sinu meo cumque surrexissem mane ut darem lac filio meo apparuit mortuus quem
22
diligentius intuens clara luce deprehendi non esse meum quem genueram responditque altera
mulier non est ita sed filius tuus mortuus est meus autem vivit e contrario illa dicebat mentiris filius
23
quippe meus vivit et filius tuus mortuus est atque in hunc modum contendebant coram rege tunc
rex ait haec dicit filius meus vivit et filius tuus mortuus est et ista respondit non sed filius tuus
24
mortuus est et filius meus vivit dixit ergo rex adferte mihi gladium cumque adtulissent gladium
25
coram rege dividite inquit infantem vivum in duas partes et date dimidiam partem uni et dimidiam
26
partem alteri dixit autem mulier cuius filius erat vivus ad regem commota sunt quippe viscera
eius super filio suo obsecro domine date illi infantem vivum et nolite interficere eum contra illa
27
dicebat nec mihi nec tibi sit dividatur respondens rex ait date huic infantem vivum et non occidatur
28
haec est mater eius audivit itaque omnis Israhel iudicium quod iudicasset rex et timuerunt regem
videntes sapientiam Dei esse in eo ad faciendum iudicium

Chapter 4

1 erat autem rex Salomon regnans super omnem Israhel 2 et hii principes quos habebat Azarias
filius Sadoc sacerdos 3 Helioreph et Ahia filii Sesa scribae Iosaphat filius Ahilud a commentariis
4 Banaias filius Ioiadae super exercitum Sadoc autem et Abiathar sacerdotes 5 Azarias filius Nathan
super eos qui adsistebant regi Zabud filius Nathan sacerdos amicus regis 6 et Ahisar praepositus
domus et Adoniram filius Abda super tributa 7 habebat autem Salomon duodecim praefectos super
omnem Israhel qui praebebant annonam regi et domui eius per singulos enim menses in anno singuli
necessaria ministrabant 8 et haec nomina eorum Benhur in monte Ephraim 9 Bendecar in Macces
et in Salebbim et in Bethsemes et Helon Bethanan 10 Benesed in Araboth ipsius erat Soccho et
omnis terra Epher 11 Benabinadab cuius omnis Nepthad Dor Tapheth filiam Salomonis habebat
uxorem 12 Bana filius Ahilud regebat Thanac et Mageddo et universam Bethsan quae est iuxta
Sarthana subter Hiezrahel a Bethsan usque Abelmeula e regione Iecmaan 13 Bengaber in Ramoth
Galaad habebat Avothiair filii Manasse in Galaad ipse praeerat in omni regione Argob quae est in
Basan sexaginta civitatibus magnis atque muratis quae habebant seras aereas 14 Ahinadab filius
Addo praeerat in Manaim 15 Ahimaas in Nepthali sed et ipse habebat Basmath filiam Salomonis
in coniugio 16 Baana filius Usi in Aser et in Balod 17 Iosaphat filius Pharue in Isachar 18 Semei
filius Hela in Beniamin 19 Gaber filius Uri in terra Galaad in terra Seon regis Amorrei et Og regis
Basan super omnia quae erant in illa terra 20 Iuda et Israhel innumerabiles sicut harena maris in
multitudine comedentes et bibentes atque laetantes 21 Salomon autem erat in dicione sua habens
omnia regna sicut a flumine terrae Philisthim usque ad terminum Aegypti offerentium sibi munera
et servientium ei cunctis diebus vitae eius 22 erat autem cibus Salomonis per dies singulos triginta
chori similae et sexaginta chori farinae 23 decem boves pingues et viginti boves pascuales et centum
arietes excepta venatione cervorum caprearum atque bubalorum et avium altilium 24 ipse enim
obtinebat omnem regionem quae erat trans flumen quasi a Thapsa usque Gazam et cunctos reges
illarum regionum et habebat pacem ex omni parte in circuitu 25 habitabatque Iudas et Israhel absque
timore ullo unusquisque sub vite sua et sub ficu sua a Dan usque Bersabee cunctis diebus Salomonis
26 et habebat Salomon quadraginta milia praesepia equorum currulium et duodecim milia equestrium
27 nutriebantque eos supradicti regis praefecti sed et necessaria mensae regis Salomonis cum ingenti

cura praebebant in tempore suo 28 hordeum quoque et paleas equorum et iumentorum deferebant
in locum ubi erat rex iuxta constitutum sibi 29 dedit quoque Deus sapientiam Salomoni et prudentiam
multam nimis et latitudinem cordis quasi harenam quae est in litore maris 30 et praecedebat sapientia
Salomonis sapientiam omnium Orientalium et Aegyptiorum 31 et erat sapientior cunctis hominibus
sapientior Aethan Ezraita et Heman et Chalcal et Dorda filiis Maol et erat nominatus in universis
gentibus per circuitum 32 locutus est quoque Salomon tria milia parabolas et fuerunt carmina eius
quinque et mille 33 et disputavit super lignis a cedro quae est in Libano usque ad hysopum quae
egreditur de pariete et disseruit de iumentis et volucribus et reptilibus et piscibus 34 et veniebant
de cunctis populis ad audiendam sapientiam Salomonis et ab universis regibus terrae qui audiebant
sapientiam eius

Chapter 5

1 misit quoque Hiram rex Tyri servos suos ad Salomonem audivit enim quod ipsum unxissent
regem pro patre eius quia amicus fuerat Hiram David omni tempore 2 misit autem et Salomon ad
Hiram dicens 3 tu scis voluntatem David patris mei et quia non potuerit aedificare domum nomini
Domini Dei sui propter bella inminentia per circuitum donec daret Dominus eos sub vestigio pedum
eius 4 nunc autem requiem dedit Deus meus mihi per circuitum non est Satan neque occursus malus
5 quam ob rem cogito aedificare templum nomini Domini Dei mei sicut locutus est Dominus David
patri meo dicens filius tuus quem dabo pro te super solium tuum ipse aedificabit domum nomini
meo 6 praecipe igitur ut praecidant mihi cedros de Libano et servi mei sint cum servis tuis mercedem
autem servorum tuorum dabo tibi quamcumque praeceperis scis enim quoniam non est in populo
meo vir qui noverit ligna caedere sicut Sidonii 7 cum ergo audisset Hiram verba Salomonis laetatus
est valde et ait benedictus Dominus hodie qui dedit David filium sapientissimum super populum
hunc plurimum 8 et misit Hiram ad Salomonem dicens audivi quaecumque mandasti mihi ego
faciam omnem voluntatem tuam in lignis cedrinis et abiegnis 9 servi mei deponent ea de Libano
ad mare et ego conponam ea in ratibus in mari usque ad locum quem significaveris mihi et adplicabo
ea ibi et tu tolles ea praebebisque necessaria mihi ut detur cibus domui meae 10 itaque Hiram dabat

Salomoni ligna cedrina et ligna abiegna iuxta omnem voluntatem eius [11] Salomon autem praebebat
Hiram viginti milia chororum tritici in cibum domui eius et viginti choros purissimi olei haec
tribuebat Salomon Hiram per annos singulos [12] dedit quoque Dominus sapientiam Salomoni sicut
locutus est ei et erat pax inter Hiram et Salomonem et percusserunt foedus ambo [13] legitque rex
Salomon operas de omni Israhel et erat indictio triginta milia virorum [14] mittebatque eos in Libanum
decem milia per menses singulos vicissim ita ut duobus mensibus essent in domibus suis et Adoniram
erat super huiuscemodi indictione [15] fuerunt itaque Salomoni septuaginta milia eorum qui onera
portabant et octoginta milia latomorum in monte [16] absque praepositis qui praeerant singulis
operibus numero trium milium et trecentorum praecipientium populo et his qui faciebant opus
[17] praecepitque rex ut tollerent lapides grandes lapides pretiosos in fundamentum templi et quadrarent
eos [18] quos dolaverunt cementarii Salomonis et cementarii Hiram porro Biblii praeparaverunt ligna
et lapides ad aedificandam domum

Chapter 6

[1] factum est igitur quadringentesimo et octogesimo anno egressionis filiorum Israhel de terra
Aegypti in anno quarto mense zio ipse est mensis secundus regis Salomonis super Israhel aedificare
coepit domum Domino [2] domus autem quam aedificabat rex Salomon Domino habebat sexaginta
cubitos in longitudine et viginti cubitos in latitudine et triginta cubitos in altitudine [3] et porticus
erat ante templum viginti cubitorum longitudinis iuxta mensuram latitudinis templi et habebat
decem cubitos latitudinis ante faciem templi [4] fecitque in templo fenestras obliquas [5] et aedificavit
super parietem templi tabulata per gyrum in parietibus domus per circuitum templi et oraculi et
fecit latera in circuitu [6] tabulatum quod subter erat quinque cubitos habebat latitudinis et medium
tabulatum sex cubitorum latitudinis et tertium tabulatum septem habens cubitos latitudinis trabes
autem posuit in domo per circuitum forinsecus ut non hererent muris templi [7] domus autem cum
aedificaretur lapidibus dedolatis atque perfectis aedificata est et malleus et securis et omne
ferramentum non sunt audita in domo cum aedificaretur [8] ostium lateris medii in parte erat domus
dexterae et per cocleam ascendebant in medium cenaculum et a medio in tertium [9] et aedificavit
domum et consummavit eam texit quoque domum laquearibus cedrinis [10] et aedificavit tabulatum

super omnem domum quinque cubitis altitudinis et operuit domum lignis cedrinis 11 et factus est
sermo Domini ad Salomonem dicens 12 domus haec quam aedificas si ambulaveris in praeceptis
meis et iudicia mea feceris et custodieris omnia mandata mea gradiens per ea firmabo sermonem
meum tibi quem locutus sum ad David patrem tuum 13 et habitabo in medio filiorum Israhel et non
derelinquam populum meum Israhel 14 igitur aedificavit Salomon domum et consummavit eam
15 et aedificavit parietes domus intrinsecus tabulatis cedrinis a pavimento domus usque ad
summitatem parietum et usque ad laquearia operuit lignis intrinsecus et texit pavimentum domus
tabulis abiegnis 16 aedificavitque viginti cubitorum ad posteriorem partem templi tabulata cedrina
a pavimento usque ad superiora et fecit interiorem domum oraculi in sanctum sanctorum 17 porro
quadraginta cubitorum erat ipsum templum pro foribus oraculi 18 et cedro omnis domus intrinsecus
vestiebatur habens tornaturas suas et iuncturas fabrefactas et celaturas eminentes omnia cedrinis
tabulis vestiebantur nec omnino lapis apparere poterat in pariete 19 oraculum autem in medio domus
in interiori parte fecerat ut poneret ibi arcam foederis Domini 20 porro oraculum habebat viginti
cubitos longitudinis et viginti cubitos latitudinis et viginti cubitos altitudinis et operuit illud atque
vestivit auro purissimo sed et altare vestivit cedro 21 domum quoque ante oraculum operuit auro
purissimo et adfixit lamminas clavis aureis 22 nihilque erat in templo quod non auro tegeretur sed
et totum altare oraculi texit auro 23 et fecit in oraculo duo cherubin de lignis olivarum decem
cubitorum altitudinis 24 quinque cubitorum ala cherub una et quinque cubitorum ala cherub altera
id est decem cubitos habentes a summitate alae usque ad alae alterius summitatem 25 decem quoque
cubitorum erat cherub secundus mensura pari et opus unum erat in duobus cherubin 26 id est
altitudinem habebat unus cherub decem cubitorum et similiter cherub secundus 27 posuitque
cherubin in medio templi interioris extendebant autem alas suas cherubin et tangebat ala una parietem
et ala cherub secundi tangebat parietem alterum alae autem alterae in media parte templi se invicem
contingebant 28 texit quoque cherubin auro 29 et omnes parietes templi per circuitum scalpsit variis
celaturis et torno et fecit in eis cherubin et palmas et picturas varias quasi prominentes de pariete
et egredientes 30 sed et pavimentum domus texit auro intrinsecus et extrinsecus 31 et in ingressu
oraculi fecit ostiola de lignis olivarum postesque angulorum quinque 32 et duo ostia de lignis
olivarum et scalpsit in eis picturam cherubin et palmarum species et anaglyfa valde prominentia et

texit ea auro et operuit tam cherubin quam palmas et cetera auro [33] fecitque in introitum templi
postes de lignis olivarum quadrangulatos [34] et duo ostia de lignis abiegnis altrinsecus et utrumque
ostium duplex erat et se invicem tenens aperiebatur [35] et scalpsit cherubin et palmas et celaturas
valde eminentes operuitque omnia lamminis aureis opere quadro ad regulam [36] et aedificavit atrium
interius tribus ordinibus lapidum politorum et uno ordine lignorum cedri [37] anno quarto fundata
est domus Domini in mense zio [38] et in anno undecimo mense bul ipse est mensis octavus perfecta
est domus in omni opere suo et in universis utensilibus aedificavitque eam annis septem

Chapter 7

[1] domum autem suam aedificavit Salomon tredecim annis et ad perfectum usque perduxit
[2] aedificavit quoque domum saltus Libani centum cubitorum longitudinis et quinquaginta cubitorum
latitudinis et triginta cubitorum altitudinis et quattuor deambulacra inter columnas cedrinas ligna
quippe cedrina exciderat in columnas [3] et tabulatis cedrinis vestivit totam cameram quae quadraginta
quinque columnis sustentabatur unus autem ordo habebat columnas quindecim [4] contra se invicem
positas [5] et e regione se respicientes aequali spatio inter columnas et super columnas quadrangulata
ligna in cunctis aequalia [6] et porticum columnarum fecit quinquaginta cubitorum longitudinis et
triginta cubitorum latitudinis et alteram porticum in facie maioris porticus et columnas et epistylia
super columnas [7] porticum quoque solii in qua tribunal est fecit et texit lignis cedrinis a pavimento
usque ad summitatem [8] et domuncula in qua sedetur ad iudicandum erat in media porticu simili
opere domum quoque fecit filiae Pharaonis quam uxorem duxerat Salomon tali opere quali et hanc
porticum [9] omnia lapidibus pretiosis qui ad normam quandam atque mensuram tam intrinsecus
quam extrinsecus serrati erant a fundamento usque ad summitatem parietum et intrinsecus usque
ad atrium maius [10] fundamenta autem de lapidibus pretiosis lapidibus magnis decem sive octo
cubitorum [11] et desuper lapides pretiosi aequalis mensurae secti erant similiterque de cedro [12] et
atrium maius rotundum trium ordinum de lapidibus sectis et unius ordinis dolata cedro necnon et
in atrio domus Domini interiori et in porticu domus [13] misit quoque rex Salomon et tulit Hiram de
Tyro [14] filium mulieris viduae de tribu Nepthali patre Tyrio artificem aerarium et plenum sapientia

et intellegentia et doctrina ad faciendum omne opus ex aere qui cum venisset ad regem Salomonem
fecit omne opus eius 15 et finxit duas columnas aereas decem et octo cubitorum altitudinis columnam
unam et linea duodecim cubitorum ambiebat columnam utramque 16 duo quoque capitella fecit
quae ponerentur super capita columnarum fusili aere quinque cubitorum altitudinis capitellum unum
et quinque cubitorum altitudinis capitellum alterum 17 et quasi in modum retis et catenarum sibi
invicem miro opere contextarum utrumque capitellum columnarum fusile erat septena versuum
retiacula in capitello uno et septena retiacula in capitello altero 18 et perfecit columnas et duos
ordines per circuitum retiaculorum singulorum ut tegerent capitella quae erant super summitatem
malogranatorum eodem modo fecit et capitello secundo 19 capitella autem quae erant super capita
columnarum quasi opere lilii fabricata erant in porticu quattuor cubitorum 20 et rursum alia capitella
in summitate columnarum desuper iuxta mensuram columnae contra retiacula malogranatorum
autem ducenti ordines erant in circuitu capitelli secundi 21 et statuit duas columnas in porticum
templi cumque statuisset columnam dexteram vocavit eam nomine Iachin similiter erexit columnam
secundam et vocavit nomen eius Booz 22 et super capita columnarum opus in modum lilii posuit
perfectumque est opus columnarum 23 fecit quoque mare fusile decem cubitorum a labio usque ad
labium rotundum in circuitu quinque cubitorum altitudo eius et resticula triginta cubitorum cingebat
illud per circuitum 24 et scalptura subter labium circumibat illud decem cubitis ambiens mare duo
ordines scalpturarum histriatarum erant fusiles 25 et stabat super duodecim boves e quibus tres
respiciebant ad aquilonem et tres ad occidentem et tres ad meridiem et tres ad orientem et mare
super eos desuper erat quorum posteriora universa intrinsecus latitabant 26 grossitudo autem luteris
trium unciarum erat labiumque eius quasi labium calicis et folium repandi lilii duo milia batos
capiebat 27 et fecit bases decem aereas quattuor cubitorum longitudinis bases singulas et quattuor
cubitorum latitudinis et trium cubitorum altitudinis 28 et ipsum opus basium interrasile erat et
scalpturae inter iuncturas 29 et inter coronulas et plectas leones et boves et cherubin et in iuncturis
similiter desuper et subter leones et boves quasi lora ex aere dependentia 30 et quattuor rotae per
bases singulas et axes aerei et per quattuor partes quasi umeruli subter luterem fusiles contra se
invicem respectantes 31 os quoque luteris intrinsecus erat in capitis summitate et quod forinsecus
apparebat unius cubiti erat totum rotundum pariterque habebat unum cubitum et dimidium in angulis
autem columnarum variae celaturae erant et media intercolumnia quadrata non rotunda 32 quattuor
quoque rotae quae per quattuor angulos basis erant coherebant subter basi una rota habebat altitudinis

cubitum et semis 33 tales autem rotae erant quales solent in curru fieri et axes earum et radii et
canti et modioli omnia fusilia 34 nam et umeruli illi quattuor per singulos angulos basis unius ex
ipsa basi fusiles et coniuncti erant 35 in summitate autem basis erat quaedam rotunditas dimidii
cubiti ita fabrefacta ut luter desuper possit inponi habens celaturas suas et scalpturas varias ex semet
ipso 36 scalpsit quoque in tabulatis illis quae erant ex aere et in angulis cherubin et leones et palmas
quasi in similitudinem stantis hominis ut non celata sed adposita per circuitum viderentur 37 in
hunc modum fecit decem bases fusura una et mensura scalpturaque consimili 38 fecit quoque decem
luteres aereos quadraginta batos capiebat luter unus eratque quattuor cubitorum singulosque luteres
per singulas id est decem bases posuit 39 et constituit decem bases quinque ad dexteram partem
templi et quinque ad sinistram mare autem posuit ad dexteram partem templi contra orientem ad
meridiem 40 fecit ergo Hiram lebetas et scutras et amulas et perfecit omne opus regis Salomonis
in templo Domini 41 columnas duas et funiculos capitulorum super capitella columnarum duos et
retiacula duo ut operirent duos funiculos qui erant super capita columnarum 42 et malogranata
quadringenta in duobus retiaculis duos versus malogranatorum in retiaculis singulis ad operiendos
funiculos capitellorum qui erant super capita columnarum 43 et bases decem et luteres decem super
bases 44 et mare unum et boves duodecim subter mare 45 et lebetas et scutras et amulas omnia
vasa quae fecit Hiram regi Salomoni in domo Domini de aurichalco erant 46 in campestri regione
Iordanis fudit ea rex in argillosa terra inter Socchoth et Sarthan 47 et posuit Salomon omnia vasa
propter multitudinem autem nimiam non erat pondus aeris 48 fecitque Salomon omnia vasa in
domo Domini altare aureum et mensam super quam ponerentur panes propositionis auream 49 et
candelabra aurea quinque ad dexteram et quinque ad sinistram contra oraculum ex auro primo et
quasi lilii flores et lucernas desuper aureas et forcipes aureos 50 et hydrias et fuscinulas et fialas et
mortariola et turibula de auro purissimo et cardines ostiorum domus interioris sancti sanctorum et
ostiorum domus templi ex auro erant 51 et perfecit omne opus quod faciebat Salomon in domo
Domini et intulit quae sanctificaverat David pater suus argentum et aurum et vasa reposuitque in
thesauris domus Domini

Chapter 8

1
tunc congregavit omnes maiores natu Israhel cum principibus tribuum et duces familiarum filiorum Israhel ad regem Salomonem in Hierusalem ut deferrent arcam foederis Domini de civitate
David id est de Sion
2
convenitque ad regem Salomonem universus Israhel in mense hethanim in sollemni die ipse est mensis septimus
3
veneruntque cuncti senes ex Israhel et tulerunt sacerdotes arcam
4
et portaverunt arcam Domini et tabernaculum foederis et omnia vasa sanctuarii quae erant in tabernaculo et ferebant ea sacerdotes et Levitae
5
rex autem Salomon et omnis multitudo Israhel quae convenerat ad eum gradiebatur cum illo ante arcam et immolabant oves et boves absque aestimatione et numero
6
et intulerunt sacerdotes arcam foederis Domini in locum suum in oraculum templi in sanctum sanctorum subter alas cherubin
7
siquidem cherubin expandebant alas super locum arcae et protegebant arcam et vectes eius desuper
8
cumque eminerent vectes et apparerent summitates eorum foris sanctuarium ante oraculum non apparebant ultra extrinsecus qui et fuerunt ibi usque in praesentem diem
9
in arca autem non est aliud nisi duae tabulae lapideae quas posuerat in ea Moses in Horeb quando pepigit foedus Dominus cum filiis Israhel cum egrederentur de terra Aegypti
10
factum est autem cum exissent sacerdotes de sanctuario nebula implevit domum Domini
11
et non poterant sacerdotes stare et ministrare propter nebulam impleverat enim gloria Domini domum Domini
12
tunc ait Salomon Dominus dixit ut habitaret in nebula
13
aedificans aedificavi domum in habitaculum tuum firmissimum solium tuum in sempiternum
14
convertitque rex faciem suam et benedixit omni ecclesiae Israhel omnis enim ecclesia Israhel stabat
15
et ait benedictus Dominus Deus Israhel qui locutus est ore suo ad David patrem meum et in manibus eius perfecit dicens
16
a die qua eduxi populum meum Israhel de Aegypto non elegi civitatem de universis tribubus Israhel ut aedificaretur domus et esset nomen meum ibi sed elegi David ut esset super populum meum Israhel
17
voluitque David pater meus aedificare domum nomini Domini Dei Israhel
18
et ait Dominus ad David patrem meum quod cogitasti in corde tuo aedificare domum nomini meo bene fecisti hoc ipsum mente tractans
19
verumtamen tu non aedificabis domum sed filius tuus qui egredietur de renibus tuis ipse aedificabit domum nomini meo
20
confirmavit Dominus sermonem suum quem locutus est stetique pro David patre meo et sedi super thronum Israhel sicut locutus est Dominus et aedificavi domum nomini Domini Dei Israhel
21
et constitui ibi locum arcae in qua foedus est Domini quod percussit cum patribus nostris quando egressi sunt de terra Aegypti

22
stetit autem Salomon ante altare Domini in conspectu ecclesiae Israhel et expandit manus suas
23
in caelum et ait Domine Deus Israhel non est similis tui Deus in caelo desuper et super terra
deorsum qui custodis pactum et misericordiam servis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo
24
qui custodisti servo tuo David patri meo quae locutus es ei ore locutus es et manibus perfecisti
25
ut et haec dies probat nunc igitur Domine Deus Israhel conserva famulo tuo David patri meo
quae locutus es ei dicens non auferetur de te vir coram me qui sedeat super thronum Israhel ita
tamen si custodierint filii tui viam suam ut ambulent coram me sicut tu ambulasti in conspectu meo
26
et nunc Deus Israhel firmentur verba tua quae locutus es servo tuo David patri meo
27
ergone
putandum est quod vere Deus habitet super terram si enim caelum et caeli caelorum te capere non
28
possunt quanto magis domus haec quam aedificavi sed respice ad orationem servi tui et ad preces
29
eius Domine Deus meus audi hymnum et orationem quam servus tuus orat coram te hodie ut
sint oculi tui aperti super domum hanc nocte et die super domum de qua dixisti erit nomen meum
30
ibi ut exaudias orationem qua orat te servus tuus in loco isto ut exaudias deprecationem servi
tui et populi tui Israhel quodcumque oraverint in loco isto et exaudies in loco habitaculi tui in caelo
31
et cum exaudieris propitius eris si peccaverit homo in proximum suum et habuerit aliquod
iuramentum quo teneatur adstrictus et venerit propter iuramentum coram altari tuo in domum tuam
32
tu exaudies in caelo et facies et iudicabis servos tuos condemnans impium et reddens viam suam
33
super caput eius iustificansque iustum et retribuens ei secundum iustitiam suam si fugerit populus
tuus Israhel inimicos suos quia peccaturus est tibi et agentes paenitentiam et confitentes nomini
34
tuo venerint et oraverint et deprecati te fuerint in domo hac exaudi in caelo et dimitte peccatum
35
populi tui Israhel et reduces eos in terram quam dedisti patribus eorum si clausum fuerit caelum
et non pluerit propter peccata eorum et orantes in loco isto paenitentiam egerint nomini tuo et a
36
peccatis suis conversi fuerint propter adflictionem suam exaudi eos in caelo et dimitte peccata
servorum tuorum et populi tui Israhel et ostende eis viam bonam per quam ambulent et da pluviam
37
super terram tuam quam dedisti populo tuo in possessionem fames si oborta fuerit in terra aut
pestilentia aut corruptus aer aurugo lucusta rubigo et adflixerit eum et inimicus eius portas obsidens
38
omnis plaga universa infirmitas cuncta devotatio et inprecatio quae acciderit omni homini de
39
populo tuo Israhel si quis cognoverit plagam cordis sui et expanderit manus suas in domo hac tu
audies in caelo in loco habitationis tuae et repropitiaberis et facies ut des unicuique secundum
40
omnes vias suas sicut videris cor eius quia tu nosti solus cor omnium filiorum hominum ut

timeant te cunctis diebus quibus vivunt super faciem terrae quam dedisti patribus nostris 41 insuper
et alienigena qui non est de populo tuo Israhel cum venerit de terra longinqua propter nomen tuum
audietur enim nomen tuum magnum et manus tua fortis et brachium tuum 42 extentum ubique cum
venerit ergo et oraverit in loco hoc 43 tu exaudies in caelo in firmamento habitaculi tui et facies
omnia pro quibus invocaverit te alienigena ut discant universi populi terrarum nomen tuum timere
sicut populus tuus Israhel et probent quia nomen tuum invocatum est super domum hanc quam
aedificavi 44 si egressus fuerit populus tuus ad bellum contra inimicos suos per viam quocumque
miseris eos orabunt te contra viam civitatis quam elegisti et contra domum quam aedificavi nomini
tuo 45 et exaudies in caelo orationem eorum et preces eorum et facies iudicium eorum 46 quod si
peccaverint tibi non est enim homo qui non peccet et iratus tradideris eos inimicis suis et capti ducti
fuerint in terram inimicorum longe vel prope 47 et egerint paenitentiam in corde suo in loco
captivitatis et conversi deprecati te fuerint in captivitate sua dicentes peccavimus inique egimus
impie gessimus 48 et reversi fuerint ad te in universo corde suo et tota anima sua in terra inimicorum
suorum ad quam captivi ducti sunt et oraverint te contra viam terrae suae quam dedisti patribus
eorum et civitatis quam elegisti et templi quod aedificavi nomini tuo 49 exaudies in caelo in
firmamento solii tui orationem eorum et preces et facies iudicium eorum 50 et propitiaberis populo
tuo qui peccavit tibi et omnibus iniquitatibus eorum quibus praevaricati sunt in te et dabis
misericordiam coram eis qui eos captivos habuerint ut misereantur eis 51 populus enim tuus est et
hereditas tua quos eduxisti de terra Aegypti de medio fornacis ferreae 52 ut sint oculi tui aperti ad
deprecationem servi tui et populi tui Israhel et exaudias eos in universis pro quibus invocaverint te
53 tu enim separasti eos tibi in hereditatem de universis populis terrae sicut locutus es per Mosen
servum tuum quando eduxisti patres nostros de Aegypto Domine Deus 54 factum est autem cum
conplesset Salomon orans Dominum omnem orationem et deprecationem hanc surrexit de conspectu
altaris Domini utrumque enim genu in terram fixerat et manus expanderat ad caelum 55 stetit ergo
et benedixit omni ecclesiae Israhel voce magna dicens 56 benedictus Dominus qui dedit requiem
populo suo Israhel iuxta omnia quae locutus est non cecidit ne unus quidem sermo ex omnibus
bonis quae locutus est per Mosen servum suum 57 sit Dominus Deus noster nobiscum sicut fuit
cum patribus nostris non derelinquens nos neque proiciens 58 sed inclinet corda nostra ad se ut
ambulemus in universis viis eius et custodiamus mandata eius et caerimonias et iudicia quaecumque
mandavit patribus nostris 59 et sint sermones mei isti quibus deprecatus sum coram Domino

adpropinquantes Domino Deo nostro die et nocte ut faciat iudicium servo suo et populo suo Israhel
per singulos dies 60 et sciant omnes populi terrae quia Dominus ipse est Deus et non est ultra absque
eo 61 sit quoque cor nostrum perfectum cum Domino Deo nostro ut ambulemus in decretis eius et
custodiamus mandata eius sicut et hodie 62 igitur rex et omnis Israhel cum eo immolabant victimas
coram Domino 63 mactavitque Salomon hostias pacificas quas immolavit Domino boum viginti
duo milia ovium centum viginti milia et dedicaverunt templum Domini rex et filii Israhel 64 in die
illa sanctificavit rex medium atrii quod erat ante domum Domini fecit quippe ibi holocaustum et
sacrificium et adipem pacificorum quia altare aereum quod erat coram Domino minus erat et capere
non poterat holocausta et sacrificium et adipem pacificorum 65 fecit ergo Salomon in tempore illo
festivitatem celebrem et omnis Israhel cum eo multitudo magna ab introitu Emath usque ad rivum
Aegypti coram Domino Deo nostro septem diebus et septem diebus id est quattuordecim diebus
66 et in die octava dimisit populos qui benedicentes regi profecti sunt in tabernacula sua laetantes
et alacri corde super omnibus bonis quae fecerat Dominus David servo suo et Israhel populo suo

Chapter 9

1 factum est autem cum perfecisset Salomon aedificium domus Domini et aedificium regis et
omne quod optaverat et voluerat facere 2 apparuit Dominus ei secundo sicut apparuerat ei in Gabaon
3 dixitque Dominus ad eum exaudivi orationem tuam et deprecationem tuam qua deprecatus es
coram me sanctificavi domum hanc quam aedificasti ut ponerem nomen meum ibi in sempiternum
et erunt oculi mei et cor meum ibi cunctis diebus 4 tu quoque si ambulaveris coram me sicut
ambulavit pater tuus in simplicitate cordis et in aequitate et feceris omnia quae praecepi tibi et
legitima mea et iudicia mea servaveris 5 ponam thronum regni tui super Israhel in sempiternum
sicut locutus sum David patri tuo dicens non auferetur de genere tuo vir de solio Israhel 6 si autem
aversione aversi fueritis vos et filii vestri non sequentes me nec custodientes mandata mea et
caerimonias quas proposui vobis sed abieritis et colueritis deos alienos et adoraveritis eos 7 auferam
Israhel de superficie terrae quam dedi eis et templum quod sanctificavi nomini meo proiciam a
conspectu meo eritque Israhel in proverbium et in fabulam cunctis populis 8 et domus haec erit in
exemplum omnis qui transierit per eam stupebit et sibilabit et dicet quare fecit Dominus sic terrae
huic et domui huic 9 et respondebunt quia dereliquerunt Dominum Deum suum qui eduxit patres

eorum de terra Aegypti et secuti sunt deos alienos et adoraverunt eos et coluerunt idcirco induxit
Dominus super eos omne malum hoc 10 expletis autem annis viginti postquam aedificaverat Salomon
duas domos id est domum Domini et domum regis 11 Hiram rege Tyri praebente Salomoni ligna
cedrina et abiegna et aurum iuxta omne quod opus habuerat tunc dedit Salomon Hiram viginti
oppida in terra Galileae 12 egressusque est Hiram de Tyro ut videret oppida quae dederat ei Salomon
et non placuerunt ei 13 et ait haecine sunt civitates quas dedisti mihi frater et appellavit eas terram
Chabul usque in diem hanc 14 misit quoque Hiram ad regem centum viginti talenta auri 15 haec
est summa expensarum quam obtulit rex Salomon ad aedificandam domum Domini et domum
suam et Mello et murum Hierusalem et Eser et Mageddo et Gazer 16 Pharao rex Aegypti ascendit
et cepit Gazer succenditque eam igni et Chananeum qui habitabat in civitate interfecit et dedit eam
in dote filiae suae uxori Salomonis 17 aedificavit ergo Salomon Gazer et Bethoron inferiorem 18 et
Baalath et Palmyram in terra solitudinis 19 et omnes vicos qui ad se pertinebant et erant absque
muro munivit et civitates curruum et civitates equitum et quodcumque ei placuit ut aedificaret in
Hierusalem et in Libano et in omni terra potestatis suae 20 universum populum qui remanserat de
Amorreis et Hettheis et Ferezeis et Eveis et Iebuseis qui non sunt de filiis Israhel 21 horum filios
qui remanserant in terra quos scilicet non potuerant filii Israhel exterminare fecit Salomon tributarios
usque ad diem hanc 22 de filiis autem Israhel non constituit Salomon servire quemquam sed erant
viri bellatores et ministri eius et principes et duces et praefecti curruum et equorum 23 erant autem
principes super omnia opera Salomonis praepositi quingenti quinquaginta qui habebant subiectum
populum et statutis operibus imperabant 24 filia autem Pharaonis ascendit de civitate David in
domum suam quam aedificaverat ei tunc aedificavit Mello 25 offerebat quoque Salomon tribus
vicibus per annos singulos holocausta et pacificas victimas super altare quod aedificaverat Domino
et adolebat thymiama coram Domino perfectumque est templum 26 classem quoque fecit rex
Salomon in Asiongaber quae est iuxta Ahilam in litore maris Rubri in terra Idumea 27 misitque
Hiram in classe illa servos suos viros nauticos et gnaros maris cum servis Salomonis 28 qui cum
venissent in Ophir sumptum inde aurum quadringentorum viginti talentorum detulerunt ad regem
Salomonem

Chapter 10

1 sed et regina Saba audita fama Salomonis in nomine Domini venit temptare eum in enigmatibus
2 et ingressa Hierusalem multo comitatu et divitiis camelis portantibus aromata et aurum infinitum
nimis et gemmas pretiosas venit ad Salomonem et locuta est ei universa quae habebat in corde suo
3 et docuit eam Salomon omnia verba quae proposuerat non fuit sermo qui regem posset latere et
non responderet ei 4 videns autem regina Saba omnem sapientiam Salomonis et domum quam
aedificaverat 5 et cibos mensae eius et habitacula servorum et ordinem ministrantium vestesque
eorum et pincernas et holocausta quae offerebat in domo Domini non habebat ultra spiritum
6 dixitque ad regem verus est sermo quem audivi in terra mea 7 super sermonibus tuis et super
sapientia tua et non credebam narrantibus mihi donec ipsa veni et vidi oculis meis et probavi quod
media pars mihi nuntiata non fuerit maior est sapientia et opera tua quam rumor quem audivi 8 beati
viri tui et beati servi tui hii qui stant coram te semper et audiunt sapientiam tuam 9 sit Dominus
Deus tuus benedictus cui placuisti et posuit te super thronum Israhel eo quod dilexerit Dominus
Israhel in sempiternum et constituit te regem ut faceres iudicium et iustitiam 10 dedit ergo regi
centum viginti talenta auri et aromata multa nimis et gemmas pretiosas non sunt adlata ultra aromata
tam multa quam ea quae dedit regina Saba regi Salomoni 11 sed et classis Hiram quae portabat
aurum de Ophir adtulit ex Ophir ligna thyina multa nimis et gemmas pretiosas 12 fecitque rex de
lignis thyinis fulchra domus Domini et domus regiae et citharas lyrasque cantoribus non sunt adlata
huiuscemodi ligna thyina neque visa usque in praesentem diem 13 rex autem Salomon dedit reginae
Saba omnia quae voluit et petivit ab eo exceptis his quae ultro obtulerat ei munere regio quae reversa
est et abiit in terram suam cum servis suis 14 erat autem pondus auri quod adferebatur Salomoni
per annos singulos sescentorum sexaginta sex talentorum auri 15 excepto eo quod offerebant viri
qui super vectigalia erant et negotiatores universique scruta vendentes et omnes reges Arabiae
ducesque terrae 16 fecit quoque rex Salomon ducenta scuta de auro puro sescentos auri siclos dedit
in lamminas scuti unius 17 et trecentas peltas ex auro probato trecentae minae auri unam peltam
vestiebant posuitque ea rex in domo silvae Libani 18 fecit etiam rex Salomon thronum de ebore
grandem et vestivit eum auro fulvo nimis 19 qui habebat sex gradus et summitas throni rotunda
erat in parte posteriori et duae manus hinc atque inde tenentes sedile et duo leones stabant iuxta
manus singulas 20 et duodecim leunculi stantes super sex gradus hinc atque inde non est factum
tale opus in universis regnis 21 sed et omnia vasa de quibus potabat rex Salomon erant aurea et

universa supellex domus saltus Libani de auro purissimo non erat argentum nec alicuius pretii
22
putabatur in diebus Salomonis quia classis regis per mare cum classe Hiram semel per tres annos
ibat in Tharsis deferens inde aurum et argentum dentes elefantorum et simias et pavos
23 24
magnificatus est ergo rex Salomon super omnes reges terrae divitiis et sapientia et universa
terra desiderabat vultum Salomonis ut audiret sapientiam eius quam dederat Deus in corde eius
25
et singuli deferebant ei munera vasa argentea et aurea vestes et arma bellica aromata quoque et
26
equos et mulos per annos singulos congregavitque Salomon currus et equites et facti sunt ei
mille quadringenti currus et duodecim milia equitum et disposuit eos per civitates munitas et cum
27
rege in Hierusalem fecitque ut tanta esset abundantia argenti in Hierusalem quanta lapidum et
28
cedrorum praebuit multitudinem quasi sycomoros quae nascuntur in campestribus et educebantur
equi Salomoni de Aegypto et de Coa negotiatores enim regis emebant de Coa et statuto pretio
29
perducebant egrediebatur autem quadriga ex Aegypto sescentis siclis argenti et equus centum
quinquaginta atque in hunc modum cuncti reges Hettheorum et Syriae equos venundabant

Chapter 11

1
rex autem Salomon amavit mulieres alienigenas multas filiam quoque Pharaonis et Moabitidas
2
et Ammanitidas Idumeas et Sidonias et Chettheas de gentibus super quibus dixit Dominus filiis
Israhel non ingrediemini ad eas neque de illis ingredientur ad vestras certissimo enim avertent corda
3
vestra ut sequamini deos earum his itaque copulatus est Salomon ardentissimo amore fueruntque
4
ei uxores quasi reginae septingentae et concubinae trecentae et averterunt mulieres cor eius cumque
iam esset senex depravatum est per mulieres cor eius ut sequeretur deos alienos nec erat cor eius
5
perfectum cum Domino Deo suo sicut cor David patris eius sed colebat Salomon Astharthen
6
deam Sidoniorum et Moloch idolum Ammanitarum fecitque Salomon quod non placuerat coram
7
Domino et non adimplevit ut sequeretur Dominum sicut pater eius tunc aedificavit Salomon
fanum Chamos idolo Moab in monte qui est contra Hierusalem et Moloch idolo filiorum Ammon
8
atque in hunc modum fecit universis uxoribus suis alienigenis quae adolebant tura et immolabant
9
diis suis igitur iratus est Dominus Salomoni quod aversa esset mens eius a Domino Deo Israhel
10
qui apparuerat ei secundo et praeceperat de verbo hoc ne sequeretur deos alienos et non custodivit

quae mandavit ei Dominus 11 dixit itaque Dominus Salomoni quia habuisti hoc apud te et non
custodisti pactum meum et praecepta mea quae mandavi tibi disrumpens scindam regnum tuum et
dabo illud servo tuo 12 verumtamen in diebus tuis non faciam propter David patrem tuum de manu
filii tui scindam illud 13 nec totum regnum auferam sed tribum unam dabo filio tuo propter David
servum meum et Hierusalem quam elegi 14 suscitavit autem Dominus adversarium Salomoni Adad
Idumeum de semine regio qui erat in Edom 15 cum enim esset David in Idumea et ascendisset Ioab
princeps militiae ad sepeliendos eos qui fuerant interfecti et occidisset omne masculinum in Idumea
16
sex enim mensibus ibi moratus est Ioab et omnis Israhel donec interimerent omne masculinum
in Idumea 17 fugit Adad ipse et viri idumei de servis patris eius cum eo ut ingrederetur Aegyptum
erat autem Adad puer parvulus 18 cumque surrexissent de Madian venerunt in Pharan tuleruntque
secum viros de Pharan et introierunt Aegyptum ad Pharaonem regem Aegypti qui dedit ei domum
et cibos constituit et terram delegavit 19 et invenit Adad gratiam coram Pharao valde in tantum ut
daret ei uxorem sororem uxoris suae germanam Tafnes reginae 20 genuitque ei soror Tafnes
Genebath filium et nutrivit eum Tafnes in domo Pharaonis eratque Genebath habitans apud
Pharaonem cum filiis eius 21 cumque audisset Adad in Aegypto dormisse David cum patribus suis
et mortuum esse Ioab principem militiae dixit Pharaoni dimitte me ut vadam in terram meam
22
dixitque ei Pharao qua enim re apud me indiges ut quaeras ire ad terram tuam at ille respondit
nulla sed obsecro ut dimittas me 23 suscitavit quoque ei Deus adversarium Razon filium Heliada
qui fugerat Adadezer regem Soba dominum suum 24 et congregavit contra eum viros et factus est
princeps latronum cum interficeret eos David abieruntque Damascum et habitaverunt ibi et
constituerunt eum regem in Damasco 25 eratque adversarius Israhel cunctis diebus Salomonis et
hoc est malum Adad et odium contra Israhel regnavitque in Syria 26 Hieroboam quoque filius
Nabath Ephratheus de Sareda cuius mater erat nomine Sarva mulier vidua servus Salomonis levavit
manum contra regem 27 et haec causa rebellionis adversus eum quia Salomon aedificavit Mello et
coaequavit voraginem civitatis David patris sui 28 erat autem Hieroboam vir fortis et potens
vidensque Salomon adulescentem bonae indolis et industrium constituerat eum praefectum super
tributa universae domus Ioseph 29 factum est igitur in tempore illo ut Hieroboam egrederetur de
Hierusalem et inveniret eum Ahias Silonites propheta in via opertus pallio novo erant autem duo
tantum in agro 30 adprehendensque Ahia pallium suum novum quo opertus erat scidit in duodecim

partes 31 et ait ad Hieroboam tolle tibi decem scissuras haec enim dicit Dominus Deus Israhel ecce
ego scindam regnum de manu Salomonis et dabo tibi decem tribus 32 porro una tribus remanebit
ei propter servum meum David et Hierusalem civitatem quam elegi ex omnibus tribubus Israhel
33 eo quod dereliquerint me et adoraverint Astharoth deam Sidoniorum et Chamos deum Moab et
Melchom deum filiorum Ammon et non ambulaverint in viis meis ut facerent iustitiam coram me
et praecepta mea et iudicia sicut David pater eius 34 nec auferam omne regnum de manu eius sed
ducem ponam eum cunctis diebus vitae suae propter David servum meum quem elegi qui custodivit
mandata mea et praecepta mea 35 auferam autem regnum de manu filii eius et dabo tibi decem
tribus 36 filio autem eius dabo tribum unam ut remaneat lucerna David servo meo cunctis diebus
coram me in Hierusalem civitatem quam elegi ut esset nomen meum ibi 37 te autem adsumam et
regnabis super omnia quae desiderat anima tua erisque rex super Israhel 38 si igitur audieris omnia
quae praecepero tibi et ambulaveris in viis meis et feceris quod rectum est coram me custodiens
mandata mea et praecepta mea sicut fecit David servus meus ero tecum et aedificabo tibi domum
fidelem quomodo aedificavi David et tradam tibi Israhel 39 et adfligam semen David super hoc
verumtamen non cunctis diebus 40 voluit ergo Salomon interficere Hieroboam qui surrexit et aufugit
in Aegyptum ad Susac regem Aegypti et fuit in Aegypto usque ad mortem Salomonis 41 reliquum
autem verborum Salomonis et omnia quae fecit et sapientia eius ecce universa scripta sunt in libro
verborum Salomonis 42 dies autem quos regnavit Salomon in Hierusalem super omnem Israhel
quadraginta anni sunt 43 dormivitque Salomon cum patribus suis et sepultus est in civitate David
patris sui regnavitque Roboam filius eius pro eo

Chapter 12

1 venit autem Roboam in Sychem illuc enim congregatus erat omnis Israhel ad constituendum
eum regem 2 at Hieroboam filius Nabath cum adhuc esset in Aegypto profugus a facie regis
Salomonis audita morte eius reversus est de Aegypto 3 miseruntque et vocaverunt eum venit ergo
Hieroboam et omnis multitudo Israhel et locuti sunt ad Roboam dicentes 4 pater tuus durissimum
iugum inposuit nobis tu itaque nunc inminue paululum de imperio patris tui durissimo et de iugo

gravissimo quod inposuit nobis et serviemus tibi 5 qui ait eis ite usque ad tertium diem et revertimini
ad me cumque abisset populus 6 iniit consilium rex Roboam cum senibus qui adsistebant coram
Salomone patre eius dum adviveret et ait quod mihi datis consilium ut respondeam populo 7 qui
dixerunt ei si hodie oboedieris populo huic et servieris et petitioni eorum cesseris locutusque fueris
ad eos verba lenia erunt tibi servi cunctis diebus 8 qui dereliquit consilium senum quod dederant
ei et adhibuit adulescentes qui nutriti fuerant cum eo et adsistebant illi 9 dixitque ad eos quod mihi
datis consilium ut respondeam populo huic qui dixerunt mihi levius fac iugum quod inposuit pater
tuus super nos 10 et dixerunt ei iuvenes qui nutriti fuerant cum eo sic loquere populo huic qui locuti
sunt ad te dicentes pater tuus adgravavit iugum nostrum tu releva nos sic loqueris ad eos minimus
digitus meus grossior est dorso patris mei 11 et nunc pater meus posuit super vos iugum grave ego
autem addam super iugum vestrum pater meus cecidit vos flagellis ego autem caedam scorpionibus
12 venit ergo Hieroboam et omnis populus ad Roboam die tertia sicut locutus fuerat rex dicens
revertimini ad me die tertia 13 responditque rex populo dura derelicto consilio seniorum quod ei
dederant 14 et locutus est eis secundum consilium iuvenum dicens pater meus adgravavit iugum
vestrum ego autem addam iugo vestro pater meus cecidit vos flagellis et ego caedam scorpionibus
15 et non adquievit rex populo quoniam aversatus eum fuerat Dominus ut suscitaret verbum suum
quod locutus fuerat in manu Ahiae Silonitae ad Hieroboam filium Nabath 16 videns itaque populus
quod noluisset eos audire rex respondit ei dicens quae nobis pars in David vel quae hereditas in
filio Isai in tabernacula tua Israhel nunc vide domum tuam David et abiit Israhel in tabernacula sua
17 super filios autem Israhel quicumque habitabant in civitatibus Iuda regnavit Roboam 18 misit
igitur rex Roboam Aduram qui erat super tributum et lapidavit eum omnis Israhel et mortuus est
porro rex Roboam festinus ascendit currum et fugit in Hierusalem 19 recessitque Israhel a domo
David usque in praesentem diem 20 factum est autem cum audisset omnis Israhel quod reversus
esset Hieroboam miserunt et vocaverunt eum congregato coetu et constituerunt regem super omnem
Israhel nec secutus est quisquam domum David praeter tribum Iuda solam 21 venit autem Roboam
Hierusalem et congregavit universam domum Iuda et tribum Beniamin centum octoginta milia
electorum virorum et bellatorum ut pugnaret contra domum Israhel et reduceret regnum Roboam
filio Salomonis 22 factus est vero sermo Domini ad Semeiam virum Dei dicens 23 loquere ad
Roboam filium Salomonis regem Iuda et ad omnem domum Iuda et Beniamin et reliquos de populo
dicens 24 haec dicit Dominus non ascendetis nec bellabitis contra fratres vestros filios Israhel

revertatur vir in domum suam a me enim factum est verbum hoc audierunt sermonem Domini et
reversi sunt de itinere sicut eis praeceperat Dominus 25 aedificavit autem Hieroboam Sychem in
monte Ephraim et habitavit ibi et egressus inde aedificavit Phanuhel 26 dixitque Hieroboam in
corde suo nunc revertetur regnum ad domum David 27 si ascenderit populus iste ut faciat sacrificia
in domo Domini in Hierusalem et convertetur cor populi huius ad dominum suum Roboam regem
Iuda interficientque me et revertentur ad eum 28 et excogitato consilio fecit duos vitulos aureos et
dixit eis nolite ultra ascendere Hierusalem ecce dii tui Israhel qui eduxerunt te de terra Aegypti
29 posuitque unum in Bethel et alterum in Dan 30 et factum est verbum hoc in peccatum ibat enim
populus ad adorandum vitulum usque in Dan 31 et fecit fana in excelsis et sacerdotes de extremis
populi qui non erant de filiis Levi 32 constituitque diem sollemnem in mense octavo quintadecima
die mensis in similitudinem sollemnitatis quae celebratur in Iuda et ascendens altare similiter fecit
in Bethel ut immolaret vitulis quos fabricatus erat constituitque in Bethel sacerdotes excelsorum
quae fecerat 33 et ascendit super altare quod extruxerat in Bethel quintadecima die mensis octavi
quem finxerat de corde suo et fecit sollemnitatem filiis Israhel et ascendit super altare ut adoleret
incensum

Chapter 13

1 et ecce vir Dei venit de Iuda in sermone Domini in Bethel Hieroboam stante super altare et
tus iaciente 2 et exclamavit contra altare in sermone Domini et ait altare altare haec dicit Dominus
ecce filius nascetur domui David Iosias nomine et immolabit super te sacerdotes excelsorum qui
nunc in te tura succendunt et ossa hominum incendet super te 3 deditque in die illa signum dicens
hoc erit signum quod locutus est Dominus ecce altare scinditur et effunditur cinis qui in eo est
4 cumque audisset rex sermonem hominis Dei quem inclamaverat contra altare in Bethel extendit
manum suam de altari dicens adprehendite eum et exaruit manus eius quam extenderat contra eum
nec valuit retrahere eam ad se 5 altare quoque scissum est et effusus cinis de altari iuxta signum
quod praedixerat vir Dei in sermone Domini 6 et ait rex ad virum Dei deprecare faciem Domini
Dei tui et ora pro me ut restituatur manus mea mihi oravit vir Dei faciem Domini et reversa est
manus regis ad eum et facta est sicut prius fuerat 7 locutus est autem rex ad virum Dei veni mecum
domum ut prandeas et dabo tibi munera 8 responditque vir Dei ad regem si dederis mihi mediam

partem domus tuae non veniam tecum nec comedam panem neque bibam aquam in loco isto 9 sic
enim mandatum est mihi in sermone Domini praecipientis non comedes panem neque bibes aquam
nec reverteris per viam qua venisti 10 abiit ergo per aliam viam et non est reversus per iter quo
venerat in Bethel 11 prophetes autem quidam senex habitabat in Bethel ad quem venit filius suus
et narravit ei omnia opera quae fecerat vir Dei illa die in Bethel et verba quae locutus fuerat ad
regem et narraverunt patri suo 12 et dixit eis pater eorum per quam viam abiit ostenderunt ei filii
sui viam per quam abierat vir Dei qui venerat de Iuda 13 et ait filiis suis sternite mihi asinum qui
cum stravissent ascendit 14 et abiit post virum Dei et invenit eum sedentem subtus terebinthum et
ait illi tune es vir Dei qui venisti de Iuda respondit ille ego sum 15 dixit ad eum veni mecum domum
ut comedas panem 16 qui ait non possum reverti neque venire tecum nec comedam panem nec
bibam aquam in loco isto 17 quia locutus est Dominus ad me in sermone Domini dicens non comedes
panem et non bibes ibi aquam nec reverteris per viam qua ieris 18 qui ait illi et ego propheta sum
similis tui et angelus locutus est mihi in sermone Domini dicens reduc eum tecum in domum tuam
et comedat panem et bibat aquam fefellit eum 19 et reduxit secum comedit ergo panem in domo
eius et bibit aquam 20 cumque sederent ad mensam factus est sermo Domini ad prophetam qui
reduxerat eum 21 et exclamavit ad virum Dei qui venerat de Iuda dicens haec dicit Dominus quia
inoboediens fuisti ori Domini et non custodisti mandatum quod praecepit tibi Dominus Deus tuus
22 et reversus es et comedisti panem et bibisti aquam in loco in quo praecepit tibi ne comederes
panem neque biberes aquam non inferetur cadaver tuum in sepulchrum patrum tuorum 23 cumque
comedisset et bibisset stravit asinum prophetae quem reduxerat 24 qui cum abisset invenit eum leo
in via et occidit et erat cadaver eius proiectum in itinere asinus autem stabat iuxta illum et leo stabat
iuxta cadaver 25 et ecce viri transeuntes viderunt cadaver proiectum in via et leonem stantem iuxta
cadaver et venerunt et divulgaverunt in civitate in qua prophetes senex ille habitabat 26 quod cum
audisset propheta ille qui reduxerat eum de via ait vir Dei est qui inoboediens fuit ori Domini et
tradidit eum Dominus leoni et confregit eum et occidit iuxta verbum Domini quod locutus est ei
27 dixitque ad filios suos sternite mihi asinum qui cum stravissent 28 et ille abisset invenit cadaver
eius proiectum in via et asinum et leonem stantes iuxta cadaver non comedit leo de cadavere nec
laesit asinum 29 tulit ergo prophetes cadaver viri Dei et posuit illud super asinum et reversus intulit

in civitatem prophetae senis ut plangerent eum 30 et posuit cadaver eius in sepulchro suo et
planxerunt eum heu frater 31 cumque planxissent eum dixit ad filios suos cum mortuus fuero sepelite
me in sepulchro in quo vir Dei sepultus est iuxta ossa eius ponite ossa mea 32 profecto enim veniet
sermo quem praedixit in sermone Domini contra altare quod est in Bethel et contra omnia fana
excelsorum quae sunt in urbibus Samariae 33 post verba haec non est reversus Hieroboam de via
sua pessima sed e contrario fecit de novissimis populi sacerdotes excelsorum quicumque volebat
implebat manum suam et fiebat sacerdos excelsorum 34 et propter hanc causam peccavit domus
Hieroboam et eversa est et deleta de superficie terrae

Chapter 14

1 in tempore illo aegrotavit Abia filius Hieroboam 2 dixitque Hieroboam uxori suae surge et
commuta habitum ne cognoscaris quod sis uxor Hieroboam et vade in Silo ubi est Ahia propheta
qui locutus est mihi quod regnaturus essem super populum hunc 3 tolle quoque in manu tua decem
panes et crustula et vas mellis et vade ad illum ipse indicabit tibi quid eventurum sit huic puero
4 fecit ut dixerat uxor Hieroboam et consurgens abiit in Silo et venit in domum Ahia at ille non
poterat videre quia caligaverant oculi eius prae senectute 5 dixit autem Dominus ad Ahiam ecce
uxor Hieroboam ingreditur ut consulat te super filio suo qui aegrotat haec et haec loqueris ei cum
ergo illa intraret et dissimularet se esse quae erat 6 audivit Ahias sonitum pedum eius introeuntis
per ostium et ait ingredere uxor Hieroboam quare aliam esse te simulas ego autem missus sum ad
te durus nuntius 7 vade et dic Hieroboam haec dicit Dominus Deus Israhel quia exaltavi te de medio
populi et dedi te ducem super populum meum Israhel 8 et scidi regnum domus David et dedi illud
tibi et non fuisti sicut servus meus David qui custodivit mandata mea et secutus est me in toto corde
suo faciens quod placitum esset in conspectu meo 9 sed operatus es male super omnes qui fuerunt
ante te et fecisti tibi deos alienos et conflatiles ut me ad iracundiam provocares me autem proiecisti
post corpus tuum 10 idcirco ecce ego inducam mala super domum Hieroboam et percutiam de
Hieroboam mingentem ad parietem et clausum et novissimum in Israhel et mundabo reliquias
domus Hieroboam sicut mundari solet fimus usque ad purum 11 qui mortui fuerint de Hieroboam
in civitate comedent eos canes qui autem mortui fuerint in agro vorabunt eos aves caeli quia Dominus
locutus est 12 tu igitur surge et vade in domum tuam et in ipso introitu pedum tuorum in urbem

morietur puer 13 et planget eum omnis Israhel et sepeliet iste enim solus infertur de Hieroboam in
sepulchrum quia inventus est super eo sermo bonus ad Dominum Deum Israhel in domo Hieroboam
14 constituet autem sibi Dominus regem super Israhel qui percutiat domum Hieroboam in hac die
et in hoc tempore 15 et percutiet Dominus Israhel sicut moveri solet harundo in aqua et evellet
Israhel de terra bona hac quam dedit patribus eorum et ventilabit eos trans Flumen quia fecerunt
sibi lucos ut inritarent Dominum 16 et tradet Dominus Israhel propter peccata Hieroboam qui
peccavit et peccare fecit Israhel 17 surrexit itaque uxor Hieroboam et abiit et venit in Thersa cumque
illa ingrederetur limen domus puer mortuus est 18 et sepelierunt eum et planxit illum omnis Israhel
iuxta sermonem Domini quem locutus est in manu servi sui Ahiae prophetae 19 reliqua autem
verborum Hieroboam quomodo pugnaverit et quomodo regnaverit ecce scripta sunt in libro verborum
dierum regum Israhel 20 dies autem quibus regnavit Hieroboam viginti duo anni sunt et dormivit
cum patribus suis regnavitque Nadab filius eius pro eo 21 porro Roboam filius Salomonis regnavit
in Iuda quadraginta et unius anni erat Roboam cum regnare coepisset et decem et septem annis
regnavit in Hierusalem civitatem quam elegit Dominus ut poneret nomen suum ibi ex omnibus
tribubus Israhel nomen autem matris eius Naama Ammanites 22 et fecit Iudas malum coram Domino
et inritaverunt eum super omnibus quae fecerant patres eorum in peccatis suis quae peccaverant
23 aedificaverunt enim et ipsi sibi aras et statuas et lucos super omnem collem excelsum et subter
omnem arborem frondosam 24 sed et effeminati fuerunt in terra feceruntque omnes abominationes
gentium quas adtrivit Dominus ante faciem filiorum Israhel 25 in quinto autem anno regni Roboam
ascendit Sesac rex Aegypti in Hierusalem 26 et tulit thesauros domus Domini et thesauros regios
et universa diripuit scuta quoque aurea quae fecerat Salomon 27 pro quibus fecit rex Roboam scuta
aerea et tradidit ea in manu ducum scutariorum et eorum qui excubabant ante ostium domus regis
28 cumque ingrederetur rex in domum Domini portabant ea qui praeeundi habebant officium et
postea reportabant ad armamentarium scutariorum 29 reliqua autem sermonum Roboam et omnium
quae fecit ecce scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda 30 fuitque bellum inter Roboam
et Hieroboam cunctis diebus 31 dormivit itaque Roboam cum patribus suis et sepultus est cum eis
in civitate David nomen autem matris eius Naama Ammanites et regnavit Abiam filius eius pro eo

Chapter 15

1 igitur in octavodecimo anno regni Hieroboam filii Nabath regnavit Abiam super Iudam 2 tribus
annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Maacha filia Absalom 3 ambulavitque in omnibus
peccatis patris sui quae fecerat ante eum nec erat cor eius perfectum cum Domino Deo suo sicut
cor David patris eius 4 sed propter David dedit ei Dominus Deus suus lucernam in Hierusalem ut
suscitaret filium eius post eum et staret Hierusalem 5 eo quod fecisset David rectum in oculis
Domini et non declinasset ab omnibus quae praeceperat ei cunctis diebus vitae suae excepto sermone
Uriae Hetthei 6 attamen bellum fuit inter Roboam et inter Hieroboam omni tempore vitae eius
7 reliqua autem sermonum Abiam et omnia quae fecit nonne haec scripta sunt in libro verborum
dierum regum Iuda fuitque proelium inter Abiam et inter Hieroboam 8 et dormivit Abiam cum
patribus suis et sepelierunt eum in civitate David regnavitque Asa filius eius pro eo 9 in anno ergo
vicesimo Hieroboam regis Israhel regnavit Asa rex Iuda 10 et quadraginta uno anno regnavit in
Hierusalem nomen matris eius Maacha filia Absalom 11 et fecit Asa rectum ante conspectum
Domini sicut David pater eius 12 et abstulit effeminatos de terra purgavitque universas sordes
idolorum quae fecerant patres eius 13 insuper et Maacham matrem suam amovit ne esset princeps
in sacris Priapi et in luco eius quem consecraverat subvertitque specum eius et confregit simulacrum
turpissimum et conbusit in torrente Cedron 14 excelsa autem non abstulit verumtamen cor Asa
perfectum erat cum Deo cunctis diebus suis 15 et intulit ea quae sanctificaverat pater suus et voverat
in domum Domini argentum et aurum et vasa 16 bellum autem erat inter Asa et Baasa regem Israhel
cunctis diebus eorum 17 ascendit quoque Baasa rex Israhel in Iudam et aedificavit Rama ut non
possit quispiam egredi vel ingredi de parte Asa regis Iudae 18 tollens itaque Asa omne argentum
et aurum quod remanserat in thesauris domus Domini et in thesauris domus regiae dedit illud in
manu servorum suorum et misit ad Benadad filium Tabremmon filii Ezion regem Syriae qui habitabat
in Damasco dicens 19 foedus est inter me et te et inter patrem meum et patrem tuum ideo misi tibi
munera argentum et aurum et peto ut venias et irritum facias foedus quod habes cum Baasa rege
Israhel et recedat a me 20 adquiescens Benadad regi Asa misit principes exercitus sui in civitates
Israhel et percusserunt Ahion et Dan et Abel domum Maacha et universam Cenneroth omnem

scilicet terram Nepthalim 21 quod cum audisset Baasa intermisit aedificare Rama et reversus est
in Thersa 22 rex autem Asa nuntium misit in omnem Iudam nemo sit excusatus et tulerunt lapides
Rama et ligna eius quibus aedificaverat Baasa et extruxit de eis rex Asa Gaba Beniamin et Maspha
23 reliqua autem omnium sermonum Asa et universae fortitudines eius et cuncta quae fecit et civitates
quas extruxit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda verumtamen in tempore
senectutis suae doluit pedes 24 et dormivit cum patribus suis et sepultus est cum eis in civitate
David patris sui regnavitque Iosaphat filius eius pro eo 25 Nadab vero filius Hieroboam regnavit
super Israhel anno secundo Asa regis Iuda regnavitque super Israhel duobus annis 26 et fecit quod
malum est in conspectu Domini et ambulavit in viis patris sui et in peccatis eius quibus peccare
fecit Israhel 27 insidiatus est autem ei Baasa filius Ahia de domo Isachar et percussit eum in
Gebbethon quae est urbs Philisthinorum siquidem Nadab et omnis Israhel obsidebant Gebbethon
28 interfecit igitur illum Baasa in anno tertio Asa regis Iuda et regnavit pro eo 29 cumque regnasset
percussit omnem domum Hieroboam non dimisit ne unam quidem animam de semine eius donec
deleret eum iuxta verbum Domini quod locutus fuerat in manu servi sui Ahiae Silonitis 30 propter
peccata Hieroboam quae peccaverat et quibus peccare fecerat Israhel et propter delictum quo
inritaverat Dominum Deum Israhel 31 reliqua autem sermonum Nadab et omnia quae operatus est
nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Israhel 32 fuitque bellum inter Asa et
Baasa regem Israhel cunctis diebus eorum 33 anno tertio Asa regis Iuda regnavit Baasa filius Ahia
super omnem Israhel in Thersa viginti quattuor annis 34 et fecit malum coram Domino ambulavitque
in via Hieroboam et in peccatis eius quibus peccare fecit Israhel

Chapter 16

1 factus est autem sermo Domini ad Hieu filium Anani contra Baasa dicens 2 pro eo quod
exaltavi te de pulvere et posui ducem super populum meum Israhel tu autem ambulasti in via
Hieroboam et peccare fecisti populum meum Israhel ut me inritares in peccatis eorum 3 ecce ego
demetam posteriora Baasa et posteriora domus eius et faciam domum tuam sicut domum Hieroboam
filii Nabath 4 qui mortuus fuerit de Baasa in civitate comedent eum canes et qui mortuus fuerit ex
eo in regione comedent eum volucres caeli 5 reliqua autem sermonum Baasa et quaecumque fecit

et proelia eius nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Israhel 6 dormivit ergo
Baasa cum patribus suis sepultusque est in Thersa et regnavit Hela filius eius pro eo 7 cum autem
in manu Hieu filii Anani prophetae verbum Domini factum esset contra Baasa et contra domum
eius et contra omne malum quod fecerat coram Domino ad inritandum eum in operibus manuum
suarum ut fieret sicut domus Hieroboam ob hanc causam occidit eum 8 anno vicesimo sexto Asa
regis Iuda regnavit Hela filius Baasa super Israhel in Thersa duobus annis 9 et rebellavit contra
eum servus suus Zamri dux mediae partis equitum erat autem Hela in Thersa bibens et temulentus
in domo Arsa praefecti Thersa 10 inruens ergo Zamri percussit et occidit eum anno vicesimo septimo
Asa regis Iuda et regnavit pro eo 11 cumque regnasset et sedisset super solium eius percussit omnem
domum Baasa et non dereliquit ex eo mingentem ad parietem et propinquos et amicos eius
12 delevitque Zamri omnem domum Baasa iuxta verbum Domini quod locutus fuerat ad Baasa in
manu Hieu prophetae 13 propter universa peccata Baasa et peccata Hela filii eius qui peccaverunt
et peccare fecerunt Israhel provocantes Dominum Deum Israhel in vanitatibus suis 14 reliqua autem
sermonum Hela et omnia quae fecit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Israhel
15 anno vicesimo et septimo Asa regis Iuda regnavit Zamri septem diebus in Thersa porro exercitus
obsidebat Gebbethon urbem Philisthinorum 16 cumque audisset rebellasse Zamri et occidisse regem
fecit sibi regem omnis Israhel Amri qui erat princeps militiae super Israhel in die illa in castris
17 ascendit ergo Amri et omnis Israhel cum eo de Gebbethon et obsidebant Thersa 18 videns autem
Zamri quod expugnanda esset civitas ingressus est palatium et succendit secum domum regiam et
mortuus est 19 in peccatis suis quae peccaverat faciens malum coram Domino et ambulans in via
Hieroboam et in peccato eius quo fecit peccare Israhel 20 reliqua autem sermonum Zamri et
insidiarum eius et tyrannidis nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Israhel 21 tunc
divisus est populus Israhel in duas partes media pars populi sequebatur Thebni filium Gineth ut
constitueret eum regem et media pars Amri 22 praevaluit autem populus qui erat cum Amri populo
qui sequebatur Thebni filium Gineth mortuusque est Thebni et regnavit Amri 23 anno tricesimo
primo Asa regis Iuda regnavit Amri super Israhel duodecim annis in Thersa regnavit sex annis
24 emitque montem Samariae a Somer duobus talentis argenti et aedificavit eam et vocavit nomen
civitatis quam extruxerat nomine Somer domini montis Samariae 25 fecit autem Amri malum in
conspectu Domini et operatus est nequiter super omnes qui fuerant ante eum 26 ambulavitque in

omni via Hieroboam filii Nabath et in peccatis eius quibus peccare fecerat Israhel ut inritaret
Dominum Deum Israhel in vanitatibus suis 27 reliqua autem sermonum Amri et proelia eius quae
gessit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Israhel 28 et dormivit Amri cum
patribus suis et sepultus est in Samaria regnavitque Ahab filius eius pro eo 29 Ahab vero filius
Amri regnavit super Israhel anno tricesimo octavo Asa regis Iuda et regnavit Ahab filius Amri
super Israhel in Samaria viginti et duobus annis 30 et fecit Ahab filius Amri malum in conspectu
Domini super omnes qui fuerunt ante eum 31 nec suffecit ei ut ambularet in peccatis Hieroboam
filii Nabath insuper duxit uxorem Hiezabel filiam Ethbaal regis Sidoniorum et abiit et servivit Baal
et adoravit eum 32 et posuit aram Baal in templo Baal quod aedificaverat in Samaria 33 et plantavit
lucum et addidit Ahab in opere suo inritans Dominum Deum Israhel super omnes reges Israhel qui
fuerant ante eum 34 in diebus eius aedificavit Ahiel de Bethel Hiericho in Abiram primitivo suo
fundavit eam et in Segub novissimo suo posuit portas eius iuxta verbum Domini quod locutus fuerat
in manu Iosue filii Nun

Chapter 17

1 et dixit Helias Thesbites de habitatoribus Galaad ad Ahab vivit Dominus Deus Israhel in cuius
conspectu sto si erit annis his ros et pluvia nisi iuxta oris mei verba 2 et factum est verbum Domini
ad eum dicens 3 recede hinc et vade contra orientem et abscondere in torrente Charith qui est contra
Iordanem 4 et ibi de torrente bibes corvisque praecepi ut pascant te ibi 5 abiit ergo et fecit iuxta
verbum Domini cumque abisset sedit in torrente Charith qui est contra Iordanem 6 corvi quoque
deferebant panem et carnes mane similiter panem et carnes vesperi et bibebat de torrente 7 post
dies autem siccatus est torrens non enim pluerat super terram 8 factus est igitur sermo Domini ad
eum dicens 9 surge et vade in Sareptha Sidoniorum et manebis ibi praecepi enim ibi mulieri viduae
ut pascat te 10 surrexit et abiit Sareptham cumque venisset ad portam civitatis apparuit ei mulier
vidua colligens ligna et vocavit eam dixitque da mihi paululum aquae in vase ut bibam 11 cumque
illa pergeret ut adferret clamavit post tergum eius dicens adfer mihi obsecro et buccellam panis in
manu tua 12 quae respondit vivit Dominus Deus tuus quia non habeo panem nisi quantum pugillus

capere potest farinae in hydria et paululum olei in lecytho en colligo duo ligna ut ingrediar et faciam
illud mihi et filio meo ut comedamus et moriamur 13 ad quam Helias ait noli timere sed vade et
fac sicut dixisti verumtamen mihi primum fac de ipsa farinula subcinericium panem parvulum et
adfer ad me tibi autem et filio tuo facies postea 14 haec autem dicit Dominus Deus Israhel hydria
farinae non deficiet nec lecythus olei minuetur usque ad diem in qua daturus est Dominus pluviam
super faciem terrae 15 quae abiit et fecit iuxta verbum Heliae et comedit ipse et illa et domus eius
et ex illa die 16 hydria farinae non defecit et lecythus olei non est inminutus iuxta verbum Domini
quod locutus fuerat in manu Heliae 17 factum est autem post verba haec aegrotavit filius mulieris
matris familiae et erat languor fortis nimis ita ut non remaneret in eo halitus 18 dixit ergo ad Heliam
quid mihi et tibi vir Dei ingressus es ad me ut rememorarentur iniquitates meae et interficeres filium
meum 19 et ait ad eam da mihi filium tuum tulitque eum de sinu illius et portavit in cenaculum ubi
ipse manebat et posuit super lectulum suum 20 et clamavit ad Dominum et dixit Domine Deus
meus etiamne viduam apud quam ego utcumque sustentor adflixisti ut interficeres filium eius 21 et
expandit se atque mensus est super puerum tribus vicibus clamavitque ad Dominum et ait Domine
Deus meus revertatur oro anima pueri huius in viscera eius 22 exaudivit Dominus vocem Heliae
et reversa est anima pueri intra eum et revixit 23 tulitque Helias puerum et deposuit eum de cenaculo
in inferiorem domum et tradidit matri suae et ait illi en vivit filius tuus 24 dixitque mulier ad Heliam
nunc in isto cognovi quoniam vir Dei es tu et verbum Domini in ore tuo verum est

Chapter 18

1 post dies multos verbum Domini factum est ad Heliam in anno tertio dicens vade et ostende
te Ahab ut dem pluviam super faciem terrae 2 ivit ergo Helias ut ostenderet se Ahab erat autem
fames vehemens in Samaria 3 vocavitque Ahab Abdiam dispensatorem domus suae Abdias autem
timebat Dominum valde 4 nam cum interficeret Hiezabel prophetas Domini tulit ille centum
prophetas et abscondit eos quinquagenos in speluncis et pavit eos pane et aqua 5 dixit ergo Ahab
ad Abdiam vade in terram ad universos fontes aquarum et in cunctas valles si forte invenire possimus
herbam et salvare equos et mulos et non penitus iumenta intereant 6 diviseruntque sibi regiones ut

circuirent eas Ahab ibat per viam unam et Abdias per viam alteram seorsum 7 cumque esset Abdias
in via Helias occurrit ei qui cum cognovisset eum cecidit super faciem suam et ait num tu es domine
mi Helias 8 cui ille respondit ego vade dic domino tuo adest Helias 9 et ille quid peccavi inquit
quoniam trades me servum tuum in manu Ahab ut interficiat me 10 vivit Dominus Deus tuus non
est gens aut regnum quo non miserit dominus meus te requirens et respondentibus cunctis non est
hic adiuravit regna singula et gentes eo quod minime repperireris 11 et nunc dicis mihi vade et dic
domino tuo adest Helias 12 cumque recessero a te spiritus Domini asportabit te in locum quem ego
ignoro ingressus nuntiabo Ahab et non inveniet te et interficiet me servus autem tuus timet Dominum
ab infantia sua 13 numquid non indicatum est tibi domino meo quid fecerim cum interficeret
Hiezabel prophetas Domini quod absconderim de prophetis Domini centum viros quinquagenos et
quinquagenos in speluncis et paverim eos pane et aqua 14 et nunc tu dicis vade et dic domino tuo
adest Helias ut interficiat me 15 dixit Helias vivit Dominus exercituum ante cuius vultum sto quia
hodie apparebo ei 16 abiit ergo Abdias in occursum Ahab et indicavit ei venitque Ahab in occursum
Heliae 17 et cum vidisset eum ait tune es ille qui conturbas Israhel 18 et ille ait non turbavi Israhel
sed tu et domus patris tui qui dereliquistis mandata Domini et secuti estis Baalim 19 verumtamen
nunc mitte et congrega ad me universum Israhel in monte Carmeli et prophetas Baal quadringentos
quinquaginta prophetasque lucorum quadringentos qui comedunt de mensa Hiezabel 20 misit Ahab
ad omnes filios Israhel et congregavit prophetas in monte Carmeli 21 accedens autem Helias ad
omnem populum ait usquequo claudicatis in duas partes si Dominus est Deus sequimini eum si
autem Baal sequimini illum et non respondit ei populus verbum 22 et ait rursum Helias ad populum
ego remansi propheta Domini solus prophetae autem Baal quadringenti et quinquaginta viri sunt
23 dentur nobis duo boves et illi eligant bovem unum et in frusta caedentes ponant super ligna ignem
autem non subponant et ego faciam bovem alterum et inponam super ligna ignemque non subponam
24 invocate nomina deorum vestrorum et ego invocabo nomen Domini et deus qui exaudierit per
ignem ipse sit Deus respondens omnis populus ait optima propositio 25 dixit ergo Helias prophetis
Baal eligite vobis bovem unum et facite primi quia vos plures estis et invocate nomina deorum
vestrorum ignemque non subponatis 26 qui cum tulissent bovem quem dederat eis fecerunt et
invocabant nomen Baal de mane usque ad meridiem dicentes Baal exaudi nos et non erat vox nec
qui responderet transiliebantque altare quod fecerant 27 cumque esset iam meridies inludebat eis
Helias dicens clamate voce maiore deus enim est et forsitan loquitur aut in diversorio est aut in

itinere aut certe dormit ut excitetur 28 clamabant ergo voce magna et incidebant se iuxta ritum
suum cultris et lanceolis donec perfunderentur sanguine 29 postquam autem transiit meridies et
illis prophetantibus venerat tempus quo sacrificium offerri solet nec audiebatur vox neque aliquis
respondebat nec adtendebat orantes 30 dixit Helias omni populo venite ad me et accedente ad se
populo curavit altare Domini quod destructum fuerat 31 et tulit duodecim lapides iuxta numerum
tribuum filiorum Iacob ad quem factus est sermo Domini dicens Israhel erit nomen tuum 32 et
aedificavit lapidibus altare in nomine Domini fecitque aquaeductum quasi per duas aratiunculas in
circuitu altaris 33 et conposuit ligna divisitque per membra bovem et posuit super ligna 34 et ait
implete quattuor hydrias aqua et fundite super holocaustum et super ligna rursumque dixit etiam
secundo hoc facite qui cum fecissent et secundo ait etiam tertio id ipsum facite feceruntque et tertio
35 et currebant aquae circa altare et fossa aquaeductus repleta est 36 cumque iam tempus esset ut
offerretur holocaustum accedens Helias propheta ait Domine Deus Abraham Isaac et Israhel hodie
ostende quia tu es Deus Israhel et ego servus tuus et iuxta praeceptum tuum feci omnia verba haec
37 exaudi me Domine exaudi me ut discat populus iste quia tu es Dominus Deus et tu convertisti
cor eorum iterum 38 cecidit autem ignis Domini et voravit holocaustum et ligna et lapides pulverem
quoque et aquam quae erat in aquaeductu lambens 39 quod cum vidisset omnis populus cecidit in
faciem suam et ait Dominus ipse est Deus Dominus ipse est Deus 40 dixitque Helias ad eos
adprehendite prophetas Baal et ne unus quidem fugiat ex eis quos cum conprehendissent duxit eos
Helias ad torrentem Cison et interfecit eos ibi 41 et ait Helias ad Ahab ascende comede et bibe quia
sonus multae pluviae est 42 ascendit Ahab ut comederet et biberet Helias autem ascendit in vertice
Carmeli et pronus in terram posuit faciem inter genua sua 43 et dixit ad puerum suum ascende et
prospice contra mare qui cum ascendisset et contemplatus esset ait non est quicquam et rursum ait
illi revertere septem vicibus 44 in septima autem vice ecce nubicula parva quasi vestigium hominis
ascendebat de mari qui ait ascende et dic Ahab iunge et descende ne occupet te pluvia 45 cumque
se verterent huc atque illuc ecce caeli contenebrati sunt et nubes et ventus et facta est pluvia grandis
ascendens itaque Ahab abiit in Hiezrahel 46 et manus Domini facta est super Heliam accinctisque
lumbis currebat ante Ahab donec veniret in Hiezrahel

Chapter 19

[1] nuntiavit autem Ahab Hiezabel omnia quae fecerat Helias et quomodo occidisset universos
prophetas gladio [2] misitque Hiezabel nuntium ad Heliam dicens haec mihi faciant dii et haec addant
nisi hac hora cras posuero animam tuam sicut animam unius ex illis [3] timuit ergo Helias et surgens
abiit quocumque eum ferebat voluntas venitque in Bersabee Iuda et dimisit ibi puerum suum [4] et
perrexit in desertum via unius diei cumque venisset et sederet subter unam iuniperum petivit animae
suae ut moreretur et ait sufficit mihi Domine tolle animam meam neque enim melior sum quam
patres mei [5] proiecitque se et obdormivit in umbra iuniperi et ecce angelus tetigit eum et dixit illi
surge comede [6] respexit et ecce ad caput suum subcinericius panis et vas aquae comedit ergo et
bibit et rursum obdormivit [7] reversusque est angelus Domini secundo et tetigit eum dixitque illi
surge comede grandis enim tibi restat via [8] qui cum surrexisset comedit et bibit et ambulavit in
fortitudine cibi illius quadraginta diebus et quadraginta noctibus usque ad montem Dei Horeb
[9] cumque venisset illuc mansit in spelunca et ecce sermo Domini ad eum dixitque illi quid hic agis
Helia [10] at ille respondit zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum quia dereliquerunt pactum
Domini filii Israhel altaria tua destruxerunt et prophetas tuos occiderunt gladio et derelictus sum
ego solus et quaerunt animam meam ut auferant eam [11] et ait ei egredere et sta in monte coram
Domino et ecce Dominus transit et spiritus grandis et fortis subvertens montes et conterens petras
ante Dominum non in spiritu Dominus et post spiritum commotio non in commotione Dominus
[12] et post commotionem ignis non in igne Dominus et post ignem sibilus aurae tenuis [13] quod cum
audisset Helias operuit vultum suum pallio et egressus stetit in ostio speluncae et ecce vox ad eum
dicens quid agis hic Helia [14] et ille respondit zelo zelatus sum pro Domino Deo exercituum quia
dereliquerunt pactum tuum filii Israhel altaria tua destruxerunt et prophetas tuos occiderunt gladio
et derelictus sum ego solus et quaerunt animam meam ut auferant eam [15] et ait Dominus ad eum
vade et revertere in viam tuam per desertum in Damascum cumque perveneris ungues Azahel regem
super Syriam [16] et Hieu filium Namsi ungues regem super Israhel Heliseum autem filium Saphat
qui est de Abelmaula ungues prophetam pro te [17] et erit quicumque fugerit gladium Azahel occidet
eum Hieu et qui fugerit gladium Hieu interficiet eum Heliseus [18] et derelinquam mihi in Israhel
septem milia universorum genua quae non sunt incurvata Baal et omne os quod non adoravit eum
osculans manum [19] profectus ergo inde repperit Heliseum filium Saphat arantem duodecim iugis
boum et ipse in duodecim arantibus unus erat cumque venisset Helias ad eum misit pallium suum
super illum [20] qui statim relictis bubus cucurrit post Heliam et ait osculer oro te patrem meum et

matrem meam et sic sequar te dixitque ei vade et revertere quod enim meum erat feci tibi 21 reversus
autem ab eo tulit par boum et mactavit illud et in aratro boum coxit carnes et dedit populo et
comederunt consurgensque abiit et secutus est Heliam et ministrabat ei

Chapter 20

1 porro Benadad rex Syriae congregavit omnem exercitum suum et triginta et duos reges secum
et equos et currus et ascendens pugnabat contra Samariam et obsidebat eam 2 mittensque nuntios
ad Ahab regem Israhel in civitatem 3 ait haec dicit Benadad argentum tuum et aurum tuum meum
est et uxores tuae et filii tui optimi mei sunt 4 responditque rex Israhel iuxta verbum tuum domine
mi rex tuus sum ego et omnia mea 5 revertentesque nuntii dixerunt haec dicit Benadad qui misit
nos ad te argentum tuum et aurum tuum et uxores tuas et filios tuos dabis mihi 6 cras igitur hac
eadem hora mittam servos meos ad te et scrutabuntur domum tuam et domum servorum tuorum et
omne quod eis placuerit ponent in manibus suis et auferent 7 vocavit autem rex Israhel omnes
seniores terrae et ait animadvertite et videte quoniam insidietur nobis misit enim ad me pro uxoribus
meis et filiis et pro argento et auro et non abnui 8 dixeruntque omnes maiores natu et universus
populus ad eum non audias neque adquiescas illi 9 respondit itaque nuntiis Benadad dicite domino
meo regi omnia propter quae misisti ad me servum tuum initio faciam hanc autem rem facere non
possum 10 reversique nuntii rettulerunt ei qui remisit et ait haec faciant mihi dii et haec addant si
suffecerit pulvis Samariae pugillis omnis populi qui sequitur me 11 et respondens rex Israhel ait
dicite ei ne glorietur accinctus aeque ut discinctus 12 factum est autem cum audisset verbum istud
bibebat ipse et reges in umbraculis et ait servis suis circumdate civitatem et circumdederunt eam
13 et ecce propheta unus accedens ad Ahab regem Israhel ait haec dicit Dominus certe vidisti omnem
multitudinem hanc nimiam ecce ego tradam eam in manu tua hodie ut scias quia ego sum Dominus
14 et ait Ahab per quem dixitque ei haec dicit Dominus per pedisequos principum provinciarum et
ait quis incipiet proeliari et ille dixit tu 15 recensuit ergo pueros principum provinciarum et repperit
numerum ducentorum triginta duum et post eos recensuit populum omnes filios Israhel septem
milia 16 et egressi sunt meridie Benadad autem bibebat temulentus in umbraculo suo et reges

17
triginta duo cum eo qui ad auxilium eius venerant egressi sunt autem pueri principum
provinciarum in prima fronte misit itaque Benadad qui nuntiaverunt ei dicentes viri egressi sunt de
18
Samaria at ille sive ait pro pace veniunt adprehendite eos vivos sive ut proelientur vivos eos
19 20
capite egressi sunt ergo pueri principum provinciarum ac reliquus exercitus sequebatur et
percussit unusquisque virum qui contra se venerat fugeruntque Syri et persecutus est eos Israhel
21
fugit quoque Benadad rex Syriae in equo cum equitibus necnon et egressus rex Israhel percussit
22
equos et currus et percussit Syriam plaga magna accedens autem propheta ad regem Israhel dixit
ei vade et confortare et scito et vide quid facias sequenti enim anno rex Syriae ascendet contra te
23
servi vero regis Syriae dixerunt ei dii montium sunt dii eorum ideo superaverunt nos sed melius
24
est ut pugnemus contra eos in campestribus et obtinebimus eos tu ergo verbum hoc fac amove
25
reges singulos ab exercitu suo et pone principes pro eis et instaura numerum militum qui
ceciderunt de tuis et equos secundum equos pristinos et currus secundum currus quos ante habuisti
et pugnabimus contra eos in campestribus et videbis quod obtinebimus eos credidit consilio eorum
26
et fecit ita igitur postquam annus transierat recensuit Benadad Syros et ascendit in Afec ut
27
pugnaret contra Israhel porro filii Israhel recensiti sunt et acceptis cibariis profecti ex adverso
28
castraque metati contra eos quasi duo parvi greges caprarum Syri autem repleverunt terram et
accedens unus vir Dei dixit ad regem Israhel haec dicit Dominus quia dixerunt Syri deus montium
est Dominus et non est deus vallium dabo omnem multitudinem grandem hanc in manu tua et scietis
29
quia ego Dominus dirigebant septem diebus ex adverso hii atque illi acies septima autem die
commissum est bellum percusseruntque filii Israhel de Syris centum milia peditum in die una
30
fugerunt autem qui remanserant in Afec in civitatem et cecidit murus super viginti septem milia
hominum qui remanserant porro Benadad fugiens ingressus est civitatem in cubiculum quod erat
31
intra cubiculum dixeruntque ei servi sui ecce audivimus quod reges domus Israhel clementes
sint ponamus itaque saccos in lumbis nostris et funiculos in capitibus nostris et egrediamur ad regem
32
Israhel forsitan salvabit animas nostras accinxerunt saccis lumbos suos et posuerunt funes in
capitibus veneruntque ad regem Israhel et dixerunt servus tuus Benadad dicit vivat oro te anima
33
mea et ille ait si adhuc vivit frater meus est quod acceperunt viri pro omine et festinantes rapuerunt
verbum ex ore eius atque dixerunt frater tuus Benadad et dixit eis ite et adducite eum egressus est
34
ergo ad eum Benadad et levavit eum in currum suum qui dixit ei civitates quas tulit pater meus
a patre tuo reddam et plateas fac tibi in Damasco sicut fecit pater meus in Samaria et ego foederatus

recedam a te pepigit ergo foedus et dimisit eum 35 tunc vir quidam de filiis prophetarum dixit ad
socium suum in sermone Domini percute me at ille noluit percutere 36 cui ait quia noluisti audire
vocem Domini ecce recedes a me et percutiet te leo cumque paululum recessisset ab eo invenit
eum leo atque percussit 37 sed et alterum conveniens virum dixit ad eum percute me qui percussit
eum et vulneravit 38 abiit ergo propheta et occurrit regi in via et mutavit aspersione pulveris os et
oculos suos 39 cumque rex transiret clamavit ad regem et ait servus tuus egressus est ad proeliandum
comminus cumque fugisset vir unus adduxit eum quidam ad me et ait custodi virum istum qui si
lapsus fuerit erit anima tua pro anima eius aut talentum argenti adpendes 40 dum autem ego turbatus
huc illucque me verterem subito non conparuit et ait rex Israhel ad eum hoc est iudicium tuum quod
ipse decrevisti 41 at ille statim abstersit pulverem de facie sua et cognovit eum rex Israhel quod
esset de prophetis 42 qui ait ad eum haec dicit Dominus quia dimisisti virum dignum morte de
manu tua erit anima tua pro anima eius et populus tuus pro populo eius 43 reversus est igitur rex
Israhel in domum suam audire contemnens et furibundus venit Samariam

Chapter 21

1 post verba autem haec vinea erat Naboth Hiezrahelitae qui erat in Hiezrahel iuxta palatium
Ahab regis Samariae 2 locutus est ergo Ahab ad Naboth dicens da mihi vineam tuam ut faciam
mihi hortum holerum quia vicina est et prope domum meam daboque tibi pro ea vineam meliorem
aut si tibi commodius putas argenti pretium quanto digna est 3 cui respondit Naboth propitius mihi
sit Dominus ne dem hereditatem patrum meorum tibi 4 venit ergo Ahab in domum suam indignans
et frendens super verbo quod locutus fuerat ad eum Naboth Hiezrahelites dicens non do tibi
hereditatem patrum meorum et proiciens se in lectulum suum avertit faciem ad parietem et non
comedit panem 5 ingressa est autem ad eum Hiezabel uxor sua dixitque ei quid est hoc unde anima
tua contristata est et quare non comedis panem 6 qui respondit ei locutus sum Naboth Hiezrahelitae
et dixi ei da mihi vineam tuam accepta pecunia aut si tibi placet dabo tibi vineam pro ea et ille ait
non do tibi vineam meam 7 dixit ergo ad eum Hiezabel uxor eius grandis auctoritatis es et bene
regis regnum Israhel surge et comede panem et aequo esto animo ego dabo tibi vineam Naboth
Hiezrahelitae 8 scripsit itaque litteras ex nomine Ahab et signavit eas anulo eius et misit ad maiores

natu et ad optimates qui erant in civitate eius et habitabant cum Naboth 9 litterarum autem erat ista
sententia praedicate ieiunium et sedere facite Naboth inter primos populi 10 et submittite duos viros
filios Belial contra eum et falsum testimonium dicant benedixit Deum et regem et educite eum et
lapidate sicque moriatur 11 fecerunt ergo cives eius maiores natu et optimates qui habitabant cum
eo in urbe sicut praeceperat eis Hiezabel et sicut scriptum erat in litteris quas miserat ad eos
12 praedicaverunt ieiunium et sedere fecerunt Naboth inter primos populi 13 et adductis duobus
viris filiis diaboli fecerunt eos sedere contra eum at illi scilicet ut viri diabolici dixerunt contra eum
testimonium coram multitudine benedixit Naboth Deo et regi quam ob rem eduxerunt eum extra
civitatem et lapidibus interfecerunt 14 miseruntque ad Hiezabel dicentes lapidatus est Naboth et
mortuus est 15 factum est autem cum audisset Hiezabel lapidatum Naboth et mortuum locuta est
ad Ahab surge posside vineam Naboth Hiezrahelitae qui noluit tibi adquiescere et dare eam accepta
pecunia non enim vivit Naboth sed mortuus est 16 quod cum audisset Ahab mortuum videlicet
Naboth surrexit et descendebat in vineam Naboth Hiezrahelitae ut possideret eam 17 factus est
igitur sermo Domini ad Heliam Thesbiten dicens 18 surge et descende in occursum Ahab regis
Israhel qui est in Samaria ecce ad vineam Naboth descendit ut possideat eam 19 et loqueris ad eum
dicens haec dicit Dominus occidisti insuper et possedisti et post haec addes haec dicit Dominus in
loco hoc in quo linxerunt canes sanguinem Naboth lambent tuum quoque sanguinem 20 et ait Ahab
ad Heliam num invenisti me inimice mee qui dixit inveni eo quod venundatus sis ut faceres malum
in conspectu Domini 21 ecce ego inducam super te malum et demetam posteriora tua et interficiam
de Ahab mingentem ad parietem et clausum et ultimum in Israhel 22 et dabo domum tuam sicut
domum Hieroboam filii Nabath et sicut domum Baasa filii Ahia quia egisti ut me ad iracundiam
provocares et peccare fecisti Israhel 23 sed et de Hiezabel locutus est Dominus dicens canes
comedent Hiezabel in agro Hiezrahel 24 si mortuus fuerit Ahab in civitate comedent eum canes si
autem mortuus fuerit in agro comedent eum volucres caeli 25 igitur non fuit alter talis ut Ahab qui
venundatus est ut faceret malum in conspectu Domini concitavit enim eum Hiezabel uxor sua 26 et
abominabilis effectus est in tantum ut sequeretur idola quae fecerant Amorrei quos consumpsit
Dominus a facie filiorum Israhel 27 itaque cum audisset Ahab sermones istos scidit vestem suam
et operuit cilicio carnem suam ieiunavitque et dormivit in sacco et ambulabat dimisso capite
28 factus est autem sermo Domini ad Heliam Thesbiten dicens 29 nonne vidisti humiliatum Ahab

coram me quia igitur humiliatus est mei causa non inducam malum in diebus eius sed in diebus filii sui inferam malum domui eius

Chapter 22

1 transierunt igitur tres anni absque bello inter Syriam et Israhel 2 in anno autem tertio descendit
Iosaphat rex Iuda ad regem Israhel 3 dixitque rex Israhel ad servos suos ignoratis quod nostra sit
Ramoth Galaad et neglegimus tollere eam de manu regis Syriae 4 et ait ad Iosaphat veniesne mecum
ad proeliandum in Ramoth Galaad 5 dixitque Iosaphat ad regem Israhel sicut ego sum ita et tu
populus meus et populus tuus unum sunt et equites mei et equites tui dixitque Iosaphat ad regem
Israhel quaere oro te hodie sermonem Domini 6 congregavit ergo rex Israhel prophetas quadringentos
circiter viros et ait ad eos ire debeo in Ramoth Galaad ad bellandum an quiescere qui responderunt
ascende et dabit Dominus in manu regis 7 dixit autem Iosaphat non est hic propheta Domini quispiam
ut interrogemus per eum 8 et ait rex Israhel ad Iosaphat remansit vir unus per quem possimus
interrogare Dominum sed ego odi eum quia non prophetat mihi bonum sed malum Micheas filius
Hiemla cui Iosaphat ait ne loquaris ita rex 9 vocavit ergo rex Israhel eunuchum quendam et dixit
ei festina adducere Micheam filium Hiemla 10 rex autem Israhel et Iosaphat rex Iuda sedebat
unusquisque in solio suo vestiti cultu regio in area iuxta ostium portae Samariae et universi prophetae
prophetabant in conspectu eorum 11 fecit quoque sibi Sedecias filius Chanaan cornua ferrea et ait
haec dicit Dominus his ventilabis Syriam donec deleas eam 12 omnesque prophetae similiter
prophetabant dicentes ascende in Ramoth Galaad et vade prospere et tradet Dominus in manu regis
13 nuntius vero qui ierat ut vocaret Micheam locutus est ad eum dicens ecce sermones prophetarum
ore uno bona regi praedicant sit ergo et sermo tuus similis eorum et loquere bona 14 cui Micheas
ait vivit Dominus quia quodcumque dixerit mihi Dominus hoc loquar 15 venit itaque ad regem et
ait illi rex Michea ire debemus in Ramoth Galaad ad proeliandum an cessare cui ille respondit
ascende et vade prospere et tradet Dominus in manu regis 16 dixit autem rex ad eum iterum atque
iterum adiuro te ut non loquaris mihi nisi quod verum est in nomine Domini 17 et ille ait vidi
cunctum Israhel dispersum in montibus quasi oves non habentes pastorem et ait Dominus non
habent dominum isti revertatur unusquisque in domum suam in pace 18 dixit ergo rex Israhel ad

19
Iosaphat numquid non dixi tibi quia non prophetat mihi bonum sed semper malum ille vero
addens ait propterea audi sermonem Domini vidi Dominum sedentem super solium suum et omnem
20
exercitum caeli adsistentem ei a dextris et a sinistris et ait Dominus quis decipiet Ahab regem
Israhel ut ascendat et cadat in Ramoth Galaad et dixit unus verba huiuscemodi et alius aliter
21
egressus est autem spiritus et stetit coram Domino et ait ego decipiam illum cui locutus est
22
Dominus in quo et ille ait egrediar et ero spiritus mendax in ore omnium prophetarum eius et
23
dixit Dominus decipies et praevalebis egredere et fac ita nunc igitur ecce dedit Dominus spiritum
mendacii in ore omnium prophetarum tuorum qui hic sunt et Dominus locutus est contra te malum
24
accessit autem Sedecias filius Chanaan et percussit Micheam in maxillam et dixit mene ergo
25
dimisit spiritus Domini et locutus est tibi et ait Micheas visurus es in die illa quando ingredieris
26
cubiculum intra cubiculum ut abscondaris et ait rex Israhel tollite Micheam et maneat apud
27
Amon principem civitatis et apud Ioas filium Ammelech et dicite eis haec dicit rex mittite virum
istum in carcerem et sustentate eum pane tribulationis et aqua angustiae donec revertar in pace
28
dixitque Micheas si reversus fueris in pace non est locutus Dominus in me et ait audite populi
29
30
omnes ascendit itaque rex Israhel et Iosaphat rex Iuda in Ramoth Galaad dixitque rex Israhel
ad Iosaphat sume arma et ingredere proelium et induere vestibus tuis porro rex Israhel mutavit
31
habitum et ingressus est bellum rex autem Syriae praeceperat principibus curruum triginta duobus
dicens non pugnabitis contra minorem et maiorem quempiam nisi contra regem Israhel solum
32
cum ergo vidissent principes curruum Iosaphat suspicati sunt quod ipse esset rex Israhel et impetu
33
facto pugnabant contra eum et exclamavit Iosaphat intellexeruntque principes curruum quod
34
non esset rex Israhel et cessaverunt ab eo unus autem quidam tetendit arcum in incertum sagittam
dirigens et casu percussit regem Israhel inter pulmonem et stomachum at ille dixit aurigae suo verte
35
manum tuam et eice me de exercitu quia graviter vulneratus sum commissum est ergo proelium
in die illa et rex Israhel stabat in curru suo contra Syros et mortuus est vesperi fluebat autem sanguis
36
plagae in sinum currus et praeco personuit in universo exercitu antequam sol occumberet dicens
37
unusquisque revertatur in civitatem et in terram suam mortuus est autem rex et perlatus est
38
Samariam sepelieruntque regem in Samaria et laverunt currum in piscina Samariae et linxerunt
39
canes sanguinem eius et habenas laverunt iuxta verbum Domini quod locutus fuerat reliqua vero
sermonum Ahab et universa quae fecit et domus eburneae quam aedificavit cunctarumque urbium

40
quas extruxit nonne scripta sunt haec in libro verborum dierum regum Israhel dormivit ergo
41
Ahab cum patribus suis et regnavit Ohozias filius eius pro eo Iosaphat filius Asa regnare coeperat
42
super Iudam anno quarto Ahab regis Israhel triginta quinque annorum erat cum regnare coepisset
43
et viginti et quinque annos regnavit in Hierusalem nomen matris eius Azuba filia Salai et
ambulavit in omni via Asa patris sui et non declinavit ex ea fecitque quod rectum est in conspectu
44
Domini verumtamen excelsa non abstulit adhuc enim populus sacrificabat et adolebat incensum
45 46
in excelsis pacemque habuit Iosaphat cum rege Israhel reliqua autem verborum Iosaphat et
opera eius quae gessit et proelia nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda
47 48
sed et reliquias effeminatorum qui remanserant in diebus Asa patris eius abstulit de terra nec
49
erat tunc rex constitutus in Edom rex vero Iosaphat fecerat classes in mari quae navigarent in
50
Ophir propter aurum et ire non potuerunt quia confractae sunt in Asiongaber tunc ait Ohozias
51
filius Ahab ad Iosaphat vadant servi mei cum servis tuis in navibus et noluit Iosaphat dormivitque
cum patribus suis et sepultus est cum eis in civitate David patris sui regnavitque Ioram filius eius
52
pro eo Ohozias autem filius Ahab regnare coeperat super Israhel in Samaria anno septimodecimo
53
Iosaphat regis Iuda regnavitque super Israhel duobus annis et fecit malum in conspectu Domini
et ambulavit in via patris sui et matris suae et in via Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel

2 Kings

Chapter 1

1 2
praevaricatus est autem Moab in Israhel postquam mortuus est Ahab ceciditque Ohozias per
cancellos cenaculi sui quod habebat in Samaria et aegrotavit misitque nuntios dicens ad eos ite
3
consulite Beelzebub deum Accaron utrum vivere queam de infirmitate mea hac angelus autem
Domini locutus est ad Heliam Thesbiten surge ascende in occursum nuntiorum regis Samariae et
dices ad eos numquid non est Deus in Israhel ut eatis ad consulendum Beelzebub deum Accaron
4
quam ob rem haec dicit Dominus de lectulo super quem ascendisti non descendes sed morte
5 6
morieris et abiit Helias reversique sunt nuntii ad Ohoziam qui dixit eis quare reversi estis at illi
responderunt ei vir occurrit nobis et dixit ad nos ite revertimini ad regem qui misit vos et dicetis ei

haec dicit Dominus numquid quia non erat Deus in Israhel mittis ut consulatur Beelzebub deus
Accaron idcirco de lectulo super quem ascendisti non descendes sed morte morieris 7 qui dixit eis
cuius figurae et habitu est vir qui occurrit vobis et locutus est verba haec 8 at illi dixerunt vir pilosus
et zona pellicia accinctis renibus qui ait Helias Thesbites est 9 misitque ad eum quinquagenarium
principem et quinquaginta qui erant sub eo qui ascendit ad eum sedentique in vertice montis ait
homo Dei rex praecepit ut descendas 10 respondensque Helias dixit quinquagenario si homo Dei
sum descendat ignis e caelo et devoret te et quinquaginta tuos descendit itaque ignis e caelo et
devoravit eum et quinquaginta qui erant cum eo 11 rursum misit ad eum principem quinquagenarium
alterum et quinquaginta cum eo qui locutus est illi homo Dei haec dicit rex festina descende
12 respondens Helias ait si homo Dei ego sum descendat ignis e caelo et devoret te et quinquaginta
tuos descendit ergo ignis Dei e caelo et devoravit illum et quinquaginta eius 13 iterum misit
principem quinquagenarium tertium et quinquaginta qui erant cum eo qui cum venisset curvavit
genua contra Heliam et precatus est eum et ait homo Dei noli despicere animam meam et animam
servorum tuorum qui mecum sunt 14 ecce descendit ignis de caelo et devoravit duos principes
quinquagenarios primos et quinquagenos qui cum eis erant sed nunc obsecro ut miserearis animae
meae 15 locutus est autem angelus Domini ad Heliam dicens descende cum eo ne timeas surrexit
igitur et descendit cum eo ad regem 16 et locutus est ei haec dicit Dominus quia misisti nuntios ad
consulendum Beelzebub deum Accaron quasi non esset Deus in Israhel a quo possis interrogare
sermonem ideo de lectulo super quem ascendisti non descendes sed morte morieris 17 mortuus est
ergo iuxta sermonem Domini quem locutus est Helias et regnavit Ioram frater eius pro eo anno
secundo Ioram filii Iosaphat regis Iudae non enim habebat filium 18 reliqua autem verborum Ohoziae
quae operatus est nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel

Chapter 2

1 factum est autem cum levare vellet Dominus Heliam per turbinem in caelum ibant Helias et
Heliseus de Galgalis 2 dixitque Helias ad Heliseum sede hic quia Dominus misit me usque Bethel
cui ait Heliseus vivit Dominus et vivit anima tua quia non derelinquam te cumque descendissent
Bethel 3 egressi sunt filii prophetarum qui erant Bethel ad Heliseum et dixerunt ei numquid nosti
quia hodie Dominus tollat dominum tuum a te qui respondit et ego novi silete 4 dixit autem Helias

ad Heliseum sede hic quia Dominus misit me in Hiericho et ille ait vivit Dominus et vivit anima
tua quia non derelinquam te cumque venissent Hierichum 5 accesserunt filii prophetarum qui erant
in Hiericho ad Heliseum et dixerunt ei numquid nosti quia hodie Dominus tollet dominum tuum a
te et ait et ego novi silete 6 dixit autem ei Helias sede hic quia Dominus misit me ad Iordanem qui
ait vivit Dominus et vivit anima tua quia non derelinquam te ierunt igitur ambo pariter 7 et
quinquaginta viri de filiis prophetarum secuti sunt qui et steterunt e contra longe illi autem ambo
stabant super Iordanem 8 tulitque Helias pallium suum et involvit illud et percussit aquas quae
divisae sunt in utramque partem et transierunt ambo per siccum 9 cumque transissent Helias dixit
ad Heliseum postula quod vis ut faciam tibi antequam tollar a te dixitque Heliseus obsecro ut fiat
duplex spiritus tuus in me 10 qui respondit rem difficilem postulasti attamen si videris me quando
tollor a te erit quod petisti si autem non videris non erit 11 cumque pergerent et incedentes
sermocinarentur ecce currus igneus et equi ignei diviserunt utrumque et ascendit Helias per turbinem
in caelum 12 Heliseus autem videbat et clamabat pater mi pater mi currus Israhel et auriga eius et
non vidit eum amplius adprehenditque vestimenta sua et scidit illa in duas partes 13 et levavit
pallium Heliae quod ceciderat ei reversusque stetit super ripam Iordanis 14 et pallio Heliae quod
ceciderat ei percussit aquas et dixit ubi est Deus Heliae etiam nunc percussitque aquas et divisae
sunt huc atque illuc et transiit Heliseus 15 videntes autem filii prophetarum qui erant in Hiericho
de contra dixerunt requievit spiritus Heliae super Heliseum et venientes in occursum eius adoraverunt
eum proni in terram 16 dixeruntque illi ecce cum servis tuis sunt quinquaginta viri fortes qui possint
ire et quaerere dominum tuum ne forte tulerit eum spiritus Domini et proiecerit in uno montium
aut in una vallium qui ait nolite mittere 17 coegeruntque eum donec adquiesceret et diceret mittite
et miserunt quinquaginta viros qui cum quaesissent tribus diebus non invenerunt 18 et reversi sunt
ad eum at ille habitabat in Hiericho dixitque eis numquid non dixi vobis nolite ire 19 dixerunt
quoque viri civitatis ad Heliseum ecce habitatio civitatis huius optima est sicut tu ipse domine
perspicis sed aquae pessimae sunt et terra sterilis 20 at ille ait adferte mihi vas novum et mittite in
illud sal qui cum adtulissent 21 egressus ad fontem aquarum misit in eum sal et ait haec dicit
Dominus sanavi aquas has et non erit ultra in eis mors neque sterilitas 22 sanatae sunt ergo aquae
usque ad diem hanc iuxta verbum Helisei quod locutus est 23 ascendit autem inde Bethel cumque
ascenderet per viam pueri parvi egressi sunt de civitate et inludebant ei dicentes ascende calve

24
ascende calve qui cum se respexisset vidit eos et maledixit eis in nomine Domini egressique
25
sunt duo ursi de saltu et laceraverunt ex eis quadraginta duos pueros abiit autem inde in montem
Carmeli et inde reversus est Samariam

Chapter 3

1
Ioram vero filius Ahab regnavit super Israhel in Samaria anno octavodecimo Iosaphat regis
2
Iudae regnavitque duodecim annis et fecit malum coram Domino sed non sicut pater suus et mater
3
tulit enim statuas Baal quas fecerat pater eius verumtamen in peccatis Hieroboam filii Nabath
4
qui peccare fecit Israhel adhesit nec recessit ab eis porro Mesa rex Moab nutriebat pecora multa
5
et solvebat regi Israhel centum milia agnorum et centum milia arietum cum velleribus suis cumque
6
mortuus fuisset Ahab praevaricatus est foedus quod habebat cum rege Israhel egressus est igitur
7
rex Ioram in die illa de Samaria et recensuit universum Israhel misitque ad Iosaphat regem Iuda
dicens rex Moab recessit a me veni mecum contra Moab ad proelium qui respondit ascendam qui
8
meus est tuus est populus meus populus tuus equi mei equi tui dixitque per quam viam ascendemus
9
at ille respondit per desertum Idumeae perrexerunt igitur rex Israhel et rex Iuda et rex Edom et
circumierunt per viam septem dierum nec erat aqua exercitui et iumentis quae sequebantur eos
10
dixitque rex Israhel eheu eheu eheu congregavit nos Dominus tres reges ut traderet in manu
11
Moab et ait Iosaphat estne hic propheta Domini ut deprecemur Dominum per eum et respondit
unus de servis regis Israhel est hic Heliseus filius Saphat qui fundebat aquam super manus Heliae
12
et ait Iosaphat est apud eum sermo Domini descenditque ad eum rex Israhel et Iosaphat et rex
13
Edom dixit autem Heliseus ad regem Israhel quid mihi et tibi est vade ad prophetas patris tui et
matris tuae et ait illi rex Israhel quare congregavit Dominus tres reges hos ut traderet eos in manu
14
Moab dixit autem Heliseus vivit Dominus exercituum in cuius conspectu sto quod si non vultum
15
Iosaphat regis Iudae erubescerem ne adtendissem quidem te nec respexissem nunc autem adducite
16
mihi psalten cumque caneret psaltes facta est super eum manus Domini et ait haec dicit Dominus
17
facite alveum torrentis huius fossas et fossas haec enim dicit Dominus non videbitis ventum

neque pluviam et alveus iste replebitur aquis et bibetis vos et familiae vestrae et iumenta vestra
18
parumque hoc est in conspectu Domini insuper tradet etiam Moab in manu vestra
19
et percutietis omnem civitatem munitam et omnem urbem electam et universum lignum fructiferum succidetis cunctosque fontes aquarum obturabitis et omnem agrum egregium operietis lapidibus
20
factum est igitur mane quando sacrificium offerri solet et ecce aquae veniebant per viam Edom et repleta est terra aquis
21
universi autem Moabitae audientes quod ascendissent reges ut pugnarent adversum eos convocaverunt omnes qui accincti erant balteo desuper et steterunt in terminis
22
primoque mane surgentes et orto iam sole ex adverso aquarum viderunt Moabitae contra aquas rubras quasi sanguinem
23
dixeruntque sanguis est gladii pugnaverunt reges contra se et caesi sunt mutuo nunc perge ad praedam Moab
24
perrexeruntque in castra Israhel porro consurgens Israhel percussit Moab at illi fugerunt coram eis venerunt igitur qui vicerant et percusserunt Moab
25
et civitates destruxerunt et omnem agrum optimum mittentes singuli lapides repleverunt et universos fontes aquarum obturaverunt et omnia ligna fructifera succiderunt ita ut muri tantum fictiles remanerent et circumdata est civitas a fundibalariis et magna ex parte percussa
26
quod cum vidisset rex Moab praevaluisse scilicet hostes tulit secum septingentos viros educentes gladium ut inrumperet ad regem Edom et non potuerunt
27
arripiensque filium suum primogenitum qui regnaturus erat pro eo obtulit holocaustum super murum et facta est indignatio magna in Israhel statimque recesserunt ab eo et reversi sunt in terram suam

Chapter 4

1
mulier autem quaedam de uxoribus prophetarum clamabat ad Heliseum dicens servus tuus vir meus mortuus est et tu nosti quia servus tuus fuit timens Dominum et ecce creditor venit ut tollat duos filios meos ad serviendum sibi
2
cui dixit Heliseus quid vis ut faciam tibi dic mihi quid habes in domo tua at illa respondit non habeo ancilla tua quicquam in domo mea nisi parum olei quo unguear
3
cui ait vade pete mutuo ab omnibus vicinis tuis vasa vacua non pauca
4
et ingredere et claude ostium cum intrinsecus fueris tu et filii tui et mitte inde in omnia vasa haec et cum plena fuerint tolles
5
ivit itaque mulier et clusit ostium super se et super filios suos illi offerebant vasa et illa infundebat
6
cumque plena fuissent vasa dixit ad filium suum adfer mihi adhuc vas et ille respondit non habeo stetitque oleum
7
venit autem illa et indicavit homini Dei et ille vade inquit

vende oleum et redde creditori tuo tu autem et filii tui vivite de reliquo 8 facta est autem quaedam
dies et transiebat Heliseus per Sunam erat autem ibi mulier magna quae tenuit eum ut comederet
panem cumque frequenter inde transiret devertebat ad eam ut comederet panem 9 quae dixit ad
virum suum animadverto quod vir Dei sanctus est iste qui transit per nos frequenter 10 faciamus
ergo cenaculum parvum et ponamus ei in eo lectulum et mensam et sellam et candelabrum ut cum
venerit ad nos maneat ibi 11 facta est igitur dies quaedam et veniens devertit in cenaculum et
requievit ibi 12 dixitque ad Giezi puerum suum voca Sunamitin istam qui cum vocasset eam et illa
stetisset coram eo 13 dixit ad puerum loquere ad eam ecce sedule in omnibus ministrasti nobis quid
vis ut faciam tibi numquid habes negotium et vis ut loquar regi sive principi militiae quae respondit
in medio populi mei habito 14 et ait quid ergo vult ut faciam ei dixitque Giezi ne quaeras filium
enim non habet et vir eius senex est 15 praecepit itaque ut vocaret eam quae cum vocata fuisset et
stetisset ad ostium 16 dixit ad eam in tempore isto et in hac eadem hora si vita comes fuerit habebis
in utero filium at illa respondit noli quaeso domine mi vir Dei noli mentiri ancillae tuae 17 et
concepit mulier et peperit filium in tempore et in hora eadem quam dixerat Heliseus 18 crevit autem
puer et cum esset quaedam dies et egressus isset ad patrem suum ad messores 19 ait patri suo caput
meum caput meum at ille dixit puero tolle et duc eum ad matrem suam 20 qui cum tulisset et
adduxisset eum ad matrem suam posuit eum illa super genua sua usque ad meridiem et mortuus
est 21 ascendit autem et conlocavit eum super lectulum hominis Dei et clusit ostium et egressa
22 vocavit virum suum et ait mitte mecum obsecro unum de pueris et asinam ut excurram usque ad
hominem Dei et revertar 23 qui ait illi quam ob causam vadis ad eum hodie non sunt kalendae
neque sabbatum quae respondit vale 24 stravitque asinam et praecepit puero mina et propera ne
mihi moram facias in eundo et hoc age quod praecipio tibi 25 profecta est igitur et venit ad virum
Dei in montem Carmeli cumque vidisset eam vir Dei de contra ait ad Giezi puerum suum ecce
Sunamitis illa 26 vade ergo in occursum eius et dic ei rectene agitur circa te et circa virum tuum et
circa filium tuum quae respondit recte 27 cumque venisset ad virum Dei in monte adprehendit
pedes eius et accessit Giezi ut amoveret eam et ait homo Dei dimitte illam anima enim eius in
amaritudine est et Dominus celavit me et non indicavit mihi 28 quae dixit illi numquid petivi filium

a domino meo numquid non dixi tibi ne inludas me 29 et ille ait ad Giezi accinge lumbos tuos et
tolle baculum meum in manu tua et vade si occurrerit tibi homo non salutes eum et si salutaverit
te quispiam non respondeas illi et pones baculum meum super faciem pueri 30 porro mater pueri
ait vivit Dominus et vivit anima tua non dimittam te surrexit ergo et secutus est eam 31 Giezi autem
praecesserat eos et posuerat baculum super faciem pueri et non erat vox neque sensus reversusque
est in occursum eius et nuntiavit ei dicens non surrexit puer 32 ingressus est ergo Heliseus domum
et ecce puer mortuus iacebat in lectulo eius 33 ingressusque clusit ostium super se et puerum et
oravit ad Dominum 34 et ascendit et incubuit super puerum posuitque os suum super os eius et
oculos suos super oculos eius et manus suas super manus eius et incurvavit se super eum et calefacta
est caro pueri 35 at ille reversus deambulavit in domo semel huc et illuc et ascendit et incubuit
super eum et oscitavit puer septies aperuitque oculos 36 et ille vocavit Giezi et dixit ei voca
Sunamitin hanc quae vocata ingressa est ad eum qui ait tolle filium tuum 37 venit illa et corruit ad
pedes eius et adoravit super terram tulitque filium suum et egressa est 38 et Heliseus reversus est
in Galgala erat autem fames in terra et filii prophetarum habitabant coram eo dixitque uni de pueris
suis pone ollam grandem et coque pulmentum filiis prophetarum 39 et egressus est unus in agrum
ut colligeret herbas agrestes invenitque quasi vitem silvestrem et collegit ex ea colocyntidas agri
et implevit pallium suum et reversus concidit in ollam pulmenti nesciebat enim quid esset
40 infuderunt ergo sociis ut comederent cumque gustassent de coctione exclamaverunt dicentes
mors in olla vir Dei et non potuerunt comedere 41 at ille adferte inquit farinam et misit in ollam et
ait infunde turbae et comedat et non fuit amplius quicquam amaritudinis in olla 42 vir autem quidam
venit de Balsalisa deferens viro Dei panes primitiarum et viginti panes hordiacios et frumentum
novum in pera sua at ille dixit da populo ut comedat 43 responditque ei minister eius quantum est
hoc ut adponam coram centum viris rursum ille da ait populo ut comedat haec enim dicit Dominus
comedent et supererit 44 posuit itaque coram eis qui comederunt et superfuit iuxta verbum Domini

Chapter 5

1 Naaman princeps militiae regis Syriae erat vir magnus apud dominum suum et honoratus per
illum enim dedit Dominus salutem Syriae erat autem vir fortis et dives sed leprosus
2 porro de Syria egressi fuerant latrunculi et captivam duxerant de terra Israhel puellam parvulam quae erat in obsequio uxoris Naaman
3 quae ait ad dominam suam utinam fuisset dominus meus ad prophetam qui est in Samaria profecto curasset eum a lepra quam habet
4 ingressus est itaque Naaman ad dominum suum et nuntiavit ei dicens sic et sic locuta est puella de terra Israhel
5 dixitque ei rex Syriae vade et mittam litteras ad regem Israhel qui cum profectus esset et tulisset secum decem talenta argenti et sex milia aureos et decem mutatoria vestimentorum
6 detulit litteras ad regem Israhel in haec verba cum acceperis epistulam hanc scito quod miserim ad te Naaman servum meum ut cures eum a lepra sua
7 cumque legisset rex Israhel litteras scidit vestimenta sua et ait numquid Deus sum ut occidere possim et vivificare quia iste misit ad me ut curem hominem a lepra sua animadvertite et videte quod occasiones quaerat adversum me
8 quod cum audisset Heliseus vir Dei scidisse videlicet regem Israhel vestimenta sua misit ad eum dicens quare scidisti vestimenta tua veniat ad me et sciat esse prophetam in Israhel
9 venit ergo Naaman cum equis et curribus et stetit ad ostium domus Helisei
10 misitque ad eum Heliseus nuntium dicens vade et lavare septies in Iordane et recipiet sanitatem caro tua atque mundaberis
11 iratus Naaman recedebat dicens putabam quod egrederetur ad me et stans invocaret nomen Domini Dei sui et tangeret manu sua locum leprae et curaret me
12 numquid non meliores sunt Abana et Pharphar fluvii Damasci omnibus aquis Israhel ut laver in eis et munder cum ergo vertisset se et abiret indignans
13 accesserunt ad eum servi sui et locuti sunt ei pater si rem grandem dixisset tibi propheta certe facere debueras quanto magis quia nunc dixit tibi lavare et mundaberis
14 descendit et lavit in Iordane septies iuxta sermonem viri Dei et restituta est caro eius sicut caro pueri parvuli et mundatus est
15 reversusque ad virum Dei cum universo comitatu suo venit et stetit coram eo et ait vere scio quod non sit Deus in universa terra nisi tantum in Israhel obsecro itaque ut accipias benedictionem a servo tuo
16 at ille respondit vivit Dominus ante quem sto quia non accipiam cumque vim faceret penitus non adquievit
17 dixitque Naaman ut vis sed obsecro concede mihi servo tuo ut tollam onus duorum burdonum de terra non enim faciet ultra servus tuus holocaustum aut victimam diis alienis nisi Domino
18 hoc autem solum est de quo depreceris Dominum pro servo tuo quando ingreditur dominus meus templum Remmon ut adoret et illo innitente super manum meam si adoravero in templo Remmon adorante me in eodem loco ut ignoscat mihi Dominus servo tuo pro hac re
19 qui

dixit ei vade in pace abiit ergo ab eo electo terrae tempore [20] dixitque Giezi puer viri Dei pepercit
dominus meus Naaman Syro isti ut non acciperet ab eo quae adtulit vivit Dominus quia curram
post eum et accipiam ab eo aliquid [21] et secutus est Giezi post tergum Naaman quem cum vidisset
ille currentem ad se desilivit de curru in occursum eius et ait rectene sunt omnia [22] et ille ait recte
dominus meus misit me dicens modo venerunt ad me duo adulescentes de monte Ephraim ex filiis
prophetarum da eis talentum argenti et vestes mutatorias duplices [23] dixitque Naaman melius est
ut accipias duo talenta et coegit eum ligavitque duo talenta argenti in duobus saccis et duplicia
vestimenta et inposuit duobus pueris suis qui et portaverunt coram eo [24] cumque venisset iam
vesperi tulit de manu eorum et reposuit in domo dimisitque viros et abierunt [25] ipse autem ingressus
stetit coram domino suo et dixit Heliseus unde venis Giezi qui respondit non ivit servus tuus
quoquam [26] at ille nonne ait cor meum in praesenti erat quando reversus est homo de curru suo in
occursum tui nunc igitur accepisti argentum et accepisti vestes ut emas oliveta et vineta et oves et
boves et servos et ancillas [27] sed et lepra Naaman adherebit tibi et semini tuo in sempiternum et
egressus est ab eo leprosus quasi nix

Chapter 6

[1] dixerunt autem filii prophetarum ad Heliseum ecce locus in quo habitamus coram te angustus
est nobis [2] eamus usque ad Iordanem et tollant singuli de silva materias singulas ut aedificemus
nobis ibi locum ad habitandum qui dixit ite [3] et ait unus ex illis veni ergo et tu cum servis tuis
respondit ego veniam [4] et abiit cum eis cumque venissent ad Iordanem caedebant ligna [5] accidit
autem ut cum unus materiem succidisset caderet ferrum securis in aquam exclamavitque ille et ait
eheu eheu eheu domine mi et hoc ipsum mutuo acceperam [6] dixit autem homo Dei ubi cecidit at
ille monstravit ei locum praecidit ergo lignum et misit illuc natavitque ferrum [7] et ait tolle qui
extendit manum et tulit illud [8] rex autem Syriae pugnabat contra Israhel consiliumque iniit cum
servis suis dicens in loco illo et illo ponamus insidias [9] misit itaque vir Dei ad regem Israhel dicens
cave ne transeas in loco illo quia ibi Syri in insidiis sunt [10] misit rex Israhel ad locum quem dixerat
ei vir Dei et praeoccupavit eum et observavit se ibi non semel neque bis [11] conturbatumque est cor

regis Syriae pro hac re et convocatis servis suis ait quare non indicastis mihi quis proditor mei sit
apud regem Israhel 12 dixitque unus servorum eius nequaquam domine mi rex sed Heliseus propheta
qui est in Israhel indicat regi Israhel omnia verba quaecumque locutus fueris in conclavi tuo 13 dixit
eis ite et videte ubi sit ut mittam et capiam eum adnuntiaveruntque ei dicentes ecce in Dothan
14 misit ergo illuc equos et currus et robur exercitus qui cum venissent nocte circumdederunt
civitatem 15 consurgens autem diluculo minister viri Dei egressus est viditque exercitum in circuitu
civitatis et equos et currus nuntiavitque ei dicens eheu eheu domine mi quid faciemus 16 at ille
respondit noli timere plures enim nobiscum sunt quam cum illis 17 cumque orasset Heliseus ait
Domine aperi oculos huius ut videat et aperuit Dominus oculos pueri et vidit et ecce mons plenus
equorum et curruum igneorum in circuitu Helisei 18 hostes vero descenderunt ad eum porro Heliseus
oravit Dominum dicens percute obsecro gentem hanc caecitate percussitque eos Dominus ne viderent
iuxta verbum Helisei 19 dixit autem ad eos Heliseus non est haec via nec ista est civitas sequimini
me et ostendam vobis virum quem quaeritis duxit ergo eos in Samariam 20 cumque ingressi fuissent
in Samaria dixit Heliseus Domine aperi oculos istorum ut videant aperuitque Dominus oculos eorum
et viderunt esse se in medio Samariae 21 dixitque rex Israhel ad Heliseum cum vidisset eos numquid
percutiam eos pater mi 22 at ille ait non percuties neque enim cepisti eos gladio et arcu tuo ut
percutias pone panem et aquam coram eis ut comedant et bibant et vadant ad dominum suum
23 adpositaque est eis ciborum magna praeparatio et comederunt et biberunt et dimisit eos abieruntque
ad dominum suum et ultra non venerunt latrones Syriae in terram Israhel 24 factum est autem post
haec congregavit Benadad rex Syriae universum exercitum suum et ascendit et obsidebat Samariam
25 factaque est fames magna in Samaria et tamdiu obsessa est donec venundaretur caput asini
octoginta argenteis et quarta pars cabi stercoris columbarum quinque argenteis 26 cumque rex
Israhel transiret per murum mulier exclamavit ad eum dicens salva me domine mi rex 27 qui ait
non te salvet Dominus unde salvare te possum de area an de torculari dixitque ad eam rex quid tibi
vis quae respondit 28 mulier ista dixit mihi da filium tuum ut comedamus eum hodie et filium
meum comedemus cras 29 coximus ergo filium meum et comedimus dixique ei die altera da filium
tuum ut comedamus eum quae abscondit filium suum 30 quod cum audisset rex scidit vestimenta
sua et transiebat super murum viditque omnis populus cilicium quo vestitus erat ad carnem intrinsecus
31 et ait haec mihi faciat Deus et haec addat si steterit caput Helisei filii Saphat super eum hodie

32
Heliseus autem sedebat in domo sua et senes sedebant cum eo praemisit itaque virum et antequam
veniret nuntius ille dixit ad senes numquid scitis quod miserit filius homicidae hic ut praecidatur
caput meum videte ergo cum venerit nuntius cludite ostium et non sinatis eum introire ecce enim
sonitus pedum domini eius post eum est 33 et adhuc illo loquente eis apparuit nuntius qui veniebat
ad eum et ait ecce tantum malum a Domino est quid amplius expectabo a Domino

Chapter 7

1
dixit autem Heliseus audite verbum Domini haec dicit Dominus in tempore hoc cras modius
similae uno statere erit et duo modii hordei statere uno in porta Samariae 2 respondens unus de
ducibus super cuius manum rex incumbebat homini Dei ait si Dominus fecerit etiam cataractas in
caelo numquid poterit esse quod loqueris qui ait videbis oculis tuis et inde non comedes 3 quattuor
ergo viri erant leprosi iuxta introitum portae qui dixerunt ad invicem quid hic esse volumus donec
moriamur 4 sive ingredi voluerimus civitatem fame moriemur sive manserimus hic moriendum
nobis est venite igitur et transfugiamus ad castra Syriae si pepercerint nobis vivemus si autem
occidere voluerint nihilominus moriemur 5 surrexerunt igitur vesperi ut venirent ad castra Syriae
cumque venissent ad principium castrorum Syriae nullum ibidem reppererunt 6 siquidem Dominus
sonitum audiri fecerat in castris Syriae curruum et equorum et exercitus plurimi dixeruntque ad
invicem ecce mercede conduxit adversum nos rex Israhel reges Hettheorum et Aegyptiorum et
venerunt super nos 7 surrexerunt ergo et fugerunt in tenebris et dereliquerunt tentoria sua et equos
et asinos in castris fugeruntque animas tantum suas salvare cupientes 8 igitur cum venissent leprosi
illi ad principium castrorum ingressi sunt unum tabernaculum et comederunt et biberunt tuleruntque
inde argentum et aurum et vestes et abierunt et absconderunt et rursum reversi sunt ad aliud
tabernaculum et inde similiter auferentes absconderunt 9 dixeruntque ad invicem non recte facimus
haec enim dies boni nuntii est si tacuerimus et noluerimus nuntiare usque mane sceleris arguemur
venite eamus et nuntiemus in aula regis 10 cumque venissent ad portam civitatis narraverunt eis
dicentes ivimus ad castra Syriae et nullum ibidem repperimus hominum nisi equos et asinos alligatos
et fixa tentoria 11 ierunt ergo portarii et nuntiaverunt in palatio regis intrinsecus 12 qui surrexit
nocte et ait ad servos suos dico vobis quid fecerint nobis Syri sciunt quia fame laboramus et idcirco
egressi sunt de castris et latitant in agris dicentes cum egressi fuerint de civitate capiemus eos
viventes et tunc civitatem ingredi poterimus 13 respondit autem unus servorum eius tollamus

quinque equos qui remanserunt in urbe quia ipsi tantum sunt in universa multitudine Israhel alii
14
enim consumpti sunt et mittentes explorare poterimus adduxerunt ergo duos equos misitque rex
15
ad castra Syrorum dicens ite videte qui abierunt post eos usque ad Iordanem ecce autem omnis
via plena erat vestibus et vasis quae proiecerant Syri cum turbarentur reversique nuntii indicaverunt
16
regi et egressus populus diripuit castra Syriae factusque est modius similae statere uno et duo
17
modii hordei statere uno iuxta verbum Domini porro rex ducem illum in cuius manu incubuerat
constituit ad portam quem conculcavit turba in introitu et mortuus est iuxta quod locutus fuerat vir
18
Dei quando descenderat rex ad eum factumque est secundum sermonem viri Dei quem dixerat
regi quando ait duo modii hordei statere uno erunt et modius similae statere uno hoc eodem tempore
19
cras in porta Samariae quando responderat dux ille viro Dei et dixerat etiam si Dominus fecerit
cataractas in caelo numquid fieri poterit quod loqueris et dixit ei videbis oculis tuis et inde non
20
comedes evenit ergo ei sicut praedictum erat et conculcavit eum populus in porta et mortuus est

Chapter 8

1
Heliseus autem locutus est ad mulierem cuius vivere fecerat filium dicens surge vade tu et
domus tua et peregrinare ubicumque reppereris vocavit enim Dominus famem et veniet super terram
2
septem annis quae surrexit et fecit iuxta verbum hominis Dei et vadens cum domo sua peregrinata
3
est in terra Philisthim diebus multis cumque finiti essent anni septem reversa est mulier de terra
4
Philisthim et egressa est ut interpellaret regem pro domo sua et agris suis rex autem loquebatur
5
cum Giezi puero viri Dei dicens narra mihi omnia magnalia quae fecit Heliseus cumque ille
narraret regi quomodo mortuum suscitasset apparuit mulier cuius vivificaverat filium clamans ad
regem pro domo sua et pro agris suis dixitque Giezi domine mi rex haec est mulier et hic filius eius
6
quem suscitavit Heliseus et interrogavit rex mulierem quae narravit ei deditque ei rex eunuchum
unum dicens restitue ei omnia quae sua sunt et universos reditus agrorum a die qua reliquit terram
7
usque ad praesens venit quoque Heliseus Damascum et Benadad rex Syriae aegrotabat
8
nuntiaveruntque ei dicentes venit vir Dei huc et ait rex ad Azahel tolle tecum munera et vade in
occursum viri Dei et consule Dominum per eum dicens si evadere potero de infirmitate mea hac
9
ivit igitur Azahel in occursum eius habens secum munera et omnia bona Damasci onera quadraginta
camelorum cumque stetisset coram eo ait filius tuus Benadad rex Syriae misit me ad te dicens si

sanari potero de infirmitate mea hac 10 dixitque ei Heliseus vade dic ei sanaberis porro ostendit
mihi Dominus quia morte morietur 11 stetitque cum eo et conturbatus est usque ad suffusionem
vultus flevitque vir Dei 12 cui Azahel ait quare dominus meus flet at ille respondit quia scio quae
facturus sis filiis Israhel mala civitates eorum munitas igne succendes et iuvenes eorum interficies
gladio et parvulos eorum elides et praegnantes divides 13 dixitque Azahel quid enim sum servus
tuus canis ut faciam rem istam magnam et ait Heliseus ostendit mihi Dominus te regem Syriae fore
14 qui cum recessisset ab Heliseo venit ad dominum suum qui ait ei quid tibi dixit Heliseus at ille
respondit dixit mihi recipiet sanitatem 15 cumque venisset dies altera tulit sagulum et infudit aqua
et expandit super faciem eius quo mortuo regnavit Azahel pro eo 16 anno quinto Ioram filii Ahab
regis Israhel et Iosaphat regis Iuda regnavit Ioram filius Iosaphat rex Iuda 17 triginta duorum erat
annorum cum regnare coepisset et octo annis regnavit in Hierusalem 18 ambulavitque in viis regum
Israhel sicut ambulaverat domus Ahab filia enim Ahab erat uxor eius et fecit quod malum est coram
Domino 19 noluit autem Dominus disperdere Iudam propter David servum suum sicut promiserat
ei ut daret illi lucernam et filiis eius cunctis diebus 20 in diebus eius recessit Edom ne esset sub
Iuda et constituit sibi regem 21 venitque Ioram Seira et omnis currus cum eo et surrexit nocte
percussitque Idumeos qui eum circumdederant et principes curruum populus autem fugit in
tabernacula sua 22 recessit ergo Edom ne esset sub Iuda usque ad diem hanc tunc recessit et Lobna
in tempore illo 23 reliqua autem sermonum Ioram et universa quae fecit nonne haec scripta sunt in
libro verborum dierum regum Iuda 24 et dormivit Ioram cum patribus suis sepultusque est cum eis
in civitate David et regnavit Ahazias filius eius pro eo 25 anno duodecimo Ioram filii Ahab regis
Israhel regnavit Ahazias filius Ioram regis Iudae 26 viginti duorum annorum erat Ahazias cum
regnare coepisset et uno anno regnavit in Hierusalem nomen matris eius Athalia filia Amri regis
Israhel 27 et ambulavit in viis domus Ahab et fecit quod malum est coram Domino sicut domus
Ahab gener enim domus Ahab fuit 28 abiit quoque cum Ioram filio Ahab ad proeliandum contra
Azahel regem Syriae in Ramoth Galaad et vulneraverunt Syri Ioram 29 qui reversus est ut curaretur
in Hiezrahel quia vulneraverant eum Syri in Rama proeliantem contra Azahel regem Syriae porro
Ahazias filius Ioram rex Iuda descendit invisere Ioram filium Ahab in Hiezrahel quia aegrotabat

Chapter 9

1 Heliseus autem prophetes vocavit unum de filiis prophetarum et ait illi accinge lumbos tuos
et tolle lenticulam olei hanc in manu tua et vade in Ramoth Galaad 2 cumque veneris illuc videbis
Hieu filium Iosaphat filii Namsi et ingressus suscitabis eum de medio fratrum suorum et introduces
interius cubiculum 3 tenensque lenticulam olei fundes super caput eius et dices haec dicit Dominus
unxi te regem super Israhel aperiesque ostium et fugies et non ibi subsistes 4 abiit ergo adulescens
puer prophetae Ramoth Galaad 5 et ingressus est ecce autem principes exercitus sedebant et ait
verbum mihi ad te princeps dixitque Hieu ad quem ex omnibus nobis at ille dixit ad te o princeps
6 et surrexit et ingressus est cubiculum at ille fudit oleum super caput eius et ait haec dicit Dominus
Deus Israhel unxi te regem super populum Domini Israhel 7 et percuties domum Ahab domini tui
ut ulciscar sanguinem servorum meorum prophetarum et sanguinem omnium servorum Domini de
manu Hiezabel 8 perdamque omnem domum Ahab et interficiam de Ahab mingentem ad parietem
et clausum et novissimum in Israhel 9 et dabo domum Ahab sicut domum Hieroboam filii Nabath
et sicut domum Baasa filii Ahia 10 Hiezabel quoque comedent canes in agro Hiezrahel nec erit qui
sepeliat eam aperuitque ostium et fugit 11 Hieu autem egressus est ad servos domini sui qui dixerunt
ei rectene sunt omnia quid venit insanus iste ad te qui ait eis nostis hominem et quid locutus sit
12 at illi responderunt falsum est sed magis narra nobis qui ait eis haec et haec locutus est mihi et
ait haec dicit Dominus unxi te regem super Israhel 13 festinaverunt itaque et unusquisque tollens
pallium suum posuerunt sub pedibus eius in similitudinem tribunalis et cecinerunt tuba atque
dixerunt regnavit Hieu 14 coniuravit ergo Hieu filius Iosaphat filii Namsi contra Ioram porro Ioram
obsederat Ramoth Galaad ipse et omnis Israhel contra Azahel regem Syriae 15 et reversus fuerat
ut curaretur in Hiezrahel propter vulnera quia percusserant eum Syri proeliantem contra Azahel
regem Syriae dixitque Hieu si placet vobis nemo egrediatur profugus de civitate ne vadat et nuntiet
in Hiezrahel 16 et ascendit et profectus est in Hiezrahel Ioram enim aegrotabat ibi et Ahazia rex
Iuda descenderat ad visitandum Ioram 17 igitur speculator qui stabat super turrem Hiezrahel vidit
globum Hieu venientis et ait video ego globum dixitque Ioram tolle currum et mitte in occursum
eorum et dicat vadens rectene sunt omnia 18 abiit igitur qui ascenderat currum in occursum eius
et ait haec dicit rex pacata sunt omnia dixitque ei Hieu quid tibi et paci transi et sequere me nuntiavit

quoque speculator dicens venit nuntius ad eos et non revertitur 19 misit etiam currum equorum
secundum venitque ad eos et ait haec dicit rex num pax est et ait Hieu quid tibi et paci transi et
sequere me 20 nuntiavit autem speculator dicens venit usque ad eos et non revertitur est autem
incessus quasi incessus Hieu filii Namsi praeceps enim graditur 21 et ait Ioram iunge currum
iunxeruntque currum eius et egressus est Ioram rex Israhel et Ahazias rex Iuda singuli in curribus
suis egressique sunt in occursum Hieu et invenerunt eum in agro Naboth Hiezrahelitis 22 cumque
vidisset Ioram Hieu dixit pax est Hieu at ille respondit quae pax adhuc fornicationes Hiezabel matris
tuae et veneficia eius multa vigent 23 convertit autem Ioram manum suam et fugiens ait ad Ahaziam
insidiae Ahazia 24 porro Hieu tetendit arcum manu et percussit Ioram inter scapulas et egressa est
sagitta per cor eius statimque corruit in curru suo 25 dixitque Hieu ad Baddacer ducem tolle proice
eum in agro Naboth Hiezrahelitae memini enim quando ego et tu sedentes in curru sequebamur
Ahab patrem huius quod Dominus onus hoc levaverit super eum dicens 26 si non pro sanguine
Naboth et pro sanguine filiorum eius quem vidi heri ait Dominus reddam tibi in agro isto dicit
Dominus nunc igitur tolle proice eum in agro iuxta verbum Domini 27 Ahazias autem rex Iuda
videns hoc fugit per viam domus horti persecutusque est eum Hieu et ait etiam hunc percutite in
curru suo in ascensu Gaber qui est iuxta Ieblaam qui fugit in Mageddo et mortuus est ibi 28 et
inposuerunt eum servi eius super currum suum et tulerunt Hierusalem sepelieruntque in sepulchro
cum patribus suis in civitate David 29 anno undecimo Ioram filii Ahab rege Ahazia super Iudam
30 venit Hieu Hiezrahel porro Hiezabel introitu eius audito depinxit oculos suos stibio et ornavit
caput suum et respexit per fenestram 31 ingredientem Hieu per portam et ait numquid pax esse
potest Zamri qui interfecit dominum suum 32 levavitque Hieu faciem suam ad fenestram et ait quae
est ista et inclinaverunt se ad eum duo vel tres eunuchi 33 at ille dixit eis praecipitate eam deorsum
et praecipitaverunt eam aspersusque est sanguine paries et equorum ungulae qui conculcaverunt
eam 34 cumque ingressus esset et comederet bibissetque ait ite videte maledictam illam et sepelite
eam quia filia regis est 35 cumque issent ut sepelirent eam non invenerunt nisi calvariam et pedes
et summas manus 36 reversique nuntiaverunt ei et ait Hieu sermo Domini est quem locutus est per
servum suum Heliam Thesbiten dicens in agro Hiezrahel comedent canes carnes Hiezabel 37 et
erunt carnes Hiezabel sicut stercus super faciem terrae in agro Hiezrahel ita ut praetereuntes dicant
haecine est illa Hiezabel

Chapter 10

1 erant autem Ahab septuaginta filii in Samaria scripsit ergo Hieu litteras et misit in Samariam
ad optimates civitatis et ad maiores natu et ad nutricios Ahab dicens 2 statim ut acceperitis litteras
has qui habetis filios domini vestri et currus et equos et civitates firmas et arma 3 eligite meliorem
et eum qui vobis placuerit de filiis domini vestri et ponite eum super solium patris sui et pugnate
pro domo domini vestri 4 timuerunt illi vehementer et dixerunt ecce duo reges non potuerunt stare
coram eo et quomodo nos valebimus resistere 5 miserunt ergo praepositus domus et praefectus
civitatis et maiores natu et nutricii ad Hieu dicentes servi tui sumus quaecumque iusseris faciemus
nec constituemus regem quodcumque tibi placet fac 6 rescripsit autem eis litteras secundo dicens
si mei estis et oboeditis mihi tollite capita filiorum domini vestri et venite ad me hac eadem hora
cras in Hiezrahel porro filii regis septuaginta viri apud optimates civitatis nutriebantur 7 cumque
venissent litterae ad eos tulerunt filios regis et occiderunt septuaginta viros et posuerunt capita
eorum in cofinis et miserunt ad eum in Hiezrahel 8 venit autem nuntius et indicavit ei dicens
adtulerunt capita filiorum regis qui respondit ponite ea duos acervos iuxta introitum portae usque
mane 9 cumque diluxisset egressus est et stans dixit ad omnem populum iusti estis si ego coniuravi
contra dominum meum et interfeci eum quis percussit omnes hos 10 videte ergo nunc quoniam non
cecidit de sermonibus Domini in terram quos locutus est Dominus super domum Ahab et Dominus
fecit quod locutus est in manu servi sui Heliae 11 percussit igitur Hieu omnes qui reliqui erant de
domo Ahab in Hiezrahel et universos optimates eius et notos et sacerdotes donec non remanerent
ex eo reliquiae 12 et surrexit et venit in Samariam cumque venisset ad Camaram pastorum in via
13 invenit fratres Ahaziae regis Iuda dixitque ad eos quinam estis vos at illi responderunt fratres
Ahaziae sumus et descendimus ad salutandos filios regis et filios reginae 14 qui ait conprehendite
eos vivos quos cum conprehendissent vivos iugulaverunt eos in cisterna iuxta Camaram quadraginta
duos viros et non reliquit ex eis quemquam 15 cumque abisset inde invenit Ionadab filium Rechab
in occursum sibi et benedixit ei et ait ad eum numquid est cor tuum rectum sicut cor meum cum
corde tuo et ait Ionadab est si est inquit da manum tuam qui dedit manum suam at ille levavit eum
ad se in curru 16 dixitque ad eum veni mecum et vide zelum meum pro Domino et inpositum currui
suo 17 duxit in Samariam et percussit omnes qui reliqui fuerant de Ahab in Samaria usque ad unum
iuxta verbum Domini quod locutus est per Heliam 18 congregavit ergo Hieu omnem populum et

dixit ad eos Ahab coluit Baal parum ego autem colam eum amplius [19] nunc igitur omnes prophetas
Baal et universos servos eius et cunctos sacerdotes ipsius vocate ad me nullus sit qui non veniat
sacrificium enim grande est mihi Baal quicumque defuerit non vivet porro Hieu faciebat hoc
insidiose ut disperderet cultores Baal [20] dixit sanctificate diem sollemnem Baal vocavitque [21] et
misit in universos terminos Israhel et venerunt cuncti servi Baal non fuit residuus ne unus quidem
qui non veniret et ingressi sunt templum Baal et repleta est domus Baal a summo usque ad summum
[22] dixitque his qui erant super vestes proferte vestimenta universis servis Baal et protulerunt eis
vestes [23] ingressusque Hieu et Ionadab filius Rechab templum Baal et ait cultoribus Baal perquirite
et videte ne quis forte vobiscum sit de servis Domini sed ut sint soli servi Baal [24] ingressi sunt
igitur ut facerent victimas et holocausta Hieu autem praeparaverat sibi foris octoginta viros et dixerat
eis quicumque fugerit de hominibus his quos ego adduxero in manus vestras anima eius erit pro
anima illius [25] factum est ergo cum conpletum esset holocaustum praecepit Hieu militibus et
ducibus suis ingredimini et percutite eos nullus evadat percusseruntque eos ore gladii et proiecerunt
milites et duces et ierunt in civitatem templi Baal [26] et protulerunt statuam de fano Baal et
conbuserunt [27] et comminuerunt eam destruxerunt quoque aedem Baal et fecerunt pro ea latrinas
usque ad diem hanc [28] delevit itaque Hieu Baal de Israhel [29] verumtamen a peccatis Hieroboam
filii Nabath qui peccare fecerat Israhel non recessit nec dereliquit vitulos aureos qui erant in Bethel
et in Dan [30] dixit autem Dominus ad Hieu quia studiose fecisti quod rectum erat et placebat in
oculis meis et omnia quae erant in corde meo fecisti contra domum Ahab filii tui usque ad quartam
generationem sedebunt super thronum Israhel [31] porro Hieu non custodivit ut ambularet in lege
Domini Dei Israhel in toto corde suo non enim recessit a peccatis Hieroboam qui peccare fecerat
Israhel [32] in diebus illis coepit Dominus taedere super Israhel percussitque eos Azahel in universis
finibus Israhel [33] a Iordane contra orientalem plagam omnem terram Galaad et Gad et Ruben et
Manasse ab Aroer quae est super torrentem Arnon et Galaad et Basan [34] reliqua autem verborum
Hieu et universa quae fecit et fortitudo eius nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum
Israhel [35] et dormivit Hieu cum patribus suis sepelieruntque eum in Samaria et regnavit Ioachaz
filius eius pro eo [36] dies autem quos regnavit Hieu super Israhel viginti et octo anni sunt in Samaria

Chapter 11

1 Athalia vero mater Ahaziae videns mortuum filium suum surrexit et interfecit omne semen
regium 2 tollens autem Iosaba filia regis Ioram soror Ahaziae Ioas filium Ahaziae furata est eum
de medio filiorum regis qui interficiebantur et nutricem eius de triclinio et abscondit eum a facie
Athaliae ut non interficeretur 3 eratque cum ea in domo Domini clam sex annis porro Athalia
regnavit super terram 4 anno autem septimo misit Ioiada et adsumens centuriones et milites introduxit
ad se in templum Domini pepigitque cum eis foedus et adiurans eos in domo Domini ostendit eis
filium regis 5 et praecepit illis dicens iste sermo quem facere debetis 6 tertia pars vestrum introeat
sabbato et observet excubitum domus regis tertia autem pars sit ad portam Sir et tertia pars ad
portam quae est post habitaculum scutariorum et custodietis excubitum domus Messa 7 duae vero
partes e vobis omnes egredientes sabbato custodiant excubias domus Domini circum regem 8 et
vallabitis eum habentes arma in manibus vestris si quis autem ingressus fuerit septum templi
interficiatur eritisque cum rege introeunte et egrediente 9 et fecerunt centuriones iuxta omnia quae
praeceperat eis Ioiada sacerdos et adsumentes singuli viros suos qui ingrediebantur sabbatum cum
his qui egrediebantur e sabbato venerunt ad Ioiada sacerdotem 10 qui dedit eis hastas et arma regis
David quae erant in domo Domini 11 et steterunt singuli habentes arma in manu sua a parte templi
dextra usque ad partem sinistram altaris et aedis circum regem 12 produxitque filium regis et posuit
super eum diadema et testimonium feceruntque eum regem et unxerunt et plaudentes manu dixerunt
vivat rex 13 audivit Athalia vocem currentis populi et ingressa ad turbas in templum Domini 14 vidit
regem stantem super tribunal iuxta morem et cantores et tubas propter eum omnemque populum
terrae laetantem et canentem tubis et scidit vestimenta sua clamavitque coniuratio coniuratio
15 praecepit autem Ioiada centurionibus qui erant super exercitum et ait eis educite eam extra
consepta templi et quicumque secutus eam fuerit feriatur gladio dixerat enim sacerdos non occidatur
in templo Domini 16 inposueruntque ei manus et inpegerunt eam per viam introitus equorum iuxta
palatium et interfecta est ibi 17 pepigit igitur Ioiada foedus inter Dominum et inter regem et inter
populum ut esset populus Domini et inter regem et populum 18 ingressusque est omnis populus
terrae templum Baal et destruxerunt aras eius et imagines contriverunt valide Matthan quoque
sacerdotem Baal occiderunt coram altari et posuit sacerdos custodias in domo Domini 19 tulitque
centuriones et Cherethi et Felethi legiones et omnem populum terrae deduxeruntque regem de domo
Domini et venerunt per viam portae scutariorum in palatium et sedit super thronum regum

20
laetatusque est omnis populus terrae et civitas conquievit Athalia autem occisa est gladio in domo
regis 21 septemque annorum erat Ioas cum regnare coepisset

Chapter 12

1
anno septimo Hieu regnavit Ioas quadraginta annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius
Sebia de Bersabee 2 fecitque Ioas rectum coram Domino cunctis diebus quibus docuit eum Ioiada
sacerdos 3 verumtamen excelsa non abstulit adhuc populus immolabat et adolebat in excelsis
incensum 4 dixitque Ioas ad sacerdotes omnem pecuniam sanctorum quae inlata fuerit in templum
Domini a praetereuntibus quae offertur pro pretio animae et quam sponte et arbitrio cordis sui
inferunt in templum Domini 5 accipiant illam sacerdotes iuxta ordinem suum et instaurent sarta
tecta domus si quid necessarium viderint instauratione 6 igitur usque ad vicesimum tertium annum
regis Ioas non instauraverunt sacerdotes sarta tecta templi 7 vocavitque rex Ioas Ioiada pontificem
et sacerdotes dicens eis quare sarta tecta non instaurastis templi nolite ergo amplius accipere
pecuniam iuxta ordinem vestrum sed ad instaurationem templi reddite eam 8 prohibitique sunt
sacerdotes ultra accipere pecuniam a populo et instaurare sarta tecta domus 9 et tulit Ioiada pontifex
gazofilacium unum aperuitque foramen desuper et posuit illud iuxta altare ad dexteram ingredientium
domum Domini mittebantque in eo sacerdotes qui custodiebant ostia omnem pecuniam quae
deferebatur ad templum Domini 10 cumque viderent nimiam pecuniam esse in gazofilacio ascendebat
scriba regis et pontifex effundebantque et numerabant pecuniam quae inveniebatur in domo Domini
11
et dabant eam iuxta numerum atque mensuram in manu eorum qui praeerant cementariis domus
Domini qui inpendebant eam in fabris lignorum et in cementariis his qui operabantur in domo
Domini 12 et sarta tecta faciebant et in his qui caedebant saxa et ut emerent ligna et lapides qui
excidebantur ita ut impleretur instauratio domus Domini in universis quae indigebant expensa ad
muniendam domum 13 verumtamen non fiebant ex eadem pecunia hydriae templi Domini et
fuscinulae et turibula et tubae omne vas aureum et argenteum de pecunia quae inferebatur in templum
Domini 14 his enim qui faciebant opus dabatur ut instauraretur templum Domini 15 et non fiebat
ratio his hominibus qui accipiebant pecuniam ut distribuerent eam artificibus sed in fide tractabant
eam 16 pecuniam vero pro delicto et pecuniam pro peccatis non inferebant in templum Domini

quia sacerdotum erat 17 tunc ascendit Azahel rex Syriae et pugnabat contra Geth cepitque eam et
direxit faciem suam ut ascenderet in Hierusalem 18 quam ob rem tulit Ioas rex Iuda omnia sanctificata quae consecraverant Iosaphat et Ioram et Ahazia patres eius reges Iuda et quae ipse obtulerat et universum argentum quod inveniri potuit in thesauris templi Domini et in palatio regis
misitque Azaheli regi Syriae et recessit ab Hierusalem 19 reliqua autem sermonum Ioas et universa
quae fecit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda 20 surrexerunt autem servi
eius et coniuraverunt inter se percusseruntque Ioas in domo Mello in descensu Sela 21 Iozachar namque filius Semath et Iozabad filius Somer servi eius percusserunt eum et mortuus est et sepelierunt eum cum patribus suis in civitate David regnavitque Amasias filius eius pro eo

Chapter 13

1 anno vicesimo tertio Ioas filii Ahaziae regis Iudae regnavit Ioachaz filius Hieu super Israhel
in Samaria decem et septem annis 2 et fecit malum coram Domino secutusque est peccata Hieroboam
filii Nabath qui peccare fecit Israhel non declinavit ab eis 3 iratusque est furor Domini contra Israhel et tradidit eos in manu Azahelis regis Syriae et in manu Benadad filii Azahel cunctis diebus
4 deprecatus est autem Ioachaz faciem Domini et audivit eum Dominus vidit enim angustiam Israhel
qua adtriverat eos rex Syriae 5 et dedit Dominus Israheli salvatorem et liberatus est de manu Syriae
habitaveruntque filii Israhel in tabernaculis suis sicut heri et nudius tertius 6 verumtamen non recesserunt a peccatis domus Hieroboam qui peccare fecit Israhel in ipsis ambulaverunt siquidem
et lucus permansit in Samaria 7 et non sunt derelicti Ioachaz de populo nisi quinquaginta equites et decem currus et decem milia peditum interfecerat enim eos rex Syriae et redegerat quasi pulverem
in tritura areae 8 reliqua autem sermonum Ioachaz et universa quae fecit sed et fortitudo eius nonne
haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel 9 dormivitque Ioachaz cum patribus suis
et sepelierunt eum in Samaria regnavitque Ioas filius eius pro eo 10 anno tricesimo septimo Ioas
regis Iuda regnavit Ioas filius Ioachaz super Israhel in Samaria sedecim annis 11 et fecit quod malum est in conspectu Domini non declinavit ab omnibus peccatis Hieroboam filii Nabath qui
peccare fecit Israhel in ipsis ambulavit 12 reliqua autem sermonum Ioas et universa quae fecit sed et fortitudo eius quomodo pugnaverit contra Amasiam regem Iuda nonne haec scripta sunt in libro

sermonum regum Israhel
13
et dormivit Ioas cum patribus suis Hieroboam autem sedit super solium
eius porro Ioas sepultus est in Samaria cum regibus Israhel
14
Heliseus autem aegrotabat infirmitate
qua et mortuus est descenditque ad eum Ioas rex Israhel et flebat coram eo dicebatque pater mi
pater mi currus Israhel et auriga eius
15
et ait illi Heliseus adfer arcum et sagittas cumque adtulisset
ad eum arcum et sagittas
16
dixit ad regem Israhel pone manum tuam super arcum et cum posuisset
ille manum suam superposuit Heliseus manus suas manibus regis
17
et ait aperi fenestram orientalem
cumque aperuisset dixit Heliseus iace sagittam et iecit et ait Heliseus sagitta salutis Domini et
sagitta salutis contra Syriam percutiesque Syriam in Afec donec consumas eam
18
et ait tolle sagittas
qui cum tulisset rursum dixit ei percute iaculo terram et cum percussisset tribus vicibus et stetisset
19
iratus est contra eum vir Dei et ait si percussisses quinquies aut sexies sive septies percussisses
Syriam usque ad consummationem nunc autem tribus vicibus percuties eam
20
mortuus est ergo
Heliseus et sepelierunt eum latrunculi quoque de Moab venerunt in terra in ipso anno
21
quidam
autem sepelientes hominem viderunt latrunculos et proiecerunt cadaver in sepulchro Helisei quod
ambulavit et tetigit ossa Helisei et revixit homo et stetit super pedes suos
22
igitur Azahel rex Syriae
adflixit Israhel cunctis diebus Ioachaz
23
et misertus est Dominus eorum et reversus est ad eos
propter pactum suum quod habebat cum Abraham Isaac et Iacob et noluit disperdere eos neque
proicere penitus usque in praesens tempus
24
mortuus est autem Azahel rex Syriae et regnavit
Benadad filius eius pro eo
25
porro Ioas filius Ioachaz tulit urbes de manu Benadad filii Azahel
quas tulerat de manu Ioachaz patris sui iure proelii tribus vicibus percussit eum Ioas et reddidit
civitates Israheli

Chapter 14

1
anno secundo Ioas filii Ioachaz regis Israhel regnavit Amasias filius Ioas regis Iuda
2
viginti
quinque annorum erat cum regnare coepisset viginti autem et novem annis regnavit in Hierusalem
nomen matris eius Ioaden de Hierusalem
3
et fecit rectum coram Domino verumtamen non ut David
pater eius iuxta omnia quae fecit Ioas pater suus fecit
4
nisi hoc tantum quod excelsa non abstulit
adhuc enim populus immolabat et adolebat in excelsis
5
cumque obtinuisset regnum percussit

servos suos qui interfecerant regem patrem suum
6 filios autem eorum qui occiderant non occidit
iuxta quod scriptum est in libro legis Mosi sicut praecepit Dominus dicens non morientur patres
pro filiis neque filii morientur pro patribus sed unusquisque in peccato suo morietur
7 ipse percussit
Edom in valle Salinarum decem milia et adprehendit Petram in proelio vocavitque nomen eius
Iecethel usque in praesentem diem
8 tunc misit Amasias nuntios ad Ioas filium Ioachaz filii Hieu
regis Israhel dicens veni et videamus nos
9 remisitque Ioas rex Israhel ad Amasiam regem Iuda
dicens carduus Libani misit ad cedrum quae est in Libano dicens da filiam tuam filio meo uxorem
transieruntque bestiae saltus quae sunt in Libano et conculcaverunt carduum
10 percutiens invaluisti
super Edom et sublevavit te cor tuum contentus esto gloria et sede in domo tua quare provocas
malum ut cadas tu et Iuda tecum
11 et non adquievit Amasias ascenditque Ioas rex Israhel et viderunt
se ipse et Amasias rex Iuda in Bethsames oppido Iudae
12 percussusque est Iuda coram Israhel et
fugerunt unusquisque in tabernacula sua
13 Amasiam vero regem Iuda filium Ioas filii Ahaziae
cepit Ioas rex Israhel in Bethsames et adduxit eum in Hierusalem et interrupit murum Hierusalem
a porta Ephraim usque ad portam Anguli quadringentis cubitis
14 tulitque omne aurum et argentum
et universa vasa quae inventa sunt in domo Domini et in thesauris regis et obsides et reversus est
Samariam
15 reliqua autem verborum Ioas quae fecit et fortitudo eius qua pugnavit contra Amasiam
regem Iuda nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel
16 dormivitque Ioas
cum patribus suis et sepultus est in Samaria cum regibus Israhel et regnavit Hieroboam filius eius
pro eo
17 vixit autem Amasias filius Ioas rex Iuda postquam mortuus est Ioas filius Ioachaz regis
Israhel viginti quinque annis
18 reliqua autem sermonum Amasiae nonne haec scripta sunt in libro
sermonum dierum regum Iuda
19 factaque est contra eum coniuratio in Hierusalem at ille fugit in
Lachis miseruntque post eum in Lachis et interfecerunt eum ibi
20 et asportaverunt in equis
sepultusque est in Hierusalem cum patribus suis in civitate David
21 tulit autem universus populus
Iudae Azariam annos natum sedecim et constituerunt eum regem pro patre eius Amasia
22 ipse
aedificavit Ahilam et restituit eam Iudae postquam dormivit rex cum patribus suis
23 anno
quintodecimo Amasiae filii Ioas regis Iuda regnavit Hieroboam filius Ioas regis Israhel in Samaria
quadraginta et uno anno
24 et fecit quod malum est coram Domino non recessit ab omnibus peccatis
Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel
25 ipse restituit terminos Israhel ab introitu Emath
usque ad mare Solitudinis iuxta sermonem Domini Dei Israhel quem locutus est per servum suum

Ionam filium Amathi prophetam qui erat de Geth quae est in Opher 26 vidit enim Dominus
adflictionem Israhel amaram nimis et quod consumpti essent usque ad clausos carcere et extremos
et non esset qui auxiliaretur Israhel 27 nec locutus est Dominus ut deleret nomen Israhel sub caelo
sed salvavit eos in manu Hieroboam filii Ioas 28 reliqua autem sermonum Hieroboam et universa
quae fecit et fortitudo eius qua proeliatus est et quomodo restituit Damascum et Emath Iudae in
Israhel nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel 29 dormivitque Hieroboam
cum patribus suis regibus Israhel et regnavit Zaccharias filius eius pro eo

Chapter 15

1 anno vicesimo septimo Hieroboam regis Israhel regnavit Azarias filius Amasiae regis Iudae
2 sedecim annorum erat cum regnare coepisset et quinquaginta duobus annis regnavit in Hierusalem
nomen matris eius Iecelia de Hierusalem 3 fecitque quod erat placitum coram Domino iuxta omnia
quae fecit Amasias pater eius 4 verumtamen excelsa non est demolitus adhuc populus sacrificabat
et adolebat incensum in excelsis 5 percussit autem Dominus regem et fuit leprosus usque in diem
mortis suae et habitabat in domo libera seorsum Ioatham vero filius regis gubernabat palatium et
iudicabat populum terrae 6 reliqua autem sermonum Azariae et universa quae fecit nonne haec
scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda 7 et dormivit Azarias cum patribus suis
sepelieruntque eum cum maioribus suis in civitate David et regnavit Ioatham filius eius pro eo
8 anno tricesimo octavo Azariae regis Iudae regnavit Zaccharias filius Hieroboam super Israhel in
Samaria sex mensibus 9 et fecit quod malum est coram Domino sicut fecerant patres eius non
recessit a peccatis Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel 10 coniuravit autem contra eum
Sellum filius Iabes percussitque eum palam et interfecit regnavitque pro eo 11 reliqua autem
verborum Zacchariae nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel 12 ipse est
sermo Domini quem locutus est ad Hieu dicens filii usque ad quartam generationem sedebunt de
te super thronum Israhel factumque est ita 13 Sellum filius Iabes regnavit tricesimo nono anno
Azariae regis Iudae regnavit autem uno mense in Samaria 14 et ascendit Manahem filius Gaddi de
Thersa venitque Samariam et percussit Sellum filium Iabes in Samaria et interfecit eum regnavitque

pro eo 15 reliqua autem verborum Sellum et coniuratio eius per quam tetendit insidias nonne haec
scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel 16 tunc percussit Manahem Thapsam et omnes
qui erant in ea et terminos eius de Thersa noluerant enim aperire ei et interfecit omnes praegnantes
eius et scidit eas 17 anno tricesimo nono Azariae regis Iuda regnavit Manahem filius Gaddi super
Israhel decem annis in Samaria 18 fecitque quod erat malum coram Domino non recessit a peccatis
Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel cunctis diebus eius 19 veniebat Phul rex Assyriorum
in terram et dabat Manahem Phul mille talenta argenti ut esset ei in auxilio et firmaret regnum eius
20 indixitque Manahem argentum super Israhel cunctis potentibus et divitibus ut daret regi
Assyriorum quinquaginta siclos argenti per singulos reversusque est rex Assyriorum et non est
moratus in terra 21 reliqua autem sermonum Manahem et universa quae fecit nonne haec scripta
sunt in libro sermonum dierum regum Israhel 22 et dormivit Manahem cum patribus suis regnavitque
Phaceia filius eius pro eo 23 anno quinquagesimo Azariae regis Iudae regnavit Phaceia filius
Manahem super Israhel in Samaria biennio 24 et fecit quod erat malum coram Domino non recessit
a peccatis Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel 25 coniuravit autem adversum eum
Phacee filius Romeliae dux eius et percussit eum in Samaria in turre domus regiae iuxta Argob et
iuxta Ari et cum eo quinquaginta viros de filiis Galaaditarum et interfecit eum regnavitque pro eo
26 reliqua autem sermonum Phaceia et universa quae fecit nonne haec scripta sunt in libro sermonum
dierum regum Israhel 27 anno quinquagesimo secundo Azariae regis Iudae regnavit Phacee filius
Romeliae super Israhel in Samaria viginti annis 28 et fecit quod malum erat coram Domino non
recessit a peccatis Hieroboam filii Nabath qui peccare fecit Israhel 29 in diebus Phacee regis Israhel
venit Theglathfalassar rex Assur et cepit Aiom et Abel domum Maacha et Ianoe et Cedes et Asor
et Galaad et Galileam universam terram Nepthalim et transtulit eos in Assyrios 30 coniuravit autem
et tetendit insidias Osee filius Hela contra Phacee filium Romeliae et percussit eum et interfecit
regnavitque pro eo vicesimo anno Ioatham filii Oziae 31 reliqua autem sermonum Phacee et universa
quae fecit nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Israhel 32 anno secundo Phacee
filii Romeliae regis Israhel regnavit Ioatham filius Oziae regis Iuda 33 viginti quinque annorum
erat cum regnare coepisset et sedecim annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius Hierusa filia
Sadoc 34 fecitque quod erat placitum coram Domino iuxta omnia quae fecerat Ozias pater suus

operatus est 35 verumtamen excelsa non abstulit adhuc populus immolabat et adolebat incensum
in excelsis ipse aedificavit portam domus Domini sublimissimam 36 reliqua autem sermonum
Ioatham et universa quae fecit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda 37 in
diebus illis coepit Dominus mittere in Iudam Rasin regem Syriae et Phacee filium Romeliae 38 et
dormivit Ioatham cum patribus suis sepultusque est cum eis in civitate David patris sui et regnavit
Ahaz filius eius pro eo

Chapter 16

1 anno septimodecimo Phacee filii Romeliae regnavit Ahaz filius Ioatham regis Iuda 2 viginti
annorum erat Ahaz cum regnare coepisset et sedecim annis regnavit in Hierusalem non fecit quod
erat placitum in conspectu Domini Dei sui sicut David pater eius 3 sed ambulavit in via regum
Israhel insuper et filium suum consecravit transferens per ignem secundum idola gentium quae
dissipavit Dominus coram filiis Israhel 4 immolabat quoque victimas et adolebat incensum in
excelsis et in collibus et sub omni ligno frondoso 5 tunc ascendit Rasin rex Syriae et Phacee filius
Romeliae rex Israhel in Hierusalem ad proeliandum cumque obsiderent Ahaz non valuerunt superare
eum 6 in tempore illo restituit Rasin rex Syriae Ahilam Syriae et eiecit Iudaeos de Ahilam et Idumei
venerunt in Ahilam et habitaverunt ibi usque in diem hanc 7 misit autem Ahaz nuntios ad
Theglathfalassar regem Assyriorum dicens servus tuus et filius tuus ego sum ascende et salvum
me fac de manu regis Syriae et de manu regis Israhel qui consurrexerunt adversum me 8 et cum
collegisset argentum et aurum quod invenire potuit in domo Domini et in thesauris regis misit regi
Assyriorum munera 9 qui et adquievit voluntati eius ascendit enim rex Assyriorum in Damascum
et vastavit eam et transtulit habitatores eius Cyrenen Rasin autem interfecit 10 perrexitque rex Ahaz
in occursum Theglathfalassar regis Assyriorum in Damascum cumque vidisset altare Damasci misit
rex Ahaz ad Uriam sacerdotem exemplar eius et similitudinem iuxta omne opus eius 11 extruxitque
Urias sacerdos altare iuxta omnia quae praeceperat rex Ahaz de Damasco ita fecit Urias sacerdos
donec veniret rex Ahaz de Damasco 12 cumque venisset rex de Damasco vidit altare et veneratus
est illud ascenditque et immolavit holocausta et sacrificium suum 13 et libavit libamina et fudit
sanguinem pacificorum quae obtulerat super altare 14 porro altare aeneum quod erat coram Domino

transtulit de facie templi et de loco altaris et de loco templi Domini posuitque illud ex latere altaris
ad aquilonem 15 praecepit quoque rex Ahaz Uriae sacerdoti dicens super altare maius offer
holocaustum matutinum et sacrificium vespertinum et holocaustum regis et sacrificium eius et
holocaustum universi populi terrae et sacrificia eorum et libamina eorum et omnem sanguinem
holocausti et universum sanguinem victimae super illud effundes altare vero aeneum erit paratum
ad voluntatem meam 16 fecit igitur Urias sacerdos iuxta omnia quae praeceperat rex Ahaz 17 tulit
autem rex Ahaz celatas bases et luterem qui erat desuper et mare deposuit de bubus aeneis qui
sustentabant illud et posuit super pavimentum stratum lapide 18 Musach quoque sabbati quod
aedificaverat in templo et ingressum regis exterius convertit in templo Domini propter regem
Assyriorum 19 reliqua autem verborum Ahaz quae fecit nonne haec scripta sunt in libro sermonum
dierum regum Iuda 20 dormivitque Ahaz cum patribus suis et sepultus est cum eis in civitate David
et regnavit Ezechias filius eius pro eo

Chapter 17

1 anno duodecimo Ahaz regis Iuda regnavit Osee filius Hela in Samaria super Israhel novem
annis 2 fecitque malum coram Domino sed non sicut reges Israhel qui ante eum fuerant 3 contra
hunc ascendit Salmanassar rex Assyriorum et factus est ei Osee servus reddebatque illi tributa
4 cumque deprehendisset rex Assyriorum Osee quod rebellare nitens misisset nuntios ad Sua regem
Aegypti ne praestaret tributa regi Assyriorum sicut singulis annis solitus erat obsedit eum et vinctum
misit in carcerem 5 pervagatusque est omnem terram et ascendens Samariam obsedit eam tribus
annis 6 anno autem nono Osee cepit rex Assyriorum Samariam et transtulit Israhel in Assyrios
posuitque eos in Ala et in Habor iuxta fluvium Gozan in civitatibus Medorum 7 factum est enim
cum peccassent filii Israhel Domino Deo suo qui eduxerat eos de terra Aegypti de manu Pharaonis
regis Aegypti coluerunt deos alienos 8 et ambulaverunt iuxta ritum gentium quas consumpserat
Dominus in conspectu filiorum Israhel et regum Israhel quia similiter fecerant 9 et operuerunt filii
Israhel verbis non rectis Dominum Deum suum et aedificaverunt sibi excelsa in cunctis urbibus
suis a turre custodum usque ad civitatem munitam 10 feceruntque sibi statuas et lucos in omni colle
sublimi et subter omne lignum nemorosum 11 et adolebant ibi incensum super aras in more gentium
quas transtulerat Dominus a facie eorum feceruntque verba pessima inritantes Dominum 12 et

coluerunt inmunditias de quibus praecepit Dominus eis ne facerent verbum hoc 13 et testificatus
est Dominus in Israhel et in Iuda per manum omnium prophetarum et videntum dicens revertimini
a viis vestris pessimis et custodite praecepta mea et caerimonias iuxta omnem legem quam praecepi
patribus vestris et sicut misi ad vos in manu servorum meorum prophetarum 14 qui non audierunt
sed induraverunt cervicem suam iuxta cervicem patrum suorum qui noluerunt oboedire Domino
Deo suo 15 et abiecerunt legitima eius et pactum quod pepigit cum patribus eorum et testificationes
quibus contestatus est eos secutique sunt vanitates et vane egerunt et secuti sunt gentes quae erant
per circuitum eorum super quibus praeceperat Dominus eis ut non facerent sicut et illae faciebant
16 et dereliquerunt omnia praecepta Domini Dei sui feceruntque sibi conflatiles duos vitulos et
lucos et adoraverunt universam militiam caeli servieruntque Baal 17 et consecrabant ei filios suos
et filias suas per ignem et divinationibus inserviebant et auguriis et tradiderunt se ut facerent malum
coram Domino et inritarent eum 18 iratusque est Dominus vehementer Israhel et abstulit eos de
conspectu suo et non remansit nisi tribus Iuda tantummodo 19 sed nec ipse Iuda custodivit mandata
Domini Dei sui verum ambulavit in erroribus Israhel quos operatus fuerat 20 proiecitque Dominus
omne semen Israhel et adflixit eos et tradidit in manu diripientium donec proiceret eos a facie sua
21 ex eo iam tempore quo scissus est Israhel a domo David et constituerunt sibi regem Hieroboam
filium Nabath separavit enim Hieroboam Israhel a Domino et peccare eos fecit peccatum magnum
22 et ambulaverunt filii Israhel in universis peccatis Hieroboam quae fecerat non recesserunt ab eis
23 usquequo auferret Dominus Israhel a facie sua sicut locutus fuerat in manu omnium servorum
suorum prophetarum translatusque est Israhel de terra sua in Assyrios usque in diem hanc 24 adduxit
autem rex Assyriorum de Babylone et de Chutha et de Haiath et de Emath et de Sepharvaim et
conlocavit eos in civitatibus Samariae pro filiis Israhel qui possederunt Samariam et habitaverunt
in urbibus eius 25 cumque ibi habitare coepissent non timebant Dominum et inmisit eis Dominus
leones qui interficiebant eos 26 nuntiatumque est regi Assyriorum et dictum gentes quas transtulisti
et habitare fecisti in civitatibus Samariae ignorant legitima Dei terrae et inmisit in eos Dominus
leones et ecce interficiunt eos eo quod ignorent ritum Dei terrae 27 praecepit autem rex Assyriorum
dicens ducite illuc unum de sacerdotibus quos inde captivos adduxistis et vadat et habitet cum eis
et doceat eos legitima Dei terrae 28 igitur cum venisset unus de sacerdotibus his qui captivi ducti
fuerant de Samaria habitavit in Bethel et docebat eos quomodo colerent Dominum 29 et unaquaeque
gens fabricata est deum suum posueruntque eos in fanis excelsis quae fecerant Samaritae gens et

gens in urbibus suis in quibus habitabant 30 viri enim babylonii fecerunt Socchothbenoth viri autem
chutheni fecerunt Nergel et viri de Emath fecerunt Asima 31 porro Evei fecerunt Nebaaz et Tharthac
hii autem qui erant de Sepharvaim conburebant filios suos igni Adramelech et Anamelech diis
Sepharvaim 32 et nihilominus colebant Dominum fecerunt autem sibi de novissimis sacerdotes
excelsorum et ponebant eos in fanis sublimibus 33 et cum Dominum colerent diis quoque suis
serviebant iuxta consuetudinem gentium de quibus translati fuerant Samariam 34 usque in praesentem
diem morem sequuntur antiquum non timent Dominum neque custodiunt caerimonias eius et iudicia
et legem et mandatum quod praeceperat Dominus filiis Iacob quem cognominavit Israhel 35 et
percusserat cum eis pactum et mandaverat eis dicens nolite timere deos alienos et non adoretis eos
neque colatis et non immoletis eis 36 sed Dominum Deum vestrum qui eduxit vos de terra Aegypti
in fortitudine magna et in brachio extento ipsum timete illum adorate et ipsi immolate 37 caerimonias
quoque et iudicia et legem et mandatum quod scripsit vobis custodite ut faciatis cunctis diebus et
non timeatis deos alienos 38 et pactum quod percussi vobiscum nolite oblivisci nec colatis deos
alienos 39 sed Dominum Deum vestrum timete et ipse eruet vos de manu omnium inimicorum
vestrorum 40 illi vero non audierunt sed iuxta consuetudinem suam pristinam perpetrabant 41 fuerunt
igitur gentes istae timentes quidem Dominum sed nihilominus et idolis suis servientes nam et filii
eorum et nepotes sicut fecerunt parentes sui ita faciunt usque in praesentem diem

Chapter 18

1 anno tertio Osee filii Hela regis Israhel regnavit Ezechias filius Ahaz regis Iuda 2 viginti
quinque annorum erat cum regnare coepisset et viginti et novem annis regnavit in Hierusalem
nomen matris eius Abi filia Zachariae 3 fecitque quod erat bonum coram Domino iuxta omnia
quae fecerat David pater suus 4 ipse dissipavit excelsa et contrivit statuas et succidit lucos
confregitque serpentem aeneum quem fecerat Moses siquidem usque ad illud tempus filii Israhel
adolebant ei incensum vocavitque eum Naasthan 5 in Domino Deo Israhel speravit itaque post eum
non fuit similis ei de cunctis regibus Iuda sed neque in his qui ante eum fuerunt 6 et adhesit Domino
et non recessit a vestigiis eius fecitque mandata eius quae praeceperat Dominus Mosi 7 unde et erat
Dominus cum eo et in cunctis ad quae procedebat sapienter se agebat rebellavit quoque contra

8
regem Assyriorum et non servivit ei ipse percussit Philistheos usque Gazam et omnes terminos
9
eorum a turre custodum usque ad civitatem muratam anno quarto regis Ezechiae qui erat annus
septimus Osee filii Hela regis Israhel ascendit Salmanassar rex Assyriorum Samariam et obpugnavit
10
eam et cepit nam post annos tres anno sexto Ezechiae id est nono anno Osee regis Israhel capta
11
est Samaria et transtulit rex Assyriorum Israhel in Assyrios conlocavitque eos in Ala et in Habor
12
fluviis Gozan in civitatibus Medorum quia non audierunt vocem Domini Dei sui sed praetergressi
sunt pactum eius omnia quae praeceperat Moses servus Domini non audierunt neque fecerunt
13
anno quartodecimo regis Ezechiae ascendit Sennacherib rex Assyriorum ad universas civitates
14
Iuda munitas et cepit eas tunc misit Ezechias rex Iuda nuntios ad regem Assyriorum Lachis
dicens peccavi recede a me et omne quod inposueris mihi feram indixit itaque rex Assyriorum
15
Ezechiae regi Iudae trecenta talenta argenti et triginta talenta auri deditque Ezechias omne
16
argentum quod reppertum fuerat in domo Domini et in thesauris regis in tempore illo confregit
Ezechias valvas templi Domini et lamminas auri quas ipse adfixerat et dedit eas regi Assyriorum
17
misit autem rex Assyriorum Tharthan et Rabsaris et Rabsacen de Lachis ad regem Ezechiam
cum manu valida Hierusalem qui cum ascendissent venerunt in Hierusalem et steterunt iuxta
18
aquaeductum piscinae superioris quae est in via agri Fullonis vocaveruntque regem egressus est
autem ad eos Eliachim filius Helciae praepositus domus et Sobna scriba et Ioahe filius Asaph a
19
commentariis dixitque ad eos Rabsaces loquimini Ezechiae haec dicit rex magnus rex Assyriorum
20
quae est ista fiducia qua niteris forsitan inisti consilium ut praepares te ad proelium in quo
21
confidis ut audeas rebellare an speras in baculo harundineo atque confracto Aegypto super quem
si incubuerit homo comminutus ingreditur manum eius et perforabit eam sic est Pharao rex Aegypti
22
omnibus qui confidunt in se quod si dixeritis mihi in Domino Deo nostro habemus fiduciam
nonne iste est cuius abstulit Ezechias excelsa et altaria et praecepit Iudae et Hierusalem ante altare
23
hoc adorabitis in Hierusalem nunc igitur transite ad dominum meum regem Assyriorum et dabo
24
vobis duo milia equorum et videte an habere valeatis ascensores eorum et quomodo potestis
resistere ante unum satrapam de servis domini mei minimis an fiduciam habes in Aegypto propter
25
currus et equites numquid sine Domini voluntate ascendi ad locum istum ut demolirer eum
26
Dominus dixit mihi ascende ad terram hanc et demolire eam dixerunt autem Eliachim filius
Helciae et Sobna et Ioahe Rabsaci precamur ut loquaris nobis servis tuis syriace siquidem

intellegimus hanc linguam et non loquaris nobis iudaice audiente populo qui est super murum
27
responditque eis Rabsaces numquid ad dominum tuum et ad te misit me dominus meus ut loquerer
sermones hos et non ad viros qui sedent super murum ut comedant stercora sua et bibant urinam
suam vobiscum 28 stetit itaque Rabsaces et clamavit voce magna iudaice et ait audite verba regis
magni regis Assyriorum 29 haec dicit rex non vos seducat Ezechias non enim poterit eruere vos de
manu mea 30 neque fiduciam vobis tribuat super Domino dicens eruens liberabit nos Dominus et
non tradetur civitas haec in manu regis Assyriorum 31 nolite audire Ezechiam haec enim dicit rex
Assyriorum facite mecum quod vobis est utile et egredimini ad me et comedet unusquisque de
vinea sua et de ficu sua et bibetis aquas de cisternis vestris 32 donec veniam et transferam vos in
terram quae similis terrae vestrae est in terram fructiferam et fertilem vini terram panis et vinearum
terram olivarum et olei ac mellis et vivetis et non moriemini nolite audire Ezechiam qui vos decipit
dicens Dominus liberabit nos 33 numquid liberaverunt dii gentium terram suam de manu regis
Assyriorum 34 ubi est deus Emath et Arfad ubi est deus Sepharvaim Ana et Ava numquid
liberaverunt Samariam de manu mea 35 quinam illi sunt in universis diis terrarum qui eruerunt
regionem suam de manu mea ut possit eruere Dominus Hierusalem de manu mea 36 tacuit itaque
populus et non respondit ei quicquam siquidem praeceptum regis acceperant ut non responderent
ei 37 venitque Eliachim filius Helciae praepositus domus et Sobna scriba et Ioahe filius Asaph a
commentariis ad Ezechiam scissis vestibus et nuntiaverunt ei verba Rabsacis

Chapter 19

1 quae cum audisset rex Ezechias scidit vestimenta sua et opertus est sacco ingressusque est
domum Domini 2 et misit Eliachim praepositum domus et Sobnam scribam et senes de sacerdotibus
opertos saccis ad Esaiam prophetam filium Amos 3 qui dixerunt haec dicit Ezechias dies tribulationis
et increpationis et blasphemiae dies iste venerunt filii usque ad partum et vires non habet parturiens
4
si forte audiat Dominus Deus tuus universa verba Rabsacis quem misit rex Assyriorum dominus
suus ut exprobraret Deum viventem et argueret verbis quae audivit Dominus Deus tuus et fac
orationem pro reliquiis quae reppertae sunt 5 venerunt ergo servi regis Ezechiae ad Esaiam 6 dixitque
eis Esaias haec dicetis domino vestro haec dicit Dominus noli timere a facie sermonum quos audisti

quibus blasphemaverunt pueri regis Assyriorum me 7 ecce ego inmittam ei spiritum et audiet
nuntium et revertetur in terram suam et deiciam eum gladio in terra sua 8 reversus est igitur Rabsaces
et invenit regem Assyriorum expugnantem Lobnam audierat enim quod recessisset de Lachis
9 cumque audisset de Tharaca rege Aethiopiae dicentes ecce egressus est ut pugnet adversum te et
iret contra eum misit nuntios ad Ezechiam dicens 10 haec dicite Ezechiae regi Iudae non te seducat
Deus tuus in quo habes fiduciam neque dicas non tradetur Hierusalem in manu regis Assyriorum
11 tu enim ipse audisti quae fecerint reges Assyriorum universis terris quomodo vastaverint eas
num ergo solus poteris liberari 12 numquid liberaverunt dii gentium singulos quos vastaverunt
patres mei Gozan videlicet et Aran et Reseph et filios Eden qui erant in Thelassar 13 ubi est rex
Emath et rex Arfad et rex civitatis Sepharvaim Ana et Ava 14 itaque cum accepisset Ezechias
litteras de manu nuntiorum et legisset eas ascendit in domum Domini et expandit eas coram Domino
15 et oravit in conspectu eius dicens Domine Deus Israhel qui sedes super cherubin tu es Deus solus
regum omnium terrae tu fecisti caelum et terram 16 inclina aurem tuam et audi aperi Domine oculos
tuos et vide et audi omnia verba Sennacherib qui misit ut exprobraret nobis Deum viventem 17 vere
Domine dissipaverunt reges Assyriorum gentes et terras omnium 18 et miserunt deos eorum in
ignem non enim erant dii sed opera manuum hominum e ligno et lapide et perdiderunt eos 19 nunc
igitur Domine Deus noster salvos nos fac de manu eius ut sciant omnia regna terrae quia tu es
Dominus Deus solus 20 misit autem Esaias filius Amos ad Ezechiam dicens haec dicit Dominus
Deus Israhel quae deprecatus es me super Sennacherib rege Assyriorum audivi 21 iste est sermo
quem locutus est Dominus de eo sprevit te et subsannavit virgo filia Sion post tergum tuum caput
movit filia Hierusalem 22 cui exprobrasti et quem blasphemasti contra quem exaltasti vocem et
elevasti in excelsum oculos tuos contra Sanctum Israhel 23 per manum servorum tuorum exprobrasti
Domino et dixisti in multitudine curruum meorum ascendi excelsa montium in summitate Libani
et succidi sublimes cedros eius electas abietes eius et ingressus sum usque ad terminos eius saltum
Carmeli eius 24 ego succidi et bibi aquas alienas et siccavi vestigiis pedum meorum omnes aquas
clausas 25 numquid non audisti quid ab initio fecerim ex diebus antiquis plasmavi illud et nunc
adduxi eruntque in ruinam collium pugnantium civitates munitae 26 et qui sedent in eis humiles
manu contremuerunt et confusi sunt facti sunt quasi faenum agri et virens herba tectorum quae

arefacta est antequam veniret ad maturitatem 27 habitaculum tuum et egressum tuum et viam tuam
ego praescivi et furorem tuum contra me 28 insanisti in me et superbia tua ascendit in aures meas
ponam itaque circulum in naribus tuis et camum in labris tuis et reducam te in viam per quam venisti
29 tibi autem Ezechia hoc erit signum comede hoc anno quod reppereris in secundo autem anno
quae sponte nascuntur porro in anno tertio seminate et metite plantate vineas et comedite fructum
earum 30 et quodcumque reliquum fuerit de domo Iuda mittet radicem deorsum et faciet fructum
sursum 31 de Hierusalem quippe egredientur reliquiae et quod salvetur de monte Sion zelus Domini
exercituum faciet hoc 32 quam ob rem haec dicit Dominus de rege Assyriorum non ingredietur
urbem hanc nec mittet in eam sagittam nec occupabit eam clypeus nec circumdabit eam munitio
33 per viam qua venit revertetur et civitatem hanc non ingredietur dicit Dominus 34 protegamque
urbem hanc et salvabo eam propter me et propter David servum meum 35 factum est igitur in nocte
illa venit angelus Domini et percussit castra Assyriorum centum octoginta quinque milia cumque
diluculo surrexisset vidit omnia corpora mortuorum et recedens abiit 36 et reversus est Sennacherib
rex Assyriorum et mansit in Nineve 37 cumque adoraret in templo Neserach deum suum Adramelech
et Sarasar filii eius percusserunt eum gladio fugeruntque in terram Armeniorum et regnavit Eseraddon
filius eius pro eo

Chapter 20

1 in diebus illis aegrotavit Ezechias usque ad mortem et venit ad eum Esaias filius Amos prophetes
dixitque ei haec dicit Dominus Deus praecipe domui tuae morieris enim et non vives 2 qui convertit
faciem suam ad parietem et oravit Dominum dicens 3 obsecro Domine memento quomodo
ambulaverim coram te in veritate et in corde perfecto et quod placitum est coram te fecerim flevit
itaque Ezechias fletu magno 4 et antequam egrederetur Esaias mediam partem atrii factus est sermo
Domini ad eum dicens 5 revertere et dic Ezechiae duci populi mei haec dicit Dominus Deus David
patris tui audivi orationem tuam vidi lacrimam tuam et ecce sanavi te die tertio ascendes templum
Domini 6 et addam diebus tuis quindecim annos sed et de manu regis Assyriorum liberabo te et
civitatem hanc et protegam urbem istam propter me et propter David servum meum 7 dixitque

Esaias adferte massam ficorum quam cum adtulissent et posuissent super ulcus eius curatus est
8
dixerat autem Ezechias ad Esaiam quod erit signum quia Dominus me sanabit et quia ascensurus
9
sum die tertio templum Domini cui ait Esaias hoc erit signum a Domino quod facturus sit Dominus sermonem quem locutus est vis ut accedat umbra decem lineis an ut revertatur totidem gradibus
10
et ait Ezechias facile est umbram crescere decem lineis nec hoc volo ut fiat sed ut revertatur
11
retrorsum decem gradibus invocavit itaque Esaias propheta Dominum et reduxit umbram per
12
lineas quibus iam descenderat in horologio Ahaz retrorsum decem gradibus in tempore illo misit Berodach Baladan filius Baladan rex Babyloniorum litteras et munera ad Ezechiam audierat enim
13
quod aegrotasset Ezechias laetatus est autem in adventum eorum Ezechias et ostendit eis domum aromatum et aurum et argentum et pigmenta varia unguenta quoque et domum vasorum suorum et omnia quae habere potuerat in thesauris suis non fuit quod non monstraret eis Ezechias in domo
14
sua et in omni potestate sua venit autem Esaias propheta ad regem Ezechiam dixitque ei quid dixerunt viri isti aut unde venerunt ad te cui ait Ezechias de terra longinqua venerunt de Babylone
15
at ille respondit quid viderunt in domo tua ait Ezechias omnia quae sunt in domo mea viderunt
16
nihil est quod non monstraverim eis in thesauris meis dixit itaque Esaias Ezechiae audi sermonem
17
Domini ecce dies venient et auferentur omnia quae sunt in domo tua et quae condiderunt patres
18
tui usque in diem hanc in Babylone non remanebit quicquam ait Dominus sed et de filiis tuis
19
qui egredientur ex te quos generabis tollentur et erunt eunuchi in palatio regis Babylonis dixit
20
Ezechias ad Esaiam bonus sermo Domini quem locutus est sit pax et veritas in diebus meis reliqua autem sermonum Ezechiae et omnis fortitudo eius et quomodo fecerit piscinam et aquaeductum et introduxerit aquas in civitatem nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Iuda
21
dormivitque Ezechias cum patribus suis et regnavit Manasses filius eius pro eo

Chapter 21

1
duodecim annorum erat Manasses cum regnare coepisset et quinquaginta quinque annis regnavit
2
in Hierusalem nomen matris eius Aphsiba fecitque malum in conspectu Domini iuxta idola
3
gentium quas delevit Dominus a facie filiorum Israhel conversusque est et aedificavit excelsa quae dissipaverat Ezechias pater eius et erexit aras Baal et fecit lucos sicut fecerat Ahab rex Israhel

et adoravit omnem militiam caeli et coluit eam 4 extruxitque aras in domo Domini de qua dixit
Dominus in Hierusalem ponam nomen meum 5 et extruxit altaria universae militiae caeli in duobus
atriis templi Domini 6 et transduxit filium suum per ignem et ariolatus est et observavit auguria et
fecit pythones et aruspices multiplicavit ut faceret malum coram Domino et inritaret eum 7 posuit
quoque idolum luci quem fecerat in templo Domini super quo locutus est Dominus ad David et ad
Salomonem filium eius in templo hoc et in Hierusalem quam elegi de cunctis tribubus Israhel ponam
nomen meum in sempiternum 8 et ultra non faciam commoveri pedem Israhel de terra quam dedi
patribus eorum sic tamen si custodierint opere omnia quae praecepi eis et universam legem quam
mandavit eis servus meus Moses 9 illi vero non audierunt sed seducti sunt a Manasse ut facerent
malum super gentes quas contrivit Dominus a facie filiorum Israhel 10 locutusque est Dominus in
manu servorum suorum prophetarum dicens 11 quia fecit Manasses rex Iuda abominationes istas
pessimas super omnia quae fecerunt Amorrei ante eum et peccare fecit etiam Iudam in inmunditiis
suis 12 propterea haec dicit Dominus Deus Israhel ecce ego inducam mala super Hierusalem et
Iudam ut quicumque audierit tinniant ambae aures eius 13 et extendam super Hierusalem funiculum
Samariae et pondus domus Ahab et delebo Hierusalem sicut deleri solent tabulae delens vertam et
ducam crebrius stilum super faciem eius 14 dimittam vero reliquias hereditatis meae et tradam eas
in manu inimicorum eius eruntque in vastitate et rapina cunctis adversariis suis 15 eo quod fecerint
malum coram me et perseveraverint inritantes me ex die qua egressi sunt patres eorum ex Aegypto
usque ad diem hanc 16 insuper et sanguinem innoxium fudit Manasses multum nimis donec impleret
Hierusalem usque ad os absque peccatis suis quibus peccare fecit Iudam ut faceret malum coram
Domino 17 reliqua autem sermonum Manasse et universa quae fecit et peccatum eius quod peccavit
nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Iuda 18 dormivitque Manasses cum
patribus suis et sepultus est in horto domus suae in horto Aza et regnavit Amon filius eius pro eo
19 viginti et duo annorum erat Amon cum regnare coepisset duobusque annis regnavit in Hierusalem
nomen matris eius Mesallemeth filia Arus de Iethba 20 fecitque malum in conspectu Domini sicut
fecerat Manasses pater eius 21 et ambulavit in omni via per quam ambulaverat pater eius servivitque
inmunditiis quibus servierat pater suus et adoravit eas 22 et dereliquit Dominum Deum patrum
suorum et non ambulavit in via Domini 23 tetenderuntque ei insidias servi sui et interfecerunt regem

in domo sua [24] percussit autem populus terrae omnes qui coniuraverant contra regem Amon et
constituerunt sibi regem Iosiam filium eius pro eo [25] reliqua autem sermonum Amon quae fecit
nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Iuda [26] sepelieruntque eum in sepulchro
suo in horto Aza et regnavit Iosias filius eius pro eo

Chapter 22

[1] octo annorum erat Iosias cum regnare coepisset et triginta uno anno regnavit in Hierusalem
nomen matris eius Idida filia Phadaia de Besecath [2] fecitque quod placitum erat coram Domino et
ambulavit per omnes vias David patris sui non declinavit ad dextram sive ad sinistram [3] anno autem
octavodecimo regis Iosiae misit rex Saphan filium Aslia filii Mesullam scribam templi Domini
dicens ei [4] vade ad Helciam sacerdotem magnum ut confletur pecunia quae inlata est in templum
Domini quam collegerunt ianitores a populo [5] deturque fabris per praepositos in domo Domini qui
et distribuent eam his qui operantur in templo Domini ad instauranda sarta tecta templi [6] tignariis
videlicet et cementariis et his qui interrupta conponunt et ut emantur ligna et lapides de lapidicinis
ad instaurandum templum [7] verumtamen non supputetur eis argentum quod accipiunt sed in potestate
habeant et in fide [8] dixit autem Helcias pontifex ad Saphan scribam librum legis repperi in domo
Domini deditque Helcias volumen Saphan qui et legit illud [9] venit quoque Saphan scriba ad regem
et renuntiavit ei quod praeceperat et ait conflaverunt servi tui pecuniam quae repperta est in domo
Domini et dederunt ut distribueretur fabris a praefectis operum templi Domini [10] narravitque Saphan
scriba regi dicens librum dedit mihi Helcias sacerdos quem cum legisset Saphan coram rege [11] et
audisset rex verba libri legis Domini scidit vestimenta sua [12] et praecepit Helciae sacerdoti et
Ahicham filio Saphan et Achobor filio Micha et Saphan scribae et Asaiae servo regis dicens [13] ite
et consulite Dominum super me et super populo et super omni Iuda de verbis voluminis istius quod
inventum est magna enim ira Domini succensa est contra nos quia non audierunt patres nostri verba
libri huius ut facerent omne quod scriptum est nobis [14] ierunt itaque Helcias sacerdos et Ahicham
et Achobor et Saphan et Asaia ad Oldam propheten uxorem Sellum filii Thecue filii Araas custodis
vestium quae habitabat in Hierusalem in secunda locutique sunt ad eam [15] et illa respondit eis haec

dicit Dominus Deus Israhel dicite viro qui misit vos ad me [16] haec dicit Dominus ecce ego adducam
mala super locum hunc et super habitatores eius omnia verba legis quae legit rex Iuda [17] quia
dereliquerunt me et sacrificaverunt diis alienis inritantes me in cunctis operibus manuum suarum
et succendetur indignatio mea in loco hoc et non extinguetur [18] regi autem Iuda qui misit vos ut
consuleretis Dominum sic dicetis haec dicit Dominus Deus Israhel pro eo quod audisti verba
voluminis [19] et perterritum est cor tuum et humiliatus es coram Domino auditis sermonibus contra
locum istum et habitatores eius quo videlicet fierent in stuporem et in maledictum et scidisti
vestimenta tua et flevisti coram me et ego audivi ait Dominus [20] idcirco colligam te ad patres tuos
et colligeris ad sepulchrum tuum in pace ut non videant oculi tui omnia mala quae inducturus sum
super locum istum

Chapter 23

[1] et renuntiaverunt regi quod dixerat qui misit et congregati sunt ad eum omnes senes Iuda et
Hierusalem [2] ascenditque rex templum Domini et omnes viri Iuda universique qui habitant in
Hierusalem cum eo sacerdotes et prophetae et omnis populus a parvo usque ad magnum legitque
cunctis audientibus omnia verba libri foederis qui inventus est in domo Domini [3] stetitque rex super
gradum et percussit foedus coram Domino ut ambularent post Dominum et custodirent praecepta
eius et testimonia et caerimonias in omni corde et in tota anima et suscitarent verba foederis huius
quae scripta erant in libro illo adquievitque populus pacto [4] et praecepit rex Helciae pontifici et
sacerdotibus secundi ordinis et ianitoribus ut proicerent de templo Domini omnia vasa quae facta
fuerant Baal et in luco et universae militiae caeli et conbusit ea foris Hierusalem in convalle Cedron
et tulit pulverem eorum in Bethel [5] et delevit aruspices quos posuerant reges Iuda ad sacrificandum
in excelsis per civitates Iuda et in circuitu Hierusalem et eos qui adolebant incensum Baal et soli
et lunae et duodecim signis et omni militiae caeli [6] et efferri fecit lucum de domo Domini foras
Hierusalem in convalle Cedron et conbusit eum ibi et redegit in pulverem et proiecit super
sepulchrum vulgi [7] destruxit quoque aediculas effeminatorum quae erant in domo Domini pro
quibus mulieres texebant quasi domunculas luci [8] congregavitque omnes sacerdotes de civitatibus
Iuda et contaminavit excelsa ubi sacrificabant sacerdotes de Gabaa usque Bersabee et destruxit aras
portarum in introitu ostii Iosue principis civitatis quod erat ad sinistram portae civitatis [9] verumtamen
non ascendebant sacerdotes excelsorum ad altare Domini in Hierusalem sed tantum comedebant

azyma in medio fratrum suorum 10 contaminavit quoque Thafeth quod est in convalle filii Ennom
ut nemo consecraret filium suum aut filiam per ignem Moloch 11 abstulit quoque equos quos
dederant reges Iudae soli in introitu templi Domini iuxta exedram Nathanmelech eunuchi qui erat
in Farurim currus autem solis conbusit igni 12 altaria quoque quae erant super tecta cenaculi Ahaz
quae fecerant reges Iuda et altaria quae fecerat Manasses in duobus atriis templi Domini destruxit
rex et cucurrit inde et dispersit cinerem eorum in torrentem Cedron 13 excelsa quoque quae erant
in Hierusalem ad dexteram partem montis Offensionis quae aedificaverat Salomon rex Israhel
Astharoth idolo Sidoniorum et Chamos offensioni Moab et Melchom abominationi filiorum Ammon
polluit rex 14 et contrivit statuas et succidit lucos replevitque loca eorum ossibus mortuorum
15 insuper et altare quod erat in Bethel excelsum quod fecerat Hieroboam filius Nabath qui peccare
fecit Israhel et altare illud et excelsum destruxit atque conbusit et comminuit in pulverem
succenditque etiam lucum 16 et conversus Iosias vidit ibi sepulchra quae erant in monte misitque
et tulit ossa de sepulchris et conbusit ea super altare et polluit illud iuxta verbum Domini quod
locutus est vir Dei qui praedixerat verba haec 17 et ait quis est titulus ille quem video
responderuntque ei cives illius urbis sepulchrum est hominis Dei qui venit de Iuda et praedixit
verba haec quae fecisti super altare Bethel 18 et ait dimittite eum nemo commoveat ossa eius et
intacta manserunt ossa illius cum ossibus prophetae qui venerat de Samaria 19 insuper et omnia
fana excelsorum quae erant in civitatibus Samariae quae fecerant reges Israhel ad inritandum
Dominum abstulit Iosias et fecit eis secundum omnia opera quae fecerat in Bethel 20 et occidit
universos sacerdotes excelsorum qui erant ibi super altaria et conbusit ossa humana super ea
reversusque est Hierusalem 21 et praecepit omni populo dicens facite phase Domino Deo vestro
secundum quod scriptum est in libro foederis huius 22 nec enim factum est phase tale a diebus
iudicum qui iudicaverunt Israhel et omnium dierum regum Israhel et regum Iuda 23 sicut in
octavodecimo anno regis Iosiae factum est phase istud Domino in Hierusalem 24 sed et pythones
et ariolos et figuras idolorum et inmunditias abominationesque quae fuerant in terra Iuda et in
Hierusalem abstulit Iosias ut statueret verba legis quae scripta sunt in libro quem invenit Helcias
sacerdos in templo Domini 25 similis illi non fuit ante eum rex qui reverteretur ad Dominum in
omni corde suo et in tota anima sua et in universa virtute sua iuxta omnem legem Mosi neque post
eum surrexit similis illi 26 verumtamen non est aversus Dominus ab ira furoris sui magni quo iratus
est furor eius contra Iudam propter inritationes quibus provocaverat eum Manasses 27 dixit itaque

Dominus etiam Iudam auferam a facie mea sicut abstuli Israhel et proiciam civitatem hanc quam
elegi Hierusalem et domum de qua dixi erit nomen meum ibi 28 reliqua autem verba Iosiae et
universa quae fecit nonne haec scripta sunt in libro verborum dierum regum Iuda 29 in diebus eius
ascendit Pharao Necho rex Aegypti contra regem Assyriorum ad flumen Eufraten et abiit Iosias
rex in occursum eius et occisus est in Mageddo cum vidisset eum 30 et portaverunt eum servi sui
mortuum de Mageddo et pertulerunt in Hierusalem et sepelierunt eum in sepulchro suo tulitque
populus terrae Ioahaz filium Iosiae et unxerunt eum et constituerunt eum regem pro patre suo
31 viginti trium annorum erat Ioahaz cum regnare coepisset et tribus mensibus regnavit in Hierusalem
nomen matris eius Amithal filia Hieremiae de Lobna 32 et fecit malum coram Domino iuxta omnia
quae fecerant patres eius 33 vinxitque eum Pharao Necho in Rebla quae est in terra Emath ne
regnaret in Hierusalem et inposuit multam terrae centum talentis argenti et talento auri 34 regemque
constituit Pharao Necho Eliachim filium Iosiae pro Iosia patre eius vertitque nomen eius Ioiachim
porro Ioahaz tulit et duxit in Aegyptum 35 argentum autem et aurum dedit Ioiachim Pharaoni cum
indixisset terrae per singulos ut conferretur iuxta praeceptum Pharaonis et unumquemque secundum
vires suas exegit tam argentum quam aurum de populo terrae ut daret Pharaoni Necho 36 viginti
quinque annorum erat Ioiachim cum regnare coepisset et undecim annis regnavit in Hierusalem
nomen matris eius Zebida filia Phadaia de Ruma 37 et fecit malum coram Domino iuxta omnia
quae fecerant patres eius

Chapter 24

1 in diebus eius ascendit Nabuchodonosor rex Babylonis et factus est ei Ioiachim servus tribus
annis et rursum rebellavit contra eum 2 inmisitque ei Dominus latrunculos Chaldeorum et latrunculos
Syriae latrunculos Moab et latrunculos filiorum Ammon et inmisit eos in Iudam ut disperderent
eum iuxta verbum Domini quod locutus erat per servos suos prophetas 3 factum est autem hoc per
verbum Domini contra Iudam ut auferret eum coram se propter peccata Manasse universa quae
fecit 4 et propter sanguinem innoxium quem effudit et implevit Hierusalem cruore innocentium et
ob hanc rem noluit Dominus propitiari 5 reliqua autem sermonum Ioiachim et universa quae fecit
nonne haec scripta sunt in libro sermonum dierum regum Iuda et dormivit Ioiachim cum patribus
suis 6 regnavitque Ioiachin filius eius pro eo 7 et ultra non addidit rex Aegypti ut egrederetur de

terra sua tulerat enim rex Babylonis a rivo Aegypti usque ad fluvium Eufraten omnia quae fuerant
regis Aegypti 8 decem et octo annorum erat Ioiachin cum regnare coepisset et tribus mensibus
regnavit in Hierusalem nomen matris eius Naestha filia Helnathan de Hierusalem 9 et fecit malum
coram Domino iuxta omnia quae fecerat pater eius 10 in tempore illo ascenderunt servi
Nabuchodonosor regis Babylonis in Hierusalem et circumdata est urbs munitionibus 11 venitque
Nabuchodonosor rex Babylonis ad civitatem cum servi eius obpugnarent eam 12 egressusque est
Ioiachin rex Iuda ad regem Babylonis ipse et mater eius et servi eius et principes eius et eunuchi
eius et suscepit eum rex Babylonis anno octavo regni sui 13 et protulit inde omnes thesauros domus
Domini et thesauros domus regiae et concidit universa vasa aurea quae fecerat Salomon rex Israhel
in templo Domini iuxta verbum Domini 14 et transtulit omnem Hierusalem et universos principes
et omnes fortes exercitus decem milia in captivitatem et omnem artificem et clusorem nihilque
relictum est exceptis pauperibus populi terrae 15 transtulit quoque Ioiachin in Babylonem et matrem
regis et uxores regis et eunuchos eius et iudices terrae duxit in captivitatem de Hierusalem in
Babylonem 16 et omnes viros robustos septem milia et artifices et clusores mille omnes viros fortes
et bellatores duxitque eos rex Babylonis captivos in Babylonem 17 et constituit Matthaniam patruum
eius pro eo inposuitque nomen ei Sedeciam 18 vicesimum et primum annum aetatis habebat Sedecias
cum regnare coepisset et undecim annis regnavit in Hierusalem nomen matris eius erat Amithal
filia Hieremiae de Lobna 19 et fecit malum coram Domino iuxta omnia quae fecerat Ioiachim
20 irascebatur enim Dominus contra Hierusalem et contra Iudam donec proiceret eos a facie sua
recessitque Sedecias a rege Babylonis

Chapter 25

1 factum est autem anno nono regni eius mense decimo decima die mensis venit Nabuchodonosor
rex Babylonis ipse et omnis exercitus eius in Hierusalem et circumdederunt eam et extruxerunt in
circuitu eius munitiones 2 et clausa est civitas atque vallata usque ad undecimum annum regis
Sedeciae 3 nona die mensis praevaluitque fames in civitate nec erat panis populo terrae 4 et interrupta
est civitas et omnes viri bellatores nocte fugerunt per viam portae quae est inter duplicem murum
ad hortum regis porro Chaldei obsidebant in circuitu civitatem fugit itaque per viam quae ducit ad

5
campestria solitudinis et persecutus est exercitus Chaldeorum regem conprehenditque eum in
6
planitie Hiericho et omnes bellatores qui erant cum eo dispersi sunt et reliquerunt eum adprehensum
7
ergo regem duxerunt ad regem Babylonis in Reblatha qui locutus est cum eo iudicium filios autem
Sedeciae occidit coram eo et oculos eius effodit vinxitque eum catenis et adduxit in Babylonem
8
mense quinto septima die mensis ipse est annus nonusdecimus regis Babylonis venit Nabuzardan
9
princeps exercitus servus regis Babylonis Hierusalem et succendit domum Domini et domum
10
regis et domos Hierusalem omnemque domum conbusit igni et muros Hierusalem in circuitu
11
destruxit omnis exercitus Chaldeorum qui erat cum principe militum reliquam autem populi
partem qui remanserat in civitate et perfugas qui transfugerant ad regem Babylonis et reliquum
12
vulgus transtulit Nabuzardan princeps militiae et de pauperibus terrae reliquit vinitores et agricolas
13
columnas autem aereas quae erant in templo Domini et bases et mare aereum quod erat in domo
14
Domini confregerunt Chaldei et transtulerunt aes omnium in Babylonem ollas quoque aereas et
15
trullas et tridentes et scyphos et omnia vasa aerea in quibus ministrabant tulerunt necnon turibula
16
et fialas quae aurea aurea et quae argentea argentea tulit princeps militiae id est columnas duas
mare unum et bases quas fecerat Salomon in templo Domini non erat pondus aeris omnium vasorum
17
decem et octo cubitos altitudinis habebat columna una et capitellum aereum super se altitudinis
trium cubitorum et reticulum et malogranata super capitellum columnae omnia aerea similem et
18
columna secunda habebat ornatum tulit quoque princeps militiae Seraian sacerdotem primum
19
et Sophoniam sacerdotem secundum et tres ianitores et de civitate eunuchum unum qui erat
praefectus super viros bellatores et quinque viros de his qui steterant coram rege quos repperit in
civitate et Sopher principem exercitus qui probabat tirones de populo terrae et sex viros e vulgo
20
qui inventi fuerant in civitate quos tollens Nabuzardan princeps militum duxit ad regem Babylonis
21
in Reblatha percussitque eos rex Babylonis et interfecit in Reblatha in terra Emath et translatus
22
est Iuda de terra sua populo autem qui relictus erat in terra Iuda quem dimiserat Nabuchodonosor
23
rex Babylonis praefecit Godoliam filium Ahicham filii Saphan quod cum audissent omnes duces
militum ipsi et viri qui erant cum eis videlicet quod constituisset rex Babylonis Godoliam venerunt
ad Godoliam in Maspha Ismahel filius Nathaniae et Iohanan filius Caree et Sareia filius Thenaameth
24
Nethophathites et Iezonias filius Maachathi ipsi et socii eorum iuravitque eis Godolias et sociis
eorum dicens nolite timere servire Chaldeis manete in terra et servite regi Babylonis et bene erit

vobis 25 factum est autem in mense septimo venit Ismahel filius Nathaniae filii Elisama de semine
regio et decem viri cum eo percusseruntque Godoliam qui mortuus est sed et Iudaeos et Chaldeos
qui erant cum eo in Maspha 26 consurgens autem omnis populus a parvo usque ad magnum et
principes militum venerunt in Aegyptum timentes Chaldeos 27 factum est vero anno tricesimo
septimo transmigrationis Ioiachin regis Iudae mense duodecimo vicesima septima die mensis
sublevavit Evilmerodach rex Babylonis anno quo regnare coeperat caput Ioiachin regis Iuda de
carcere 28 et locutus est ei benigna et posuit thronum eius super thronum regum qui erant cum eo
in Babylone 29 et mutavit vestes eius quas habuerat in carcere et comedebat panem semper in
conspectu eius cunctis diebus vitae suae

1 Chronicles

Chapter 1

1 Adam Seth Enos 2 Cainan Malelehel Iared 3 Enoch Matusale Lamech 4 Noe Sem Ham et
Iafeth 5 filii Iafeth Gomer Magog Madai et Iavan Thubal Mosoch Thiras 6 porro filii Gomer
Aschenez et Rifath et Thogorma 7 filii autem Iavan Elisa et Tharsis Cetthim et Dodanim 8 filii
Ham Chus et Mesraim Phut et Chanaan 9 filii autem Chus Saba et Evila Sabatha et Rechma et
Sabathaca porro filii Rechma Saba et Dadan 10 Chus autem genuit Nemrod iste coepit esse potens
in terra 11 Mesraim vero genuit Ludim et Anamim et Laabim et Nepthuim 12 Phethrosim quoque
et Chasluim de quibus egressi sunt Philisthim et Capthurim 13 Chanaan vero genuit Sidonem
primogenitum et Heth 14 Iebuseum quoque et Amorreum et Gergeseum 15 Evheumque et Aruceum
et Asineum 16 Aradium quoque et Samareum et Ematheum 17 filii Sem Aelam et Assur et Arfaxad
et Lud et Aram et Us et Hul et Gothor et Mosoch 18 Arfaxad autem genuit Sala qui et ipse genuit
Heber 19 porro Heber nati sunt duo filii nomen uni Phaleg quia in diebus eius divisa est terra et
nomen fratris eius Iectan 20 Iectan autem genuit Helmodad et Saleph et Asermoth et Iare 21 Aduram
quoque et Uzal et Decla 22 Ebal etiam et Abimahel et Saba necnon 23 et Ophir et Evila et Iobab

omnes isti filii Iectan 24 Sem Arfaxad Sale 25 Heber Phaleg Raau 26 Serug Nahor Thare 27 Abram
iste est Abraham 28 filii autem Abraham Isaac et Ismahel 29 et hae generationes eorum primogenitus
Ismahelis Nabaioth et Cedar et Adbeel et Mabsam 30 Masma et Duma Massa Adad et Thema
31 Iathur Naphis Cedma hii sunt filii Ismahelis 32 filii autem Cetthurae concubinae Abraham quos
genuit Zamram Iecsan Madan Madian Iesboc Sue porro filii Iecsan Saba et Dadan 33 filii autem
Madian Epha et Apher et Enoch et Abida et Eldaa omnes hii filii Cetthurae 34 generavit autem
Abraham Isaac cuius fuerunt filii Esau et Israhel 35 filii Esau Eliphaz Rauhel Iaus Ialam Core
36 filii Eliphaz Theman Omer Sepphu Gethem Cenez Thamna Amalech 37 filii Rauhel Naath Zara
Samma Maza 38 filii Seir Lothan Sobal Sebeon Ana Dison Eser Disan 39 filii Lothan Horri Humam
soror autem Lothan fuit Thamna 40 filii Sobal Alian et Manaath et Ebal et Sepphi et Onam filii
Sebeon Aia et Ana filii Ana Dison 41 filii Dison Amaran et Eseban et Iethran et Charan 42 filii
Eser Balaan et Zaban et Iacan filii Dison Us et Aran 43 isti sunt reges qui imperaverunt in terra
Edom antequam esset rex super filios Israhel Bale filius Beor et nomen civitatis eius Denaba
44 mortuus est autem Bale et regnavit pro eo Iobab filius Zare de Bosra 45 cumque et Iobab fuisset
mortuus regnavit pro eo Husam de terra Themanorum 46 obiit quoque et Husam et regnavit pro eo
Adad filius Badad qui percussit Madian in terra Moab et nomen civitatis eius Avith 47 cumque et
Adad fuisset mortuus regnavit pro eo Semla de Masreca 48 sed et Semla mortuus est et regnavit
pro eo Saul de Rooboth quae iuxta amnem sita est 49 mortuo quoque Saul regnavit pro eo Baalanan
filius Achobor 50 sed et hic mortuus est et regnavit pro eo Adad cuius urbis fuit nomen Phou et
appellata est uxor eius Mehetabel filia Matred filiae Mezaab 51 Adad autem mortuo duces pro
regibus in Edom esse coeperunt dux Thamna dux Alva dux Ietheth 52 dux Oolibama dux Hela dux
Phinon 53 dux Cenez dux Theman dux Mabsar 54 dux Magdihel dux Iram hii duces Edom

Chapter 2

1
filii autem Israhel Ruben Symeon Levi Iuda Isachar et Zabulon 2 Dan Ioseph Beniamin Nepthali
Gad Aser 3 filii Iuda Her Aunan Sela tres nati sunt ei de filia Sue Chananitidis fuit autem Her
primogenitus Iuda malus coram Domino et occidit eum 4 Thamar autem nurus eius peperit ei Phares
et Zara omnes ergo filii Iuda quinque 5 filii autem Phares Esrom et Hamul 6 filii quoque Zarae
Zamri et Ethan et Eman Chalchal quoque et Darda simul quinque 7 filii Carmi Achar qui turbavit
Israhel et peccavit in furto anathematis 8 filii Ethan Azarias 9 filii autem Esrom qui nati sunt ei
Ieremahel et Ram et Chalubi 10 porro Ram genuit Aminadab Aminadab autem genuit Naasson
principem filiorum Iuda 11 Naasson quoque genuit Salma de quo ortus est Boez 12 Boez vero
genuit Obed qui et ipse genuit Isai 13 Isai autem genuit primogenitum Heliab secundum Abinadab
tertium Samaa 14 quartum Nathanahel quintum Raddai 15 sextum Asom septimum David 16 quorum
sorores fuerunt Sarvia et Abigail filii Sarviae Abisai Ioab et Asahel tres 17 Abigail autem genuit
Amasa cuius pater fuit Iether Ismahelites 18 Chaleb vero filius Esrom accepit uxorem nomine
Azuba de qua genuit Ierioth fueruntque filii eius Iesar et Sobab et Ardon 19 cumque mortua fuisset
Azuba accepit uxorem Chaleb Ephrath quae peperit ei Ur 20 porro Ur genuit Uri et Uri genuit
Beselehel 21 post haec ingressus est Esrom ad filiam Machir patris Galaad et accepit eam cum
esset annorum sexaginta quae peperit ei Segub 22 sed et Segub genuit Iair et possedit viginti tres
civitates in terra Galaad 23 cepitque Gessur et Aram oppida Iair et Canath et viculos eius sexaginta
civitatum omnes isti filii Machir patris Galaad 24 cum autem mortuus esset Esrom ingressus est
Chaleb ad Ephrata habuit quoque Esrom uxorem Abia quae peperit ei Assur patrem Thecue 25 nati
sunt autem filii Hieramehel primogeniti Esrom Ram primogenitus eius et Buna et Aran et Asom
et Ahia 26 duxit quoque uxorem alteram Hieramehel nomine Atara quae fuit mater Onam 27 sed
et filii Ram primogeniti Hieramehel fuerunt Moos et Iamin et Achar 28 Onam autem habuit filios
Semmei et Iada filii autem Semmei Nadab et Abisur 29 nomen vero uxoris Abisur Abiail quae
peperit Ahobban et Molid 30 filii autem Nadab fuerunt Saled et Apphaim mortuus est autem Saled
absque liberis 31 filius vero Apphaim Iesi qui Iesi genuit Sesan porro Sesan genuit Oholi 32 filii

autem Iada fratris Semmei Iether et Ionathan sed et Iether mortuus est absque liberis 33 porro
Ionathan genuit Phaleth et Ziza isti fuerunt filii Hieramehel 34 Sesan autem non habuit filios sed
filias et servum aegyptium nomine Ieraa 35 deditque ei filiam suam uxorem quae peperit ei Eththei
36 Eththei autem genuit Nathan et Nathan genuit Zabad 37 Zabad quoque genuit Ophlal et Ophlal
genuit Obed 38 Obed genuit Ieu Ieu genuit Azariam 39 Azarias genuit Helles Helles genuit Elasa
40 Elasa genuit Sisamoi Sisamoi genuit Sellum 41 Sellum genuit Icamian Icamian genuit Elisama
42 filii autem Chaleb fratris Hieramehel Mosa primogenitus eius ipse est pater Ziph et filii Maresa
patris Hebron 43 porro filii Hebron Core et Thapphu et Recem et Samma 44 Samma autem genuit
Raam patrem Iercaam et Recem genuit Semmei 45 filius Semmei Maon et Maon pater Bethsur
46 Epha autem concubina Chaleb peperit Arran et Musa et Gezez porro Arran genuit Gezez 47 filii
Iadai Regom et Iotham et Gesum et Phaleth et Epha et Saaph 48 concubina Chaleb Maacha peperit
Saber et Tharana 49 genuit autem Saaph pater Madmena Sue patrem Machbena et patrem Gabaa
filia vero Chaleb fuit Achsa 50 hii erant filii Chaleb filii Ur primogeniti Ephrata Sobal pater
Cariathiarim 51 Salma pater Bethleem Ariph pater Bethgader 52 fuerunt autem filii Sobal patris
Cariathiarim qui videbat dimidium requietionum 53 et de cognatione Cariathiarim Iethrei et Apphutei
et Semathei et Maserei ex his egressi sunt Saraitae et Esthaolitae 54 filii Salma Bethleem et
Netophathi coronae domus Ioab et dimidium requietionis Sarai 55 cognationes quoque scribarum
habitantium in Iabis canentes atque resonantes et in tabernaculis commorantes hii sunt Cinei qui
venerunt de calore patris domus Rechab

Chapter 3

1 David vero hos habuit filios qui ei nati sunt in Hebron primogenitum Amnon ex Achinaam
Iezrahelitide secundum Danihel de Abigail Carmelitide 2 tertium Absalom filium Maacha filiae
Tholmei regis Gessur quartum Adoniam filium Aggith 3 quintum Saphatiam ex Abital sextum
Iethraam de Egla uxore sua 4 sex ergo nati sunt ei in Hebron ubi regnavit septem annis et sex

mensibus triginta autem et tribus annis regnavit in Hierusalem 5 porro in Hierusalem nati sunt ei
filii Samaa et Sobab et Nathan et Salomon quattuor de Bethsabee filia Amihel 6 Iebaar quoque et
Elisama 7 et Eliphalet et Noge et Napheg et Iaphie 8 necnon Elisama et Heliade et Eliphalet novem
9 omnes hii filii David absque filiis concubinarum habuerunt sororem Thamar 10 filius autem
Salomonis Roboam cuius Abia filius genuit Asa de hoc quoque natus est Iosaphat 11 pater Ioram
qui Ioram genuit Ohoziam ex quo ortus est Ioas 12 et huius Amasias filius genuit Azariam porro
Azariae filius Ioatham 13 procreavit Achaz patrem Ezechiae de quo natus est Manasses 14 sed et
Manasses genuit Amon patrem Iosiae 15 filii autem Iosiae fuerunt primogenitus Iohanan secundus
Ioacim tertius Sedecias quartus Sellum 16 de Ioacim natus est Iechonias et Sedecias 17 filii Iechoniae
fuerunt Asir Salathihel 18 Melchiram Phadaia Sennaser et Iecemia Sama et Nadabia 19 de Phadaia
orti sunt Zorobabel et Semei Zorobabel genuit Mosollam Ananiam et Salomith sororem eorum
20 Asabamque et Ohol et Barachiam et Asadiam Iosabesed quinque 21 filius autem Ananiae Phaltias
pater Ieseiae cuius filius Raphaia huius quoque filius Arnam de quo natus est Obdia cuius filius
fuit Sechenia 22 filius Secheniae Semeia cuius filii Attus et Iegal et Baria et Naaria et Saphat sex
numero 23 filius Naariae Helioenai et Ezechias et Ezricam tres 24 filii Helioenai Oduia et Heliasub
et Pheleia et Accub et Iohanan et Dalaia et Anani septem

Chapter 4

1 filii Iuda Phares Esrom et Carmi et Ur et Subal 2 Reaia vero filius Subal genuit Ieth de quo
nati sunt Ahimai et Laed hae cognationes Sarathi 3 ista quoque stirps Hetam Iezrahel et Iesema et
Iedebos nomenque sororis eorum Asalelphuni 4 Phunihel autem pater Gedor et Ezer pater Osa isti
sunt filii Ur primogeniti Ephrata patris Bethleem 5 Asur vero patris Thecue erant duae uxores Halaa
et Naara 6 peperit autem ei Naara Oozam et Epher et Themani et Asthari isti sunt filii Naara 7 porro
filii Halaa Sereth Isaar et Ethnan 8 Cos autem genuit Anob et Sobaba et cognationem Aral filii
Arum 9 fuit autem Iabes inclitus prae fratribus suis et mater eius vocavit nomen illius Iabes dicens

quia peperi eum in dolore 10 invocavit vero Iabes Deum Israhel dicens si benedicens benedixeris
mihi et dilataveris terminos meos et fuerit manus tua mecum et feceris me a malitia non opprimi
et praestitit Deus quae precatus est 11 Chaleb autem frater Suaa genuit Machir qui fuit pater Esthon
12 porro Esthon genuit Bethrapha et Phesse et Thena patrem urbis Naas hii sunt viri Recha 13 filii
autem Cenez Othonihel et Saraia porro filii Othonihel Athath 14 et Maonathi genuit Ophra Saraias
autem genuit Ioab patrem vallis Artificum ibi quippe artifices erant 15 filii vero Chaleb filii Iephonne
Hir et Hela et Nahem filiique Hela et Cenez 16 filii quoque Iallelel Ziph et Zipha Thiria et Asrahel
17 et filii Ezra Iether et Mered et Epher et Ialon genuitque Mariam et Sammai et Iesba patrem
Esthamo 18 uxor quoque eius Iudaia peperit Iared patrem Gedor et Heber patrem Soccho et
Hicuthihel patrem Zano hii autem filii Beththiae filiae Pharaonis quam accepit Mered 19 et filii
uxoris Odaiae sororis Naham patris Ceila Garmi et Esthamo qui fuit de Machathi 20 filii quoque
Simon Amnon et Rena filius Anan et Thilon et filii Iesi Zoeth et Benzoeth 21 filii Sela filii Iuda
Her pater Lecha et Laada pater Maresa et cognationes Domus operantium byssum in domo Iuramenti
22 et Qui stare fecit solem virique Mendacii et Securus et Incendens qui principes fuerunt in Moab
et qui reversi sunt in Leem haec autem verba vetera 23 hii sunt figuli habitantes in plantationibus
et in praesepibus apud regem in operibus eius commoratique sunt ibi 24 filii Symeon Namuhel et
Iamin Iarib Zara Saul 25 Sellum filius eius Mabsam filius eius Masma filius eius 26 filii Masma
Amuhel filius eius Zacchur filius eius Semei filius eius 27 filii Semei sedecim et filiae sex fratres
autem eius non habuerunt filios multos et universa cognatio non potuit adaequare summam filiorum
Iuda 28 habitaverunt autem in Bersabee et Molada et Asarsual 29 et in Ballaa et in Asom et in
Tholad 30 et in Bathuhel et in Orma et in Siceleg 31 et in Bethmarchaboth et in Asarsusim et in
Bethberai et in Saarim hae civitates eorum usque ad regem David 32 villae quoque eorum Etham
et Aen et Remmon et Thochen et Asan civitates quinque 33 et universi viculi eorum per circuitum
civitatum istarum usque ad Baal haec est habitatio eorum et sedum distributio 34 Masobab quoque
et Iemlech et Iosa filius Amasiae 35 et Iohel et Ieu filius Iosabiae filii Saraiae filii Asihel 36 et
Helioenai et Iacoba et Isuaia et Asaia et Adihel et Isimihel et Banaia 37 Ziza quoque filius Sephei

filii Allon filii Idaia filii Semri filii Samaia [38] isti sunt nominati principes in cognationibus suis et
in domo adfinitatum suarum multiplicati sunt vehementer [39] et profecti sunt ut ingrederentur in
Gador usque ad orientem vallis et ut quaererent pascua gregibus suis [40] inveneruntque pascuas
uberes et valde bonas et terram latissimam et quietam et fertilem in qua ante habitaverunt de stirpe
Ham [41] hii ergo venerunt quos supra descripsimus nominatim in diebus Ezechiae regis Iuda et
percusserunt tabernacula eorum et habitatores qui inventi fuerant ibi et deleverunt eos usque in
praesentem diem habitaveruntque pro eis quoniam uberrimas ibidem pascuas reppererunt [42] de
filiis quoque Symeon abierunt in montem Seir viri quingenti habentes principes Phaltiam et Nahariam
et Raphaiam et Ozihel filios Iesi [43] et percusserunt reliquias quae evadere potuerant Amalechitarum
et habitaverunt ibi pro eis usque ad diem hanc

Chapter 5

[1] filii quoque Ruben primogeniti Israhel ipse quippe fuit primogenitus eius sed cum violasset
torum patris sui data sunt primogenita eius filiis Ioseph filii Israhel et non est ille reputatus in
primogenitum [2] porro Iudas qui erat fortissimus inter fratres suos de stirpe eius principes germinati
sunt primogenita autem reputata sunt Ioseph [3] filii ergo Ruben primogeniti Israhel Enoch et Phallu
Esrom et Charmi [4] filii Iohel Samaia filius eius Gog filius eius Semei filius eius [5] Micha filius eius
Reeia filius eius Baal filius eius [6] Beera filius eius quem captivum duxit Theglathphalnasar rex
Assyriorum et fuit princeps in tribu Ruben [7] fratres autem eius et universa cognatio quando
numerabantur per familias suas habuerunt principes Ieihel et Zacchariam [8] porro Bala filius Azaz
filii Samma filii Iohel ipse habitavit in Aroer usque ad Nebo et Beelmeon [9] contra orientalem
quoque plagam habitavit usque ad introitum heremi et flumen Eufraten multum quippe iumentorum
numerum possidebat in terra Galaad [10] in diebus autem Saul proeliati sunt contra Agareos et
interfecerunt illos habitaveruntque pro eis in tabernaculis eorum in omni plaga quae respicit ad
orientem Galaad [11] filii vero Gad e regione eorum habitaverunt in terra Basan usque Selcha [12] Iohel
in capite et Saphan secundus Ianai autem et Saphat in Basan [13] fratres vero eorum secundum domos
cognationum suarum Michahel et Mosollam et Sebe et Iori et Iachan et Zie et Heber septem [14] hii

filii Abiahil filii Uri filii Iaro filii Galaad filii Michahel filii Iesesi filii Ieddo filii Buz 15 fratres
quoque filii Abdihel filii Guni princeps domus in familiis suis 16 et habitaverunt in Galaad et in
Basan et in viculis eius et in cunctis suburbanis Saron usque ad terminos 17 omnes hii numerati
sunt in diebus Ioatham regis Iuda et in diebus Hieroboam regis Israhel 18 filii Ruben et Gad et
dimidiae tribus Manasse viri bellatores scuta portantes et gladios et tendentes arcum eruditique ad
proelia quadraginta quattuor milia et septingenti sexaginta procedentes ad pugnam 19 dimicaverunt
contra Agarenos Iturei vero et Naphei et Nodab 20 praebuerunt eis auxilium traditique sunt in
manus eorum Agareni et universi qui fuerant cum eis quia Deum invocaverunt cum proeliarentur
et exaudivit eos eo quod credidissent in eum 21 ceperuntque omnia quae possederant camelorum
quinquaginta milia et ovium ducenta quinquaginta milia asinos duo milia et animas hominum
centum milia 22 vulnerati autem multi corruerunt fuit enim bellum Domini habitaveruntque pro
eis usque ad transmigrationem 23 filii quoque dimidiae tribus Manasse possederunt terram a finibus
Basan usque Baalhermon et Sanir et montem Hermon ingens quippe numerus erat 24 et hii fuerunt
principes domus cognationis eorum Epher et Iesi et Helihel Ezrihel et Hieremia et Odoia et Iedihel
viri fortissimi et potentes et nominati duces in familiis suis 25 reliquerunt autem Deum patrum
suorum et fornicati sunt post deos populorum terrae quos abstulit Dominus coram eis 26 et suscitavit
Deus Israhel spiritum Ful regis Assyriorum et spiritum Theglathphalnasar regis Assur et transtulit
Ruben et Gad et dimidium tribus Manasse et adduxit eos in Alae et Abor et Ara et fluvium Gozan
usque ad diem hanc

Chapter 6

1 filii Levi Gersom Caath Merari 2 filii Caath Amram Isaar Hebron et Ozihel 3 filii Amram
Aaron Moses et Maria filii Aaron Nadab et Abiu Eleazar et Ithamar 4 Eleazar genuit Finees et
Finees genuit Abisue 5 Abisue vero genuit Bocci et Bocci genuit Ozi 6 Ozi genuit Zaraiam et
Zaraias genuit Meraioth 7 porro Meraioth genuit Amariam et Amarias genuit Ahitob 8 Ahitob
genuit Sadoc Sadoc genuit Achimaas 9 Achimaas genuit Azariam Azarias genuit Iohanan 10 Iohanan
genuit Azariam ipse est qui sacerdotio functus est in domo quam aedificavit Salomon in Hierusalem

11 genuit autem Azarias Amariam et Amarias genuit Ahitob 12 Ahitob genuit Sadoc et Sadoc genuit
Sellum 13 Sellum genuit Helciam et Helcias genuit Azariam 14 Azarias genuit Saraiam et Saraias
genuit Iosedec 15 porro Iosedec egressus est quando transtulit Dominus Iudam et Hierusalem per
manus Nabuchodonosor 16 filii ergo Levi Gersom Caath et Merari 17 et haec nomina filiorum
Gersom Lobeni et Semei 18 filii Caath Amram et Isaar et Hebron et Ozihel 19 filii Merari Mooli
et Musi hae autem cognationes Levi secundum familias eorum 20 Gersom Lobeni filius eius Iaath
filius eius Zamma filius eius 21 Ioaa filius eius Addo filius eius Zara filius eius Iethrai filius eius
22 filii Caath Aminadab filius eius Core filius eius Asir filius eius 23 Helcana filius eius Abiasaph
filius eius Asir filius eius 24 Thaath filius eius Urihel filius eius Ozias filius eius Saul filius eius
25 filii Helcana Amasai et Ahimoth 26 Helcana filii Helcana Sophai filius eius Naath filius eius
27 Heliab filius eius Hieroam filius eius Helcana filius eius 28 filii Samuhel primogenitus Vasseni
et Abia 29 filii autem Merari Mooli Lobeni filius eius Semei filius eius Oza filius eius 30 Samaa
filius eius Aggia filius eius Asaia filius eius 31 isti sunt quos constituit David super cantores domus
Domini ex quo conlocata est arca 32 et ministrabant coram tabernaculo testimonii canentes donec
aedificaret Salomon domum Domini in Hierusalem stabant autem iuxta ordinem suum in ministerio
33 hii vero sunt qui adsistebant cum filiis suis de filiis Caath Heman cantor filius Iohel filii Samuhel
34 filii Helcana filii Hieroam filii Helihel filii Thou 35 filii Suph filii Helcana filii Maath filii Amasai
36 filii Helcana filii Iohel filii Azariae filii Sophoniae 37 filii Thaath filii Asir filii Abiasaph filii
Core 38 filii Isaar filii Caath filii Levi filii Israhel 39 et fratres eius Asaph qui stabat a dextris eius
Asaph filius Barachiae filii Samaa 40 filii Michahel filii Basiae filii Melchiae 41 filii Athnai filii
Zara filii Adaia 42 filii Ethan filii Zamma filii Semei 43 filii Ieth filii Gersom filii Levi 44 filii
autem Merari fratres eorum ad sinistram Ethan filius Cusi filii Abdi filii Maloch 45 filii Asabiae
filii Amasiae filii Helciae 46 filii Amasai filii Bonni filii Somer 47 filii Mooli filii Musi filii Merari
filii Levi 48 fratres quoque eorum Levitae qui ordinati sunt in cunctum ministerium tabernaculi
domus Domini 49 Aaron vero et filii eius adolebant incensum super altare holocausti et super altare
thymiamatis in omne opus sancti sanctorum et ut precarentur pro Israhel iuxta omnia quae praecepit

Moses servus Dei 50 hii sunt autem filii Aaron Eleazar filius eius Finees filius eius Abisue filius
eius 51 Bocci filius eius Ozi filius eius Zaraia filius eius 52 Meraioth filius eius Amaria filius eius
Ahitob filius eius 53 Sadoc filius eius Achimaas filius eius 54 et haec habitacula eorum per vicos
atque confinia filiorum scilicet Aaron iuxta cognationes Caathitarum ipsis enim sorte contigerat
55 dederunt igitur eis Hebron in terra Iuda et suburbana eius per circuitum 56 agros autem civitatis
et villas Chaleb filio Iephonne 57 porro filiis Aaron dederunt civitates ad confugiendum Hebron
et Lobna et suburbana eius 58 Iether quoque et Esthmo cum suburbanis suis sed et Helon et Dabir
cum suburbanis suis 59 Asan quoque et Bethsemes et suburbana eorum 60 de tribu autem Beniamin
Gabee et suburbana eius et Almath cum suburbanis suis Anathoth quoque cum suburbanis suis
omnes civitates tredecim per cognationes suas 61 filiis autem Caath residuis de cognatione sua
dederunt ex dimidia tribu Manasse in possessionem urbes decem 62 porro filiis Gersom per
cognationes suas de tribu Isachar et de tribu Aser et de tribu Nepthali et de tribu Manasse in Basan
urbes tredecim 63 filiis autem Merari per cognationes suas de tribu Ruben et de tribu Gad et de
tribu Zabulon dederunt sorte civitates duodecim 64 dederunt quoque filii Israhel Levitis civitates
et suburbana earum 65 dederuntque per sortem ex tribu filiorum Iuda et ex tribu filiorum Symeon
et ex tribu filiorum Beniamin urbes has quas vocaverunt nominibus suis 66 et his qui erant ex
cognatione filiorum Caath fueruntque civitates in terminis eorum de tribu Ephraim 67 dederunt
ergo eis urbes ad confugiendum Sychem cum suburbanis suis in monte Ephraim et Gazer cum
suburbanis suis 68 Hicmaam quoque cum suburbanis suis et Bethoron similiter 69 necnon et Helon
cum suburbanis suis et Gethremmon in eundem modum 70 porro ex dimidia tribu Manasse Aner
et suburbana eius Balaam et suburbana eius his videlicet qui de cognatione filiorum Caath reliqui
erant 71 filiis autem Gersom de cognatione dimidiae tribus Manasse Gaulon in Basan et suburbana
eius et Astharoth cum suburbanis suis 72 de tribu Isachar Cedes et suburbana eius et Dabereth cum
suburbanis suis 73 Ramoth quoque et suburbana illius et Anem cum suburbanis suis 74 de tribu
vero Aser Masal cum suburbanis suis et Abdon similiter 75 Acac quoque et suburbana eius et Roob
cum suburbanis suis 76 porro de tribu Nepthali Cedes in Galilea et suburbana eius Amon cum
suburbanis suis et Cariathaim et suburbana eius 77 filiis autem Merari residuis de tribu Zabulon

Remmono et suburbana eius et Thabor cum suburbanis suis 78 trans Iordanem quoque ex adverso
Hiericho contra orientem Iordanis de tribu Ruben Bosor in solitudine cum suburbanis suis et Iasa
cum suburbanis suis 79 Cademoth quoque et suburbana eius et Miphaath cum suburbanis suis
80 necnon de tribu Gad Ramoth in Galaad et suburbana eius et Manaim cum suburbanis suis 81 sed
et Esbon cum suburbanis eius et Iezer cum suburbanis suis

Chapter 7

1 porro filii Isachar Thola et Phua Iasub et Samaron quattuor 2 filii Thola Ozi et Raphaia et
Ierihel et Iemai et Iebsem et Samuhel principes per domos cognationum suarum de stirpe Thola
viri fortissimi numerati sunt in diebus David viginti duo milia sescenti 3 filii Ozi Iezraia de quo
nati sunt Michahel et Obadia et Iohel et Iesia quinque omnes principes 4 cumque eis per familias
et populos suos accincti ad proelium viri fortissimi triginta sex milia multas enim habuere uxores
et filios 5 fratresque eorum per omnem cognationem Isachar robustissimi ad pugnandum octoginta
septem milia numerati sunt 6 Beniamin Bale et Bochor et Iadihel tres 7 filii Bale Esbon et Ozi et
Ozihel et Ierimoth et Urai quinque principes familiarum et ad pugnandum robustissimi numerus
autem eorum viginti duo milia et triginta quattuor 8 porro filii Bochor Zamira et Ioas et Eliezer et
Helioenai et Amri et Ierimoth et Abia et Anathoth et Almathan omnes hii filii Bochor 9 numerati
sunt autem per familias suas principes cognationum ad bella fortissimi viginti milia et ducenti
10 porro filii Iadihel Balan filii autem Balan Hieus et Beniamin et Ahoth et Chanana et Iothan et
Tharsis et Haisaar 11 omnes hii filii Iadihel principes cognationum suarum viri fortissimi decem
et septem milia et ducenti ad proelium procedentes 12 Sephan quoque et Apham filii Hir et Asim
filii Aer 13 filii autem Nepthali Iasihel et Guni et Asar et Sellum filii Balaa 14 porro filius Manasse
Esrihel concubinaque eius syra peperit Machir patrem Galaad 15 Machir autem accepit uxores filiis
suis Happhim et Sepham et habuit sororem nomine Maacha nomen autem secundi Salphaad nataeque
sunt Salphaad filiae 16 et peperit Maacha uxor Machir filium vocavitque nomen eius Phares porro
nomen fratris eius Sares et filii eius Ulam et Recem 17 filius autem Ulam Badan hii sunt filii Galaad
filii Machir filii Manasse 18 soror autem eius Regina peperit virum Decorum et Abiezer et Moola

19
erant autem filii Semida Ahin et Sechem et Leci et Aniam 20 filii autem Ephraim Suthala Bareth
21
filius eius Thaath filius eius Elada filius eius Thaath filius eius et huius filius Zabad et huius
filius Suthala et huius filius Ezer et Elad occiderunt autem eos viri Geth indigenae quia descenderant
22
ut invaderent possessiones eorum luxit igitur Ephraim pater eorum multis diebus et venerunt
23
fratres eius ut consolarentur eum ingressusque est ad uxorem suam quae concepit et peperit
24
filium et vocavit nomen eius Beria eo quod in malis domus eius ortus esset filia autem eius fuit
25
Sara quae aedificavit Bethoron inferiorem et superiorem et Ozensara porro filius eius Rapha et
26
Reseph et Thale de quo natus est Thaan qui genuit Laadan huius quoque filius Ammiud genuit
27 28
Elisama de quo ortus est Nun qui habuit filium Iosue possessio autem eorum et habitatio
Bethel cum filiabus suis et contra orientem Noran ad occidentalem plagam Gazer et filiae eius
29
Sychem quoque cum filiabus suis usque Aza et filias eius iuxta filios quoque Manasse Bethsan
et filias eius Thanach et filias eius Mageddo et filias eius Dor et filias eius in his habitaverunt filii
30 31
Ioseph filii Israhel filii Aser Iomna et Iesua et Isui et Baria et Sara soror eorum filii autem
32
Baria Heber et Melchihel ipse est pater Barzaith Heber autem genuit Iephlat et Somer et Otham
33 34
et Suaa sororem eorum filii Iephlat Phosech et Chamaal et Asoth hii filii Iephlat porro filii
35
Somer Ahi et Roaga et Iaba et Aram filii autem Helem fratris eius Supha et Iemna et Selles et
36 37
Amal filii Supha Sue Arnaphed et Sual et Beri et Iamra Bosor et Od et Samma et Salusa et
38 39
Iethran et Bera filii Iether Iephonne et Phaspha et Ara filii autem Olla Aree et Anihel et Resia
40
omnes hii filii Aser principes cognationum electi atque fortissimi duces ducum numerus autem
eorum aetatis quae apta esset ad bellum viginti sex milia

Chapter 8

1 2
Beniamin autem genuit Bale primogenitum suum Asbal secundum Ohora tertium Nuaha
3 4
quartum et Rapha quintum fueruntque filii Bale Addaor et Gera et Abiud Abisue quoque et
5 6
Neman et Ahoe sed et Gera et Sephuphan et Uram hii sunt filii Aod principes cognationum
7
habitantium in Gabaa qui translati sunt in Manath Nooman autem et Achia et Gera ipse transtulit

eos et genuit Oza et Ahiud 8 porro Saarim genuit in regione Moab postquam dimisit Usim et Bara
uxores suas 9 genuit autem de Edes uxore sua Iobab et Sebia et Mosa et Molchom 10 Iehus quoque
et Sechia et Marma hii sunt filii eius principes in familiis suis 11 Meusim vero genuit Abitob et
Elphaal 12 porro filii Elphaal Heber et Misaam et Samad hic aedificavit Ono et Lod et filias eius
13 Bara autem et Samma principes cognationum habitantium in Aialon hii fugaverunt habitatores
Geth 14 et Haio et Sesac et Ierimoth 15 et Zabadia et Arod et Eder 16 Michahel quoque et Iespha
et Ioaa filii Baria 17 et Zabadia et Mosollam et Ezeci et Heber 18 et Iesamari et Iezlia et Iobab filii
Elphaal 19 et Iacim et Zechri et Zabdi 20 et Helioenai et Selethai et Helihel 21 et Adaia et Baraia
et Samarath filii Semei 22 et Iesphan et Heber et Helihel 23 et Abdon et Zechri et Hanan 24 et
Anania et Ailam et Anathothia 25 et Iephdaia et Phanuhel filii Sesac 26 et Samsari et Sooria et
Otholia 27 et Iersia et Helia et Zechri filii Ieroam 28 hii patriarchae et cognationum principes qui
habitaverunt in Hierusalem 29 in Gabaon autem habitaverunt Abigabaon et nomen uxoris eius
Maacha 30 filiusque eius primogenitus Abdon et Sur et Cis et Baal et Nadab 31 Gedor quoque et
Ahio et Zacher 32 et Macelloth genuit Samaa habitaveruntque ex adverso fratrum suorum in
Hierusalem cum fratribus suis 33 Ner autem genuit Cis et Cis genuit Saul porro Saul genuit Ionathan
et Melchisuae et Abinadab et Esbaal 34 filius autem Ionathan Meribbaal et Meribbaal genuit Micha
35 filii Micha Phithon et Melech et Thara et Ahaz 36 et Ahaz genuit Ioada et Ioada genuit Almoth
et Azmoth et Zamari porro Zamari genuit Mosa 37 et Mosa genuit Baana cuius filius fuit Rapha
de quo ortus est Elasa qui genuit Asel 38 porro Asel sex filii fuere his nominibus Ezricam Bochru
Ismahel Saria Abadia Anan omnes hii filii Asel 39 filii autem Esec fratris eius Ulam primogenitus
et Us secundus et Eliphalet tertius 40 fueruntque filii Ulam viri robustissimi et magno robore
tendentes arcum et multos habentes filios ac nepotes usque ad centum quinquaginta omnes hii filii
Beniamin

Chapter 9

1 universus ergo Israhel dinumeratus est et summa eorum scripta est in libro regum Israhel et
Iuda translatique sunt in Babylonem propter delictum suum 2 qui autem habitaverunt primi in
possessionibus et in urbibus suis Israhel et sacerdotes Levitae et Nathinnei 3 commorati sunt in
Hierusalem de filiis Iuda et de filiis Beniamin de filiis quoque Ephraim et Manasse 4 Othei filius
Amiud filius Emri filii Omrai filii Bonni de filiis Phares filii Iuda 5 et de Siloni Asaia primogenitus
et filii eius 6 de filiis autem Zara Ieuhel et fratres eorum sescenti nonaginta 7 porro de filiis Beniamin
Salo filius Mosollam filii Oduia filii Asana 8 et Iobania filius Hieroam et Hela filius Ozi filii
Mochori et Mosollam filius Saphatiae filii Rahuhel filii Iebaniae 9 et fratres eorum per familias
suas nongenti quinquaginta sex omnes hii principes cognationum per domos patrum suorum 10 de
sacerdotibus autem Iedaia Ioiarib et Iachin 11 Azarias quoque filius Helciae filii Mosollam filii
Sadoc filii Maraioth filii Ahitob pontifex domus Dei 12 porro Adaias filius Hieroam filii Phasor
filii Melchia et Masaia filius Adihel filii Iezra filii Mosollam filii Mosollamoth filii Emmer 13 fratres
quoque eorum principes per familias suas mille septingenti sexaginta fortissimi robore ad faciendum
opus ministerii in domo Dei 14 de Levitis autem Semeia filius Assub filii Ezricam filii Asebiu de
filiis Merari 15 Bacbacar quoque carpentarius et Galal et Mathania filius Micha filii Zechri filii
Asaph 16 et Obdia filius Semeiae filii Galal filii Idithun et Barachia filius Asa filii Helcana qui
habitavit in atriis Netophathi 17 ianitores autem Sellum et Acub et Telmon et Ahiman et frater
eorum Sellum princeps 18 usque ad illud tempus in porta Regis ad orientem observabant per vices
suas de filiis Levi 19 Sellum vero filius Core filii Abiasaph filii Core cum fratribus suis et domo
patris sui hii sunt Coritae super opera ministerii custodes vestibulorum tabernaculi et familiae eorum
per vices castrorum Domini custodientes introitum 20 Finees autem filius Eleazar erat dux eorum
coram Domino 21 porro Zaccharias filius Mosollamia ianitor portae tabernaculi testimonii 22 omnes
hii electi in ostiarios per portas ducenti duodecim et descripti in villis propriis quos constituerunt
David et Samuhel videns in fide sua 23 tam ipsos quam filios eorum in ostiis domus Domini et in
tabernaculo vicibus suis 24 per quattuor ventos erant ostiarii id est ad orientem et ad occidentem
ad aquilonem et ad austrum 25 fratres autem eorum in viculis morabantur et veniebant in sabbatis

suis de tempore usque ad tempus 26 his quattuor Levitis creditus erat omnis numerus ianitorum et
erant super exedras et thesauros domus Domini 27 per gyrum quoque templi Domini morabantur
in custodiis suis ut cum tempus fuisset ipsi mane aperirent fores 28 de horum grege erant et super
vasa ministerii ad numerum enim et inferebantur vasa et efferebantur 29 de ipsis et qui credita
habebant utensilia sanctuarii praeerant similae et vino et oleo et turi et aromatibus 30 filii autem
sacerdotum unguenta ex aromatibus conficiebant 31 et Matthathias Levites primogenitus Sellum
Coritae praefectus erat eorum quae in sartagine frigebantur 32 porro de filiis Caath fratribus eorum
super panes erant propositionis ut semper novos per singula sabbata praepararent 33 hii sunt principes
cantorum per familias Levitarum qui in exedris morabantur ita ut die et nocte iugiter suo ministerio
deservirent 34 capita Levitarum per familias suas principes manserunt in Hierusalem 35 in Gabaon
autem commorati sunt pater Gabaon Iaihel et nomen uxoris eius Maacha 36 filius primogenitus
eius Abdon et Sur et Cis et Baal et Ner et Nadab 37 Gedor quoque et Ahio et Zaccharias et Macelloth
38 porro Macelloth genuit Semmaam isti habitaverunt e regione fratrum suorum in Hierusalem cum
fratribus suis 39 Ner autem genuit Cis et Cis genuit Saul et Saul genuit Ionathan et Melchisuae et
Abinadab et Esbaal 40 filius autem Ionathan Meribbaal et Meribbaal genuit Micha 41 porro filii
Micha Phiton et Malech et Thara 42 Ahaz autem genuit Iara et Iara genuit Alamath et Azmoth et
Zamri et Zamri genuit Mosa 43 Mosa vero genuit Baana cuius filius Raphaia genuit Elasa de quo
ortus est Esel 44 porro Esel sex filios habuit his nominibus Ezricam Bochru Ismahel Saria Obdia
Anan hii filii Esel

Chapter 10

1 Philisthim autem pugnabant contra Israhel fugeruntque viri Israhel Palestinos et ceciderunt
vulnerati in monte Gelboe 2 cumque adpropinquassent Philisthei persequentes Saul et filios eius
percusserunt Ionathan et Abinadab et Melchisuae filios Saul 3 et adgravatum est proelium contra
Saul inveneruntque eum sagittarii et vulneraverunt iaculis 4 et dixit Saul ad armigerum suum evagina

gladium tuum et interfice me ne forte veniant incircumcisi isti et inludant mihi noluit autem armiger
eius hoc facere timore perterritus arripuit igitur Saul ensem et inruit in eum 5 quod cum vidisset
armiger eius videlicet mortuum esse Saul inruit etiam ipse in gladium suum et mortuus est 6 interiit
ergo Saul et tres filii eius et omnis domus illius pariter concidit 7 quod cum vidissent viri Israhel
qui habitabant in campestribus fugerunt et Saul ac filiis eius mortuis dereliquerunt urbes suas et
huc illucque dispersi sunt veneruntque Philisthim et habitaverunt in eis 8 die igitur altero detrahentes
Philisthim spolia caesorum invenerunt Saul et filios eius iacentes in monte Gelboe 9 cumque
spoliassent eum et amputassent caput armisque nudassent miserunt in terram suam ut circumferretur
et ostenderetur idolorum templis et populis 10 arma autem eius consecraverunt in fano dei sui et
caput adfixerunt in templo Dagon 11 hoc cum audissent viri Iabesgalaad omnia scilicet quae
Philisthim fecerunt super Saul 12 consurrexerunt singuli virorum fortium et tulerunt cadavera Saul
et filiorum eius adtuleruntque ea in Iabes et sepelierunt ossa eorum subter quercum quae erat in
Iabes et ieiunaverunt septem diebus 13 mortuus est ergo Saul propter iniquitates suas eo quod
praevaricatus sit mandatum Domini quod praeceperat et non custodierit illud sed insuper etiam
pythonissam consuluerit 14 nec speraverit in Domino propter quod et interfecit eum et transtulit
regnum eius ad David filium Isai

Chapter 11

1 congregatus est igitur omnis Israhel ad David in Hebron dicens os tuum sumus et caro tua
2 heri quoque et nudius tertius cum adhuc regnaret Saul tu eras qui educebas et introducebas Israhel
tibi enim dixit Dominus Deus tuus tu pasces populum meum Israhel et tu eris princeps super eum
3 venerunt ergo omnes maiores natu Israhel ad regem in Hebron et iniit David cum eis foedus coram
Domino unxeruntque eum regem super Israhel iuxta sermonem Domini quem locutus est in manu
Samuhel 4 abiit quoque David et omnis Israhel in Hierusalem haec est Iebus ubi erant Iebusei
habitatores terrae 5 dixeruntque qui habitabant in Iebus ad David non ingredieris huc porro David
cepit arcem Sion quae est civitas David 6 dixitque omnis qui percusserit Iebuseum in primis erit
princeps et dux ascendit igitur primus Ioab filius Sarviae et factus est princeps 7 habitavit autem

David in arce et idcirco appellata est civitas David 8 aedificavitque urbem in circuitu a Mello usque
ad gyrum Ioab autem reliqua urbis extruxit 9 proficiebatque David vadens et crescens et Dominus
exercituum erat cum eo 10 hii principes virorum fortium David qui adiuverunt eum ut rex fieret
super omnem Israhel iuxta verbum Domini quod locutus est ad Israhel 11 et iste numerus robustorum
David Iesbaam filius Achamoni princeps inter triginta iste levavit hastam suam super trecentos
vulneratos una vice 12 et post eum Eleazar filius patrui eius Ahoites qui erat inter tres potentes
13 iste fuit cum David in Aphesdommim quando Philisthim congregati sunt ad locum illum in
proelium et erat ager regionis illius plenus hordeo fugeratque populus a facie Philisthinorum 14 hic
stetit in medio agri et defendit eum cumque percussisset Philistheos dedit Dominus salutem magnam
populo suo 15 descenderunt autem tres de triginta principibus ad petram in qua erat David ad
speluncam Odollam quando Philisthim fuerant castrametati in valle Raphaim 16 porro David erat
in praesidio et statio Philisthinorum in Bethleem 17 desideravit igitur David et dixit o si quis daret
mihi aquam de cisterna Bethleem quae est in porta 18 tres ergo isti per media castra Philisthinorum
perrexerunt et hauserunt aquam de cisterna Bethleem quae erat in porta et adtulerunt ad David ut
biberet qui noluit sed magis libavit illam Domino 19 dicens absit ut in conspectu Dei mei hoc faciam
et sanguinem virorum istorum bibam quia in periculo animarum suarum adtulerunt mihi aquam et
ob hanc causam noluit bibere haec fecerunt tres robustissimi 20 Abisai quoque frater Ioab ipse erat
princeps trium et ipse levavit hastam suam contra trecentos vulneratos et ipse erat inter tres
nominatissimus 21 inter tres secundos inclitus et princeps eorum verumtamen usque ad tres primos
non pervenerat 22 Banaia filius Ioiadae viri robustissimi qui multa opera perpetrarat de Capsehel
ipse percussit duos Arihel Moab et ipse descendit et interfecit leonem in media cisterna tempore
nivis 23 et ipse percussit virum aegyptium cuius statura erat quinque cubitorum et habebat lanceam
ut liciatorium texentium descendit ergo ad eum cum virga et rapuit hastam quam tenebat manu et
interfecit eum hasta sua 24 haec fecit Banaia filius Ioiada qui erat inter tres robustos nominatissimus
25 inter triginta primus verumtamen ad tres usque non pervenerat posuit autem eum David ad
auriculam suam 26 porro fortissimi in exercitu Asahel frater Ioab et Eleanan filius patrui eius de
Bethleem 27 Semmoth Arorites Helles Phallonites 28 Iras filius Acces Thecuites Abiezer
Anathothites 29 Sobbochai Asothites Ilai Ahoites 30 Marai Netophathites Heled filius Baana

Netophathites 31 Ethai filius Ribai de Gabaath filiorum Beniamin Banaia Pharathonites 32 Uri de
torrente Gaas Abial Arabathites Azmoth Bauramites Eliaba Salabonites 33 filii Asom Gezonites
Ionathan filius Sega Ararites 34 Ahiam filius Sachar Ararites 35 Eliphal filius Ur 36 Apher
Mechurathites Ahia Phellonites 37 Asrai Carmelites Noorai filius Azbi 38 Iohel frater Nathan
Mabar filius Agarai 39 Sellec Ammonites Noorai Berothites armiger Ioab filii Sarviae 40 Iras
Iethreus Gareb Iethreus 41 Urias Ettheus Zabad filius Ooli 42 Adina filius Seza Rubenites princeps
Rubenitarum et cum eo triginta 43 Hanan filius Maacha et Iosaphat Mathanites 44 Ozias
Astharothites Semma et Iaihel filii Hotam Aroerites 45 Iedihel filius Samri et Ioha frater eius
Thosaites 46 Elihel Maumites et Ieribai et Iosaia filii Elnaem et Iethma Moabites Elihel et Obed
et Iasihel de Masobia

Chapter 12

1 hii quoque venerunt ad David in Siceleg cum adhuc fugeret Saul filium Cis qui erant fortissimi
et egregii pugnatores 2 tendentes arcum et utraque manu fundis saxa iacientes et dirigentes sagittas
de fratribus Saul ex Beniamin 3 princeps Ahiezer et Ioas filii Sammaa Gabathites et Iazihel et
Phallet filii Azmoth et Baracha et Ieu Anathothites 4 Samaias quoque Gabaonites fortissimus inter
triginta et super triginta Hieremias et Iezihel et Iohanan et Iezbad Gaderothites 5 Eluzai et Ierimuth
et Baalia et Samaria et Saphatia Aruphites 6 Helcana et Iesia et Azrahel et Ioezer et Iesbaam de
Careim 7 Ioeela quoque et Zabadia filii Ieroam de Gedor 8 sed et de Gaddi transfugerunt ad David
cum lateret in deserto viri robustissimi et pugnatores optimi tenentes clypeum et hastam facies
eorum quasi facies leonis et veloces quasi capreae in montibus 9 Ezer princeps Obdias secundus
Eliab tertius 10 Masmana quartus Hieremias quintus 11 Hetthi sextus Helihel septimus 12 Iohanan
octavus Helzebad nonus 13 Hieremias decimus Bachannai undecimus 14 hii de filiis Gad principes
exercitus novissimus centum militibus praeerat et maximus mille 15 isti sunt qui transierunt Iordanem
mense primo quando inundare consuevit super ripas suas et omnes fugaverunt qui morabantur in

vallibus ad orientalem plagam et occidentalem 16 venerunt autem et de Beniamin et de Iuda ad
praesidium in quo morabatur David 17 egressusque est David obviam eis et ait si pacifice venistis
ad me ut auxiliemini mihi cor meum iungatur vobis si autem insidiamini mihi pro adversariis meis
cum ego iniquitatem in manibus non habeam videat Deus patrum nostrorum et iudicet 18 spiritus
vero induit Amessai principem inter triginta et ait tui sumus o David et tecum fili Isai pax pax tibi
et pax adiutoribus tuis te enim adiuvat Deus tuus suscepit ergo eos David et constituit principes
turmae 19 porro de Manasse transfugerunt ad David quando veniebat cum Philisthim adversum
Saul ut pugnaret et non dimicavit cum eis quia inito consilio remiserunt eum principes Philisthinorum
dicentes periculo capitis nostri revertetur ad dominum suum Saul 20 quando igitur reversus est in
Siceleg transfugerunt ad eum de Manasse Ednas et Iozabad et Iedihel et Michahel et Iozabad et
Heliu et Salathi principes milium in Manasse 21 hii praebuerunt auxilium David adversum
latrunculos omnes enim erant viri fortissimi et facti sunt principes in exercitu 22 sed et per singulos
dies veniebant ad David ad auxiliandum ei usque dum fieret grandis numerus quasi exercitus Dei
23 iste quoque est numerus principum exercitus qui venerunt ad David cum esset in Hebron ut
transferrent regnum Saul ad eum iuxta verbum Domini 24 filii Iuda portantes clypeum et hastam
sex milia octingenti expediti ad proelium 25 de filiis Symeon virorum fortissimorum ad pugnandum
septem milia centum 26 de filiis Levi quattuor milia sescenti 27 Ioiada quoque princeps de stirpe
Aaron et cum eo tria milia septingenti 28 Sadoc etiam puer egregiae indolis et domus patris eius
principes viginti duo 29 de filiis autem Beniamin fratribus Saul tria milia magna enim pars eorum
adhuc sequebatur domum Saul 30 porro de filiis Ephraim viginti milia octingenti fortissimi robore
viri nominati in cognationibus suis 31 et ex dimidia parte tribus Manasse decem et octo milia singuli
per nomina sua venerunt ut constituerent regem David 32 de filiis quoque Isachar viri eruditi qui
norant singula tempora ad praecipiendum quid facere deberet Israhel principes ducenti omnis autem
reliqua tribus eorum consilium sequebatur 33 porro de Zabulon qui egrediebantur ad proelium et
stabant in acie instructi armis bellicis quinquaginta milia venerunt in auxilium non in corde duplici
34 et de Nepthali principes mille et cum eis instructa clypeo et hasta triginta septem milia 35 de
Dan etiam praeparata ad proelium viginti octo milia sescentorum 36 et de Aser egredientes ad
pugnam et in acie provocantes quadraginta milia 37 trans Iordanem autem de filiis Ruben et Gad

38
et dimidia parte tribus Manasse instructa armis bellicis centum viginti milia omnes isti viri
bellatores et expediti ad pugnandum corde perfecto venerunt in Hebron ut constituerent regem
David super universum Israhel sed et omnes reliqui ex Israhel uno corde erant ut rex fieret David
39
fueruntque ibi apud David tribus diebus comedentes et bibentes praeparaverunt enim eis fratres
40
sui sed et qui iuxta eos erant usque ad Isachar et Zabulon et Nepthalim adferebant panes in asinis
et camelis et mulis et bubus ad vescendum farinam palatas uvam passam vinum oleum boves arietes
ad omnem copiam gaudium quippe erat in Israhel

Chapter 13

1
iniit autem consilium David cum tribunis et centurionibus et universis principibus 2 et ait ad
omnem coetum Israhel si placet vobis et a Domino Deo nostro egreditur sermo quem loquor mittamus
ad fratres nostros reliquos in universas regiones Israhel et ad sacerdotes et Levitas qui habitant in
3
suburbanis urbium ut congregentur ad nos et reducamus arcam Dei nostri ad nos non enim
4
requisivimus eam in diebus Saul et respondit universa multitudo ut ita fieret placuerat enim sermo
5
omni populo congregavit ergo David cunctum Israhel a Sior Aegypti usque dum ingrediaris Emath
6
ut adduceret arcam Dei de Cariathiarim et ascendit David et omnis vir Israhel ad collem
Cariathiarim quae est in Iuda ut adferrent inde arcam Dei Domini sedentis super cherubin ubi
7
invocatum est nomen eius inposueruntque arcam Dei super plaustrum novum de domo Aminadab
8
Oza autem et fratres eius minabant plaustrum porro David et universus Israhel ludebant coram
9
Deo omni virtute in canticis et in citharis et psalteriis et tympanis et cymbalis et tubis cum autem
pervenissent ad aream Chidon tetendit Oza manum suam ut sustentaret arcam bos quippe lasciviens
10
paululum inclinaverat eam iratus est itaque Dominus contra Ozam et percussit eum eo quod
11
contigisset arcam et mortuus est ibi coram Deo contristatusque David eo quod divisisset Dominus
12
Ozam vocavit locum illum Divisio Oza usque in praesentem diem et timuit Deum tunc temporis
13
dicens quomodo possum ad me introducere arcam Dei et ob hanc causam non eam adduxit ad
14
se hoc est in civitatem David sed avertit in domum Obededom Getthei mansit ergo arca Dei in
domo Obededom tribus mensibus et benedixit Dominus domui eius et omnibus quae habebat

Chapter 14

1 misit quoque Hiram rex Tyri nuntios ad David et ligna cedrina et artifices parietum lignorumque
ut aedificarent ei domum 2 cognovitque David eo quod confirmasset eum Dominus in regem super
Israhel et sublevatum esset regnum suum super populum eius Israhel 3 accepit quoque David alias
uxores in Hierusalem genuitque filios et filias 4 et haec nomina eorum qui nati sunt ei in Hierusalem
Sammu et Sobab Nathan et Salomon 5 Iebar et Helisu et Eliphaleth 6 Noga quoque et Napheg et
Iaphiae 7 Elisama et Baliada et Eliphaleth 8 audientes autem Philisthim eo quod unctus esset David
in regem super universum Israhel ascenderunt omnes ut quaererent eum quod cum audisset David
egressus est obviam eis 9 porro Philisthim venientes diffusi sunt in valle Raphaim 10 consuluitque
David Deum dicens si ascendam ad Philistheos si trades eos in manu mea et dixit ei Dominus
ascende et tradam eos in manu tua 11 cumque illi ascendissent in Baalpharasim percussit eos ibi
David et dixit divisit Deus inimicos meos per manum meam sicuti dividuntur aquae et idcirco
vocatum est nomen loci illius Baalpharasim 12 dereliqueruntque ibi deos suos quos David iussit
exuri 13 alia etiam vice Philisthim inruerunt et diffusi sunt in valle 14 consuluitque rursum David
Deum et dixit ei Deus non ascendas post eos recede ab eis et venies contra illos ex adverso pirorum
15 cumque audieris sonitum gradientis in cacumine pirorum tunc egredieris ad bellum egressus est
enim Deus ante te ut percutiat castra Philisthim 16 fecit ergo David sicut praeceperat ei Deus et
percussit castra Philisthinorum de Gabaon usque Gazera 17 divulgatumque est nomen David in
universis regionibus et Dominus dedit pavorem eius super omnes gentes

Chapter 15

1 fecit quoque sibi domos in civitate David et aedificavit locum arcae Dei tetenditque ei
tabernaculum 2 tunc dixit David inlicitum est ut a quocumque portetur arca Dei nisi a Levitis quos
elegit Dominus ad portandum eam et ad ministrandum sibi usque in aeternum 3 congregavitque
universum Israhel in Hierusalem ut adferretur arca Dei in locum suum quem praeparaverat ei
4 necnon et filios Aaron et Levitas 5 de filiis Caath Urihel princeps fuit et fratres eius centum viginti

6 de filiis Merari Asaia princeps et fratres eius ducenti viginti 7 de filiis Gersom Iohel princeps et
fratres eius centum triginta 8 de filiis Elisaphan Semeias princeps et fratres eius ducenti 9 de filiis
Hebron Elihel princeps et fratres eius octoginta 10 de filiis Ozihel Aminadab princeps et fratres
eius centum duodecim 11 vocavitque David Sadoc et Abiathar sacerdotes et Levitas Urihel Asaiam
Iohel Semeiam Elihel et Aminadab 12 et dixit ad eos vos qui estis principes familiarum leviticarum
sanctificamini cum fratribus vestris et adferte arcam Domini Dei Israhel ad locum qui ei praeparatus
est 13 ne ut a principio quia non eratis praesentes percussit nos Dominus sic et nunc fiat inlicitum
quid nobis agentibus 14 sanctificati sunt ergo sacerdotes et Levitae ut portarent arcam Domini Dei
Israhel 15 et tulerunt filii Levi arcam Dei sicut praeceperat Moses iuxta verbum Domini umeris
suis in vectibus 16 dixit quoque David principibus Levitarum ut constituerent de fratribus suis
cantores in organis musicorum nablis videlicet et lyris et cymbalis ut resonaret in excelsum sonitus
laetitiae 17 constitueruntque Levitas Heman filium Iohel et de fratribus eius Asaph filium Barachiae
de filiis vero Merari fratribus eorum Ethan filium Casaiae 18 et cum eis fratres eorum in secundo
ordine Zacchariam et Ben et Iazihel et Semiramoth et Iahihel et Ani Eliab et Banaiam et Maasiam
et Matthathiam et Eliphalu et Macheniam et Obededom et Ieihel ianitores 19 porro cantores Heman
Asaph et Ethan in cymbalis aeneis concrepantes 20 Zaccharias autem et Ozihel et Semiramoth et
Iahihel et Ani et Eliab et Maasias et Banaias in nablis arcana cantabant 21 porro Matthathias et
Eliphalu et Machenias et Obededom et Ieihel et Ozaziu in citharis pro octava canebant epinikion
22 Chonenias autem princeps Levitarum prophetiae praeerat ad praecinendam melodiam erat quippe
valde sapiens 23 et Barachias et Helcana ianitores arcae 24 porro Sebenias et Iosaphat et Nathanahel
et Amasai et Zaccharias et Banaias et Eliezer sacerdotes clangebant tubis coram arca Dei et
Obededom et Ahias erant ianitores arcae 25 igitur David et maiores natu Israhel et tribuni ierunt
ad deportandam arcam foederis Domini de domo Obededom cum laetitia 26 cumque adiuvisset
Deus Levitas qui portabant arcam foederis Domini immolabantur septem tauri et septem arietes
27 porro David erat indutus stola byssina et universi Levitae qui portabant arcam cantoresque et
Chonenias princeps prophetiae inter cantores David autem indutus erat etiam ephod lineo
28 universusque Israhel deducebant arcam foederis Domini in iubilo et sonitu bucinae et tubis et
cymbalis et nablis et citharis concrepantes 29 cumque pervenisset arca foederis Domini usque ad

civitatem David Michol filia Saul prospiciens per fenestram vidit regem David saltantem atque ludentem et despexit eum in corde suo

Chapter 16

1 adtulerunt igitur arcam Dei et constituerunt eam in medio tabernaculi quod tetenderat ei David
et obtulerunt holocausta et pacifica coram Deo 2 cumque conplesset David offerens holocausta et
pacifica benedixit populo in nomine Domini 3 et divisit universis per singulos a viro usque ad
mulierem tortam panis et partem assae carnis bubulae et frixam oleo similam 4 constituitque coram
arca Domini de Levitis qui ministrarent et recordarentur operum eius et glorificarent atque laudarent
Dominum Deum Israhel 5 Asaph principem et secundum eius Zacchariam porro Iahihel et
Semiramoth et Ieihel et Matthathiam et Eliab et Banaiam et Obededom et Ieihel super organa
psalterii et lyras Asaph autem ut cymbalis personaret 6 Banaiam vero et Azihel sacerdotes canere
tuba iugiter coram arca foederis Domini 7 in illo die fecit David principem ad confitendum Domino
Asaph et fratres eius 8 confitemini Domino invocate nomen eius notas facite in populis adinventiones
illius 9 canite ei et psallite et narrate omnia mirabilia eius 10 laudate nomen sanctum eius laetetur
cor quaerentium Dominum 11 quaerite Dominum et virtutem eius quaerite faciem eius semper
12 recordamini mirabilium eius quae fecit signorum illius et iudiciorum oris eius 13 semen Israhel
servi eius filii Iacob electi illius 14 ipse Dominus Deus noster in universa terra iudicia eius
15 recordamini in sempiternum pacti eius sermonis quem praecepit in mille generationes 16 quem
pepigit cum Abraham et iuramenti illius cum Isaac 17 et constituit illud Iacob in praeceptum et
Israhel in pactum sempiternum 18 dicens tibi dabo terram Chanaan funiculum hereditatis vestrae
19 cum essent pauci numero parvi et coloni eius 20 et transierunt de gente in gentem et de regno
ad populum alterum 21 non dimisit quemquam calumniari eos sed increpuit pro eis reges 22 nolite
tangere christos meos et in prophetis meis nolite malignari 23 canite Domino omnis terra adnuntiate
ex die in diem salutare eius 24 narrate in gentibus gloriam eius in cunctis populis mirabilia illius
25 quia magnus Dominus et laudabilis nimis et horribilis super omnes deos 26 omnes enim dii

populorum idola Dominus autem caelos fecit 27 confessio et magnificentia coram eo fortitudo et
gaudium in loco eius 28 adferte Domino familiae populorum adferte Domino gloriam et imperium
29 date Domino gloriam nomini eius levate sacrificium et venite in conspectu eius et adorate
Dominum in decore sancto 30 commoveatur a facie illius omnis terra ipse enim fundavit orbem
inmobilem 31 laetentur caeli et exultet terra et dicant in nationibus Dominus regnavit 32 tonet mare
et plenitudo eius exultent agri et omnia quae in eis sunt 33 tunc laudabunt ligna saltus coram Domino
quia venit iudicare terram 34 confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia
eius 35 et dicite salva nos Deus salvator noster et congrega nos et erue de gentibus ut confiteamur
nomini sancto tuo et exultemus in carminibus tuis 36 benedictus Dominus Deus Israhel ab aeterno
usque in aeternum et dicat omnis populus amen et hymnus Domino 37 dereliquit itaque ibi coram
arca foederis Domini Asaph et fratres eius ut ministrarent in conspectu arcae iugiter per singulos
dies et vices suas 38 porro Obededom et fratres eius sexaginta octo et Obededom filium Idithun et
Osa constituit ianitores 39 Sadoc autem sacerdotem et fratres illius sacerdotes coram tabernaculo
Domini in excelso quod erat in Gabaon 40 ut offerrent holocausta Domino super altare
holocaustomatis iugiter mane et vespere iuxta omnia quae scripta sunt in lege Domini quam praecepit
Israheli 41 et post eum Heman et Idithun et reliquos electos unumquemque vocabulo suo ad
confitendum Domino quoniam in aeternum misericordia eius 42 Heman quoque et Idithun canentes
tuba et quatientes cymbala et omnia musicorum organa ad canendum Deo filios autem Idithun fecit
esse portarios 43 reversusque est omnis populus in domum suam et David ut benediceret etiam
domui suae

Chapter 17

1 cum autem habitaret David in domo sua dixit ad Nathan prophetam ecce ego habito in domo
cedrina arca autem foederis Domini sub pellibus est 2 et ait Nathan ad David omnia quae in corde
tuo sunt fac Deus enim tecum est 3 igitur nocte illa factus est sermo Dei ad Nathan dicens 4 vade
et loquere David servo meo haec dicit Dominus non aedificabis tu mihi domum ad habitandum

5
neque enim mansi in domo ex eo tempore quo eduxi Israhel usque ad hanc diem sed fui semper
mutans loca tabernaculi et in tentorio 6 manens cum omni Israhel numquid locutus sum saltim uni
iudicum Israhel quibus praeceperam ut pascerent populum meum et dixi quare non aedificastis
mihi domum cedrinam 7 nunc itaque sic loqueris ad servum meum David haec dicit Dominus
exercituum ego tuli te cum in pascuis sequereris gregem ut esses dux populi mei Israhel 8 et fui
tecum quocumque perrexisti et interfeci omnes inimicos tuos coram te fecique tibi nomen quasi
unius magnorum qui celebrantur in terra 9 et dedi locum populo meo Israhel plantabitur et habitabit
in eo et ultra non commovebitur nec filii iniquitatis adterent eos sicut a principio 10 ex diebus
quibus dedi iudices populo meo Israhel et humiliavi universos inimicos tuos adnuntio ergo tibi
quod aedificaturus sit domum tibi Dominus 11 cumque impleveris dies tuos ut vadas ad patres tuos
suscitabo semen tuum post te quod erit de filiis tuis et stabiliam regnum eius 12 ipse aedificabit
mihi domum et firmabo solium eius usque in aeternum 13 ego ero ei in patrem et ipse erit mihi in
filium et misericordiam meam non auferam ab eo sicut abstuli ab eo qui ante te fuit 14 et statuam
eum in domo mea et in regno meo usque in sempiternum et thronus eius erit firmissimus in
perpetuum 15 iuxta omnia verba haec et iuxta universam visionem istam sic locutus est Nathan ad
David 16 cumque venisset rex David et sedisset coram Domino dixit quis ego sum Domine Deus
et quae domus mea ut praestares mihi talia 17 sed et hoc parum visum est in conspectu tuo ideoque
locutus es super domum servi tui etiam in futurum et fecisti me spectabilem super omnes homines
Domine Deus meus 18 quid ultra addere potest David cum ita glorificaveris servum tuum et
cognoveris eum 19 Domine propter famulum tuum iuxta cor tuum fecisti omnem magnificentiam
hanc et nota esse voluisti universa magnalia 20 Domine non est similis tui et non est alius deus
absque te ex omnibus quos audivimus auribus nostris 21 quis autem est alius ut populus tuus Israhel
gens una in terra ad quam perrexit Deus ut liberaret et faceret populum sibi et magnitudine sua
atque terroribus eiceret nationes a facie eius quem de Aegypto liberarat 22 et posuisti populum
tuum Israhel tibi in populum usque in aeternum et tu Domine factus es Deus eius 23 nunc igitur
Domine sermo quem locutus es famulo tuo et super domum eius confirmetur in perpetuum et fac
sicut locutus es 24 permaneatque et magnificetur nomen tuum usque in sempiternum et dicatur
Dominus exercituum Deus Israhel et domus David servi eius permanens coram eo 25 tu enim

Domine Deus meus revelasti auriculam servi tui ut aedificares ei domum et idcirco invenit servus
tuus fiduciam ut oret coram te [26] nunc ergo Domine tu es Deus et locutus es ad servum tuum tanta
beneficia [27] et coepisti benedicere domui servi tui ut sit semper coram te te enim Domine benedicente
benedicta erit in perpetuum

Chapter 18

[1] factum est autem post haec ut percuteret David Philisthim et humiliaret eos et tolleret Geth et
filias eius de manu Philisthim [2] percuteretque Moab et fierent Moabitae servi David offerentes ei
munera [3] eo tempore percussit David etiam Adadezer regem Suba regionis Emath quando perrexit
ut dilataret imperium suum usque ad flumen Eufraten [4] cepit ergo David mille quadrigas eius et
septem milia equites ac viginti milia virorum peditum subnervavitque omnes equos curruum exceptis
centum quadrigis quas reservavit sibi [5] supervenit autem et Syrus damascenus ut auxilium praeberet
Adadezer regi Suba sed et huius percussit David viginti duo milia virorum [6] et posuit milites in
Damasco ut Syria quoque serviret sibi et offerret munera adiuvitque eum Dominus in cunctis ad
quae perrexerat [7] tulit quoque David faretras aureas quas habuerant servi Adadezer et adtulit eas
in Hierusalem [8] necnon de Thebath et Chun urbibus Adadezer aeris plurimum de quo fecit Salomon
mare aeneum et columnas et vasa aenea [9] quod cum audisset Thou rex Emath percussisse videlicet
David omnem exercitum Adadezer regis Suba [10] misit Aduram filium suum ad regem David ut
postularet ab eo pacem et congratularetur ei eo quod expugnasset et percussisset Adadezer
adversarius quippe Thou erat Adadezer [11] sed et omnia vasa aurea et argentea et aenea consecravit
rex David Domino cum argento et auro quod tulerat ex universis gentibus tam de Idumea et Moab
et filiis Ammon quam de Philisthim et Amalech [12] Abisai vero filius Sarviae percussit Edom in
valle Salinarum decem et octo milia [13] et constituit in Edom praesidium ut serviret Idumea David
salvavitque Dominus David in cunctis ad quae perrexerat [14] regnavit ergo David super universum
Israhel et faciebat iudicium atque iustitiam cuncto populo suo [15] porro Ioab filius Sarviae erat super
exercitum et Iosaphat filius Ahilud a commentariis [16] Sadoc autem filius Ahitob et Ahimelech

filius Abiathar sacerdotes et Susa scriba 17 Banaias vero filius Ioiada super legiones Cherethi et
Felethi porro filii David primi ad manum regis

Chapter 19

1 accidit autem ut moreretur Naas rex filiorum Ammon et regnaret filius eius pro eo 2 dixitque
David faciam misericordiam cum Hanon filio Naas praestitit enim pater eius mihi gratiam misitque
David nuntios ad consolandum eum super morte patris sui qui cum pervenissent in terram filiorum
Ammon ut consolarentur Hanon 3 dixerunt principes filiorum Ammon ad Hanon tu forsitan putas
quod David honoris causa in patrem tuum miserit qui consolentur te nec animadvertis quod ut
explorent et investigent et scrutentur terram tuam venerint ad te servi eius 4 igitur Hanon pueros
David decalvavit et rasit et praecidit tunicas eorum a natibus usque ad pedes et dimisit eos 5 qui
cum abissent et hoc mandassent David misit in occursum eorum grandem enim contumeliam
sustinuerant et praecepit ut manerent in Hiericho donec cresceret barba eorum et tunc reverterentur
6 videntes autem filii Ammon quod iniuriam fecissent David tam Hanon quam reliquus populus
miserunt mille talenta argenti ut conducerent sibi de Mesopotamia et de Syria Macha et de Suba
currus et equites 7 conduxeruntque triginta duo milia curruum et regem Macha cum populo eius
qui cum venissent castrametati sunt e regione Medaba filii quoque Ammon congregati de urbibus
suis venerunt ad bellum 8 quod cum audisset David misit Ioab et omnem exercitum virorum fortium
9 egressique filii Ammon direxerunt aciem iuxta portam civitatis reges autem qui ad auxilium
venerant separatim in agro steterunt 10 igitur Ioab intellegens bellum et ex adverso et post tergum
contra se fieri elegit viros fortissimos de universo Israhel et perrexit contra Syrum 11 reliquam
autem partem populi dedit sub manu Abisai fratris sui et perrexerunt contra filios Ammon 12 dixitque
si vicerit me Syrus auxilio eris mihi sin autem superaverint te filii Ammon ero tibi in praesidium
13 confortare et agamus viriliter pro populo nostro et pro urbibus Dei nostri Dominus autem quod
in conspectu suo bonum est faciet 14 perrexit ergo Ioab et populus qui cum eo erat contra Syrum
ad proelium et fugavit eos 15 porro filii Ammon videntes quod fugisset Syrus ipsi quoque fugerunt
Abisai fratrem eius et ingressi sunt civitatem reversusque est etiam Ioab in Hierusalem 16 videns
autem Syrus quod cecidisset coram Israhel misit nuntios et adduxit Syrum qui erat trans Fluvium

Sophach autem princeps militiae Adadezer erat dux eorum 17 quod cum nuntiatum esset David
congregavit universum Israhel et transivit Iordanem inruitque in eos et direxit ex adverso aciem
illis contra pugnantibus 18 fugit autem Syrus Israhel et interfecit David de Syris septem milia
curruum et quadraginta milia peditum et Sophach exercitus principem 19 videntes autem servi
Adadezer se ab Israhel esse superatos transfugerunt ad David et servierunt ei noluitque ultra Syria
auxilium praebere filiis Ammon

Chapter 20

1 factum est autem post anni circulum eo tempore quo solent reges ad bella procedere congregavit
Ioab exercitum et robur militiae et vastavit terram filiorum Ammon perrexitque et obsedit Rabba
porro David manebat in Hierusalem quando Ioab percussit Rabba et destruxit eam 2 tulit autem
David coronam Melchom de capite eius et invenit in ea auri pondo talentum et pretiosissimas
gemmas fecitque sibi inde diadema manubias quoque urbis plurimas tulit 3 populum autem qui
erat in ea eduxit et fecit super eos tribulas et trahas et ferrata carpenta transire ita ut dissicarentur
et contererentur sic fecit David cunctis urbibus filiorum Ammon et reversus est cum omni populo
suo in Hierusalem 4 post haec initum est bellum in Gazer adversus Philistheos in quo percussit
Sobbochai Usathites Saphai de genere Raphaim et humiliavit eos 5 aliud quoque bellum gestum
est adversum Philistheos in quo percussit Adeodatus filius Saltus Lehemites fratrem Goliath Getthei
cuius hastae lignum erat quasi liciatorium texentium 6 sed et aliud bellum accidit in Geth in quo
fuit homo longissimus habens digitos senos id est simul viginti quattuor qui et ipse de Rapha fuerat
stirpe generatus 7 hic blasphemavit Israhel et percussit eum Ionathan filius Sammaa fratris David
hii sunt filii Rapha in Geth qui ceciderunt in manu David et servorum eius

Chapter 21

1 consurrexit autem Satan contra Israhel et incitavit David ut numeraret Israhel 2 dixitque David
ad Ioab et ad principes populi ite et numerate Israhel a Bersabee usque Dan et adferte mihi numerum
ut sciam 3 responditque Ioab augeat Dominus populum suum centuplum quam sunt nonne domine
mi rex omnes servi tui sunt quare hoc quaerit dominus meus quod in peccatum reputetur Israheli

4 sed sermo regis magis praevaluit egressusque est Ioab et circuivit universum Israhel et reversus
est Hierusalem 5 deditque David numerum eorum quos circumierat et inventus est omnis Israhel
numerus mille milia et centum milia virorum educentium gladium de Iuda autem trecenta septuaginta
milia bellatorum 6 nam Levi et Beniamin non numeravit eo quod invitus exsequeretur regis imperium
7 displicuit autem Deo quod iussum erat et percussit Israhel 8 dixitque David ad Deum peccavi
nimis ut hoc facerem obsecro aufer iniquitatem servi tui quia insipienter egi 9 et locutus est Dominus
ad Gad videntem David dicens 10 vade et loquere ad David et dic haec dicit Dominus trium tibi
optionem do unum quod volueris elige et faciam tibi 11 cumque venisset Gad ad David dixit ei
haec dicit Dominus elige quod volueris 12 aut tribus annis pestilentiam aut tribus mensibus fugere
te hostes tuos et gladium eorum non posse evadere aut tribus diebus gladium Domini et mortem
versari in terra et angelum Domini interficere in universis finibus Israhel nunc igitur vide quid
respondeam ei qui misit me 13 et dixit David ad Gad ex omni parte me angustiae premunt sed
melius mihi est ut incidam in manus Domini quia multae sunt miserationes eius quam in manus
hominum 14 misit ergo Dominus pestilentiam in Israhel et ceciderunt de Israhel septuaginta milia
virorum 15 misit quoque angelum in Hierusalem ut percuteret eam cumque percuteretur vidit
Dominus et misertus est super magnitudinem mali et imperavit angelo qui percutiebat sufficit iam
cesset manus tua porro angelus Domini stabat iuxta aream Ornan Iebusei 16 levansque David oculos
suos vidit angelum Domini stantem inter terram et caelum et evaginatum gladium in manu eius et
versum contra Hierusalem et ceciderunt tam ipse quam maiores natu vestiti ciliciis et proni in terram
17 dixitque David ad Deum nonne ego sum qui iussi ut numeraretur populus ego qui peccavi ego
qui malum feci iste grex quid commeruit Domine Deus meus vertatur obsecro manus tua in me et
in domum patris mei populus autem tuus non percutiatur 18 angelus autem Domini praecepit Gad
ut diceret David et ascenderet extrueretque altare Domino Deo in area Ornan Iebusei 19 ascendit
ergo David iuxta sermonem Gad quem locutus fuerat ex nomine Domini 20 porro Ornan cum
suspexisset et vidisset angelum quattuorque filii eius cum eo absconderunt se nam eo tempore
terebat in area triticum 21 igitur cum venisset David ad Ornan conspexit eum Ornan et processit
ei obviam de area et adoravit illum pronus in terram 22 dixitque ei David da mihi locum areae tuae
ut aedificem in ea altare Domini ita ut quantum valet argenti accipias et cesset plaga a populo
23 dixit autem Ornan ad David tolle et faciat dominus meus rex quodcumque ei placet sed et boves

do in holocaustum et tribulas in ligna et triticum in sacrificium omnia libens praebeo 24 dixitque
ei rex David nequaquam ita fiet sed argentum dabo quantum valet neque enim tibi auferre debeo
et sic offerre Domino holocausta gratuita 25 dedit ergo David Ornan pro loco siclos auri iustissimi
ponderis sescentos 26 et aedificavit ibi altare Domino obtulitque holocausta et pacifica et invocavit
Dominum et exaudivit eum in igne de caelo super altare holocausti 27 praecepitque Dominus angelo
et convertit gladium suum in vaginam 28 protinus ergo David videns quod exaudisset eum Dominus
in area Ornan Iebusei immolavit ibi victimas 29 tabernaculum autem Domini quod fecerat Moses
in deserto et altare holocaustorum ea tempestate erat in excelso Gabaon 30 et non praevaluit David
ire ad altare ut ibi obsecraret Deum nimio enim fuerat timore perterritus videns gladium angeli
Domini

Chapter 22

1 dixitque David haec est domus Dei et hoc altare in holocaustum Israhel 2 et praecepit ut
congregarentur omnes proselyti de terra Israhel et constituit ex eis latomos ad caedendos lapides
et poliendos ut aedificaretur domus Dei 3 ferrum quoque plurimum ad clavos ianuarum et ad
commissuras atque iuncturas praeparavit David et aeris pondus innumerabile 4 ligna quoque cedrina
non poterant aestimari quae Sidonii et Tyrii deportaverant ad David 5 et dixit David Salomon filius
meus puer parvulus est et delicatus domus autem quam aedificari volo Domino talis esse debet ut
in cunctis regionibus nominetur praeparabo ergo ei necessaria et ob hanc causam ante mortem suam
omnes paravit inpensas 6 vocavitque Salomonem filium suum et praecepit ei ut aedificaret domum
Domino Deo Israhel 7 dixitque David ad Salomonem fili mi voluntatis meae fuit ut aedificarem
domum nomini Domini Dei mei 8 sed factus est ad me sermo Domini dicens multum sanguinem
effudisti et plurima bella bellasti non poteris aedificare domum nomini meo tanto effuso sanguine
coram me 9 filius qui nascetur tibi et erit vir quietissimus faciam enim eum requiescere ab omnibus
inimicis suis per circuitum et ob hanc causam pacificus vocabitur et pacem et otium dabo in Israhel
cunctis diebus eius 10 ipse aedificabit domum nomini meo et ipse erit mihi in filium et ego ero ei
in patrem firmaboque solium regni eius super Israhel in aeternum 11 nunc ergo fili mi sit Dominus

tecum et prosperare et aedifica domum Domino Deo tuo sicut locutus est de te 12 det quoque tibi
Dominus prudentiam et sensum ut regere possis Israhel et custodire legem Domini Dei tui 13 tunc
enim proficere poteris si custodieris mandata et iudicia quae praecepit Dominus Mosi ut doceret
Israhel confortare viriliter age ne timeas neque paveas 14 ecce ego in paupertatula mea praeparavi
inpensas domus Domini auri talenta centum milia et argenti mille milia talentorum aeris vero et
ferri non est pondus vincitur enim numerus magnitudine ligna et lapides praeparavi ad universa
inpendia 15 habes quoque plurimos artifices latomos et cementarios artificesque lignorum et omnium
artium ad faciendum opus prudentissimos 16 in auro et argento aere et ferro cuius non est numerus
surge igitur et fac et erit Dominus tecum 17 praecepit quoque David cunctis principibus Israhel ut
adiuvarent Salomonem filium suum 18 cernitis inquiens quod Dominus Deus vester vobiscum sit
et dederit vobis requiem per circuitum et tradiderit omnes inimicos in manu vestra et subiecta sit
terra coram Domino et coram populo eius 19 praebete igitur corda vestra et animas vestras ut
quaeratis Dominum Deum vestrum et consurgite et aedificate sanctuarium Domino Deo ut
introducatur arca foederis Domini et vasa Domino consecrata in domum quae aedificatur nomini
Domini

Chapter 23

1 igitur David senex et plenus dierum regem constituit Salomonem filium suum super Israhel
2 et congregavit omnes principes Israhel et sacerdotes atque Levitas 3 numeratique sunt Levitae a
triginta annis et supra et inventa sunt triginta octo milia virorum 4 ex his electi sunt et distributi in
ministerium domus Domini viginti quattuor milia praepositorum autem et iudicum sex milia 5 porro
quattuor milia ianitores et totidem psaltae canentes Domino in organis quae fecerat ad canendum
6 et distribuit eos David per vices filiorum Levi Gersom videlicet et Caath et Merari 7 Gersom
Leedan et Semei 8 filii Leedan princeps Ieihel et Zetham et Iohel tres 9 filii Semei Salomith et
Ozihel et Aran tres isti principes familiarum Leedan 10 porro filii Semei Ieeth et Ziza et Iaus et
Baria isti filii Semei quattuor 11 erat autem Ieeth prior Ziza secundus porro Iaus et Baria non
habuerunt plurimos filios et idcirco in una familia unaque domo conputati sunt 12 filii Caath Amram

13
et Isaar Hebron et Ozihel quattuor filii Amram Aaron et Moses separatusque est Aaron ut
ministraret in sancto sanctorum ipse et filii eius in sempiternum et adoleret incensum Domino
14
secundum ritum suum ac benediceret nomini eius in perpetuum Mosi quoque hominis Dei filii
15 16
adnumerati sunt in tribu Levi filii Mosi Gersom et Eliezer filii Gersom Subuhel primus
17
fuerunt autem filii Eliezer Roobia primus et non erant Eliezer filii alii porro filii Roobia multiplicati
18 19
sunt nimis filii Isaar Salumith primus filii Hebron Ieriau primus Amarias secundus Iazihel
20 21
tertius Iecmaam quartus filii Ozihel Micha primus Iesia secundus filii Merari Mooli et Musi
22
filii Mooli Eleazar et Cis mortuus est autem Eleazar et non habuit filios sed filias acceperuntque
23 24
eas filii Cis fratres earum filii Musi Mooli et Eder et Ierimuth tres hii filii Levi in cognationibus
et familiis suis principes per vices et numerum capitum singulorum qui faciebant opera ministerii
25
domus Domini a viginti annis et supra dixit enim David requiem dedit Dominus Deus Israhel
26
populo suo et habitationem Hierusalem usque in aeternum nec erit officii Levitarum ut ultra
27
portent tabernaculum et omnia vasa eius ad ministrandum iuxta praecepta quoque David novissima
28
supputabitur numerus filiorum Levi a viginti annis et supra et erunt sub manu filiorum Aaron
in cultum domus Domini in vestibulis et in exedris et in loco purificationis et in sanctuario et in
29
universis operibus ministerii templi Domini sacerdotes autem super panes propositionis et ad
similae sacrificium et ad lagana et azyma et sartaginem et ad ferventem similam et super omne
30
pondus atque mensuram Levitae vero ut stent mane ad confitendum et canendum Domino
31
similiterque ad vesperam tam in oblatione holocaustorum Domini quam in sabbatis et kalendis
et sollemnitatibus reliquis iuxta numerum et caerimonias uniuscuiusque rei iugiter coram Domino
32
et custodiant observationes tabernaculi foederis et ritum sanctuarii et observationem filiorum
Aaron fratrum suorum ut ministrent in domo Domini

Chapter 24

1 2
porro filiis Aaron hae partitiones erunt filii Aaron Nadab et Abiu et Eleazar et Ithamar mortui
sunt autem Nadab et Abiu ante patrem suum absque liberis sacerdotioque functus est Eleazar et
3
Ithamar et divisit eos David id est Sadoc de filiis Eleazar et Ahimelech de filiis Ithamar secundum

vices suas et ministerium 4 inventique sunt multo plures filii Eleazar in principibus viris quam filii
Ithamar divisit autem eis hoc est filiis Eleazar principes per familias sedecim et filiis Ithamar per
familias et domos suas octo 5 porro divisit utrasque inter se familias sortibus erant enim principes
sanctuarii et principes Dei tam de filiis Eleazar quam de filiis Ithamar 6 descripsitque eos Semeias
filius Nathanahel scriba Levites coram rege et principibus et Sadoc sacerdote et Ahimelech filio
Abiathar principibus quoque familiarum sacerdotalium et leviticarum unam domum quae ceteris
praeerat Eleazar et alteram domum quae sub se habebat ceteros Ithamar 7 exivit autem sors prima
Ioiarib secunda Iedeiae 8 tertia Arim quarta Seorim 9 quinta Melchia sexta Maiman 10 septima
Accos octava Abia 11 nona Hiesu decima Sechenia 12 undecima Eliasib duodecima Iacim
13 tertiadecima Oppa quartadecima Isbaal 14 quintadecima Belga sextadecima Emmer
15 septimadecima Ezir octavadecima Hapses 16 nonadecima Phetheia vicesima Iezecel 17 vicesima
prima Iachin vicesima secunda Gamul 18 vicesima tertia Dalaiau vicesima quarta Mazziau 19 hae
vices eorum secundum ministeria sua ut ingrediantur domum Domini et iuxta ritum suum sub manu
Aaron patris eorum sicut praecepit Dominus Deus Israhel 20 porro filiorum Levi qui reliqui fuerant
de filiis Amram erat Subahel et filiis Subahel Iedeia 21 de filiis quoque Roobiae princeps Iesias
22 Isaaris vero Salemoth filiusque Salemoth Iaath 23 filiusque eius Ieriahu Amarias secundus Iazihel
tertius Iecmaam quartus 24 filius Ozihel Micha filius Micha Samir 25 frater Micha Iesia filiusque
Iesiae Zaccharias 26 filii Merari Mooli et Musi filius Ioziau Benno 27 filius quoque Merari Oziau
et Soem et Zacchur et Hebri 28 porro Mooli filius Eleazar qui non habebat liberos 29 filius vero
Cis Ierahemel 30 filii Musi Mooli Eder et Ierimoth isti filii Levi secundum domos familiarum
suarum 31 miseruntque et ipsi sortes contra fratres suos filios Aaron coram David rege et Sadoc et
Ahimelech et principibus familiarum sacerdotalium et leviticarum tam maiores quam minores
omnes sors aequaliter dividebat

Chapter 25

1 igitur David et magistratus exercitus secreverunt in ministerium filios Asaph et Heman et
Idithun qui prophetarent in citharis et psalteriis et cymbalis secundum numerum suum dedicato

sibi officio servientes 2 de filiis Asaph Zacchur et Ioseph et Nathania et Asarela filii Asaph sub
manu Asaph prophetantis iuxta regem 3 porro Idithun filii Idithun Godolias Sori Iesaias et Sabias
et Matthathias sex sub manu patris sui Idithun qui in cithara prophetabat super confitentes et
laudantes Dominum 4 Heman quoque filii Heman Bocciau Matthaniau Ozihel Subuhel et Ierimoth
Ananias Anani Elietha Geddelthi et Romemthiezer et Iesbacasa Mellothi Othir Mazioth 5 omnes
isti filii Heman videntis regis in sermonibus Dei ut exaltaret cornu deditque Deus Heman filios
quattuordecim et filias tres 6 universi sub manu patris sui ad cantandum in templo Domini distributi
erant in cymbalis et psalteriis et citharis in ministeria domus Domini iuxta regem Asaph videlicet
et Idithun et Heman 7 fuit autem numerus eorum cum fratribus suis qui erudiebant canticum Domini
cuncti doctores ducenti octoginta octo 8 miseruntque sortes per vices suas ex aequo tam maior
quam minor doctus pariter et indoctus 9 egressaque est sors prima Ioseph qui erat de Asaph secunda
Godoliae ipsi et filiis eius et fratribus duodecim 10 tertia Zacchur filiis et fratribus eius duodecim
11 quarta Isari filiis et fratribus eius duodecim 12 quinta Nathaniae filiis et fratribus eius duodecim
13 sexta Bocciau filiis et fratribus eius duodecim 14 septima Israhela filiis et fratribus eius duodecim
15 octava Isaiae filiis et fratribus eius duodecim 16 nona Matthaniae filiis et fratribus eius duodecim
17 decima Semeiae filiis et fratribus eius duodecim 18 undecima Ezrahel filiis et fratribus eius
duodecim 19 duodecima Asabiae filiis et fratribus eius duodecim 20 tertiadecima Subahel filiis et
fratribus eius duodecim 21 quartadecima Matthathiae filiis et fratribus eius duodecim
22 quintadecima Ierimoth filiis et fratribus eius duodecim 23 sextadecima Ananiae filiis et fratribus
eius duodecim 24 septimadecima Iesbocasae filiis et fratribus eius duodecim 25 octavadecima
Anani filiis et fratribus eius duodecim 26 nonadecima Mellothi filiis et fratribus eius duodecim
27 vicesima Eliatha filiis et fratribus eius duodecim 28 vicesima prima Othir filiis et fratribus eius
duodecim 29 vicesima secunda Godollathi filiis et fratribus eius duodecim 30 vicesima tertia
Maziuth filiis et fratribus eius duodecim 31 vicesima quarta Romamthiezer filiis et fratribus eius
duodecim

Chapter 26

1 divisiones autem ianitorum de Coritis Mesellemia filius Core de filiis Asaph 2 filii Mesellemiae
Zaccharias primogenitus Iadihel secundus Zabadias tertius Iathanahel quartus 3 Ahilam quintus
Iohanan sextus Helioenai septimus 4 filii autem Obededom Semeias primogenitus Iozabad secundus
Iohaa tertius Sachar quartus Nathanahel quintus 5 Amihel sextus Isachar septimus Phollathi octavus
quia benedixit illi Dominus 6 Semeiae autem filio eius nati sunt filii praefecti familiarum suarum
erant enim viri fortissimi 7 filii ergo Semeiae Othni et Raphahel et Obedihel Zabad fratres eius viri
fortissimi Heliu quoque et Samachias 8 omnes hii de filiis Obededom ipsi et filii et fratres eorum
fortissimi ad ministrandum sexaginta duo de Obededom 9 porro Mesellamiae filii et fratres
robustissimi decem et octo 10 de Hosa autem id est de filiis Merari Semri princeps non enim
habuerat primogenitum et idcirco posuerat eum pater eius in principem 11 Helchias secundus
Tabelias tertius Zaccharias quartus omnes hii filii et fratres Hosa tredecim 12 hii divisi sunt in
ianitores ut semper principes custodiarum sicut et fratres eorum ministrarent in domo Domini
13 missae sunt autem sortes ex aequo et parvis et magnis per familias suas in unamquamque portarum
14 cecidit igitur sors orientalis Selemiae porro Zacchariae filio eius viro prudentissimo et erudito
sortito obtigit plaga septentrionalis 15 Obededom vero et filiis eius ad austrum in qua parte domus
erat seniorum concilium 16 Sepphima et Hosa ad occidentem iuxta portam quae ducit ad viam
ascensionis custodia contra custodiam 17 ad orientem vero Levitae sex et ad aquilonem quattuor
per diem atque ad meridiem similiter in die quattuor et ubi erat concilium bini et bini 18 in cellulis
quoque ianitorum ad occidentem quattuor in via binique per cellulas 19 hae sunt divisiones ianitorum
filiorum Core et Merari 20 porro Achias erat super thesauros domus Dei ac vasa sanctorum 21 filii
Ledan filii Gersonni de Ledan principes familiarum Ledan et Gersonni Ieiheli 22 filii Ieiheli Zathan
et Iohel frater eius super thesauros domus Domini 23 Amramitis et Isaaritis et Hebronitis et
Ozihelitibus 24 Subahel autem filius Gersom filii Mosi praepositus thesauris 25 fratres quoque eius
Eliezer cuius filius Raabia et huius filius Isaias et huius filius Ioram huius quoque filius Zechri sed

et huius filius Selemith
26
ipse Selemith et fratres eius super thesauros sanctorum quae sanctificavit David rex et principes familiarum et tribuni et centuriones et duces exercitus
27
de bellis et manubiis proeliorum quae consecraverant ad instaurationem et supellectilem templi Domini
28
haec autem universa sanctificavit Samuhel videns et Saul filius Cis et Abner filius Ner et Ioab filius Sarviae omnes qui sanctificaverunt ea per manum Salemith et fratrum eius
29
Saaritis vero praeerat Chonenias et filii eius ad opera forinsecus super Israhel ad docendum et ad iudicandum eos
30
porro de Hebronitis Asabias et fratres eius viri fortissimi mille septingenti praeerant Israheli trans Iordanem contra occidentem in cunctis operibus Domini et in ministerium regis
31
Hebronitarum autem princeps fuit Hieria secundum familias et cognationes eorum quadragesimo anno regni David recensiti sunt et inventi viri fortissimi in Iazer Galaad
32
fratresque eius robustioris aetatis duo milia septingenti principes familiarum praeposuit autem eos David rex Rubenitis et Gadditis et dimidio tribus Manasse in omne ministerium Dei et regis

Chapter 27

1
filii autem Israhel secundum numerum suum principes familiarum tribuni et centuriones et praefecti qui ministrabant regi iuxta turmas suas ingredientes et egredientes per singulos menses in anno viginti quattuor milibus singuli praeerant
2
primae turmae in primo mense Isboam praeerat filius Zabdihel et sub eo viginti quattuor milia
3
de filiis Phares princeps cunctorum principum in exercitu mense primo
4
secundi mensis habebat turmam Dudi Ahohites et post se alterum nomine Macelloth qui regebat partem exercitus viginti quattuor milium
5
dux quoque turmae tertiae in mense tertio erat Banaias filius Ioiadae sacerdos et in divisione sua viginti quattuor milia
6
ipse est Banaias fortissimus inter triginta et super triginta praeerat autem turmae ipsius Amizabad filius eius
7
quartus mense quarto Asahel frater Ioab et Zabadias filius eius post eum et in turma eius viginti quattuor milia
8
quintus mense quinto princeps Samaoth Iezarites et in turma eius viginti quattuor milia
9
sextus mense sexto Hira filius Acces Thecuites et in turma eius viginti quattuor milia
10
septimus mense septimo Helles Phallonites de filiis Ephraim et in turma eius viginti quattuor milia
11
octavus mense octavo Sobochai Asothites de stirpe Zarai et in turma eius viginti

quattuor milia 12 nonus mense nono Abiezer Anathothites de filiis Iemini et in turma eius viginti
quattuor milia 13 decimus mense decimo Marai et ipse Netophathites de stirpe Zarai et in turma
eius viginti quattuor milia 14 undecimus mense undecimo Banaias Pharathonites de filiis Ephraim
et in turma eius viginti quattuor milia 15 duodecimus mense duodecimo Holdai Netophathites de
stirpe Gothonihel et in turma eius viginti quattuor milia 16 porro tribubus praeerant Israhel Rubenitis
dux Eliezer filius Zechri Symeonitis dux Saphatias filius Macha 17 Levitis Asabias filius Camuhel
Aaronitis Sadoc 18 Iuda Heliu frater David Isachar Amri filius Michahel 19 Zabulonitis Iesmaias
filius Abdiae Nepthalitibus Ierimoth filius Ozihel 20 filiis Ephraim Osee filius Ozaziu dimidio
tribus Manasse Iohel filius Phadiae 21 et dimidio tribus Manasse in Galaad Iaddo filius Zacchariae
Beniamin autem Iasihel filius Abner 22 Dan vero Ezrihel filius Hieroam hii principes filiorum
Israhel 23 noluit autem David numerare eos a viginti annis inferius quia dixerat Dominus ut
multiplicaret Israhel quasi stellas caeli 24 Ioab filius Sarviae coeperat numerare nec conplevit quia
super hoc ira inruerat in Israhel et idcirco numerus eorum qui fuerant recensiti non est relatus in
fastos regis David 25 super thesauros autem regis fuit Azmoth filius Adihel his autem thesauris qui
erant in urbibus et in vicis et in turribus praesidebat Ionathan filius Oziae 26 operi autem rustico
et agricolis qui exercebant terram praeerat Ezri filius Chelub 27 vinearumque cultoribus Semeias
Ramathites cellis autem vinariis Zabdias Aphonites 28 nam super oliveta et ficeta quae erant in
campestribus Balanan Gaderites super apothecas autem olei Ioas 29 porro armentis quae pascebantur
in Sarona praepositus fuit Setrai Saronites et super boves in vallibus Saphat filius Adli 30 super
camelos vero Ubil Ismahelites et super asinos Iadias Meronathites 31 super oves quoque Iaziz
Agarenus omnes hii principes substantiae regis David 32 Ionathan autem patruus David consiliarius
vir prudens et litteratus ipse et Iaihel filius Achamoni erant cum filiis regis 33 Ahitophel etiam
consiliarius regis et Husi Arachites amicus regis 34 post Ahitophel fuit Ioiada filius Banaiae et
Abiathar princeps autem exercitus regis erat Ioab

Chapter 28

1
convocavit igitur David omnes principes Israhel duces tribuum et praepositos turmarum qui
ministrabant regi tribunos quoque et centuriones et qui praeerant substantiae et possessionibus regis
filiosque suos cum eunuchis et potentes et robustissimos quosque in exercitu Hierusalem 2 cumque
surrexisset rex et stetisset ait audite me fratres mei et populus meus cogitavi ut aedificarem domum
in qua requiesceret arca foederis Domini et scabillum pedum Dei nostri et ad aedificandum omnia
praeparavi 3 Deus autem dixit mihi non aedificabis domum nomini meo eo quod sis vir bellator et
sanguinem fuderis 4 sed elegit Dominus Deus Israhel me de universa domo patris mei ut essem
rex super Israhel in sempiternum de Iuda enim elegit principes porro de domo Iuda domum patris
mei et de filiis patris mei placuit ei ut me eligeret regem super cunctum Israhel 5 sed et de filiis
meis filios enim multos dedit mihi Dominus elegit Salomonem filium meum ut sederet in throno
regni Domini super Israhel 6 dixitque mihi Salomon filius tuus aedificabit domum meam et atria
mea ipsum enim elegi mihi in filium et ego ero ei in patrem 7 et firmabo regnum eius usque in
aeternum si perseveraverit facere praecepta mea et iudicia sicut et hodie 8 nunc igitur coram universo
coetu Israhel audiente Deo nostro custodite et perquirite cuncta mandata Domini Dei nostri ut
possideatis terram bonam et relinquatis eam filiis vestris post vos usque in sempiternum 9 tu autem
Salomon fili mi scito Deum patris tui et servi ei corde perfecto et animo voluntario omnia enim
corda scrutatur Dominus et universas mentium cogitationes intellegit si quaesieris eum invenies si
autem dereliqueris illum proiciet te in aeternum 10 nunc ergo quia elegit te Dominus ut aedificares
domum sanctuarii confortare et perfice 11 dedit autem David Salomoni filio suo descriptionem
porticus et templi et cellariorum et cenaculi et cubiculorum in adytis et domus propitiationis
12
necnon et omnium quae cogitaverat atriorum et exedrarum per circuitum in thesauros domus
Domini et in thesauros sanctorum 13 divisionumque sacerdotalium et leviticarum in omnia opera
domus Domini et in universa vasa ministerii templi Domini 14 aurum in pondere per singula vasa
ministerii argenti quoque pondus pro vasorum ad opera diversitate 15 sed et ad candelabra aurea
et ad lucernas eorum aurum pro mensura uniuscuiusque candelabri et lucernarum similiter et in
candelabris argenteis et in lucernis eorum pro diversitate mensurae pondus argenti tradidit 16 aurum
quoque dedit in mensas propositionis pro diversitate mensarum similiter et argentum in alias mensas
argenteas 17 ad fuscinulas quoque et fialas et turibula ex auro purissimo et leunculos aureos pro
qualitate mensurae pondus distribuit in leunculum et leunculum similiter et in leones argenteos

diversum argenti pondus separavit [18] altari autem in quo adoletur incensum aurum purissimum
dedit ut ex ipso fieret similitudo quadrigae cherubin extendentium alas et velantium arcam foederis
Domini [19] omnia inquit venerunt scripta manu Domini ad me ut intellegerem universa opera
exemplaris [20] dixit quoque David Salomoni filio suo viriliter age et confortare et fac ne timeas et
ne paveas Dominus enim Deus meus tecum erit et non dimittet te nec derelinquet donec perficias
omne opus ministerii domus Domini [21] ecce divisiones sacerdotum et Levitarum in omne
ministerium domus Domini adsistunt tibi et parati sunt et noverunt tam principes quam populus
facere omnia praecepta tua

Chapter 29

[1] locutusque est David rex ad omnem ecclesiam Salomonem filium meum unum elegit Deus
adhuc puerum et tenellum opus autem grande est neque enim homini praeparatur habitatio sed Deo
[2] ego autem totis viribus meis praeparavi inpensas domus Dei mei aurum ad vasa aurea et argentum
in argentea aes in aenea ferrum in ferrea lignum ad lignea lapides onychinos et quasi stibinos et
diversorum colorum omnem pretiosum lapidem et marmor parium abundantissime [3] et super haec
quae obtuli in domum Dei mei de peculio meo aurum et argentum do in templum Dei mei exceptis
his quae paravi in aedem sanctam [4] tria milia talenta auri de auro Ophir et septem milia talentorum
argenti probatissimi ad deaurandos parietes templi [5] ut ubicumque opus est aurum de auro et
ubicumque opus est argentum argenti opera fiant per manus artificum et si quis sponte offert impleat
manum suam hodie et offerat quod voluerit Domino [6] polliciti sunt itaque principes familiarum et
proceres tribuum Israhel tribuni quoque et centuriones et principes possessionum regis [7] dederuntque
in opera domus Dei auri talenta quinque milia et solidos decem milia argenti talenta decem milia
et aeris talenta decem et octo milia ferri quoque centum milia talentorum [8] et apud quemcumque
inventi sunt lapides dederunt in thesaurum domus Domini per manum Ieihel Gersonitis [9] laetatusque
est populus cum vota sponte promitterent quia corde toto offerebant ea Domino sed et David rex
laetatus est gaudio magno [10] et benedixit Domino coram universa multitudine et ait benedictus es
Domine Deus Israhel patris nostri ab aeterno in aeternum [11] tua est Domine magnificentia et
potentia et gloria atque victoria et tibi laus cuncta enim quae in caelo sunt et in terra tua sunt tuum
Domine regnum et tu es super omnes principes [12] tuae divitiae et tua est gloria tu dominaris omnium

in manu tua virtus et potentia in manu tua magnitudo et imperium omnium 13 nunc igitur Deus
noster confitemur tibi et laudamus nomen tuum inclitum 14 quis ego et quis populus meus ut
possimus haec tibi universa promittere tua sunt omnia et quae de manu tua accepimus dedimus tibi
15 peregrini enim sumus coram te et advenae sicut omnes patres nostri dies nostri quasi umbra super
terram et nulla est mora 16 Domine Deus noster omnis haec copia quam paravimus ut aedificaretur
domus nomini sancto tuo de manu tua est et tua sunt omnia 17 scio Deus meus quod probes corda
et simplicitatem diligas unde et ego in simplicitate cordis mei laetus obtuli universa haec et populum
tuum qui hic reppertus est vidi cum ingenti gaudio tibi offerre donaria 18 Domine Deus Abraham
et Isaac et Israhel patrum nostrorum custodi in aeternum hanc voluntatem cordis eorum et semper
in venerationem tui mens ista permaneat 19 Salomoni quoque filio meo da cor perfectum ut custodiat
mandata tua testimonia tua caerimonias tuas et faciat universa et aedificet aedem cuius inpensas
paravi 20 praecepit autem David universae ecclesiae benedicite Domino Deo nostro et benedixit
omnis ecclesia Domino Deo patrum suorum et inclinaverunt se et adoraverunt Deum et deinde
regem 21 immolaveruntque victimas Domino et obtulerunt holocausta die sequenti tauros mille
arietes mille agnos mille cum libaminibus suis et universo ritu abundantissime in omnem Israhel
22 et comederunt et biberunt coram Domino in die illo cum grandi laetitia et unxerunt secundo
Salomonem filium David unxerunt autem Domino in principem et Sadoc in pontificem 23 seditque
Salomon super solium Domini in regem pro David patre suo et cunctis placuit et paruit illi omnis
Israhel 24 sed et universi principes et potentes et cuncti filii regis David dederunt manum et subiecti
fuerunt Salomoni regi 25 magnificavit ergo Dominus Salomonem super omnem Israhel et dedit illi
gloriam regni qualem nullus habuit ante eum rex Israhel 26 igitur David filius Isai regnavit super
universum Israhel 27 et dies quibus regnavit super Israhel fuerunt quadraginta anni in Hebron
regnavit septem annis et in Hierusalem triginta tribus 28 et mortuus est in senectute bona plenus
dierum et divitiis et gloria regnavitque Salomon filius eius pro eo 29 gesta autem David regis priora
et novissima scripta sunt in libro Samuhel videntis et in libro Nathan prophetae atque in volumine
Gad videntis

2 Chronicles

Chapter 1

1 confortatus est ergo Salomon filius David in regno suo et Dominus erat cum eo et magnificavit
eum in excelsum 2 praecepitque Salomon universo Israheli tribunis et centurionibus et ducibus et
iudicibus omnis Israhel et principibus familiarum 3 et abiit cum universa multitudine in excelsum
Gabaon ubi erat tabernaculum foederis Dei quod fecit Moses famulus Dei in solitudine 4 arcam
autem Dei adduxerat David de Cariathiarim in locum quem paraverat ei et ubi fixerat illi
tabernaculum hoc est in Hierusalem 5 altare quoque aeneum quod fabricatus fuerat Beselehel filius
Uri filii Ur ibi erat coram tabernaculo Domini quod et requisivit Salomon et omnis ecclesia
6 ascenditque Salomon ad altare aeneum coram tabernaculo foederis Domini et obtulit in eo mille
hostias 7 ecce autem in ipsa nocte apparuit ei Deus dicens postula quod vis ut dem tibi 8 dixitque
Salomon Deo tu fecisti cum David patre meo misericordiam magnam et constituisti me regem pro
eo 9 nunc igitur Domine Deus impleatur sermo tuus quem pollicitus es David patri meo tu enim
fecisti me regem super populum tuum multum qui tam innumerabilis est quam pulvis terrae 10 da
mihi sapientiam et intellegentiam ut egrediar coram populo tuo et ingrediar quis enim potest hunc
populum tuum digne qui tam grandis est iudicare 11 dixit autem Deus ad Salomonem quia hoc
magis placuit cordi tuo et non postulasti divitias et substantiam et gloriam neque animas eorum qui
te oderunt sed nec dies vitae plurimos petisti autem sapientiam et scientiam ut iudicare possis
populum meum super quem constitui te regem 12 sapientia et scientia data sunt tibi divitias autem
et substantiam et gloriam dabo tibi ita ut nullus in regibus nec ante te nec post te fuerit similis tui
13 venit ergo Salomon ab excelso Gabaon in Hierusalem coram tabernaculo foederis et regnavit
super Israhel 14 congregavitque sibi currus et equites et facti sunt ei mille quadringenti currus et
duodecim milia equitum et fecit eos esse in urbibus quadrigarum et cum rege in Hierusalem
15 praebuitque rex argentum et aurum in Hierusalem quasi lapides et cedros quasi sycomoros quae
nascuntur in campestribus multitudine magna 16 adducebantur autem ei et equi de Aegypto et de
Coa a negotiatoribus regis qui ibant et coemebant pretio 17 quadrigam equorum sescentis argenteis
et equum centum quinquaginta similiter de universis regnis Cettheorum et a regibus Syriae emptio
celebrabatur

Chapter 2

1 decrevit autem Salomon aedificare domum nomini Domini et palatium sibi 2 et numeravit
septuaginta milia virorum portantium umeris et octoginta milia qui caederent lapides in montibus
praepositosque eorum tria milia sescentos 3 misit quoque ad Hiram regem Tyri dicens sicut egisti
cum David patre meo et misisti ei ligna cedrina ut aedificaret sibi domum in qua et habitavit 4 sic
fac mecum ut aedificem domum nomini Domini Dei mei et consecrem eam ad adolendum incensum
coram illo et fumiganda aromata et ad propositionem panum sempiternam et holocaustomata mane
et vespere sabbatis quoque et neomeniis et sollemnitatibus Domini Dei nostri in sempiternum quae
mandata sunt Israheli 5 domus autem quam aedificare cupio magna est magnus est enim Deus
noster super omnes deos 6 quis ergo poterit praevalere ut aedificet ei dignam domum si caelum et
caeli caelorum capere eum non queunt quantus ego sum ut possim ei aedificare domum sed ad hoc
tantum ut adoleatur incensum coram illo 7 mitte igitur mihi virum eruditum qui noverit operari in
auro et argento aere ferro purpura coccino et hyacintho et qui sciat scalpere celata cum his artificibus
quos mecum habeo in Iudaea et in Hierusalem quos praeparavit David pater meus 8 sed et ligna
cedrina mitte mihi et arceuthina et pinea de Libano scio enim quod servi tui noverint caedere ligna
de Libano et erunt servi mei cum servis tuis 9 ut parentur mihi ligna plurima domus enim quam
cupio aedificare magna est nimis et inclita 10 praeterea operariis qui caesuri sunt ligna servis tuis
dabo in cibaria tritici choros viginti milia et hordei choros totidem olei quoque sata viginti milia
11 dixit autem Hiram rex Tyri per litteras quas miserat Salomoni quia dilexit Dominus populum
suum idcirco te regnare fecit super eum 12 et addidit dicens benedictus Dominus Deus Israhel qui
fecit caelum et terram qui dedit David regi filium sapientem et eruditum et sensatum atque prudentem
ut aedificaret domum Domino et palatium sibi 13 misi ergo tibi virum prudentem et scientissimum
Hiram patrem meum 14 filium mulieris de filiabus Dan cuius pater Tyrius fuit qui noverit operari
in auro et argento et aere et ferro et marmore et lignis in purpura quoque et hyacintho et bysso et
coccino et qui sciat celare omnem scalpturam et adinvenire prudenter quodcumque in opere
necessarium est cum artificibus tuis et cum artificibus domini mei David patris tui 15 triticum ergo
et hordeum et oleum et vinum quae pollicitus es domine mi mitte servis tuis 16 nos autem caedemus
ligna de Libano quot necessaria habueris et adplicabimus ea ratibus per mare in Ioppe tuum erit
transferre ea in Hierusalem 17 numeravit igitur Salomon omnes viros proselytos qui erant in terra
Israhel post dinumerationem quam dinumeravit David pater eius et inventi sunt centum quinquaginta

milia et tria milia sescenti [18] fecitque ex eis septuaginta milia qui umeris onera portarent et octoginta
milia qui lapides in montibus caederent tria milia autem et sescentos praepositos operum populi

Chapter 3

[1] et coepit Salomon aedificare domum Domini in Hierusalem in monte Moria qui demonstratus
fuerat David patri eius in loco quem paraverat David in area Ornan Iebusei [2] coepit autem aedificare
mense secundo anno quarto regni sui [3] et haec sunt fundamenta quae iecit Salomon ut aedificaret
domum Dei longitudinis cubitos in mensura prima sexaginta latitudinis cubitos viginti [4] porticum
vero ante frontem quae tendebatur in longum iuxta mensuram latitudinis domus cubitorum viginti
porro altitudo centum viginti cubitorum erat et deauravit eam intrinsecus auro mundissimo [5] domum
quoque maiorem texit tabulis ligneis abiegnis et lamminas auri obrizi adfixit per totum scalpsitque
in ea palmas et quasi catenulas se invicem conplectentes [6] stravit quoque pavimentum templi
pretiosissimo marmore decore multo [7] porro aurum erat probatissimum de cuius lamminis texit
domum et trabes eius et postes et parietes et ostia et celavit cherubin in parietibus [8] fecit quoque
domum sancti sanctorum longitudinem iuxta latitudinem domus cubitorum viginti et latitudinem
similiter viginti cubitorum et lamminis aureis texit eam quasi talentis sescentis [9] sed et clavos fecit
aureos ita ut singuli clavi siclos quinquagenos adpenderent cenacula quoque texit auro [10] fecit
etiam in domo sancti sanctorum cherubin duo opere statuario et texit eos auro [11] alae cherubin
viginti cubitis extendebantur ita ut una ala haberet cubitos quinque et tangeret parietem domus et
altera quinque cubitos habens alam tangeret alterius cherub [12] similiter cherub alterius ala quinque
habebat cubitos et tangebat parietem et ala eius altera quinque cubitorum alam cherub alterius
contingebat [13] igitur alae utriusque cherubin expansae erant et extendebantur per cubitos viginti
ipsi autem stabant erectis pedibus et facies eorum versae erant ad exteriorem domum [14] fecit quoque
velum ex hyacintho purpura coccino et bysso et intexuit ei cherubin [15] ante fores etiam templi duas
columnas quae triginta et quinque cubitos habebant altitudinis porro capita earum quinque cubitorum
[16] necnon et quasi catenulas in oraculo et superposuit eas capitibus columnarum malagranata etiam

centum quae catenulis interposuit [17] ipsas quoque columnas posuit in vestibulo templi unam a
dextris et alteram a sinistris eam quae a dextris erat vocavit Iachin et quae ad levam Booz

Chapter 4

[1] fecit quoque altare aeneum viginti cubitorum longitudinis et viginti cubitorum latitudinis et
decem cubitorum altitudinis [2] mare etiam fusile decem cubitis a labio usque ad labium rotundum
per circuitum quinque cubitos habebat altitudinis et funiculus triginta cubitorum ambiebat gyrum
eius [3] similitudo quoque boum erat subter illud et decem cubitis quaedam extrinsecus celaturae
quasi duobus versibus alvum maris circuibant boves autem erant fusiles [4] et ipsum mare super
duodecim boves inpositum erat quorum tres respiciebant aquilonem et alii tres occidentem porro
tres alii meridiem et tres qui reliqui erant orientem mare habentes superpositum posteriora autem
boum erant intrinsecus sub mari [5] porro vastitas eius habebat mensuram palmi et labium illius erat
quasi labium calicis vel repandi lilii capiebatque mensurae tria milia metretas [6] fecit quoque concas
decem et posuit quinque a dextris et quinque a sinistris ut lavarent in eis omnia quae in holocaustum
oblaturi erant porro in mari sacerdotes lavabantur [7] fecit autem et candelabra aurea decem secundum
speciem qua iussa erant fieri et posuit ea in templo quinque a dextris et quinque a sinistris [8] necnon
et mensas decem posuitque eas in templo quinque a dextris et quinque a sinistris fialas quoque
aureas centum [9] fecit etiam atrium sacerdotum et basilicam grandem et ostia in basilica quae texit
aere [10] porro mare posuit in latere dextro contra orientem ad meridiem [11] fecit autem Hiram lebetas
quoque et creagras et fialas et conplevit omne opus regis in domo Dei [12] hoc est columnas duas et
epistylia et capita et quasi quaedam retiacula quae capita tegerent super epistylia [13] malagranata
quoque quadringenta et retiacula duo ita ut bini ordines malagranatorum singulis retiaculis
iungerentur quae protegerent epistylia et capita columnarum [14] bases etiam fecit et concas quas
superposuit basibus [15] mare unum bovesque duodecim sub mari [16] et lebetas et creagras et fialas
omnia vasa fecit Salomoni Hiram pater eius in domo Domini ex aere mundissimo [17] in regione
Iordanis fudit ea rex in argillosa terra inter Socchoth et Saredatha [18] erat autem multitudo vasorum
innumerabilis ita ut ignoraretur pondus aeris [19] fecitque Salomon omnia vasa domus Dei et altare

aureum et mensas et super eas panes propositionis [20] candelabra quoque cum lucernis suis ut
lucerent ante oraculum iuxta ritum ex auro purissimo [21] et florentia quaedam et lucernas et forcipes
aureos omnia de auro mundissimo facta sunt [22] thymiamateria quoque et turibula et fialas et
mortariola ex auro purissimo et ostia celavit templi interioris id est in sancto sanctorum et ostia
templi forinsecus aurea sicque conpletum est omne opus quod fecit Salomon in domo Domini

Chapter 5

[1] intulit igitur Salomon omnia quae voverat David pater suus argentum et aurum et universa
vasa posuit in thesauris domus Dei [2] post quae congregavit maiores natu Israhel et cunctos principes
tribuum et capita familiarum de filiis Israhel in Hierusalem ut adducerent arcam foederis Domini
de civitate David quae est Sion [3] venerunt igitur ad regem omnes viri Israhel in die sollemni mensis
septimi [4] cumque venissent cuncti seniorum Israhel portaverunt Levitae arcam [5] et intulerunt eam
et omnem paraturam tabernaculi porro vasa sanctuarii quae erant in tabernaculo portaverunt
sacerdotes cum Levitis [6] rex autem Salomon et universus coetus Israhel et omnes qui fuerant
congregati ante arcam immolabant arietes et boves absque ullo numero tanta enim erat multitudo
victimarum [7] et intulerunt sacerdotes arcam foederis Domini in locum suum id est ad oraculum
templi in sancta sanctorum subter alas cherubin [8] ita ut cherubin expanderent alas suas super locum
in quo posita erat arca et ipsam arcam tegerent cum vectibus eius [9] vectium autem quibus portabatur
arca quia paululum longiores erant capita parebant ante oraculum si vero quis paululum fuisset
extrinsecus eos videre non poterat fuit itaque arca ibi usque in praesentem diem [10] nihilque erat
aliud in arca nisi duae tabulae quas posuerat Moses in Horeb quando legem dedit Dominus filiis
Israhel egredientibus ex Aegypto [11] egressis autem sacerdotibus de sanctuario omnes enim sacerdotes
qui ibi potuerant inveniri sanctificati sunt nec adhuc illo tempore vices et ministeriorum ordo inter
eos divisus erat [12] tam Levitae quam cantores id est et qui sub Asaph erant et qui sub Heman et
qui sub Idithun filii et fratres eorum vestiti byssinis cymbalis et psalteriis et citharis concrepabant
stantes ad orientalem plagam altaris cumque eis sacerdotes centum viginti canentes tubis [13] igitur
cunctis pariter et tubis et voce et cymbalis et organis et diversi generis musicorum concinentibus
et vocem in sublime tollentibus longe sonitus audiebatur ita ut cum Dominum laudare coepissent
et dicere confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius impleretur

domus Domini nube 14 nec possent sacerdotes stare et ministrare propter caliginem conpleverat
enim gloria Domini domum Dei

Chapter 6

1 tunc Salomon ait Dominus pollicitus est ut habitaret in caligine 2 ego autem aedificavi domum
nomini eius ut habitaret ibi in perpetuum 3 et convertit faciem suam et benedixit universae multitudini
Israhel nam omnis turba stabat intenta et ait 4 benedictus Dominus Deus Israhel qui quod locutus
est David patri meo opere conplevit dicens 5 a die qua eduxi populum meum de terra Aegypti non
elegi civitatem de cunctis tribubus Israhel ut aedificaretur in ea domus nomini meo neque elegi
quemquam alium virum ut esset dux in populo meo Israhel 6 sed elegi Hierusalem ut sit nomen
meum in ea et elegi David ut constituerem eum super populum meum Israhel 7 cumque fuisset
voluntatis David patris mei ut aedificaret domum nomini Domini Dei Israhel 8 dixit Dominus ad
eum quia haec fuit voluntas tua ut aedificares domum nomini meo bene quidem fecisti habere
huiuscemodi voluntatem 9 sed non tu aedificabis domum verum filius tuus qui egredietur de lumbis
tuis ipse aedificabit domum nomini meo 10 conplevit ergo Dominus sermonem suum quem locutus
fuerat et ego surrexi pro David patre meo et sedi super thronum Israhel sicut locutus est Dominus
et aedificavi domum nomini Domini Dei Israhel 11 et posui in ea arcam in qua est pactum Domini
quod pepigit cum filiis Israhel 12 stetit ergo coram altare Domini ex adverso universae multitudinis
Israhel et extendit manus suas 13 siquidem fecerat Salomon basem aeneam et posuerat eam in
medio basilicae habentem quinque cubitos longitudinis et quinque cubitos latitudinis et tres cubitos
in altum stetitque super eam et deinceps flexis genibus contra universam multitudinem Israhel et
palmis in caelum levatis 14 ait Domine Deus Israhel non est similis tui Deus in caelo et in terra qui
custodis pactum et misericordiam cum servis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo 15 qui
praestitisti servo tuo David patri meo quaecumque locutus fueras ei et quae ore promiseras opere
conplesti sicut et praesens tempus probat 16 nunc ergo Domine Deus Israhel imple servo tuo patri
meo David quaecumque locutus es dicens non deficiet ex te vir coram me qui sedeat super thronum
Israhel ita tamen si custodierint filii tui vias suas et ambulaverint in lege mea sicut et tu ambulasti
coram me 17 et nunc Domine Deus Israhel firmetur sermo tuus quem locutus es servo tuo David

18 ergone credibile est ut habitet Deus cum hominibus super terram si caelum et caeli caelorum non
te capiunt quanto magis domus ista quam aedificavi 19 sed ad hoc tantum facta est ut respicias
orationem servi tui et obsecrationem eius Domine Deus meus audias et preces quas fundit famulus
tuus coram te 20 ut aperias oculos tuos super domum istam diebus et noctibus super locum in quo
pollicitus es ut invocaretur nomen tuum 21 et exaudires orationem quam servus tuus orat in eo
exaudi preces famuli tui et populi tui Israhel quicumque oraverit in loco isto et exaudi de habitaculo
tuo id est de caelis et propitiare 22 si peccaverit quispiam in proximum suum et iurare contra eum
paratus venerit seque maledicto constrinxerit coram altari in domo ista 23 tu audies de caelo et
facies iudicium servorum tuorum ita ut reddas iniquo viam suam in caput proprium et ulciscaris
iustum retribuens ei secundum iustitiam suam 24 si superatus fuerit populus tuus Israhel ab inimicis
peccabunt enim tibi et conversi egerint paenitentiam et obsecraverint nomen tuum et fuerint deprecati
in loco isto 25 tu exaudi de caelo et propitiare peccato populi tui Israhel et reduc eos in terram quam
dedisti eis et patribus eorum 26 si clauso caelo pluvia non fluxerit propter peccata populi et deprecati
te fuerint in loco isto et confessi nomini tuo et conversi a peccatis suis cum eos adflixeris 27 exaudi
de caelo Domine et dimitte peccata servis tuis et populi tui Israhel et doce eos viam bonam per
quam ingrediantur et da pluviam terrae quam dedisti populo tuo ad possidendum 28 fames si orta
fuerit in terra et pestilentia erugo et aurugo et lucusta et brucus et hostes vastatis regionibus portas
obsederint civitatis omnisque plaga et infirmitas presserit 29 si quis de populo tuo Israhel fuerit
deprecatus cognoscens plagam et infirmitatem suam et expanderit manus suas in domo hac 30 tu
exaudi de caelo de sublimi scilicet habitaculo tuo et propitiare et redde unicuique secundum vias
suas quas nosti eum habere in corde suo tu enim solus nosti corda filiorum hominum 31 ut timeant
te et ambulent in viis tuis cunctis diebus quibus vivunt super faciem terrae quam dedisti patribus
nostris 32 externum quoque qui non est de populo tuo Israhel si venerit de terra longinqua propter
nomen tuum magnum et propter manum tuam robustam et brachium tuum extentum et adoraverit
in loco isto 33 tu exaudies de caelo firmissimo habitaculo tuo et facies cuncta pro quibus invocaverit
te ille peregrinus ut sciant omnes populi terrae nomen tuum et timeant te sicut populus tuus Israhel
et cognoscant quia nomen tuum invocatum est super domum hanc quam aedificavi 34 si egressus
fuerit populus tuus ad bellum contra adversarios suos per viam in qua miseris eos adorabunt te
contra viam in qua civitas haec est quam elegisti et domus quam aedificavi nomini tuo 35 ut exaudias
de caelo preces eorum et obsecrationem et ulciscaris 36 si autem et peccaverint tibi neque enim est

homo qui non peccet et iratus fueris eis et tradideris hostibus et captivos eos duxerint in terram
longinquam vel certe quae iuxta est 37 et conversi corde suo in terra ad quam captivi ducti fuerant
egerint paenitentiam et deprecati te fuerint in terra captivitatis suae dicentes peccavimus inique
fecimus iniuste egimus 38 et reversi fuerint ad te in toto corde suo et in tota anima sua in terra
captivitatis suae ad quam ducti sunt adorabunt te contra viam terrae suae quam dedisti patribus
eorum et urbis quam elegisti et domus quam aedificavi nomini tuo 39 ut exaudias de caelo hoc est
de firmo habitaculo tuo preces eorum et facias iudicium et dimittas populo tuo quamvis peccatori
40 tu es enim Deus meus aperiantur quaeso oculi tui et aures tuae intentae sint ad orationem quae
fit in loco isto 41 nunc igitur consurge Domine Deus in requiem tuam tu et arca fortitudinis tuae
sacerdotes tui Domine Deus induantur salute et sancti tui laetentur in bonis 42 Domine Deus ne
averseris faciem christi tui memento misericordiarum David servi tui

Chapter 7

1 cumque conplesset Salomon fundens preces ignis descendit de caelo et devoravit holocausta
et victimas et maiestas Domini implevit domum 2 nec poterant sacerdotes ingredi templum Domini
eo quod implesset maiestas Domini templum Domini 3 sed et omnes filii Israhel videbant
descendentem ignem et gloriam Domini super domum et corruentes proni in terram super
pavimentum stratum lapide adoraverunt et laudaverunt Dominum quoniam bonus quoniam in
aeternum misericordia eius 4 rex autem et omnis populus immolabant victimas coram Domino
5 mactavit igitur rex Salomon hostias boum viginti duo milia arietum centum viginti milia et dedicavit
domum Dei rex et universus populus 6 sacerdotes autem stabant in officiis suis et Levitae in organis
carminum Domini quae fecit David rex ad laudandum Dominum quoniam in aeternum misericordia
eius hymnos David canentes per manus suas porro sacerdotes canebant tubis ante eos cunctusque
Israhel stabat 7 sanctificavit quoque Salomon medium atrii ante templum Domini obtulerat enim
ibi holocausta et adipes pacificorum quia altare aeneum quod fecerat non poterat sustinere holocausta
et sacrificia et adipes 8 fecit ergo Salomon sollemnitatem in tempore illo septem diebus et omnis
Israhel cum eo ecclesia magna valde ab introitu Emath usque ad torrentem Aegypti 9 fecitque die
octavo collectam eo quod dedicasset altare septem diebus et sollemnitatem celebrasset diebus
septem 10 igitur in die vicesimo tertio mensis septimi dimisit populos ad tabernacula sua laetantes

atque gaudentes super bono quod fecerat Dominus David et Salomoni et Israhel populo suo
11 conplevitque Salomon domum Domini et domum regis et omnia quae disposuerat in corde suo
ut faceret in domo Domini et in domo sua et prosperatus est 12 apparuit autem ei Dominus nocte
et ait audivi orationem tuam et elegi locum istum mihi in domum sacrificii 13 si clausero caelum
et pluvia non fluxerit et mandavero et praecepero lucustae ut devoret terram et misero pestilentiam
in populum meum 14 conversus autem populus meus super quos invocatum est nomen meum
deprecatus me fuerit et exquisierit faciem meam et egerit paenitentiam a viis suis pessimis et ego
exaudiam de caelo et propitius ero peccatis eorum et sanabo terram eorum 15 oculi quoque mei
erunt aperti et aures meae erectae ad orationem eius qui in loco isto oraverit 16 elegi enim et
sanctificavi locum istum ut sit nomen meum ibi in sempiternum et permaneant oculi mei et cor
meum ibi cunctis diebus 17 tu quoque si ambulaveris coram me sicut ambulavit David pater tuus
et feceris iuxta omnia quae praecepi tibi et iustitias meas iudiciaque servaveris 18 suscitabo thronum
regni tui sicut pollicitus sum David patri tuo dicens non auferetur de stirpe tua vir qui sit princeps
in Israhel 19 si autem aversi fueritis et dereliqueritis iustitias meas et praecepta mea quae proposui
vobis et abeuntes servieritis diis alienis et adoraveritis eos 20 evellam vos de terra mea quam dedi
vobis et domum hanc quam sanctificavi nomini meo proiciam a facie mea et tradam eam in
parabolam et in exemplum cunctis populis 21 et domus ista erit in proverbium universis transeuntibus
et dicent stupentes quare fecit Dominus sic terrae huic et domui huic 22 respondebuntque quia
dereliquerunt Dominum Deum patrum suorum qui eduxit eos de terra Aegypti et adprehenderunt
deos alienos et adoraverunt eos atque coluerunt idcirco venerunt super eos universa haec mala

Chapter 8

1 expletis autem viginti annis postquam aedificavit Salomon domum Domini et domum suam
2 civitates quas dederat Hiram Salomoni aedificavit et habitare ibi fecit filios Israhel 3 abiit quoque
in Emath Suba et obtinuit eam 4 et aedificavit Palmyram in deserto et alias civitates munitissimas
aedificavit in Emath 5 extruxitque Bethoron superiorem et Bethoron inferiorem civitates muratas
habentes portas et vectes et seras 6 Baalath etiam et omnes urbes firmissimas quae fuerunt Salomonis
cunctasque urbes quadrigarum et urbes equitum omnia quae voluit Salomon atque disposuit

aedificavit in Hierusalem et in Libano et in universa terra potestatis suae [7] omnem populum qui
derelictus fuerat de Hettheis et Amorreis et Ferezeis et Eveis et Iebuseis qui non erant de stirpe
Israhel [8] de filiis eorum et de posteris quos non interfecerant filii Israhel subiugavit Salomon in
tributarios usque in diem hanc [9] porro de filiis Israhel non posuit ut servirent operibus regis ipsi
enim erant viri bellatores et duces primi et principes quadrigarum et equitum eius [10] omnes autem
principes exercitus regis Salomonis fuerunt ducenti quinquaginta qui erudiebant populum [11] filiam
vero Pharaonis transtulit de civitate David in domum quam aedificaverat ei dixit enim non habitabit
uxor mea in domo David regis Israhel eo quod sanctificata sit quia ingressa est eam arca Domini
[12] tunc obtulit Salomon holocausta Domino super altare Domini quod extruxerat ante porticum
[13] ut per singulos dies offerretur in eo iuxta praeceptum Mosi in sabbatis et in kalendis et in festis
diebus ter per annum id est in sollemnitate azymorum et in sollemnitate ebdomadarum et in
sollemnitate tabernaculorum [14] et constituit iuxta dispositionem David patris sui officia sacerdotum
in ministeriis suis et Levitas in ordine suo ut laudarent et ministrarent coram sacerdotibus iuxta
ritum uniuscuiusque diei et ianitores in divisionibus suis per portam et portam sic enim praeceperat
David homo Dei [15] nec praetergressi sunt de mandatis regis tam sacerdotes quam Levitae ex
omnibus quae praeceperat et in custodiis thesaurorum [16] omnes inpensas praeparatas habuit Salomon
ex eo die quo fundavit domum Domini usque in diem quo perfecit eam [17] tunc abiit Salomon in
Hesiongaber et in Ahilath ad oram maris Rubri quae est in terra Edom [18] misit autem ei Hiram per
manum servorum suorum naves et nautas gnaros maris et abierunt cum servis Salomonis in Ophir
tuleruntque inde quadringenta quinquaginta talenta auri et adtulerunt ad regem Salomonem

Chapter 9

[1] regina quoque Saba cum audisset famam Salomonis venit ut temptaret eum enigmatibus in
Hierusalem cum magnis opibus et camelis qui portabant aromata et auri plurimum gemmasque
pretiosas cumque venisset ad Salomonem locuta est ei quaecumque erant in corde suo [2] et exposuit
ei Salomon omnia quae proposuerat nec quicquam fuit quod ei non perspicuum fecerit [3] quod
postquam vidit sapientiam scilicet Salomonis et domum quam aedificaverat [4] necnon cibaria mensae
eius et habitacula servorum et officia ministrorum eius et vestimenta eorum pincernas quoque et

vestes eorum et victimas quas immolabat in domo Domini non erat prae stupore ultra in ea spiritus
5 dixitque ad regem verus sermo quem audieram in terra mea de virtutibus et sapientia tua 6 non
credebam narrantibus donec ipsa venissem et vidissent oculi mei et probassem vix medietatem mihi
sapientiae tuae fuisse narratam vicisti famam virtutibus tuis 7 beati viri tui et beati servi tui hii qui
adsistunt coram te in omni tempore et audiunt sapientiam tuam 8 sit Dominus Deus tuus benedictus
qui voluit te ordinare super thronum suum regem Domini Dei tui quia diligit Deus Israhel et vult
servare eum in aeternum idcirco posuit te super eum regem ut facias iudicia atque iustitiam 9 dedit
autem regi centum viginti talenta auri et aromata multa nimis et gemmas pretiosissimas non fuerunt
aromata talia ut haec quae dedit regina Saba regi Salomoni 10 sed et servi Hiram cum servis
Salomonis adtulerunt aurum de Ophir et ligna thyina et gemmas pretiosissimas 11 de quibus fecit
rex de lignis scilicet thyinis gradus in domo Domini et in domo regia citharas quoque et psalteria
cantoribus numquam visa sunt in terra Iuda ligna talia 12 rex autem Salomon dedit reginae Saba
cuncta quae voluit et quae postulavit multo plura quam adtulerat ad eum quae reversa abiit in terram
suam cum servis suis 13 erat autem pondus auri quod adferebatur Salomoni per annos singulos
sescenta sexaginta sex talenta auri 14 excepta ea summa quam legati diversarum gentium et
negotiatores adferre consueverant omnesque reges Arabiae et satrapae terrarum qui conportabant
aurum et argentum Salomoni 15 fecit igitur rex Salomon ducentas hastas aureas de summa
sescentorum aureorum qui in hastis singulis expendebantur 16 trecenta quoque scuta aurea
trecentorum aureorum quibus tegebantur scuta singula posuitque ea rex in armamentario quod erat
consitum nemore 17 fecit quoque rex solium eburneum grande et vestivit illud auro mundissimo
18 sexque gradus quibus ascendebatur ad solium et scabillum aureum et brachiola duo altrinsecus
et duos leones stantes iuxta brachiola 19 sed et alios duodecim leunculos stantes super sex gradus
ex utraque parte non fuit tale solium in universis regnis 20 omnia quoque vasa convivii regis erant
aurea et vasa domus saltus Libani ex auro purissimo argentum enim in diebus illis pro nihilo
reputabatur 21 siquidem naves regis ibant in Tharsis cum servis Hiram semel in annis tribus et
deferebant inde aurum et argentum et ebur et simias et pavos 22 magnificatus est igitur Salomon
super omnes reges terrae divitiis et gloria 23 omnesque reges terrarum desiderabant faciem videre
Salomonis ut audirent sapientiam quam dederat Deus in corde eius 24 et deferebant ei munera vasa
argentea et aurea et vestes et arma et aromata equos et mulos per singulos annos 25 habuit quoque

Salomon quadraginta milia equorum in stabulis et curruum equitumque duodecim milia constituitque
26
eos in urbibus quadrigarum et ubi erat rex in Hierusalem exercuit etiam potestatem super cunctos
reges a fluvio Eufraten usque ad terram Philisthinorum id est usque ad terminos Aegypti
27
tantamque copiam praebuit argenti in Hierusalem quasi lapidum et cedrorum tantam multitudinem
28
velut sycaminorum quae gignuntur in campestribus adducebantur autem ei equi de Aegypto
29
cunctisque regionibus reliqua vero operum Salomonis priorum et novissimorum scripta sunt in
verbis Nathan prophetae et in libris Ahiae Silonitis in visione quoque Iaddo videntis contra
30
Hieroboam filium Nabath regnavit autem Salomon in Hierusalem super omnem Israhel
31
quadraginta annis dormivitque cum patribus suis et sepelierunt eum in civitate David regnavitque
pro eo Roboam filius eius

Chapter 10

1
profectus est autem Roboam in Sychem illuc enim cunctus Israhel convenerat ut constituerent
2
eum regem quod cum audisset Hieroboam filius Nabath qui erat in Aegypto fugerat quippe illuc
3
ante Salomonem statim reversus est vocaveruntque eum et venit cum universo Israhel et locuti
4
sunt ad Roboam dicentes pater tuus durissimo iugo nos pressit tu leviora impera patre tuo qui
5
nobis gravem inposuit servitutem et paululum de onere subleva ut serviamus tibi qui ait post tres
6
dies revertimini ad me cumque abisset populus iniit consilium cum senibus qui steterant coram
7
patre eius Salomone dum adviveret dicens quid datis consilii ut respondeam populo qui dixerunt
8
ei si placueris populo huic et lenieris eos verbis clementibus servient tibi omni tempore at ille
reliquit consilium senum et cum iuvenibus tractare coepit qui cum eo nutriti fuerant et erant in
9
comitatu illius dixitque ad eos quid vobis videtur vel respondere quid debeo populo huic qui dixit
10
mihi subleva iugum quod inposuit nobis pater tuus at illi responderunt ut iuvenes et nutriti cum
eo in deliciis atque dixerunt sic loqueris populo qui dixit tibi pater tuus adgravavit iugum nostrum
11
tu subleva et sic respondebis eis minimus digitus meus grossior est lumbis patris mei pater meus
inposuit vobis iugum grave et ego maius pondus adponam pater meus cecidit vos flagellis ego vero
12
caedam scorpionibus venit ergo Hieroboam et universus populus ad Roboam die tertio sicut

praeceperat eis 13 responditque rex dura derelicto consilio seniorum 14 locutusque est iuxta iuvenum
voluntatem pater meus grave vobis inposuit iugum quod ego gravius faciam pater meus cecidit vos
flagellis ego vero caedam scorpionibus 15 et non adquievit populi precibus erat enim voluntatis
Dei ut conpleretur sermo eius quem locutus fuerat per manum Ahiae Silonitis ad Hieroboam filium
Nabath 16 populus autem universus rege duriora dicente sic locutus est ad eum non est nobis pars
in David neque hereditas in filio Isai revertere in tabernacula tua Israhel tu autem pasce domum
tuam David et abiit Israhel in tabernacula sua 17 super filios autem Israhel qui habitabant in
civitatibus Iuda regnavit Roboam 18 misitque rex Roboam Aduram qui praeerat tributis et
lapidaverunt eum filii Israhel et mortuus est porro rex Roboam currum festinavit ascendere et fugit
in Hierusalem 19 recessitque Israhel a domo David usque ad diem hanc

Chapter 11

1 venit autem Roboam in Hierusalem et convocavit universam domum Iuda et Beniamin in
centum octoginta milibus electorum atque bellantium ut dimicaret contra Israhel et converteret ad
se regnum suum 2 factusque est sermo Domini ad Semeiam hominem Dei dicens 3 loquere ad
Roboam filium Salomonis regem Iuda et ad universum Israhel qui est in Iuda et Beniamin 4 haec
dicit Dominus non ascendetis neque pugnabitis contra fratres vestros revertatur unusquisque in
domum suam quia mea hoc gestum est voluntate qui cum audissent sermonem Domini reversi sunt
nec perrexerunt contra Hieroboam 5 habitavit autem Roboam in Hierusalem et aedificavit civitates
muratas in Iuda 6 extruxitque Bethleem et Aetham et Thecue 7 Bethsur quoque et Soccho et Odollam
8 necnon Geth et Maresa et Ziph 9 sed et Aduram et Lachis et Azecha 10 Saraa quoque et Ahilon
et Hebron quae erant in Iuda et Beniamin civitates munitissimas 11 cumque clausisset eas muris
posuit in eis principes ciborumque horrea hoc est olei et vini 12 sed et in singulis urbibus fecit
armamentaria scutorum et hastarum firmavitque eas multa diligentia et imperavit super Iudam et
Beniamin 13 sacerdotes autem et Levitae qui erant in universo Israhel venerunt ad eum de cunctis
sedibus suis 14 relinquentes suburbana et possessiones suas et transeuntes ad Iudam et Hierusalem
eo quod abiecisset eos Hieroboam et posteri eius ne sacerdotio Domini fungerentur 15 qui constituit

16
sibi sacerdotes excelsorum et daemonum vitulorumque quos fecerat sed et de cunctis tribubus
Israhel quicumque dederant cor suum ut quaererent Dominum Deum Israhel venerunt Hierusalem
17
ad immolandas victimas Domino Deo patrum suorum et roboraverunt regnum Iuda et
confirmaverunt Roboam filium Salomonis per tres annos ambulaverunt enim in viis David et
18
Salomonis annis tantum tribus duxit autem Roboam uxorem Maalath filiam Hierimuth filii
19
David Abiail quoque filiam Heliab filii Isai quae peperit ei filios Ieus et Somoriam et Zoom
20
post hanc quoque accepit Maacha filiam Absalom quae peperit ei Abia et Ethai et Ziza et Salumith
21
amavit autem Roboam Maacha filiam Absalom super omnes uxores suas et concubinas nam
uxores decem et octo duxerat concubinasque sexaginta et genuit viginti octo filios et sexaginta
22
filias constituit vero in capite Abiam filium Maacha ducem super fratres suos ipsum enim regem
23
facere cogitabat qui sapientior fuit et potentior super omnes filios eius et in cunctis finibus Iuda
et Beniamin et in universis civitatibus muratis praebuitque eis escas plurimas et multas petivit
uxores

Chapter 12

1
cumque roboratum fuisset regnum Roboam et confortatum dereliquit legem Domini et omnis
2
Israhel cum eo anno autem quinto regni Roboam ascendit Sesac rex Aegypti in Hierusalem quia
3
peccaverunt Domino cum mille ducentis curribus et sexaginta milibus equitum nec erat numerus
4
vulgi quod venerat cum eo ex Aegypto Lybies scilicet et Trogoditae et Aethiopes cepitque civitates
5
munitissimas in Iuda et venit usque Hierusalem Semeias autem propheta ingressus est ad Roboam
et principes Iuda qui congregati fuerant in Hierusalem fugientes Sesac dixitque ad eos haec dicit
6
Dominus vos reliquistis me et ego reliqui vos in manu Sesac consternatique principes Israhel et
7
rex dixerunt iustus est Dominus cumque vidisset Dominus quod humiliati essent factus est sermo
Domini ad Semeiam dicens quia humiliati sunt non disperdam eos daboque eis pauxillum auxilii
8
et non stillabit furor meus super Hierusalem per manum Sesac verumtamen servient ei ut sciant
9
distantiam servitutis meae et servitutis regni terrarum recessit itaque Sesac rex Aegypti ab
Hierusalem sublatis thesauris domus Domini et domus regis omniaque secum tulit et clypeos aureos

quos fecerat Salomon 10 pro quibus fecit rex aeneos et tradidit illos principibus scutariorum qui
custodiebant vestibulum palatii 11 cumque introiret rex domum Domini veniebant scutarii et
tollebant eos iterumque referebant ad armamentarium suum 12 verumtamen quia humiliati sunt
aversa est ab eis ira Domini nec deleti sunt penitus siquidem et in Iuda inventa sunt opera bona
13 confortatus est igitur rex Roboam in Hierusalem atque regnavit quadraginta autem et unius anni
erat cum regnare coepisset et decem septemque annis regnavit in Hierusalem urbe quam elegit
Dominus ut confirmaret nomen suum ibi de cunctis tribubus Israhel nomenque matris eius Naama
Ammanitis 14 fecit autem malum et non praeparavit cor suum ut quaereret Dominum 15 opera
vero Roboam prima et novissima scripta sunt in libris Semeiae prophetae et Addo videntis et
diligenter exposita pugnaveruntque adversum se Roboam et Hieroboam cunctis diebus 16 et dormivit
Roboam cum patribus suis sepultusque est in civitate David et regnavit Abia filius eius pro eo

Chapter 13

1 anno octavodecimo regis Hieroboam regnavit Abia super Iudam 2 tribus annis regnavit in
Hierusalem nomenque matris eius Michaia filia Urihel de Gabaa et erat bellum inter Abia et
Hieroboam 3 cumque inisset Abia certamen et haberet bellicosissimos viros et electorum
quadringenta milia Hieroboam instruxit e contra aciem octingenta milia virorum qui et ipsi electi
erant et ad bella fortissimi 4 stetit igitur Abia super montem Someron qui erat in Ephraim et ait
audi Hieroboam et omnis Israhel 5 num ignoratis quod Dominus Deus Israhel dederit regnum David
super Israhel in sempiternum ipsi et filiis eius pactum salis 6 et surrexit Hieroboam filius Nabath
servus Salomonis filii David et rebellavit contra dominum suum 7 congregatique sunt ad eum viri
vanissimi et filii Belial et praevaluerunt contra Roboam filium Salomonis porro Roboam erat rudis
et corde pavido nec potuit resistere eis 8 nunc ergo vos dicitis quod resistere possitis regno Domini
quod possidet per filios David habetisque grandem populi multitudinem atque vitulos aureos quos
fecit vobis Hieroboam in deos 9 et eiecistis sacerdotes Domini filios Aaron atque Levitas et fecistis
vobis sacerdotes sicut omnes populi terrarum quicumque venerit et initiaverit manum suam in tauro
in bubus et in arietibus septem fit sacerdos eorum qui non sunt dii 10 noster autem Dominus Deus
est quem non relinquimus sacerdotesque ministrant Domino de filiis Aaron et Levitae sunt in ordine
suo 11 holocausta quoque offerunt Domino per singulos dies mane et vespere et thymiama iuxta

legis praecepta confectum et proponuntur panes in mensa mundissima estque apud nos candelabrum
aureum et lucernae eius ut accendantur semper ad vesperam nos quippe custodimus praecepta
12
Domini Dei nostri quem vos reliquistis ergo in exercitu nostro dux Deus est et sacerdotes eius
qui clangunt tubis et resonant contra vos filii Israhel nolite pugnare contra Dominum Deum patrum
13
vestrorum quia non vobis expedit haec illo loquente Hieroboam retro moliebatur insidias cumque
14
ex adverso hostium staret ignorantem Iudam suo ambiebat exercitu respiciensque Iudas vidit
instare bellum ex adverso et post tergum et clamavit ad Dominum ac sacerdotes tubis canere
15
coeperunt omnesque viri Iuda vociferati sunt et ecce illis clamantibus perterruit Deus Hieroboam
16
et omnem Israhel qui stabat ex adverso Abia et Iuda fugeruntque filii Israhel Iudam et tradidit
17
eos Deus in manu eorum percussit ergo eos Abia et populus eius plaga magna et corruerunt
18
vulnerati ex Israhel quingenta milia virorum fortium humiliatique sunt filii Israhel in tempore
illo et vehementissime confortati filii Iuda eo quod sperassent in Domino Deo patrum suorum
19
persecutus est autem Abia fugientem Hieroboam et cepit civitates eius Bethel et filias eius et
20
Hiesena cum filiabus suis Ephron quoque et filias eius nec valuit ultra resistere Hieroboam in
21
diebus Abia quem percussit Dominus et mortuus est igitur Abia confortato imperio suo accepit
22
uxores quattuordecim procreavitque viginti duos filios et sedecim filias reliqua autem sermonum
Abia viarumque et operum eius scripta sunt diligentissime in libro prophetae Addo

Chapter 14

1
dormivit autem Abia cum patribus suis et sepelierunt eum in civitate David regnavitque Asa
2
filius eius pro eo in cuius diebus quievit terra annis decem fecit autem Asa quod bonum et placitum
3
erat in conspectu Dei sui et subvertit altaria peregrini cultus et excelsa et confregit statuas lucosque
4
succidit ac praecepit Iudae ut quaereret Dominum Deum patrum suorum et faceret legem et
5 6
universa mandata et abstulit e cunctis urbibus Iuda aras et fana et regnavit in pace aedificavit
quoque urbes munitas in Iuda quia quietus erat et nulla temporibus eius bella surrexerant pacem
7
Domino largiente dixit autem Iudae aedificemus civitates istas et vallemus muris et roboremus
turribus et portis et seris donec a bellis quieta sunt omnia eo quod quaesierimus Dominum Deum
patrum nostrorum et dederit nobis pacem per gyrum aedificaverunt igitur et nullum in extruendo

inpedimentum fuit 8 habuit autem Asa in exercitu suo portantium scuta et hastas de Iuda trecenta
milia de Beniamin vero scutariorum et sagittariorum ducenta octoginta milia omnes isti viri fortissimi
9 egressus est autem contra eos Zara Aethiops cum exercitu decies centena milia et curribus trecentis
et venit usque Maresa 10 porro Asa perrexit obviam et instruxit aciem ad bellum in valle Sephata
quae est iuxta Maresa 11 et invocavit Dominum Deum et ait Domine non est apud te ulla distantia
utrum in paucis auxilieris an in pluribus adiuva nos Domine Deus noster in te enim et in tuo nomine
habentes fiduciam venimus contra hanc multitudinem Domine Deus noster tu es non praevaleat
contra te homo 12 exterruit itaque Dominus Aethiopas coram Asa et Iuda fugeruntque Aethiopes
13 et persecutus est eos Asa et populus qui cum eo erat usque Gerar et ruerunt Aethiopes usque ad
internicionem quia Domino caedente contriti sunt et exercitu illius proeliante tulerunt ergo spolia
multa 14 et percusserunt omnes civitates per circuitum Gerare grandis quippe cunctos terror invaserat
et diripuerunt urbes et multam praedam asportaverunt 15 sed et caulas ovium destruentes tulerunt
pecorum infinitam multitudinem et camelorum reversique sunt Hierusalem

Chapter 15

1 Azarias autem filius Oded facto in se spiritu Dei 2 egressus est in occursum Asa et dixit ei
audite me Asa et omnis Iuda et Beniamin Dominus vobiscum quia fuistis cum eo si quaesieritis
eum invenietis si autem dereliqueritis derelinquet vos 3 transibunt autem multi dies in Israhel absque
Deo vero et absque sacerdote doctore et absque lege 4 cumque reversi fuerint in angustia sua ad
Dominum Deum Israhel et quaesierint eum repperient 5 in tempore illo non erit pax egredienti et
ingredienti sed terrores undique in cunctis habitatoribus terrarum 6 pugnabit enim gens contra
gentem et civitas contra civitatem quia Dominus conturbabit eos in omni angustia 7 vos ergo
confortamini et non dissolvantur manus vestrae erit enim merces operi vestro 8 quod cum audisset
Asa verba scilicet et prophetiam Oded prophetae confortatus est et abstulit idola de omni terra Iuda
et Beniamin et ex urbibus quas ceperat montis Ephraim et dedicavit altare Domini quod erat ante
porticum Domini 9 congregavitque universum Iuda et Beniamin et advenas cum eis de Ephraim et
de Manasse et de Symeon plures enim ad eum confugerant ex Israhel videntes quod Dominus Deus
illius esset cum eo 10 cumque venissent Hierusalem mense tertio anno quintodecimo regni Asa

11
immolaverunt Domino in die illa de manubiis et praeda quam adduxerant boves septingentos et
arietes septem milia 12 et intravit ex more ad corroborandum foedus ut quaererent Dominum Deum
patrum suorum in toto corde et in tota anima sua 13 si quis autem inquit non quaesierit Dominum
Deum Israhel moriatur a minimo usque ad maximum a viro usque ad mulierem 14 iuraveruntque
Domino voce magna in iubilo et in clangore tubae et in sonitu bucinarum 15 omnes qui erant in
Iuda cum execratione in omni enim corde suo iuraverunt et in tota voluntate quaesierunt eum et
invenerunt praestititque eis Dominus requiem per circuitum 16 sed et Maacham matrem Asa regis
ex augusto deposuit imperio eo quod fecisset in luco simulacrum Priapi quod omne contrivit et in
frusta comminuens conbusit in torrente Cedron 17 excelsa autem derelicta sunt in Israhel attamen
cor Asa erat perfectum cunctis diebus eius 18 ea quae voverat pater suus et ipse intulit in domum
Domini argentum et aurum vasorumque diversam supellectilem 19 bellum vero non fuit usque ad
tricesimum quintum annum regni Asa

Chapter 16

1
anno autem tricesimo sexto regni eius ascendit Baasa rex Israhel in Iudam et muro circumdabat
Rama ut nullus tute posset egredi et ingredi de regno Asa 2 protulit ergo Asa argentum et aurum
de thesauris domus Domini et de thesauris regis misitque ad Benadad regem Syriae qui habitabat
in Damasco dicens 3 foedus inter me et te est pater quoque meus et pater tuus habuere concordiam
quam ob rem misi tibi argentum et aurum ut rupto foedere quod habes cum Baasa rege Israhel
facias eum a me recedere 4 quo conperto Benadad misit principes exercituum suorum ad urbes
Israhel qui percusserunt Ahion et Dan et Abelmaim et universas urbes muratas Nepthalim 5 quod
cum audisset Baasa desivit aedificare Rama et intermisit opus suum 6 porro Asa rex adsumpsit
universum Iudam et tulerunt lapides Rama et ligna quae aedificationi praeparaverat Baasa
aedificavitque ex eis Gabaa et Maspha 7 in tempore illo venit Anani propheta ad Asam regem Iuda
et dixit ei quia habuisti fiduciam in rege Syriae et non in Domino Deo tuo idcirco evasit Syriae
regis exercitus de manu tua 8 nonne Aethiopes et Lybies multo plures erant quadrigis et equitibus
et multitudine nimia quos cum Domino credidisses tradidit in manu tua 9 oculi enim eius

contemplantur universam terram et praebent fortitudinem his qui corde perfecto credunt in eum
stulte igitur egisti et propter hoc ex praesenti tempore contra te bella consurgent [10] iratusque Asa
adversus videntem iussit eum mitti in nervum valde quippe super hoc fuerat indignatus et interfecit
de populo in tempore illo plurimos [11] opera autem Asa prima et novissima scripta sunt in libro
regum Iuda et Israhel [12] aegrotavit etiam Asa anno tricesimo nono regni sui dolore pedum
vehementissimo et nec in infirmitate sua quaesivit Dominum sed magis in medicorum arte confisus
est [13] dormivitque cum patribus suis et mortuus est anno quadragesimo primo regni sui [14] et
sepelierunt eum in sepulchro suo quod foderat sibi in civitate David posueruntque eum super
lectulum suum plenum aromatibus et unguentis meretriciis quae erant pigmentariorum arte confecta
et conbuserunt super eum ambitione nimia

Chapter 17

[1] regnavit autem Iosaphat filius eius pro eo et invaluit contra Israhel [2] constituitque militum
numeros in cunctis urbibus Iudae quae erant vallatae muris praesidiaque disposuit in terra Iuda et
in civitatibus Ephraim quas ceperat Asa pater eius [3] et fuit Dominus cum Iosaphat quia ambulavit
in viis David patris sui primis et non speravit in Baalim [4] sed in Deo patris sui et perrexit in
praeceptis illius et non iuxta peccata Israhel [5] confirmavitque Dominus regnum in manu eius et
dedit omnis Iuda munera Iosaphat factaeque sunt ei infinitae divitiae et multa gloria [6] cumque
sumpsisset cor eius audaciam propter vias Domini etiam excelsa et lucos de Iuda abstulit [7] tertio
autem anno regni sui misit de principibus suis Benail et Obdiam et Zacchariam et Nathanahel et
Micheam ut docerent in civitatibus Iuda [8] et cum eis Levitas Semeiam et Nathaniam et Zabadiam
Asahel quoque et Semiramoth et Ionathan Adoniam et Tobiam et Tobadoniam Levitas et cum eis
Elisama et Ioram sacerdotes [9] docebantque in Iuda habentes librum legis Domini et circuibant
cunctas urbes Iuda atque erudiebant populum [10] itaque factus est pavor Domini super omnia regna
terrarum quae erant per gyrum Iuda nec audebant bellare contra Iosaphat [11] sed et Philisthei Iosaphat
munera deferebant et vectigal argenti Arabes quoque adducebant pecora arietum septem milia
septingentos et hircos totidem [12] crevit ergo Iosaphat et magnificatus est usque in sublime atque
aedificavit in Iuda domos ad instar turrium urbesque muratas [13] et multa opera patravit in urbibus

Iuda viri quoque bellatores et robusti erant in Hierusalem 14 quorum iste numerus per domos atque
familias singulorum in Iuda principes exercitus Ednas dux et cum eo robustissimorum trecenta
milia 15 post hunc Iohanan princeps et cum eo ducenta octoginta milia 16 post istum quoque
Amasias filius Zechri consecratus Domino et cum eo ducenta milia virorum fortium 17 hunc
sequebatur robustus ad proelia Heliada et cum eo tenentium arcum et clypeum ducenta milia 18 post
istum etiam Iozabath et cum eo centum octoginta milia expeditorum militum 19 hii omnes erant
ad manum regis exceptis aliis quos posuerat in urbibus muratis et in universo Iuda

Chapter 18

1 fuit ergo Iosaphat dives et inclitus multum et adfinitate coniunctus est Ahab 2 descenditque
post annos ad eum in Samariam ad cuius adventum mactavit Ahab arietes et boves plurimos et
populo qui venerat cum eo persuasitque illi ut ascenderet in Ramoth Galaad 3 dixitque Ahab rex
Israhel ad Iosaphat regem Iuda veni mecum in Ramoth Galaad cui ille respondit ut ego et tu sicut
populus tuus sic et populus meus tecumque erimus in bello 4 dixitque Iosaphat ad regem Israhel
consule obsecro inpraesentiarum sermonem Domini 5 congregavitque rex Israhel prophetarum
quadringentos viros et dixit ad eos in Ramoth Galaad ad bellandum ire debemus an quiescere at
illi ascende inquiunt et tradet Deus in manu regis 6 dixitque Iosaphat numquid non est hic prophetes
Domini ut ab illo etiam requiramus 7 et ait rex Israhel ad Iosaphat est vir unus a quo possumus
quaerere Domini voluntatem sed ego odi eum quia non prophetat mihi bonum sed malum omni
tempore est autem Micheas filius Iembla dixitque Iosaphat ne loquaris rex hoc modo 8 vocavit ergo
rex Israhel unum de eunuchis et dixit ei voca cito Micheam filium Iembla 9 porro rex Israhel et
Iosaphat rex Iuda uterque sedebant in solio suo vestiti cultu regio sedebant autem in area iuxta
portam Samariae omnesque prophetae vaticinabantur coram eis 10 Sedecias vero filius Chanana
fecit sibi cornua ferrea et ait haec dicit Dominus his ventilabis Syriam donec conteras eam
11 omnesque prophetae similiter prophetabant atque dicebant ascende in Ramoth Galaad et
prosperaberis et tradet eos Dominus in manu regis 12 nuntius autem qui ierat ad vocandum Micheam
ait illi en verba omnium prophetarum uno ore bona regi adnuntiant quaeso ergo te ut et sermo tuus
ab eis non dissentiat loquarisque prospera 13 cui respondit Micheas vivit Dominus quia quodcumque

dixerit Deus meus hoc loquar 14 venit ergo ad regem cui rex ait Michea ire debemus in Ramoth
Galaad ad bellandum an quiescere cui ille respondit ascendite cuncta enim prospera evenient et
tradentur hostes in manus vestras 15 dixitque rex iterum atque iterum te adiuro ut non mihi loquaris
nisi quod verum est in nomine Domini 16 at ille ait vidi universum Israhel dispersum in montibus
sicut oves absque pastore et dixit Dominus non habent isti dominos revertatur unusquisque ad
domum suam in pace 17 et ait rex Israhel ad Iosaphat nonne dixi tibi quod non prophetaret iste
mihi quicquam boni sed ea quae mala sunt 18 at ille idcirco ait audite verbum Domini vidi Dominum
sedentem in solio suo et omnem exercitum caeli adsistentem ei a dextris et sinistris 19 et dixit
Dominus quis decipiet Ahab regem Israhel ut ascendat et corruat in Ramoth Galaad cumque diceret
unus hoc modo et alter alio 20 processit spiritus et stetit coram Domino et ait ego decipiam eum
cui Dominus in quo inquit decipies 21 at ille respondit egrediar et ero spiritus mendax in ore omnium
prophetarum eius dixitque Dominus decipies et praevalebis egredere et fac ita 22 nunc igitur ecce
dedit Dominus spiritum mendacii in ore omnium prophetarum tuorum et Dominus locutus est de
te mala 23 accessit autem Sedecias filius Chanana et percussit Micheae maxillam et ait per quam
viam transivit spiritus Domini a me ut loqueretur tibi 24 dixitque Micheas tu ipse videbis in die
illo quando ingressus fueris cubiculum de cubiculo ut abscondaris 25 praecepit autem rex Israhel
dicens tollite Micheam et ducite eum ad Amon principem civitatis et ad Ioas filium Ammelech
26 et dicetis haec dicit rex mittite hunc in carcerem et date ei panis modicum et aquae pauxillum
donec revertar in pace 27 dixitque Micheas si reversus fueris in pace non est locutus Dominus in
me et ait audite populi omnes 28 igitur ascenderunt rex Israhel et Iosaphat rex Iuda in Ramoth
Galaad 29 dixitque rex Israhel ad Iosaphat mutabo habitum et sic ad pugnandum vadam tu autem
induere vestibus tuis mutatoque rex Israhel habitu venit ad bellum 30 rex autem Syriae praeceperat
ducibus equitatus sui dicens ne pugnetis contra minimum aut contra maximum nisi contra solum
regem Israhel 31 itaque cum vidissent principes equitatus Iosaphat dixerunt rex Israhel iste est et
circumdederunt eum dimicantes at ille clamavit ad Dominum et auxiliatus est ei atque avertit eos
ab illo 32 cum enim vidissent duces equitatus quod non esset rex Israhel reliquerunt eum 33 accidit
autem ut unus e populo sagittam in incertum iaceret et percuteret regem Israhel inter cervicem et
scapulas at ille aurigae suo ait converte manum tuam et educ me de acie quia vulneratus sum 34 et

finita est pugna in die illo porro rex Israhel stabat in curru suo contra Syros usque ad vesperam et
mortuus est occidente sole

Chapter 19

1 reversus est autem Iosaphat rex Iuda domum suam pacifice in Hierusalem 2 cui occurrit Hieu
filius Anani videns et ait ad eum impio praebes auxilium et his qui oderunt Dominum amicitia
iungeris et idcirco iram quidem Domini merebaris 3 sed bona opera inventa sunt in te eo quod
abstuleris lucos de terra Iuda et praeparaveris cor tuum ut requireres Dominum 4 habitavit ergo
Iosaphat in Hierusalem rursumque egressus est ad populum de Bersabee usque ad montem Ephraim
et revocavit eos ad Dominum Deum patrum suorum 5 constituitque iudices terrae in cunctis
civitatibus Iuda munitis per singula loca 6 et praecipiens iudicibus videte ait quid faciatis non enim
hominis exercetis iudicium sed Domini et quodcumque iudicaveritis in vos redundabit 7 sit timor
Domini vobiscum et cum diligentia cuncta facite non est enim apud Dominum Deum nostrum
iniquitas nec personarum acceptio nec cupido munerum 8 in Hierusalem quoque constituit Iosaphat
Levitas et sacerdotes et principes familiarum ex Israhel ut iudicium et causam Domini iudicarent
habitatoribus eius 9 praecepitque eis dicens sic agetis in timore Dei fideliter et corde perfecto
10 omnem causam quae venerit ad vos fratrum vestrorum qui habitant in urbibus suis inter
cognationem et cognationem ubicumque quaestio est de lege de mandato de caerimoniis de
iustificationibus ostendite eis ut non peccent in Dominum et ne veniat ira super vos et super fratres
vestros sic ergo agetis et non peccabitis 11 Amarias autem sacerdos et pontifex vester in his quae
ad Dominum pertinent praesidebit porro Zabadias filius Ismahel qui est dux in domo Iuda super
ea opera erit quae ad regis officium pertinent habetisque magistros Levitas coram vobis confortamini
et agite diligenter et erit Dominus cum bonis

Chapter 20

1 post haec congregati sunt filii Moab et filii Ammon et cum eis de Ammanitis ad Iosaphat ut
pugnarent contra eum 2 veneruntque nuntii et indicaverunt Iosaphat dicentes venit contra te multitudo
magna de his locis quae trans mare sunt et de Syria et ecce consistunt in Asasonthamar quae est

Engaddi 3 Iosaphat autem timore perterritus totum se contulit ad rogandum Dominum et praedicavit
ieiunium universo Iuda 4 congregatusque Iudas ad precandum Dominum sed et omnes de urbibus
suis venerunt ad obsecrandum eum 5 cumque stetisset Iosaphat in medio coetu Iudae et Hierusalem
in domo Domini ante atrium novum 6 ait Domine Deus patrum nostrorum tu es Deus in caelo et
dominaris cunctis regnis gentium in manu tua est fortitudo et potentia nec quisquam tibi potest
resistere 7 nonne tu Deus noster interfecisti omnes habitatores terrae huius coram populo tuo Israhel
et dedisti eam semini Abraham amici tui in sempiternum 8 habitaveruntque in ea et extruxerunt in
illa sanctuarium nomini tuo dicentes 9 si inruerint super nos mala gladius iudicii pestilentia et fames
stabimus coram domo hac in conspectu tuo in qua invocatum est nomen tuum et clamabimus ad te
in tribulationibus nostris et exaudies salvosque facies 10 nunc igitur ecce filii Ammon et Moab et
mons Seir per quos non concessisti Israheli ut transirent quando egrediebantur de Aegypto sed
declinaverunt ab eis et non interfecerunt illos 11 e contrario agunt et nituntur eicere nos de
possessione quam tradidisti nobis 12 Deus noster ergo non iudicabis eos in nobis quidem non tanta
est fortitudo ut possimus huic multitudini resistere quae inruit super nos sed cum ignoremus quid
agere debeamus hoc solum habemus residui ut oculos nostros dirigamus ad te 13 omnis vero Iuda
stabat coram Domino cum parvulis et uxoribus et liberis suis 14 erat autem Hiazihel filius Zacchariae
filii Banaiae filii Hiehihel filii Mathaniae Levites de filiis Asaph super quem factus est spiritus
Domini in medio turbae 15 et ait adtendite omnis Iuda et qui habitatis Hierusalem et tu rex Iosaphat
haec dicit Dominus vobis nolite timere nec paveatis hanc multitudinem non est enim vestra pugna
sed Dei 16 cras descendetis contra eos ascensuri enim sunt per clivum nomine Sis et invenietis illos
in summitate torrentis qui est contra solitudinem Hieruhel 17 non eritis vos qui dimicabitis sed
tantummodo confidenter state et videbitis auxilium Domini super vos o Iuda et Hierusalem nolite
timere nec paveatis cras egredimini contra eos et Dominus erit vobiscum 18 Iosaphat ergo et Iuda
et omnes habitatores Hierusalem ceciderunt proni in terram coram Domino et adoraverunt eum
19 porro Levitae de filiis Caath et de filiis Core laudabant Dominum Deum Israhel voce magna in
excelsum 20 cumque mane surrexissent egressi sunt per desertum Thecuae profectisque eis stans
Iosaphat in medio eorum dixit audite me Iuda et omnes habitatores Hierusalem credite in Domino
Deo vestro et securi eritis credite prophetis eius et cuncta evenient prospera 21 deditque consilium
populo et statuit cantores Domini ut laudarent eum in turmis suis et antecederent exercitum ac voce

consona dicerent confitemini Domino quoniam in aeternum misericordia eius 22 cumque coepissent
laudes canere vertit Dominus insidias eorum in semet ipsos filiorum scilicet Ammon et Moab et
montis Seir qui egressi fuerant ut pugnarent contra Iudam et percussi sunt 23 namque filii Ammon
et Moab consurrexerunt adversum habitatores montis Seir ut interficerent et delerent eos cumque
hoc opere perpetrassent etiam in semet ipsos versi mutuis concidere vulneribus 24 porro Iudas cum
venisset ad speculam quae respicit solitudinem vidit procul omnem late regionem plenam cadaveribus
nec superesse quemquam qui necem potuisset evadere 25 venit ergo Iosaphat et omnis populus
cum eo ad detrahenda spolia mortuorum inveneruntque inter cadavera variam supellectilem vestes
quoque et vasa pretiosissima et diripuerunt ita ut omnia portare non possent nec per tres dies spolia
auferre pro praedae magnitudine 26 die autem quarto congregati sunt in valle Benedictionis etenim
quoniam ibi benedixerant Domino vocaverunt locum illum vallis Benedictionis usque in praesentem
diem 27 reversusque est omnis vir Iuda et habitatores Hierusalem et Iosaphat ante eos in Hierusalem
cum laetitia magna eo quod dedisset eis Dominus gaudium de inimicis suis 28 ingressique sunt
Hierusalem cum psalteriis et citharis et tubis in domum Domini 29 inruit autem pavor Domini super
universa regna terrarum cum audissent quod pugnasset Dominus contra inimicos Israhel
30 quievitque regnum Iosaphat et praebuit ei Deus pacem per circuitum 31 regnavit igitur Iosaphat
super Iudam et erat triginta quinque annorum cum regnare coepisset viginti autem et quinque annis
regnavit in Hierusalem nomen matris eius Azuba filia Selachi 32 et ambulavit in via patris sui Asa
nec declinavit ab ea faciens quae placita erant coram Domino 33 verumtamen excelsa non abstulit
et adhuc populus non direxerat cor suum ad Dominum Deum patrum suorum 34 reliqua autem
gestorum Iosaphat priorum et novissimorum scripta sunt in verbis Hieu filii Anani quae digessit in
libro regum Israhel 35 post haec iniit amicitias Iosaphat rex Iuda cum Ochozia rege Israhel cuius
opera fuerunt impiissima 36 et particeps fuit ut facerent naves quae irent in Tharsis feceruntque
classem in Asiongaber 37 prophetavit autem Eliezer filius Dodoau de Maresa ad Iosaphat dicens
quia habuisti foedus cum Ochozia percussit Dominus opera tua contritaeque sunt naves nec potuerunt
ire in Tharsis

Chapter 21

1 dormivit autem Iosaphat cum patribus suis et sepultus est cum eis in civitate David regnavitque
Ioram filius eius pro eo 2 qui habuit fratres filios Iosaphat Azariam et Hiahihel et Zacchariam et
Azariam et Michahel et Saphatiam omnes hii filii Iosaphat regis Israhel 3 deditque eis pater suus
multa munera argenti et auri et pensitationes cum civitatibus munitissimis in Iuda regnum autem
tradidit Ioram eo quod esset primogenitus 4 surrexit ergo Ioram super regnum patris sui cumque
se confirmasset occidit omnes fratres suos gladio et quosdam de principibus Israhel 5 triginta duo
annorum erat Ioram cum regnare coepisset et octo annis regnavit in Hierusalem 6 ambulavitque in
viis regum Israhel sicut egerat domus Ahab filia quippe Ahab erat uxor eius et fecit malum in
conspectu Domini 7 noluit autem Dominus disperdere domum David propter pactum quod inierat
cum eo et quia promiserat ut daret illi lucernam et filiis eius omni tempore 8 in diebus illis rebellavit
Edom ne esset subditus Iudae et constituit sibi regem 9 cumque transisset Ioram cum principibus
suis et cuncto equitatu qui erat secum surrexit nocte et percussit Edom qui se circumdederat et
omnes duces equitatus eius 10 attamen rebellavit Edom ne esset sub dicione Iuda usque ad hanc
diem eo tempore et Lobna recessit ne esset sub manu illius dereliquerat enim Dominum Deum
patrum suorum 11 insuper et excelsa fabricatus est in urbibus Iuda et fornicari fecit habitatores
Hierusalem et praevaricari Iudam 12 adlatae sunt autem ei litterae ab Helia propheta in quibus
scriptum erat haec dicit Dominus Deus David patris tui quoniam non ambulasti in viis Iosaphat
patris tui et in viis Asa regis Iuda 13 sed incessisti per iter regum Israhel et fornicari fecisti Iudam
et habitatores Hierusalem imitatus fornicationem domus Ahab insuper et fratres tuos domum patris
tui meliores te occidisti 14 ecce Dominus percutiet te plaga magna cum populo tuo et filiis et
uxoribus tuis universaque substantia tua 15 tu autem aegrotabis pessimo languore uteri donec
egrediantur vitalia tua paulatim per dies singulos 16 suscitavit ergo Dominus contra Ioram spiritum
Philisthinorum et Arabum qui confines sunt Aethiopibus 17 et ascenderunt in terram Iuda et
vastaverunt eam diripueruntque cunctam substantiam quae inventa est in domo regis insuper et
filios eius et uxores nec remansit ei filius nisi Ioachaz qui minimus natu erat 18 et super haec omnia
percussit eum Dominus alvi languore insanabili 19 cumque diei succederet dies et temporum spatia
volverentur duorum annorum expletus est circulus et sic longa consumptus tabe ita ut egereret etiam
viscera sua languore pariter et vita caruit mortuusque est in infirmitate pessima et non fecit ei
populus secundum morem conbustionis exequias sicut fecerat maioribus eius 20 triginta duum

annorum fuit cum regnare coepisset et octo annis regnavit in Hierusalem ambulavitque non recte
et sepelierunt eum in civitate David verumtamen non in sepulchro regum

Chapter 22

[1] constituerunt autem habitatores Hierusalem Ochoziam filium eius minimum regem pro eo
omnes enim maiores natu qui ante eum fuerant interfecerant latrones Arabum qui inruerant in castra
regnavitque Ochozias filius Ioram regis Iuda [2] filius quadraginta duo annorum erat Ochozias cum
regnare coepisset et uno anno regnavit in Hierusalem nomen matris eius Otholia filia Amri [3] sed
et ipse ingressus est per vias domus Ahab mater enim eius inpulit eum ut impie ageret [4] fecit igitur
malum in conspectu Domini sicut domus Ahab ipsi enim fuerunt ei consiliarii post mortem patris
sui in interitum eius [5] ambulavitque in consiliis eorum et perrexit cum Ioram filio Ahab rege Israhel
in bellum contra Azahel regem Syriae in Ramoth Galaad vulneraveruntque Syri Ioram [6] qui reversus
est ut curaretur in Hiezrahel multas enim plagas acceperat in supradicto certamine igitur Azarias
filius Ioram rex Iuda descendit ut inviseret Ioram filium Ahab in Hiezrahel aegrotantem [7] voluntatis
quippe fuit Dei adversum Ochoziam ut veniret ad Ioram et cum venisset egrederetur cum eo
adversum Hieu filium Namsi quem unxit Dominus ut deleret domum Ahab [8] cum ergo subverteret
Hieu domum Ahab invenit principes Iuda et filios fratrum Ochoziae qui ministrabant ei et interfecit
illos [9] ipsumque perquirens Ochoziam conprehendit latentem in Samaria adductumque ad se occidit
et sepelierunt eum eo quod esset filius Iosaphat qui quaesierat Dominum in toto corde suo nec erat
ultra spes aliqua ut de stirpe regnaret Ochoziae [10] siquidem Otholia mater eius videns quod mortuus
esset filius suus surrexit et interfecit omnem stirpem regiam domus Ioram [11] porro Iosabeth filia
regis tulit Ioas filium Ochoziae et furata est eum de medio filiorum regis cum interficerentur
absconditque cum nutrice sua in cubiculo lectulorum Iosabeth autem quae absconderat eum erat
filia regis Ioram uxor Ioiadae pontificis soror Ochoziae et idcirco Otholia non interfecit eum [12] fuit
ergo cum eis in domo Dei absconditus sex annis quibus regnavit Otholia super terram

Chapter 23

1
anno autem septimo confortatus Ioiadae adsumpsit centuriones Azariam videlicet filium
Hieroam et Ismahel filium Iohanan Azariam quoque filium Oded et Maasiam filium Adaiae et
2
Elisaphat filium Zechri et iniit cum eis foedus qui circumeuntes Iudam congregaverunt Levitas
3
de cunctis urbibus Iuda et principes familiarum Israhel veneruntque in Hierusalem iniit igitur
omnis multitudo pactum in domo Domini cum rege dixitque ad eos Ioiadae ecce filius regis regnabit
4 5
sicut locutus est Dominus super filios David iste est ergo sermo quem facietis tertia pars vestrum
qui veniunt ad sabbatum sacerdotum et Levitarum et ianitorum erit in portis tertia vero pars ad
domum regis et tertia in porta quae appellatur Fundamenti omne vero reliquum vulgus sit in atriis
6
domus Domini nec quisquam alius ingrediatur domum Domini nisi sacerdotes et qui ministrant
de Levitis ipsi tantummodo ingrediantur quia sanctificati sunt et omne reliquum vulgus observet
7
custodias Domini Levitae autem circumdent regem habentes singuli arma sua et si quis alius
8
ingressus fuerit templum interficiatur sintque cum rege et intrante et egrediente fecerunt igitur
Levitae et universus Iuda iuxta omnia quae praeceperat Ioiadae pontifex et adsumpserunt singuli
viros qui sub se erant et veniebant per ordinem sabbati cum his qui iam impleverant sabbatum et
egressuri erant siquidem Ioiadae pontifex non dimiserat abire turmas quae sibi per singulas
9
ebdomadas succedere consueverant deditque Ioiadae sacerdos centurionibus lanceas clypeosque
10
et peltas regis David quas consecraverat in domo Domini constituitque omnem populum tenentium
pugiones a parte templi dextra usque ad partem templi sinistram coram altari et templo per circuitum
11
regis et eduxerunt filium regis et inposuerunt ei diadema dederuntque in manu eius tenendam
legem et constituerunt eum regem unxit quoque illum Ioiadae pontifex et filii eius inprecatique
12
sunt atque dixerunt vivat rex quod cum audisset Otholia vocem scilicet currentium atque
13
laudantium regem ingressa est ad populum in templum Domini cumque vidisset regem stantem
super gradum in introitu et principes turmasque circa eum omnem quoque populum terrae gaudentem
atque clangentem tubis et diversi generis organis concinentem vocemque laudantium scidit
14
vestimenta sua et ait insidiae insidiae egressus autem Ioiadae pontifex ad centuriones et principes
exercitus dixit eis educite illam extra septa templi et interficiatur foris gladio praecepitque sacerdos
15
ne occideretur in domo Domini et inposuerunt cervicibus eius manus cumque intrasset portam
16
Equorum domus regis interfecerunt eam ibi pepigit autem Ioiadae foedus inter se universumque
17
populum et regem ut esset populus Domini itaque ingressus est omnis populus domum Baal et
destruxerunt eam et altaria ac simulacra illius confregerunt Matthan quoque sacerdotem Baal
18
interfecerunt ante aras constituit autem Ioiadae praepositos in domo Domini et sub manibus

sacerdotum ac Levitarum quos distribuit David in domo Domini ut offerrent holocausta Domino
sicut scriptum est in lege Mosi in gaudio et canticis iuxta dispositionem David
19 constituit quoque
ianitores in portis domus Domini ut non ingrederetur eam inmundus in omni re
20 adsumpsitque
centuriones et fortissimos viros ac principes populi et omne vulgus terrae et fecerunt descendere regem de domo Domini et introire per medium portae superioris in domum regis et conlocaverunt eum in solio regali
21 laetatusque est omnis populus terrae et urbs quievit porro Otholia interfecta est gladio

Chapter 24

1 septem annorum erat Ioas cum regnare coepisset et quadraginta annis regnavit in Hierusalem
nomen matris eius Sebia de Bersabee
2 fecitque quod bonum est coram Domino cunctis diebus
Ioiadae sacerdotis
3 accepit autem ei Ioiadae uxores duas e quibus genuit filios et filias
4 post quae
placuit Ioas ut instauraret domum Domini
5 congregavitque sacerdotes et Levitas et dixit eis egredimini ad civitates Iuda et colligite de universo Israhel pecuniam ad sarta tecta templi Dei vestri
per singulos annos festinatoque hoc facite porro Levitae egere neglegentius
6 vocavitque rex Ioiadae principem et dixit ei quare non tibi fuit curae ut cogeres Levitas inferre de Iuda et de Hierusalem pecuniam quae constituta est a Mose servo Domini ut inferret eam omnis multitudo Israhel in tabernaculum testimonii
7 Otholia enim impiissima et filii eius destruxerunt domum Domini et de
universis quae sanctificata fuerant templo Domini ornaverunt fanum Baalim
8 praecepit ergo rex
et fecerunt arcam posueruntque eam iuxta portam domus Domini forinsecus
9 et praedicatum est in Iuda et Hierusalem ut deferrent singuli pretium Domino quod constituit Moses servus Dei super
omnem Israhel in deserto
10 laetatique sunt cuncti principes et omnis populus et ingressi contulerunt
in arcam Domini atque miserunt ita ut impleretur
11 cumque tempus esset ut deferrent arcam coram rege per manus Levitarum videbant enim multam pecuniam ingrediebatur scriba regis et quem primus sacerdos constituerat effundebantque pecuniam quae erat in arca porro arcam reportabant
ad locum suum sicque faciebant per singulos dies et congregata est infinita pecunia
12 quam dederunt rex et Ioiada his qui praeerant operibus domus Domini at illi conducebant ex ea caesores lapidum et artifices operum singulorum ut instaurarent domum Domini fabros quoque ferri et aeris ut quod
cadere coeperat fulciretur
13 egeruntque hii qui operabantur industrie et obducebatur parietum cicatrix per manus eorum ac suscitaverunt domum Domini in statum pristinum et firme eam stare

fecerunt 14 cumque conplessent omnia opera detulerunt coram rege et Ioiadae reliquam partem
pecuniae de qua facta sunt vasa templi in ministerium et ad holocausta fialae quoque et cetera vasa
aurea et argentea et offerebantur holocausta in domo Domini iugiter cunctis diebus Ioiadae 15 senuit
autem Ioiadae plenus dierum et mortuus est cum centum triginta esset annorum 16 sepelieruntque
eum in civitate David cum regibus eo quod fecisset bonum cum Israhel et cum domo eius
17 postquam autem obiit Ioiada ingressi sunt principes Iuda et adoraverunt regem qui delinitus
obsequiis eorum adquievit eis 18 et dereliquerunt templum Domini Dei patrum suorum servieruntque
lucis et sculptilibus et facta est ira contra Iudam et Hierusalem propter hoc peccatum 19 mittebatque
eis prophetas ut reverterentur ad Dominum quos protestantes illi audire nolebant 20 spiritus itaque
Dei induit Zacchariam filium Ioiadae sacerdotem et stetit in conspectu populi et dixit eis haec dicit
Dominus quare transgredimini praeceptum Domini quod vobis non proderit et dereliquistis Dominum
ut derelinqueret vos 21 qui congregati adversus eum miserunt lapides iuxta regis imperium in atrio
domus Domini 22 et non est recordatus Ioas rex misericordiae quam fecerat Ioiadae pater illius
secum sed interfecit filium eius qui cum moreretur ait videat Dominus et requirat 23 cumque
evolutus esset annus ascendit contra eum exercitus Syriae venitque in Iudam et Hierusalem et
interfecit cunctos principes populi atque universam praedam miserunt regi Damascum 24 et certe
cum permodicus venisset numerus Syrorum tradidit Dominus manibus eorum infinitam multitudinem
eo quod reliquissent Dominum Deum patrum suorum in Ioas quoque ignominiosa exercuere iudicia
25 et abeuntes dimiserunt eum in languoribus magnis surrexerunt autem contra eum servi sui in
ultionem sanguinis filii Ioiadae sacerdotis et occiderunt eum in lectulo suo et mortuus est
sepelieruntque eum in civitate David sed non in sepulchris regum 26 insidiati vero sunt ei Zabath
filius Semath Ammanitidis et Iozabath filius Semarith Moabitidis 27 porro filii eius ac summa
pecuniae quae adunata fuerat sub eo et instauratio domus Dei scripta sunt diligentius in libro regum
regnavitque Amasias filius eius pro eo

Chapter 25

1 viginti quinque annorum erat Amasias cum regnare coepisset et viginti novem annis regnavit
in Hierusalem nomen matris eius Ioaden de Hierusalem 2 fecitque bonum in conspectu Domini

verumtamen non in corde perfecto 3 cumque roboratum sibi videret imperium iugulavit servos qui
occiderant regem patrem suum 4 sed filios eorum non interfecit sicut scriptum est in libro legis
Mosi ubi praecepit Dominus dicens non occidentur patres pro filiis neque filii pro patribus suis sed
unusquisque in suo peccato morietur 5 congregavit igitur Amasias Iudam et constituit eos per
familias tribunosque et centuriones in universo Iuda et Beniamin et recensuit a viginti annis sursum
invenitque triginta milia iuvenum qui egrederentur ad pugnam et tenerent hastam et clypeum
6 mercede quoque conduxit de Israhel centum milia robustorum centum talentis argenti 7 venit
autem homo Dei ad illum et ait o rex ne egrediatur tecum exercitus Israhel non est enim Dominus
cum Israhel et cunctis filiis Ephraim 8 quod si putas in robore exercitus bella consistere superari
te faciet Deus ab hostibus Dei quippe est et adiuvare et in fugam vertere 9 dixitque Amasias ad
hominem Dei quid ergo fiet de centum talentis quae dedi militibus Israhel et respondit ei homo Dei
habet Dominus unde tibi dare possit multo his plura 10 separavit itaque Amasias exercitum qui
venerat ad eum ex Ephraim ut reverteretur in locum suum at illi contra Iudam vehementer irati
reversi sunt in regionem suam 11 porro Amasias confidenter eduxit populum suum et abiit in vallem
Salinarum percussitque filios Seir decem milia 12 et alia decem milia virorum ceperunt filii Iuda
et adduxerunt ad praeruptum cuiusdam petrae praecipitaveruntque eos de summo in praeceps qui
universi crepuerunt 13 at ille exercitus quem remiserat Amasias ne secum iret ad proelium diffusus
est in civitatibus Iuda a Samaria usque Bethoron et interfectis tribus milibus diripuit praedam
magnam 14 Amasias vero post caedem Idumeorum et adlatos deos filiorum Seir statuit illos in deos
sibi et adorabat eos et illis adolebat incensum 15 quam ob rem iratus Dominus contra Amasiam
misit ad illum prophetam qui diceret ei cur adorasti deos qui non liberaverunt populum suum de
manu tua 16 cumque haec ille loqueretur respondit ei num consiliarius regis es quiesce ne interficiam
te discedensque propheta scio inquit quod cogitaverit Dominus occidere te qui et fecisti hoc malum
et insuper non adquievisti consilio meo 17 igitur Amasias rex Iuda inito pessimo consilio misit ad
Ioas filium Ioachaz filii Hieu regem Israhel dicens veni videamus nos mutuo 18 at ille remisit
nuntium dicens carduus qui est in Libano misit ad cedrum Libani dicens da filiam tuam filio meo
uxorem et ecce bestiae quae erant in silva Libani transierunt et conculcaverunt carduum 19 dixisti
percussi Edom et idcirco erigitur cor tuum in superbiam sede in domo tua cur malum adversum te
provocas ut cadas et tu et Iudas tecum 20 noluit audire Amasias eo quod Domini esset voluntas ut
traderetur in manibus hostium propter deos Edom 21 ascendit igitur Ioas rex Israhel et mutuos sibi

praebuere conspectus Amasias autem rex Iuda erat in Bethsames Iudae 22 corruitque Iudas coram
Israhel et fugit in tabernacula sua 23 porro Amasiam regem Iuda filium Ioas filii Ioachaz cepit Ioas
rex Israhel in Bethsames et adduxit in Hierusalem destruxitque murum eius a porta Ephraim usque
ad portam Anguli quadringentis cubitis 24 omne quoque aurum et argentum et universa vasa quae
reppererat in domo Dei et apud Obededom in thesauris etiam domus regiae necnon et filios obsidum
reduxit Samariam 25 vixit autem Amasias filius Ioas rex Iuda postquam mortuus est Ioas filius
Ioachaz rex Israhel quindecim annis 26 reliqua vero sermonum Amasiae priorum et novissimorum
scripta sunt in libro regum Iuda et Israhel 27 qui postquam recessit a Domino tetenderunt ei insidias
in Hierusalem cumque fugisset Lachis miserunt et interfecerunt eum ibi 28 reportantesque super
equos sepelierunt eum cum patribus suis in civitate David

Chapter 26

1 omnis autem populus Iuda filium eius Oziam annorum sedecim constituit regem pro patre suo
Amasia 2 ipse aedificavit Ahilath et restituit eam dicioni Iudae postquam dormivit rex cum patribus
suis 3 sedecim annorum erat Ozias cum regnare coepisset et quinquaginta duobus annis regnavit
in Hierusalem nomen matris eius Hiechelia de Hierusalem 4 fecitque quod erat rectum in oculis
Domini iuxta omnia quae fecerat Amasias pater eius 5 et exquisivit Deum in diebus Zacchariae
intellegentis et videntis Deum cumque requireret Dominum direxit eum in omnibus 6 denique
egressus est et pugnavit contra Philisthim et destruxit murum Geth et murum Iabniae murumque
Azoti aedificavit quoque oppida in Azoto et in Philisthim 7 et adiuvit eum Deus contra Philisthim
et contra Arabas qui habitabant in Gurbaal et contra Ammanitas 8 pendebantque Ammanitae munera
Oziae et divulgatum est nomen eius usque ad introitum Aegypti propter crebras victorias
9 aedificavitque Ozias turres in Hierusalem super portam Anguli et super portam Vallis et reliquas
in eodem muri latere firmavitque eas 10 extruxit etiam turres in solitudine et fodit cisternas plurimas
eo quod haberet multa pecora tam in campestribus quam in heremi vastitate vineas quoque habuit
et vinitores in montibus et in Carmelo erat quippe homo agriculturae deditus 11 fuit autem exercitus
bellatorum eius qui procedebant ad proelia sub manu Hiehihel scribae Maasiaeque doctoris et sub

manu Ananiae qui erat de ducibus regis 12 omnisque numerus principum per familias virorum
fortium duum milium sescentorum 13 et sub eis universus exercitus trecentorum et septem milium
quingentorum qui erant apti ad bella et pro rege contra adversarios dimicabant 14 praeparavit
quoque eis Ozias id est cuncto exercitui clypeos et hastas et galeas et loricas arcusque et fundas ad
iaciendos lapides 15 et fecit in Hierusalem diversi generis machinas quas in turribus conlocavit et
in angulis murorum ut mitterent sagittas et saxa grandia egressumque est nomen eius procul eo
quod auxiliaretur ei Dominus et corroborasset illum 16 sed cum roboratus esset elevatum est cor
eius in interitum suum et neglexit Dominum Deum suum ingressusque templum Domini adolere
voluit incensum super altare thymiamatis 17 statimque ingressus post eum Azarias sacerdos et cum
eo sacerdotes Domini octoginta viri fortissimi 18 restiterunt regi atque dixerunt non est tui officii
Ozia ut adoleas incensum Domino sed sacerdotum hoc est filiorum Aaron qui consecrati sunt ad
huiuscemodi ministerium egredere de sanctuario ne contempseris quia non reputabitur tibi in gloriam
hoc a Domino Deo 19 iratusque est Ozias et tenens in manu turibulum ut adoleret incensum
minabatur sacerdotibus statimque orta est lepra in fronte eius coram sacerdotibus in domo Domini
super altare thymiamatis 20 cumque respexisset eum Azarias pontifex et omnes reliqui sacerdotes
viderunt lepram in fronte eius et festinato expulerunt eum sed et ipse perterritus adceleravit egredi
eo quod sensisset ilico plagam Domini 21 fuit igitur Ozias rex leprosus usque ad diem mortis suae
et habitavit in domo separata plenus lepra ob quam et eiectus fuerat de domo Domini porro Ioatham
filius eius rexit domum regis et iudicabat populum terrae 22 reliqua autem sermonum Oziae priorum
et novissimorum scripsit Esaias filius Amos propheta 23 dormivitque Ozias cum patribus suis et
sepelierunt eum in agro regalium sepulchrorum eo quod esset leprosus regnavitque Ioatham filius
eius pro eo

Chapter 27

1 viginti quinque annorum erat Ioatham cum regnare coepisset et sedecim annis regnavit in
Hierusalem nomen matris eius Hierusa filia Sadoc 2 fecitque quod rectum erat coram Domino iuxta
omnia quae fecerat Ozias pater suus excepto quod non est ingressus templum Domini et adhuc
populus delinquebat 3 ipse aedificavit portam domus Domini Excelsam et in muro Ophel multa
construxit 4 urbes quoque aedificavit in montibus Iuda et in saltibus castella et turres 5 ipse pugnavit

contra regem filiorum Ammon et vicit eos dederuntque ei filii Ammon in tempore illo centum
talenta argenti et decem milia choros tritici ac totidem choros hordei haec ei praebuerunt filii Ammon
6
in anno secundo et tertio corroboratusque est Ioatham eo quod direxisset vias suas coram Domino
7
Deo suo reliqua autem sermonum Ioatham et omnes pugnae eius et opera scripta sunt in libro
8
regum Israhel et Iuda viginti quinque annorum erat cum regnare coepisset et sedecim annis
9
regnavit in Hierusalem dormivitque Ioatham cum patribus suis et sepelierunt eum in civitate
David et regnavit Achaz filius eius pro eo

Chapter 28

1
viginti annorum erat Achaz cum regnare coepisset et sedecim annis regnavit in Hierusalem
2
non fecit rectum in conspectu Domini sicut David pater eius sed ambulavit in viis regum Israhel
3
insuper et statuas fudit Baalim ipse est qui adolevit incensum in valle Benennon et lustravit filios
4
suos in igne iuxta ritum gentium quas interfecit Dominus in adventu filiorum Israhel sacrificabat
5
quoque et thymiama succendebat in excelsis et in collibus et sub omni ligno frondoso tradiditque
eum Dominus Deus eius in manu regis Syriae qui percussit eum magnamque praedam de eius cepit
imperio et adduxit in Damascum manibus quoque regis Israhel traditus est et percussus plaga grandi
6
occiditque Phacee filius Romeliae de Iuda centum viginti milia in die uno omnes viros bellatores
7
eo quod reliquissent Dominum Deum patrum suorum eodem tempore occidit Zechri vir potens
ex Ephraim Masiam filium regis et Ezricam ducem domus eius Helcanam quoque secundum a rege
8
ceperuntque filii Israhel de fratribus suis ducenta milia mulierum puerorum et puellarum et infinitam
9
praedam pertuleruntque eam in Samariam ea tempestate erat ibi propheta Domini nomine Oded
qui egressus obviam exercitui venientium in Samariam dixit eis ecce iratus Dominus Deus patrum
vestrorum contra Iudam tradidit eos manibus vestris et occidistis illos atrociter ita ut caelum
10
pertingeret vestra crudelitas insuper filios Iuda et Hierusalem vultis vobis subicere in servos et
11
ancillas quod nequaquam facto opus est peccatis enim super hoc Domino Deo vestro sed audite
consilium meum et reducite captivos quos adduxistis de fratribus vestris quia magnus furor Domini
12
inminet vobis steterunt itaque viri de principibus filiorum Ephraim Azarias filius Iohanan
Barachias filius Mosollamoth Hiezechias filius Sellum et Amasa filius Adali contra eos qui veniebant

de proelio [13] et dixerunt eis non introducetis huc captivos ne peccemus Domino quare vultis adicere
super peccata nostra et vetera cumulare delicta grande quippe peccatum est et ira furoris Domini
inminet super Israhel [14] dimiseruntque viri bellatores praedam et universa quae ceperant coram
principibus et omni multitudine [15] steteruntque viri quos supra memoravimus et adprehendentes
captivos omnesque qui nudi erant vestierunt de spoliis cumque vestissent eos et calciassent et
refecissent cibo ac potu unxissent quoque propter laborem et adhibuissent eis curam quicumque
ambulare non poterant et erant inbecillo corpore inposuerunt eos iumentis et adduxerunt Hierichum
civitatem Palmarum ad fratres eorum ipsique reversi sunt Samariam [16] tempore illo misit rex Achaz
ad regem Assyriorum auxilium postulans [17] veneruntque Idumei et percusserunt multos ex Iuda
et ceperunt praedam magnam [18] Philisthim quoque diffusi sunt per urbes campestres et ad meridiem
Iuda ceperuntque Bethsames et Ahilon et Gaderoth Soccho quoque et Thamnam et Gamzo cum
viculis suis et habitaverunt in eis [19] humiliaverat enim Dominus Iudam propter Achaz regem Iuda
eo quod nudasset eum auxilio et contemptui habuisset Dominum [20] adduxitque contra eum
Thaglathphalnasar regem Assyriorum qui et adflixit eum et nullo resistente vastavit [21] igitur Achaz
spoliata domo Domini et domo regum et principum dedit regi Assyriorum munera et tamen nihil
ei profuit [22] insuper et in tempore angustiae suae auxit contemptum in Dominum ipse per se rex
Achaz [23] immolavit diis Damasci victimas percussoribus suis et dixit dii regum Syriae auxiliantur
eis quos ego placabo hostiis et aderunt mihi cum e contrario ipsi fuerint ruina eius et universo
Israhel [24] direptis itaque Achaz omnibus vasis domus Dei atque confractis clusit ianuas templi Dei
et fecit sibi altaria in universis angulis Hierusalem [25] in omnibus quoque urbibus Iuda extruxit aras
ad cremandum tus atque ad iracundiam provocavit Dominum Deum patrum suorum [26] reliqua
autem sermonum eius et omnium operum priorum et novissimorum scripta sunt in libro regum Iuda
et Israhel [27] dormivitque Achaz cum patribus suis et sepelierunt eum in civitate Hierusalem neque
enim receperunt eum in sepulchra regum Israhel regnavitque Ezechias filius eius pro eo

Chapter 29

[1] igitur Ezechias regnare coepit cum viginti quinque esset annorum et viginti novem annis
regnavit in Hierusalem nomen matris eius Abia filia Zacchariae [2] fecitque quod erat placitum in

conspectu Domini iuxta omnia quae fecerat David pater eius 3 ipse anno et mense primo regni sui
aperuit valvas domus Domini et instauravit eas 4 adduxitque sacerdotes atque Levitas et congregavit
eos in plateam orientalem 5 dixitque ad eos audite me Levitae et sanctificamini mundate domum
Domini Dei patrum vestrorum auferte omnem inmunditiam de sanctuario 6 peccaverunt patres
nostri et fecerunt malum in conspectu Domini Dei nostri derelinquentes eum averterunt facies suas
a tabernaculo Domini et praebuerunt dorsum 7 cluserunt ostia quae erant in porticu et extinxerunt
lucernas incensumque non adoleverunt et holocausta non obtulerunt in sanctuario Deo Israhel
8 concitatus est itaque furor Domini super Iudam et Hierusalem tradiditque eos in commotionem
et in interitum et in sibilum sicut ipsi cernitis oculis vestris 9 en corruerunt patres nostri gladiis filii
nostri et filiae nostrae et coniuges captivae ductae sunt propter hoc scelus 10 nunc igitur placet
mihi ut ineamus foedus cum Domino Deo Israhel et avertat a nobis furorem irae suae 11 filii mi
nolite neglegere vos elegit Dominus ut stetis coram eo et ministretis illi colatis eum et cremetis
incensum 12 surrexerunt ergo Levitae Maath filius Amasiae et Iohel filius Azariae de filiis Caath
porro de filiis Merari Cis filius Abdai et Azarias filius Iallelel de filiis autem Gersom Ioha filius
Zemma et Eden filius Ioaha 13 at vero de filiis Elisaphan Samri et Iahihel de filiis quoque Asaph
Zaccharias et Mathanias 14 necnon de filiis Heman Iahihel et Semei sed et de filiis Idithun Semeias
et Ozihel 15 congregaveruntque fratres suos et sanctificati sunt et ingressi iuxta mandatum regis
et imperium Domini ut expiarent domum Dei 16 sacerdotes quoque ingressi templum Domini ut
sanctificarent illud extulerunt omnem inmunditiam quam intro reppererant in vestibulum domus
Domini quam tulerunt Levitae et asportaverunt ad torrentem Cedron foras 17 coeperunt autem
prima die mensis primi mundare et in die octava eiusdem mensis ingressi sunt porticum templi
Domini expiaveruntque templum diebus octo et in die sextadecima mensis eiusdem quod coeperant
impleverunt 18 ingressi quoque sunt ad Ezechiam regem et dixerunt ei sanctificavimus omnem
domum Domini et altare holocaustoseos vasaque eius necnon et mensam propositionis cum omnibus
vasis suis 19 cunctamque templi supellectilem quam polluerat rex Achaz in regno suo postquam
praevaricatus est et ecce exposita sunt omnia coram altari Domini 20 consurgensque diluculo
Ezechias rex adunavit omnes principes civitatis et ascendit domum Domini 21 obtuleruntque simul
tauros septem arietes septem agnos septem et hircos septem pro peccato pro regno pro sanctuario
pro Iuda dixit quoque sacerdotibus filiis Aaron ut offerrent super altare Domini 22 mactaverunt

igitur tauros et susceperunt sacerdotes sanguinem et fuderunt illud super altare mactaverunt etiam arietes et illorum sanguinem super altare fuderunt immolaverunt agnos et fuderunt super altare
sanguinem 23 adplicaverunt hircos pro peccato coram rege et universa multitudine inposueruntque
manus suas super eos 24 et immolaverunt illos sacerdotes et asperserunt sanguinem eorum altari pro piaculo universi Israhelis pro omni quippe Israhel praeceperat rex ut holocaustum fieret et pro
peccato 25 constituit quoque Levitas in domo Domini cum cymbalis et psalteriis et citharis secundum dispositionem David et Gad videntis regis et Nathan prophetae siquidem Domini praeceptum fuit
per manum prophetarum eius 26 steteruntque Levitae tenentes organa David et sacerdotes tubas
27 et iussit Ezechias ut offerrent holocaustum super altare cumque offerrentur holocausta coeperunt laudes canere Domino et clangere tubis atque in diversis organis quae David rex Israhel reppererat
concrepare 28 omni autem turba adorante cantores et hii qui tenebant tubas erant in officio suo
donec conpleretur holocaustum 29 cumque finita esset oblatio incurvatus est rex et omnes qui erant
cum eo et adoraverunt 30 praecepitque Ezechias et principes Levitis ut laudarent Dominum sermonibus David et Asaph videntis qui laudaverunt eum magna laetitia et curvato genu adoraverunt
31 Ezechias autem etiam haec addidit implestis manus vestras Domino accedite et offerte victimas et laudes in domo Domini obtulit ergo universa multitudo hostias et laudes et holocausta mente
devota 32 porro numerus holocaustorum quae obtulit multitudo hic fuit tauros septuaginta arietes
centum agnos ducentos 33 sanctificaveruntque Domino boves sescentos et oves tria milia
34 sacerdotes vero pauci erant nec poterant sufficere ut pelles holocaustorum detraherent unde et Levitae fratres eorum adiuverunt eos donec impleretur opus et sanctificarentur antistites Levitae
quippe faciliori ritu sanctificantur quam sacerdotes 35 fuerunt igitur holocausta plurima adipes
pacificorum et libamina holocaustorum et conpletus est cultus domus Domini 36 laetatusque est Ezechias et omnis populus eo quod ministerium Domini esset expletum de repente quippe hoc fieri placuerat

Chapter 30

1 misit quoque Ezechias ad omnem Israhel et Iudam scripsitque epistulas ad Ephraim et Manassem ut venirent ad domum Domini in Hierusalem et facerent phase Domino Deo Israhel
2 inito ergo consilio regis et principum et universi coetus Hierusalem decreverunt ut facerent phase

3
mense secundo non enim occurrerant facere in tempore suo quia sacerdotes qui possent sufficere
4
sanctificati non fuerant et populus necdum congregatus erat in Hierusalem placuitque sermo regi
5
et omni multitudini et decreverunt ut mitterent nuntios in universum Israhel de Bersabee usque
Dan ut venirent et facerent phase Domino Deo Israhel in Hierusalem multi enim non fecerant sicut
6
lege praescriptum est perrexeruntque cursores cum epistulis ex regis imperio et principum eius
in universum Israhel et Iudam iuxta quod rex iusserat praedicantes filii Israhel revertimini ad
Dominum Deum Abraham et Isaac et Israhel et revertetur ad reliquias quae effugerunt manum regis
7
Assyriorum nolite fieri sicut patres vestri et fratres qui recesserunt a Domino Deo patrum suorum
8
et tradidit eos in interitum ut ipsi cernitis nolite indurare cervices vestras sicut patres vestri tradite
manus Domino et venite ad sanctuarium eius quod sanctificavit in aeternum servite Domino Deo
9
patrum vestrorum et avertetur a vobis ira furoris eius si enim vos reversi fueritis ad Dominum
fratres vestri et filii habebunt misericordiam coram dominis suis qui illos duxere captivos et
revertentur in terram hanc pius enim et clemens est Dominus Deus vester et non avertet faciem
10
suam a vobis si reversi fueritis ad eum igitur cursores pergebant velociter de civitate in civitatem
11
per terram Ephraim et Manasse usque Zabulon illis inridentibus et subsannantibus eos attamen
12
quidam viri ex Aser et Manasse et Zabulon adquiescentes consilio venerunt Hierusalem in Iuda
vero facta est manus Domini ut daret eis cor unum et facerent iuxta praeceptum regis et principum
13
verbum Domini congregatique sunt in Hierusalem populi multi ut facerent sollemnitatem
14
azymorum in mense secundo et surgentes destruxerunt altaria quae erant in Hierusalem atque
universa in quibus idolis adolebatur incensum subvertentes proiecerunt in torrentem Cedron
15
immolaverunt autem phase quartadecima die mensis secundi sacerdotes quoque atque Levitae
16
tandem sanctificati obtulerunt holocausta in domo Domini steteruntque in ordine suo iuxta
dispositionem et legem Mosi hominis Dei sacerdotes vero suscipiebant effundendum sanguinem
17
de manibus Levitarum eo quod multa turba sanctificata non esset et idcirco Levitae immolarent
18
phase his qui non occurrerant sanctificari Domino magna etiam pars populi de Ephraim et
Manasse et Isachar et Zabulon quae sanctificata non fuerat comedit phase non iuxta quod scriptum
19
est et oravit pro eis Ezechias dicens Dominus bonus propitiabitur cunctis qui in toto corde
20
requirunt Dominum Deum patrum suorum et non inputabit eis quod minus sanctificati sunt quem
21
exaudivit Dominus et placatus est populo feceruntque filii Israhel qui inventi sunt in Hierusalem
sollemnitatem azymorum septem diebus in laetitia magna laudantes Dominum per singulos dies

Levitae quoque et sacerdotes per organa quae suo officio congruebant
22 et locutus est Ezechias ad cor omnium Levitarum qui habebant intellegentiam bonam super Domino et comederunt septem diebus sollemnitatis immolantes victimas pacificorum et laudantes Dominum Deum patrum suorum
23 placuitque universae multitudini ut celebrarent etiam alios dies septem quod et fecerunt cum ingenti gaudio
24 Ezechias enim rex Iuda praebuerat multitudini mille tauros et septem milia ovium principes vero dederant populo tauros mille et oves decem milia sanctificata ergo est sacerdotum plurima multitudo
25 et hilaritate perfusa omnis turba Iuda tam sacerdotum et Levitarum quam universae frequentiae quae venerat ex Israhel proselytorum quoque de terra Israhel et habitantium in Iuda
26 factaque est grandis celebritas in Hierusalem qualis a diebus Salomonis filii David regis Israhel in ea urbe non fuerat
27 surrexerunt autem sacerdotes atque Levitae benedicentes populo et exaudita est vox eorum pervenitque oratio in habitaculum sanctum caeli

Chapter 31

1 cumque haec fuissent rite celebrata egressus est omnis Israhel qui inventus fuerat in urbibus Iuda et fregerunt simulacra succideruntque lucos demoliti sunt excelsa et altaria destruxerunt non solum de universo Iuda et Beniamin sed de Ephraim quoque et Manasse donec penitus everterent reversique sunt omnes filii Israhel in possessiones et civitates suas
2 Ezechias vero constituit turmas sacerdotales et leviticas per divisiones suas unumquemque in officio proprio tam sacerdotum videlicet quam Levitarum ad holocausta et pacifica ut ministrarent et confiterentur canerentque in portis castrorum Domini
3 pars autem regis erat ut de propria eius substantia offerretur holocaustum mane semper et vespere sabbatis quoque et kalendis et sollemnitatibus ceteris sicut scriptum est in lege Mosi
4 praecepit etiam populo habitantium Hierusalem ut darent partes sacerdotibus et Levitis et possent vacare legi Domini
5 quod cum percrebruisset in auribus multitudinis plurimas obtulere primitias filii Israhel frumenti vini et olei mellis quoque et omnium quae gignit humus decimas obtulerunt
6 sed et filii Israhel et Iuda qui habitabant in urbibus Iuda obtulerunt decimas boum et ovium decimasque sanctorum quae voverant Domino Deo suo atque universa portantes fecerunt acervos plurimos
7 mense tertio coeperunt acervorum iacere fundamenta et mense septimo conpleverunt eos
8 cumque ingressi fuissent Ezechias et principes eius viderunt acervos et benedixerunt Domino ac populo Israhel
9 interrogavitque Ezechias sacerdotes et Levitas cur ita

iacerent acervi [10] respondit illi Azarias sacerdos primus de stirpe Sadoc dicens ex quo coeperunt
offerri primitiae in domo Domini comedimus et saturati sumus remanseruntque plurima eo quod
benedixerit Dominus populo suo reliquiarum autem copia est ista quam cernis [11] praecepit igitur
Ezechias ut praepararent horrea in domo Domini quod cum fecissent [12] intulerunt tam primitias
quam decimas et quaecumque voverant fideliter fuit autem praefectus eorum Chonenias Levita et
Semei frater eius secundus [13] post quem Ieihel et Azazias et Naath et Asahel et Ierimoth Iozabath
quoque et Helihel et Iesmachias et Maath et Banaias praepositi sub manibus Choneniae et Semei
fratris eius ex imperio Ezechiae regis et Azariae pontificis domus Domini ad quos omnia pertinebant
[14] Core vero filius Iemna Levites et ianitor orientalis portae praepositus erat his quae sponte
offerebantur Domino primitiisque et consecratis in sancta sanctorum [15] et sub cura eius Eden et
Meniamin Hiesue et Sameias Amarias quoque et Sechenias in civitatibus sacerdotum ut fideliter
distribuerent fratribus suis partes minoribus atque maioribus [16] exceptis maribus ab annis tribus
et supra cunctis qui ingrediebantur templum Domini et quicquid per dies singulos conducebat in
ministerio atque observationibus iuxta divisiones suas [17] sacerdotibus per familias et Levitis a
vicesimo anno et supra per ordines et turmas suas [18] universaeque multitudini tam uxoribus quam
liberis eorum utriusque sexus fideliter cibi de his quae sanctificata fuerant praebebantur [19] sed et
filiorum Aaron per agros et suburbana urbium singularum dispositi erant viri qui partes distribuerent
universo sexui masculino de sacerdotibus et Levitis [20] fecit ergo Ezechias universa quae diximus
in omni Iuda operatusque est bonum et rectum et verum coram Domino Deo suo [21] in universa
cultura ministerii domus Domini iuxta legem et caerimonias volens requirere Deum suum in toto
corde suo fecitque et prosperatus est

Chapter 32

[1] post quae et huiuscemodi veritatem venit Sennacherib rex Assyriorum et ingressus Iudam
obsedit civitates munitas volens eas capere [2] quod cum vidisset Ezechias venisse scilicet Sennacherib
et totum belli impetum verti contra Hierusalem [3] inito cum principibus consilio virisque fortissimis
ut obturarent capita fontium quae erant extra urbem et hoc omnium decernente sententia
[4] congregavit plurimam multitudinem et obturaverunt cunctos fontes et rivum qui fluebat in medio

terrae dicentes ne veniant reges Assyriorum et inveniant aquarum abundantiam 5 aedificavit quoque
agens industrie omnem murum qui fuerat dissipatus et extruxit turres desuper et forinsecus alterum
murum instauravitque Mello in civitate David et fecit universi generis armaturam et clypeos
6 constituitque principes bellatorum in exercitu et convocavit universos in platea portae civitatis ac
locutus est ad cor eorum dicens 7 viriliter agite et confortamini nolite timere nec paveatis regem
Assyriorum et universam multitudinem quae est cum eo multo enim plures nobiscum sunt quam
cum illo 8 cum illo est brachium carneum nobiscum Dominus Deus noster qui auxiliator est noster
pugnatque pro nobis confortatusque est populus huiuscemodi verbis Ezechiae regis Iuda 9 quae
postquam gesta sunt misit Sennacherib rex Assyriorum servos suos Hierusalem ipse enim cum
universo exercitu obsidebat Lachis ad Ezechiam regem Iuda et ad omnem populum qui erat in urbe
dicens 10 haec dicit Sennacherib rex Assyriorum in quo habentes fiduciam sedetis obsessi in
Hierusalem 11 num Ezechias decipit vos ut tradat morti in fame et siti adfirmans quod Dominus
Deus vester liberet vos de manu regis Assyriorum 12 numquid non iste est Ezechias qui destruxit
excelsa illius et altaria et praecepit Iudae et Hierusalem dicens coram altari uno adorabitis et in ipso
conburetis incensum 13 an ignoratis quae ego fecerim et patres mei cunctis terrarum populis numquid
praevaluerunt dii gentium omniumque terrarum liberare regionem suam de manu mea 14 quis est
de universis diis gentium quas vastaverunt patres mei qui potuerit eruere populum suum de manu
mea ut possit etiam Deus vester eruere vos de hac manu 15 non vos ergo decipiat Ezechias nec
vana persuasione deludat neque credatis ei si enim nullus potuit deus cunctarum gentium atque
regnorum liberare populum suum de manu mea et de manu patrum meorum consequenter nec Deus
vester poterit eruere vos de hac manu 16 sed et alia multa locuti sunt servi eius contra Dominum
Deum et contra Ezechiam servum eius 17 epistulas quoque scripsit plenas blasphemiae in Dominum
Deum Israhel et locutus est adversus eum sicut dii gentium ceterarum non potuerunt liberare populos
suos de manu mea sic et Deus Ezechiae eruere non poterit populum suum de manu ista 18 insuper
et clamore magno lingua iudaica contra populum qui sedebat in muris Hierusalem personabat ut
terreret eos et caperet civitatem 19 locutusque est contra Deum Hierusalem sicut adversum deos
populorum terrae opera manuum hominum 20 oraverunt igitur Ezechias rex et Esaias filius Amos
prophetes adversum hanc blasphemiam ac vociferati sunt usque in caelum 21 et misit Dominus
angelum qui percussit omnem virum robustum et bellatorem et principem exercitus regis Assyriorum
reversusque est cum ignominia in terram suam cumque ingressus esset domum dei sui filii qui

egressi fuerant de utero eius interfecerunt eum gladio [22] salvavitque Dominus Ezechiam et
habitatores Hierusalem de manu Sennacherib regis Assyriorum et de manu omnium et praestitit ei
quietem per circuitum [23] multi etiam deferebant hostias et sacrificia Domino Hierusalem et munera
Ezechiae regi Iuda qui exaltatus est post haec coram cunctis gentibus [24] in diebus illis aegrotavit
Ezechias usque ad mortem et oravit Dominum exaudivitque eum et dedit ei signum [25] sed non
iuxta beneficia quae acceperat retribuit quia elevatum est cor eius et facta est contra eum ira et
contra Iudam ac Hierusalem [26] humiliatusque est postea eo quod exaltatum fuisset cor eius tam
ipse quam habitatores Hierusalem et idcirco non venit super eos ira Domini in diebus Ezechiae
[27] fuit autem Ezechias dives et inclitus valde et thesauros sibi plurimos congregavit argenti auri et
lapidis pretiosi aromatum et armorum universi generis et vasorum magni pretii [28] apothecas quoque
frumenti vini et olei et praesepia omnium iumentorum caulasque pecoribus [29] et urbes exaedificavit
habebat quippe greges ovium et armentorum innumerabiles eo quod dedisset ei Dominus substantiam
multam nimis [30] ipse est Ezechias qui obturavit superiorem fontem aquarum Gion et avertit eas
subter ad occidentem urbis David in omnibus operibus suis fecit prospere quae voluit [31] attamen
in legatione principum Babylonis qui missi fuerant ad eum ut interrogarent de portento quod
acciderat super terram dereliquit eum Deus ut temptaretur et nota fierent omnia quae erant in corde
eius [32] reliqua autem sermonum Ezechiae et misericordiarum eius scripta sunt in visione Esaiae
filii Amos prophetae et in libro regum Iuda et Israhel [33] dormivitque Ezechias cum patribus suis
et sepelierunt eum supra sepulchra filiorum David et celebravit eius exequias universus Iuda et
omnes habitatores Hierusalem regnavitque Manasses filius eius pro eo

Chapter 33

[1] duodecim annorum erat Manasses cum regnare coepisset et quinquaginta quinque annis regnavit
in Hierusalem [2] fecit autem malum coram Domino iuxta abominationes gentium quas subvertit
Dominus coram filiis Israhel [3] et conversus instauravit excelsa quae demolitus fuerat Ezechias
pater eius construxitque aras Baalim et fecit lucos et adoravit omnem militiam caeli et coluit eam
[4] aedificavit quoque altaria in domo Domini de qua dixerat Dominus in Hierusalem erit nomen
meum in aeternum [5] aedificavit autem ea cuncto exercitui caeli in duobus atriis domus Domini

6
transireque fecit filios suos per ignem in valle Benennon observabat somnia sectabatur auguria maleficis artibus inserviebat habebat secum magos et incantatores multaque mala operatus est
7
coram Domino ut inritaret eum sculptile quoque et conflatile signum posuit in domo Domini de qua locutus est Dominus ad David et ad Salomonem filium eius dicens in domo hac et in Hierusalem
8
quam elegi de cunctis tribubus Israhel ponam nomen meum in sempiternum et movere non faciam pedem Israhel de terra quam tradidi patribus eorum ita dumtaxat si custodierint facere quae praecepi
9
eis cunctamque legem et caerimonias atque iudicia per manum Mosi igitur Manasses seduxit Iudam et habitatores Hierusalem ut facerent malum super omnes gentes quas subverterat Dominus
10
a facie filiorum Israhel locutusque est Dominus ad eum et ad populum illius et adtendere noluerunt
11
idcirco superinduxit eis principes exercitus regis Assyriorum ceperuntque Manassen et vinctum
12
catenis atque conpedibus duxerunt Babylonem qui postquam coangustatus est oravit Dominum
13
Deum suum et egit paenitentiam valde coram Deo patrum suorum deprecatusque est eum et obsecravit intente et exaudivit orationem eius reduxitque eum Hierusalem in regnum suum et
14
cognovit Manasses quod Dominus ipse esset Deus post haec aedificavit murum extra civitatem David ad occidentem Gion in convalle ab introitu portae Piscium per circuitum usque ad Ophel et exaltavit illum vehementer constituitque principes exercitus in cunctis civitatibus Iuda munitis
15
et abstulit deos alienos et simulacrum de domo Domini aras quoque quas fecerat in monte domus
16
Domini et in Hierusalem et proiecit omnia extra urbem porro instauravit altare Domini et immolavit super illud victimas et pacifica et laudem praecepitque Iudae ut serviret Domino Deo
17
Israhel attamen adhuc populus immolabat in excelsis Domino Deo suo
18
reliqua autem gestorum Manasse et obsecratio eius ad Deum suum verba quoque videntium qui loquebantur ad eum in
19
nomine Domini Dei Israhel continentur in sermonibus regum Israhel oratio quoque eius et exauditio et cuncta peccata atque contemptus loca etiam in quibus aedificavit excelsa et fecit lucos
20
et statuas antequam ageret paenitentiam scripta sunt in sermonibus Ozai dormivit ergo Manasses
21
cum patribus suis et sepelierunt eum in domo sua regnavitque pro eo filius eius Amon viginti
22
duo annorum erat Amon cum regnare coepisset et duobus annis regnavit in Hierusalem fecitque malum in conspectu Domini sicut fecerat Manasses pater eius et cunctis idolis quae Manasses fuerat
23
fabricatus immolavit atque servivit et non est reveritus faciem Domini sicut reveritus est Manasses
24
pater eius et multo maiora deliquit cumque coniurassent adversus eum servi sui interfecerunt

eum in domo sua 25 porro reliqua populi multitudo caesis his qui Amon percusserant constituit
regem Iosiam filium eius pro eo

Chapter 34

1 octo annorum erat Iosias cum regnare coepisset et triginta et uno annis regnavit in Hierusalem
2 fecitque quod erat rectum in conspectu Domini et ambulavit in viis David patris sui non declinavit
neque ad dexteram neque ad sinistram 3 octavo autem anno regni sui cum adhuc esset puer coepit
quaerere Deum patris sui David et duodecimo anno postquam coeperat mundavit Iudam et
Hierusalem ab excelsis et lucis simulacrisque et sculptilibus 4 destruxeruntque coram eo aras Baalim
et simulacra quae superposita fuerant demoliti sunt lucos etiam et sculptilia succidit atque comminuit
et super tumulos eorum qui eis immolare consueverant fragmenta dispersit 5 ossa praeterea
sacerdotum conbusit in altaribus idolorum mundavitque Iudam et Hierusalem 6 sed et in urbibus
Manasse et Ephraim et Symeon usque Nepthalim cuncta subvertit 7 cumque altaria dissipasset et
lucos et sculptilia contrivisset in frusta cunctaque delubra demolitus esset de universa terra Israhel
reversus est Hierusalem 8 igitur anno octavodecimo regni sui mundata iam terra et templo Domini
misit Saphan filium Eseliae et Maasiam principem civitatis et Ioha filium Ioachaz a commentariis
ut instaurarent domum Domini Dei sui 9 qui venerunt ad Helciam sacerdotem magnum acceptamque
ab eo pecuniam quae inlata fuerat in domum Domini et quam congregaverant Levitae ianitores de
Manasse et Ephraim et universis reliquiis Israhel ab omni quoque Iuda et Beniamin et habitatoribus
Hierusalem 10 tradiderunt in manibus eorum qui praeerant operariis in domo Domini ut instaurarent
templum et infirma quaeque sarcirent 11 at illi dederunt eam artificibus et cementariis ut emerent
lapides de lapidicinis et ligna ad commissuras aedificii et ad contignationem domorum quas
destruxerant reges Iuda 12 qui fideliter cuncta faciebant erant autem praepositi operantium Iaath
et Abdias de filiis Merari Zaccharias et Mosollam de filiis Caath qui urguebant opus omnes Levitae
scientes organis canere 13 super eos vero qui ad varios usus onera portabant erant scribae et magistri
de Levitis ianitores 14 cumque efferrent pecuniam quae inlata fuerat in templum Domini repperit
Helcias sacerdos librum legis Domini per manum Mosi 15 et ait ad Saphan scribam librum legis
inveni in domo Domini et tradidit ei 16 at ille intulit volumen ad regem et nuntiavit ei dicens omnia

quae dedisti in manu servorum tuorum ecce conplentur 17 argentum quod reppertum est in domo
Domini conflaverunt datumque est praefectis artificum et diversa opera fabricantium 18 praeterea
tradidit mihi Helcias sacerdos hunc librum quem cum rege praesente recitasset 19 audissetque ille
verba legis scidit vestimenta sua 20 et praecepit Helciae et Ahicam filio Saphan et Abdon filio
Micha Saphan quoque scribae et Asaiae servo regis dicens 21 ite et orate Dominum pro me et pro
reliquiis Israhel et Iuda super universis sermonibus libri istius qui reppertus est magnus enim furor
Domini stillavit super nos eo quod non custodierint patres nostri verba Domini ut facerent omnia
quae scripta sunt in isto volumine 22 abiit igitur Helcias et hii qui simul a rege missi fuerant ad
Holdan propheten uxorem Sellum filii Thecuath filii Hasra custodis vestium quae habitabat
Hierusalem in secunda et locuti sunt ei verba quae supra narravimus 23 at illa respondit eis haec
dicit Dominus Deus Israhel dicite viro qui misit vos ad me 24 haec dicit Dominus ecce ego inducam
mala super locum istum et super habitatores eius cunctaque maledicta quae scripta sunt in libro
hoc quem legerunt coram rege Iuda 25 quia dereliquerunt me et sacrificaverunt diis alienis ut me
ad iracundiam provocarent in cunctis operibus manuum suarum idcirco stillavit furor meus super
locum istum et non extinguetur 26 ad regem autem Iuda qui misit vos pro Domino deprecando sic
loquimini haec dicit Dominus Deus Israhel quoniam audisti verba voluminis 27 atque emollitum
est cor tuum et humiliatus es in conspectu Dei super his quae dicta sunt contra locum hunc et
habitatores Hierusalem reveritusque faciem meam scidisti vestimenta tua et flevisti coram me ego
quoque exaudivi te dicit Dominus 28 iam enim colligam te ad patres tuos et infereris in sepulchrum
tuum in pace nec videbunt oculi tui omne malum quod ego inducturus sum super locum istum et
super habitatores eius rettulerunt itaque regi cuncta quae dixerat 29 at ille convocatis universis
maioribus natu Iuda et Hierusalem 30 ascendit domum Domini unaque omnes viri Iuda et habitatores
Hierusalem sacerdotes et Levitae et cunctus populus a minimo usque ad maximum quibus audientibus
in domo Domini legit rex omnia verba voluminis 31 et stans in tribunali suo percussit foedus coram
Domino ut ambularet post eum et custodiret praecepta et testimonia et iustificationes eius in toto
corde suo et in tota anima sua faceretque quae scripta sunt in volumine illo quem legerat 32 adiuravit
quoque super hoc omnes qui repperti fuerant in Hierusalem et Beniamin et fecerunt habitatores
Hierusalem iuxta pactum Domini Dei patrum suorum 33 abstulit ergo Iosias cunctas abominationes
de universis regionibus filiorum Israhel et fecit omnes qui residui erant in Israhel servire Domino
Deo suo cunctis diebus eius non recesserunt a Domino Deo patrum suorum

Chapter 35

1
fecit autem Iosias in Hierusalem phase Domino quod immolatum est quartadecima die mensis
2
primi et constituit sacerdotes in officiis suis hortatusque est eos ut ministrarent in domo Domini
3
Levitis quoque ad quorum eruditionem omnis Israhel sanctificabatur Domino locutus est ponite
arcam in sanctuario templi quod aedificavit Salomon filius David rex Israhel nequaquam enim eam
4
ultra portabitis nunc autem ministrate Domino Deo vestro et populo eius Israhel et praeparate
vos per domos et cognationes vestras in divisionibus singulorum sicut praecepit David rex Israhel
5 6
et descripsit Salomon filius eius ministrate in sanctuario per familias turmasque leviticas et
sanctificati immolate phase fratres etiam vestros ut possint iuxta verba quae locutus est Dominus
7
in manu Mosi facere praeparate dedit praeterea Iosias omni populo qui ibi fuerat inventus in
sollemnitatem phase agnos et hedos de gregibus et reliqui pecoris triginta milia boumque tria milia
8
haec de regis universa substantia duces quoque eius sponte quod voluerant obtulerunt tam populo
quam sacerdotibus et Levitis porro Helcias et Zaccharias et Iehihel principes domus Domini dederunt
sacerdotibus ad faciendum phase pecora commixtim duo milia sescenta et boves trecentos
9
Chonenias autem Semeias etiam et Nathanahel fratres eius necnon Asabias et Iahihel et Iozabath
principes Levitarum dederunt ceteris Levitis ad celebrandum phase quinque milia pecorum et boves
10
quingentos praeparatumque est ministerium et steterunt sacerdotes in officio suo Levitae quoque
11
in turmis iuxta regis imperium et immolatum est phase asperseruntque sacerdotes manu sua
12
sanguinem et Levitae detraxerunt pelles holocaustorum et separaverunt ea ut darent per domos
et familias singulorum et offerrentur Domino sicut scriptum est in libro Mosi de bubus quoque
13
fecere similiter et assaverunt phase super ignem iuxta quod lege praeceptum est pacificas vero
14
hostias coxerunt in lebetis et caccabis et ollis et festinato distribuerunt universae plebi sibi autem
et sacerdotibus postea paraverunt nam in oblatione holocaustorum et adipum usque ad noctem
sacerdotes fuerant occupati unde Levitae et sibi et sacerdotibus filiis Aaron paraverunt novissimis
15
porro cantores filii Asaph stabant in ordine suo iuxta praeceptum David et Asaph et Heman et
Idithun prophetarum regis ianitores vero per portas singulas observabant ita ut ne puncto quidem
16
discederent a ministerio quam ob rem et fratres eorum Levitae paraverunt eis cibos omnis igitur
cultura Domini rite conpleta est in die illa ut facerent phase et offerrent holocausta super altare
17
Domini iuxta praeceptum regis Iosiae feceruntque filii Israhel qui repperti fuerant ibi phase in
18
tempore illo et sollemnitatem azymorum septem diebus non fuit phase simile huic in Israhel a

diebus Samuhelis prophetae sed nec quisquam de cunctis regibus Israhel fecit phase sicut Iosias
sacerdotibus et Levitis et omni Iuda et Israhel qui reppertus fuerat et habitantibus in Hierusalem
19 octavodecimo anno regni Iosiae hoc phase celebratum est 20 postquam instauraverat Iosias
templum ascendit Nechao rex Aegypti ad pugnandum in Charchamis iuxta Eufraten et processit in
occursum eius Iosias 21 at ille missis ad eum nuntiis ait quid mihi et tibi est rex Iuda non adversum
te hodie venio sed contra aliam pugno domum ad quam me Deus festinato ire praecepit desine
adversum Deum facere qui mecum est ne interficiat te 22 noluit Iosias reverti sed praeparavit contra
eum bellum nec adquievit sermonibus Nechao ex ore Dei verum perrexit ut dimicaret in campo
Mageddo 23 ibique vulneratus a sagittariis dixit pueris suis educite me de proelio quia oppido
vulneratus sum 24 qui transtulerunt eum de curru in alterum currum qui sequebatur eum more regio
et asportaverunt in Hierusalem mortuusque est et sepultus in mausoleo patrum suorum et universus
Iuda et Hierusalem luxerunt eum 25 Hieremias maxime cuius omnes cantores atque cantrices usque
in praesentem diem lamentationes super Iosia replicant et quasi lex obtinuit in Israhel ecce scriptum
fertur in Lamentationibus 26 reliqua autem sermonum Iosiae et misericordiarum eius quae lege
praecepta sunt Domini 27 opera quoque illius prima et novissima scripta sunt in libro regum Israhel
et Iuda

Chapter 36

1 tulit ergo populus terrae Ioachaz filium Iosiae et constituit regem pro patre suo in Hierusalem
2 viginti trium annorum erat Ioachaz cum regnare coepisset et tribus mensibus regnavit in Hierusalem
3 amovit autem eum rex Aegypti cum venisset Hierusalem et condemnavit terram centum talentis
argenti et talento auri 4 constituitque regem pro eo Eliacim fratrem eius super Iudam et Hierusalem
et vertit nomen eius Ioacim ipsum vero Ioachaz tulit secum et adduxit in Aegyptum 5 viginti quinque
annorum erat Ioacim cum regnare coepisset et undecim annis regnavit in Hierusalem fecitque
malum coram Domino Deo suo 6 contra hunc ascendit Nabuchodonosor rex Chaldeorum et vinctum
catenis duxit in Babylonem 7 ad quam et vasa Domini transtulit et posuit ea in templo suo 8 reliqua
autem verborum Ioacim et abominationum eius quas operatus est et quae inventa sunt in eo
continentur in libro regum Israhel et Iuda regnavitque Ioachin filius eius pro eo 9 octo annorum
erat Ioachin cum regnare coepisset et tribus mensibus ac decem diebus regnavit in Hierusalem

fecitque malum in conspectu Domini 10 cumque anni circulus volveretur misit Nabuchodonosor
rex qui et adduxerunt eum in Babylonem asportatis simul pretiosissimis vasis domus Domini regem
vero constituit Sedeciam fratrem eius super Iudam et Hierusalem 11 viginti et unius anni erat
Sedecias cum regnare coepisset et undecim annis regnavit in Hierusalem 12 fecitque malum in
oculis Domini Dei sui nec erubuit faciem Hieremiae prophetae loquentis ad se ex ore Domini 13 a
rege quoque Nabuchodonosor recessit qui adiuraverat eum per Deum et induravit cervicem suam
et cor ut non reverteretur ad Dominum Deum Israhel 14 sed et universi principes sacerdotum et
populus praevaricati sunt inique iuxta universas abominationes gentium et polluerunt domum
Domini quam sanctificaverat sibi in Hierusalem 15 mittebat autem Dominus Deus patrum suorum
ad illos per manum nuntiorum suorum de nocte consurgens et cotidie commonens eo quod parceret
populo et habitaculo suo 16 at illi subsannabant nuntios Dei et parvipendebant sermones eius
inludebantque prophetis donec ascenderet furor Domini in populum eius et esset nulla curatio
17 adduxit enim super eos regem Chaldeorum et interfecit iuvenes eorum gladio in domo sanctuarii
sui non est misertus adulescentis et virginis et senis nec decrepiti quidem sed omnes tradidit manibus
eius 18 universaque vasa domus Domini tam maiora quam minora et thesauros templi et regis et
principum transtulit in Babylonem 19 incenderunt hostes domum Dei destruxerunt murum
Hierusalem universas turres conbuserunt et quicquid pretiosum fuerat demoliti sunt 20 si quis
evaserat gladium ductus in Babylonem servivit regi et filiis eius donec imperaret rex Persarum
21 et conpleretur sermo Domini ex ore Hieremiae et celebraret terra sabbata sua cunctis enim diebus
desolationis egit sabbatum usque dum conplerentur septuaginta anni 22 anno autem primo Cyri
regis Persarum ad explendum sermonem Domini quem locutus fuerat per os Hieremiae suscitavit
Dominus spiritum Cyri regis Persarum qui iussit praedicari in universo regno suo etiam per
scripturam dicens

Ezra

Chapter 1

1 in anno primo Cyri regis Persarum ut conpleretur verbum Domini ex ore Hieremiae suscitavit
Dominus spiritum Cyri regis Persarum et transduxit vocem in universo regno suo etiam per

scripturam dicens 2 haec dicit Cyrus rex Persarum omnia regna terrae dedit mihi Dominus Deus
caeli et ipse praecepit mihi ut aedificarem ei domum in Hierusalem quae est in Iudaea 3 quis est in
vobis de universo populo eius sit Deus illius cum ipso ascendat Hierusalem quae est in Iudaea et
aedificet domum Domini Dei Israhel ipse est Deus qui est in Hierusalem 4 et omnes reliqui in
cunctis locis ubicumque habitant adiuvent eum viri de loco suo argento et auro et substantia et
pecoribus excepto quod voluntarie offerunt templo Dei quod est in Hierusalem 5 et surrexerunt
principes patrum de Iuda et Beniamin et sacerdotes et Levitae omnis cuius suscitavit Deus spiritum
ut ascenderent ad aedificandum templum Domini quod erat in Hierusalem 6 universique qui erant
in circuitu adiuverunt manus eorum in vasis argenteis et aureis in substantia in iumentis in supellectili
exceptis his quae sponte obtulerunt 7 rex quoque Cyrus protulit vasa templi Domini quae tulerat
Nabuchodonosor de Hierusalem et posuerat ea in templo dei sui 8 protulit autem ea Cyrus rex
Persarum per manum Mitridatis filii Gazabar et adnumeravit ea Sasabassar principi Iudae 9 et hic
est numerus eorum fialae aureae triginta fialae argenteae mille cultri viginti novem scyphi aurei
triginta 10 scyphi argentei secundi quadringenti decem vasa alia mille 11 omnia vasa aurea et
argentea quinque milia quadringenta universa tulit Sasabassar cum his qui ascendebant de
transmigratione Babylonis in Hierusalem

Chapter 2

1 hii sunt autem filii provinciae qui ascenderunt de captivitate quam transtulerat Nabuchodonosor
rex Babylonis in Babylonem et reversi sunt in Hierusalem et Iudam unusquisque in civitatem suam
2 qui venerunt cum Zorobabel Hiesua Neemia Saraia Rahelaia Mardochai Belsan Mesphar Beguai
Reum Baana numerus virorum populi Israhel 3 filii Pharos duo milia centum septuaginta duo 4 filii
Sephetia trecenti septuaginta duo 5 filii Area septingenti septuaginta quinque 6 filii Phaethmoab
filiorum Iosue Ioab duo milia octingenti duodecim 7 filii Helam mille ducenti quinquaginta quattuor
8 filii Zeththua nongenti quadraginta quinque 9 filii Zacchai septingenti sexaginta 10 filii Bani
sescenti quadraginta duo 11 filii Bebai sescenti viginti tres 12 filii Azgad mille ducenti viginti duo
13 filii Adonicam sescenti sexaginta sex 14 filii Beguai duo milia quinquaginta sex 15 filii Adin

quadringenti quinquaginta quattuor 16 filii Ater qui erant ex Hiezechia nonaginta octo 17 filii Besai
trecenti viginti tres 18 filii Iora centum duodecim 19 filii Asom ducenti viginti tres 20 filii Gebbar
nonaginta quinque 21 filii Bethleem centum viginti tres 22 viri Netupha quinquaginta sex 23 viri
Anathoth centum viginti octo 24 filii Azmaveth quadraginta duo 25 filii Cariathiarim Caephira et
Beroth septingenti quadraginta tres 26 filii Arama et Gaba sescenti viginti unus 27 viri Machmas
centum viginti duo 28 viri Bethel et Gai ducenti viginti tres 29 filii Nebo quinquaginta duo 30 filii
Megbis centum quinquaginta sex 31 filii Helam alterius mille ducenti quinquaginta quattuor 32 filii
Arim trecenti viginti 33 filii Lod Adid et Ono septingenti viginti quinque 34 filii Hiericho trecenti
quadraginta quinque 35 filii Sennaa tria milia sescenti triginta 36 sacerdotes filii Idaia in domo
Hiesue nongenti septuaginta tres 37 filii Emmer mille quinquaginta duo 38 filii Phessur mille
ducenti quadraginta septem 39 filii Arim mille decem et septem 40 Levitae filii Hiesue et Cedmihel
filiorum Odevia septuaginta quattuor 41 cantores filii Asaph centum viginti octo 42 filii ianitorum
filii Sellum filii Ater filii Telmon filii Accub filii Atita filii Sobai universi centum triginta novem
43 Nathinnei filii Sia filii Asupha filii Tebbaoth 44 filii Ceros filii Siaa filii Phadon 45 filii Levana
filii Agaba filii Accub 46 filii Agab filii Selmai filii Anan 47 filii Gaddel filii Gaer filii Rahaia
48 filii Rasin filii Nechoda filii Gazem 49 filii Aza filii Phasea filii Besee 50 filii Asenaa filii Munim
filii Nephusim 51 filii Becbuc filii Acupha filii Arur 52 filii Besluth filii Maida filii Arsa 53 filii
Bercos filii Sisara filii Thema 54 filii Nasia filii Atupha 55 filii servorum Salomonis filii Sotei filii
Suphereth filii Pharuda 56 filii Iala filii Dercon filii Gedel 57 filii Saphatia filii Athil filii Phocereth
qui erant de Asebaim filii Ammi 58 omnes Nathinnei et filii servorum Salomonis trecenti nonaginta
duo 59 et hii qui ascenderunt de Thelmela Thelarsa Cherub et Don et Mer et non potuerunt indicare
domum patrum suorum et semen suum utrum ex Israhel essent 60 filii Delaia filii Tobia filii Necoda
sescenti quinquaginta duo 61 et de filiis sacerdotum filii Obia filii Accos filii Berzellai qui accepit
de filiabus Berzellai Galaditis uxorem et vocatus est nomine eorum 62 hii quaesierunt scripturam
genealogiae suae et non invenerunt et eiecti sunt de sacerdotio 63 et dixit Athersatha eis ut non

comederent de sancto sanctorum donec surgeret sacerdos doctus atque perfectus [64] omnis multitudo
quasi unus quadraginta duo milia trecenti sexaginta [65] exceptis servis eorum et ancillis qui erant
septem milia trecenti triginta septem et in ipsis cantores atque cantrices ducentae [66] equi eorum
septingenti triginta sex muli eorum ducenti quadraginta quinque [67] cameli eorum quadringenti
triginta quinque asini eorum sex milia septingenti viginti [68] et de principibus patrum cum
ingrederentur templum Domini quod est in Hierusalem sponte obtulerunt in domum Dei ad
extruendam eam in loco suo [69] secundum vires suas dederunt in inpensas operis auri solidos
sexaginta milia et mille argenti minas quinque milia et vestes sacerdotales centum [70] habitaverunt
ergo sacerdotes et Levitae et de populo et cantores et ianitores et Nathinnei in urbibus suis
universusque Israhel in civitatibus suis

Chapter 3

[1] iamque venerat mensis septimus et erant filii Israhel in civitatibus suis congregatus est ergo
populus quasi vir unus in Hierusalem [2] et surrexit Iosue filius Iosedech et fratres eius sacerdotes
et Zorobabel filius Salathihel et fratres eius et aedificaverunt altare Dei Israhel ut offerrent in eo
holocaustomata sicut scriptum est in lege Mosi viri Dei [3] conlocaverunt autem altare super bases
suas deterrentibus eos per circuitum populis terrarum et obtulerunt super illud holocaustum Domino
mane et vespere [4] feceruntque sollemnitatem tabernaculorum sicut scriptum est et holocaustum
diebus singulis per ordinem secundum praeceptum opus diei in die suo [5] et post haec holocaustum
iuge tam in kalendis quam in universis sollemnitatibus Domini quae erant consecratae et in omnibus
in quibus ultro offerebatur munus Deo [6] a primo die mensis septimi coeperunt offerre holocaustum
Domino porro templum Dei fundatum necdum erat [7] dederunt autem pecunias latomis et cementariis
cibum quoque et potum et oleum Sidoniis Tyriisque ut deferrent ligna cedrina de Libano ad mare
Ioppes iuxta quod praeceperat Cyrus rex Persarum eis [8] anno autem secundo adventus eorum ad
templum Dei in Hierusalem mense secundo coeperunt Zorobabel filius Salathihel et Iosue filius
Iosedech et reliqui de fratribus eorum sacerdotes et Levitae et omnes qui venerant de captivitate in
Hierusalem et constituerunt Levitas a viginti annis et supra ut urguerent opus Domini [9] stetitque
Iosue filii eius et fratres eius Cedmihel et filii eius et filii Iuda quasi unus ut instarent super eos qui

faciebant opus in templo Dei filii Enadad filii eorum et fratres eorum Levitae
10 fundato igitur a
cementariis templo Domini steterunt sacerdotes in ornatu suo cum tubis et Levitae filii Asaph in
cymbalis ut laudarent Deum per manus David regis Israhel
11 et concinebant in hymnis et
confessione Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius super Israhel omnis
quoque populus vociferabatur clamore magno in laudando Dominum eo quod fundatum esset
templum Domini
12 plurimi etiam de sacerdotibus et Levitis et principes patrum seniores qui
viderant templum prius cum fundatum esset et hoc templum in oculis eorum flebant voce magna
et multi vociferantes in laetitia elevabant vocem
13 nec poterat quisquam agnoscere vocem clamoris
laetantium et vocem fletus populi commixtim enim populus vociferabatur clamore magno et vox
audiebatur procul

Chapter 4

1 audierunt autem hostes Iudae et Beniamin quia filii captivitatis aedificarent templum Domino
Deo Israhel
2 et accedentes ad Zorobabel et ad principes patrum dixerunt eis aedificemus vobiscum
quia ita ut vos quaerimus Deum vestrum ecce nos immolamus victimas ex diebus Asoraddan regis
Assur qui adduxit nos huc
3 et dixit eis Zorobabel et Iosue et reliqui principes patrum Israhel non
est vobis et nobis ut aedificemus domum Deo nostro sed nos ipsi soli aedificabimus Domino Deo
nostro sicut praecepit nobis rex Cyrus rex Persarum
4 factum est igitur ut populus terrae inpediret
manus populi Iudae et turbaret eos in aedificando
5 conduxerunt quoque adversum eos consiliatores
ut destruerent consilium eorum omnibus diebus Cyri regis Persarum et usque ad regnum Darii regis
Persarum
6 in regno autem Asueri principio regni eius scripserunt accusationem adversum habitatores
Iudae et Hierusalem
7 et in diebus Artarxersis scripsit Beselam Mitridatis et Tabel et reliqui qui
erant in consilio eorum ad Artarxersen regem Persarum epistula autem accusationis scripta erat
syriace et legebatur sermone syro
8 Reum Beelteem et Samsai scriba scripserunt epistulam unam
de Hierusalem Artarxersi regi huiuscemodi
9 Reum Beelteem et Samsai scriba et reliqui consiliatores
eorum Dinei et Apharsathei Terphalei Apharsei Erchuei Babylonii Susannechei Deaei Aelamitae
10 et ceteri de gentibus quas transtulit Asennaphar magnus et gloriosus et habitare eas fecit in
civitatibus Samariae et in reliquis regionibus trans Flumen in pace
11 hoc est exemplar epistulae
quam miserunt ad eum Artarxersi regi servi tui viri qui sunt trans Fluvium salutem dicunt
12 notum

sit regi quia Iudaei qui ascenderunt a te ad nos venerunt in Hierusalem civitatem rebellem et
13
pessimam quam aedificant extruentes muros eius et parietes conponentes nunc igitur notum sit
regi quia si civitas illa aedificata fuerit et muri eius instaurati tributum et vectigal et annuos reditus
14
non dabunt et usque ad reges haec noxa perveniet nos ergo memores salis quod in palatio
15
comedimus et quia laesiones regis videre nefas ducimus idcirco misimus et nuntiavimus regi ut
recenseas in libris historiarum patrum tuorum et invenies scriptum in commentariis et scies quoniam
urbs illa urbs rebellis est et nocens regibus et provinciis et bella concitant in ea ex diebus antiquis
16
quam ob rem et civitas ipsa destructa est nuntiamus nos regi quoniam si civitas illa aedificata
17
fuerit et muri ipsius instaurati possessionem trans Fluvium non habebis verbum misit rex ad
Reum Beelteem et Samsai scribam et ad reliquos qui erant in consilio eorum habitatores Samariae
18
et ceteris trans Fluvium salutem dicens et pacem accusationem quam misistis ad nos manifeste
19
lecta est coram me et a me praeceptum est et recensuerunt inveneruntque quoniam civitas illa
20
a diebus antiquis adversum reges rebellat et seditiones et proelia concitantur in ea nam et reges
fortissimi fuerunt in Hierusalem qui et dominati sunt omni regioni quae trans Fluvium est tributum
21
quoque et vectigal et reditus accipiebant nunc ergo audite sententiam ut prohibeatis viros illos
22
et urbs illa non aedificetur donec si forte a me iussum fuerit videte ne neglegenter hoc impleatis
23
et paulatim crescat malum contra reges itaque exemplum edicti Artarxersis regis lectum est
coram Reum et Samsai scriba et consiliariis eorum et abierunt festini in Hierusalem ad Iudaeos et
24
prohibuerunt eos in brachio et robore tunc intermissum est opus domus Dei in Hierusalem et
non fiebat usque ad annum secundum regni Darii regis Persarum

Chapter 5

1
prophetaverunt autem Aggeus propheta et Zaccharias filius Addo prophetantes ad Iudaeos qui
2
erant in Iudaea et Hierusalem in nomine Dei Israhel tunc surrexerunt Zorobabel filius Salathihel
et Iosue filius Iosedech et coeperunt aedificare templum Dei in Hierusalem et cum eis prophetae
3
Dei adiuvantes eos in ipso tempore venit ad eos Tatannai qui erat dux trans Flumen et Starbuzannai
et consiliarii eorum sicque dixerunt eis quis dedit vobis consilium ut domum hanc aedificaretis et
4
muros hos instauraretis ad quod respondimus eis quae essent nomina hominum auctorum illius

aedificationis 5 oculus autem Dei eorum factus est super senes Iudaeorum et non potuerunt inhibere
eos placuitque ut res ad Darium referretur et tunc satisfacerent adversus accusationem illam
6 exemplar epistulae quam misit Tatannai dux regionis trans Flumen et Starbuzannai et consiliatores
eius Apharsacei qui erant trans Flumen ad Darium regem 7 sermo quem miserant ei sic scriptus
erat Dario regi pax omnis 8 notum sit regi isse nos ad Iudaeam provinciam ad domum Dei magni
quae aedificatur lapide inpolito et ligna ponuntur in parietibus opusque illud diligenter extruitur et
crescit in manibus eorum 9 interrogavimus ergo senes illos et ita diximus eis quis dedit vobis
potestatem ut domum hanc aedificaretis et muros instauraretis 10 sed et nomina eorum quaesivimus
ab eis ut nuntiaremus tibi quae scripsimus nomina virorum qui sunt principes in eis 11 huiuscemodi
autem sermonem responderunt nobis dicentes nos sumus servi Dei caeli et terrae et aedificamus
templum quod erat extructum ante hos annos multos quodque rex Israhel magnus aedificaverat et
extruxerat 12 postquam autem ad iracundiam provocaverunt patres nostri Deum caeli et tradidit
eos in manu Nabuchodonosor regis Babylonis Chaldei domum quoque hanc destruxit et populum
eius transtulit in Babylonem 13 anno autem primo Cyri regis Babylonis Cyrus rex proposuit edictum
ut domus Dei aedificaretur 14 nam et vasa templi Dei aurea et argentea quae Nabuchodonosor
tulerat de templo quod erat in Hierusalem et asportaverat ea in templum Babylonis protulit Cyrus
rex de templo Babylonis et data sunt Sasabassar vocabulo quem et principem constituit 15 dixitque
ei haec vasa tolle et vade et pone ea in templo quod est in Hierusalem et domus Dei aedificetur in
loco suo 16 tunc itaque Sasabassar ille venit et posuit fundamenta templi Dei in Hierusalem et ex
eo tempore usque nunc aedificatur et necdum conpletum est 17 nunc ergo si videtur regi bonum
recenseat in bibliotheca regis quae est in Babylone utrumnam a Cyro rege iussum sit ut aedificaretur
domus Dei in Hierusalem et voluntatem regis super hac re mittat ad nos

Chapter 6

1 tunc Darius rex praecepit et recensuerunt in bibliotheca librorum qui erant repositi in Babylone
2 et inventum est in Ecbathanis quod est castrum in Madena provincia volumen unum talisque
scriptus erat in eo commentarius 3 anno primo Cyri regis Cyrus rex decrevit ut domus Dei quae
est in Hierusalem aedificaretur in loco ubi immolent hostias et ut ponant fundamenta subportantia

altitudinem cubitorum sexaginta et latitudinem cubitorum sexaginta 4 ordines de lapidibus inpolitis
tres et sic ordines de lignis novis sumptus autem de domo regis dabuntur 5 sed et vasa templi Dei
aurea et argentea quae Nabuchodonosor tulerat de templo Hierusalem et adtulerat ea in Babylonem
reddantur et referantur in templo Hierusalem in locum suum quae et posita sunt in templo Dei
6 nunc ergo Tatannai dux regionis quae est trans Flumen Starbuzannai et consiliarii vestri Apharsacei
qui estis trans Flumen procul recedite ab illis 7 et dimittite fieri templum Dei illud a duce Iudaeorum
et a senioribus eorum domum Dei illam aedificent in loco suo 8 sed et a me praeceptum est quid
oporteat fieri a presbyteris Iudaeorum illis ut aedificetur domus Dei scilicet ut de arca regis id est
de tributis quae dantur de regione trans Flumen studiose sumptus dentur viris illis ne inpediatur
opus 9 quod si necesse fuerit et vitulos et agnos et hedos in holocaustum Deo caeli frumentum sal
vinum et oleum secundum ritum sacerdotum qui sunt in Hierusalem detur eis per dies singulos ne
sit in aliquo querimonia 10 et offerant oblationes Deo caeli orentque pro vita regis et filiorum eius
11 a me ergo positum est decretum ut omnis homo qui hanc mutaverit iussionem tollatur lignum de
domo ipsius et erigatur et configatur in eo domus autem eius publicetur 12 Deus autem qui habitare
fecit nomen suum ibi dissipet omnia regna et populum qui extenderit manum suam ut repugnet et
dissipet domum Dei illam quae est in Hierusalem ego Darius statui decretum quod studiose impleri
volo 13 igitur Tatannai dux regionis trans Flumen et Starbuzannai et consiliarii eius secundum quod
praeceperat Darius rex sic diligenter exsecuti sunt 14 seniores autem Iudaeorum aedificabant et
prosperabantur iuxta prophetiam Aggei prophetae et Zacchariae filii Addo et aedificaverunt et
construxerunt iubente Deo Israhel et iubente Cyro et Dario et Artarxerse regibus Persarum 15 et
conpleverunt domum Dei istam usque ad diem tertium mensis adar qui est annus sextus regni Darii
regis 16 fecerunt autem filii Israhel sacerdotes et Levitae et reliqui filiorum transmigrationis
dedicationem domus Dei in gaudio 17 et obtulerunt in dedicationem domus Dei vitulos centum
arietes ducentos agnos quadringentos hircos caprarum pro peccato totius Israhel duodecim iuxta
numerum tribuum Israhel 18 et statuerunt sacerdotes in ordinibus suis et Levitas in vicibus suis
super opera Dei in Hierusalem sicut scriptum est in libro Mosi 19 fecerunt autem filii transmigrationis
pascha quartadecima die mensis primi 20 purificati enim fuerant sacerdotes et Levitae quasi unus
omnes mundi ad immolandum pascha universis filiis transmigrationis et fratribus suis sacerdotibus
et sibi 21 et comederunt filii Israhel qui reversi fuerant de transmigratione et omnis qui se separaverat
a coinquinatione gentium terrae ad eos ut quaererent Dominum Deum Israhel 22 et fecerunt

sollemnitatem azymorum septem diebus in laetitia quoniam laetificaverat eos Dominus et converterat
cor regis Assur ad eos ut adiuvaret manus eorum in opere domus Domini Dei Israhel

Chapter 7

1 post haec autem verba in regno Artarxersis regis Persarum Ezras filius Saraiae filii Azariae
filii Helciae 2 filii Sellum filii Sadoc filii Achitob 3 filii Amariae filii Azariae filii Maraioth 4 filii
Zaraiae filii Ozi filii Bocci 5 filii Abisue filii Finees filii Eleazar filii Aaron sacerdotis ab initio
6 ipse Ezras ascendit de Babylone et ipse scriba velox in lege Mosi quam dedit Dominus Deus
Israhel et dedit ei rex secundum manum Domini Dei eius super eum omnem petitionem eius 7 et
ascenderunt de filiis Israhel et de filiis sacerdotum et de filiis Levitarum et de cantoribus et de
ianitoribus et de Nathinneis in Hierusalem anno septimo Artarxersis regis 8 et venerunt in Hierusalem
mense quinto ipse est annus septimus regis 9 quia in primo die mensis primi coepit ascendere de
Babylone et in primo mensis quinti venit in Hierusalem iuxta manum Dei sui bonam super se
10 Ezras enim paravit cor suum ut investigaret legem Domini et faceret et doceret in Israhel
praeceptum et iudicium 11 hoc est autem exemplar epistulae edicti quod dedit rex Artarxersis Ezrae
sacerdoti scribae erudito in sermonibus et praeceptis Domini et caerimoniis eius in Israhel
12 Artarxersis rex regum Ezrae sacerdoti scribae legis Dei caeli doctissimo salutem 13 a me decretum
est ut cuicumque placuerit in regno meo de populo Israhel et de sacerdotibus eius et de Levitis ire
in Hierusalem tecum vadat 14 a facie enim regis et septem consiliatorum eius missus es ut visites
Iudaeam et Hierusalem in lege Dei tui quae est in manu tua 15 et ut feras argentum et aurum quod
rex et consiliatores eius sponte obtulerunt Deo Israhel cuius in Hierusalem tabernaculum est 16 et
omne argentum et aurum quodcumque inveneris in universa provincia Babylonis et populus offerre
voluerit et de sacerdotibus qui sponte obtulerint domui Dei sui quae est in Hierusalem 17 libere
accipe et studiose eme de hac pecunia vitulos arietes agnos et sacrificia et libamina eorum et offer
ea super altare templi Dei vestri quod est in Hierusalem 18 sed et si quid tibi et fratribus tuis placuerit
de reliquo argento et auro ut faciatis iuxta voluntatem Dei vestri facite 19 vasa quoque quae dantur
tibi in ministerium domus Dei tui trade in conspectu Dei Hierusalem 20 sed et cetera quibus opus

fuerit in domo Dei tui quantumcumque necesse est ut expendas dabis de thesauro et de fisco regis
21
et a me ego Artarxersis rex statui atque decrevi omnibus custodibus arcae publicae qui sunt trans
Flumen ut quodcumque petierit a vobis Ezras sacerdos scriba legis Dei caeli absque mora detis
22
usque ad argenti talenta centum et usque ad frumenti choros centum et usque ad vini batos centum
et usque ad batos olei centum sal vero absque mensura 23 omne quod ad ritum Dei caeli pertinet
tribuatur diligenter in domo Dei caeli ne forte irascatur contra regnum regis et filiorum eius
24
vobisque notum facimus de universis sacerdotibus et Levitis cantoribus ianitoribus Nathinneis
et ministris domus Dei huius ut vectigal et tributum et annonas non habeatis potestatem inponendi
super eos 25 tu autem Ezras secundum sapientiam Dei tui quae est in manu tua constitue iudices
et praesides ut iudicent omni populo qui est trans Flumen his videlicet qui noverunt legem Dei tui
sed et inperitos docete libere 26 et omnis qui non fecerit legem Dei tui et legem regis diligenter
iudicium erit de eo sive in mortem sive in exilium sive in condemnationem substantiae eius vel
certe in carcerem 27 benedictus Dominus Deus patrum nostrorum qui dedit hoc in corde regis ut
glorificaret domum Domini quae est in Hierusalem 28 et in me inclinavit misericordiam coram
rege et consiliatoribus eius et universis principibus regis potentibus et ego confortatus manu Domini
Dei mei quae erat in me congregavi de Israhel principes qui ascenderent mecum

Chapter 8

1 hii sunt ergo principes familiarum et genealogia eorum qui ascenderunt mecum in regno
Artarxersis regis de Babylone 2 de filiis Finees Gersom de filiis Ithamar Danihel de filiis David
Attus 3 de filiis Secheniae et de filiis Pharos Zaccharias et cum eo numerati sunt viri centum
quinquaginta 4 de filiis Phaethmoab Helioenai filius Zareae et cum eo ducenti viri 5 de filiis
Secheniae filius Hiezihel et cum eo trecenti viri 6 de filiis Adden Abeth filius Ionathan et cum eo
quinquaginta viri 7 de filiis Helam Isaias filius Athaliae et cum eo septuaginta viri 8 de filiis
Saphatiae Zebedia filius Michahel et cum eo octoginta viri 9 de filiis Ioab Obedia filius Iehihel et
cum eo ducenti decem et octo viri 10 de filiis Selomith filius Iosphiae et cum eo centum sexaginta
viri 11 de filiis Bebai Zaccharias filius Bebai et cum eo viginti octo viri 12 de filiis Ezgad Iohanan

filius Eccetan et cum eo centum decem viri 13 de filiis Adonicam qui erant novissimi et haec nomina
eorum Helifeleth et Heihel et Samaias et cum eis sexaginta viri 14 de filiis Beggui Uthai et Zacchur
et cum eo septuaginta viri 15 congregavi autem eos ad fluvium qui decurrit ad Ahavva et mansimus
ibi diebus tribus quaesivique in populo et in sacerdotibus de filiis Levi et non inveni ibi 16 itaque
misi Heliezer et Arihel et Semeam et Helnathan et Iarib et alterum Helnathan et Nathan et Zacchariam
et Mesolam principes et Ioarib et Helnathan sapientes 17 et misi eos ad Heddo qui est primus in
Casphiae loco et posui in ore eorum verba quae loquerentur ad Addom et ad fratres eius Nathinneos
in loco Casphiae ut adducerent nobis ministros domus Dei nostri 18 et adduxerunt nobis per manum
Dei nostri bonam super nos virum doctissimum de filiis Moolli filii Levi filii Israhel et Sarabiam
et filios eius et fratres eius decem et octo 19 et Asabiam et cum eo Isaiam de filiis Merari fratres
eius et filios eius viginti 20 et de Nathinneis quos dederat David et principes ad ministeria Levitarum
Nathinneos ducentos viginti omnes hii suis nominibus vocabantur 21 et praedicavi ibi ieiunium
iuxta fluvium Ahavva ut adfligeremur coram Domino Deo nostro et peteremus ab eo viam rectam
nobis et filiis nostris universaeque substantiae nostrae 22 erubui enim petere regem auxilium et
equites qui defenderent nos ab inimico in via quia dixeramus regi manus Dei nostri est super omnes
qui quaerunt eum in bonitate et imperium eius et fortitudo eius et furor super omnes qui derelinquunt
eum 23 ieiunavimus autem et rogavimus Deum nostrum pro hoc et evenit nobis prospere 24 et
separavi de principibus sacerdotum duodecim Sarabian Asabian et cum eis de fratribus eorum
decem 25 adpendique eis argentum et aurum et vasa consecrata domus Dei nostri quae obtulerat
rex et consiliatores eius et principes eius universusque Israhel eorum qui inventi fuerant 26 et
adpendi in manibus eorum argenti talenta sescenta quinquaginta et vasa argentea centum auri centum
talenta 27 et crateras aureos viginti qui habebant solidos millenos et vasa aeris fulgentis optimi duo
pulchra ut aurum 28 et dixi eis vos sancti Domini et vasa sancta et argentum et aurum quod sponte
oblatum est Domino Deo patrum vestrorum 29 vigilate et custodite donec adpendatis coram
principibus sacerdotum et Levitarum et ducibus familiarum Israhel in Hierusalem et thesaurum
domus Domini 30 susceperunt autem sacerdotes et Levitae pondus argenti et auri et vasorum ut
deferrent in Hierusalem in domum Dei nostri 31 promovimus ergo a flumine Ahavva duodecimo
die mensis primi ut pergeremus Hierusalem et manus Dei nostri fuit super nos et liberavit nos de
manu inimici et insidiatoris in via 32 et venimus Hierusalem et mansimus ibi diebus tribus 33 die
autem quarta adpensum est argentum et aurum et vasa in domo Dei nostri per manum Meremoth

filii Uriae sacerdotis et cum eo Eleazar filius Finees cumque eis Iozaded filius Iosue et Noadaia
34
filius Bennoi Levitae iuxta numerum et pondus omnium descriptumque est omne pondus in
35
tempore illo sed et qui venerant de captivitate filii transmigrationis obtulerunt holocaustomata
Deo Israhel vitulos duodecim pro omni Israhel arietes nonaginta sex agnos septuaginta septem
36
hircos pro peccato duodecim omnia in holocaustum Domino dederunt autem edicta regis satrapis
qui erant de conspectu regis et ducibus trans Flumen et elevaverunt populum et domum Dei

Chapter 9

1
postquam autem haec conpleta sunt accesserunt ad me principes dicentes non est separatus
populus Israhel et sacerdotes et Levitae a populis terrarum et de abominationibus eorum Chananei
videlicet et Hetthei et Ferezei et Iebusei et Ammanitarum et Moabitarum et Aegyptiorum et
2
Amorreorum tulerunt enim de filiabus eorum sibi et filiis suis et commiscuerunt semen sanctum
cum populis terrarum manus etiam principum et magistratuum fuit in transgressione hac prima
3
cumque audissem sermonem istum scidi pallium meum et tunicam et evelli capillos capitis mei
4
et barbae et sedi maerens convenerunt autem ad me omnes qui timebant verbum Dei Israhel pro
transgressione eorum qui de captivitate venerant et ego sedebam tristis usque ad sacrificium
5
vespertinum et in sacrificio vespertino surrexi de adflictione mea et scisso pallio et tunica curvavi
6
genua mea et expandi manus meas ad Dominum Deum meum et dixi Deus meus confundor et
erubesco levare Deus meus faciem meam ad te quoniam iniquitates nostrae multiplicatae sunt super
7
caput et delicta nostra creverunt usque in caelum a diebus patrum nostrorum sed et nos ipsi
peccavimus granditer usque ad diem hanc et in iniquitatibus nostris traditi sumus ipsi et reges nostri
et sacerdotes nostri in manum regum terrarum in gladium in captivitatem in rapinam et in
8
confusionem vultus sicut et die hac et nunc quasi parum et ad momentum facta est deprecatio
nostra apud Dominum Deum nostrum ut dimitterentur nobis reliquiae et daretur paxillus in loco
sancto eius et inluminaret oculos nostros Deus noster et daret nobis vitam modicam in servitute
9
nostra quia servi sumus et in servitute nostra non dereliquit nos Deus noster et inclinavit super
nos misericordiam coram rege Persarum ut daret nobis vitam et sublimaret domum Dei nostri et
10
extrueret solitudines eius et daret nobis sepem in Iuda et in Hierusalem et nunc quid dicemus
11
Deus noster post haec quia dereliquimus mandata tua quae praecepisti in manu servorum tuorum
prophetarum dicens terram ad quam vos ingredimini ut possideatis eam terra inmunda est iuxta

inmunditiam populorum ceterarumque terrarum abominationibus eorum qui repleverunt eam ab
12
ore usque ad os in coinquinatione sua nunc ergo filias vestras ne detis filiis eorum et filias eorum
non accipiatis filiis vestris et non quaeratis pacem eorum et prosperitatem eorum usque in aeternum
ut confortemini et comedatis quae bona sunt terrae et heredes habeatis filios vestros usque in
13
saeculum et post omnia quae venerunt super nos in operibus nostris pessimis et in delicto nostro
magno quia tu Deus noster liberasti nos de iniquitate nostra et dedisti nobis salutem sicut est hodie
14
ut non converteremur et irrita faceremus mandata tua neque matrimonia iungeremus cum populis
abominationum istarum numquid iratus es nobis usque ad consummationem ne dimitteres nobis
15
reliquias et salutem Domine Deus Israhel iustus tu quoniam derelicti sumus qui salvaremur sicut
die hac ecce coram te sumus in delicto nostro non enim stari potest coram te super hoc

Chapter 10

1
sic ergo orante Ezra et inplorante eo et flente et iacente ante templum Dei collectus est ad eum
de Israhel coetus grandis nimis virorum et mulierum puerorumque et flevit populus multo fletu
2
et respondit Sechenia filius Iehihel de filiis Helam et dixit Ezrae nos praevaricati sumus in Deum
nostrum et duximus uxores alienigenas de populis terrae et nunc si est paenitentia Israhel super hoc
3
percutiamus foedus cum Deo nostro ut proiciamus universas uxores et eos qui de his nati sunt
4
iuxta voluntatem Domini et eorum qui timent praeceptum Dei nostri secundum legem fiat surge
5
tuum est decernere nosque erimus tecum confortare et fac surrexit ergo Ezras et adiuravit principes
6
sacerdotum Levitarum et omnem Israhel ut facerent secundum verbum hoc et iuraverunt et surrexit
Ezras ante domum Dei et abiit ad cubiculum Iohanan filii Eliasib et ingressus est illuc panem non
7
comedit et aquam non bibit lugebat enim in transgressione eorum qui de captivitate venerant et
missa est vox in Iuda et in Hierusalem omnibus filiis transmigrationis ut congregarentur in
8
Hierusalem et omnis qui non venerit in tribus diebus iuxta consilium principum et seniorum
9
auferetur universa substantia eius et ipse abicietur de coetu transmigrationis convenerunt igitur
omnes viri Iuda et Beniamin in Hierusalem tribus diebus ipse est mensis nonus vicesimo die mensis
10
et sedit omnis populus in platea domus Dei trementes pro peccato et pluviis et surrexit Ezras
sacerdos et dixit ad eos vos transgressi estis et duxistis uxores alienigenas ut adderetis super delictum
11
Israhel et nunc date confessionem Domino Deo patrum vestrorum et facite placitum eius et

separamini a populis terrae et ab uxoribus alienigenis 12 et respondit universa multitudo dixitque
voce magna iuxta verbum tuum ad nos sic fiat 13 verumtamen quia populus multus est et tempus
pluviae et non sustinemus stare foris et opus non est diei unius vel duorum vehementer quippe
peccavimus in sermone isto 14 constituantur principes in universa multitudine et omnes in civitatibus
nostris qui duxerunt uxores alienigenas veniant in temporibus statutis et cum his seniores per
civitatem et civitatem et iudices eius donec avertatur ira Dei nostri a nobis super peccato hoc
15 igitur Ionathan filius Asahel et Iaazia filius Thecuae steterunt super hoc et Mesollam et Sebethai
Levites adiuverunt eos 16 feceruntque sic filii transmigrationis et abierunt Ezras sacerdos et viri
principes familiarum in domum patrum suorum et omnes per nomina sua et sederunt in die primo
mensis decimi ut quaererent rem 17 et consummati sunt omnes viri qui duxerant uxores alienigenas
usque ad diem primam mensis primi 18 et inventi sunt de filiis sacerdotum qui duxerant uxores
alienigenas de filiis Iosue filii Iosedech et fratres eius Maasia et Eliezer et Iarib et Godolia 19 et
dederunt manus suas ut eicerent uxores suas et pro delicto suo arietem de ovibus offerrent 20 et de
filiis Emmer Anani et Zebedia 21 et de filiis Erim Masia et Helia et Semeia et Hiehihel et Ozias
22 et de filiis Phessur Helioenai Maasia Ismahel Nathanahel Iozabeth et Elasa 23 et de filiis Levitarum
Iozabeth et Semei et Celaia ipse est Calita Phataia Iuda et Eliezer 24 et de cantoribus Eliasub et de
ianitoribus Sellum et Telem et Uri 25 et ex Israhel de filiis Pharos Remia et Ezia et Melchia et
Miamin et Eliezer et Melchia et Banea 26 et de filiis Helam Mathania Zaccharias et Hiehil et Abdi
et Irimoth et Helia 27 et de filiis Zethua Helioenai Eliasib Mathania et Ierimuth et Zabeth et Aziza
28 et de filiis Bebai Iohanan Anania Zabbai Athalai 29 et de filiis Bani Mosollam et Melluch et
Adaia Iasub et Saal et Ramoth 30 et de filiis Phaethmoab Edna et Chalal Banaias Maasias Mathanias
Beselehel et Bennui et Manasse 31 et de filiis Erem Eliezer Iesue Melchias Semeias Symeon
32 Beniamin Maloch Samarias 33 de filiis Asom Matthanai Matthetha Zabed Elipheleth Iermai
Manasse Semei 34 de filiis Bani Maaddi Amram et Huhel 35 Baneas et Badaias Cheiliau 36 Vannia
Marimuth et Eliasib 37 Matthanias Mathanai et Iasi 38 et Bani et Bennui Semei 39 et Salmias et
Nathan et Adaias 40 Mechnedabai Sisai Sarai 41 Ezrel et Selemau Semeria 42 Sellum Amaria
Ioseph 43 de filiis Nebu Iaihel Matthathias Zabed Zabina Ieddu et Iohel Banaia

Nehemiah

Chapter 1

1
verba Neemiae filii Echliae et factum est in mense casleu anno vicesimo et ego eram in Susis
2
castro et venit Anani unus de fratribus meis ipse et viri ex Iuda et interrogavi eos de Iudaeis qui
3
remanserant et supererant de captivitate et de Hierusalem et dixerunt mihi qui remanserunt et
derelicti sunt de captivitate ibi in provincia in adflictione magna sunt et in obprobrio et murus
4
Hierusalem dissipatus est et portae eius conbustae sunt igni cumque audissem verba huiuscemodi
5
sedi et flevi et luxi diebus et ieiunabam et orabam ante faciem Dei caeli et dixi quaeso Domine
Deus caeli fortis magne atque terribilis qui custodis pactum et misericordiam cum his qui te diligunt
6
et custodiunt mandata tua fiat auris tua auscultans et oculi tui aperti ut audias orationem servi tui
quam ego oro coram te hodie nocte et die pro filiis Israhel servis tuis et confiteor pro peccatis
7
filiorum Israhel quibus peccaverunt tibi et ego et domus patris mei peccavimus vanitate seducti
sumus et non custodivimus mandatum et caerimonias et iudicia quae praecepisti Mosi servo tuo
8
memento verbi quod mandasti Mosi famulo tuo dicens cum transgressi fueritis ego dispergam vos
9
in populos et si revertamini ad me et custodiatis mandata mea et faciatis ea etiam si abducti fueritis
ad extrema caeli inde congregabo vos et inducam in locum quem elegi ut habitaret nomen meum
10
ibi et ipsi servi tui et populus tuus quos redemisti in fortitudine tua magna et in manu tua valida
11
obsecro Domine sit auris tua adtendens ad orationem servi tui et ad orationem servorum tuorum
qui volunt timere nomen tuum et dirige servum tuum hodie et da ei misericordiam ante virum hunc
ego enim eram pincerna regis

Chapter 2

1
factum est autem in mense nisan anno vicesimo Artarxersis regis et vinum erat ante eum et
2
levavi vinum et dedi regi et non eram quasi languidus ante faciem eius dixitque mihi rex quare
vultus tuus tristis cum te aegrotum non videam non est hoc frustra sed malum nescio quid in corde
3
tuo est et timui valde ac nimis et dixi regi rex in aeternum vive quare non maereat vultus meus

quia civitas domus sepulchrorum patris mei deserta est et portae eius conbustae sunt igni [4] et ait
mihi rex pro qua re postulas et oravi Deum caeli [5] et dixi ad regem si videtur regi bonum et si placet
servus tuus ante faciem tuam ut mittas me in Iudaeam ad civitatem sepulchri patris mei et aedificabo
eam [6] dixitque mihi rex et regina quae sedebat iuxta eum usque ad quod tempus erit iter tuum et
quando reverteris et placuit ante vultum regis et misit me et constitui ei tempus [7] et dixi regi si regi
videtur bonum epistulas det mihi ad duces regionis trans Flumen ut transducant me donec veniam
in Iudaeam [8] et epistulam ad Asaph custodem saltus regis ut det mihi ligna et tegere possim portas
turris domus et muri civitatis et domum quam ingressus fuero et dedit mihi rex iuxta manum Dei
mei bonam mecum [9] et veni ad duces regionis trans Flumen dedique eis epistulas regis miserat
autem mecum rex principes militum et equites [10] et audierunt Sanaballat Horonites et Tobias servus
ammanites et contristati sunt adflictione magna quod venisset homo qui quaereret prosperitatem
filiorum Israhel [11] et veni Hierusalem et eram ibi diebus tribus [12] et surrexi nocte ego et viri pauci
mecum et non indicavi cuiquam quid Deus dedisset in corde meo ut facerem in Hierusalem et
iumentum non erat mecum nisi animal cui sedebam [13] et egressus sum per portam Vallis nocte et
ante fontem Draconis et ad portam Stercoris et considerabam murum Hierusalem dissipatum et
portas eius consumptas igni [14] et transivi ad portam Fontis et ad aquaeductum Regis et non erat
locus iumento cui sedebam ut transiret [15] et ascendi per torrentem nocte et considerabam murum
et reversus veni ad portam Vallis et redii [16] magistratus autem nesciebant quo abissem aut quid
ego facerem sed et Iudaeis et sacerdotibus et optimatibus et magistratibus et reliquis qui faciebant
opus usque ad id locorum nihil indicaveram [17] et dixi eis vos nostis adflictionem in qua sumus
quia Hierusalem deserta est et portae eius consumptae sunt igni venite et aedificemus muros
Hierusalem et non simus ultra obprobrium [18] et indicavi eis manum Dei mei quod esset bona
mecum et verba regis quae locutus est mihi et aio surgamus et aedificemus et confortatae sunt
manus eorum in bono [19] audierunt autem Sanaballat Horonites et Tobias servus ammanites et
Gosem Arabs et subsannaverunt nos et despexerunt dixeruntque quae est haec res quam facitis
numquid contra regem vos rebellatis [20] et reddidi eis sermonem dixique ad eos Deus caeli ipse nos
iuvat et nos servi eius sumus surgamus et aedificemus vobis autem non est pars et iustitia et memoria
in Hierusalem

Chapter 3

1
et surrexit Eliasib sacerdos magnus et fratres eius sacerdotes et aedificaverunt portam Gregis
ipsi sanctificaverunt eam et statuerunt valvas eius et usque ad turrem centum cubitorum
2
sanctificaverunt eam usque ad turrem Ananehel et iuxta eum aedificaverunt viri Hiericho et iuxta
3
eum aedificavit Zecchur filius Amri portam autem Piscium aedificaverunt filii Asanaa ipsi texerunt
eam et statuerunt valvas eius et seras et vectes et iuxta eos aedificavit Marimuth filius Uriae filii
4
Accus et iuxta eos aedificavit Mosollam filius Barachiae filii Mesezebel et iuxta eos aedificavit
5
Sadoc filius Baana et iuxta eos aedificaverunt Thecueni optimates autem eorum non subposuerunt
6
colla sua in opere Domini sui et portam Veterem aedificaverunt Ioiada filius Fasea et Mosollam
7
filius Besodia ipsi texerunt eam et statuerunt valvas eius et seras et vectes et iuxta eos aedificavit
Meletias Gabaonites et Iadon Meronathites viri de Gabaon et Maspha pro duce qui erat in regione
8
trans Flumen et iuxta eum aedificavit Ezihel filius Araia aurifex et iuxta eum aedificavit Anania
9
filius pigmentarii et dimiserunt Hierusalem usque ad murum plateae latioris et iuxta eum aedificavit
10
Rafaia filius Ahur princeps vici Hierusalem et iuxta eos aedificavit Ieiada filius Aromath contra
11
domum suam et iuxta eum aedificavit Attus filius Asebeniae mediam partem vici aedificavit
12
Melchias filius Erem et Asub filius Phaethmoab et turrem Furnorum iuxta eum aedificavit Sellum
13
filius Alloes princeps mediae partis vici Hierusalem ipse et filiae eius et portam Vallis aedificavit
Anun et habitatores Zanoe ipsi aedificaverunt eam et statuerunt valvas eius et seras et vectes et
14
mille cubitos in muro usque ad portam Sterquilinii et portam Sterquilinii aedificavit Melchias
filius Rechab princeps vici Bethaccharem ipse aedificavit eam et statuit valvas eius et seras et vectes
15
et portam Fontis aedificavit Sellum filius Choloozai princeps pagi Maspha ipse aedificavit eam
et texit et statuit valvas eius et seras et vectes et muros piscinae Siloae in hortum regis et usque ad
16
gradus qui descendunt de civitate David post eum aedificavit Neemias filius Azboc princeps
dimidiae partis vici Bethsur usque contra sepulchra David et usque ad piscinam quae grandi opere
17
constructa est et usque ad domum Fortium post eum aedificaverunt Levitae Reum filius Benni
18
post eum aedificavit Asebias princeps dimidiae partis vici Ceilae in vico suo post eum
19
aedificaverunt fratres eorum Behui filius Enadad princeps dimidiae partis Ceila et aedificavit
iuxta eum Azer filius Iosue princeps Maspha mensuram secundam contra ascensum firmissimi
20
anguli post eum in monte aedificavit Baruch filius Zacchai mensuram secundam ab angulo usque

ad portam domus Eliasib sacerdotis magni [21] post eum aedificavit Meremuth filius Uriae filii Accus
mensuram secundam a porta domus Eliasib donec extenderetur domus Eliasib [22] et post eum
aedificaverunt sacerdotes viri de campestribus Iordanis [23] post eum aedificavit Beniamin et Asub
contra domum suam et post eum aedificavit Azarias filius Maasiae filii Ananiae contra domum
suam [24] post eum aedificavit Bennui filius Enadda mensuram secundam a domo Azariae usque ad
flexuram et usque ad angulum [25] Falel filius Ozi contra flexuram et turrem quae eminet de domo
regis excelsa id est in atrio carceris post eum Phadaia filius Pheros [26] Nathinnei autem habitabant
in Ofel usque contra portam Aquarum ad orientem et turrem quae prominebat [27] post eum
aedificaverunt Thecueni mensuram secundam e regione a turre magna et eminenti usque ad murum
templi [28] sursum autem a porta Equorum aedificaverunt sacerdotes unusquisque contra domum
suam [29] post eos aedificavit Seddo filius Emmer contra domum suam et post eum aedificavit
Semeia filius Secheniae custos portae orientalis [30] post eum aedificavit Anania filius Selemiae et
Anon filius Selo sextus mensuram secundam post eum aedificavit Mosollam filius Barachiae contra
gazofilacium suum post eum aedificavit Melchias filius aurificis usque ad domum Nathinneorum
et scruta vendentium contra portam Iudicialem et usque ad cenaculum Anguli [31] et inter cenaculum
Anguli in porta Gregis aedificaverunt artifices et negotiatores

Chapter 4

[1] factum est autem cum audisset Sanaballat quod aedificaremus murum iratus est valde et motus
nimis subsannavit Iudaeos [2] et dixit coram fratribus suis et frequentia Samaritanorum quid Iudaei
inbecilli faciunt num dimittent eos gentes num sacrificabunt et conplebunt in una die numquid
aedificare poterunt lapides de acervis pulveris qui conbusti sunt [3] sed et Tobias Ammanites proximus
eius ait aedificent si ascenderit vulpis transiliet murum eorum lapideum [4] audi Deus noster quia
facti sumus despectio converte obprobrium super caput eorum et da eos in despectionem in terra
captivitatis [5] ne operias iniquitatem eorum et peccatum eorum coram facie tua non deleatur quia
inriserunt aedificantes [6] itaque aedificavimus murum et coniunximus totum usque ad partem
dimidiam et provocatum est cor populi ad operandum [7] factum est autem cum audisset Sanaballat

et Tobias et Arabes et Ammanitae et Azotii quod obducta esset cicatrix muri Hierusalem et quod
coepissent interrupta concludi irati sunt nimis 8 et congregati omnes pariter ut venirent et pugnarent
contra Hierusalem et molirentur insidias 9 et oravimus Deum nostrum et posuimus custodes super
murum die et nocte contra eos 10 dixit autem Iudas debilitata est fortitudo portantis et humus nimia
est et nos non poterimus aedificare murum 11 et dixerunt hostes nostri nesciant et ignorent donec
veniamus in medio eorum et interficiamus eos et cessare faciamus opus 12 factum est autem
venientibus Iudaeis qui habitabant iuxta eos et dicentibus nobis per decem vices ex omnibus locis
quibus venerant ad nos 13 statui in loco post murum per circuitum populum in ordine cum gladiis
suis et lanceis et arcis 14 perspexi atque surrexi et aio ad optimates et ad magistratus et ad reliquam
partem vulgi nolite timere a facie eorum Domini magni et terribilis mementote et pugnate pro
fratribus vestris filiis vestris et filiabus vestris uxoribus vestris et domibus 15 factum est autem cum
audissent inimici nostri nuntiatum esse nobis dissipavit Deus consilium eorum et reversi sumus
omnes ad muros unusquisque ad opus suum 16 et factum est a die illa media pars iuvenum eorum
faciebant opus et media parata erat ad bellum et lanceae et scuta et arcus et loricae et principes post
eos in omni domo Iuda 17 aedificantium in muro et portantium onera et inponentium una manu
sua faciebat opus et altera tenebat gladium 18 aedificantium enim unusquisque gladio erat accinctus
renes et aedificabant et clangebant bucina iuxta me 19 et dixi ad optimates et ad magistratus et ad
reliquam partem vulgi opus grande est et latum et nos separati sumus in muro procul alter ab altero
20 in loco quocumque audieritis clangorem tubae illuc concurrite ad nos Deus noster pugnabit pro
nobis 21 et nos ipsi faciamus opus et media pars nostrum teneat lanceas ab ascensu aurorae donec
egrediantur astra 22 in tempore quoque illo dixi populo unusquisque cum puero suo maneat in
medio Hierusalem et sint vobis vices per noctem et diem ad operandum 23 ego autem et fratres
mei et pueri mei et custodes qui erant post me non deponebamus vestimenta nostra unusquisque
tantum nudabatur ad baptismum

Chapter 5

1 et factus est clamor populi et uxorum eius magnus adversus fratres suos iudaeos 2 et erant qui
dicerent filii nostri et filiae nostrae multae sunt nimis accipiamus pro pretio eorum frumentum et

comedamus et vivamus 3 et erant qui dicerent agros nostros et vineas et domos nostras opponamus
et accipiamus frumentum in fame 4 et alii dicebant mutuo sumamus pecunias in tributa regis
demusque agros nostros et vineas 5 et nunc sicut carnes fratrum nostrorum sic carnes nostrae sunt
sicut filii eorum ita filii nostri ecce nos subiugamus filios nostros et filias nostras in servitutem et
de filiabus nostris sunt famulae nec habemus unde possint redimi et agros nostros et vineas alii
possident 6 et iratus sum nimis cum audissem clamorem eorum secundum verba haec 7 cogitavitque
cor meum mecum et increpui optimates et magistratus et dixi eis usurasne singuli a fratribus vestris
exigatis et congregavi adversus eos contionem magnam 8 et dixi eis nos ut scitis redemimus fratres
nostros iudaeos qui venditi fuerant gentibus secundum possibilitatem nostram et vos igitur vendite
fratres vestros et emimus eos et siluerunt nec invenerunt quid responderent 9 dixique ad eos non
est bona res quam facitis quare non in timore Dei nostri ambulatis ne exprobretur nobis a gentibus
inimicis nostris 10 et ego et fratres mei et pueri mei commodavimus plurimis pecuniam et frumentum
non repetamus in commune istud aes alienum concedamus quod debetur nobis 11 reddite eis hodie
agros suos vineas suas oliveta sua et domos suas quin potius et centesimam pecuniae frumenti vini
et olei quam exigere soletis ab eis date pro illis 12 et dixerunt reddimus et ab eis nihil quaerimus
sicque faciemus ut loqueris et vocavi sacerdotes et adiuravi eos ut facerent iuxta quod dixeram
13 insuper et sinum meum excussi et dixi sic excutiat Deus omnem virum qui non conpleverit
verbum istud de domo sua et de laboribus suis sic excutiatur et vacuus fiat et dixit universa multitudo
amen et laudaverunt Deum fecit ergo populus sicut dictum erat 14 a die autem illa qua praeceperat
mihi ut essem dux in terra Iuda ab anno vicesimo usque ad annum tricesimum secundum Artarxersis
regis per annos duodecim ego et fratres mei annonas quae ducibus debebantur non comedimus
15 duces autem primi qui fuerant ante me gravaverunt populum et acceperunt ab eis in pane vino
et pecunia cotidie siclos quadraginta sed et ministri eorum depresserant populum ego autem non
feci ita propter timorem Dei 16 quin potius in opere muri aedificavi et agrum non emi et omnes
pueri mei congregati ad opus erant 17 Iudaei quoque et magistratus centum quinquaginta viri et
qui veniebant ad nos de gentibus quae in circuitu nostro sunt in mensa mea erant 18 parabatur autem
mihi per dies singulos bos unus arietes sex electi exceptis volatilibus et inter dies decem vina diversa
et alia multa tribuebam insuper et annonas ducatus mei non quaesivi valde enim erat adtenuatus
populus 19 memento mei Deus meus in bonum secundum omnia quae feci populo huic

Chapter 6

1
factum est autem cum audisset Sanaballat et Tobia et Gosem Arabs et ceteri inimici nostri
quod aedificassem ego murum et non esset in ipso residua interruptio usque ad tempus autem illud
valvas non posueram in portis
2
miserunt Sanaballat et Gosem ad me dicentes veni et percutiamus
foedus pariter in viculis in campo Ono ipsi autem cogitabant ut facerent mihi malum
3
misi ergo
ad eos nuntios dicens opus grande ego facio et non possum descendere ne forte neglegatur cum
venero et descendero ad vos
4
miserunt autem ad me secundum verbum hoc per quattuor vices et
respondi eis iuxta sermonem priorem
5
et misit ad me Sanaballat iuxta verbum prius quinta vice
puerum suum et epistulam habebat in manu scriptam hoc modo
6
in gentibus auditum est et Gosem
dixit quod tu et Iudaei cogitetis rebellare et propterea aedifices murum et levare te velis super eos
regem propter quam causam
7
et prophetas posueris qui praedicent de te in Hierusalem dicentes
rex in Iudaea est auditurus est rex verba haec idcirco nunc veni ut ineamus consilium pariter
8
et
misi ad eos dicens non est factum secundum verba haec quae tu loqueris de corde enim tuo tu
conponis haec
9
omnes autem hii terrebant nos cogitantes quod cessarent manus nostrae ab opere
et quiesceremus quam ob causam magis confortavi manus meas
10
et ingressus sum domum Samaiae
filii Dalaiae filii Metabehel secreto qui ait tractemus nobiscum in domo Dei in medio templi et
claudamus portas aedis quia venturi sunt ut interficiant te et nocte venturi sunt ad occidendum te
11
et dixi num quisquam similis mei fugit et quis ut ego ingredietur templum et vivet non ingrediar
12
et intellexi quod Deus non misisset eum sed quasi vaticinans locutus esset ad me et Tobia et
Sanaballat conduxissent eum
13
acceperat enim pretium ut territus facerem et peccarem et haberent
malum quod exprobrarent mihi
14
memento Domine mei pro Tobia et Sanaballat iuxta opera eorum
talia sed et Noadiae prophetae et ceterorum prophetarum qui terrebant me
15
conpletus est autem
murus vicesimo quinto die mensis elul quinquaginta duobus diebus
16
factum est ergo cum audissent
omnes inimici nostri ut timerent universae gentes quae erant in circuitu nostro et conciderent intra
semet ipsos et scirent quod a Deo factum esset opus hoc
17
sed et in diebus illis multae optimatium
Iudaeorum epistulae mittebantur ad Tobiam et a Tobia veniebant ad eos
18
multi enim erant in
Iudaea habentes iuramentum eius quia gener erat Secheniae filii Orei et Iohanan filius eius acceperat

filiam Mosollam filii Barachiae 19 sed et laudabant eum coram me et verba mea nuntiabant ei et
Tobias mittebat epistulas ut terreret me

Chapter 7

1 postquam autem aedificatus est murus et posui valvas et recensui ianitores et cantores et Levitas
2 praecepi Aneni fratri meo et Ananiae principi domus de Hierusalem ipse enim quasi vir verax et
timens Deum plus ceteris videbatur 3 et dixi eis non aperiantur portae Hierusalem usque ad calorem
solis cumque adhuc adsisterent clausae portae sunt et oppilatae et posui custodes de habitatoribus
Hierusalem singulos per vices suas et unumquemque contra domum suam 4 civitas autem erat lata
nimis et grandis et populus parvus in medio eius et non erant domus aedificatae 5 dedit autem Deus
in corde meo et congregavi optimates et magistratus et vulgum ut recenserem eos et inveni librum
census eorum qui ascenderant primum et inventum est scriptum in eo 6 isti filii provinciae qui
ascenderunt de captivitate migrantium quos transtulerat Nabuchodonosor rex Babylonis et reversi
sunt in Hierusalem et in Iudaeam unusquisque in civitatem suam 7 qui venerunt cum Zorobabel
Hiesuae Neemias Azarias Raamias Naamni Mardocheus Belsar Mespharath Beggoai Naum Baana
numerus virorum populi Israhel 8 filii Pharos duo milia centum septuaginta duo 9 filii Saphatiae
trecenti septuaginta duo 10 filii Area sescenti quinquaginta duo 11 filii Phaethmoab filiorum Hiesuae
et Ioab duo milia octingenti decem et octo 12 filii Helam mille octingenti quinquaginta quattuor
13 filii Zethua octingenti quadraginta quinque 14 filii Zacchai septingenti sexaginta 15 filii Bennui
sescenti quadraginta octo 16 filii Bebai sescenti viginti octo 17 filii Azgad duo milia trecenti viginti
duo 18 filii Adonicam sescenti sexaginta septem 19 filii Baggoaim duo milia sexaginta septem
20 filii Adin sescenti quinquaginta quinque 21 filii Ater filii Ezechiae nonaginta octo 22 filii Asem
trecenti viginti octo 23 filii Besai trecenti viginti quattuor 24 filii Areph centum duodecim 25 filii
Gabaon nonaginta quinque 26 viri Bethleem et Netupha centum octoginta octo 27 viri Anathoth
centum viginti octo 28 viri Bethamoth quadraginta duo 29 viri Cariathiarim Cephira et Beroth
septingenti quadraginta tres 30 viri Rama et Geba sescenti viginti unus 31 viri Machmas centum

viginti duo 32 viri Bethel et Hai centum viginti tres 33 viri Nebo alterius quinquaginta duo 34 viri
Helam alterius mille ducenti quinquaginta quattuor 35 filii Arem trecenti viginti 36 filii Hiericho
trecenti quadraginta quinque 37 filii Lod Adid et Ono septingenti viginti unus 38 filii Senaa tria
milia nongenti triginta 39 sacerdotes filii Idaia in domo Iosua nongenti septuaginta tres 40 filii
Emmer mille quinquaginta duo 41 filii Phassur mille ducenti quadraginta septem 42 filii Arem
mille decem et septem Levitae 43 filii Iosue et Cadmihel filiorum 44 Oduia septuaginta quattuor
cantores 45 filii Asaph centum quadraginta octo 46 ianitores filii Sellum filii Ater filii Telmon filii
Accub filii Atita filii Sobai centum triginta octo 47 Nathinnei filii Soa filii Asfa filii Tebaoth 48 filii
Ceros filii Siaa filii Fado filii Lebana filii Agaba filii Selmon 49 filii Anan filii Geddel filii Gaer
50 filii Raaia filii Rasim filii Necoda 51 filii Gezem filii Aza filii Fasea 52 filii Besai filii Munim
filii Nephusim 53 filii Becbuc filii Acupha filii Arur 54 filii Besloth filii Meida filii Arsa 55 filii
Bercos filii Sisara filii Thema 56 filii Nesia filii Atipha 57 filii servorum Salomonis filii Sotai filii
Sophereth filii Pherida 58 filii Iahala filii Dercon filii Geddel 59 filii Saphatia filii Athil filii
Phocereth qui erat ortus ex Sabaim filio Amon 60 omnes Nathinnei et filii servorum Salomonis
trecenti nonaginta duo 61 hii sunt autem qui ascenderunt de Thelmella Thelarsa Cherub Addon et
Emmer et non potuerunt indicare domum patrum suorum et semen suum utrum ex Israhel essent
62 filii Dalaia filii Tobia filii Necoda sescenti quadraginta duo 63 et de sacerdotibus filii Abia filii
Accos filii Berzellai qui accepit de filiabus Berzellai Galaditis uxorem et vocatus est nomine eorum
64 hii quaesierunt scripturam suam in censu et non invenerunt et eiecti sunt de sacerdotio 65 dixitque
Athersatha eis ut non manducarent de sanctis sanctorum donec staret sacerdos doctus et eruditus
66 omnis multitudo quasi unus quadraginta duo milia sescenti sexaginta 67 absque servis et ancillis
eorum qui erant septem milia trecenti triginta et septem et inter eos cantores et cantrices ducentae
quadraginta quinque 68 [] 69 cameli quadringenti triginta quinque asini sex milia septingenti viginti
70 nonnulli autem de principibus familiarum dederunt in opus Athersatha dedit in thesaurum auri
dragmas mille fialas quinquaginta tunicas sacerdotales quingentas triginta 71 et de principibus
familiarum dederunt in thesaurum operis auri dragmas viginti milia et argenti minas duo milia
ducentas 72 et quod dedit reliquus populus auri dragmas viginti milia et argenti minas duo milia

73
et tunicas sacerdotales sexaginta septem habitaverunt autem sacerdotes et Levitae et ianitores
et cantores et reliquum vulgus et Nathinnei et omnis Israhel in civitatibus suis

Chapter 8

1
et venerat mensis septimus filii autem Israhel erant in civitatibus suis congregatusque est omnis
populus quasi vir unus ad plateam quae est ante portam Aquarum et dixerunt Ezrae scribae ut
2
adferret librum legis Mosi quam praecepit Dominus Israheli adtulit ergo Ezras sacerdos legem
coram multitudine virorum et mulierum cunctisque qui poterant intellegere in die prima mensis
3
septimi et legit in eo aperte in platea quae erat ante portam Aquarum de mane usque ad mediam
diem in conspectu virorum et mulierum et sapientium et aures omnis populi erant erectae ad librum
4
stetit autem Ezras scriba super gradum ligneum quem fecerat ad loquendum et steterunt iuxta eum
Matthathia et Sema et Ania et Uria et Helcia et Maasia ad dextram eius et ad sinistram Phadaia
5
Misahel et Melchia et Asum et Asephdana Zaccharia et Mosollam et aperuit Ezras librum coram
omni populo super universum quippe populum eminebat et cum aperuisset eum stetit omnis populus
6
et benedixit Ezras Domino Deo magno et respondit omnis populus amen amen elevans manus
7
suas et incurvati sunt et adoraverunt Deum proni in terram porro Hiesue et Baani et Serebia Iamin
Accub Septhai Odia Maasia Celita Azarias Iozabed Anam Phalaia Levitae silentium faciebant in
8
populo ad audiendam legem populus autem stabat in gradu suo et legerunt in libro legis Dei
9
distincte et adposite ad intellegendum et intellexerunt cum legeretur dixit autem Neemias ipse
est Athersatha et Ezras sacerdos scriba et Levitae interpretantes universo populo dies sanctificatus
est Domino Deo nostro nolite lugere et nolite flere flebat enim omnis populus cum audiret verba
10
legis et dixit eis ite comedite pinguia et bibite mulsum et mittite partes ei qui non praeparavit
sibi quia sanctus dies Domini est et nolite contristari gaudium enim Domini est fortitudo nostra
11
Levitae autem silentium faciebant in omni populo dicentes tacete quia dies sanctus est et nolite
12
dolere abiit itaque omnis populus ut comederet et biberet et mitteret partes et faceret laetitiam
13
magnam quia intellexerant verba quae docuerat eos et in die secundo congregati sunt principes
familiarum universi populi sacerdotes et Levitae ad Ezram scribam ut interpretaretur eis verba legis
14
et invenerunt scriptum in lege praecepisse Dominum in manu Mosi ut habitent filii Israhel in
15
tabernaculis in die sollemni mense septimo et ut praedicent et divulgent vocem in universis

urbibus suis et in Hierusalem dicentes egredimini in montem et adferte frondes olivae et frondes
ligni pulcherrimi frondes myrti et ramos palmarum et frondes ligni nemorosi ut fiant tabernacula
sicut scriptum est 16 et egressus est populus et adtulerunt feceruntque sibi tabernacula unusquisque
in domate suo et in atriis suis et in atriis domus Dei et in platea portae Aquarum et in platea portae
Ephraim 17 fecit ergo universa ecclesia eorum qui redierant de captivitate tabernacula et habitaverunt
in tabernaculis non enim fecerant a diebus Iosue filii Nun taliter filii Israhel usque ad diem illum
et fuit laetitia magna nimis 18 legit autem in libro legis Dei per dies singulos a die primo usque ad
diem novissimum et fecerunt sollemnitatem septem diebus et in die octavo collectum iuxta ritum

Chapter 9

1 in die autem vicesimo quarto mensis huius convenerunt filii Israhel in ieiunio et in saccis et
humus super eos 2 et separatum est semen filiorum Israhel ab omni filio alienigena et steterunt et
confitebantur peccata sua et iniquitates patrum suorum 3 et consurrexerunt ad standum et legerunt
in volumine legis Domini Dei sui quater in die et quater confitebantur et adorabant Dominum Deum
suum 4 surrexit autem super gradum Levitarum Iosue et Bani Cedmihel Sebnia Bani Sarebias Bani
Chanani et inclamaverunt voce magna Dominum Deum suum 5 et dixerunt Levitae Iosue et Cedmihel
Bonni Asebia Serebia Odoia Sebna Fataia surgite benedicite Domino Deo vestro ab aeterno usque
in aeternum et benedicant nomini gloriae tuae excelso in omni benedictione et laude 6 tu ipse
Domine solus tu fecisti caelum caelum caelorum et omnem exercitum eorum terram et universa
quae in ea sunt maria et omnia quae in eis sunt et tu vivificas omnia haec et exercitus caeli te adorat
7 tu ipse Domine Deus qui elegisti Abram et eduxisti eum de igne Chaldeorum et posuisti nomen
eius Abraham 8 et invenisti cor eius fidele coram te et percussisti cum eo foedus ut dares ei terram
Chananei Chetthei Amorrei et Ferezei et Iebusei et Gergesei ut dares semini eius et implesti verba
tua quoniam iustus es 9 et vidisti adflictionem patrum nostrorum in Aegypto clamoremque eorum
audisti super mare Rubrum 10 et dedisti signa et portenta in Pharao et in universis servis eius et in
omni populo terrae illius cognovisti enim quia superbe egerant contra eos et fecisti tibi nomen sicut
et in hac die 11 et mare divisisti ante eos et transierunt per medium maris in sicca persecutores
autem eorum proiecisti in profundum quasi lapidem in aquas validas 12 et in columna nubis ductor
eorum fuisti per diem et in columna ignis per noctem ut appareret eis via per quam ingrediebantur

13
ad montem quoque Sinai descendisti et locutus es cum eis de caelo et dedisti eis iudicia recta et
14
legem veritatis caerimonias et praecepta bona et sabbatum sanctificatum tuum ostendisti eis et
15
mandata et caerimonias et legem praecepisti eis in manu Mosi servi tui panem quoque de caelo
dedisti eis in fame eorum et aquam de petra eduxisti eis sitientibus et dixisti eis ut ingrederentur et
16
possiderent terram super quam levasti manum tuam ut traderes eis ipsi vero et patres nostri
17
superbe egerunt et induraverunt cervices suas et non audierunt mandata tua et noluerunt audire
et non sunt recordati mirabilium tuorum quae feceras eis et induraverunt cervices suas et dederunt
caput ut converterentur ad servitutem suam quasi per contentionem tu autem Deus propitius clemens
18
et misericors longanimis et multae miserationis non dereliquisti eos et quidem cum fecissent
sibi vitulum conflatilem et dixissent iste est Deus tuus qui eduxit te de Aegypto feceruntque
19
blasphemias magnas tu autem in misericordiis tuis multis non dimisisti eos in deserto columna
nubis non recessit ab eis per diem ut duceret eos in via et columna ignis in nocte ut ostenderet eis
20
iter per quod ingrederentur et spiritum tuum bonum dedisti qui doceret eos et manna tuum non
21
prohibuisti ab ore eorum et aquam dedisti eis in siti quadraginta annis pavisti eos in deserto
22
nihilque eis defuit vestimenta eorum non inveteraverunt et pedes eorum non sunt adtriti et dedisti
eis regna et populos et partitus es eis sortes et possederunt terram Seon et terram regis Esebon et
23
terram Og regis Basan et filios eorum multiplicasti sicut stellas caeli et adduxisti eos ad terram
24
de qua dixeras patribus eorum ut ingrederentur et possiderent et venerunt filii et possederunt
terram et humiliasti coram eis habitatores terrae Chananeos et dedisti eos in manu eorum et reges
25
eorum et populos terrae ut facerent eis sicut placebat illis ceperunt itaque urbes munitas et
humum pinguem et possederunt domos plenas cunctis bonis cisternas ab aliis fabricatas vineas et
oliveta et ligna pomifera multa et comederunt et saturati sunt et inpinguati sunt et abundavere
26
deliciis in bonitate tua magna provocaverunt autem te ad iracundiam et recesserunt a te et
proiecerunt legem tuam post terga sua et prophetas tuos occiderunt qui contestabantur eos ut
27
reverterentur ad te feceruntque blasphemias grandes et dedisti eos in manu hostium suorum et
adflixerunt eos et in tempore tribulationis suae clamaverunt ad te et tu de caelo audisti et secundum
miserationes tuas multas dedisti eis salvatores qui salvaverunt eos de manu hostium suorum
28
cumque requievissent reversi sunt ut facerent malum in conspectu tuo et dereliquisti eos in manu
inimicorum suorum et possederunt eos conversique sunt et clamaverunt ad te tu autem de caelo
29
audisti et liberasti eos in misericordiis tuis multis temporibus et contestatus es eos ut reverterentur
ad legem tuam ipsi vero superbe egerunt et non audierunt mandata tua et in iudiciis tuis peccaverunt

quae faciet homo et vivet in eis et dederunt umerum recedentem et cervicem suam induraverunt
nec audierunt 30 et protraxisti super eos annos multos et contestatus es eos in spiritu tuo per manum
prophetarum tuorum et non audierunt et tradidisti eos in manu populorum terrarum 31 in misericordiis
autem tuis plurimis non fecisti eos in consumptione nec dereliquisti eos quoniam Deus miserationum
et clemens tu es 32 nunc itaque Deus noster Deus magne fortis et terribilis custodiens pactum et
misericordiam ne avertas a facie tua omnem laborem qui invenit nos reges nostros principes nostros
et sacerdotes nostros prophetas nostros et patres nostros et omnem populum tuum a diebus regis
Assur usque in diem hanc 33 et tu iustus in omnibus quae venerunt super nos quia veritatem fecisti
nos autem impie egimus 34 reges nostri principes nostri sacerdotes nostri et patres nostri non
fecerunt legem tuam et non adtenderunt mandata tua et testimonia tua quae testificatus es in eis
35 et ipsi in regnis suis bonis et in bonitate tua multa quam dederas eis et in terra latissima et pingui
quam tradideras in conspectu eorum non servierunt tibi nec reversi sunt ab studiis suis pessimis
36 ecce nos ipsi hodie servi sumus et terram quam dedisti patribus nostris ut comederent panem
eius et quae bona sunt eius et nos ipsi servi sumus in ea 37 et fruges eius multiplicantur regibus
quos posuisti super nos propter peccata nostra et in corporibus nostris dominantur et in iumentis
nostris secundum voluntatem suam et in tribulatione magna sumus 38 super omnibus ergo his nos
ipsi percutimus foedus et scribimus et signant principes nostri Levitae nostri et sacerdotes nostri

Chapter 10

1 signatores autem fuerunt Neemias Athersatha filius Achelai et Sedecias 2 Saraias Azarias
Hieremias 3 Phessur Amaria Melchia 4 Attus Sebenia Melluc 5 Arem Mermuth Obdias 6 Danihel
Genton Baruch 7 Mosollam Abia Miamin 8 Mazia Belga Semaia hii sacerdotes 9 porro Levitae
Iosue filius Azaniae Bennui de filiis Enadad Cedmihel 10 et fratres eorum Sechenia Odevia Celita
Phalaia Anan 11 Micha Roob Asebia 12 Zacchur Serebia Sabania 13 Odia Bani Baninu 14 capita
populi Pheros Phaethmoab Helam Zethu Bani 15 Bonni Azgad Bebai 16 Adonia Beggoai Adin
17 Ater Ezechia Azur 18 Odevia Asum Besai 19 Ares Anathoth Nebai 20 Mecphia Mosollam Azir
21 Mesizabel Sadoc Ieddua 22 Felthia Anan Ania 23 Osee Anania Asub 24 Aloes Phaleam Sobec

25
Reum Asebna Madsia 26 et Haia Hanam Anan 27 Melluc Arem Baana 28 et reliqui de populo sacerdotes Levitae ianitores et cantores Nathinnei et omnes qui se separaverunt de populis terrarum
29
ad legem Dei uxores eorum filii eorum et filiae eorum omnis qui poterat sapere spondentes pro fratribus suis optimates eorum et qui veniebant ad pollicendum et iurandum ut ambularent in lege Dei quam dederat in manu Mosi servi Dei ut facerent et custodirent universa mandata Domini Dei
30
nostri et iudicia eius et caerimonias eius et ut non daremus filias nostras populo terrae et filias
31
eorum non acciperemus filiis nostris populi quoque terrae qui inportant venalia et omnia ad usum per diem sabbati ut vendant non accipiemus ab eis in sabbato et in die sanctificata et dimittemus
32
annum septimum et exactionem universae manus et statuemus super nos praecepta ut demus
33
tertiam partem sicli per annum ad opus domus Dei nostri ad panes propositionis et ad sacrificium sempiternum et in holocaustum sempiternum in sabbatis in kalendis in sollemnitatibus et in
34
sanctificatis et pro peccato ut exoretur pro Israhel et in omnem usum domus Dei nostri sortes ergo misimus super oblatione lignorum inter sacerdotes et Levitas et populos ut inferrentur in domum Dei nostri per domos patrum nostrorum per tempora a temporibus anni usque ad annum
35
ut arderent super altare Domini Dei nostri sicut scriptum est in lege Mosi et ut adferremus primogenita terrae nostrae et primitiva universi fructus omnis ligni ab anno in annum in domo
36
Domini et primitiva filiorum nostrorum et pecorum nostrorum sicut scriptum est in lege et primitiva boum nostrorum et ovium nostrarum ut offerrentur in domo Dei nostri sacerdotibus qui
37
ministrant in domo Dei nostri et primitias ciborum nostrorum et libaminum nostrorum et poma omnis ligni vindemiae quoque et olei adferemus sacerdotibus ad gazofilacium Dei nostri et decimam partem terrae nostrae Levitis ipsi Levitae decimas accipient ex omnibus civitatibus operum nostrorum
38
erit autem sacerdos filius Aaron cum Levitis in decimis Levitarum et Levitae offerent decimam
39
partem decimae suae in domum Dei nostri ad gazofilacium in domo thesauri ad gazofilacium enim deportabunt filii Israhel et filii Levi primitias frumenti vini et olei et ibi erunt vasa sanctificata et sacerdotes et cantores et ianitores et ministri et non dimittemus domum Dei nostri

Chapter 11

1
habitaverunt autem principes populi in Hierusalem reliqua vero plebs misit sortem ut tollerent unam partem de decem qui habitaturi essent in Hierusalem in civitate sancta novem vero partes in
2
civitatibus benedixit autem populus omnibus viris qui se sponte obtulerunt ut habitarent in

3
Hierusalem hii sunt itaque principes provinciae qui habitaverunt in Hierusalem et in civitatibus
Iuda habitavit unusquisque in possessione sua in urbibus suis Israhel sacerdotes Levitae Nathinnei
4
et filii servorum Salomonis et in Hierusalem habitaverunt de filiis Iuda et de filiis Beniamin de
filiis Iuda Athaias filius Aziam filii Zacchariae filii Amariae filii Saphatia filii Malelehel de filiis
5
Phares Imaasia filius Baruch filius Coloza filius Azia filius Adaia filius Ioiarib filius Zacchariae
6
filius Silonites omnes filii Phares qui habitaverunt in Hierusalem quadringenti sexaginta octo viri
7
fortes hii sunt autem filii Beniamin Sellum filius Mosollam filius Ioed filius Phadaia filius Colaia
8
filius Masia filius Ethehel filius Isaia et post eum Gabbai Sellai nongenti viginti octo
9
et Iohel
filius Zechri praepositus eorum et Iuda filius Sennua super civitatem secundus
10
et de sacerdotibus
Idaia filius Ioarib Iachin
11
Saraia filius Elcia filius Mesollam filius Sadoc filius Meraioth filius
Ahitub princeps domus Dei
12
et fratres eorum facientes opera templi octingenti viginti duo et
Adaia filius Ieroam filius Felelia filius Amsi filius Zacchariae filius Phessur filius Melchiae
13
et
fratres eius principes patrum ducenti quadraginta duo et Amassai filius Azrihel filius Aazi filius
14
Mosollamoth filius Emmer et fratres eorum potentes nimis centum viginti octo et praepositus
15
eorum Zabdihel filius potentium et de Levitis Sebenia filius Asob filius Azaricam filius Asabia
16
filius Boni et Sabathai et Iozabed super opera quae erant forinsecus in domo Dei a principibus
17
Levitarum et Mathania filius Micha filius Zebdaei filius Asaph princeps ad laudandum et
confitendum in oratione et Becbecia secundus de fratribus eius et Abda filius Sammua filius Galal
18
filius Idithun omnes Levitae in civitate sancta ducenti octoginta quattuor
19
et ianitores Accob
Telmon et fratres eorum qui custodiebant ostia centum septuaginta duo
20
et reliqui ex Israhel
sacerdotes et Levitae in universis civitatibus Iuda unusquisque in possessione sua
21
et Nathinnei
qui habitabant in Ofel et Siaha et Gaspha de Nathinneis
22
et episcopus Levitarum in Hierusalem
Azzi filius Bani filius Asabiae filius Matthaniae filius Michae de filiis Asaph cantores in ministerio
23
domus Dei praeceptum quippe regis super eos erat et ordo in cantoribus per dies singulos
24
et
Fataia filius Mesezebel de filiis Zera filii Iuda in manu regis iuxta omne verbum populi
25
et in
domibus per omnes regiones eorum de filiis Iuda habitaverunt in Cariatharbe et in filiabus eius et
26
in Dibon et in filiabus eius et in Capsel et in viculis eius et in Iesue et in Molada et in Bethfaleth

27 et in Asersual et in Bersabee et in filiabus eius 28 et in Siceleg et in Mochona et in filiabus eius
29 et in Ainremmon et in Sara et in Irimuth 30 Zanoa Odollam et villis earum Lachis et regionibus
eius Azeca et filiabus eius et manserunt in Bersabee usque ad vallem Ennom 31 filii autem Beniamin
a Geba Mechmas et Aia et Bethel et filiabus eius 32 Anathoth Nob Anania 33 Asor Rama Getthaim
34 Adid Seboim Neballa Loth 35 et Ono valle Artificum 36 et de Levitis partitiones Iuda et Beniamin

Chapter 12

1 hii autem sacerdotes et Levitae qui ascenderunt cum Zorobabel filio Salathihel et Iosue Saraia
Hieremias Ezra 2 Amaria Melluch Attus 3 Sechenia Reum Meremuth 4 Addo Genthon Abia
5 Miamin Madia Belga 6 Semaia et Ioarib Idaia Sellum Amoc Elceia 7 Idaia isti principes sacerdotum
et fratres eorum in diebus Iosue 8 porro Levitae Iesua Bennui Cedmihel Sarabia Iuda Mathanias
super hymnos ipsi et fratres eorum 9 et Becbecia atque et Hanni fratres eorum unusquisque in
officio suo 10 Hiesue autem genuit Ioachim et Ioachim genuit Eliasib et Eliasib genuit Ioiada 11 et
Ioiada genuit Ionathan et Ionathan genuit Ieddoa 12 in diebus autem Ioachim erant sacerdotes
principes familiarum Saraiae Amaria Hieremiae Anania 13 Ezrae Mosollam Amariae Iohanan
14 Milico Ionathan Sebeniae Ioseph 15 Arem Edna Maraioth Elci 16 Addaiae Zaccharia Genthon
Mosollam 17 Abiae Zecheri Miamin et Moadiae Felti 18 Belgae Sammua Semaiae Ionathan
19 Ioiarib Matthanai Iadaiae Azzi 20 Sellaiae Celai Amoc Eber 21 Elciae Asebia Idaiae Nathanahel
22 Levitae in diebus Eliasib et Ioiada et Ionan et Ieddoa scripti principes familiarum et sacerdotes
in regno Darii Persae 23 filii Levi principes familiarum scripti in libro verborum dierum et usque
ad dies Ionathan filii Eliasib 24 et principes Levitarum Asebia Serebia et Iesue filius Cedmihel et
fratres eorum per vices suas ut laudarent et confiterentur iuxta praeceptum David viri Dei et
observarent aeque per ordinem 25 Matthania et Becbecia Obedia Mosollam Thelmon Accub custodes
portarum et vestibulorum ante portas 26 hii in diebus Ioachim filii Iesue filii Iosedech et in diebus

27
Neemiae ducis et Ezrae sacerdotis scribaeque in dedicatione autem muri Hierusalem requisierunt
Levitas de omnibus locis suis ut adducerent eos in Hierusalem et facerent dedicationem et laetitiam
28
in actione gratiarum et in cantico in cymbalis psalteriis et citharis congregati sunt ergo filii
29
cantorum et de campestribus circa Hierusalem et de villis Netuphati et de domo Galgal et de
regionibus Geba et Azmaveth quoniam villas aedificaverunt sibi cantores in circuitu Hierusalem
30
31
et mundati sunt sacerdotes et Levitae et mundaverunt populum et portas et murum ascendere
autem feci principes Iuda super murum et statui duos choros laudantium magnos et ierunt ad
32
dexteram super murum ad portam Sterquilinii et ivit post eos Osaias et media pars principum
33
34
Iuda et Azarias Ezras et Mosollam Iuda et Beniamin et Semeia et Hieremia et de filiis
sacerdotum in tubis Zaccharias filius Ionathan filius Semeiae filius Mathaniae filius Michaiae filius
35
Zecchur filius Asaph et fratres eius Semeia et Azarel Malalai Galalai Maai Nathanel et Iuda et
36
Anani in vasis cantici David viri Dei et Ezras scriba ante eos in porta Fontis et contra eos
ascenderunt in gradibus civitatis David in ascensu muri super domum David et usque ad portam
37
Aquarum ad orientem et chorus secundus gratias referentium ibat ex adverso et ego post eum
38
et media pars populi super murum et super turrem Furnorum et usque ad murum latissimum et
super portam Ephraim et super portam Antiquam et super portam Piscium et turrem Ananehel et
39
turrem Ema et usque ad portam Gregis et steterunt in porta Custodiae steteruntque duo chori
40
laudantium in domo Dei et ego et dimidia pars magistratuum mecum et sacerdotes Eliachim
41
Maasia Miniamin Michea Elioenai Zaccharia Anania in tubis et Maasia et Semea et Eleazar et
42
Azi et Iohanan et Melchia et Elam et Ezer et clare cecinerunt cantores et Iezraia praepositus et
immolaverunt in die illa victimas magnas et laetati sunt Deus enim laetificaverat eos laetitia magna
43
sed et uxores eorum et liberi gavisi sunt et audita est laetitia Hierusalem procul recensuerunt
quoque in die illa viros super gazofilacia thesauri ad libamina et ad primitias et ad decimas ut
introferrent per eos principes civitatis in decore gratiarum actionis sacerdotes et Levitas quia laetatus
44
est Iuda in sacerdotibus et Levitis adstantibus et custodierunt observationem Dei sui et
observationem expiationis et cantores et ianitores iuxta praeceptum David et Salomonis filii eius
45
quia in diebus David et Asaph ab exordio erant principes constituti cantorum in carmine
46
laudantium et confitentium Deo et omnis Israhel in diebus Zorobabel et in diebus Neemiae dabat
partes cantoribus et ianitoribus per dies singulos et sanctificabant Levitas et Levitae sanctificabant
filios Aaron

Chapter 13

1 in die autem illo lectum est in volumine Mosi audiente populo et inventum est scriptum in eo
quod non debeat introire Ammanites et Moabites in ecclesiam Dei usque in aeternum 2 eo quod
non occurrerint filiis Israhel cum pane et aqua et conduxerint adversum eum Balaam ad
maledicendum ei et convertit Deus noster maledictionem in benedictionem 3 factum est autem cum
audissent legem separaverunt omnem alienigenam ab Israhel 4 et super hoc erat Eliasib sacerdos
qui fuerat positus in gazofilacio domus Dei nostri et proximus Tobiae 5 fecit ergo sibi gazofilacium
grande et ibi erant ante eum reponentes munera et tus et vasa et decimam frumenti et vini et olei
partes Levitarum et cantorum et ianitorum et primitias sacerdotales 6 in omnibus autem his non fui
in Hierusalem quia in anno tricesimo secundo Artarxersis regis Babylonis veni ad regem et in fine
dierum rogavi regem 7 et veni in Hierusalem et intellexi malum quod fecerat Eliasib Tobiae ut
faceret ei thesaurum in vestibulis domus Dei 8 et malum mihi visum est valde et proieci vasa domus
Tobiae foras de gazofilacio 9 praecepique et mundaverunt gazofilacia et rettuli ibi vasa domus Dei
sacrificium et tus 10 et cognovi quoniam partes Levitarum non fuissent datae et fugisset unusquisque
in regionem suam de Levitis et de cantoribus et de his qui ministrabant 11 et egi causam adversus
magistratus et dixi quare dereliquimus domum Dei et congregavi eos et feci stare in stationibus
suis 12 et omnis Iuda adportabat decimam frumenti et vini et olei in horrea 13 et constituimus super
horrea Selemiam sacerdotem et Sadoc scribam et Phadaiam de Levitis et iuxta eos Anan filium
Zacchur filium Matthaniae quoniam fideles conprobati sunt et ipsis creditae sunt partes fratrum
suorum 14 memento mei Deus meus pro hoc et ne deleas miserationes meas quas feci in domo Dei
mei et in caerimoniis eius 15 in diebus illis vidi in Iuda calcabant torcularia in sabbato portantes
acervos et onerantes super asinos vinum et uvas et ficus et omne onus et inferentes Hierusalem in
die sabbati et contestatus sum ut in die qua vendere liceret venderent 16 et Tyrii habitaverunt in ea
inferentes pisces et omnia venalia et vendebant in sabbatis filiis Iuda et in Hierusalem 17 et obiurgavi
optimates Iuda et dixi eis quae est res haec mala quam vos facitis et profanatis diem sabbati
18 numquid non haec fecerunt patres nostri et adduxit Deus noster super nos omne malum hoc et
super civitatem hanc et vos additis iracundiam super Israhel violando sabbatum 19 factum est itaque
cum quievissent portae Hierusalem die sabbati dixi et cluserunt ianuas et praecepi ut non aperirent

eas usque post sabbatum et de pueris meis constitui super portas ut nullus inferret onus in die sabbati
20 et manserunt negotiatores et vendentes universa venalia foris Hierusalem semel et bis 21 et
contestatus sum eos et dixi eis quare manetis ex adverso muri si secundo hoc feceritis manum
mittam in vos itaque ex tempore illo non venerunt in sabbato 22 dixi quoque Levitis ut mundarentur
et venirent ad custodiendas portas et sanctificandum diem sabbati et pro hoc ergo memento mei
Deus meus et parce mihi secundum multitudinem miserationum tuarum 23 sed et in diebus illis
vidi Iudaeos ducentes uxores azotias ammanitidas et moabitidas 24 et filii eorum ex media parte
loquebantur azotice et nesciebant loqui iudaice et loquebantur iuxta linguam populi et populi 25 et
obiurgavi eos et maledixi et cecidi ex ipsis viros et decalvavi eos et adiuravi in Deo ut non darent
filias suas filiis eorum et non acciperent de filiabus eorum filiis suis et sibimet ipsis dicens
26 numquid non in huiuscemodi re peccavit Salomon rex Israhel et certe in gentibus multis non erat
rex similis ei et dilectus Deo suo erat et posuit eum Deus regem super omnem Israhel et ipsum ergo
ad peccatum duxerunt mulieres alienigenae 27 numquid et nos inoboedientes faciemus omne malum
grande hoc ut praevaricemur in Deo nostro et ducamus uxores peregrinas 28 de filiis autem Ioiada
filii Eliasib sacerdotis magni gener erat Sanaballat Horonitis quem fugavi a me 29 recordare Domine
Deus meus adversum eos qui polluunt sacerdotium iusque sacerdotale et leviticum 30 igitur mundavi
eos ab omnibus alienigenis et constitui ordines sacerdotum et Levitarum unumquemque in ministerio
suo

Esther

Chapter 1

1 in diebus Asueri qui regnavit ab India usque Aethiopiam super centum viginti septem provincias
2 quando sedit in solio regni sui Susa civitas regni eius exordium fuit 3 tertio igitur anno imperii
sui fecit grande convivium cunctis principibus et pueris suis fortissimis Persarum et Medorum
inclitis et praefectis provinciarum coram se 4 ut ostenderet divitias gloriae regni sui ac magnitudinem
atque iactantiam potentiae suae multo tempore centum videlicet et octoginta diebus 5 cumque
implerentur dies convivii invitavit omnem populum qui inventus est Susis a maximo usque ad
minimum et septem diebus iussit convivium praeparari in vestibulo horti et nemoris quod regio

cultu et manu consitum erat 6
et pendebant ex omni parte tentoria aerii coloris et carpasini et hyacinthini sustentata funibus byssinis atque purpureis qui eburneis circulis inserti erant et columnis marmoreis fulciebantur lectuli quoque aurei et argentei super pavimentum zmaragdino et pario stratum lapide dispositi erant quod mira varietate pictura decorabat 7
bibebant autem qui invitati erant aureis poculis et aliis atque aliis vasis cibi inferebantur vinum quoque ut magnificentia regia dignum erat abundans et praecipuum ponebatur 8
nec erat qui nolentes cogeret ad bibendum sed sic rex statuerat praeponens mensis singulos de principibus suis ut sumeret unusquisque quod vellet
9
Vasthi quoque regina fecit convivium feminarum in palatio ubi rex Asuerus manere consueverat
10
itaque die septimo cum rex esset hilarior et post nimiam potionem incaluisset mero praecepit Mauman et Bazatha et Arbona et Bagatha et Abgatha et Zarath et Charchas septem eunuchis qui in conspectu eius ministrabant 11
ut introducerent reginam Vasthi coram rege posito super caput eius diademate et ostenderet cunctis populis et principibus illius pulchritudinem erat enim pulchra valde 12
quae rennuit et ad regis imperium quod per eunuchos mandaverat venire contempsit unde iratus rex et nimio furore succensus 13
interrogavit sapientes qui ex more regio semper ei aderant et illorum faciebat cuncta consilio scientium leges ac iura maiorum 14
erant autem primi et proximi Charsena et Sethar et Admatha et Tharsis et Mares et Marsana et Mamucha septem duces Persarum atque Medorum qui videbant faciem regis et primi post eum residere soliti erant 15
cui sententiae Vasthi regina subiaceret quae Asueri regis imperium quod per eunuchos mandaverat facere noluisset
16
responditque Mamuchan audiente rege atque principibus non solum regem laesit regina Vasthi sed omnes principes et populos qui sunt in cunctis provinciis regis Asueri 17
egredietur enim sermo reginae ad omnes mulieres ut contemnant viros suos et dicant rex Asuerus iussit ut regina Vasthi intraret ad eum et illa noluit 18
atque hoc exemplo omnes principum coniuges Persarum atque Medorum parvipendent imperia maritorum unde regis iusta est indignatio 19
et si tibi placet egrediatur edictum a facie tua et scribatur iuxta legem Persarum atque Medorum quam praeteriri inlicitum est ut nequaquam ultra Vasthi ingrediatur ad regem sed regnum illius altera quae melior illa est accipiat 20
et hoc in omne quod latissimum est provinciarum tuarum divulgetur imperium et cunctae uxores tam maiorum quam minorum deferant maritis suis 21
placuit consilium eius regi et principibus fecitque rex iuxta consultum Mamuchan 22
et misit epistulas ad universas provincias regni sui ut quaeque gens audire et legere poterat diversis linguis et litteris esse viros principes ac maiores in domibus suis et hoc per cunctos populos divulgari

Chapter 2

1 his itaque gestis postquam regis Asueri deferbuerat indignatio recordatus est Vasthi et quae
fecisset vel quae passa esset 2 dixeruntque pueri regis ac ministri eius quaerantur regi puellae
virgines ac speciosae 3 et mittantur qui considerent per universas provincias puellas speciosas et
virgines et adducant eas ad civitatem Susan et tradant in domum feminarum sub manu Aegaei
eunuchi qui est praepositus et custos mulierum regiarum et accipiant mundum muliebrem et cetera
ad usus necessaria 4 et quaecumque inter omnes oculis regis placuerit ipsa regnet pro Vasthi placuit
sermo regi et ita ut suggesserant iussit fieri 5 erat vir iudaeus in Susis civitate vocabulo Mardocheus
filius Iair filii Semei filii Cis de stirpe Iemini 6 qui translatus fuerat de Hierusalem eo tempore quo
Iechoniam regem Iuda Nabuchodonosor rex Babylonis transtulerat 7 qui fuit nutricius filiae fratris
sui Edessae quae altero nomine Hester vocabatur et utrumque parentem amiserat pulchra nimis et
decora facie mortuisque patre eius ac matre Mardocheus sibi eam adoptavit in filiam 8 cumque
percrebuisset regis imperium et iuxta mandata illius multae virgines pulchrae adducerentur Susan
et Aegaeo traderentur eunucho Hester quoque inter ceteras puellas ei tradita est ut servaretur in
numero feminarum 9 quae placuit ei et invenit gratiam in conspectu illius ut adceleraret mundum
muliebrem et traderet ei partes suas et septem puellas speciosissimas de domo regis et tam ipsam
quam pedisequas eius ornaret atque excoleret 10 quae noluit indicare ei populum et patriam suam
Mardocheus enim praeceperat ut de hac re omnino reticeret 11 qui deambulabat cotidie ante
vestibulum domus in qua electae virgines servabantur curam agens salutis Hester et scire volens
quid ei accideret 12 cum autem venisset tempus singularum per ordinem puellarum ut intrarent ad
regem expletis omnibus quae ad cultum muliebrem pertinebant mensis duodecimus vertebatur ita
dumtaxat ut sex menses oleo unguerentur myrtino et aliis sex quibusdam pigmentis et aromatibus
uterentur 13 ingredientesque ad regem quicquid postulassent ad ornatum pertinens accipiebant et
ut eis placuerat conpositae de triclinio feminarum ad regis cubiculum transiebant 14 et quae intraverat
vespere egrediebatur mane atque inde in secundas aedes deducebatur quae sub manu Sasagazi
eunuchi erant qui concubinis regis praesidebat nec habebat potestatem ad regem ultra redeundi nisi
voluisset rex et eam venire iussisset ex nomine 15 evoluto autem tempore per ordinem instabat dies
quo Hester filia Abiahil fratris Mardochei quam sibi adoptaverat in filiam intrare deberet ad regem
quae non quaesivit muliebrem cultum sed quaecumque voluit Aegaeus eunuchus custos virginum
haec ei ad ornatum dedit erat enim formonsa valde et incredibili pulchritudine omnium oculis

gratiosa et amabilis videbatur
16
ducta est itaque ad cubiculum regis Asueri mense decimo qui
vocatur tebeth septimo anno regni eius
17
et amavit eam rex plus quam omnes mulieres habuitque
gratiam et misericordiam coram eo super omnes mulieres et posuit diadema regni in capite eius
fecitque eam regnare in loco Vasthi
18
et iussit convivium praeparari permagnificum cunctis
principibus et servis suis pro coniunctione et nuptiis Hester et dedit requiem in universis provinciis
ac dona largitus est iuxta magnificentiam principalem
19
cumque et secundo quaererentur virgines
et congregarentur Mardocheus manebat ad regis ianuam
20
necdumque prodiderat Hester patriam
et populum suum iuxta mandatum eius quicquid enim ille praecipiebat observabat Hester et ita
cuncta faciebat ut eo tempore solita erat quo eam parvulam nutriebat
21
eo igitur tempore quo
Mardocheus ad regis ianuam morabatur irati sunt Bagathan et Thares duo eunuchi regis qui ianitores
erant et in primo palatii limine praesidebant volueruntque insurgere in regem et occidere eum
22
quod Mardocheum non latuit statimque nuntiavit reginae Hester et illa regi ex nomine Mardochei
qui ad se rem detulerat
23
quaesitum est et inventum et adpensus uterque eorum in patibulo
mandatumque historiis et annalibus traditum coram rege

Chapter 3

1
post haec rex Asuerus exaltavit Aman filium Amadathi qui erat de stirpe Agag et posuit solium
eius super omnes principes quos habebat
2
cunctique servi regis qui in foribus palatii versabantur
flectebant genu et adorabant Aman sic enim eis praeceperat imperator solus Mardocheus non
flectebat genu neque adorabat eum
3
cui dixerunt regis pueri qui ad fores palatii praesidebant cur
praeter ceteros non observas mandata regis
4
cumque hoc crebrius dicerent et ille nollet audire
nuntiaverunt Aman scire cupientes utrum perseveraret in sententia dixerat enim eis se esse Iudaeum
5
quod cum audisset Aman et experimento probasset quod Mardocheus non sibi flecteret genu nec
se adoraret iratus est valde
6
et pro nihilo duxit in unum Mardocheum mittere manus suas audierat
enim quod esset gentis iudaeae magisque voluit omnem Iudaeorum qui erant in regno Asueri perdere
nationem
7
mense primo cuius vocabulum est nisan anno duodecimo regni Asueri missa est sors
in urnam quae hebraice dicitur phur coram Aman quo die et quo mense gens Iudaeorum deberet
interfici et exivit mensis duodecimus qui vocatur adar
8
dixitque Aman regi Asuero est populus
per omnes provincias regni tui dispersus et a se mutuo separatus novis utens legibus et caerimoniis

insuper et regis scita contemnens et optime nosti quod non expediat regno tuo ut insolescat per
9
licentiam si tibi placet decerne ut pereat et decem milia talentorum adpendam arcariis gazae tuae
10
tulit ergo rex anulum quo utebatur de manu sua et dedit eum Aman filio Amadathi de progenie
11
Agag hosti Iudaeorum dixitque ad eum argentum quod polliceris tuum sit de populo age quod
12
tibi placet vocatique sunt scribae regis mense primo nisan tertiadecima die eius et scriptum est ut iusserat Aman ad omnes satrapas regis et iudices provinciarum diversarumque gentium ut quaeque gens legere poterat et audire pro varietate linguarum ex nomine regis Asueri et litterae ipsius signatae
13
anulo missae sunt per cursores regis ad universas provincias ut occiderent atque delerent omnes Iudaeos a puero usque ad senem parvulos et mulieres uno die hoc est tertiodecimo mensis duodecimi
14
qui vocatur adar et bona eorum diriperent summa autem epistularum haec fuit ut omnes provinciae
15
scirent et pararent se ad praedictam diem festinabant cursores qui missi erant explere regis imperium statimque in Susis pependit edictum rege et Aman celebrante convivium et cunctis qui in urbe erant flentibus

Chapter 4

1
quae cum audisset Mardocheus scidit vestimenta sua et indutus est sacco spargens cinerem
2
capiti et in platea mediae civitatis voce magna clamabat ostendens amaritudinem animi sui et hoc heiulatu usque ad fores palatii gradiens non enim erat licitum indutum sacco aulam regis intrare
3
in omnibus quoque provinciis oppidis ac locis ad quae crudele regis dogma pervenerat planctus ingens erat apud Iudaeos ieiunium ululatus et fletus sacco et cinere multis pro strato utentibus
4
ingressae sunt autem puellae Hester et eunuchi nuntiaveruntque ei quod audiens consternata est
5
et misit vestem ut ablato sacco induerent eum quam accipere noluit accitoque Athac eunucho quem rex ministrum ei dederat praecepit ut iret ad Mardocheum et disceret ab eo cur hoc faceret
6
egressusque Athac ivit ad Mardocheum stantem in platea civitatis ante ostium palatii
7
qui indicavit ei omnia quae acciderant quomodo Aman promisisset ut in thesauros regis pro Iudaeorum nece
8
inferret argentum exemplarque edicti quod pendebat in Susis dedit ei ut reginae ostenderet et
9
moneret eam ut intraret ad regem et deprecaretur eum pro populo suo regressus Athac nuntiavit
10
Hester omnia quae Mardocheus dixerat quae respondit ei et iussit ut diceret Mardocheo
11
omnes servi regis et cunctae quae sub dicione eius sunt norunt provinciae quod sive vir sive mulier invocatus

interius atrium regis intraverit absque ulla cunctatione statim interficiatur nisi forte rex auream virgam ad eum tetenderit pro signo clementiae atque ita possit vivere ego igitur quomodo ad regem
12
intrare potero quae triginta iam diebus non sum vocata ad eum quod cum audisset Mardocheus
13
rursum mandavit Hester dicens ne putes quod animam tuam tantum liberes quia in domo regis
14
es prae cunctis Iudaeis si enim nunc silueris per aliam occasionem liberabuntur Iudaei et tu et domus patris tui peribitis et quis novit utrum idcirco ad regnum veneris ut in tali tempore parareris
15 16
rursumque Hester haec Mardocheo verba mandavit vade et congrega omnes Iudaeos quos in Susis reppereris et orate pro me non comedatis et non bibatis tribus diebus ac noctibus et ego cum ancillulis meis similiter ieiunabo et tunc ingrediar ad regem contra legem faciens invocata tradensque
17
me morti et periculo ivit itaque Mardocheus et fecit omnia quae ei Hester praeceperat

Chapter 5

1
die autem tertio induta est Hester regalibus vestimentis et stetit in atrio domus regiae quod erat interius contra basilicam regis at ille sedebat super solium in consistorio palatii contra ostium
2
domus cumque vidisset Hester reginam stantem placuit oculis eius et extendit contra eam virgam
3
auream quam tenebat manu quae accedens osculata est summitatem virgae eius dixitque ad eam rex quid vis Hester regina quae est petitio tua etiam si dimidiam regni partem petieris dabitur tibi
4
at illa respondit si regi placet obsecro ut venias ad me hodie et Aman tecum ad convivium quod
5
paravi statimque rex vocate inquit cito Aman ut Hester oboediat voluntati venerunt itaque rex et
6
Aman ad convivium quod eis regina paraverat dixitque ei rex postquam vinum biberat abundanter quid petis ut detur tibi et pro qua re postulas etiam si dimidiam partem regni mei petieris inpetrabis
7 8
cui respondit Hester petitio mea et preces istae sunt si inveni gratiam in conspectu regis et si regi placet ut det mihi quod postulo et meam impleat petitionem veniat rex et Aman ad convivium
9
quod paravi eis et cras regi aperiam voluntatem meam egressus est itaque illo die Aman laetus et alacer cumque vidisset Mardocheum sedentem ante fores palatii et non solum non adsurrexisse
10
sibi sed nec motum quidem de loco sessionis suae indignatus est valde et dissimulata ira reversus
11
in domum suam convocavit ad se amicos et Zares uxorem suam et exposuit illis magnitudinem divitiarum suarum filiorumque turbam et quanta eum gloria super omnes principes et servos suos
12
rex elevasset et post haec ait regina quoque Hester nullum alium vocavit cum rege ad convivium

praeter me apud quam etiam cras cum rege pransurus sum 13 et cum haec omnia habeam nihil me
habere puto quamdiu videro Mardocheum Iudaeum sedentem ante fores regias 14 responderuntque
ei Zares uxor eius et ceteri amici iube parari excelsam trabem habentem altitudinem quinquaginta cubitos et dic mane regi ut adpendatur super eam Mardocheus et sic ibis cum rege laetus ad convivium placuit ei consilium et iussit excelsam parari crucem

Chapter 6

1 noctem illam rex duxit insomnem iussitque adferri sibi historias et annales priorum temporum
qui cum illo praesente legerentur 2 ventum est ad eum locum ubi scriptum erat quomodo nuntiasset
Mardocheus insidias Bagathan et Thares eunuchorum regem Asuerum iugulare cupientium 3 quod
cum rex audisset ait quid pro hac fide honoris ac praemii Mardocheus consecutus est dixeruntque
ei servi illius ac ministri nihil omnino mercedis accepit 4 statimque rex quis est inquit in atrio Aman
quippe interius atrium domus regiae intraverat ut suggereret regi et iuberet Mardocheum adfigi
patibulo quod ei fuerat praeparatum 5 responderunt pueri Aman stat in atrio dixitque rex ingrediatur
6 cumque esset ingressus ait illi quid debet fieri viro quem rex honorare desiderat cogitans Aman
in corde suo et reputans quod nullum alium rex nisi se vellet honorare 7 respondit homo quem rex
honorare cupit 8 debet indui vestibus regiis et inponi super equum qui de sella regis est et accipere
regium diadema super caput suum 9 et primus de regis principibus ac tyrannis teneat equum eius
et per plateam civitatis incedens clamet ac dicat sic honorabitur quemcumque rex voluerit honorare
10 dixitque ei rex festina et sumpta stola et equo fac ita ut locutus es Mardocheo Iudaeo qui sedet
ante fores palatii cave ne quicquam de his quae locutus es praetermittas 11 tulit itaque Aman stolam
et equum indutumque Mardocheum in platea civitatis et inpositum equo praecedebat atque clamabat
hoc honore condignus est quemcumque rex voluerit honorare 12 reversus est Mardocheus ad ianuam
palatii et Aman festinavit ire in domum suam lugens et operto capite 13 narravitque Zares uxori
suae et amicis omnia quae evenissent sibi cui responderunt sapientes quos habebat in consilio et
uxor eius si de semine Iudaeorum est Mardocheus ante quem cadere coepisti non poteris ei resistere
sed cades in conspectu eius 14 adhuc illis loquentibus venerunt eunuchi regis et cito eum ad
convivium quod regina paraverat pergere conpulerunt

Chapter 7

1 intravit itaque rex et Aman ut biberent cum regina 2 dixitque ei rex etiam in secundo die
postquam vino incaluerat quae est petitio tua Hester ut detur tibi et quid vis fieri etiam si dimidiam
regni mei partem petieris inpetrabis 3 ad quem illa respondit si inveni gratiam in oculis tuis o rex
et si tibi placet dona mihi animam meam pro qua rogo et populum meum pro quo obsecro 4 traditi
enim sumus ego et populus meus ut conteramur iugulemur et pereamus atque utinam in servos et
famulas venderemur esset tolerabile malum et gemens tacerem nunc autem hostis noster est cuius
crudelitas redundat in regem 5 respondensque rex Asuerus ait quis est iste et cuius potentiae ut
haec audeat facere 6 dixit Hester hostis et inimicus noster pessimus iste est Aman quod ille audiens
ilico obstipuit vultum regis ac reginae ferre non sustinens 7 rex autem surrexit iratus et de loco
convivii intravit in hortum arboribus consitum Aman quoque surrexit ut rogaret Hester reginam
pro anima sua intellexit enim a rege sibi paratum malum 8 qui cum reversus esset de horto nemoribus
consito et intrasset convivii locum repperit Aman super lectulum corruisse in quo iacebat Hester
et ait etiam reginam vult opprimere me praesente in domo mea necdum verbum de ore regis exierat
et statim operuerunt faciem eius 9 dixitque Arbona unus de eunuchis qui stabant in ministerio regis
en lignum quod paraverat Mardocheo qui locutus est pro rege stat in domo Aman habens altitudinis
quinquaginta cubitos cui dixit rex adpendite eum in eo 10 suspensus est itaque Aman in patibulo
quod paraverat Mardocheo et regis ira quievit

Chapter 8

1 die illo dedit rex Asuerus Hester reginae domum Aman adversarii Iudaeorum et Mardocheus
ingressus est ante faciem regis confessa est enim ei Hester quod esset patruus suus 2 tulitque rex
anulum quem ab Aman recipi iusserat et tradidit Mardocheo Hester autem constituit Mardocheum
super domum suam 3 nec his contenta procidit ad pedes regis flevitque et locuta ad eum oravit ut
malitiam Aman Agagitae et machinationes eius pessimas quas excogitaverat contra Iudaeos iuberet
irritas fieri 4 at ille ex more sceptrum aureum protendit manu quo signum clementiae monstrabatur
illaque consurgens stetit ante eum 5 et ait si placet regi et inveni gratiam coram oculis eius et
deprecatio mea non ei videtur esse contraria obsecro ut novis epistulis veteres Aman litterae

insidiatoris et hostis Iudaeorum quibus eos in cunctis regis provinciis perire praeceperat corrigantur
6
quomodo enim potero sustinere necem et interfectionem populi mei
7
respondit que rex Asuerus Hester reginae et Mardocheo Iudaeo domum Aman concessi Hester et ipsum iussi adfigi cruci qui ausus est manum in Iudaeos mittere
8
scribite ergo Iudaeis sicut vobis placet ex regis nomine signantes litteras anulo meo haec enim consuetudo erat ut epistulis quae ex regis nomine mittebantur et illius anulo signatae erant nemo auderet contradicere
9
accitisque scribis et librariis regis erat autem tempus tertii mensis qui appellatur siban vicesima et tertia illius die scriptae sunt epistulae ut Mardocheus voluerat ad Iudaeos et ad principes procuratoresque et iudices qui centum viginti septem provinciis ab India usque Aethiopiam praesidebant provinciae atque provinciae populo et populo iuxta linguas et litteras suas et Iudaeis ut legere poterant et audire
10
ipsaeque epistulae quae ex regis nomine mittebantur anulo illius obsignatae sunt et missae per veredarios qui per omnes provincias discurrentes veteres litteras novis nuntiis praevenirent
11
quibus imperavit rex ut convenirent Iudaeos per singulas civitates et in unum praeciperent congregari ut starent pro animabus suis et omnes inimicos suos cum coniugibus ac liberis et universis domibus interficerent atque delerent
12
et constituta est per omnes provincias una ultionis dies id est tertiadecima mensis duodecimi adar
13
summaque epistulae fuit ut in omnibus terris ac populis qui regis Asueri imperio subiacebant notum fieret paratos esse Iudaeos ad capiendam vindictam de hostibus suis
14
egressique sunt veredarii celeres nuntios perferentes et edictum regis pependit in Susis
15
Mardocheus autem de palatio et de conspectu regis egrediens fulgebat vestibus regiis hyacinthinis videlicet et aerinis coronam auream portans capite et amictus pallio serico atque purpureo omnisque civitas exultavit atque laetata est
16
Iudaeis autem nova lux oriri visa est gaudium honor et tripudium
17
apud omnes populos urbes atque provincias quocumque regis iussa veniebant mira exultatio epulae atque convivia et festus dies in tantum ut plures alterius gentis et sectae eorum religioni et caerimoniis iungerentur grandis enim cunctos iudaici nominis terror invaserat

Chapter 9

1
igitur duodecimi mensis quem adar vocari ante iam diximus tertiadecima die quando cunctis Iudaeis interfectio parabatur et hostes eorum inhiabant sanguini versa vice Iudaei superiores esse coeperunt et se de adversariis vindicare
2
congregatique sunt per singulas civitates oppida et loca ut extenderent manum contra inimicos et persecutores suos nullusque ausus est resistere eo quod omnes populos magnitudinis eorum formido penetrarat
3
nam et provinciarum iudices duces et

procuratores omnisque dignitas quae singulis locis et operibus praeerat extollebant Iudaeos timore
Mardochei 4 quem principem esse palatii et plurimum posse cognoverant fama quoque nominis
eius crescebat cotidie et per cunctorum ora volitabat 5 itaque percusserunt Iudaei inimicos suos
plaga magna et occiderunt eos reddentes eis quod sibi paraverant facere 6 in tantum ut etiam in
Susis quingentos viros interficerent et decem extra filios Aman Agagitae hostis Iudaeorum quorum
ista sunt nomina 7 Pharsandatha et Delphon et Esphata 8 et Phorata et Adalia et Aridatha 9 et
Ephermesta et Arisai et Aridai et Vaizatha 10 quos cum occidissent praedas de substantiis eorum
agere noluerunt 11 statimque numerus eorum qui occisi erant in Susis ad regem relatus est 12 qui
dixit reginae in urbe Susis interfecere Iudaei quingentos viros et alios decem filios Aman quantam
putas eos exercere caedem in universis provinciis quid ultra postulas et quid vis ut fieri iubeam
13 cui illa respondit si regi placet detur potestas Iudaeis ut sicut hodie fecerunt in Susis sic et cras
faciant et decem filii Aman in patibulis suspendantur 14 praecepitque rex ut ita fieret statimque in
Susis pependit edictum et decem Aman filii suspensi sunt 15 congregatis Iudaeis quartadecima
adar mensis die interfecti sunt in Susis trecenti viri nec eorum ab illis direpta substantia est 16 sed
et per omnes provincias quae dicioni regis subiacebant pro animabus suis stetere Iudaei interfectis
hostibus ac persecutoribus suis in tantum ut septuaginta quinque milia occisorum implerentur et
nullus de substantiis eorum quicquam contingeret 17 dies autem tertiusdecimus mensis adar unus
apud omnes interfectionis fuit et quartodecimo die caedere desierunt quem constituerunt esse
sollemnem ut in eo omni deinceps tempore vacarent epulis gaudio atque conviviis 18 at hii qui in
urbe Susis caedem exercuerant tertiodecimo et quartodecimo eiusdem mensis die in caede versati
sunt quintodecimo autem die percutere desierunt et idcirco eandem diem constituere sollemnem
epularum atque laetitiae 19 hii vero Iudaei qui in oppidis non muratis ac villis morabantur
quartumdecimum diem mensis adar conviviorum et gaudii decreverunt ita ut exultent in eo et mittant
sibi mutuo partes epularum et ciborum 20 scripsit itaque Mardocheus omnia haec et litteris
conprehensa misit ad Iudaeos qui in omnibus regis provinciis morabantur tam in vicino positis
quam procul 21 ut quartamdecimam et quintamdecimam diem mensis adar pro festis susciperent
et revertente semper anno sollemni honore celebrarent 22 quia in ipsis diebus se ulti sunt Iudaei de
inimicis suis et luctus atque tristitia in hilaritatem gaudiumque conversa sint essentque istae dies
epularum atque laetitiae et mitterent sibi invicem ciborum partes et pauperibus munuscula largirentur
23 susceperuntque Iudaei in sollemnem ritum cuncta quae eo tempore facere coeperant et quae

24
Mardocheus litteris facienda mandaverat Aman enim filius Amadathi stirpis Agag hostis et
adversarius Iudaeorum cogitavit contra eos malum ut occideret illos atque deleret et misit phur
25
quod nostra lingua vertitur in sortem et postea ingressa est Hester ad regem obsecrans ut conatus
eius litteris regis irriti fierent et malum quod contra Iudaeos cogitaverat reverteretur in caput eius
26
denique et ipsum et filios eius adfixerunt cruci atque ex illo tempore dies isti appellati sunt
Phurim id est Sortium eo quod phur id est sors in urnam missa fuerit et cuncta quae gesta sunt
27
epistulae id est libri huius volumine continentur quaeque sustinuerint et quae deinceps inmutata
sint suscepere Iudaei super se et semen suum et super cunctos qui religioni eorum voluerint copulari
ut nulli liceat duos hos dies absque sollemnitate transigere quam scriptura testatur et certa expetunt
28
tempora annis sibi iugiter succedentibus isti sunt dies quos nulla umquam delebit oblivio et per
singulas generationes cunctae in toto orbe provinciae celebrabunt nec est ulla civitas in qua dies
Phurim id est Sortium non observentur a Iudaeis et ab eorum progenie quae his caerimoniis obligata
29
est scripseruntque Hester regina filia Abiahil et Mardocheus Iudaeus etiam secundam epistulam
30
ut omni studio dies ista sollemnis sanciretur in posterum et miserunt ad omnes Iudaeos qui in
centum viginti septem regis Asueri provinciis versabantur ut haberent pacem et susciperent veritatem
31
observantes dies Sortium et suo tempore cum gaudio celebrarent sicut constituerat Mardocheus
et Hester et illi observanda susceperant a se et a semine suo ieiunia atque clamores et Sortium dies
32
et omnia quae libri huius qui vocatur Hester historia continentur

Chapter 10

1
rex vero Asuerus omnem terram et cunctas maris insulas fecit tributarias 2
cuius fortitudo et
imperium et dignitas atque sublimitas qua exaltavit Mardocheum scripta sunt in libris Medorum
atque Persarum

Job

Chapter 1

1 vir erat in terra Hus nomine Iob et erat vir ille simplex et rectus ac timens Deum et recedens
a malo 2 natique sunt ei septem filii et tres filiae 3 et fuit possessio eius septem milia ovium et tria
milia camelorum quingenta quoque iuga boum et quingentae asinae ac familia multa nimis eratque
vir ille magnus inter omnes Orientales 4 et ibant filii eius et faciebant convivium per domos
unusquisque in die suo et mittentes vocabant tres sorores suas ut comederent et biberent cum eis
5 cumque in orbem transissent dies convivii mittebat ad eos Iob et sanctificabat illos consurgensque
diluculo offerebat holocausta per singulos dicebat enim ne forte peccaverint filii mei et benedixerint
Deo in cordibus suis sic faciebat Iob cunctis diebus 6 quadam autem die cum venissent filii Dei ut
adsisterent coram Domino adfuit inter eos etiam Satan 7 cui dixit Dominus unde venis qui respondens
ait circuivi terram et perambulavi eam 8 dixitque Dominus ad eum numquid considerasti servum
meum Iob quod non sit ei similis in terra homo simplex et rectus et timens Deum ac recedens a
malo 9 cui respondens Satan ait numquid frustra timet Iob Deum 10 nonne tu vallasti eum ac domum
eius universamque substantiam per circuitum operibus manuum eius benedixisti et possessio illius
crevit in terra 11 sed extende paululum manum tuam et tange cuncta quae possidet nisi in facie tua
benedixerit tibi 12 dixit ergo Dominus ad Satan ecce universa quae habet in manu tua sunt tantum
in eum ne extendas manum tuam egressusque est Satan a facie Domini 13 cum autem quadam die
filii et filiae eius comederent et biberent vinum in domo fratris sui primogeniti 14 nuntius venit ad
Iob qui diceret boves arabant et asinae pascebantur iuxta eos 15 et inruerunt Sabei tuleruntque
omnia et pueros percusserunt gladio et evasi ego solus ut nuntiarem tibi 16 cumque adhuc ille
loqueretur venit alter et dixit ignis Dei cecidit e caelo et tactas oves puerosque consumpsit et effugi
ego solus ut nuntiarem tibi 17 sed et illo adhuc loquente venit alius et dixit Chaldei fecerunt tres
turmas et invaserunt camelos et tulerunt eos necnon et pueros percusserunt gladio et ego fugi solus
ut nuntiarem tibi 18 loquebatur ille et ecce alius intravit et dixit filiis tuis et filiabus vescentibus et
bibentibus vinum in domo fratris sui primogeniti 19 repente ventus vehemens inruit a regione deserti
et concussit quattuor angulos domus quae corruens oppressit liberos tuos et mortui sunt et effugi
ego solus ut nuntiarem tibi 20 tunc surrexit Iob et scidit tunicam suam et tonso capite corruens in
terram adoravit 21 et dixit nudus egressus sum de utero matris meae et nudus revertar illuc Dominus
dedit Dominus abstulit sit nomen Domini benedictum 22 in omnibus his non peccavit Iob neque
stultum quid contra Deum locutus est

Chapter 2

1 factum est autem cum quadam die venissent filii Dei et starent coram Domino venisset quoque
Satan inter eos et staret in conspectu eius 2 ut diceret Dominus ad Satan unde venis qui respondens
ait circuivi terram et perambulavi eam 3 et dixit Dominus ad Satan numquid considerasti servum
meum Iob quod non sit ei similis in terra vir simplex et rectus timens Deum ac recedens a malo et
adhuc retinens innocentiam tu autem commovisti me adversus eum ut adfligerem illum frustra
4 cui respondens Satan ait pellem pro pelle et cuncta quae habet homo dabit pro anima sua 5 alioquin
mitte manum tuam et tange os eius et carnem et tunc videbis quod in facie benedicat tibi 6 dixit
ergo Dominus ad Satan ecce in manu tua est verumtamen animam illius serva 7 egressus igitur
Satan a facie Domini percussit Iob ulcere pessimo a planta pedis usque ad verticem eius 8 qui testa
saniem deradebat sedens in sterquilinio 9 dixit autem illi uxor sua adhuc tu permanes in simplicitate
tua benedic Deo et morere 10 qui ait ad illam quasi una de stultis locuta es si bona suscepimus de
manu Domini quare mala non suscipiamus in omnibus his non peccavit Iob labiis suis 11 igitur
audientes tres amici Iob omne malum quod accidisset ei venerunt singuli de loco suo Eliphaz
Themanites et Baldad Suites et Sophar Naamathites condixerant enim ut pariter venientes visitarent
eum et consolarentur 12 cumque levassent procul oculos suos non cognoverunt eum et exclamantes
ploraverunt scissisque vestibus sparserunt pulverem super caput suum in caelum 13 et sederunt
cum eo in terram septem diebus et septem noctibus et nemo loquebatur ei verbum videbant enim
dolorem esse vehementem

Chapter 3

1 post haec aperuit Iob os suum et maledixit diei suo 2 et locutus est 3 pereat dies in qua natus
sum et nox in qua dictum est conceptus est homo 4 dies ille vertatur in tenebras non requirat eum
Deus desuper et non inlustret lumine 5 obscurent eum tenebrae et umbra mortis occupet eum caligo
et involvatur amaritudine 6 noctem illam tenebrosus turbo possideat non conputetur in diebus anni
nec numeretur in mensibus 7 sit nox illa solitaria nec laude digna 8 maledicant ei qui maledicunt

diei qui parati sunt suscitare Leviathan 9 obtenebrentur stellae caligine eius expectet lucem et non
videat nec ortum surgentis aurorae 10 quia non conclusit ostia ventris qui portavit me nec abstulit
mala ab oculis meis 11 quare non in vulva mortuus sum egressus ex utero non statim perii 12 quare
exceptus genibus cur lactatus uberibus 13 nunc enim dormiens silerem et somno meo requiescerem
14 cum regibus et consulibus terrae qui aedificant sibi solitudines 15 aut cum principibus qui
possident aurum et replent domos suas argento 16 aut sicut abortivum absconditum non subsisterem
vel qui concepti non viderunt lucem 17 ibi impii cessaverunt a tumultu et ibi requieverunt fessi
robore 18 et quondam vincti pariter sine molestia non audierunt vocem exactoris 19 parvus et
magnus ibi sunt et servus liber a domino suo 20 quare data est misero lux et vita his qui in
amaritudine animae sunt 21 qui expectant mortem et non venit quasi effodientes thesaurum
22 gaudentque vehementer cum invenerint sepulchrum 23 viro cuius abscondita est via et circumdedit
eum Deus tenebris 24 antequam comedam suspiro et quasi inundantes aquae sic rugitus meus
25 quia timor quem timebam evenit mihi et quod verebar accidit 26 nonne dissimulavi nonne silui
nonne quievi et venit super me indignatio

Chapter 4

1 respondens autem Eliphaz Themanites dixit 2 si coeperimus loqui tibi forsitan moleste accipias
sed conceptum sermonem tenere quis possit 3 ecce docuisti multos et manus lassas roborasti
4 vacillantes confirmaverunt sermones tui et genua trementia confortasti 5 nunc autem venit super
te plaga et defecisti tetigit te et conturbatus es 6 timor tuus fortitudo tua patientia tua et perfectio
viarum tuarum 7 recordare obsecro te quis umquam innocens perierit aut quando recti deleti sint
8 quin potius vidi eos qui operantur iniquitatem et seminant dolores et metunt eos 9 flante Deo
perisse et spiritu irae eius esse consumptos 10 rugitus leonis et vox leaenae et dentes catulorum
leonum contriti sunt 11 tigris periit eo quod non haberet praedam et catuli leonis dissipati sunt

12
porro ad me dictum est verbum absconditum et quasi furtive suscepit auris mea venas susurri
13 14
eius in horrore visionis nocturnae quando solet sopor occupare homines pavor tenuit me et
15
tremor et omnia ossa mea perterrita sunt et cum spiritus me praesente transiret inhorruerunt pili
16
carnis meae stetit quidam cuius non agnoscebam vultum imago coram oculis meis et vocem
17
quasi aurae lenis audivi numquid homo Dei conparatione iustificabitur aut factore suo purior
18 19
erit vir ecce qui serviunt ei non sunt stabiles et in angelis suis repperit pravitatem quanto
magis hii qui habitant domos luteas qui terrenum habent fundamentum consumentur velut a tinea
20 21
de mane usque ad vesperum succidentur et quia nullus intellegit in aeternum peribunt qui
autem reliqui fuerint auferentur ex eis morientur et non in sapientia

Chapter 5

1 2
voca ergo si est qui tibi respondeat et ad aliquem sanctorum convertere vere stultum interficit
3
iracundia et parvulum occidit invidia ego vidi stultum firma radice et maledixi pulchritudini eius
4 5
statim longe fient filii eius a salute et conterentur in porta et non erit qui eruat cuius messem
6
famelicus comedet et ipsum rapiet armatus et ebibent sitientes divitias eius nihil in terra sine
7 8
causa fit et de humo non orietur dolor homo ad laborem nascitur et avis ad volatum quam ob
9
rem ego deprecabor Dominum et ad Deum ponam eloquium meum qui facit magna et inscrutabilia
10 11
et mirabilia absque numero qui dat pluviam super faciem terrae et inrigat aquis universa qui
12
ponit humiles in sublimi et maerentes erigit sospitate qui dissipat cogitationes malignorum ne
13
possint implere manus eorum quod coeperant qui adprehendit sapientes in astutia eorum et
14
consilium pravorum dissipat per diem incurrent tenebras et quasi in nocte sic palpabunt in meridie
15 16
porro salvum faciet a gladio oris eorum et de manu violenti pauperem et erit egeno spes
17
iniquitas autem contrahet os suum beatus homo qui corripitur a Domino increpationem ergo
18 19
Domini ne reprobes quia ipse vulnerat et medetur percutit et manus eius sanabunt in sex
20
tribulationibus liberabit te et in septima non tanget te malum in fame eruet te de morte et in bello

de manu gladii [21] a flagello linguae absconderis et non timebis calamitatem cum venerit [22] in
vastitate et fame ridebis et bestiam terrae non formidabis [23] sed cum lapidibus regionum pactum
tuum et bestiae terrae pacificae erunt tibi [24] et scies quod pacem habeat tabernaculum tuum et
visitans speciem tuam non peccabis [25] scies quoque quoniam multiplex erit semen tuum et progenies
tua quasi herba terrae [26] ingredieris in abundantia sepulchrum sicut infertur acervus in tempore
suo [27] ecce hoc ut investigavimus ita est quod auditum mente pertracta

Chapter 6

[1] respondens autem Iob dixit [2] utinam adpenderentur peccata mea quibus iram merui et calamitas
quam patior in statera [3] quasi harena maris haec gravior appareret unde et verba mea dolore sunt
plena [4] quia sagittae Domini in me sunt quarum indignatio ebibit spiritum meum et terrores Domini
militant contra me [5] numquid rugiet onager cum habuerit herbam aut mugiet bos cum ante praesepe
plenum steterit [6] aut poterit comedi insulsum quod non est sale conditum aut potest aliquis gustare
quod gustatum adfert mortem [7] quae prius tangere nolebat anima mea nunc prae angustia cibi mei
sunt [8] quis det ut veniat petitio mea et quod expecto tribuat mihi Deus [9] et qui coepit ipse me
conterat solvat manum suam et succidat me [10] et haec mihi sit consolatio ut adfligens me dolore
non parcat nec contradicam sermonibus Sancti [11] quae est enim fortitudo mea ut sustineam aut
quis finis meus ut patienter agam [12] nec fortitudo lapidum fortitudo mea nec caro mea aerea est
[13] ecce non est auxilium mihi in me et necessarii quoque mei recesserunt a me [14] qui tollit ab amico
suo misericordiam timorem Domini derelinquit [15] fratres mei praeterierunt me sicut torrens qui
raptim transit in convallibus [16] qui timent pruinam inruet super eos nix [17] tempore quo fuerint
dissipati peribunt et ut incaluerit solventur de loco suo [18] involutae sunt semitae gressuum eorum
ambulabunt in vacuum et peribunt [19] considerate semitas Theman itinera Saba et expectate paulisper
[20] confusi sunt quia speravi venerunt quoque usque ad me et pudore cooperti sunt [21] nunc venistis

et modo videntes plagam meam timetis [22] numquid dixi adferte mihi et de substantia vestra donate
mihi [23] vel liberate me de manu hostis et de manu robustorum eruite me [24] docete me et ego tacebo
et si quid forte ignoravi instruite me [25] quare detraxistis sermonibus veritatis cum e vobis nullus
sit qui possit arguere [26] ad increpandum tantum eloquia concinnatis et in ventum verba profertis
[27] super pupillum inruitis et subvertere nitimini amicum vestrum [28] verumtamen quod coepistis
explete praebete aurem et videte an mentiar [29] respondete obsecro absque contentione et loquentes
id quod iustum est iudicate [30] et non invenietis in lingua mea iniquitatem nec in faucibus meis
stultitia personabit

Chapter 7

[1] militia est vita hominis super terram et sicut dies mercennarii dies eius [2] sicut servus desiderat
umbram et sicut mercennarius praestolatur finem operis sui [3] sic et ego habui menses vacuos et
noctes laboriosas enumeravi mihi [4] si dormiero dico quando consurgam et rursum expectabo
vesperam et replebor doloribus usque ad tenebras [5] induta est caro mea putredine et sordibus
pulveris cutis mea aruit et contracta est [6] dies mei velocius transierunt quam a texente tela succiditur
et consumpti sunt absque ulla spe [7] memento quia ventus est vita mea et non revertetur oculus
meus ut videat bona [8] nec aspiciet me visus hominis oculi tui in me et non subsistam [9] sicut
consumitur nubes et pertransit sic qui descenderit ad inferos non ascendet [10] nec revertetur ultra
in domum suam neque cognoscet eum amplius locus eius [11] quapropter et ego non parcam ori meo
loquar in tribulatione spiritus mei confabulabor cum amaritudine animae meae [12] numquid mare
sum ego aut cetus quia circumdedisti me carcere [13] si dixero consolabitur me lectulus meus et
relevabor loquens mecum in strato meo [14] terrebis me per somnia et per visiones horrore concuties
[15] quam ob rem elegit suspendium anima mea et mortem ossa mea [16] desperavi nequaquam ultra
iam vivam parce mihi nihil enim sunt dies mei [17] quid est homo quia magnificas eum aut quia

18 19
ponis erga eum cor tuum visitas eum diluculo et subito probas illum usquequo non parces
20
mihi nec dimittis me ut gluttiam salivam meam peccavi quid faciam tibi o custos hominum quare
21
posuisti me contrarium tibi et factus sum mihimet ipsi gravis cur non tolles peccatum meum et
quare non auferes iniquitatem meam ecce nunc in pulvere dormiam et si mane me quaesieris non
subsistam

Chapter 8

1 2
respondens autem Baldad Suites dixit usquequo loqueris talia et spiritus multiplex sermones
3 4
oris tui numquid Deus subplantat iudicium et Omnipotens subvertit quod iustum est etiam si
5
filii tui peccaverunt ei et dimisit eos in manu iniquitatis suae tu tamen si diluculo consurrexeris
6
ad Deum et Omnipotentem fueris deprecatus si mundus et rectus incesseris statim evigilabit ad
7
te et pacatum reddet habitaculum iustitiae tuae in tantum ut priora tua fuerint parva et novissima
8
tua multiplicentur nimis interroga enim generationem pristinam et diligenter investiga patrum
9
memoriam hesterni quippe sumus et ignoramus quoniam sicut umbra dies nostri sunt super terram
10 11
et ipsi docebunt te loquentur tibi et de corde suo proferent eloquia numquid vivere potest
12
scirpus absque humore aut crescet carectum sine aqua cum adhuc sit in flore nec carpatur manu
13
ante omnes herbas arescit sic viae omnium qui obliviscuntur Deum et spes hypocritae peribit
14 15
non ei placebit vecordia sua et sicut tela aranearum fiducia eius innitetur super domum suam
16
et non stabit fulciet eam et non consurget humectus videtur antequam veniat sol et in horto suo
17
germen eius egreditur super acervum petrarum radices eius densabuntur et inter lapides
18 19
commorabitur si absorbuerit eum de loco suo negabit eum et dicet non novi te haec est enim
20
laetitia viae eius ut rursum de terra alii germinentur Deus non proiciet simplicem nec porriget
21 22
manum malignis donec impleatur risu os tuum et labia tua iubilo qui oderunt te induentur
confusione et tabernaculum impiorum non subsistet

Chapter 9

[1] et respondens Iob ait [2] vere scio quod ita sit et quod non iustificetur homo conpositus Deo
[3] si voluerit contendere cum eo non poterit ei respondere unum pro mille [4] sapiens corde est et
fortis robore quis restitit ei et pacem habuit [5] qui transtulit montes et nescierunt hii quos subvertit
in furore suo [6] qui commovet terram de loco suo et columnae eius concutiuntur [7] qui praecipit soli
et non oritur et stellas claudit quasi sub signaculo [8] qui extendit caelos solus et graditur super fluctus
maris [9] qui facit Arcturum et Oriona et Hyadas et interiora austri [10] qui facit magna et
inconprehensibilia et mirabilia quorum non est numerus [11] si venerit ad me non videbo si abierit
non intellegam eum [12] si repente interroget quis respondebit ei vel quis dicere potest cur facis
[13] Deus cuius resistere irae nemo potest et sub quo curvantur qui portant orbem [14] quantus ergo
sum ego qui respondeam ei et loquar verbis meis cum eo [15] qui etiam si habuero quippiam iustum
non respondebo sed meum iudicem deprecabor [16] et cum invocantem exaudierit me non credo
quod audierit vocem meam [17] in turbine enim conteret me et multiplicabit vulnera mea etiam sine
causa [18] non concedit requiescere spiritum meum et implet me amaritudinibus [19] si fortitudo
quaeritur robustissimus est si aequitas iudicii nemo pro me audet testimonium dicere [20] si iustificare
me voluero os meum condemnabit me si innocentem ostendere pravum me conprobabit [21] etiam
si simplex fuero hoc ipsum ignorabit anima mea et taedebit me vitae meae [22] unum est quod locutus
sum et innocentem et impium ipse consumit [23] si flagellat occidat semel et non de poenis innocentum
rideat [24] terra data est in manu impii vultum iudicum eius operit quod si non ille est quis ergo est
[25] dies mei velociores fuerunt cursore fugerunt et non viderunt bonum [26] pertransierunt quasi naves
poma portantes sicut aquila volans ad escam [27] cum dixero nequaquam ita loquar commuto faciem
meam et dolore torqueor [28] verebar omnia opera mea sciens quod non parceres delinquenti [29] si
autem et sic impius sum quare frustra laboravi [30] si lotus fuero quasi aquis nivis et fulserint velut
mundissimae manus meae [31] tamen sordibus intingues me et abominabuntur me vestimenta mea

32
neque enim viro qui similis mei est respondebo nec qui mecum in iudicio ex aequo possit audiri
33
non est qui utrumque valeat arguere et ponere manum suam in ambobus 34 auferat a me virgam
35
suam et pavor eius non me terreat loquar et non timebo eum neque enim possum metuens
respondere

Chapter 10

1
taedet animam meam vitae meae dimittam adversum me eloquium meum loquar in amaritudine
2 3
animae meae dicam Deo noli me condemnare indica mihi cur me ita iudices numquid bonum
tibi videtur si calumnieris et opprimas me opus manuum tuarum et consilium impiorum adiuves
4 5
numquid oculi carnei tibi sunt aut sicut videt homo et tu videbis numquid sicut dies hominis
6
dies tui et anni tui sicut humana sunt tempora ut quaeras iniquitatem meam et peccatum meum
7 8
scruteris et scias quia nihil impium fecerim cum sit nemo qui de manu tua possit eruere manus
9
tuae plasmaverunt me et fecerunt me totum in circuitu et sic repente praecipitas me memento
10
quaeso quod sicut lutum feceris me et in pulverem reduces me nonne sicut lac mulsisti me et
11
sicut caseum me coagulasti pelle et carnibus vestisti me et ossibus et nervis conpegisti me
12 13
vitam et misericordiam tribuisti mihi et visitatio tua custodivit spiritum meum licet haec celes
14
in corde tuo tamen scio quia universorum memineris si peccavi et ad horam pepercisti mihi cur
15
ab iniquitate mea mundum me esse non pateris et si impius fuero vae mihi est et si iustus non
16
levabo caput saturatus adflictione et miseria et propter superbiam quasi leaenam capies me
17
reversusque mirabiliter me crucias instauras testes tuos contra me et multiplicas iram tuam
18
adversum me et poenae militant in me quare de vulva eduxisti me qui utinam consumptus essem
19 20
ne oculus me videret fuissem quasi qui non essem de utero translatus ad tumulum numquid
non paucitas dierum meorum finietur brevi dimitte ergo me ut plangam paululum dolorem meum
21 22
antequam vadam et non revertar ad terram tenebrosam et opertam mortis caligine terram
miseriae et tenebrarum ubi umbra mortis et nullus ordo et sempiternus horror inhabitans

Chapter 11

1 respondens autem Sophar Naamathites dixit 2 numquid qui multa loquitur non et audiet aut
vir verbosus iustificabitur 3 tibi soli tacebunt homines et cum ceteros inriseris a nullo confutaberis
4 dixisti enim purus est sermo meus et mundus sum in conspectu tuo 5 atque utinam Deus loqueretur
tecum et aperiret labia sua tibi 6 ut ostenderet tibi secreta sapientiae et quod multiplex esset lex
eius et intellegeres quod multo minora exigaris a Deo quam meretur iniquitas tua 7 forsitan vestigia
Dei conprehendes et usque ad perfectum Omnipotentem repperies 8 excelsior caelo est et quid
facies profundior inferno et unde cognosces 9 longior terrae mensura eius et latior mari 10 si
subverterit omnia vel in unum coartaverit quis contradicet ei 11 ipse enim novit hominum vanitatem
et videns iniquitatem nonne considerat 12 vir vanus in superbiam erigitur et tamquam pullum onagri
se liberum natum putat 13 tu autem firmasti cor tuum et expandisti ad eum manus tuas 14 si
iniquitatem quod est in manu tua abstuleris a te et non manserit in tabernaculo tuo iniustitia 15 tum
levare poteris faciem tuam absque macula et eris stabilis et non timebis 16 miseriae quoque
oblivisceris et quasi aquarum quae praeterierint recordaberis 17 et quasi meridianus fulgor consurget
tibi ad vesperam et cum te consumptum putaveris orieris ut lucifer 18 et habebis fiduciam proposita
tibi spe et defossus securus dormies 19 requiesces et non erit qui te exterreat et deprecabuntur
faciem tuam plurimi 20 oculi autem impiorum deficient et effugium peribit ab eis et spes eorum
abominatio animae

Chapter 12

1 respondens autem Iob dixit 2 ergo vos estis soli homines et vobiscum morietur sapientia 3 et
mihi est cor sicut et vobis nec inferior vestri sum quis enim haec quae nostis ignorat 4 qui deridetur
ab amico suo sicut ego invocabit Deum et exaudiet eum deridetur enim iusti simplicitas 5 lampas
contempta apud cogitationes divitum parata ad tempus statutum 6 abundant tabernacula praedonum

et audacter provocant Deum cum ipse dederit omnia in manibus eorum 7 nimirum interroga iumenta
et docebunt te et volatilia caeli et indicabunt tibi 8 loquere terrae et respondebit tibi et narrabunt
pisces maris 9 quis ignorat quod omnia haec manus Domini fecerit 10 in cuius manu anima omnis
viventis et spiritus universae carnis hominis 11 nonne auris verba diiudicat et fauces comedentis
saporem 12 in antiquis est sapientia et in multo tempore prudentia 13 apud ipsum est sapientia et
fortitudo ipse habet consilium et intellegentiam 14 si destruxerit nemo est qui aedificet et si incluserit
hominem nullus est qui aperiat 15 si continuerit aquas omnia siccabuntur et si emiserit eas subvertent
terram 16 apud ipsum est fortitudo et sapientia ipse novit et decipientem et eum qui decipitur
17 adducit consiliarios in stultum finem et iudices in stuporem 18 balteum regum dissolvit et
praecingit fune renes eorum 19 ducit sacerdotes inglorios et optimates subplantat 20 commutans
labium veracium et doctrinam senum auferens 21 effundit despectionem super principes et eos qui
oppressi fuerant relevans 22 qui revelat profunda de tenebris et producit in lucem umbram mortis
23 qui multiplicat gentes et perdet eas et subversas in integrum restituet 24 qui inmutat cor principum
populi terrae et decipit eos ut frustra incedant per invium 25 palpabunt quasi in tenebris et non in
luce et errare eos faciet quasi ebrios

Chapter 13

1 ecce omnia et vidit oculus meus et audivit auris mea et intellexi singula 2 secundum scientiam
vestram et ego novi nec inferior vestri sum 3 sed tamen ad Omnipotentem loquar et disputare cum
Deo cupio 4 prius vos ostendens fabricatores mendacii et cultores perversorum dogmatum 5 atque
utinam taceretis ut putaremini esse sapientes 6 audite ergo correptiones meas et iudicium labiorum
meorum adtendite 7 numquid Deus indiget vestro mendacio ut pro illo loquamini dolos 8 numquid
faciem eius accipitis et pro Deo iudicare nitimini 9 aut placebit ei quem celare nihil potest aut
decipietur ut homo vestris fraudulentiis 10 ipse vos arguet quoniam in abscondito faciem eius

accipitis 11 statim ut se commoverit turbabit vos et terror eius inruet super vos 12 memoria vestra
conparabitur cineri et redigentur in lutum cervices vestrae 13 tacete paulisper ut loquar quodcumque
mihi mens suggesserit 14 quare lacero carnes meas dentibus meis et animam meam porto in manibus
meis 15 etiam si occiderit me in ipso sperabo verumtamen vias meas in conspectu eius arguam
16 et ipse erit salvator meus non enim veniet in conspectu eius omnis hypocrita 17 audite sermonem
meum et enigmata percipite auribus vestris 18 si fuero iudicatus scio quod iustus inveniar 19 quis
est qui iudicetur mecum veniat quare tacens consumor 20 duo tantum ne facias mihi et tunc a facie
tua non abscondar 21 manum tuam longe fac a me et formido tua non me terreat 22 et voca me et
respondebo tibi aut certe loquar et tu responde mihi 23 quantas habeo iniquitates et peccata scelera
mea et delicta ostende mihi 24 cur faciem tuam abscondis et arbitraris me inimicum tuum 25 contra
folium quod vento rapitur ostendis potentiam tuam et stipulam siccam persequeris 26 scribis enim
contra me amaritudines et consumere me vis peccatis adulescentiae meae 27 posuisti in nervo
pedem meum et observasti omnes semitas meas et vestigia pedum meorum considerasti 28 qui
quasi putredo consumendus sum et quasi vestimentum quod comeditur a tinea

Chapter 14

1 homo natus de muliere brevi vivens tempore repletus multis miseriis 2 quasi flos egreditur et
conteritur et fugit velut umbra et numquam in eodem statu permanet 3 et dignum ducis super
huiuscemodi aperire oculos tuos et adducere eum tecum in iudicium 4 quis potest facere mundum
de inmundo conceptum semine nonne tu qui solus es 5 breves dies hominis sunt numerus mensuum
eius apud te est constituisti terminos eius qui praeterire non poterunt 6 recede paululum ab eo ut
quiescat donec optata veniat sicut mercennarii dies eius 7 lignum habet spem si praecisum fuerit
rursum virescit et rami eius pullulant 8 si senuerit in terra radix eius et in pulvere emortuus fuerit
truncus illius 9 ad odorem aquae germinabit et faciet comam quasi cum primum plantatum est

10 homo vero cum mortuus fuerit et nudatus atque consumptus ubi quaeso est 11 quomodo si
recedant aquae de mari et fluvius vacuefactus arescat 12 sic homo cum dormierit non resurget donec
adteratur caelum non evigilabit nec consurget de somno suo 13 quis mihi hoc tribuat ut in inferno
protegas me ut abscondas me donec pertranseat furor tuus et constituas mihi tempus in quo recorderis
mei 14 putasne mortuus homo rursum vivet cunctis diebus quibus nunc milito expecto donec veniat
inmutatio mea 15 vocabis et ego respondebo tibi operi manuum tuarum porriges dexteram 16 tu
quidem gressus meos dinumerasti sed parces peccatis meis 17 signasti quasi in sacculo delicta mea
sed curasti iniquitatem meam 18 mons cadens defluet et saxum transfertur de loco suo 19 lapides
excavant aquae et adluvione paulatim terra consumitur et homines ergo similiter perdes 20 roborasti
eum paululum ut in perpetuum pertransiret inmutabis faciem eius et emittes eum 21 sive nobiles
fuerint filii eius sive ignobiles non intelleget 22 attamen caro eius dum vivet dolebit et anima illius
super semet ipso lugebit

Chapter 15

1 respondens autem Eliphaz Themanites dixit 2 numquid sapiens respondebit quasi in ventum
loquens et implebit ardore stomachum suum 3 arguis verbis eum qui non est aequalis tui et loqueris
quod tibi non expedit 4 quantum in te est evacuasti timorem et tulisti preces coram Deo 5 docuit
enim iniquitas tua os tuum et imitaris linguam blasphemantium 6 condemnabit te os tuum et non
ego et labia tua respondebunt tibi 7 numquid primus homo tu natus es et ante colles formatus
8 numquid consilium Dei audisti et inferior te erit eius sapientia 9 quid nosti quod ignoremus quid
intellegis quod nesciamus 10 et senes et antiqui sunt in nobis multo vetustiores quam patres tui
11 numquid grande est ut consoletur te Deus sed verba tua prava hoc prohibent 12 quid te elevat
cor tuum et quasi magna cogitans adtonitos habes oculos 13 quid tumet contra Deum spiritus tuus
ut proferas de ore huiuscemodi sermones 14 quid est homo ut inmaculatus sit et ut iustus appareat
natus de muliere 15 ecce inter sanctos eius nemo inmutabilis et caeli non sunt mundi in conspectu

eius 16 quanto magis abominabilis et inutilis homo qui bibit quasi aquas iniquitatem 17 ostendam
tibi audi me quod vidi narrabo tibi 18 sapientes confitentur et non abscondunt patres suos 19 quibus
solis data est terra et non transibit alienus per eos 20 cunctis diebus suis impius superbit et numerus
annorum incertus est tyrannidis eius 21 sonitus terroris semper in auribus illius et cum pax sit ille
insidias suspicatur 22 non credit quod reverti possit de tenebris circumspectans undique gladium
23 cum se moverit ad quaerendum panem novit quod paratus sit in manu eius tenebrarum dies
24 terrebit eum tribulatio et angustia vallabit eum sicut regem qui praeparatur ad proelium 25 tetendit
enim adversus Deum manum suam et contra Omnipotentem roboratus est 26 cucurrit adversus eum
erecto collo et pingui cervice armatus est 27 operuit faciem eius crassitudo et de lateribus eius
arvina dependet 28 habitavit in civitatibus desolatis et in domibus desertis quae in tumulos sunt
redactae 29 non ditabitur nec perseverabit substantia eius nec mittet in terra radicem suam 30 non
recedet de tenebris ramos eius arefaciet flamma et auferetur spiritu oris sui 31 non credat frustra
errore deceptus quod aliquo pretio redimendus sit 32 antequam dies eius impleantur peribit et manus
eius arescet 33 laedetur quasi vinea in primo flore botrus eius et quasi oliva proiciens florem suum
34 congregatio enim hypocritae sterilis et ignis devorabit tabernacula eorum qui munera libenter
accipiunt 35 concepit dolorem et peperit iniquitatem et uterus eius praeparat dolos

Chapter 16

1 respondens autem Iob dixit 2 audivi frequenter talia consolatores onerosi omnes vos estis
3 numquid habebunt finem verba ventosa aut aliquid tibi molestum est si loquaris 4 poteram et ego
similia vestri loqui atque utinam esset anima vestra pro anima mea 5 consolarer et ego vos
sermonibus et moverem caput meum super vos 6 roborarem vos ore meo et moverem labia quasi
parcens vobis 7 sed quid agam si locutus fuero non quiescet dolor meus et si tacuero non recedet
a me 8 nunc autem oppressit me dolor meus et in nihili redacti sunt omnes artus mei 9 rugae meae

testimonium dicunt contra me et suscitatur falsiloquus adversus faciem meam contradicens mihi
10
collegit furorem suum in me et comminans mihi infremuit contra me dentibus suis hostis meus
11
terribilibus oculis me intuitus est aperuerunt super me ora sua exprobrantes percusserunt maxillam
12
meam satiati sunt poenis meis conclusit me Deus apud iniquum et manibus impiorum me tradidit
13
ego ille quondam opulentus repente contritus sum tenuit cervicem meam confregit me et posuit
14
sibi quasi in signum circumdedit me lanceis suis convulneravit lumbos meos non pepercit et
15 16
effudit in terra viscera mea concidit me vulnere super vulnus inruit in me quasi gigans saccum
17
consui super cutem meam et operui cinere cornu meum facies mea intumuit a fletu et palpebrae
18
meae caligaverunt haec passus sum absque iniquitate manus meae cum haberem mundas ad
19
Deum preces terra ne operias sanguinem meum neque inveniat locum in te latendi clamor meus
20 21
ecce enim in caelo testis meus et conscius meus in excelsis verbosi mei amici mei ad Deum
22
stillat oculus meus atque utinam sic iudicaretur vir cum Deo quomodo iudicatur filius hominis
23
cum collega suo ecce enim breves anni transeunt et semitam per quam non revertar ambulo

Chapter 17

1 2
spiritus meus adtenuabitur dies mei breviabuntur et solum mihi superest sepulchrum non
3
peccavi et in amaritudinibus moratur oculus meus libera me et pone iuxta te et cuiusvis manus
4 5
pugnet contra me cor eorum longe fecisti a disciplina et propterea non exaltabuntur praedam
6
pollicetur sociis et oculi filiorum eius deficient posuit me quasi in proverbium vulgi et exemplum
7
sum coram eis caligavit ab indignatione oculus meus et membra mea quasi in nihili redacta sunt
8 9
stupebunt iusti super hoc et innocens contra hypocritam suscitabitur et tenebit iustus viam suam
10
et mundis manibus addet fortitudinem igitur vos omnes convertimini et venite et non inveniam
11
in vobis ullum sapientem dies mei transierunt cogitationes meae dissipatae sunt torquentes cor
12 13
meum noctem verterunt in diem et rursum post tenebras spero lucem si sustinuero infernus

domus mea est in tenebris stravi lectulum meum 14 putredini dixi pater meus es mater mea et soror
mea vermibus 15 ubi est ergo nunc praestolatio mea et patientiam meam quis considerat 16 in
profundissimum infernum descendent omnia mea putasne saltim ibi erit requies mihi

Chapter 18

1 respondens autem Baldad Suites dixit 2 usque ad quem finem verba iactabitis intellegite prius
et sic loquamur 3 quare reputati sumus ut iumenta et sorduimus coram vobis 4 qui perdis animam
tuam in furore tuo numquid propter te derelinquetur terra et transferentur rupes de loco suo 5 nonne
lux impii extinguetur nec splendebit flamma ignis eius 6 lux obtenebrescet in tabernaculo illius et
lucerna quae super eum est extinguetur 7 artabuntur gressus virtutis eius et praecipitabit eum
consilium suum 8 inmisit enim in rete pedes suos et in maculis eius ambulat 9 tenebitur planta illius
laqueo et exardescet contra eum sitis 10 abscondita est in terra pedica eius et decipula illius super
semitam 11 undique terrebunt eum formidines et involvent pedes eius 12 adtenuetur fame robur
eius et inedia invadat costas illius 13 devoret pulchritudinem cutis eius consumat brachia illius
primogenita mors 14 avellatur de tabernaculo suo fiducia eius et calcet super eum quasi rex interitus
15 habitent in tabernaculo illius socii eius qui non est aspergatur in tabernaculo eius sulphur
16 deorsum radices eius siccentur sursum autem adteratur messis eius 17 memoria illius pereat de
terra et non celebretur nomen eius in plateis 18 expellet eum de luce in tenebras et de orbe transferet
eum 19 non erit semen eius neque progenies in populo suo nec ullae reliquiae in regionibus eius
20 in die eius stupebunt novissimi et primos invadet horror 21 haec sunt ergo tabernacula iniqui et
iste locus eius qui ignorat Deum

Chapter 19

1 respondens autem Iob dixit 2 usquequo adfligitis animam meam et adteritis me sermonibus
3 en decies confunditis me et non erubescitis opprimentes me 4 nempe et si ignoravi mecum erit
ignorantia mea 5 at vos contra me erigimini et arguitis me obprobriis meis 6 saltim nunc intellegite
quia Deus non aequo iudicio adflixerit me et flagellis suis me cinxerit 7 ecce clamabo vim patiens
et nemo audiet vociferabor et non est qui iudicet 8 semitam meam circumsepsit et transire non
possum et in calle meo tenebras posuit 9 spoliavit me gloria mea et abstulit coronam de capite meo
10 destruxit me undique et pereo et quasi evulsae arbori abstulit spem meam 11 iratus est contra
me furor eius et sic me habuit quasi hostem suum 12 simul venerunt latrones eius et fecerunt sibi
viam per me et obsederunt in gyro tabernaculum meum 13 fratres meos longe fecit a me et noti
mei quasi alieni recesserunt a me 14 dereliquerunt me propinqui mei et qui me noverant obliti sunt
mei 15 inquilini domus meae et ancillae meae sicut alienum habuerunt me et quasi peregrinus fui
in oculis eorum 16 servum meum vocavi et non respondit ore proprio deprecabar illum 17 halitum
meum exhorruit uxor mea et orabam filios uteri mei 18 stulti quoque despiciebant me et cum ab
eis recessissem detrahebant mihi 19 abominati sunt me quondam consiliarii mei et quem maxime
diligebam aversatus est me 20 pelli meae consumptis carnibus adhesit os meum et derelicta sunt
tantummodo labia circa dentes meos 21 miseremini mei miseremini mei saltim vos amici mei quia
manus Domini tetigit me 22 quare persequimini me sicut Deus et carnibus meis saturamini 23 quis
mihi tribuat ut scribantur sermones mei quis mihi det ut exarentur in libro 24 stilo ferreo et plumbi
lammina vel certe sculpantur in silice 25 scio enim quod redemptor meus vivat et in novissimo de
terra surrecturus sim 26 et rursum circumdabor pelle mea et in carne mea videbo Deum 27 quem
visurus sum ego ipse et oculi mei conspecturi sunt et non alius reposita est haec spes mea in sinu
meo 28 quare ergo nunc dicitis persequamur eum et radicem verbi inveniamus contra eum 29 fugite
ergo a facie gladii quoniam ultor iniquitatum gladius est et scitote esse iudicium

Chapter 20

1 respondens autem Sophar Naamathites dixit 2 idcirco cogitationes meae variae succedunt sibi
et mens in diversa rapitur 3 doctrinam qua me arguis audiam et spiritus intellegentiae meae
respondebit mihi 4 hoc scio a principio ex quo positus est homo super terram 5 quod laus impiorum
brevis sit et gaudium hypocritae ad instar puncti 6 si ascenderit usque ad caelum superbia eius et
caput eius nubes tetigerit 7 quasi sterquilinium in fine perdetur et qui eum viderant dicent ubi est
8 velut somnium avolans non invenietur transiet sicut visio nocturna 9 oculus qui eum viderat non
videbit neque ultra intuebitur eum locus suus 10 filii eius adterentur egestate et manus illius reddent
ei dolorem suum 11 ossa eius implebuntur vitiis adulescentiae eius et cum eo in pulverem dormient
12 cum enim dulce fuerit in ore eius malum abscondet illud sub lingua sua 13 parcet illi et non
derelinquet illud et celabit in gutture suo 14 panis eius in utero illius vertetur in fel aspidum
intrinsecus 15 divitias quas devoravit evomet et de ventre illius extrahet eas Deus 16 caput aspidum
suget occidet eum lingua viperae 17 non videat rivulos fluminis torrentes mellis et butyri 18 luet
quae fecit omnia nec tamen consumetur iuxta multitudinem adinventionum suarum sic et sustinebit
19 quoniam confringens nudavit pauperes domum rapuit et non aedificavit eam 20 nec est satiatus
venter eius et cum habuerit quae cupierat possidere non poterit 21 non remansit de cibo eius et
propterea nihil permanebit de bonis eius 22 cum satiatus fuerit artabitur aestuabit et omnis dolor
inruet in eum 23 utinam impleatur venter eius ut emittat in eum iram furoris sui et pluat super illum
bellum suum 24 fugiet arma ferrea et inruet in arcum aereum 25 eductus et egrediens de vagina
sua et fulgurans in amaritudine sua vadent et venient super eum horribiles 26 omnes tenebrae
absconditae sunt in occultis eius devorabit eum ignis qui non succenditur adfligetur relictus in
tabernaculo suo 27 revelabunt caeli iniquitatem eius et terra consurget adversus eum 28 apertum
erit germen domus illius detrahetur in die furoris Dei 29 haec est pars hominis impii a Deo et
hereditas verborum eius a Domino

Chapter 21

1 respondens autem Iob dixit 2 audite quaeso sermones meos et agetis paenitentiam 3 sustinete
me ut et ego loquar et post mea si videbitur verba ridete 4 numquid contra hominem disputatio mea
est ut merito non debeam contristari 5 adtendite me et obstupescite et superponite digitum ori vestro
6 et ego quando recordatus fuero pertimesco et concutit carnem meam tremor 7 quare ergo impii
vivunt sublevati sunt confortatique divitiis 8 semen eorum permanet coram eis propinquorum turba
et nepotum in conspectu eorum 9 domus eorum securae sunt et pacatae et non est virga Dei super
illos 10 bos eorum concepit et non abortit vacca peperit et non est privata fetu suo 11 egrediuntur
quasi greges parvuli eorum et infantes eorum exultant lusibus 12 tenent tympanum et citharam et
gaudent ad sonitum organi 13 ducunt in bonis dies suos et in puncto ad inferna descendunt 14 qui
dixerunt Deo recede a nobis et scientiam viarum tuarum nolumus 15 quid est Omnipotens ut
serviamus ei et quid nobis prodest si oraverimus illum 16 verumtamen quia non sunt in manu eorum
bona sua consilium impiorum longe sit a me 17 quotiens lucerna impiorum extinguetur et superveniet
eis inundatio et dolores dividet furoris sui 18 erunt sicut paleae ante faciem venti et sicut favilla
quam turbo dispergit 19 Deus servabit filiis illius dolorem patris et cum reddiderit tunc sciet
20 videbunt oculi eius interfectionem suam et de furore Omnipotentis bibet 21 quid enim ad eum
pertinet de domo sua post se et si numerus mensuum eius dimidietur 22 numquid Deum quispiam
docebit scientiam qui excelsos iudicat 23 iste moritur robustus et sanus dives et felix 24 viscera
eius plena sunt adipe et medullis ossa illius inrigantur 25 alius vero moritur in amaritudine animae
absque ullis opibus 26 et tamen simul in pulverem dormient et vermes operient eos 27 certe novi
cogitationes vestras et sententias contra me iniquas 28 dicitis enim ubi est domus principis et ubi
tabernacula impiorum 29 interrogate quemlibet de viatoribus et haec eadem eum intellegere
cognoscetis 30 quia in diem perditionis servabitur malus et ad diem furoris ducitur 31 quis arguet
coram eo viam eius et quae fecit quis reddet illi 32 ipse ad sepulchra ducetur et in congerie
mortuorum vigilabit 33 dulcis fuit glareis Cocyti et post se omnem hominem trahet et ante se

innumerables [34] quomodo igitur consolamini me frustra cum responsio vestra repugnare ostensa
sit veritati

Chapter 22

[1] respondens autem Eliphaz Themanites dixit [2] numquid Deo conparari potest homo etiam cum
perfectae fuerit scientiae [3] quid prodest Deo si iustus fueris aut quid ei confers si inmaculata fuerit
via tua [4] numquid timens arguet te et veniet tecum in iudicium [5] et non propter malitiam tuam
plurimam et infinitas iniquitates tuas [6] abstulisti enim pignus fratrum tuorum sine causa et nudos
spoliasti vestibus [7] aquam lasso non dedisti et esurienti subtraxisti panem [8] in fortitudine brachii
tui possidebas terram et potentissimus obtinebas eam [9] viduas dimisisti vacuas et lacertos pupillorum
comminuisti [10] propterea circumdatus es laqueis et conturbat te formido subita [11] et putabas te
tenebras non visurum et impetu aquarum inundantium non oppressurum [12] an cogitas quod Deus
excelsior caelo et super stellarum vertices sublimetur [13] et dicis quid enim novit Deus et quasi per
caliginem iudicat [14] nubes latibulum eius nec nostra considerat et circa cardines caeli perambulat
[15] numquid semitam saeculorum custodire cupis quam calcaverunt viri iniqui [16] qui sublati sunt
ante tempus suum et fluvius subvertit fundamentum eorum [17] qui dicebant Deo recede a nobis et
quasi nihil possit facere Omnipotens aestimabant eum [18] cum ille implesset domos eorum bonis
quorum sententia procul sit a me [19] videbunt iusti et laetabuntur et innocens subsannabit eos
[20] nonne succisa est erectio eorum et reliquias eorum devoravit ignis [21] adquiesce igitur ei et habeto
pacem et per haec habebis fructus optimos [22] suscipe ex ore illius legem et pone sermones eius in
corde tuo [23] si reversus fueris ad Omnipotentem aedificaberis et longe facies iniquitatem a
tabernaculo tuo [24] dabit pro terra silicem et pro silice torrentes aureos [25] eritque Omnipotens contra
hostes tuos et argentum coacervabitur tibi [26] tunc super Omnipotentem deliciis afflues et elevabis
ad Deum faciem tuam [27] rogabis eum et exaudiet te et vota tua reddes [28] decernes rem et veniet

tibi et in viis tuis splendebit lumen 29 qui enim humiliatus fuerit erit in gloria et qui inclinaverit
oculos suos ipse salvabitur 30 salvabitur innocens salvabitur autem munditia manuum suarum

Chapter 23

1 respondens autem Iob dixit 2 nunc quoque in amaritudine est sermo meus et manus plagae
meae adgravata est super gemitum meum 3 quis mihi tribuat ut cognoscam et inveniam illum et
veniam usque ad solium eius 4 ponam coram eo iudicium et os meum replebo increpationibus 5 ut
sciam verba quae mihi respondeat et intellegam quid loquatur mihi 6 nolo multa fortitudine contendat
mecum nec magnitudinis suae mole me premat 7 proponat aequitatem contra me et perveniat ad
victoriam iudicium meum 8 si ad orientem iero non apparet si ad occidentem non intellegam eum
9 si ad sinistram quid agat non adprehendam eum si me vertam ad dextram non videbo illum 10 ipse
vero scit viam meam et probavit me quasi aurum quod per ignem transit 11 vestigia eius secutus
est pes meus viam eius custodivi et non declinavi ex ea 12 a mandatis labiorum eius non recessi et
in sinu meo abscondi verba oris eius 13 ipse enim solus est et nemo avertere potest cogitationem
eius et anima eius quodcumque voluerit hoc facit 14 cum expleverit in me voluntatem suam et alia
multa similia praesto sunt ei 15 et idcirco a facie eius turbatus sum et considerans eum timore
sollicitor 16 Deus mollivit cor meum et Omnipotens conturbavit me 17 non enim perii propter
inminentes tenebras nec faciem meam operuit caligo

Chapter 24

1 ab Omnipotente non sunt abscondita tempora qui autem noverunt eum ignorant dies illius
2 alii terminos transtulerunt diripuerunt greges et paverunt eos 3 asinum pupillorum abigerunt et
abstulerunt pro pignore bovem viduae 4 subverterunt pauperum viam et oppresserunt pariter
mansuetos terrae 5 alii quasi onagri in deserto egrediuntur ad opus suum vigilantesque ad praedam

praeparant panem liberis 6 agrum non suum demetunt et vineam eius quem vi oppresserunt
vindemiant 7 nudos dimittunt homines indumenta tollentes quibus non est operimentum in frigore
8 quos imbres montium rigant et non habentes velamen amplexantur lapides 9 vim fecerunt
depraedantes pupillos et vulgum pauperem spoliaverunt 10 nudis et incedentibus absque vestitu et
esurientibus tulerunt spicas 11 inter acervos eorum meridiati sunt qui calcatis torcularibus sitiunt
12 de civitatibus fecerunt viros gemere et anima vulneratorum clamavit et Deus inultum abire non
patitur 13 ipsi fuerunt rebelles luminis nescierunt vias eius nec reversi sunt per semitas illius
14 mane primo consurgit homicida interficit egenum et pauperem per noctem vero erit quasi fur
15 oculus adulteri observat caliginem dicens non me videbit oculus et operiet vultum suum 16 perfodit
in tenebris domos sicut in die condixerant sibi et ignoraverunt lucem 17 si subito apparuerit aurora
arbitrantur umbram mortis et sic in tenebris quasi in luce ambulant 18 levis est super faciem aquae
maledicta sit pars eius in terra nec ambulet per viam vinearum 19 ad nimium calorem transeat ab
aquis nivium et usque ad inferos peccatum illius 20 obliviscatur eius misericordia dulcedo illius
vermes non sit in recordatione sed conteratur quasi lignum infructuosum 21 pavit enim sterilem et
quae non parit et viduae bene non fecit 22 detraxit fortes in fortitudine sua et cum steterit non credet
vitae suae 23 dedit ei Deus locum paenitentiae et ille abutitur eo in superbiam oculi autem eius sunt
in viis illius 24 elevati sunt ad modicum et non subsistent et humiliabuntur sicut omnia et auferentur
et sicut summitates spicarum conterentur 25 quod si non est ita quis me potest arguere esse mentitum
et ponere ante Deum verba mea

Chapter 25

1 respondens autem Baldad Suites dixit 2 potestas et terror apud eum est qui facit concordiam
in sublimibus suis 3 numquid est numerus militum eius et super quem non surget lumen illius
4 numquid iustificari potest homo conparatus Deo aut apparere mundus natus de muliere 5 ecce

etiam luna non splendet et stellae non sunt mundae in conspectu eius 6 quanto magis homo putredo
et filius hominis vermis

Chapter 26

1 respondens autem Iob dixit 2 cuius adiutor es numquid inbecilli et sustentas brachium eius
qui non est fortis 3 cui dedisti consilium forsitan illi qui non habet sapientiam et prudentiam tuam
ostendisti plurimam 4 quem docere voluisti nonne eum qui fecit spiramen tuum 5 ecce gigantes
gemunt sub aquis et qui habitant cum eis 6 nudus est inferus coram illo et nullum est operimentum
perditioni 7 qui extendit aquilonem super vacuum et adpendit terram super nihili 8 qui ligat aquas
in nubibus suis ut non erumpant pariter deorsum 9 qui tenet vultum solii sui et expandit super illud
nebulam suam 10 terminum circumdedit aquis usque dum finiantur lux et tenebrae 11 columnae
caeli contremescunt et pavent ad nutum eius 12 in fortitudine illius repente maria congregata sunt
et prudentia eius percussit superbum 13 spiritus eius ornavit caelos et obsetricante manu eius eductus
est coluber tortuosus 14 ecce haec ex parte dicta sunt viarum eius et cum vix parvam stillam sermonis
eius audierimus quis poterit tonitruum magnitudinis illius intueri

Chapter 27

1 addidit quoque Iob adsumens parabolam suam et dixit 2 vivit Deus qui abstulit iudicium meum
et Omnipotens qui ad amaritudinem adduxit animam meam 3 quia donec superest halitus in me et
spiritus Dei in naribus meis 4 non loquentur labia mea iniquitatem nec lingua mea meditabitur
mendacium 5 absit a me ut iustos vos esse iudicem donec deficiam non recedam ab innocentia mea
6 iustificationem meam quam coepi tenere non deseram nec enim reprehendit me cor meum in omni
vita mea 7 sit ut impius inimicus meus et adversarius meus quasi iniquus 8 quae enim spes est
hypocritae si avare rapiat et non liberet Deus animam eius 9 numquid clamorem eius Deus audiet

cum venerit super illum angustia [10] aut poterit in Omnipotente delectari et invocare Deum in omni
tempore [11] docebo vos per manum Dei quae Omnipotens habeat nec abscondam [12] ecce vos omnes
nostis et quid sine causa vana loquimini [13] haec est pars hominis impii apud Deum et hereditas
violentorum quam ab Omnipotente suscipient [14] si multiplicati fuerint filii eius in gladio erunt et
nepotes eius non saturabuntur pane [15] qui reliqui fuerint ex eo sepelientur in interitu et viduae illius
non plorabunt [16] si conportaverit quasi terram argentum et sicut lutum praeparaverit vestimenta
[17] praeparabit quidem sed iustus vestietur illis et argentum innocens dividet [18] aedificavit sicut
tinea domum suam et sicut custos fecit umbraculum [19] dives cum dormierit nihil secum auferet
aperit oculos suos et nihil inveniet [20] adprehendit eum quasi aqua inopia nocte opprimet eum
tempestas [21] tollet eum ventus urens et auferet et velut turbo rapiet eum de loco suo [22] et mittet
super eum et non parcet de manu eius fugiens fugiet [23] stringet super eum manus suas et sibilabit
super illum intuens locum eius

Chapter 28

[1] habet argentum venarum suarum principia et auro locus est in quo conflatur [2] ferrum de terra
tollitur et lapis solutus calore in aes vertitur [3] tempus posuit tenebris et universorum finem ipse
considerat lapidem quoque caliginis et umbram mortis [4] dividit torrens a populo peregrinante eos
quos oblitus est pes egentis hominum et invios [5] terra de qua oriebatur panis in loco suo igne
subversa est [6] locus sapphyri lapides eius et glebae illius aurum [7] semitam ignoravit avis nec intuitus
est oculus vulturis [8] non calcaverunt eam filii institorum nec pertransivit per eam leaena [9] ad silicem
extendit manum suam subvertit a radicibus montes [10] in petris rivos excidit et omne pretiosum
vidit oculus eius [11] profunda quoque fluviorum scrutatus est et abscondita produxit in lucem
[12] sapientia vero ubi invenitur et quis est locus intellegentiae [13] nescit homo pretium eius nec
invenitur in terra suaviter viventium [14] abyssus dicit non est in me et mare loquitur non est mecum

15
non dabitur aurum obrizum pro ea nec adpendetur argentum in commutatione eius 16 non
conferetur tinctis Indiae coloribus nec lapidi sardonico pretiosissimo vel sapphyro 17 non
adaequabitur ei aurum vel vitrum nec commutabuntur pro ea vasa auri 18 excelsa et eminentia non
memorabuntur conparatione eius trahitur autem sapientia de occultis 19 non adaequabitur ei topazium
de Aethiopia nec tincturae mundissimae conponetur 20 unde ergo sapientia veniet et quis est locus
intellegentiae 21 abscondita est ab oculis omnium viventium volucres quoque caeli latet 22 perditio
et mors dixerunt auribus nostris audivimus famam eius 23 Deus intellegit viam eius et ipse novit
locum illius 24 ipse enim fines mundi intuetur et omnia quae sub caelo sunt respicit 25 qui fecit
ventis pondus et aquas adpendit mensura 26 quando ponebat pluviis legem et viam procellis
sonantibus 27 tunc vidit illam et enarravit et praeparavit et investigavit 28 et dixit homini ecce
timor Domini ipsa est sapientia et recedere a malo intellegentia

Chapter 29

1 addidit quoque Iob adsumens parabolam suam et dixit 2 quis mihi tribuat ut sim iuxta menses
pristinos secundum dies quibus Deus custodiebat me 3 quando splendebat lucerna eius super caput
meum et ad lumen eius ambulabam in tenebris 4 sicut fui in diebus adulescentiae meae quando
secreto Deus erat in tabernaculo meo 5 quando erat Omnipotens mecum et in circuitu meo pueri
mei 6 quando lavabam pedes meos butyro et petra fundebat mihi rivos olei 7 quando procedebam
ad portam civitatis et in platea parabant cathedram mihi 8 videbant me iuvenes et abscondebantur
et senes adsurgentes stabant 9 principes cessabant loqui et digitum superponebant ori suo 10 vocem
suam cohibebant duces et lingua eorum gutturi suo adherebat 11 auris audiens beatificabat me et
oculus videns testimonium reddebat mihi 12 quod liberassem pauperem vociferantem et pupillum
cui non esset adiutor 13 benedictio perituri super me veniebat et cor viduae consolatus sum 14 iustitia
indutus sum et vestivit me sicut vestimento et diademate iudicio meo 15 oculus fui caeco et pes

claudo 16 pater eram pauperum et causam quam nesciebam diligentissime investigabam
17 conterebam molas iniqui et de dentibus illius auferebam praedam 18 dicebamque in nidulo meo
moriar et sicut palma multiplicabo dies 19 radix mea aperta est secus aquas et ros morabitur in
messione mea 20 gloria mea semper innovabitur et arcus meus in manu mea instaurabitur 21 qui
me audiebant expectabant sententiam et intenti tacebant ad consilium meum 22 verbis meis addere
nihil audebant et super illos stillabat eloquium meum 23 expectabant me sicut pluviam et os suum
aperiebant quasi ad imbrem serotinum 24 si quando ridebam ad eos non credebant et lux vultus
mei non cadebat in terram 25 si voluissem ire ad eos sedebam primus cumque sederem quasi rex
circumstante exercitu eram tamen maerentium consolator

Chapter 30

1 nunc autem derident me iuniores tempore quorum non dignabar patres ponere cum canibus
gregis mei 2 quorum virtus manuum erat mihi pro nihilo et vita ipsa putabantur indigni 3 egestate
et fame steriles qui rodebant in solitudine squalentes calamitate et miseria 4 et mandebant herbas
et arborum cortices et radix iuniperorum erat cibus eorum 5 qui de convallibus ista rapientes cum
singula repperissent ad ea cum clamore currebant 6 in desertis habitabant torrentium et in cavernis
terrae vel super glaream 7 qui inter huiuscemodi laetabantur et esse sub sentibus delicias conputabant
8 filii stultorum et ignobilium et in terra penitus non parentes 9 nunc in eorum canticum versus sum
et factus sum eis proverbium 10 abominantur me et longe fugiunt a me et faciem meam conspuere
non verentur 11 faretram enim suam aperuit et adflixit me et frenum posuit in os meum 12 ad
dexteram orientis calamitatis meae ilico surrexerunt pedes meos subverterunt et oppresserunt quasi
fluctibus semitis suis 13 dissipaverunt itinera mea insidiati sunt mihi et praevaluerunt et non fuit
qui ferret auxilium 14 quasi rupto muro et aperta ianua inruerunt super me et ad meas miserias
devoluti sunt 15 redactus sum in nihili abstulisti quasi ventus desiderium meum et velut nubes
pertransiit salus mea 16 nunc autem in memet ipso marcescit anima mea et possident me dies

adflictionis 17 nocte os meum perforatur doloribus et qui me comedunt non dormiunt 18 in
multitudine eorum consumitur vestimentum meum et quasi capitio tunicae sic cinxerunt me
19 conparatus sum luto et adsimilatus favillae et cineri 20 clamo ad te et non exaudis me sto et non
respicis me 21 mutatus es mihi in crudelem et in duritia manus tuae adversaris mihi 22 elevasti me
et quasi super ventum ponens elisisti me valide 23 scio quia morti tradas me ubi constituta domus
est omni viventi 24 verumtamen non ad consumptionem eorum emittis manum tuam et si corruerint
ipse salvabis 25 flebam quondam super eum qui adflictus erat et conpatiebatur anima mea pauperi
26 expectabam bona et venerunt mihi mala praestolabar lucem et eruperunt tenebrae 27 interiora
mea efferbuerunt absque ulla requie praevenerunt me dies adflictionis 28 maerens incedebam sine
furore consurgens in turba clamavi 29 frater fui draconum et socius strutionum 30 cutis mea denigrata
est super me et ossa mea aruerunt prae caumate 31 versa est in luctum cithara mea et organum
meum in vocem flentium

Chapter 31

1 pepigi foedus cum oculis meis ut ne cogitarem quidem de virgine 2 quam enim partem haberet
Deus in me desuper et hereditatem Omnipotens de excelsis 3 numquid non perditio est iniquo et
alienatio operantibus iniustitiam 4 nonne ipse considerat vias meas et cunctos gressus meos dinumerat
5 si ambulavi in vanitate et festinavit in dolo pes meus 6 adpendat me in statera iusta et sciat Deus
simplicitatem meam 7 si declinavit gressus meus de via et si secutum est oculos meos cor meum
et in manibus meis adhesit macula 8 seram et alius comedat et progenies mea eradicetur 9 si
deceptum est cor meum super mulierem et si ad ostium amici mei insidiatus sum 10 scortum sit
alteri uxor mea et super illam incurventur alii 11 hoc enim nefas est et iniquitas maxima 12 ignis
est usque ad perditionem devorans et omnia eradicans genimina 13 si contempsi subire iudicium
cum servo meo et ancillae meae cum disceptarent adversum me 14 quid enim faciam cum surrexerit
ad iudicandum Deus et cum quaesierit quid respondebo illi 15 numquid non in utero fecit me qui

et illum operatus est et formavit in vulva unus [16] si negavi quod volebant pauperibus et oculos
viduae expectare feci [17] si comedi buccellam meam solus et non comedit pupillus ex ea [18] quia
ab infantia mea crevit mecum miseratio et de utero matris meae egressa est mecum [19] si despexi
pereuntem eo quod non habuerit indumentum et absque operimento pauperem [20] si non benedixerunt
mihi latera eius et de velleribus ovium mearum calefactus est [21] si levavi super pupillum manum
meam etiam cum viderem me in porta superiorem [22] umerus meus a iunctura sua cadat et brachium
meum cum suis ossibus confringatur [23] semper enim quasi tumentes super me fluctus timui Deum
et pondus eius ferre non potui [24] si putavi aurum robur meum et obrizae dixi fiducia mea [25] si
laetatus sum super multis divitiis meis et quia plurima repperit manus mea [26] si vidi solem cum
fulgeret et lunam incedentem clare [27] et lactatum est in abscondito cor meum et osculatus sum
manum meam ore meo [28] quae est iniquitas maxima et negatio contra Deum altissimum [29] si
gavisus sum ad ruinam eius qui me oderat et exultavi quod invenisset eum malum [30] non enim
dedi ad peccandum guttur meum ut expeterem maledicens animam eius [31] si non dixerunt viri
tabernaculi mei quis det de carnibus eius ut saturemur [32] foris non mansit peregrinus ostium meum
viatori patuit [33] si abscondi quasi homo peccatum meum et celavi in sinu meo iniquitatem meam
[34] si expavi ad multitudinem nimiam et despectio propinquorum terruit me et non magis tacui nec
egressus sum ostium [35] quis mihi tribuat auditorem ut desiderium meum Omnipotens audiat et
librum scribat ipse qui iudicat [36] ut in umero meo portem illum et circumdem illum quasi coronam
mihi [37] per singulos gradus meos pronuntiabo illum et quasi principi offeram eum [38] si adversum
me terra mea clamat et cum ipsa sulci eius deflent [39] si fructus eius comedi absque pecunia et
animam agricolarum eius adflixi [40] pro frumento oriatur mihi tribulus et pro hordeo spina finita
sunt verba Iob

Chapter 32

1 omiserunt autem tres viri isti respondere Iob eo quod iustus sibi videretur 2 et iratus
indignatusque Heliu filius Barachel Buzites de cognatione Ram iratus est autem adversus Iob eo
quod iustum se esse diceret coram Deo 3 porro adversum amicos eius indignatus est eo quod non
invenissent responsionem rationabilem sed tantummodo condemnassent Iob 4 igitur Heliu expectavit
Iob loquentem eo quod seniores se essent qui loquebantur 5 cum autem vidisset quod tres respondere
non potuissent iratus est vehementer 6 respondensque Heliu filius Barachel Buzites dixit iunior
sum tempore vos autem antiquiores idcirco dimisso capite veritus sum indicare vobis meam
sententiam 7 sperabam enim quod aetas prolixior loqueretur et annorum multitudo doceret sapientiam
8 sed ut video spiritus est in hominibus et inspiratio Omnipotentis dat intellegentiam 9 non sunt
longevi sapientes nec senes intellegunt iudicium 10 ideo dicam audite me ostendam vobis etiam
ego meam scientiam 11 expectavi enim sermones vestros audivi prudentiam vestram donec
disceptaremini sermonibus 12 et donec putabam vos aliquid dicere considerabam sed ut video non
est qui arguere possit Iob et respondere ex vobis sermonibus eius 13 ne forte dicatis invenimus
sapientiam Deus proiecit eum non homo 14 nihil locutus est mihi et ego non secundum vestros
sermones respondebo illi 15 extimuerunt non responderunt ultra abstuleruntque a se eloquia
16 quoniam igitur expectavi et non sunt locuti steterunt nec responderunt ultra 17 respondebo et
ego partem meam et ostendam scientiam meam 18 plenus sum enim sermonibus et coartat me
spiritus uteri mei 19 en venter meus quasi mustum absque spiraculo quod lagunculas novas disrumpit
20 loquar et respirabo paululum aperiam labia mea et respondebo 21 non accipiam personam viri
et Deum homini non aequabo 22 nescio enim quamdiu subsistam et si post modicum tollat me
factor meus

Chapter 33

1 audi igitur Iob eloquia mea et omnes sermones meos ausculta 2 ecce aperui os meum loquatur
lingua mea in faucibus meis 3 simplici corde meo sermones mei et sententiam labia mea puram

loquentur 4 spiritus Dei fecit me et spiraculum Omnipotentis vivificavit me 5 si potes responde
mihi et adversus faciem meam consiste 6 ecce et me sicut et te fecit Deus et de eodem luto ego
quoque formatus sum 7 verumtamen miraculum meum non te terreat et eloquentia mea non sit tibi
gravis 8 dixisti ergo in auribus meis et vocem verborum audivi 9 mundus sum ego absque delicto
inmaculatus et non est iniquitas in me 10 quia querellas in me repperit ideo arbitratus est me
inimicum sibi 11 posuit in nervo pedes meos custodivit omnes semitas meas 12 hoc est ergo in quo
non es iustificatus respondebo tibi quia maior sit Deus homine 13 adversum eum contendis quod
non ad omnia verba responderit tibi 14 semel loquitur Deus et secundo id ipsum non repetit 15 per
somnium in visione nocturna quando inruit sopor super homines et dormiunt in lectulo 16 tunc
aperit aures virorum et erudiens eos instruit disciplinam 17 ut avertat hominem ab his quae facit et
liberet eum de superbia 18 eruens animam eius a corruptione et vitam illius ut non transeat in
gladium 19 increpat quoque per dolorem in lectulo et omnia ossa eius marcescere facit
20 abominabilis ei fit in vita sua panis et animae illius cibus ante desiderabilis 21 tabescet caro eius
et ossa quae tecta fuerant nudabuntur 22 adpropinquabit corruptioni anima eius et vita illius mortiferis
23 si fuerit pro eo angelus loquens unum de milibus ut adnuntiet hominis aequitatem 24 miserebitur
eius et dicet libera eum et non descendat in corruptionem inveni in quo ei propitier 25 consumpta
est caro eius a suppliciis revertatur ad dies adulescentiae suae 26 deprecabitur Deum et placabilis
ei erit et videbit faciem eius in iubilo et reddet homini iustitiam suam 27 respiciet homines et dicet
peccavi et vere deliqui et ut eram dignus non recepi 28 liberavit animam suam ne pergeret in
interitum sed vivens lucem videret 29 ecce haec omnia operatur Deus tribus vicibus per singulos
30 ut revocet animas eorum a corruptione et inluminet luce viventium 31 adtende Iob et audi me et
tace dum ego loquar 32 si autem habes quod loquaris responde mihi loquere volo enim te apparere
iustum 33 quod si non habes audi me tace et docebo te sapientiam

Chapter 34

1 pronuntians itaque Heliu etiam haec locutus est 2 audite sapientes verba mea et eruditi auscultate
me 3 auris enim verba probat et guttur escas gustu diiudicat 4 iudicium eligamus nobis et inter nos
videamus quid sit melius 5 quia dixit Iob iustus sum et Deus subvertit iudicium meum 6 in iudicando
enim me mendacium est violenta sagitta mea absque ullo peccato 7 quis est vir ut est Iob qui bibit
subsannationem quasi aquam 8 qui graditur cum operantibus iniquitatem et ambulat cum viris
impiis 9 dixit enim non placebit vir Deo etiam si cucurrerit cum eo 10 ideo viri cordati audite me
absit a Deo impietas et ab Omnipotente iniquitas 11 opus enim hominis reddet ei et iuxta vias
singulorum restituet 12 vere enim Deus non condemnabit frustra nec Omnipotens subvertet iudicium
13 quem constituit alium super terram aut quem posuit super orbem quem fabricatus est 14 si direxerit
ad eum cor suum spiritum illius et flatum ad se trahet 15 deficiet omnis caro simul et homo in
cinerem revertetur 16 si habes ergo intellectum audi quod dicitur et ausculta vocem eloquii mei
17 numquid qui non amat iudicium sanare potest et quomodo tu eum qui iustus est in tantum
condemnas 18 qui dicit regi apostata qui vocat duces impios 19 qui non accipit personas principum
nec cognovit tyrannum cum disceptaret contra pauperem opus enim manuum eius sunt universi
20 subito morientur et in media nocte turbabuntur populi et pertransibunt et auferent violentum
absque manu 21 oculi enim eius super vias hominum et omnes gressus eorum considerat 22 non
sunt tenebrae et non est umbra mortis ut abscondantur ibi qui operantur iniquitatem 23 neque enim
ultra in hominis potestate est ut veniat ad Deum in iudicium 24 conteret multos innumerabiles et
stare faciet alios pro eis 25 novit enim opera eorum et idcirco inducet noctem et conterentur 26 quasi
impios percussit eos in loco videntium 27 qui quasi de industria recesserunt ab eo et omnes vias
eius intellegere noluerunt 28 ut pervenire facerent ad eum clamorem egeni et audiret vocem pauperum
29 ipso enim concedente pacem quis est qui condemnet ex quo absconderit vultum quis est qui
contempletur eum et super gentem et super omnes homines 30 qui regnare facit hominem hypocritam
propter peccata populi 31 quia ergo ego locutus sum ad Deum te quoque non prohibeo 32 si erravi

tu doce me si iniquitatem locutus sum ultra non addam [33] numquid a te Deus expetit eam quia
displicuit tibi tu enim coepisti loqui et non ego quod si quid nosti melius loquere [34] viri intellegentes
loquantur mihi et vir sapiens audiat me [35] Iob autem stulte locutus est et verba illius non sonant
disciplinam [36] pater mi probetur Iob usque ad finem ne desinas in hominibus iniquitatis [37] quia
addit super peccata sua blasphemiam inter nos interim constringatur et tunc ad iudicium provocet
sermonibus suis Deum

Chapter 35

[1] igitur Heliu haec rursum locutus est [2] numquid aequa tibi videtur tua cogitatio ut diceres iustior
Deo sum [3] dixisti enim non tibi placet quod rectum est vel quid tibi proderit si ego peccavero
[4] itaque ego respondebo sermonibus tuis et amicis tuis tecum [5] suspice caelum et intuere et
contemplare aethera quod altior te sit [6] si peccaveris quid ei nocebis et si multiplicatae fuerint
iniquitates tuae quid facies contra eum [7] porro si iuste egeris quid donabis ei aut quid de manu tua
accipiet [8] homini qui similis tui est nocebit impietas tua et filium hominis adiuvabit iustitia tua
[9] propter multitudinem calumniatorum clamabunt et heiulabunt propter vim brachii tyrannorum
[10] et non dixit ubi est Deus qui fecit me qui dedit carmina in nocte [11] qui docet nos super iumenta
terrae et super volucres caeli erudit nos [12] ibi clamabunt et non exaudiet propter superbiam malorum
[13] non ergo frustra audiet Deus et Omnipotens singulorum causas intuebitur [14] etiam cum dixeris
non considerat iudicare coram eo et expecta eum [15] nunc enim non infert furorem suum nec
ulciscitur scelus valde [16] ergo Iob frustra aperit os suum et absque scientia verba multiplicat

Chapter 36

[1] addens quoque Heliu haec locutus est [2] sustine me paululum et indicabo tibi adhuc enim habeo
quod pro Deo loquar [3] repetam scientiam meam a principio et operatorem meum probabo iustum

4
vere enim absque mendacio sermones mei et perfecta scientia probabitur tibi 5 Deus potentes non
abicit cum et ipse sit potens 6 sed non salvat impios et iudicium pauperibus tribuit 7 non aufert a
iusto oculos suos et reges in solio conlocat in perpetuum et illi eriguntur 8 et si fuerint in catenis
et vinciantur funibus paupertatis 9 indicabit eis opera eorum et scelera eorum quia violenti fuerint
10
revelabit quoque aurem eorum ut corripiat et loquetur ut revertantur ab iniquitate 11 si audierint
et observaverint conplebunt dies suos in bono et annos suos in gloria 12 si autem non audierint
transibunt per gladium et consumentur in stultitia 13 simulatores et callidi provocant iram Dei
neque clamabunt cum vincti fuerint 14 morietur in tempestate anima eorum et vita eorum inter
effeminatos 15 eripiet pauperem de angustia sua et revelabit in tribulatione aurem eius 16 igitur
salvabit te de ore angusto latissime et non habentis fundamentum subter se requies autem mensae
tuae erit plena pinguedine 17 causa tua quasi impii iudicata est causam iudiciumque recipies 18 non
te ergo superet ira ut aliquem opprimas nec multitudo donorum inclinet te 19 depone magnitudinem
tuam absque tribulatione et omnes robustos fortitudine 20 ne protrahas noctem ut ascendant populi
pro eis 21 cave ne declines ad iniquitatem hanc enim coepisti sequi post miseriam 22 ecce Deus
excelsus in fortitudine sua et nullus ei similis in legislatoribus 23 quis poterit scrutari vias eius aut
quis ei dicere operatus es iniquitatem 24 memento quod ignores opus eius de quo cecinerunt viri
25
omnes homines vident eum unusquisque intuetur procul 26 ecce Deus magnus vincens scientiam
nostram numerus annorum eius inaestimabilis 27 qui aufert stillas pluviae et effundit imbres ad
instar gurgitum 28 qui de nubibus fluunt quae praetexunt cuncta desuper 29 si voluerit extendere
nubes quasi tentorium suum 30 et fulgurare lumine suo desuper cardines quoque maris operiet
31
per haec enim iudicat populos et dat escas multis mortalibus 32 in manibus abscondit lucem et
praecipit ei ut rursus adveniat 33 adnuntiat de ea amico suo quod possessio eius sit et ad eam possit
ascendere

Chapter 37

1
super hoc expavit cor meum et emotum est de loco suo 2 audite auditionem in terrore vocis
eius et sonum de ore illius procedentem 3 subter omnes caelos ipse considerat et lumen illius super
terminos terrae 4 post eum rugiet sonitus tonabit voce magnitudinis suae et non investigabitur cum
audita fuerit vox eius 5 tonabit Deus in voce sua mirabiliter qui facit magna et inscrutabilia 6 qui
praecipit nivi ut descendat in terram et hiemis pluviis et imbri fortitudinis suae 7 qui in manu
omnium hominum signat ut noverint singuli opera sua 8 ingredietur bestia latibulum et in antro suo
morabitur 9 ab interioribus egreditur tempestas et ab Arcturo frigus 10 flante Deo concrescit gelu
et rursum latissimae funduntur aquae 11 frumentum desiderat nubes et nubes spargunt lumen suum
12 quae lustrant per circuitum quocumque eas voluntas gubernantis duxerit ad omne quod praeceperit
illis super faciem orbis terrarum 13 sive in una tribu sive in terra sua sive in quocumque loco
misericordiae suae eas iusserit inveniri 14 ausculta haec Iob sta et considera miracula Dei 15 numquid
scis quando praeceperit Deus pluviis ut ostenderent lucem nubium eius 16 numquid nosti semitas
nubium magnas et perfectas scientias 17 nonne vestimenta tua calida sunt cum perflata fuerit terra
austro 18 tu forsitan cum eo fabricatus es caelos qui solidissimi quasi aere fusi sunt 19 ostende
nobis quid dicamus illi nos quippe involvimur tenebris 20 quis narrabit ei quae loquor etiam si
locutus fuerit homo devorabitur 21 at nunc non vident lucem subito aer cogitur in nubes et ventus
transiens fugabit eas 22 ab aquilone aurum venit et ad Deum formidolosa laudatio 23 digne eum
invenire non possumus magnus fortitudine et iudicio et iustitia et enarrari non potest 24 ideo timebunt
eum viri et non audebunt contemplari omnes qui sibi videntur esse sapientes

Chapter 38

1
respondens autem Dominus Iob de turbine dixit 2 quis est iste involvens sententias sermonibus
inperitis 3 accinge sicut vir lumbos tuos interrogabo te et responde mihi 4 ubi eras quando ponebam
fundamenta terrae indica mihi si habes intellegentiam 5 quis posuit mensuras eius si nosti vel quis

tetendit super eam lineam 6 super quo bases illius solidatae sunt aut quis dimisit lapidem angularem
eius 7 cum me laudarent simul astra matutina et iubilarent omnes filii Dei 8 quis conclusit ostiis
mare quando erumpebat quasi de vulva procedens 9 cum ponerem nubem vestimentum eius et
caligine illud quasi pannis infantiae obvolverem 10 circumdedi illud terminis meis et posui vectem
et ostia 11 et dixi usque huc venies et non procedes amplius et hic confringes tumentes fluctus tuos
12 numquid post ortum tuum praecepisti diluculo et ostendisti aurorae locum suum 13 et tenuisti
concutiens extrema terrae et excussisti impios ex ea 14 restituetur ut lutum signaculum et stabit
sicut vestimentum 15 auferetur ab impiis lux sua et brachium excelsum confringetur 16 numquid
ingressus es profunda maris et in novissimis abyssis deambulasti 17 numquid apertae tibi sunt
portae mortis et ostia tenebrosa vidisti 18 numquid considerasti latitudines terrae indica mihi si
nosti omnia 19 in qua via habitet lux et tenebrarum quis locus sit 20 ut ducas unumquodque ad
terminos suos et intellegas semitas domus eius 21 sciebas tunc quod nasciturus esses et numerum
dierum tuorum noveras 22 numquid ingressus es thesauros nivis aut thesauros grandinis aspexisti
23 quae praeparavi in tempus hostis in diem pugnae et belli 24 per quam viam spargitur lux dividitur
aestus super terram 25 quis dedit vehementissimo imbri cursum et viam sonantis tonitrui 26 ut
plueret super terram absque homine in deserto ubi nullus mortalium commoratur 27 ut impleret
inviam et desolatam et produceret herbas virentes 28 quis est pluviae pater vel quis genuit stillas
roris 29 de cuius utero egressa est glacies et gelu de caelo quis genuit 30 in similitudinem lapidis
aquae durantur et superficies abyssi constringitur 31 numquid coniungere valebis micantes stellas
Pliadis aut gyrum Arcturi poteris dissipare 32 numquid producis luciferum in tempore suo et
vesperum super filios terrae consurgere facis 33 numquid nosti ordinem caeli et pones rationem
eius in terra 34 numquid elevabis in nebula vocem tuam et impetus aquarum operiet te 35 numquid
mittes fulgura et ibunt et revertentia dicent tibi adsumus 36 quis posuit in visceribus hominis
sapientiam vel quis dedit gallo intellegentiam 37 quis enarravit caelorum rationem et concentum
caeli quis dormire faciet 38 quando fundebatur pulvis in terram et glebae conpingebantur 39 numquid

capies leaenae praedam et animam catulorum eius implebis 40 quando cubant in antris et in specubus
insidiantur 41 quis praeparat corvo escam suam quando pulli eius ad Deum clamant vagantes eo
quod non habeant cibos

Chapter 39

1 numquid nosti tempus partus hibicum in petris vel parturientes cervas observasti 2 dinumerasti
menses conceptus earum et scisti tempus partus earum 3 incurvantur ad fetum et pariunt et rugitus
emittunt 4 separantur filii earum pergunt ad pastum egrediuntur et non revertuntur ad eas 5 quis
dimisit onagrum liberum et vincula eius quis solvit 6 cui dedi in solitudine domum et tabernacula
eius in terra salsuginis 7 contemnit multitudinem civitatis clamorem exactoris non audit
8 circumspicit montes pascuae suae et virentia quaeque perquirit 9 numquid volet rinoceros servire
tibi aut morabitur ad praesepe tuum 10 numquid alligabis rinocerota ad arandum loro tuo aut
confringet glebas vallium post te 11 numquid fiduciam habebis in magna fortitudine eius et
derelinques ei labores tuos 12 numquid credes ei quoniam reddat sementem tibi et aream tuam
congreget 13 pinna strutionum similis est pinnis herodii et accipitris 14 quando derelinquit in terra
ova sua tu forsitan in pulvere calefacis ea 15 obliviscitur quod pes conculcet ea aut bestiae agri
conterant 16 duratur ad filios suos quasi non sint sui frustra laboravit nullo timore cogente 17 privavit
enim eam Deus sapientia nec dedit illi intellegentiam 18 cum tempus fuerit in altum alas erigit
deridet equitem et ascensorem eius 19 numquid praebebis equo fortitudinem aut circumdabis collo
eius hinnitum 20 numquid suscitabis eum quasi lucustas gloria narium eius terror 21 terram ungula
fodit exultat audacter in occursum pergit armatis 22 contemnit pavorem nec cedit gladio 23 super
ipsum sonabit faretra vibrabit hasta et clypeus 24 fervens et fremens sorbet terram nec reputat tubae
sonare clangorem 25 ubi audierit bucinam dicet va procul odoratur bellum exhortationem ducum
et ululatum exercitus 26 numquid per sapientiam tuam plumescit accipiter expandens alas suas ad

austrum [27] aut ad praeceptum tuum elevabitur aquila et in arduis ponet nidum suum [28] in petris
manet et in praeruptis silicibus commoratur atque inaccessis rupibus [29] inde contemplatur escam
et de longe oculi eius prospiciunt [30] pulli eius lambent sanguinem et ubicumque cadaver fuerit
statim adest [31] et adiecit Dominus et locutus est ad Iob [32] numquid qui contendit cum Deo tam
facile conquiescit utique qui arguit Deum debet respondere ei [33] respondens autem Iob Domino
dixit [34] qui leviter locutus sum respondere quid possum manum meam ponam super os meum
[35] unum locutus sum quod utinam non dixissem et alterum quibus ultra non addam

Chapter 40

[1] respondens autem Dominus Iob de turbine ait [2] accinge sicut vir lumbos tuos interrogabo te
et indica mihi [3] numquid irritum facies iudicium meum et condemnabis me ut tu iustificeris [4] et
si habes brachium sicut Deus et si voce simili tonas [5] circumda tibi decorem et in sublime erigere
et esto gloriosus et speciosis induere vestibus [6] disperge superbos furore tuo et respiciens omnem
arrogantem humilia [7] respice cunctos superbos et confunde eos et contere impios in loco suo
[8] absconde eos in pulvere simul et facies eorum demerge in foveam [9] et ego confitebor quod salvare
te possit dextera tua [10] ecce Behemoth quem feci tecum faenum quasi bos comedet [11] fortitudo
eius in lumbis eius et virtus illius in umbilicis ventris eius [12] constringit caudam suam quasi cedrum
nervi testiculorum eius perplexi sunt [13] ossa eius velut fistulae aeris cartilago illius quasi lamminae
ferreae [14] ipse principium est viarum Dei qui fecit eum adplicabit gladium eius [15] huic montes
herbas ferunt omnes bestiae agri ludent ibi [16] sub umbra dormit in secreto calami et locis humentibus
[17] protegunt umbrae umbram eius circumdabunt eum salices torrentis [18] ecce absorbebit fluvium
et non mirabitur habet fiduciam quod influat Iordanis in os eius [19] in oculis eius quasi hamo capiet
eum et in sudibus perforabit nares eius [20] an extrahere poteris Leviathan hamo et fune ligabis
linguam eius [21] numquid pones circulum in naribus eius et armilla perforabis maxillam eius

22
numquid multiplicabit ad te preces aut loquetur tibi mollia 23 numquid feriet tecum pactum et
accipies eum servum sempiternum 24 numquid inludes ei quasi avi aut ligabis illum ancillis tuis
25
concident eum amici divident illum negotiatores 26 numquid implebis sagenas pelle eius et
gurgustium piscium capite illius 27 pone super eum manum tuam memento belli nec ultra addas
loqui 28 ecce spes eius frustrabitur eum et videntibus cunctis praecipitabitur

Chapter 41

1 non quasi crudelis suscitabo eum quis enim resistere potest vultui meo 2 quis ante dedit mihi
ut reddam ei omnia quae sub caelo sunt mea sunt 3 non parcam ei et verbis potentibus et ad
deprecandum conpositis 4 quis revelavit faciem indumenti eius et in medium oris eius quis intrabit
5
portas vultus eius quis aperiet per gyrum dentium eius formido 6 corpus illius quasi scuta fusilia
et conpactum squamis se prementibus 7 una uni coniungitur et ne spiraculum quidem incedit per
eas 8 una alteri adherebunt et tenentes se nequaquam separabuntur 9 sternutatio eius splendor ignis
et oculi eius ut palpebrae diluculi 10 de ore eius lampades procedunt sicut taedae ignis accensae
11
de naribus eius procedit fumus sicut ollae succensae atque ferventis 12 halitus eius prunas ardere
facit et flamma de ore eius egreditur 13 in collo eius morabitur fortitudo et faciem eius praecedet
egestas 14 membra carnium eius coherentia sibi mittet contra eum fulmina et ad locum alium non
ferentur 15 cor eius indurabitur quasi lapis et stringetur quasi malleatoris incus 16 cum sublatus
fuerit timebunt angeli et territi purgabuntur 17 cum adprehenderit eum gladius subsistere non poterit
neque hasta neque torax 18 reputabit enim quasi paleas ferrum et quasi lignum putridum aes 19 non
fugabit eum vir sagittarius in stipulam versi sunt ei lapides fundae 20 quasi stipulam aestimabit
malleum et deridebit vibrantem hastam 21 sub ipso erunt radii solis sternet sibi aurum quasi lutum
22
fervescere faciet quasi ollam profundum mare ponet quasi cum unguenta bulliunt 23 post eum
lucebit semita aestimabit abyssum quasi senescentem 24 non est super terram potestas quae

25
conparetur ei qui factus est ut nullum timeret omne sublime videt ipse est rex super universos
filios superbiae

Chapter 42

1 2 3
respondens autem Iob Domino dixit scio quia omnia potes et nulla te latet cogitatio quis
est iste qui celat consilium absque scientia ideo insipienter locutus sum et quae ultra modum
4 5
excederent scientiam meam audi et ego loquar interrogabo et ostende mihi auditu auris audivi
6
te nunc autem oculus meus videt te idcirco ipse me reprehendo et ago paenitentiam in favilla et
7
cinere postquam autem locutus est Dominus verba haec ad Iob dixit ad Eliphaz Themaniten iratus
est furor meus in te et in duos amicos tuos quoniam non estis locuti coram me rectum sicut servus
8
meus Iob sumite igitur vobis septem tauros et septem arietes et ite ad servum meum Iob et offerte
holocaustum pro vobis Iob autem servus meus orabit pro vobis faciem eius suscipiam ut non vobis
9
inputetur stultitia neque enim locuti estis ad me recta sicut servus meus Iob abierunt ergo Eliphaz
Themanites et Baldad Suites et Sophar Naamathites et fecerunt sicut locutus fuerat ad eos Dominus
10
et suscepit Dominus faciem Iob Dominus quoque conversus est ad paenitentiam Iob cum oraret
11
ille pro amicis suis et addidit Dominus omnia quaecumque fuerant Iob duplicia venerunt autem
ad eum omnes fratres sui et universae sorores suae et cuncti qui noverant eum prius et comederunt
cum eo panem in domo eius et moverunt super eum caput et consolati sunt eum super omni malo
quod intulerat Dominus super eum et dederunt ei unusquisque ovem unam et inaurem auream unam
12
Dominus autem benedixit novissimis Iob magis quam principio eius et facta sunt ei quattuordecim
13
milia ovium et sex milia camelorum et mille iuga boum et mille asinae et fuerunt ei septem filii
14
et filiae tres et vocavit nomen unius Diem et nomen secundae Cassia et nomen tertiae Cornu
15
stibii non sunt autem inventae mulieres speciosae sicut filiae Iob in universa terra deditque eis
pater suus hereditatem inter fratres earum

Psalms

Chapter 1

1 beatus vir qui non abiit in consilio impiorum et in via peccatorum non stetit et in cathedra
pestilentiae non sedit 2 sed in lege Domini voluntas eius et in lege eius meditabitur die ac nocte
3 et erit tamquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum quod fructum suum dabit in
tempore suo et folium eius non defluet et omnia quaecumque faciet prosperabuntur 4 non sic impii
%non sic; sed tamquam pulvis quem proicit ventus %a facie terrae; 5 ideo non resurgent impii in
iudicio neque peccatores in consilio iustorum 6 quoniam novit Dominus viam iustorum et iter
impiorum peribit

Chapter 2

1 psalmus David quare fremuerunt gentes et populi meditati sunt inania 2 adstiterunt reges terrae
et principes convenerunt in unum adversus Dominum et adversus christum eius diapsalma
3 disrumpamus vincula eorum et proiciamus a nobis iugum ipsorum 4 qui habitat in caelis inridebit
eos et Dominus subsannabit eos 5 tunc loquetur ad eos in ira sua et in furore suo conturbabit eos
6 ego autem constitutus sum rex ab eo super Sion montem sanctum eius praedicans praeceptum
eius 7 Dominus dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui te 8 postula a me et dabo tibi gentes
hereditatem tuam et possessionem tuam terminos terrae 9 reges eos in virga ferrea tamquam vas
figuli confringes eos 10 et nunc reges intellegite erudimini qui iudicatis terram 11 servite Domino
in timore et exultate ei in tremore 12 adprehendite disciplinam nequando irascatur Dominus et
pereatis de via iusta 13 cum exarserit in brevi ira eius beati omnes qui confidunt in eo

Chapter 3

1 psalmus David cum fugeret a facie Abessalon filii sui 2 Domine quid multiplicati sunt qui
tribulant me multi insurgunt adversum me 3 multi dicunt animae meae non est salus ipsi in Deo
%eius; diapsalma 4 tu autem Domine susceptor meus es gloria mea et exaltans caput meum 5 voce

mea ad Dominum clamavi et exaudivit me de monte sancto suo diapsalma [6] ego dormivi et soporatus
sum exsurrexi quia Dominus suscipiet me [7] non timebo milia populi circumdantis me exsurge
Domine salvum me fac Deus meus [8] quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa
dentes peccatorum contrivisti [9] Domini est salus et super populum tuum benedictio tua

Chapter 4

[1] in finem in carminibus psalmus David [2] cum invocarem exaudivit me Deus iustitiae meae in
tribulatione dilatasti mihi miserere mei et exaudi orationem meam [3] filii hominum usquequo gravi
corde ut quid diligitis vanitatem et quaeritis mendacium diapsalma [4] et scitote quoniam mirificavit
Dominus sanctum suum Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum [5] irascimini et nolite peccare
quae dicitis in cordibus vestris in cubilibus vestris conpungimini diapsalma [6] sacrificate sacrificium
iustitiae et sperate in Domino multi dicunt quis ostendet nobis bona [7] signatum est super nos lumen
vultus tui Domine dedisti laetitiam in corde meo [8] a fructu frumenti et vini et olei sui multiplicati
sunt [9] in pace in id ipsum dormiam et requiescam [10] quoniam tu Domine singulariter in spe
constituisti me

Chapter 5

[1] in finem pro ea quae hereditatem consequitur psalmus David [2] verba mea auribus percipe
Domine intellege clamorem meum [3] intende voci orationis meae rex meus et Deus meus [4] quoniam
ad te orabo Domine mane exaudies vocem meam [5] mane adstabo tibi et videbo quoniam non deus
volens iniquitatem tu es [6] neque habitabit iuxta te malignus neque permanebunt iniusti ante oculos
tuos [7] odisti omnes qui operantur iniquitatem perdes %omnes; qui loquuntur mendacium virum
sanguinum et dolosum abominabitur Dominus [8] ego autem in multitudine misericordiae tuae
introibo in domum tuam adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo [9] Domine deduc me in

iustitia tua propter inimicos meos dirige in conspectu meo viam tuam 10 quoniam non est in ore
eorum veritas cor eorum vanum est 11 sepulchrum patens est guttur eorum linguis suis dolose
agebant iudica illos Deus decidant a cogitationibus suis secundum multitudinem impietatum eorum
expelle eos quoniam inritaverunt te Domine 12 et laetentur omnes qui sperant in te in aeternum
exultabunt et habitabis in eis et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum 13 quoniam tu
benedices iusto Domine ut scuto bonae voluntatis coronasti nos

Chapter 6

1 in finem in carminibus pro octava psalmus David 2 Domine ne in furore tuo arguas me neque
in ira tua corripias me 3 miserere mei Domine quoniam infirmus sum sana me Domine quoniam
conturbata sunt ossa mea 4 et anima mea turbata est valde et tu Domine usquequo 5 convertere
Domine eripe animam meam salvum me fac propter misericordiam tuam 6 quoniam non est in
morte qui memor sit tui in inferno autem quis confitebitur tibi 7 laboravi in gemitu meo lavabo per
singulas noctes lectum meum in lacrimis meis stratum meum rigabo 8 turbatus est a furore oculus
meus inveteravi inter omnes inimicos meos 9 discedite a me omnes qui operamini iniquitatem
quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei 10 exaudivit Dominus deprecationem meam Dominus
orationem meam suscepit 11 erubescant et conturbentur vehementer omnes inimici mei convertantur
et erubescant valde velociter

Chapter 7

1 psalmus David quem cantavit Domino pro verbis Chusi filii Iemini 2 Domine Deus meus in
te speravi salvum me fac ex omnibus persequentibus me et libera me 3 nequando rapiat ut leo
animam meam dum non est qui redimat neque qui salvum faciat 4 Domine Deus meus si feci istud
si est iniquitas in manibus meis 5 si reddidi retribuentibus mihi mala decidam merito ab inimicis

meis inanis 6 persequatur inimicus animam meam et conprehendat et conculcet in terra vitam meam
et gloriam meam in pulverem deducat diapsalma 7 exsurge Domine in ira tua exaltare in finibus
inimicorum meorum et exsurge Domine Deus meus in praecepto quod mandasti 8 et synagoga
populorum circumdabit te et propter hanc in altum regredere 9 Dominus iudicat populos iudica me
Domine secundum iustitiam meam et secundum innocentiam meam super me 10 consummetur
nequitia peccatorum et diriges iustum et scrutans corda et renes Deus 11 iustum adiutorium meum
a Deo qui salvos facit rectos corde 12 Deus iudex iustus et fortis et patiens numquid irascitur per
singulos dies 13 nisi conversi fueritis gladium suum vibrabit arcum suum tetendit et paravit illum
14 et in eo paravit vasa mortis sagittas suas ardentibus effecit 15 ecce parturiit iniustitiam *et;
concepit dolorem et peperit iniquitatem 16 lacum aperuit et effodit eum et incidet in foveam quam
fecit 17 convertetur dolor eius in caput eius et in verticem ipsius iniquitas eius descendet
18 confitebor Domino secundum iustitiam eius et psallam nomini Domini altissimi

Chapter 8

1 in finem pro torcularibus psalmus David 2 Domine Dominus noster quam admirabile est nomen
tuum in universa terra quoniam elevata est magnificentia tua super caelos 3 ex ore infantium et
lactantium perfecisti laudem propter inimicos tuos ut destruas inimicum et ultorem 4 quoniam
videbo caelos * tuos; opera digitorum tuorum lunam et stellas quae tu fundasti 5 quid est homo
quod memor es eius aut filius hominis quoniam visitas eum 6 minuisti eum paulo minus ab angelis
gloria et honore coronasti eum 7 et constituisti eum super opera manuum tuarum 8 omnia subiecisti
sub pedibus eius oves et boves universas insuper et pecora campi 9 volucres caeli et pisces maris
qui perambulant semitas maris 10 Domine Dominus noster quam admirabile est nomen tuum in
universa terra

Chapter 9

1 in finem pro occultis filii psalmus David 2 confitebor tibi Domine in toto corde meo narrabo
omnia mirabilia tua 3 laetabor et exultabo in te psallam nomini tuo Altissime 4 in convertendo
inimicum meum retrorsum infirmabuntur et peribunt a facie tua 5 quoniam fecisti iudicium meum
et causam meam sedisti super thronum qui iudicas iustitiam 6 increpasti gentes %et; periit impius
nomen eorum delisti in aeternum et in saeculum %saeculi; 7 inimici defecerunt frameae in finem
et civitates destruxisti periit memoria eorum cum sonitu 8 et Dominus in aeternum permanet paravit
in iudicio thronum suum 9 et ipse iudicabit orbem terrae in aequitate iudicabit populos in iustitia
10 et factus est Dominus refugium pauperi adiutor in oportunitatibus in tribulatione 11 et sperent
in te qui noverunt nomen tuum quoniam non dereliquisti quaerentes te Domine 12 psallite Domino
qui habitat in Sion adnuntiate inter gentes studia eius 13 quoniam requirens sanguinem eorum
recordatus est non est oblitus clamorem pauperum 14 miserere mei Domine vide humilitatem meam
de inimicis meis 15 qui exaltas me de portis mortis ut adnuntiem omnes laudationes tuas in portis
filiae Sion 16 exultabo in salutari tuo infixae sunt gentes in interitu quem fecerunt in laqueo isto
quem absconderunt conprehensus est pes eorum 17 cognoscitur Dominus iudicia faciens in operibus
manuum suarum conprehensus est peccator canticum diapsalmatis 18 convertantur peccatores in
infernum omnes gentes quae obliviscuntur Deum 19 quoniam non in finem oblivio erit pauperis
patientia pauperum non peribit in finem 20 exsurge Domine non confortetur homo iudicentur gentes
in conspectu tuo 21 constitue Domine legislatorem super eos sciant gentes quoniam homines sunt
diapsalma 22 ut quid Domine recessisti longe dispicis in oportunitatibus in tribulatione 23 dum
superbit impius incenditur pauper conprehenduntur in consiliis quibus cogitant 24 quoniam laudatur
peccator in desideriis animae suae et iniquus benedicitur 25 exacerbavit Dominum peccator secundum
multitudinem irae suae non quaeret 26 non est Deus in conspectu eius inquinatae sunt viae illius
in omni tempore auferuntur iudicia tua a facie eius omnium inimicorum suorum dominabitur
27 dixit enim in corde suo non movebor a generatione in generationem sine malo 28 cuius

maledictione os plenum est et amaritudine et dolo sub lingua eius labor et dolor 29 sedet in insidiis
cum divitibus in occultis ut interficiat innocentem 30 oculi eius in pauperem respiciunt insidiatur
in abscondito quasi leo in spelunca sua insidiatur ut rapiat pauperem rapere pauperem dum adtrahit
eum 31 in laqueo suo humiliabit eum inclinabit se et cadet cum dominatus fuerit pauperum 32 dixit
enim in corde suo oblitus est Deus avertit faciem suam ne videat in finem 33 exsurge Domine Deus
exaltetur manus tua ne obliviscaris pauperum 34 propter quid inritavit impius Deum dixit enim in
corde suo non requiret 35 vides quoniam tu laborem et dolorem consideras ut tradas eos in manus
tuas tibi derelictus est pauper orfano tu eras adiutor 36 contere brachium peccatoris et maligni
quaeretur peccatum illius et non invenietur 37 Dominus regnabit in aeternum et in saeculum
%saeculi; peribitis gentes de terra illius 38 desiderium pauperum exaudivit Dominus praeparationem
cordis eorum audivit auris tua 39 iudicare pupillo et humili ut non adponat ultra magnificare se
homo super terram

Chapter 10

1 in finem psalmus David 2 in Domino confido quomodo dicitis animae meae transmigra in
montes sicut passer 3 quoniam ecce peccatores intenderunt arcum paraverunt sagittas suas in faretra
ut sagittent in obscuro rectos corde 4 quoniam quae perfecisti destruxerunt iustus %autem; quid
fecit 5 Dominus in templo sancto suo Dominus in caelo sedis eius oculi eius %in pauperem;
respiciunt palpebrae eius interrogant filios hominum 6 Dominus interrogat iustum et impium qui
autem diligit iniquitatem odit animam suam 7 pluet super peccatores laqueos ignis et sulphur et
spiritus procellarum pars calicis eorum 8 quoniam iustus Dominus %et; iustitias dilexit aequitatem
vidit vultus eius

Chapter 11

1 in finem pro octava psalmus David 2 salvum me fac Domine quoniam defecit sanctus quoniam
deminutae sunt veritates a filiis hominum 3 vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum labia
dolosa in corde et corde locuti sunt 4 disperdat Dominus universa labia dolosa linguam magniloquam
5 qui dixerunt linguam nostram magnificabimus labia nostra a nobis sunt quis noster dominus est
6 propter miseriam inopum et gemitum pauperum nunc exsurgam dicit Dominus ponam in salutari
fiducialiter agam in eo 7 eloquia Domini eloquia casta argentum igne examinatum probatum terrae
purgatum septuplum 8 tu Domine servabis nos et custodies nos a generatione hac et in aeternum
9 in circuitu impii ambulant secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum

Chapter 12

1 in finem psalmus David usquequo Domine oblivisceris me in finem usquequo avertis faciem
tuam a me 2 quamdiu ponam consilia in anima mea dolorem in corde meo per diem 3 usquequo
exaltabitur inimicus meus super me 4 respice exaudi me Domine Deus meus inlumina oculos meos
ne umquam obdormiam in mortem 5 nequando dicat inimicus meus praevalui adversus eum qui
tribulant me exultabunt si motus fuero 6 ego autem in misericordia tua speravi exultabit cor meum
in salutari tuo cantabo Domino qui bona tribuit mihi et psallam nomini Domini altissimi

Chapter 13

1 in finem psalmus David dixit insipiens in corde suo non est Deus corrupti sunt et abominabiles
facti sunt in studiis %suis; non est qui faciat bonum %non est usque ad unum; 2 Dominus de caelo
prospexit super filios hominum ut videat si est intellegens %aut; requirens Deum 3 omnes
declinaverunt simul inutiles facti sunt non est qui faciat bonum non est usque ad unum = sepulchrum
patens est guttur eorum = linguis suis dolose agebant = venenum aspidum sub labiis eorum =
quorum os maledictione et amaritudine plenum est = veloces pedes eorum ad effundendum
sanguinem = contritio et infelicitas in viis eorum = et viam pacis non cognoverunt % non est timor

Dei ante oculos eorum; 4 nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem qui devorant plebem
meam sicut escam panis 5 Dominum non invocaverunt illic trepidaverunt timore %ubi non erat
timor; 6 quoniam Deus in generatione iusta consilium inopis confudistis quoniam Dominus spes
eius est 7 quis dabit ex Sion salutare Israhel cum averterit Dominus captivitatem plebis suae exultabit
Iacob et laetabitur Israhel

Chapter 14

1 psalmus David Domine quis habitabit in tabernaculo tuo aut quis requiescet in monte sancto
tuo 2 qui ingreditur sine macula et operatur iustitiam 3 qui loquitur veritatem in corde suo qui non
egit dolum in lingua sua nec fecit proximo suo malum et obprobrium non accepit adversus proximos
suos 4 ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus timentes autem Dominum glorificat qui
iurat proximo suo et non decipit 5 qui pecuniam suam non dedit ad usuram et munera super
innocentes non accepit qui facit haec non movebitur in aeternum

Chapter 15

1 tituli inscriptio ipsi David conserva me Domine quoniam in te speravi 2 dixi Domino Dominus
meus es tu quoniam bonorum meorum non eges 3 sanctis qui sunt in terra eius mirificavit *mihi;
omnes voluntates meas in eis 4 multiplicatae sunt infirmitates eorum postea adceleraverunt non
congregabo conventicula eorum de sanguinibus nec memor ero nominum eorum per labia mea
5 Dominus pars hereditatis meae et calicis mei tu es qui restitues hereditatem meam mihi 6 funes
ceciderunt mihi in praeclaris etenim hereditas mea praeclara est mihi 7 benedicam Domino qui
tribuit mihi intellectum insuper et usque ad noctem increpaverunt me renes mei 8 providebam
Dominum in conspectu meo semper quoniam a dextris est mihi ne commovear 9 propter hoc
laetatum est cor meum et exultavit lingua mea insuper et caro mea requiescet in spe 10 quoniam
non derelinques animam meam in inferno non dabis sanctum tuum videre corruptionem notas mihi
fecisti vias vitae adimplebis me laetitia cum vultu tuo delectatio in dextera tua usque in finem

Chapter 16

[1] oratio David exaudi Domine iustitiam meam intende deprecationem meam auribus percipe
orationem meam non in labiis dolosis [2] de vultu tuo iudicium meum prodeat oculi tui videant
aequitates [3] probasti cor meum visitasti nocte igne me examinasti et non est inventa in me iniquitas
[4] ut non loquatur os meum opera hominum propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras
[5] perfice gressus meos in semitis tuis ut non moveantur vestigia mea [6] ego clamavi quoniam exaudisti
me Deus inclina aurem tuam mihi et exaudi verba mea [7] mirifica misericordias tuas qui salvos facis
sperantes in te [8] a resistentibus dexterae tuae custodi me ut pupillam oculi sub umbra alarum tuarum
proteges me [9] a facie impiorum qui me adflixerunt inimici mei animam meam circumdederunt
*super me; [10] adipem suum concluserunt os eorum locutum est superbia [11] proicientes me nunc
circumdederunt me oculos suos statuerunt declinare in terram [12] susceperunt me sicut leo paratus
ad praedam et sicut catulus leonis habitans in abditis [13] exsurge Domine praeveni eum et subplanta
eum eripe animam meam ab impio frameam tuam [14] ab inimicis manus tuae Domine a paucis de
terra divide eos in vita eorum de absconditis tuis adimpletus est venter eorum saturati sunt filiis et
dimiserunt reliquias suas parvulis suis [15] ego autem in iustitia apparebo conspectui tuo satiabor
cum apparuerit gloria tua

Chapter 17

[1] in finem puero Domini David quae locutus est Domino verba cantici huius in die qua eripuit
eum Dominus de manu omnium inimicorum eius et de manu Saul et dixit [2] diligam te Domine
fortitudo mea [3] Dominus firmamentum meum et refugium meum et liberator meus Deus meus
adiutor meus et sperabo in eum protector meus et cornu salutis meae et susceptor meus [4] laudans
invocabo Dominum et ab inimicis meis salvus ero [5] circumdederunt me dolores mortis et torrentes
iniquitatis conturbaverunt me [6] dolores inferni circumdederunt me praeoccupaverunt me laquei

mortis 7 cum tribularer invocavi Dominum et ad Deum meum clamavi exaudivit de templo %sancto;
suo vocem meam et clamor meus in conspectu eius introibit in aures eius 8 et commota est et
contremuit terra et fundamenta montium conturbata sunt et commota sunt quoniam iratus est eis
9 ascendit fumus in ira eius et ignis a facie eius exarsit carbones succensi sunt ab eo 10 inclinavit
caelos et descendit et caligo sub pedibus eius 11 et ascendit super cherubin et volavit volavit super
pinnas ventorum 12 et posuit tenebras latibulum suum in circuitu eius tabernaculum eius tenebrosa
aqua in nubibus aeris 13 prae fulgore in conspectu eius nubes * eius; transierunt grando et carbones
ignis 14 et intonuit de caelo Dominus et Altissimus dedit vocem suam *grando et carbones ignis;
15 et misit sagittas et dissipavit eos et fulgora multiplicavit et conturbavit eos 16 et apparuerunt
fontes aquarum et revelata sunt fundamenta orbis terrarum ab increpatione tua Domine ab inspiratione
spiritus irae tuae 17 misit de summo et accepit me adsumpsit me de aquis multis 18 eripiet me de
inimicis meis fortissimis et ab his qui oderunt me quoniam confirmati sunt super me 19 praevenerunt
me in die adflictionis meae et factus est Dominus protector meus 20 et eduxit me in latitudinem
salvum me faciet quoniam voluit me 21 %et; retribuet mihi Dominus secundum iustitiam meam
%et; secundum puritatem manuum mearum retribuet mihi 22 quia custodivi vias Domini nec impie
gessi a Deo meo 23 quoniam omnia iudicia eius in conspectu meo sunt et iustitias eius non reppuli
a me 24 et ero inmaculatus cum eo et observabo ab iniquitate mea 25 et retribuet mihi Dominus
secundum iustitiam meam et secundum puritatem manuum mearum in conspectu oculorum eius
26 cum sancto sanctus eris et cum viro innocente innocens eris 27 et cum electo electus eris et cum
perverso perverteris 28 quoniam tu populum humilem salvum facies et oculos superborum humiliabis
29 quoniam tu inluminas lucernam meam Domine Deus meus inluminas tenebras meas 30 quoniam
in te eripiar a temptatione et in Deo meo transgrediar murum 31 Deus meus inpolluta via eius
eloquia Domini igne examinata protector est omnium sperantium in eum 32 quoniam quis deus
praeter Dominum et quis deus praeter Deum nostrum 33 Deus qui praecingit me virtute et posuit
inmaculatam viam meam 34 qui perfecit pedes meos tamquam cervorum et super excelsa statuens
me 35 qui doces manus meas in proelium et posuisti arcum aereum brachia mea 36 et dedisti mihi
protectionem salutis tuae et dextera tua suscepit me et disciplina tua correxit me in finem et disciplina

tua ipsa me docebit 37 dilatasti gressus meos subtus me et non sunt infirmata vestigia mea
38 persequar inimicos meos et conprehendam illos et non convertar donec deficiant 39 confringam
illos nec poterunt stare cadent subtus pedes meos 40 et praecinxisti me virtute ad bellum subplantasti
insurgentes in me subtus me 41 et inimicos meos dedisti mihi dorsum et odientes me disperdisti
42 clamaverunt nec erat qui salvos faceret ad Dominum nec exaudivit eos 43 et comminuam illos
ut pulverem ante faciem venti ut lutum platearum delebo eos 44 eripe me de contradictionibus
populi constitues me in caput gentium 45 populus quem non cognovi servivit mihi in auditu auris
oboedivit mihi 46 filii alieni mentiti sunt mihi filii alieni inveterati sunt et claudicaverunt a semitis
suis 47 vivit Dominus et benedictus Deus meus et exaltetur Deus salutis meae 48 Deus qui dat
vindictas mihi et subdidit populos sub me liberator meus de gentibus iracundis 49 et ab insurgentibus
in me exaltabis me a viro iniquo eripies me 50 propterea confitebor tibi in nationibus Domine et
psalmum dicam nomini tuo 51 magnificans salutes regis eius et faciens misericordiam christo suo
David et semini eius usque in saeculum

Chapter 18

1 in finem psalmus David 2 caeli enarrant gloriam Dei et opera manuum eius adnuntiat
firmamentum 3 dies diei eructat verbum et nox nocti indicat scientiam 4 non sunt loquellae neque
sermones quorum non audiantur voces eorum 5 in omnem terram exivit sonus eorum et in fines
orbis terrae verba eorum 6 in sole posuit tabernaculum suum et ipse tamquam sponsus procedens
de thalamo suo exultavit ut gigans ad currendam viam %suam; 7 a summo caeli egressio eius et
occursus eius usque ad summum eius nec est qui se abscondat a calore eius 8 lex Domini inmaculata
convertens animas testimonium Domini fidele sapientiam praestans parvulis 9 iustitiae Domini
rectae laetificantes corda praeceptum Domini lucidum inluminans oculos 10 timor Domini sanctus
permanens in saeculum saeculi iudicia Domini vera iustificata in semet ipsa 11 desiderabilia super

aurum et lapidem pretiosum multum et dulciora super mel et favum 12 etenim servus tuus custodit
ea in custodiendis illis retributio multa 13 delicta quis intellegit ab occultis meis munda me 14 et
ab alienis parce servo tuo si mei non fuerint dominati tunc inmaculatus ero et emundabor a delicto
maximo 15 et erunt ut conplaceant eloquia oris mei et meditatio cordis mei in conspectu tuo semper
Domine adiutor meus et redemptor meus

Chapter 19

1 in finem psalmus David 2 exaudiat te Dominus in die tribulationis protegat te nomen Dei Iacob
3 mittat tibi auxilium de sancto et de Sion tueatur te 4 memor sit omnis sacrificii tui et holocaustum
tuum pingue fiat diapsalma 5 tribuat tibi secundum cor tuum et omne consilium tuum confirmet
6 laetabimur in salutari tuo et in nomine Dei nostri magnificabimur 7 impleat Dominus omnes
petitiones tuas nunc cognovi quoniam salvum fecit Dominus christum suum exaudiet illum de caelo
sancto suo in potentatibus salus dexterae eius 8 hii in curribus et hii in equis nos autem in nomine
Domini Dei nostri invocabimus 9 ipsi obligati sunt et ceciderunt nos vero surreximus et erecti
sumus 10 Domine salvum fac regem et exaudi nos in die qua invocaverimus te

Chapter 20

1 in finem psalmus David 2 Domine in virtute tua laetabitur rex et super salutare tuum exultabit
vehementer 3 desiderium animae eius tribuisti ei et voluntate labiorum eius non fraudasti eum
diapsalma 4 quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis posuisti in capite eius coronam
de lapide pretioso 5 vitam petiit a te et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum et in saeculum
saeculi 6 magna gloria eius in salutari tuo gloriam et magnum decorem inpones super eum 7 quoniam
dabis eum benedictionem in saeculum saeculi laetificabis eum in gaudio cum vultu tuo 8 quoniam
rex sperat in Domino et in misericordia Altissimi non commovebitur 9 inveniatur manus tua omnibus

inimicis tuis dextera tua inveniat %omnes; qui te oderunt 10 pones eos ut clibanum ignis in tempore
vultus tui Dominus in ira sua conturbabit eos et devorabit eos ignis 11 fructum eorum de terra
perdes et semen eorum a filiis hominum 12 quoniam declinaverunt in te mala cogitaverunt consilia
quae non potuerunt %stabilire; 13 quoniam pones eos dorsum in reliquis tuis praeparabis vultum
eorum 14 exaltare Domine in virtute tua cantabimus et psallemus virtutes tuas

Chapter 21

1 in finem pro adsumptione matutina psalmus David 2 Deus Deus meus %respice me; quare me
dereliquisti longe a salute mea verba delictorum meorum 3 Deus meus clamabo per diem et non
exaudies et nocte et non ad insipientiam mihi 4 tu autem in sancto habitas Laus Israhel 5 in te
speraverunt patres nostri speraverunt et liberasti eos 6 ad te clamaverunt et salvi facti sunt in te
speraverunt et non sunt confusi 7 ego autem sum vermis et non homo obprobrium hominum et
abiectio plebis 8 omnes videntes me deriserunt me locuti sunt labiis moverunt caput 9 speravit in
Domino eripiat eum salvum faciat eum quoniam vult eum 10 quoniam tu es qui extraxisti me de
ventre spes mea ab uberibus matris meae 11 in te proiectus sum ex utero de ventre matris meae
Deus meus es tu 12 ne discesseris a me quoniam tribulatio proxima est quoniam non est qui adiuvet
13 circumdederunt me vituli multi tauri pingues obsederunt me 14 aperuerunt super me os suum
sicut leo rapiens et rugiens 15 sicut aqua effusus sum et dispersa sunt universa ossa mea factum
est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei 16 aruit tamquam testa virtus mea et
lingua mea adhesit faucibus meis et in limum mortis deduxisti me 17 quoniam circumdederunt me
canes multi concilium malignantium obsedit me foderunt manus meas et pedes meos
18 dinumeraverunt omnia ossa mea ipsi vero consideraverunt et inspexerunt me 19 diviserunt sibi
vestimenta mea et super vestem meam miserunt sortem 20 tu autem Domine ne elongaveris auxilium
tuum ad defensionem meam conspice 21 erue a framea animam meam et de manu canis unicam

meam 22 salva me ex ore leonis et a cornibus unicornium humilitatem meam 23 narrabo nomen
tuum fratribus meis in media ecclesia laudabo te 24 qui timetis Dominum laudate eum universum
semen Iacob magnificate eum 25 timeat eum omne semen Israhel quoniam non sprevit neque
dispexit deprecationem pauperis nec avertit faciem suam a me et cum clamarem ad eum exaudivit
%me; 26 apud te laus mea in ecclesia magna vota mea reddam in conspectu timentium eum 27 edent
pauperes et saturabuntur et laudabunt Dominum qui requirunt eum vivent corda eorum in saeculum
saeculi 28 reminiscentur et convertentur ad Dominum universi fines terrae et adorabunt in conspectu
eius universae familiae gentium 29 quoniam Dei est regnum et %ipse; dominabitur gentium
30 manducaverunt et adoraverunt omnes pingues terrae in conspectu eius cadent omnes qui
descendunt in terram 31 et anima mea illi vivet et semen meum serviet ipsi 32 adnuntiabitur Domino
generatio ventura et adnuntiabunt iustitiam eius populo qui nascetur quem fecit %Dominus;

Chapter 22

1 psalmus David Dominus reget me et nihil mihi deerit 2 in loco pascuae %ibi; me conlocavit
super aquam refectionis educavit me 3 animam meam convertit deduxit me super semitas iustitiae
propter nomen suum 4 nam et si ambulavero in medio umbrae mortis non timebo mala quoniam
tu mecum es virga tua et baculus tuus ipsa me consolata sunt 5 parasti in conspectu meo mensam
adversus eos qui tribulant me inpinguasti in oleo caput meum et calix meus inebrians quam praeclarus
est 6 et misericordia tua subsequitur me omnibus diebus vitae meae et ut inhabitem in domo Domini
in longitudinem dierum

Chapter 23

1 psalmus David prima sabbati Domini est terra et plenitudo eius orbis terrarum et %universi;
qui habitant in eo 2 *quia; ipse super maria fundavit eum et super flumina praeparavit eum 3 quis
ascendit in montem Domini aut quis stabit in loco sancto eius 4 innocens manibus et mundo corde

qui non accepit in vano animam suam nec iuravit in dolo proximo suo 5 hic accipiet benedictionem
a Domino et misericordiam a Deo salvatore suo 6 haec est generatio quaerentium eum quaerentium
faciem Dei Iacob diapsalma 7 adtollite portas principes vestras et elevamini portae aeternales et
introibit rex gloriae 8 quis est iste rex gloriae Dominus fortis et potens Dominus potens in proelio
9 adtollite portas principes vestras et elevamini portae aeternales et introibit rex gloriae 10 quis est
iste rex gloriae Dominus virtutum ipse est rex gloriae diapsalma

Chapter 24

1 psalmus David ad te Domine levavi animam meam 2 Deus meus in te confido non erubescam
3 neque inrideant me inimici mei etenim universi qui sustinent te non confundentur 4 confundantur
%omnes; iniqua agentes supervacue vias tuas Domine demonstra mihi %et; semitas tuas doce me
5 dirige me in veritatem tuam et doce me quoniam tu es Deus salvator meus et te sustinui tota die
6 reminiscere miserationum tuarum Domine et misericordiarum tuarum quia a saeculo sunt 7 delicta
iuventutis meae et ignorantias meas ne memineris secundum misericordiam tuam memento mei *
tu; propter bonitatem tuam Domine 8 dulcis et rectus Dominus propter hoc legem dabit
delinquentibus in via 9 diriget mansuetos in iudicio docebit mites vias suas 10 universae viae Domini
misericordia et veritas requirentibus testamentum eius et testimonia eius 11 propter nomen tuum
Domine et propitiaberis peccato meo multum est enim 12 quis est homo qui timet Dominum legem
statuet ei in via quam elegit 13 anima eius in bonis demorabitur et semen ipsius hereditabit terram
14 firmamentum est Dominus timentibus eum et testamentum ipsius ut manifestetur illis 15 oculi
mei semper ad Dominum quoniam ipse evellet de laqueo pedes meos 16 respice in me et miserere
mei quia unicus et pauper sum ego 17 tribulationes cordis mei multiplicatae sunt de necessitatibus
meis erue me 18 vide humilitatem meam et laborem meum et dimitte universa delicta mea 19 respice
inimicos meos quoniam multiplicati sunt et odio iniquo oderunt me 20 custodi animam meam et

erue me non erubescam quoniam speravi in te 21 innocentes et recti adheserunt mihi quia sustinui
te 22 libera Deus Israhel ex omnibus tribulationibus suis

Chapter 25

1 psalmus David iudica me Domine quoniam ego in innocentia mea ingressus sum et in Domino
sperans non infirmabor 2 proba me Domine et tempta me ure renes meos et cor meum 3 quoniam
misericordia tua ante oculos meos est et conplacui in veritate tua 4 non sedi cum concilio vanitatis
et cum iniqua gerentibus non introibo 5 odivi ecclesiam malignantium et cum impiis non sedebo
6 lavabo inter innocentes manus meas et circumdabo altare tuum Domine 7 ut audiam vocem laudis
et enarrem universa mirabilia tua 8 Domine dilexi decorem domus tuae et locum habitationis gloriae
tuae 9 ne perdas cum impiis animam meam et cum viris sanguinum vitam meam 10 in quorum
manibus iniquitates sunt dextera eorum repleta est muneribus 11 ego autem in innocentia mea
ingressus sum redime me et miserere mei 12 pes meus stetit in directo in ecclesiis benedicam %te;
Domine

Chapter 26

1 David priusquam liniretur Dominus inluminatio mea et salus mea quem timebo Dominus
protector vitae meae a quo trepidabo 2 dum adpropiant super me nocentes ut edant carnes meas
qui tribulant me et inimici mei ipsi infirmati sunt et ceciderunt 3 si consistant adversus me castra
non timebit cor meum si exsurgat adversus me proelium in hoc ego sperabo 4 unam petii a Domino
hanc requiram ut inhabitem in domo Domini omnes dies vitae meae ut videam voluntatem Domini
et visitem templum eius 5 quoniam abscondit me in tabernaculo in die malorum protexit me in
abscondito tabernaculi sui 6 in petra exaltavit me et nunc exaltavit caput meum super inimicos
meos circuivi et immolavi in tabernaculo eius hostiam vociferationis cantabo et psalmum dicam

Domino [7] exaudi Domine vocem meam qua clamavi miserere mei et exaudi me [8] tibi dixit cor
meum exquisivit facies mea faciem tuam Domine requiram [9] ne avertas faciem tuam a me ne
declines in ira a servo tuo adiutor meus esto ne derelinquas me neque dispicias me Deus salvator
meus [10] quoniam pater meus et mater mea dereliquerunt me Dominus autem adsumpsit me [11] legem
pone mihi Domine in via tua et dirige me in semita recta propter inimicos meos [12] ne tradideris
me in animas tribulantium me quoniam insurrexerunt in me testes iniqui et mentita est iniquitas
sibi [13] credo videre bona Domini in terra viventium [14] expecta Dominum viriliter age et confortetur
cor tuum et sustine Dominum

Chapter 27

[1] huic David ad te Domine clamabo Deus meus ne sileas a me nequando taceas a me et
adsimilabor descendentibus in lacum [2] exaudi vocem deprecationis meae dum oro ad te dum extollo
manus meas ad templum sanctum tuum [3] ne simul tradas me cum peccatoribus et cum operantibus
iniquitatem %ne perdideris me; qui loquuntur pacem cum proximo suo mala autem sunt in cordibus
eorum [4] da illis secundum opera ipsorum et secundum nequitiam adinventionum ipsorum secundum
opera manuum eorum tribue illis redde retributionem eorum ipsis [5] quoniam non intellexerunt
opera Domini et in opera manuum eius destrues illos et non aedificabis eos [6] benedictus Dominus
quoniam exaudivit vocem deprecationis meae [7] Dominus adiutor meus et protector meus in ipso
speravit cor meum et adiutus sum et refloruit caro mea et ex voluntate mea confitebor ei [8] Dominus
fortitudo plebis suae et protector salvationum christi sui est [9] salvam fac plebem tuam et benedic
hereditati tuae et rege eos et extolle eos usque in aeternum

Chapter 28

[1] psalmus David in consummatione tabernaculi adferte Domino filii Dei adferte Domino filios
arietum [2] adferte Domino gloriam et honorem adferte Domino gloriam nomini eius adorate Dominum

in atrio sancto eius 3 vox Domini super aquas Deus maiestatis intonuit Dominus super aquas multas
4 vox Domini in virtute vox Domini in magnificentia 5 vox Domini confringentis cedros et confringet
Dominus cedros Libani 6 et comminuet eas tamquam vitulum Libani et dilectus quemadmodum
filius unicornium 7 vox Domini intercidentis flammam ignis 8 vox Domini concutientis desertum
et commovebit Dominus desertum Cades 9 vox Domini praeparantis cervos et revelabit condensa
et in templo eius omnis dicet gloriam 10 Dominus diluvium inhabitare facit et sedebit Dominus
rex in aeternum 11 Dominus virtutem populo suo dabit Dominus benedicet populo suo in pace

Chapter 29

1 psalmus cantici in dedicatione domus David 2 exaltabo te Domine quoniam suscepisti me nec
delectasti inimicos meos super me 3 Domine Deus meus clamavi ad te et sanasti me 4 Domine
eduxisti ab inferno animam meam salvasti me a descendentibus in lacum 5 psallite Domino sancti
eius et confitemini memoriae sanctitatis eius 6 quoniam ira in indignatione eius et vita in voluntate
eius ad vesperum demorabitur fletus et ad matutinum laetitia 7 ego autem dixi in abundantia mea
non movebor in aeternum 8 Domine in voluntate tua praestitisti decori meo virtutem avertisti faciem
tuam et factus sum conturbatus 9 ad te Domine clamabo et ad Deum meum deprecabor 10 quae
utilitas in sanguine meo dum descendo in corruptionem numquid confitebitur tibi pulvis aut
adnuntiabit veritatem tuam 11 audivit Dominus et misertus est mei Dominus factus est adiutor meus
12 convertisti planctum meum in gaudium mihi conscidisti saccum meum et circumdedisti me
laetitia 13 ut cantet tibi gloria mea et non conpungar Domine Deus meus in aeternum confitebor
tibi

Chapter 30

1 in finem psalmus David 2 in te Domine speravi non confundar in aeternum in iustitia tua libera
me 3 inclina ad me aurem tuam adcelera ut eruas me esto mihi in Deum protectorem et in domum
refugii ut salvum me facias 4 quoniam fortitudo mea et refugium meum es tu et propter nomen
tuum deduces me et enutries me 5 educes me de laqueo hoc quem absconderunt mihi quoniam tu
es protector meus 6 in manus tuas commendabo spiritum meum redemisti me Domine Deus veritatis
7 odisti observantes vanitates supervacue ego autem in Domino speravi 8 exultabo et laetabor in
misericordia tua quoniam respexisti humilitatem meam salvasti de necessitatibus animam meam
9 nec conclusisti me in manibus inimici statuisti in loco spatioso pedes meos 10 miserere mei Domine
quoniam tribulor conturbatus est in ira oculus meus anima mea et venter meus 11 quoniam defecit
in dolore vita mea et anni mei in gemitibus infirmata est in paupertate virtus mea et ossa mea
conturbata sunt 12 super omnes inimicos meos factus sum obprobrium et vicinis meis valde et timor
notis meis qui videbant me foras fugerunt a me 13 oblivioni datus sum tamquam mortuus a corde
factus sum tamquam vas perditum 14 quoniam audivi vituperationem multorum commorantium in
circuitu in eo dum convenirent simul adversus me accipere animam meam consiliati sunt 15 ego
autem in te speravi Domine dixi Deus meus es tu 16 in manibus tuis sortes meae eripe me de manu
inimicorum meorum et a persequentibus me 17 inlustra faciem tuam super servum tuum salvum
me fac in misericordia tua 18 Domine ne confundar quoniam invocavi te erubescant impii et
deducantur in infernum 19 muta fiant labia dolosa quae loquuntur adversus iustum iniquitatem in
superbia et in abusione 20 quam magna multitudo dulcedinis tuae %Domine; quam abscondisti
timentibus te perfecisti eis qui sperant in te in conspectu filiorum hominum 21 abscondes eos in
abdito faciei tuae a conturbatione hominum proteges eos in tabernaculo a contradictione linguarum
22 benedictus Dominus quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munita 23 ego
autem dixi in excessu mentis meae proiectus sum a facie oculorum tuorum ideo exaudisti vocem
orationis meae dum clamarem ad te 24 diligite Dominum omnes sancti eius %quoniam; veritates
requirit Dominus et retribuit abundanter facientibus superbiam 25 viriliter agite et confortetur cor
vestrum omnes qui speratis in Domino

Chapter 31

1 huic David intellectus beati quorum remissae sunt iniquitates et quorum tecta sunt peccata
2 beatus vir cui non inputabit Dominus peccatum nec est in spiritu eius dolus 3 quoniam tacui
inveteraverunt ossa mea dum clamarem tota die 4 quoniam die ac nocte gravata est super me manus
tua conversus sum in aerumna *mea; dum configitur %mihi; spina diapsalma 5 delictum meum
cognitum *tibi; feci et iniustitiam meam non abscondi dixi confitebor adversus me iniustitiam
meam Domino et tu remisisti impietatem peccati mei diapsalma 6 pro hac orabit ad te omnis sanctus
in tempore oportuno verumtamen in diluvio aquarum multarum ad eum non adproximabunt 7 tu
es refugium meum a tribulatione quae circumdedit me exultatio mea erue me a circumdantibus me
diapsalma 8 intellectum tibi dabo et instruam te in via hac qua gradieris firmabo super te oculos
meos 9 nolite fieri sicut equus et mulus quibus non est intellectus in camo et freno maxillas eorum
constringe qui non adproximant ad te 10 multa flagella peccatoris sperantem autem in Domino
misericordia circumdabit 11 laetamini in Domino et exultate iusti et gloriamini omnes recti corde

Chapter 32

1 psalmus David exultate iusti in Domino rectos decet laudatio 2 confitemini Domino in cithara
in psalterio decem cordarum psallite illi 3 cantate ei canticum novum bene psallite in vociferatione
4 quia rectum est verbum Domini et omnia opera eius in fide 5 diligit misericordiam et iudicium
misericordia Domini plena est terra 6 verbo Domini caeli firmati sunt et spiritu oris eius omnis
virtus eorum 7 congregans sicut in utre aquas maris ponens in thesauris abyssos 8 timeat Dominum
omnis terra ab eo autem commoveantur omnes inhabitantes orbem 9 quoniam ipse dixit et facta
sunt ipse mandavit et creata sunt 10 Dominus dissipat consilia gentium reprobat autem cogitationes
populorum %et reprobat consilia principum; 11 consilium autem Domini in aeternum manet
cogitationes cordis eius in generatione et generationem 12 beata gens cuius est Dominus Deus eius

populus quem elegit in hereditatem sibi 13 de caelo respexit Dominus vidit omnes filios hominum
14 de praeparato habitaculo suo respexit super omnes qui habitant terram 15 qui finxit singillatim
corda eorum qui intellegit omnia opera illorum 16 non salvatur rex per multam virtutem et gigans
non salvabitur in multitudine virtutis suae 17 fallax equus ad salutem in abundantia autem virtutis
suae non salvabitur 18 ecce oculi Domini super metuentes eum qui sperant super misericordia eius
19 ut eruat a morte animas eorum et alat eos in fame 20 anima nostra sustinet Dominum quoniam
adiutor et protector noster est 21 quia in eo laetabitur cor nostrum et in nomine sancto eius
speravimus 22 fiat misericordia tua Domine super nos quemadmodum speravimus in te

Chapter 33

1 David cum inmutavit vultum suum coram Abimelech et dimisit eum et abiit 2 benedicam
Dominum in omni tempore semper laus eius in ore meo 3 in Domino laudabitur anima mea audiant
mansueti et laetentur 4 magnificate Dominum mecum et exaltemus nomen eius in id ipsum
5 exquisivi Dominum et exaudivit me et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me 6 accedite ad
eum et inluminamini et facies vestrae non confundentur 7 iste pauper clamavit et Dominus exaudivit
%eum; et de omnibus tribulationibus eius salvavit eum 8 vallabit angelus Domini in circuitu
timentium eum et eripiet eos 9 gustate et videte quoniam suavis est Dominus beatus vir qui sperat
in eo 10 timete Dominum %omnes; sancti eius quoniam non est inopia timentibus eum 11 divites
eguerunt et esurierunt inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono diapsalma 12 venite
filii audite me timorem Domini docebo vos 13 quis est homo qui vult vitam cupit videre dies bonos
14 prohibe linguam tuam a malo et labia tua ne loquantur dolum 15 deverte a malo et fac bonum
inquire pacem et persequere eam 16 oculi Domini super iustos et aures eius in precem eorum
17 facies Domini super facientes mala ut perdat de terra memoriam eorum 18 clamaverunt iusti et
Dominus exaudivit et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos 19 iuxta est Dominus his qui

tribulato sunt corde et humiles spiritu salvabit 20 multae tribulationes iustorum et de omnibus his
liberavit eos 21 Dominus custodit omnia ossa eorum unum ex his non conteretur 22 mors peccatorum
pessima et qui oderunt iustum delinquent 23 redimet Dominus animas servorum suorum et non
delinquent omnes qui sperant in eum

Chapter 34

1 huic David iudica Domine nocentes me expugna expugnantes me 2 adprehende arma et scutum
et exsurge in adiutorium mihi 3 effunde frameam et conclude adversus eos qui persequuntur me
dic animae meae salus tua ego sum 4 confundantur et revereantur quaerentes animam meam
avertantur retrorsum et confundantur cogitantes mihi mala 5 fiant tamquam pulvis ante faciem venti
et angelus Domini coartans eos 6 fiat via illorum tenebrae et lubricum et angelus Domini persequens
eos 7 quoniam gratis absconderunt mihi interitum laquei sui supervacue exprobraverunt animam
meam 8 veniat illi laqueus quem ignorat et captio quam abscondit conprehendat eum et in laqueo
cadat in ipso 9 anima autem mea exultabit in Domino delectabitur super salutari suo 10 omnia ossa
mea dicent Domine quis similis tui eripiens inopem de manu fortiorum eius egenum et pauperem
a diripientibus eum 11 surgentes testes iniqui quae ignorabam interrogabant me 12 retribuebant
mihi mala pro bonis sterilitatem animae meae 13 ego autem cum mihi molesti essent induebar
cilicio humiliabam in ieiunio animam meam et oratio mea in sinum meum convertetur 14 quasi
proximum quasi fratrem nostrum sic conplacebam quasi lugens et contristatus sic humiliabar 15 et
adversum me laetati sunt et convenerunt congregata sunt super me flagella et ignoravi 16 dissipati
sunt nec conpuncti temptaverunt me subsannaverunt me subsannatione frenduerunt super me
dentibus suis 17 Domine quando respicies restitue animam meam a malignitate eorum a leonibus
unicam meam 18 confitebor tibi in ecclesia magna in populo gravi laudabo te 19 non supergaudeant
mihi qui adversantur mihi inique qui oderunt me gratis et annuunt oculis 20 quoniam mihi quidem
pacifice loquebantur et in iracundia * terrae loquentes; dolos cogitabant 21 et dilataverunt super

me os suum dixerunt euge euge viderunt oculi nostri 22 vidisti Domine ne sileas Domine ne discedas
a me 23 exsurge et intende iudicio meo Deus meus et Dominus meus in causam meam 24 iudica
me secundum iustitiam tuam Domine Deus meus et non supergaudeant mihi 25 non dicant in
cordibus suis euge euge animae nostrae nec dicant devoravimus eum 26 erubescant et revereantur
simul qui gratulantur malis meis induantur confusione et reverentia qui magna loquuntur super me
27 exultent et laetentur qui volunt iustitiam meam et dicant semper magnificetur Dominus qui volunt
pacem servi eius 28 et lingua mea meditabitur iustitiam tuam tota die laudem tuam

Chapter 35

1 in finem servo Domini David 2 dixit iniustus ut delinquat in semet ipso non est timor Dei ante
oculos eius 3 quoniam dolose egit in conspectu eius ut inveniatur iniquitas eius ad odium 4 verba
oris eius iniquitas et dolus noluit intellegere ut bene ageret 5 iniquitatem meditatus est in cubili suo
adstetit omni viae non bonae malitiam autem non odivit 6 Domine in caelo misericordia tua et
veritas tua usque ad nubes 7 iustitia tua sicut montes Dei iudicia tua abyssus multa homines et
iumenta salvabis Domine 8 quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam Deus filii autem
hominum in tegmine alarum tuarum sperabunt 9 inebriabuntur ab ubertate domus tuae et torrente
voluntatis tuae potabis eos 10 quoniam apud te fons vitae in lumine tuo videbimus lumen
11 praetende misericordiam tuam scientibus te et iustitiam tuam his qui recto sunt corde 12 non
veniat mihi pes superbiae et manus peccatoris non moveat me 13 ibi ceciderunt qui operantur
iniquitatem expulsi sunt nec potuerunt stare

Chapter 36

1 ipsi David noli aemulari in malignantibus neque zelaveris facientes iniquitatem 2 quoniam
tamquam faenum velociter arescent et quemadmodum holera herbarum cito decident 3 spera in

Domino et fac bonitatem et inhabita terram et pasceris in divitiis eius 4 delectare in Domino et
dabit tibi petitiones cordis tui 5 revela Domino viam tuam et spera in eum et ipse faciet 6 et educet
quasi lumen iustitiam tuam et iudicium tuum tamquam meridiem 7 subditus esto Domino et ora
eum noli aemulari in eo qui prosperatur in via sua in homine faciente iniustitias 8 desine ab ira et
derelinque furorem noli aemulari ut maligneris 9 quoniam qui malignantur exterminabuntur
sustinentes autem Dominum ipsi hereditabunt terram 10 et adhuc pusillum et non erit peccator et
quaeres locum eius et non invenies 11 mansueti autem hereditabunt terram et delectabuntur in
multitudine pacis 12 observabit peccator iustum et stridebit super eum dentibus suis 13 Dominus
autem inridebit eum quia prospicit quoniam veniet dies eius 14 gladium evaginaverunt peccatores
intenderunt arcum suum ut decipiant pauperem et inopem ut trucident rectos corde 15 gladius eorum
intret in corda ipsorum et arcus ipsorum confringatur 16 melius est modicum iusto super divitias
peccatorum multas 17 quoniam brachia peccatorum conterentur confirmat autem iustos Dominus
18 novit Dominus dies inmaculatorum et hereditas eorum in aeternum erit 19 non confundentur in
tempore malo et in diebus famis saturabuntur 20 quia peccatores peribunt inimici vero Domini mox
honorificati fuerint et exaltati deficientes quemadmodum fumus defecerunt 21 mutuabitur peccator
et non solvet iustus autem miseretur et tribuet 22 quia benedicentes ei hereditabunt terram
maledicentes autem ei disperibunt 23 apud Dominum gressus hominis dirigentur et viam eius volet
24 cum ceciderit non conlidetur quia Dominus subponit manum suam 25 iunior fui et senui et non
vidi iustum derelictum nec semen eius quaerens panes 26 tota die miseretur et commodat et semen
illius in benedictione erit 27 declina a malo et fac bonum et inhabita in saeculum saeculi 28 quia
Dominus amat iudicium et non derelinquet sanctos suos in aeternum conservabuntur iniusti punientur
et semen impiorum peribit 29 iusti autem hereditabunt terram et inhabitabunt in saeculum %saeculi;
super eam 30 os iusti meditabitur sapientiam et lingua eius loquetur iudicium 31 lex Dei eius in
corde ipsius et non subplantabuntur gressus eius 32 considerat peccator iustum et quaerit mortificare
eum 33 Dominus autem non derelinquet eum in manus eius nec damnabit eum cum iudicabitur illi

34
expecta Dominum et custodi viam eius et exaltabit te ut hereditate capias terram cum perierint
35 36
peccatores videbis vidi impium superexaltatum et elevatum sicut cedros Libani et transivi et
37
ecce non erat et quaesivi eum et non est inventus locus eius custodi innocentiam et vide aequitatem
38
quoniam sunt reliquiae homini pacifico iniusti autem disperibunt simul reliquiae impiorum
39 40
peribunt salus autem iustorum a Domino et protector eorum in tempore tribulationis et
adiuvabit eos Dominus et liberabit eos et eruet eos a peccatoribus et salvabit eos quia speraverunt
in eo

Chapter 37

1 2
psalmus David in rememorationem de sabbato Domine ne in furore tuo arguas me neque in
3
ira tua corripias me quoniam sagittae tuae infixae sunt mihi et confirmasti super me manum tuam
4
non est sanitas carni meae a facie irae tuae non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum
5
quoniam iniquitates meae supergressae sunt caput meum sicut onus grave gravatae sunt super me
6 7
putruerunt et corruptae sunt cicatrices meae a facie insipientiae meae miser factus sum et curvatus
8
sum usque ad finem tota die contristatus ingrediebar quoniam lumbi mei impleti sunt inlusionibus
9
et non est sanitas in carne mea adflictus sum et humiliatus sum nimis rugiebam a gemitu cordis
10 11
mei Domine ante te omne desiderium meum et gemitus meus a te non est absconditus cor
meum conturbatum est dereliquit me virtus mea et lumen oculorum meorum et ipsum non est
12
mecum amici mei et proximi mei adversus me adpropinquaverunt et steterunt et qui iuxta me
13
erant de longe steterunt et vim faciebant qui quaerebant animam meam et qui inquirebant mala
14
mihi locuti sunt vanitates et dolos tota die meditabantur ego autem tamquam surdus non audiebam
15
et sicut mutus non aperiens os suum et factus sum sicut homo non audiens et non habens in ore
16 17
suo redargutiones quoniam in te Domine speravi tu exaudies Domine Deus meus quia dixi
nequando supergaudeant mihi inimici mei et dum commoventur pedes mei super me magna locuti
18 19
sunt quoniam ego in flagella paratus et dolor meus in conspectu meo semper quoniam
20
iniquitatem meam adnuntiabo %et; cogitabo pro peccato meo inimici autem mei vivent et firmati

sunt super me et multiplicati sunt qui oderunt me inique 21 qui retribuunt mala pro bonis detrahebant
mihi quoniam sequebar bonitatem 22 non derelinquas me Domine Deus meus ne discesseris a me
23 intende in adiutorium meum Domine salutis meae

Chapter 38

1 in finem Idithun canticum David 2 dixi custodiam vias meas ut non delinquam in lingua mea
posui ori meo custodiam cum consisteret peccator adversum me 3 obmutui et humiliatus sum et
silui a bonis et dolor meus renovatus est 4 concaluit cor meum intra me et in meditatione mea
exardescet ignis 5 locutus sum in lingua mea notum fac mihi Domine finem meum et numerum
dierum meorum quis est ut sciam quid desit mihi 6 ecce mensurabiles posuisti dies meos et substantia
mea tamquam nihilum ante te verumtamen universa vanitas omnis homo vivens diapsalma
7 verumtamen in imagine pertransit homo sed et frustra conturbatur thesaurizat et ignorat cui
congregabit ea 8 et nunc quae est expectatio mea nonne Dominus et substantia mea apud te est
9 ab omnibus iniquitatibus meis erue me obprobrium insipienti dedisti me 10 obmutui %et; non
aperui os meum quoniam tu fecisti 11 amove a me plagas tuas 12 a fortitudine manus tuae ego
defeci in increpationibus propter iniquitatem corripuisti hominem et tabescere fecisti sicut araneam
animam eius verumtamen vane %conturbatur; omnis homo diapsalma 13 exaudi orationem meam
Domine et deprecationem meam auribus percipe lacrimas meas ne sileas quoniam advena sum apud
te et peregrinus sicut omnes patres mei 14 remitte mihi ut refrigerer priusquam abeam et amplius
non ero

Chapter 39

1 in finem David psalmus 2 expectans expectavi Dominum et intendit mihi 3 et exaudivit preces
meas et eduxit me de lacu miseriae et de luto fecis et statuit super petram pedes meos et direxit
gressus meos 4 et inmisit in os meum canticum novum carmen Deo nostro videbunt multi et timebunt

et sperabunt in Domino 5 beatus vir cuius est nomen Domini spes ipsius et non respexit in vanitates
et insanias falsas 6 multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua et cogitationibus tuis non est
qui similis sit tibi adnuntiavi et locutus sum multiplicati sunt super numerum 7 sacrificium et
oblationem noluisti aures autem perfecisti mihi holocaustum et pro peccato non postulasti 8 tunc
dixi ecce venio in capite libri scriptum est de me 9 ut facerem voluntatem tuam Deus meus volui
et legem tuam in medio cordis mei 10 adnuntiavi iustitiam in ecclesia magna ecce labia mea non
prohibebo Domine tu scisti 11 iustitiam tuam non abscondi in corde meo veritatem tuam et salutare
tuum dixi non abscondi misericordiam tuam et veritatem tuam a concilio multo 12 tu autem Domine
ne longe facias miserationes tuas a me misericordia tua et veritas tua semper susceperunt me
13 quoniam circumdederunt me mala quorum non est numerus conprehenderunt me iniquitates
meae et non potui ut viderem multiplicatae sunt super capillos capitis mei et cor meum dereliquit
me 14 conplaceat tibi Domine ut eruas me Domine ad adiuvandum me respice 15 confundantur et
revereantur simul qui quaerunt animam meam ut auferant eam convertantur retrorsum et revereantur
qui volunt mihi mala 16 ferant confestim confusionem suam qui dicunt mihi euge euge 17 exultent
et laetentur super te omnes quaerentes te et dicant semper magnificetur Dominus qui diligunt salutare
tuum 18 ego autem mendicus sum et pauper Dominus sollicitus est mei adiutor meus et protector
meus tu es Deus meus ne tardaveris

Chapter 40

1 in finem psalmus David 2 beatus qui intellegit super egenum et pauperem in die mala liberabit
eum Dominus 3 Dominus conservet eum et vivificet eum et beatum faciat eum in terra et non tradat
eum in animam inimicorum eius 4 Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius universum
stratum eius versasti in infirmitate eius 5 ego dixi Domine miserere mei sana animam meam quoniam
peccavi tibi 6 inimici mei dixerunt mala mihi quando morietur et peribit nomen eius 7 et si
ingrediebatur ut videret vane loquebatur cor eius congregavit iniquitatem sibi egrediebatur foras
et loquebatur 8 in id ipsum adversum me susurrabant omnes inimici mei adversus me cogitabant
mala mihi 9 verbum iniquum constituerunt adversus me numquid qui dormit non adiciet ut resurgat

10
etenim homo pacis meae in quo speravi qui edebat panes meos magnificavit super me
subplantationem 11 tu autem Domine miserere mei et resuscita me et retribuam eis 12 in hoc cognovi
quoniam voluisti me quoniam non gaudebit inimicus meus super me 13 me autem propter
innocentiam suscepisti et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum 14 benedictus Dominus
Deus Israhel a saeculo et in saeculum fiat fiat

Chapter 41

1 in finem in intellectum filiis Core 2 quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum ita
desiderat anima mea ad te Deus 3 sitivit anima mea ad Deum *fortem; vivum quando veniam et
parebo ante faciem Dei 4 fuerunt mihi lacrimae meae panis die ac nocte dum dicitur mihi cotidie
ubi est Deus tuus 5 haec recordatus sum et effudi in me animam meam quoniam transibo in loco
tabernaculi admirabilis usque ad domum Dei in voce exultationis et confessionis sonus epulantis
6
quare tristis es anima mea et quare conturbas me spera in Deo quoniam confitebor illi salutare
vultus mei 7 Deus meus ad me ipsum anima mea conturbata est propterea memor ero tui de terra
Iordanis et Hermoniim a monte modico 8 abyssus *ad; abyssum invocat in voce cataractarum
tuarum omnia excelsa tua et fluctus tui super me transierunt 9 in die mandavit Dominus
misericordiam suam et nocte canticum eius apud me oratio Deo vitae meae 10 dicam Deo susceptor
meus es quare oblitus es mei quare contristatus incedo dum adfligit me inimicus 11 dum
confringuntur ossa mea exprobraverunt mihi qui tribulant me dum dicunt mihi per singulos dies
ubi est Deus tuus 12 quare tristis es anima mea et quare conturbas me spera in Deum quoniam
*adhuc; confitebor illi salutare vultus mei *et; Deus meus

Chapter 42

1 psalmus David iudica me Deus et discerne causam meam de gente non sancta ab homine
iniquo et doloso erue me 2 quia tu es Deus fortitudo mea quare me reppulisti quare tristis incedo

dum adfligit me inimicus 3 emitte lucem tuam et veritatem tuam ipsa me deduxerunt et adduxerunt
in montem sanctum tuum et in tabernacula tua 4 et introibo ad altare Dei ad Deum qui laetificat
iuventutem meam confitebor tibi in cithara Deus Deus meus 5 quare tristis es anima mea et quare
conturbas me spera in Deum quoniam *adhuc; confitebor illi salutare vultus mei *et; Deus meus

Chapter 43

1 in finem filiis Core ad intellectum 2 Deus auribus nostris audivimus patres nostri adnuntiaverunt
nobis opus quod operatus es in diebus eorum in diebus antiquis 3 manus tua gentes disperdit et
plantasti eos adflixisti populos et expulisti eos 4 nec enim in gladio suo possederunt terram et
brachium eorum non salvavit eos sed dextera tua et brachium tuum et inluminatio faciei tuae
quoniam conplacuisti in eis 5 tu es ipse rex meus et Deus meus qui mandas salutes Iacob 6 in te
inimicos nostros ventilabimus cornu et in nomine tuo spernemus insurgentes in nobis 7 non enim
in arcu meo sperabo et gladius meus non salvabit me 8 salvasti enim nos de adfligentibus nos et
odientes nos confudisti 9 in Deo laudabimur tota die et in nomine tuo confitebimur in saeculum
diapsalma 10 nunc autem reppulisti et confudisti nos et non egredieris in virtutibus nostris 11 avertisti
nos retrorsum post inimicos nostros et qui oderunt nos diripiebant sibi 12 dedisti nos tamquam oves
escarum et in gentibus dispersisti nos 13 vendidisti populum tuum sine pretio et non fuit multitudo
in commutationibus nostris 14 posuisti nos obprobrium vicinis nostris subsannationem et derisum
his qui in circuitu nostro 15 posuisti nos in similitudinem gentibus commotionem capitis in populis
16 tota die verecundia mea contra me est et confusio faciei meae cooperuit me 17 a voce exprobrantis
et obloquentis a facie inimici et persequentis 18 haec omnia venerunt super nos nec obliti sumus
te et inique non egimus in testamento tuo 19 et non recessit retrorsum cor nostrum et declinasti
semitas nostras a via tua 20 quoniam humiliasti nos in loco adflictionis et cooperuit nos umbra
mortis 21 si obliti sumus nomen Dei nostri et %si; expandimus manus nostras ad deum alienum
22 nonne Deus requiret ista ipse enim novit abscondita cordis quoniam propter te mortificamur

omni die aestimati sumus sicut oves occisionis 23 exsurge quare dormis Domine exsurge %et; ne
repellas in finem 24 quare faciem tuam avertis oblivisceris inopiae nostrae et tribulationis nostrae
25 quoniam humiliata est in pulvere anima nostra conglutinatus est in terra venter noster 26 exsurge
adiuva nos et redime nos propter nomen tuum

Chapter 44

1 in finem pro his qui commutabuntur filiis Core ad intellectum canticum pro dilecto 2 eructavit
cor meum verbum bonum dico ego opera mea regi lingua mea calamus scribae velociter scribentis
3 speciosus forma prae filiis hominum diffusa est gratia in labiis tuis propterea benedixit te Deus
in aeternum 4 accingere gladio tuo super femur tuum potentissime 5 specie tua et pulchritudine tua
et intende prospere procede et regna propter veritatem et mansuetudinem et iustitiam et deducet te
mirabiliter dextera tua 6 sagittae tuae acutae populi sub te cadent in corde inimicorum regis 7 sedis
tua Deus in saeculum saeculi virga directionis virga regni tui 8 dilexisti iustitiam et odisti iniquitatem
propterea unxit te Deus Deus tuus oleo laetitiae prae consortibus tuis 9 murra et gutta et cassia a
vestimentis tuis a domibus eburneis ex quibus delectaverunt te 10 filiae regum in honore tuo adstetit
regina a dextris tuis in vestitu deaurato circumdata varietate 11 audi filia et vide et inclina aurem
tuam et obliviscere populum tuum et domum patris tui 12 et concupiscet rex decorem tuum quoniam
ipse est dominus tuus et adorabunt eum 13 *et; filiae Tyri in muneribus vultum tuum deprecabuntur
divites plebis 14 omnis gloria eius filiae regis ab intus in fimbriis aureis 15 circumamicta varietatibus
adducentur regi virgines post eam proximae eius adferentur tibi 16 adferentur in laetitia et exultatione
adducentur in templum regis 17 pro patribus tuis nati sunt tibi filii constitues eos principes super
omnem terram 18 memor ero nominis tui in omni generatione et generatione propterea populi
confitebuntur tibi in aeternum et in saeculum saeculi

Chapter 45

1 in finem pro filiis Core pro arcanis psalmus 2 Deus noster refugium et virtus adiutor in
tribulationibus quae invenerunt nos nimis 3 propterea non timebimus dum turbabitur terra et
transferentur montes in cor maris 4 sonaverunt et turbatae sunt aquae eorum conturbati sunt montes
in fortitudine eius diapsalma 5 fluminis impetus laetificat civitatem Dei sanctificavit tabernaculum
suum Altissimus 6 Deus in medio eius non commovebitur adiuvabit eam Deus mane diluculo
7 conturbatae sunt gentes inclinata sunt regna dedit vocem suam mota est terra 8 Dominus virtutum
nobiscum susceptor noster Deus Iacob diapsalma 9 venite et videte opera Domini quae posuit
prodigia super terram 10 auferens bella usque ad finem terrae arcum conteret et confringet arma et
scuta conburet in igne 11 vacate et videte quoniam ego sum Deus exaltabor in gentibus exaltabor
in terra 12 Dominus virtutum nobiscum susceptor noster Deus Iacob

Chapter 46

1 in finem pro filiis Core psalmus 2 omnes gentes plaudite manibus iubilate Deo in voce
exultationis 3 quoniam Dominus excelsus terribilis rex magnus super omnem terram 4 subiecit
populos nobis et gentes sub pedibus nostris 5 elegit nobis hereditatem suam speciem Iacob quam
dilexit diapsalma 6 ascendit Deus in iubilo Dominus in voce tubae 7 psallite Deo nostro psallite
psallite regi nostro psallite 8 quoniam rex omnis terrae Deus psallite sapienter 9 regnavit Deus
super gentes Deus sedit super sedem sanctam suam 10 principes populorum congregati sunt cum
Deo Abraham quoniam Dei fortes terrae vehementer elevati sunt

Chapter 47

1 canticum psalmi filiis Core secunda sabbati 2 magnus Dominus et laudabilis nimis in civitate
Dei nostri in monte sancto eius 3 fundatur exultatione universae terrae montes Sion latera aquilonis
civitas regis magni 4 Deus in domibus eius cognoscitur cum suscipiet eam 5 quoniam ecce reges

congregati sunt convenerunt in unum 6 ipsi videntes sic admirati sunt conturbati sunt commoti sunt
7 tremor adprehendit eos ibi dolores ut parturientis 8 in spiritu vehementi conteres naves Tharsis
9 sicut audivimus sic vidimus in civitate Domini virtutum in civitate Dei nostri Deus fundavit eam
in aeternum diapsalma 10 suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui 11 secundum
nomen tuum Deus sic et laus tua in fines terrae iustitia plena est dextera tua 12 laetetur mons Sion
exultent filiae Iudaeae propter iudicia tua %Domine; 13 circumdate Sion et conplectimini eam
narrate in turribus eius 14 ponite corda vestra in virtute eius et distribuite domus eius ut enarretis
in progeniem alteram 15 quoniam hic est Deus Deus noster in aeternum et in saeculum saeculi ipse
reget nos in saecula

Chapter 48

1 in finem filiis Core psalmus 2 audite haec omnes gentes auribus percipite omnes qui habitatis
orbem 3 quique terriginae et filii hominum in unum dives et pauper 4 os meum loquetur sapientiam
et meditatio cordis mei prudentiam 5 inclinabo in parabolam aurem meam aperiam in psalterio
propositionem meam 6 cur timebo in die malo iniquitas calcanei mei circumdabit me 7 qui confidunt
in virtute sua et in multitudine divitiarum suarum gloriantur 8 frater non redimit redimet homo non
dabit Deo placationem suam 9 et pretium redemptionis animae suae et laboravit in aeternum 10 et
vivet * adhuc; in finem 11 non videbit interitum cum viderit sapientes morientes simul insipiens
et stultus peribunt et relinquent alienis divitias suas 12 %et; sepulchra eorum domus illorum in
aeternum tabernacula eorum in progeniem et progeniem vocaverunt nomina sua in terris suis 13 et
homo cum in honore esset non intellexit conparatus est iumentis insipientibus et similis factus est
illis 14 haec via illorum scandalum ipsis et postea in ore suo conplacebunt diapsalma 15 sicut oves
in inferno positi sunt mors depascet eos et dominabuntur eorum iusti in matutino et auxilium eorum
veterescet in inferno a gloria eorum 16 verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi
cum acceperit me diapsalma 17 ne timueris cum dives factus fuerit homo et cum multiplicata fuerit

gloria domus eius 18 quoniam cum interierit non sumet omnia neque descendet cum eo *pone;
gloria eius 19 quia anima eius in vita ipsius benedicetur confitebitur tibi cum benefeceris ei
20 introibit usque in progenies patrum suorum usque in aeternum non videbit lumen 21 homo in
honore cum esset non intellexit conparatus est iumentis %insipientibus; et similis factus est illis

Chapter 49

1 psalmus Asaph Deus deorum Dominus locutus est et vocavit terram a solis ortu usque ad
occasum 2 ex Sion species decoris eius 3 Deus manifeste veniet Deus noster et non silebit ignis in
conspectu eius exardescet et in circuitu eius tempestas valida 4 advocabit caelum desursum et
terram discernere populum suum 5 congregate illi sanctos eius qui ordinant testamentum eius super
sacrificia 6 et adnuntiabunt caeli iustitiam eius quoniam Deus iudex est diapsalma 7 audi populus
meus et loquar tibi Israhel et testificabor tibi Deus Deus tuus ego sum 8 non in sacrificiis tuis arguam
te holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper 9 non accipiam de domo tua vitulos neque
de gregibus tuis hircos 10 quoniam meae sunt omnes ferae silvarum iumenta in montibus et boves
11 cognovi omnia volatilia caeli et pulchritudo agri mecum est 12 si esuriero non dicam tibi meus
est enim orbis terrae et plenitudo eius 13 numquid manducabo carnes taurorum aut sanguinem
hircorum potabo 14 immola Deo sacrificium laudis et redde Altissimo vota tua 15 et invoca me in
die tribulationis et eruam te et honorificabis me diapsalma 16 peccatori autem dixit Deus quare tu
enarras iustitias meas et adsumis testamentum meum per os tuum 17 tu vero odisti disciplinam et
proiecisti sermones meos retrorsum 18 si videbas furem currebas cum eo et cum adulteris portionem
tuam ponebas 19 os tuum abundavit malitia et lingua tua concinnabat dolos 20 sedens adversus
fratrem tuum loquebaris et adversus filium matris tuae ponebas scandalum 21 haec fecisti et tacui
existimasti inique quod ero tui similis arguam te et statuam contra faciem tuam 22 intellegite nunc
haec qui obliviscimini Deum nequando rapiat et non sit qui eripiat 23 sacrificium laudis honorificabit
me et illic iter quod ostendam illi salutare Dei

Chapter 50

1 in finem psalmus David 2 cum venit ad eum Nathan propheta quando intravit ad Bethsabee
3 miserere mei Deus secundum %magnam; misericordiam tuam %et; secundum multitudinem
miserationum tuarum dele iniquitatem meam 4 amplius lava me ab iniquitate mea et a peccato meo
munda me 5 quoniam iniquitatem meam ego cognosco et peccatum meum contra me est semper
6 tibi soli peccavi et malum coram te feci ut iustificeris in sermonibus tuis et vincas cum iudicaris
7 ecce enim in iniquitatibus conceptus sum et in peccatis concepit me mater mea 8 ecce enim
veritatem dilexisti incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi 9 asparges me hysopo et
mundabor lavabis me et super nivem dealbabor 10 auditui meo dabis gaudium et laetitiam exultabunt
ossa humiliata 11 averte faciem tuam a peccatis meis et omnes iniquitates meas dele 12 cor mundum
crea in me Deus et spiritum rectum innova in visceribus meis 13 ne proicias me a facie tua et
spiritum sanctum tuum ne auferas a me 14 redde mihi laetitiam salutaris tui et spiritu principali
confirma me 15 docebo iniquos vias tuas et impii ad te convertentur 16 libera me de sanguinibus
Deus Deus salutis meae exultabit lingua mea iustitiam tuam 17 Domine labia mea aperies et os
meum adnuntiabit laudem tuam 18 quoniam si voluisses sacrificium dedissem utique holocaustis
non delectaberis 19 sacrificium Deo spiritus contribulatus cor contritum et humiliatum Deus non
spernet 20 benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion et aedificentur muri Hierusalem 21 tunc
acceptabis sacrificium iustitiae oblationes et holocausta tunc inponent super altare tuum vitulos

Chapter 51

1 in finem intellectus David 2 cum venit Doec Idumeus et adnuntiavit Saul et dixit venit David
in domo Achimelech 3 quid gloriatur in malitia qui potens est iniquitate 4 tota die iniustitiam
cogitavit lingua tua sicut novacula acuta fecisti dolum 5 dilexisti malitiam super benignitatem
iniquitatem magis quam loqui aequitatem diapsalma 6 dilexisti omnia verba praecipitationis linguam

dolosam 7 propterea Deus destruet te in finem evellet te et emigrabit te de tabernaculo et radicem
tuam de terra viventium diapsalma 8 videbunt iusti et timebunt et super eum ridebunt et dicent
9 ecce homo qui non posuit Deum adiutorem suum sed speravit in multitudine divitiarum suarum
et praevaluit in vanitate sua 10 ego autem sicut oliva fructifera in domo Dei speravi in misericordia
Dei in aeternum et in saeculum saeculi 11 confitebor tibi in saeculum quia fecisti et expectabo
nomen tuum quoniam bonum in conspectu sanctorum tuorum

Chapter 52

1 in finem pro Melech intellegentiae David dixit insipiens in corde suo non est Deus 2 corrupti
sunt et abominabiles facti sunt in iniquitatibus non est qui faciat bonum 3 Deus de caelo prospexit
in filios hominum ut videat si est intellegens %aut; requirens Deum 4 omnes declinaverunt simul
inutiles facti sunt non est qui faciat bonum non est usque ad unum 5 nonne scient %omnes; qui
operantur iniquitatem qui devorant plebem meam ut cibum panis 6 Deum non invocaverunt illic
trepidabunt timore ubi non fuit timor quoniam Deus dissipavit ossa eorum qui hominibus placent
confusi sunt quoniam Deus sprevit eos 7 quis dabit ex Sion salutare Israhel dum convertit Deus
captivitatem plebis suae exultabit Iacob et laetabitur Israhel

Chapter 53

1 in finem in carminibus intellectus David 2 cum venissent Ziphei et dixissent ad Saul nonne
David absconditus est apud nos 3 Deus in nomine tuo salvum me fac et in virtute tua iudica me
4 Deus exaudi orationem meam auribus percipe verba oris mei 5 quoniam alieni insurrexerunt
adversum me et fortes quaesierunt animam meam non proposuerunt Deum ante conspectum suum
diapsalma 6 ecce enim Deus adiuvat me Dominus susceptor animae meae 7 avertet mala inimicis
meis in veritate tua disperde illos 8 voluntarie sacrificabo tibi confitebor nomini tuo Domine quoniam
bonum 9 quoniam ex omni tribulatione eripuisti me et super inimicos meos despexit oculus meus

Chapter 54

[1] in finem in carminibus intellectus David [2] exaudi Deus orationem meam et ne despexeris
deprecationem meam [3] intende mihi et exaudi me contristatus sum in exercitatione mea et
conturbatus sum [4] a voce inimici et a tribulatione peccatoris quoniam declinaverunt in me iniquitatem
et in ira molesti erant mihi [5] cor meum conturbatum est in me et formido mortis cecidit super me
[6] timor et tremor venit super me et contexit me tenebra [7] et dixi quis dabit mihi pinnas sicut columbae
et volabo et requiescam [8] ecce elongavi fugiens et mansi in solitudine diapsalma [9] expectabam
eum qui salvum me fecit a pusillanimitate spiritus et a tempestate [10] praecipita Domine divide
linguas eorum quoniam vidi iniquitatem et contradictionem in civitate [11] die et nocte circumdabit
eam super muros eius et iniquitas et labor in medio eius [12] et iniustitia et non defecit de plateis
eius usura et dolus [13] quoniam si inimicus maledixisset mihi sustinuissem utique et si is qui oderat
me super me magna locutus fuisset abscondissem me forsitan ab eo [14] tu vero homo unianimis
dux meus et notus meus [15] qui simul mecum dulces capiebas cibos in domo Dei ambulavimus cum
consensu [16] veniat mors super illos et descendant in infernum viventes quoniam nequitiae in
habitaculis eorum in medio eorum [17] ego %autem; ad Deum clamavi et Dominus salvabit me
[18] vespere et mane et meridie narrabo et adnuntiabo et exaudiet vocem meam [19] redimet in pace
animam meam ab his qui adpropinquant mihi quoniam inter multos erant mecum [20] exaudiet Deus
et humiliabit illos qui est ante saecula diapsalma non enim est illis commutatio et non timuerunt
Deum [21] extendit manum suam in retribuendo contaminaverunt testamentum eius [22] divisi sunt
ab ira vultus eius et adpropinquavit cor illius molliti sunt sermones eius super oleum et ipsi sunt
iacula [23] iacta super Dominum curam tuam et ipse te enutriet non dabit in aeternum fluctuationem
iusto [24] tu vero Deus deduces eos in puteum interitus viri sanguinum et doli non dimidiabunt dies
suos ego autem sperabo in te Domine

Chapter 55

1 in finem pro populo qui a sanctis longe factus est David in tituli inscriptione cum tenuerunt
eum Allophili in Geth 2 miserere mei Deus quoniam conculcavit me homo tota die inpugnans
tribulavit me 3 conculcaverunt me inimici mei tota die quoniam multi bellantes adversum me 4 ab
altitudine diei timebo ego vero in te sperabo 5 in Deo laudabo sermones meos in Deo speravi non
timebo quid faciat mihi caro 6 tota die verba mea execrabantur adversum me omnia consilia eorum
in malum 7 inhabitabunt et abscondent ipsi calcaneum meum observabunt sicut sustinuerunt animam
meam 8 pro nihilo salvos facies illos in ira populos confringes Deus 9 vitam meam adnuntiavi tibi
posuisti lacrimas meas in conspectu tuo sicut et in promissione tua 10 tunc convertentur inimici
mei retrorsum in quacumque die invocavero te ecce cognovi quoniam Deus meus es 11 in Deo
laudabo verbum in Domino laudabo sermonem in Deo speravi non timebo quid faciat mihi homo
12 in me sunt Deus vota *tua; % quae; reddam laudationes tibi 13 quoniam eripuisti animam meam
de morte et pedes meos de lapsu ut placeam coram Deo in lumine viventium

Chapter 56

1 in finem ne disperdas David in tituli inscriptione cum fugeret a facie Saul in spelunca 2 miserere
mei Deus miserere mei quoniam in te confidit anima mea et in umbra alarum tuarum sperabo donec
transeat iniquitas 3 clamabo ad Deum altissimum Deum qui benefecit mihi 4 misit de caelo et
liberavit me dedit in obprobrium conculcantes me diapsalma misit Deus misericordiam suam et
veritatem suam 5 et eripuit animam meam de medio catulorum leonum dormivi conturbatus filii
hominum dentes eorum arma et sagittae et lingua eorum gladius acutus 6 exaltare super caelos
Deus et in omnem terram gloria tua 7 laqueum paraverunt pedibus meis et incurvaverunt animam
meam foderunt ante faciem meam foveam et inciderunt in eam diapsalma 8 paratum cor meum
Deus paratum cor meum cantabo et psalmum dicam 9 exsurge gloria mea exsurge psalterium et
cithara exsurgam diluculo 10 confitebor tibi in populis Domine psalmum dicam tibi in gentibus
11 quoniam magnificata est usque ad caelos misericordia tua et usque ad nubes veritas tua 12 exaltare
super caelos Deus et super omnem terram gloria tua

Chapter 57

1
in finem ne disperdas David in tituli inscriptione 2 si vere utique iustitiam loquimini recta
3
iudicate filii hominum etenim in corde iniquitates operamini in terra iniustitiam manus vestrae
4 5
concinnant alienati sunt peccatores a vulva erraverunt ab utero locuti sunt falsa furor illis
6
secundum similitudinem serpentis sicut aspidis surdae et obturantis aures suas quae non exaudiet
7
vocem incantantium et venefici incantantis sapienter Deus conteret dentes eorum in ore ipsorum
8
molas leonum confringet Dominus ad nihilum devenient tamquam aqua decurrens intendit arcum
9
suum donec infirmentur sicut cera quae fluit auferentur supercecidit ignis et non viderunt solem
10 11
priusquam intellegerent spinae vestrae ramnum sicut viventes sicut in ira absorbet vos laetabitur
12
iustus cum viderit vindictam manus suas lavabit in sanguine peccatoris et dicet homo si utique
est fructus iusto utique est Deus iudicans eos in terra

Chapter 58

1
in finem ne disperdas David in tituli inscriptione quando misit Saul et custodivit domum eius
2 3
ut interficeret eum eripe me de inimicis meis Deus et ab insurgentibus in me libera me eripe
4
me de operantibus iniquitatem et de viris sanguinum salva me quia ecce ceperunt animam meam
5
inruerunt in me fortes neque iniquitas mea neque peccatum meum Domine sine iniquitate cucurri
6
et direxi exsurge in occursum meum et vide et tu Domine Deus virtutum Deus Israhel intende ad
7
visitandas omnes gentes non miserearis omnibus qui operantur iniquitatem diapsalma convertentur
8
ad vesperam et famem patientur ut canes et circuibunt civitatem ecce loquentur in ore suo et
9
gladius in labiis eorum quoniam quis audivit et tu Domine deridebis eos ad nihilum deduces
10 11
omnes gentes fortitudinem meam ad te custodiam quia Deus susceptor meus Deus meus
12
voluntas eius praeveniet me Deus ostendet mihi super inimicos meos ne occidas eos nequando
obliviscantur populi mei disperge illos in virtute tua et depone eos protector meus Domine

13
delictum oris eorum sermonem labiorum ipsorum et conprehendantur in superbia sua et de
14
execratione et mendacio adnuntiabuntur in consummatione in ira consummationis et non erunt
15
et scient quia Deus dominatur Iacob finium terrae diapsalma convertentur ad vesperam et famem
16
patientur ut canes et circuibunt civitatem ipsi dispergentur ad manducandum si vero non fuerint
17
saturati et murmurabunt ego autem cantabo fortitudinem tuam et exultabo mane misericordiam
18
tuam quia factus es susceptor meus et refugium meum in die tribulationis meae adiutor meus
tibi psallam quia Deus susceptor meus es Deus meus misericordia mea

Chapter 59

1 2
in finem his qui inmutabuntur in tituli inscriptione David in doctrina cum succendit Syriam
Mesopotamiam et Syriam Soba et convertit Ioab et percussit vallem Salinarum duodecim milia
3 4
Deus reppulisti nos et destruxisti nos iratus es et misertus es nobis commovisti terram et turbasti
5
eam sana contritiones eius quia commota est ostendisti populo tuo dura potasti nos vino
6
conpunctionis dedisti metuentibus te significationem ut fugiant a facie arcus diapsalma ut liberentur
7 8
dilecti tui salvum fac dextera tua et exaudi me Deus locutus est in sancto suo laetabor et partibor
9
Sicima et convallem tabernaculorum metibor meus est Galaad et meus %est; Manasses et Effraim
10
fortitudo capitis mei Iuda rex meus Moab olla spei meae in Idumeam extendam calciamentum
11
meum mihi alienigenae subditi sunt quis deducet me in civitatem munitam quis deducet me
12
usque in Idumeam nonne tu Deus qui reppulisti nos et non egredieris Deus in virtutibus nostris
13 14
da nobis auxilium de tribulatione et vana salus hominis in Deo faciemus virtutem et ipse ad
nihilum deducet tribulantes nos

Chapter 60

1 in finem in hymnis David 2 exaudi Deus deprecationem meam intende orationi meae 3 a
finibus terrae ad te clamavi dum anxiaretur cor meum in petra exaltasti me deduxisti me 4 quia
factus es spes mea turris fortitudinis a facie inimici 5 inhabitabo in tabernaculo tuo in saecula
protegar in velamento alarum tuarum diapsalma 6 quoniam tu Deus meus exaudisti orationem
meam dedisti hereditatem timentibus nomen tuum 7 dies super dies regis adicies annos eius usque
in diem generationis et generationis 8 permanet in aeternum in conspectu Dei misericordiam et
veritatem quis requiret eius 9 sic psalmum dicam nomini tuo in saeculum saeculi ut reddam vota
mea de die in diem

Chapter 61

1 in finem pro Idithun psalmus David 2 nonne Deo subiecta erit anima mea ab ipso enim salutare
meum 3 nam et ipse Deus meus et salutaris meus susceptor meus non movebor amplius 4 quousque
inruitis in hominem interficitis universi vos tamquam parieti inclinato et maceriae depulsae
5 verumtamen pretium meum cogitaverunt repellere cucurri in siti ore suo benedicebant et corde
suo maledicebant diapsalma 6 verumtamen Deo subiecta esto anima mea quoniam ab ipso patientia
mea 7 quia ipse Deus meus et salvator meus adiutor meus non emigrabo 8 in Deo salutare meum
et gloria mea Deus auxilii mei et spes mea in Deo est 9 sperate in eo omnis congregatio populi
effundite coram illo corda vestra Deus adiutor noster in aeternum 10 verumtamen vani filii hominum
mendaces filii hominum in stateris ut decipiant ipsi de vanitate in id ipsum 11 nolite sperare in
iniquitate et rapinas nolite concupiscere divitiae si affluant nolite cor adponere 12 semel locutus
est Deus duo haec audivi quia potestas Dei 13 et tibi Domine misericordia quia tu reddes unicuique
iuxta opera sua

Chapter 62

1 2
psalmus David cum esset in deserto Iudaeae Deus Deus meus ad te de luce vigilo sitivit in
3
te anima mea quam multipliciter tibi caro mea in terra deserta et invia et inaquosa sic in sancto
4
apparui tibi ut viderem virtutem tuam et gloriam tuam quoniam melior est misericordia tua super
5
vitas labia mea laudabunt te sic benedicam te in vita mea in nomine tuo levabo manus meas
6 7
sicut adipe et pinguidine repleatur anima mea et labia exultationis laudabit os meum si memor
8
fui tui super stratum meum in matutinis meditabar in te quia fuisti adiutor meus et in velamento
9 10
alarum tuarum exultabo adhesit anima mea post te me suscepit dextera tua ipsi vero in vanum
11
quaesierunt animam meam introibunt in inferiora terrae tradentur in manus gladii partes vulpium
12
erunt rex vero laetabitur in Deo laudabitur omnis qui iurat in eo quia obstructum est os loquentium
iniqua

Chapter 63

1 2
in finem psalmus David exaudi Deus orationem meam cum deprecor a timore inimici eripe
3
animam meam protexisti me a conventu malignantium a multitudine operantium iniquitatem
4 5
quia exacuerunt ut gladium linguas suas intenderunt arcum rem amaram ut sagittent in occultis
6
inmaculatum subito sagittabunt eum et non timebunt firmaverunt sibi sermonem nequam
7
narraverunt ut absconderent laqueos dixerunt quis videbit eos scrutati sunt iniquitates defecerunt
8
scrutantes scrutinio accedet homo et cor altum et exaltabitur Deus sagittae parvulorum factae
9
sunt plagae eorum et infirmatae sunt contra eos linguae eorum conturbati sunt omnes qui videbant
10 11
eos et timuit omnis homo et adnuntiaverunt opera Dei et facta eius intellexerunt laetabitur
iustus in Domino et sperabit in eo et laudabuntur omnes recti corde

Chapter 64

1 in finem psalmus David *canticum; Hieremiae et Aggei de verbo peregrinationis quando
incipiebant proficisci 2 te decet hymnus Deus in Sion et tibi reddetur votum in Hierusalem 3 exaudi
orationem ad te omnis caro veniet 4 verba iniquorum praevaluerunt super nos et impietatibus nostris
tu propitiaberis 5 beatus quem elegisti et adsumpsisti inhabitabit in atriis tuis replebimur in bonis
domus tuae sanctum est templum tuum 6 mirabile in aequitate exaudi nos Deus salutaris noster
spes omnium finium terrae et in mari longe 7 praeparans montes in virtute tua accinctus potentia
8 qui conturbas profundum maris sonum fluctuum eius turbabuntur gentes 9 et timebunt qui inhabitant
terminos a signis tuis exitus matutini et vespere delectabis 10 visitasti terram et inebriasti eam
multiplicasti locupletare eam flumen Dei repletum est aquis parasti cibum illorum quoniam ita est
praeparatio eius 11 rivos eius inebria multiplica genimina eius in stillicidiis eius laetabitur germinans
12 benedices coronae anni benignitatis tuae et campi tui replebuntur ubertate 13 pinguescent speciosa
deserti et exultatione colles accingentur 14 induti sunt arietes ovium et valles abundabunt frumento
clamabunt etenim hymnum dicent

Chapter 65

1 in finem canticum psalmi resurrectionis iubilate Deo omnis terra 2 psalmum dicite nomini
eius date gloriam laudi eius 3 dicite Deo quam terribilia sunt opera tua Domine in multitudine
virtutis tuae mentientur tibi inimici tui 4 omnis terra adorent te et psallant tibi psalmum dicant
nomini tuo diapsalma 5 venite et videte opera Dei terribilis in consiliis super filios hominum 6 qui
convertit mare in aridam in flumine pertransibunt pede ibi laetabimur in ipso 7 qui dominatur in
virtute sua in aeternum oculi eius super gentes respiciunt qui exasperant non exaltentur in semet
ipsis diapsalma 8 benedicite gentes Deum nostrum et auditam facite vocem laudis eius 9 qui posuit
animam meam ad vitam et non dedit in commotionem pedes meos 10 quoniam probasti nos Deus
igne nos examinasti sicut examinatur argentum 11 induxisti nos in laqueum posuisti tribulationes
in dorso nostro 12 inposuisti homines super capita nostra transivimus per ignem et aquam et eduxisti

nos in refrigerium 13 introibo in domum tuam in holocaustis reddam tibi vota mea 14 quae
distinxerunt labia mea et locutum est os meum in tribulatione mea 15 holocausta medullata offeram
tibi cum incensu arietum offeram tibi boves cum hircis diapsalma 16 venite audite et narrabo omnes
qui timetis Deum quanta fecit animae meae 17 ad ipsum ore meo clamavi et exaltavi sub lingua
mea 18 iniquitatem si aspexi in corde meo non exaudiat Dominus 19 propterea exaudivit Deus
adtendit voci deprecationis meae 20 benedictus Deus qui non amovit orationem meam et misericordiam suam a me

Chapter 66

1 in finem in hymnis psalmus cantici 2 Deus misereatur nostri et benedicat nobis inluminet
vultum suum super nos et misereatur nostri diapsalma 3 ut cognoscamus in terra viam tuam in
omnibus gentibus salutare tuum 4 confiteantur tibi populi Deus confiteantur tibi populi omnes
5 laetentur et exultent gentes quoniam iudicas populos in aequitate et gentes in terra diriges diapsalma
6 confiteantur tibi populi Deus confiteantur tibi populi omnes 7 terra dedit fructum suum benedicat
nos Deus Deus noster 8 benedicat nos Deus et metuant eum omnes fines terrae

Chapter 67

1 in finem David psalmus cantici 2 exsurgat Deus et dissipentur inimici eius et fugiant qui
oderunt eum a facie eius 3 sicut deficit fumus deficiant sicut fluit cera a facie ignis sic pereant
peccatores a facie Dei 4 et iusti epulentur exultent in conspectu Dei delectentur in laetitia 5 cantate
Deo psalmum dicite nomini eius iter facite ei qui ascendit super occasum Dominus nomen illi et
exultate in conspectu eius turbabuntur a facie eius 6 patris orfanorum et iudicis viduarum Deus in
loco sancto suo 7 Deus inhabitare facit unius moris in domo qui educit vinctos in fortitudine similiter
eos qui exasperant qui habitant in sepulchris 8 Deus cum egredereris in conspectu populi tui cum

pertransieris in deserto diapsalma 9 terra mota est etenim caeli distillaverunt a facie Dei Sinai a
facie Dei Israhel 10 pluviam voluntariam segregabis Deus hereditati tuae et infirmata est tu vero
perfecisti eam 11 animalia tua habitant in ea parasti in dulcedine tua pauperi Deus 12 Dominus
dabit verbum evangelizantibus virtute multa 13 rex virtutum dilecti *dilecti; et speciei domus
dividere spolia 14 si dormiatis inter medios cleros pinnae columbae deargentatae et posteriora dorsi
eius in pallore auri 15 dum discernit Caelestis reges super eam nive dealbabuntur in Selmon 16 mons
Dei mons pinguis mons coagulatus mons pinguis 17 ut quid suspicamini montes coagulatos mons
in quo beneplacitum est Deo habitare in eo etenim Dominus habitabit in finem 18 currus Dei decem
milibus multiplex milia laetantium Dominus in eis in Sina in sancto 19 ascendisti in altum cepisti
captivitatem accepisti dona in hominibus etenim non credentes inhabitare Dominum Deus
20 benedictus Dominus die cotidie prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum diapsalma
21 Deus noster Deus salvos faciendi et Domini Domini exitus mortis 22 verumtamen Deus confringet
capita inimicorum suorum verticem capilli perambulantium in delictis suis 23 dixit Dominus ex
Basan convertam convertam in profundis maris 24 ut intinguatur pes tuus in sanguine lingua canum
tuorum ex inimicis ab ipso 25 viderunt ingressus tui Deus ingressus Dei mei regis mei qui est in
sancto 26 praevenerunt principes coniuncti psallentibus in medio iuvencularum tympanistriarum
27 in ecclesiis benedicite Deum Dominum de fontibus Israhel 28 ibi Beniamin adulescentulus in
mentis excessu principes Iuda duces eorum principes Zabulon principes Nepthali 29 manda Deus
virtutem tuam confirma Deus hoc quod operatus es nobis 30 a templo tuo in Hierusalem tibi adferent
reges munera 31 increpa feras harundinis congregatio taurorum in vaccis populorum ut excludant
eos qui probati sunt argento dissipa gentes quae bella volunt 32 venient legati ex Aegypto Aethiopia
praeveniet manus eius Deo 33 regna terrae cantate Deo psallite Domino diapsalma %psallite Deo;
34 qui ascendit super caelum caeli ad orientem ecce dabit voci suae vocem virtutis 35 date gloriam
Deo super Israhel magnificentia eius et virtus eius in nubibus 36 mirabilis Deus in sanctis suis Deus
Israhel ipse dabit virtutem et fortitudinem plebi suae benedictus Deus

Chapter 68

1 in finem pro his qui commutabuntur David 2 salvum me fac Deus quoniam intraverunt aquae
usque ad animam meam 3 infixus sum in limum profundi et non est substantia veni in altitudines
maris et tempestas demersit me 4 laboravi clamans raucae factae sunt fauces meae defecerunt oculi
mei dum spero in Deum meum 5 multiplicati sunt super capillos capitis mei qui oderunt me gratis
confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei iniuste quae non rapui tunc exsolvebam 6 Deus
tu scis insipientiam meam et delicta mea a te non sunt abscondita 7 non erubescant in me qui
expectant te Domine Domine virtutum non confundantur super me qui quaerunt te Deus Israhel
8 quoniam propter te sustinui obprobrium operuit confusio faciem meam 9 extraneus factus sum
fratribus meis et peregrinus filiis matris meae 10 quoniam zelus domus tuae comedit me et obprobria
exprobrantium tibi ceciderunt super me 11 et operui in ieiunio animam meam et factum est in
obprobrium mihi 12 et posui vestimentum meum cilicium et factus sum illis in parabolam
13 adversum me exercebantur qui sedebant in porta et in me psallebant qui bibebant vinum 14 ego
vero orationem meam ad te Domine tempus beneplaciti Deus in multitudine misericordiae tuae
exaudi me in veritate salutis tuae 15 eripe me de luto ut non infigar liberer ab his qui oderunt me
et de profundis aquarum 16 non me demergat tempestas aquae neque absorbeat me profundum
neque urgeat super me puteus os suum 17 exaudi me Domine quoniam benigna est misericordia
tua secundum multitudinem miserationum tuarum respice me 18 et ne avertas faciem tuam a puero
tuo quoniam tribulor velociter exaudi me 19 intende animae meae et libera eam propter inimicos
meos eripe me 20 tu scis inproperium meum et confusionem et reverentiam meam 21 in conspectu
tuo sunt omnes qui tribulant me inproperium expectavit cor meum et miseriam et sustinui qui simul
contristaretur et non fuit et qui consolaretur et non inveni 22 et dederunt in escam meam fel et in
siti mea potaverunt me aceto 23 fiat mensa eorum coram ipsis in laqueum et in retributiones et in
scandalum 24 obscurentur oculi eorum ne videant et dorsum eorum semper incurva 25 effunde
super eos iram tuam et furor irae tuae conprehendat eos 26 fiat habitatio eorum deserta et in
tabernaculis eorum non sit qui inhabitet 27 quoniam quem tu percussisti persecuti sunt et super

dolorem vulnerum meorum addiderunt 28 adpone iniquitatem super iniquitatem eorum et non
intrent in iustitia tua 29 deleantur de libro viventium et cum iustis non scribantur 30 ego sum pauper
et dolens salus tua Deus suscepit me 31 laudabo nomen Dei cum cantico magnificabo eum in laude
32 et placebit Deo super vitulum novellum cornua producentem et ungulas 33 videant pauperes et
laetentur quaerite Deum et vivet anima vestra 34 quoniam exaudivit pauperes Dominus et vinctos
suos non despexit 35 laudent illum caeli et terra mare et omnia reptilia in eis 36 quoniam Deus
salvam faciet Sion et aedificabuntur civitates Iudaeae et inhabitabunt ibi et hereditate adquirent
eam 37 et semen servorum eius possidebunt eam et qui diligunt nomen eius habitabunt in ea

Chapter 69

1 in finem David in rememoratione eo quod salvum me fecit Dominus 2 Deus in adiutorium
meum intende * Domine ad adiuvandum me festina; 3 confundantur et revereantur qui quaerunt
animam meam 4 avertantur retrorsum et erubescant qui volunt mihi mala avertantur statim
erubescentes qui dicunt %mihi; euge euge 5 exultent et laetentur in te omnes qui quaerunt te et
dicant semper magnificetur Deus qui diligunt salutare tuum 6 ego vero egenus et pauper Deus
adiuva me adiutor meus et liberator meus es tu Domine ne moreris

Chapter 70

1 David psalmus filiorum Ionadab et priorum captivorum in te Domine speravi non confundar
in aeternum 2 in iustitia tua libera me et eripe me inclina ad me aurem tuam et salva me 3 esto mihi
in Deum protectorem et in locum munitum ut salvum me facias quoniam firmamentum meum et
refugium meum es tu 4 Deus meus eripe me de manu peccatoris de manu contra legem agentis et
iniqui 5 quoniam tu es patientia mea Domine Domine spes mea a iuventute mea 6 in te confirmatus
sum ex utero de ventre matris meae tu es protector meus in te cantatio mea semper 7 tamquam

prodigium factus sum multis et tu adiutor fortis 8 repleatur os meum laude ut cantem gloriam tuam
tota die magnitudinem tuam 9 non proicias me in tempore senectutis cum deficiet virtus mea ne
derelinquas me 10 quia dixerunt inimici mei mihi et qui custodiebant animam meam consilium
fecerunt in unum 11 dicentes Deus dereliquit eum persequimini et conprehendite eum quia non est
qui eripiat 12 Deus ne elongeris a me Deus meus in adiutorium meum respice 13 confundantur et
deficiant detrahentes animae meae operiantur confusione et pudore qui quaerunt mala mihi 14 ego
autem semper sperabo et adiciam super omnem laudem tuam 15 os meum adnuntiabit iustitiam
tuam tota die salutem tuam quoniam non cognovi litteraturam 16 introibo in potentiam Domini
Domine memorabor iustitiae tuae solius 17 Deus docuisti me ex iuventute mea et usque nunc
pronuntiabo mirabilia tua 18 et usque in senectam et senium Deus ne derelinquas me donec
adnuntiem brachium tuum generationi omni quae ventura est potentiam tuam 19 et iustitiam tuam
Deus usque in altissima quae fecisti magnalia Deus quis similis tibi 20 quantas ostendisti mihi
tribulationes multas et malas et conversus vivificasti me et de abyssis terrae iterum reduxisti me
21 multiplicasti magnificentiam tuam et conversus consolatus es me 22 nam et ego confitebor tibi
in vasis psalmi veritatem tuam Deus psallam tibi in cithara Sanctus Israhel 23 exultabunt labia mea
cum cantavero tibi et anima mea quam redemisti 24 sed et lingua mea tota die meditabitur iustitiam
tuam cum confusi et reveriti fuerint qui quaerunt mala mihi

Chapter 71

1 in Salomonem 2 Deus iudicium tuum regi da et iustitiam tuam filio regis iudicare populum
tuum in iustitia et pauperes tuos in iudicio 3 suscipiant montes pacem populo et colles iustitiam
4 iudicabit pauperes populi et salvos faciet filios pauperum et humiliabit calumniatorem 5 et
permanebit cum sole et ante lunam generationes generationum 6 descendet sicut pluvia in vellus
et sicut stillicidia stillantia super terram 7 orietur in diebus eius iustitia et abundantia pacis donec
auferatur luna 8 et dominabitur a mari usque ad mare et a flumine usque ad terminos orbis terrarum

9 coram illo procident Aethiopes et inimici eius terram lingent 10 reges Tharsis et insulae munera
offerent reges Arabum et Saba dona adducent 11 et adorabunt eum omnes reges omnes gentes
servient ei 12 quia liberavit pauperem a potente et pauperem cui non erat adiutor 13 parcet pauperi
et inopi et animas pauperum salvas faciet 14 ex usuris et iniquitate redimet animas eorum et
honorabile nomen eorum coram illo 15 et vivet et dabitur ei de auro Arabiae et orabunt de ipso
semper tota die benedicent ei 16 erit firmamentum in terra in summis montium superextolletur
super Libanum fructus eius et florebunt de civitate sicut faenum terrae 17 sit nomen eius benedictum
in saecula ante solem permanet nomen eius et benedicentur in ipso omnes tribus terrae omnes gentes
beatificabunt eum 18 benedictus Dominus Deus Deus Israhel qui facit mirabilia solus 19 et
benedictum nomen maiestatis eius in aeternum et replebitur maiestate eius omnis terra fiat fiat
20 defecerunt laudes David filii Iesse

Chapter 72

1 psalmus Asaph quam bonus Israhel Deus his qui recto sunt corde 2 mei autem paene moti sunt
pedes paene effusi sunt gressus mei 3 quia zelavi super iniquis pacem peccatorum videns 4 quia
non est respectus morti eorum et firmamentum in plaga eorum 5 in labore hominum non sunt et
cum hominibus non flagellabuntur 6 ideo tenuit eos superbia operti sunt iniquitate et impietate sua
7 prodiet quasi ex adipe iniquitas eorum transierunt in affectum cordis 8 cogitaverunt et locuti sunt
in nequitia iniquitatem in excelso locuti sunt 9 posuerunt in caelum os suum et lingua eorum transivit
in terra 10 ideo convertetur populus meus hic et dies pleni invenientur in eis 11 et dixerunt quomodo
scit Deus et si est scientia in Excelso 12 ecce ipsi peccatores et abundantes in saeculo obtinuerunt
divitias 13 %et dixi; ergo sine causa iustificavi cor meum et lavi inter innocentes manus meas 14 et
fui flagellatus tota die et castigatio mea in matutino 15 si dicebam narrabo sic ecce nationem filiorum
tuorum reprobavi 16 et existimabam cognoscere hoc labor est ante me 17 donec intrem in
sanctuarium Dei intellegam in novissimis eorum 18 verumtamen propter dolos posuisti eis deiecisti

eos dum adlevarentur [19] quomodo facti sunt in desolationem subito defecerunt perierunt propter
iniquitatem suam [20] velut somnium surgentium Domine in civitate tua imaginem ipsorum ad
nihilum rediges [21] quia inflammatum est cor meum et renes mei commutati sunt [22] et ego ad
nihilum redactus sum et nescivi [23] ut iumentum factus sum apud te et ego semper tecum [24] tenuisti
manum dexteram meam et in voluntate tua deduxisti me et cum gloria suscepisti me [25] quid enim
mihi est in caelo et a te quid volui super terram [26] defecit caro mea et cor meum Deus cordis mei
et pars mea Deus in aeternum [27] quia ecce qui elongant se a te peribunt perdidisti omnem qui
fornicatur abs te [28] mihi autem adherere Deo bonum est ponere in Domino Deo spem meam ut
adnuntiem omnes praedicationes tuas % in portis filiae Sion;

Chapter 73

[1] intellectus Asaph ut quid Deus reppulisti in finem iratus est furor tuus super oves pascuae tuae
[2] memor esto congregationis tuae quam possedisti ab initio redemisti virgam hereditatis tuae mons
Sion in quo habitasti in eo [3] leva manus tuas in superbias eorum in finem quanta malignatus est
inimicus in sancto [4] et gloriati sunt qui oderunt te in medio sollemnitatis tuae posuerunt signa sua
signa [5] et non cognoverunt sicut in exitu super summum quasi in silva lignorum securibus
[6] exciderunt ianuas eius in id ipsum in securi et ascia deiecerunt %eam; [7] incenderunt igni
sanctuarium tuum in terra polluerunt tabernaculum nominis tui [8] dixerunt in corde suo cognatio
eorum simul quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra [9] signa nostra non vidimus iam non
est propheta et nos non cognoscet amplius [10] usquequo Deus inproperabit inimicus inritat adversarius
nomen tuum in finem [11] ut quid avertis manum tuam et dexteram tuam de medio sinu tuo in finem
[12] Deus autem rex noster ante saeculum operatus est salutes in medio terrae [13] tu confirmasti in
virtute tua mare contribulasti capita draconum in aquis [14] tu confregisti capita draconis dedisti eum
escam populis Aethiopum [15] tu disrupisti fontem et torrentes * tu siccasti fluvios Aetham; [16] tuus

est dies et tua est nox tu fabricatus es auroram et solem [17] tu fecisti omnes terminos terrae aestatem
et ver tu plasmasti ea [18] memor esto huius inimicus inproperavit Dominum et populus insipiens
incitavit nomen tuum [19] ne tradas bestiis animam confitentem tibi animas pauperum tuorum ne
obliviscaris in finem [20] respice in testamentum tuum quia repleti sunt qui obscurati sunt terrae
domibus iniquitatum [21] ne avertatur humilis factus confusus pauper et inops laudabunt nomen
tuum [22] exsurge Deus iudica causam tuam memor esto inproperiorum tuorum eorum qui ab insipiente
sunt tota die [23] ne obliviscaris voces inimicorum tuorum superbia eorum qui te oderunt ascendit
semper

Chapter 74

[1] in finem ne corrumpas psalmus Asaph cantici [2] confitebimur tibi Deus confitebimur et
invocabimus nomen tuum narrabimus mirabilia tua [3] cum accepero tempus ego iustitias iudicabo
[4] liquefacta est terra et omnes qui habitant in ea ego confirmavi columnas eius diapsalma [5] dixi
iniquis nolite inique facere et delinquentibus nolite exaltare cornu [6] nolite extollere in altum cornu
vestrum nolite loqui adversus Deum iniquitatem [7] quia neque ab oriente neque ab occidente neque
a desertis montibus [8] quoniam Deus iudex est hunc humiliat et hunc exaltat [9] quia calix in manu
Domini vini meri plenus mixto et inclinavit ex hoc in hoc verum fex eius non est exinanita bibent
omnes peccatores terrae [10] ego autem adnuntiabo in saeculum cantabo Deo Iacob [11] et omnia
cornua peccatorum confringam et exaltabuntur cornua iusti

Chapter 75

[1] in finem in laudibus psalmus Asaph canticum ad Assyrium [2] notus in Iudaea Deus in Israhel
magnum nomen eius [3] et factus est in pace locus eius et habitatio eius in Sion [4] ibi confregit
potentias arcuum scutum et gladium et bellum diapsalma [5] inluminas tu mirabiliter de montibus

aeternis 6 turbati sunt omnes insipientes corde dormierunt somnum suum et nihil invenerunt omnes
viri divitiarum manibus suis 7 ab increpatione tua Deus Iacob dormitaverunt qui ascenderunt equos
8 tu terribilis es et quis resistet tibi ex tunc ira tua 9 de caelo auditum fecisti iudicium terra timuit
et quievit 10 cum exsurgeret in iudicium Deus ut salvos faceret omnes mansuetos terrae diapsalma
11 quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi et reliquiae cogitationis diem festum agent tibi
12 vovete et reddite Domino Deo vestro omnes qui in circuitu eius adferent munera terribili 13 et
ei qui aufert spiritus principum terribili apud reges terrae

Chapter 76

1 in finem pro Idithun psalmus Asaph 2 voce mea ad Dominum clamavi voce mea ad Deum et
intendit me 3 in die tribulationis meae Deum exquisivi manibus meis nocte contra eum et non sum
deceptus rennuit consolari anima mea 4 memor fui Dei et delectatus sum exercitatus sum et defecit
spiritus meus diapsalma 5 anticipaverunt vigilias oculi mei turbatus sum et non sum locutus
6 cogitavi dies antiquos et annos aeternos in mente habui 7 et meditatus sum nocte cum corde meo
exercitabar et scobebam spiritum meum 8 numquid in aeternum proiciet Deus et non adponet ut
conplacitior sit adhuc 9 aut in finem misericordiam suam abscidet a generatione in generationem
10 aut obliviscetur misereri Deus aut continebit in ira sua misericordias suas diapsalma 11 et dixi
nunc coepi haec mutatio dexterae Excelsi 12 memor fui operum Domini quia memor ero ab initio
mirabilium tuorum 13 et meditabor in omnibus operibus tuis et in adinventionibus tuis exercebor
14 Deus in sancto via tua quis deus magnus sicut Deus noster 15 tu es Deus qui facis mirabilia
notam fecisti in populis virtutem tuam 16 redemisti in brachio tuo populum tuum filios Iacob et
Ioseph diapsalma 17 viderunt te aquae Deus viderunt te aquae et timuerunt et turbatae sunt abyssi
18 multitudo sonitus aquarum vocem dederunt nubes etenim sagittae tuae transeunt 19 vox tonitrui
tui in rota inluxerunt coruscationes tuae orbi terrae commota est et contremuit terra 20 in mari via

tua et semitae tuae in aquis multis et vestigia tua non cognoscentur 21 deduxisti sicut oves populum
tuum in manu Mosi et Aaron

Chapter 77

1 intellectus Asaph adtendite populus meus legem meam inclinate aurem vestram in verba oris
mei 2 aperiam in parabola os meum eloquar propositiones ab initio 3 quanta audivimus et
cognovimus ea et patres nostri narraverunt nobis 4 non sunt occultata a filiis eorum in generationem
alteram narrantes laudes Domini et virtutes eius et mirabilia eius quae fecit 5 et suscitavit
testimonium in Iacob et legem posuit in Israhel quanta mandavit patribus nostris nota facere ea
filiis suis 6 ut cognoscat generatio altera filii qui nascentur et exsurgent et narrabunt filiis suis 7 ut
ponant in Deo spem suam et non obliviscantur opera Dei et mandata eius exquirant 8 ne fiant sicut
patres eorum generatio prava et exasperans generatio quae non direxit cor suum et non est creditus
cum Deo spiritus eius 9 filii Effrem intendentes et mittentes arcus conversi sunt in die belli 10 non
custodierunt testamentum Dei et in lege eius noluerunt ambulare 11 et obliti sunt benefactorum
eius et mirabilium eius quae ostendit eis 12 coram patribus eorum quae fecit mirabilia in terra
Aegypti in campo Taneos 13 interrupit mare et perduxit eos statuit aquas quasi utrem 14 et deduxit
eos in nube diei et tota nocte in inluminatione ignis 15 interrupit petram in heremo et adaquavit
eos velut in abysso multa 16 et eduxit aquam de petra et deduxit tamquam flumina aquas 17 et
adposuerunt adhuc peccare ei in ira excitaverunt Excelsum in inaquoso 18 et temptaverunt Deum
in cordibus suis ut peterent escas animabus suis 19 et male locuti sunt de Deo dixerunt numquid
poterit Deus parare mensam in deserto 20 quoniam percussit petram et fluxerunt aquae et torrentes
inundaverunt numquid et panem potest dare aut parare mensam populo suo 21 ideo audivit Dominus
et distulit et ignis accensus est in Iacob et ira ascendit in Israhel 22 quia non crediderunt in Deo
nec speraverunt in salutare eius 23 et mandavit nubibus desuper et ianuas caeli aperuit 24 et pluit
illis manna ad manducandum et panem caeli dedit eis 25 panem angelorum manducavit homo

cibaria misit eis in abundantiam 26 transtulit austrum de caelo et induxit in virtute sua africum
27 et pluit super eos sicut pulverem carnes et sicut harenam maris volatilia pinnata 28 et ceciderunt
in medio castrorum eorum circa tabernacula eorum 29 et manducaverunt et saturati sunt nimis et
desiderium eorum adtulit eis 30 non sunt fraudati a desiderio suo adhuc escae eorum erant in ore
ipsorum 31 et ira Dei ascendit in eos et occidit pingues eorum et electos Israhel inpedivit 32 in
omnibus his peccaverunt adhuc et non crediderunt mirabilibus eius 33 et defecerunt in vanitate dies
eorum et anni eorum cum festinatione 34 cum occideret eos quaerebant eum et revertebantur et
diluculo veniebant ad Deum 35 et rememorati sunt quia Deus adiutor est eorum et Deus excelsus
redemptor eorum est 36 et dilexerunt eum in ore suo et lingua sua mentiti sunt ei 37 cor autem
ipsorum non erat rectum cum eo nec fideles habiti sunt in testamento eius 38 ipse autem est
misericors et propitius fiet peccatis eorum et non perdet eos et abundabit ut avertat iram suam et
non accendet omnem iram suam 39 et recordatus est quia caro sunt spiritus vadens et non rediens
40 quotiens exacerbaverunt eum in deserto in ira concitaverunt eum in inaquoso 41 et conversi sunt
et temptaverunt Deum et Sanctum Israhel exacerbaverunt 42 non sunt recordati manus eius die qua
redemit eos de manu tribulantis 43 sicut posuit in Aegypto signa sua et prodigia sua in campo
Taneos 44 et convertit in sanguine flumina eorum et imbres eorum ne biberent 45 misit in eos
cynomiam et comedit eos et ranam et disperdit eos 46 et dedit erugini fructus eorum et labores
eorum lucustae 47 et occidit in grandine vineam eorum et moros eorum in pruina 48 et tradidit
grandini iumenta eorum et possessionem eorum igni 49 misit in eos iram indignationis suae
indignationem et iram et tribulationem inmissionem per angelos malos 50 viam fecit semitae irae
suae non pepercit a morte animarum eorum et iumenta eorum in morte conclusit 51 et percussit
omne primitivum in terra Aegypti primitias laborum eorum in tabernaculis Cham 52 et abstulit
sicut oves populum suum et perduxit eos tamquam gregem in deserto 53 et deduxit eos in spe et
non timuerunt et inimicos eorum operuit mare 54 et induxit eos in montem sanctificationis suae
montem quem adquisivit dextera eius et eiecit a facie eorum gentes et sorte divisit eis terram in
funiculo distributionis 55 et habitare fecit in tabernaculis eorum tribus Israhel 56 et temptaverunt

et exacerbaverunt Deum excelsum et testimonia eius non custodierunt 57 et averterunt se et non
servaverunt pactum quemadmodum patres eorum conversi sunt in arcum pravum 58 et in ira
concitaverunt eum in collibus suis et in sculptilibus suis ad aemulationem eum provocaverunt
59 audivit Deus et sprevit et ad nihilum redegit valde Israhel 60 et reppulit tabernaculum Selo
tabernaculum suum ubi habitavit in hominibus 61 et tradidit in captivitatem virtutem eorum et
pulchritudinem eorum in manus inimici 62 et conclusit in gladio populum suum et hereditatem
suam sprevit 63 iuvenes eorum comedit ignis et virgines eorum non sunt lamentatae 64 sacerdotes
eorum in gladio ceciderunt et viduae eorum non plorabuntur 65 et excitatus est tamquam dormiens
Dominus tamquam potens crapulatus a vino 66 et percussit inimicos suos in posteriora obprobrium
sempiternum dedit illis 67 et reppulit tabernaculum Ioseph et tribum Effrem non elegit 68 et elegit
tribum Iuda montem Sion quem dilexit 69 et aedificavit sicut unicornium sanctificium suum in
terra quam fundavit in saecula 70 et elegit David servum suum et sustulit eum de gregibus ovium
de post fetantes accepit eum 71 pascere Iacob servum suum et Israhel hereditatem suam 72 et pavit
eos in innocentia cordis sui et in intellectibus manuum suarum deduxit eos

Chapter 78

1 psalmus Asaph Deus venerunt gentes in hereditatem tuam polluerunt templum sanctum tuum
posuerunt Hierusalem in pomorum custodiam 2 posuerunt morticina servorum tuorum escas
volatilibus caeli carnes sanctorum tuorum bestiis terrae 3 effuderunt sanguinem ipsorum tamquam
aquam in circuitu Hierusalem et non erat qui sepeliret 4 facti sumus obprobrium vicinis nostris
subsannatio et inlusio his qui circum nos sunt 5 usquequo Domine irasceris in finem accendetur
velut ignis zelus tuus 6 effunde iram tuam in gentes quae te non noverunt et in regna quae nomen
tuum non invocaverunt 7 quia comederunt Iacob et locum eius desolaverunt 8 ne memineris
iniquitatum nostrarum antiquarum cito anticipent nos misericordiae tuae quia pauperes facti sumus
nimis 9 adiuva nos Deus salutaris noster propter gloriam nominis tui Domine libera nos et propitius

esto peccatis nostris propter nomen tuum 10 ne forte dicant in gentibus ubi est Deus eorum et
innotescat in nationibus coram oculis nostris ultio sanguinis servorum tuorum qui effusus est
11 introeat in conspectu tuo gemitus conpeditorum secundum magnitudinem brachii tui posside
filios mortificatorum 12 et redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum inproperium ipsorum
quod exprobraverunt tibi Domine 13 nos autem populus tuus et oves pascuae tuae confitebimur
tibi in saeculum in generationem et generationem adnuntiabimus laudem tuam

Chapter 79

1 in finem pro his qui commutabuntur testimonium Asaph psalmus 2 qui regis Israhel intende
qui deducis tamquam oves Ioseph qui sedes super cherubin manifestare 3 coram Effraim et Beniamin
et Manasse excita potentiam tuam et veni ut salvos facias nos 4 Deus converte nos et ostende faciem
tuam et salvi erimus 5 Domine Deus virtutum quousque irasceris super orationem servi tui 6 cibabis
nos pane lacrimarum et potum dabis nobis in lacrimis in mensura 7 posuisti nos in contradictionem
vicinis nostris et inimici nostri subsannaverunt nos 8 Deus virtutum converte nos et ostende faciem
tuam et salvi erimus 9 vineam de Aegypto transtulisti eiecisti gentes et plantasti eam 10 dux itineris
fuisti in conspectu eius et plantasti radices eius et implevit terram 11 operuit montes umbra eius et
arbusta eius cedros Dei 12 extendit palmites suos usque ad mare et usque ad Flumen propagines
eius 13 ut quid destruxisti maceriam eius et vindemiant eam omnes qui praetergrediuntur viam
14 exterminavit eam aper de silva et singularis ferus depastus est eam 15 Deus virtutum convertere
respice de caelo et vide et visita vineam istam 16 et perfice eam quam plantavit dextera tua et super
filium quem confirmasti tibi 17 incensa igni et suffossa ab increpatione vultus tui peribunt 18 fiat
manus tua super virum dexterae tuae et super filium hominis quem confirmasti tibi 19 et non
discedimus a te vivificabis nos et nomen tuum invocabimus 20 Domine Deus virtutum converte
nos et ostende faciem tuam et salvi erimus

Chapter 80

1
in finem pro torcularibus Asaph 2 exultate Deo adiutori nostro iubilate Deo Iacob 3 sumite
psalmum et date tympanum psalterium iucundum cum cithara 4 bucinate in neomenia tuba in insigni
die sollemnitatis nostrae 5 quia praeceptum Israhel est et iudicium Dei Iacob 6 testimonium in
Ioseph posuit illud cum exiret de terra Aegypti linguam quam non noverat audivit 7 devertit ab
oneribus dorsum eius manus eius in cofino servierunt 8 in tribulatione invocasti me et liberavi te
exaudivi te in abscondito tempestatis probavi te apud aquam Contradictionis diapsalma 9 audi
populus meus et contestabor te Israhel si audias me 10 non erit in te deus recens nec adorabis deum
alienum 11 ego enim sum Dominus Deus tuus qui eduxi te de terra Aegypti dilata os tuum et implebo
illud 12 et non audivit populus meus vocem meam et Israhel non intendit mihi 13 et dimisi illos
secundum desideria cordis eorum ibunt in adinventionibus suis 14 si populus meus audisset me
Israhel si in viis meis ambulasset 15 pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem et super
tribulantes eos misissem manum meam 16 inimici Domini mentiti sunt ei et erit tempus eorum in
saeculo 17 et cibavit illos ex adipe frumenti et de petra melle saturavit illos

Chapter 81

1
psalmus Asaph Deus stetit in synagoga deorum in medio autem Deus deiudicat 2 usquequo
iudicatis iniquitatem et facies peccatorum sumitis diapsalma 3 iudicate egenum et pupillum humilem
et pauperem iustificate 4 eripite pauperem et egenum de manu peccatoris liberate 5 nescierunt
neque intellexerunt in tenebris ambulant movebuntur omnia fundamenta terrae 6 ego dixi dii estis
et filii Excelsi omnes 7 vos autem sicut homines moriemini et sicut unus de principibus cadetis
8
surge Deus iudica terram quoniam tu hereditabis in omnibus gentibus

Chapter 82

1 canticum psalmi Asaph 2 Deus quis similis erit tibi ne taceas neque conpescaris Deus 3 quoniam
ecce inimici tui sonaverunt et qui oderunt te extulerunt caput 4 super populum tuum malignaverunt
consilium et cogitaverunt adversus sanctos tuos 5 dixerunt venite et disperdamus eos de gente et
non memoretur nomen Israhel ultra 6 quoniam cogitaverunt unianimiter simul adversum te
testamentum disposuerunt 7 tabernacula Idumeorum et Ismahelitae Moab et Aggareni 8 Gebal et
Ammon et Amalech alienigenae cum habitantibus Tyrum 9 etenim Assur venit cum illis facti sunt
in adiutorium filiis Loth diapsalma 10 fac illis sicut Madiam et Sisarae sicut Iabin in torrente Cison
11 disperierunt in Endor facti sunt ut stercus terrae 12 pone principes eorum sicut Oreb et Zeb et
Zebee et Salmana omnes principes eorum 13 qui dixerunt hereditate possideamus sanctuarium Dei
14 Deus meus pone illos ut rotam sicut stipulam ante faciem venti 15 sicut ignis qui conburit silvam
sicut flamma conburens montes 16 ita persequeris illos in tempestate tua et in ira tua turbabis eos
17 imple facies illorum ignominia et quaerent nomen tuum Domine 18 erubescant et conturbentur
in saeculum saeculi et confundantur et pereant 19 et cognoscant quia nomen tibi Dominus tu solus
Altissimus in omni terra

Chapter 83

1 in finem pro torcularibus filiis Core psalmus 2 quam dilecta tabernacula tua Domine virtutum
3 concupiscit et defecit anima mea in atria Domini cor meum et caro mea exultavit in Deum vivum
4 etenim passer invenit %sibi; domum et turtur nidum sibi ubi ponat pullos suos altaria tua Domine
virtutum rex meus et Deus meus 5 beati qui habitant in domo tua in saecula saeculorum laudabunt
te diapsalma 6 beatus vir cui est auxilium abs te ascensiones in corde suo disposuit 7 in valle
lacrimarum in loco quem posuit 8 etenim benedictiones dabit legis dator ibunt de virtute in virtutem
videbitur Deus deorum in Sion 9 Domine Deus virtutum exaudi orationem meam auribus percipe

Deus Iacob diapsalma [10] protector noster aspice Deus et respice in faciem christi tui [11] quia melior
est dies una in atriis tuis super milia elegi abiectus esse in domo Dei mei magis quam habitare in
tabernaculis peccatorum [12] quia misericordiam et veritatem %diligit; Deus gratiam et gloriam dabit
Dominus [13] non privabit bonis eos qui ambulant in innocentia Domine virtutum beatus vir qui
sperat in te

Chapter 84

[1] in finem filiis Core psalmus [2] benedixisti Domine terram tuam avertisti captivitatem Iacob
[3] remisisti iniquitates plebis tuae operuisti omnia peccata eorum diapsalma [4] mitigasti omnem iram
tuam avertisti ab ira indignationis tuae [5] converte nos Deus salutum nostrarum et averte iram tuam
a nobis [6] numquid in aeternum irasceris nobis aut extendes iram tuam a generatione in generationem
[7] Deus tu conversus vivificabis nos et plebs tua laetabitur in te [8] ostende nobis Domine misericordiam
tuam et salutare tuum da nobis [9] audiam quid loquatur % in me; Dominus Deus quoniam loquetur
pacem in plebem suam et super sanctos suos et in eos qui convertuntur ad cor [10] verumtamen prope
timentes eum salutare ipsius ut inhabitet gloria in terra nostra [11] misericordia et veritas obviaverunt
% sibi; iustitia et pax osculatae sunt [12] veritas de terra orta est et iustitia de caelo prospexit [13] etenim
Dominus dabit benignitatem et terra nostra dabit fructum suum [14] iustitia ante eum ambulabit et
ponet in via gressus suos

Chapter 85

[1] oratio ipsi David inclina Domine aurem tuam %et; exaudi me quoniam inops et pauper sum
ego [2] custodi animam meam quoniam sanctus sum salvum fac servum tuum Deus meus sperantem
in te [3] miserere mei Domine quoniam ad te clamabo tota die [4] laetifica animam servi tui quoniam
ad te Domine animam meam levavi [5] quoniam tu Domine suavis et mitis et multae misericordiae

omnibus invocantibus te 6 auribus percipe Domine orationem meam et intende voci orationis meae
7 in die tribulationis meae clamavi ad te quia exaudisti me 8 non est similis tui in diis Domine et
non est secundum opera tua 9 omnes gentes quascumque fecisti venient et adorabunt coram te
Domine et glorificabunt nomen tuum 10 quoniam magnus es tu et faciens mirabilia tu es Deus solus
11 deduc me Domine in via tua et ingrediar in veritate tua laetetur cor meum ut timeat nomen tuum
12 confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde meo et glorificabo nomen tuum in aeternum
13 quia misericordia tua magna est super me et eruisti animam meam ex inferno inferiori 14 Deus
iniqui insurrexerunt super me et synagoga potentium quaesierunt animam meam et non proposuerunt
te in conspectu suo 15 et tu Domine Deus miserator et misericors patiens et multae misericordiae
et verax 16 respice in me et miserere mei da imperium tuum puero tuo et salvum fac filium ancillae
tuae 17 fac mecum signum in bono et videant qui oderunt me et confundantur quoniam tu Domine
adiuvasti me et consolatus es me

Chapter 86

1 filiis Core psalmus cantici fundamenta eius in montibus sanctis 2 diligit Dominus portas Sion
super omnia tabernacula Iacob 3 gloriosa dicta sunt de te civitas Dei diapsalma 4 memor ero Raab
et Babylonis scientibus me ecce alienigenae et Tyrus et populus Aethiopum hii fuerunt illic
5 numquid Sion dicet homo et homo natus est in ea et ipse fundavit eam Altissimus 6 Dominus
narrabit in scriptura populorum et principum horum qui fuerunt in ea diapsalma 7 sicut laetantium
omnium habitatio in te

Chapter 87

1 canticum psalmi filiis Core in finem pro Maeleth ad respondendum intellectus Eman Ezraitae
2 Domine Deus salutis meae die clamavi et nocte coram te 3 intret in conspectu tuo oratio mea
inclina aurem tuam ad precem meam 4 quia repleta est malis anima mea et vita mea in inferno

adpropinquavit 5 aestimatus sum cum descendentibus in lacum factus sum sicut homo sine adiutorio
6 inter mortuos liber sicut vulnerati dormientes in sepulchris quorum non es memor amplius et ipsi
de manu tua repulsi sunt 7 posuerunt me in lacu inferiori in tenebrosis et in umbra mortis 8 super
me confirmatus est furor tuus et omnes fluctus tuos induxisti super me diapsalma 9 longe fecisti
notos meos a me posuerunt me abominationem sibi traditus sum et non egrediebar 10 oculi mei
languerunt prae inopia clamavi ad te Domine tota die expandi ad te manus meas 11 numquid mortuis
facies mirabilia aut medici suscitabunt et confitebuntur tibi diapsalma 12 numquid narrabit aliquis
in sepulchro misericordiam tuam et veritatem tuam in perditione 13 numquid cognoscentur in
tenebris mirabilia tua et iustitia tua in terra oblivionis 14 et ego ad te Domine clamavi et mane
oratio mea praeveniet te 15 ut quid Domine repellis orationem meam avertis faciem tuam a me
16 pauper sum ego et in laboribus a iuventute mea exaltatus autem humiliatus sum et conturbatus
17 in me transierunt irae tuae et terrores tui conturbaverunt me 18 circuierunt me sicut aqua tota die
circumdederunt me simul 19 elongasti a me amicum et proximum et notos meos a miseria

Chapter 88

1 intellectus Aethan Ezraitae 2 misericordias Domini in aeternum cantabo in generationem et
generationem adnuntiabo veritatem tuam in ore meo 3 quoniam dixisti in aeternum misericordia
aedificabitur in caelis praeparabitur veritas tua *in eis; 4 disposui testamentum electis meis iuravi
David servo meo 5 usque in aeternum praeparabo semen tuum et aedificabo in generationem et
generationem sedem tuam diapsalma 6 confitebuntur caeli mirabilia tua Domine etenim veritatem
tuam in ecclesia sanctorum 7 quoniam quis in nubibus aequabitur Domino similis erit Domino in
filiis Dei 8 Deus qui glorificatur in consilio sanctorum magnus et horrendus super omnes qui in
circuitu eius sunt 9 Domine Deus virtutum quis similis tibi potens es Domine et veritas tua in
circuitu tuo 10 tu dominaris potestatis maris motum autem fluctuum eius tu mitigas 11 tu humiliasti

sicut vulneratum superbum in brachio virtutis tuae dispersisti inimicos tuos 12 tui sunt caeli et tua
est terra orbem terrae et plenitudinem eius tu fundasti 13 aquilonem et mare tu creasti Thabor et
Hermon in nomine tuo exultabunt 14 tuum brachium cum potentia firmetur manus tua et exaltetur
dextera tua 15 iustitia et iudicium praeparatio sedis tuae misericordia et veritas praecedent faciem
tuam 16 beatus populus qui scit iubilationem Domine in lumine vultus tui ambulabunt 17 et in
nomine tuo exultabunt tota die et in iustitia tua exaltabuntur 18 quoniam gloria virtutis eorum tu
es et in beneplacito tuo exaltabitur cornu nostrum 19 quia Domini est adsumptio *nostra; et Sancti
Israhel regis nostri 20 tunc locutus es in visione sanctis tuis et dixisti posui adiutorium in potentem
exaltavi electum de plebe mea 21 inveni David servum meum in oleo sancto meo linui eum 22 manus
enim mea auxiliabitur ei et brachium meum confirmabit eum 23 nihil proficiet inimicus in eo et
filius iniquitatis non adponet nocere eum 24 et concidam a facie ipsius inimicos eius et odientes
eum in fugam convertam 25 et veritas mea et misericordia mea cum ipso et in nomine meo exaltabitur
cornu eius 26 et ponam in mari manum eius et in fluminibus dexteram eius 27 ipse invocabit me
pater meus es tu Deus meus et susceptor salutis meae 28 et ego primogenitum ponam illum excelsum
prae regibus terrae 29 in aeternum servabo illi misericordiam meam et testamentum meum fidele
ipsi 30 et ponam in saeculum saeculi semen eius et thronum eius sicut dies caeli 31 si dereliquerint
filii eius legem meam et in iudiciis meis non ambulaverint 32 si iustitias meas profanaverint et
mandata mea non custodierint 33 visitabo in virga iniquitates eorum et in verberibus peccata eorum
34 misericordiam autem meam non dispergam ab eo neque nocebo in veritate mea 35 neque profanabo
testamentum meum et quae procedunt de labiis meis non faciam irrita 36 semel iuravi in sancto
meo si David mentiar 37 semen eius in aeternum manebit 38 et thronus eius sicut sol in conspectu
meo et sicut luna perfecta in aeternum et testis in caelo fidelis diapsalma 39 tu vero reppulisti et
despexisti distulisti christum tuum 40 evertisti testamentum servi tui profanasti in terram sanctuarium
eius 41 destruxisti omnes sepes eius posuisti firmamenta eius formidinem 42 diripuerunt eum omnes
transeuntes viam factus est obprobrium vicinis suis 43 exaltasti dexteram deprimentium eum

laetificasti omnes inimicos eius 44 avertisti adiutorium gladii eius et non es auxiliatus ei in bello
45 destruxisti eum a mundatione sedem eius in terram conlisisti 46 minorasti dies temporis eius
perfudisti eum confusione diapsalma 47 usquequo Domine avertis in finem exardescet sicut ignis
ira tua 48 memorare quae mea substantia numquid enim vane constituisti omnes filios hominum
49 quis est homo qui vivet et non videbit mortem eruet animam suam de manu inferi diapsalma
50 ubi sunt misericordiae tuae antiquae Domine sicut iurasti David in veritate tua 51 memor esto
Domine obprobrii servorum tuorum quod continui in sinu meo multarum gentium 52 quod
exprobraverunt inimici tui Domine quod exprobraverunt commutationem christi tui 53 benedictus
Dominus in aeternum fiat fiat

Chapter 89

1 oratio Mosi hominis Dei Domine refugium tu factus es nobis in generatione et generatione
2 priusquam montes fierent et formaretur terra et orbis a saeculo usque in saeculum tu es Deus 3 ne
avertas hominem in humilitatem et dixisti convertimini filii hominum 4 quoniam mille anni ante
oculos tuos tamquam dies hesterna quae praeteriit et custodia in nocte 5 quae pro nihilo habentur
eorum anni erunt 6 mane sicut herba transeat mane floreat et transeat vespere decidat induret et
arescat 7 quia defecimus in ira tua et in furore tuo turbati sumus 8 posuisti iniquitates nostras in
conspectu tuo saeculum nostrum in inluminatione vultus tui 9 quoniam omnes dies nostri defecerunt
in ira tua defecimus anni nostri sicut aranea meditabantur 10 dies annorum nostrorum in ipsis
septuaginta anni si autem in potentatibus octoginta anni et amplius eorum labor et dolor quoniam
supervenit mansuetudo et corripiemur 11 quis novit potestatem irae tuae et prae timore tuo iram
tuam 12 dinumerare dexteram tuam sic notam fac et conpeditos corde in sapientia 13 convertere
Domine usquequo et deprecabilis esto super servos tuos 14 repleti sumus mane misericordia tua et
exultavimus et delectati sumus in omnibus diebus nostris 15 laetati sumus pro diebus quibus nos
humiliasti annis quibus vidimus mala 16 et respice in servos tuos et in opera tua et dirige filios

17
eorum et sit splendor Domini Dei nostri super nos et opera manuum nostrarum dirige super nos
* et opus manuum nostrarum dirige;

Chapter 90

1
laus cantici David qui habitat in adiutorio Altissimi in protectione Dei caeli commorabitur
2 3
dicet Domino susceptor meus es tu et refugium meum Deus meus sperabo in eum quoniam ipse
4
liberabit me de laqueo venantium et a verbo aspero in scapulis suis obumbrabit te et sub pinnis
5 6
eius sperabis scuto circumdabit te veritas eius non timebis a timore nocturno a sagitta volante
7
in die a negotio perambulante in tenebris ab incursu et daemonio meridiano cadent a latere tuo
8
mille et decem milia a dextris tuis ad te autem non adpropinquabit verumtamen oculis tuis
9
considerabis et retributionem peccatorum videbis quoniam tu Domine spes mea Altissimum
10
posuisti refugium tuum non accedent ad te mala et flagellum non adpropinquabit tabernaculo
11 12
tuo quoniam angelis suis mandabit de te ut custodiant te in omnibus viis tuis in manibus
13
portabunt te ne forte offendas ad lapidem pedem tuum super aspidem et basiliscum ambulabis
14
%et; conculcabis leonem et draconem quoniam in me speravit et liberabo eum protegam eum
15
quia cognovit nomen meum clamabit ad me et exaudiam eum cum ipso sum in tribulatione
16
eripiam eum et clarificabo eum longitudine dierum replebo eum et ostendam illi salutare meum

Chapter 91

1 2
psalmus cantici in die sabbati bonum est confiteri Domino et psallere nomini tuo Altissime
3 4
ad adnuntiandum mane misericordiam tuam et veritatem tuam per noctem in decacordo psalterio
5
cum cantico in cithara quia delectasti me Domine in factura tua et in operibus manuum tuarum
6
exultabo quam magnificata sunt opera tua Domine nimis profundae factae sunt cogitationes tuae
7 8
vir insipiens non cognoscet et stultus non intelleget haec cum exorti fuerint peccatores sicut

faenum et apparuerint omnes qui operantur iniquitatem ut intereant in saeculum %saeculi; 9 tu
autem Altissimus in aeternum Domine 10 *quoniam ecce inimici tui Domine; quoniam ecce inimici
tui peribunt et dispergentur omnes qui operantur iniquitatem 11 et exaltabitur sicut unicornis cornu
meum et senectus mea in misericordia uberi 12 et despexit oculus meus inimicis meis et insurgentibus
in me malignantibus audiet auris mea 13 iustus ut palma florebit ut cedrus Libani multiplicabitur
14 plantati in domo Domini in atriis Dei nostri florebunt 15 adhuc multiplicabuntur in senecta uberi
et bene patientes erunt 16 ut adnuntient quoniam rectus Dominus Deus noster et non est iniquitas
in eo

Chapter 92

1 laus cantici David in die ante sabbatum quando inhabitata est terra Dominus regnavit decore
indutus est indutus est Dominus fortitudine et praecinxit se etenim firmavit orbem terrae qui non
commovebitur 2 parata sedis tua ex tunc a saeculo tu es 3 elevaverunt flumina Domine elevaverunt
flumina vocem suam *elevabunt flumina fluctus suos; 4 a vocibus aquarum multarum mirabiles
elationes maris mirabilis in altis Dominus 5 testimonia tua credibilia facta sunt nimis domum tuam
decet sanctitudo Domine in longitudine dierum

Chapter 93

1 psalmus David quarta sabbati Deus ultionum Dominus Deus ultionum libere egit 2 exaltare
qui iudicas terram redde retributionem superbis 3 usquequo peccatores Domine usquequo peccatores
gloriabuntur 4 effabuntur et loquentur iniquitatem loquentur omnes qui operantur iniustitiam
5 populum tuum Domine humiliaverunt et hereditatem tuam vexaverunt 6 viduam et advenam
interfecerunt et pupillos occiderunt 7 et dixerunt non videbit Dominus nec intelleget Deus Iacob
8 intellegite qui insipientes estis in populo et stulti aliquando sapite 9 qui plantavit aurem non audiet

aut qui finxit oculum non considerat 10 qui corripit gentes non arguet qui docet hominem scientiam
11 Dominus scit cogitationes hominum quoniam vanae sunt 12 beatus homo quem tu erudieris
Domine et de lege tua docueris eum 13 ut mitiges ei a diebus malis donec fodiatur peccatori fovea
14 quia non repellet Dominus plebem suam et hereditatem suam non derelinquet 15 quoadusque
iustitia convertatur in iudicium et qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde diapsalma 16 quis
consurget mihi adversus malignantes aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem 17 nisi
quia Dominus adiuvit me paulo minus habitavit in inferno anima mea 18 si dicebam motus est pes
meus misericordia tua Domine adiuvabat me 19 secundum multitudinem dolorum meorum in corde
meo consolationes tuae laetificaverunt animam meam 20 numquid aderit tibi sedis iniquitatis qui
fingis dolorem in praecepto 21 captabunt in animam iusti et sanguinem innocentem condemnabunt
22 et factus est Dominus mihi in refugium et Deus meus in adiutorem spei meae 23 et reddet illis
iniquitatem ipsorum et in malitia eorum disperdet eos disperdet illos Dominus Deus noster

Chapter 94

1 laus cantici David venite exultemus Domino iubilemus Deo salutari nostro 2 praeoccupemus
faciem eius in confessione et in psalmis iubilemus ei 3 quoniam Deus magnus Dominus et rex
magnus super omnes deos 4 quia in manu eius fines terrae et altitudines montium ipsius sunt
5 quoniam ipsius est mare et ipse fecit illud et siccam manus eius formaverunt 6 venite adoremus
et procidamus et ploremus ante Dominum qui fecit nos 7 quia ipse est Deus noster et nos populus
pascuae eius et oves manus eius 8 hodie si vocem eius audieritis nolite obdurare corda vestra 9 sicut
in inritatione secundum diem temptationis in deserto ubi temptaverunt me patres vestri probaverunt
*me; et viderunt opera mea 10 quadraginta annis offensus fui generationi illi et dixi semper errant
corde 11 et isti non cognoverunt vias meas ut iuravi in ira mea si intrabunt in requiem meam

Chapter 95

1 quando domus aedificabatur post captivitatem canticum huic David cantate Domino canticum
novum cantate Domino omnis terra 2 cantate Domino benedicite nomini eius adnuntiate diem de
die salutare eius 3 adnuntiate inter gentes gloriam eius in omnibus populis mirabilia eius 4 quoniam
magnus Dominus et laudabilis valde terribilis est super omnes deos 5 quoniam omnes dii gentium
daemonia at vero Dominus caelos fecit 6 confessio et pulchritudo in conspectu eius sanctimonia
et magnificentia in sanctificatione eius 7 adferte Domino patriae gentium adferte Domino gloriam
et honorem 8 adferte Domino gloriam nomini eius tollite hostias et introite in atria eius 9 adorate
Dominum in atrio sancto eius commoveatur a facie eius universa terra 10 dicite in gentibus quia
Dominus regnavit etenim correxit orbem qui non movebitur iudicabit populos in aequitate
11 laetentur caeli et exultet terra commoveatur mare et plenitudo eius 12 gaudebunt campi et omnia
quae in eis sunt tunc exultabunt omnia ligna silvarum 13 a facie Domini quia venit quoniam venit
iudicare terram iudicabit orbem terrae in aequitate et populos in veritate sua

Chapter 96

1 huic David quando terra eius restituta est Dominus regnavit exultet terra laetentur insulae
multae 2 nubes et caligo in circuitu eius iustitia et iudicium correctio sedis eius 3 ignis ante ipsum
praecedet et inflammabit in circuitu inimicos eius 4 adluxerunt fulgora eius orbi terrae vidit et
commota est terra 5 montes sicut cera fluxerunt *a facie Domini; a facie Domini omnis terrae
6 adnuntiaverunt caeli iustitiam eius et viderunt omnes populi gloriam eius 7 confundantur omnes
qui adorant sculptilia qui gloriantur in simulacris suis adorate eum omnes angeli eius 8 audivit et
laetata est Sion et exultaverunt filiae Iudaeae propter iudicia tua Domine 9 quoniam tu Dominus
Altissimus super omnem terram nimis superexaltatus es super omnes deos 10 qui diligitis Dominum
odite malum custodit animas sanctorum suorum de manu peccatoris liberabit eos 11 lux orta est

iusto et rectis corde laetitia 12 laetamini iusti in Domino et confitemini memoriae sanctificationis
eius

Chapter 97

1 psalmus David cantate Domino canticum novum quoniam mirabilia fecit salvavit sibi dextera
eius et brachium sanctum eius 2 notum fecit Dominus salutare suum in conspectu gentium revelavit
iustitiam suam 3 recordatus est misericordiae suae et veritatem suam domui Israhel viderunt omnes
termini terrae salutare Dei nostri 4 iubilate Domino omnis terra cantate et exultate et psallite
5 psallite Domino in cithara in cithara et voce psalmi 6 in tubis ductilibus et voce tubae corneae
iubilate in conspectu regis Domini 7 moveatur mare et plenitudo eius orbis terrarum et qui habitant
in eo 8 flumina plaudent manu simul montes exultabunt 9 a conspectu Domini quoniam venit
iudicare terram iudicabit orbem terrarum in iustitia et populos in aequitate

Chapter 98

1 psalmus David Dominus regnavit irascantur populi qui sedet super cherubin moveatur terra
2 Dominus in Sion magnus et excelsus est super omnes populos 3 confiteantur nomini tuo magno
quoniam terribile et sanctum est 4 et honor regis iudicium diligit tu parasti directiones iudicium et
iustitiam in Iacob tu fecisti 5 exaltate Dominum Deum nostrum et adorate scabillum pedum eius
quoniam sanctum est 6 Moses et Aaron in sacerdotibus eius et Samuhel inter eos qui invocant
nomen eius invocabant Dominum et ipse exaudiebat illos 7 in columna nubis loquebatur ad eos
custodiebant testimonia eius et praeceptum quod dedit illis 8 Domine Deus noster tu exaudiebas
illos Deus tu propitius fuisti eis et ulciscens in omnes adinventiones eorum 9 exaltate Dominum
Deum nostrum et adorate in monte sancto eius quoniam sanctus Dominus Deus noster

Chapter 99

1 psalmus in confessione 2 iubilate Domino omnis terra servite Domino in laetitia introite in
conspectu eius in exultatione 3 scitote quoniam Dominus ipse est Deus ipse fecit nos et non ipsi
nos populus eius et oves pascuae eius 4 introite portas eius in confessione atria eius in hymnis
confitemini illi laudate nomen eius 5 quoniam suavis Dominus in aeternum misericordia eius et
usque in generationem et generationem veritas eius

Chapter 100

1 David psalmus misericordiam et iudicium cantabo tibi Domine psallam 2 et intellegam in via
inmaculata quando venies ad me perambulabam in innocentia cordis mei in medio domus meae
3 non proponebam ante oculos meos rem iniustam facientes praevaricationes odivi non adhesit mihi
4 cor pravum declinante a me maligno non cognoscebam 5 detrahentem secreto proximo suo hunc
persequebar superbo oculo et insatiabili corde cum hoc non edebam 6 oculi mei ad fideles terrae
ut sederent mecum ambulans in via inmaculata hic mihi ministrabat 7 non habitabat in medio domus
meae qui facit superbiam qui loquitur iniqua non direxit in conspectu oculorum meorum 8 in
matutino interficiebam omnes peccatores terrae ut disperderem de civitate Domini omnes operantes
iniquitatem

Chapter 101

1 oratio pauperis cum anxius fuerit et coram Domino effuderit precem suam 2 Domine exaudi
orationem meam et clamor meus ad te veniat 3 non avertas faciem tuam a me in quacumque die
tribulor inclina ad me aurem tuam in quacumque die invocavero te velociter exaudi me 4 quia
defecerunt sicut fumus dies mei et ossa mea sicut gremium aruerunt 5 percussum est ut faenum et
aruit cor meum quia oblitus sum comedere panem meum 6 a voce gemitus mei adhesit os meum

carni meae 7 similis factus sum pelicano solitudinis factus sum sicut nycticorax in domicilio
8 vigilavi et factus sum sicut passer solitarius in tecto 9 tota die exprobrabant mihi inimici mei et
qui laudabant me adversus me iurabant 10 quia cinerem tamquam panem manducavi et poculum
meum cum fletu miscebam 11 a facie irae et indignationis tuae quia elevans adlisisti me 12 dies
mei sicut umbra declinaverunt et ego sicut faenum arui 13 tu autem Domine in aeternum permanes
et memoriale tuum in generationem et generationem 14 tu exsurgens misereberis Sion quia tempus
miserendi eius quia venit tempus 15 quoniam placuerunt servis tuis lapides eius et terrae eius
miserebuntur 16 et timebunt gentes nomen Domini et omnes reges terrae gloriam tuam 17 quia
aedificabit Dominus Sion et videbitur in gloria sua 18 respexit in orationem humilium et non sprevit
precem eorum 19 scribantur haec in generationem alteram et populus qui creabitur laudabit Dominum
20 quia prospexit de excelso sancto suo Dominus de caelo in terram aspexit 21 ut audiret gemitum
conpeditorum ut solvat filios interemptorum 22 ut adnuntiet in Sion nomen Domini et laudem suam
in Hierusalem 23 in conveniendo populos in unum et reges ut serviant Domino 24 respondit ei in
via virtutis suae paucitatem dierum meorum nuntia mihi 25 ne revoces me in dimidio dierum
meorum in generationem et generationem anni tui 26 initio tu Domine terram fundasti et opera
manuum tuarum sunt caeli 27 ipsi peribunt tu autem permanes et omnes sicut vestimentum
veterescent et sicut opertorium mutabis eos et mutabuntur 28 tu autem idem ipse es et anni tui non
deficient 29 filii servorum tuorum habitabunt et semen eorum in saeculum dirigetur

Chapter 102

1 ipsi David benedic anima mea Domino et omnia quae intra me sunt nomini sancto eius
2 benedic anima mea Domino et noli oblivisci omnes retributiones eius 3 qui propitiatur omnibus
iniquitatibus tuis qui sanat omnes infirmitates tuas 4 qui redimit de interitu vitam tuam qui coronat
te in misericordia et miserationibus 5 qui replet in bonis desiderium tuum renovabitur ut aquilae

iuventus tua 6 faciens misericordias Dominus et iudicium omnibus iniuriam patientibus 7 notas
fecit vias suas Mosi filiis Israhel voluntates suas 8 miserator et misericors Dominus longanimis et
multum misericors 9 non in perpetuum irascetur neque in aeternum comminabitur 10 non secundum
peccata nostra fecit nobis nec secundum iniustitias nostras retribuit nobis 11 quoniam secundum
altitudinem caeli a terra corroboravit misericordiam suam super timentes se 12 quantum distat ortus
ab occidente longe fecit a nobis iniquitates nostras 13 quomodo miseretur pater filiorum misertus
est Dominus timentibus se 14 quoniam ipse cognovit figmentum nostrum recordatus est quoniam
pulvis sumus 15 homo sicut faenum dies eius tamquam flos agri sic efflorebit 16 quoniam spiritus
pertransivit in illo et non subsistet et non cognoscet amplius locum suum 17 misericordia autem
Domini ab aeterno et usque in aeternum super timentes eum et iustitia illius in filios filiorum 18 his
qui servant testamentum eius et memores sunt mandatorum ipsius ad faciendum ea 19 Dominus in
caelo paravit sedem suam et regnum ipsius omnibus dominabitur 20 benedicite Domino angeli eius
potentes virtute facientes verbum illius ad audiendam vocem sermonum eius 21 benedicite Domino
omnes virtutes eius ministri eius qui facitis voluntatem eius 22 benedicite Domino omnia opera
eius in omni loco dominationis ipsius benedic anima mea Domino

Chapter 103

1 ipsi David benedic anima mea Domino Domine Deus meus magnificatus es vehementer
confessionem et decorem induisti 2 amictus lumine sicut vestimento extendens caelum sicut pellem
3 qui tegis in aquis superiora eius qui ponis nubem ascensum tuum qui ambulas super pinnas
ventorum 4 qui facis angelos tuos spiritus et ministros tuos ignem urentem 5 qui fundasti terram
super stabilitatem suam non inclinabitur in saeculum saeculi 6 abyssus sicut vestimentum amictus
eius super montes stabunt aquae 7 ab increpatione tua fugient a voce tonitrui tui formidabunt
8 ascendunt montes et descendunt campi in locum quem fundasti eis 9 terminum posuisti quem non

transgredientur neque convertentur operire terram 10 qui emittis fontes in convallibus inter medium
montium pertransibunt aquae 11 potabunt omnes bestiae agri expectabunt onagri in siti sua 12 super
ea volucres caeli habitabunt de medio petrarum dabunt vocem 13 rigans montes de superioribus
suis de fructu operum tuorum satiabitur terra 14 producens faenum iumentis et herbam servituti
hominum ut educas panem de terra 15 et vinum laetificat cor hominis ut exhilaret faciem in oleo
et panis cor hominis confirmat 16 saturabuntur ligna campi et cedri Libani quas plantavit 17 illic
passeres nidificabunt erodii domus dux est eorum 18 montes excelsi cervis petra refugium erinaciis
19 fecit lunam in tempora sol cognovit occasum suum 20 posuisti tenebras et facta est nox in ipsa
pertransibunt omnes bestiae silvae 21 catuli leonum rugientes ut rapiant et quaerant a Deo escam
sibi 22 ortus est sol et congregati sunt et in cubilibus suis conlocabuntur 23 exibit homo ad opus
suum et ad operationem suam usque ad vesperum 24 quam magnificata sunt opera tua Domine
omnia in sapientia fecisti impleta est terra possessione tua 25 hoc mare magnum et spatiosum
*manibus; illic reptilia quorum non est numerus animalia pusilla cum magnis 26 illic naves
pertransibunt draco iste quem formasti ad inludendum ei 27 omnia a te expectant ut des illis escam
in tempore 28 dante te illis colligent aperiente te manum tuam omnia implebuntur bonitate
29 avertente autem te faciem turbabuntur auferes spiritum eorum et deficient et in pulverem suum
revertentur 30 emittes spiritum tuum et creabuntur et renovabis faciem terrae 31 sit gloria Domini
in saeculum laetabitur Dominus in operibus suis 32 qui respicit terram et facit eam tremere qui
tangit montes et fumigant 33 cantabo Domino in vita mea psallam Deo meo quamdiu sum
34 iucundum sit ei eloquium meum ego vero delectabor in Domino 35 deficiant peccatores a terra
et iniqui ita ut non sint benedic anima mea Domino

Chapter 104

1 alleluia confitemini Domino et invocate nomen eius adnuntiate inter gentes opera eius 2 cantate
ei et psallite ei narrate omnia mirabilia eius 3 laudamini in nomine sancto eius laetetur cor
quaerentium Dominum 4 quaerite Dominum et confirmamini quaerite faciem eius semper
5 mementote mirabilium eius quae fecit prodigia eius et iudicia oris eius 6 semen Abraham servi
eius filii Iacob electi eius 7 ipse Dominus Deus noster in universa terra iudicia eius 8 memor fuit
in saeculum testamenti sui verbi quod mandavit in mille generationes 9 quod disposuit ad Abraham
et iuramenti sui ad Isaac 10 et statuit illud Iacob in praeceptum et Israhel in testamentum aeternum
11 dicens tibi dabo terram Chanaan funiculum hereditatis vestrae 12 cum essent numero breves
paucissimos et incolas eius 13 et pertransierunt de gente in gentem et de regno ad populum alterum
14 non reliquit hominem nocere eis et corripuit pro eis reges 15 nolite tangere christos meos et in
prophetis meis nolite malignari 16 et vocavit famem super terram omne firmamentum panis contrivit
17 misit ante eos virum in servum venundatus est Ioseph 18 humiliaverunt in conpedibus pedes eius
ferrum pertransiit anima eius 19 donec veniret verbum eius eloquium Domini inflammavit eum
20 misit rex et solvit eum princeps populorum et dimisit eum 21 constituit eum dominum domus
suae et principem omnis possessionis suae 22 ut erudiret principes eius sicut semet ipsum et senes
eius prudentiam doceret 23 et intravit Israhel in Aegyptum et Iacob accola fuit in terra Cham 24 et
auxit populum eius vehementer et firmavit eum super inimicos eius 25 convertit cor eorum ut
odirent populum eius ut dolum facerent in servos eius 26 misit Mosen servum suum Aaron quem
elegit ipsum 27 posuit in eis verba signorum suorum et prodigiorum in terra Cham 28 misit tenebras
et obscuravit et non exacerbavit sermones suos 29 convertit aquas eorum in sanguinem et occidit
pisces eorum 30 dedit terra eorum ranas in penetrabilibus regum ipsorum 31 dixit et venit cynomia
et scinifes in omnibus finibus eorum 32 posuit pluvias eorum grandinem ignem conburentem in
terra ipsorum 33 et percussit vineas eorum et ficulneas eorum et contrivit lignum finium eorum
34 dixit et venit lucusta et bruchus cuius non erat numerus 35 et comedit omne faenum in terra
eorum et comedit omnem fructum terrae eorum 36 et percussit omne primogenitum in terra eorum

primitias omnis laboris eorum 37 et eduxit eos in argento et auro et non erat in tribubus eorum
infirmus 38 laetata est Aegyptus in profectione eorum quia incubuit timor eorum super eos
39 expandit nubem in protectionem eorum et ignem ut luceret eis per noctem 40 petierunt et venit
coturnix et panem caeli saturavit eos 41 disrupit petram et fluxerunt aquae abierunt in sicco flumina
42 quoniam memor fuit verbi sancti sui quod habuit ad Abraham puerum suum 43 et eduxit populum
suum in exultatione %et; electos suos in laetitia 44 et dedit illis regiones gentium et labores
populorum possederunt 45 ut custodiant iustificationes eius et legem eius requirant

Chapter 105

1 alleluia confitemini Domino quoniam bonus quoniam in saeculum misericordia eius 2 quis
loquetur potentias Domini auditas faciet omnes laudes eius 3 beati qui custodiunt iudicium et faciunt
iustitiam in omni tempore 4 memento nostri Domine in beneplacito populi tui visita nos in salutari
tuo 5 ad videndum in bonitate electorum tuorum ad laetandum in laetitia gentis tuae et lauderis
cum hereditate tua 6 peccavimus cum patribus nostris iniuste egimus iniquitatem fecimus 7 patres
nostri in Aegypto non intellexerunt mirabilia tua non fuerunt memores multitudinis misericordiae
tuae et inritaverunt ascendentes in mare * mare; Rubrum 8 et salvavit eos propter nomen suum ut
notam faceret potentiam suam 9 et increpuit mare Rubrum et exsiccatum est et deduxit eos in abyssis
sicut in deserto 10 et salvavit eos de manu odientium et redemit eos de manu inimici 11 et operuit
aqua tribulantes eos unus ex eis non remansit 12 et crediderunt in verbis eius et laudaverunt laudem
eius 13 cito fecerunt obliti sunt operum eius non sustinuerunt consilium eius 14 et concupierunt
concupiscentiam in deserto et temptaverunt Deum in inaquoso 15 et dedit eis petitionem ipsorum
et misit saturitatem in anima eorum 16 et inritaverunt Mosen in castris Aaron sanctum Domini
17 aperta est terra et degluttivit Dathan et operuit super congregationem Abiron 18 et exarsit ignis
in synagoga eorum flamma conbusit peccatores 19 et fecerunt vitulum in Choreb et adoraverunt

sculptile 20 et mutaverunt gloriam suam in similitudine vituli comedentis faenum 21 obliti sunt
Deum qui salvavit eos qui fecit magnalia in Aegypto 22 mirabilia in terra Cham terribilia in mari
Rubro 23 et dixit ut disperderet eos si non Moses electus eius stetisset in confractione in conspectu
eius ut averteret iram eius ne disperderet eos 24 et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem non
crediderunt verbo eius 25 et murmurabant in tabernaculis suis non exaudierunt vocem Domini
26 et elevavit manum suam super eos ut prosterneret eos in deserto 27 et ut deiceret semen eorum
in nationibus et dispergeret eos in regionibus 28 et initiati sunt Beelphegor et comederunt sacrificia
mortuorum 29 et inritaverunt eum in adinventionibus suis et multiplicata est in eis ruina 30 et stetit
Finees et placavit et cessavit quassatio 31 et reputatum est ei in iustitiam in generatione et
generationem usque in sempiternum 32 et inritaverunt ad aquam Contradictionis et vexatus est
Moses propter eos 33 quia exacerbaverunt spiritum eius et distinxit in labiis suis 34 non
disperdiderunt gentes quas dixit Dominus illis 35 et commixti sunt inter gentes et didicerunt opera
eorum 36 et servierunt sculptilibus eorum et factum est illis in scandalum 37 et immolaverunt filios
suos et filias suas daemoniis 38 et effuderunt sanguinem innocentem sanguinem filiorum suorum
et filiarum *suarum; quas sacrificaverunt sculptilibus Chanaan et interfecta est terra in sanguinibus
39 et contaminata est in operibus eorum et fornicati sunt in adinventionibus suis 40 et iratus est
furore Dominus in populo suo et abominatus est hereditatem suam 41 et tradidit eos in manus
gentium et dominati sunt eorum qui oderant eos 42 et tribulaverunt eos inimici eorum et humiliati
sunt sub manibus eorum 43 saepe liberavit eos ipsi autem exacerbaverunt eum in consilio suo et
humiliati sunt in iniquitatibus suis 44 et vidit cum tribularentur et audiret orationem eorum 45 et
memor fuit testamenti sui et paenituit eum secundum multitudinem misericordiae suae 46 et dedit
eos in misericordias in conspectu omnium qui ceperant eos 47 salvos fac nos Domine Deus noster
et congrega nos de nationibus ut confiteamur nomini tuo sancto et gloriemur in laude tua
48 benedictus Dominus Deus Israhel a saeculo et usque in saeculum et dicet omnis populus fiat fiat

Chapter 106

1 alleluia confitemini Domino quoniam bonus quoniam in saeculum misericordia eius 2 dicant
qui redempti sunt a Domino quos redemit de manu inimici de regionibus congregavit eos 3 a solis
ortu et occasu et ab aquilone et mari 4 erraverunt in solitudine in inaquoso viam civitatis habitaculi
non invenerunt 5 esurientes et sitientes anima eorum in ipsis defecit 6 et clamaverunt ad Dominum
cum tribularentur et de necessitatibus eorum eripuit eos 7 et deduxit eos in viam rectam ut irent in
civitatem habitationis 8 confiteantur Domino misericordiae eius et mirabilia eius filiis hominum
9 quia satiavit animam inanem et animam esurientem satiavit bonis 10 sedentes in tenebris et umbra
mortis vinctos in mendicitate et ferro 11 quia exacerbaverunt eloquia Dei et consilium Altissimi
inritaverunt 12 et humiliatum est in laboribus cor eorum infirmati sunt nec fuit qui adiuvaret 13 et
clamaverunt ad Dominum cum tribularentur et de necessitatibus eorum liberavit eos 14 et eduxit
eos de tenebris et umbra mortis et vincula eorum disrupit 15 confiteantur Domino misericordiae
eius et mirabilia eius filiis hominum 16 quia contrivit portas aereas et vectes ferreos confregit
17 suscepit eos de via iniquitatis eorum propter iniustitias enim suas humiliati sunt 18 omnem escam
abominata est anima eorum et adpropinquaverunt usque ad portas mortis 19 et clamaverunt ad
Dominum cum tribularentur et de necessitatibus eorum liberavit eos 20 misit verbum suum et
sanavit eos et eripuit eos de interitionibus eorum 21 confiteantur Domino misericordiae eius et
mirabilia eius filiis hominum 22 et sacrificent sacrificium laudis et adnuntient opera eius in
exultatione 23 qui descendunt mare in navibus facientes operationem in aquis multis 24 ipsi viderunt
opera Domini et mirabilia eius in profundo 25 dixit et stetit spiritus procellae et exaltati sunt fluctus
eius 26 ascendunt usque ad caelos et descendunt usque ad abyssos anima eorum in malis tabescebat
27 turbati sunt et moti sunt sicut ebrius et omnis sapientia eorum devorata est 28 et clamaverunt ad
Dominum cum tribularentur et de necessitatibus eorum eduxit eos 29 et statuit procellam %eius;
in auram et siluerunt fluctus eius 30 et laetati sunt quia siluerunt et deduxit eos in portum voluntatis

eorum 31 confiteantur Domino misericordiae eius et mirabilia eius filiis hominum 32 exaltent eum
in ecclesia plebis et in cathedra seniorum laudent eum 33 posuit flumina in desertum et exitus
aquarum in sitim 34 terram fructiferam in salsuginem a malitia inhabitantium in ea 35 posuit
desertum in stagna aquarum et terram sine aqua in exitus aquarum 36 et conlocavit illic esurientes
et constituerunt civitatem habitationis 37 et seminaverunt agros et plantaverunt vineas et fecerunt
fructum nativitatis 38 et benedixit eis et multiplicati sunt nimis et iumenta eorum non minoravit
39 et pauci facti sunt et vexati sunt a tribulatione malorum et dolore 40 effusa est contemptio super
principes et errare fecit eos in invio et non in via 41 et adiuvit pauperem de inopia et posuit sicut
oves familias 42 videbunt recti et laetabuntur et omnis iniquitas oppilabit os suum 43 quis sapiens
et custodiet haec et intellegent misericordias Domini

Chapter 107

1 canticum psalmi David 2 paratum cor meum Deus paratum cor meum cantabo et psallam in
gloria mea 3 exsurge psalterium et cithara exsurgam diluculo 4 confitebor tibi in populis Domine
et psallam tibi in nationibus 5 quia magna super caelos misericordia tua et usque ad nubes veritas
tua 6 exaltare super caelos Deus et super omnem terram gloria tua 7 ut liberentur dilecti tui salvum
fac dextera tua et exaudi me 8 Deus locutus est in sancto suo exaltabor et dividam Sicima et
convallem tabernaculorum dimetiar 9 meus est Galaad et meus est Manasse et Effraim susceptio
capitis mei Iuda rex meus 10 Moab lebes spei meae in Idumeam extendam calciamentum meum
mihi alienigenae amici facti sunt 11 quis deducet me in civitatem munitam quis deducet me usque
in Idumeam 12 nonne tu Deus qui reppulisti nos et non exibis Deus in virtutibus nostris 13 da nobis
auxilium de tribulatione quia vana salus hominis 14 in Deo faciemus virtutem et ipse ad nihilum
deducet inimicos nostros

Chapter 108

[1] in finem David psalmus [2] Deus laudem meam ne tacueris quia os peccatoris et os dolosi super
me apertum est [3] locuti sunt adversum me lingua dolosa et sermonibus odii circuierunt me et
expugnaverunt me gratis [4] pro eo ut me diligerent detrahebant mihi ego autem orabam [5] et posuerunt
adversus me mala pro bonis et odium pro dilectione mea [6] constitue super eum peccatorem et
diabulus stet a dextris eius [7] cum iudicatur exeat condemnatus et oratio eius fiat in peccatum [8] fiant
dies eius pauci et episcopatum eius accipiat alter [9] fiant filii eius orfani et uxor eius vidua [10] nutantes
transferantur filii eius et mendicent eiciantur de habitationibus suis [11] scrutetur fenerator omnem
substantiam eius et diripiant alieni labores eius [12] non sit illi adiutor nec sit qui misereatur pupillis
eius [13] fiant nati eius in interitum in generatione una deleatur nomen eius [14] in memoriam redeat
iniquitas patrum eius in conspectu Domini et peccatum matris eius non deleatur [15] fiant contra
Dominum semper et dispereat de terra memoria eorum [16] pro eo quod non est recordatus facere
misericordiam [17] et persecutus est hominem inopem et mendicum et conpunctum corde mortificare
[18] et dilexit maledictionem et veniet ei et noluit benedictionem et elongabitur ab eo et induit
maledictionem sicut vestimentum et intravit sicut aqua in interiora eius et sicut oleum in ossibus
eius [19] fiat ei sicut vestimentum quo operitur et sicut zona qua semper praecingitur [20] hoc opus
eorum qui detrahunt mihi apud Dominum et qui loquuntur mala adversus animam meam [21] et tu
Domine Domine fac mecum propter nomen tuum quia suavis misericordia tua libera me [22] quia
egenus et pauper ego sum et cor meum turbatum est intra me [23] sicut umbra cum declinat ablatus
sum excussus sum sicut lucustae [24] genua mea infirmata sunt a ieiunio et caro mea inmutata est
propter oleum [25] et ego factus sum obprobrium illis viderunt me moverunt capita sua [26] adiuva
me Domine Deus meus salvum fac me secundum misericordiam tuam [27] et sciant quia manus tua
haec tu Domine fecisti eam [28] maledicent illi et tu benedices qui insurgunt in me confundantur
servus autem tuus laetabitur [29] induantur qui detrahunt mihi pudore et operiantur sicut deploide

confusione sua [30] confitebor Domino nimis in ore meo et in medio multorum laudabo eum [31] quia
adstetit a dextris pauperis ut salvam faceret a persequentibus animam meam

Chapter 109

[1] David psalmus dixit Dominus Domino meo sede a dextris meis donec ponam inimicos tuos
scabillum pedum tuorum [2] virgam virtutis tuae emittet Dominus ex Sion dominare in medio
inimicorum tuorum [3] tecum principium in die virtutis tuae in splendoribus sanctorum ex utero ante
luciferum genui te [4] iuravit Dominus et non paenitebit eum tu es sacerdos in aeternum secundum
ordinem Melchisedech [5] Dominus a dextris tuis confregit in die irae suae reges [6] iudicabit in
nationibus implebit cadavera conquassabit capita in terra multorum [7] de torrente in via bibet
propterea exaltabit caput

Chapter 110

[1] alleluia reversionis Aggei et Zacchariae confitebor tibi Domine in toto corde meo in consilio
iustorum et congregatione [2] magna opera Domini exquisita in omnes voluntates eius [3] confessio
et magnificentia opus eius et iustitia eius manet in saeculum saeculi [4] memoriam fecit mirabilium
suorum misericors et miserator Dominus [5] escam dedit timentibus se memor erit in saeculum
testamenti sui [6] virtutem operum suorum adnuntiabit populo suo [7] ut det illis hereditatem gentium
opera manuum eius veritas et iudicium [8] fidelia omnia mandata eius confirmata in saeculum saeculi
facta in veritate et aequitate [9] redemptionem misit populo suo mandavit in aeternum testamentum
suum sanctum et terribile nomen eius [10] initium sapientiae timor Domini intellectus bonus omnibus
facientibus eum laudatio eius manet in saeculum %saeculi;

Chapter 111

1 alleluia reversionis Aggei et Zacchariae beatus vir qui timet Dominum in mandatis eius volet
nimis 2 potens in terra erit semen eius generatio rectorum benedicetur 3 gloria et divitiae in domo
eius et iustitia eius manet in saeculum saeculi 4 exortum est in tenebris lumen rectis misericors et
miserator et iustus 5 iucundus homo qui miseretur et commodat disponet sermones suos in iudicio
6 quia in aeternum non commovebitur 7 in memoria aeterna erit iustus ab auditione mala non timebit
paratum cor eius sperare in Domino 8 confirmatum est cor eius non commovebitur donec dispiciat
inimicos suos 9 dispersit dedit pauperibus iustitia eius manet in saeculum saeculi cornu eius
exaltabitur in gloria 10 peccator videbit et irascetur dentibus suis fremet et tabescet desiderium
peccatorum peribit

Chapter 112

1 alleluia laudate pueri Dominum laudate nomen Domini 2 sit nomen Domini benedictum ex
hoc nunc et usque in saeculum 3 a solis ortu usque ad occasum laudabile nomen Domini 4 excelsus
super omnes gentes Dominus super caelos gloria eius 5 quis sicut Dominus Deus noster qui in altis
habitat 6 et humilia respicit in caelo et in terra 7 suscitans a terra inopem et de stercore erigens
pauperem 8 ut conlocet eum cum principibus cum principibus populi sui 9 qui habitare facit sterilem
in domo matrem filiorum laetantem

Chapter 113

1 alleluia in exitu Israhel de Aegypto domus Iacob de populo barbaro 2 facta est Iudaea
sanctificatio eius Israhel potestas eius 3 mare vidit et fugit Iordanis conversus est retrorsum 4 montes
exultaverunt ut arietes colles sicut agni ovium 5 quid est tibi mare quod fugisti et tu Iordanis quia
conversus es retrorsum 6 montes exultastis sicut arietes et colles sicut agni ovium 7 a facie Domini
mota est terra a facie Dei Iacob 8 qui convertit petram in stagna aquarum et rupem in fontes aquarum

9 non nobis Domine non nobis sed nomini tuo da gloriam 10 super misericordia tua et veritate tua
nequando dicant gentes ubi est Deus eorum 11 Deus autem noster in caelo omnia quaecumque
voluit fecit 12 simulacra gentium argentum et aurum opera manuum hominum 13 os habent et non
loquentur oculos habent et non videbunt 14 aures habent et non audient nares habent et non
odorabuntur 15 manus habent et non palpabunt pedes habent et non ambulabunt non clamabunt in
gutture suo 16 similes illis fiant qui faciunt ea et omnes qui confidunt in eis 17 domus Israhel
speravit in Domino adiutor eorum et protector eorum est 18 domus Aaron speravit in Domino
adiutor eorum et protector eorum est 19 qui timent Dominum speraverunt in Domino adiutor eorum
et protector eorum est 20 Dominus memor fuit nostri et benedixit nobis benedixit domui Israhel
benedixit domui Aaron 21 benedixit omnibus qui timent Dominum pusillis cum maioribus 22 adiciat
Dominus super vos super vos et super filios vestros 23 benedicti vos Domino qui fecit caelum et
terram 24 caelum caeli Domino terram autem dedit filiis hominum 25 non mortui laudabunt te
Domine neque omnes qui descendunt in infernum 26 sed nos qui vivimus benedicimus Domino ex
hoc nunc et usque in saeculum

Chapter 114

1 alleluia dilexi quoniam exaudiet Dominus vocem orationis meae 2 quia inclinavit aurem suam
mihi et in diebus meis invocabo te 3 circumdederunt me dolores mortis pericula inferni invenerunt
me tribulationem et dolorem inveni 4 et nomen Domini invocavi o Domine libera animam meam
5 misericors Dominus et iustus et Deus noster miseretur 6 custodiens parvulos Dominus humiliatus
sum et liberavit me 7 convertere anima mea in requiem tuam quia Dominus benefecit tibi 8 quia
eripuit animam meam de morte oculos meos a lacrimis pedes meos a lapsu 9 placebo Domino in
regione vivorum

Chapter 115

10 alleluia credidi propter quod locutus sum ego autem humiliatus sum nimis 11 ego dixi in
excessu meo omnis homo mendax 12 quid retribuam Domino pro omnibus quae retribuit mihi
13 calicem salutaris accipiam et nomen Domini invocabo 14 vota mea Domino reddam coram omni
populo eius 15 pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum eius 16 o Domine quia ego servus
tuus ego servus tuus et filius ancillae tuae disrupisti vincula mea 17 tibi sacrificabo hostiam laudis
et in nomine Domini invocabo 18 vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi eius 19 in
atriis domus Domini in medio tui Hierusalem

Chapter 116

1 alleluia laudate Dominum omnes gentes laudate eum omnes populi 2 quoniam confirmata est
super nos misericordia eius et veritas Domini manet in saeculum

Chapter 117

1 alleluia confitemini Domino quoniam bonus quoniam in saeculum misericordia eius 2 dicat
nunc Israhel quoniam bonus quoniam in saeculum misericordia eius 3 dicat nunc domus Aaron
quoniam in saeculum misericordia eius 4 dicant nunc qui timent Dominum quoniam in saeculum
misericordia eius 5 de tribulatione invocavi Dominum et exaudivit me in latitudinem Dominus
6 Dominus mihi adiutor non timebo quid faciat mihi homo 7 Dominus mihi adiutor et ego despiciam
inimicos meos 8 bonum est confidere in Domino quam confidere in homine 9 bonum est sperare
in Domino quam sperare in principibus 10 omnes gentes circumierunt me et in nomine Domini
*quia; ultus sum in eos 11 circumdantes circumdederunt me in nomine autem Domini * quia; ultus
sum in eos 12 circumdederunt me sicut apes et exarserunt sicut ignis in spinis et in nomine Domini
* quia; ultus sum in eos 13 inpulsus eversus sum ut caderem et Dominus suscepit me 14 fortitudo

mea et laudatio mea Dominus et factus est mihi in salutem 15 vox exultationis et salutis in
tabernaculis iustorum 16 dextera Domini fecit virtutem dextera Domini exaltavit me dextera Domini
fecit virtutem 17 non moriar sed vivam et narrabo opera Domini 18 castigans castigavit me Dominus
et morti non tradidit me 19 aperite mihi portas iustitiae ingressus in eas confitebor Domino 20 haec
porta Domini iusti intrabunt in eam 21 confitebor tibi quoniam exaudisti me et factus es mihi in
salutem 22 lapidem quem reprobaverunt aedificantes hic factus est in caput anguli 23 a Domino
factum est istud hoc est mirabile in oculis nostris 24 haec est dies quam fecit Dominus exultemus
et laetemur in ea 25 o Domine salvum fac o Domine prosperare 26 benedictus qui venturus est in
nomine Domini benediximus vobis de domo Domini 27 Deus Dominus et inluxit nobis constituite
diem sollemnem in condensis usque ad cornua altaris 28 Deus meus es tu et confitebor tibi Deus
meus % es tu; et exaltabo te confitebor tibi quoniam exaudisti me et factus es mihi in salutem
29 confitemini Domino quoniam bonus quoniam in saeculum misericordia eius

Chapter 118

1 alleluia aleph beati inmaculati in via qui ambulant in lege Domini 2 beati qui scrutantur
testimonia eius in toto corde exquirent eum 3 non enim qui operantur iniquitatem in viis eius
ambulaverunt 4 tu mandasti mandata tua custodire nimis 5 utinam dirigantur viae meae ad
custodiendas iustificationes tuas 6 tunc non confundar cum perspexero in omnibus mandatis tuis
7 confitebor tibi in directione cordis in eo quod didici iudicia iustitiae tuae 8 iustificationes tuas
custodiam non me derelinquas usquequaque 9 beth in quo corriget adulescentior viam suam in
custodiendo sermones tuos 10 in toto corde meo exquisivi te non repellas me a mandatis tuis 11 in
corde meo abscondi eloquia tua ut non peccem tibi 12 benedictus es Domine doce me iustificationes
tuas 13 in labiis meis pronuntiavi omnia iudicia oris tui 14 in via testimoniorum tuorum delectatus
sum sicut in omnibus divitiis 15 in mandatis tuis exercebor et considerabo vias tuas 16 in

iustificationibus tuis meditabor non obliviscar sermones tuos 17 gimel retribue servo tuo vivifica
me et custodiam sermones tuos 18 revela oculos meos et considerabo mirabilia de lege tua 19 incola
ego sum in terra non abscondas a me mandata tua 20 concupivit anima mea desiderare iustificationes
tuas in omni tempore 21 increpasti superbos maledicti qui declinant a mandatis tuis 22 aufer a me
obprobrium et contemptum quia testimonia tua exquisivi 23 etenim sederunt principes et adversum
me loquebantur servus autem tuus exercebatur in iustificationibus tuis 24 nam et testimonia tua
meditatio mea et consilium meum iustificationes tuae 25 deleth adhesit pavimento anima mea
vivifica me secundum verbum tuum 26 vias meas enuntiavi et exaudisti me doce me iustificationes
tuas 27 viam iustificationum tuarum instrue me et exercebor in mirabilibus tuis 28 dormitavit anima
mea prae taedio confirma me in verbis tuis 29 viam iniquitatis amove a me et lege tua miserere mei
30 viam veritatis elegi iudicia tua non sum oblitus 31 adhesi testimoniis tuis Domine noli me
confundere 32 viam mandatorum tuorum cucurri cum dilatasti cor meum 33 he legem pone mihi
Domine viam iustificationum tuarum et exquiram eam semper 34 da mihi intellectum et scrutabor
legem tuam et custodiam illam in toto corde meo 35 deduc me in semita mandatorum tuorum quia
ipsam volui 36 inclina cor meum in testimonia tua et non in avaritiam 37 averte oculos meos ne
videant vanitatem in via tua vivifica me 38 statue servo tuo eloquium tuum in timore tuo 39 amputa
obprobrium meum quod suspicatus sum quia iudicia tua iucunda 40 ecce concupivi mandata tua
in aequitate tua vivifica me 41 vav et veniat super me misericordia tua Domine salutare tuum
secundum eloquium tuum 42 et respondebo exprobrantibus mihi verbum quia speravi in sermonibus
tuis 43 et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque quia in iudiciis tuis supersperavi
44 et custodiam legem tuam semper in saeculum et in saeculum saeculi 45 et ambulabam in latitudine
quia mandata tua exquisivi 46 et loquebar in testimoniis tuis in conspectu regum et non confundebar
47 et meditabar in mandatis tuis quae dilexi 48 et levavi manus meas ad mandata quae dilexi et
exercebar in iustificationibus tuis 49 zai memor esto verbi tui servo tuo in quo mihi spem dedisti
50 haec me consolata est in humilitate mea quia eloquium tuum vivificavit me 51 superbi inique

agebant usquequaque a lege autem tua non declinavi 52 memor fui iudiciorum tuorum a saeculo
Domine et consolatus sum 53 defectio tenuit me prae peccatoribus derelinquentibus legem tuam
54 cantabiles mihi erant iustificationes tuae in loco peregrinationis meae 55 memor fui in nocte
nominis tui Domine et custodivi legem tuam 56 haec facta est mihi quia iustificationes tuas exquisivi
57 heth portio mea Dominus dixi custodire legem tuam 58 deprecatus sum faciem tuam in toto corde
meo miserere mei secundum eloquium tuum 59 cogitavi vias meas et avertisti pedes meos in
testimonia tua 60 paratus sum et non sum turbatus ut custodiam mandata tua 61 funes peccatorum
circumplexi sunt me et legem tuam non sum oblitus 62 media nocte surgebam ad confitendum tibi
super iudicia iustificationis tuae 63 particeps ego sum omnium timentium te et custodientium
mandata tua 64 misericordia Domini plena est terra iustificationes tuas doce me 65 teth bonitatem
fecisti cum servo tuo Domine secundum verbum tuum 66 bonitatem et disciplinam et scientiam
doce me quia mandatis tuis credidi 67 priusquam humiliarer ego deliqui propterea eloquium tuum
custodivi 68 bonus es tu et in bonitate tua doce me iustificationes tuas 69 multiplicata est super me
iniquitas superborum ego autem in toto corde scrutabor mandata tua 70 coagulatum est sicut lac
cor eorum ego vero legem tuam meditatus sum 71 bonum mihi quia humiliasti me ut discam
iustificationes tuas 72 bonum mihi lex oris tui super milia auri et argenti 73 ioth manus tuae fecerunt
me et plasmaverunt me da mihi intellectum et discam mandata tua 74 qui timent te videbunt me et
laetabuntur quia in verba tua supersperavi 75 cognovi Domine quia aequitas iudicia tua et veritate
humiliasti me 76 fiat misericordia tua ut consoletur me secundum eloquium tuum servo tuo
77 veniant mihi miserationes tuae et vivam quia lex tua meditatio mea est 78 confundantur superbi
quia iniuste iniquitatem fecerunt in me ego autem exercebor in mandatis tuis 79 convertantur mihi
timentes te et qui noverunt testimonia tua 80 fiat cor meum inmaculatum in iustificationibus tuis
ut non confundar 81 caf defecit in salutare tuum anima mea in verbum tuum supersperavi
82 defecerunt oculi mei in eloquium tuum dicentes quando consolaberis me 83 quia factus sum sicut
uter in pruina iustificationes tuas non sum oblitus 84 quot sunt dies servo tuo quando facies de

85 86
persequentibus me iudicium narraverunt mihi iniqui fabulationes sed non ut lex tua omnia
87
mandata tua veritas inique persecuti sunt me adiuva me paulo minus consummaverunt me in
88
terra ego autem non dereliqui mandata tua secundum misericordiam tuam vivifica me et custodiam
89 90
testimonia oris tui lamed in aeternum Domine verbum tuum permanet in caelo in generationem
91
et generationem veritas tua fundasti terram et permanet ordinatione tua perseverat dies quoniam
92
omnia serviunt tibi nisi quod lex tua meditatio mea est tunc forte perissem in humilitate mea
93 94
in aeternum non obliviscar iustificationes tuas quia in ipsis vivificasti me tuus sum ego salvum
95
me fac quoniam iustificationes tuas exquisivi me expectaverunt peccatores ut perderent me
96 97
testimonia tua intellexi omni consummationi vidi finem latum mandatum tuum nimis mem
98
quomodo dilexi legem tuam tota die meditatio mea est super inimicos meos prudentem me fecisti
99
mandato tuo quia in aeternum mihi est super omnes docentes me intellexi quia testimonia tua
100 101
meditatio mea est super senes intellexi quia mandata tua quaesivi ab omni via mala prohibui
102
pedes meos ut custodiam verba tua a iudiciis tuis non declinavi quia tu legem posuisti mihi
103 104
quam dulcia faucibus meis eloquia tua super mel ori meo a mandatis tuis intellexi propterea
105
odivi omnem viam iniquitatis nun lucerna pedibus meis verbum tuum et lumen semitis meis
106 107
iuravi et statui custodire iudicia iustitiae tuae humiliatus sum usquequaque Domine vivifica
108
me secundum verbum tuum voluntaria oris mei beneplacita fac Domine et iudicia tua doce me
109 110
anima mea in manibus meis semper et legem tuam non sum oblitus posuerunt peccatores
111
laqueum mihi et de mandatis tuis non erravi hereditate adquisivi testimonia tua in aeternum
112
quia exultatio cordis mei sunt inclinavi cor meum ad faciendas iustificationes tuas in aeternum
113 114
propter retributionem samech iniquos odio habui et legem tuam dilexi adiutor meus et
115
susceptor meus es tu in verbum tuum supersperavi declinate a me maligni et scrutabor mandata
116
Dei mei suscipe me secundum eloquium tuum et vivam et non confundas me ab expectatione
117 118
mea adiuva me et salvus ero et meditabor in iustificationibus tuis semper sprevisti omnes
119
discedentes a iustitiis tuis quia iniusta cogitatio eorum praevaricantes reputavi omnes peccatores

terrae ideo dilexi testimonia tua 120 confige timore tuo carnes meas a iudiciis %enim; tuis timui
121 ain feci iudicium et iustitiam non tradas me calumniantibus me 122 suscipe servum tuum in
bonum non calumnientur me superbi 123 oculi mei defecerunt in salutare tuum et in eloquium
iustitiae tuae 124 fac cum servo tuo secundum misericordiam tuam et iustificationes tuas doce me
125 servus tuus sum ego da mihi intellectum et sciam testimonia tua 126 tempus faciendi Domino
dissipaverunt legem tuam 127 ideo dilexi mandata tua super aurum et topazion 128 propterea ad
omnia mandata tua dirigebar omnem viam iniquam odio habui 129 fe mirabilia testimonia tua ideo
scrutata est ea anima mea 130 declaratio sermonum tuorum inluminat et intellectum dat parvulis
131 os meum aperui et adtraxi spiritum quia mandata tua desiderabam 132 aspice in me et miserere
mei secundum iudicium diligentium nomen tuum 133 gressus meos dirige secundum eloquium
tuum et non dominetur mei omnis iniustitia 134 redime me a calumniis hominum et custodiam
mandata tua 135 faciem tuam inlumina super servum tuum et doce me iustificationes tuas 136 exitus
aquarum deduxerunt oculi mei quia non custodierunt legem tuam 137 sade iustus es Domine et
rectum iudicium tuum 138 mandasti iustitiam testimonia tua et veritatem tuam nimis 139 tabescere
me fecit zelus meus quia obliti sunt verba tua inimici mei 140 ignitum eloquium tuum vehementer
et servus tuus dilexit illud 141 adulescentulus sum ego et contemptus iustificationes tuas non sum
oblitus 142 iustitia tua iustitia in aeternum et lex tua veritas 143 tribulatio et angustia invenerunt
me mandata tua meditatio mea 144 aequitas testimonia tua in aeternum intellectum da mihi et vivam
145 cof clamavi in toto corde exaudi me Domine iustificationes tuas requiram 146 clamavi te salvum
me fac et custodiam mandata tua 147 praeveni in maturitate et clamavi in verba tua supersperavi
148 praevenerunt oculi mei ad diluculum ut meditarer eloquia tua 149 vocem meam audi secundum
misericordiam tuam Domine secundum iudicium tuum vivifica me 150 adpropinquaverunt
persequentes me iniquitate a lege autem tua longe facti sunt 151 prope es tu Domine et omnes viae
tuae veritas 152 initio cognovi de testimoniis tuis quia in aeternum fundasti ea 153 res vide
humilitatem meam et eripe me quia legem tuam non sum oblitus 154 iudica iudicium meum et

redime me propter eloquium tuum vivifica me 155 longe a peccatoribus salus quia iustificationes
tuas non exquisierunt 156 misericordiae tuae multae Domine secundum iudicia tua vivifica me
157 multi qui persequuntur me et tribulant me a testimoniis tuis non declinavi 158 vidi praevaricantes
et tabescebam quia eloquia tua non custodierunt 159 vide quoniam mandata tua dilexi Domine in
misericordia tua vivifica me 160 principium verborum tuorum veritas et in aeternum omnia iudicia
iustitiae tuae 161 sen principes persecuti sunt me gratis et a verbis tuis formidavit cor meum
162 laetabor ego super eloquia tua sicut qui invenit spolia multa 163 iniquitatem odio habui et
abominatus sum legem autem tuam dilexi 164 septies in die laudem dixi tibi super iudicia iustitiae
tuae 165 pax multa diligentibus legem tuam et non est illis scandalum 166 expectabam salutare
tuum Domine et mandata tua dilexi 167 custodivit anima mea testimonia tua et dilexi ea vehementer
168 servavi mandata tua et testimonia tua quia omnes viae meae in conspectu tuo 169 thau
adpropinquet deprecatio mea in conspectu tuo Domine iuxta eloquium tuum da mihi intellectum
170 intret postulatio mea in conspectu tuo secundum eloquium tuum eripe me 171 eructabunt labia
mea hymnum cum docueris me iustificationes tuas 172 pronuntiabit lingua mea eloquium tuum
quia omnia mandata tua aequitas 173 fiat manus tua ut salvet me quoniam mandata tua elegi
174 concupivi salutare tuum Domine et lex tua meditatio mea 175 vivet anima mea et laudabit te
et iudicia tua adiuvabunt me 176 erravi sicut ovis quae periit quaere servum tuum quia mandata
tua non sum oblitus

Chapter 119

1 canticum graduum ad Dominum cum tribularer clamavi et exaudivit me 2 Domine libera
animam meam a labiis iniquis a lingua dolosa 3 quid detur tibi et quid adponatur tibi ad linguam
dolosam 4 sagittae potentis acutae cum carbonibus desolatoriis 5 heu mihi quia incolatus meus
prolongatus est habitavi cum habitationibus Cedar 6 multum incola fuit anima mea 7 cum his qui
oderant pacem eram pacificus cum loquebar illis inpugnabant me gratis

Chapter 120

1 canticum graduum levavi oculos meos in montes unde veniet auxilium mihi 2 auxilium meum
a Domino qui fecit caelum et terram 3 non det in commotionem pedem tuum neque dormitet qui
custodit te 4 ecce non dormitabit neque dormiet qui custodit Israhel 5 Dominus custodit te Dominus
protectio tua super manum dexteram tuam 6 per diem sol non uret te neque luna per noctem
7 Dominus custodit te ab omni malo custodiat animam tuam Dominus 8 Dominus custodiat introitum
tuum et exitum tuum ex hoc nunc et usque in saeculum

Chapter 121

1 canticum graduum huic David laetatus sum in his quae dicta sunt mihi in domum Domini
ibimus 2 stantes erant pedes nostri in atriis tuis Hierusalem 3 Hierusalem quae aedificatur ut civitas
cuius participatio eius in id ipsum 4 illic enim ascenderunt tribus tribus Domini testimonium Israhel
ad confitendum nomini Domini 5 quia illic sederunt sedes in iudicium sedes super domum David
6 rogate quae ad pacem sunt Hierusalem et abundantia diligentibus te 7 fiat pax in virtute tua et
abundantia in turribus tuis 8 propter fratres meos et proximos meos loquebar pacem de te 9 propter
domum Domini Dei nostri quaesivi bona tibi

Chapter 122

1 canticum graduum ad te levavi oculos meos qui habitas in caelo 2 ecce sicut oculi servorum
in manibus dominorum suorum sicut oculi ancillae in manibus dominae eius ita oculi nostri ad
Dominum Deum nostrum donec misereatur nostri 3 miserere nostri Domine miserere nostri quia
multum repleti sumus despectione 4 quia multum repleta est anima nostra obprobrium abundantibus
et despectio superbis

Chapter 123

1 canticum graduum huic David nisi quia Dominus erat in nobis dicat nunc Israhel 2 nisi quia
Dominus erat in nobis cum exsurgerent in nos homines 3 forte vivos degluttissent nos cum irasceretur
furor eorum in nos 4 forsitan aqua absorbuisset nos 5 torrentem pertransivit anima nostra forsitan
pertransisset anima nostra aquam intolerabilem 6 benedictus Dominus qui non dedit nos in captionem
dentibus eorum 7 anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium laqueus contritus est et
nos liberati sumus 8 adiutorium nostrum in nomine Domini qui fecit caelum et terram

Chapter 124

1 canticum graduum qui confidunt in Domino sicut mons Sion non commovebitur in aeternum
qui habitat 2 in Hierusalem montes in circuitu eius et Dominus in circuitu populi sui ex hoc nunc
et usque in saeculum 3 quia non relinquet virgam peccatorum super sortem iustorum ut non extendant
iusti ad iniquitatem manus suas 4 benefac Domine bonis et rectis corde 5 declinantes autem in
obligationes adducet Dominus cum operantibus iniquitatem pax super Israhel

Chapter 125

1 canticum graduum in convertendo Dominum captivitatem Sion facti sumus sicut consolati
2 tunc repletum est gaudio os nostrum et lingua nostra exultatione tunc dicent inter gentes
magnificavit Dominus facere cum eis 3 magnificavit Dominus facere nobiscum facti sumus laetantes
4 converte Domine captivitatem nostram sicut torrens in austro 5 qui seminant in lacrimis in
exultatione metent 6 euntes ibant et flebant portantes semina sua venientes autem venient in
exultatione portantes manipulos suos

Chapter 126

1 canticum graduum Salomonis nisi Dominus aedificaverit domum in vanum laboraverunt qui
aedificant eam nisi Dominus custodierit civitatem frustra vigilavit qui custodit 2 vanum est vobis
ante lucem surgere surgere postquam sederitis qui manducatis panem doloris cum dederit dilectis
suis somnum 3 ecce hereditas Domini filii mercis fructus ventris 4 sicut sagittae in manu potentis
ita filii excussorum 5 beatus vir qui implebit desiderium suum ex ipsis non confundentur cum
loquentur inimicis suis in porta

Chapter 127

1 canticum graduum beati omnes qui timent Dominum qui ambulant in viis eius 2 labores
manuum tuarum *quia; manducabis beatus es et bene tibi erit 3 uxor tua sicut vitis abundans in
lateribus domus tuae filii tui sicut novella olivarum in circuitu mensae tuae 4 ecce sic benedicetur
homo qui timet Dominum 5 benedicat te Dominus ex Sion et videas bona Hierusalem omnibus
diebus vitae tuae 6 et videas filios filiorum tuorum pax super Israhel

Chapter 128

1 canticum graduum saepe expugnaverunt me a iuventute mea dicat nunc Israhel 2 saepe
expugnaverunt me a iuventute mea etenim non potuerunt mihi 3 supra dorsum meum fabricabantur
peccatores prolongaverunt iniquitatem suam 4 Dominus iustus concidet cervices peccatorum
5 confundantur et convertantur retrorsum omnes qui oderunt Sion 6 fiant sicut faenum tectorum
quod priusquam evellatur exaruit 7 de quo non implevit manum suam qui metit et sinum suum qui
manipulos colligit 8 et non dixerunt qui praeteribant benedictio Domini super vos benediximus
vobis in nomine Domini

Chapter 129

1 canticum graduum de profundis clamavi ad te Domine 2 Domine exaudi vocem meam fiant
aures tuae intendentes in vocem deprecationis meae 3 si iniquitates observabis Domine Domine
quis sustinebit 4 quia apud te propitiatio est propter legem tuam sustinui te Domine sustinuit anima
mea in verbum eius 5 speravit anima mea in Domino 6 a custodia matutina usque ad noctem speret
Israhel in Domino 7 quia apud Dominum misericordia et copiosa apud eum redemptio 8 et ipse
redimet Israhel ex omnibus iniquitatibus eius

Chapter 130

1 canticum graduum David Domine non est exaltatum cor meum neque elati sunt oculi mei
neque ambulavi in magnis neque in mirabilibus super me 2 si non humiliter sentiebam sed exaltavi
animam meam sicut ablactatum super matrem suam ita retributio in anima mea 3 speret Israhel in
Domino ex hoc nunc et usque in saeculum

Chapter 131

1 canticum graduum memento Domine David et omnis mansuetudinis eius 2 sicut iuravit Domino
votum vovit Deo Iacob 3 si introiero in tabernaculum domus meae si ascendero in lectum strati
mei 4 si dedero somnum oculis meis et palpebris meis dormitationem 5 et requiem temporibus meis
donec inveniam locum Domino tabernaculum Deo Iacob 6 ecce audivimus eam in Efrata invenimus
eam in campis silvae 7 introibimus in tabernacula eius adorabimus in loco ubi steterunt pedes eius
8 surge Domine in requiem tuam tu et arca sanctificationis tuae 9 sacerdotes tui induentur iustitia
et sancti tui exultabunt 10 propter David servum tuum non avertas faciem christi tui 11 iuravit
Dominus David veritatem et non frustrabit eum de fructu ventris tui ponam super sedem tuam 12 si
custodierint filii tui testamentum meum et testimonia mea haec quae docebo eos et filii eorum usque

in saeculum sedebunt super sedem tuam [13] quoniam elegit Dominus Sion elegit eam in habitationem
sibi [14] haec requies mea in saeculum saeculi hic habitabo quoniam elegi eam [15] viduam eius
benedicens benedicam pauperes eius saturabo panibus [16] sacerdotes eius induam salutari et sancti
eius exultatione exultabunt [17] illic producam cornu David paravi lucernam christo meo [18] inimicos
eius induam confusione super ipsum autem efflorebit sanctificatio mea

Chapter 132

[1] canticum graduum David ecce quam bonum et quam iucundum habitare fratres in unum [2] sicut
unguentum in capite quod descendit in barbam barbam Aaron quod descendit in ora vestimenti
eius [3] sicut ros Hermon qui descendit in montes Sion quoniam illic mandavit Dominus benedictionem
et vitam usque in saeculum

Chapter 133

[1] canticum graduum ecce nunc benedicite Dominum omnes servi Domini qui statis in domo
Domini %in atriis domus Dei nostri; [2] in noctibus extollite manus vestras in sancta et benedicite
Domino [3] benedicat te Dominus ex Sion qui fecit caelum et terram

Chapter 134

[1] alleluia laudate nomen Domini laudate servi Dominum [2] qui statis in domo Domini in atriis
domus Dei nostri [3] laudate Dominum quia bonus Dominus psallite nomini eius quoniam suave
[4] quoniam Iacob elegit sibi Dominus Israhel in possessionem sibi [5] quia ego cognovi quod magnus
est Dominus et Deus noster prae omnibus diis [6] omnia quae voluit Dominus fecit in caelo et in
terra in mare et in omnibus abyssis [7] educens nubes ab extremo terrae fulgora in pluviam fecit qui
producit ventos de thesauris suis [8] qui percussit primogenita Aegypti ab homine usque ad pecus

9 emisit signa et prodigia in medio tui Aegypte in Pharaonem et in omnes servos eius 10 qui percussit
gentes multas et occidit reges fortes 11 Seon regem Amorreorum et Og regem Basan et omnia regna
Chanaan 12 et dedit terram eorum hereditatem hereditatem Israhel populo suo 13 Domine nomen
tuum in aeternum Domine memoriale tuum in generationem et generationem 14 quia iudicabit
Dominus populum suum et in servis suis deprecabitur 15 simulacra gentium argentum et aurum
opera manuum hominum 16 os habent et non loquentur oculos habent et non videbunt 17 aures
habent et non audient neque enim est spiritus in ore eorum 18 similes illis fiant qui faciunt ea et
omnes qui sperant in eis 19 domus Israhel benedicite Domino domus Aaron benedicite Domino
20 domus Levi benedicite Domino qui timetis Dominum benedicite Domino 21 benedictus Dominus
ex Sion qui habitat in Hierusalem

Chapter 135

1 alleluia confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius
2 confitemini Deo deorum quoniam in aeternum misericordia eius 3 confitemini Domino dominorum
quoniam in aeternum misericordia eius 4 qui facit mirabilia magna solus quoniam in aeternum
misericordia eius 5 qui fecit caelos in intellectu quoniam in aeternum misericordia eius 6 qui firmavit
terram super aquas quoniam in aeternum misericordia eius 7 qui fecit luminaria magna quoniam
in aeternum misericordia eius 8 solem in potestatem diei quoniam in aeternum misericordia eius
9 lunam et stellas in potestatem noctis quoniam in aeternum misericordia eius 10 qui percussit
Aegyptum cum primogenitis eorum quoniam in aeternum misericordia eius 11 qui eduxit Israhel
de medio eorum quoniam in aeternum misericordia eius 12 in manu potenti et brachio excelso
quoniam in aeternum misericordia eius 13 qui divisit Rubrum mare in divisiones quoniam in
aeternum misericordia eius 14 et duxit Israhel per medium eius quoniam in aeternum misericordia
eius 15 et excussit Pharaonem et virtutem eius in mari Rubro quoniam in aeternum misericordia

eius 16 qui transduxit populum suum in deserto quoniam in aeternum misericordia eius 17 qui
percussit reges magnos quoniam in aeternum misericordia eius 18 et occidit reges fortes quoniam
in aeternum misericordia eius 19 Seon regem Amorreorum quoniam in aeternum misericordia eius
20 et Og regem Basan quoniam in aeternum misericordia eius 21 et dedit terram eorum hereditatem
quoniam in aeternum misericordia eius 22 hereditatem Israhel servo suo quoniam in aeternum
misericordia eius 23 quia in humilitate nostra memor fuit nostri quoniam in aeternum misericordia
eius 24 et redemit nos ab inimicis nostris quoniam in aeternum misericordia eius 25 qui dat escam
omni carni quoniam in aeternum misericordia eius 26 confitemini Deo caeli quoniam in aeternum
misericordia eius confitemini Domino dominorum quoniam in aeternum misericordia eius

Chapter 136

1 David Hieremiae super flumina Babylonis illic sedimus et flevimus cum recordaremur Sion
2 in salicibus in medio eius suspendimus organa nostra 3 quia illic interrogaverunt nos qui captivos
duxerunt nos verba cantionum et qui abduxerunt nos hymnum cantate nobis de canticis Sion
4 quomodo cantabimus canticum Domini in terra aliena 5 si oblitus fuero tui Hierusalem oblivioni
detur dextera mea 6 adhereat lingua mea faucibus meis si non meminero tui si non praeposuero
Hierusalem in principio laetitiae meae 7 memor esto Domine filiorum Edom diem Hierusalem qui
dicunt exinanite exinanite usque ad fundamentum in ea 8 filia Babylonis misera beatus qui retribuet
tibi retributionem tuam quam retribuisti nobis 9 beatus qui tenebit et adlidet parvulos tuos ad petram

Chapter 137

1 ipsi David confitebor tibi Domine in toto corde meo quoniam audisti verba oris mei in conspectu
angelorum psallam tibi 2 adorabo ad templum sanctum tuum et confitebor nomini tuo super
misericordia tua et veritate tua quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum 3 in

quacumque die invocavero te exaudi me multiplicabis me in anima mea virtute 4 confiteantur tibi
Domine omnes reges terrae quia audierunt omnia verba oris tui 5 et cantent in viis Domini quoniam
magna gloria Domini 6 quoniam excelsus Dominus et humilia respicit et alta a longe cognoscit
7 si ambulavero in medio tribulationis vivificabis me super iram inimicorum meorum extendisti
manum tuam et salvum me fecit dextera tua 8 Dominus retribuet propter me Domine misericordia
tua in saeculum opera manuum tuarum ne dispicias

Chapter 138

1 in finem David psalmus 2 Domine probasti me et cognovisti me tu cognovisti sessionem meam
et surrectionem meam 3 intellexisti cogitationes meas de longe semitam meam et funiculum meum
investigasti 4 et omnes vias meas praevidisti quia non est sermo in lingua mea 5 ecce Domine tu
cognovisti omnia novissima et antiqua tu formasti me et posuisti super me manum tuam 6 mirabilis
facta est scientia tua ex me confortata est non potero ad eam 7 quo ibo ab spiritu tuo et quo a facie
tua fugiam 8 si ascendero in caelum tu illic es si descendero ad infernum ades 9 si sumpsero pinnas
meas diluculo et habitavero in extremis maris 10 etenim illuc manus tua deducet me et tenebit me
dextera tua 11 et dixi forsitan tenebrae conculcabunt me et nox inluminatio in deliciis meis 12 quia
tenebrae non obscurabuntur a te et nox sicut dies inluminabitur sicut tenebrae eius ita et lumen eius
13 quia tu possedisti renes meos suscepisti me de utero matris meae 14 confitebor tibi quia terribiliter
magnificatus es mirabilia opera tua et anima mea cognoscit nimis 15 non est occultatum os meum
a te quod fecisti in occulto et substantia mea in inferioribus terrae 16 inperfectum meum viderunt
oculi tui et in libro tuo omnes scribentur die formabuntur et nemo in eis 17 mihi autem nimis
honorificati sunt amici tui Deus nimis confirmati sunt principatus eorum 18 dinumerabo eos et
super harenam multiplicabuntur exsurrexi et adhuc sum tecum 19 si occideris Deus peccatores et
viri sanguinum declinate a me 20 quia dices in cogitatione accipient in vanitate civitates tuas
21 nonne qui oderunt te Domine oderam et super inimicos tuos tabescebam 22 perfecto odio oderam

illos inimici facti sunt mihi 23 proba me Deus et scito cor meum interroga me et cognosce semitas
meas 24 et vide si via iniquitatis in me est et deduc me in via aeterna

Chapter 139

1 in finem psalmus David 2 eripe me Domine ab homine malo a viro iniquo eripe me 3 qui
cogitaverunt iniquitates in corde tota die constituebant proelia 4 acuerunt linguam suam sicut
serpentis venenum aspidum sub labiis eorum diapsalma 5 custodi me Domine de manu peccatoris
ab hominibus iniquis eripe me qui cogitaverunt subplantare gressus meos 6 absconderunt superbi
laqueum mihi et funes extenderunt in laqueum iuxta iter scandalum posuerunt mihi diapsalma
7 dixi Domino Deus meus es tu exaudi Domine vocem deprecationis meae 8 Domine Domine virtus
salutis meae obumbrasti super caput meum in die belli 9 non tradas Domine desiderio meo peccatori
cogitaverunt contra me ne derelinquas me ne forte exaltentur diapsalma 10 caput circuitus eorum
labor labiorum ipsorum operiet eos 11 cadent super eos carbones in igne deicies eos in miseriis
non subsistent 12 vir linguosus non dirigetur in terra virum iniustum mala capient in interitu
13 cognovi quia faciet Dominus iudicium inopis et vindictam pauperum 14 verumtamen iusti
confitebuntur nomini tuo habitabunt recti cum vultu tuo

Chapter 140

1 psalmus David Domine clamavi ad te exaudi me intende voci meae cum clamavero ad te
2 dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo elevatio manuum mearum sacrificium
vespertinum 3 pone Domine custodiam ori meo et ostium circumstantiae labiis meis 4 non declines
cor meum in verba malitiae ad excusandas excusationes in peccatis cum hominibus operantibus
iniquitatem et non communicabo cum electis eorum 5 corripiet me iustus in misericordia et increpabit
me oleum %autem; peccatoris non inpinguet caput meum quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis
eorum 6 absorti sunt iuncti petrae iudices eorum audient verba mea quoniam potuerunt 7 sicut

crassitudo terrae erupta est super terram dissipata sunt ossa nostra secus infernum
8 quia ad te Domine Domine oculi mei in te speravi non auferas animam meam
9 custodi me a laqueo quem statuerunt mihi et ab scandalis operantium iniquitatem
10 cadent in retiaculo eius peccatores singulariter sum ego donec transeam

Chapter 141

1 intellectus David cum esset in spelunca oratio
2 voce mea ad Dominum clamavi voce mea ad Dominum deprecatus sum
3 effundo in conspectu eius deprecationem meam tribulationem meam ante ipsum pronuntio
4 in deficiendo ex me spiritum meum et tu cognovisti semitas meas in via hac qua ambulabam absconderunt laqueum mihi
5 considerabam ad dexteram et videbam et non erat qui cognosceret me periit fuga a me et non est qui requirit animam meam
6 clamavi ad te Domine dixi tu es spes mea portio mea in terra viventium
7 intende ad deprecationem meam quia humiliatus sum nimis libera me a persequentibus me quia confortati sunt super me
8 educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo me expectant iusti donec retribuas mihi

Chapter 142

1 psalmus David quando filius eum persequebatur Domine exaudi orationem meam auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua exaudi me in tua iustitia
2 et non intres in iudicio cum servo tuo quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis vivens
3 quia persecutus est inimicus animam meam humiliavit in terra vitam meam conlocavit me in obscuris sicut mortuos saeculi
4 et anxiatus est super me spiritus meus in me turbatum est cor meum
5 memor fui dierum antiquorum meditatus sum in omnibus operibus tuis in factis manuum tuarum meditabar
6 expandi manus meas ad te anima mea sicut terra sine aqua tibi diapsalma
7 velociter exaudi me Domine defecit spiritus meus non avertas faciem tuam a me et similis ero descendentibus in lacum
8 auditam mihi fac mane

misericordiam tuam quia in te speravi notam fac mihi viam in qua ambulem quia ad te levavi
animam meam 9 eripe me de inimicis meis Domine ad te confugi 10 doce me facere voluntatem
tuam quia Deus meus es tu spiritus tuus bonus deducet me in terra recta 11 propter nomen tuum
Domine vivificabis me in aequitate tua educes de tribulatione animam meam 12 et in misericordia
tua disperdes inimicos meos et perdes omnes qui tribulant animam meam quoniam ego servus tuus
sum

Chapter 143

1 David adversus Goliad benedictus Dominus Deus meus qui docet manus meas ad proelium
digitos meos ad bellum 2 misericordia mea et refugium meum susceptor meus et liberator meus
protector meus et in eo speravi qui subdis populum meum sub me 3 Domine quid est homo quia
innotuisti ei aut filius hominis quia reputas eum 4 homo vanitati similis factus est dies eius sicut
umbra praetereunt 5 Domine inclina caelos tuos et descende tange montes et fumigabunt 6 fulgora
coruscationem et dissipabis eos emitte sagittas tuas et conturbabis eos 7 emitte manum tuam de
alto eripe me et libera me de aquis multis de manu filiorum alienorum 8 quorum os locutum est
vanitatem et dextera eorum dextera iniquitatis 9 Deus canticum novum cantabo tibi in psalterio
decacordo psallam tibi 10 qui das salutem regibus qui redimit David servum suum de gladio maligno
11 eripe me et eripe me de manu filiorum alienigenarum quorum os locutum est vanitatem et dextera
eorum dextera iniquitatis 12 quorum filii sicut novella plantationis in iuventute sua filiae eorum
conpositae circumornatae ut similitudo templi 13 promptuaria eorum plena eructantia ex hoc in
illud oves eorum fetosae abundantes in egressibus suis 14 boves eorum crassi non est ruina maceriae
neque transitus neque clamor in plateis eorum 15 beatum dixerunt populum cui haec sunt beatus
populus cuius Dominus Deus eius

Chapter 144

1 laudatio David exaltabo te Deus meus rex et benedicam nomini tuo in saeculum et in saeculum
saeculi 2 per singulos dies benedicam tibi et laudabo nomen tuum in saeculum et in saeculum
saeculi 3 magnus Dominus et laudabilis nimis et magnitudinis eius non est finis 4 generatio et
generatio laudabit opera tua et potentiam tuam pronuntiabunt 5 magnificentiam gloriae sanctitatis
tuae loquentur et mirabilia tua narrabunt 6 et virtutem terribilium tuorum dicent et magnitudinem
tuam narrabunt 7 memoriam abundantiae suavitatis tuae eructabunt et iustitia tua exultabunt
8 miserator et misericors Dominus patiens et multum misericors 9 suavis Dominus universis et
miserationes eius super omnia opera eius 10 confiteantur tibi Domine omnia opera tua et sancti tui
confiteantur tibi 11 gloriam regni tui dicent et potentiam tuam loquentur 12 ut notam faciant filiis
hominum potentiam tuam et gloriam magnificentiae regni tui 13 regnum tuum regnum omnium
saeculorum et dominatio tua in omni generatione et progenie fidelis Dominus in omnibus verbis
suis et sanctus in omnibus operibus suis 14 adlevat Dominus omnes qui corruunt et erigit omnes
elisos 15 oculi omnium in te sperant et tu das escam illorum in tempore oportuno 16 aperis tu
manum tuam et imples omne animal benedictione 17 iustus Dominus in omnibus viis suis et sanctus
in omnibus operibus suis 18 prope est Dominus omnibus invocantibus eum omnibus invocantibus
eum in veritate 19 voluntatem timentium se faciet et deprecationem eorum exaudiet et salvos faciet
eos 20 custodit Dominus omnes diligentes se et omnes peccatores disperdet 21 laudationem Domini
loquetur os meum et benedicat omnis caro nomini sancto eius in saeculum et in saeculum saeculi

Chapter 145

1 alleluia Aggei et Zacchariae 2 lauda anima mea Dominum laudabo Dominum in vita mea
psallam Deo meo quamdiu fuero nolite confidere in principibus 3 in filiis hominum quibus non est
salus 4 exibit spiritus eius et revertetur in terram suam in illa die peribunt omnes cogitationes eorum
5 beatus cuius Deus Iacob adiutor eius spes eius in Domino Deo ipsius 6 qui fecit caelum et terram
mare et omnia quae in eis 7 qui custodit veritatem in saeculum facit iudicium iniuriam patientibus

dat escam esurientibus Dominus solvit conpeditos 8 Dominus inluminat caecos Dominus erigit
adlisos Dominus diligit iustos 9 Dominus custodit advenas pupillum et viduam suscipiet et viam
peccatorum disperdet 10 regnabit Dominus in saecula Deus tuus Sion in generationem et generationem

Chapter 146

1 alleluia Aggei et Zacchariae laudate Dominum quoniam bonum psalmus Deo nostro sit iucunda
* decoraque; laudatio 2 aedificans Hierusalem Dominus dispersiones Israhel congregabit 3 qui
sanat contritos corde et alligat contritiones illorum 4 qui numerat multitudinem stellarum et omnibus
eis nomina vocans 5 magnus Dominus noster et magna virtus eius et sapientiae eius non est numerus
6 suscipiens mansuetos Dominus humilians autem peccatores usque ad terram 7 praecinite Domino
in confessione psallite Deo nostro in cithara 8 qui operit caelum nubibus et parat terrae pluviam
qui producit in montibus faenum et herbam servituti hominum 9 et dat iumentis escam ipsorum et
pullis corvorum invocantibus eum 10 non in fortitudine equi voluntatem habebit nec in tibiis viri
beneplacitum erit ei 11 beneplacitum est Domino super timentes eum et in eis qui sperant super misericordia eius

Chapter 147

12 alleluia lauda Hierusalem Dominum lauda Deum tuum Sion 13 quoniam confortavit seras
portarum tuarum benedixit filiis tuis in te 14 qui posuit fines tuos pacem et adipe frumenti satiat te
15 qui emittit eloquium suum terrae velociter currit sermo eius 16 qui dat nivem sicut lanam nebulam
sicut cinerem spargit 17 mittit cristallum suum sicut buccellas ante faciem frigoris eius quis sustinebit
18 emittet verbum suum et liquefaciet ea flabit spiritus eius et fluent aquae 19 qui adnuntiat verbum

suum Iacob iustitias et iudicia sua Israhel
20
non fecit taliter omni nationi et iudicia sua non manifestavit eis

Chapter 148

1
alleluia laudate Dominum de caelis laudate eum in excelsis
2
laudate eum omnes angeli eius laudate eum omnes virtutes eius
3
laudate eum sol et luna laudate eum omnes stellae et lumen
4
laudate eum caeli caelorum et aqua quae super caelum est
5
laudent nomen Domini quia ipse dixit et facta sunt ipse mandavit et creata sunt
6
statuit ea in saeculum et in saeculum saeculi praeceptum posuit et non praeteribit
7
laudate Dominum de terra dracones et omnes abyssi
8
ignis grando nix glacies spiritus procellarum quae faciunt verbum eius
9
montes et omnes colles ligna fructifera et omnes cedri
10
bestiae et universa pecora serpentes et volucres pinnatae
11
reges terrae et omnes populi principes et omnes iudices terrae
12
iuvenes et virgines senes cum iunioribus laudent nomen Domini
13
quia exaltatum est nomen eius solius
14
confessio eius super caelum et terram et exaltabit cornu populi sui hymnus omnibus sanctis eius filiis Israhel populo adpropinquanti sibi

Chapter 149

1
alleluia cantate Domino canticum novum laus eius in ecclesia sanctorum
2
laetetur Israhel in eo qui fecit eum et filii Sion exultent in rege suo
3
laudent nomen eius in choro in tympano et psalterio psallant ei
4
quia beneplacitum est Domino in populo suo et exaltabit mansuetos in salute
5
exultabunt sancti in gloria laetabuntur in cubilibus suis
6
exaltationes Dei in gutture eorum et gladii ancipites in manibus eorum
7
ad faciendam vindictam in nationibus increpationes in populis
8
ad alligandos reges eorum in conpedibus et nobiles eorum in manicis ferreis
9
ut faciant in eis iudicium conscriptum gloria haec est omnibus sanctis eius

Chapter 150

1 alleluia laudate Dominum in sanctis eius laudate eum in firmamento virtutis eius 2 laudate
eum in virtutibus eius laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius 3 laudate eum in
sono tubae laudate eum in psalterio et cithara 4 laudate eum in tympano et choro laudate eum in
cordis et organo 5 laudate eum in cymbalis bene sonantibus laudate eum in cymbalis iubilationis

Psalms (Second Version)

Chapter 1

1 beatus vir qui non abiit in consilio impiorum et in via peccatorum non stetit in cathedra
derisorum non sedit 2 sed in lege Domini voluntas eius et in lege eius meditabitur die ac nocte 3 et
erit tamquam lignum transplantatum iuxta rivulos aquarum quod fructum suum dabit in tempore
suo et folium eius non defluet et omne quod fecerit prosperabitur 4 non sic impii sed tamquam
pulvis quem proicit ventus 5 propterea non resurgent impii in iudicio neque peccatores in
congregatione iustorum 6 quoniam novit Dominus viam iustorum et iter impiorum peribit

Chapter 2

1 quare turbabuntur gentes et tribus meditabuntur inania 2 consurgent reges terrae et principes
tractabunt pariter adversum Dominum et adversum christum eius 3 disrumpamus vincula eorum
et proiciamus a nobis laqueos eorum 4 habitator caeli ridebit Dominus subsannabit eos 5 tunc
loquetur ad eos in ira sua et in furore suo conturbabit eos 6 ego autem orditus sum regem meum
super Sion montem sanctum suum adnuntiabo Dei praeceptum 7 Dominus dixit ad me filius meus
es tu ego hodie genui te 8 postula a me et dabo tibi gentes hereditatem tuam et possessionem tuam
terminos terrae 9 pasces eos in virga ferrea ut vas figuli conteres eos 10 nunc ergo reges intellegite

erudimini iudices terrae 11 servite Domino in timore et exultate in tremore 12 adorate pure ne forte
irascatur et pereatis de via 13 cum exarserit post paululum furor eius beati omnes qui sperant in
eum

Chapter 3

1 canticum David cum fugeret a facie Abessalon filii sui 2 Domine quare multiplicati sunt hostes
mei multi consurgunt adversus me 3 multi dicunt animae meae non est salus huic in Deo semper
4 tu autem Domine clipeus circa me gloria mea et exaltans caput meum 5 voce mea ad Dominum
clamabo et exaudiet me de monte sancto suo semper 6 ego dormivi et soporatus sum evigilavi quia
Dominus sustentavit me 7 non timebo milia populi quae circumdederunt me surge Domine salvum
me fac Deus meus 8 quia percussisti omnium inimicorum meorum maxillam dentes impiorum
confregisti 9 Domini est salus super populum tuum benedictio tua semper

Chapter 4

1 victori in psalmis canticum David 2 invocante me exaudi me Deus iustitiae meae in tribulatione
dilatasti mihi miserere mei et exaudi orationem meam 3 filii viri usquequo incliti mei ignominiose
diligitis vanitatem quaerentes mendacium semper 4 et cognoscite quoniam mirabilem reddidit
Dominus sanctum suum Dominus exaudiet cum clamavero ad eum 5 irascimini et nolite peccare
loquimini in cordibus vestris super cubilia vestra et tacete semper 6 sacrificate sacrificium iustitiae
et fidite in Domino multi dicunt quis ostendit nobis bonum 7 leva super nos lucem vultus tui Domine
dedisti laetitiam in corde meo 8 in tempore frumentum et vinum eorum multiplicata sunt 9 in pace
simul requiescam et dormiam 10 quia tu Domine specialiter securum habitare fecisti me

Chapter 5

1 victori pro hereditatibus canticum David 2 verba mea audi Domine intellege murmur meum
3 rex meus et Deus meus 4 quia te deprecor Domine mane audies vocem meam 5 mane praeparabor
ad te et contemplabor quoniam non es deus volens iniquitatem tu 6 nec habitabit iuxta te malignus
non stabunt iniqui in conspectu oculorum tuorum 7 odisti omnes operantes iniquitatem perdes
loquentes mendacium virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus 8 ego autem in
multitudine misericordiae tuae introibo in domum tuam adorabo in templo sancto tuo in timore tuo
9 Domine deduc me in iustitia tua propter insidiatores meos dirige ante faciem meam viam tuam
10 non est enim in ore eorum rectum interiora eorum insidiae 11 sepulchrum patens guttur eorum
linguam suam levificant condemna eos Deus decidant a consiliis suis iuxta multitudinem scelerum
eorum expelle eos quoniam provocaverunt te 12 et laetentur omnes qui sperant in te in perpetuum
laudabunt et proteges eos et laetabuntur in te qui diligunt nomen tuum 13 quia tu benedices iusto
Domine ut scuto placabilitatis coronabis eum

Chapter 6

1 victori in psalmis super octava canticum David 2 Domine ne in furore tuo arguas me neque
in ira tua corripias me 3 miserere mei Domine quoniam infirmus sum sana me Domine quoniam
conturbata sunt ossa mea 4 et anima mea turbata est valde et tu Domine usquequo 5 revertere
Domine erue animam meam salva me propter misericordiam tuam 6 quoniam non est in morte
recordatio tui in inferno quis confitebitur tibi 7 laboravi in gemitu meo natare faciam tota nocte
lectulum meum lacrimis meis stratum meum rigabo 8 caligavit prae amaritudine oculus meus
consumptus sum ab universis hostibus meis 9 recedite a me omnes qui operamini iniquitatem quia
audivit Dominus vocem fletus mei 10 audivit Dominus deprecationem meam Dominus orationem
meam suscipiet 11 confundantur et conturbentur vehementer omnes inimici mei revertantur et
confundantur subito

Chapter 7

1 pro ignoratione David quod cecinit Domino super verbis Aethiopis filii Iemini 2 Domine Deus
meus in te speravi salva me ab omnibus persequentibus me et libera me 3 ne forte capiat ut leo
animam meam laceret et non sit qui eruat 4 Domine Deus meus si feci istud si est iniquitas in
manibus meis 5 si reddidi retribuentibus mihi malum et dimisi hostes meos vacuos 6 persequatur
inimicus animam meam et adprehendat et conculcet in terra vitam meam et gloriam meam in
pulverem conlocet semper 7 surge Domine in furore tuo elevare indignans super hostes meos et
consurge ad me iudicio quod mandasti 8 et congregatio tribuum circumdet te et pro hac in altum
revertere 9 Dominus iudicabit populos iudica me Domine secundum iustitiam meam et secundum
simplicitatem meam quae est in me 10 consumatur malum iniquorum et confirmetur iustitia probator
cordis et renum Deus iustus 11 clipeus meus in Deo qui salvat rectos corde 12 Deus iudex iustus
et fortis comminans tota die 13 non convertenti gladium suum acuet arcum suum tetendit et paravit
illum 14 et in ipso praeparavit vasa mortis sagittas suas ad conburendum operatus est 15 ecce
parturit iniquitatem et concepto dolore peperit mendacium 16 lacum aperuit et effodit eum et incidet
in interitum quem operatus est 17 revertetur dolor suus in caput eius et super verticem eius iniquitas
sua descendet 18 confitebor Domino secundum iustitiam eius et cantabo nomini Domini altissimi

Chapter 8

1 victori pro torcularibus canticum David 2 Domine Dominator noster quam grande est nomen
tuum in universa terra qui posuisti gloriam tuam super caelos 3 ex ore infantium et lactantium
perfecisti laudem propter adversarios meos ut quiescat inimicus et ultor 4 videbo enim caelos tuos
opera digitorum tuorum lunam et stellas quae fundasti 5 quid est homo quoniam recordaris eius
vel filius hominis quoniam visitas eum 6 minues eum paulo minus a Deo gloria et decore coronabis
eum 7 dabis ei potestatem super opera manuum tuarum 8 cuncta posuisti sub pedibus eius oves et

armenta omnia insuper et animalia agri 9 aves caeli et pisces maris qui pertranseunt semitas ponti
10 Domine Dominator noster quam grande est nomen tuum in universa terra

Chapter 9

1 victori pro morte filii canticum David 2 confitebor Domino in toto corde meo narrabo omnia
mirabilia tua 3 laetabor et gaudebo in te canam nomini tuo Altissimi 4 cum ceciderint inimici mei
retrorsum et corruerint et perierint a facie tua 5 fecisti enim iudicium meum et causam meam sedisti
super solium iudex iustitiae 6 increpuisti gentes periit impius nomen eorum delisti in sempiternum
et iugiter 7 conpletae sunt solitudines in finem et civitates subvertisti periit memoria eorum cum
ipsis 8 Dominus autem in sempiternum sedebit stabilivit ad iudicandum solium suum 9 et ipse
iudicat orbem in iustitia iudicat populos in aequitatibus 10 et erit Dominus elevatio oppresso elevatio
oportuna in angustia 11 et confident in te qui noverunt nomen tuum quoniam non dereliquisti
quaerentes te Domine 12 cantate Domino habitatori Sion adnuntiate in populis commutationes eius
13 quoniam quaerens sanguinem eorum recordatus est nec oblitus est clamoris pauperum 14 misertus
est mei Dominus vidit adflictionem meam ex inimicis meis 15 qui exaltat me de portis mortis ut
narrem omnes laudes tuas in portis filiae Sion 16 exultabo in salutari tuo demersae sunt gentes in
interitu quem fecerunt in rete quod absconderant captus est pes eorum 17 agnitus est Dominus
iudicium faciens in opere manuum suarum corruit impius sonitu sempiterno 18 convertantur impii
in infernum omnes gentes quae oblitae sunt Deum 19 quoniam non in aeternum oblivioni erit pauper
expectatio pauperum non peribit in perpetuum 20 surge Domine non confortetur homo iudicentur
gentes ante faciem tuam 21 pone Domine terrorem eis sciant gentes homines se esse semper 22 quare
Domine stas a longe dispicis in temporibus angustiae 23 in superbia impii ardet pauper capiantur
in sceleribus quae cogitaverunt 24 quia laudavit impius desiderium animae suae et avarus adplaudens
sibi 25 blasphemavit Dominum impius secundum altitudinem furoris sui non requiret 26 nec est

Deus in omnibus cogitationibus eius parturiunt viae eius in omni tempore longe sunt iudicia tua a
facie eius omnes inimicos suos dispicit 27 loquitur in corde suo non movebor in generatione et
generatione ero sine malo 28 maledictione os eius plenum est et dolis et avaritia sub lingua eius
dolor et iniquitas 29 sedet insidians iuxta vestibula in absconditis ut interficiat innocentem 30 oculi
eius robustos tuos circumspiciunt insidiatur in abscondito quasi leo in cubili insidiatur ut rapiat
pauperem rapiet pauperem cum adtraxerit eum ad rete suum 31 et confractum subiciet et inruet
viribus suis valenter 32 dixit in corde suo oblitus est Deus abscondit faciem suam non respiciet in
perpetuum 33 surge Domine Deus leva manum tuam noli oblivisci pauperum 34 quare blasphemat
impius Deum dicens in corde suo quod non requirat 35 vides quia tu laborem et furorem respicis
ut detur in manu tua tibi relinquuntur fortes tui pupillo tu es factus adiutor 36 contere brachium
impii et maligni quaeres impietatem eius et non invenies 37 Dominus rex saeculi et aeternitatis
perierunt gentes de terra eius 38 desiderium pauperum audit Dominus praeparasti ut cor eorum
audiat auris tua 39 ut iudices pupillum et oppressum et nequaquam ultra superbiat homo de terra

Chapter 10

1 victori David 2 in Domino speravi quomodo dicitis animae meae transvola in montem ut avis
3 quia ecce impii tetenderunt arcum posuerunt sagittam suam super nervum ut sagittent in abscondito
rectos corde 4 quia leges dissipatae sunt iustus quid operatus est 5 Dominus in templo sancto suo
Dominus in caelo thronus eius oculi eius vident palpebrae eius probant filios hominum 6 Dominus
iustum probat impium autem et diligentem iniquitatem odit anima eius 7 pluet super peccatores
laqueos ignis et sulphur et spiritus tempestatum pars calicis eorum 8 quoniam iustus Dominus
iustitias dilexit rectum videbunt facies eorum

Chapter 11

1 victori pro octava canticum David 2 salva Domine quoniam defecit sanctus quoniam inminuti
sunt fideles a filiis hominum 3 frustra loquuntur unusquisque proximo suo labium subdolum in
corde et corde locuti sunt 4 disperdat Dominus omnia labia dolosa linguam magniloquam 5 qui
dixerunt linguam nostram roboremus labia nostra nobiscum sunt quis dominus noster est 6 propter
vastitatem inopum et gemitum pauperum nunc consurgam dicit Dominus ponam in salutari auxilium
eorum 7 eloquia Domini eloquia munda argentum igne probatum separatum a terra colatum
septuplum 8 tu Domine custodies ea servabis nos a generatione hac in aeternum 9 in circuitu impii
ambulabunt cum exaltati fuerint vilissimi filiorum hominum

Chapter 12

1 victori canticum David usquequo Domine oblivisceris mei penitus usquequo abscondes faciem
tuam a me 2 usquequo ponam consilia in anima mea dolorem in corde meo per diem 3 usquequo
exaltabitur inimicus meus super me 4 convertere exaudi me Domine Deus meus inlumina oculos
meos ne umquam obdormiam in mortem 5 nequando dicat inimicus meus praevalui adversus eum
hostes mei exultabunt cum motus fuero 6 ego autem in misericordia tua confido exultabit cor meum
in salutari tuo cantabo Domino quia reddidit mihi

Chapter 13

1 victori David dixit stultus in corde suo non est Deus corrupti sunt et abominabiles facti sunt
studiose non est qui faciat bonum 2 Dominus de caelo prospexit super filios hominum ut videret
si esset intellegens requirens Deum 3 omnes recesserunt simul conglutinati sunt non est qui faciat
bonum non est usque ad unum 4 nonne cognoscent omnes qui operantur iniquitatem qui devorant
populum meum ut cibum panis 5 Dominum non invocaverunt ibi timebunt formidine 6 quoniam
Deus in generatione iusta est consilium pauperum confudistis quoniam Dominus spes eius est

7
quis dabit de Sion salutem Israhel quando reduxerit Dominus captivitatem populi sui exultabit Iacob et laetabitur Israhel

Chapter 14

1
canticum David Domine quis peregrinabitur in tentorio tuo et quis habitabit in monte sancto
2 3
tuo qui ingreditur sine macula et operatur iustitiam loquiturque veritatem in corde suo qui non
est facilis in lingua sua neque fecit amico suo malum et obprobrium non sustinuit super vicino suo
4
dispicitur oculis eius inprobus timentes autem Dominum glorificat iurat ut se adfligat et non mutat
5
pecuniam suam non dedit ad usuram et munera adversum innoxium non accepit qui facit haec
non movebitur in aeternum

Chapter 15

1 2
humilis et simplicis David custodi me Deus quoniam speravi in te dicens Deo Dominus
3
meus es tu bene mihi non est sine te sanctis qui in terra sunt et magnificis omnis voluntas mea in
4
eis multiplicabuntur idola eorum post tergum sequentium non litabo libamina eorum de sanguine
5
neque adsumam nomina eorum in labiis meis Dominus pars hereditatis meae et calicis mei tu
6
possessor sortis meae lineae ceciderunt mihi in pulcherrimis et hereditas speciosissima mea est
7
benedicam Domino qui dedit consilium mihi insuper et noctibus erudierunt me renes mei
8 9
proponebam in conspectu meo semper quia a dextris meis est ne commovear propterea laetatum
10
est cor meum et exultavit gloria mea et caro mea habitavit confidenter non enim derelinques
animam meam in inferno nec dabis sanctum tuum videre corruptionem ostendes mihi semitam vitae
plenitudinem laetitiarum ante vultum tuum decores in dextera tua aeternos

Chapter 16

1 oratio David audi Deus iustum intende deprecationem meam auribus percipe orationem meam
absque labiis mendacii 2 de vultu tuo iudicium meum prodeat oculi tui videant aequitates 3 probasti
cor meum visitasti nocte conflasti me et non invenisti 4 cogitationes meas transire os meum in
opere hominum propter verbum labiorum tuorum ego observavi vias latronis 5 sustenta gressus
meos in callibus tuis et non labentur vestigia mea 6 ego invocavi te quia exaudies me Deus inclina
aurem tuam mihi audi eloquium meum 7 mirabilem fac misericordiam tuam salvator sperantium
8 a resistentibus dexterae tuae custodi me quasi pupillam intus in oculo in umbra alarum tuarum
protege me 9 a facie impiorum vastantium me inimici mei animam meam circumdederunt 10 adipe
suo concluserunt et ore locuti sunt superbe 11 incedentes adversum me nunc circumdederunt me
oculos suos posuerunt declinare in terram 12 similitudo eius quasi leonis desiderantis praedam et
quasi catuli leonis sedentis in absconditis 13 surge Domine praeveni faciem eius incurva eum salva
animam meam ab impio qui est gladius tuus 14 a viris manus tuae Domine qui mortui sunt in
profundo quorum pars in vita et quorum de absconditis tuis replesti ventrem qui satiabuntur filiis
et dimittent reliquias suas parvulis eorum 15 ego in iustitia videbo faciem tuam implebor cum
evigilavero similitudine tua

Chapter 17

1 victori servo Domini David quae locutus est Domino verba cantici huius in die qua liberavit
eum Dominus de manu omnium inimicorum suorum et de manu Saul et ait 2 diligam te Domine
fortitudo mea 3 Domine petra mea et robur meum et salvator meus Deus meus fortis meus sperabo
in eo scutum meum et cornu salutis meae susceptor meus 4 laudatum invocabo Dominum et ab
inimicis meis salvus ero 5 circumdederunt me funes mortis et torrentes diabuli terruerunt me 6 funes
inferi circumdederunt me praevenerunt me laquei mortis 7 in tribulatione mea invocabo Dominum
et ad Deum meum clamabo exaudiet de templo suo vocem meam et clamor meus ante faciem eius
veniet in aures eius 8 commota est et contremuit terra et fundamenta montium concussa sunt et

conquassata quoniam iratus est 9 ascendit fumus de furore eius et ignis ex ore eius devorans carbones
incensi sunt ab eo 10 inclinavit caelos et descendit et caligo sub pedibus eius 11 et ascendit super
cherub et volavit super pinnas venti 12 posuit tenebras latibulum suum in circuitu eius tabernaculum
eius tenebrosas aquas in nubibus aetheris 13 prae fulgore in conspectu eius nubes transierunt grando
et carbones ignis 14 et intonuit de caelo Dominus et Altissimus dedit vocem suam grandinem et
carbones ignis 15 et emisit sagittas suas et dissipavit eos fulgora multiplicavit et conturbavit illos
16 et apparuerunt effusiones aquarum et revelata sunt fundamenta orbis ab increpatione tua Domine
ab inspiratione spiritus furoris tui 17 misit de alto et accepit me extraxit me de aquis multis
18 liberavit me de inimicis meis potentissimis et de his qui oderant me quoniam robustiores me
erant 19 praevenerunt me in die adflictionis meae et factus est Dominus firmamentum meum 20 et
eduxit me in latitudinem liberavit me quia placuit ei 21 retribuit mihi Dominus secundum iustitiam
meam et secundum munditiam manuum mearum reddidit mihi 22 quia custodivi vias Domini et
non egi impie a Deo meo 23 omnia enim iudicia eius in conspectu meo et praecepta eius non amovi
a me 24 et fui inmaculatus cum eo et custodivi me ab iniquitate mea 25 et restituit Dominus mihi
secundum iustitiam meam et secundum munditiam manuum mearum in conspectu oculorum eius
26 cum sancto sanctus eris cum viro innocente innocenter ages 27 cum electo electus eris et cum
perverso pervertes 28 quia tu populum pauperem salvabis et oculos excelsos humiliabis 29 quia tu
inluminabis lucernam meam Domine Deus meus inlustrabis tenebras meas 30 in te enim curram
accinctus et in Deo meo transiliam murum 31 Deus inmaculata via eius eloquium Domini igne
examinatum scutum est omnium sperantium in se 32 quis est deus praeter Dominum et quis fortis
praeter Deum nostrum 33 Deus qui accingit me fortitudine et posuit inmaculatam viam meam
34 coaequans pedes meos cervis et super excelsa statuens me 35 docens manus meas ad proelium
et conponens quasi arcum aereum brachia mea 36 dedisti mihi clipeum salutis tuae et dextera tua
confortavit me et mansuetudo tua multiplicavit me 37 dilatabis gressus meos subtus me et non
deficient tali mei 38 persequar inimicos meos et adprehendam et non revertar donec consumam

eos 39 caedam eos et non poterunt surgere cadent sub pedibus meis 40 accinxisti me fortitudine ad
proelium incurvabis resistentes mihi sub me 41 inimicorum meorum dedisti mihi dorsum et odientes
me disperdidisti 42 clamabunt et non erit qui salvet ad Dominum et non exaudiet eos 43 delebo
eos ut pulverem ante faciem venti ut lutum platearum proiciam eos 44 salvabis me a contradictionibus
populi pones me in caput gentium 45 populus quem ignoravi serviet mihi auditione auris oboediet
mihi 46 filii alieni mentientur mihi filii alieni defluent et contrahentur in angustiis suis 47 vivit
Dominus et benedictus Deus meus et exaltabitur Deus salutis meae 48 Deus qui das vindictas mihi
et congregas populos sub me qui servas me ab inimicis meis 49 et a resistentibus mihi elevas me
a viro iniquo libera me 50 propterea confitebor tibi in gentibus Domine et nomini tuo cantabo
51 magnificanti salutes regis sui et facienti misericordiam christo suo David et semini eius usque
in aeternum

Chapter 18

1 victori canticum David 2 caeli enarrant gloriam Dei et opus manus eius adnuntiat firmamentum
3 dies diei eructat verbum et nox nocti indicat scientiam 4 non est sermo et non sunt verba quibus
non audiatur vox eorum 5 in universam terram exivit sonus eorum et in finibus orbis verba eorum
6 soli posuit tabernaculum in eis et ipse quasi sponsus procedens de thalamo suo exultavit ut fortis
ad currendam viam 7 a summitate caeli egressus eius et cursus eius usque ad summitatem illius
nec est qui se abscondat a calore eius 8 lex Domini inmaculata convertens animam testimonium
Domini fidele sapientiam praestans parvulis 9 praecepta Domini recta laetificantia cor mandatum
Domini lucidum inluminans oculos 10 timor Domini mundus perseverans in saecula iudicia Domini
vera iustificata in semet ipsis 11 desiderabilia super aurum et lapidem pretiosum multum et dulciora
super mel et favum redundantem 12 unde et servus tuus docebit ea in custodiendis eis fructus multus
13 errores quis intelleget ab occultis munda me 14 a superbis quoque libera servum tuum si non

15
fuerint dominati mei tunc inmaculatus ero et mundabor a delicto maximo sint placentes sermones
oris mei meditatio cordis mei in conspectu tuo Domine fortitudo mea et redemptor meus

Chapter 19

1 2
victori canticum David exaudiat te Dominus in die tribulationis protegat te nomen Dei Iacob
3 4
mittat tibi auxilium de sancto et de Sion roboret te memor sit omnis sacrificii tui et holocaustum
5
tuum pingue fiat semper det tibi secundum cor tuum et omnem voluntatem tuam impleat
6 7
laudabimus in salutari tuo et in nomine Dei nostri ducemus choros impleat Dominus omnes
petitiones tuas nunc scio quoniam salvabit Dominus christum suum exaudiet eum de caelo sancto
8
suo in fortitudine salutis dexterae suae hii in curribus et hii in equis nos autem nominis Domini
9
Dei nostri recordabimur ipsi incurvati sunt et ceciderunt nos autem resurreximus et erecti sumus
10
Domine salva rex exaudiet nos in die qua invocaverimus

Chapter 20

1 2
victori canticum David Domine in fortitudine tua laetabitur rex et in salutari tuo exultabit
3
vehementer desiderium cordis eius dedisti ei et voluntate labiorum eius non fraudasti eum semper
4
quoniam praevenies eum benedictionibus bonitatis pones in capite eius coronam de lapide pretioso
5 6
vitam petivit te et dedisti ei longitudinem dierum in saeculum et in aeternum magna gloria eius
7
in salutari tuo gloriam et decorem pones super eum pones enim eum benedictionem sempiternam
8
et hilarabis eum laetitia apud vultum tuum quia rex confidet in Domino et in misericordia Excelsi
9 10
non decipietur inveniet manus tua omnes inimicos tuos dextera tua inveniet odientes te pones
eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui Dominus in furore suo praecipitabit eos et devorabit
11 12
eos ignis fructum eorum de terra perdes et semen eorum de filiis hominum quoniam
13
inclinaverunt super te malum cogitaverunt scelus quod non potuerunt quia pones eos umerum

funes tuos firmabis contra facies eorum 14 exaltare Domine in fortitudine tua cantabimus et psallemus
fortitudines tuas

Chapter 21

1 victori pro cervo matutino canticum 2 Deus Deus meus quare dereliquisti me longe a salute
mea verba rugitus mei 3 Deus meus clamabo per diem et non exaudies et nocte nec est silentium
mihi 4 et tu sancte habitator Laus Israhel 5 in te confisi sunt patres nostri confisi sunt et salvasti
eos 6 ad te clamaverunt et salvati sunt in te confisi sunt et non sunt confusi 7 ego autem sum vermis
et non homo obprobrium hominum et dispectio plebis 8 omnes videntes me subsannant me dimittunt
labium movent caput 9 confugit ad Dominum salvet eum liberet eum quoniam vult eum 10 tu autem
propugnator meus ex utero fiducia mea ab uberibus matris meae 11 in te proiectus sum ex vulva
de ventre matris meae Deus meus es tu 12 ne longe fias a me quoniam tribulatio proxima est quoniam
non est adiutor 13 circumdederunt me vituli multi tauri pingues vallaverunt me 14 aperuerunt super
me os suum quasi leo capiens et rugiens 15 sicut aqua effusus sum et separata sunt omnia ossa mea
factum est cor meum sicut cera liquefacta in medio ventris mei 16 aruit velut testa fortitudo mea
et lingua mea adhesit palato meo et in pulverem mortis detraxisti me 17 circumdederunt me venatores
concilium pessimorum vallavit me vinxerunt manus meas et pedes meos 18 numeravi omnia ossa
mea quae ipsi respicientes viderunt in me 19 diviserunt vestimenta mea sibi et super vestimentum
meum miserunt sortem 20 tu autem Domine ne longe fias fortitudo mea in auxilium meum festina
21 erue a gladio animam meam de manu canis solitariam meam 22 salva me ex ore leonis et de
cornibus unicornium exaudi me 23 narrabo nomen tuum fratribus meis in medio ecclesiae laudabo
te 24 qui timetis Dominum laudate eum omne semen Iacob glorificate eum 25 et metuite eum
universum semen Israhel quoniam non dispexit neque contempsit modestiam pauperis et non
abscondit faciem suam ab eo et cum clamaret ad eum audivit 26 apud te laus mea in ecclesia multa
vota mea reddam in conspectu timentium eum 27 comedent mites et saturabuntur laudabunt

Dominum quaerentes eum vivet cor vestrum in sempiternum [28] recordabuntur et convertentur ad
Dominum omnes fines terrae et adorabunt coram eo universae cognationes gentium [29] quia Domini
est regnum et dominabitur gentibus [30] comederunt et adoraverunt omnes pingues terrae ante faciem
eius curvabunt genu universi qui descendunt in pulverem [31] et anima eius ipsi vivet semen serviet
ei [32] narrabitur Domino in generatione venient et adnuntiabunt iustitias eius populo qui nascetur quas fecit

Chapter 22

[1] canticum David Dominus pascit me nihil mihi deerit [2] in pascuis herbarum adclinavit me
super aquas refectionis enutrivit me [3] animam meam refecit duxit me per semitas iustitiae propter
nomen suum [4] sed et si ambulavero in valle mortis non timebo malum quoniam tu mecum es virga
tua et baculus tuus ipsa consolabuntur me [5] pones coram me mensam ex adverso hostium meorum
inpinguasti oleo caput meum calix meus inebrians [6] sed et benignitas et misericordia subsequetur me omnibus diebus vitae meae et habitabo in domo Domini in longitudine dierum

Chapter 23

[1] David canticum Domini est terra et plenitudo eius orbis et habitatores eius [2] quia ipse super
maria fundavit eum et super flumina stabilivit illum [3] quis ascendet in montem Domini et quis
stabit in loco sancto eius [4] innocens manibus et mundo corde qui non exaltavit frustra animam
suam et non iuravit dolose [5] accipiet benedictionem a Domino et iustitiam a Deo salutari suo [6] haec
generatio quaerentium eum quaerentium faciem tuam Iacob semper [7] levate portae capita vestra
et elevamini ianuae sempiternae et ingrediatur rex gloriae [8] quis est iste rex gloriae Dominus fortis
et potens Dominus fortis in proelio [9] levate portae capita vestra et erigite ianuae sempiternae et
ingrediatur rex gloriae [10] quis est iste rex gloriae Dominus exercituum ipse est rex gloriae semper

Chapter 24

1 David ad te Domine animam meam levabo 2 Deus meus in te confisus sum ne confundar 3 ne
laetentur inimici mei sed et universi qui sperant in te non confundantur 4 confundantur qui iniqua
gerunt frustra vias tuas Domine ostende mihi semitas tuas doce me 5 deduc me in veritate tua et
doce me quia tu Deus salvator meus te expectavi tota die 6 recordare miserationum tuarum Domine
et misericordiarum tuarum quia ex sempiterno sunt 7 peccatorum adulescentiae meae et scelerum
meorum ne memineris secundum misericordiam tuam recordare mei propter bonitatem tuam Domine
8 bonus et rectus Dominus propterea docebit peccatores in via 9 deducet mansuetos in iudicio et
docebit modestos viam suam 10 omnes semitae Domini misericordia et veritas his qui custodiunt
pactum eius et testificationem eius 11 propter nomen tuum propitiare iniquitati meae quoniam
grandis est 12 quis est iste vir timens Dominum quem docebit in via quam elegerit 13 anima eius
in bono commorabitur et semen eius hereditabit terram 14 secretum Domini timentibus eum et
pactum suum ostendet eis 15 oculi mei semper ad Dominum quia ipse educet de rete pedes meos
16 respice in me et miserere mei quoniam solus et pauper sum ego 17 tribulationes cordis mei
multiplicatae sunt de angustiis meis educ me 18 vide adflictionem meam et laborem meum et porta
omnia peccata mea 19 vide inimicos meos quia multiplicati sunt et odio iniquo oderunt me 20 custodi
animam meam et libera me non confundar quia speravi in te 21 simplicitas et aequitas servabunt
me quia expectavi te 22 redime Deus Israhelem ex omnibus angustiis suis

Chapter 25

1 David iudica me Deus quoniam ego in simplicitate mea ambulavi et in Domino confidens non
deficiam 2 proba me Domine et tempta me ure renes meos et cor meum 3 quia misericordia tua in
conspectu oculorum meorum est et ambulabo in veritate tua 4 non sedi cum viris vanitatis et cum
superbis non ingrediar 5 odivi ecclesiam pessimorum et cum iniquis non sedebo 6 lavabo in

innocentia manus meas et circuibo altare tuum Domine 7 ut clara voce praedicem laudem et narrem
omnia mirabilia tua 8 Domine dilexi habitaculum domus tuae et locum tabernaculi gloriae tuae
9 ne auferas cum peccatoribus animam meam cum viris sanguinum vitam meam 10 in quorum
manibus scelus est et dextera eorum repleta est muneribus 11 ego autem in simplicitate mea gradiar
redime me et miserere mei 12 pes meus stetit in recto in ecclesiis benedicam Domino

Chapter 26

1 David Dominus lux mea et salutare meum quem timebo Dominus fortitudo vitae meae quem
formidabo 2 cum adpropinquarent mihi maligni ut comederent carnem meam hostes mei et inimici
mei ipsi inpigerunt et ceciderunt 3 si steterint adversus me castra non timebit cor meum si surrexerit
contra me bellum in hoc ego confidam 4 unum petivi a Domino hoc requiram ut habitem in domo
Domini omnibus diebus vitae meae ut videam pulchritudinem Domini et adtendam templum eius
5 abscondet enim me in umbra sua in die pessima abscondet me in secreto tabernaculi sui 6 in petra
exaltabit me nunc quoque exaltabit caput meum super inimicos meos qui sunt in circuitu meo et
immolabo in tabernaculo eius hostias iubili cantabo et psallam Domino 7 audi Domine vocem
meam invocantis miserere mei et exaudi me 8 tibi dixit cor meum quaesivit vultus meus faciem
tuam Domine et requiram 9 ne abscondas faciem tuam a me ne declines in furore tuo a servo tuo
auxilium meum fuisti ne derelinquas me et ne dimittas me Deus salvator meus 10 pater enim meus
et mater mea dereliquerunt me Dominus autem collegit me 11 ostende mihi Domine viam tuam et
deduc me in semita recta propter insidiatores meos 12 ne tradas me Domine animae tribulantium
me quoniam surrexerunt contra me testes falsi et apertum mendacium 13 ego autem credo quod
videam bona Domini in terra viventium 14 expecta Dominum confortare et roboretur cor tuum et
sustine Dominum

Chapter 27

[1] David ad te Domine clamabo Fortis meus ne obsurdescas mihi ne forte tacente te mihi conparer
his qui descendunt in lacum [2] audi Domine deprecationem meam cum clamavero ad te cum levavero
manus meas ad oraculum sanctum tuum [3] ne trahas me cum impiis et cum operantibus iniquitatem
qui loquuntur pacem cum amicis suis et est malum in corde eorum [4] da eis secundum opus suum
et secundum malum adinventionum suarum iuxta opus manuum suarum da eis redde retributionem
suam illis [5] quoniam non intellegunt opera Domini et opus manuum eius destrues eos et non
aedificabis [6] benedictus Dominus qui audivit vocem deprecationis meae [7] Dominus fortitudo mea
et scutum meum in ipso confisum est cor meum et habui adiutorium gavisum est cor meum et in
cantico meo confitebor illi [8] Dominus fortitudo mea et robur salutarium christi sui est [9] salva
populum tuum et benedic hereditati tuae et pasce eos et subleva eos usque in sempiternum

Chapter 28

[1] canticum David adferte Domino filios arietum [2] adferte Domino gloriam et imperium adferte
Domino gloriam nomini eius adorate Dominum in decore sancto [3] vox Domini super aquas Deus
gloriae intonuit Dominus super aquas multas [4] vox Domini in fortitudine vox Domini in decore
[5] vox Domini confringentis cedros et confringet Dominus cedros Libani [6] et disperget eas quasi
vitulus Libani et Sarion quasi filius rinocerotis [7] vox Domini dividens flammas ignis [8] vox Domini
parturire faciens desertum Cades [9] vox Domini obsetricans cervis et revelans saltus et in templo
eius omnis loquetur gloriam [10] Dominus diluvium inhabitat et sedebit Dominus rex in aeternum
[11] Dominus fortitudinem populo suo dabit Dominus benedicet populo suo in pace

Chapter 29

[1] psalmus cantici pro dedicatione domus David [2] exaltabo te Domine quoniam salvasti me et
non delectasti inimicos meos super me [3] Domine Deus meus clamavi ad te et sanasti me [4] Domine

eduxisti de inferno animam meam vivificasti me ne descenderem in lacum 5 cantate Domino sancti
eius et confitemini memoriae sanctitatis eius 6 quoniam ad momentum est ira eius et vita in
repropitiatione eius ad vesperum commorabitur fletus et in matutino laus 7 ego autem dixi in
abundantia mea non commovebor in sempiternum 8 Domine in voluntate tua posuisti monti meo
fortitudinem abscondisti faciem tuam et factus sum conturbatus 9 ad Dominum clamabo et Dominum
deprecabor 10 quae est utilitas in sanguine meo cum descendero in corruptionem numquid
confitebitur tibi pulvis aut adnuntiabit veritatem tuam 11 audi Domine et miserere mei Domine
esto adiutor 12 convertisti planctum meum in chorum mihi solvisti saccum meum et accinxisti me
laetitia 13 ut laudet te gloria et non taceat Domine Deus meus in sempiternum confitebor tibi

Chapter 30

1 victori canticum David 2 in te Domine speravi non confundar in aeternum in iustitia tua salva
me 3 inclina ad me aurem tuam velociter libera me esto mihi in lapidem fortissimum et in domum
munitam ut salves me 4 quia petra mea et munitio mea tu es et propter nomen tuum dux meus eris
et enutries me 5 educes me de rete quod absconderunt mihi quia tu fortitudo mea es 6 in manu tua
commendabo spiritum meum redemisti me Domine Deus veritatis 7 odisti custodientes vanitates
frustra ego autem in Domino confisus sum 8 exultabo et laetabor in misericordia tua quia vidisti
adflictionem meam cognovisti tribulationes animae meae 9 et non conclusisti me in manibus inimici
posuisti in latitudine pedes meos 10 miserere mei Domine quoniam tribulor caligavit in furore
oculus meus anima mea et venter meus 11 quia consumptae sunt in maerore vitae meae et anni mei
in gemitu infirmata est in iniquitate fortitudo mea et ossa mea contabuerunt 12 apud omnes hostes
meos factus sum obprobrium et vicinis meis nimis et timor notis meis qui videbant me in plateis
fugiebant me 13 oblivioni traditus sum quasi mortuus a corde factus sum quasi vas perditum
14 audivi enim obprobrium multorum congregationem in circuitu cum inirent consilium adversum

me et ut auferrent animam meam cogitarent 15 ego autem in te speravi Domine dixi Deus meus es
tu 16 in manu tua tempora mea libera me de manu inimicorum meorum et persequentium me
17 ostende faciem tuam super servum tuum salva me in misericordia tua 18 Domine ne confundar
quia invocavi te confundantur impii taceant in inferno 19 muta fiant labia mendacii quae loquuntur
contra iustum vetera in superbia et despectione 20 quam multa est bonitas tua quam abscondisti
timentibus te operatus es sperantibus in te in conspectu filiorum hominum 21 abscondes eos in
protectione vultus tui a duritia viri abscondes eos in umbra a contradictione linguarum 22 benedictus
Dominus qui mirabilem fecit misericordiam suam mihi in civitate munita 23 ego autem dixi in
stupore meo proiectus sum de conspectu oculorum eius ergone audisti vocem deprecationis meae
cum clamarem ad te 24 diligite Dominum omnes sancti eius fideles servat Dominus et retribuet his
qui satis operantur superbiam 25 confortamini et roboretur cor vestrum omnes qui expectatis
Dominum

Chapter 31

1 David eruditi beatus cui dimissa est iniquitas et absconditum est peccatum 2 beatus homo cui
non inputabit Dominus iniquitatem nec est in spiritu eius dolus 3 quia tacui adtrita sunt ossa mea
in rugitu meo tota die 4 die enim et nocte gravatur super me manus tua versatus sum in miseria
mea cum exardesceret messis iugiter 5 peccatum meum notum facio tibi et iniquitatem meam non
abscondo dixi confitebor scelus meum Domino et tu dimisisti iniquitatem peccati mei semper 6 pro
hoc orat omnis sanctus ad te tempus inveniens ut cum inundaverint aquae multae ad illum non
accedant 7 tu es protectio mea ab hoste custodies me laus mea salvans circumdabis me semper
8 doceam te et monstrabo tibi viam per quam ambules cogitabo de te oculo meo 9 nolite fieri sicut
equus et mulus quibus non est intellegentia in camo et freno maxillas eorum constringe qui non
accedunt ad te 10 multi dolores impii confidentem autem in Domino misericordia circumdabit
11 laetamini in Domino et exultate iusti et laudate omnes recti corde

Chapter 32

1
laudate iusti Dominum rectos decet laudatio 2 confitemini Domino in cithara in psalterio
3 4
decacordo cantate ei cantate ei canticum novum diligenter psallite in iubilo quia rectum est
5
verbum Domini et omne opus eius in fide diligit iustitiam et iudicium misericordia Domini plena
6 7
est terra verbo Domini caeli facti sunt et spiritu oris eius omnis ornatus eorum congregans quasi
8
in utre aquas maris ponens in thesauris abyssos timeat Dominum omnis terra ipsum formident
9 10
universi habitatores orbis quia ipse mandavit et factus est ipso praecipiente stetit Dominus
11
dissolvit consilium gentium irritas fecit cogitationes populorum consilium Domini in aeternum
12
stabit cogitationes cordis eius in generatione et generatione beata gens cuius Dominus Deus eius
13
populus quem elegit in hereditatem sibi de caelo respexit Dominus vidit omnes filios Adam
14 15
de firmissimo solio suo prospexit ad universos habitatores terrae fingens pariter cor eorum
16
intellegens omnia opera eorum non salvatur rex in multitudine exercitus nec fortis liberabitur
17
in multiplicatione virtutis fallax equus ad salutem et in multitudine roboris sui non salvabit
18 19
ecce oculus Domini super timentes eum et expectantes misericordiam eius ut eruat de morte
20
animam eorum et vivificet eos in fame anima nostra expectavit Dominum auxilium nostrum et
21
clipeus noster est in ipso enim laetabitur cor nostrum quia in nomine sancto eius speravimus
22
sit misericordia tua Domine super nos sicut expectavimus te

Chapter 33

1 2
David quando commutavit os suum coram Abimelech et eiecit eum et abiit benedicam
3
Domino in omni tempore semper laus eius in ore meo in Domino laetabitur anima mea audiant
4 5
mites et laetentur magnificate Dominum mecum et exaltemus nomen eius pariter quaesivi
6
Dominum et exaudivit me et de omnibus angustiis meis liberavit me respicite ad eum et confluite
7
et vultus vestri non confundentur hic pauper clamavit et Dominus exaudivit de omnibus

tribulationibus salvabit eum 8 circumdat angelus Domini in gyro timentes eum et eruet eos 9 gustate
et videte quoniam bonus Dominus beatus vir qui sperat in eo 10 timete Dominum sancti eius
quoniam non est inopia timentibus eum 11 leones indiguerunt et esurierunt quaerentibus autem
Dominum non deerit omne bonum 12 venite filii audite me timorem Domini docebo vos 13 quis
est vir qui velit vitam diligens dies videre bonos 14 custodi linguam tuam a malo et labia tua ne
loquantur dolum 15 recede a malo et fac bonum quaere pacem et persequere eam 16 oculi Domini
ad iustos et aures eius ad clamorem eorum 17 vultus Domini super facientes malum ut perdat de
terra memoriam eorum 18 clamaverunt et Dominus exaudivit et ex omnibus tribulationibus eorum
liberavit eos 19 iuxta est Dominus contritis corde et confractos spiritu salvabit 20 multae tribulationes
iusti et ex omnibus illis liberabit eum Dominus 21 custodit omnia ossa eius unum ex eis non
confringetur 22 interficiet impium malitia et odientes iustum superabuntur 23 redimet Dominus
animam servorum suorum et non peccabunt omnes sperantes in eo

Chapter 34

1 David iudica Domine adversarios meos pugna contra pugnantes me 2 adprehende scutum et
hastam et consurge in auxilium meum 3 evagina gladium et praeoccupa ex adverso persequentem
me dic animae meae salus tua ego sum 4 confundantur et revereantur qui quaerunt animam meam
convertantur retrorsum et confundantur qui cogitant malum mihi 5 fiant sicut pulvis ante faciem
venti et angelus Domini inpellat 6 sit via eorum tenebrae et lubricum et angelus Domini persequatur
eos 7 quia frustra absconderunt mihi insidias retis sui sine causa foderunt animae meae 8 veniat ei
calamitas quam ignorat et rete suum quod abscondit conprehendat eum et cadat in laqueum 9 anima
autem mea exultabit in Domino et laetabitur in salute sua 10 omnia ossa mea dicent Domine quis
similis tui eruens inopem a validiore et pauperem et mendicum a violento 11 surgentes testes iniqui
quae nesciebam interrogabant me 12 reddebant mihi mala pro bono sterilitatem animae meae 13 ego
autem cum infirmarer ab eis induebar cilicio humiliabam in ieiunio animam meam et oratio mea

ad sinum meum revertetur 14 quasi ad amicum quasi ad fratrem meum sic ambulabam quasi lugens
mater tristis incurvabar 15 et in infirmitate mea laetabantur et congregabantur collecti sunt adversum
me percutientes et nesciebam 16 scindentes et non tacentes in simulatione verborum fictorum
frendebant contra me dentibus suis 17 Domine quanta aspicies converte animam meam a
calamitatibus suis a leonibus solitariam meam 18 confitebor tibi in ecclesia grandi in populo forti
laudabo te 19 non laetentur super me inimici mei mendaces odientes me frustra conniventes oculo
20 non enim pacem loquuntur sed in rapina terrae verba fraudulenta concinnant 21 et dilataverunt
super me os suum dixerunt va va vidit oculus noster 22 vidisti Domine ne taceas Domine ne elongeris
a me 23 consurge et evigila in iudicium meum Deus meus et Domine in causam meam 24 iudica
me secundum iustitiam meam Domine Deus meus et ne insultent mihi 25 ne dicant in corde suo
va va va animae nostrae ne dicant absorbuimus eum 26 confundantur et revereantur pariter qui
laetantur in adflictione mea induantur confusione et verecundia qui magnificantur super me
27 laudent et laetentur qui volunt iustitiam meam et dicant semper magnificetur Dominus qui vult
pacem servi sui 28 et lingua mea meditabitur iustitiam tuam tota die laudem tuam

Chapter 35

1 pro victoria servi Domini David 2 dixit scelus impii in medio cordis eius non esse timorem
Dei ante oculos eius 3 quia dolose egit adversum eum in oculis suis ut inveniret iniquitatem eius
ad odiendum 4 verba oris eius iniquitas et dolus cessavit cogitare benefacere 5 iniquitatem cogitat
in cubili suo stabit in via non bona malum non abiciet 6 Domine in caelo misericordia tua fides tua
usque ad nubes 7 iustitia tua quasi montes Domine iudicium tuum abyssus multa homines et iumenta
salvos facies Domine 8 quam pretiosa est misericordia tua Domine et filii Adam in umbra alarum
tuarum sperabunt 9 inebriabuntur de pinguidine domus tuae et torrente deliciarum tuarum potabis
eos 10 quoniam tecum est fons vitae in lumine tuo videbimus lumen 11 adtrahe misericordiam

tuam scientibus te et iustitiam tuam rectis corde [12] ne veniat mihi pes superbiae et manus impiorum
non me commoveat [13] ibi ceciderunt operantes iniquitatem expulsi sunt et non potuerunt surgere

Chapter 36

[1] David aleph noli contendere cum malignis neque aemuleris facientes iniquitatem [2] quoniam
sicut herba velociter conterentur et sicut holus viride arescent [3] beth spera in Domino et fac bonum
peregrinare in terra et pascere fide [4] et delectare in Domino et dabit tibi petitiones cordis tui [5] gimel
volve super Dominum viam tuam et confide in eo et ipse faciet [6] et educet sicut lumen iustitiam
tuam et iudicium tuum sicut meridiem [7] deleth tace Domino et expecta eum noli contendere
adversum eum qui proficit in via sua adversum virum qui facit quae cogitat [8] he dimitte iram et
relinque furorem noli contendere ut malefacias [9] quoniam qui malefaciunt interibunt expectantes
autem Dominum ipsi hereditabunt terram [10] vav adhuc enim modicum et non erit impius et cogitabis
de loco eius et non subsistet [11] mites autem hereditabunt terram et delectabuntur in multitudine
pacis [12] zai cogitat impius de iusto et frendet adversum eum dentibus suis [13] Dominus deridebit
eum videns quod venit dies eius [14] heth gladium evaginaverunt impii tetenderunt arcum suum ut
percutiant egenum et pauperem et interficiant rectos in via [15] gladius eorum ingrediatur in cor
eorum et arcus eorum confringantur [16] teth melius est parum iusto quam divitiae impiorum multae
[17] quia brachia impiorum confringentur sublevat autem iustos Dominus [18] ioth novit Dominus
diem inmaculatorum et hereditas eorum aeterna erit [19] non confundentur in tempore malo et in
diebus famis saturabuntur [20] caph quia impii peribunt et inimici Domini gloriantes ut monocerotes
consumentur sicut fumus consumitur [21] lameth fenus accipit impius et non reddit iustus autem
donat et tribuit [22] quia qui benedicti fuerint ab eo hereditabunt terram et qui maledicti interibunt
[23] mem a Domino gressus viri firmantur et viam eius volet [24] cum ceciderit non adlidetur quia
Dominus sustentat manum eius [25] nun puer fui siquidem senui et non vidi iustum derelictum neque

semen eius quaerens panem 26 tota die donat et commodat et semen eius in benedictione 27 samech
recede a malo et fac bonum et habita in sempiterno 28 quia Dominus diligit iudicium et non
derelinquet sanctos suos ain in aeternum custoditi sunt et semen impiorum periit 29 iusti hereditabunt
terram et habitabunt in saeculum super eam 30 fe os iusti meditabitur sapientiam et lingua eius
loquetur iudicium 31 lex Dei eius in corde eius non deficient gressus eius 32 sade considerat impius
iustum et quaerit ut occidat eum 33 Dominus non derelinquet eum in manu eius et non condemnabit
eum cum iudicatur 34 coph expecta Dominum et custodi viam eius et exaltabit te ut possideas
terram cum interibunt impii videbis 35 res vidi impium robustum et fortissimum sicut indigenam
virentem 36 et transivi et ecce non erat et quaesivi eum et non est inventus 37 sen custodi
simplicitatem et vide rectum quia erit ad extremum viro pax 38 iniqui autem delebuntur pariter et
novissimum impiorum peribit 39 thau salus iustorum a Domino fortitudo eorum in tempore
tribulationis 40 et auxiliabitur eis Dominus et salvabit eos ab impiis quia speraverunt in eo

Chapter 37

1 canticum David in commemoratione 2 Domine ne in ira tua arguas me neque in furore tuo
corripias me 3 quia sagittae tuae infixae sunt mihi et tetigit me manus tua 4 non est sanitas in carne
mea a facie indignationis tuae non est pax ossibus meis a facie peccati mei 5 quia iniquitates meae
transierunt caput meum quasi onus grave adgravatae sunt super me 6 conputruerunt et tabuerunt
cicatrices meae a facie insipientiae meae 7 adflictus sum et incurvatus nimis tota die maerens
ambulabam 8 quia lumbi mei repleti sunt ignominia et non est sanitas in carne mea 9 evigilavi et
adflictus sum nimis rugiebam a gemitu cordis mei 10 Domine in conspectu tuo omne desiderium
meum et gemitus meus a te non est absconditus 11 cor meum fluctuabat dereliquit me fortitudo
mea et lux oculorum meorum etiam ipsa non est mecum 12 cari mei et amici mei quasi contra
lepram meam steterunt et vicini mei longe steterunt 13 et inruebant quaerentes animam meam et

investigantes mala mihi loquebantur insidias et dolos tota die meditabantur [14] ego autem quasi
surdus non audiebam et quasi mutus non aperiebam os meum [15] et eram quasi homo non audiens
nec habens in ore suo redargutiones [16] te enim Domine expectabam tu exaudies Domine Deus
meus [17] quia dixi ne forte insultent mihi et cum vacillaverint pedes mei super me magnificentur
[18] quia ego ad plagas paratus et dolor meus contra me est semper [19] quia iniquitatem meam adnuntio
sollicitus ero pro peccato meo [20] inimici autem mei viventes confortati sunt et multiplicati sunt
odientes me mendaciter [21] et qui reddunt malum pro bono adversabantur mihi quia sequebar bonum
[22] ne derelinquas me Domine Deus meus ne elongeris a me [23] festina in auxilium meum Domine
salutis meae

Chapter 38

[1] pro victoria Idithun canticum David [2] dixi custodiam vias meas ne peccem in lingua mea
custodiam os meum silentio donec est impius contra me [3] obmutui silentio tacui de bono et dolor
meus conturbatus est [4] incaluit cor meum in medio mei in meditatione mea incensus sum igni
[5] locutus sum lingua mea ostende mihi Domine finem meum et mensuram dierum meorum quae
sit ut sciam quid mihi desit [6] ecce breves posuisti dies meos et vita mea quasi non sit in conspectu
tuo omnia enim vanitas omnis homo stans semper [7] tantum in imagine ambulat homo tantum frustra
turbatur congregat et ignorat cui dimittat ea [8] nunc ergo quid expecto Domine praestolatio mea tu
es [9] ab omnibus iniquitatibus meis libera me obprobrium stulto ne ponas me [10] obmutui non aperiam
os meum quia tu fecisti [11] tolle a me plagas tuas [12] a contentione manus tuae ego consumptus sum
in increpationibus pro iniquitate corripuisti virum et posuisti quasi tineam desiderabilia eius
verumtamen vanitas omnis homo semper [13] audi orationem meam Domine et clamorem meum
exaudi ad lacrimam meam ne obsurdescas quia advena ego sum apud te et peregrinus sicut omnes
patres mei [14] parce mihi ut rideam antequam vadam et non subsistam

Chapter 39

1 pro victoria David canticum 2 expectans expectavi Dominum et inclinatus est ad me 3 et
audivit clamorem meum et eduxit me de lacu famoso de luto caeni et statuit super petram pedes
meos stabilivit gressus meos 4 et dedit in ore meo canticum novum laudem Deo nostro videbunt
multi et timebunt et sperabunt in Domino 5 beatus vir qui posuit Dominum confidentiam suam et
non est aversus ad superbias pompasque mendacii 6 multa fecisti tu Domine Deus meus mirabilia
tua et cogitationes tuas pro nobis non invenio ordinem coram te si narrare voluero et numerare
plura sunt quam ut narrari queant 7 victima et oblatione non indiges aures fodisti mihi holocaustum
et pro peccato non petisti 8 tunc dixi ecce venio in volumine libri scriptum est de me 9 ut facerem
placitum tibi Deus meus volui et legem tuam in medio ventris mei 10 adnuntiavi iustum in ecclesia
multa ecce labia mea non prohibebo Domine tu nosti 11 iustitiam tuam non abscondi in medio
cordis mei fidem tuam et salutare tuum dixi non abscondi misericordiam tuam et veritatem tuam
in ecclesia multa 12 tu Domine non prohibebis misericordias tuas a me misericordia tua et veritas
iugiter servabunt me 13 circumdederunt enim me mala quorum non est numerus conprehenderunt
me iniquitates meae et non potui videre plures factae sunt quam capilli capitis mei et cor meum
dereliquit me 14 placeat tibi Domine ut liberes me Domine ad adiuvandum me festina
15 confundantur et revereantur simul quaerentes animam meam ut auferant eam convertantur
retrorsum et confundantur qui volunt mala mihi 16 pereant post confusionem suam qui dicunt mihi
va va 17 gaudeant et laetentur in te qui quaerunt te dicant iugiter magnificetur Dominus qui diligunt
salutare tuum 18 ego autem sum egens et pauper Dominus sollicitus erit pro me auxilium meum
et salutare meum tu Deus meus ne moreris

Chapter 40

1 pro victoria canticum David 2 beatus qui cogitat de paupere in die mala salvabit eum Dominus
3 Dominus custodiet eum et vivificabit eum et beatus erit in terra et non tradet eum animae
inimicorum suorum 4 Dominus confortabit eum in lecto infirmitatis totum stratum eius vertisti in

aegrotatione sua 5 ego dixi Domine miserere mei sana animam meam quoniam peccavi tibi 6 inimici
mei loquentur malum mihi quando morietur et periet nomen eius 7 et si venerit ut visitet vana
loquetur cor eius congregabit iniquitatem sibi et egrediens foras detrahet 8 simul adversum me
murmurabant omnes odientes me contra cogitabant malum mihi 9 verbum diabuli infundebant sibi
qui dormivit non addet ut resurgat 10 sed et homo pacificus meus in quo habui fiduciam qui
manducabat panem meum levavit contra me plantam 11 tu autem Domine miserere mei et leva me
ut reddam eis 12 in hoc cognovi quod velis me quia non insultavit inimicus meus mihi 13 ego autem
in simplicitate mea adiutus sum a te et statues me ante faciem tuam in perpetuum 14 benedictus
Dominus Deus Israhel a saeculo et usque in saeculum amen amen

Chapter 41

1 pro victoria doctissimi filiorum Core 2 sicut areola praeparata ad inrigationes aquarum sic
anima mea praeparata est ad te Deus 3 sitivit anima mea Deum fortem viventem quando veniam
et parebo ante faciem tuam 4 fuerunt mihi lacrimae meae panis per diem ac noctem cum diceretur
mihi tota die ubi est Deus tuus 5 horum recordatus sum et effudi in me animam meam quia veniam
ad umbraculum tacebo usque ad domum Dei in voce laudis et confessionis multitudinis festa
celebrantis 6 quare incurvaris anima mea et conturbas me expecta Dominum quia adhuc confitebor
ei salutaribus vultus eius 7 Deus meus in memet ipso anima mea incurvatur propterea recordabor
tui de terra Iordanis et Hermoniim de monte minimo 8 abyssus abyssum vocat in voce cataractarum
tuarum omnes gurgites tui et fluctus tui super me transierunt 9 per diem mandavit Dominus
misericordiam suam et in nocte canticum eius mecum oratio Deo vitae meae 10 dicam Deo petra
mea quare oblitus es mei quare tristis incedo adfligente inimico 11 cum me interficerent in ossibus
meis exprobraverunt mihi hostes mei dicentes tota die ubi est Deus tuus 12 quare incurvaris anima
mea et conturbas me expecta Dominum quoniam adhuc confitebor ei salutibus vultus mei et Deo
meo

Chapter 42

1 iudica me Deus et discerne causam meam a gente non sancta a viro doloso et iniquo salva me
2 tu enim Deus fortitudo mea quare proiecisti me quare tristis incedo adfligente inimico 3 mitte
lucem tuam et veritatem tuam ipsae ducent me et introducent ad montem sanctum tuum et ad
tabernaculum tuum 4 et introibo ad altare tuum ad Deum laetitiae et exultationis meae et confitebor
tibi in cithara Deus Deus meus 5 quare incurvaris anima mea et quare conturbas me expecta
Dominum quoniam adhuc confitebor ei salutibus vultus mei et Deo meo

Chapter 43

1 pro victoria filiorum Core eruditionis 2 Deus auribus nostris audivimus patres nostri narraverunt
nobis opus quod operatus es in diebus eorum in diebus antiquis 3 tu manu tua gentes delisti et
plantasti eos adflixisti populos et emisisti eos 4 non enim in gladio suo possederunt terram neque
brachium eorum salvavit eos sed dextera tua et brachium tuum et lux vultus tui quia conplacuisti
tibi 5 tu es rex meus Deus praecipe pro salutibus Iacob 6 in te hostes nostros ventilabimus in nomine
tuo conculcabimus adversarios nostros 7 non enim in arcu meo confidam neque gladius meus
salvabit me 8 quia salvasti nos de hostibus nostris et eos qui oderant nos confudisti 9 in Domino
gaudebimus tota die et in nomine tuo in aeternum confitebimur semper 10 verum tu proiecisti et
confudisti nos et non egredieris in exercitibus nostris 11 vertisti terga nostra hosti et qui oderant
nos diripuerunt nos 12 dedisti nos quasi gregem ad vorandum et in gentibus dispersisti nos
13 vendidisti populum tuum sine pretio nec grandis fuit commutatio eorum 14 posuisti nos
obprobrium vicinis nostris subsannationem et inrisum his qui erant in circuitu nostro 15 posuisti
nos similitudinem in gentibus commotionem capitis in tribubus 16 tota die confusio mea contra
me et ignominia faciei meae cooperuit me 17 a voce exprobrantis et blasphemantis a facie inimici
et ultoris 18 omnia haec venerunt super nos et non sumus obliti tui nec mentiti fuimus in pacto tuo
19 non est conversum retro cor nostrum nec declinaverunt gressus nostri a semita tua 20 quoniam

deiecisti nos in loco draconum et operuisti nos umbra mortis 21 si obliti sumus nominis Dei nostri
et expandimus manus nostras ad deum alienum 22 numquid non Deus investigabit istud ipse enim
novit cogitationes cordis quoniam propter te mortificati sumus tota die reputati sumus ut grex
occisionis 23 consurge quare dormitas Domine evigila quare proicis nos in sempiternum 24 quare
faciem tuam abscondis oblivisceris adflictiones et angustias nostras 25 quoniam incurvata est in
pulvere anima nostra adhesit terrae venter noster 26 surge auxiliare nobis et redime nos propter
misericordiam tuam

Chapter 44

1 victori pro liliis filiorum Core eruditionis canticum amantissimi 2 eructavit cor meum verbum
bonum dico ego opera mea regi lingua mea stilus scribae velocis 3 decore pulchrior es filiis hominum
effusa est gratia in labiis tuis propterea benedixit tibi Deus in aeternum 4 accingere gladio tuo super
femur fortissime 5 gloria tua et decore tuo decore tuo prospere ascende propter veritatem et
mansuetudinem iustitiae et docebit te terribilia dextera tua 6 sagittae tuae acutae populi sub te cadent
in corde inimicorum regis 7 thronus tuus Deus in saeculum et in aeternum sceptrum aequitatis
sceptrum regni tui 8 dilexisti iustitiam et odisti iniquitatem propterea unxit te Deus Deus tuus oleo
exultationis prae participibus tuis 9 zmyrna et stacte et cassia in cunctis vestimentis tuis de domibus
eburneis quibus laetificaverunt te 10 filiae regum in honore tuo stetit coniux in dextera tua in
diademate aureo 11 audi filia et vide et inclina aurem tuam et obliviscere populi tui et domus patris
tui 12 et concupiscet rex decorem tuum quia ipse est dominus tuus et adora eum 13 et o filia fortissimi
in muneribus faciem tuam deprecabuntur divites populi 14 omnis gloria filiae regis intrinsecus
fasceis aureis vestita est 15 in scutulatis ducetur ad regem virgines sequentur eam amicae eius
ducentur illuc 16 ducentur in laetitiis et exultatione ingredientur thalamum regis 17 pro patribus
tuis erunt filii tibi pones eos principes in universa terra 18 recordabor nominis tui in omni generatione
et generatione propterea populi confitebuntur tibi in saeculum et in aeternum

Chapter 45

1 victori filiorum Core pro iuventutibus canticum 2 Deus nostra spes et fortitudo auxilium in
tribulationibus inventus es validum 3 ideo non timebimus cum fuerit translata terra et concussi
montes in corde maris 4 sonantibus et intumescentibus gurgitibus eius et agitatis montibus in
potentia eius semper 5 fluminis divisiones laetificant civitatem Dei sanctum tabernaculum Altissimi
6 Dominus in medio eius non commovebitur auxiliabitur ei Deus in ipso ortu matutino 7 conturbatae
sunt gentes concussa sunt regna dedit vocem suam prostrata est terra 8 Dominus exercituum
nobiscum protector noster Deus Iacob semper 9 venite et videte opera Domini quantas posuerit
solitudines in terra 10 conpescuit bella usque ad extremum terrae arcum confringet et concidet
hastam plaustra conburet igni 11 cessate et cognoscite quoniam ego sum Deus exaltabor in gentibus
exaltabor in terra 12 Dominus exercituum nobiscum fortitudo nostra Deus Iacob semper

Chapter 46

1 victori filiorum Core canticum 2 omnes populi plaudite manibus iubilate Deo in voce laudis
3 quoniam Dominus altissimus terribilis rex magnus super omnem terram 4 congregavit populos
subter nos et tribus sub pedibus nostris 5 elegit nobis hereditatem nostram gloriam Iacob quam
dilexit semper 6 ascendit Deus in iubilo Deus in voce bucinae 7 canite Deo canite canite regi nostro
canite 8 quia rex universae terrae Deus canite erudite 9 regnavit Deus super gentes Deus sedet super
thronum sanctum suum 10 principes populorum congregati sunt populus Dei Abraham quoniam
Dei scuta terrae vehementer elevata sunt

Chapter 47

1
canticum psalmi filiorum Core 2 magnus Dominus et laudabilis nimis in civitate Dei nostri
3
in monte sancto suo specioso germini gaudio universae terrae monti Sion lateribus aquilonis
4 5
civitatulae regis magni Deus in domibus eius agnitus est in auxiliando quia ecce reges congregati
6 7
sunt venerunt simul ipsi videntes sic obstipuerunt conturbati sunt admirati sunt horror possedit
8 9
eos ibi dolor quasi parturientis in vento uredinis confringes naves maris sicut audivimus ita
vidimus in civitate Dei exercituum in civitate Dei nostri Deus fundavit eam usque in aeternum
10 11
semper aestimavimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui secundum nomen tuum
12
Deus sic laus tua usque ad extremum terrae iustitia repleta est dextera tua laetetur mons Sion
13
exultent filiae Iudae propter iudicia tua circumdate Sion et circumite eam numerate turres eius
14 15
ponite cor vestrum in moenibus separate palatia eius ut narretis in generatione novissima quia
ipse Deus Deus noster in saeculum et in perpetuum ipse erit dux noster in morte

Chapter 48

1 2
victori filiorum Core canticum audite hoc omnes populi auribus percipite universi habitatores
3 4
occidentis tam filii Adam quam filii singulorum simul dives et pauper os meum loquitur sapientias
5
et meditatio cordis mei prudentias inclino ad parabulam aurem meam aperiam in cithara enigma
6 7
meum quare timebo in diebus mali iniquitas calcanei mei circumdabit me qui fiduciam habent
8
in fortitudine sua et in multitudine divitiarum suarum superbiunt fratrem redimens non redimet
9
vir nec dabit Deo propitiationem pro eo neque pretium redemptionis animae eorum sed quiescet
10 11
in saeculo et vivet ultra in sempiternum et non videbit interitum cum viderit sapientes morientes
12
simul insipiens et indoctus peribunt et derelinquent alienis divitias suas interiora sua domus suas
in saeculo tabernacula sua in generatione et generatione vocaverunt nominibus suis terras suas
13 14
et homo in honore non commorabitur adsimilatus est iumentis et exaequatus est haec est via
15
insipientiae eorum et post eos iuxta os eorum current semper quasi grex in inferno positi sunt
mors pascet eos et subicient eos recti in matutino et figura eorum conteretur in inferno post
16
habitaculum suum verumtamen Deus redimet animam meam de manu inferi cum adsumpserit

me semper [17] noli timere cum ditatus fuerit vir cum multiplicata fuerit gloria domus eius [18] neque
enim moriens tollet omnia nec descendet post eum gloria eius [19] quia animae suae in vita sua
benedicet laudabunt inquient te cum benefeceris tibi [20] intrabit usque ad generationes patrum
suorum usque ad finem non videbunt lucem [21] homo cum in honore esset non intellexit conparavit
se iumentis et silebitur

Chapter 49

[1] canticum Asaph fortis Deus Dominus locutus est et vocavit terram ab ortu solis usque ad
occasum eius [2] de Sion perfecta decore Deus apparuit [3] veniet Deus noster et non tacebit ignis
coram eo vorabit et in circuitu eius tempestas valida [4] vocabit caelum desursum et terram ut iudicet
populum suum [5] congregate mihi sanctos meos qui feriunt pactum meum in sacrificio [6] et
adnuntiabunt caeli iustitiam eius quia Deus iudex est semper [7] audi popule meus et loquar Israhel
et contestabor te Deus Deus tuus ego sum [8] non propter victimas tuas arguam te et holocaustomata
tua coram me sunt semper [9] non accipiam de domo tua vitulum neque de gregibus tuis hircos
[10] mea sunt enim omnia animalia silvarum pecudes in montibus milium [11] scio omnes aves montium
et universitas agri mecum est [12] si esuriero non dicam tibi meus est enim orbis et plenitudo eius
[13] numquid comedam carnem taurorum aut sanguinem hircorum bibam [14] immola Deo laudem et
redde Altissimo vota tua [15] et invoca me in die tribulationis liberabo te et glorificabis me [16] impio
autem dixit Deus quid tibi est cum narratione praeceptorum meorum et ut adsumas pactum meum
in ore tuo [17] qui odisti disciplinam et proiecisti verba mea post te [18] si videbas furem consentiebas
ei et cum adulteris erat pars tua [19] os tuum dimisisti ad malitiam et lingua tua concinnavit dolum
[20] sedens adversum fratrem tuum loquebaris et adversum filium matris tuae fabricabaris obprobrium
[21] haec fecisti et tacui existimasti futurum me similem tui arguam te et proponam te ante oculos
tuos [22] intellegite hoc qui obliviscimini Deum ne forte capiam et non sit qui liberet [23] qui immolat
confessionem glorificat me et qui ordinate ambulat ostendam ei salutare Dei

Chapter 50

1 victori canticum David 2 cum venisset ad eum Nathan propheta quando ingressus est ad
Bethsabee 3 miserere mei Deus secundum misericordiam tuam iuxta multitudinem miserationum
tuarum dele iniquitates meas 4 multum lava me ab iniquitate mea et a peccato meo munda me
5 quoniam iniquitates meas ego novi et peccatum meum contra me est semper 6 tibi soli peccavi et
malum coram te feci ut iustificeris in sermonibus tuis et vincas cum iudicaveris 7 ecce in iniquitate
conceptus sum et in peccato peperit me mater mea 8 ecce enim veritatem diligis absconditum et
arcanum sapientiae manifestasti mihi 9 asparges me hysopo et mundabor lavabis me et super nivem
dealbabor 10 auditum mihi facies gaudium et laetitiam ut exultent ossa quae confregisti 11 absconde
faciem tuam a peccatis meis et omnes iniquitates meas dele 12 cor mundum crea mihi Deus et
spiritum stabilem renova in visceribus meis 13 ne proicias me a facie tua et spiritum sanctum tuum
ne auferas a me 14 redde mihi laetitiam Iesu tui et spiritu potenti confirma me 15 docebo iniquos
vias tuas et peccatores ad te revertentur 16 libera me de sanguinibus Deus Deus salutis meae laudabit
lingua mea iustitiam tuam 17 Domine labia mea aperies et os meum adnuntiabit laudem tuam
18 non enim vis ut victimam feriam nec holocaustum tibi placet 19 sacrificium Dei spiritus
contribulatus cor contritum et humiliatum Deus non dispicies 20 benefac Domine in voluntate tua
Sion et aedificentur muri Hierusalem 21 tunc suscipies sacrificium iustitiae oblationes et holocausta
tunc inponent super altare tuum vitulos

Chapter 51

1 victori ab erudito David 2 cum venisset Doec Idumeus et adnuntiasset Saul dicens ei venit
David in domum Achimelech 3 quid gloriaris in malitia potens misericordia Dei tota est die 4 insidias
cogitat lingua tua quasi novacula acuta faciens dolum 5 dilexisti malum magis quam bonum
mendacium magis quam loqui iustitiam semper 6 dilexisti omnia verba ad devorandum lingua

dolosa 7 sed Deus destruet te in sempiternum terrebit et evellet te de tabernaculo et eradicabit te
de terra viventium semper 8 videbunt iusti et timebunt et super eum ridebunt 9 ecce vir qui non
posuit Deum fortitudinem suam sed speravit in multitudine divitiarum suarum confortatus est in
insidiis suis 10 ego sicut oliva virens in domo Dei speravi in misericordia Dei in saeculum
sempiternum 11 confitebor tibi in saeculo quoniam fecisti et expectabo nomen tuum quoniam
bonum in conspectu sanctorum tuorum

Chapter 52

1 victori per chorum eruditi David dixit stultus in corde suo non est Deus 2 corrupti sunt et
abominabiles facti sunt in iniquitate non est qui faciat bonum 3 Deus de caelo prospexit super filios
hominum ut videret si esset intellegens requirens Deum 4 omnes aversi sunt pariter adheserunt non
est qui faciat bonum non est usque ad unum 5 numquid non cognoverunt qui operantur iniquitatem
qui comedunt populum meum ut cibum panis 6 Deum non invocaverunt ibi timuerunt timore ubi
non est timor quoniam Deus dispersit ossa circumdantium te confunderis quia Deus proiecit eos
7 quis dabit ex Sion salutare Israhel cum reduxerit Deus captivitatem populi sui exultabit Iacob
laetabitur Israhel

Chapter 53

1 victori in psalmis eruditi David 2 quando venerunt Ziphei et dixerunt Saul nonne David
absconditus est apud nos 3 Deus in nomine tuo salva me et in fortitudine tua ulciscere me 4 Deus
exaudi orationem meam auribus percipe verba oris mei 5 quia alieni insurrexerunt adversus me et
fortes quaesierunt animam meam et non posuerunt Deum in conspectu suo semper 6 ecce Deus
auxiliatur mihi Dominus sustentans animam meam 7 reddet malum insidiatoribus meis in veritate
tua disperde eos 8 voluntarie sacrificabo tibi confitebor nomini tuo Domine quoniam bonum est
9 quoniam ex omni tribulatione liberavit me et inimicos meos dispexit oculus meus

Chapter 54

1 victori in psalmis eruditi David 2 exaudi Deus orationem meam et ne dispicias deprecationem
meam 3 adtende mihi et exaudi me humiliatus sum in meditatione mea et conturbatus 4 a voce
inimici a facie persequentis impii quoniam proiecerunt super me iniquitatem et in furore
adversabantur mihi 5 cor meum doluit in vitalibus meis et terrores mortis ceciderunt super me
6 timor et tremor venit super me et operuit me caligo 7 et dixi quis dabit mihi pinnas columbae ut
volem et requiescam 8 ut procul abeam et commorer in deserto semper 9 festinabo ut salver ab
spiritu tempestatis et turbinis 10 praecipita Domine divide linguas eorum quoniam vidi iniquitatem
et contradictionem in civitate 11 die et nocte circumeuntes muros eius scelus et dolorem in medio
eius 12 insidiae in vitalibus eius et non recedet de plateis eius damnum et fraudulentia 13 non enim
inimicus exprobravit mihi ut sustineam neque is qui me oderat super me magnificatus est ut
abscondar ab eo 14 sed tu homo unianimis meus dux meus et notus meus 15 qui simul habuimus
dulce secretum in domo Dei ambulavimus in terrore 16 veniat mors super eos descendant in infernum
viventes quia nequitiae in congregatione eorum et in medio eorum 17 ego ad Deum clamabo et
Dominus salvabit me 18 vespere et mane et meridie eloquar et resonabo et exaudiet vocem meam
19 redimet in pace animam meam ab adpropinquantibus mihi multi enim fuerunt adversum me
20 exaudiet Deus et humiliabit eos qui iudex est ab initio semper non enim mutantur neque timent
Deum 21 extendit manum suam ad pacifica sua contaminabit pactum suum 22 nitidius butyro os
eius pugnat autem cor illius molliores sermones eius oleo cum sint lanceae 23 proice super Dominum
caritatem tuam et ipse enutriet te non dabit in aeternum fluctuationem iusto 24 tu autem Deus
deduces eos in puteum interitus viri sanguinum et dolosi non dimidiabunt dies suos ego autem
fiduciam habeo tui

Chapter 55

1
victori pro columba muta eo quod procul abierit David humilis et simplex quando tenuerunt
2
eum Palestini in Geth miserere mei Deus quoniam conculcavit me homo tota die pugnans tribulavit
3
me conculcaverunt me insidiatores mei tota die multi enim qui pugnant contra me Altissime
4 5
quacumque die territus fuero ego in te confidam in Deo laudavi verbum in Deo speravi non
6
timebo quid faciat caro mihi tota die sermonibus me adfligebant contra me omnes cogitationes
7
eorum in malum congregabuntur abscondite plantas meas observabunt expectantes animam meam
8 9
quia nullus est salvus in eis in furore populos detrahet Deus secretiora mea numerasti pone
10
lacrimam meam in conspectu tuo sed non in narratione tua tunc convertentur inimici mei retrorsum
11
in quacumque die invocavero hoc scio quia Deus meus es in Deo laudabo verbum in Domino
12
praedicabo sermonem in Deo speravi non timebo quid faciat homo mihi in me sunt Deus vota
13
tua reddam gratiarum actiones tibi quia liberasti animam meam de morte et pedes meos de lapsu
ut ambulem coram Deo in luce viventium

Chapter 56

1
pro victoria ut non disperdas David humilem et simplicem quando fugit a facie Saul in spelunca
2
miserere mei Deus miserere mei quoniam in te sperat anima mea in umbra alarum tuarum sperabo
3 4
donec transeant insidiae invocabo Deum altissimum Deum ultorem meum mittet de caelo et
salvabit me exprobrabit conculcantibus me semper mittet Deus misericordiam suam et veritatem
5
suam anima mea in medio leonum dormivit ferocientium filii hominum dentes eorum lancea et
6 7
sagittae et lingua eorum gladius acutus exaltare super caelos Deus in omni terra gloria tua rete
paraverunt gressibus meis ad incurvandam animam meam foderunt ante me foveam ceciderunt in
8 9
medium eius semper paratum cor meum Deus paratum cor meum cantabo et psallam surge
10
gloria mea surge psalterium et cithara surgam mane confitebor tibi in populis Domine cantabo
11
tibi in gentibus quia magna usque ad caelos misericordia tua et usque ad nubes veritas tua
12
exaltare super caelos Deus in omni terra gloria tua

Chapter 57

1 victori ut non disperdas David humilem et simplicem 2 si vere utique iustitiam loquimini recta
iudicate filii hominum 3 etenim in corde iniquitates operamini in terra iniquitatis manus vestras
adpendite 4 alienati sunt peccatores a vulva erraverunt ab utero loquentes mendacium 5 furor eorum
sicut furor serpentis sicut reguli surdi obturantis aurem suam 6 ut non audiat vocem murmurantium
nec incantatoris incantationes callidas 7 Deus excute dentes eorum ex ore eorum molares leonum
confringe Domine 8 dissolvantur quasi aquae quae defluent intendet arcum suum donec conterantur
9 quasi vermis tabefactus pertranseant quasi abortivum mulieris quod non vidit solem 10 antequam
crescant spinae vestrae in ramnum quasi viventes quasi in ira tempestas rapiet eas 11 laetabitur
iustus cum viderit ultionem pedes suos lavabit in sanguinem impii 12 et dicet homo vere fructus
est iusto vere est Deus iudicans in terra

Chapter 58

1 victori ut non disperdas David humilem et simplicem quando misit Saul et custodierunt domum
ut occiderent eum 2 erue me de inimicis meis Deus meus et a resistentibus mihi protege me 3 libera
me ab operariis iniquitatis et a viris sanguinum salva me 4 quia ecce insidiati sunt animae meae
congregantur adversum me fortissimi 5 absque iniquitate mea et absque peccato meo Domine non
egi inique et illi currunt et praeparantur 6 surge ex adverso pro me et respice et tu Domine Deus
exercituum Deus Israhel evigila ut visites omnes gentes non miserearis universis qui operantur
iniquitatem semper 7 revertantur ad vesperam et latrent ut canis et circumeant civitatem 8 ecce
loquuntur in ore suo gladii in labiis eorum quasi nemo audiat 9 tu autem Domine deridebis eos
subsannabis omnes gentes 10 fortitudinem meam ad te servabo quoniam tu Deus elevator meus
11 Dei mei misericordia praeveniet me 12 Deus ostendit mihi in insidiatoribus meis ne occidas eos
ne forte obliviscantur populi mei disperge eos in fortitudine tua et destrue eos protector noster
Domine 13 in peccato oris sui in sermone labiorum suorum et capiantur in superbia sua

maledictionem et mendacium narrantes 14 consume in furore consume ut non subsistant et sciant
quoniam Deus dominatur Iacob in finibus terrae semper 15 et convertantur ad vesperam et latrent
ut canis et circumeant civitatem 16 ipsi vagabuntur ut comedant et cum saturati non fuerint
murmurabunt 17 ego autem cantabo imperium tuum et laudabo mane misericordiam tuam quoniam
factus es fortitudo mea et refugium in die tribulationis meae 18 tibi cantabo quoniam Deus adiutor
meus fortitudo mea Deus misericordia mea

Chapter 59

1 victori pro liliis testimonium humilis et perfecti David ad docendum 2 quando pugnavit
adversum Syriam Mesopotamiae et adversum Syriam Suba et reversus est Ioab et percussit Edom
in valle Salinarum duodecim milia 3 Deus proiecisti nos et scidisti iratus convertisti nos 4 commovisti
terram et disrupisti eam sana contritiones eius quoniam commota est 5 ostendisti populo tuo duritiam
potasti nos vino consopiente 6 dedisti timentibus te signum ut fugerent a facie arcus semper ut
liberentur amici tui 7 salva dextera tua et exaudi me 8 Deus locutus est in sanctuario suo laetabor
dividam Sicimam et vallem Soccoth dimetiar 9 meus est Galaad et meus Manasse et Efraim fortitudo
capitis mei Iudas legifer meus 10 Moab olla lavacri mei super Idumeam incedam calciamento meo
mihi Palestina foederata est 11 quis deducet me ad civitatem munitam quis deducet me usque ad
Idumeam 12 nonne tu Deus qui proiecisti nos et non egredieris Deus in exercitibus nostris 13 da
nobis auxilium in tribulatione vana est enim salus ab homine 14 in Deo faciemus virtutem et ipse
conculcabit tribulantes nos

Chapter 60

1 victori in psalmis David 2 exaudi Deus laudationem meam intende orationi meae 3 de novissimo
terrae ad te clamabo cum triste fuerit cor meum cum fortis elevabitur adversum me tu eris ductor
meus 4 fuisti spes mea turris munitissima a facie inimici 5 habitabo in tabernaculo tuo iugiter

sperabo in protectione alarum tuarum semper
6
tu enim Deus exaudisti orationem meam dedisti hereditatem timentibus nomen tuum
7
dies super dies regis adicies annos eius donec est generatio et generatio
8
sedebit semper ante faciem Dei misericordia et veritas servabunt eum
9
sic canam nomini tuo iugiter reddens vota mea per singulos dies

Chapter 61

1
victori per Idithun canticum David
2
attamen apud Deum silebit anima mea ex eo salus mea
3
attamen ipse est scutum meum et salus mea fortitudo mea non commovebor amplius
4
usquequo insidiamini contra virum interficitis omnes quasi murus inclinus et maceria corruens
5
partem enim eius cogitaverunt expellere placuerunt sibi in mendacio ore suo singuli benedicunt et corde suo maledicunt semper
6
verumtamen Deo retice anima mea ab ipso enim praestolatio mea
7
ipse est fortitudo mea et salus mea susceptor meus non timebo
8
in Deo salutare meum et gloria mea robur fortitudinis meae salus mea in Deo
9
sperate in eo omni tempore populi effundite coram eo cor vestrum Deus spes nostra est semper
10
verumtamen vanitas filii Adam mendacium filii viri in stateris dolosis fraudulenter agunt simul
11
nolite confidere in calumnia et in rapina ne frustremini divitiae si fluxerint ne adponatis cor
12
unum locutus est Deus duo haec audivi quia imperium Dei est
13
et tibi Domine misericordia quia tu reddes unicuique secundum opus suum

Chapter 62

1
canticum David cum esset in deserto Iuda
2
Deus fortitudo mea tu es de luce consurgam ad te sitivit te anima mea desideravit te caro mea
3
in terra invia et conficiente ac sine aqua sic in sancto apparui tibi ut videam fortitudinem tuam et gloriam tuam
4
melior est enim misericordia tua quam vitae labia mea laudabunt te
5
sic benedicam tibi in vita mea in nomine tuo levabo manus meas
6
quasi adipe et pinguidine implebitur anima mea et labiis laudantibus canet os meum

7 recordans tui in cubili meo per singulas vigilias meditabor tibi 8 quia fuisti auxilium meum in
umbra alarum tuarum laudabo 9 adhesit anima mea post te me suscepit dextera tua 10 ipsi vero
interficere quaerunt animam meam ingrediantur in extrema terrae 11 congregentur in manus gladii
pars vulpium erunt 12 rex autem laetabitur in Deo laudabitur omnis qui iurat in eo quia obstruetur
os loquentium mendacium

Chapter 63

1 victori canticum David 2 audi Deus vocem meam loquentis a timore inimici serva vitam meam
3 absconde me a consilio malignorum a tumultu operantium iniquitatem 4 qui exacuerunt quasi
gladium linguam suam tetenderunt sagittam suam verbum amarissimum 5 ut sagittarent in absconditis
simplicem 6 subito sagittabunt eum et non timebunt confortaverunt sibi sermonem pessimum
narraverunt ut absconderent laqueos dixerunt quis videbit nos 7 scrutati sunt iniquitates defecerunt
scrutantes scrutinio cogitationibus singulorum et corde profundo 8 sagittabit ergo eos Deus iaculo
repentino inferentur plagae eorum 9 et corruent in semet ipsos linguis suis fugient omnes qui viderint
eos 10 et timebunt omnes homines et adnuntiabunt opus Dei et opera eius intellegent 11 laetabitur
iustus in Domino et sperabit in eo et exultabunt omnes recti corde

Chapter 64

1 victori carmen David cantici 2 tibi silens laus Deus in Sion et tibi reddetur votum 3 exaudi
orationem donec ad te omnis caro veniat 4 verba iniquitatum praevaluerunt adversum me sceleribus
nostris tu propitiaberis 5 beatus quem elegeris et susceperis habitabit enim in atriis tuis replebimur
bonis domus tuae sanctificatione templi tui 6 terribilis in iustitia exaudi nos Deus salvator noster
confidentia omnium finium terrae et maris longinqui 7 praeparans montes in virtute tua accinctus
fortitudine 8 conpescens sonitum maris fremitum fluctuum eius et multitudinem gentium 9 et

timebunt qui habitant in extremis a signis tuis egressus matutinos et vespere laudantes facies
10 visita terram et inriga eam ubertate dita eam rivus Dei plenus aqua praeparabis frumentum eorum
quia sic fundasti eam 11 sulcos eius inebria multiplica fruges eius pluviis inriga eam et germini
eius benedic 12 volvetur annus in bonitate tua et vestigia tua rorabunt pinguidine 13 pinguescent
pascua deserti et exultatione colles accingentur 14 vestientur agnis greges et valles plenae erunt
frumento coaequabuntur et canent

Chapter 65

1 victori canticum psalmi iubilate Deo omnis terra 2 cantate gloriam nomini eius date gloriam
laudi eius 3 dicite Deo quam terribile opus tuum in multitudine fortitudinis tuae mentientur tibi
inimici tui 4 omnis terra adoret te et cantet tibi cantet nomini tuo semper 5 venite et videte opera
Dei terribilia consilia super filiis hominum 6 convertit mare in aridam in flumine pertransibunt
pede ibi laetabimur in eo 7 qui dominatur in fortitudine sua saeculo oculi eius gentes aspiciunt qui
increduli sunt non exaltentur in semet ipsis semper 8 benedicite populi Deo nostro et auditam facite
vocem laudis eius 9 qui posuit animam nostram in vitam et non dedit in commotione pedes nostros
10 probasti enim nos Deus igne nos conflasti sicut conflatur argentum 11 introduxisti nos in obsidione
posuisti stridorem in dorso nostro 12 inposuisti homines super caput nostrum transivimus per ignem
et aquam et eduxisti nos in refrigerium 13 ingrediar domum tuam in holocaustis reddam tibi vota
mea 14 quae promiserunt tibi labia mea et locutum est os meum cum tribularer 15 holocausta
medullata offeram tibi cum incensu arietum faciam boves cum hircis semper 16 venite audite et
narrabo omnes qui timetis Deum quanta fecerit animae meae 17 ipsum ore meo invocavi et exaltavi
in lingua mea 18 iniquitatem si vidi in corde meo non exaudiat Dominus 19 ideo exaudivit Deus
et adtendit vocem deprecationis meae 20 benedictus Deus qui non abstulit orationem meam et
misericordiam suam a me

Chapter 66

1 victori in psalmis canticum carminis 2 Deus misereatur nostri et benedicat nobis inlustret
faciem suam super nos semper 3 ut nota fiat in terra via tua in universis gentibus salus tua
4 confiteantur tibi populi Deus confiteantur tibi populi omnes 5 laetentur et laudent gentes quoniam
iudicas populos in aequitate et gentium quae in terra sunt ductor es sempiternus 6 confiteantur tibi
populi Deus confiteantur tibi populi omnes 7 terra dedit germen suum benedicat nobis Deus Deus
noster 8 benedicat nobis Deus et timeant eum omnes fines terrae

Chapter 67

1 victori David psalmus cantici 2 exsurgat Deus et dissipentur inimici eius et fugiant qui oderunt
eum a facie eius 3 sicut deficit fumus deficiant sicut tabescit cera a facie ignis pereant impii a facie
Dei 4 iusti autem laetentur exultent in conspectu Dei et gaudeant in laetitia 5 cantate Deo canite
nomini eius praeparate viam ascendenti per deserta in Domino nomen eius et exultate coram eo
6 patri pupillorum et defensori viduarum Deus in habitaculo sancto suo 7 Deus habitare facit solitarios
in domo educit vinctos in fortitudine increduli autem habitaverunt in siccitatibus 8 Deus cum
egredereris ante populum tuum et ambulares per desertum semper 9 terra commota est et caeli
stillaverunt a facie tua Deus hoc est in Sinai a facie Dei Dei Israhel 10 pluviam voluntariam elevasti
Deus hereditatem tuam laborantem tu confortasti 11 animalia tua habitaverunt in ea praeparasti in
bonitate tua pauperi Deus 12 Domine dabis sermonem adnuntiatricibus fortitudinis plurimae 13 reges
exercituum foederabuntur foederabuntur et pulchritudo domus dividet spolia 14 si dormieritis inter
medios terminos pinnae columbae deargentatae et posteriora eius in virore auri 15 cum divideret
Robustissimus reges in ea nive dealbata est in Selmon 16 mons Dei mons pinguis mons excelsus
mons pinguis 17 quare contenditis montes excelsi adversum montem quem dilexit Deus ut habitaret
in eo siquidem Dominus habitabit semper 18 currus Dei innumerabilis milia abundantium Dominus

19
in eis in Sina in sancto ascendisti in excelsum captivam duxisti captivitatem accepisti dona in
20
hominibus insuper et non credentes habitare Dominum Deum benedictus Dominus per singulos
21
dies portabit nos Deus salutis nostrae semper Deus noster Deus salutis et Domini Dei mortis
22
egressus verumtamen Deus confringet capita inimicorum suorum verticem crinis ambulantis in
23 24
delictis suis dixit Dominus de Basan convertam convertam de profundis maris ut calcet pes
25
tuus in sanguine lingua canum tuorum ex inimicis a temet ipso viderunt itinera tua Deus itinera
26
Dei mei regis mei in sancto praecesserunt cantores eos qui post tergum psallebant in medio
27 28
puellarum tympanistriarum in ecclesiis benedicite Deo Domino de fontibus Israhel ibi
Beniamin parvulus continens eos principes Iuda in purpura sua principes Zabulon principes Nepthali
29 30
praecepit Deus tuus de fortitudine tua conforta Deus hoc quod operatus es nobis de templo
31
tuo quod est in Hierusalem tibi offerent reges munera increpa bestiam calami congregatio fortium
32
in vitulis populorum calcitrantium contra rotas argenteas disperge populos qui bella volunt offerant
33
velociter ex Aegypto Aethiopia festinet dare manus Deo regna terrae cantate Deo canite Domino
34
semper qui ascendit super caelum caeli a principio ecce dabit voci suae vocem fortitudinis
35 36
date gloriam Deo super Israhel magnificentia eius et fortitudo eius in caelis terribilis Deus de
sanctuario suo Deus Israhel ipse dabit fortitudinem et robur populo benedictus Deus

Chapter 68

1 2 3
victori pro liliis David salva me Deus quoniam venerunt aquae usque ad animam infixus
sum in limo profundi et non possum consistere veni in profundum aquarum et flumen operuit me
4
laboravi clamans exasperatum est guttur meum defecerunt oculi mei expectantes Deum meum
5
multiplicati sunt super capillos capitis mei qui oderunt me gratis confortati sunt qui persequebantur
6
me inimici mei iniuste quae non rapueram tunc reddebam Deus tu scis stultitiam meam et peccata
7
mea a te non sunt abscondita non confundantur in me qui expectant te Domine Deus exercituum
8
non confundantur in me qui quaerunt te Deus Israhel quia propter te portavi obprobrium operuit

confusio faciem meam 9 alienus factus sum fratribus meis et peregrinus filiis matris meae 10 quia
zelus domus tuae comedit me et obprobrium exprobrantium tibi cecidit super me 11 et flevi in
ieiunio animam meam et factum est in obprobria mihi 12 et posui vestimentum meum saccum et
factus sum eis in parabulam 13 contra me loquebantur qui sedebant in porta et cantabant bibentes
vinum 14 mea autem oratio ad te Domine tempus reconciliationis est Deus in multitudine
misericordiae tuae exaudi me in veritate salutaris tui 15 erue me de luto ut non infigar libera me
ab his qui oderunt me et de profundis aquis 16 ne operiat me fluvius aquae et ne absorbeat me
profundum et non coronet super me puteus os suum 17 exaudi me Domine quoniam bona est
misericordia tua secundum multitudinem miserationum tuarum respice ad me 18 et ne abscondas
faciem tuam a servo tuo quoniam tribulor cito exaudi me 19 accede ad animam meam redime eam
propter inimicos meos libera me 20 tu scis obprobrium meum et confusionem meam et ignominiam
meam 21 coram te sunt omnes hostes mei obprobrio contritum est cor meum et desperatus sum et
expectavi qui contristaretur et non fuit et qui consolaretur et non inveni 22 et dederunt in esca mea
fel et in siti mea potaverunt me aceto 23 sit mensa eorum coram eis in laqueum et in retributiones
ad corruendum 24 contenebrentur oculi eorum ne videant et dorsum eorum semper incurva 25 effunde
super eos indignationem tuam et ira furoris tui conprehendat eos 26 fiat commoratio eorum deserta
in tabernaculis eorum non sit qui habitet 27 quoniam quem tu percussisti persecuti sunt et ut
adfligerent vulneratos tuos narrabant 28 da iniquitatem super iniquitatem eorum et non veniant in
iustitia tua 29 deleantur de libro viventium et cum iustis non scribantur 30 ego autem pauper et
dolens salus tua Deus suscipiet me 31 laudabo nomen Dei in cantico et magnificabo eum in
confessione 32 et placebit Domino super vitulum novellum cornua efferentem et ungulas 33 videntes
mansueti laetabuntur qui quaeritis Deum vivet anima vestra 34 quoniam exaudivit pauperes Dominus
et vinctos suos non dispexit 35 laudent eum caeli et terra maria et omne quod movetur in eis 36 quia
Deus salvabit Sion et aedificabit civitates Iuda et habitabunt ibi et possidebunt eam 37 et semen
servorum eius possidebit eam et qui diligunt nomen eius habitabunt in ea

Chapter 69

1 victori David ad recordandum 2 Deus ut liberes me Domine ut auxilieris mihi festina
3 confundantur et erubescant qui quaerunt animam meam 4 convertantur retrorsum et erubescant
qui volunt malum mihi revertantur ad vestigium confusionis suae qui dicunt va va 5 gaudeant et
laetentur in te omnes qui quaerunt te et dicant semper magnificetur Deus qui diligunt salutare tuum
6 ego autem egenus et pauper Deus festina pro me auxilium meum et salvator meus tu Domine ne
moreris

Chapter 70

1 in te Domine speravi ne confundar in aeternum 2 iustitia tua erue me et libera inclina ad me
aurem tuam et salva me 3 esto mihi robustum habitaculum ut ingrediar iugiter praecepisti ut salvares
me quia petra mea et fortitudo mea es tu 4 Deus meus salva me de manu impii de manu iniqui et
nocentis 5 quia tu es expectatio mea Deus Domine fiducia mea ab adulescentia mea 6 a te sustentatus
sum ex utero de ventre matris meae tu es protector meus in te laus mea semper 7 quasi portentum
factus sum multis et tu spes mea fortissima 8 impleatur os meum laude tua tota die magnitudine
tua 9 ne proicias me in tempore senectutis cum defecerit fortitudo mea ne derelinquas me 10 quia
dixerunt inimici mei mihi et qui observabant animam meam inierunt consilium pariter 11 dicentes
Deus dereliquit eum persequimini et conprehendite eum quia non est qui eruat 12 Deus ne elongeris
a me Deus meus ad auxiliandum mihi festina 13 confundantur et consumantur adversarii animae
meae operiantur obprobrio et confusione qui quaerunt malum mihi 14 ego autem iugiter expectabo
et adiciam super omnes laudationes tuas 15 os meum narrabit iustitiam tuam tota die salutare tuum
quia non cognovi litteraturas 16 ingrediar in fortitudine Domini Dei recordabor iustitiae tuae solius
17 Deus docuisti me ab adulescentia mea et usque nunc adnuntiabo mirabilia tua 18 insuper et usque
ad senectutem et canos Deus ne derelinquas me donec adnuntiem brachium tuum generationi
cunctisque qui venturi sunt fortitudines tuas 19 et iustitiam tuam Deus usque in excelsum quanta

fecisti magnalia Deus quis similis tibi [20] qui ostendisti mihi tribulationes plurimas et adflictiones
conversus vivificabis nos et de abyssis terrae rursum educes nos [21] multiplicabis magnitudinem
meam et conversus consolaberis me [22] ego autem confitebor tibi in vasis psalterii veritatem tuam
Deus meus cantabo tibi in cithara Sancte Israhel [23] laudabunt labia mea cum cantavero tibi et anima
mea quam redemisti [24] insuper et lingua mea tota die meditabitur iustitiam tuam quia confusi sunt
et dehonestati quaerentes malum mihi

Chapter 71

[1] Salomonis [2] Deus iudicium regi da et iustitiam tuam filio regis iudicabit populum tuum in
iustitia et pauperes tuos in iudicio [3] adsument montes pacem populo et colles iustitiam [4] iudicabit
pauperes populi salvabit filios pauperis et confringet calumniatorem [5] et timebunt te quamdiu erit
sol et ultra lunam in generatione generationum [6] descendet ut pluvia super vellus ut stillae inrorantes
terram [7] germinabit in diebus eius iustitia et multitudo pacis donec non sit luna [8] et dominabitur a
mari usque ad mare et a flumine usque ad terminos terrae [9] ante eum procident Aethiopes et inimici
eius pulverem lingent [10] reges Tharsis et insulae munera offerent reges Arabiae et Saba tributum
conferent [11] et adorabunt eum omnes reges universae nationes servient ei [12] quia eruet pauperem
a potente et inopem cui non est adiutor [13] parcet inopi et pauperi et animas pauperum salvabit
[14] ab usura et iniquitate redimet animam eorum et pretiosus erit sanguis eorum coram oculis eius
[15] et vivet et dabitur ei de auro Saba et orabunt de eo iugiter tota die benedicent ei [16] erit memorabile
triticum in terra in capite montium elevabitur sicut Libani fructus eius et florebunt de civitate sicut
faenum terrae [17] erit nomen eius in aeternum ultra solem perseverabit nomen eius et benedicentur
in eo omnes gentes et beatificabunt eum [18] benedictus Dominus Deus Deus Israhel qui facit mirabilia
solus [19] et benedictum nomen gloriae eius in sempiternum et implebitur gloria eius universa terra
amen amen [20] conpletae sunt orationes David filii Iesse

Chapter 72

[1] canticum Asaph attamen bonus est Israhel Deus his qui mundo sunt corde [2] mei autem paene
vacillaverunt pedes paene effusi sunt gressus mei [3] quia aemulatus sum contra iniquos pacem
impiorum videns [4] quod non recogitaverint de morte sua et firma sint vestibula eorum [5] in labore
hominum non sunt et cum hominibus non flagellabuntur [6] ideo nutriti sunt ad superbiam
circumdederunt iniquitatem sibi [7] processerunt a pinguidine oculi eorum transierunt cogitationes
cordis [8] inriserunt et locuti sunt in malitia calumniam de excelso loquentes [9] posuerunt in caelo os
suum et lingua eorum deambulavit in terra [10] propterea convertetur populus eius hic et quis plenus
invenietur in eis [11] et dixerunt quomodo novit Deus et si est scientia in Excelso [12] ecce isti impii
et abundantes in saeculo multiplicaverunt divitias [13] ergone frustra mundavi cor meum et lavi in
innocentia manus meas [14] et fui flagellatus tota die et increpatio mea in matutinis [15] dixi si narravero
sic ecce generationem filiorum tuorum reliqui [16] et cogitavi ut intellegerem istud labor est in oculis
meis [17] donec veniam ad sanctuaria Dei intellegam in novissimo eorum [18] verumtamen in lubrico
posuisti eos deiecisti eos ad interitum [19] quomodo vastati sunt subito defecerunt consumpti sunt
quasi non sint [20] quasi somnium evigilantis Domine in civitate tua imaginem eorum ad nihilum
rediges [21] quia contractum est cor meum et lumbi mei velut ignis fumigans [22] et ego insipiens et
nescius [23] quasi iumentum factus sum apud te et eram semper tecum [24] et tenebas manum dexteram
meam in consilium tuum deduces me et postea in gloria suscipies me [25] quid mihi est in caelo et
tecum nolui in terra [26] consumpta est caro mea et cor meum robur cordis mei et pars mea Deus in
aeternum [27] quia ecce qui elongant se a te peribunt perdidisti omnem fornicantem a te [28] mihi
autem adpropinquare Deo bonum est posui in Domino Deo spem meam ut narrem omnes
adnuntiationes tuas

Chapter 73

1 eruditionis Asaph ut quid Deus reppulisti in finem fumavit furor tuus in gregem pascuae tuae
2 recordare congregationis tuae quam possedisti ab initio et redemisti virgam hereditatis tuae montis
Sion in quo habitasti 3 sublimitas pedum tuorum dissipata est usque ad finem omnia mala egit
inimicus in sanctuario 4 fremuerunt hostes tui in medio pacti tui posuerunt signa sua in tropeum
5 manifesta in introitu desuper in saltu lignorum secures 6 et nunc scalpturas eius pariter bipinne et
dolatoriis deraserunt 7 miserunt ignem in sanctuarium tuum in terram contaminaverunt habitaculum
nominis tui 8 dixerunt in cordibus suis posteri eorum simul incenderunt omnes sollemnitates Dei
in terra 9 signa nostra non vidimus non est ultra propheta et non est nobiscum qui sciat usquequo
10 usquequo Deus exprobrabit adversarius blasphemabit inimicus nomen tuum in finem 11 quare
convertis manum tuam et dexteram tuam ad medium sinum tuum consume 12 Deus autem rex meus
ab initio operatur salutes in medio terrae 13 tu dissipasti in fortitudine tua mare contrivisti capita
draconum in aquis 14 tu confregisti capita Leviathan dedisti eum in escam populo Aethiopum 15 tu
disrupisti fontem et torrentem tu exsiccasti flumina fortia 16 tua est dies et tua est nox tu ordinasti
luminaria et solem 17 tu statuisti omnes terminos terrae aestatem et hiemem tu plasmasti 18 memento
huius inimicus exprobravit Domino et populus insipiens blasphemavit nomen tuum 19 ne tradas
bestiis animam eruditam lege tua vitae pauperum tuorum ne obliviscaris in perpetuum 20 respice
ad pactum quia repletae sunt tenebris terrae habitationes iniquae subrutae 21 ne revertatur confractus
et confusus egenus et pauper laudabunt nomen tuum 22 surge Deus iudica causam tuam memento
obprobrii tui ab insipiente tota die 23 ne obliviscaris vocis hostium tuorum sonitus adversariorum
tuorum ascendit iugiter

Chapter 74

1 victori ut non disperdas psalmus Asaph cantici 2 confitebimur tibi Deus confitebimur et iuxta
nomen tuum narrabunt mirabilia tua 3 cum accepero tempus ego iustitias iudicabo 4 dissolvetur

terra cum omnibus habitatoribus suis ego adpendi columnas eius semper 5 dixi inique agentibus
nolite inique agere et impiis nolite exaltare cornu 6 nolite exaltare in excelsum cornu vestrum
loquentes in cervice veteri 7 quia nec ab oriente neque ab occidente neque a solitudine montium
8 sed Deus iudex hunc humiliabit et hunc exaltabit 9 quia calix in manu Domini est et vino meraco
usque ad plenum mixtus et propinabit ex eo verumtamen feces eius epotabunt bibentes omnes impii
terrae 10 ego autem adnuntiabo in sempiternum cantabo Deo Iacob 11 et omnia cornua impiorum
confringam exaltabuntur cornua iusti

Chapter 75

1 victori in psalmis canticum Asaph carminis 2 cognoscetur in Iudaea Deus in Israhel magnum
nomen eius 3 et erit in Salem tabernaculum eius et habitatio eius in Sion 4 ibi confringet volatilia
arcus scutum et gladium et bellum semper 5 lumen tu es Magnifice a montibus captivitatis 6 spoliati
sunt superbi corde dormitaverunt somnum suum et non invenerunt omnes viri exercitus manus suas
7 ab increpatione tua Deus Iacob consopitus est et currus et equus 8 tu terribilis es et quis stabit
adversum te ex tunc ira tua 9 de caelo adnuntiabis iudicium terra timens tacebit 10 cum surrexerit
ad iudicandum Deus ut salvos faciat omnes mites terrae semper 11 quia ira hominis confitebitur
tibi reliquiis irae accingeris 12 vovete et reddite Domino Deo vestro omnes qui in circuitu eius sunt
offerent dona terribili 13 auferenti spiritum ducum terribili regibus terrae

Chapter 76

1 victori per Idithun psalmus Asaph 2 voce mea ad Dominum clamavi voce mea ad Dominum
et exaudivit me 3 in die tribulationis meae Dominum requisivi manus mea nocte extenditur et non
quiescit noluit consolari anima mea 4 recordans Dei conturbabar loquebar in memet ipso et deficiebat
spiritus meus semper 5 prohibebam suspectum oculorum meorum stupebam et non loquebar

6
recogitabam dies antiquos annos pristinos
7
recordabar psalmorum meorum in nocte cum corde meo loquebar et scobebam spiritum meum
8
ergone in aeternum proiciet Dominus et non repropitiabitur ultra
9
ergone conplebit usque in finem misericordiam suam consummabit verbum de generatione et generatione
10
numquid oblitus est misereri Deus aut conplebit in furore misericordias suas semper
11
et dixi inbecillitas mea est haec commutatio dexterae Excelsi
12
recordabor cogitationum Domini reminiscens antiqua mirabilia tua
13
et meditabor in omni opere tuo et adinventiones tuas loquar
14
Deus in sanctuario via tua quis deus magnus ut Deus
15
tu es Deus faciens mirabilia ostendens in populis potentiam tuam
16
redemisti in brachio populum tuum filios Iacob et Ioseph semper
17
videntes te aquae Deus videntes te aquae parturierunt et commotae sunt abyssi
18
excusserunt aquas nubila vocem dederunt nubes et sagittae tuae discurrebant
19
vox tonitrui tui in rota apparuerunt fulgora tua orbi concussa est et commota est terra
20
in mari via tua et semitae tuae in aquis multis et vestigia tua non sunt agnita
21
deduxisti quasi gregem populum tuum in manu Mosi et Aaron

Chapter 77

1
eruditionis Asaph ausculta populus meus legem meam inclinate aurem vestram ad verba oris mei
2
aperiam in parabula os meum loquar enigmata antiqua
3
quae audivimus et cognovimus et patres nostri narraverunt nobis
4
non sunt abscondita a filiis eorum a generatione sequenti narrante laudes Domini et potentiam eius et mirabilia eius quae fecit
5
statuit contestationem Iacob et legem posuit in Israhel quae mandavit patribus nostris ut docerent filios suos
6
ut cognosceret generatio subsequens filii nascituri surgent et narrabunt filiis suis
7
ut ponant in Deo spem suam et non obliviscantur cogitationum eius et mandata eius custodiant
8
ut non sint sicut patres eorum generatio declinans et provocans generatio quae non praeparavit cor suum et non credidit Deo spiritus eius
9
filii Efraim intendentes et mittentes arcum terga verterunt in die belli
10
non custodierunt pactum Dei sui et in lege eius noluerunt ingredi
11
et obliti sunt commutationum eius et mirabilium eius

quae ostendit eis 12 coram patribus eorum fecit mirabilia in terra Aegypto in regione Taneos
13 divisit mare et transduxit eos et stare fecit aquas quasi acervum 14 et duxit eos in nube per diem
et tota nocte in lumine ignis 15 scidit petram in deserto et potum dedit quasi de abyssis magnis
16 et eduxit rivos de petra et elicuit quasi flumina aquas 17 et addiderunt ultra peccare ei ut
provocarent Excelsum in invio 18 et temptaverunt Deum in cordibus suis petentes cibum animae
suae 19 et loquentes contra Deum dicebant numquid poterit Deus ponere mensam in solitudine
20 ecce percussit petram et fluxerunt aquae et torrentes inundaverunt numquid et panem poterit dare
aut praeparare carnem populo suo 21 ideo audivit Dominus et non distulit et ignis accensus est in
Iacob et furor ascendit in Israhel 22 quia non crediderunt Deo nec habuerunt fiduciam in salutari
eius 23 et praecepit nubibus desuper et portas caeli aperuit 24 et pluit super eos man ut comederent
et triticum caeli dedit eis 25 panem fortium comedit vir cibaria misit eis in saturitatem 26 abstulit
eurum de caelo et induxit in fortitudine sua africum 27 et pluit super eos quasi pulverem carnes et
quasi harenam maris volatilia pinnata 28 et ceciderunt in medio castrorum eius in circuitu
tabernaculorum eius 29 et comederunt et saturati sunt nimis et desiderium eorum adtulit eis 30 non
indiguerunt de cupiditate sua cum adhuc cibus esset in ore eorum 31 furor ergo Dei ascendit super
eos et occidit pingues eorum et electos Israhel incurvavit 32 in omnibus his peccaverunt ultra et
non crediderunt mirabilibus eius 33 et consumpsit in vanitate dies eorum et annos eorum velociter
34 si occidebat eos tunc requirebant eum et convertebantur et diluculo consurgebant ad Deum 35 et
recordabantur quia Deus fortitudo eorum et Deus excelsus redemptor eorum 36 et lactaverunt eum
in ore suo et lingua sua mentiti sunt ei 37 cor autem eorum non erat firmum cum eo nec permanserunt
in pacto eius 38 ipse vero misericors propitiabitur iniquitati et non disperdet multumque avertit
iram suam et non suscitavit totum furorem suum 39 sed recordatus est quia caro essent spiritus
vadens et non revertens 40 quotiens provocaverunt eum in deserto adflixerunt eum in solitudine
41 et conversi sunt et temptaverunt Deum et Sanctum Israhel concitaverunt 42 non sunt recordati
manus eius diei qua redemit eos a tribulante 43 qui fecit in Aegypto signa sua et ostenta sua in

regione Taneos 44 qui convertit in sanguine fluvios eorum et rivos eorum ut non biberent 45 qui
inmisit eis genus omne muscarum ut comederent eos et ranas ut disperderent eos 46 qui dedit brucho
germen eorum et laborem eorum lucustae 47 qui occidit in grandine vineas eorum et sycomoros
eorum in frigore 48 qui tradidit grandini pascua eorum et iumenta eorum volucribus 49 qui misit
in eos iram furoris sui indignationem et comminationem et angustiam inmissionem angelorum
malorum 50 munivit semitam furori suo non pepercit morti animae eorum et animantia eorum pesti
tradidit 51 et percussit omne primogenitum in Aegypto principium partus in tabernaculis Cham
52 et tulit veluti oves populum suum et minavit eos sicut gregem in deserto 53 et duxit eos cum
fiducia et absque timore inimicos autem eorum operuit mare 54 et adduxit eos ad terminum
sanctificatum suum montem istum quem possedit dextera eius et eiecit a facie eorum gentes et
possidere eos fecit in funiculo hereditatem 55 et conlocavit in tabernaculis eorum tribus Israhel
56 et temptaverunt et provocaverunt Deum excelsum et testimonia eius non custodierunt 57 et aversi
sunt et praevaricati sunt ut patres eorum incurvati sunt quasi arcus inutilis 58 et provocaverunt eum
in excelsis suis et in sculptilibus suis ad aemulandum concitaverunt 59 audivit Deus et non distulit
et proiecit vehementer Israhel 60 et reliquit tabernaculum Selo tentorium quod conlocavit inter
homines 61 tradidit in captivitatem gloriam suam et decorem suum in manu hostis 62 et conclusit
in gladio populum suum et in hereditate sua non distulit 63 iuvenes eius devoravit ignis et virgines
eius nemo luxit 64 sacerdotes eius gladio ceciderunt et viduae eius non sunt fletae 65 et evigilavit
quasi dormiens Dominus quasi fortis post crapulam vini 66 et percussit hostes suos retrorsum
obprobrium sempiternum dedit eos 67 et proiecit tabernaculum Ioseph et tribum Efraim non elegit
68 sed elegit tribum Iuda montem Sion quem dilexit 69 et aedificavit in similitudinem monoceroton
sanctuarium suum quasi terram fundavit illud in saeculum 70 et elegit David servum suum et tulit
eum de gregibus ovium sequentem fetas adduxit eum 71 ut pasceret Iacob populum eius et Israhel
hereditatem eius 72 qui pavit eos in simplicitate cordis sui et in prudentia manuum suarum dux
eorum fuit

Chapter 78

1 canticum Asaph Deus venerunt gentes in hereditatem tuam polluerunt templum sanctum tuum
posuerunt Hierusalem in acervis lapidum 2 dederunt cadavera servorum tuorum escam volatilibus
caeli carnes sanctorum tuorum bestiis terrae 3 effuderunt sanguinem eorum quasi aquam in circuitu
Hierusalem et non erat qui sepeliret 4 facti sumus obprobrium vicinis nostris subsannatio et derisio
his qui in circuitu nostro sunt 5 usquequo Domine irasceris in finem ardebit quasi ignis zelus tuus
6 effunde furorem tuum super gentes quae non cognoverunt te et super regna quae nomen tuum non
invocaverunt 7 quia comederunt Iacob et decorem eius desolaverunt 8 ne recorderis iniquitatum
nostrarum veterum cito occupent nos misericordiae tuae quia adtenuati sumus nimis 9 auxiliare
nobis Deus Iesus noster propter gloriam nominis tui et libera nos et propitiare peccatis nostris
propter nomen tuum 10 quare dicunt gentes ubi est Deus eorum nota fiat in gentibus ante oculos
nostros ultio sanguinis servorum tuorum qui effusus est 11 ingrediatur coram te gemitus vinctorum
in magnitudine brachii tui relinque filios interitus 12 et redde vicinis nostris septuplum in sinu
eorum obprobrium suum quo exprobraverunt tibi Domine 13 nos enim populus tuus et grex pascuae
tuae confitebimur tibi in sempiternum in generatione et generatione narrabimus laudes tuas

Chapter 79

1 victori pro liliis testimonii Asaph canticum 2 qui pascis Israhel ausculta qui ducis quasi gregem
Ioseph qui sedes super cherubin ostendere 3 ante Efraim et Beniamin et Manasse suscita fortitudinem
tuam et veni ut salvos facias nos 4 Deus converte nos et ostende faciem tuam et salvi erimus
5 Domine Deus exercituum usquequo fumabis ad orationem populi tui 6 cibasti nos pane flebili et
potasti nos in lacrimis tripliciter 7 posuisti nos contentionem vicinis nostris et inimici nostri
subsannaverunt nos 8 Deus exercituum converte nos et ostende faciem tuam et salvi erimus 9 vineam
de Aegypto tulisti eiecisti gentes et plantasti eam 10 praeparasti ante faciem eius et stabilisti radices

eius et implevit terram [11] operti sunt montes umbra eius et ramis illius cedri Dei [12] expandit comas
suas usque ad mare et usque ad Flumen germina sua [13] quare dissipasti maceriam eius et
vindemiaverunt eam omnes qui transeunt per viam [14] vastavit eam aper de silva et omnes bestiae
agri depastae sunt eam [15] Deus exercituum revertere obsecro respice de caelo et vide et visita
vineam hanc [16] et radicem quam plantavit dextera tua et filium quem confirmasti tibi [17] succensam
igni et deramatam ab increpatione faciei tuae pereant [18] fiat manus tua super virum dexterae tuae
et super filium hominis quem confirmasti tibi [19] et non recedemus a te vivificabis nos et nomine
tuo vocabimur [20] Domine Deus exercituum converte nos et ostende faciem tuam et salvi erimus

Chapter 80

[1] victori in torcularibus Asaph [2] laudate Deum fortitudinem nostram iubilate Deo Iacob
[3] adsumite carmen et date tympanum citharam decoram cum psalterio [4] clangite in neomenia bucina
et in medio mense die sollemnitatis nostrae [5] quia legitimum Israhel est et iudicium Dei Iacob
[6] testimonium in Ioseph posuit cum egrederetur terra Aegypti labium quod nesciebam audivi [7] amovi
ab onere umerum eius manus eius a cofino recesserunt [8] in tribulatione invocasti et erui te exaudivi
te in abscondito tonitrui probavi te super aquam Contradictionis semper [9] audi populus meus et
contestor te Israhel si audieris me [10] non sit in te deus alienus et non adores deum peregrinum
[11] ego sum Dominus Deus tuus qui eduxi te de terra Aegypti dilata os tuum et implebo illud [12] et
non audivit populus meus vocem meam et Israhel non credidit mihi [13] et dimisi eum in pravitate
cordis sui ambulabunt in consiliis suis [14] utinam populus meus audisset me Israhel in viis meis
ambulasset [15] quasi nihilum inimicos eius humiliassem et super hostes eorum vertissem manum
meam [16] qui oderunt Dominum negabunt eum et erit tempus eorum in saeculo [17] et cibavit eos de
adipe frumenti et de petra mellis saturavit eos

Chapter 81

1 canticum Asaph Deus stetit in coetu Dei in medio Deus iudicat 2 usquequo iudicatis iniquitatem
et facies impiorum suscipitis semper 3 iudicate pauperi et pupillo egeno et inopi iuste facite 4 salvate
inopem et pauperem de manu impiorum liberate 5 non cognoscunt nec intellegunt in tenebris
ambulant movebuntur omnia fundamenta terrae 6 ego dixi dii estis et filii Excelsi omnes vos 7 ergo
quasi Adam moriemini et quasi unus de principibus cadetis 8 surge Domine iudica terram quoniam
hereditabis omnes gentes

Chapter 82

1 canticum psalmi Asaph 2 Deus ne taceas ne sileas et non quiescas Deus 3 quia ecce inimici
tui tumultuati sunt et qui oderunt te levaverunt caput 4 contra populum tuum nequiter tractaverunt
et inierunt consilium adversum arcanum tuum 5 dixerunt venite et conteramus eos de gente et non
sit memoria nominis Israhel ultra 6 quoniam tractaverunt pariter contra te foedus pepigerunt
7 tabernacula Idumeae et Ismahelitarum Moab et Aggareni 8 Gebal et Ammon et Amalech Palestina
cum habitatoribus Tyri 9 sed et Assur venit cum eis facti sunt brachium filiorum Loth semper
10 fac illis sicut Madian et Sisarae sicut Iabin in torrente Cison 11 contriti sunt in Aendor fuerunt
quasi sterquilinium terrae 12 pone duces eorum sicut Oreb et Zeb et Zebee et Salmana omnes
principes eorum 13 qui dixerunt possideamus nobis pulchritudinem Dei 14 Deus meus pone eos ut
rotam quasi stipulam ante faciem venti 15 quomodo ignis conburit silvam et sicut flamma devorat
montes 16 sic persequere eos in tempestate tua et in turbine tuo conturba eos 17 imple facies eorum
ignominia et quaerent nomen tuum Domine 18 confundantur et conturbentur usque in saeculum et
erubescant et pereant 19 et sciant quia nomen tuum est Dominus solus tu Excelsus super omnem
terram

Chapter 83

1 victori pro torculari filiorum Core canticum 2 quam dilecta tabernacula tua Domine exercituum
3 desiderat et defecit anima mea in atria Domini cor meum et caro mea laudabunt Deum viventem
4 siquidem avis invenit domum et passer nidum sibi ubi ponat pullos suos altaria tua Domine
exercituum rex meus et Deus meus 5 beati qui habitant in domo tua adhuc laudabunt te semper
6 beatus homo cuius fortitudo est in te semitae in corde eius 7 transeuntes in valle fletus fontem
ponent eam 8 benedictione quoque amicietur doctor ibunt de fortitudine in fortitudinem parebunt
apud Deum in Sion 9 Domine Deus exercituum exaudi orationem meam ausculta Deus Iacob semper
10 clipeus noster vide Deus et adtende faciem christi tui 11 quoniam melior est dies in atriis tuis
super milia elegi abiectus esse in domo Dei mei magis quam habitare in tabernaculis impietatis
12 quia sol et scutum Dominus Deus gratiam et gloriam dabit Dominus 13 nec prohibebit bonum
ab his qui ambulant in perfectione Domine exercituum beatus homo qui confidet in te

Chapter 84

1 victori filiorum Core canticum 2 placatus es Domine terrae tuae reduxisti captivitatem Iacob
3 dimisisti iniquitatem populo tuo operuisti omnes iniquitates eorum semper 4 continuisti omnem
indignationem tuam conversus es ab ira furoris tui 5 converte nos Deus Iesus noster et solve iram
tuam adversum nos 6 noli in aeternum irasci nobis extendens iram tuam in generationem et
generationem 7 nonne tu revertens vivificabis nos et populus tuus laetabitur in te 8 ostende nobis
Domine misericordiam tuam et salutare tuum da nobis 9 audiam quid loquatur Dominus Deus
loquetur enim pacem ad populum suum et ad sanctos suos ut non convertantur ad stultitiam
10 verumtamen prope est his qui timent eum salutare eius ut habitet gloria in terra nostra
11 misericordia et veritas occurrerunt iustitia et pax deosculatae sunt 12 veritas de terra orta est et
iustitia de caelo prospexit 13 sed et Dominus dabit bonum et terra nostra dabit germen suum
14 iustitia ante eum ibit et ponet in via gressus suos

Chapter 85

1 oratio David inclina Domine aurem tuam exaudi me quia egenus et pauper ego sum 2 custodi
animam meam quia sanctus sum salva servum tuum tu Deus meus qui confidit in te 3 miserere mei
Domine quoniam ad te clamabo tota die 4 laetifica animam servi tui quia ad te animam meam levo
5 tu enim es Domine bonus et propitiabilis et multus misericordia omnibus qui invocant te 6 exaudi
Domine orationem meam et ausculta vocem deprecationum mearum 7 in die tribulationis meae
invocabo te quia exaudies me 8 non est similis tui in diis Domine non est iuxta opera tua 9 omnes
gentes quas fecisti venient et adorabunt coram te Domine et glorificabunt nomen tuum 10 quia
magnus tu et faciens mirabilia tu Deus solus 11 doce me Domine viam tuam ut ambulem in veritate
tua unicum fac cor meum ut timeat nomen tuum 12 confitebor tibi Domine Deus meus in toto corde
meo et glorificabo nomen tuum in sempiternum 13 quia misericordia tua magna super me et eruisti
animam meam de inferno extremo 14 Deus superbi surrexerunt adversus me et coetus robustorum
quaesivit animam meam et non posuerunt te in conspectu suo 15 tu autem Domine Deus misericors
et clemens patiens et multae misericordiae et verus 16 respice ad me et miserere mei da fortitudinem
tuam servo tuo et salva filium ancillae tuae 17 fac mecum signum in bonitate et videant qui oderunt
me et confundantur quia tu Domine auxiliatus es mihi et consolatus es me

Chapter 86

1 filiorum Core psalmus cantici fundamentum eius in montibus sanctuarii 2 diligit Dominus
portas Sion super omnia tabernacula Iacob 3 gloriosa dicta sunt in te civitas Dei semper
4 commemorabo superbiae et Babylonis scientes me ecce Palestina et Tyrus cum Aethiopia iste
natus est ibi 5 ad Sion autem dicetur vir et vir natus est in ea et ipse fundavit eam Excelsus 6 Dominus
numerabit scribens populos ipse natus est in ea semper 7 et cantabunt quasi in choris omnes fontes
mei in te

Chapter 87

1 canticum carminis filiorum Core victori per chorum ad praecinendum eruditionis Eman Ezraitae
2 Domine Deus salutis meae per diem clamavi in nocte coram te 3 ingrediatur ante te oratio mea
inclina aurem tuam ad laudationem meam 4 quia repleta est malis anima mea et vita mea ad infernum
descendit 5 reputatus sum cum descendentibus lacum factus sum quasi homo invalidus 6 inter
mortuos liber sicut interfecti et dormientes in sepulchro quorum non recordaris amplius et qui a
manu tua abscisi sunt 7 posuisti me in lacu novissimo in tenebris in profundis 8 super me confirmatus
est furor tuus et cunctis fluctibus tuis adflixisti me semper 9 longe fecisti notos meos a me posuisti
me abominationem eis clausum et non prodeuntem 10 oculus meus infirmatus est ab adflictione
invocavi te Domine tota die expandi ad te palmas meas 11 numquid mortuis facies mirabilia aut
gigantes surgent et confitebuntur tibi semper 12 numquid narrabitur in sepulchro misericordia tua
et veritas tua in perditione 13 numquid noscentur in tenebris mirabilia tua et iustitia tua in terra
quae oblivioni tradita est 14 ego autem ad te Domine clamavi et mane oratio mea praeveniet te
15 quare Domine abicis animam meam abscondis faciem tuam a me 16 pauper ego et aerumnosus
ab adulescentia portavi furorem tuum et conturbatus sum 17 per me transierunt irae tuae terrores
tui oppresserunt me 18 circumdederunt me quasi aquae tota die vallaverunt me pariter 19 longe
fecisti a me amicum et sodalem notos meos abstulisti

Chapter 88

1 eruditionis Aethan Ezraitae 2 misericordias Domini in aeternum cantabo in generatione et
generatione adnuntiabo veritatem tuam in ore meo 3 quia dixisti sempiterna misericordia aedificabitur
caelos fundabis et veritas tua in eis 4 percussi foedus cum electo meo iuravi David servo meo
5 usque in aeternum stabiliam semen tuum et aedificabo in generationem et generationem thronum
tuum semper 6 confitebuntur caeli mirabilia tua Domine et veritatem tuam in ecclesia sanctorum

7 quis enim in nubibus adaequabitur Domino adsimilabitur Domino de filiis Dei 8 Deus inclitus in
arcano sanctorum nimio et terribilis in cunctis qui circum eum sunt 9 Domine Deus exercituum
quis similis tui fortissime Domine et veritas tua in circuitu tuo 10 tu dominaris superbiae maris et
elationes gurgitum eius tu conprimis 11 tu confregisti quasi vulneratum superbum in brachio forti
tuo dispersisti inimicos tuos 12 tui sunt caeli et tua est terra orbem et plenitudinem eius tu fundasti
13 aquilonem et dexteram tu creasti Thabor et Hermon nomen tuum laudabunt 14 tuum brachium
cum fortitudine roboretur manus tua exaltetur dextera tua 15 iustitia et iudicium firmamentum
throni tui misericordia et veritas praecedent faciem tuam 16 beatus populus qui novit iubilum
Domine in lumine vultus tui ambulabunt 17 in nomine tuo exultabunt tota die et in iustitia tua
exaltabuntur 18 quia gloria fortitudinis eorum tu es et in misericordia tua elevabis cornu nostrum
19 quia a Domino est protectio nostra et a Sancto Israhel rege nostro 20 tunc locutus es per visionem
sanctis tuis et dixisti posui adiutorium super robustum exaltavi electum de populo 21 inveni David
servum meum oleo sancto meo unxi eum 22 cum quo manus mea firma erit et brachium meum
roborabit eum 23 non decipiet inimicus eum et filius iniquitatis non adfliget eum 24 sed concidam
ante faciem eius hostes illius et qui eum oderunt percutiam 25 veritas autem mea et misericordia
mea erit cum eo et in nomine meo exaltabitur cornu eius 26 et ponam in mari manum eius et in
fluminibus dexteram eius 27 ipse vocabit me pater meus es tu Deus meus et fortitudo salutis meae
28 ego autem primogenitum ponam eum excelsum regibus terrae 29 in aeternum custodiam ei
misericordiam meam et pactum meum fidele ei erit 30 et ponam perpetuum semen eius et thronum
eius sicut dies caeli 31 si autem dereliquerint filii eius legem meam et in iudiciis meis non
ambulaverint 32 si caerimonias meas profanaverint et praecepta mea non custodierint 33 visitabo
in virga scelera eorum et in plagis iniquitatem eorum 34 misericordiam autem meam non auferam
ab eo nec mentiar in veritate mea 35 non violabo pactum meum et quod egressum est de labiis meis
non mutabo 36 semel iuravi in sancto meo ne David mentiar 37 semen eius in sempiternum erit
38 et thronus eius sicut sol in conspectu meo sicut luna stabilietur in sempiternum et testis in caelo

fidelis semper 39 tu autem reppulisti et proiecisti iratus es adversum christum tuum 40 adtenuasti
pactum servi tui profanasti in terra diadema eius 41 dissipasti omnes macerias eius posuisti
munitiones eius pavorem 42 diripuerunt eum omnes qui transeunt per viam factus est obprobrium
vicinis suis 43 elevasti dexteram hostium eius laetificasti omnes inimicos illius 44 avertisti robur
gladii eius et non sublevasti eum in proelio 45 quiescere fecisti munditiam eius et thronum illius
in terram detraxisti 46 adbreviasti dies adulescentiae eius operuisti eum ignominia sempiterna
47 usquequo Domine absconderis in finem succendetur quasi ignis indignatio tua 48 memento mei
de profundo alioquin quare frustra creasti filios hominum 49 quis est vir qui vivat et non videat
mortem salvans animam suam de manu inferi semper 50 ubi sunt misericordiae tuae antiquae
Domine quas iurasti David in veritate tua 51 recordare Domine obprobrii servorum tuorum quia
portavi in sinu meo omnes iniquitates populorum 52 quas exprobraverunt inimici tui Domine quibus
exprobraverunt vestigia christi tui 53 benedictus Dominus in sempiternum amen et amen

Chapter 89

1 oratio Mosi viri Dei Domine habitaculum tu factus es nobis in generatione et generatione
2 antequam montes nascerentur et parturiretur terra et orbis a saeculo et usque in saeculum tu es
3 convertes hominem usque ad contritionem et dices revertimini filii Adam 4 quia mille anni in
oculis tuis sicut dies hesterna quae pertransiit et vigilia nocturna 5 percutiente te eos somnium erunt
6 mane quasi herba pertransiens mane floruit et abiit ad vesperam conteretur atque siccabitur
7 consumpti enim sumus in furore tuo et in indignatione tua conturbati sumus 8 posuisti iniquitates
nostras coram te neglegentias nostras in luce vultus tui 9 omnes enim dies nostri transierunt in
furore tuo consumpsimus annos nostros quasi sermonem loquens 10 dies annorum nostrorum in
ipsis septuaginta anni si autem multum octoginta anni et quod amplius est labor et dolor quoniam
transivimus cito et avolavimus 11 quis novit fortitudinem irae tuae et secundum timorem tuum

indignationem tuam [12] ut numerentur dies nostri sic ostende et veniemus corde sapienti [13] revertere
Domine usquequo et exorabilis esto super servis tuis [14] imple nos matutina misericordia tua et
laudabimus et laetabimur in cunctis diebus nostris [15] laetifica nos pro diebus quibus adflixisti nos
et annis in quibus vidimus mala [16] appareat apud servos tuos opus tuum et gloria tua super filios
eorum [17] et sit decor Domini Dei nostri super nos et opus manuum nostrarum fac stabile super nos
opus manuum nostrarum confirma

Chapter 90

[1] qui habitat in abscondito Excelsi in umbraculo Domini commorabitur [2] dicens Domino spes
mea et fortitudo mea Deus meus confidam in eum [3] quia ipse liberabit te de laqueo venantium de
morte insidiarum [4] in scapulis suis obumbrabit tibi et sub alis eius sperabis [5] scutum et protectio
veritas eius non timebis a timore nocturno [6] a sagitta volante per diem a peste in tenebris ambulante
a morsu insanientis meridie [7] cadent a latere tuo mille et decem milia a dextris tuis ad te autem non
adpropinquabit [8] verumtamen oculis tuis videbis et ultionem impiorum cernes [9] tu enim es Domine
spes mea Excelsum posuisti habitaculum tuum [10] non accedet ad te malum et lepra non
adpropinquabit tabernaculo tuo [11] quia angelis suis mandabit de te ut custodiant te in omnibus viis
tuis [12] in manibus portabunt te ne forte offendat ad lapidem pes tuus [13] super aspidem et basiliscum
calcabis conculcabis leonem et draconem [14] quoniam mihi adhesit et liberabo eum exaltabo eum
quoniam cognovit nomen meum [15] invocabit me et exaudiam eum cum ipso ero in tribulatione
eruam eum et glorificabo [16] longitudine dierum implebo illum et ostendam ei salutare meum

Chapter 91

[1] psalmus cantici in die sabbati [2] bonum est confiteri Domino et psallere nomini tuo Altissime
[3] ad adnuntiandam mane misericordiam tuam et fidem tuam in nocte [4] in decacordo et in psalterio

in cantico in cithara 5 quoniam laetificasti me Domine in opere tuo in facturis manuum tuarum
laudabo 6 quam magnificata sunt opera tua Domine satis profundae factae sunt cogitationes tuae
7 vir insipiens non cognoscet et stultus non intelleget istud 8 germinaverunt impii quasi faenum et
floruerunt omnes qui operantur iniquitatem ut contererentur usque in sempiternum 9 tu autem
Excelsus in aeternum Domine 10 ecce enim inimici tui Domine ecce inimici tui peribunt et
dissipabuntur omnes qui operantur iniquitatem 11 et exaltabitur quasi monocerotis cornu meum et
senecta mea in oleo uberi 12 et dispiciet oculus meus eos qui insidiantur mihi de his qui consurgunt
adversum me malignantibus audit auris mea 13 iustus ut palma florebit ut cedrus in Libano
multiplicabitur 14 transplantati in domo Domini in atriis Dei nostri germinabunt 15 adhuc
fructificabunt in senectute pingues et frondentes erunt 16 adnuntiantes quia rectus Dominus fortitudo
mea et non est iniquitas in eo

Chapter 92

1 Dominus regnavit gloria indutus est indutus est Dominus fortitudine et accinctus est insuper
adpendit orbem qui non commovebitur 2 firmum solium tuum ex tunc ab aeterno tu es 3 levaverunt
flumina Domine levaverunt flumina voces suas levaverunt flumina gurgites suos 4 a vocibus
aquarum multarum grandes fluctus maris grandis in excelso Dominus 5 testimonia tua fidelia facta
sunt nimis domum tuam decet sanctitas Domine in longitudine dierum

Chapter 93

1 Deus ultionum Domine Deus ultionum ostendere 2 elevare qui iudicas terram redde
vicissitudinem superbis 3 usquequo impii Domine usquequo impii exultabunt 4 fluent loquentes
antiquum garrient omnes qui operantur iniquitatem 5 populum tuum Domine conterent et hereditatem
tuam adfligent 6 viduam et advenam interficient et pupillos occident 7 et dixerunt non videbit

Dominus et non intelleget Deus Iacob 8 intellegite stulti in populo et insipientes aliquando discite
9 qui plantavit aurem non audiet aut qui finxit oculum non videbit 10 qui erudit gentes non arguet
qui docet hominem scientiam 11 Dominus novit cogitationes hominum quia vanae sunt 12 beatus
vir quem erudieris Domine et de lege tua docueris eum 13 ut quiescat a diebus adflictionis donec
fodiatur impio interitus 14 non enim derelinquet Dominus populum suum et hereditatem suam non
deseret 15 quoniam ad iustitiam revertetur iudicium et sequentur illud omnes recti corde 16 quis
stabit pro me adversum malos quis stabit pro me adversum operarios iniquitatis 17 nisi quia Dominus
auxiliator meus paulo minus habitasset in inferno anima mea 18 si dicebam commotus est pes meus
misericordia tua Domine sustentabat me 19 in multitudine cogitationum mearum quae sunt in me
intrinsecus consolationes tuae delectabunt animam meam 20 numquid particeps erit tui thronus
insidiarum fingens laborem in praecepto 21 copulabuntur adversus animam iusti et sanguinem
innocentem condemnabunt 22 erit autem Dominus mihi in refugium et Deus meus quasi petra spei
meae 23 et restitues super eos iniquitatem suam et in malitia sua perdes eos perdet eos Dominus
Deus noster

Chapter 94

1 venite laudemus Dominum iubilemus petrae Iesu nostro 2 praeoccupemus vultum eius in
actione gratiarum in canticis iubilemus ei 3 quoniam fortis et magnus Dominus et rex magnus super
omnes deos 4 in cuius manu fundamenta terrae et excelsa montium ipsius sunt 5 cuius est mare
ipse enim fecit illud et siccam manus eius plasmaverunt 6 venite adoremus et curvemur flectamus
genua ante faciem Domini factoris nostri 7 quia ipse est Deus noster et nos populus pascuae eius
et grex manus eius 8 hodie si vocem eius audieritis nolite indurare corda vestra 9 sicut in
contradictione sicut in die temptationis in deserto ubi temptaverunt me patres vestri probaverunt
me et viderunt opus meum 10 quadraginta annis displicuit mihi generatio illa et dixi populus errans
corde est 11 et non cognoscens vias meas et iuravi in furore meo ut non introirent in requiem meam

Chapter 95

1 canite Domino canticum novum canite Domino omnis terra 2 canite Domino benedicite nomini
eius adnuntiate de die in diem salutare eius 3 narrate in gentibus gloriam eius in universis populis
mirabilia eius 4 quia magnus Dominus et laudabilis nimis terribilis est super omnes deos 5 omnes
enim dii populorum sculptilia Dominus autem caelos fecit 6 gloria et decor ante vultum eius fortitudo
et exultatio in sanctuario eius 7 adferte Domino familiae populorum adferte Domino gloriam et
fortitudinem 8 adferte Domino gloriam nomini eius levate munera et introite in atria eius 9 adorate
Dominum in decore sanctuarii paveat a facie eius omnis terra 10 dicite in gentibus Dominus regnavit
siquidem adpendit orbem inmobilem iudicabit populos in aequitate 11 laetamini caeli et exultet
terra tonet mare et plenitudo eius 12 gaudeat ager et omnia quae in eo sunt tunc laudabunt universa
ligna saltus 13 ante faciem Domini quoniam venit quoniam venit iudicare terram iudicabit orbem
in iusto et populos in fide sua

Chapter 96

1 Dominus regnavit exultabit terra laetabuntur insulae multae 2 nubes et caligo in circuitu eius
iustitia et iudicium firmamentum solii eius 3 ignis ante faciem eius ibit et exuret per circuitum
hostes eius 4 apparuerunt fulgora eius orbi vidit et contremuit terra 5 montes sicut cera tabefacti
sunt a facie Domini a facie dominatoris omnis terrae 6 adnuntiaverunt caeli iustitiam eius et viderunt
omnes populi gloriam eius 7 confundantur universi qui serviunt sculptili qui gloriantur in idolis
adorate eum omnes dii 8 audivit et laetata est Sion et exultaverunt filiae Iudae propter iudicia tua
Domine 9 tu enim Dominus Excelsus super omnem terram vehementer elevatus es super universos
deos 10 qui diligitis Dominum odite malum custodit animas sanctorum suorum de manu impiorum
eruet eos 11 lux orta est iusto et rectis corde laetitia 12 laetamini iusti in Domino et confitemini
memoriae sanctae eius

Chapter 97

[1] canticum cantate Domino canticum novum quia mirabilia fecit salvavit sibi dextera eius et
brachium sanctum eius [2] notum fecit Dominus salutare suum in conspectu gentium revelavit
iustitiam suam [3] recordatus est misericordiae suae et veritatis suae domui Iacob viderunt omnes
fines terrae salutare Dei nostri [4] iubilate Domino omnis terra vociferamini et laudate et canite
[5] cantate Domino in cithara in cithara et voce carminis [6] in tubis et clangore bucinae iubilate coram
rege Domino [7] tonet mare et plenitudo eius orbis et habitatores eius [8] flumina plaudent manu simul
montes laudabunt [9] ante Dominum quia venit iudicare terram iudicabit orbem in iustitia et populos
in aequitatibus

Chapter 98

[1] Dominus regnavit commoveantur populi sessor cherubin concutiatur terra [2] Dominus in Sion
magnus et excelsus est super omnes populos [3] confiteantur nomini tuo magno et terribili sanctoque
[4] imperium regis iudicium diligit tu fundasti aequitates iudicium et iustitiam in Iacob tu fecisti
[5] exaltate Dominum Deum nostrum et adorate scabillum pedum eius quia sanctus est [6] Moses et
Aaron in sacerdotibus eius et Samuhel in his qui invocant nomen eius invocabant Dominum et ipse
exaudivit eos [7] in columna nubis loquebatur ad eos custodierunt testimonia eius et praeceptum
dedit eis [8] Domine Deus noster tu exaudisti eos Domine propitius fuisti eis et ultor super
commutationibus eorum [9] exaltate Dominum Deum nostrum et adorate in monte sancto eius quia
sanctus Dominus Deus noster

Chapter 99

[1] canticum in gratiarum actione [2] iubilate Domino omnis terra servite Domino in laetitia
ingredimini coram eo in laude [3] scitote quoniam Dominus ipse est Deus ipse fecit nos et ipsius

sumus populus eius et grex pascuae eius 4 ingredimini portas eius in gratiarum actione atria eius
in laude confitemini ei benedicite nomini eius 5 quia bonus Dominus in sempiternum misericordia
eius et usque ad generationem et generationem fides eius

Chapter 100

1 David canticum misericordiam et iudicium cantabo tibi Domine psallam 2 erudiar in via
perfecta quando venies ad me ambulabo in simplicitate cordis mei in medio domus meae 3 non
ponam coram oculis meis verbum Belial facientem declinationes odivi nec adhesit mihi 4 cor
pravum recedet a me malum nesciam 5 loquentem in abscondito contra proximum suum hunc
interficiam superbum oculis et altum corde cum hoc esse non potero 6 oculi mei ad fideles terrae
ut habitent mecum ambulans in via simpliciter hic ministrabit mihi 7 non habitabit in medio domus
meae faciens dolum loquens mendacium non placebit in conspectu oculorum meorum 8 mane
perdam omnes impios terrae ut interficiam de civitate Domini universos qui operantur iniquitatem

Chapter 101

1 oratio pauperis quando sollicitus fuerit et coram Domino fuderit eloquium suum 2 Domine
audi orationem meam et clamor meus ad te veniat 3 ne abscondas faciem tuam a me in die
tribulationis meae inclina ad me aurem tuam in quacumque die invocavero velociter exaudi me
4 quoniam consumpti sunt sicut fumus dies mei et ossa mea quasi frixa contabuerunt 5 percussum
est quasi faenum et arefactum est cor meum quia oblitus sum comedere panem meum 6 a voce
gemitus mei adhesit os meum carni meae 7 adsimilatus sum pelicano deserti factus sum quasi bubo
solitudinum 8 vigilavi et fui sicut avis solitaria super tectum 9 tota die exprobrabant mihi inimici
mei exultantes per me iurabant 10 quia cinerem sicut panem comedi et potum meum cum fletu
miscui 11 a facie indignationis et irae tuae quia elevasti me et adlisisti me 12 dies mei quasi umbra

inclinati sunt et ego quasi faenum arui 13 tu autem Domine in aeternum permanes memoriale tuum
in generatione et generatione 14 tu suscitans misereberis Sion quia tempus est ut miserearis eius
quoniam venit tempus quoniam venit pactum 15 quoniam placitos fecerunt servi tui lapides eius
et pulverem eius miserabilem 16 et timebunt gentes nomen Domini et universi reges terrae gloriam
tuam 17 quia aedificavit Dominus Sion apparuit in gloria sua 18 respexit ad orationem vacui et non
dispexit orationem eorum 19 scribatur hoc in generatione novissima et populus qui creabitur laudabit
Dominum 20 quoniam prospexit de excelso sanctuario suo Dominus de caelo terram contemplatus
est 21 ut audiret gemitum vincti ut solveret filios mortis 22 ut narretur in Sion nomen Domini et
laudatio eius in Hierusalem 23 cum congregati fuerint populi simul et regna ut serviant Domino
24 adflixit in via fortitudinem meam adbreviavit dies meos 25 dicam Deus meus ne rapias me in
dimidio dierum meorum in generatione generationum anni tui 26 a principio terram fundasti et
opus manuum tuarum caeli 27 ipsi peribunt tu autem stabis et omnes quasi vestimentum adterentur
et quasi pallium mutabis illos et mutabuntur 28 tu autem ipse es et anni tui non deficient 29 filii
servorum tuorum habitabunt et semen eorum ante faciem eorum perseverabit

Chapter 102

1 David benedic anima mea Domino et omnia viscera mea nomini sancto eius 2 benedic anima
mea Domino et noli oblivisci omnium retributionum eius 3 qui propitiatur cunctis iniquitatibus tuis
et sanat omnes infirmitates tuas 4 qui redimit de corruptione vitam tuam et coronat te misericordia
et miserationibus 5 qui replet bonis ornamentum tuum innovabitur sicut aquilae iuventus tua
6 faciens iustitias Dominus et iudicia cunctis qui calumniam sustinent 7 notas fecit vias suas Mosi
filiis Israhel cogitationes suas 8 misericors et clemens Dominus patiens et multae miserationis
9 non in sempiternum iudicabit neque in aeternum irascetur 10 non secundum peccata nostra fecit
nobis neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis 11 quantum enim excelsius est caelum

terra tantum confortata est misericordia eius super timentes eum [12] quantum longe est oriens ab
occidente tantum longe fecit a nobis scelera nostra [13] sicut miseretur pater filiorum misertus est
Dominus timentibus se [14] ipse enim novit plasmationem nostram recordatus est quia pulvis sumus
[15] homo quasi herba dies eius sicut flos agri sic florebit [16] quia spiritus pertransiit eum et non
subsistet et non cognoscet eum ultra locus eius [17] misericordia autem Domini ab aeterno et usque
in aeternum super timentes eum et iustitia eius in filios filiorum [18] his qui custodiunt pactum eius
et recordantur praeceptorum eius ad facienda ea [19] Dominus in caelo stabilivit thronum suum et
regnum illius omnium dominatur [20] benedicite Domino angeli eius fortes robore facientes verbum
eius oboedientes voci sermonis eius [21] benedicite Domino omnes exercitus eius ministri eius qui
facitis placitum illius [22] benedicite Domino universa opera eius in omnibus locis potestatis eius
benedic anima mea Domino

Chapter 103

[1] benedic anima mea Domino Domine Deus meus magnificatus es nimis gloria et decore indutus
es [2] amictus luce quasi vestimento extendens caelos ut pellem [3] qui tegis aquis cenacula eius qui
ponis nubes currum tuum qui ambulas super pinnas venti [4] qui facis angelos tuos spiritus ministros
tuos ignem urentem [5] qui fundasti terram super basem suam non commovebitur in saeculum et in
saeculum [6] abysso quasi vestimento operuisti eam super montes stabunt aquae [7] ab increpatione
tua fugient a voce tonitrui tui formidabunt [8] ascendent montes et descendent campi ad locum quem
fundasti eis [9] terminum posuisti quem non pertransibunt nec revertentur ut operiant terram [10] qui
emittis fontes in convallibus ut inter medios montes fluant [11] ut bibant omnia animalia regionum
et reficiat onager sitim suam [12] super ea volucres caeli morabuntur de medio nemorum dabunt
vocem [13] qui inrigas montes de cenaculis tuis de fructu operum tuorum implebitur terra [14] germinans
herbam iumentis et faenum servituti hominum ut educat panem de terra [15] et vinum laetificat cor

hominis ad exhilarandam faciem oleo panis autem cor hominis roborat 16 saturabuntur ligna Domini
cedri Libani quas plantasti 17 ibi aves nidificabunt milvo abies domus eius 18 montes excelsi cervis
petra refugium ericiis 19 fecit lunam per tempora sol cognovit occubitum suum 20 posuisti tenebras
et facta est nox in ipsa moventur omnes bestiae silvae 21 leones rugientes ad praedam et quaerentes
a Deo escam sibi 22 oriente sole recedent et in speluncis suis cubabunt 23 egreditur homo ad opus
suum et ad servitutem suam usque ad vesperam 24 quam multa sunt opera tua Domine omnia in
sapientia fecisti impleta est terra possessione tua 25 hoc mare magnum et latum manibus ibi reptilia
innumerabilia animalia parva cum grandibus 26 ibi naves pertranseunt Leviathan istum plasmasti
ut inluderet ei 27 omnia in te sperant ut des cibum eis in tempore suo 28 dante te illis colligent
aperiente manum tuam replebuntur bono 29 abscondes vultum tuum et turbabuntur auferes spiritum
eorum et deficient et in pulverem suum revertentur 30 emittes spiritum tuum et creabuntur et
instaurabis faciem terrae 31 sit gloria Domini in sempiternum laetabitur Dominus in operibus suis
32 qui respicit terram et tremet tangit montes et fumabunt 33 cantabo Domino in vita mea psallam
Deo quamdiu sum 34 placeat ei eloquium meum ego autem laetabor in Domino 35 deficiant
peccatores de terra et impii ultra non sint benedic anima mea Domino

Chapter 104

1 alleluia confitemini Domino invocate nomen eius notas facite populis cogitationes eius 2 canite
ei et psallite illi loquimini in universis mirabilibus eius 3 exultate in nomine sancto eius laetetur
cor quaerentium Dominum 4 quaerite Dominum et virtutem eius quaerite faciem eius iugiter
5 recordamini mirabilium eius quae fecit signorum et iudiciorum oris eius 6 semen Abraham servi
eius filii Iacob electi eius 7 ipse Dominus Deus noster in universa terra iudicia eius 8 recordatus
est in aeternum pacti sui verbi quod praecepit in mille generationes 9 quod pepigit cum Abraham
et iuramenti sui cum Isaac 10 et firmavit illud cum Iacob in lege cum Israhel pactum sempiternum

11
dicens tibi dabo terram Chanaan funiculum hereditatis vestrae 12 cum essent viri pauci modici
et advenae in ea 13 et transierunt de gente in gentem de regno ad populum alterum 14 non dimisit
hominem ut noceret eis et corripuit pro eis reges 15 nolite tangere christos meos et prophetas meos
nolite adfligere 16 et vocavit famem super terram omnem virgam panis contrivit 17 misit ante
faciem eorum virum in servum venundatus est Ioseph 18 adflixerunt in conpede pedes eius in ferrum
venit anima eius 19 usque ad tempus donec veniret sermo eius eloquium Domini probavit eum
20
misit rex et solvit eum princeps populorum et dimisit illum 21 posuit eum dominum domus suae
et principem in omni possessione sua 22 ut erudiret principes eius secundum voluntatem suam et
senes eius sapientiam doceret 23 et ingressus est Israhel Aegyptum et Iacob advena fuit in terra
Ham 24 et crescere fecit populum suum nimis et roboravit eum super hostes eius 25 convertit cor
eorum ut odio haberent populum eius ut dolose agerent contra servos illius 26 misit Mosen servum
suum Aaron quem elegit sibi 27 posuit in eis verba signorum suorum et portentorum in terra Ham
28
misit tenebras et contenebravit et non fuerunt increduli verbis eius 29 commutavit aquas eorum
in sanguinem et occidit pisces eorum 30 ebullivit terra eorum ranas in cubiculis regum eorum
31
dixit et venit musca omnimoda scinifes in universis terminis eorum 32 dedit pluvias eorum
grandinem ignem flammantem in terra eorum 33 et percussit vineam eorum et ficum eorum et
confregit lignum finium eorum 34 dixit et venit lucusta et bruchus cuius non erat numerus 35 et
comedit omne faenum terrae eorum et devoravit fructum terrae eorum 36 et percussit omne
primogenitum in terra eorum primitias universi partus eorum 37 et eduxit eos cum argento et auro
et non erat in tribubus eorum infirmus 38 laetata est Aegyptus cum egrederentur quoniam inruerat
terror eorum super eos 39 expandit nubem in tentorium et ignem ut luceret nocte 40 petierunt et
adduxit ortygometran et pane caelesti saturavit eos 41 aperuit petram et fluxerunt aquae cucurrerunt
in aridis flumina 42 quia recordatus est verbi sancti sui cum Abraham servo suo 43 et eduxit populum
suum in laetitia laudantes electos suos 44 et dedit eis terras gentium et laborem tribuum possederunt
45
ut custodirent caerimonias eius et leges eius servarent alleluia

Chapter 105

1 alleluia confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius 2 quis
loquetur fortitudines Domini auditas faciet omnes laudes eius 3 beati qui custodiunt iudicium et
faciunt iustitiam in omni tempore 4 recordare mei Domine in repropitiatione populi tui visita me
in salutari tuo 5 ut videam bona electorum tuorum et laeter in laetitia gentis tuae et exultem cum
hereditate tua 6 peccavimus cum patribus nostris inique fecimus impie egimus 7 patres nostri in
Aegypto non intellexerunt mirabilia tua non sunt recordati multitudinis misericordiae tuae et ad
iracundiam provocaverunt super mare in mari Rubro 8 salvavit autem eos propter nomen suum ut
ostenderet fortitudinem suam 9 et comminatus est mari Rubro et aruit et transduxit eos per abyssos
quasi in deserto 10 et salvavit eos de manu odientis et redemit eos de manu inimici 11 et operuit
aqua hostes eorum unus de ipsis non superfuit 12 et crediderunt verbis eius cecineruntque laudem
eius 13 cito obliti sunt operum illius nec expectaverunt voluntatem eius 14 et desideraverunt
desiderium in deserto et temptaverunt Deum in solitudine 15 dedit ergo eis petitionem eorum et
misit tenuitatem in animam eorum 16 et zelati sunt Mosen in castris Aaron sanctum Domini 17 aperta
est terra et devoravit Dathan et operuit synagogam Abiram 18 et succensus est ignis in synagoga
eorum flamma exusit impios 19 fecerunt vitulum in Horeb et adoraverunt conflatile 20 et mutaverunt
gloriam suam in similitudine bovis comedentis faenum 21 obliti sunt Dei salvatoris sui qui fecit
magnalia in Aegypto 22 mirabilia in terra Ham terribilia super mare Rubrum 23 dixit ergo ut
contereret eos nisi Moses electus eius stetisset medius contra faciem illius ut converteret
indignationem eius et non interficeret 24 et dispexerunt terram desiderabilem nec crediderunt
sermoni eius 25 et murmuraverunt in tabernaculis suis non audierunt vocem Domini 26 et levavit
manum suam super eos ut deiceret eos in deserto 27 et ut deiceret semen eorum in gentibus et
dispergeret eos in terris 28 et consecrati sunt Beelphegor et comederunt victimas mortuorum 29 et
concitaverunt eum in studiis suis et percussit eos plaga 30 stetit autem Finees et deiudicavit et est
retenta percussio 31 et reputatum est ei in iustitia in generatione et generatione usque in aeternum

32 et provocaverunt super aquam Contradictionis et adflictus est Moses propter eos 33 quia
provocaverunt spiritum eius et praecepit labiis suis 34 non exterminaverunt populos quos dixit
Dominus eis 35 et commixti sunt gentibus et didicerunt opera eorum 36 et servierunt sculptilibus
eorum et factum est eis in scandalum 37 et immolaverunt filios suos et filias suas daemonibus 38 et
effuderunt sanguinem innocentem sanguinem filiorum suorum et filiarum suarum quos immolaverunt
sculptilibus Chanaan et polluta est terra sanguinibus 39 et coinquinati sunt in operibus suis et
fornicati sunt in studiis suis 40 iratus est itaque furor Domini in populum suum et abominatus est
hereditatem suam 41 et dedit eos in manu gentium et dominati sunt eorum qui oderant eos 42 et
adflixerunt eos inimici sui et humiliati sunt sub manu eorum 43 multis vicibus liberavit eos ipsi
vero provocabant in consiliis suis et humiliati sunt propter iniquitates suas 44 et vidit tribulationem
eorum cum audiret eos rogantes 45 et recordatus est pacti sui cum eis et paenituit eum secundum
multitudinem misericordiae suae 46 et dedit eos miserabiles coram omnibus qui ceperant eos
47 salva nos Domine Deus noster et congrega nos de gentibus ut confiteamur nomini sancto tuo et
canamus laudantes te 48 benedictus Dominus Deus Israhel ab aeterno et usque in aeternum et dicet
omnis populus amen alleluia

Chapter 106

1 confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius 2 dicant qui
redempti sunt a Domino quos redemit de manu hostis et de terris congregavit eos 3 ab oriente et
ab occidente ab aquilone et mari 4 erraverunt in solitudine in deserta via civitatem quae habitaretur
non reppererunt 5 esurientes et sitientes anima eorum in ipsis deficiebat 6 et clamaverunt ad
Dominum in tribulatione sua de adflictione eorum eripuit eos 7 et duxit illos per viam rectam ut
venirent in civitatem habitabilem 8 confiteantur Domino misericordiam eius et mirabilia eius in
filios hominum 9 quia saturavit animam vacuam et animam esurientem implevit bonis 10 habitantes
in tenebris et umbra mortis alligatos inopia et ferro 11 quia provocaverunt sermones Dei et consilium

Excelsi blasphemaverunt 12 et humiliavit in labore cor eorum ceciderunt et non erat qui adiuvaret
13 et clamaverunt ad Dominum in tribulatione sua et de angustiis eorum salvavit eos 14 et eduxit
eos de tenebris et umbra mortis et vincula eorum disrupit 15 confiteantur Domino misericordiam
eius et mirabilia eius in filios hominum 16 quia contrivit portas aereas et vectes ferreos confregit
17 stultos propter viam sceleris eorum et propter iniquitates adflictos 18 omnem cibum abominata
est anima eorum et accesserunt ad portas mortis 19 et clamaverunt ad Dominum in tribulatione sua
de angustiis eorum salvavit eos 20 misit verbum suum et sanavit eos et salvavit de interitu
21 confiteantur Domino misericordiam eius et mirabilia eius in filios hominum 22 et immolent
hostias gratiarum et narrent opera eius in laude 23 qui descendunt in mare navibus facientes opus
in aquis multis 24 ipsi viderunt opera Domini et mirabilia eius in profundo 25 dixit et surrexit ventus
tempestatis et elevavit gurgites eius 26 ascendunt in caelum et descendunt in abyssos anima eorum
in adflictione consumitur 27 obstipuerunt et intremuerunt quasi ebrius et universa sapientia eorum
absorta est 28 clamabunt autem ad Dominum in tribulatione sua et de angustia educet eos 29 statuet
turbinem in tranquillitatem et silebunt fluctus eius 30 laetabuntur quoniam quieverunt et deducet
eos ad portum quem voluerunt 31 confiteantur Domino misericordiam eius et mirabilia eius in filios
hominum 32 et exaltent eum in ecclesia populi et in cathedra seniorum laudent eum 33 ponet flumina
in desertum et fontes aquarum in sitim 34 terram fructiferam in salsuginem prae malitia habitatorum
eius 35 ponet desertum in paludes aquarum et terram inviam in fontes aquarum 36 et conlocabit
ibi esurientes et fundabunt urbem ad habitandum 37 et serent agros et plantabunt vineas et facient
fruges genimina 38 et benedicet eis et multiplicabuntur nimis et pecora eorum non inminuet
39 inminuta sunt autem et adflicta propter angustiam mali et doloris 40 et effundet despectionem
super principes et errare eos faciet in solitudine devia 41 et sublevabit pauperem de inopia et ponet
quasi gregem familias 42 videbunt recti et laetabuntur et omnis iniquitas contrahet os suum 43 quis
sapiens et custodiet haec et intellegent misericordias Domini

Chapter 107

1 canticum psalmi David 2 paratum cor meum Deus cantabo et psallam sed et gloria mea
3 consurge psalterium et cithara consurgam mane 4 confitebor tibi in populis Domine et cantabo te
in nationibus 5 quoniam magna super caelos misericordia tua et usque ad aethera veritas tua
6 exaltare super caelos Deus et super omnem terram gloria tua 7 ut liberentur dilecti tui salva dextera
tua et exaudi me 8 Deus locutus est in sanctuario suo gaudebo dividam Sychem et vallem Socchoth
dimetiar 9 meus est Galaad et meus est Manasse et Efraim hereditas capitis mei Iuda dux meus
10 Moab lebes pelvis meae super Idumeam proiciam calciamentum meum cum Philisthim foederabor
11 quis deducet me in civitatem munitam quis deducet me usque in Idumeam 12 nonne tu Deus qui
proieceras nos et non exieras Deus in exercitibus nostris 13 da nobis auxilium in tribulatione vana
est enim salus ab homine 14 in Deo erimus fortes et ipse conculcabit hostes nostros

Chapter 108

1 pro victoria David canticum 2 Deus laudabilis mihi ne taceas quia os impii et os dolosi contra
me apertum est 3 locuti sunt de me lingua mendacii verbis odii circumdederunt me et expugnaverunt
me frustra 4 pro eo quod eos diligebam adversabantur mihi ego autem orabam 5 et posuerunt contra
me malum pro bono et odium pro dilectione mea 6 constitue super eum impium et Satan astet a
dextris eius 7 cum fuerit iudicatus exeat condemnatus et oratio eius sit in peccatum 8 fiant dies eius
parvi episcopatum eius accipiat alter 9 sint filii eius pupilli et uxor eius vidua 10 instabiles vagentur
liberi eius et mendicent et quaerantur in parietinis suis 11 scrutetur exactor universa quae habet et
diripiant alieni laborem eius 12 non sit qui eius misereatur nec qui clemens sit in pupillos eius
13 fiat novissimum eius interitus in generatione altera deleatur nomen eius 14 redeat in memoria
iniquitas patrum eius apud Deum et iniquitas matris eius ne deleatur 15 sit contra Dominum semper
et intereat de terra memoria eorum 16 eo quod non est recordatus facere misericordiam 17 et

18
persecutus est virum inopem et pauperem et conpunctum corde ut interficeret et dilexit
maledictionem quae veniet ei et noluit benedictionem quae elongabitur ab eo et indutus est
maledictione quasi vestimento suo et ingredietur quasi aqua in viscera eius et quasi oleum in ossa
19 20
eius sit ei quasi pallium quo circumdatur et quasi cingulum quo semper accingitur haec est
21
retributio his qui adversantur mihi a Domino et qui loquuntur malum contra animam meam tu
autem Deus Domine fac mecum propter nomen tuum quoniam bona est misericordia tua libera me
22 23
quoniam egenus et pauper sum et cor meum vulneratum est intrinsecus quasi umbra cum
24
inclinatur abductus sum et excussus quasi lucusta genua mea vacillaverunt a ieiunio et caro mea
25
mutata est absque oleo et ego factus sum obprobrium eis videntes me moverunt caput suum
26 27
adiuva me Domine Deus meus salva me secundum misericordiam tuam et sciant quoniam
28
manus tua haec tu Domine fecisti eam maledicent illi et tu benedices restiterunt et confundentur
29
servus autem tuus laetabitur induantur adversarii mei confusione et operiantur quasi indumento
30
confusione sua confitebor Domino vehementer in ore meo et in medio populorum laudabo eum
31
quoniam stabit a dextris pauperis ut salvet a iudicibus animam eius

Chapter 109

1
David canticum dixit Dominus Domino meo sede a dextris meis donec ponam inimicos tuos
2
scabillum pedum tuorum virgam fortitudinis tuae emittet Dominus ex Sion dominare in medio
3
inimicorum tuorum populi tui spontanei erunt in die fortitudinis tuae in montibus sanctis quasi
4
de vulva orietur tibi ros adulescentiae tuae iuravit Dominus et non paenitebit eum tu es sacerdos
5
in aeternum secundum ordinem Melchisedech Dominus ad dexteram tuam percussit in die furoris
6 7
sui reges iudicabit in gentibus implebit valles percutiet caput in terra multa de torrente in via
bibet propterea exaltabit caput

Chapter 110

1
alleluia aleph confitebor Domino in toto corde beth in consilio iustorum et congregatione
2
gimel magna opera Domini deleth exquirenda in cunctis voluntatibus suis
3
he gloria et decor opus eius vav et iustitia eius perseverans semper
4
zai memoriam fecit mirabilium suorum heth clemens et misericors Dominus
5
teth escam dedit timentibus se ioth memor erit in sempiternum pacti sui
6
caph fortitudinem operum suorum adnuntiabit populo suo
7
lameth ut det eis hereditatem gentium mem opus manuum eius veritas et iudicium
8
nun fidelia omnia praecepta eius samech firmata in sempiternum iugiter ain facta in veritate et aequitate
9
fe redemptionem misit populo suo sade mandavit in aeternum pactum suum coph sanctum et terribile nomen eius
10
res principium sapientiae timor Domini sen doctrina bona cunctis qui faciunt ea thau laus eius perseverans iugiter alleluia

Chapter 111

1
aleph beatus vir qui timet Dominum beth in mandatis eius volet nimis
2
gimel potens in terra erit semen eius deleth generatio iustorum benedicetur
3
he substantia et divitiae in domo eius vav et iustitia eius perseverans semper
4
zai ortum est in tenebris lumen iustis heth clemens et misericors et iustus
5
teth bonus vir clemens et fenerans ioth dispensabit verba sua in iudicio
6
caph quia in aeternum non commovebitur
7
lameth in memoria sempiterna erit iustus mem ab auditu malo non timebit nun paratum cor eius confidens in Domino
8
samech firmum cor eius non timebit ain donec aspiciat hostibus suis
9
phe dispersit dedit pauperibus sade iustitia eius permanet in aeternum coph cornu eius exaltabitur in gloria
10
res impius videbit et irascetur sen dentibus suis frendet et tabescet thau desiderium impiorum peribit

Chapter 112

1 alleluia laudate servi Dominum laudate nomen Domini 2 sit nomen Domini benedictum amodo
et usque in aeternum 3 ab ortu solis usque ad occasum eius laudabile nomen Domini 4 excelsus
super omnes gentes Dominus super caelum gloria eius 5 quis ut Dominus Deus noster qui in excelsis
habitans 6 humilia respicit in caelo et in terra 7 suscitans de terra inopem et de stercore elevat
pauperem 8 ut eum sedere faciat cum principibus cum principibus populi sui 9 qui conlocat sterilem
in domo matrem filiorum laetantem alleluia

Chapter 113

1 cum egrederetur Israhel de Aegypto domus Iacob de populo barbaro 2 factus est Iudas in
sanctificatione eius Israhel potestas eius 3 mare vidit et fugit Iordanis conversus est retrorsum
4 montes subsilierunt quasi arietes colles quasi filii gregis 5 quid tibi est mare quia fugisti Iordanis
quia conversus es retrorsum 6 montes sussultastis quasi arietes colles quasi filii gregis 7 a facie
Domini contremesce terra a facie Dei Iacob 8 qui convertit petram in paludes aquarum silicem in
fontes aquarum 9 non nobis Domine non nobis sed nomini tuo da gloriam 10 propter misericordiam
tuam et veritatem tuam ne dicant gentes ubi est Deus eorum 11 Deus autem noster in caelo universa
quae voluit fecit 12 idola gentium argentum et aurum opus manuum hominum 13 os habent et non
loquentur oculos habent et non videbunt 14 aures habent et non audient nasum habent et non
odorabuntur 15 manus habent et non palpabunt pedes habent et non ambulabunt nec sonabunt in
gutture suo 16 similes illis fiant qui faciunt ea omnis qui confidit in eis 17 Israhel confidet in Domino
auxiliator et protector eorum est 18 domus Aaron confidet in Domino auxiliator et protector eorum
est 19 timentes Dominum confident in Domino auxiliator et protector eorum est 20 Dominus
recordatus nostri benedicet benedicet domui Israhel benedicet domui Aaron 21 benedicet timentibus
Dominum parvis et magnis 22 addat Dominus super vos super vos et super filios vestros 23 benedicti
vos Domino qui fecit caelos et terram 24 caelum caelorum Domino terram autem dedit filiis hominum

25
non mortui laudabunt Dominum nec omnes qui descendunt in silentium 26 sed nos benedicimus
Domino amodo et usque in aeternum alleluia

Chapter 114

1
dilexi quoniam audies Domine vocem deprecationis meae 2 inclinavit aurem suam mihi et in
diebus meis invocabo 3 circumdederunt me funes mortis et munitiones inferni invenerunt me
angustiam et dolorem repperi 4 et nomen Domini invocavi obsecro Domine salva animam meam
5 clemens Dominus et iustus et Deus noster misericors 6 custodit parvulos Dominus adtenuatus
sum et salvavit me 7 revertere anima mea in requiem tuam quia Dominus reddet tibi 8 quia eruit
animam meam de morte oculos meos a lacrimis pedes meos ab offensa 9 deambulabo coram Domino
in terris viventium

Chapter 115

10
credidi propter quod locutus sum ego adflictus sum nimis 11 ego dixi in stupore meo omnis
homo mendacium 12 quid reddam Domino pro omnibus quae tribuit mihi 13 calicem salutis accipiam
et nomen Domini invocabo 14 vota mea Domino reddam coram omni populo eius 15 gloriosa in
conspectu Domini mors sanctorum eius 16 obsecro Domine quia ego servus tuus ego servus tuus
filius ancillae tuae dissolvisti vincula mea 17 tibi immolabo hostiam laudis et in nomine Domini
invocabo 18 vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi eius 19 in atriis domus Domini
in medio tui Hierusalem alleluia

Chapter 116

1
laudate Dominum omnes gentes conlaudate eum universi populi 2 quia confortata est super
nos misericordia eius et veritas Domini in aeternum alleluia

Chapter 117

1 confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius 2 dicat nunc
Israhel quoniam in aeternum misericordia eius 3 dicat domus Aaron quoniam in aeternum
misericordia eius 4 dicant qui timent Dominum quoniam in aeternum misericordia eius 5 cum
tribularer invocavi Dominum et exaudivit me in latitudine Dominus 6 Dominus meus es non timebo
quid faciat mihi homo 7 Dominus mihi auxiliator et ego despiciam odientes me 8 melius est sperare
in Domino quam sperare in homine 9 melius est sperare in Domino quam sperare in principibus
10 omnes gentes circumdederunt me et in nomine Domini ultus sum eas 11 circumdederunt me et
obsederunt me sed in nomine Domini ultus sum eas 12 circumdederunt me quasi apes extinctae
sunt quasi ignis spinarum in nomine Domini quia ultus sum eas 13 inpulsus pellebar ut caderem et
Dominus sustentavit me 14 fortitudo mea et laus mea Dominus et factus est mihi in salutem 15 vox
laudis et salutis in tabernaculis iustorum 16 dextera Domini fecit fortitudinem dextera Domini
excelsa dextera Domini fecit fortitudinem 17 non moriar sed vivam et narrabo opera Domini
18 corripiens arguit me Dominus et morti non tradidit me 19 aperite mihi portas iustitiae ingressus
eas confitebor Domino 20 haec est porta Domini iusti intrabunt in eam 21 confitebor tibi quoniam
exaudisti me et factus es mihi in salutem 22 lapis quem reprobaverunt aedificantes factus est in
caput anguli 23 a Domino factum est istud et hoc mirabile in oculis nostris 24 haec est dies quam
fecit Dominus exultemus et laetemur in ea 25 obsecro Domine salva obsecro obsecro Domine
prosperare obsecro 26 benedictus qui venit in nomine Domini benediximus vobis de domo Domini
27 Deus Dominus et apparuit nobis frequentate sollemnitatem in frondosis usque ad cornua altaris
28 Deus meus es tu et confitebor tibi Deus meus es tu exaltabo te 29 confitemini Domino quoniam
bonus quoniam in aeternum misericordia eius

Chapter 118

1 aleph beati inmaculati in via qui ambulant in lege Domini 2 beati qui custodiunt testimonia
eius in toto corde requirunt eum 3 nec enim qui operantur iniquitatem in viis eius ambulaverunt
4 tu mandasti praecepta tua custodire nimis 5 utinam dirigantur viae meae ad custodienda praecepta
tua 6 tunc non confundar cum respexero ad omnia mandata tua 7 confitebor tibi in directione cordis
cum didicero iudicia iustitiae tuae 8 praecepta tua custodiam ne derelinquas me nimis 9 beth in quo
corrigit iuvenis semitam suam cum custodierit verba tua 10 in toto corde meo exquisivi te ne errare
me facias a mandatis tuis 11 in corde meo abscondi eloquium tuum ut non peccem tibi 12 benedictus
tu Domine doce me praecepta tua 13 in labiis meis narravi omnes iustitias oris tui 14 in via
testimoniorum tuorum laetatus sum quasi in omnibus divitiis 15 in praeceptis tuis meditabor et
contemplabor semitas tuas 16 iustitiis tuis delectabor non obliviscar verba tua 17 gimel tribue servo
tuo vivam et custodiam verba tua 18 revela oculos meos et videbo mirabilia in lege tua 19 advena
ego sum in terra ne abscondas a me mandata tua 20 desideravit anima mea desiderare iudicia tua
in omni tempore 21 increpasti superbos maledicti qui recedunt a mandatis tuis 22 aufer a me
obprobrium et contemptum quoniam testimonia tua custodivi 23 etenim sedentes principes adversum
me loquebantur servus autem tuus meditabatur praecepta tua 24 sed et testimonia tua voluntas mea
quasi viri amicissimi mei 25 deleth adhesit pulveri anima mea vivifica me iuxta verbum tuum
26 vias meas exposui et exaudisti doce me iustitiam tuam 27 viam praeceptorum tuorum fac me
intellegere et loquar in mirabilibus tuis 28 destillavit anima mea prae stultitia serva me iuxta
eloquium tuum 29 viam mendacii aufer a me et legem tuam dona mihi 30 viam fidei elegi iudicia
tua proponebam 31 adhesi testimoniis tuis Domine ne confundas me 32 viam mandatorum tuorum
curram quoniam dilatasti cor meum 33 he ostende mihi Domine viam praeceptorum tuorum et
custodiam eam per vestigium 34 doce me et observabo legem tuam et custodiam eam in toto corde
35 deduc me in semita mandatorum tuorum quia ipsam volui 36 inclina cor meum ad testimonia
tua et non ad avaritiam 37 averte oculos meos ne videant vanitatem in via tua vivifica me 38 suscita
servo tuo eloquium tuum in timorem tuum 39 averte obprobrium meum quod reveritus sum iudicia

tua bona 40 ecce desideravi praecepta tua iustitia tua vivifica me 41 vav et veniant mihi misericordiae
tuae Domine et salus tua iuxta eloquium tuum 42 et respondebo exprobranti mihi sermonem quia
speravi in sermone tuo 43 et ne auferas de ore meo verbum veritatis usque nimis quoniam iudicia
tua expectavi 44 et custodiam legem tuam iugiter in sempiternum et ultra 45 et ambulabo in spatioso
quia praecepta tua quaesivi 46 et loquar in testimoniis tuis coram regibus et non confundar 47 et
delectabor in mandatis tuis quae dilexi 48 et levabo manus meas ad mandata tua quae dilexi et
loquar in praeceptis tuis 49 zai memento sermonis servo tuo quem me sperare fecisti 50 haec est
consolatio mea in adflictione mea quia eloquium tuum vivificavit me 51 superbi deridebant me
nimis a lege tua non declinavi 52 recordatus sum iudiciorum tuorum a saeculo Domine et consolatus
sum 53 horror obtinuit me ab impiis qui dereliquerunt legem tuam 54 carmina erant mihi praecepta
tua in domo peregrinationis meae 55 recordatus sum in nocte nominis tui Domine et custodivi
legem tuam 56 hoc factum est mihi quia praecepta tua custodivi 57 heth pars mea Domine dixi ut
custodiam verbum tuum 58 deprecatus sum vultum tuum in toto corde miserere mei secundum
eloquium tuum 59 recogitavi vias meas et converti pedes meos ad testimonia tua 60 festinavi et
non neglexi custodire mandata tua 61 funes impiorum inplicaverunt me legem tuam non sum oblitus
62 medio noctis surgam ad confitendum tibi super iudicia iustificationis tuae 63 particeps ego sum
omnium timentium te et custodientium praecepta tua 64 misericordia tua conpleta est terra praecepta
tua doce me 65 teth benefecisti servo tuo Domine secundum verbum tuum 66 bonum sermonem
et scientiam doce me quia mandatis tuis credidi 67 antequam audirem ego ignoravi nunc autem
eloquium tuum custodivi 68 bonus tu et beneficus doce me praecepta tua 69 adplicabant mihi
mendacium superbi ego autem in toto corde servabam praecepta tua 70 incrassatum est velut adeps
cor eorum et ego in lege tua delectabar 71 bonum mihi quia adflictus sum ut discerem praecepta
tua 72 melior mihi est lex oris tui super milia auri et argenti 73 ioth manus tuae fecerunt me et
firmaverunt me doce me et discam mandata tua 74 qui timent te videbunt me et laetabuntur quia
sermonem tuum expectavi 75 scio Domine quia iustum iudicium tuum et vere adflixisti me 76 sit

obsecro misericordia tua in consolatione mea sicut locutus es servo tuo 77 veniant mihi misericordiae
tuae et vivam quia lex tua delectatio mea 78 confundantur superbi quoniam inique contriverunt me
ego autem loquar in praeceptis tuis 79 revertantur ad me qui timent te et qui sciunt testimonium
tuum 80 fiat cor meum perfectum in praeceptis tuis ut non confundar 81 caph defecit in salutare
tuum anima mea verbum tuum expectavi 82 consumpti sunt oculi mei in verbum tuum dicentes
quando consolaberis me 83 et cum essem quasi uter in pruinam praecepta tua non sum oblitus
84 quot sunt dies servi tui quando facies in persequentibus me iudicium 85 foderunt mihi superbi
foveas quae non erant iuxta legem tuam 86 omnia mandata tua vera falso persecuti sunt me auxiliare
mihi 87 paulo minus consumpserunt me in terra ego autem non dimisi praecepta tua 88 secundum
misericordiam tuam vivifica me et custodiam testimonium oris tui 89 lameth in aeternum Domine
verbum tuum perstat in caelo 90 in generatione et generatione fides tua fundasti terram et stat
91 iudicio tuo stant usque hodie quia omnia serviunt tibi 92 nisi quod lex tua delectatio mea forte
perissem in pressura mea 93 in sempiternum non obliviscar praeceptorum tuorum quia per ipsa
vivificasti me 94 tuus ego sum salva me quoniam praecepta tua quaesivi 95 me expectaverunt impii
ut perderent me testimonium tuum considerabo 96 omni consummationi vidi finem latum mandatum
tuum nimis 97 mem quam dilexi legem tuam tota die haec meditatio mea 98 super inimicos meos
instruis me mandata tua quia in sempiternum hoc est mihi 99 super omnes qui docebant me eruditus
sum quia testimonia tua meditatio mea 100 super senes intellexi quia praecepta tua servavi 101 ab
omni semita mala prohibui pedes meos ut custodirem verba tua 102 a iudiciis tuis non recessi quia
tu inluminasti me 103 quam dulce gutturi meo eloquium tuum super mel ori meo 104 praecepta
tua considerabam propterea odivi omnem semitam mendacii 105 nun lucerna pedi meo verbum
tuum et lux semitae meae 106 iuravi et perseverabo ut custodiam iudicia iustitiae tuae 107 adflictus
sum usque nimis Domine vivifica me iuxta verbum tuum 108 voluntaria oris mei conplaceant tibi
Domine et secundum iudicia tua doce me 109 anima mea in manu mea semper et legis tuae non
sum oblitus 110 posuerunt impii laqueum mihi et a praeceptis tuis non aberravi 111 hereditas mea

112
testimonia tua in sempiternum quia gaudium cordis mei sunt inclinavi cor meum ut facerem
113
iustitias tuas propter aeternam retributionem samech tumultuosos odivi et legem tuam dilexi
114 115
protectio mea et scutum meum tu es verbum tuum expectavi recedite a me maligni et
116
custodiam mandata Dei mei confirma me secundum verbum tuum et vivam et noli me confundere
117
ab expectatione mea auxiliare mihi et salvus ero et delectabor in praeceptis tuis iugiter
118 119
abiecisti omnes qui adversantur praecepta tua quia mendax cogitatio eorum quasi scoriam
120
conputasti omnes impios terrae propterea dilexi testimonia tua horripilavit a timore tuo caro
121
mea et iudicia tua timui ain feci iudicium et iustitiam ne derelinquas me his qui calumniantur
122 123
me sponde pro servo tuo in bonum ne calumnientur me superbi oculi mei defecerunt in
124
salutare tuum et in eloquium iustitiae tuae fac cum servo tuo iuxta misericordiam tuam et
125 126
praecepta tua doce me servus tuus ego instrue me et cognoscam testimonia tua tempus est
127
ut facias Domine praevaricati sunt legem tuam propterea dilexi mandata tua super aurum et
128 129
topazium propterea in universa praecepta direxi omnem semitam mendacii odio habui fe
130
mirabilia testimonia tua idcirco custodivit ea anima mea ostium sermonum tuorum lucidum
131 132
doce parvulos os meum aperui et respiravi quia mandata tua desiderabam respice ad me
133
et miserere mei iuxta iudicium diligentium nomen tuum gressus meos firma in sermone tuo et
134
non des potestatem in me universae iniquitati redime me a calumnia hominis et custodiam
135 136
praecepta tua vultum tuum ostende servo tuo et doce me praecepta tua rivi aquarum fluebant
137
de oculis meis quia non custodierunt legem tuam sade iustus es Domine et rectum iudicium
138 139
tuum praecepisti iustitiam testimonii tui et veritatem nimis consumpsit me zelus meus quia
140
obliti sunt verborum tuorum hostes mei probatus sermo tuus nimis et servus tuus dilexit illum
141 142
parvulus ego sum et contemptibilis sed praecepta tua non sum oblitus iustitia tua iustitia
143
sempiterna et lex tua veritas tribulatio et angustia invenerunt me mandata tua voluntas mea
144 145
iusta testimonia tua semper doce me et vivam coph clamavi in toto corde exaudi me Domine
146 147
praecepta tua custodiam invocavi te salvum me fac et custodiam testimonia tua surgebam

adhuc in tenebris et clamabam verbum tuum expectans 148 praeveniebant oculi mei vigilias ut
meditarer in sermonibus tuis 149 vocem meam audi iuxta misericordiam tuam Domine secundum
iudicium tuum vivifica me 150 adpropinquaverunt persecutores mei sceleri et a lege tua procul
facti sunt 151 prope es tu Domine et omnia mandata tua veritas 152 a principio novi de testimoniis
tuis quod in aeternum fundaveris ea 153 res vide adflictionem meam et eripe me quia legis tuae
non sum oblitus 154 iudica causam meam et redime me sermone tuo vivifica me 155 longe ab
impiis salus quia praecepta tua non quaesierunt 156 misericordiae tuae multae Domine iuxta iudicia
tua vivifica me 157 multi qui persequuntur me et adfligunt me a testimoniis tuis non declinavi
158 vidi praevaricatores tuos et maerebam qui verbum tuum non custodierunt 159 vide quoniam
praecepta tua dilexi Domine iuxta misericordiam tuam vivifica me 160 caput verborum tuorum
veritas et sempiternum omne iudicium iustitiae tuae 161 sen principes persecuti sunt me sine causa
verba autem tua timuit cor meum 162 gaudens ego sum in eloquio tuo sicut qui invenit spolia multa
163 mendacium odio habui et detestatus sum legem autem tuam dilexi 164 septies in die laudavi te
super iudiciis iustitiae tuae 165 pax multa diligentibus legem tuam et non est illis scandalum
166 expectavi salutare tuum Domine et mandata tua feci 167 custodivit anima mea testimonia tua
et dilexi ea nimis 168 custodivi praecepta tua et testimonia tua quia omnes viae meae in conspectu
tuo 169 thau ingrediatur laus mea coram te Domine secundum verbum tuum doce me 170 veniat
deprecatio mea ante vultum tuum secundum eloquium tuum libera me 171 fundant labia mea
hymnum docebis enim me praecepta tua 172 loquetur lingua mea sermonem tuum quia omnia
mandata tua iusta 173 sit manus tua auxiliatrix mea quia praecepta tua elegi 174 desideravi salutare
tuum Domine et lex tua voluntas mea 175 vivet anima mea et laudabit te et iudicia tua auxiliabuntur
mihi 176 erravi quasi ovis perdita quaere servum tuum quia mandatorum tuorum non sum oblitus

Chapter 119

1 canticum graduum ad Dominum in tribulatione mea clamavi et exaudivit me 2 Domine libera
animam meam a labio mendacii a lingua dolosa 3 quid detur tibi aut quid adponatur tibi ad linguam
dolosam 4 sagittae potentis acutae cum carbonibus iuniperorum 5 heu mihi quia peregrinatio mea
prolongata est habitavi cum tabernaculis Cedar 6 multum peregrinata est anima mea 7 cum odientibus
pacem ego pacifica loquebar et illi bellantia

Chapter 120

1 canticum graduum levavi oculos meos in montes unde veniet auxilium meum 2 auxilium
meum a Domino factore caeli et terrae 3 non det in commotionem pedem tuum nec dormitet qui
custodit te 4 ecce non dormitabit neque dormiet qui custodiet Israhel 5 Dominus custodiet te
Dominus protectio tua super manum dexteram tuam 6 per diem sol non percutiet te neque luna per
noctem 7 Dominus custodiet te ab omni malo custodiat animam tuam 8 Dominus custodiat exitum
tuum et introitum tuum amodo et usque in aeternum

Chapter 121

1 canticum graduum David laetatus sum eo quod dixerint mihi in domum Domini ibimus
2 stantes erant pedes nostri in portis tuis Hierusalem 3 Hierusalem quae aedificaris ut civitas cuius
participatio eius simul 4 quia ibi ascenderunt tribus tribus Domini testimonium Israhel ad
confitendum nomini Domini 5 quia ibi sederunt sedes in iudicio sedes domui David 6 rogate pacem
Hierusalem sit bene his qui diligunt te 7 sit pax in muris tuis abundantia in domibus tuis 8 propter
fratres meos et amicos meos loquar pacem tibi 9 propter domum Domini Dei nostri quaeram bona
tibi

Chapter 122

1 canticum graduum ad te levavi oculos meos qui habitas in caelis 2 ecce sicut oculi servorum
ad manum dominorum suorum sicut oculi ancillae ad manum dominae suae sic oculi nostri ad
Dominum Deum nostrum donec misereatur nostri 3 miserere nostri Domine miserere nostri quoniam
multum repleti sumus despectione 4 multum repleta est anima nostra obprobrii abundantium et
despectionis superborum

Chapter 123

1 canticum graduum David nisi Dominus fuisset in nobis dicat nunc Israhel 2 nisi Dominus
fuisset in nobis cum exsurgerent super nos homines 3 forsitan vivos absorbuissent nos cum irasceretur
furor eorum super nos 4 forsitan aquae circumdedissent nos 5 torrens transisset super animam
nostram forsitan transissent super animam nostram aquae superbae 6 benedictus Dominus qui non
dedit nos in praedam dentibus eorum 7 anima nostra quasi avis erepta est de laqueo venantium
laqueus contritus est et nos liberati sumus 8 auxilium nostrum in nomine Domini qui fecit caelum
et terram

Chapter 124

1 canticum graduum qui confidunt in Domino quasi mons Sion inmobilis in aeternum habitabilis
2 Hierusalem montes in circuitu eius et Dominus in circuitu populi sui amodo et usque in aeternum
3 quia non requiescet virga impietatis super sortem iustorum ut non mittant iusti in iniquitatem
manus suas 4 benefac Domine bonis et rectis corde 5 qui autem declinant ad pravitates suas deducet
eos Dominus cum his qui operantur iniquitatem pax super Israhel

Chapter 125

1
canticum graduum cum converteret Dominus captivitatem Sion facti sumus quasi somniantes
2
tunc implebitur risu os nostrum et lingua nostra laude tunc dicent in gentibus magnificavit Dominus
facere cum istis
3
magnificavit Dominus facere nobiscum facti sumus laetantes
4
converte Domine
captivitatem nostram sicut rivum in austro
5
qui seminant in lacrimis in exultatione metent
6
qui
ambulans ibat et flebat portans ad seminandum sementem veniens veniet in exultatione portans manipulos suos

Chapter 126

1
canticum graduum Salomonis nisi Dominus aedificaverit domum in vanum laboraverunt qui
aedificant eam nisi Dominus custodierit civitatem frustra vigilat qui custodit eam
2
frustra vobis
est de mane consurgere postquam sederitis qui manducatis panem idolorum sic dabit diligentibus
se somnum
3
ecce hereditas Domini filii mercis fructus ventris
4
sicut sagittae in manu potentis ita
filii iuventutis
5
beatus vir qui implevit faretram suam ex ipsis non confundentur cum loquentur inimicis in porta

Chapter 127

1
canticum graduum beatus omnis qui timet Dominum qui ambulat in viis eius
2
laborem manuum
tuarum cum comederis beatus tu et bene tibi erit
3
uxor tua sicut vitis fructifera in penetrabilibus
domus tuae filii tui sicut germina olivarum in circuitu mensae tuae
4
ecce sic benedicetur viro qui
timet Dominum
5
benedicat tibi Dominus ex Sion et videas bona Hierusalem omnibus diebus vitae
tuae
6
et videas filios filiorum tuorum pacem super Israhel

Chapter 128

1 canticum graduum saepe expugnaverunt me ab adulescentia mea dicat nunc Israhel 2 saepe
expugnaverunt me ab adulescentia mea sed non potuerunt mihi 3 super cervicem meam arabant
arantes prolongaverunt sulcum suum 4 Dominus iustus concidet laqueos impiorum 5 confundantur
et revertantur retrorsum omnes qui oderunt Sion 6 fiant sicut faenum tectorum quod statim ut viruerit
arescet 7 de quo non implebit manum suam messor et sinum suum manipulos faciens 8 de quo non
dixerunt transeuntes benedictio Domini super vos benediximus vobis in nomine Domini

Chapter 129

1 canticum graduum de profundis clamavi ad te Domine 2 Domine exaudi vocem meam fiant
aures tuae intendentes ad vocem deprecationis meae 3 si iniquitates observabis Domine Domine
quis sustinebit 4 quia tecum est propitiatio cum terribilis sis sustinui Dominum sustinuit anima mea
et verbum eius expectavi 5 anima mea ad Dominum 6 a vigilia matutina usque ad vigiliam matutinam
expectet Israhel Dominum 7 quia apud Dominum misericordia et multa apud eum redemptio 8 et
ipse redimet Israhel ex omnibus iniquitatibus eius

Chapter 130

1 canticum graduum Domine non est exaltatum cor meum neque elati sunt oculi mei et non
ambulavi in magnis et in mirabilibus super me 2 si non proposui et silere feci animam meam sicut
ablactatus ad matrem suam ita ablactata ad me anima mea 3 expecta Israhel Dominum amodo et
usque in aeternum

Chapter 131

1 canticum graduum memento Domine David et omnis adflictionis eius 2 qui iuravit Domino
votum vovit Deo Iacob 3 si intravero in tabernaculum domus meae si adsedero super lectum straminis

mei 4 si dedero somnum oculis meis et palpebris dormitationem 5 donec inveniam locum Domino
tabernacula Deo Iacob 6 ecce audivimus illum in Ephrata invenimus illum in regione saltus
7 intremus in tabernacula eius adoremus scabillum pedum eius 8 surge Domine in requiem tuam tu
et arca fortitudinis tuae 9 sacerdotes tui induantur iustitia et sancti tui laudent 10 propter David
servum tuum ne avertas faciem christi tui 11 iuravit Dominus David veritatem non avertetur ab ea
de fructu ventris tui ponam super sedem tuam 12 si custodierint filii tui pactum meum et
testificationem meam quam docuero eos et filii eorum usque in aeternum sedebunt super thronum
tuum 13 quia elegit Dominus Sion desideravit eam in habitaculum suum 14 haec est requies mea
in sempiternum hic habitabo quia desideravi eam 15 venationem eius benedicens benedicam pauperes
eius saturabo pane 16 sacerdotes eius induam salutari et sancti eius laude laudabunt 17 ibi oriri
faciam cornu David paravi lucernam christo meo 18 inimicos eius induam confusione super ipsum
autem florebit sanctificatio eius

Chapter 132

1 canticum graduum David ecce quam bonum et quam decorum habitare fratres in uno 2 sicut
unguentum optimum in capite quod descendit in barbam barbam Aaron quod descendit super oram
vestimentorum eius 3 sicut ros Hermon qui descendit super montana Sion quoniam ibi mandavit
Dominus benedictionem vitam usque in aeternum

Chapter 133

1 canticum graduum ecce benedicite Domino omnes servi Domini qui statis in domo Domini
2 in noctibus levate manus vestras ad sanctum et benedicite Domino 3 benedicat tibi Dominus ex
Sion factor caeli et terrae

Chapter 134

1 alleluia laudate nomen Domini laudate servi Dominum 2 qui statis in domo Domini in atriis
domus Dei nostri 3 laudate Dominum quoniam bonus Dominus cantate nomini eius quoniam decens
4 quia Iacob elegit sibi Dominus Israhel in peculium suum 5 quia ego scio quod magnus Dominus
et Dominus noster prae omnibus diis 6 omnia quae voluit Dominus fecit in caelo et in terra in mari
et in cunctis abyssis 7 levans nubes de summitatibus terrae fulgura in pluviam fecit educens ventos
de thesauris suis 8 qui percussit primitiva Aegypti ab homine usque ad pecus 9 misit signa et portenta
in medio tui Aegypte in Pharao et in cunctos servos eius 10 qui percussit gentes multas et occidit
reges fortes 11 Seon regem Amorreorum et Og regem Basan et omnia regna Chanaan 12 et dedit
terram eorum hereditatem hereditatem Israhel populo suo 13 Domine nomen tuum in aeternum
Domine memoriale tuum in generatione et generatione 14 quia iudicabit Dominus populum suum
et in servos suos erit placabilis 15 idola gentium argentum et aurum opera manuum hominum 16 os
habent et non loquentur oculos habent et non videbunt 17 aures habent et non audient sed nec
spiritus in ore eorum 18 similes illis fiant qui faciunt ea omnis qui confidit in eis 19 domus Israhel
benedicite Domino domus Aaron benedicite Domino 20 domus Levi benedicite Domino timentes
Dominum benedicite Domino 21 benedictus Dominus ex Sion qui habitat in Hierusalem alleluia

Chapter 135

1 confitemini Domino quoniam bonus quoniam in aeternum misericordia eius 2 confitemini
Deo deorum quoniam in aeternum misericordia eius 3 confitemini Domino dominorum quoniam
in aeternum misericordia eius 4 qui facit mirabilia magna solus quoniam in aeternum misericordia
eius 5 qui fecit caelos in sapientia quoniam in aeternum misericordia eius 6 qui firmavit terram
super aquas quoniam in aeternum misericordia eius 7 qui fecit luminaria magna quoniam in aeternum
misericordia eius 8 solem in potestatem diei quoniam in aeternum misericordia eius 9 lunam et
stellas in potestatem noctis quoniam in aeternum misericordia eius 10 qui percussit Aegyptum cum

primitivis suis quoniam in aeternum misericordia eius 11 et eduxit Israhel de medio eorum quoniam
in aeternum misericordia eius 12 in manu valida et in brachio extento quoniam in aeternum
misericordia eius 13 qui divisit mare Rubrum in divisiones quoniam in aeternum misericordia eius
14 et eduxit Israhel in medio eius quoniam in aeternum misericordia eius 15 et convolvit Pharao et
exercitum eius in mari Rubro quoniam in aeternum misericordia eius 16 qui duxit populum suum
per desertum quoniam in aeternum misericordia eius 17 qui percussit reges magnos quoniam in
aeternum misericordia eius 18 et occidit reges magnificos quoniam in aeternum misericordia eius
19 Seon regem Amorreorum quoniam in aeternum misericordia eius 20 et Og regem Basan quoniam
in aeternum misericordia eius 21 et dedit terram eorum in hereditatem quoniam in aeternum
misericordia eius 22 hereditatem Israhel servo suo quoniam in aeternum misericordia eius 23 quia
in humilitate nostra memor fuit nostri quoniam in aeternum misericordia eius 24 et redemit nos de
hostibus nostris quoniam in aeternum misericordia eius 25 qui dat panem omni carni quoniam in
aeternum misericordia eius 26 confitemini Deo caeli quoniam in aeternum misericordia eius

Chapter 136

1 super flumina Babylonis ibi sedimus et flevimus cum recordaremur Sion 2 super salices in
medio eius suspendimus citharas nostras 3 quoniam ibi interrogaverunt nos qui captivos duxerunt
nos verba carminis et qui adfligebant nos laeti canite nobis de canticis Sion 4 quomodo cantabimus
canticum Domini in terra aliena 5 si oblitus fuero tui Hierusalem in oblivione sit dextera mea
6 adhereat lingua mea gutturi meo si non recordatus fuero tui si non praeposuero Hierusalem in
principio laetitiae meae 7 memento Domine filiorum Edom in diem Hierusalem dicentium evacuate
evacuate usque ad fundamentum eius 8 filia Babylon vastata beatus qui retribuet tibi vicissitudinem
tuam quam retribuisti nobis 9 beatus qui tenebit et adlidet parvulos tuos ad petram

Chapter 137

1 David confitebor tibi in toto corde meo in conspectu deorum cantabo tibi 2 adorabo in templo
sancto tuo et confitebor nomini tuo super misericordia tua et super veritate tua quia magnificasti
super omne nomen tuum eloquium tuum 3 in die invocabo et exaudies me dilatabis animae meae
fortitudinem 4 confiteantur tibi Domine omnes reges terrae quoniam audierunt eloquia oris tui 5 et
cantent in viis Domini quoniam magna gloria Domini 6 quoniam excelsus Dominus et humilem
respicit et excelsa de longe cognoscit 7 si ambulavero in medio tribulationis vivificabis me super
furorem inimicorum meorum mittes manum tuam et salvabit me dextera tua 8 Dominus operabitur
pro me Domine misericordia tua in aeternum opera manuum tuarum ne dimittas

Chapter 138

1 pro victoria David canticum Domine investigasti me et cognovisti 2 tu cognovisti sessionem
meam et surrectionem meam 3 intellexisti malum meum de longe semitam meam et accubitionem
meam eventilasti 4 et omnes vias meas intellexisti quia non est eloquium in lingua mea 5 ecce
Domine nosti omnia retrorsum et ante formasti me et posuisti super me manum tuam 6 super me
est scientia et excelsior est non potero ad eam 7 quo ibo ab spiritu tuo et quo a facie tua fugiam
8 si ascendero in caelum ibi es tu si iacuero in inferno ades 9 si sumpsero pinnas diluculo habitavero
in novissimo maris 10 etiam ibi manus tua deducet me et tenebit me dextera tua 11 si dixero forte
tenebrae operient me nox quoque lux erit circa me 12 nec tenebrae habent tenebras apud te et nox
quasi dies lucet similes sunt tenebrae et lux 13 quoniam tu possedisti renes meos orsusque es me
in utero matris meae 14 confitebor tibi quoniam terribiliter magnificasti me mirabilia opera tua et
anima mea novit nimis 15 non sunt operta ossa mea a te quibus factus sum in abscondito imaginatus
sum in novissimis terrae 16 informem adhuc me viderunt oculi tui et in libro tuo omnes scribentur
dies formatae sunt et non est una in eis 17 mihi autem quam honorabiles facti sunt amici tui Deus

quam fortes pauperes eorum 18 dinumerabo eos et harena plures erunt evigilavi et adhuc sum tecum
19 si occideris Deus impium viri sanguinum declinate a me 20 qui contradicent tibi scelerate elati
sunt frustra adversarii tui 21 nonne odientes te Domine odivi et contra adversarios tuos distabui
22 perfecto odio oderam illos inimici facti sunt mihi 23 scrutare me Deus et cognosce cor meum
proba me et scito cogitationes meas 24 et vide si via idoli in me est et deduc me in via aeterna

Chapter 139

1 pro victoria canticum David 2 erue me Domine ab homine malo a viris iniquis serva me 3 qui
cogitaverunt malitias in corde tota die versati sunt in proeliis 4 exacuerunt linguam suam quasi
serpens venenum aspidis sub labiis eorum semper 5 custodi me Domine de manu impii a viro
iniquitatum serva me qui cogitaverunt subplantare gressus meos 6 absconderunt superbi laqueum
mihi et funibus extenderunt rete iuxta semitam offendiculum posuerunt mihi semper 7 dixi Domino
Deus meus tu audi Domine vocem deprecationis meae 8 Domine Deus fortitudo salutis meae
protexisti caput meum in die belli 9 ne des Domine desideria impii scelera eius ne effundantur et
eleventur semper 10 amaritudo convivarum meorum labor labiorum eorum operiat eos 11 cadent
super eos carbones ignis deicies eos in foveas ut non consurgant 12 vir linguosus non dirigetur in
terra virum iniquum mala capient in interitu 13 scio quod faciet Dominus causam inopis iudicia
pauperum 14 attamen iusti confitebuntur nomini tuo habitabunt recti cum vultu tuo

Chapter 140

1 canticum David Domine clamavi ad te festina mihi exaudi vocem meam clamantis ad te
2 dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo elevatio manuum mearum sacrificium
vespertinum 3 pone Domine custodem ori meo serva paupertatem labiorum meorum 4 ne declines
cor meum in verbum malum volvere cogitationes impias cum viris operantibus iniquitatem neque

comedere in deliciis eorum [5] corripiat me iustus in misericordia et arguat me oleum amaritudinis
non inpinguet caput meum quia adhuc et oratio mea pro malitiis eorum [6] sublati sunt iuxta petram
iudices eorum et audient verba mea quoniam decora sunt [7] sicut agricola cum scindit terram sic
dissipata sunt ossa nostra in ore inferi [8] quia ad te Domine Deus oculi mei in te speravi ne evacues
animam meam [9] custodi me de manibus laquei quod posuerunt mihi et de offendiculis operantium
iniquitatem [10] incident in rete eius impii simul ego autem transibo

Chapter 141

[1] eruditio David cum esset in spelunca oratio [2] voce mea ad Dominum clamavi voce mea ad
Dominum deprecatus sum [3] effundam in conspectu eius eloquium meum tribulationem meam
coram illo adnuntiabo [4] cum anxius in me fuerit spiritus meus tu enim nosti semitam meam in via
hac qua ambulabo absconderunt laqueum mihi [5] respice ad dexteram et vide quia non sit qui
cognoscat me periit fuga a me non est qui quaerat animam meam [6] clamavi ad te Domine dixi tu
spes mea pars mea in terra viventium [7] ausculta deprecationem meam quoniam infirmatus sum
nimis libera me a persecutoribus quoniam confortati sunt super me [8] educ de carcere animam meam
ut confiteatur nomini tuo me expectant iusti cum retribueris mihi

Chapter 142

[1] canticum David Domine exaudi orationem meam ausculta deprecationem meam in veritate
tua exaudi me in iustitia tua [2] et non venias ad iudicandum cum servo tuo quia non iustificabitur
in conspectu tuo omnis vivens [3] persecutus est enim inimicus animam meam confregit in terra
vitam meam posuit me in tenebris quasi mortuos antiquos [4] et anxius fuit in me spiritus meus in
medio mei sollicitum fuit cor meum [5] recordabar dierum antiquorum meditabar omnia opera tua
facta manuum tuarum loquebar [6] expandi manus meas ad te anima mea quasi terra sitiens ad te

semper 7 cito exaudi me Domine defecit spiritus meus ne abscondas faciem tuam a me et conparabor
descendentibus in lacum 8 fac me audire mane misericordiam tuam quoniam in te confido notam
fac mihi viam in qua ambulo quoniam ad te levavi animam meam 9 libera me de inimicis meis
Domine a te protectus sum 10 doce me ut faciam voluntatem tuam quia tu Deus meus spiritus tuus
bonus deducet me in terra recta 11 propter nomen tuum Domine vivificabis me in iustitia tua educes
de angustia animam meam 12 et in misericordia tua dissipabis inimicos meos et perdes omnes
ligantes animam meam ego enim sum servus tuus

Chapter 143

1 David benedictus Dominus fortis meus qui docet manus meas ad proelium digitos meos ad
bellum 2 misericordia mea et fortitudo mea auxiliator meus et salvator meus scutum meum et in
ipso speravi qui subiecit populos mihi 3 Domine quid est homo quia cognoscis eum filius hominis
quia conputas eum 4 homo vanitati adsimilatus est dies eius quasi umbra pertransiens 5 Domine
inclina caelos tuos et descende tange montes et fumigabunt 6 mica fulmine et dissipa eos mitte
sagittam tuam et interfice illos 7 extende manum tuam de excelso libera me et erue me de aquis
multis de manu filiorum alienorum 8 quorum os locutum est vanitatem et dextera eorum dextera
mendacii 9 Deus canticum novum cantabo tibi in psalterio decacordo psallam tibi 10 qui dat salutem
regibus qui eruit David servum suum de gladio pessimo 11 libera me et erue me de manu filiorum
alienorum quorum os locutum est vanitatem et dextera eorum dextera mendacii 12 ut sint filii nostri
quasi plantatio crescens in adulescentia sua filiae nostrae quasi anguli ornati ad similitudinem templi
13 promptuaria nostra plena et supereffundentia ex hoc in illud pecora nostra in milibus et
innumerabilia in conpitis nostris 14 tauri nostri pingues non est interruptio et non est egressus et
non est ululatus in plateis nostris 15 beatus populus cuius talia sunt beatus populus cuius Dominus
Deus suus

Chapter 144

[1] hymnus David aleph exaltabo te Deus meus rex et benedicam nomini tuo in aeternum et ultra
[2] beth in omni die benedicam tibi et laudabo nomen tuum in sempiternum iugiter [3] gimel magnus
Deus et laudabilis nimis et magnificentiae eius non est inventio [4] deleth generatio ad generationem
laudabit opera tua et fortitudines tuas adnuntiabunt [5] he decorem gloriae magnitudinis tuae et verba
mirabilium tuorum loquar [6] vav et fortitudinem horribilium tuorum loquentur et magnitudines tuas
narrabo [7] zai memoriam multae bonitatis tuae loquentur et iustitias tuas laudabunt [8] heth clemens
et misericors Dominus patiens et multae miserationis [9] teth bonus Dominus omnibus et misericordiae
eius in universa opera eius [10] ioth confiteantur tibi Domine omnia opera tua et sancti tui benedicant
tibi [11] caph gloriam regni tui dicent et fortitudines tuas loquentur [12] lameth ut ostendant filiis
hominum fortitudines eius et gloriam decoris regni eius [13] mem regnum tuum regnum omnium
saeculorum et potestas tua in omni generatione et generatione [14] samech sustentat Dominus omnes
corruentes et erigit universos iacentes [15] ain oculi eorum in te sperant et tu das eis escam suam in
tempore suo [16] fe aperis manus tuas et imples omne animal refectione [17] sade iustus Dominus in
omnibus viis suis et sanctus in omnibus operibus suis [18] coph iuxta est Dominus omnibus qui
invocant eum omnibus qui invocant eum in veritate [19] res placitum timentium se faciet et clamorem
eorum audiet et salvabit eos [20] sen custodit Dominus omnes diligentes se et universos impios
conteret [21] thau laudem Domini loquetur os meum et benedicet omnis caro nomini sancto eius in
aeternum et iugiter

Chapter 145

[1] alleluia [2] lauda anima mea Dominum laudabo Dominum in vita mea cantabo Deo meo quamdiu
sum nolite confidere in principibus [3] in filio hominis cui non est salus [4] egredietur spiritus eius et
revertetur in humum suam in die illa peribunt cogitationes eius [5] beatus cuius Deus Iacob auxiliator

eius spes eius in Domino Deo suo 6 qui fecit caelos et terram mare et omnia quae in eis sunt 7 et
custodit veritatem in sempiternum qui facit iudicium calumniam sustinentibus et dat panem
esurientibus Dominus solvit vinctos 8 Dominus inluminat caecos Dominus erigit adlisos Dominus
diligit iustos 9 Dominus custodit advenas pupillum et viduam suscipiet et viam impiorum conteret
10 regnabit Dominus in aeternum Deus tuus Sion in generationem et generationem

Chapter 146

1 alleluia laudate Dominum quoniam bonum est canticum Dei nostri quoniam decorum est
pulchra laudatio 2 aedificabit Hierusalem Dominus eiectos Israhel congregabit 3 qui sanat contritos
corde et alligat plagas eorum 4 qui numerat multitudinem stellarum et omnes nomine suo vocat
5 magnus Dominus noster et multus fortitudine prudentiae eius non est numerus 6 suscipiens
mansuetos Dominus humilians impios usque ad terram 7 canite Domino in confessione canite Deo
nostro in cithara 8 qui operit caelos nubibus et praebet terrae pluviam et oriri facit in montibus
germen 9 qui dat iumentis panem suum filiis corvi clamantibus 10 non est in fortitudine equi
voluntas eius neque in tibiis viri placetur ei 11 placetur Domino in his qui timent eum et expectant
misericordiam eius

Chapter 147

12 lauda Hierusalem Dominum cane Deum tuum Sion 13 quia confortavit vectes portarum
tuarum benedixit filiis tuis in medio tui 14 qui posuit terminum tuum pacem adipe frumenti saturavit
te 15 qui emittit eloquium suum terrae velociter curret verbum eius 16 qui dat nivem quasi lanam
pruinas quasi cinerem spargit 17 proicit glaciem suam quasi buccellas ante faciem frigoris eius quis
stabit 18 mittet verbum suum et solvet illa spirabit spiritu suo et fluent aquae 19 qui adnuntiat

verbum suum Iacob praecepta sua et iudicia sua Israhel 20 non fecit similiter omni genti et iudicia
eius non cognoscent alleluia

Chapter 148

1 alleluia laudate Dominum de caelis laudate eum in excelsis 2 laudate eum omnes angeli eius
laudate eum omnes exercitus eius 3 laudate eum sol et luna laudate eum omnes stellae luminis
4 laudate eum caeli caelorum et aquae quae super caelos sunt 5 laudent nomen Domini quoniam
ipse mandavit et creata sunt 6 et statuit ea in saeculum et in saeculum praeceptum dedit et non
praeteribit 7 laudate Dominum de terra dracones et omnes abyssi 8 ignis et grando nix et glacies
ventus turbo quae facitis sermonem eius 9 montes et omnes colles lignum fructiferum et universae
cedri 10 bestiae et omnia iumenta reptilia et aves volantes 11 reges terrae et omnes populi principes
et universi iudices terrae 12 iuvenes et virgines senes cum pueris laudent nomen Domini 13 quoniam
sublime nomen eius solius 14 gloria eius in caelo et in terra et exaltavit cornu populi sui laus omnibus
sanctis eius filiis Israhel populo adpropinquanti sibi alleluia

Chapter 149

1 alleluia cantate Domino canticum novum laus eius in congregatione sanctorum 2 laetetur
Israhel in factore suo filii Sion exultent in rege suo 3 laudent nomen eius in choro in tympano et
cithara cantent ei 4 quia conplacet sibi Dominus in populo suo exaltabit mansuetos in Iesu
5 exultabunt sancti in gloria laudabunt in cubilibus suis 6 exaltationes Dei in gutture eorum et gladii
ancipites in manibus eorum 7 ad faciendam vindictam in gentibus increpationes in populis 8 ut
alligent reges eorum catenis et inclitos eorum conpedibus ferreis 9 ut faciant in eis iudicium scriptum
decor est omnium sanctorum eius alleluia

Chapter 150

1 alleluia laudate Deum in sancto eius laudate eum in fortitudine potentiae eius 2 laudate eum
in fortitudinibus eius laudate eum iuxta multitudinem magnificentiae suae 3 laudate eum in clangore
bucinae laudate eum in psalterio et cithara 4 laudate eum in tympano et choro laudate eum in cordis
et organo 5 laudate eum in cymbalis sonantibus laudate eum in cymbalis tinnientibus

Proverbs

Chapter 1

1 parabolae Salomonis filii David regis Israhel 2 ad sciendam sapientiam et disciplinam 3 ad
intellegenda verba prudentiae et suscipiendam eruditionem doctrinae iustitiam et iudicium et
aequitatem 4 ut detur parvulis astutia adulescenti scientia et intellectus 5 audiens sapiens sapientior
erit et intellegens gubernacula possidebit 6 animadvertet parabolam et interpretationem verba
sapientium et enigmata eorum 7 timor Domini principium scientiae sapientiam atque doctrinam
stulti despiciunt 8 audi fili mi disciplinam patris tui et ne dimittas legem matris tuae 9 ut addatur
gratia capiti tuo et torques collo tuo 10 fili mi si te lactaverint peccatores ne adquiescas 11 si dixerint
veni nobiscum insidiemur sanguini abscondamus tendiculas contra insontem frustra 12 degluttiamus
eum sicut infernus viventem et integrum quasi descendentem in lacum 13 omnem pretiosam
substantiam repperiemus implebimus domos nostras spoliis 14 sortem mitte nobiscum marsuppium
unum sit omnium nostrum 15 fili mi ne ambules cum eis prohibe pedem tuum a semitis eorum
16 pedes enim illorum ad malum currunt et festinant ut effundant sanguinem 17 frustra autem iacitur
rete ante oculos pinnatorum 18 ipsique contra sanguinem suum insidiantur et moliuntur fraudes
contra animas suas 19 sic semitae omnis avari animas possidentium rapiunt 20 sapientia foris
praedicat in plateis dat vocem suam 21 in capite turbarum clamitat in foribus portarum urbis profert

verba sua dicens 22 usquequo parvuli diligitis infantiam et stulti ea quae sibi sunt noxia cupiunt et
inprudentes odibunt scientiam 23 convertimini ad correptionem meam en proferam vobis spiritum
meum et ostendam verba mea 24 quia vocavi et rennuistis extendi manum meam et non fuit qui
aspiceret 25 despexistis omne consilium meum et increpationes meas neglexistis 26 ego quoque
in interitu vestro ridebo et subsannabo cum vobis quod timebatis advenerit 27 cum inruerit repentina
calamitas et interitus quasi tempestas ingruerit quando venerit super vos tribulatio et angustia
28 tunc invocabunt me et non exaudiam mane consurgent et non invenient me 29 eo quod exosam
habuerint disciplinam et timorem Domini non susceperint 30 nec adquieverint consilio meo et
detraxerint universae correptioni meae 31 comedent igitur fructus viae suae suisque consiliis
saturabuntur 32 aversio parvulorum interficiet eos et prosperitas stultorum perdet illos 33 qui autem
me audierit absque terrore requiescet et abundantia perfruetur malorum timore sublato

Chapter 2

1 fili mi si susceperis sermones meos et mandata mea absconderis penes te 2 ut audiat sapientiam
auris tua inclina cor tuum ad noscendam prudentiam 3 si enim sapientiam invocaveris et inclinaveris
cor tuum prudentiae 4 si quaesieris eam quasi pecuniam et sicut thesauros effoderis illam 5 tunc
intelleges timorem Domini et scientiam Dei invenies 6 quia Dominus dat sapientiam et ex ore eius
scientia et prudentia 7 custodiet rectorum salutem et proteget gradientes simpliciter 8 servans
semitas iustitiae et vias sanctorum custodiens 9 tunc intelleges iustitiam et iudicium et aequitatem
et omnem semitam bonam 10 si intraverit sapientia cor tuum et scientia animae tuae placuerit
11 consilium custodiet te prudentia servabit te 12 ut eruaris de via mala ab homine qui perversa
loquitur 13 qui relinquunt iter rectum et ambulant per vias tenebrosas 14 qui laetantur cum
malefecerint et exultant in rebus pessimis 15 quorum viae perversae et infames gressus eorum 16 ut
eruaris a muliere aliena et ab extranea quae mollit sermones suos 17 et relinquit ducem pubertatis
suae 18 et pacti Dei sui oblita est inclinata est enim ad mortem domus eius et ad impios semitae

ipsius [19] omnes qui ingrediuntur ad eam non revertentur nec adprehendent semitas vitae [20] ut
ambules in via bona et calles iustorum custodias [21] qui enim recti sunt habitabunt in terra et simplices
permanebunt in ea [22] impii vero de terra perdentur et qui inique agunt auferentur ex ea

Chapter 3

[1] fili mi ne obliviscaris legis meae et praecepta mea custodiat cor tuum [2] longitudinem enim
dierum et annos vitae et pacem adponent tibi [3] misericordia et veritas non te deserant circumda eas
gutturi tuo et describe in tabulis cordis tui [4] et invenies gratiam et disciplinam bonam coram Deo
et hominibus [5] habe fiduciam in Domino ex toto corde tuo et ne innitaris prudentiae tuae [6] in
omnibus viis tuis cogita illum et ipse diriget gressus tuos [7] ne sis sapiens apud temet ipsum time
Dominum et recede a malo [8] sanitas quippe erit umbilico tuo et inrigatio ossuum tuorum [9] honora
Dominum de tua substantia et de primitiis omnium frugum tuarum [10] et implebuntur horrea tua
saturitate et vino torcularia redundabunt [11] disciplinam Domini fili mi ne abicias nec deficias cum
ab eo corriperis [12] quem enim diligit Dominus corripit et quasi pater in filio conplacet sibi [13] beatus
homo qui invenit sapientiam et qui affluit prudentia [14] melior est adquisitio eius negotiatione argenti
et auro primo fructus eius [15] pretiosior est cunctis opibus et omnia quae desiderantur huic non
valent conparari [16] longitudo dierum in dextera eius in sinistra illius divitiae et gloria [17] viae eius
viae pulchrae et omnes semitae illius pacificae [18] lignum vitae est his qui adprehenderint eam et
qui tenuerit eam beatus [19] Dominus sapientia fundavit terram stabilivit caelos prudentia [20] sapientia
illius eruperunt abyssi et nubes rore concrescunt [21] fili mi ne effluant haec ab oculis tuis custodi
legem atque consilium [22] et erit vita animae tuae et gratia faucibus tuis [23] tunc ambulabis fiducialiter
in via tua et pes tuus non inpinget [24] si dormieris non timebis quiesces et suavis erit somnus tuus
[25] ne paveas repentino terrore et inruentes tibi potentias impiorum [26] Dominus enim erit in latere
tuo et custodiet pedem tuum ne capiaris [27] noli prohibere benefacere eum qui potest si vales et ipse

benefac [28] ne dicas amico tuo vade et revertere et cras dabo tibi cum statim possis dare [29] ne
moliaris amico tuo malum cum ille in te habeat fiduciam [30] ne contendas adversus hominem frustra
cum ipse tibi nihil mali fecerit [31] ne aemuleris hominem iniustum nec imiteris vias eius [32] quia
abominatio Domini est omnis inlusor et cum simplicibus sermocinatio eius [33] egestas a Domino
in domo impii habitacula autem iustorum benedicentur [34] inlusores ipse deludet et mansuetis dabit
gratiam [35] gloriam sapientes possidebunt stultorum exaltatio ignominia

Chapter 4

[1] audite filii disciplinam patris et adtendite ut sciatis prudentiam [2] donum bonum tribuam vobis
legem meam ne derelinquatis [3] nam et ego filius fui patris mei tenellus et unigenitus coram matre
mea [4] et docebat me atque dicebat suscipiat verba mea cor tuum custodi praecepta mea et vives
[5] posside sapientiam posside prudentiam ne obliviscaris neque declines a verbis oris mei [6] ne
dimittas eam et custodiet te dilige eam et servabit te [7] principium sapientiae posside sapientiam et
in omni possessione tua adquire prudentiam [8] arripe illam et exaltabit te glorificaberis ab ea cum
eam fueris amplexatus [9] dabit capiti tuo augmenta gratiarum et corona inclita proteget te [10] audi
fili mi et suscipe verba mea ut multiplicentur tibi anni vitae [11] viam sapientiae monstravi tibi duxi
te per semitas aequitatis [12] quas cum ingressus fueris non artabuntur gressus tui et currens non
habebis offendiculum [13] tene disciplinam ne dimittas eam custodi illam quia ipsa est vita tua [14] ne
delecteris semitis impiorum nec tibi placeat malorum via [15] fuge ab ea ne transeas per illam declina
et desere eam [16] non enim dormiunt nisi malefecerint et rapitur somnus ab eis nisi subplantaverint
[17] comedunt panem impietatis et vinum iniquitatis bibunt [18] iustorum autem semita quasi lux
splendens procedit et crescit usque ad perfectam diem [19] via impiorum tenebrosa nesciunt ubi
corruant [20] fili mi ausculta sermones meos et ad eloquia mea inclina aurem tuam [21] ne recedant
ab oculis tuis custodi ea in medio cordis tui [22] vita enim sunt invenientibus ea et universae carni

sanitas 23 omni custodia serva cor tuum quia ex ipso vita procedit 24 remove a te os pravum et
detrahentia labia sint procul a te 25 oculi tui recta videant et palpebrae tuae praecedant gressus tuos
26 dirige semitam pedibus tuis et omnes viae tuae stabilientur 27 ne declines ad dexteram et ad
sinistram averte pedem tuum a malo

Chapter 5

1 fili mi adtende sapientiam meam et prudentiae meae inclina aurem tuam 2 ut custodias
cogitationes et disciplinam labia tua conservent 3 favus enim stillans labia meretricis et nitidius
oleo guttur eius 4 novissima autem illius amara quasi absinthium et acuta quasi gladius biceps
5 pedes eius descendunt in mortem et ad inferos gressus illius penetrant 6 per semitam vitae non
ambulat vagi sunt gressus eius et investigabiles 7 nunc ergo fili audi me et ne recedas a verbis oris
mei 8 longe fac ab ea viam tuam et ne adpropinques foribus domus eius 9 ne des alienis honorem
tuum et annos tuos crudeli 10 ne forte impleantur extranei viribus tuis et labores tui sint in domo
aliena 11 et gemas in novissimis quando consumpseris carnes et corpus tuum et dicas 12 cur
detestatus sum disciplinam et increpationibus non adquievit cor meum 13 nec audivi vocem
docentium me et magistris non inclinavi aurem meam 14 paene fui in omni malo in medio ecclesiae
et synagogae 15 bibe aquam de cisterna tua et fluenta putei tui 16 deriventur fontes tui foras et in
plateis aquas tuas divide 17 habeto eas solus nec sint alieni participes tui 18 sit vena tua benedicta
et laetare cum muliere adulescentiae tuae 19 cerva carissima et gratissimus hinulus ubera eius
inebrient te omni tempore in amore illius delectare iugiter 20 quare seduceris fili mi ab aliena et
foveris sinu alterius 21 respicit Dominus vias hominis et omnes gressus illius considerat 22 iniquitates
suae capiunt impium et funibus peccatorum suorum constringitur 23 ipse morietur quia non habuit
disciplinam et multitudine stultitiae suae decipietur

Chapter 6

1 fili mi si spoponderis pro amico tuo defixisti apud extraneum manum tuam 2 inlaqueatus es
verbis oris tui et captus propriis sermonibus 3 fac ergo quod dico fili mi et temet ipsum libera quia
incidisti in manu proximi tui discurre festina suscita amicum tuum 4 ne dederis somnum oculis tuis
nec dormitent palpebrae tuae 5 eruere quasi dammula de manu et quasi avis de insidiis aucupis
6 vade ad formicam o piger et considera vias eius et disce sapientiam 7 quae cum non habeat ducem
nec praeceptorem nec principem 8 parat aestate cibum sibi et congregat in messe quod comedat
9 usquequo piger dormis quando consurges ex somno tuo 10 paululum dormies paululum dormitabis
paululum conseres manus ut dormias 11 et veniet tibi quasi viator egestas et pauperies quasi vir
armatus 12 homo apostata vir inutilis graditur ore perverso 13 annuit oculis terit pede digito loquitur
14 pravo corde machinatur malum et in omni tempore iurgia seminat 15 huic extemplo veniet perditio
sua et subito conteretur nec habebit ultra medicinam 16 sex sunt quae odit Dominus et septimum
detestatur anima eius 17 oculos sublimes linguam mendacem manus effundentes innoxium sanguinem
18 cor machinans cogitationes pessimas pedes veloces ad currendum in malum 19 proferentem
mendacia testem fallacem et eum qui seminat inter fratres discordias 20 conserva fili mi praecepta
patris tui et ne dimittas legem matris tuae 21 liga ea in corde tuo iugiter et circumda gutturi tuo
22 cum ambulaveris gradiantur tecum cum dormieris custodiant te et evigilans loquere cum eis
23 quia mandatum lucerna est et lex lux et via vitae increpatio disciplinae 24 ut custodiant te a
muliere mala et a blanda lingua extraneae 25 non concupiscat pulchritudinem eius cor tuum nec
capiaris nutibus illius 26 pretium enim scorti vix unius est panis mulier autem viri pretiosam animam
capit 27 numquid abscondere potest homo ignem in sinu suo ut vestimenta illius non ardeant 28 aut
ambulare super prunas et non conburentur plantae eius 29 sic qui ingreditur ad mulierem proximi
sui non erit mundus cum tetigerit eam 30 non grandis est culpae cum quis furatus fuerit furatur
enim ut esurientem impleat animam 31 deprehensus quoque reddet septuplum et omnem substantiam

domus suae tradet [32] qui autem adulter est propter cordis inopiam perdet animam suam
[33] turpitudinem et ignominiam congregat sibi et obprobrium illius non delebitur [34] quia zelus et
furor viri non parcet in die vindictae [35] nec adquiescet cuiusquam precibus nec suscipiet pro
redemptione dona plurima

Chapter 7

[1] fili mi custodi sermones meos et praecepta mea reconde tibi [2] serva mandata mea et vives et
legem meam quasi pupillam oculi tui [3] liga eam in digitis tuis scribe illam in tabulis cordis tui
[4] dic sapientiae soror mea es et prudentiam voca amicam tuam [5] ut custodiat te a muliere extranea
et ab aliena quae verba sua dulcia facit [6] de fenestra enim domus meae per cancellos prospexi [7] et
video parvulos considero vecordem iuvenem [8] qui transit in platea iuxta angulum et propter viam
domus illius graditur [9] in obscuro advesperascente die in noctis tenebris et caligine [10] et ecce
mulier occurrit illi ornatu meretricio praeparata ad capiendas animas garrula et vaga [11] quietis
inpatiens nec valens in domo consistere pedibus suis [12] nunc foris nunc in plateis nunc iuxta angulos
insidians [13] adprehensumque deosculatur iuvenem et procaci vultu blanditur dicens [14] victimas
pro salute debui hodie reddidi vota mea [15] idcirco egressa sum in occursum tuum desiderans te
videre et repperi [16] intexui funibus lectum meum stravi tapetibus pictis ex Aegypto [17] aspersi
cubile meum murra et aloe et cinnamomo [18] veni inebriemur uberibus donec inlucescat dies et
fruamur cupitis amplexibus [19] non est enim vir in domo sua abiit via longissima [20] sacculum
pecuniae secum tulit in die plenae lunae reversurus est domum suam [21] inretivit eum multis
sermonibus et blanditiis labiorum protraxit illum [22] statim eam sequitur quasi bos ductus ad
victimam et quasi agnus lasciviens et ignorans quod ad vincula stultus trahatur [23] donec transfigat
sagitta iecur eius velut si avis festinet ad laqueum et nescit quia de periculo animae illius agitur
[24] nunc ergo fili audi me et adtende verba oris mei [25] ne abstrahatur in viis illius mens tua neque

decipiaris semitis eius 26 multos enim vulneratos deiecit et fortissimi quique interfecti sunt ab ea
27 viae inferi domus eius penetrantes interiora mortis

Chapter 8

1 numquid non sapientia clamitat et prudentia dat vocem suam 2 in summis excelsisque verticibus
super viam in mediis semitis stans 3 iuxta portas civitatis in ipsis foribus loquitur dicens 4 o viri
ad vos clamito et vox mea ad filios hominum 5 intellegite parvuli astutiam et insipientes
animadvertite 6 audite quoniam de rebus magnis locutura sum et aperientur labia mea ut recta
praedicent 7 veritatem meditabitur guttur meum et labia mea detestabuntur impium 8 iusti sunt
omnes sermones mei non est in eis pravum quid neque perversum 9 recti sunt intellegentibus et
aequi invenientibus scientiam 10 accipite disciplinam meam et non pecuniam doctrinam magis
quam aurum eligite 11 melior est enim sapientia cunctis pretiosissimis et omne desiderabile ei non
potest conparari 12 ego sapientia habito in consilio et eruditis intersum cogitationibus 13 timor
Domini odit malum arrogantiam et superbiam et viam pravam et os bilingue detestor 14 meum est
consilium et aequitas mea prudentia mea est fortitudo 15 per me reges regnant et legum conditores
iusta decernunt 16 per me principes imperant et potentes decernunt iustitiam 17 ego diligentes me
diligo et qui mane vigilant ad me invenient me 18 mecum sunt divitiae et gloria opes superbae et
iustitia 19 melior est fructus meus auro et pretioso lapide et genimina mea argento electo 20 in viis
iustitiae ambulo in medio semitarum iudicii 21 ut ditem diligentes me et thesauros eorum repleam
22 Dominus possedit me initium viarum suarum antequam quicquam faceret a principio 23 ab
aeterno ordita sum et ex antiquis antequam terra fieret 24 necdum erant abyssi et ego iam concepta
eram necdum fontes aquarum eruperant 25 necdum montes gravi mole constiterant ante colles ego
parturiebar 26 adhuc terram non fecerat et flumina et cardines orbis terrae 27 quando praeparabat
caelos aderam quando certa lege et gyro vallabat abyssos 28 quando aethera firmabat sursum et

librabat fontes aquarum 29 quando circumdabat mari terminum suum et legem ponebat aquis ne
transirent fines suos quando adpendebat fundamenta terrae 30 cum eo eram cuncta conponens et
delectabar per singulos dies ludens coram eo omni tempore 31 ludens in orbe terrarum et deliciae
meae esse cum filiis hominum 32 nunc ergo filii audite me beati qui custodiunt vias meas 33 audite
disciplinam et estote sapientes et nolite abicere eam 34 beatus homo qui audit me qui vigilat ad
fores meas cotidie et observat ad postes ostii mei 35 qui me invenerit inveniet vitam et hauriet
salutem a Domino 36 qui autem in me peccaverit laedet animam suam omnes qui me oderunt
diligunt mortem

Chapter 9

1 sapientia aedificavit sibi domum excidit columnas septem 2 immolavit victimas suas miscuit
vinum et proposuit mensam suam 3 misit ancillas suas ut vocarent ad arcem et ad moenia civitatis
4 si quis est parvulus veniat ad me et insipientibus locuta est 5 venite comedite panem meum et
bibite vinum quod miscui vobis 6 relinquite infantiam et vivite et ambulate per vias prudentiae
7 qui erudit derisorem ipse sibi facit iniuriam et qui arguit impium generat maculam sibi 8 noli
arguere derisorem ne oderit te argue sapientem et diliget te 9 da sapienti et addetur ei sapientia
doce iustum et festinabit accipere 10 principium sapientiae timor Domini et scientia sanctorum
prudentia 11 per me enim multiplicabuntur dies tui et addentur tibi anni vitae 12 si sapiens fueris
tibimet ipsi eris si inlusor solus portabis malum 13 mulier stulta et clamosa plenaque inlecebris et
nihil omnino sciens 14 sedit in foribus domus suae super sellam in excelso urbis loco 15 ut vocaret
transeuntes viam et pergentes itinere suo 16 quis est parvulus declinet ad me et vecordi locuta est
17 aquae furtivae dulciores sunt et panis absconditus suavior 18 et ignoravit quod gigantes ibi sint
et in profundis inferni convivae eius

Chapter 10

1 parabolae Salomonis filius sapiens laetificat patrem filius vero stultus maestitia est matris suae
2 non proderunt thesauri impietatis iustitia vero liberabit a morte 3 non adfliget Dominus fame
animam iusti et insidias impiorum subvertet 4 egestatem operata est manus remissa manus autem
fortium divitias parat 5 qui congregat in messe filius sapiens est qui autem stertit aestate filius
confusionis 6 benedictio super caput iusti os autem impiorum operit iniquitatem 7 memoria iusti
cum laudibus et nomen impiorum putrescet 8 sapiens corde praecepta suscipiet stultus caeditur
labiis 9 qui ambulat simpliciter ambulat confidenter qui autem depravat vias suas manifestus erit
10 qui annuit oculo dabit dolorem stultus labiis verberabitur 11 vena vitae os iusti et os impiorum
operiet iniquitatem 12 odium suscitat rixas et universa delicta operit caritas 13 in labiis sapientis
invenietur sapientia et virga in dorso eius qui indiget corde 14 sapientes abscondunt scientiam os
autem stulti confusioni proximum est 15 substantia divitis urbs fortitudinis eius pavor pauperum
egestas eorum 16 opus iusti ad vitam fructus impii ad peccatum 17 via vitae custodienti disciplinam
qui autem increpationes relinquit errat 18 abscondunt odium labia mendacia qui profert contumeliam
insipiens est 19 in multiloquio peccatum non deerit qui autem moderatur labia sua prudentissimus
est 20 argentum electum lingua iusti cor impiorum pro nihilo 21 labia iusti erudiunt plurimos qui
autem indocti sunt in cordis egestate morientur 22 benedictio Domini divites facit nec sociabitur
ei adflictio 23 quasi per risum stultus operatur scelus sapientia autem est viro prudentia 24 quod
timet impius veniet super eum desiderium suum iustis dabitur 25 quasi tempestas transiens non erit
impius iustus autem quasi fundamentum sempiternum 26 sicut acetum dentibus et fumus oculis sic
piger his qui miserunt eum 27 timor Domini adponet dies et anni impiorum breviabuntur
28 expectatio iustorum laetitia spes autem impiorum peribit 29 fortitudo simplicis via Domini et
pavor his qui operantur malum 30 iustus in aeternum non commovebitur impii autem non habitabunt
in terram 31 os iusti parturiet sapientiam lingua pravorum peribit 32 labia iusti considerant placita
et os impiorum perversa

Chapter 11

1 statera dolosa abominatio apud Dominum et pondus aequum voluntas eius 2 ubi fuerit superbia
ibi erit et contumelia ubi autem humilitas ibi et sapientia 3 simplicitas iustorum diriget eos et
subplantatio perversorum vastabit illos 4 non proderunt divitiae in die ultionis iustitia autem liberabit
a morte 5 iustitia simplicis diriget viam eius et in impietate sua corruet impius 6 iustitia rectorum
liberabit eos et in insidiis suis capientur iniqui 7 mortuo homine impio nulla erit ultra spes et
expectatio sollicitorum peribit 8 iustus de angustia liberatus est et tradetur impius pro eo 9 simulator
ore decipit amicum suum iusti autem liberabuntur scientia 10 in bonis iustorum exultabit civitas et
in perditione impiorum erit laudatio 11 benedictione iustorum exaltabitur civitas et ore impiorum
subvertetur 12 qui despicit amicum suum indigens corde est vir autem prudens tacebit 13 qui
ambulat fraudulenter revelat arcana qui autem fidelis est animi celat commissum 14 ubi non est
gubernator populus corruet salus autem ubi multa consilia 15 adfligetur malo qui fidem facit pro
extraneo qui autem cavet laqueos securus erit 16 mulier gratiosa inveniet gloriam et robusti habebunt
divitias 17 benefacit animae suae vir misericors qui autem crudelis est et propinquos abicit 18 impius
facit opus instabile seminanti autem iustitiam merces fidelis 19 clementia praeparat vitam et sectatio
malorum mortem 20 abominabile Domino pravum cor et voluntas eius in his qui simpliciter ambulant
21 manus in manu non erit innocens malus semen autem iustorum salvabitur 22 circulus aureus in
naribus suis mulier pulchra et fatua 23 desiderium iustorum omne bonum est praestolatio impiorum
furor 24 alii dividunt propria et ditiores fiunt alii rapiunt non sua et semper in egestate sunt 25 anima
quae benedicit inpinguabitur et qui inebriat ipse quoque inebriabitur 26 qui abscondit frumenta
maledicetur in populis benedictio autem super caput vendentium 27 bene consurgit diluculo qui
quaerit bona qui autem investigator malorum est opprimetur ab eis 28 qui confidet in divitiis suis
corruet iusti autem quasi virens folium germinabunt 29 qui conturbat domum suam possidebit

ventos et qui stultus est serviet sapienti 30 fructus iusti lignum vitae et qui suscipit animas sapiens
est 31 si iustus in terra recipit quanto magis impius et peccator

Chapter 12

1 qui diligit disciplinam diligit scientiam qui autem odit increpationes insipiens est 2 qui bonus
est hauriet a Domino gratiam qui autem confidit cogitationibus suis impie agit 3 non roborabitur
homo ex impietate et radix iustorum non commovebitur 4 mulier diligens corona viro suo et putredo
in ossibus eius quae confusione res dignas gerit 5 cogitationes iustorum iudicia et consilia impiorum
fraudulentia 6 verba impiorum insidiantur sanguini os iustorum liberabit eos 7 verte impios et non
erunt domus autem iustorum permanebit 8 doctrina sua noscetur vir qui autem vanus et excors est
patebit contemptui 9 melior est pauper et sufficiens sibi quam gloriosus et indigens pane 10 novit
iustus animas iumentorum suorum viscera autem impiorum crudelia 11 qui operatur terram suam
saturabitur panibus qui autem sectatur otium stultissimus est 12 desiderium impii munimentum est
pessimorum radix autem iustorum proficiet 13 propter peccata labiorum ruina proximat malo
effugiet autem iustus de angustia 14 de fructu oris sui unusquisque replebitur bonis et iuxta opera
manuum suarum retribuetur ei 15 via stulti recta in oculis eius qui autem sapiens est audit consilia
16 fatuus statim indicat iram suam qui autem dissimulat iniuriam callidus est 17 qui quod novit
loquitur index iustitiae est qui autem mentitur testis est fraudulentus 18 est qui promittit et quasi
gladio pungitur conscientiae lingua autem sapientium sanitas est 19 labium veritatis firmum erit in
perpetuum qui autem testis est repentinus concinnat linguam mendacii 20 dolus in corde cogitantium
mala qui autem ineunt pacis consilia sequitur eos gaudium 21 non contristabit iustum quicquid ei
acciderit impii autem replebuntur malo 22 abominatio Domino labia mendacia qui autem fideliter
agunt placent ei 23 homo versutus celat scientiam et cor insipientium provocabit stultitiam 24 manus
fortium dominabitur quae autem remissa est tributis serviet 25 maeror in corde viri humiliabit illud

et sermone bono laetificabitur 26 qui neglegit damnum propter amicum iustus est iter autem
impiorum decipiet eos 27 non inveniet fraudulentus lucrum et substantia hominis erit auri pretium
28 in semita iustitiae vita iter autem devium ducit ad mortem

Chapter 13

1 filius sapiens doctrina patris qui autem inlusor est non audit cum arguitur 2 de fructu oris homo
saturabitur bonis anima autem praevaricatorum iniqua 3 qui custodit os suum custodit animam
suam qui autem inconsideratus est ad loquendum sentiet mala 4 vult et non vult piger anima autem
operantium inpinguabitur 5 verbum mendax iustus detestabitur impius confundit et confundetur
6 iustitia custodit innocentis viam impietas vero peccato subplantat 7 est quasi dives cum nihil
habeat et est quasi pauper cum in multis divitiis sit 8 redemptio animae viri divitiae suae qui autem
pauper est increpationem non sustinet 9 lux iustorum laetificat lucerna autem impiorum extinguetur
10 inter superbos semper iurgia sunt qui autem agunt cuncta consilio reguntur sapientia 11 substantia
festinata minuetur quae autem paulatim colligitur manu multiplicabitur 12 spes quae differtur
adfligit animam lignum vitae desiderium veniens 13 qui detrahit alicui rei ipse se in futurum obligat
qui autem timet praeceptum in pace versabitur 14 lex sapientis fons vitae ut declinet a ruina mortis
15 doctrina bona dabit gratiam in itinere contemptorum vorago 16 astutus omnia agit cum consilio
qui autem fatuus est aperit stultitiam 17 nuntius impii cadet in malum legatus fidelis sanitas
18 egestas et ignominia ei qui deserit disciplinam qui autem adquiescit arguenti glorificabitur
19 desiderium si conpleatur delectat animam detestantur stulti eos qui fugiunt mala 20 qui cum
sapientibus graditur sapiens erit amicus stultorum efficietur similis 21 peccatores persequetur malum
et iustis retribuentur bona 22 bonus relinquet heredes filios et nepotes et custoditur iusto substantia
peccatoris 23 multi cibi in novalibus patrum et alii congregantur absque iudicio 24 qui parcit virgae

25
suae odit filium suum qui autem diligit illum instanter erudit iustus comedit et replet animam
suam venter autem impiorum insaturabilis

Chapter 14

1
sapiens mulier aedificavit domum suam insipiens instructam quoque destruet manibus
2
ambulans recto itinere et timens Deum despicitur ab eo qui infami graditur via
3
in ore stulti virga
superbiae labia sapientium custodiunt eos
4
ubi non sunt boves praesepe vacuum est ubi autem
plurimae segetes ibi manifesta fortitudo bovis
5
testis fidelis non mentietur profert mendacium
testis dolosus
6
quaerit derisor sapientiam et non inveniet doctrina prudentium facilis
7
vade contra
virum stultum et nescito labia prudentiae
8
sapientia callidi est intellegere viam suam et inprudentia
stultorum errans
9
stultis inludet peccatum inter iustos morabitur gratia
10
cor quod novit
amaritudinem animae suae in gaudio eius non miscebitur extraneus
11
domus impiorum delebitur
tabernacula iustorum germinabunt
12
est via quae videtur homini iusta novissima autem eius
deducunt ad mortem
13
risus dolore miscebitur et extrema gaudii luctus occupat
14
viis suis
replebitur stultus et super eum erit vir bonus
15
innocens credit omni verbo astutus considerat
gressus suos
16
sapiens timet et declinat malum stultus transilit et confidit
17
inpatiens operabitur
stultitiam et vir versutus odiosus est
18
possidebunt parvuli stultitiam et astuti expectabunt scientiam
19
iacebunt mali ante bonos et impii ante portas iustorum
20
etiam proximo suo pauper odiosus erit
amici vero divitum multi
21
qui despicit proximum suum peccat qui autem miseretur pauperi beatus
erit
22
errant qui operantur malum misericordia et veritas praeparant bona
23
in omni opere erit
abundantia ubi autem verba sunt plurima frequenter egestas
24
corona sapientium divitiae eorum
fatuitas stultorum inprudentia
25
liberat animas testis fidelis et profert mendacia versipellis
26
in
timore Domini fiducia fortitudinis et filiis eius erit spes
27
timor Domini fons vitae ut declinet a
ruina mortis
28
in multitudine populi dignitas regis et in paucitate plebis ignominia principis
29
qui

patiens est multa gubernatur prudentia qui autem inpatiens exaltat stultitiam suam 30 vita carnium
sanitas cordis putredo ossuum invidia 31 qui calumniatur egentem exprobrat factori eius honorat
autem eum qui miseretur pauperis 32 in malitia sua expelletur impius sperat autem iustus in morte
sua 33 in corde prudentis requiescit sapientia et indoctos quoque erudiet 34 iustitia elevat gentem
miseros facit populos peccatum 35 acceptus est regi minister intellegens iracundiam eius inutilis
sustinebit

Chapter 15

1 responsio mollis frangit iram sermo durus suscitat furorem 2 lingua sapientium ornat scientiam
os fatuorum ebullit stultitiam 3 in omni loco oculi Domini contemplantur malos et bonos 4 lingua
placabilis lignum vitae quae inmoderata est conteret spiritum 5 stultus inridet disciplinam patris
sui qui autem custodit increpationes astutior fiet 6 domus iusti plurima fortitudo et in fructibus
impii conturbatur 7 labia sapientium disseminabunt scientiam cor stultorum dissimile erit 8 victimae
impiorum abominabiles Domino vota iustorum placabilia 9 abominatio est Domino via impii qui
sequitur iustitiam diligetur ab eo 10 doctrina mala deserenti viam qui increpationes odit morietur
11 infernus et perditio coram Domino quanto magis corda filiorum hominum 12 non amat pestilens
eum qui se corripit nec ad sapientes graditur 13 cor gaudens exhilarat faciem in maerore animi
deicitur spiritus 14 cor sapientis quaerit doctrinam et os stultorum pascetur inperitia 15 omnes dies
pauperis mali secura mens quasi iuge convivium 16 melius est parum cum timore Domini quam
thesauri magni et insatiabiles 17 melius est vocare ad holera cum caritate quam ad vitulum saginatum
cum odio 18 vir iracundus provocat rixas qui patiens est mitigat suscitatas 19 iter pigrorum quasi
sepes spinarum via iustorum absque offendiculo 20 filius sapiens laetificat patrem et stultus homo
despicit matrem suam 21 stultitia gaudium stulto et vir prudens dirigit gressus 22 dissipantur
cogitationes ubi non est consilium ubi vero plures sunt consiliarii confirmantur 23 laetatur homo

in sententia oris sui et sermo oportunus est optimus [24] semita vitae super eruditum ut declinet de
inferno novissimo [25] domum superborum demolietur Dominus et firmos facit terminos viduae
[26] abominatio Domini cogitationes malae et purus sermo pulcherrimus [27] conturbat domum suam
qui sectatur avaritiam qui autem odit munera vivet [28] mens iusti meditatur oboedientiam os impiorum
redundat malis [29] longe est Dominus ab impiis et orationes iustorum exaudiet [30] lux oculorum
laetificat animam fama bona inpinguat ossa [31] auris quae audit increpationes vitae in medio
sapientium commorabitur [32] qui abicit disciplinam despicit animam suam qui adquiescit
increpationibus possessor est cordis [33] timor Domini disciplina sapientiae et gloriam praecedit
humilitas

Chapter 16

[1] hominis est animum praeparare et Dei gubernare linguam [2] omnes viae hominum patent oculis
eius spirituum ponderator est Dominus [3] revela Domino opera tua et dirigentur cogitationes tuae
[4] universa propter semet ipsum operatus est Dominus impium quoque ad diem malum [5] abominatio
Domini omnis arrogans etiam si manus ad manum fuerit non erit innocens [6] misericordia et veritate
redimitur iniquitas et in timore Domini declinatur a malo [7] cum placuerint Domino viae hominis
inimicos quoque eius convertet ad pacem [8] melius est parum cum iustitia quam multi fructus cum
iniquitate [9] cor hominis disponet viam suam sed Domini est dirigere gressus eius [10] divinatio in
labiis regis in iudicio non errabit os eius [11] pondus et statera iudicia Domini sunt et opera eius
omnes lapides sacculi [12] abominabiles regi qui agunt impie quoniam iustitia firmatur solium
[13] voluntas regum labia iusta qui recta loquitur diligetur [14] indignatio regis nuntii mortis et vir
sapiens placabit eam [15] in hilaritate vultus regis vita et clementia eius quasi imber serotinus
[16] posside sapientiam quia auro melior est et adquire prudentiam quia pretiosior est argento [17] semita
iustorum declinat mala custos animae suae servat viam suam [18] contritionem praecedit superbia

et ante ruinam exaltatur spiritus [19] melius est humiliari cum mitibus quam dividere spolia cum
superbis [20] eruditus in verbo repperiet bona et qui in Domino sperat beatus est [21] qui sapiens corde
est appellabitur prudens et qui dulcis eloquio maiora percipiet [22] fons vitae eruditio possidentis
doctrina stultorum fatuitas [23] cor sapientis erudiet os eius et labiis illius addet gratiam [24] favus
mellis verba conposita dulcedo animae et sanitas ossuum [25] est via quae videtur homini recta et
novissimum eius ducit ad mortem [26] anima laborantis laborat sibi quia conpulit eum os suum [27] vir
impius fodit malum et in labiis eius ignis ardescit [28] homo perversus suscitat lites et verbosus
separat principes [29] vir iniquus lactat amicum suum et ducit eum per viam non bonam [30] qui
adtonitis oculis cogitat prava mordens labia sua perficit malum [31] corona dignitatis senectus in viis
iustitiae repperietur [32] melior est patiens viro forte et qui dominatur animo suo expugnatore urbium
[33] sortes mittuntur in sinu sed a Domino temperantur

Chapter 17

[1] melior est buccella sicca cum gaudio quam domus plena victimis cum iurgio [2] servus sapiens
dominabitur filiis stultis et inter fratres hereditatem dividet [3] sicut igne probatur argentum et aurum
camino ita corda probat Dominus [4] malus oboedit linguae iniquae et fallax obtemperat labiis
mendacibus [5] qui despicit pauperem exprobrat factori eius et qui in ruina laetatur alterius non erit
inpunitus [6] corona senum filii filiorum et gloria filiorum patres sui [7] non decent stultum verba
conposita nec principem labium mentiens [8] gemma gratissima expectatio praestolantis quocumque
se verterit prudenter intellegit [9] qui celat delictum quaerit amicitias qui altero sermone repetit
separat foederatos [10] plus proficit correptio apud prudentem quam centum plagae apud stultum
[11] semper iurgia quaerit malus angelus autem crudelis mittetur contra eum [12] expedit magis ursae
occurrere raptis fetibus quam fatuo confidenti sibi in stultitia sua [13] qui reddit mala pro bonis non
recedet malum de domo eius [14] qui dimittit aquam caput est iurgiorum et antequam patiatur

contumeliam iudicium deserit [15] et qui iustificat impium et qui condemnat iustum abominabilis
est uterque apud Dominum [16] quid prodest habere divitias stultum cum sapientiam emere non
possit [17] omni tempore diligit qui amicus est et frater in angustiis conprobatur [18] homo stultus
plaudet manibus cum spoponderit pro amico suo [19] qui meditatur discordiam diligit rixas et qui
exaltat ostium quaerit ruinam [20] qui perversi cordis est non inveniet bonum et qui vertit linguam
incidet in malum [21] natus est stultus in ignominiam suam sed nec pater in fatuo laetabitur [22] animus
gaudens aetatem floridam facit spiritus tristis exsiccat ossa [23] munera de sinu impius accipit ut
pervertat semitas iudicii [24] in facie prudentis lucet sapientia oculi stultorum in finibus terrae [25] ira
patris filius stultus et dolor matris quae genuit eum [26] non est bonum damnum inferre iusto nec
percutere principem qui recta iudicat [27] qui moderatur sermones suos doctus et prudens est et
pretiosi spiritus vir eruditus [28] stultus quoque si tacuerit sapiens putabitur et si conpresserit labia
sua intellegens

Chapter 18

[1] occasiones quaerit qui vult recedere ab amico omni tempore erit exprobrabilis [2] non recipit
stultus verba prudentiae nisi ea dixeris quae versantur in corde eius [3] impius cum in profundum
venerit peccatorum contemnit sed sequitur eum ignominia et obprobrium [4] aqua profunda verba
ex ore viri et torrens redundans fons sapientiae [5] accipere personam impii non est bonum ut declines
a veritate iudicii [6] labia stulti inmiscunt se rixis et os eius iurgia provocat [7] os stulti contritio eius
et labia illius ruina animae eius [8] verba bilinguis quasi simplicia et ipsa perveniunt usque ad interiora
ventris [9] qui mollis et dissolutus est in opere suo frater est sua opera dissipantis [10] turris fortissima
nomen Domini ad ipsum currit iustus et exaltabitur [11] substantia divitis urbs roboris eius et quasi
murus validus circumdans eum [12] antequam conteratur exaltatur cor hominis et antequam glorificetur
humiliatur [13] qui prius respondit quam audiat stultum se esse demonstrat et confusione dignum

14
spiritus viri sustentat inbecillitatem suam spiritum vero ad irascendum facilem quis poterit
sustinere 15 cor prudens possidebit scientiam et auris sapientium quaerit doctrinam 16 donum
hominis dilatat viam eius et ante principes spatium ei facit 17 iustus prior est accusator sui venit
amicus eius et investigavit eum 18 contradictiones conprimit sors et inter potentes quoque diiudicat
19
frater qui adiuvatur a fratre quasi civitas firma et iudicia quasi vectes urbium 20 de fructu oris
viri replebitur venter eius et genimina labiorum illius saturabunt eum 21 mors et vita in manu
linguae qui diligunt eam comedent fructus eius 22 qui invenit mulierem invenit bonum et hauriet
iucunditatem a Domino 23 cum obsecrationibus loquetur pauper et dives effabitur rigide 24 vir
amicalis ad societatem magis amicus erit quam frater

Chapter 19

1 melior est pauper qui ambulat in simplicitate sua quam torquens labia insipiens 2 ubi non est
scientia animae non est bonum et qui festinus est pedibus offendit 3 stultitia hominis subplantat
gressus eius et contra Deum fervet animo suo 4 divitiae addunt amicos plurimos a paupere autem
et hii quos habuit separantur 5 testis falsus non erit inpunitus et qui mendacia loquitur non effugiet
6
multi colunt personam potentis et amici sunt dona tribuenti 7 fratres hominis pauperis oderunt
eum insuper et amici procul recesserunt ab eo qui tantum verba sectatur nihil habebit 8 qui autem
possessor est mentis diligit animam suam et custos prudentiae inveniet bona 9 testis falsus non erit
inpunitus et qui loquitur mendacia peribit 10 non decent stultum deliciae nec servum dominari
principibus 11 doctrina viri per patientiam noscitur et gloria eius est iniqua praetergredi 12 sicut
fremitus leonis ita et regis ira et sicut ros super herbam ita hilaritas eius 13 dolor patris filius stultus
et tecta iugiter perstillantia litigiosa mulier 14 domus et divitiae dantur a patribus a Domino autem
proprie uxor prudens 15 pigredo inmittit soporem et anima dissoluta esuriet 16 qui custodit mandatum
custodit animam suam qui autem neglegit vias suas mortificabitur 17 feneratur Domino qui miseretur

pauperis et vicissitudinem suam reddet ei [18] erudi filium tuum ne desperes ad interfectionem autem
eius ne ponas animam tuam [19] qui inpatiens est sustinebit damnum et cum rapuerit aliud adponet
[20] audi consilium et suscipe disciplinam ut sis sapiens in novissimis tuis [21] multae cogitationes in
corde viri voluntas autem Domini permanebit [22] homo indigens misericors est et melior pauper
quam vir mendax [23] timor Domini ad vitam et in plenitudine commorabitur absque visitatione
pessimi [24] abscondit piger manum suam sub ascella nec ad os suum adplicat eam [25] pestilente
flagellato stultus sapientior erit sin autem corripueris sapientem intelleget disciplinam [26] qui adfligit
patrem et fugat matrem ignominiosus est et infelix [27] non cesses fili audire doctrinam nec ignores
sermones scientiae [28] testis iniquus deridet iudicium et os impiorum devorat iniquitatem [29] parata
sunt derisoribus iudicia et mallei percutientes stultorum corporibus

Chapter 20

[1] luxuriosa res vinum et tumultuosa ebrietas quicumque his delectatur non erit sapiens [2] sicut
rugitus leonis ita terror regis qui provocat eum peccat in animam suam [3] honor est homini qui
separat se a contentionibus omnes autem stulti miscentur contumeliis [4] propter frigus piger arare
noluit mendicabit ergo aestate et non dabitur ei [5] sicut aqua profunda sic consilium in corde viri
sed homo sapiens exhauriet illud [6] multi homines misericordes vocantur virum autem fidelem quis
inveniet [7] iustus qui ambulat in simplicitate sua beatos post se filios derelinquet [8] rex qui sedet in
solio iudicii dissipat omne malum intuitu suo [9] quis potest dicere mundum est cor meum purus
sum a peccato [10] pondus et pondus mensura et mensura utrumque abominabile est apud Deum
[11] ex studiis suis intellegitur puer si munda et si recta sint opera eius [12] aurem audientem et oculum
videntem Dominus fecit utrumque [13] noli diligere somnum ne te egestas opprimat aperi oculos
tuos et saturare panibus [14] malum est malum est dicit omnis emptor et cum recesserit tunc gloriabitur
[15] est aurum et multitudo gemmarum vas autem pretiosum labia scientiae [16] tolle vestimentum

eius qui fideiussor extitit alieni et pro extraneis aufer pignus ab eo 17 suavis est homini panis
mendacii et postea implebitur os eius calculo 18 cogitationes consiliis roborantur et gubernaculis
tractanda sunt bella 19 ei qui revelat mysteria et ambulat fraudulenter et dilatat labia sua ne
commiscearis 20 qui maledicit patri suo et matri extinguetur lucerna eius in mediis tenebris
21 hereditas ad quam festinatur in principio in novissimo benedictione carebit 22 ne dicas reddam
malum expecta Dominum et liberabit te 23 abominatio est apud Deum pondus et pondus statera
dolosa non est bona 24 a Domino diriguntur gressus viri quis autem hominum intellegere potest
viam suam 25 ruina est hominis devorare sanctos et post vota tractare 26 dissipat impios rex sapiens
et curvat super eos fornicem 27 lucerna Domini spiraculum hominis quae investigat omnia secreta
ventris 28 misericordia et veritas custodiunt regem et roboratur clementia thronus eius 29 exultatio
iuvenum fortitudo eorum et dignitas senum canities 30 livor vulneris absterget mala et plagae in
secretioribus ventris

Chapter 21

1 sicut divisiones aquarum ita cor regis in manu Domini quocumque voluerit inclinabit illud
2 omnis via viri recta sibi videtur adpendit autem corda Dominus 3 facere misericordiam et iudicium
magis placent Domino quam victimae 4 exaltatio oculorum et dilatatio cordis lucerna impiorum
peccatum 5 cogitationes robusti semper in abundantia omnis autem piger semper in egestate 6 qui
congregat thesauros lingua mendacii vanus est et inpingetur ad laqueos mortis 7 rapinae impiorum
detrahent eos quia noluerunt facere iudicium 8 perversa via viri aliena est qui autem mundus est
rectum opus eius 9 melius est sedere in angulo domatis quam cum muliere litigiosa et in domo
communi 10 anima impii desiderat malum non miserebitur proximo suo 11 multato pestilente
sapientior erit parvulus et si sectetur sapientem sumet scientiam 12 excogitat iustus de domo impii
ut detrahat impios in malum 13 qui obturat aurem suam ad clamorem pauperis et ipse clamabit et

14
non exaudietur munus absconditum extinguet iras et donum in sinu indignationem maximam
15
gaudium iusto est facere iudicium et pavor operantibus iniquitatem
16
vir qui erraverit a via doctrinae in coetu gigantum commorabitur
17
qui diligit epulas in egestate erit qui amat vinum et pinguia non ditabitur
18
pro iusto datur impius et pro rectis iniquus
19
melius est habitare in terra deserta quam cum muliere rixosa et iracunda
20
thesaurus desiderabilis et oleum in habitaculo iusti et inprudens homo dissipabit illud
21
qui sequitur iustitiam et misericordiam inveniet vitam et iustitiam et gloriam
22
civitatem fortium ascendit sapiens et destruxit robur fiduciae eius
23
qui custodit os suum et linguam suam custodit ab angustiis animam suam
24
superbus et arrogans vocatur indoctus qui in ira operatur superbiam
25
desideria occidunt pigrum noluerunt enim quicquam manus eius operari
26
tota die concupiscit et desiderat qui autem iustus est tribuet et non cessabit
27
hostiae impiorum abominabiles quia offeruntur ex scelere
28
testis mendax peribit vir oboediens loquitur victoriam
29
vir impius procaciter obfirmat vultum suum qui autem rectus est corrigit viam suam
30
non est sapientia non est prudentia non est consilium contra Dominum
31
equus paratur ad diem belli Dominus autem salutem tribuet

Chapter 22

1
melius est nomen bonum quam divitiae multae super argentum et aurum gratia bona
2
dives et pauper obviaverunt sibi utriusque operator est Dominus
3
callidus vidit malum et abscondit se innocens pertransiit et adflictus est damno
4
finis modestiae timor Domini divitiae et gloria et vita
5
arma et gladii in via perversi custos animae suae longe recedit ab eis
6
proverbium est adulescens iuxta viam suam etiam cum senuerit non recedet ab ea
7
dives pauperibus imperat et qui accipit mutuum servus est fenerantis
8
qui seminat iniquitatem metet mala et virga irae suae consummabitur
9
qui pronus est ad misericordiam benedicetur de panibus enim suis dedit pauperi
10
eice derisorem et exibit cum eo iurgium cessabuntque causae et contumeliae
11
qui diligit cordis munditiam propter

gratiam labiorum suorum habebit amicum regem 12 oculi Domini custodiunt scientiam et
subplantantur verba iniqui 13 dicit piger leo foris in medio platearum occidendus sum 14 fovea
profunda os alienae cui iratus est Dominus incidet in eam 15 stultitia conligata est in corde pueri
et virga disciplinae fugabit eam 16 qui calumniatur pauperem ut augeat divitias suas dabit ipse
ditiori et egebit 17 inclina aurem tuam et audi verba sapientium adpone autem cor ad doctrinam
meam 18 quae pulchra erit tibi cum servaveris eam in ventre tuo et redundabit in labiis tuis 19 ut
sit in Domino fiducia tua unde et ostendi eam tibi hodie 20 ecce descripsi eam tibi tripliciter in
cogitationibus et scientia 21 ut ostenderem tibi firmitatem et eloquia veritatis respondere ex his illi
qui misit te 22 non facias violentiam pauperi quia pauper est neque conteras egenum in porta 23 quia
Dominus iudicabit causam eius et configet eos qui confixerint animam eius 24 noli esse amicus
homini iracundo neque ambules cum viro furioso 25 ne forte discas semitas eius et sumas scandalum
animae tuae 26 noli esse cum his qui defigunt manus suas et qui vades se offerunt pro debitis 27 si
enim non habes unde restituas quid causae est ut tollat operimentum de cubili tuo 28 ne transgrediaris
terminos antiquos quos posuerunt patres tui 29 vidisti virum velocem in opere suo coram regibus
stabit nec erit ante ignobiles

Chapter 23

1 quando sederis ut comedas cum principe diligenter adtende quae posita sunt ante faciem tuam
2 et statue cultrum in gutture tuo si tamen habes in potestate animam tuam 3 ne desideres de cibis
eius in quo est panis mendacii 4 noli laborare ut diteris sed prudentiae tuae pone modum 5 ne erigas
oculos tuos ad opes quas habere non potes quia facient sibi pinnas quasi aquilae et avolabunt in
caelum 6 ne comedas cum homine invido et ne desideres cibos eius 7 quoniam in similitudinem
arioli et coniectoris aestimat quod ignorat comede et bibe dicet tibi et mens eius non est tecum
8 cibos quos comederas evomes et perdes pulchros sermones tuos 9 in auribus insipientium ne
loquaris quia despicient doctrinam eloquii tui 10 ne adtingas terminos parvulorum et agrum

pupillorum ne introeas 11 propinquus enim eorum Fortis est et ipse iudicabit contra te causam
illorum 12 ingrediatur ad doctrinam cor tuum et aures tuae ad verba scientiae 13 noli subtrahere a
puero disciplinam si enim percusseris eum virga non morietur 14 tu virga percuties eum et animam
eius de inferno liberabis 15 fili mi si sapiens fuerit animus tuus gaudebit tecum cor meum 16 et
exultabunt renes mei cum locuta fuerint rectum labia tua 17 non aemuletur cor tuum peccatores
sed in timore Domini esto tota die 18 quia habebis spem in novissimo et praestolatio tua non
auferetur 19 audi fili mi et esto sapiens et dirige in via animum tuum 20 noli esse in conviviis
potatorum nec in comesationibus eorum qui carnes ad vescendum conferunt 21 quia vacantes
potibus et dantes symbola consumentur et vestietur pannis dormitatio 22 audi patrem tuum qui
genuit te et ne contemnas cum senuerit mater tua 23 veritatem eme et noli vendere sapientiam et
doctrinam et intellegentiam 24 exultat gaudio pater iusti qui sapientem genuit laetabitur in eo
25 gaudeat pater tuus et mater tua et exultet quae genuit te 26 praebe fili mi cor tuum mihi et oculi
tui vias meas custodiant 27 fovea enim profunda est meretrix et puteus angustus aliena 28 insidiatur
in via quasi latro et quos incautos viderit interficit 29 cui vae cuius patri vae cui rixae cui foveae
cui sine causa vulnera cui suffusio oculorum 30 nonne his qui morantur in vino et student calicibus
epotandis 31 ne intuearis vinum quando flavescit cum splenduerit in vitro color eius ingreditur
blande 32 sed in novissimo mordebit ut coluber et sicut regulus venena diffundet 33 oculi tui
videbunt extraneas et cor tuum loquetur perversa 34 et eris sicut dormiens in medio mari et quasi
sopitus gubernator amisso clavo 35 et dices verberaverunt me sed non dolui traxerunt me et ego
non sensi quando evigilabo et rursum vina repperiam

Chapter 24

1 ne aemuleris viros malos nec desideres esse cum eis 2 quia rapinas meditatur mens eorum et
fraudes labia eorum loquuntur 3 sapientia aedificabitur domus et prudentia roborabitur 4 in doctrina

replebuntur cellaria universa substantia pretiosa et pulcherrima 5 vir sapiens et fortis est et vir
doctus robustus et validus 6 quia cum dispositione initur bellum et erit salus ubi multa consilia sunt
7 excelsa stulto sapientia in porta non aperiet os suum 8 qui cogitat malefacere stultus vocabitur
9 cogitatio stulti peccatum est et abominatio hominum detractor 10 si desperaveris lassus in die
angustiae inminuetur fortitudo tua 11 erue eos qui ducuntur ad mortem et qui trahuntur ad interitum
liberare ne cesses 12 si dixeris vires non suppetunt qui inspector est cordis ipse intellegit et
servatorem animae tuae nihil fallit reddetque homini iuxta opera sua 13 comede fili mi mel quia
bonum est et favum dulcissimum gutturi tuo 14 sic et doctrina sapientiae animae tuae quam cum
inveneris habebis in novissimis et spes tua non peribit 15 ne insidieris et quaeras impietatem in
domo iusti neque vastes requiem eius 16 septies enim cadet iustus et resurget impii autem corruent
in malum 17 cum ceciderit inimicus tuus ne gaudeas et in ruina eius ne exultet cor tuum 18 ne forte
videat Dominus et displiceat ei et auferat ab eo iram suam 19 ne contendas cum pessimis nec
aemuleris impios 20 quoniam non habent futurorum spem mali et lucerna impiorum extinguetur
21 time Dominum fili mi et regem et cum detractoribus non commiscearis 22 quoniam repente
consurget perditio eorum et ruinam utriusque quis novit 23 haec quoque sapientibus cognoscere
personam in iudicio non est bonum 24 qui dicit impio iustus es maledicent ei populi et detestabuntur
eum tribus 25 qui arguunt laudabuntur et super ipsos veniet benedictio 26 labia deosculabitur qui
recta verba respondet 27 praepara foris opus tuum et diligenter exerce agrum tuum ut postea aedifices
domum tuam 28 ne sis testis frustra contra proximum tuum nec lactes quemquam labiis tuis 29 ne
dicas quomodo fecit mihi sic faciam ei reddam unicuique secundum opus suum 30 per agrum
hominis pigri transivi et per vineam viri stulti 31 et ecce totum repleverant urticae operuerant
superficiem eius spinae et maceria lapidum destructa erat 32 quod cum vidissem posui in corde
meo et exemplo didici disciplinam 33 parum inquam dormies modicum dormitabis pauxillum
manus conseres ut quiescas 34 et veniet quasi cursor egestas tua et mendicitas quasi vir armatus

Chapter 25

[1] haec quoque parabolae Salomonis quas transtulerunt viri Ezechiae regis Iuda [2] gloria Dei
celare verbum et gloria regum investigare sermonem [3] caelum sursum et terra deorsum et cor regum
inscrutabile [4] aufer robiginem de argento et egredietur vas purissimum [5] aufer impietatem de vultu
regis et firmabitur iustitia thronus eius [6] ne gloriosus appareas coram rege et in loco magnorum ne
steteris [7] melius est enim ut dicatur tibi ascende huc quam ut humilieris coram principe [8] quae
viderunt oculi tui ne proferas in iurgio cito ne postea emendare non possis cum dehonestaveris
amicum tuum [9] causam tuam tracta cum amico tuo et secretum extraneo non reveles [10] ne forte
insultet tibi cum audierit et exprobrare non cesset [11] mala aurea in lectis argenteis qui loquitur
verbum in tempore suo [12] inauris aurea et margaritum fulgens qui arguit sapientem et aurem
oboedientem [13] sicut frigus nivis in die messis ita legatus fidelis ei qui misit eum animam illius
requiescere facit [14] nubes et ventus et pluviae non sequentes vir gloriosus et promissa non conplens
[15] patientia lenietur princeps et lingua mollis confringet duritiam [16] mel invenisti comede quod
sufficit tibi ne forte saturatus evomas illud [17] subtrahe pedem tuum de domo proximi tui nequando
satiatus oderit te [18] iaculum et gladius et sagitta acuta homo qui loquitur contra proximum suum
testimonium falsum [19] dens putridus et pes lapsus qui sperat super infideli in die angustiae [20] et
amittit pallium in die frigoris acetum in nitro et qui cantat carmina cordi pessimo [21] si esurierit
inimicus tuus ciba illum et si sitierit da ei aquam bibere [22] prunam enim congregabis super caput
eius et Dominus reddet tibi [23] ventus aquilo dissipat pluvias et facies tristis linguam detrahentem
[24] melius est sedere in angulo domatis quam cum muliere litigiosa et in domo communi [25] aqua
frigida animae sitienti et nuntius bonus de terra longinqua [26] fons turbatus pede et vena corrupta
iustus cadens coram impio [27] sicut qui mel multum comedit non est ei bonum sic qui scrutator est
maiestatis opprimitur gloria [28] sicut urbs patens et absque murorum ambitu ita vir qui non potest
in loquendo cohibere spiritum suum

Chapter 26

1
quomodo nix aestate et pluvia in messe sic indecens est stulto gloria 2 sicut avis ad alia
transvolans et passer quolibet vadens sic maledictum frustra prolatum in quempiam superveniet
3
flagellum equo et camus asino et virga dorso inprudentium 4 ne respondeas stulto iuxta stultitiam
suam ne efficiaris ei similis 5 responde stulto iuxta stultitiam suam ne sibi sapiens esse videatur
6
claudus pedibus et iniquitatem bibens qui mittit verba per nuntium stultum 7 quomodo pulchras
frustra habet claudus tibias sic indecens est in ore stultorum parabola 8 sicut qui mittit lapidem in
acervum Mercurii ita qui tribuit insipienti honorem 9 quomodo si spina nascatur in manu temulenti
sic parabola in ore stultorum 10 iudicium determinat causas et qui inponit stulto silentium iras
mitigat 11 sicut canis qui revertitur ad vomitum suum sic inprudens qui iterat stultitiam suam
12
vidisti hominem sapientem sibi videri magis illo spem habebit stultus 13 dicit piger leaena in
via leo in itineribus 14 sicut ostium vertitur in cardine suo ita piger in lectulo suo 15 abscondit piger
manus sub ascellas suas et laborat si ad os suum eas converterit 16 sapientior sibi piger videtur
septem viris loquentibus sententias 17 sicut qui adprehendit auribus canem sic qui transit et inpatiens
commiscetur rixae alterius 18 sicut noxius est qui mittit lanceas et sagittas et mortem 19 sic vir qui
fraudulenter nocet amico suo et cum fuerit deprehensus dicit ludens feci 20 cum defecerint ligna
extinguetur ignis et susurrone subtracto iurgia conquiescunt 21 sicut carbones ad prunam et ligna
ad ignem sic homo iracundus suscitat rixas 22 verba susurronis quasi simplicia et ipsa perveniunt
ad intima ventris 23 quomodo si argento sordido ornare velis vas fictile sic labia tumentia cum
pessimo corde sociata 24 labiis suis intellegitur inimicus cum in corde tractaverit dolos 25 quando
submiserit vocem suam ne credideris ei quoniam septem nequitiae sunt in corde illius 26 qui operit
odium fraudulenter revelabitur malitia eius in concilio 27 qui fodit foveam incidet in eam et qui
volvit lapidem revertetur ad eum 28 lingua fallax non amat veritatem et os lubricum operatur ruinas

Chapter 27

1 ne glorieris in crastinum ignorans quid superventura pariat dies 2 laudet te alienus et non os
tuum extraneus et non labia tua 3 grave est saxum et onerosa harena sed ira stulti utroque gravior
4 ira non habet misericordiam nec erumpens furor et impetum concitati ferre quis poterit 5 melior
est manifesta correptio quam amor absconditus 6 meliora sunt vulnera diligentis quam fraudulenta
odientis oscula 7 anima saturata calcabit favum anima esuriens et amarum pro dulce sumet 8 sicut
avis transmigrans de nido suo sic vir qui relinquit locum suum 9 unguento et variis odoribus
delectatur cor et bonis amici consiliis anima dulcoratur 10 amicum tuum et amicum patris tui ne
dimiseris et domum fratris tui ne ingrediaris in die adflictionis tuae melior est vicinus iuxta quam
frater procul 11 stude sapientiae fili mi et laetifica cor meum ut possim exprobranti respondere
sermonem 12 astutus videns malum absconditus est parvuli transeuntes sustinuere dispendia 13 tolle
vestimentum eius qui spopondit pro extraneo et pro alienis auferto pignus 14 qui benedicit proximo
suo voce grandi de nocte consurgens maledicenti similis erit 15 tecta perstillantia in die frigoris et
litigiosa mulier conparantur 16 qui retinet eam quasi qui ventum teneat et oleum dexterae suae
vocabit 17 ferrum ferro acuitur et homo exacuit faciem amici sui 18 qui servat ficum comedet
fructus eius et qui custos est domini sui glorificabitur 19 quomodo in aquis resplendent vultus
prospicientium sic corda hominum manifesta sunt prudentibus 20 infernus et perditio non replentur
similiter et oculi hominum insatiabiles 21 quomodo probatur in conflatorio argentum et in fornace
aurum sic probatur homo ore laudantis 22 si contuderis stultum in pila quasi tisanas feriente desuper
pilo non auferetur ab eo stultitia eius 23 diligenter agnosce vultum pecoris tui tuosque greges
considera 24 non enim habebis iugiter potestatem sed corona tribuetur in generatione generationum
25 aperta sunt prata et apparuerunt herbae virentes et collecta sunt faena de montibus 26 agni ad
vestimentum tuum et hedi agri pretium 27 sufficiat tibi lac caprarum in cibos tuos in necessaria
domus tuae et ad victum ancillis tuis

Chapter 28

1 fugit impius nemine persequente iustus autem quasi leo confidens absque terrore erit 2 propter
peccata terrae multi principes eius et propter hominis sapientiam et horum scientiam quae dicuntur
vita ducis longior erit 3 vir pauper calumnians pauperes similis imbri vehementi in quo paratur
fames 4 qui derelinquunt legem laudant impium qui custodiunt succenduntur contra eum 5 viri mali
non cogitant iudicium qui autem requirunt Dominum animadvertunt omnia 6 melior est pauper
ambulans in simplicitate sua quam dives pravis itineribus 7 qui custodit legem filius sapiens est
qui pascit comesatores confundit patrem suum 8 qui coacervat divitias usuris et fenore liberali in
pauperes congregat eas 9 qui declinat aurem suam ne audiat legem oratio eius erit execrabilis 10 qui
decipit iustos in via mala in interitu suo corruet et simplices possidebunt bona 11 sapiens sibi videtur
vir dives pauper autem prudens scrutabitur eum 12 in exultatione iustorum multa gloria regnantibus
impiis ruinae hominum 13 qui abscondit scelera sua non dirigetur qui confessus fuerit et reliquerit
ea misericordiam consequetur 14 beatus homo qui semper est pavidus qui vero mentis est durae
corruet in malum 15 leo rugiens et ursus esuriens princeps impius super populum pauperem 16 dux
indigens prudentia multos opprimet per calumniam qui autem odit avaritiam longi fient dies eius
17 hominem qui calumniatur animae sanguinem si usque ad lacum fugerit nemo sustentet 18 qui
ambulat simpliciter salvus erit qui perversis ingreditur viis concidet semel 19 qui operatur terram
suam saturabitur panibus qui sectatur otium replebitur egestate 20 vir fidelis multum laudabitur qui
autem festinat ditari non erit innocens 21 qui cognoscit in iudicio faciem non facit bene iste et pro
buccella panis deserit veritatem 22 vir qui festinat ditari et aliis invidet ignorat quod egestas
superveniat ei 23 qui corripit hominem gratiam postea inveniet apud eum magis quam ille qui per
linguae blandimenta decipit 24 qui subtrahit aliquid a patre suo et matre et dicit hoc non est peccatum
particeps homicidae est 25 qui se iactat et dilatat iurgia concitat qui sperat in Domino saginabitur
26 qui confidit in corde suo stultus est qui autem graditur sapienter iste salvabitur 27 qui dat pauperi
non indigebit qui despicit deprecantem sustinebit penuriam 28 cum surrexerint impii abscondentur
homines cum illi perierint multiplicabuntur iusti

Chapter 29

1 viro qui corripientem dura cervice contemnit repentinus superveniet interitus et eum sanitas
non sequitur 2 in multiplicatione iustorum laetabitur vulgus cum impii sumpserint principatum
gemet populus 3 vir qui amat sapientiam laetificat patrem suum qui autem nutrit scorta perdet
substantiam 4 rex iustus erigit terram vir avarus destruet eam 5 homo qui blandis fictisque sermonibus
loquitur amico suo rete expandit gressibus eius 6 peccantem virum iniquum involvet laqueus et
iustus laudabit atque gaudebit 7 novit iustus causam pauperum impius ignorat scientiam 8 homines
pestilentes dissipant civitatem sapientes avertunt furorem 9 vir sapiens si cum stulto contenderit
sive irascatur sive rideat non inveniet requiem 10 viri sanguinum oderunt simplicem iusti quaerunt
animam eius 11 totum spiritum suum profert stultus sapiens differt et reservat in posterum
12 princeps qui libenter audit verba mendacii omnes ministros habebit impios 13 pauper et creditor
obviam fuerunt sibi utriusque inluminator est Dominus 14 rex qui iudicat in veritate pauperes
thronus eius in aeternum firmabitur 15 virga atque correptio tribuet sapientiam puer autem qui
dimittitur voluntati suae confundet matrem suam 16 in multiplicatione impiorum multiplicabuntur
scelera et iusti ruinas eorum videbunt 17 erudi filium tuum et refrigerabit te et dabit delicias animae
tuae 18 cum prophetia defecerit dissipabitur populus qui custodit legem beatus est 19 servus verbis
non potest erudiri quia quod dicis intellegit et respondere contemnit 20 vidisti hominem velocem
ad loquendum stulti magis speranda est quam illius correptio 21 qui delicate a pueritia nutrit servum
suum postea illum sentiet contumacem 22 vir iracundus provocat rixas et qui ad indignandum facilis
est erit ad peccata proclivior 23 superbum sequitur humilitas et humilem spiritu suscipiet gloria
24 qui cum fure partitur odit animam suam adiurantem audit et non indicat 25 qui timet hominem
cito corruet qui sperat in Domino sublevabitur 26 multi requirunt faciem principis et a Domino
iudicium egreditur singulorum 27 abominantur iusti virum impium et abominantur impii eos qui
in recta sunt via

Chapter 30

1 verba Congregantis filii Vomentis visio quam locutus est vir cum quo est Deus et qui Deo
secum morante confortatus ait 2 stultissimus sum virorum et sapientia hominum non est mecum
3 non didici sapientiam et non novi sanctorum scientiam 4 quis ascendit in caelum atque descendit
quis continuit spiritum manibus suis quis conligavit aquas quasi in vestimento quis suscitavit omnes
terminos terrae quod nomen eius et quod nomen filii eius si nosti 5 omnis sermo Dei ignitus clypeus
est sperantibus in se 6 ne addas quicquam verbis illius et arguaris inveniarisque mendax 7 duo
rogavi te ne deneges mihi antequam moriar 8 vanitatem et verba mendacia longe fac a me
mendicitatem et divitias ne dederis mihi tribue tantum victui meo necessaria 9 ne forte saturatus
inliciar ad negandum et dicam quis est Dominus et egestate conpulsus furer et peierem nomen Dei
mei 10 ne accuses servum ad dominum suum ne forte maledicat tibi et corruas 11 generatio quae
patri suo maledicit et quae non benedicit matri suae 12 generatio quae sibi munda videtur et tamen
non est lota a sordibus suis 13 generatio cuius excelsi sunt oculi et palpebrae eius in alta subrectae
14 generatio quae pro dentibus gladios habet et commandit molaribus suis ut comedat inopes de
terra et pauperes ex hominibus 15 sanguisugae duae sunt filiae dicentes adfer adfer tria sunt
insaturabilia et quartum quod numquam dicit sufficit 16 infernus et os vulvae et terra quae non
satiatur aqua ignis vero numquam dicit sufficit 17 oculum qui subsannat patrem et qui despicit
partum matris suae effodiant corvi de torrentibus et comedant illum filii aquilae 18 tria sunt difficilia
mihi et quartum penitus ignoro 19 viam aquilae in caelo viam colubri super petram viam navis in
medio mari et viam viri in adulescentula 20 talis est via mulieris adulterae quae comedit et tergens
os suum dicit non sum operata malum 21 per tria movetur terra et quartum non potest sustinere
22 per servum cum regnaverit per stultum cum saturatus fuerit cibo 23 per odiosam mulierem cum
in matrimonio fuerit adsumpta et per ancillam cum heres fuerit dominae suae 24 quattuor sunt
minima terrae et ipsa sunt sapientiora sapientibus 25 formicae populus infirmus quae praeparant
in messe cibum sibi 26 lepusculus plebs invalida quae conlocat in petra cubile suum 27 regem

lucusta non habet et egreditur universa per turmas 28 stilio manibus nititur et moratur in aedibus
regis 29 tria sunt quae bene gradiuntur et quartum quod incedit feliciter 30 leo fortissimus bestiarum
ad nullius pavebit occursum 31 gallus succinctus lumbos et aries nec est rex qui resistat ei 32 et
qui stultus apparuit postquam elatus est in sublime si enim intellexisset ori inposuisset manum
33 qui autem fortiter premit ubera ad eliciendum lac exprimit butyrum et qui vehementer emungitur
elicit sanguinem et qui provocat iras producit discordias

Chapter 31

1 verba Lamuhel regis visio qua erudivit eum mater sua 2 quid dilecte mi quid dilecte uteri mei
quid dilecte votorum meorum 3 ne dederis mulieribus substantiam tuam et vias tuas ad delendos
reges 4 noli regibus o Lamuhel noli regibus dare vinum quia nullum secretum est ubi regnat ebrietas
5 ne forte bibat et obliviscatur iudiciorum et mutet causam filiorum pauperis 6 date siceram
maerentibus et vinum his qui amaro sunt animo 7 bibant ut obliviscantur egestatis suae et doloris
non recordentur amplius 8 aperi os tuum muto et causis omnium filiorum qui pertranseunt 9 aperi
os tuum decerne quod iustum est et iudica inopem et pauperem 10 aleph mulierem fortem quis
inveniet procul et de ultimis finibus pretium eius 11 beth confidit in ea cor viri sui et spoliis non
indigebit 12 gimel reddet ei bonum et non malum omnibus diebus vitae suae 13 deleth quaesivit
lanam et linum et operata est consilio manuum suarum 14 he facta est quasi navis institoris de longe
portat panem suum 15 vav et de nocte surrexit deditque praedam domesticis suis et cibaria ancillis
suis 16 zai consideravit agrum et emit eum de fructu manuum suarum plantavit vineam 17 heth
accinxit fortitudine lumbos suos et roboravit brachium suum 18 teth gustavit quia bona est negotiatio
eius non extinguetur in nocte lucerna illius 19 ioth manum suam misit ad fortia et digiti eius
adprehenderunt fusum 20 caph manum suam aperuit inopi et palmas suas extendit ad pauperem
21 lameth non timebit domui suae a frigoribus nivis omnes enim domestici eius vestiti duplicibus
22 mem stragulam vestem fecit sibi byssus et purpura indumentum eius 23 nun nobilis in portis vir

eius quando sederit cum senatoribus terrae 24 samech sindonem fecit et vendidit et cingulum tradidit
Chananeo 25 ain fortitudo et decor indumentum eius et ridebit in die novissimo 26 phe os suum
aperuit sapientiae et lex clementiae in lingua eius 27 sade considerat semitas domus suae et panem
otiosa non comedet 28 coph surrexerunt filii eius et beatissimam praedicaverunt vir eius et laudavit
eam 29 res multae filiae congregaverunt divitias tu supergressa es universas 30 sin fallax gratia et
vana est pulchritudo mulier timens Dominum ipsa laudabitur

Ecclesiastes

Chapter 1

1 verba Ecclesiastes filii David regis Hierusalem 2 vanitas vanitatum dixit Ecclesiastes vanitas
vanitatum omnia vanitas 3 quid habet amplius homo de universo labore suo quod laborat sub sole
4 generatio praeterit et generatio advenit terra vero in aeternum stat 5 oritur sol et occidit et ad locum
suum revertitur ibique renascens 6 gyrat per meridiem et flectitur ad aquilonem lustrans universa
circuitu pergit spiritus et in circulos suos regreditur 7 omnia flumina intrant mare et mare non
redundat ad locum unde exeunt flumina revertuntur ut iterum fluant 8 cunctae res difficiles non
potest eas homo explicare sermone non saturatur oculus visu nec auris impletur auditu 9 quid est
quod fuit ipsum quod futurum est quid est quod factum est ipsum quod fiendum est 10 nihil sub
sole novum nec valet quisquam dicere ecce hoc recens est iam enim praecessit in saeculis quae
fuerunt ante nos 11 non est priorum memoria sed nec eorum quidem quae postea futura sunt erit
recordatio apud eos qui futuri sunt in novissimo 12 ego Ecclesiastes fui rex Israhel in Hierusalem
13 et proposui in animo meo quaerere et investigare sapienter de omnibus quae fiunt sub sole hanc
occupationem pessimam dedit Deus filiis hominum ut occuparentur in ea 14 vidi quae fiunt cuncta
sub sole et ecce universa vanitas et adflictio spiritus 15 perversi difficile corriguntur et stultorum
infinitus est numerus 16 locutus sum in corde meo dicens ecce magnus effectus sum et praecessi
sapientia omnes qui fuerunt ante me in Hierusalem et mens mea contemplata est multa sapienter

et didicit
17 dedique cor meum ut scirem prudentiam atque doctrinam erroresque et stultitiam et agnovi quod in his quoque esset labor et adflictio spiritus
18 eo quod in multa sapientia multa sit indignatio et qui addit scientiam addat et laborem

Chapter 2

1 dixi ego in corde meo vadam et affluam deliciis et fruar bonis et vidi quod hoc quoque esset vanitas
2 risum reputavi errorem et gaudio dixi quid frustra deciperis
3 cogitavi in corde meo abstrahere a vino carnem meam ut animum meum transferrem ad sapientiam devitaremque stultitiam donec viderem quid esset utile filiis hominum quod facto opus est sub sole numero dierum vitae suae
4 magnificavi opera mea aedificavi mihi domos plantavi vineas
5 feci hortos et pomeria et consevi ea cuncti generis arboribus
6 extruxi mihi piscinas aquarum ut inrigarem silvam lignorum germinantium
7 possedi servos et ancillas multamque familiam habui armenta quoque et magnos ovium greges ultra omnes qui fuerunt ante me in Hierusalem
8 coacervavi mihi argentum et aurum et substantias regum ac provinciarum feci mihi cantores et cantrices et delicias filiorum hominum scyphos et urceos in ministerio ad vina fundenda
9 et supergressus sum opibus omnes qui fuerunt ante me in Hierusalem sapientia quoque perseveravit mecum
10 et omnia quae desideraverunt oculi mei non negavi eis nec prohibui cor quin omni voluptate frueretur et oblectaret se in his quae paraveram et hanc ratus sum partem meam si uterer labore meo
11 cumque me convertissem ad universa opera quae fecerant manus meae et ad labores in quibus frustra sudaveram vidi in omnibus vanitatem et adflictionem animi et nihil permanere sub sole
12 transivi ad contemplandam sapientiam erroresque et stultitiam quid est inquam homo ut sequi possit regem factorem suum
13 et vidi quia tantum praecederet sapientia stultitiam quantum differt lux tenebris
14 sapientis oculi in capite eius stultus in tenebris ambulat et didici quod unus utriusque esset interitus
15 et dixi in corde meo si unus et stulti et meus occasus erit quid mihi prodest quod maiorem sapientiae dedi operam locutusque cum mente mea animadverti quod hoc quoque esset vanitas
16 non enim erit memoria sapientis similiter ut stulti in perpetuum et futura tempora oblivione cuncta pariter obruent moritur doctus similiter et indoctus
17 et idcirco taeduit me vitae meae videntem mala esse universa sub sole et

cuncta vanitatem atque adflictionem spiritus 18 rursum detestatus sum omnem industriam meam
quae sub sole studiosissime laboravi habiturus heredem post me 19 quem ignoro utrum sapiens an
stultus futurus sit et dominabitur in laboribus meis quibus desudavi et sollicitus fui et est quicquam
tam vanum 20 unde cessavi renuntiavitque cor meum ultra laborare sub sole 21 nam cum alius
laboret in sapientia et doctrina et sollicitudine homini otioso quaesita dimittit et hoc ergo vanitas
et magnum malum 22 quid enim proderit homini de universo labore suo et adflictione spiritus qua
sub sole cruciatus est 23 cuncti dies eius doloribus et aerumnis pleni sunt nec per noctem mente
requiescit et haec non vanitas est 24 nonne melius est comedere et bibere et ostendere animae suae
bona de laboribus suis et hoc de manu Dei est 25 quis ita vorabit et deliciis affluet ut ego 26 homini
bono in conspectu suo dedit Deus sapientiam et scientiam et laetitiam peccatori autem dedit
adflictionem et curam superfluam ut addat et congreget et tradat ei qui placuit Deo sed et hoc vanitas
et cassa sollicitudo mentis

Chapter 3

1 omnia tempus habent et suis spatiis transeunt universa sub caelo 2 tempus nascendi et tempus
moriendi tempus plantandi et tempus evellendi quod plantatum est 3 tempus occidendi et tempus
sanandi tempus destruendi et tempus aedificandi 4 tempus flendi et tempus ridendi tempus plangendi
et tempus saltandi 5 tempus spargendi lapides et tempus colligendi tempus amplexandi et tempus
longe fieri a conplexibus 6 tempus adquirendi et tempus perdendi tempus custodiendi et tempus
abiciendi 7 tempus scindendi et tempus consuendi tempus tacendi et tempus loquendi 8 tempus
dilectionis et tempus odii tempus belli et tempus pacis 9 quid habet amplius homo de labore suo
10 vidi adflictionem quam dedit Deus filiis hominum ut distendantur in ea 11 cuncta fecit bona in
tempore suo et mundum tradidit disputationi eorum ut non inveniat homo opus quod operatus est
Deus ab initio usque ad finem 12 et cognovi quod non esset melius nisi laetari et facere bene in
vita sua 13 omnis enim homo qui comedit et bibit et videt bonum de labore suo hoc donum Dei est
14 didici quod omnia opera quae fecit Deus perseverent in perpetuum non possumus eis quicquam
addere nec auferre quae fecit Deus ut timeatur 15 quod factum est ipsum permanet quae futura sunt

iam fuerunt et Deus instaurat quod abiit 16 vidi sub sole in loco iudicii impietatem et in loco iustitiae
iniquitatem 17 et dixi in corde meo iustum et impium iudicabit Deus et tempus omni rei tunc erit
18 dixi in corde meo de filiis hominum ut probaret eos Deus et ostenderet similes esse bestiis
19 idcirco unus interitus est hominis et iumentorum et aequa utriusque condicio sicut moritur homo
sic et illa moriuntur similiter spirant omnia et nihil habet homo iumento amplius cuncta subiacent
vanitati 20 et omnia pergunt ad unum locum de terra facta sunt et in terram pariter revertentur
21 quis novit si spiritus filiorum Adam ascendat sursum et si spiritus iumentorum descendat deorsum
22 et deprehendi nihil esse melius quam laetari hominem in opere suo et hanc esse partem illius
quis enim eum adducet ut post se futura cognoscat

Chapter 4

1 verti me ad alia et vidi calumnias quae sub sole geruntur et lacrimas innocentum et consolatorem
neminem nec posse resistere eorum violentiae cunctorum auxilio destitutos 2 et laudavi magis
mortuos quam viventes 3 et feliciorem utroque iudicavi qui necdum natus est nec vidit mala quae
sub sole fiunt 4 rursum contemplatus omnes labores hominum et industrias animadverti patere
invidiae proximi et in hoc ergo vanitas et cura superflua est 5 stultus conplicat manus suas et comedit
carnes suas dicens 6 melior est pugillus cum requie quam plena utraque manus cum labore et
adflictione animi 7 considerans repperi et aliam vanitatem sub sole 8 unus est et secundum non
habet non filium non fratrem et tamen laborare non cessat nec satiantur oculi eius divitiis nec
recogitat dicens cui laboro et fraudo animam meam bonis in hoc quoque vanitas est et adflictio
pessima 9 melius ergo est duos simul esse quam unum habent enim emolumentum societatis suae
10 si unus ceciderit ab altero fulcietur vae soli quia cum ruerit non habet sublevantem 11 et si
dormierint duo fovebuntur mutuo unus quomodo calefiet 12 et si quispiam praevaluerit contra unum
duo resistent ei funiculus triplex difficile rumpitur 13 melior est puer pauper et sapiens rege sene
et stulto qui nescit providere in posterum 14 quod et de carcere catenisque interdum quis egrediatur
ad regnum et alius natus in regno inopia consumatur 15 vidi cunctos viventes qui ambulant sub

sole cum adulescente secundo qui consurgit pro eo 16 infinitus numerus est populi omnium qui
fuerunt ante eum et qui postea futuri sunt non laetabuntur in eo sed et hoc vanitas et adflictio spiritus
17 custodi pedem tuum ingrediens domum Dei multo enim melior est oboedientia quam stultorum
victimae qui nesciunt quid faciant mali

Chapter 5

1 ne temere quid loquaris neque cor tuum sit velox ad proferendum sermonem coram Deo Deus
enim in caelo et tu super terram idcirco sint pauci sermones tui 2 multas curas sequuntur somnia
et in multis sermonibus invenitur stultitia 3 si quid vovisti Deo ne moreris reddere displicet enim
ei infidelis et stulta promissio sed quodcumque voveris redde 4 multoque melius est non vovere
quam post votum promissa non conplere 5 ne dederis os tuum ut peccare faciat carnem tuam neque
dicas coram angelo non est providentia ne forte iratus Deus super sermone tuo dissipet cuncta opera
manuum tuarum 6 ubi multa sunt somnia plurimae vanitates et sermones innumeri tu vero Deum
time 7 si videris calumnias egenorum et violenta iudicia et subverti iustitiam in provincia non
mireris super hoc negotio quia excelso alius excelsior est et super hos quoque eminentiores sunt
alii 8 et insuper universae terrae rex imperat servienti 9 avarus non implebitur pecunia et qui amat
divitias fructus non capiet ex eis et hoc ergo vanitas 10 ubi multae sunt opes multi et qui comedant
eas et quid prodest possessori nisi quod cernit divitias oculis suis 11 dulcis est somnus operanti
sive parum sive multum comedat saturitas autem divitis non sinit dormire eum 12 est et alia infirmitas
pessima quam vidi sub sole divitiae conservatae in malum domini sui 13 pereunt enim in adflictione
pessima generavit filium qui in summa egestate erit 14 sicut egressus est nudus de utero matris
suae sic revertetur et nihil auferet secum de labore suo 15 miserabilis prorsus infirmitas quomodo
venit sic revertetur quid ergo prodest ei quod laboravit in ventum 16 cunctis diebus vitae suae
comedit in tenebris et in curis multis et in aerumna atque tristitia 17 hoc itaque mihi visum est
bonum ut comedat quis et bibat et fruatur laetitia ex labore suo quod laboravit ipse sub sole numerum
dierum vitae suae quos dedit ei Deus et haec est pars illius 18 et omni homini cui dedit Deus divitias
atque substantiam potestatemque ei tribuit ut comedat ex eis et fruatur parte sua et laetetur de labore

suo hoc est donum Dei [19] non enim satis recordabitur dierum vitae suae eo quod Deus occupet
deliciis cor eius

Chapter 6

[1] est et aliud malum quod vidi sub sole et quidem frequens apud homines [2] vir cui dedit Deus
divitias et substantiam et honorem et nihil deest animae eius ex omnibus quae desiderat nec tribuit
ei potestatem Deus ut comedat ex eo sed homo extraneus vorabit illud hoc vanitas et magna miseria
est [3] si genuerit quispiam centum et vixerit multos annos et plures dies aetatis habuerit et anima
illius non utatur bonis substantiae suae sepulturaque careat de hoc ego pronuntio quod melior illo
sit abortivus [4] frustra enim venit et pergit ad tenebras et oblivione delebitur nomen eius [5] non vidit
solem neque cognovit distantiam boni et mali [6] etiam si duobus milibus annis vixerit et non fuerit
perfruitus bonis nonne ad unum locum properant omnia [7] omnis labor hominis in ore eius sed anima
illius non impletur [8] quid habet amplius sapiens ab stulto et quid pauper nisi ut pergat illuc ubi est
vita [9] melius est videre quod cupias quam desiderare quod nescias sed et hoc vanitas est et
praesumptio spiritus [10] qui futurus est iam vocatum est nomen eius et scitur quod homo sit et non
possit contra fortiorem se in iudicio contendere [11] verba sunt plurima multa in disputando habentia
vanitatem

Chapter 7

[1] quid necesse est homini maiora se quaerere cum ignoret quid conducat sibi in vita sua numero
dierum peregrinationis suae et tempore quo velut umbra praeterit aut quis ei poterit indicare quid
post eum futurum sub sole sit [2] melius est nomen bonum quam unguenta pretiosa et dies mortis
die nativitatis [3] melius est ire ad domum luctus quam ad domum convivii in illa enim finis cunctorum
admonetur hominum et vivens cogitat quid futurum sit [4] melior est ira risu quia per tristitiam vultus
corrigitur animus delinquentis [5] cor sapientium ubi tristitia est et cor stultorum ubi laetitia [6] melius
est a sapiente corripi quam stultorum adulatione decipi [7] quia sicut sonitus spinarum ardentium

sub olla sic risus stulti sed et hoc vanitas 8 calumnia conturbat sapientem et perdet robur cordis
illius 9 melior est finis orationis quam principium melior est patiens arrogante 10 ne velox sis ad
irascendum quia ira in sinu stulti requiescit 11 ne dicas quid putas causae est quod priora tempora
meliora fuere quam nunc sunt stulta est enim huiuscemodi interrogatio 12 utilior est sapientia cum
divitiis et magis prodest videntibus solem 13 sicut enim protegit sapientia sic protegit pecunia hoc
autem plus habet eruditio et sapientia quod vitam tribuunt possessori suo 14 considera opera Dei
quod nemo possit corrigere quem ille despexerit 15 in die bona fruere bonis et malam diem praecave
sicut enim hanc sic et illam fecit Deus ut non inveniat homo contra eum iustas querimonias 16 haec
quoque vidi in diebus vanitatis meae iustus perit in iustitia sua et impius multo vivit tempore in
malitia sua 17 noli esse iustus multum neque plus sapias quam necesse est ne obstupescas 18 ne
impie agas multum et noli esse stultus ne moriaris in tempore non tuo 19 bonum est te sustentare
iustum sed et ab illo ne subtrahas manum tuam quia qui Deum timet nihil neglegit 20 sapientia
confortabit sapientem super decem principes civitatis 21 non est enim homo iustus in terra qui
faciat bonum et non peccet 22 sed et cunctis sermonibus qui dicuntur ne accommodes cor tuum ne
forte audias servum tuum maledicentem tibi 23 scit enim tua conscientia quia et tu crebro maledixisti
aliis 24 cuncta temptavi in sapientia dixi sapiens efficiar et ipsa longius recessit a me 25 multo
magis quam erat et alta profunditas quis inveniet eam 26 lustravi universa animo meo ut scirem et
considerarem et quaererem sapientiam et rationem et ut cognoscerem impietatem stulti et errorem
inprudentium 27 et inveni amariorem morte mulierem quae laqueus venatorum est et sagena cor
eius vincula sunt manus illius qui placet Deo effugiet eam qui autem peccator est capietur ab illa
28 ecce hoc inveni dicit Ecclesiastes unum et alterum ut invenirem rationem 29 quam adhuc quaerit
anima mea et non inveni virum de mille unum repperi mulierem ex omnibus non inveni
30 solummodo hoc inveni quod fecerit Deus hominem rectum et ipse se infinitis miscuerit
quaestionibus quis talis ut sapiens est et quis cognovit solutionem verbi

Chapter 8

1 sapientia hominis lucet in vultu eius et potentissimus faciem illius commutavit 2 ego os regis
observo et praecepta iuramenti Dei 3 ne festines recedere a facie eius neque permaneas in opere
malo quia omne quod voluerit faciet 4 et sermo illius potestate plenus est nec dicere ei quisquam
potest quare ita facis 5 qui custodit praeceptum non experietur quicquam mali tempus et
responsionem cor sapientis intellegit 6 omni negotio tempus est et oportunitas et multa hominis
adflictio 7 quia ignorat praeterita et ventura nullo scire potest nuntio 8 non est in hominis dicione
prohibere spiritum nec habet potestatem in die mortis nec sinitur quiescere ingruente bello neque
salvabit impietas impium 9 omnia haec consideravi et dedi cor meum in cunctis operibus quae fiunt
sub sole interdum dominatur homo homini in malum suum 10 vidi impios sepultos qui etiam cum
adviverent in loco sancto erant et laudabantur in civitate quasi iustorum operum sed et hoc vanitas
est 11 etenim quia non profertur cito contra malos sententia absque ullo timore filii hominum
perpetrant mala 12 attamen ex eo quod peccator centies facit malum et per patientiam sustentatur
ego cognovi quod erit bonum timentibus Deum qui verentur faciem eius 13 non sit bonum impio
nec prolongentur dies eius sed quasi umbra transeant qui non timent faciem Dei 14 est et alia vanitas
quae fit super terram sunt iusti quibus multa proveniunt quasi opera egerint impiorum et sunt impii
qui ita securi sunt quasi iustorum facta habeant sed et hoc vanissimum iudico 15 laudavi igitur
laetitiam quod non esset homini bonum sub sole nisi quod comederet et biberet atque gauderet et
hoc solum secum auferret de labore suo in diebus vitae quos dedit ei Deus sub sole 16 et adposui
cor meum ut scirem sapientiam et intellegerem distentionem quae versatur in terra est homo qui
diebus ac noctibus somnum oculis non capit 17 et intellexi quod omnium operum Dei nullam possit
homo invenire rationem eorum quae fiunt sub sole et quanto plus laboraverit ad quaerendum tanto
minus inveniat etiam si dixerit sapiens se nosse non poterit repperire

Chapter 9

1 omnia haec tractavi in corde meo ut curiose intellegerem sunt iusti atque sapientes et opera
eorum in manu Dei et tamen nescit homo utrum amore an odio dignus sit 2 sed omnia in futuro
servantur incerta eo quod universa aeque eveniant iusto et impio bono et malo mundo et inmundo
immolanti victimas et sacrificia contemnenti sicut bonus sic et peccator ut periurus ita et ille qui

verum deierat 3 hoc est pessimum inter omnia quae sub sole fiunt quia eadem cunctis eveniunt
unde et corda filiorum hominum implentur malitia et contemptu in vita sua et post haec ad inferos
deducentur 4 nemo est qui semper vivat et qui huius rei habeat fiduciam melior est canis vivens
leone mortuo 5 viventes enim sciunt se esse morituros mortui vero nihil noverunt amplius nec
habent ultra mercedem quia oblivioni tradita est memoria eorum 6 amor quoque et odium et invidia
simul perierunt nec habent partem in hoc saeculo et in opere quod sub sole geritur 7 vade ergo et
comede in laetitia panem tuum et bibe cum gaudio vinum tuum quia Deo placent opera tua 8 omni
tempore sint vestimenta tua candida et oleum de capite tuo non deficiat 9 perfruere vita cum uxore
quam diligis cunctis diebus vitae instabilitatis tuae qui dati sunt tibi sub sole omni tempore vanitatis
tuae haec est enim pars in vita et in labore tuo quod laboras sub sole 10 quodcumque potest manus
tua facere instanter operare quia nec opus nec ratio nec scientia nec sapientia erunt apud inferos
quo tu properas 11 verti me alio vidique sub sole nec velocium esse cursum nec fortium bellum
nec sapientium panem nec doctorum divitias nec artificum gratiam sed tempus casumque in omnibus
12 nescit homo finem suum sed sicut pisces capiuntur hamo et sicut aves conprehenduntur laqueo
sic capiuntur homines tempore malo cum eis extemplo supervenerit 13 hanc quoque vidi sub sole
sapientiam et probavi maximam 14 civitas parva et pauci in ea viri venit contra eam rex magnus
et vallavit eam extruxitque munitiones per gyrum et perfecta est obsidio 15 inventusque in ea vir
pauper et sapiens liberavit urbem per sapientiam suam et nullus deinceps recordatus est hominis
illius pauperis 16 et dicebam ego meliorem esse sapientiam fortitudine quomodo ergo sapientia
pauperis contempta est et verba eius non sunt audita 17 verba sapientium audiuntur in silentio plus
quam clamor principis inter stultos 18 melior est sapientia quam arma bellica et qui in uno peccaverit
multa bona perdet

Chapter 10

1 muscae morientes perdunt suavitatem unguenti pretiosior est sapientia et gloria parva ad tempus
stultitia 2 cor sapientis in dextera eius et cor stulti in sinistra illius 3 sed et in via stultus ambulans
cum ipse insipiens sit omnes stultos aestimat 4 si spiritus potestatem habentis ascenderit super te

locum tuum ne dimiseris quia curatio cessare faciet peccata maxima [5] est malum quod vidi sub
sole quasi per errorem egrediens a facie principis [6] positum stultum in dignitate sublimi et divites
sedere deorsum [7] vidi servos in equis et principes ambulantes quasi servos super terram [8] qui fodit
foveam incidet in eam et qui dissipat sepem mordebit eum coluber [9] qui transfert lapides adfligetur
in eis et qui scindit ligna vulnerabitur ab eis [10] si retunsum fuerit ferrum et hoc non ut prius sed
hebetatum erit multo labore exacuatur et post industriam sequitur sapientia [11] si mordeat serpens
in silentio nihil eo minus habet qui occulte detrahit [12] verba oris sapientis gratia et labia insipientis
praecipitabunt eum [13] initium verborum eius stultitia et novissimum oris illius error pessimus
[14] stultus verba multiplicat ignorat homo quid ante se fuerit et quod post futurum est quis illi poterit
indicare [15] labor stultorum adfliget eos qui nesciunt in urbem pergere [16] vae tibi terra cuius rex
est puer et cuius principes mane comedunt [17] beata terra cuius rex nobilis est et cuius principes
vescuntur in tempore suo ad reficiendum et non ad luxuriam [18] in pigritiis humiliabitur contignatio
et in infirmitate manuum perstillabit domus [19] in risu faciunt panem ac vinum ut epulentur viventes
et pecuniae oboedient omnia [20] in cogitatione tua regi ne detrahas et in secreto cubiculi tui ne
maledixeris diviti quia avis caeli portabit vocem tuam et qui habet pinnas adnuntiabit sententiam

Chapter 11

[1] mitte panem tuum super transeuntes aquas quia post multa tempora invenies illum [2] da partem
septem necnon et octo quia ignoras quid futurum sit mali super terram [3] si repletae fuerint nubes
imbrem super terram effundent si ceciderit lignum ad austrum aut ad aquilonem in quocumque
loco ceciderit ibi erit [4] qui observat ventum non seminat et qui considerat nubes numquam metet
[5] quomodo ignoras quae sit via spiritus et qua ratione conpingantur ossa in ventre praegnatis sic
nescis opera Dei qui fabricator est omnium [6] mane semina sementem tuam et vespere ne cesset
manus tua quia nescis quid magis oriatur hoc an illud et si utrumque simul melius erit [7] dulce lumen
et delectabile est oculis videre solem [8] si annis multis vixerit homo et in omnibus his laetatus fuerit

meminisse debet tenebrosi temporis et dierum multorum qui cum venerint vanitatis arguentur
praeterita 9 laetare ergo iuvenis in adulescentia tua et in bono sit cor tuum in diebus iuventutis tuae
et ambula in viis cordis tui et in intuitu oculorum tuorum et scito quod pro omnibus his adducet te
Deus in iudicium 10 aufer iram a corde tuo et amove malitiam a carne tua adulescentia enim et
voluptas vana sunt

Chapter 12

1 memento creatoris tui in diebus iuventutis tuae antequam veniat tempus adflictionis et
adpropinquent anni de quibus dicas non mihi placent 2 antequam tenebrescat sol et lumen et luna
et stellae et revertantur nubes post pluviam 3 quando commovebuntur custodes domus et nutabuntur
viri fortissimi et otiosae erunt molentes inminuto numero et tenebrescent videntes per foramina
4 et claudent ostia in platea in humilitate vocis molentis et consurgent ad vocem volucris et
obsurdescent omnes filiae carminis 5 excelsa quoque timebunt et formidabunt in via florebit
amigdalum inpinguabitur lucusta et dissipabitur capparis quoniam ibit homo in domum aeternitatis
suae et circumibunt in platea plangentes 6 antequam rumpatur funis argenteus et recurrat vitta aurea
et conteratur hydria super fontem et confringatur rota super cisternam 7 et revertatur pulvis in terram
suam unde erat et spiritus redeat ad Deum qui dedit illum 8 vanitas vanitatum dixit Ecclesiastes
omnia vanitas 9 cumque esset sapientissimus Ecclesiastes docuit populum et enarravit quae fecerit
et investigans conposuit parabolas multas 10 quaesivit verba utilia et conscripsit sermones rectissimos
ac veritate plenos 11 verba sapientium sicut stimuli et quasi clavi in altum defixi quae per
magistrorum concilium data sunt a pastore uno 12 his amplius fili mi ne requiras faciendi plures
libros nullus est finis frequensque meditatio carnis adflictio est 13 finem loquendi omnes pariter
audiamus Deum time et mandata eius observa hoc est enim omnis homo

Song of Solomon

Chapter 1

1 osculetur me osculo oris sui quia meliora sunt ubera tua vino 2 fraglantia unguentis optimis
oleum effusum nomen tuum ideo adulescentulae dilexerunt te 3 trahe me post te curremus introduxit
me rex in cellaria sua exultabimus et laetabimur in te memores uberum tuorum super vinum recti
diligunt te 4 nigra sum sed formonsa filiae Hierusalem sicut tabernacula Cedar sicut pelles Salomonis
5 nolite me considerare quod fusca sim quia decoloravit me sol filii matris meae pugnaverunt contra
me posuerunt me custodem in vineis vineam meam non custodivi 6 indica mihi quem diligit anima
mea ubi pascas ubi cubes in meridie ne vagari incipiam per greges sodalium tuorum 7 si ignoras
te o pulchra inter mulieres egredere et abi post vestigia gregum et pasce hedos tuos iuxta tabernacula
pastorum 8 equitatui meo in curribus Pharaonis adsimilavi te amica mea 9 pulchrae sunt genae tuae
sicut turturis collum tuum sicut monilia 10 murenulas aureas faciemus tibi vermiculatas argento
11 dum esset rex in accubitu suo nardus mea dedit odorem suum 12 fasciculus murrae dilectus meus
mihi inter ubera mea commorabitur 13 botrus cypri dilectus meus mihi in vineis Engaddi 14 ecce
tu pulchra es amica mea ecce tu pulchra oculi tui columbarum 15 ecce tu pulcher es dilecte mi et
decorus lectulus noster floridus 16 tigna domorum nostrarum cedrina laquearia nostra cypressina

Chapter 2

1 ego flos campi et lilium convallium 2 sicut lilium inter spinas sic amica mea inter filias 3 sicut
malum inter ligna silvarum sic dilectus meus inter filios sub umbra illius quam desideraveram sedi
et fructus eius dulcis gutturi meo 4 introduxit me in cellam vinariam ordinavit in me caritatem
5 fulcite me floribus stipate me malis quia amore langueo 6 leva eius sub capite meo et dextera illius
amplexabitur me 7 adiuro vos filiae Hierusalem per capreas cervosque camporum ne suscitetis
neque evigilare faciatis dilectam quoadusque ipsa velit 8 vox dilecti mei ecce iste venit saliens in
montibus transiliens colles 9 similis est dilectus meus capreae hinuloque cervorum en ipse stat post
parietem nostrum despiciens per fenestras prospiciens per cancellos 10 et dilectus meus loquitur
mihi surge propera amica mea formonsa mea et veni 11 iam enim hiemps transiit imber abiit et

recessit 12 flores apparuerunt in terra tempus putationis advenit vox turturis audita est in terra nostra
13 ficus protulit grossos suos vineae florent dederunt odorem surge amica mea speciosa mea et veni
14 columba mea in foraminibus petrae in caverna maceriae ostende mihi faciem tuam sonet vox tua
in auribus meis vox enim tua dulcis et facies tua decora 15 capite nobis vulpes vulpes parvulas
quae demoliuntur vineas nam vinea nostra floruit 16 dilectus meus mihi et ego illi qui pascitur inter
lilia 17 donec adspiret dies et inclinentur umbrae revertere similis esto dilecte mi capreae aut hinulo
cervorum super montes Bether

Chapter 3

1 in lectulo meo per noctes quaesivi quem diligit anima mea quaesivi illum et non inveni 2 surgam
et circuibo civitatem per vicos et plateas quaeram quem diligit anima mea quaesivi illum et non
inveni 3 invenerunt me vigiles qui custodiunt civitatem num quem dilexit anima mea vidistis
4 paululum cum pertransissem eos inveni quem diligit anima mea tenui eum nec dimittam donec
introducam illum in domum matris meae et in cubiculum genetricis meae 5 adiuro vos filiae
Hierusalem per capreas cervosque camporum ne suscitetis neque evigilare faciatis dilectam donec
ipsa velit 6 quae est ista quae ascendit per desertum sicut virgula fumi ex aromatibus murrae et
turis et universi pulveris pigmentarii 7 en lectulum Salomonis sexaginta fortes ambiunt ex fortissimis
Israhel 8 omnes tenentes gladios et ad bella doctissimi uniuscuiusque ensis super femur suum
propter timores nocturnos 9 ferculum fecit sibi rex Salomon de lignis Libani 10 columnas eius fecit
argenteas reclinatorium aureum ascensum purpureum media caritate constravit propter filias
Hierusalem 11 egredimini et videte filiae Sion regem Salomonem in diademate quo coronavit eum
mater sua in die disponsionis illius et in die laetitiae cordis eius

Chapter 4

1
quam pulchra es amica mea quam pulchra es oculi tui columbarum absque eo quod intrinsecus
latet capilli tui sicut greges caprarum quae ascenderunt de monte Galaad 2 dentes tui sicut greges
tonsarum quae ascenderunt de lavacro omnes gemellis fetibus et sterilis non est inter eas 3 sicut
vitta coccinea labia tua et eloquium tuum dulce sicut fragmen mali punici ita genae tuae absque eo
quod intrinsecus latet 4 sicut turris David collum tuum quae aedificata est cum propugnaculis mille
clypei pendent ex ea omnis armatura fortium 5 duo ubera tua sicut duo hinuli capreae gemelli qui
pascuntur in liliis 6 donec adspiret dies et inclinentur umbrae vadam ad montem murrae et ad collem
turis 7 tota pulchra es amica mea et macula non est in te 8 veni de Libano sponsa veni de Libano
veni coronaberis de capite Amana de vertice Sanir et Hermon de cubilibus leonum de montibus
pardorum 9 vulnerasti cor meum soror mea sponsa vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum
et in uno crine colli tui 10 quam pulchrae sunt mammae tuae soror mea sponsa pulchriora ubera
tua vino et odor unguentorum tuorum super omnia aromata 11 favus distillans labia tua sponsa mel
et lac sub lingua tua et odor vestimentorum tuorum sicut odor turis 12 hortus conclusus soror mea
sponsa hortus conclusus fons signatus 13 emissiones tuae paradisus malorum punicorum cum
pomorum fructibus cypri cum nardo 14 nardus et crocus fistula et cinnamomum cum universis
lignis Libani murra et aloe cum omnibus primis unguentis 15 fons hortorum puteus aquarum
viventium quae fluunt impetu de Libano 16 surge aquilo et veni auster perfla hortum meum et fluant
aromata illius

Chapter 5

1
veniat dilectus meus in hortum suum et comedat fructum pomorum suorum veni in hortum
meum soror mea sponsa messui murram meam cum aromatibus meis comedi favum cum melle
meo bibi vinum meum cum lacte meo comedite amici bibite et inebriamini carissimi 2 ego dormio
et cor meum vigilat vox dilecti mei pulsantis aperi mihi soror mea amica mea columba mea
inmaculata mea quia caput meum plenum est rore et cincinni mei guttis noctium 3 expoliavi me
tunica mea quomodo induar illa lavi pedes meos quomodo inquinabo illos 4 dilectus meus misit

manum suam per foramen et venter meus intremuit ad tactum eius 5 surrexi ut aperirem dilecto
meo manus meae stillaverunt murra digiti mei pleni murra probatissima 6 pessulum ostii aperui
dilecto meo at ille declinaverat atque transierat anima mea liquefacta est ut locutus est quaesivi et
non inveni illum vocavi et non respondit mihi 7 invenerunt me custodes qui circumeunt civitatem
percusserunt me vulneraverunt me tulerunt pallium meum mihi custodes murorum 8 adiuro vos
filiae Hierusalem si inveneritis dilectum meum ut nuntietis ei quia amore langueo 9 qualis est
dilectus tuus ex dilecto o pulcherrima mulierum qualis est dilectus tuus ex dilecto quia sic adiurasti
nos 10 dilectus meus candidus et rubicundus electus ex milibus 11 caput eius aurum optimum
comae eius sicut elatae palmarum nigrae quasi corvus 12 oculi eius sicut columbae super rivulos
aquarum quae lacte sunt lotae et resident iuxta fluenta plenissima 13 genae illius sicut areolae
aromatum consitae a pigmentariis labia eius lilia distillantia murram primam 14 manus illius
tornatiles aureae plenae hyacinthis venter eius eburneus distinctus sapphyris 15 crura illius columnae
marmoreae quae fundatae sunt super bases aureas species eius ut Libani electus ut cedri 16 guttur
illius suavissimum et totus desiderabilis talis est dilectus meus et iste est amicus meus filiae
Hierusalem 17 quo abiit dilectus tuus o pulcherrima mulierum quo declinavit dilectus tuus et
quaeremus eum tecum

Chapter 6

1 dilectus meus descendit in hortum suum ad areolam aromatis ut pascatur in hortis et lilia
colligat 2 ego dilecto meo et dilectus meus mihi qui pascitur inter lilia 3 pulchra es amica mea
suavis et decora sicut Hierusalem terribilis ut castrorum acies ordinata 4 averte oculos tuos a me
quia ipsi me avolare fecerunt capilli tui sicut grex caprarum quae apparuerunt de Galaad 5 dentes
tui sicut grex ovium quae ascenderunt de lavacro omnes gemellis fetibus et sterilis non est in eis
6 sicut cortex mali punici genae tuae absque occultis tuis 7 sexaginta sunt reginae et octoginta
concubinae et adulescentularum non est numerus 8 una est columba mea perfecta mea una est matris
suae electa genetrici suae viderunt illam filiae et beatissimam praedicaverunt reginae et concubinae
et laudaverunt eam 9 quae est ista quae progreditur quasi aurora consurgens pulchra ut luna electa

ut sol terribilis ut acies ordinata [10] descendi ad hortum nucum ut viderem poma convallis ut
inspicerem si floruisset vinea et germinassent mala punica [11] nescivi anima mea conturbavit me
propter quadrigas Aminadab [12] revertere revertere Sulamitis revertere revertere ut intueamur te

Chapter 7

[1] quid videbis in Sulamiten nisi choros castrorum quam pulchri sunt gressus tui in calciamentis
filia principis iunctura feminum tuorum sicut monilia quae fabricata sunt manu artificis [2] umbilicus
tuus crater tornatilis numquam indigens poculis venter tuus sicut acervus tritici vallatus liliis [3] duo
ubera tua sicut duo hinuli gemelli capreae [4] collum tuum sicut turris eburnea oculi tui sicut piscinae
in Esebon quae sunt in porta filiae multitudinis nasus tuus sicut turris Libani quae respicit contra
Damascum [5] caput tuum ut Carmelus et comae capitis tui sicut purpura regis vincta canalibus
[6] quam pulchra es et quam decora carissima in deliciis [7] statura tua adsimilata est palmae et ubera
tua botris [8] dixi ascendam in palmam adprehendam fructus eius et erunt ubera tua sicut botri vineae
et odor oris tui sicut malorum [9] guttur tuum sicut vinum optimum dignum dilecto meo ad potandum
labiisque et dentibus illius ruminandum [10] ego dilecto meo et ad me conversio eius [11] veni dilecte
mi egrediamur in agrum commoremur in villis [12] mane surgamus ad vineas videamus si floruit
vinea si flores fructus parturiunt si floruerunt mala punica ibi dabo tibi ubera mea [13] mandragorae
dederunt odorem in portis nostris omnia poma nova et vetera dilecte mi servavi tibi

Chapter 8

[1] quis mihi det te fratrem meum sugentem ubera matris meae ut inveniam te foris et deosculer
et iam me nemo despiciat [2] adprehendam te et ducam in domum matris meae ibi me docebis et
dabo tibi poculum ex vino condito et mustum malorum granatorum meorum [3] leva eius sub capite
meo et dextera illius amplexabitur me [4] adiuro vos filiae Hierusalem ne suscitetis et evigilare

faciatis dilectam donec ipsa velit 5 quae est ista quae ascendit de deserto deliciis affluens et nixa super dilectum suum sub arbore malo suscitavi te ibi corrupta est mater tua ibi violata est genetrix
tua 6 pone me ut signaculum super cor tuum ut signaculum super brachium tuum quia fortis est ut
mors dilectio dura sicut inferus aemulatio lampades eius lampades ignis atque flammarum 7 aquae multae non poterunt extinguere caritatem nec flumina obruent illam si dederit homo omnem
substantiam domus suae pro dilectione quasi nihil despicient eum 8 soror nostra parva et ubera non
habet quid faciemus sorori nostrae in die quando adloquenda est 9 si murus est aedificemus super
eum propugnacula argentea si ostium est conpingamus illud tabulis cedrinis 10 ego murus et ubera
mea sicut turris ex quo facta sum coram eo quasi pacem repperiens 11 vinea fuit Pacifico in ea quae
habet populos tradidit eam custodibus vir adfert pro fructu eius mille argenteos 12 vinea mea coram
me est mille tui Pacifice et ducenti his qui custodiunt fructus eius 13 quae habitas in hortis amici auscultant fac me audire vocem tuam

Isaiah

Chapter 1

1 visio Isaiae filii Amos quam vidit super Iudam et Hierusalem in diebus Oziae Ioatham Ahaz
Ezechiae regum Iuda 2 audite caeli et auribus percipe terra quoniam Dominus locutus est filios
enutrivi et exaltavi ipsi autem spreverunt me 3 cognovit bos possessorem suum et asinus praesepe
domini sui Israhel non cognovit populus meus non intellexit 4 vae genti peccatrici populo gravi iniquitate semini nequam filiis sceleratis dereliquerunt Dominum blasphemaverunt Sanctum Israhel
abalienati sunt retrorsum 5 super quo percutiam vos ultra addentes praevaricationem omne caput
languidum et omne cor maerens 6 a planta pedis usque ad verticem non est in eo sanitas vulnus et
livor et plaga tumens non est circumligata nec curata medicamine neque fota oleo 7 terra vestra deserta civitates vestrae succensae igni regionem vestram coram vobis alieni devorant et desolabitur
sicut in vastitate hostili 8 et derelinquetur filia Sion ut umbraculum in vinea et sicut tugurium in

cucumerario sicut civitas quae vastatur 9 nisi Dominus exercituum reliquisset nobis semen quasi
Sodoma fuissemus et quasi Gomorra similes essemus 10 audite verbum Domini principes
Sodomorum percipite auribus legem Dei nostri populus Gomorrae 11 quo mihi multitudinem
victimarum vestrarum dicit Dominus plenus sum holocausta arietum et adipem pinguium et
sanguinem vitulorum et agnorum et hircorum nolui 12 cum veneritis ante conspectum meum quis
quaesivit haec de manibus vestris ut ambularetis in atriis meis 13 ne adferatis ultra sacrificium
frustra incensum abominatio est mihi neomeniam et sabbatum et festivitates alias non feram iniqui
sunt coetus vestri 14 kalendas vestras et sollemnitates vestras odivit anima mea facta sunt mihi
molesta laboravi sustinens 15 et cum extenderitis manus vestras avertam oculos meos a vobis et
cum multiplicaveritis orationem non audiam manus vestrae sanguine plenae sunt 16 lavamini mundi
estote auferte malum cogitationum vestrarum ab oculis meis quiescite agere perverse 17 discite
benefacere quaerite iudicium subvenite oppresso iudicate pupillo defendite viduam 18 et venite et
arguite me dicit Dominus si fuerint peccata vestra ut coccinum quasi nix dealbabuntur et si fuerint
rubra quasi vermiculus velut lana erunt 19 si volueritis et audieritis bona terrae comedetis 20 quod
si nolueritis et me provocaveritis ad iracundiam gladius devorabit vos quia os Domini locutum est
21 quomodo facta est meretrix civitas fidelis plena iudicii iustitia habitavit in ea nunc autem
homicidae 22 argentum tuum versum est in scoriam vinum tuum mixtum est aqua 23 principes tui
infideles socii furum omnes diligunt munera sequuntur retributiones pupillo non iudicant et causa
viduae non ingreditur ad eos 24 propter hoc ait Dominus exercituum Fortis Israhel heu consolabor
super hostibus meis et vindicabor de inimicis meis 25 et convertam manum meam ad te et excoquam
ad purum scoriam tuam et auferam omne stagnum tuum 26 et restituam iudices tuos ut fuerunt prius
et consiliarios tuos sicut antiquitus post haec vocaberis civitas iusti urbs fidelis 27 Sion in iudicio
redimetur et reducent eam in iustitia 28 et conteret scelestos et peccatores simul et qui dereliquerunt
Dominum consumentur 29 confundentur enim ab idolis quibus sacrificaverunt et erubescetis super
hortis quos elegeratis 30 cum fueritis velut quercus defluentibus foliis et velut hortus absque aqua
31 et erit fortitudo vestra ut favilla stuppae et opus vestrum quasi scintilla et succendetur utrumque
simul et non erit qui extinguat

Chapter 2

1 verbum quod vidit Isaias filius Amos super Iudam et Hierusalem 2 et erit in novissimis diebus
praeparatus mons domus Domini in vertice montium et elevabitur super colles et fluent ad eum
omnes gentes 3 et ibunt populi multi et dicent venite et ascendamus ad montem Domini et ad domum
Dei Iacob et docebit nos vias suas et ambulabimus in semitis eius quia de Sion exibit lex et verbum
Domini de Hierusalem 4 et iudicabit gentes et arguet populos multos et conflabunt gladios suos in
vomeres et lanceas suas in falces non levabit gens contra gentem gladium nec exercebuntur ultra
ad proelium 5 domus Iacob venite et ambulemus in lumine Domini 6 proiecisti enim populum tuum
domum Iacob quia repleti sunt ut olim et augures habuerunt ut Philisthim et pueris alienis adheserunt
7 repleta est terra argento et auro et non est finis thesaurorum eius 8 et repleta est terra eius equis
et innumerabiles quadrigae eius et repleta est terra eius idolis opus manuum suarum adoraverunt
quod fecerunt digiti eorum 9 et incurvavit se homo et humiliatus est vir ne ergo dimittas eis
10 ingredere in petram abscondere fossa humo a facie timoris Domini et a gloria maiestatis eius
11 oculi sublimis hominis humiliati sunt et incurvabitur altitudo virorum exaltabitur autem Dominus
solus in die illa 12 quia dies Domini exercituum super omnem superbum et excelsum et super
omnem arrogantem et humiliabitur 13 et super omnes cedros Libani sublimes et erectas et super
omnes quercus Basan 14 et super omnes montes excelsos et super omnes colles elevatos 15 et super
omnem turrem excelsam et super omnem murum munitum 16 et super omnes naves Tharsis et
super omne quod visu pulchrum est 17 et incurvabitur sublimitas hominum et humiliabitur altitudo
virorum et elevabitur Dominus solus in die illa 18 et idola penitus conterentur 19 et introibunt in
speluncas petrarum et in voragines terrae a facie formidinis Domini et a gloria maiestatis eius cum
surrexerit percutere terram 20 in die illa proiciet homo idola argenti sui et simulacra auri sui quae
fecerat sibi ut adoraret talpas et vespertiliones 21 et ingredietur fissuras petrarum et cavernas
saxorum a facie formidinis Domini et a gloria maiestatis eius cum surrexerit percutere terram
22 quiescite ergo ab homine cuius spiritus in naribus eius quia excelsus reputatus est ipse

Chapter 3

1 ecce enim Dominator Deus exercituum auferet ab Hierusalem et ab Iuda validum et fortem
omne robur panis et omne robur aquae 2 fortem et virum bellatorem iudicem et prophetam et ariolum
et senem 3 principem super quinquaginta et honorabilem vultu et consiliarium sapientem de
architectis et prudentem eloquii mystici 4 et dabo pueros principes eorum et effeminati dominabuntur
eis 5 et inruet populus vir ad virum unusquisque ad proximum suum tumultuabitur puer contra
senem et ignobilis contra nobilem 6 adprehendet enim vir fratrem suum domesticum patris sui
vestimentum tibi est princeps esto noster ruina autem haec sub manu tua 7 respondebit in die illa
dicens non sum medicus et in domo mea non est panis neque vestimentum nolite constituere me
principem populi 8 ruit enim Hierusalem et Iudas concidit quia lingua eorum et adinventiones
eorum contra Dominum ut provocarent oculos maiestatis eius 9 agnitio vultus eorum respondit eis
et peccatum suum quasi Sodomae praedicaverunt nec absconderunt vae animae eorum quoniam
reddita sunt eis mala 10 dicite iusto quoniam bene quoniam fructum adinventionum suarum comedet
11 vae impio in malum retributio enim manuum eius fiet ei 12 populum meum exactores sui
spoliaverunt et mulieres dominatae sunt eius popule meus qui beatum te dicunt ipsi te decipiunt et
viam gressuum tuorum dissipant 13 stat ad iudicandum Dominus et stat ad iudicandos populos
14 Dominus ad iudicium veniet cum senibus populi sui et principibus eius vos enim depasti estis
vineam meam et rapina pauperis in domo vestra 15 quare adteritis populum meum et facies pauperum
commolitis dicit Dominus Deus exercituum 16 et dixit Dominus pro eo quod elevatae sunt filiae
Sion et ambulaverunt extento collo et nutibus oculorum ibant et plaudebant ambulabant et in pedibus
suis conposito gradu incedebant 17 decalvabit Dominus verticem filiarum Sion et Dominus crinem
earum nudabit 18 in die illa auferet Dominus ornatum calciamentorum et lunulas 19 et torques et
monilia et armillas et mitras 20 discriminalia et periscelidas et murenulas et olfactoriola et inaures
21 et anulos et gemmas in fronte pendentes 22 et mutatoria et pallia et linteamina et acus 23 et
specula et sindones et vittas et theristra 24 et erit pro suavi odore fetor et pro zona funiculus et pro
crispanti crine calvitium et pro fascia pectorali cilicium 25 pulcherrimi quoque viri tui gladio cadent
et fortes tui in proelio 26 et maerebunt atque lugebunt portae eius et desolata in terra sedebit

Chapter 4

[1] et adprehendent septem mulieres virum unum in die illa dicentes panem nostrum comedemus
et vestimentis nostris operiemur tantummodo vocetur nomen tuum super nos aufer obprobrium
nostrum [2] in die illa erit germen Domini in magnificentia et in gloria et fructus terrae sublimis et
exultatio his qui salvati fuerint de Israhel [3] et erit omnis qui relictus fuerit in Sion et residuus in
Hierusalem sanctus vocabitur omnis qui scriptus est in vita in Hierusalem [4] si abluerit Dominus
sordem filiarum Sion et sanguinem Hierusalem laverit de medio eius spiritu iudicii et spiritu ardoris
[5] et creabit Dominus super omnem locum montis Sion et ubi invocatus est nubem per diem et fumum
et splendorem ignis flammantis in nocte super omnem enim gloriam protectio [6] et tabernaculum
erit in umbraculum diei ab aestu et in securitatem et absconsionem a turbine et a pluvia

Chapter 5

[1] cantabo dilecto meo canticum patruelis mei vineae suae vinea facta est dilecto meo in cornu
filio olei [2] et sepivit eam et lapides elegit ex illa et plantavit eam electam et aedificavit turrem in
medio eius et torcular extruxit in ea et expectavit ut faceret uvas et fecit labruscas [3] nunc ergo
habitator Hierusalem et vir Iuda iudicate inter me et inter vineam meam [4] quid est quod debui ultra
facere vineae meae et non feci ei an quod expectavi ut faceret uvas et fecit labruscas [5] et nunc
ostendam vobis quid ego faciam vineae meae auferam sepem eius et erit in direptionem diruam
maceriam eius et erit in conculcationem [6] et ponam eam desertam non putabitur et non fodietur et
ascendent vepres et spinae et nubibus mandabo ne pluant super eam imbrem [7] vinea enim Domini
exercituum domus Israhel et vir Iuda germen delectabile eius et expectavi ut faceret iudicium et
ecce iniquitas et iustitiam et ecce clamor [8] vae qui coniungitis domum ad domum et agrum agro
copulatis usque ad terminum loci numquid habitabitis soli vos in medio terrae [9] in auribus meis
sunt haec Domini exercituum nisi domus multae desertae fuerint grandes et pulchrae absque
habitatore [10] decem enim iuga vinearum facient lagunculam unam et triginta modii sementis facient
modios tres [11] vae qui consurgitis mane ad ebrietatem sectandam et potandum usque ad vesperam

ut vino aestuetis [12] cithara et lyra et tympanum et tibia et vinum in conviviis vestris et opus Domini
non respicitis nec opera manuum eius consideratis [13] propterea captivus ductus est populus meus
quia non habuit scientiam et nobiles eius interierunt fame et multitudo eius siti exaruit [14] propterea
dilatavit infernus animam suam et aperuit os suum absque ullo termino et descendent fortes eius
et populus eius et sublimes gloriosique eius ad eum [15] et incurvabitur homo et humiliabitur vir et
oculi sublimium deprimentur [16] et exaltabitur Dominus exercituum in iudicio et Deus sanctus
sanctificabitur in iustitia [17] et pascentur agni iuxta ordinem suum et deserta in ubertatem versa
advenae comedent [18] vae qui trahitis iniquitatem in funiculis vanitatis et quasi vinculum plaustri
peccatum [19] qui dicitis festinet et cito veniat opus eius ut videamus et adpropiet et veniat consilium
Sancti Israhel et sciemus illud [20] vae qui dicitis malum bonum et bonum malum ponentes tenebras
lucem et lucem tenebras ponentes amarum in dulce et dulce in amarum [21] vae qui sapientes estis
in oculis vestris et coram vobismet ipsis prudentes [22] vae qui potentes estis ad bibendum vinum
et viri fortes ad miscendam ebrietatem [23] qui iustificatis impium pro muneribus et iustitiam iusti
aufertis ab eo [24] propter hoc sicut devorat stipulam lingua ignis et calor flammae exurit sic radix
eorum quasi favilla erit et germen eorum ut pulvis ascendet abiecerunt enim legem Domini
exercituum et eloquium Sancti Israhel blasphemaverunt [25] ideo iratus est furor Domini in populo
suo et extendit manum suam super eum et percussit eum et conturbati sunt montes et facta sunt
morticina eorum quasi stercus in medio platearum in omnibus his non est aversus furor eius sed
adhuc manus eius extenta [26] et levabit signum nationibus procul et sibilabit ad eum de finibus
terrae et ecce festinus velociter veniet [27] non est deficiens neque laborans in eo non dormitabit
neque dormiet neque solvetur cingulum renum eius nec rumpetur corrigia calciamenti eius [28] sagittae
eius acutae et omnes arcus eius extenti ungulae equorum eius ut silex et rotae eius quasi impetus
tempestatis [29] rugitus eius ut leonis rugiet ut catuli leonum et frendet et tenebit praedam et
amplexabitur et non erit qui eruat [30] et sonabit super eum in die illa sicut sonitus maris aspiciemus
in terram et ecce tenebrae tribulationis et lux obtenebrata est in caligine eius

Chapter 6

1
in anno quo mortuus est rex Ozias vidi Dominum sedentem super solium excelsum et elevatum
et ea quae sub eo erant implebant templum
2
seraphin stabant super illud sex alae uni et sex alae
alteri duabus velabant faciem eius et duabus velabant pedes eius et duabus volabant
3
et clamabant
alter ad alterum et dicebant sanctus sanctus sanctus Dominus exercituum plena est omnis terra
gloria eius
4
et commota sunt superliminaria cardinum a voce clamantis et domus impleta est fumo
5
et dixi vae mihi quia tacui quia vir pollutus labiis ego sum et in medio populi polluta labia habentis
ego habito et Regem Dominum exercituum vidi oculis meis
6
et volavit ad me unus de seraphin et
in manu eius calculus quem forcipe tulerat de altari
7
et tetigit os meum et dixit ecce tetigit hoc
labia tua et auferetur iniquitas tua et peccatum tuum mundabitur
8
et audivi vocem Domini dicentis
quem mittam et quis ibit nobis et dixi ecce ego sum mitte me
9
et dixit vade et dices populo huic
audite audientes et nolite intellegere et videte visionem et nolite cognoscere
10
excaeca cor populi
huius et aures eius adgrava et oculos eius claude ne forte videat oculis suis et auribus suis audiat
et corde suo intellegat et convertatur et sanem eum
11
et dixi usquequo Domine et dixit donec
desolentur civitates absque habitatore et domus sine homine et terra relinquetur deserta
12
et longe
faciet Dominus homines et multiplicabitur quae derelicta fuerat in medio terrae
13
et adhuc in ea
decimatio et convertetur et erit in ostensionem sicut terebinthus et sicuti quercus quae expandit
ramos suos semen sanctum erit id quod steterit in ea

Chapter 7

1
et factum est in diebus Ahaz filii Ioatham filii Oziae regis Iuda ascendit Rasin rex Syriae et
Phacee filius Romeliae rex Israhel in Hierusalem ad proeliandum contra eam et non potuerunt
debellare eam
2
et nuntiaverunt domui David dicentes requievit Syria super Ephraim et commotum
est cor eius et cor populi eius sicut moventur ligna silvarum a facie venti
3
et dixit Dominus ad
Isaiam egredere in occursum Ahaz tu et qui derelictus est Iasub filius tuus ad extremum aquaeductus
piscinae superioris in via agri Fullonis
4
et dices ad eum vide ut sileas noli timere et cor tuum ne
formidet a duobus caudis titionum fumigantium istorum in ira furoris Rasin et Syriae et filii Romeliae
5
eo quod consilium inierit contra te Syria malum Ephraim et filius Romeliae dicentes
6
ascendamus

ad Iudam et suscitemus eum et avellamus eum ad nos et ponamus regem in medio eius filium Tabeel
7 haec dicit Dominus Deus non stabit et non erit istud 8 sed caput Syriae Damascus et caput Damasci
Rasin et adhuc sexaginta et quinque anni et desinet Ephraim esse populus 9 et caput Ephraim
Samaria et caput Samariae filius Romeliae si non credideritis non permanebitis 10 et adiecit Dominus
loqui ad Ahaz dicens 11 pete tibi signum a Domino Deo tuo in profundum inferni sive in excelsum
supra 12 et dixit Ahaz non petam et non temptabo Dominum 13 et dixit audite ergo domus David
numquid parum vobis est molestos esse hominibus quia molesti estis et Deo meo 14 propter hoc
dabit Dominus ipse vobis signum ecce virgo concipiet et pariet filium et vocabitis nomen eius
Emmanuhel 15 butyrum et mel comedet ut sciat reprobare malum et eligere bonum 16 quia antequam
sciat puer reprobare malum et eligere bonum derelinquetur terra quam tu detestaris a facie duum
regum suorum 17 adducet Dominus super te et super populum tuum et super domum patris tui dies
qui non venerunt a diebus separationis Ephraim a Iuda cum rege Assyriorum 18 et erit in die illa
sibilabit Dominus muscae quae est in extremo fluminum Aegypti et api quae est in terra Assur
19 et venient et requiescent omnes in torrentibus vallium et cavernis petrarum et in omnibus frutectis
et in universis foraminibus 20 in die illa radet Dominus in novacula conducta in his qui trans Flumen
sunt in rege Assyriorum caput et pilos pedum et barbam universam 21 et erit in die illa nutriet homo
vaccam boum et duas oves 22 et prae ubertate lactis comedet butyrum butyrum enim et mel
manducabit omnis qui relictus fuerit in medio terrae 23 et erit in die illa omnis locus ubi fuerint
mille vites mille argenteis et in spinas et in vepres erunt 24 cum sagittis et arcu ingredientur illuc
vepres enim et spinae erunt in universa terra 25 et omnes montes qui in sarculo sarientur non veniet
illuc terror spinarum et veprium et erit in pascua bovis et in conculcationem pecoris

Chapter 8

1 et dixit Dominus ad me sume tibi librum grandem et scribe in eo stilo hominis Velociter spolia
detrahe Cito praedare 2 et adhibui mihi testes fideles Uriam sacerdotem et Zacchariam filium
Barachiae 3 et accessi ad prophetissam et concepit et peperit filium et dixit Dominus ad me voca

nomen eius Adcelera spolia detrahere Festina praedari 4 quia antequam sciat puer vocare patrem
suum et matrem suam auferetur fortitudo Damasci et spolia Samariae coram rege Assyriorum 5 et
adiecit Dominus loqui ad me adhuc dicens 6 pro eo quod abiecit populus iste aquas Siloae quae
vadunt cum silentio et adsumpsit magis Rasin et filium Romeliae 7 propter hoc ecce Dominus
adducet super eos aquas Fluminis fortes et multas regem Assyriorum et omnem gloriam eius et
ascendet super omnes rivos eius et fluet super universas ripas eius 8 et ibit per Iudam inundans et
transiens usque ad collum veniet et erit extensio alarum eius implens latitudinem terrae tuae o
Emmanuhel 9 congregamini populi et vincimini et audite universae procul terrae confortamini et
vincimini accingite vos et vincimini 10 inite consilium et dissipabitur loquimini verbum et non fiet
quia nobiscum Deus 11 haec enim ait Dominus ad me sicut in forti manu erudivit me ne irem in
via populi huius dicens 12 non dicatis coniuratio omnia enim quae loquitur populus iste coniuratio
est et timorem eius ne timeatis neque paveatis 13 Dominum exercituum ipsum sanctificate ipse
pavor vester et ipse terror vester 14 et erit vobis in sanctificationem in lapidem autem offensionis
et in petram scandali duabus domibus Israhel in laqueum et in ruinam habitantibus Hierusalem
15 et offendent ex eis plurimi et cadent et conterentur et inretientur et capientur 16 liga testimonium
signa legem in discipulis meis 17 et expectabo Dominum qui abscondit faciem suam a domo Iacob
et praestolabor eum 18 ecce ego et pueri quos mihi dedit Dominus in signum et in portentum
Israhelis a Domino exercituum qui habitat in monte Sion 19 et cum dixerint ad vos quaerite a
pythonibus et a divinis qui stridunt in incantationibus suis numquid non populus a Deo suo requirit
pro vivis a mortuis 20 ad legem magis et ad testimonium quod si non dixerint iuxta verbum hoc
non erit eis matutina lux 21 et transibit per eam corruet et esuriet et cum esurierit irascetur et
maledicet regi suo et Deo suo et suspiciet sursum 22 et ad terram intuebitur et ecce tribulatio et
tenebrae dissolutio angustia et caligo persequens et non poterit avolare de angustia sua

Chapter 9

1 primo tempore adleviata est terra Zabulon et terra Nepthalim et novissimo adgravata est via
maris trans Iordanem Galileae gentium 2 populus qui ambulabat in tenebris vidit lucem magnam
habitantibus in regione umbrae mortis lux orta est eis 3 multiplicasti gentem non magnificasti
laetitiam laetabuntur coram te sicut laetantur in messe sicut exultant quando dividunt spolia 4 iugum
enim oneris eius et virgam umeri eius et sceptrum exactoris eius superasti sicut in die Madian
5 quia omnis violenta praedatio cum tumultu et vestimentum mixtum sanguine erit in conbustionem
et cibus ignis 6 parvulus enim natus est nobis filius datus est nobis et factus est principatus super
umerum eius et vocabitur nomen eius Admirabilis consiliarius Deus fortis Pater futuri saeculi
Princeps pacis 7 multiplicabitur eius imperium et pacis non erit finis super solium David et super
regnum eius ut confirmet illud et corroboret in iudicio et iustitia amodo et usque in sempiternum
zelus Domini exercituum faciet hoc 8 verbum misit Dominus in Iacob et cecidit in Israhel 9 et sciet
populus omnis Ephraim et habitantes Samariam in superbia et magnitudine cordis dicentes 10 lateres
ceciderunt sed quadris lapidibus aedificabimus sycomoros succiderunt sed cedros inmutabimus
11 et elevabit Dominus hostes Rasin super eum et inimicos eius in tumultum vertet 12 Syriam ab
oriente et Philisthim ab occidente et devorabunt Israhel toto ore in omnibus his non est aversus
furor eius sed adhuc manus eius extenta 13 et populus non est reversus ad percutientem se et
Dominum exercituum non inquisierunt 14 et disperdet Dominus ab Israhel caput et caudam
incurvantem et refrenantem die una 15 longevus et honorabilis ipse est caput et propheta docens
mendacium ipse cauda est 16 et erunt qui beatificant populum istum seducentes et qui beatificantur
praecipitati 17 propter hoc super adulescentulis eius non laetabitur Dominus et pupillorum eius et
viduarum non miserebitur quia omnis hypocrita est et nequam et universum os locutum est stultitiam
in omnibus his non est aversus furor eius sed adhuc manus eius extenta 18 succensa est enim quasi
ignis impietas veprem et spinam vorabit et succendetur in densitate saltus et convolvetur superbia
fumi 19 in ira Domini exercituum conturbata est terra et erit populus quasi esca ignis vir fratri suo
non parcet 20 et declinabit ad dexteram et esuriet et comedet ad sinistram et non saturabitur
unusquisque carnem brachii sui vorabit Manasses Ephraim et Ephraim Manassen simul ipsi contra
Iudam 21 in omnibus his non est aversus furor eius sed adhuc manus eius extenta

Chapter 10

1 vae qui condunt leges iniquas et scribentes iniustitiam scripserunt 2 ut opprimerent in iudicio
pauperes et vim facerent causae humilium populi mei ut essent viduae praeda eorum et pupillos
diriperent 3 quid facietis in die visitationis et calamitatis de longe venientis ad cuius fugietis auxilium
et ubi derelinquetis gloriam vestram 4 ne incurvemini sub vinculo et cum interfectis cadatis super
omnibus his non est aversus furor eius sed adhuc manus eius extenta 5 vae Assur virga furoris mei
et baculus ipse in manu eorum indignatio mea 6 ad gentem fallacem mittam eum et contra populum
furoris mei mandabo illi ut auferat spolia et diripiat praedam et ponat illum in conculcationem quasi
lutum platearum 7 ipse autem non sic arbitrabitur et cor eius non ita aestimabit sed ad conterendum
erit cor eius et ad internicionem gentium non paucarum 8 dicet enim 9 numquid non principes mei
simul reges sunt numquid non ut Charchamis sic Chalanno et ut Arfad sic Emath numquid non ut
Damascus sic Samaria 10 quomodo invenit manus mea regna idoli sic et simulacra eorum de
Hierusalem et de Samaria 11 numquid non sicut feci Samariae et idolis eius sic faciam Hierusalem
et simulacris eius 12 et erit cum impleverit Dominus cuncta opera sua in monte Sion et in Hierusalem
visitabo super fructum magnifici cordis regis Assur et super gloriam altitudinis oculorum eius
13 dixit enim in fortitudine manus meae feci et in sapientia mea intellexi et abstuli terminos
populorum et principes eorum depraedatus sum et detraxi quasi potens in sublime residentes 14 et
invenit quasi nidum manus mea fortitudinem populorum et sicut colliguntur ova quae derelicta sunt
sic universam terram ego congregavi et non fuit qui moveret pinnam et aperiret os et ganniret
15 numquid gloriabitur securis contra eum qui secat in ea aut exaltabitur serra contra eum a quo
trahitur quomodo si elevetur virga contra levantem se et exaltetur baculus qui utique lignum est
16 propter hoc mittet Dominator Deus exercituum in pinguibus eius tenuitatem et subtus gloriam
eius succensa ardebit quasi conbustio ignis 17 et erit lumen Israhel in igne et Sanctus eius in flamma
et succendetur et devorabitur spina eius et vepres in die una 18 et gloria saltus eius et Carmeli eius
ab anima usque ad carnem consumetur et erit terrore profugus 19 et reliquiae ligni saltus eius pro
paucitate numerabuntur et puer scribet eos 20 et erit in die illa non adiciet residuum Israhel et hii
qui fugerint de domo Iacob inniti super eo qui percutit eos sed innitetur super Dominum Sanctum
Israhel in veritate 21 reliquiae convertentur reliquiae inquam Iacob ad Deum fortem 22 si enim

fuerit populus tuus Israhel quasi harena maris reliquiae convertentur ex eo consummatio adbreviata
23
inundabit iustitiam consummationem enim et adbreviationem Dominus Deus exercituum faciet
24
in medio omnis terrae propter hoc haec dicit Dominus Deus exercituum noli timere populus
meus habitator Sion ab Assur in virga percutiet te et baculum suum levabit super te in via Aegypti
25
adhuc enim paululum modicumque et consummabitur indignatio et furor meus super scelus
26
eorum et suscitabit super eum Dominus exercituum flagellum iuxta plagam Madian in petra
27
Oreb et virgam suam super mare et levabit eam in via Aegypti et erit in die illa auferetur onus
28
eius de umero tuo et iugum eius de collo tuo et conputrescet iugum a facie olei veniet in Aiath
29
transibit in Magron apud Machmas commendabit vasa sua transierunt cursim Gabee sedes nostra
30
obstipuit Rama Gabaath Saulis fugit hinni voce tua filia Gallim adtende Laisa paupercula
31 32
Anathoth migravit Medemena habitatores Gebim confortamini adhuc dies est ut in Nob stetur
33
agitabit manum suam super montem filiae Sion collem Hierusalem ecce Dominator Dominus
exercituum confringet lagunculam in terrore et excelsi statura succidentur et sublimes humiliabuntur
34
et subvertentur condensa saltus ferro et Libanus cum excelsis cadet

Chapter 11

1 2
et egredietur virga de radice Iesse et flos de radice eius ascendet et requiescet super eum
spiritus Domini spiritus sapientiae et intellectus spiritus consilii et fortitudinis spiritus scientiae et
3
pietatis et replebit eum spiritus timoris Domini non secundum visionem oculorum iudicabit neque
4
secundum auditum aurium arguet sed iudicabit in iustitia pauperes et arguet in aequitate pro
mansuetis terrae et percutiet terram virga oris sui et spiritu labiorum suorum interficiet impium
5 6
et erit iustitia cingulum lumborum eius et fides cinctorium renis eius habitabit lupus cum agno
et pardus cum hedo accubabit vitulus et leo et ovis simul morabuntur et puer parvulus minabit eos
7 8
vitulus et ursus pascentur simul requiescent catuli eorum et leo quasi bos comedet paleas et
delectabitur infans ab ubere super foramine aspidis et in caverna reguli qui ablactatus fuerit manum
9
suam mittet non nocebunt et non occident in universo monte sancto meo quia repleta est terra
10
scientia Domini sicut aquae maris operientes in die illa radix Iesse qui stat in signum populorum

ipsum gentes deprecabuntur et erit sepulchrum eius gloriosum 11 et erit in die illa adiciet Dominus
secundo manum suam ad possidendum residuum populi sui quod relinquetur ab Assyriis et ab
Aegypto et a Fetros et ab Aethiopia et ab Aelam et a Sennaar et ab Emath et ab insulis maris 12 et
levabit signum in nationes et congregabit profugos Israhel et dispersos Iuda colliget a quattuor
plagis terrae 13 et auferetur zelus Ephraim et hostes Iuda peribunt Ephraim non aemulabitur Iudam
et Iudas non pugnabit contra Ephraim 14 et volabunt in umeros Philisthim per mare simul
praedabuntur filios orientis Idumea et Moab praeceptum manus eorum et filii Ammon oboedientes
erunt 15 et desolabit Dominus linguam maris Aegypti et levabit manum suam super Flumen in
fortitudine spiritus sui et percutiet eum in septem rivis ita ut transeant per eum calciati 16 et erit
via residuo populo meo qui relinquetur ab Assyriis sicut fuit Israhel in die qua ascendit de terra
Aegypti

Chapter 12

1 et dices in illa die confitebor tibi Domine quoniam iratus es mihi conversus est furor tuus et
consolatus es me 2 ecce Deus salvator meus fiducialiter agam et non timebo quia fortitudo mea et
laus mea Dominus Deus et factus est mihi in salutem 3 haurietis aquas in gaudio de fontibus
salvatoris 4 et dicetis in illa die confitemini Domino et invocate nomen eius notas facite in populis
adinventiones eius mementote quoniam excelsum est nomen eius 5 cantate Domino quoniam
magnifice fecit adnuntiate hoc in universa terra 6 exulta et lauda habitatio Sion quia magnus in
medio tui Sanctus Israhel

Chapter 13

1 onus Babylonis quod vidit Isaias filius Amos 2 super montem caligosum levate signum exaltate
vocem levate manum et ingrediantur portas duces 3 ego mandavi sanctificatis meis et vocavi fortes
meos in ira mea exultantes in gloria mea 4 vox multitudinis in montibus quasi populorum frequentium
vox sonitus regum gentium congregatarum Dominus exercituum praecepit militiae belli 5 venientibus

de terra procul a summitate caeli Dominus et vasa furoris eius ut disperdat omnem terram 6 ululate
quia prope est dies Domini quasi vastitas a Domino veniet 7 propter hoc omnes manus dissolventur
et omne cor hominis tabescet 8 et conteretur tortiones et dolores tenebunt quasi parturiens dolebunt
unusquisque ad proximum suum stupebit facies conbustae vultus eorum 9 ecce dies Domini venit
crudelis et indignationis plenus et irae furorisque ad ponendam terram in solitudine et peccatores
eius conterendos de ea 10 quoniam stellae caeli et splendor earum non expandent lumen suum
obtenebratus est sol in ortu suo et luna non splendebit in lumine suo 11 et visitabo super orbis mala
et contra impios iniquitatem eorum et quiescere faciam superbiam infidelium et arrogantiam fortium
humiliabo 12 pretiosior erit vir auro et homo mundo obrizo 13 super hoc caelum turbabo et movebitur
terra de loco suo propter indignationem Domini exercituum et propter diem irae furoris eius 14 et
erit quasi dammula fugiens et quasi ovis et non erit qui congreget unusquisque ad populum suum
convertetur et singuli ad terram suam fugient 15 omnis qui inventus fuerit occidetur et omnis qui
supervenerit cadet in gladio 16 infantes eorum adlident in oculis eorum diripientur domus eorum
et uxores eorum violabuntur 17 ecce ego suscitabo super eos Medos qui argentum non quaerant
nec aurum velint 18 sed sagittis parvulos interficiant et lactantibus uteri non misereantur et super
filios non parcat oculus eorum 19 et erit Babylon illa gloriosa in regnis inclita in superbia Chaldeorum
sicut subvertit Deus Sodomam et Gomorram 20 non habitabitur usque in finem et non fundabitur
usque ad generationem et generationem nec ponet ibi tentoria Arabs nec pastores requiescent ibi
21 sed requiescent ibi bestiae et replebuntur domus eorum draconibus et habitabunt ibi strutiones
et pilosi saltabunt ibi 22 et respondebunt ibi ululae in aedibus eius et sirenae in delubris voluptatis

Chapter 14

1 prope est ut veniat tempus eius et dies eius non elongabuntur miserebitur enim Dominus Iacob
et eliget adhuc de Israhel et requiescere eos faciet super humum suam adiungetur advena ad eos et
adherebit domui Iacob 2 et tenebunt eos populi et adducent eos in locum suum et possidebit eos
domus Israhel super terram Domini in servos et ancillas et erunt capientes eos qui se ceperant et
subicient exactores suos 3 et erit in die illa cum requiem dederit tibi Deus a labore tuo et a

concussione tua et a servitute dura qua ante servisti 4 sumes parabolam istam contra regem Babylonis
et dices quomodo cessavit exactor quievit tributum 5 contrivit Dominus baculum impiorum virgam
dominantium 6 caedentem populos in indignatione plaga insanabili subicientem in furore gentes
persequentem crudeliter 7 conquievit et siluit omnis terra gavisa est et exultavit 8 abietes quoque
laetatae sunt super te et cedri Libani ex quo dormisti non ascendit qui succidat nos 9 infernus subter
conturbatus est in occursum adventus tui suscitavit tibi gigantas omnes principes terrae surrexerunt
de soliis suis omnes principes nationum 10 universi respondebunt et dicent tibi et tu vulneratus es
sicut nos nostri similis effectus es 11 detracta est ad inferos superbia tua concidit cadaver tuum
subter te sternetur tinea et operimentum tuum erunt vermes 12 quomodo cecidisti de caelo lucifer
qui mane oriebaris corruisti in terram qui vulnerabas gentes 13 qui dicebas in corde tuo in caelum
conscendam super astra Dei exaltabo solium meum sedebo in monte testamenti in lateribus aquilonis
14 ascendam super altitudinem nubium ero similis Altissimo 15 verumtamen ad infernum detraheris
in profundum laci 16 qui te viderint ad te inclinabuntur teque prospicient numquid iste est vir qui
conturbavit terram qui concussit regna 17 qui posuit orbem desertum et urbes eius destruxit vinctis
eius non aperuit carcerem 18 omnes reges gentium universi dormierunt in gloria vir in domo sua
19 tu autem proiectus es de sepulchro tuo quasi stirps inutilis pollutus et obvolutus qui interfecti
sunt gladio et descenderunt ad fundamenta laci quasi cadaver putridum 20 non habebis consortium
neque cum eis in sepultura tu enim terram disperdisti tu populum occidisti non vocabitur in aeternum
semen pessimorum 21 praeparate filios eius occisioni in iniquitate patrum eorum non consurgent
nec hereditabunt terram neque implebunt faciem orbis civitatum 22 et consurgam super eos dicit
Dominus exercituum et perdam Babylonis nomen et reliquias et germen et progeniem ait Dominus
23 et ponam eam in possessionem ericii et in paludes aquarum et scopabo eam in scopa terens dicit
Dominus exercituum 24 iuravit Dominus exercituum dicens si non ut putavi ita erit et quomodo
mente tractavi 25 sic eveniet ut conteram Assyrium in terra mea et in montibus meis conculcem
eum et auferetur ab eis iugum eius et onus illius ab umero eorum tolletur 26 hoc consilium quod
cogitavi super omnem terram et haec est manus extenta super universas gentes 27 Dominus enim
exercituum decrevit et quis poterit infirmare et manus eius extenta et quis avertet eam 28 in anno

quo mortuus est rex Ahaz factum est onus istud 29 ne laeteris Philisthea omnis tu quoniam
comminuta est virga percussoris tui de radice enim colubri egredietur regulus et semen eius absorbens
volucrem 30 et pascentur primogeniti pauperum et pauperes fiducialiter requiescent et interire
faciam in fame radicem tuam et reliquias tuas interficiam 31 ulula porta clama civitas prostrata est
Philisthea omnis ab aquilone enim fumus venit et non est qui effugiat agmen eius 32 et quid
respondebitur nuntiis gentis quia Dominus fundavit Sion et in ipsa sperabunt pauperes populi eius

Chapter 15

1 onus Moab quia nocte vastata est Ar Moab conticuit quia nocte vastatus est murus Moab
conticuit 2 ascendit domus et Dibon ad excelsa in planctum super Nabo et super Medaba Moab
ululabit in cunctis capitibus eius calvitium omnis barba radetur 3 in triviis eius accincti sunt sacco
super tecta eius et in plateis eius omnis ululat descendit in fletum 4 clamavit Esebon et Eleale usque
Iasa audita est vox eorum super hoc expediti Moab ululabunt anima eius ululabit sibi 5 cor meum
ad Moab clamabit vectes eius usque ad Segor vitulam conternantem per ascensum enim Luith flens
ascendet et in via Oronaim clamorem contritionis levabunt 6 aquae enim Nemrim desertae erunt
quia aruit herba defecit germen viror omnis interiit 7 secundum magnitudinem operis et visitatio
eorum ad torrentem salicum ducent eos 8 quoniam circumiit clamor terminum Moab usque ad
Gallim ululatus eius et usque ad puteum Helim clamor eius 9 quia aquae Dibon repletae sunt
sanguine ponam enim super Dibon additamenta his qui fugerint de Moab leonem et reliquiis terrae

Chapter 16

1 emitte agnum dominatorem terrae de Petra deserti ad montem filiae Sion 2 et erit sicut avis
fugiens et pulli de nido avolantes sic erunt filiae Moab in transcensu Arnon 3 ini consilium coge
concilium pone quasi noctem umbram tuam in meridie absconde fugientes et vagos ne prodas
4 habitabunt apud te profugi mei Moab esto latibulum eorum a facie vastatoris finitus est enim

pulvis consummatus est miser defecit qui conculcabat terram 5 et praeparabitur in misericordia
solium et sedebit super eum in veritate in tabernaculo David iudicans et quaerens iudicium et
velociter reddens quod iustum est 6 audivimus superbiam Moab superbus est valde superbia eius
et arrogantia eius et indignatio eius plus quam fortitudo eius 7 idcirco ululabit Moab ad Moab
universus ululabit his qui laetantur super muro cocti lateris loquimini plagas suas 8 quoniam
suburbana Esebon deserta sunt et vinea Sabama domini gentium exciderunt flagella eius usque ad
Iazer pervenerunt erraverunt in deserto propagines eius relictae sunt transierunt mare 9 super hoc
plorabo in fletu Iazer vineam Sabama inebriabo te lacrima mea Esebon et Eleale quoniam super
vindemiam tuam et super messem tuam vox calcantium inruit 10 et auferetur laetitia et exultatio
de Carmelo et in vineis non exultabit neque iubilabit vinum in torculari non calcabit qui calcare
consueverat vocem calcantium abstuli 11 super hoc venter meus ad Moab quasi cithara sonabit et
viscera mea ad murum cocti lateris 12 et erit cum apparuerit quod laboravit Moab super excelsis
suis ingredietur ad sancta sua ut obsecret et non valebit 13 hoc verbum quod locutus est Dominus
ad Moab ex tunc 14 et nunc locutus est Dominus dicens in tribus annis quasi anni mercennarii
auferetur gloria Moab super omni populo multo et relinquetur parvus et modicus nequaquam multus

Chapter 17

1 onus Damasci ecce Damascus desinet esse civitas et erit sicut acervus lapidum in ruina
2 derelictae civitates Aroer gregibus erunt et requiescent ibi et non erit qui exterreat 3 et cessabit
adiutorium ab Ephraim et regnum a Damasco et reliquiae Syriae sicut gloria filiorum Israhel erunt
dicit Dominus exercituum 4 et erit in die illa adtenuabitur gloria Iacob et pingue carnis eius marcescet
5 et erit sicut congregans in messe quod restiterit et brachium eius spicas leget et erit sicut quaerens
spicas in valle Rafaim 6 et relinquetur in eo sicut racemus et sicut excussio oleae duarum aut trium
olivarum in summitate rami sive quattuor aut quinque in cacuminibus eius fructus eius dicit Dominus
Deus Israhel 7 in die illa inclinabitur homo ad factorem suum et oculi eius ad Sanctum Israhel
respicient 8 et non inclinabitur ad altaria quae fecerunt manus eius et quae operati sunt digiti eius
non respiciet lucos et delubra 9 in die illa erunt civitates fortitudinis eius derelictae sicut aratra et

segetes quae derelictae sunt a facie filiorum Israhel et erit deserta [10] quia oblita es Dei salvatoris
tui et Fortis adiutoris tui non es recordata propterea plantabis plantationem fidelem et germen
alienum seminabis [11] in die plantationis tuae labrusca et mane semen tuum florebit ablata est messis
in die hereditatis et dolebit graviter [12] vae multitudo populorum multorum ut multitudo maris
sonantis et tumultus turbarum sicut sonitus aquarum multarum [13] sonabunt populi sicut sonitus
aquarum inundantium et increpabit eum et fugiet procul et rapietur sicut pulvis montium a facie
venti et sicut turbo coram tempestate [14] in tempore vespere et ecce turbatio in matutino et non
subsistet haec est pars eorum qui vastaverunt nos et sors diripientium nos

Chapter 18

[1] vae terrae cymbalo alarum quae est trans flumina Aethiopiae [2] qui mittit in mari legatos et in
vasis papyri super aquas ite angeli veloces ad gentem convulsam et dilaceratam ad populum
terribilem post quem non est alius gentem expectantem expectantem et conculcatam cuius diripuerunt
flumina terram eius [3] omnes habitatores orbis qui moramini in terra cum elevatum fuerit signum
in montibus videbitis et clangorem tubae audietis [4] quia haec dicit Dominus ad me quiescam et
considerabo in loco meo sicut meridiana lux clara est et sicut nubes roris in die messis [5] ante messem
enim totus effloruit et inmatura perfectio germinabit et praecidentur ramusculi eius falcibus et quae
derelicta fuerint abscidentur excutientur [6] et relinquentur simul avibus montium et bestiis terrae et
aestate perpetua erunt super eum volucres et omnes bestiae terrae super illum hiemabunt [7] in
tempore illo deferetur munus Domino exercituum a populo divulso et dilacerato a populo terribili
post quem non fuit alius a gente expectante expectante et conculcata cuius diripuerunt flumina
terram eius ad locum nominis Domini exercituum montem Sion

Chapter 19

[1] onus Aegypti ecce Dominus ascendet super nubem levem et ingredietur Aegyptum et
movebuntur simulacra Aegypti a facie eius et cor Aegypti tabescet in medio eius [2] et concurrere
faciam Aegyptios adversum Aegyptios et pugnabit vir contra fratrem suum et vir contra amicum

3
suum civitas adversus civitatem regnum adversus regnum et disrumpetur spiritus Aegypti in
visceribus eius et consilium eius praecipitabo et interrogabunt simulacra sua et divinos suos et
4
pythones et ariolos et tradam Aegyptum in manu dominorum crudelium et rex fortis dominabitur
5
eorum ait Dominus Deus exercituum et arescet aqua de mari et fluvius desolabitur atque siccabitur
6
et deficient flumina adtenuabuntur et siccabuntur rivi aggerum calamus et iuncus marcescet
7 8
nudabitur alveus rivi a fonte suo et omnis sementis inrigua siccabitur arescet et non erit et
maerebunt piscatores et lugebunt omnes mittentes in flumen hamum et expandentes rete super
9 10
faciem aquae marcescent confundentur qui operabantur linum pectentes et texentes subtilia et
11
erunt inrigua eius flaccentia omnes qui faciebant lacunas ad capiendos pisces stulti principes
Taneos sapientes consiliarii Pharao dederunt consilium insipiens quomodo dicetis Pharaoni filius
12
sapientium ego filius regum antiquorum ubi sunt nunc sapientes tui adnuntient tibi et indicent
13
quid cogitaverit Dominus exercituum super Aegyptum stulti facti sunt principes Taneos
14
emarcuerunt principes Mempheos deceperunt Aegyptum angulum populorum eius Dominus
miscuit in medio eius spiritum vertiginis et errare fecerunt Aegyptum in omni opere suo sicut errat
15
ebrius et vomens et non erit Aegypto opus quod faciat caput et caudam incurvantem et refrenantem
16
in die illa erit Aegyptus quasi mulieres et stupebunt et timebunt a facie commotionis manus
17
Domini exercituum quam ipse movebit super eam et erit terra Iuda Aegypto in festivitatem
omnis qui illius fuerit recordatus pavebit a facie consilii Domini exercituum quod ipse cogitavit
18
super eam in die illa erunt quinque civitates in terra Aegypti loquentes lingua Chanaan et iurantes
19
per Dominum exercituum civitas Solis vocabitur una in die illa erit altare Domini in medio terrae
20
Aegypti et titulus iuxta terminum eius Domini et erit in signum et in testimonium Domino
exercituum in terra Aegypti clamabunt enim ad Dominum a facie tribulantis et mittet eis salvatorem
21
et propugnatorem qui liberet eos et cognoscetur Dominus ab Aegypto et cognoscent Aegyptii
22
Dominum in die illa et colent eum in hostiis et muneribus et vota vovebunt Domino et solvent et
percutiet Dominus Aegyptum plaga et sanabit eam et revertentur ad Dominum et placabitur eis et
23
sanabit eos in die illa erit via de Aegypto in Assyrios et intrabit Assyrius Aegyptum et Aegyptius
24
in Assyrios et servient Aegyptii Assur in die illa erit Israhel tertius Aegyptio et Assyrio benedictio

in medio terrae 25 cui benedixit Dominus exercituum dicens benedictus populus meus Aegypti et
opus manuum mearum Assyrio hereditas autem mea Israhel

Chapter 20

1 in anno quo ingressus est Tharthan in Azotum cum misisset eum Sargon rex Assyriorum et
pugnasset contra Azotum et cepisset eam 2 in tempore illo locutus est Dominus in manu Isaiae filii
Amos dicens vade et solve saccum de lumbis tuis et calciamenta tua tolle de pedibus tuis et fecit
sic vadens nudus et disculciatus 3 et dixit Dominus sicut ambulavit servus meus Isaias nudus et
disculciatus trium annorum signum et portentum erit super Aegyptum et super Aethiopiam 4 sic
minabit rex Assyriorum captivitatem Aegypti et transmigrationem Aethiopiae iuvenum et senum
nudam et disculciatam discopertis natibus ignominiam Aegypti 5 et timebunt et confundentur ab
Aethiopia spe sua et ab Aegypto gloria sua 6 et dicet habitator insulae huius in die illa ecce haec
erat spes nostra ad quos confugimus in auxilium ut liberaret nos a facie regis Assyriorum et quomodo
effugere poterimus nos

Chapter 21

1 onus deserti maris sicut turbines ab africo veniunt de deserto venit de terra horribili 2 visio
dura nuntiata est mihi qui incredulus est infideliter agit et qui depopulator est vastat ascende Aelam
obside Mede omnem gemitum eius cessare feci 3 propterea repleti sunt lumbi mei dolore angustia
possedit me sicut angustia parientis corrui cum audirem conturbatus sum cum viderem 4 emarcuit
cor meum tenebrae stupefecerunt me Babylon dilecta mea posita est mihi in miraculum 5 pone
mensam contemplare in specula comedentes bibentes surgite principes arripite clypeum 6 haec
enim dixit mihi Dominus vade et pone speculatorem et quodcumque viderit adnuntiet 7 et vidit
currum duorum equitum ascensorem asini et ascensorem cameli et contemplatus est diligenter
multo intuitu 8 et clamavit leo super specula Domini ego sum stans iugiter per diem et super
custodiam meam ego sum stans totis noctibus 9 ecce iste venit ascensor vir bigae equitum et

respondit et dixit cecidit cecidit Babylon et omnia sculptilia deorum eius contrita sunt in terram
10 tritura mea et fili areae meae quae audivi a Domino exercituum Deo Israhel adnuntiavi vobis
11 onus Duma ad me clamat ex Seir custos quid de nocte custos quid de nocte 12 dixit custos venit
mane et nox si quaeritis quaerite convertimini venite 13 onus in Arabia in saltu ad vesperam dormietis
in semitis Dodanim 14 occurrentes sitienti ferte aquam qui habitatis terram austri cum panibus
occurrite fugienti 15 a facie enim gladiorum fugerunt a facie gladii inminentis a facie arcus extenti
a facie gravis proelii 16 quoniam haec dicit Dominus ad me adhuc in uno anno quasi in anno
mercennarii et auferetur omnis gloria Cedar 17 et reliquiae numeri sagittariorum fortium de filiis
Cedar inminuentur Dominus enim Deus Israhel locutus est

Chapter 22

1 onus vallis Visionis quidnam tibi quoque est quia ascendisti et tu omnis in tecta 2 clamoris
plena urbs frequens civitas exultans interfecti tui non interfecti gladio nec mortui in bello 3 cuncti
principes tui fugerunt simul dureque ligati sunt omnes qui inventi sunt vincti sunt pariter procul
fugerunt 4 propterea dixi recedite a me amare flebo nolite incumbere ut consolemini me super
vastitate filiae populi mei 5 dies enim interfectionis et conculcationis et fletuum Domino Deo
exercituum in valle Visionis scrutans murum et magnificus super montem 6 et Aelam sumpsit
faretram currum hominis equitis et parietem nudavit clypeus 7 et erunt electae valles tuae plenae
quadrigarum et equites ponent sedes suas in porta 8 et revelabitur operimentum Iudae et videbis in
die illa armamentarium domus saltus 9 et scissuras civitatis David videbitis quia multiplicatae sunt
et congregastis aquas piscinae inferioris 10 et domos Hierusalem numerastis et destruxistis domos
ad muniendum murum 11 et lacum fecistis inter duos muros et aquam piscinae veteris et non
suspexistis ad eum qui fecerat eam et operatorem eius de longe non vidistis 12 et vocavit Dominus
Deus exercituum in die illa ad fletum et ad planctum ad calvitium et ad cingulum sacci 13 et ecce
gaudium et laetitia occidere vitulos et iugulare arietes comedere carnes et bibere vinum comedamus
et bibamus cras enim moriemur 14 et revelata est in auribus meis Domini exercituum si dimittetur

iniquitas haec vobis donec moriamini dicit Dominus Deus exercituum [15] haec dicit Dominus Deus
exercituum vade ingredere ad eum qui habitat in tabernaculo ad Sobnam praepositum templi [16] quid
tu hic aut quasi quis hic quia excidisti tibi hic sepulchrum excidisti in excelso memoriam diligenter
in petra tabernaculum tibi [17] ecce Dominus asportari te faciet sicut asportatur gallus gallinacius et
quasi amictum sic sublevabit te [18] coronans coronabit te tribulatione quasi pilam mittet te in terram
latam et spatiosam ibi morieris et ibi erit currus gloriae tuae ignominia domus Domini tui [19] et
expellam te de statione tua et de ministerio tuo deponam te [20] et erit in die illa vocabo servum
meum Eliachim filium Helciae [21] et induam illum tunicam tuam et cingulo tuo confortabo eum et
potestatem tuam dabo in manu eius et erit quasi pater habitantibus Hierusalem et domui Iuda [22] et
dabo clavem domus David super umerum eius et aperiet et non erit qui claudat et claudet et non
erit qui aperiat [23] et figam illum paxillum in loco fideli et erit in solium gloriae domui patris sui
[24] et suspendent super eum omnem gloriam domus patris eius vasorum diversa genera omne vas
parvulum a vasis craterarum usque ad omne vas musicorum [25] in die illo dicit Dominus exercituum
auferetur paxillus qui fixus fuerat in loco fideli et frangetur et cadet et peribit quod pependerat in
eo quia Dominus locutus est

Chapter 23

[1] onus Tyri ululate naves maris quia vastata est domus unde venire consueverant de terra Cetthim
revelatum est eis [2] tacete qui habitatis in insula negotiatio Sidonis transfretantes mare repleverunt
te [3] in aquis multis semen Nili messis fluminis fruges eius et facta est negotiatio gentium [4] erubesce
Sidon ait enim mare fortitudo maris dicens non parturivi et non peperi et non enutrivi iuvenes nec
ad incrementum perduxi virgines [5] cum auditum fuerit in Aegypto dolebunt cum audierint de Tyro
[6] transite maria ululate qui habitatis in insula [7] numquid non haec vestra est quae gloriabatur a
diebus pristinis in antiquitate sua ducent eam pedes sui longe ad peregrinandum [8] quis cogitavit
hoc super Tyrum quondam coronatam cuius negotiatores principes institores eius incliti terrae
[9] Dominus exercituum cogitavit hoc ut detraheret superbiam omnis gloriae et ad ignominiam
deduceret universos inclitos terrae [10] transi terram tuam quasi flumen filia maris non est cingulum

ultra tibi 11 manum suam extendit super mare conturbavit regna Dominus mandavit adversum
Chanaan ut contereret fortes eius 12 et dixit non adicies ultra ut glorieris calumniam sustinens virgo
filia Sidonis in Cetthim consurgens transfreta ibi quoque non erit requies tibi 13 ecce terra
Chaldeorum talis populus non fuit Assur fundavit eam in captivitatem transduxerunt robustos eius
suffoderunt domos eius posuerunt eam in ruinam 14 ululate naves maris quia devastata est fortitudo
vestra 15 et erit in die illa in oblivione eris o Tyre septuaginta annis sicut dies regis unius post
septuaginta autem annos erit Tyro quasi canticum meretricis 16 sume citharam circui civitatem
meretrix oblivioni tradita bene cane frequenta canticum ut memoria tui sit 17 et erit post septuaginta
annos visitabit Dominus Tyrum et reducet eam ad mercedes suas et rursum fornicabitur cum
universis regnis terrae super faciem terrae 18 et erunt negotiatio eius et mercedes eius sanctificatae
Domino non condentur neque reponentur quia his qui habitaverint coram Domino erit negotiatio
eius ut manducent in saturitatem et vestiantur usque ad vetustatem

Chapter 24

1 ecce Dominus dissipabit terram et nudabit eam et adfliget faciem eius et disperget habitatores
eius 2 et erit sicut populus sic sacerdos et sicut servus sic dominus eius sicut ancilla sic domina
eius sicut emens sic ille qui vendit sicut fenerator sic is qui mutuum accipit sicut qui repetit sic qui
debet 3 dissipatione dissipabitur terra et direptione praedabitur Dominus enim locutus est verbum
hoc 4 luxit et defluxit terra et infirmata est defluxit orbis infirmata est altitudo populi terrae 5 et
terra interfecta est ab habitatoribus suis quia transgressi sunt leges mutaverunt ius dissipaverunt
foedus sempiternum 6 propter hoc maledictio vorabit terram et peccabunt habitatores eius ideoque
insanient cultores eius et relinquentur homines pauci 7 luxit vindemia infirmata est vitis ingemuerunt
omnes qui laetabantur corde 8 cessavit gaudium tympanorum quievit sonitus laetantium conticuit
dulcedo citharae 9 cum cantico non bibent vinum amara erit potio bibentibus illam 10 adtrita est
civitas vanitatis clausa est omnis domus nullo introeunte 11 clamor erit super vino in plateis deserta
est omnis laetitia translatum est gaudium terrae 12 relicta est in urbe solitudo et calamitas opprimet
portas 13 quia haec erunt in medio terrae in medio populorum quomodo si paucae olivae quae

remanserunt excutiantur ex olea et racemi cum fuerit finita vindemia 14 hii levabunt vocem suam
atque laudabunt cum glorificatus fuerit Dominus hinnient de mari 15 propter hoc in doctrinis
glorificate Dominum in insulis maris nomen Domini Dei Israhel 16 a finibus terrae laudes audivimus
gloriam iusti et dixi secretum meum mihi secretum meum mihi vae mihi praevaricantes praevaricati
sunt et praevaricatione transgressorum praevaricati sunt 17 formido et fovea et laqueus super te
qui habitator es terrae 18 et erit qui fugerit a voce formidinis cadet in foveam et qui se explicuerit
de fovea tenebitur laqueo quia cataractae de excelsis apertae sunt et concutientur fundamenta terrae
19 confractione confringetur terra contritione conteretur terra commotione commovebitur terra
20 agitatione agitabitur terra sicut ebrius et auferetur quasi tabernaculum unius noctis et gravabit
eam iniquitas sua et corruet et non adiciet ut resurgat 21 et erit in die illa visitabit Dominus super
militiam caeli in excelso et super reges terrae qui sunt super terram 22 et congregabuntur in
congregationem unius fascis in lacum et cludentur ibi in carcerem et post multos dies visitabuntur
23 et erubescet luna et confundetur sol cum regnaverit Dominus exercituum in monte Sion et in
Hierusalem et in conspectu senum suorum fuerit glorificatus

Chapter 25

1 Domine Deus meus es tu exaltabo te confitebor nomini tuo quoniam fecisti mirabilia
cogitationes antiquas fideles amen 2 quia posuisti civitatem in tumulum urbem fortem in ruinam
domum alienorum ut non sit civitas et in sempiternum non aedificetur 3 super hoc laudabit te
populus fortis civitas gentium robustarum timebit te 4 quia factus es fortitudo pauperi fortitudo
egeno in tribulatione sua spes a turbine umbraculum ab aestu spiritus enim robustorum quasi turbo
inpellens parietem 5 sicut aestum in siti tumultum alienorum humiliabis et quasi calore sub nube
torrente propaginem fortium marcescere facies 6 et faciet Dominus exercituum omnibus populis
in monte hoc convivium pinguium convivium vindemiae pinguium medullatorum vindemiae
defecatae 7 et praecipitabit in monte isto faciem vinculi conligati super omnes populos et telam
quam orditus est super universas nationes 8 praecipitabit mortem in sempiternum et auferet Dominus
Deus lacrimam ab omni facie et obprobrium populi sui auferet de universa terra quia Dominus

locutus est
9
et dicet in die illa ecce Deus noster iste expectavimus eum et salvabit nos iste Dominus sustinuimus eum exultabimus et laetabimur in salutari eius
10
quia requiescet manus Domini in monte isto et triturabitur Moab sub eo sicuti teruntur paleae in plaustro
11
et extendet manus suas sub eo sicut extendit natans ad natandum et humiliabit gloriam eius cum adlisione manuum eius
12
et munimenta sublimium murorum tuorum concident et humiliabuntur et detrahentur in terram usque ad pulverem

Chapter 26

1
in die illa cantabitur canticum istud in terra Iuda urbs fortitudinis nostrae salvator ponetur in ea murus et antemurale
2
aperite portas et ingrediatur gens iusta custodiens veritatem
3
vetus error abiit servabis pacem pacem quia in te speravimus
4
sperastis in Domino in saeculis aeternis in Domino Deo forti in perpetuum
5
quia incurvabit habitantes in excelso civitatem sublimem humiliabit humiliabit eam usque ad terram detrahet eam usque ad pulverem
6
conculcabit eam pes pedes pauperis gressus egenorum
7
semita iusti recta est rectus callis iusti ad ambulandum
8
et in semita iudiciorum tuorum Domine sustinuimus te nomen tuum et memoriale tuum in desiderio animae
9
anima mea desideravit te in nocte sed et spiritu meo in praecordiis meis de mane vigilabo ad te cum feceris iudicia tua in terra iustitiam discent habitatores orbis
10
misereamur impio et non discet iustitiam in terra sanctorum inique gessit et non videbit gloriam Domini
11
Domine exaltetur manus tua et non videant videant et confundantur zelantes populi et ignis hostes tuos devoret
12
Domine dabis pacem nobis omnia enim opera nostra operatus es nobis
13
Domine Deus noster possederunt nos domini absque te tantum in te recordemur nominis tui
14
morientes non vivant gigantes non resurgant propterea visitasti et contrivisti eos et perdidisti omnem memoriam eorum
15
indulsisti genti Domine indulsisti genti numquid glorificatus es elongasti omnes terminos terrae
16
Domine in angustia requisierunt te in tribulatione murmuris doctrina tua eis
17
sicut quae concipit cum adpropinquaverit ad partum dolens clamat in doloribus suis sic facti sumus a facie tua Domine
18
concepimus et quasi parturivimus et peperimus spiritum salutes non fecimus in terra ideo non

ceciderunt habitatores terrae [19] vivent mortui tui interfecti mei resurgent expergiscimini et laudate
qui habitatis in pulvere quia ros lucis ros tuus et terram gigantum detrahes in ruinam [20] vade populus
meus intra in cubicula tua claude ostia tua super te abscondere modicum ad momentum donec
pertranseat indignatio [21] ecce enim Dominus egreditur de loco suo ut visitet iniquitatem habitatoris
terrae contra eum et revelabit terra sanguinem suum et non operiet ultra interfectos suos

Chapter 27

[1] in die illo visitabit Dominus in gladio suo duro et grandi et forti super Leviathan serpentem
vectem et super Leviathan serpentem tortuosum et occidet cetum qui in mari est [2] in die illa vinea
meri cantabit ei [3] ego Dominus qui servo eam repente propinabo ei ne forte visitetur contra eam
nocte et die servo eam [4] indignatio non est mihi quis dabit me spinam et veprem in proelio gradiar
super eam succendam eam pariter [5] an potius tenebit fortitudinem meam faciet pacem mihi pacem
faciet mihi [6] qui egrediuntur impetu ad Iacob florebit et germinabit Israhel et implebunt faciem
orbis semine [7] numquid iuxta plagam percutientis se percussit eum aut sicut occidit interfectos eius
sic occisus est [8] in mensura contra mensuram cum abiecta fuerit iudicabis eam meditata est in
spiritu suo duro per diem aestus [9] idcirco super hoc dimittetur iniquitas domui Iacob et iste omnis
fructus ut auferatur peccatum eius cum posuerit omnes lapides altaris sicut lapides cineris adlisos
non stabunt luci et delubra [10] civitas enim munita desolata erit speciosa relinquetur et dimittetur
quasi desertum ibi pascetur vitulus et ibi accubabit et consumet summitates eius [11] in siccitate
messis illius conterentur mulieres venientes et docentes eam non est enim populus sapiens propterea
non miserebitur eius qui fecit eum et qui formavit eum non parcet ei [12] et erit in die illa percutiet
Dominus ab alveo Fluminis usque ad torrentem Aegypti et vos congregabimini unus et unus filii
Israhel [13] et erit in die illa clangetur in tuba magna et venient qui perditi fuerant de terra Assyriorum
et qui eiecti erant in terra Aegypti et adorabunt Dominum in monte sancto in Hierusalem

Chapter 28

1
vae coronae superbiae ebriis Ephraim et flori decidenti gloriae exultationis eius qui erant in
2
vertice vallis pinguissimae errantes a vino ecce validus et fortis Domini sicut impetus grandinis
turbo confringens sicut impetus aquarum multarum inundantium et emissarum super terram spatiosam
3
pedibus conculcabitur corona superbiae ebriorum Ephraim
4
et erit flos decidens gloriae exultationis
eius qui est super verticem vallis pinguium quasi temporaneum ante maturitatem autumni quod
5
cum aspexerit videns statim ut manu tenuerit devorabit illud in die illa erit Dominus exercituum
6
corona gloriae et sertum exultationis residuo populi sui et spiritus iudicii sedenti super iudicium
7
et fortitudo revertentibus de bello ad portam verum hii quoque prae vino nescierunt et prae ebrietate
erraverunt sacerdos et propheta nescierunt prae ebrietate absorti sunt a vino erraverunt in ebrietate
8
nescierunt videntem ignoraverunt iudicium omnes enim mensae repletae sunt vomitu sordiumque
9
ita ut non esset ultra locus quem docebit scientiam et quem intellegere faciet auditum ablactatos
10
a lacte apulsos ab uberibus quia manda remanda manda remanda expecta reexpecta expecta
11
reexpecta modicum ibi modicum ibi in loquella enim labii et lingua altera loquetur ad populum
12
istum cui dixit haec requies reficite lassum et hoc est meum refrigerium et noluerunt audire
13
et erit eis verbum Domini manda remanda manda remanda expecta reexpecta expecta reexpecta
modicum ibi modicum ibi ut vadant et cadant retrorsum et conterantur et inlaqueentur et capiantur
14
propter hoc audite verbum Domini viri inlusores qui dominamini super populum meum qui est
15
in Hierusalem dixistis enim percussimus foedus cum morte et cum inferno fecimus pactum
flagellum inundans cum transierit non veniet super nos quia posuimus mendacium spem nostram
16
et mendacio protecti sumus idcirco haec dicit Dominus Deus ecce ego mittam in fundamentis
Sion lapidem lapidem probatum angularem pretiosum in fundamento fundatum qui crediderit non
17
festinet et ponam iudicium in pondere et iustitiam in mensura et subvertet grando spem mendacii
18
et protectionem aquae inundabunt et delebitur foedus vestrum cum morte et pactum vestrum
cum inferno non stabit flagellum inundans cum transierit eritis ei in conculcationem
19
quandocumque pertransierit tollet vos quoniam mane diluculo pertransibit in die et in nocte et
20
tantummodo sola vexatio intellectum dabit auditui coangustatum est enim stratum ita ut alter
21
decidat et pallium breve utrumque operire non potest sicut enim in monte Divisionum stabit
Dominus sicut in valle quae est in Gabao irascetur ut faciat opus suum alienum opus eius ut operetur

opus suum peregrinum est opus ab eo 22 et nunc nolite inludere ne forte constringantur vincula
vestra consummationem enim et adbreviationem audivi a Domino Deo exercituum super universam
terram 23 auribus percipite et audite vocem meam adtendite et audite eloquium meum 24 numquid
tota die arabit arans ut serat proscindet et sariet humum suam 25 nonne cum adaequaverit faciem
eius seret gith et cyminum sparget et ponet triticum per ordinem et hordeum et milium et viciam
in finibus suis 26 et erudiet eum illud in iudicio Deus suus docebit eum illud 27 non enim in serris
triturabitur gith nec rota plaustri super cyminum circumiet sed in virga excutietur gith et cyminum
in baculo 28 panis autem comminuetur verum non in perpetuum triturans triturabit illum neque
vexabit eum rota plaustri nec in ungulis suis comminuet eum 29 et hoc a Domino Deo exercituum
exivit ut mirabile faceret consilium et magnificaret iustitiam

Chapter 29

1 vae Arihel Arihel civitas quam circumdedit David additus est annus ad annum sollemnitates
evolutae sunt 2 et circumvallabo Arihel et erit tristis et maerens et erit mihi quasi Arihel 3 et
circumdabo quasi spheram in circuitu tuo et iaciam contra te aggerem et munimenta ponam in
obsidionem tuam 4 humiliaberis de terra loqueris et de humo audietur eloquium tuum et erit quasi
pythonis de terra vox tua et de humo eloquium tuum mussitabit 5 et erit sicut pulvis tenuis multitudo
ventilantium te et sicut favilla pertransiens multitudo eorum qui contra te praevaluerunt 6 eritque
repente confestim a Domino exercituum visitabitur in tonitru et commotione terrae et voce magna
turbinis et tempestatis et flammae ignis devorantis 7 et erit sicut somnium visionis nocturnae
multitudo omnium gentium quae dimicaverunt contra Arihel et omnes qui militaverunt et obsederunt
et praevaluerunt adversus eam 8 et sicuti somniat esuriens et comedit cum autem fuerit expertus
vacua est anima eius et sicut somniat sitiens et bibit et postquam fuerit expergefactus lassus adhuc
sitit et anima eius vacua est sic erit multitudo omnium gentium quae dimicaverunt contra montem
Sion 9 obstupescite et admiramini fluctuate et vacillate inebriamini et non a vino movemini et non
ebrietate 10 quoniam miscuit vobis Dominus spiritum soporis claudet oculos vestros prophetas et
principes vestros qui vident visiones operiet 11 et erit vobis visio omnium sicut verba libri signati
quem cum dederint scienti litteras dicent lege istum et respondebit non possum signatus est enim

12 et dabitur liber nescienti litteras diceturque ei lege et respondebit nescio litteras 13 et dixit
Dominus eo quod adpropinquat populus iste ore suo et labiis suis glorificat me cor autem eius longe
est a me et timuerunt me mandato hominum et doctrinis 14 ideo ecce ego addam ut admirationem
faciam populo huic miraculo grandi et stupendo peribit enim sapientia a sapientibus eius et intellectus
prudentium eius abscondetur 15 vae qui profundi estis corde ut a Domino abscondatis consilium
quorum sunt in tenebris opera et dicunt quis videt nos et quis novit nos 16 perversa est haec vestra
cogitatio quasi lutum contra figulum cogitet et dicat opus factori suo non fecisti me et figmentum
dicat fictori suo non intellegis 17 nonne adhuc in modico et in brevi convertetur Libanus in Chermel
et Chermel in saltum reputabitur 18 et audient in die illa surdi verba libri et de tenebris et caligine
oculi caecorum videbunt 19 et addent mites in Domino laetitiam et pauperes homines in Sancto
Israhel exultabunt 20 quoniam defecit qui praevalebat consummatus est inlusor et succisi sunt
omnes qui vigilabant super iniquitatem 21 qui peccare faciebant homines in verbo et arguentem in
porta subplantabant et declinaverunt frustra a iusto 22 propter hoc haec dicit Dominus ad domum
Iacob qui redemit Abraham non modo confundetur Iacob nec modo vultus eius erubescet 23 sed
cum viderit filios suos opera manuum mearum in medio sui sanctificantes nomen meum et
sanctificabunt Sanctum Iacob et Deum Israhel praedicabunt 24 et scient errantes spiritu intellectum
et mussitatores discent legem

Chapter 30

1 vae filii desertores dicit Dominus ut faceretis consilium et non ex me et ordiremini telam et
non per spiritum meum ut adderetur peccatum super peccatum 2 qui ambulatis ut descendatis in
Aegyptum et os meum non interrogastis sperantes auxilium in fortitudine Pharao et habentes
fiduciam in umbra Aegypti 3 et erit vobis fortitudo Pharaonis in confusionem et fiducia umbrae
Aegypti in ignominiam 4 erant enim in Tanis principes tui et nuntii tui usque ad Anes pervenerunt
5 omnes confusi sunt super populo qui eis prodesse non potuit non fuerunt in auxilium et in aliquam
utilitatem sed in confusionem et obprobrium 6 onus iumentorum austri in terra tribulationis et
angustiae leaena et leo ex eis vipera et regulus volans portantes super umeros iumentorum divitias

7
suas et super gibbum camelorum thesauros suos ad populum qui eis prodesse non poterit Aegyptus
8
enim frustra et vane auxiliabitur ideo clamavi super hoc superbia tantum est quiesce nunc ingressus
scribe eis super buxum et in libro diligenter exara illud et erit in die novissimo in testimonium
9
usque ad aeternum populus enim ad iracundiam provocans est et filii mendaces filii nolentes
10
audire legem Domini qui dicunt videntibus nolite videre et aspicientibus nolite aspicere nobis
11
ea quae recta sunt loquimini nobis placentia videte nobis errores auferte a me viam declinate a
12
me semitam cesset a facie nostra Sanctus Israhel propterea haec dicit Sanctus Israhel pro eo
quod reprobastis verbum hoc et sperastis in calumniam et tumultum et innixi estis super eo
13
propterea erit vobis iniquitas haec sicut interruptio cadens et requisita in muro excelso quoniam
14
subito dum non speratur veniet contritio eius et comminuetur sicut conteritur lagoena figuli
contritione pervalida et non invenietur de fragmentis eius testa in qua portetur igniculus de incendio
15
aut hauriatur parum aquae de fovea quia haec dicit Dominus Deus Sanctus Israhel si revertamini
16
et quiescatis salvi eritis in silentio et in spe erit fortitudo vestra et noluistis et dixistis nequaquam
sed ad equos fugiemus ideo fugietis et super veloces ascendemus ideo veloces erunt qui persequentur
17
vos mille homines a facie terroris unius et a facie terroris quinque fugietis donec relinquamini
18
quasi malus navis in vertice montis et quasi signum super collem propterea expectat Dominus
ut misereatur vestri et ideo exaltabitur parcens vobis quia Deus iudicii Dominus beati omnes qui
19
expectant eum populus enim Sion habitabit in Hierusalem plorans nequaquam plorabis miserans
20
miserebitur tui ad vocem clamoris tui statim ut audierit respondebit tibi et dabit vobis Dominus
panem artum et aquam brevem et non faciet avolare a te ultra doctorem tuum et erunt oculi tui
21
videntes praeceptorem tuum et aures tuae audient verbum post tergum monentis haec via ambulate
22
in ea neque ad dexteram neque ad sinistram et contaminabis lamminas sculptilium argenti tui
et vestimentum conflatilis auri tui et disperges ea sicut inmunditiam menstruatae egredere dices ei
23
et dabitur pluvia semini tuo ubicumque seminaveris in terra et panis frugum terrae erit uberrimus
24
et pinguis pascetur in possessione tua in die illo agnus spatiose et tauri tui et pulli asinorum qui
25
operantur terram commixtum migma comedent sic in area ut ventilatum est et erunt super omnem
montem excelsum et super omnem collem elevatum rivi currentium aquarum in die interfectionis
26
multorum cum ceciderint turres et erit lux lunae sicut lux solis et lux solis erit septempliciter
sicut lux septem dierum in die qua alligaverit Dominus vulnus populi sui et percussuram plagae

eius sanaverit 27 ecce nomen Domini venit de longinquo ardens furor eius et gravis ad portandum
labia eius repleta sunt indignatione et lingua eius quasi ignis devorans 28 spiritus eius velut torrens
inundans usque ad medium colli ad perdendas gentes in nihilum et frenum erroris quod erat in
maxillis populorum 29 canticum erit vobis sicut nox sanctificatae sollemnitatis et laetitia cordis
sicut qui pergit cum tibia ut intret in montem Domini ad Fortem Israhel 30 et auditam faciet Dominus
gloriam vocis suae et terrorem brachii sui ostendet in comminatione furoris et flamma ignis
devorantis adlidet in turbine et in lapide grandinis 31 a voce enim Domini pavebit Assur virga
percussus 32 et erit transitus virgae fundatus quam requiescere faciet Dominus super eum in tympanis
et in citharis et in bellis praecipuis expugnabit eos 33 praeparata est enim ab heri Thofeth a rege
praeparata profunda et dilatata nutrimenta eius ignis et ligna multa flatus Domini sicut torrens
sulphuris succendens eam

Chapter 31

1 vae qui descendunt in Aegyptum ad auxilium in equis sperantes et habentes fiduciam super
quadrigis quia multae sunt et super equitibus quia praevalidi nimis et non sunt confisi super Sanctum
Israhel et Dominum non requisierunt 2 ipse autem sapiens adduxit malum et verba sua non abstulit
et consurget contra domum pessimorum et contra auxilium operantium iniquitatem 3 Aegyptus
homo et non deus et equi eorum caro et non spiritus et Dominus inclinabit manum suam et corruet
auxiliator et cadet cui praestatur auxilium simulque omnes consumentur 4 quia haec dicit Dominus
ad me quomodo si rugiat leo et catulus leonis super praedam suam cum occurrerit ei multitudo
pastorum a voce eorum non formidabit et a multitudine eorum non pavebit sic descendet Dominus
exercituum ut proelietur super montem Sion et super collem eius 5 sicut aves volantes sic proteget
Dominus exercituum Hierusalem protegens et liberans transiens et salvans 6 convertimini sicut in
profundum recesseratis filii Israhel 7 in die enim illa abiciet vir idola argenti sui et idola auri sui
quae fecerunt vobis manus vestrae in peccatum 8 et cadet Assur in gladio non viri et gladius non
hominis vorabit eum et fugiet non a facie gladii et iuvenes eius vectigales erunt 9 et fortitudo eius
a terrore transibit et pavebunt fugientes principes eius dixit Dominus cuius ignis est in Sion et
caminus eius in Hierusalem

Chapter 32

1 ecce in iustitia regnabit rex et principes in iudicio praeerunt 2 et erit vir sicut qui absconditur
a vento et celat se a tempestate sicut rivi aquarum in siti et umbra petrae prominentis in terra deserta
3 non caligabunt oculi videntium et aures audientium diligenter auscultabunt 4 et cor stultorum
intelleget scientiam et lingua balborum velociter loquetur et plane 5 non vocabitur ultra is qui
insipiens est princeps neque fraudulentus appellabitur maior 6 stultus enim fatua loquetur et cor
eius faciet iniquitatem ut perficiat simulationem et loquatur ad Dominum fraudulenter et vacuefaciat
animam esurientis et potum sitienti auferat 7 fraudulenti vasa pessima sunt ipse enim cogitationes
concinnavit ad perdendos mites in sermone mendacii cum loqueretur pauper iudicium 8 princeps
vero ea quae digna sunt principe cogitavit et ipse super duces stabit 9 mulieres opulentae surgite
et audite vocem meam filiae confidentes percipite auribus eloquium meum 10 post dies et annum
et vos conturbabimini confidentes consummata est enim vindemia collectio ultra non veniet
11 obstupescite opulentae conturbamini confidentes exuite vos et confundimini accingite lumbos
vestros 12 super ubera plangite super regione desiderabili super vinea fertili 13 super humum populi
mei spina et vepres ascendent quanto magis super omnes domos gaudii civitatis exultantis 14 domus
enim dimissa est multitudo urbis relicta est tenebrae et palpatio factae sunt super speluncas usque
in aeternum gaudium onagrorum pascua gregum 15 donec effundatur super nos spiritus de excelso
et erit desertum in Chermel et Chermel in saltum reputabitur 16 et habitabit in solitudine iudicium
et iustitia in Chermel sedebit 17 et erit opus iustitiae pax et cultus iustitiae silentium et securitas
usque in sempiternum 18 et sedebit populus meus in pulchritudine pacis et in tabernaculis fiduciae
et in requie opulenta 19 grando autem in descensione saltus et humilitate humiliabitur civitas
20 beati qui seminatis super omnes aquas inmittentes pedem bovis et asini

Chapter 33

1 vae qui praedaris nonne et ipse praedaberis et qui spernis nonne et ipse sperneris cum
consummaveris depraedationem depraedaberis cum fatigatus desiveris contemnere contemneris
2 Domine miserere nostri te expectavimus esto brachium eorum in mane et salus nostra in tempore
tribulationis 3 a voce angeli fugerunt populi ab exaltatione tua dispersae sunt gentes 4 et
congregabuntur spolia vestra sicut colligitur brucus velut cum fossae plenae fuerint de eo
5 magnificatus est Dominus quoniam habitavit in excelso implevit Sion iudicio et iustitia 6 et erit
fides in temporibus tuis divitiae salutis sapientia et scientia timor Domini ipse thesaurus eius 7 ecce
videntes clamabunt foris angeli pacis amare flebunt 8 dissipatae sunt viae cessavit transiens per
semitam irritum factum est pactum proiecit civitates non reputavit homines 9 luxit et elanguit terra
confusus est Libanus et obsorduit et factus est Saron sicut desertum et concussa est Basan et
Carmelus 10 nunc consurgam dicit Dominus nunc exaltabor nunc sublevabor 11 concipietis ardorem
parietis stipulam spiritus vester ut ignis vorabit vos 12 et erunt populi quasi de incendio cinis spinae
congregatae igni conburentur 13 audite qui longe estis quae fecerim et cognoscite vicini fortitudinem
meam 14 conterriti sunt in Sion peccatores possedit tremor hypocritas quis poterit habitare de vobis
cum igne devorante quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis 15 qui ambulat in iustitiis
et loquitur veritates qui proicit avaritiam ex calumnia et excutit manus suas ab omni munere qui
obturat aures suas ne audiat sanguinem et claudit oculos suos ne videat malum 16 iste in excelsis
habitabit munimenta saxorum sublimitas eius panis ei datus est aquae eius fideles sunt 17 regem
in decore suo videbunt oculi eius cernent terram de longe 18 cor tuum meditabitur timorem ubi est
litteratus ubi legis verba ponderans ubi doctor parvulorum 19 populum inpudentem non videbis
populum alti sermonis ita ut non possis intellegere disertitudinem linguae eius in quo nulla est
sapientia 20 respice Sion civitatem sollemnitatis nostrae oculi tui videbunt Hierusalem habitationem
opulentam tabernaculum quod nequaquam transferri poterit nec auferentur clavi eius in sempiternum
et omnes funiculi eius non rumpentur 21 quia solummodo ibi magnificus Dominus noster locus
fluviorum rivi latissimi et patentes non transibit per eum navis remigum neque trieris magna
transgredietur eum 22 Dominus enim iudex noster Dominus legifer noster Dominus rex noster ipse
salvabit nos 23 laxati sunt funiculi tui sed non praevalebunt sic erit malus tuus ut dilatare signum

non queas tunc dividentur spolia praedarum multarum claudi diripient rapinam 24 nec dicet vicinus
elangui populus qui habitat in ea auferetur ab eo iniquitas

Chapter 34

1 accedite gentes et audite et populi adtendite audiat terra et plenitudo eius orbis et omne germen
eius 2 quia indignatio Domini super omnes gentes et furor super universam militiam eorum interfecit
eos et dedit eos in occisionem 3 interfecti eorum proicientur et de cadaveribus eorum ascendet fetor
tabescent montes sanguine eorum 4 et tabescet omnis militia caelorum et conplicabuntur sicut liber
caeli et omnis militia eorum defluet sicut defluit folium de vinea et de ficu 5 quoniam inebriatus
est in caelo gladius meus ecce super Idumeam descendet et super populum interfectionis meae ad
iudicium 6 gladius Domini repletus est sanguine incrassatus est adipe de sanguine agnorum et
hircorum de sanguine medullatorum arietum victima enim Domini in Bosra et interfectio magna
in terra Edom 7 et descendent unicornes cum eis et tauri cum potentibus inebriabitur terra eorum
sanguine et humus eorum adipe pinguium 8 quia dies ultionis Domini annus retributionum iudicii
Sion 9 et convertentur torrentes eius in picem et humus eius in sulphur et erit terra eius in picem
ardentem 10 nocte et die non extinguetur in sempiternum ascendet fumus eius a generatione in
generationem desolabitur in saeculum saeculorum non erit transiens per eam 11 et possidebunt
illam onocrotalus et ericius et ibis et corvus habitabunt in ea et extendetur super eam mensura ut
redigatur ad nihilum et perpendiculum in desolationem 12 nobiles eius non erunt ibi regem potius
invocabunt et omnes principes eius erunt in nihilum 13 et orientur in domibus eius spinae et urticae
et paliurus in munitionibus eius et erit cubile draconum et pascua strutionum 14 et occurrent
daemonia onocentauris et pilosus clamabit alter ad alterum ibi cubavit lamia et invenit sibi requiem
15 ibi habuit foveam ericius et enutrivit catulos et circumfodit et fovit in umbra eius illuc congregati
sunt milvi alter ad alterum 16 requirite diligenter in libro Domini et legite unum ex eis non defuit
alter ad alterum non quaesivit quia quod ex ore meo procedit ille mandavit et spiritus eius ipse
congregavit ea 17 et ipse misit eis sortem et manus eius divisit eam illis in mensuram usque in
aeternum possidebunt eam in generatione et generatione habitabunt in ea

Chapter 35

1
laetabitur deserta et invia et exultabit solitudo et florebit quasi lilium 2 germinans germinabit
et exultabit laetabunda et laudans gloria Libani data est ei decor Carmeli et Saron ipsi videbunt
gloriam Domini et decorem Dei nostri 3 confortate manus dissolutas et genua debilia roborate
4
dicite pusillanimis confortamini nolite timere ecce Deus vester ultionem adducet retributionis
Deus ipse veniet et salvabit vos 5 tunc aperientur oculi caecorum et aures surdorum patebunt 6 tunc
saliet sicut cervus claudus et aperta erit lingua mutorum quia scissae sunt in deserto aquae et torrentes
in solitudine 7 et quae erat arida in stagnum et sitiens in fontes aquarum in cubilibus in quibus prius
dracones habitabant orietur viror calami et iunci 8 et erit ibi semita et via et via sancta vocabitur
non transibit per eam pollutus et haec erit nobis directa via ita ut stulti non errent per eam 9 non
erit ibi leo et mala bestia non ascendet per eam nec invenietur ibi et ambulabunt qui liberati fuerint
10
et redempti a Domino convertentur et venient in Sion cum laude et laetitia sempiterna super
caput eorum gaudium et laetitiam obtinebunt et fugiet dolor et gemitus

Chapter 36

1
et factum est in quartodecimo anno regis Ezechiae ascendit Sennacherib rex Assyriorum super
omnes civitates Iuda munitas et cepit eas 2 et misit rex Assyriorum Rabsacen de Lachis in Hierusalem
ad regem Ezechiam in manu gravi et stetit in aquaeductu piscinae superioris in via agri Fullonis
3
et egressus est ad eum Eliachim filius Helciae qui erat super domum et Sobna scriba et Ioae filius
Asaph a commentariis 4 et dixit ad eos Rabsaces dicite Ezechiae haec dicit rex magnus rex
Assyriorum quae est ista fiducia qua confidis 5 aut quo consilio vel fortitudine rebellare disponis
super quem habes fiduciam quia recessisti a me 6 ecce confidis super baculum harundineum
confractum istum super Aegyptum cui si innisus fuerit homo intrabit in manu eius et perforabit
eam sic Pharao rex Aegypti omnibus qui confidunt in eo 7 quod si responderis mihi in Domino
Deo nostro confidimus nonne ipse est cuius abstulit Ezechias excelsa et altaria et dixit Iudae et
Hierusalem coram altari isto adorabitis 8 et nunc trade te domino meo regi Assyriorum et dabo tibi
duo milia equorum nec poteris ex te praebere ascensores eorum 9 et quomodo sustinebis faciem

iudicis unius loci ex servis domini mei minoribus quod si confidis in Aegypto in quadriga et in
equitibus 10 et nunc numquid sine Domino ascendi ad terram istam ut disperderem eam Dominus
dixit ad me ascende super terram istam et disperde eam 11 et dixit Eliachim et Sobna et Ioae ad
Rabsacen loquere ad servos tuos syra lingua intellegimus enim ne loquaris ad nos iudaice in auribus
populi qui est super murum 12 et dixit ad eos Rabsaces numquid ad dominum tuum et ad te misit
me dominus meus ut loquerer omnia verba ista et non potius ad viros qui sedent in muro ut comedant
stercora sua et bibant urinam pedum suorum vobiscum 13 et stetit Rabsaces et clamavit voce magna
iudaice et dixit audite verba regis magni regis Assyriorum 14 haec dicit rex non seducat vos Ezechias
quia non poterit eruere vos 15 et non vobis tribuat fiduciam Ezechias super Domino dicens eruens
liberabit nos Dominus non dabitur civitas ista in manu regis Assyriorum 16 nolite audire Ezechiam
haec enim dicit rex Assyriorum facite mecum benedictionem et egredimini ad me et comedite
unusquisque vineam suam et unusquisque ficum suam et bibite unusquisque aquam cisternae suae
17 donec veniam et tollam vos ad terram quae est ut terra vestra terram frumenti et vini terram
panum et vinearum 18 ne conturbet vos Ezechias dicens Dominus liberabit nos numquid liberaverunt
dii gentium unusquisque terram suam de manu regis Assyriorum 19 ubi est deus Emath et Arfad
ubi est deus Seffarvaim numquid liberaverunt Samariam de manu mea 20 quis est ex omnibus diis
terrarum istarum qui eruerit terram suam de manu mea ut eruat Dominus Hierusalem de manu mea
21 et siluerunt et non responderunt ei verbum mandaverat enim rex dicens ne respondeatis ei 22 et
ingressus est Eliachim filius Helciae qui erat super domum et Sobna scriba et Ioae filius Asaph a
commentariis ad Ezechiam scissis vestibus et nuntiaverunt ei verba Rabsacis

Chapter 37

1 et factum est cum audisset rex Ezechias scidit vestimenta sua et obvolutus est sacco et intravit
in domum Domini 2 et misit Eliachim qui erat super domum et Sobnam scribam et seniores de
sacerdotibus opertos saccis ad Isaiam filium Amos prophetam 3 et dixerunt ad eum haec dicit
Ezechias dies tribulationis et correptionis et blasphemiae dies haec quia venerunt filii usque ad
partum et virtus non est parienti 4 si quo modo audiat Dominus Deus tuus verba Rabsaces quem
misit rex Assyriorum dominus suus ad blasphemandum Deum viventem et obprobrandum sermonibus

quos audivit Dominus Deus tuus leva ergo orationem pro reliquiis quae reppertae sunt 5 et venerunt
servi regis Ezechiae ad Isaiam 6 et dixit ad eos Isaias haec dicetis domino vestro haec dicit Dominus
ne timeas a facie verborum quae audisti quibus blasphemaverunt pueri regis Assyriorum me 7 ecce
ego dabo ei spiritum et audiet nuntium et revertetur ad terram suam et corruere eum faciam gladio
in terra sua 8 reversus est autem Rabsaces et invenit regem Assyriorum proeliantem adversus Lobna
audierat enim quia profectus esset de Lachis 9 et audivit de Tharaca rege Aethiopiae dicentes
egressus est ut pugnet contra te quod cum audisset misit nuntios ad Ezechiam dicens 10 haec dicetis
Ezechiae regi Iudae loquentes non te decipiat Deus tuus in quo tu confidis dicens non dabitur
Hierusalem in manu regis Assyriorum 11 ecce tu audisti omnia quae fecerunt reges Assyriorum
omnibus terris quas subverterunt et tu poteris liberari 12 numquid eruerunt eos dii gentium quos
subverterunt patres mei Gozan et Aran et Reseph et filios Eden qui erant in Thalassar 13 ubi est
rex Emath et rex Arfad et rex urbis Seffarvaim Anahe et Ava 14 et tulit Ezechias libros de manu
nuntiorum et legit eos et ascendit in domum Domini et expandit eos Ezechias coram Domino 15 et
oravit Ezechias ad Dominum dicens 16 Domine exercituum Deus Israhel qui sedes super cherubin
tu es Deus solus omnium regnorum terrae tu fecisti caelum et terram 17 inclina Domine aurem
tuam et audi aperi Domine oculos tuos et vide et audi omnia verba Sennacherib quae misit ad
blasphemandum Deum viventem 18 vere enim Domine desertas fecerunt reges Assyriorum terras
et regiones earum 19 et dederunt deos earum igni non enim erant dii sed opera manuum hominum
lignum et lapis et comminuerunt eos 20 et nunc Domine Deus noster salva nos de manu eius et
cognoscant omnia regna terrae quia tu es Dominus solus 21 et misit Isaias filius Amos ad Ezechiam
dicens haec dicit Dominus Deus Israhel pro quibus rogasti me de Sennacherib rege Assyriorum
22 hoc est verbum quod locutus est Dominus super eum despexit te subsannavit te virgo filia Sion
post te caput movit filia Hierusalem 23 cui exprobrasti et quem blasphemasti et super quem exaltasti
vocem et levasti altitudinem oculorum tuorum ad Sanctum Israhel 24 in manu servorum tuorum
exprobrasti Domino et dixisti in multitudine quadrigarum mearum ego ascendi altitudinem montium
iuga Libani et succidam excelsa cedrorum eius electas abietes illius et introibo altitudinem summitatis
eius saltum Carmeli eius 25 ego fodi et bibi aquam et exsiccavi vestigio pedis mei omnes rivos

aggerum 26 numquid non audisti quae olim fecerim ei ex diebus antiquis ego plasmavi illud et
nunc adduxi et factum est in eradicationem collium conpugnantium et civitatum munitarum
27 habitatores earum breviata manu contremuerunt et confusi sunt facti sunt sicut faenum agri et
gramen pascuae et herba tectorum quae exaruit antequam maturesceret 28 habitationem tuam et
egressum tuum et introitum tuum cognovi et insaniam tuam contra me 29 cum fureres adversum
me superbia tua ascendit in aures meas ponam ergo circulum in naribus tuis et frenum in labiis tuis
et reducam te in viam per quam venisti 30 tibi autem hoc erit signum comede hoc anno quae sponte
nascuntur et in anno secundo pomis vescere in anno autem tertio seminate et metite et plantate
vineas et comedite fructum earum 31 et mittet id quod salvatum fuerit de domo Iuda et quod reliquum
est radicem deorsum et faciet fructum sursum 32 quia de Hierusalem exibunt reliquiae et salvatio
de monte Sion zelus Domini exercituum faciet istud 33 propterea haec dicit Dominus de rege
Assyriorum non introibit civitatem hanc et non iaciet ibi sagittam et non occupabit eam clypeus et
non mittet in circuitu eius aggerem 34 in via qua venit per eam revertetur et civitatem hanc non
ingredietur dicit Dominus 35 et protegam civitatem istam ut salvem eam propter me et propter
David servum meum 36 egressus est autem angelus Domini et percussit in castris Assyriorum
centum octoginta quinque milia et surrexerunt mane et ecce omnes cadavera mortuorum 37 et
egressus est et abiit et reversus est Sennacherib rex Assyriorum et habitavit in Nineve 38 et factum
est cum adoraret in templo Nesrach deum suum Adramelech et Sarasar filii eius percusserunt eum
gladio fugeruntque in terram Ararat et regnavit Asoraddon filius eius pro eo

Chapter 38

1 in diebus illis aegrotavit Ezechias usque ad mortem et introivit ad eum Isaias filius Amos
propheta et dixit ei haec dicit Dominus dispone domui tuae quia morieris tu et non vives 2 et
convertit Ezechias faciem suam ad parietem et oravit ad Dominum 3 et dixit obsecro Domine
memento quaeso quomodo ambulaverim coram te in veritate et in corde perfecto et quod bonum
est in oculis tuis fecerim et flevit Ezechias fletu magno 4 et factum est verbum Domini ad Isaiam
dicens 5 vade et dic Ezechiae haec dicit Dominus Deus David patris tui audivi orationem tuam vidi

lacrimam tuam ecce ego adiciam super dies tuos quindecim annos [6] et de manu regis Assyriorum
eruam te et civitatem istam et protegam eam [7] hoc autem tibi erit signum a Domino quia faciet
Dominus verbum hoc quod locutus est [8] ecce ego reverti faciam umbram linearum per quas
descenderat in horologio Ahaz in sole retrorsum decem lineis et reversus est sol decem lineis per
gradus quos descenderat [9] scriptura Ezechiae regis Iuda cum aegrotasset et convaluisset de infirmitate
sua [10] ego dixi in dimidio dierum meorum vadam ad portas inferi quaesivi residuum annorum
meorum [11] dixi non videbo Dominum Dominum in terra viventium non aspiciam hominem ultra
et habitatorem quievit [12] generatio mea ablata est et convoluta est a me quasi tabernaculum pastorum
praecisa est velut a texente vita mea dum adhuc ordirer succidit me de mane usque ad vesperam
finies me [13] sperabam usque ad mane quasi leo sic contrivit omnia ossa mea de mane usque ad
vesperam finies me [14] sicut pullus hirundinis sic clamabo meditabor ut columba adtenuati sunt
oculi mei suspicientes in excelsum Domine vim patior sponde pro me [15] quid dicam aut quid
respondebit mihi cum ipse fecerit recogitabo omnes annos meos in amaritudine animae meae
[16] Domine sic vivitur et in talibus vita spiritus mei corripies me et vivificabis me [17] ecce in pace
amaritudo mea amarissima tu autem eruisti animam meam ut non periret proiecisti post tergum
tuum omnia peccata mea [18] quia non infernus confitebitur tibi neque mors laudabit te non
expectabunt qui descendunt in lacum veritatem tuam [19] vivens vivens ipse confitebitur tibi sicut
et ego hodie pater filiis notam faciet veritatem tuam [20] Domine salvum me fac et psalmos nostros
cantabimus cunctis diebus vitae nostrae in domo Domini [21] et iussit Isaias ut tollerent massam de
ficis et cataplasmarent super vulnus et sanaretur [22] et dixit Ezechias quod erit signum quia ascendam
in domo Domini

Chapter 39

[1] in tempore illo misit Marodach Baladan filius Baladan rex Babylonis libros et munera ad
Ezechiam audierat enim quod aegrotasset et convaluisset [2] laetatus est autem super eis Ezechias
et ostendit eis cellam aromatum et argenti et auri et odoramentorum et unguenti optimi et omnes
apothecas supellectilis suae et universa quae inventa sunt in thesauris eius non fuit verbum quod

non ostenderet eis Ezechias in domo sua et in omni potestate sua 3 introiit autem Isaias propheta
ad regem Ezechiam et dixit ei quid dixerunt viri isti et unde venerunt ad te et dixit Ezechias de terra
longinqua venerunt ad me de Babylone 4 et dixit quid viderunt in domo tua et dixit Ezechias omnia
quae in domo mea sunt viderunt non fuit res quam non ostenderim eis in thesauris meis 5 et dixit
Isaias ad Ezechiam audi verbum Domini exercituum 6 ecce dies venient et auferentur omnia quae
in domo tua sunt et quae thesaurizaverunt patres tui usque ad diem hanc in Babylonem non
relinquetur quicquam dicit Dominus 7 et de filiis tuis qui exibunt de te quos genueris tollent et erunt
eunuchi in palatio regis Babylonis 8 et dixit Ezechias ad Isaiam bonum verbum Domini quod locutus
est et dixit fiat tantum pax et veritas in diebus meis

Chapter 40

1 consolamini consolamini populus meus dicit Deus vester 2 loquimini ad cor Hierusalem et
avocate eam quoniam conpleta est malitia eius dimissa est iniquitas illius suscepit de manu Domini
duplicia pro omnibus peccatis suis 3 vox clamantis in deserto parate viam Domini rectas facite in
solitudine semitas Dei nostri 4 omnis vallis exaltabitur et omnis mons et collis humiliabitur et erunt
prava in directa et aspera in vias planas 5 et revelabitur gloria Domini et videbit omnis caro pariter
quod os Domini locutum est 6 vox dicentis clama et dixi quid clamabo omnis caro faenum et omnis
gloria eius quasi flos agri 7 exsiccatum est faenum et cecidit flos quia spiritus Domini sufflavit in
eo vere faenum est populus 8 exsiccatum est faenum cecidit flos verbum autem Dei nostri stabit in
aeternum 9 super montem excelsum ascende tu quae evangelizas Sion exalta in fortitudine vocem
tuam quae evangelizas Hierusalem exalta noli timere dic civitatibus Iudae ecce Deus vester 10 ecce
Dominus Deus in fortitudine veniet et brachium eius dominabitur ecce merces eius cum eo et opus
illius coram eo 11 sicut pastor gregem suum pascet in brachio suo congregabit agnos et in sinu suo
levabit fetas ipse portabit 12 quis mensus est pugillo aquas et caelos palmo ponderavit quis adpendit
tribus digitis molem terrae et libravit in pondere montes et colles in statera 13 quis adiuvit spiritum
Domini aut quis consiliarius eius fuit et ostendit illi 14 cum quo iniit consilium et instruxit eum et

docuit eum semitam iustitiae et erudivit eum scientiam et viam prudentiae ostendit illi 15 ecce
gentes quasi stilla situlae et quasi momentum staterae reputatae sunt ecce insulae quasi pulvis
exiguus 16 et Libanus non sufficiet ad succendendum et animalia eius non sufficient ad holocaustum
17 omnes gentes quasi non sint sic sunt coram eo et quasi nihilum et inane reputatae sunt ei 18 cui
ergo similem fecistis Deum aut quam imaginem ponetis ei 19 numquid sculptile conflavit faber aut
aurifex auro figuravit illud et lamminis argenteis argentarius 20 forte lignum et inputribile elegit
artifex sapiens quaerit quomodo statuat simulacrum quod non moveatur 21 numquid non scietis
numquid non audietis numquid non adnuntiatum est ab initio vobis numquid non intellexistis
fundamenta terrae 22 qui sedet super gyrum terrae et habitatores eius sunt quasi lucustae qui extendit
velut nihilum caelos et expandit eos sicut tabernaculum ad inhabitandum 23 qui dat secretorum
scrutatores quasi non sint iudices terrae velut inane fecit 24 et quidem neque plantatos neque satos
neque radicato in terra trunco eorum repente flavit in eos et aruerunt et turbo quasi stipulam auferet
eos 25 et cui adsimilastis me et adaequastis dicit Sanctus 26 levate in excelsum oculos vestros et
videte quis creavit haec qui educit in numero militiam eorum et omnes ex nomine vocat prae
multitudine fortitudinis et roboris virtutisque eius neque unum reliquum fuit 27 quare dicis Iacob
et loqueris Israhel abscondita est via mea a Domino et a Deo meo iudicium meum transibit
28 numquid nescis aut non audisti Deus sempiternus Dominus qui creavit terminos terrae non deficiet
neque laborabit nec est investigatio sapientiae eius 29 qui dat lasso virtutem et his qui non sunt
fortitudinem et robur multiplicat 30 deficient pueri et laborabunt et iuvenes in infirmitate cadent
31 qui autem sperant in Domino mutabunt fortitudinem adsument pinnas sicut aquilae current et
non laborabunt ambulabunt et non deficient

Chapter 41

1 taceant ad me insulae et gentes mutent fortitudinem accedant et tunc loquantur simul ad
iudicium propinquemus 2 quis suscitavit ab oriente iustum vocavit eum ut sequeretur se dabit in
conspectu eius gentes et reges obtinebit dabit quasi pulverem gladio eius sicut stipulam vento raptam
arcui eius 3 persequetur eos transibit in pace semita in pedibus eius non apparebit 4 quis haec

operatus est et fecit vocans generationes ab exordio ego Dominus primus et novissimus ego sum
5
viderunt insulae et timuerunt extrema terrae obstipuerunt adpropinquaverunt et accesserunt
6
unusquisque proximo suo auxiliatur et fratri suo dicit confortare
7
confortabit faber aerarius percutiens malleo eum qui cudebat tunc temporis dicens glutino bonum est et confortavit eum in clavis ut non moveatur
8
et tu Israhel serve meus Iacob quem elegi semen Abraham amici mei
9
in quo adprehendi te ab extremis terrae et a longinquis eius vocavi te et dixi tibi servus meus es tu elegi te et non abieci te
10
ne timeas quia tecum sum ego ne declines quia ego Deus tuus confortavi te et auxiliatus sum tui et suscepi te dextera iusti mei
11
ecce confundentur et erubescent omnes qui pugnant adversum te erunt quasi non sint et peribunt viri qui contradicunt tibi
12
quaeres eos et non invenies viros rebelles tuos erunt quasi non sint et veluti consumptio homines bellantes adversum te
13
quia ego Dominus Deus tuus adprehendens manum tuam dicensque tibi ne timeas ego adiuvi te
14
noli timere vermis Iacob qui mortui estis ex Israhel ego auxiliatus sum tui dicit Dominus et redemptor tuus Sanctus Israhel
15
ego posui te quasi plaustrum triturans novum habens rostra serrantia triturabis montes et comminues et colles quasi pulverem pones
16
ventilabis eos et ventus tollet et turbo disperget eos et tu exultabis in Domino in Sancto Israhel laetaberis
17
egeni et pauperes quaerunt aquas et non sunt lingua eorum siti aruit ego Dominus exaudiam eos Deus Israhel non derelinquam eos
18
aperiam in supinis collibus flumina et in medio camporum fontes ponam desertum in stagna aquarum et terram inviam in rivos aquarum
19
dabo in solitudine cedrum et spinam et myrtum et lignum olivae ponam in deserto abietem ulmum et buxum simul
20
ut videant et sciant et recogitent et intellegant pariter quia manus Domini fecit hoc et Sanctus Israhel creavit illud
21
prope facite iudicium vestrum dicit Dominus adferte si quid forte habetis dixit Rex Iacob
22
accedant et nuntient nobis quaecumque ventura sunt priora quae fuerint nuntiate et ponemus cor nostrum et sciemus novissima eorum et quae ventura sunt indicate nobis
23
adnuntiate quae ventura sunt in futurum et sciemus quia dii estis vos bene quoque aut male si potestis facite et loquamur et videamus simul
24
ecce vos estis ex nihilo et opus vestrum ex eo quod non est abominatio est qui elegit vos
25
suscitavi ab aquilone et venit ab ortu solis vocabit nomen meum et adducet magistratus quasi lutum et velut plastes conculcans humum
26
quis adnuntiavit ab exordio ut sciamus et a principio ut dicamus iustus es non est neque adnuntians neque praedicens neque

audiens sermones vestros 27 primus ad Sion dicet ecce adsunt et Hierusalem evangelistam dabo
28 et vidi et non erat neque ex istis quisquam qui iniret consilium et interrogatus responderet verbum
29 ecce omnes iniusti et vana opera eorum ventus et inane simulacra eorum

Chapter 42

1 ecce servus meus suscipiam eum electus meus conplacuit sibi in illo anima mea dedi spiritum
meum super eum iudicium gentibus proferet 2 non clamabit neque accipiet personam nec audietur
foris vox eius 3 calamum quassatum non conteret et linum fumigans non extinguet in veritate educet
iudicium 4 non erit tristis neque turbulentus donec ponat in terra iudicium et legem eius insulae
expectabunt 5 haec dicit Dominus Deus creans caelos et extendens eos firmans terram et quae
germinant ex ea dans flatum populo qui est super eam et spiritum calcantibus eam 6 ego Dominus
vocavi te in iustitia et adprehendi manum tuam et servavi et dedi te in foedus populi in lucem
gentium 7 ut aperires oculos caecorum et educeres de conclusione vinctum de domo carceris sedentes
in tenebris 8 ego Dominus hoc est nomen meum gloriam meam alteri non dabo et laudem meam
sculptilibus 9 quae prima fuerant ecce venerunt nova quoque ego adnuntio antequam oriantur audita
vobis faciam 10 cantate Domino canticum novum laus eius ab extremis terrae qui descenditis in
mare et plenitudo eius insulae et habitatores earum 11 sublevetur desertum et civitates eius in
domibus habitabit Cedar laudate habitatores Petrae de vertice montium clamabunt 12 ponent Domino
gloriam et laudem eius in insulis nuntiabunt 13 Dominus sicut fortis egredietur sicut vir proeliator
suscitabit zelum vociferabitur et clamabit super inimicos suos confortabitur 14 tacui semper silui
patiens fui sicut pariens loquar dissipabo et absorbebo simul 15 desertos faciam montes et colles
et omne gramen eorum exsiccabo et ponam flumina in insulas et stagna arefaciam 16 et ducam
caecos in via quam nesciunt in semitis quas ignoraverunt ambulare eos faciam ponam tenebras
coram eis in lucem et prava in recta haec verba feci eis et non dereliqui eos 17 conversi sunt
retrorsum confundantur confusione qui confidunt in sculptili qui dicunt conflatili vos dii nostri

18 surdi audite et caeci intuemini ad videndum 19 quis caecus nisi servus meus et surdus nisi ad
quem nuntios meos misi quis caecus nisi qui venundatus est quis caecus nisi servus Domini 20 qui
vides multa nonne custodies qui apertas habes aures nonne audies 21 et Dominus voluit ut
sanctificaret eum et magnificaret legem et extolleret 22 ipse autem populus direptus et vastatus
laqueus iuvenum omnes et in domibus carcerum absconditi sunt facti sunt in rapinam nec est qui
eruat in direptionem et non est qui dicat redde 23 quis est in vobis qui audiat hoc adtendat et auscultet
futura 24 quis dedit in direptionem Iacob et Israhel vastantibus nonne Dominus ipse cui peccavimus
et noluerunt in viis eius ambulare et non audierunt legem eius 25 et effudit super eum indignationem
furoris sui et forte bellum et conbusit eum in circuitu et non cognovit et succendit eum et non
intellexit

Chapter 43

1 et nunc haec dicit Dominus creans te Iacob et formans te Israhel noli timere quia redemi te et
vocavi nomine tuo meus es tu 2 cum transieris per aquas tecum ero et flumina non operient te cum
ambulaveris in igne non conbureris et flamma non ardebit in te 3 quia ego Dominus Deus tuus
Sanctus Israhel salvator tuus dedi propitiationem tuam Aegyptum Aethiopiam et Saba pro te 4 ex
quo honorabilis factus es in oculis meis et gloriosus ego dilexi te et dabo homines pro te et populos
pro anima tua 5 noli timere quoniam tecum ego sum ab oriente adducam semen tuum et ab occidente
congregabo te 6 dicam aquiloni da et austro noli prohibere adfer filios meos de longinquo et filias
meas ab extremis terrae 7 et omnem qui invocat nomen meum in gloriam meam creavi eum et
formavi eum et feci eum 8 educ foras populum caecum et oculos habentem surdum et aures ei sunt
9 omnes gentes congregatae sunt simul et collectae sunt tribus quis in vobis adnuntiet istud et quae
prima sunt audire nos faciat dent testes eorum et iustificentur et audiant et dicant vere 10 vos testes
mei dicit Dominus et servus meus quem elegi ut sciatis et credatis mihi et intellegatis quia ego ipse
sum ante me non est formatus deus et post me non erit 11 ego sum ego sum Dominus et non est
absque me salvator 12 ego adnuntiavi et salvavi auditum feci et non fuit in vobis alienus vos testes

mei dicit Dominus et ego Deus 13 et ab initio ego ipse et non est qui de manu mea eruat operabor
et quis avertet illud 14 haec dicit Dominus redemptor vester Sanctus Israhel propter vos emisi
Babylonem et detraxi vectes universos et Chaldeos in navibus suis gloriantes 15 ego Dominus
Sanctus vester creans Israhel Rex vester 16 haec dicit Dominus qui dedit in mari viam et in aquis
torrentibus semitam 17 qui eduxit quadrigam et equum agmen et robustum simul obdormierunt nec
resurgent contriti sunt quasi linum et extincti sunt 18 ne memineritis priorum et antiqua ne intueamini
19 ecce ego facio nova et nunc orientur utique cognoscetis ea ponam in deserto viam et in invio
flumina 20 glorificabit me bestia agri dracones et strutiones quia dedi in deserto aquas flumina in
invio ut darem potum populo meo electo meo 21 populum istum formavi mihi laudem meam narrabit
22 non me invocasti Iacob nec laborasti in me Israhel 23 non obtulisti mihi arietem holocausti tui
et victimis tuis non glorificasti me non te servire feci in oblatione nec laborem tibi praebui in ture
24 non emisti mihi argento calamum et adipe victimarum tuarum non inebriasti me verumtamen
servire me fecisti in peccatis tuis praebuisti mihi laborem in iniquitatibus tuis 25 ego sum ego sum
ipse qui deleo iniquitates tuas propter me et peccatorum tuorum non recordabor 26 reduc me in
memoriam et iudicemur simul narra si quid habes ut iustificeris 27 pater tuus primus peccavit et
interpretes tui praevaricati sunt in me 28 et contaminavi principes sanctos dedi ad internicionem
Iacob et Israhel in blasphemiam

Chapter 44

1 et nunc audi Iacob serve meus et Israhel quem elegi 2 haec dicit Dominus faciens et formans
te ab utero auxiliator tuus noli timere serve meus Iacob et Rectissime quem elegi 3 effundam enim
aquas super sitientem et fluenta super aridam effundam spiritum meum super semen tuum et
benedictionem meam super stirpem tuam 4 et germinabunt inter herbas quasi salices iuxta
praeterfluentes aquas 5 iste dicet Domini ego sum et ille vocabit in nomine Iacob et hic scribet
manu sua Domino et in nomine Israhel adsimilabitur 6 haec dicit Dominus rex Israhel et redemptor

eius Dominus exercituum ego primus et ego novissimus et absque me non est deus 7 quis similis
mei vocet et adnuntiet et ordinem exponat mihi ex quo constitui populum antiquum ventura et quae
futura sunt adnuntient eis 8 nolite timere neque conturbemini ex tunc audire te feci et adnuntiavi
vos estis testes mei numquid est deus absque me et formator quem ego non noverim 9 plastae idoli
omnes nihil sunt et amantissima eorum non proderunt eis ipsi sunt testes eorum quia non vident
neque intellegunt ut confundantur 10 quis formavit deum et sculptile conflavit ad nihil utile 11 ecce
omnes participes eius confundentur fabri enim sunt ex hominibus convenient omnes stabunt et
pavebunt et confundentur simul 12 faber ferrarius lima operatus est in prunis et in malleis formavit
illud et operatus est in brachio fortitudinis suae esuriet et deficiet non bibet aquam et lassescet
13 artifex lignarius extendit normam formavit illud in runcina fecit illud in angularibus et in circino
tornavit illud et fecit imaginem viri quasi speciosum hominem habitantem in domo 14 succidit
cedros tulit ilicem et quercum quae steterat inter ligna saltus plantavit pinum quam pluvia nutrivit
15 et facta est hominibus in focum sumpsit ex eis et calefactus est et succendit et coxit panes de
reliquo autem operatus est deum et adoravit fecit sculptile et curvatus est ante illud 16 medium eius
conbusit igni et de medio eius carnes comedit coxit pulmentum et saturatus est et calefactus est et
dixit va calefactus sum vidi focum 17 reliquum autem eius deum fecit sculptile sibi curvatur ante
illud et adorat illud et obsecrat dicens libera me quia deus meus es tu 18 nescierunt neque
intellexerunt lutati enim sunt ne videant oculi eorum et ne intellegant corde suo 19 non recogitant
in mente sua neque cognoscunt neque sentiunt ut dicant medietatem eius conbusi igne et coxi super
carbones eius panes coxi carnes et comedi et de reliquo eius idolum faciam ante truncum ligni
procidam 20 pars eius cinis est cor insipiens adoravit illud et non liberabit animam suam neque
dicet forte mendacium est in dextera mea 21 memento horum Iacob et Israhel quoniam servus meus
es tu formavi te servus meus es tu Israhel non oblivisceris mei 22 delevi ut nubem iniquitates tuas
et quasi nebulam peccata tua revertere ad me quoniam redemi te 23 laudate caeli quoniam fecit
Dominus iubilate extrema terrae resonate montes laudationem saltus et omne lignum eius quoniam
redemit Dominus Iacob et Israhel gloriabitur 24 haec dicit Dominus redemptor tuus et formator
tuus ex utero ego sum Dominus faciens omnia extendens caelos solus stabiliens terram et nullus
mecum 25 irrita faciens signa divinorum et ariolos in furorem vertens convertens sapientes retrorsum
et scientiam eorum stultam faciens 26 suscitans verbum servi sui et consilium nuntiorum suorum

conplens qui dico Hierusalem habitaberis et civitatibus Iuda aedificabimini et deserta eius suscitabo
27 qui dico profundo desolare et flumina tua arefaciam 28 qui dico Cyro pastor meus es et omnem
voluntatem meam conplebis qui dico Hierusalem aedificaberis et templo fundaberis

Chapter 45

1 haec dicit Dominus christo meo Cyro cuius adprehendi dexteram ut subiciam ante faciem eius
gentes et dorsa regum vertam et aperiam coram eo ianuas et portae non cludentur 2 ego ante te ibo
et gloriosos terrae humiliabo portas aereas conteram et vectes ferreos confringam 3 et dabo tibi
thesauros absconditos et arcana secretorum ut scias quia ego Dominus qui voco nomen tuum Deus
Israhel 4 propter servum meum Iacob et Israhel electum meum et vocavi te in nomine tuo adsimilavi
te et non cognovisti me 5 ego Dominus et non est amplius extra me non est deus accinxi te et non
cognovisti me 6 ut sciant hii qui ab ortu solis et qui ab occidente quoniam absque me non est ego
Dominus et non est alter 7 formans lucem et creans tenebras faciens pacem et creans malum ego
Dominus faciens omnia haec 8 rorate caeli desuper et nubes pluant iustum aperiatur terra et germinet
salvatorem et iustitia oriatur simul ego Dominus creavi eum 9 vae qui contradicit fictori suo testa
de samiis terrae numquid dicet lutum figulo suo quid facis et opus tuum absque manibus est 10 vae
qui dicit patri quid generas et mulieri quid parturis 11 haec dicit Dominus Sanctus Israhel plastes
eius ventura interrogate me super filios meos et super opus manuum mearum mandastis mihi 12 ego
feci terram et hominem super eam creavi ego manus meae tetenderunt caelos et omni militiae eorum
mandavi 13 ego suscitavi eum ad iustitiam et omnes vias eius dirigam ipse aedificabit civitatem
meam et captivitatem meam dimittet non in pretio neque in muneribus dicit Dominus Deus
exercituum 14 haec dicit Dominus labor Aegypti et negotiatio Aethiopiae et Sabaim viri sublimes
ad te transibunt et tui erunt post te ambulabunt vincti manicis pergent et te adorabunt teque
deprecabuntur tantum in te est Deus et non est absque te deus 15 vere tu es Deus absconditus Deus
Israhel salvator 16 confusi sunt et erubuerunt omnes simul abierunt in confusione fabricatores
errorum 17 Israhel salvatus est in Domino salute aeterna non confundemini et non erubescetis usque
in saeculum saeculi 18 quia haec dicit Dominus creans caelos ipse Deus formans terram et faciens

eam ipse plastes eius non in vanum creavit eam ut habitetur formavit eam ego Dominus et non est
alius [19] non in abscondito locutus sum in loco terrae tenebroso non dixi semini Iacob frustra quaerite
me ego Dominus loquens iustitiam adnuntians recta [20] congregamini et venite et accedite simul
qui salvati estis ex gentibus nescierunt qui levant lignum sculpturae suae et rogant deum non
salvantem [21] adnuntiate et venite et consiliamini simul quis auditum fecit hoc ab initio ex tunc
praedixit illud numquid non ego Dominus et non est ultra Deus absque me Deus iustus et salvans
non est praeter me [22] convertimini ad me et salvi eritis omnes fines terrae quia ego Deus et non
est alius [23] in memet ipso iuravi egredietur de ore meo iustitiae verbum et non revertetur quia mihi
curvabunt omnia genu et iurabit omnis lingua [24] ergo in Domino dicet meae sunt iustitiae et
imperium ad eum venient et confundentur omnes qui repugnant ei [25] in Domino iustificabitur et
laudabitur omne semen Israhel

Chapter 46

[1] conflatus est Bel contritus est Nabo facta sunt simulacra eorum bestiis et iumentis onera vestra
gravi pondere usque ad lassitudinem [2] contabuerunt et contrita sunt simul non potuerunt salvare
portantem et anima eorum in captivitatem ibit [3] audite me domus Iacob et omne residuum domus
Israhel qui portamini a meo utero qui gestamini a mea vulva [4] usque ad senectam ego ipse et usque
ad canos ego portabo ego feci et ego feram et ego portabo et salvabo [5] cui adsimilastis me et
adaequastis et conparastis me et fecistis similem [6] qui confertis aurum de sacculo et argentum
statera ponderatis conducentes aurificem ut faciat deum et procidunt et adorant [7] portant illud in
umeris gestantes et ponentes in loco suo et stabit ac de loco suo non movebitur sed et cum
clamaverint ad eum non audiet de tribulatione non salvabit eos [8] mementote istud et fundamini
redite praevaricatores ad cor [9] recordamini prioris saeculi quoniam ego sum Deus et non est ultra
Deus nec est similis mei [10] adnuntians ab exordio novissimum et ab initio quae necdum facta sunt
dicens consilium meum stabit et omnis voluntas mea fiet [11] vocans ab oriente avem et de terra
longinqua virum voluntatis meae et locutus sum et adducam illud creavi et faciam illud [12] audite

me duro corde qui longe estis a iustitia 13 prope feci iustitiam meam non elongabitur et salus mea
non morabitur dabo in Sion salutem et Israheli gloriam meam

Chapter 47

1 descende sede in pulverem virgo filia Babylon sede in terra non est solium filiae Chaldeorum
quia ultra non vocaberis mollis et tenera 2 tolle molam et mole farinam denuda turpitudinem tuam
discoperi umerum revela crus transi flumina 3 revelabitur ignominia tua et videbitur obprobrium
tuum ultionem capiam et non resistet mihi homo 4 redemptor noster Dominus exercituum nomen
illius Sanctus Israhel 5 sede tace et intra in tenebras filia Chaldeorum quia non vocaberis ultra
domina regnorum 6 iratus sum super populum meum contaminavi hereditatem meam et dedi eos
in manu tua non posuisti eis misericordias super senem adgravasti iugum tuum valde 7 et dixisti
in sempiternum ero domina non posuisti haec super cor tuum neque recordata es novissimi tui 8 et
nunc audi haec delicata et habitans confidenter quae dicis in corde tuo ego sum et non est praeter
me amplius non sedebo vidua et ignorabo sterilitatem 9 venient tibi duo haec subito in die una
sterilitas et viduitas universa venerunt super te propter multitudinem maleficiorum tuorum et propter
duritiam incantatorum tuorum vehementem 10 et fiduciam habuisti in malitia tua et dixisti non est
qui videat me sapientia tua et scientia tua haec decepit te et dixisti in corde tuo ego sum et praeter
me non est altera 11 veniet super te malum et nescies ortum eius et inruet super te calamitas quam
non poteris expiare veniet super te repente miseria quam nescies 12 sta cum incantatoribus tuis et
cum multitudine maleficiorum tuorum in quibus laborasti ab adulescentia tua si forte quid prosit
tibi aut si possis fieri fortior 13 defecisti in multitudine consiliorum tuorum stent et salvent te
augures caeli qui contemplabantur sidera et supputabant menses ut ex eis adnuntiarent ventura tibi
14 ecce facti sunt quasi stipula ignis conbusit eos non liberabunt animam suam de manu flammae
non sunt prunae quibus calefiant nec focus ut sedeant ad eum 15 sic facta sunt tibi in quibuscumque
laboraveras negotiatores tui ab adulescentia tua unusquisque in via sua erraverunt non est qui salvet
te

Chapter 48

1
audite hoc domus Iacob qui vocamini nomine Israhel et de aquis Iuda existis qui iuratis in
nomine Domini et Dei Israhel recordamini non in veritate neque in iustitia 2 de civitate enim sancta
vocati sunt et super Deum Israhel constabiliti sunt Dominus exercituum nomen eius 3 priora ex
tunc adnuntiavi et ex ore meo exierunt et audita feci ea repente operatus sum et venerunt 4 scivi
enim quia durus es tu et nervus ferreus cervix tua et frons tua aerea 5 praedixi tibi ex tunc antequam
venirent indicavi tibi ne forte diceres idola mea fecerunt haec et sculptilia mea et conflatilia
mandaverunt ista 6 quae audisti vide omnia vos autem non adnuntiastis audita feci tibi nova ex
nunc et conservata quae nescis 7 nunc creata sunt et non ex tunc et ante diem et non audisti ea ne
forte dicas ecce cognovi ea 8 neque audisti neque cognovisti neque ex tunc aperta est auris tua scio
enim quia praevaricans praevaricabis et transgressorem ex ventre vocavi te 9 propter nomen meum
longe faciam furorem meum et laude mea infrenabo te ne intereas 10 ecce excoxi te sed non quasi
argentum elegi te in camino paupertatis 11 propter me propter me faciam ut non blasphemer et
gloriam meam alteri non dabo 12 audi me Iacob et Israhel quem ego voco ego ipse ego primus et
ego novissimus 13 manus quoque mea fundavit terram et dextera mea mensa est caelos ego vocabo
eos et stabunt simul 14 congregamini omnes vos et audite quis de eis adnuntiavit haec Dominus
dilexit eum faciet voluntatem suam in Babylone et brachium suum in Chaldeis 15 ego ego locutus
sum et vocavi eum adduxi eum et directa est via eius 16 accedite ad me et audite hoc non a principio
in abscondito locutus sum ex tempore antequam fieret ibi eram et nunc Dominus Deus misit me et
spiritus eius 17 haec dicit Dominus redemptor tuus Sanctus Israhel ego Dominus Deus tuus docens
te utilia gubernans te in via qua ambulas 18 utinam adtendisses mandata mea facta fuisset sicut
flumen pax tua et iustitia tua sicut gurgites maris 19 et fuisset quasi harena semen tuum et stirps
uteri tui ut lapilli eius non interisset et non fuisset adtritum nomen eius a facie mea 20 egredimini
de Babylone fugite a Chaldeis in voce exultationis adnuntiate auditum facite hoc efferte illud usque
ad extrema terrae dicite redemit Dominus servum suum Iacob 21 non sitierunt in deserto cum

educeret eos aquam de petra produxit eis et scidit petram et fluxerunt aquae 22 non est pax dicit
Dominus impiis

Chapter 49

1 audite insulae et adtendite populi de longe Dominus ab utero vocavit me de ventre matris meae
recordatus est nominis mei 2 et posuit os meum quasi gladium acutum in umbra manus suae protexit
me et posuit me sicut sagittam electam in faretra sua abscondit me 3 et dixit mihi servus meus es
tu Israhel quia in te gloriabor 4 et ego dixi in vacuum laboravi sine causa et vane fortitudinem meam
consumpsi ergo iudicium meum cum Domino et opus meum cum Deo meo 5 et nunc dicit Dominus
formans me ex utero servum sibi ut reducam Iacob ad eum et Israhel non congregabitur et glorificatus
sum in oculis Domini et Deus meus factus est fortitudo mea 6 et dixit parum est ut sis mihi servus
ad suscitandas tribus Iacob et feces Israhel convertendas dedi te in lucem gentium ut sis salus mea
usque ad extremum terrae 7 haec dicit Dominus redemptor Israhel Sanctus eius ad contemptibilem
animam ad abominatam gentem ad servum dominorum reges videbunt et consurgent principes et
adorabunt propter Dominum quia fidelis est et Sanctum Israhel qui elegit te 8 haec dicit Dominus
in tempore placito exaudivi te et in die salutis auxiliatus sum tui et servavi te et dedi te in foedus
populi ut suscitares terram et possideres hereditates dissipatas 9 ut diceres his qui vincti sunt exite
et his qui in tenebris revelamini super vias pascentur et in omnibus planis pascua eorum 10 non
esurient neque sitient et non percutiet eos aestus et sol quia miserator eorum reget eos et ad fontes
aquarum portabit eos 11 et ponam omnes montes meos in viam et semitae meae exaltabuntur
12 ecce isti de longe venient et ecce illi ab aquilone et mari et isti de terra australi 13 laudate caeli
et exulta terra iubilate montes laudem quia consolatus est Dominus populum suum et pauperum
suorum miserebitur 14 et dixit Sion dereliquit me Dominus et Dominus oblitus est mei 15 numquid
oblivisci potest mulier infantem suum ut non misereatur filio uteri sui et si illa oblita fuerit ego
tamen non obliviscar tui 16 ecce in manibus meis descripsi te muri tui coram oculis meis semper
17 venerunt structores tui destruentes te et dissipantes a te exibunt 18 leva in circuitu oculos tuos
et vide omnes isti congregati sunt venerunt tibi vivo ego dicit Dominus quia omnibus his velut
ornamento vestieris et circumdabis tibi eos quasi sponsa 19 quia deserta tua et solitudines tuae et

terra ruinae tuae nunc angusta erunt prae habitatoribus et longe fugabuntur qui absorbebant te
20
adhuc dicent in auribus tuis filii sterilitatis tuae angustus mihi est locus fac spatium mihi ut
habitem 21 et dices in corde tuo quis genuit mihi istos ego sterilis et non pariens transmigrata et
captiva et istos quis enutrivit ego destituta et sola et isti ubi hic erant 22 haec dicit Dominus Deus
ecce levo ad gentes manum meam et ad populos exaltabo signum meum et adferent filios tuos in
ulnis et filias tuas super umeros portabunt 23 et erunt reges nutricii tui et reginae nutrices tuae vultu
in terra dimisso adorabunt te et pulverem pedum tuorum lingent et scies quia ego Dominus super
quo non confundentur qui expectant eum 24 numquid tolletur a forte praeda aut quod captum fuerit
a robusto salvum esse poterit 25 quia haec dicit Dominus equidem et captivitas a forte tolletur et
quod ablatum fuerit a robusto salvabitur eos vero qui iudicaverunt te ego iudicabo et filios tuos ego
salvabo 26 et cibabo hostes tuos carnibus suis et quasi musto sanguine suo inebriabuntur et sciet
omnis caro quia ego Dominus salvans te et redemptor tuus Fortis Iacob

Chapter 50

1 haec dicit Dominus quis est hic liber repudii matris vestrae quo dimisi eam aut quis est creditor
meus cui vendidi vos ecce in iniquitatibus vestris venditi estis et in sceleribus vestris dimisi matrem
vestram 2 quia veni et non erat vir vocavi et non erat qui audiret numquid adbreviata et parvula
facta est manus mea ut non possim redimere aut non est in me virtus ad liberandum ecce in
increpatione mea desertum faciam mare ponam flumina in siccum conputrescent pisces sine aqua
et morientur in siti 3 induam caelos tenebris et saccum ponam operimentum eorum 4 Dominus
dedit mihi linguam eruditam ut sciam sustentare eum qui lassus est verbo erigit mane mane erigit
mihi aurem ut audiam quasi magistrum 5 Dominus Deus aperuit mihi aurem ego autem non
contradico retrorsum non abii 6 corpus meum dedi percutientibus et genas meas vellentibus faciem
meam non averti ab increpantibus et conspuentibus 7 Dominus Deus auxiliator meus ideo non sum
confusus ideo posui faciem meam ut petram durissimam et scio quoniam non confundar 8 iuxta
est qui iustificat me quis contradicet mihi stemus simul quis est adversarius meus accedat ad me
9
ecce Dominus Deus auxiliator meus quis est qui condemnet me ecce omnes quasi vestimentum
conterentur tinea comedet eos 10 quis ex vobis timens Dominum audiens vocem servi sui qui

ambulavit in tenebris et non est lumen ei speret in nomine Domini et innitatur super Deum suum
11
ecce omnes vos accendentes ignem accincti flammis ambulate in lumine ignis vestri et in flammis quas succendistis de manu mea factum est hoc vobis in doloribus dormietis

Chapter 51

1
audite me qui sequimini quod iustum est et quaeritis Dominum adtendite ad petram unde excisi estis et ad cavernam laci de qua praecisi estis
2
adtendite ad Abraham patrem vestrum et ad Sarram quae peperit vos quia unum vocavi eum et benedixi ei et multiplicavi eum
3
consolabitur ergo Dominus et Sion consolabitur omnes ruinas eius et ponet desertum eius quasi delicias et solitudinem eius quasi hortum Domini gaudium et laetitia invenietur in ea gratiarum actio et vox laudis
4
adtendite ad me populus meus et tribus mea me audite quia lex a me exiet et iudicium meum in lucem populorum requiescet
5
prope est iustus meus egressus est salvator meus et brachia mea populos iudicabunt me insulae expectabunt et brachium meum sustinebunt
6
levate in caelum oculos vestros et videte sub terra deorsum quia caeli sicut fumus liquescent et terra sicut vestimentum adteretur et habitatores eius sicut haec interibunt salus autem mea in sempiternum erit et iustitia mea non deficiet
7
audite me qui scitis iustum populus lex mea in corde eorum nolite timere obprobrium hominum et blasphemias eorum ne metuatis
8
sicut enim vestimentum sic comedet eos vermis et sicut lanam sic devorabit eos tinea salus autem mea in sempiternum erit et iustitia mea in generationes generationum
9
consurge consurge induere fortitudinem brachium Domini consurge sicut in diebus antiquis in generationibus saeculorum numquid non tu percussisti superbum vulnerasti draconem
10
numquid non tu siccasti mare aquam abyssi vehementis qui posuisti profundum maris viam ut transirent liberati
11
et nunc qui redempti sunt a Domino revertentur et venient in Sion laudantes et laetitia sempiterna super capita eorum gaudium et laetitiam tenebunt fugiet dolor et gemitus
12
ego ego ipse consolabor vos quis tu ut timeres ab homine mortali et a filio hominis qui quasi faenum ita arescet
13
et oblitus es Domini factoris tui qui tetendit caelos et fundavit terram et formidasti iugiter tota die a facie furoris eius qui te tribulabat et paraverat ad perdendum ubi nunc est furor tribulantis
14
cito veniet gradiens ad aperiendum et non interficiet usque ad internicionem nec deficiet panis eius
15
ego autem sum Dominus Deus tuus qui conturbo mare et intumescunt

fluctus eius Dominus exercituum nomen meum [16] posui verba mea in ore tuo et in umbra manus
meae protexi te ut plantes caelos et fundes terram et dicas ad Sion populus meus es tu [17] elevare
elevare consurge Hierusalem quae bibisti de manu Domini calicem irae eius usque ad fundum
calicis soporis bibisti et epotasti usque ad feces [18] non est qui sustentet eam ex omnibus filiis quos
genuit et non est qui adprehendat manum eius ex omnibus filiis quos enutrivit [19] duo sunt quae
occurrerunt tibi quis contristabitur super te vastitas et contritio et fames et gladius quis consolabitur
te [20] filii tui proiecti sunt dormierunt in capite omnium viarum sicut bestia inlaqueata pleni
indignatione Domini increpatione Dei tui [21] idcirco audi hoc paupercula et ebria non a vino [22] haec
dicit Dominator tuus Dominus et Deus tuus qui pugnavit pro populo suo ecce tuli de manu tua
calicem soporis fundum calicis indignationis meae non adicies ut bibas illud ultra [23] et ponam illud
in manu eorum qui te humiliaverunt et dixerunt animae tuae incurvare ut transeamus et posuisti ut
terram corpus tuum et quasi viam transeuntibus

Chapter 52

[1] consurge consurge induere fortitudine tua Sion induere vestimentis gloriae tuae Hierusalem
civitas sancti quia non adiciet ultra ut pertranseat per te incircumcisus et inmundus [2] excutere de
pulvere consurge sede Hierusalem solve vincula colli tui captiva filia Sion [3] quia haec dicit Dominus
gratis venundati estis et sine argento redimemini [4] quia haec dicit Dominus Deus in Aegyptum
descendit populus meus in principio ut colonus esset ibi et Assur absque ulla causa calumniatus
est eum [5] et nunc quid mihi est hic dicit Dominus quoniam ablatus est populus meus gratis
dominatores eius inique agunt dicit Dominus et iugiter tota die nomen meum blasphematur [6] propter
hoc sciet populus meus nomen meum in die illa quia ego ipse qui loquebar ecce adsum [7] quam
pulchri super montes pedes adnuntiantis et praedicantis pacem adnuntiantis bonum praedicantis
salutem dicentis Sion regnavit Deus tuus [8] vox speculatorum tuorum levaverunt vocem simul
laudabunt quia oculum ad oculum videbunt cum converterit Dominus Sion [9] gaudete et laudate
simul deserta Hierusalem quia consolatus est Dominus populum suum redemit Hierusalem [10] paravit
Dominus brachium sanctum suum in oculis omnium gentium et videbunt omnes fines terrae salutare

Dei nostri 11 recedite recedite exite inde pollutum nolite tangere exite de medio eius mundamini
qui fertis vasa Domini 12 quoniam non in tumultu exibitis nec in fuga properabitis praecedet enim
vos Dominus et congregabit vos Deus Israhel 13 ecce intelleget servus meus exaltabitur et elevabitur
et sublimis erit valde 14 sicut obstipuerunt super te multi sic inglorius erit inter viros aspectus eius
et forma eius inter filios hominum 15 iste asperget gentes multas super ipsum continebunt reges
os suum quia quibus non est narratum de eo viderunt et qui non audierunt contemplati sunt

Chapter 53

1 quis credidit auditui nostro et brachium Domini cui revelatum est 2 et ascendet sicut virgultum
coram eo et sicut radix de terra sitienti non est species ei neque decor et vidimus eum et non erat
aspectus et desideravimus eum 3 despectum et novissimum virorum virum dolorum et scientem
infirmitatem et quasi absconditus vultus eius et despectus unde nec reputavimus eum 4 vere languores
nostros ipse tulit et dolores nostros ipse portavit et nos putavimus eum quasi leprosum et percussum
a Deo et humiliatum 5 ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras adtritus est propter
scelera nostra disciplina pacis nostrae super eum et livore eius sanati sumus 6 omnes nos quasi
oves erravimus unusquisque in viam suam declinavit et Dominus posuit in eo iniquitatem omnium
nostrum 7 oblatus est quia ipse voluit et non aperuit os suum sicut ovis ad occisionem ducetur et
quasi agnus coram tondente obmutescet et non aperiet os suum 8 de angustia et de iudicio sublatus
est generationem eius quis enarrabit quia abscisus est de terra viventium propter scelus populi mei
percussit eum 9 et dabit impios pro sepultura et divitem pro morte sua eo quod iniquitatem non
fecerit neque dolus fuerit in ore eius 10 et Dominus voluit conterere eum in infirmitate si posuerit
pro peccato animam suam videbit semen longevum et voluntas Domini in manu eius dirigetur
11 pro eo quod laboravit anima eius videbit et saturabitur in scientia sua iustificabit ipse iustus
servus meus multos et iniquitates eorum ipse portabit 12 ideo dispertiam ei plurimos et fortium
dividet spolia pro eo quod tradidit in morte animam suam et cum sceleratis reputatus est et ipse
peccatum multorum tulit et pro transgressoribus rogavit

Chapter 54

1 lauda sterilis quae non paris decanta laudem et hinni quae non pariebas quoniam multi filii
desertae magis quam eius quae habebat virum dicit Dominus 2 dilata locum tentorii tui et pelles
tabernaculorum tuorum extende ne parcas longos fac funiculos tuos et clavos tuos consolida 3 ad
dexteram enim et ad levam penetrabis et semen tuum gentes hereditabit et civitates desertas
inhabitabit 4 noli timere quia non confunderis neque erubescas non enim te pudebit quia confusionis
adulescentiae tuae oblivisceris et obprobrii viduitatis tuae non recordaberis amplius 5 quia
dominabitur tui qui fecit te Dominus exercituum nomen eius et redemptor tuus Sanctus Israhel
Deus omnis terrae vocabitur 6 quia ut mulierem derelictam et maerentem spiritu vocavit te Dominus
et uxorem ab adulescentia abiectam dixit Deus tuus 7 ad punctum in modico dereliqui te et in
miserationibus magnis congregabo te 8 in momento indignationis abscondi faciem meam parumper
a te et in misericordia sempiterna misertus sum tui dixit redemptor tuus Dominus 9 sicut in diebus
Noe istud mihi est cui iuravi ne inducerem aquas Noe ultra super terram sic iuravi ut non irascar
tibi et non increpem te 10 montes enim commovebuntur et colles contremescent misericordia autem
mea non recedet et foedus pacis meae non movebitur dixit miserator tuus Dominus 11 paupercula
tempestate convulsa absque ulla consolatione ecce ego sternam per ordinem lapides tuos et fundabo
te in sapphyris 12 et ponam iaspidem propugnacula tua et portas tuas in lapides sculptos et omnes
terminos tuos in lapides desiderabiles 13 universos filios tuos doctos a Domino et multitudinem
pacis filiis tuis 14 et in iustitia fundaberis recede procul a calumnia quia non timebis et a pavore
quia non adpropinquabit tibi 15 ecce accola veniet qui non erat mecum advena quondam tuus
adiungetur tibi 16 ecce ego creavi fabrum sufflantem in igne prunas et proferentem vas in opus
suum et ego creavi interfectorem ad disperdendum 17 omne vas quod fictum est contra te non
dirigetur et omnem linguam resistentem tibi in iudicio iudicabis haec hereditas servorum Domini
et iustitia eorum apud me dicit Dominus

Chapter 55

1
o omnes sitientes venite ad aquas et qui non habetis argentum properate emite et comedite
2
venite emite absque argento et absque ulla commutatione vinum et lac quare adpenditis argentum
non in panibus et laborem vestrum non in saturitate audite audientes me et comedite bonum et
3
delectabitur in crassitudine anima vestra inclinate aurem vestram et venite ad me audite et vivet
4
anima vestra et feriam vobis pactum sempiternum misericordias David fideles ecce testem populis
5
dedi eum ducem ac praeceptorem gentibus ecce gentem quam nesciebas vocabis et gentes quae
non cognoverunt te ad te current propter Dominum Deum tuum et Sanctum Israhel quia glorificavit
6 7
te quaerite Dominum dum inveniri potest invocate eum dum prope est derelinquat impius viam
suam et vir iniquus cogitationes suas et revertatur ad Dominum et miserebitur eius et ad Deum
8
nostrum quoniam multus est ad ignoscendum non enim cogitationes meae cogitationes vestrae
9
neque viae vestrae viae meae dicit Dominus quia sicut exaltantur caeli a terra sic exaltatae sunt
10
viae meae a viis vestris et cogitationes meae a cogitationibus vestris et quomodo descendit imber
et nix de caelo et illuc ultra non revertitur sed inebriat terram et infundit eam et germinare eam facit
11
et dat semen serenti et panem comedenti sic erit verbum meum quod egredietur de ore meo non
revertetur ad me vacuum sed faciet quaecumque volui et prosperabitur in his ad quae misi illud
12
quia in laetitia egrediemini et in pace deducemini montes et colles cantabunt coram vobis laudem
13
et omnia ligna regionis plaudent manu pro saliunca ascendet abies et pro urtica crescet myrtus
et erit Dominus nominatus in signum aeternum quod non auferetur

Chapter 56

1
haec dicit Dominus custodite iudicium et facite iustitiam quia iuxta est salus mea ut veniat et
2
iustitia mea ut reveletur beatus vir qui facit hoc et filius hominis qui adprehendit istud custodiens
3
sabbatum ne polluat illud custodiens manus suas ne faciat omne malum et non dicat filius advenae
qui adheret Domino dicens separatione dividet me Dominus a populo suo et non dicat eunuchus
4
ecce ego lignum aridum quia haec dicit Dominus eunuchis qui custodierint sabbata mea et elegerint
5
quae volui et tenuerint foedus meum dabo eis in domo mea et in muris meis locum et nomen
6
melius a filiis et filiabus nomen sempiternum dabo eis quod non peribit et filios advenae qui

adherent Domino ut colant eum et diligant nomen eius ut sint ei in servos omnem custodientem
7
sabbatum ne polluat illud et tenentem foedus meum adducam eos in montem sanctum meum et
laetificabo eos in domo orationis meae holocausta eorum et victimae eorum placebunt mihi super
8
altari meo quia domus mea domus orationis vocabitur cunctis populis ait Dominus Deus qui
9
congregat dispersos Israhel adhuc congregabo ad eum congregatos eius omnes bestiae agri venite
10
ad devorandum universae bestiae saltus speculatores eius caeci omnes nescierunt universi canes
11
muti non valentes latrare videntes vana dormientes et amantes somnia et canes inpudentissimi
nescierunt saturitatem ipsi pastores ignoraverunt intellegentiam omnes in viam suam declinaverunt
12
unusquisque ad avaritiam suam a summo usque ad novissimum venite sumamus vinum et
impleamur ebrietate et erit sicut hodie sic et cras et multo amplius

Chapter 57

1
iustus perit et nemo est qui recogitet in corde suo et viri misericordiae colliguntur quia non
2
est qui intellegat a facie enim malitiae collectus est iustus veniat pax requiescat in cubili suo qui
3
ambulavit in directione sua vos autem accedite huc filii auguratricis semen adulteri et fornicariae
4
super quem lusistis super quem dilatastis os et eiecistis linguam numquid non vos filii scelesti
5
semen mendax qui consolamini in diis subter omne lignum frondosum immolantes parvulos in
6
torrentibus subter inminentes petras in partibus torrentis pars tua haec est sors tua et ipsis effudisti
7
libamen obtulisti sacrificium numquid super his non indignabor super montem excelsum et
8
sublimem posuisti cubile tuum et illuc ascendisti ut immolares hostias et post ostium et retro
postem posuisti memoriale tuum quia iuxta me discoperuisti et suscepisti adulterum dilatasti cubile
9
tuum et pepigisti cum eis dilexisti stratum eorum manu aperta et ornasti te regi unguento et
10
multiplicasti pigmenta tua misisti legatos tuos procul et humiliata es usque ad inferos in
multitudine viae tuae laborasti non dixisti quiescam vitam manus tuae invenisti propterea non
11
rogasti pro quo sollicita timuisti quia mentita es et mei non es recordata neque cogitasti in corde
12
tuo quia ego tacens et quasi non videns et mei oblita es ego adnuntiabo iustitiam tuam et opera
13
tua non proderunt tibi cum clamaveris liberent te congregati tui et omnes eos auferet ventus

tollet aura qui autem fiduciam habet mei hereditabit terram et possidebit montem sanctum meum
14
et dicam viam facite praebete iter declinate de semita auferte offendicula de via populi mei
15
quia haec dicit Excelsus et Sublimis habitans aeternitatem et sanctum nomen eius in excelso et in sancto habitans et cum contrito et humili spiritu ut vivificet spiritum humilium et vivificet cor
contritorum 16 non enim in sempiternum litigabo neque usque ad finem irascar quia spiritus a facie
mea egredietur et flatus ego faciam 17 propter iniquitatem avaritiae eius iratus sum et percussi eum
abscondi et indignatus sum et abiit vagus in via cordis sui 18 vias eius vidi et dimisi eum et reduxi
eum et reddidi consolationes ipsi et lugentibus eius 19 creavi fructum labiorum pacem pacem ei
qui longe est et qui prope dixit Dominus et sanavi eum 20 impii autem quasi mare fervens quod
quiescere non potest et redundant fluctus eius in conculcationem et lutum 21 non est pax dixit Deus meus impiis

Chapter 58

1 clama ne cesses quasi tuba exalta vocem tuam et adnuntia populo meo scelera eorum et domui
Iacob peccata eorum 2 me etenim de die in diem quaerunt et scire vias meas volunt quasi gens quae iustitiam fecerit et quae iudicium Dei sui non reliquerit rogant me iudicia iustitiae adpropinquare
Deo volunt 3 quare ieiunavimus et non aspexisti humiliavimus animam nostram et nescisti ecce in
die ieiunii vestri invenitur voluntas et omnes debitores vestros repetitis 4 ecce ad lites et contentiones ieiunatis et percutitis pugno impie nolite ieiunare sicut usque ad hanc diem ut audiatur in excelso
clamor vester 5 numquid tale est ieiunium quod elegi per diem adfligere hominem animam suam numquid contorquere quasi circulum caput suum et saccum et cinerem sternere numquid istud
vocabis ieiunium et diem acceptabilem Domino 6 nonne hoc est magis ieiunium quod elegi dissolve conligationes impietatis solve fasciculos deprimentes dimitte eos qui confracti sunt liberos et omne
onus disrumpe 7 frange esurienti panem tuum et egenos vagosque induc in domum tuam cum videris
nudum operi eum et carnem tuam ne despexeris 8 tunc erumpet quasi mane lumen tuum et sanitas
tua citius orietur et anteibit faciem tuam iustitia tua et gloria Domini colliget te 9 tunc invocabis et Dominus exaudiet clamabis et dicet ecce adsum si abstuleris de medio tui catenam et desieris

digitum extendere et loqui quod non prodest 10 cum effuderis esurienti animam tuam et animam
adflictam repleveris orietur in tenebris lux tua et tenebrae tuae erunt sicut meridies 11 et requiem
tibi dabit Dominus semper et implebit splendoribus animam tuam et ossa tua liberabit et eris quasi
hortus inriguus et sicut fons aquarum cuius non deficient aquae 12 et aedificabuntur in te deserta
saeculorum fundamenta generationis et generationis suscitabis et vocaberis aedificator sepium
avertens semitas in quietem 13 si averteris a sabbato pedem tuum facere voluntatem tuam in die
sancto meo et vocaveris sabbatum delicatum et sanctum Domini gloriosum et glorificaveris eum
dum non facis vias tuas et non invenitur voluntas tua ut loquaris sermonem 14 tunc delectaberis
super Domino et sustollam te super altitudines terrae et cibabo te hereditate Iacob patris tui os enim
Domini locutum est

Chapter 59

1 ecce non est adbreviata manus Domini ut salvare nequeat neque adgravata est auris eius ut
non exaudiat 2 sed iniquitates vestrae diviserunt inter vos et Deum vestrum et peccata vestra
absconderunt faciem eius a vobis ne exaudiret 3 manus enim vestrae pollutae sunt sanguine et digiti
vestri iniquitate labia vestra locuta sunt mendacium et lingua vestra iniquitatem fatur 4 non est qui
invocet iustitiam neque est qui iudicet vere sed confidunt in nihili et loquuntur vanitates conceperunt
laborem et pepererunt iniquitatem 5 ova aspidum ruperunt et telas araneae texuerunt qui comederit
de ovis eorum morietur et quod confotum est erumpet in regulum 6 telae eorum non erunt in
vestimentum neque operientur operibus suis opera eorum opera inutilia et opus iniquitatis in manibus
eorum 7 pedes eorum ad malum currunt et festinant ut effundant sanguinem innocentem cogitationes
eorum cogitationes inutiles vastitas et contritio in viis eorum 8 viam pacis nescierunt et non est
iudicium in gressibus eorum semitae eorum incurvatae sunt eis omnis qui calcat in ea ignorat pacem
9 propter hoc elongatum est iudicium a nobis et non adprehendet nos iustitia expectavimus lucem
et ecce tenebrae splendorem et in tenebris ambulavimus 10 palpavimus sicut caeci parietem et quasi
absque oculis adtrectavimus inpegimus meridie quasi in tenebris in caligosis quasi mortui
11 rugiemus quasi ursi omnes et quasi columbae meditantes gememus expectavimus iudicium et
non est salutem et elongata est a nobis 12 multiplicatae sunt enim iniquitates nostrae coram te et

peccata nostra responderunt nobis quia scelera nostra nobiscum et iniquitates nostras cognovimus
13 peccare et mentiri contra Dominum et aversi sumus ne iremus post tergum Dei nostri ut loqueremur
calumniam et transgressionem concepimus et locuti sumus de corde verba mendacii 14 et conversum
est retrorsum iudicium et iustitia longe stetit quia corruit in platea veritas et aequitas non potuit
ingredi 15 et facta est veritas in oblivione et qui recessit a malo praedae patuit et vidit Dominus et
malum apparuit in oculis eius quia non est iudicium 16 et vidit quia non est vir et aporiatus est quia
non est qui occurrat et salvavit sibi brachium suum et iustitia eius ipsa confirmavit eum 17 indutus
est iustitia ut lorica et galea salutis in capite eius indutus est vestimentis ultionis et opertus est quasi
pallio zeli 18 sicut ad vindictam quasi ad retributionem indignationis hostibus suis et vicissitudinem
inimicis suis insulis vicem reddet 19 et timebunt qui ab occidente nomen Domini et qui ab ortu
solis gloriam eius cum venerit quasi fluvius violentus quem spiritus Domini cogit 20 et venerit
Sion redemptor et eis qui redeunt ab iniquitate in Iacob dicit Dominus 21 hoc foedus meum cum
eis dicit Dominus spiritus meus qui est in te et verba mea quae posui in ore tuo non recedent de ore
tuo et de ore seminis tui et de ore seminis seminis tui dixit Dominus amodo et usque in sempiternum

Chapter 60

1 surge inluminare quia venit lumen tuum et gloria Domini super te orta est 2 quia ecce tenebrae
operient terram et caligo populos super te autem orietur Dominus et gloria eius in te videbitur 3 et
ambulabunt gentes in lumine tuo et reges in splendore ortus tui 4 leva in circuitu oculos tuos et
vide omnes isti congregati sunt venerunt tibi filii tui de longe venient et filiae tuae in latere sugent
5 tunc videbis et afflues et mirabitur et dilatabitur cor tuum quando conversa fuerit ad te multitudo
maris fortitudo gentium venerit tibi 6 inundatio camelorum operiet te dromedariae Madian et Efa
omnes de Saba venient aurum et tus deferentes et laudem Domino adnuntiantes 7 omne pecus Cedar
congregabitur tibi arietes Nabaioth ministrabunt tibi offerentur super placabili altari meo et domum
maiestatis meae glorificabo 8 qui sunt isti qui ut nubes volant et quasi columbae ad fenestras suas
9 me enim insulae expectant et naves maris in principio ut adducam filios tuos de longe argentum
eorum et aurum eorum cum eis nomini Domini Dei tui et Sancto Israhel quia glorificavit te 10 et

aedificabunt filii peregrinorum muros tuos et reges eorum ministrabunt tibi in indignatione enim
mea percussi te et in reconciliatione mea misertus sum tui 11 et aperientur portae tuae iugiter die
et nocte non claudentur ut adferatur ad te fortitudo gentium et reges earum adducantur 12 gens
enim et regnum quod non servierit tibi peribit et gentes solitudine vastabuntur 13 gloria Libani ad
te veniet abies et buxus et pinus simul ad ornandum locum sanctificationis meae et locum pedum
meorum glorificabo 14 et venient ad te curvi filii eorum qui humiliaverunt te et adorabunt vestigia
pedum tuorum omnes qui detrahebant tibi et vocabunt te civitatem Domini Sion Sancti Israhel
15 pro eo quod fuisti derelicta et odio habita et non erat qui per te transiret ponam te in superbiam
saeculorum gaudium in generationem et generationem 16 et suges lac gentium et mamilla regum
lactaberis et scies quia ego Dominus salvans te et redemptor tuus Fortis Iacob 17 pro aere adferam
aurum et pro ferro adferam argentum et pro lignis aes et pro lapidibus ferrum et ponam visitationem
tuam pacem et praepositos tuos iustitiam 18 non audietur ultra iniquitas in terra tua vastitas et
contritio in terminis tuis et occupabit salus muros tuos et portas tuas laudatio 19 non erit tibi amplius
sol ad lucendum per diem nec splendor lunae inluminabit te sed erit tibi Dominus in lucem
sempiternam et Deus tuus in gloriam tuam 20 non occidet ultra sol tuus et luna tua non minuetur
quia Dominus erit in lucem sempiternam et conplebuntur dies luctus tui 21 populus autem tuus
omnes iusti in perpetuum hereditabunt terram germen plantationis meae opus manus meae ad
glorificandum 22 minimus erit in mille et parvulus in gentem fortissimam ego Dominus in tempore
eius subito faciam istud

Chapter 61

1 spiritus Domini super me eo quod unxerit Dominus me ad adnuntiandum mansuetis misit me
ut mederer contritis corde et praedicarem captivis indulgentiam et clausis apertionem 2 ut
praedicarem annum placabilem Domini et diem ultionis Deo nostro ut consolarer omnes lugentes
3 ut ponerem lugentibus Sion et darem eis coronam pro cinere oleum gaudii pro luctu pallium laudis
pro spiritu maeroris et vocabuntur in ea fortes iustitiae plantatio Domini ad glorificandum 4 et
aedificabunt deserta a saeculo et ruinas antiquas erigent et instaurabunt civitates desertas dissipatas
in generationem et generationem 5 et stabunt alieni et pascent pecora vestra et filii peregrinorum

agricolae et vinitores vestri erunt 6 vos autem sacerdotes Domini vocabimini ministri Dei nostri
dicetur vobis fortitudinem gentium comedetis et in gloria earum superbietis 7 pro confusione vestra
duplici et rubore laudabunt partem eorum propter hoc in terra sua duplicia possidebunt laetitia
sempiterna erit eis 8 quia ego Dominus diligens iudicium odio habens rapinam in holocausto et
dabo opus eorum in veritate et foedus perpetuum feriam eis 9 et scietur in gentibus semen eorum
et germen eorum in medio populorum omnes qui viderint eos cognoscent eos quia isti sunt semen
cui benedixit Dominus 10 gaudens gaudebo in Domino et exultabit anima mea in Deo meo quia
induit me vestimentis salutis et indumento iustitiae circumdedit me quasi sponsum decoratum
corona et quasi sponsam ornatam monilibus suis 11 sicut enim terra profert germen suum et sicut
hortus semen suum germinat sic Dominus Deus germinabit iustitiam et laudem coram universis
gentibus

Chapter 62

1 propter Sion non tacebo et propter Hierusalem non quiescam donec egrediatur ut splendor
iustus eius et salvator eius ut lampas accendatur 2 et videbunt gentes iustum tuum et cuncti reges
inclitum tuum et vocabitur tibi nomen novum quod os Domini nominabit 3 et eris corona gloriae
in manu Domini et diadema regni in manu Dei tui 4 non vocaberis ultra Derelicta et terra tua non
vocabitur amplius Desolata sed vocaberis Voluntas mea in ea et terra tua Inhabitata quia conplacuit
Domino in te et terra tua inhabitabitur 5 habitabit enim iuvenis cum virgine et habitabunt in te filii
tui et gaudebit sponsus super sponsam gaudebit super te Deus tuus 6 super muros tuos Hierusalem
constitui custodes tota die et tota nocte perpetuo non tacebunt qui reminiscimini Domini ne taceatis
7 et ne detis silentium ei donec stabiliat et donec ponat Hierusalem laudem in terra 8 iuravit Dominus
in dextera sua et in brachio fortitudinis suae si dedero triticum tuum ultra cibum inimicis tuis et si
biberint filii alieni vinum tuum in quo laborasti 9 quia qui congregabunt illud comedent et laudabunt
Dominum et qui conportant illud bibent in atriis sanctis meis 10 transite transite per portas praeparate
viam populo planum facite iter et eligite lapides elevate signum ad populos 11 ecce Dominus
auditum fecit in extremis terrae dicite filiae Sion ecce salvator tuus venit ecce merces eius cum eo

et opus eius coram illo 12 et vocabunt eos Populus sanctus Redempti a Domino tu autem vocaberis
Quaesita civitas et non Derelicta

Chapter 63

1 quis est iste qui venit de Edom tinctis vestibus de Bosra iste formonsus in stola sua gradiens
in multitudine fortitudinis suae ego qui loquor iustitiam et propugnator sum ad salvandum 2 quare
ergo rubrum est indumentum tuum et vestimenta tua sicut calcantium in torculari 3 torcular calcavi
solus et de gentibus non est vir mecum calcavi eos in furore meo et conculcavi eos in ira mea et
aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea et omnia indumenta mea inquinavi 4 dies enim
ultionis in corde meo annus redemptionis meae venit 5 circumspexi et non erat auxiliator quaesivi
et non fuit qui adiuvaret et salvavit mihi brachium meum et indignatio mea ipsa auxiliata est mihi
6 et conculcavi populos in furore meo et inebriavi eos in indignatione mea et detraxi in terra virtutem
eorum 7 miserationum Domini recordabor laudem Domini super omnibus quae reddidit nobis
Dominus et super multitudinem bonorum domui Israhel quae largitus est eis secundum indulgentiam
suam et secundum multitudinem misericordiarum suarum 8 et dixit verumtamen populus meus est
filii non negantes et factus est eis salvator 9 in omni tribulatione eorum non est tribulatus et angelus
faciei eius salvavit eos in dilectione sua et in indulgentia sua ipse redemit eos et portavit eos et
levavit eos cunctis diebus saeculi 10 ipsi autem ad iracundiam provocaverunt et adflixerunt spiritum
Sancti eius et conversus est eis in inimicum et ipse debellavit eos 11 et recordatus est dierum saeculi
Mosi populi sui ubi est qui eduxit eos de mari cum pastoribus gregis sui ubi est qui posuit in medio
eius spiritum Sancti sui 12 qui eduxit ad dexteram Mosen brachio maiestatis suae qui scidit aquas
ante eos ut faceret sibi nomen sempiternum 13 qui duxit eos per abyssos quasi equum in deserto
non inpingentem 14 quasi animal in campo descendens spiritus Domini ductor eius fuit sic adduxisti
populum tuum ut faceres tibi nomen gloriae 15 adtende de caelo et vide de habitaculo sancto tuo
et gloriae tuae ubi est zelus tuus et fortitudo tua multitudo viscerum tuorum et miserationum tuarum
super me continuerunt se 16 tu enim pater noster et Abraham nescivit nos et Israhel ignoravit nos
tu Domine pater noster redemptor noster a saeculo nomen tuum 17 quare errare nos fecisti Domine

de viis tuis indurasti cor nostrum ne timeremus te convertere propter servos tuos tribus hereditatis
tuae 18 quasi nihilum possederunt populum sanctum tuum hostes nostri conculcaverunt
sanctificationem tuam 19 facti sumus quasi in principio cum non dominareris nostri neque invocaretur
nomen tuum super nos

Chapter 64

1 utinam disrumperes caelos et descenderes a facie tua montes defluerent 2 sicut exustio ignis
tabescerent aquae arderent igni ut notum fieret nomen tuum inimicis tuis a facie tua gentes turbarentur
3 cum feceris mirabilia non sustinebimus descendisti et a facie tua montes defluxerunt 4 a saeculo
non audierunt neque auribus perceperunt oculus non vidit Deus absque te quae praeparasti
expectantibus te 5 occurristi laetanti et facienti iustitiam in viis tuis recordabuntur tui ecce tu iratus
es et peccavimus in ipsis fuimus semper et salvabimur 6 et facti sumus ut inmundus omnes nos
quasi pannus menstruatae universae iustitiae nostrae et cecidimus quasi folium universi et iniquitates
nostrae quasi ventus abstulerunt nos 7 non est qui invocet nomen tuum qui consurgat et teneat te
abscondisti faciem tuam a nobis et adlisisti nos in manu iniquitatis nostrae 8 et nunc Domine pater
noster es tu nos vero lutum et fictor noster et opera manuum tuarum omnes nos 9 ne irascaris
Domine satis et ne ultra memineris iniquitatis ecce respice populus tuus omnes nos 10 civitas sancti
tui facta est deserta Sion deserta facta est Hierusalem desolata 11 domus sanctificationis nostrae
et gloriae nostrae ubi laudaverunt te patres nostri facta est in exustionem ignis et omnia desiderabilia
nostra versa sunt in ruinas 12 numquid super his continebis te Domine tacebis et adfliges nos
vehementer

Chapter 65

1 quaesierunt me qui ante non interrogabant invenerunt qui non quaesierunt me dixi ecce ego
ecce ego ad gentem quae non vocabat nomen meum 2 expandi manus meas tota die ad populum
incredulum qui graditur in via non bona post cogitationes suas 3 populus qui ad iracundiam provocat

me ante faciem meam semper qui immolant in hortis et sacrificant super lateres 4 qui habitant in
sepulchris et in delubris idolorum dormiunt qui comedunt carnem suillam et ius profanum in vasis
eorum 5 qui dicunt recede a me non adpropinques mihi quia inmundus es isti fumus erunt in furore
meo ignis ardens tota die 6 ecce scriptum est coram me non tacebo sed reddam et retribuam in sinu
eorum 7 iniquitates vestras et iniquitates patrum vestrorum simul dicit Dominus qui sacrificaverunt
super montes et super colles exprobraverunt mihi et remetiar opus eorum primum in sinu eorum
8 haec dicit Dominus quomodo si inveniatur granum in botro et dicatur ne dissipes illud quoniam
benedictio est sic faciam propter servos meos ut non disperdam totum 9 et educam de Iacob semen
et de Iuda possidentem montes meos et hereditabunt eam electi mei et servi mei habitabunt ibi
10 et erunt campestria in caulas gregum et vallis Achor in cubile armentorum populo meo qui
requisierunt me 11 et vos qui dereliquistis Dominum qui obliti estis montem sanctum meum qui
ponitis Fortunae mensam et libatis super eam 12 numerabo vos in gladio et omnes in caede corruetis
pro eo quod vocavi et non respondistis locutus sum et non audistis et faciebatis malum in oculis
meis et quae nolui elegistis 13 propter hoc haec dicit Dominus Deus ecce servi mei comedent et
vos esurietis ecce servi mei bibent et vos sitietis 14 ecce servi mei laetabuntur et vos confundemini
ecce servi mei laudabunt prae exultatione cordis et vos clamabitis prae dolore cordis et prae
contritione spiritus ululabitis 15 et dimittetis nomen vestrum in iuramentum electis meis et interficiet
te Dominus Deus et servos suos vocabit nomine alio 16 in quo qui benedictus est super terram
benedicetur in Deo amen et qui iurat in terra iurabit in Deo amen quia oblivioni traditae sunt
angustiae priores et quia absconditae sunt ab oculis nostris 17 ecce enim ego creo caelos novos et
terram novam et non erunt in memoria priora et non ascendent super cor 18 sed gaudebitis et
exultabitis usque in sempiternum in his quae ego creo quia ecce ego creo Hierusalem exultationem
et populum eius gaudium 19 et exultabo in Hierusalem et gaudebo in populo meo et non audietur
in eo ultra vox fletus et vox clamoris 20 non erit ibi amplius infans dierum et senex qui non impleat
dies suos quoniam puer centum annorum morietur et peccator centum annorum maledictus erit
21 et aedificabunt domos et habitabunt et plantabunt vineas et comedent fructum earum 22 non
aedificabunt et alius habitabit non plantabunt et alius comedet secundum dies enim ligni erunt dies
populi mei et opera manuum eorum inveterabunt 23 electis meis non laborabunt frustra neque
generabunt in conturbatione quia semen benedictorum Domini est et nepotes eorum cum eis

24 eritque antequam clament ego exaudiam adhuc illis loquentibus ego audiam 25 lupus et agnus
pascentur simul et leo et bos comedent paleas et serpenti pulvis panis eius non nocebunt neque
occident in omni monte sancto meo dicit Dominus

Chapter 66

1 haec dicit Dominus caelum sedis mea et terra scabillum pedum meorum quae ista domus quam
aedificabitis mihi et quis iste locus quietis meae 2 omnia haec manus mea fecit et facta sunt universa
ista dicit Dominus ad quem autem respiciam nisi ad pauperculum et contritum spiritu et trementem
sermones meos 3 qui immolat bovem quasi qui interficiat virum qui mactat pecus quasi qui excerebret
canem qui offert oblationem quasi qui sanguinem suillum offerat qui recordatur turis quasi qui
benedicat idolo haec omnia elegerunt in viis suis et in abominationibus suis anima eorum delectata
est 4 unde et ego eligam inlusiones eorum et quae timebant adducam eis quia vocavi et non erat
qui responderet locutus sum et non audierunt feceruntque malum in oculis meis et quae nolui
elegerunt 5 audite verbum Domini qui tremetis ad verbum eius dixerunt fratres vestri odientes vos
et abicientes propter nomen meum glorificetur Dominus et videbimus in laetitia vestra ipsi autem
confundentur 6 vox populi de civitate vox de templo vox Domini reddentis retributionem inimicis
suis 7 antequam parturiret peperit antequam veniret partus eius peperit masculum 8 quis audivit
umquam tale et quis vidit huic simile numquid parturiet terra in die una aut parietur gens simul
quia parturivit et peperit Sion filios suos 9 numquid ego qui alios parere facio ipse non pariam dicit
Dominus si ego qui generationem ceteris tribuo sterilis ero ait Dominus Deus tuus 10 laetamini
cum Hierusalem et exultate in ea omnes qui diligitis eam gaudete cum ea gaudio universi qui lugetis
super eam 11 ut sugatis et repleamini ab ubere consolationis eius ut mulgeatis et deliciis affluatis
ab omnimoda gloria eius 12 quia haec dicit Dominus ecce ego declinabo super eam quasi fluvium
pacis et quasi torrentem inundantem gloriam gentium quam sugetis ad ubera portabimini et super
genua blandientur vobis 13 quomodo si cui mater blandiatur ita ego consolabor vos et in Hierusalem
consolabimini 14 videbitis et gaudebit cor vestrum et ossa vestra quasi herba germinabunt et
cognoscetur manus Domini servis eius et indignabitur inimicis suis 15 quia ecce Dominus in igne
veniet et quasi turbo quadrigae eius reddere in indignatione furorem suum et increpationem suam
in flamma ignis 16 quia in igne Dominus diiudicatur et in gladio suo ad omnem carnem et

multiplicabuntur interfecti a Domino 17 qui sanctificabantur et mundos se putabant in hortis post
unam intrinsecus qui comedebant carnem suillam et abominationem et murem simul consumentur
dicit Dominus 18 ego autem opera eorum et cogitationes eorum venio ut congregem cum omnibus
gentibus et linguis et venient et videbunt gloriam meam 19 et ponam in eis signum et mittam ex
eis qui salvati fuerint ad gentes in mari in Africa in Lydia tenentes sagittam in Italiam et Graeciam
ad insulas longe ad eos qui non audierunt de me et non viderunt gloriam meam et adnuntiabunt
gloriam meam gentibus 20 et adducent omnes fratres vestros de cunctis gentibus donum Domino
in equis et in quadrigis et in lecticis et in mulis et in carrucis ad montem sanctum meum Hierusalem
dicit Dominus quomodo si inferant filii Israhel munus in vase mundo in domum Domini 21 et
adsumam ex eis in sacerdotes et in Levitas dicit Dominus 22 quia sicut caeli novi et terra nova quae
ego facio stare coram me dicit Dominus sic stabit semen vestrum et nomen vestrum 23 et erit mensis
ex mense et sabbatum ex sabbato veniet omnis caro ut adoret coram facie mea dicit Dominus

Jeremiah

Chapter 1

1 verba Hieremiae filii Helciae de sacerdotibus qui fuerunt in Anathoth in terra Beniamin 2 quod
factum est verbum Domini ad eum in diebus Iosiae filii Amon regis Iuda in tertiodecimo anno regni
eius 3 et factum est in diebus Ioachim filii Iosiae regis Iuda usque ad consummationem undecimi
anni Sedeciae filii Iosiae regis Iuda usque ad transmigrationem Hierusalem in mense quinto 4 et
factum est verbum Domini ad me dicens 5 priusquam te formarem in utero novi te et antequam
exires de vulva sanctificavi te prophetam gentibus dedi te 6 et dixi a a a Domine Deus ecce nescio
loqui quia puer ego sum 7 et dixit Dominus ad me noli dicere puer sum quoniam ad omnia quae
mittam te ibis et universa quaecumque mandavero tibi loqueris 8 ne timeas a facie eorum quia
tecum ego sum ut eruam te dicit Dominus 9 et misit Dominus manum suam et tetigit os meum et
dixit Dominus ad me ecce dedi verba mea in ore tuo 10 ecce constitui te hodie super gentes et super
regna ut evellas et destruas et disperdas et dissipes et aedifices et plantes 11 et factum est verbum

Domini ad me dicens quid tu vides Hieremia et dixi virgam vigilantem ego video [12] et dixit Dominus
ad me bene vidisti quia vigilabo ego super verbo meo ut faciam illud [13] et factum est verbum
Domini secundo ad me dicens quid tu vides et dixi ollam succensam ego video et faciem eius a
facie aquilonis [14] et dixit Dominus ad me ab aquilone pandetur malum super omnes habitatores
terrae [15] quia ecce ego convocabo omnes cognationes regnorum aquilonis ait Dominus et venient
et ponent unusquisque solium suum in introitu portarum Hierusalem et super omnes muros eius in
circuitu et super universas urbes Iuda [16] et loquar iudicia mea cum eis super omni malitia eorum
qui dereliquerunt me et libaverunt diis alienis et adoraverunt opus manuum suarum [17] tu ergo
accinge lumbos tuos et surge et loquere ad eos omnia quae ego praecipio tibi ne formides a facie
eorum nec enim timere te faciam vultum eorum [18] ego quippe dedi te hodie in civitatem munitam
et in columnam ferream et in murum aereum super omnem terram regibus Iuda principibus eius et
sacerdotibus et populo terrae [19] et bellabunt adversum te et non praevalebunt quia tecum ego sum
ait Dominus ut liberem te

Chapter 2

[1] et factum est verbum Domini ad me dicens [2] vade et clama in auribus Hierusalem dicens haec
dicit Dominus recordatus sum tui miserans adulescentiam tuam et caritatem disponsationis tuae
quando secuta me es in deserto in terra quae non seminatur [3] sanctus Israhel Domino primitiae
frugum eius omnes qui devorant eum delinquunt mala venient super eos dicit Dominus [4] audite
verbum Domini domus Iacob et omnes cognationes domus Israhel [5] haec dicit Dominus quid
invenerunt patres vestri in me iniquitatis quia elongaverunt a me et ambulaverunt post vanitatem
et vani facti sunt [6] et non dixerunt ubi est Dominus qui ascendere nos fecit de terra Aegypti qui
transduxit nos per desertum per terram inhabitabilem et inviam per terram sitis et imaginem mortis
per terram in qua non ambulavit vir neque habitavit homo [7] et induxi vos in terram Carmeli ut
comederetis fructum eius et optima illius et ingressi contaminastis terram meam et hereditatem
meam posuistis in abominationem [8] sacerdotes non dixerunt ubi est Dominus et tenentes legem
nescierunt me et pastores praevaricati sunt in me et prophetae prophetaverunt in Baal et idola secuti
sunt [9] propterea adhuc iudicio contendam vobiscum ait Dominus et cum filiis vestris disceptabo

10 transite ad insulas Cetthim et videte et in Cedar mittite et considerate vehementer et videte si
factum est huiuscemodi 11 si mutavit gens deos et certe ipsi non sunt dii populus vero meus mutavit
Gloriam suam in idolum 12 obstupescite caeli super hoc et portae eius desolamini vehementer dicit
Dominus 13 duo enim mala fecit populus meus me dereliquerunt fontem aquae vivae ut foderent
sibi cisternas cisternas dissipatas quae continere non valent aquas 14 numquid servus est Israhel
aut vernaculus quare ergo est factus in praedam 15 super eum rugierunt leones et dederunt vocem
suam posuerunt terram eius in solitudinem civitates eius exustae sunt et non est qui habitet in eis
16 filii quoque Memfeos et Tafnes constupraverunt te usque ad verticem 17 numquid non istud
factum est tibi quia dereliquisti Dominum Deum tuum eo tempore quo ducebat te per viam 18 et
nunc quid tibi vis in via Aegypti ut bibas aquam turbidam et quid tibi cum via Assyriorum ut bibas
aquam Fluminis 19 arguet te malitia tua et aversio tua increpabit te scito et vide quia malum et
amarum est reliquisse te Dominum Deum tuum et non esse timorem mei apud te dicit Dominus
Deus exercituum 20 a saeculo confregisti iugum meum rupisti vincula mea et dixisti non serviam
in omni enim colle sublimi et sub omni ligno frondoso tu prosternebaris meretrix 21 ego autem
plantavi te vineam electam omne semen verum quomodo ergo conversa es in pravum vinea aliena
22 si laveris te nitro et multiplicaveris tibi herbam borith maculata es in iniquitate tua coram me
dicit Dominus Deus 23 quomodo dicis non sum polluta post Baalim non ambulavi vide vias tuas
in convalle scito quid feceris cursor levis explicans vias tuas 24 onager adsuetus in solitudine in
desiderio animae suae adtraxit ventum amoris sui nullus avertet eam omnes qui quaerunt eam non
deficient in menstruis eius invenient eam 25 prohibe pedem tuum a nuditate et guttur tuum a siti
et dixisti desperavi nequaquam faciam adamavi quippe alienos et post eos ambulabo 26 quomodo
confunditur fur quando deprehenditur sic confusi sunt domus Israhel ipsi et reges eorum principes
et sacerdotes et prophetae eorum 27 dicentes ligno pater meus es tu et lapidi tu me genuisti verterunt
ad me tergum et non faciem et in tempore adflictionis suae dicent surge et libera nos 28 ubi sunt
dii tui quos fecisti tibi surgant et liberent te in tempore adflictionis tuae secundum numerum quippe
civitatum tuarum erant dii tui Iuda 29 quid vultis mecum iudicio contendere omnes dereliquistis
me dicit Dominus 30 frustra percussi filios vestros disciplinam non receperunt devoravit gladius
vester prophetas vestros quasi leo vastator 31 generatio vestra videte verbum Domini numquid

solitudo factus sum Israheli aut terra serotina quare ergo dixit populus meus recessimus non veniemus
ultra ad te 32 numquid obliviscitur virgo ornamenti sui sponsa fasciae pectoralis suae populus vero
meus oblitus est mei diebus innumeris 33 quid niteris bonam ostendere viam tuam ad quaerendam
dilectionem quae insuper et malitias tuas docuisti vias tuas 34 et in alis tuis inventus est sanguis
animarum pauperum et innocentium non in fossis inveni eos sed in omnibus quae supra memoravi
35 et dixisti absque peccato et innocens ego sum et propterea avertatur furor tuus a me ecce ego
iudicio contendam tecum eo quod dixeris non peccavi 36 quam vilis es facta nimis iterans vias tuas
et ab Aegypto confunderis sicut confusa es ab Assur 37 nam et ab ista egredieris et manus tuae
erunt super caput tuum quoniam obtrivit Dominus confidentiam tuam et nihil habebis prosperum

Chapter 3

1 vulgo dicitur si dimiserit vir uxorem suam et recedens ab eo duxerit virum alterum numquid
revertetur ad eam ultra numquid non polluta et contaminata erit mulier illa tu autem fornicata es
cum amatoribus multis tamen revertere ad me dicit Dominus 2 leva oculos tuos in directum et vide
ubi non prostrata sis in viis sedebas expectans eos quasi latro in solitudine et polluisti terram in
fornicationibus tuis et in malitiis tuis 3 quam ob rem prohibitae sunt stillae pluviarum et serotinus
imber non fuit frons mulieris meretricis facta est tibi noluisti erubescere 4 ergo saltim amodo voca
me pater meus dux virginitatis meae tu es 5 numquid irasceris in perpetuum aut perseverabis in
finem ecce locuta es et fecisti mala et potuisti 6 et dixit Dominus ad me in diebus Iosiae regis
numquid vidisti quae fecerit aversatrix Israhel abiit sibimet super omnem montem excelsum et sub
omne lignum frondosum et fornicata est ibi 7 et dixi cum fecisset haec omnia ad me convertere et
non est reversa et vidit praevaricatrix soror eius Iuda 8 quia pro eo quod moechata esset aversatrix
Israhel dimisissem eam et dedissem ei libellum repudii et non timuit praevaricatrix Iuda soror eius
sed abiit et fornicata est etiam ipsa 9 et facilitate fornicationis suae contaminavit terram et moechata
est cum lapide et cum ligno 10 et in omnibus his non est reversa ad me praevaricatrix soror eius
Iuda in toto corde suo sed in mendacio ait Dominus 11 et dixit Dominus ad me iustificavit animam
suam aversatrix Israhel conparatione praevaricatricis Iuda 12 vade et clama sermones istos contra

aquilonem et dices revertere aversatrix Israhel ait Dominus et non avertam faciem meam a vobis
quia sanctus ego sum dicit Dominus et non irascar in perpetuum [13] tamen scito iniquitatem tuam
quia in Dominum Deum tuum praevaricata es et dispersisti vias tuas alienis sub omni ligno frondoso
et vocem meam non audisti ait Dominus [14] convertimini filii revertentes dicit Dominus quia ego
vir vester et adsumam vos unum de civitate et duos de cognatione et introducam vos in Sion [15] et
dabo vobis pastores iuxta cor meum et pascent vos scientia et doctrina [16] cumque multiplicati
fueritis et creveritis in terra in diebus illis ait Dominus non dicent ultra arca testamenti Domini
neque ascendet super cor neque recordabuntur illius nec visitabitur nec fiet ultra [17] in tempore illo
vocabunt Hierusalem solium Domini et congregabuntur ad eam omnes gentes in nomine Domini
in Hierusalem et non ambulabunt post pravitatem cordis sui pessimi [18] in diebus illis ibit domus
Iuda ad domum Israhel et venient simul de terra aquilonis ad terram quam dedi patribus vestris
[19] ego autem dixi quomodo ponam te in filiis et tribuam tibi terram desiderabilem hereditatem
praeclaram exercituum gentium et dixi patrem vocabis me et post me ingredi non cessabis [20] sed
quomodo si contemnat mulier amatorem suum sic contempsit me domus Israhel dicit Dominus
[21] vox in viis audita est ploratus et ululatus filiorum Israhel quoniam iniquam fecerunt viam suam
obliti sunt Domini Dei sui [22] convertimini filii revertentes et sanabo aversiones vestras ecce nos
venimus ad te tu enim es Dominus Deus noster [23] vere mendaces erant colles multitudo montium
vere in Domino Deo nostro salus Israhel [24] confusio comedit laborem patrum nostrorum ab
adulescentia nostra greges eorum et armenta eorum filios eorum et filias eorum [25] dormiemus in
confusione nostra et operiet nos ignominia nostra quoniam Domino Deo nostro peccavimus nos et
patres nostri ab adulescentia nostra usque ad hanc diem et non audivimus vocem Domini Dei nostri

Chapter 4

[1] si converteris Israhel ait Dominus ad me convertere si abstuleris offendicula tua a facie mea
non commoveberis [2] et iurabis vivit Dominus in veritate et in iudicio et in iustitia et benedicent
eum gentes ipsumque laudabunt [3] haec enim dicit Dominus viro Iuda et Hierusalem novate vobis
novale et nolite serere super spinas [4] circumcidimini Domino et auferte praeputia cordium vestrorum
vir Iuda et habitatores Hierusalem ne forte egrediatur ut ignis indignatio mea et succendatur et non

sit qui extinguat propter malitiam cogitationum vestrarum 5 adnuntiate in Iuda et in Hierusalem
auditum facite loquimini et canite tuba in terra clamate fortiter dicite congregamini et ingrediamur
civitates munitas 6 levate signum in Sion confortamini nolite stare quia malum ego adduco ab
aquilone et contritionem magnam 7 ascendit leo de cubili suo et praedo gentium se levavit egressus
est de loco suo ut ponat terram tuam in desolationem civitates tuae vastabuntur remanentes absque
habitatore 8 super hoc accingite vos ciliciis plangite et ululate quia non est aversa ira furoris Domini
a nobis 9 et erit in die illa dicit Dominus peribit cor regis et cor principum et obstupescent sacerdotes
et prophetae consternabuntur 10 et dixi heu heu heu Domine Deus ergone decepisti populum istum
et Hierusalem dicens pax erit vobis et ecce pervenit gladius usque ad animam 11 in tempore illo
dicetur populo huic et Hierusalem ventus urens in viis quae sunt in deserto viae filiae populi mei
non ad ventilandum et ad purgandum 12 spiritus plenus ex his veniet mihi et nunc ego sed loquar
iudicia mea cum eis 13 ecce quasi nubes ascendet et quasi tempestas currus eius velociores aquilis
equi illius vae nobis quoniam vastati sumus 14 lava a malitia cor tuum Hierusalem ut salva fias
usquequo morabuntur in te cogitationes noxiae 15 vox enim adnuntiantis a Dan et notum facientis
idolum de monte Ephraim 16 concitate gentes ecce auditum est in Hierusalem custodes venire de
terra longinqua et dare super civitates Iuda vocem suam 17 quasi custodes agrorum facti sunt super
eam in gyro quia me ad iracundiam provocavit ait Dominus 18 viae tuae et cogitationes tuae fecerunt
haec tibi ista malitia tua quia amara quia tetigit cor tuum 19 ventrem meum ventrem meum doleo
sensus cordis mei turbati sunt in me non tacebo quoniam vocem bucinae audivit anima mea clamorem
proelii 20 contritio super contritionem vocata est et vastata est omnis terra repente vastata sunt
tabernacula mea subito pelles meae 21 usquequo videbo fugientem audiam vocem bucinae 22 quia
stultus populus meus me non cognovit filii insipientes sunt et vecordes sapientes sunt ut faciant
mala bene autem facere nescierunt 23 aspexi terram et ecce vacua erat et nihili et caelos et non erat
lux in eis 24 vidi montes et ecce movebantur et omnes colles conturbati sunt 25 intuitus sum et non
erat homo et omne volatile caeli recessit 26 aspexi et ecce Carmelus desertus et omnes urbes eius
destructae sunt a facie Domini et a facie irae furoris eius 27 haec enim dicit Dominus deserta erit
omnis terra sed tamen consummationem non faciam 28 lugebit terra et maerebunt caeli desuper eo

quod locutus sum cogitavi et non paenituit me nec aversus sum ab eo [29] a voce equitis et mittentis
sagittam fugit omnis civitas ingressi sunt ardua et ascenderunt rupes universae urbes derelictae sunt
et non habitat in eis homo [30] tu autem vastata quid facies cum vestieris te coccino cum ornata fueris
monili aureo et pinxeris stibio oculos tuos frustra conponeris contempserunt te amatores tui animam
tuam quaerent [31] vocem enim quasi parturientis audivi angustias ut puerperae vox filiae Sion
intermorientis expandentisque manus suas vae mihi quia defecit anima mea propter interfectos

Chapter 5

[1] circuite vias Hierusalem et aspicite et considerate et quaerite in plateis eius an inveniatis virum
facientem iudicium et quaerentem fidem et propitius ero eius [2] quod si etiam vivit Dominus dixerint
et hoc falso iurabunt [3] Domine oculi tui respiciunt fidem percussisti eos et non doluerunt adtrivisti
eos et rennuerunt accipere disciplinam induraverunt facies suas super petram noluerunt reverti
[4] ego autem dixi forsitan pauperes sunt et stulti ignorantes viam Domini iudicium Dei sui [5] ibo
igitur ad optimates et loquar eis ipsi enim cognoverunt viam Domini iudicium Dei sui et ecce magis
hii simul confregerunt iugum ruperunt vincula [6] idcirco percussit eos leo de silva lupus ad vesperam
vastavit eos pardus vigilans super civitates eorum omnis qui egressus fuerit ex eis capietur quia
multiplicatae sunt praevaricationes eorum confortatae sunt aversiones eorum [7] super quo propitius
tibi esse potero filii tui dereliquerunt me et iurant in his qui non sunt dii saturavi eos et moechati
sunt et in domo meretricis luxuriabantur [8] equi amatores et admissarii facti sunt unusquisque ad
uxorem proximi sui hinniebat [9] numquid super his non visitabo dicit Dominus et in gente tali non
ulciscetur anima mea [10] ascendite muros eius et dissipate consummationem autem nolite facere
auferte propagines eius quia non sunt Domini [11] praevaricatione enim praevaricata est in me domus
Israhel et domus Iuda ait Dominus [12] negaverunt Dominum et dixerunt non est ipse neque veniet
super nos malum gladium et famem non videbimus [13] prophetae fuerunt in ventum et responsum
non fuit in eis haec ergo evenient illis [14] haec dicit Dominus Deus exercituum quia locuti estis
verbum istud ecce ego do verba mea in ore tuo in ignem et populum istum ligna et vorabit eos
[15] ecce ego adducam super vos gentem de longinquo domus Israhel ait Dominus gentem robustam

gentem antiquam gentem cuius ignorabis linguam nec intelleges quid loquatur 16 faretra eius quasi
sepulchrum patens universi fortes 17 et comedet segetes tuas et panem tuum devorabit filios tuos
et filias tuas comedet gregem tuum et armenta tua comedet vineam tuam et ficum tuam et conteret
urbes munitas tuas in quibus tu habes fiduciam gladio 18 verumtamen et diebus illis ait Dominus
non faciam vos in consummationem 19 quod si dixeritis quare fecit Dominus Deus noster nobis
haec omnia dices ad eos sicut dereliquistis me et servistis deo alieno in terra vestra sic servietis
alienis in terra non vestra 20 adnuntiate hoc domui Iacob et auditum facite in Iuda dicentes 21 audi
populus stulte qui non habes cor qui habentes oculos non videtis et aures et non auditis 22 me ergo
non timebitis ait Dominus et a facie mea non dolebitis qui posui harenam terminum mari praeceptum
sempiternum quod non praeteribit et commovebuntur et non poterunt et intumescent fluctus eius
et non transibunt illud 23 populo autem huic factum est cor incredulum et exasperans recesserunt
et abierunt 24 et non dixerunt in corde suo metuamus Dominum Deum nostrum qui dat nobis
pluviam temporaneam et serotinam in tempore suo plenitudinem annuae messis custodientem nobis
25 iniquitates nostrae declinaverunt haec et peccata nostra prohibuerunt bonum a nobis 26 quia
inventi sunt in populo meo impii insidiantes quasi aucupes laqueos ponentes et pedicas ad capiendos
viros 27 sicut decipula plena avibus sic domus eorum plenae dolo ideo magnificati sunt et ditati
28 incrassati sunt et inpinguati et praeterierunt sermones meos pessime causam non iudicaverunt
causam pupilli non direxerunt et iudicium pauperum non iudicaverunt 29 numquid super his non
visitabo dicit Dominus aut super gentem huiuscemodi non ulciscetur anima mea 30 stupor et
mirabilia facta sunt in terra 31 prophetae prophetabant mendacium et sacerdotes adplaudebant
manibus suis et populus meus dilexit talia quid igitur fiet in novissimo eius

Chapter 6

1 confortamini filii Beniamin in medio Hierusalem et in Thecua clangite bucina et super
Bethaccharem levate vexillum quia malum visum est ab aquilone et contritio magna 2 speciosae
et delicatae adsimilavi filiam Sion 3 ad eam venient pastores et greges eorum fixerunt in ea tentoria
in circuitu pascet unusquisque eos qui sub manu sua sunt 4 sanctificate super eam bellum consurgite

et ascendamus in meridie vae nobis quia declinavit dies quia longiores factae sunt umbrae vesperi
5
surgite et ascendamus in nocte et dissipemus domos eius 6 quia haec dicit Dominus exercituum
caedite lignum eius et fundite circa Hierusalem aggerem haec est civitas visitationis omnis calumnia
in medio eius 7 sicut frigidam facit cisterna aquam suam sic frigidam fecit malitiam suam iniquitas
et vastitas audietur in ea coram me semper infirmitas et plaga 8 erudire Hierusalem ne forte recedat
anima mea a te ne forte ponam te desertam terram inhabitabilem 9 haec dicit Dominus exercituum
usque ad racemum colligent quasi in vinea reliquias Israhel converte manum tuam quasi vindemiator
ad cartallum 10 cui loquar et quem contestabor ut audiant ecce incircumcisae aures eorum et audire
non possunt ecce verbum Domini factum est eis in obprobrium et non suscipient illud 11 idcirco
furore Domini plenus sum laboravi sustinens effunde super parvulum foris et super concilium
iuvenum simul vir enim cum muliere capietur senex cum pleno dierum 12 et transibunt domus
eorum ad alteros agri et uxores pariter quia extendam manum meam super habitantes terram dicit
Dominus 13 a minore quippe usque ad maiorem omnes avaritiae student et a propheta usque ad
sacerdotem cuncti faciunt dolum 14 et curabant contritionem filiae populi mei cum ignominia
dicentes pax pax et non erat pax 15 confusi sunt quia abominationem fecerunt quin potius confusione
non sunt confusi et erubescere nescierunt quam ob rem cadent inter ruentes in tempore visitationis
suae corruent dicit Dominus 16 haec dicit Dominus state super vias et videte et interrogate de
semitis antiquis quae sit via bona et ambulate in ea et invenietis refrigerium animabus vestris et
dixerunt non ambulabimus 17 et constitui super vos speculatores audite vocem tubae et dixerunt
non audiemus 18 ideo audite gentes et cognosce congregatio quanta ego faciam eis 19 audi terra
ecce ego adducam mala super populum istum fructum cogitationum eius quia verba mea non
audierunt et legem meam proiecerunt 20 ut quid mihi tus de Saba adfertis et calamum suave olentem
de terra longinqua holocaustomata vestra non sunt accepta et victimae vestrae non placuerunt mihi
21
propterea haec dicit Dominus ecce ego dabo in populum istum ruinas et ruent in eis patres et filii
simul vicinus et proximus et peribunt 22 haec dicit Dominus ecce populus venit de terra aquilonis
et gens magna consurget a finibus terrae 23 sagittam et scutum arripiet crudelis est et non miserebitur
vox eius quasi mare sonabit et super equos ascendent praeparati quasi vir ad proelium adversum
te filia Sion 24 audivimus famam eius dissolutae sunt manus nostrae tribulatio adprehendit nos
dolores ut parturientem 25 nolite exire ad agros et in via ne ambuletis quoniam gladius inimici

pavor in circuitu 26 filia populi mei accingere cilicio et conspergere cinere luctum unigeniti fac
tibi planctum amarum quia repente veniet vastator super nos 27 probatorem dedi te in populo meo
robustum et scies et probabis viam eorum 28 omnes isti principes declinantum ambulantes
fraudulenter aes et ferrum universi corrupti sunt 29 defecit sufflatorium in igne consumptum est
plumbum frustra conflavit conflator malitiae enim eorum non sunt consumptae 30 argentum
reprobum vocate eos quia Dominus proiecit illos

Chapter 7

1 verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino dicens 2 sta in porta domus Domini et
praedica ibi verbum istud et dic audite verbum Domini omnis Iuda qui ingredimini per portas has
ut adoretis Dominum 3 haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel bonas facite vias vestras et
studia vestra et habitabo vobiscum in loco isto 4 nolite confidere in verbis mendacii dicentes
templum Domini templum Domini templum Domini est 5 quoniam si bene direxeritis vias vestras
et studia vestra si feceritis iudicium inter virum et proximum eius 6 advenae et pupillo et viduae
non feceritis calumniam nec sanguinem innocentem effuderitis in loco hoc et post deos alienos non
ambulaveritis in malum vobismet ipsis 7 habitabo vobiscum in loco isto in terra quam dedi patribus
vestris a saeculo usque in saeculum 8 ecce vos confiditis vobis in sermonibus mendacii qui non
proderunt vobis 9 furari occidere adulterare iurare mendaciter libare Baali et ire post deos alienos
quos ignoratis 10 et venistis et stetistis coram me in domo hac in qua invocatum est nomen meum
et dixistis liberati sumus eo quod fecerimus omnes abominationes istas 11 ergo spelunca latronum
facta est domus ista in qua invocatum est nomen meum in oculis vestris ego ego sum ego vidi dicit
Dominus 12 ite ad locum meum in Silo ubi habitavit nomen meum a principio et videte quae fecerim
ei propter malitiam populi mei Israhel 13 et nunc quia fecistis omnia opera haec dicit Dominus et
locutus sum ad vos mane consurgens et loquens et non audistis et vocavi vos et non respondistis
14 faciam domui huic in qua invocatum est nomen meum et in qua vos habetis fiduciam et loco
quem dedi vobis et patribus vestris sicut feci Silo 15 et proiciam vos a facie mea sicut proieci omnes

fratres vestros universum semen Ephraim 16 tu ergo noli orare pro populo hoc nec adsumas pro
eis laudem et orationem et non obsistas mihi quia non exaudiam te 17 nonne vides quid isti faciant
in civitatibus Iuda et in plateis Hierusalem 18 filii colligunt ligna et patres succendunt ignem et
mulieres conspergunt adipem ut faciant placentas Reginae caeli et libent diis alienis et me ad
iracundiam provocent 19 numquid me ad iracundiam provocant dicit Dominus nonne semet ipsos
in confusionem vultus sui 20 ideo haec dicit Dominus Deus ecce furor meus et indignatio mea
conflatur super locum istum super viros et super iumenta et super lignum regionis et super fruges
terrae et succendetur et non extinguetur 21 haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel
holocaustomata vestra addite victimis vestris et comedite carnes 22 quia non sum locutus cum
patribus vestris et non praecepi eis in die qua eduxi eos de terra Aegypti de verbo holocaustomatum
et victimarum 23 sed hoc verbum praecepi eis dicens audite vocem meam et ero vobis Deus et vos
eritis mihi populus et ambulate in omni via quam mandavi vobis ut bene sit vobis 24 et non audierunt
nec inclinaverunt aurem suam sed abierunt in voluntatibus et pravitate cordis sui mali factique sunt
retrorsum et non in ante 25 a die qua egressi sunt patres eorum de terra Aegypti usque ad diem
hanc et misi ad vos omnes servos meos prophetas per diem consurgens diluculo et mittens 26 et
non audierunt me nec inclinaverunt aurem suam sed induraverunt cervicem et peius operati sunt
quam patres eorum 27 et loqueris ad eos omnia verba haec et non audient te et vocabis eos et non
respondebunt tibi 28 et dices ad eos haec est gens quae non audivit vocem Domini Dei sui nec
recepit disciplinam periit fides et ablata est de ore eorum 29 tonde capillum tuum et proice et sume
in directum planctum quia proiecit Dominus et reliquit generationem furoris sui 30 quia fecerunt
filii Iuda malum in oculis meis dicit Dominus posuerunt offendicula sua in domo in qua invocatum
est nomen meum ut polluerent eam 31 et aedificaverunt excelsa Thofeth qui est in valle filii Ennom
ut incenderent filios suos et filias suas igni quae non praecepi nec cogitavi in corde meo 32 ideo
ecce dies venient dicit Dominus et non dicetur amplius Thofeth et vallis filii Ennom sed vallis
Interfectionis et sepelient in Thofeth eo quod non sit locus 33 et erit morticinum populi huius in
cibum volucribus caeli et bestiis terrae et non erit qui abigat 34 et quiescere faciam de urbibus Iuda
et de plateis Hierusalem vocem gaudii et vocem laetitiae vocem sponsi et vocem sponsae in
desolatione enim erit terra

Chapter 8

1 in tempore illo ait Dominus eicient ossa regis Iuda et ossa principum eius et ossa sacerdotum
et ossa prophetarum et ossa eorum qui habitaverunt Hierusalem de sepulchris suis 2 et pandent ea
ad solem et lunam et omnem militiam caeli quae dilexerunt et quibus servierunt et post quae
ambulaverunt et quae quaesierunt et adoraverunt non colligentur et non sepelientur in sterquilinium
super faciem terrae erunt 3 et eligent magis mortem quam vitam omnes qui residui fuerint de
cognatione hac pessima in universis locis quae derelicta sunt ad quae eieci eos dicit Dominus
exercituum 4 et dices ad eos haec dicit Dominus numquid qui cadet non resurget et qui aversus est
non revertetur 5 quare ergo aversus est populus iste in Hierusalem aversione contentiosa
adprehenderunt mendacium et noluerunt reverti 6 adtendi et auscultavi nemo quod bonum est
loquitur nullus est qui agat paenitentiam super peccato suo dicens quid feci omnes conversi sunt
ad cursum suum quasi equus impetu vadens in proelio 7 milvus in caelo cognovit tempus suum
turtur et hirundo et ciconia custodierunt tempus adventus sui populus autem meus non cognovit
iudicium Domini 8 quomodo dicitis sapientes nos sumus et lex Domini nobiscum est vere mendacium
operatus est stilus mendax scribarum 9 confusi sunt sapientes perterriti et capti sunt verbum enim
Domini proiecerunt et sapientia nulla est in eis 10 propterea dabo mulieres eorum exteris agros
eorum heredibus quia a minimo usque ad maximum omnes avaritiam sequuntur a propheta usque
ad sacerdotem cuncti faciunt mendacium 11 et sanabant contritionem filiae populi mei ad ignominiam
dicentes pax pax cum non esset pax 12 confusi sunt quia abominationem fecerunt quinimmo
confusione non sunt confusi et erubescere nescierunt idcirco cadent inter corruentes in tempore
visitationis suae corruent dicit Dominus 13 congregans congregabo eos ait Dominus non est uva
in vitibus et non sunt ficus in ficulnea folium defluxit et dedi eis quae praetergressa sunt 14 quare
sedemus convenite et ingrediamur civitatem munitam et sileamus ibi quia Dominus noster silere
nos fecit et potum dedit nobis aquam fellis peccavimus enim Domino 15 expectavimus pacem et
non erat bonum tempus medellae et ecce formido 16 a Dan auditus est fremitus equorum eius a
voce hinnituum pugnatorum eius commota est omnis terra et venerunt et devoraverunt terram et
plenitudinem eius urbem et habitatores eius 17 quia ecce ego mittam vobis serpentes regulos quibus
non est incantatio et mordebunt vos ait Dominus 18 dolor meus super dolorem in me cor meum

maerens [19] ecce vox clamoris filiae populi mei de terra longinqua numquid Dominus non est in
Sion aut rex eius non est in ea quare ergo me ad iracundiam concitaverunt in sculptilibus suis et in
vanitatibus alienis [20] transiit messis finita est aestas et nos salvati non sumus [21] super contritionem
filiae populi mei contritus sum et contristatus stupor obtinuit me [22] numquid resina non est in
Galaad aut medicus non est ibi quare igitur non est obducta cicatrix filiae populi mei

Chapter 9

[1] quis dabit capiti meo aquam et oculis meis fontem lacrimarum et plorabo die et nocte interfectos
filiae populi mei [2] quis dabit me in solitudine diversorium viatorum et derelinquam populum meum
et recedam ab eis quia omnes adulteri sunt coetus praevaricatorum [3] et extenderunt linguam suam
quasi arcum mendacii et non veritatis confortati sunt in terra quia de malo ad malum egressi sunt
et me non cognoverunt dicit Dominus [4] unusquisque se a proximo suo custodiat et in omni fratre
suo non habeat fiduciam quia omnis frater subplantans subplantabit et omnis amicus fraudulenter
incedet [5] et vir fratrem suum deridebit et veritatem non loquentur docuerunt enim linguam suam
loqui mendacium ut inique agerent laboraverunt [6] habitatio tua in medio doli in dolo rennuerunt
scire me dicit Dominus [7] propterea haec dicit Dominus exercituum ecce ego conflabo et probabo
eos quid enim aliud faciam a facie filiae populi mei [8] sagitta vulnerans lingua eorum dolum locuta
est in ore suo pacem cum amico suo loquitur et occulte ponit ei insidias [9] numquid super his non
visitabo dicit Dominus aut in gentem huiuscemodi non ulciscetur anima mea [10] super montes
adsumam fletum ac lamentum et super speciosa deserti planctum quoniam incensa sunt eo quod
non sit vir pertransiens et non audierunt vocem possidentis a volucre caeli usque ad pecora
transmigraverunt et recesserunt [11] et dabo Hierusalem in acervos harenae et cubilia draconum et
civitates Iuda dabo in desolationem eo quod non sit habitator [12] quis est vir sapiens qui intellegat
hoc et ad quem verbum oris Domini fiat ut adnuntiet istud quare perierit terra exusta sit quasi
desertum eo quod non sit qui pertranseat [13] et dixit Dominus quia dereliquerunt legem meam quam
dedi eis et non audierunt vocem meam et non ambulaverunt in ea [14] et abierunt post pravitatem
cordis sui et post Baalim quos didicerunt a patribus suis [15] idcirco haec dicit Dominus exercituum

Deus Israhel ecce ego cibabo eos populum istum absinthio et potum dabo eis aquam fellis [16] et
dispergam eos in gentibus quas non noverunt ipsi et patres eorum et mittam post eos gladium donec
consumantur [17] haec dicit Dominus exercituum contemplamini et vocate lamentatrices et veniant
et ad eas quae sapientes sunt mittite et properent [18] festinent et adsumant super nos lamentum
deducant oculi nostri lacrimas et palpebrae nostrae defluant aquis [19] quia vox lamentationis audita
est de Sion quomodo vastati sumus et confusi vehementer quia dereliquimus terram quoniam deiecta
sunt tabernacula nostra [20] audite ergo mulieres verbum Domini et adsumat auris vestra sermonem
oris eius et docete filias vestras lamentum et unaquaeque proximam suam planctum [21] quia ascendit
mors per fenestras nostras ingressa est domos nostras disperdere parvulos de foris iuvenes de plateis
[22] loquere haec dicit Dominus et cadet morticinum hominis quasi stercus super faciem regionis et
quasi faenum post tergum metentis et non est qui colligat [23] haec dicit Dominus non glorietur
sapiens in sapientia sua et non glorietur fortis in fortitudine sua et non glorietur dives in divitiis
suis [24] sed in hoc glorietur qui gloriatur scire et nosse me quia ego sum Dominus qui facio
misericordiam et iudicium et iustitiam in terra haec enim placent mihi ait Dominus [25] ecce dies
veniunt dicit Dominus et visitabo super omnem qui circumcisum habet praeputium [26] super
Aegyptum et super Iudam et super Edom et super filios Ammon et super Moab et super omnes qui
adtonsi sunt in comam habitantes in deserto quia omnes gentes habent praeputium omnis autem
domus Israhel incircumcisi sunt corde

Chapter 10

[1] audite verbum quod locutus est Dominus super vos domus Israhel [2] haec dicit Dominus iuxta
vias gentium nolite discere et a signis caeli nolite metuere quae timent gentes [3] quia leges populorum
vanae sunt quia lignum de saltu praecidit opus manuum artificis in ascia [4] argento et auro decoravit
illud clavis et malleis conpegit ut non dissolvatur [5] in similitudinem palmae fabricata sunt et non
loquentur portata tollentur quia incedere non valent nolite ergo timere ea quia nec male possunt
facere nec bene [6] non est similis tui Domine magnus tu et magnum nomen tuum in fortitudine
[7] quis non timebit te o rex gentium tuum est enim decus inter cunctos sapientes gentium et in

universis regnis eorum nullus est similis tui 8 pariter insipientes et fatui probabuntur doctrina
vanitatis eorum lignum est 9 argentum involutum de Tharsis adfertur et aurum de Ofaz opus artificis
et manus aerarii hyacinthus et purpura indumentum eorum opus artificum universa haec 10 Dominus
autem Deus verus est ipse Deus vivens et rex sempiternus ab indignatione eius commovebitur terra
et non sustinebunt gentes comminationem eius 11 sic ergo dicetis eis dii qui caelos et terram non
fecerunt pereant de terra et de his quae sub caelis sunt 12 qui facit terram in fortitudine sua praeparat
orbem in sapientia sua et prudentia sua extendit caelos 13 ad vocem suam dat multitudinem aquarum
in caelo et elevat nebulas ab extremitatibus terrae fulgura in pluviam facit et educit ventum de
thesauris suis 14 stultus factus est omnis homo ab scientia confusus est omnis artifex in sculptili
quoniam falsum est quod conflavit et non est spiritus in eis 15 vana sunt et opus risu dignum in
tempore visitationis suae peribunt 16 non est his similis pars Iacob qui enim formavit omnia ipse
est et Israhel virga hereditatis eius Dominus exercituum nomen illi 17 congrega de terra confusionem
tuam quae habitas in obsidione 18 quia haec dicit Dominus ecce ego longe proiciam habitatores
terrae in hac vice et tribulabo eos ita ut inveniantur 19 vae mihi super contritione mea pessima
plaga mea ego autem dixi plane haec infirmitas mea est et portabo illam 20 tabernaculum meum
vastatum est omnes funiculi mei disrupti sunt filii mei exierunt a me et non subsistunt non est qui
extendat ultra tentorium meum et erigat pelles meas 21 quia stulte egerunt pastores et Dominum
non quaesierunt propterea non intellexerunt et omnis grex eorum dispersus est 22 vox auditionis
ecce venit et commotio magna de terra aquilonis ut ponat civitates Iuda solitudinem et habitaculum
draconum 23 scio Domine quia non est hominis via eius nec viri est ut ambulet et dirigat gressus
suos 24 corripe me Domine verumtamen in iudicio et non in furore tuo ne forte ad nihilum redigas
me 25 effunde indignationem tuam super gentes quae non cognoverunt te et super provincias quae
nomen tuum non invocaverunt quia comederunt Iacob et devoraverunt eum et consumpserunt illum
et decus eius dissipaverunt

Chapter 11

1
verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino dicens 2 audite verba pacti huius et loquimini
3
ad viros Iuda et habitatores Hierusalem et dices ad eos haec dicit Dominus Deus Israhel maledictus
4
vir qui non audierit verba pacti huius quod praecepi patribus vestris in die qua eduxi eos de terra
Aegypti de fornace ferrea dicens audite vocem meam et facite omnia quae praecipio vobis et eritis
5
mihi in populum et ego ero vobis in Deum ut suscitem iuramentum quod iuravi patribus vestris
daturum me eis terram fluentem lacte et melle sicut est dies haec et respondi et dixi amen Domine
6
et dixit Dominus ad me vociferare omnia verba haec in civitatibus Iuda et foris Hierusalem dicens
7
audite verba pacti huius et facite illa quia contestans contestatus sum patres vestros in die qua
eduxi eos de terra Aegypti usque ad diem hanc mane surgens contestatus sum et dixi audite vocem
8
meam et non audierunt nec inclinaverunt aurem suam sed abierunt unusquisque in pravitate cordis
9
sui mali et induxi super eos omnia verba pacti huius quod praecepi ut facerent et non fecerunt et
10
dixit Dominus ad me inventa est coniuratio in viris Iuda et in habitatoribus Hierusalem reversi
sunt ad iniquitates patrum suorum priores qui noluerunt audire verba mea et hii ergo abierunt post
deos alienos ut servirent eis irritum fecerunt domus Israhel et domus Iuda pactum meum quod
11
pepigi cum patribus eorum quam ob rem haec dicit Dominus ecce ego inducam super eos mala
12
de quibus exire non poterunt et clamabunt ad me et non exaudiam eos et ibunt civitates Iuda et
habitatores Hierusalem et clamabunt ad deos quibus libant et non salvabunt eos in tempore
13
adflictionis eorum secundum numerum enim civitatum tuarum erant dii tui Iuda et secundum
14
numerum viarum Hierusalem posuistis aras confusionis aras ad libandum Baali tu ergo noli
orare pro populo hoc et ne adsumas pro eis laudem et orationem quia non exaudiam in tempore
15
clamoris eorum ad me in tempore adflictionis eorum quid est quod dilectus meus in domo mea
16
fecit scelera multa numquid carnes sanctae auferent a te malitias tuas in quibus gloriata es olivam
uberem pulchram fructiferam speciosam vocavit Dominus nomen tuum ad vocem loquellae grandis
17
exarsit ignis in ea et conbusta sunt frutecta eius et Dominus exercituum qui plantavit te locutus
est super te malum pro malis domus Israhel et domus Iuda quae fecerunt sibi ad inritandum me
18
libantes Baali tu autem Domine demonstrasti mihi et cognovi tunc ostendisti mihi studia eorum
19
et ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimam et non cognovi quia super me cogitaverunt
consilia mittamus lignum in panem eius et eradamus eum de terra viventium et nomen eius non
20
memoretur amplius tu autem Domine Sabaoth qui iudicas iuste et probas renes et cor videam

ultionem tuam ex eis tibi enim revelavi causam meam
21
propterea haec dicit Dominus ad viros Anathoth qui quaerunt animam tuam et dicunt non prophetabis in nomine Domini et non morieris in manibus nostris
22
propterea haec dicit Dominus exercituum ecce ego visitabo super eos iuvenes morientur in gladio filii eorum et filiae eorum morientur in fame
23
et reliquiae non erunt ex eis inducam enim malum super viros Anathoth annum visitationis eorum

Chapter 12

1
iustus quidem tu es Domine si disputem tecum verumtamen iusta loquar ad te quare via impiorum prosperatur bene est omnibus qui praevaricantur et inique agunt
2
plantasti eos et radicem miserunt proficiunt et faciunt fructum prope es tu ori eorum et longe a renibus eorum
3
et tu Domine nosti me vidisti me et probasti cor meum tecum congrega eos quasi gregem ad victimam et sanctifica eos in die occisionis
4
usquequo lugebit terra et herba omnis regionis siccabitur propter malitiam habitantium in ea consumptum est animal et volucre quoniam dixerunt non videbit novissima nostra
5
si cum peditibus currens laborasti quomodo contendere poteris cum equis cum autem in terra pacis secura fueris quid facies in superbia Iordanis
6
nam et fratres tui et domus patris tui etiam ipsi pugnaverunt adversum te et clamaverunt post te plena voce ne credas eis cum locuti fuerint tibi bona
7
reliqui domum meam dimisi hereditatem meam dedi dilectam animam meam in manu inimicorum eius
8
facta est mihi hereditas mea quasi leo in silva dedit contra me vocem ideo odivi eam
9
numquid avis discolor hereditas mea mihi numquid avis tincta per totum venite congregamini omnes bestiae terrae properate ad devorandum
10
pastores multi demoliti sunt vineam meam conculcaverunt partem meam dederunt portionem meam desiderabilem in desertum solitudinis
11
posuerunt eam in dissipationem luxitque super me desolatione desolata est omnis terra quia nullus est qui recogitet corde
12
super omnes vias deserti venerunt vastatores quia gladius Domini devoravit ab extremo terrae usque ad extremum eius non est pax universae carni
13
seminaverunt triticum et spinas messuerunt hereditatem acceperunt et non eis proderit confundemini a fructibus vestris propter iram furoris Domini
14
haec dicit Dominus adversum omnes vicinos meos pessimos qui tangunt hereditatem quam distribui populo meo Israhel ecce ego evellam eos de terra eorum et

domum Iuda evellam de medio eorum 15 et cum evellero eos convertar et miserebor eorum et
reducam eos virum ad hereditatem suam et virum in terram suam 16 et erit si eruditi didicerint vias
populi mei ut iurent in nomine meo vivit Dominus sicut docuerunt populum meum iurare in Baal
aedificabuntur in medio populi mei 17 quod si non audierint evellam gentem illam evulsione et
perditione ait Dominus

Chapter 13

1 haec dicit Dominus ad me vade et posside tibi lumbare lineum et pones illud super lumbos
tuos et in aquam non inferes illud 2 et possedi lumbare iuxta verbum Domini et posui circa lumbos
meos 3 et factus est sermo Domini ad me secundo dicens 4 tolle lumbare quod possedisti quod est
circa lumbos tuos et surgens vade ad Eufraten et absconde illud ibi in foramine petrae 5 et abii et
abscondi illud in Eufraten sicut praeceperat mihi Dominus 6 et factum est post dies plurimos dixit
Dominus ad me surge vade ad Eufraten et tolle inde lumbare quod praecepi tibi ut absconderes
illud ibi 7 et abii ad Eufraten et fodi et tuli lumbare de loco ubi absconderam illud et ecce
conputruerat lumbare ita ut nullo usui aptum esset 8 et factum est verbum Domini ad me dicens
9 haec dicit Dominus sic putrescere faciam superbiam Iuda et superbiam Hierusalem multam
10 populum istum pessimum qui nolunt audire verba mea et ambulant in pravitate cordis sui
abieruntque post deos alienos ut servirent eis et adorarent eos et erunt sicut lumbare istud quod
nullo usui aptum est 11 sicut enim adheret lumbare ad lumbos viri sic adglutinavi mihi omnem
domum Israhel et omnem domum Iuda dicit Dominus ut esset mihi in populum et in nomen et in
laudem et in gloriam et non audierunt 12 dices ergo ad eos sermonem istum haec dicit Dominus
Deus Israhel omnis laguncula implebitur vino et dicent ad te numquid ignoramus quia omnis
laguncula implebitur vino 13 et dices ad eos haec dicit Dominus ecce ego implebo omnes habitatores
terrae huius et reges qui sedent de stirpe David super thronum eius et sacerdotes et prophetas et
omnes habitatores Hierusalem ebrietate 14 et dispergam eos virum a fratre suo et patres et filios
pariter ait Dominus non parcam et non concedam neque miserebor ut non disperdam eos 15 audite
et auribus percipite nolite elevari quia Dominus locutus est 16 date Domino Deo vestro gloriam

antequam contenebrescat et antequam offendant pedes vestri ad montes caligosos expectabitis
lucem et ponet eam in umbram mortis et in caliginem [17] quod si hoc non audieritis in abscondito
plorabit anima mea a facie superbiae plorans plorabit et deducet oculus meus lacrimam quia captus
est grex Domini [18] dic regi et dominatrici humiliamini sedete quoniam descendit de capite vestro
corona gloriae vestrae [19] civitates austri clausae sunt et non est qui aperiat translata est omnis
Iudaea transmigratione perfecta [20] levate oculos vestros et videte qui venitis ab aquilone ubi est
grex qui datus est tibi pecus inclitum tuum [21] quid dices cum visitaverit te tu enim docuisti eos
adversum te et erudisti in caput tuum numquid non dolores adprehendent te quasi mulierem
parturientem [22] quod si dixeris in corde tuo quare venerunt mihi haec propter multitudinem iniquitatis
tuae revelata sunt verecundiora tua pollutae sunt plantae tuae [23] si mutare potest Aethiops pellem
suam aut pardus varietates suas et vos poteritis bene facere cum didiceritis malum [24] et disseminabo
eos quasi stipulam quae vento raptatur in deserto [25] haec sors tua parsque mensurae tuae a me dicit
Dominus quia oblita es mei et confisa es in mendacio [26] unde et ego nudavi femora tua contra
faciem tuam et apparuit ignominia tua [27] adulteria tua et hinnitus tuus scelus fornicationis tuae
super colles in agro vidi abominationes tuas vae tibi Hierusalem non mundaberis post me usquequo
adhuc

Chapter 14

[1] quod factum est verbum Domini ad Hieremiam de sermonibus siccitatis [2] luxit Iudaea et portae
eius corruerunt et obscuratae sunt in terra et clamor Hierusalem ascendit [3] maiores miserunt minores
suos ad aquam venerunt ad hauriendum non invenerunt aquam reportaverunt vasa sua vacua confusi
sunt et adflicti et operuerunt capita sua [4] propter terrae vastitatem quia non venit pluvia in terra
confusi sunt agricolae operuerunt capita sua [5] nam et cerva in agro peperit et reliquit quia non erat
herba [6] et onagri steterunt in rupibus traxerunt ventum quasi dracones defecerunt oculi eorum quia
non erat herba [7] si iniquitates nostrae responderunt nobis Domine fac propter nomen tuum quoniam
multae sunt aversiones nostrae tibi peccavimus [8] expectatio Israhel salvator eius in tempore
tribulationis quare quasi colonus futurus es in terra et quasi viator declinans ad manendum [9] quare

futurus es velut vir vagus ut fortis qui non potest salvare tu autem in nobis es Domine et nomen
10
tuum super nos invocatum est ne derelinquas nos haec dicit Dominus populo huic qui dilexit
movere pedes suos et non quievit et Domino non placuit nunc recordabitur iniquitatum eorum et
11 12
visitabit peccata eorum et dixit Dominus ad me noli orare pro populo isto in bonum cum
ieiunaverint non exaudiam preces eorum et si obtulerint holocaustomata et victimas non suscipiam
13
ea quoniam gladio et fame et peste ego consumam eos et dixi a a a Domine Deus prophetae
dicunt eis non videbitis gladium et famis non erit in vobis sed pacem veram dabit vobis in loco isto
14
et dixit Dominus ad me falso prophetae vaticinantur in nomine meo non misi eos et non praecepi
eis neque locutus sum ad eos visionem mendacem et divinationem et fraudulentiam et seductionem
15
cordis sui prophetant vobis ideo haec dicit Dominus de prophetis qui prophetant in nomine meo
quos ego non misi dicentes gladius et famis non erit in terra hac in gladio et fame consumentur
16
prophetae illi et populi quibus prophetant erunt proiecti in viis Hierusalem prae fame et gladio
et non erit qui sepeliat eos ipsi et uxores eorum filii et filiae eorum et effundam super eos malum
17
suum et dices ad eos verbum istud deducant oculi mei lacrimam per noctem et diem et non
taceant quoniam contritione magna contrita est virgo filia populi mei plaga pessima vehementer
18
si egressus fuero ad agros ecce occisi gladio et si introiero in civitatem ecce adtenuati fame
19
propheta quoque et sacerdos abierunt in terram quam ignorabant numquid proiciens abiecisti
Iudam aut Sion abominata est anima tua quare ergo percussisti nos ita ut nulla sit sanitas
20
expectavimus pacem et non est bonum et tempus curationis et ecce turbatio cognovimus Domine
21
impietates nostras iniquitatem patrum nostrorum quia peccavimus tibi ne nos des in obprobrium
propter nomen tuum neque facias nobis contumeliam solii gloriae tuae recordare ne irritum facias
22
foedus tuum nobiscum numquid sunt in sculptilibus gentium qui pluant aut caeli possunt dare
imbres nonne tu es Domine Deus noster quem expectavimus tu enim fecisti omnia haec

Chapter 15

1
et dixit Dominus ad me si steterit Moses et Samuhel coram me non est anima mea ad populum
2
istum eice illos a facie mea et egrediantur quod si dixerint ad te quo egrediemur dices ad eos haec
dicit Dominus qui ad mortem ad mortem et qui ad gladium ad gladium et qui ad famem ad famem
3
et qui ad captivitatem ad captivitatem et visitabo super eos quattuor species dicit Dominus gladium
ad occisionem et canes ad lacerandum et volatilia caeli et bestias terrae ad devorandum et

4
dissipandum et dabo eos in fervorem universis regnis terrae propter Manassem filium Ezechiae
5
regis Iuda super omnibus quae fecit in Hierusalem quis enim miserebitur tui Hierusalem aut quis
6
contristabitur pro te aut quis ibit ad rogandum pro pace tua tu reliquisti me dicit Dominus retrorsum
7
abisti et extendam manum meam super te et interficiam te laboravi rogans et dispergam eos
ventilabro in portis terrae interfeci et perdidi populum meum et tamen a viis suis non sunt reversi
8
multiplicatae sunt mihi viduae eius super harenam maris induxi eis super matrem adulescentis
9
vastatorem meridie misi super civitates repente terrorem infirmata est quae peperit septem defecit
anima eius occidit ei sol cum adhuc esset dies confusa est et erubuit et residuos eius in gladium
10
dabo in conspectu inimicorum eorum ait Dominus vae mihi mater mea quare genuisti me virum
rixae virum discordiae in universa terra non feneravi nec feneravit mihi quisquam omnes maledicunt
11
mihi dicit Dominus si non reliquiae tuae in bonum si non occurri tibi in tempore adflictionis et
12
in tempore tribulationis adversum inimicum numquid foederabitur ferrum ferro ab aquilone et
13
aes divitias tuas et thesauros tuos in direptionem dabo gratis in omnibus peccatis tuis et in
14
omnibus terminis tuis et adducam inimicos tuos de terra qua nescis quia ignis succensus est in
15
furore meo super vos ardebit tu scis Domine recordare mei et visita me et tuere me ab his qui
persequuntur me noli in patientia tua suscipere me scito quoniam sustinui pro te obprobrium
16
inventi sunt sermones tui et comedi eos et factum est mihi verbum tuum in gaudium et in laetitiam
17
cordis mei quoniam invocatum est nomen tuum super me Domine Deus exercituum non sedi in
concilio ludentium et gloriatus sum a facie manus tuae solus sedebam quoniam comminatione
18
replesti me quare factus est dolor meus perpetuus et plaga mea desperabilis rennuit curari facta
19
est mihi quasi mendacium aquarum infidelium propter hoc haec dicit Dominus si converteris
convertam te et ante faciem meam stabis et si separaveris pretiosum a vili quasi os meum eris
20
convertentur ipsi ad te et tu non converteris ad eos et dabo te populo huic in murum aereum
fortem et bellabunt adversum te et non praevalebunt quia ego tecum sum ut salvem te et eruam
21
dicit Dominus et liberabo te de manu pessimorum et redimam te de manu fortium

Chapter 16

1
et factum est verbum Domini ad me dicens 2
non accipies uxorem et non erunt tibi filii et
filiae in loco isto 3
quia haec dicit Dominus super filios et filias qui generantur in loco isto et super
matres eorum quae genuerunt eos et super patres eorum de quorum stirpe sunt nati in terra hac
4
mortibus aegrotationum morientur non plangentur et non sepelientur in sterquilinium super faciem
terrae erunt et gladio et fame consumentur et erit cadaver eorum in escam volatilibus caeli et bestiis
terrae 5
haec enim dicit Dominus ne ingrediaris domum convivii neque vadas ad plangendum neque
consoleris eos quia abstuli pacem meam a populo isto dicit Dominus misericordiam et miserationes
6
et morientur grandes et parvi in terra ista non sepelientur neque plangentur et non se incident
neque calvitium fiet pro eis 7
et non frangent inter eos lugenti panem ad consolandum super mortuo
et non dabunt eis potum calicis ad consolandum super patre suo et matre 8
et domum convivii non
ingredieris ut sedeas cum eis et comedas et bibas 9
quia haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel
ecce ego auferam de loco isto in oculis vestris et in diebus vestris vocem gaudii et vocem laetitiae
vocem sponsi et vocem sponsae 10
et cum adnuntiaveris populo huic omnia verba haec et dixerint
tibi quare locutus est Dominus super nos omne malum grande istud quae iniquitas nostra et quod
peccatum nostrum quod peccavimus Domino Deo nostro 11
dices ad eos quia dereliquerunt patres
vestri me ait Dominus et abierunt post deos alienos et servierunt eis et adoraverunt eos et me
dereliquerunt et legem meam non custodierunt 12
sed et vos peius operati estis quam patres vestri
ecce enim ambulat unusquisque post pravitatem cordis sui mali ut me non audiat 13
et eiciam vos
de terra hac in terram quam ignoratis vos et patres vestri et servietis ibi diis alienis die ac nocte qui
non dabunt vobis requiem 14
propterea ecce dies veniunt dicit Dominus et non dicetur ultra vivit
Dominus qui eduxit filios Israhel de terra Aegypti 15
sed vivit Dominus qui eduxit filios Israhel
de terra aquilonis et de universis terris ad quas eieci eos et reducam eos in terram suam quam dedi
patribus eorum 16
ecce ego mittam piscatores multos dicit Dominus et piscabuntur eos et post haec
mittam eis multos venatores et venabuntur eos de omni monte et de omni colle et de cavernis
petrarum 17
quia oculi mei super omnes vias eorum non sunt absconditae a facie mea et non fuit
occulta iniquitas eorum ab oculis meis 18
et reddam primum duplices iniquitates et peccata eorum
quia contaminaverunt terram meam in morticinis idolorum suorum et abominationibus suis
impleverunt hereditatem meam 19
Domine fortitudo mea et robur meum et refugium meum in die
tribulationis ad te gentes venient ab extremis terrae et dicent vere mendacium possederunt patres
nostri vanitatem quae eis non profuit 20
numquid faciet sibi homo deos et ipsi non sunt dii 21
idcirco

ecce ego ostendam eis per vicem hanc ostendam eis manum meam et virtutem meam et scient quia
nomen mihi Dominus

Chapter 17

1 peccatum Iuda scriptum est stilo ferreo in ungue adamantino exaratum super latitudinem cordis
eorum et in cornibus ararum eorum 2 cum recordati fuerint filii eorum ararum suarum et lucorum
lignorumque frondentium in montibus excelsis 3 sacrificantes in agro fortitudinem tuam et omnes
thesauros tuos in direptionem dabo excelsa tua propter peccata in universis finibus tuis 4 et relinqueris
sola ab hereditate tua quam dedi tibi et servire te faciam inimicis tuis in terra quam ignoras quoniam
ignem succendisti in furore meo usque in aeternum ardebit 5 haec dicit Dominus maledictus homo
qui confidit in homine et ponit carnem brachium suum et a Domino recedit cor eius 6 erit enim
quasi myrice in deserto et non videbit cum venerit bonum sed habitabit in siccitate in deserto in
terra salsuginis et inhabitabili 7 benedictus vir qui confidit in Domino et erit Dominus fiducia eius
8 et erit quasi lignum quod transplantatur super aquas quod ad humorem mittit radices suas et non
timebit cum venerit aestus et erit folium eius viride et in tempore siccitatis non erit sollicitum nec
aliquando desinet facere fructum 9 pravum est cor omnium et inscrutabile quis cognoscet illud
10 ego Dominus scrutans cor et probans renes qui do unicuique iuxta viam et iuxta fructum
adinventionum suarum 11 perdix fovit quae non peperit fecit divitias et non in iudicio in dimidio
dierum suorum derelinquet eas et in novissimo suo erit insipiens 12 solium gloriae altitudinis a
principio locus sanctificationis nostrae 13 expectatio Israhel Domine omnes qui te derelinquunt
confundentur recedentes in terra scribentur quoniam dereliquerunt venam aquarum viventium
Dominum 14 sana me Domine et sanabor salvum me fac et salvus ero quoniam laus mea tu es
15 ecce ipsi dicunt ad me ubi est verbum Domini veniat 16 et ego non sum turbatus te pastorem
sequens et diem hominis non desideravi tu scis quod egressum est de labiis meis rectum in conspectu
tuo fuit 17 non sis mihi tu formidini spes mea tu in die adflictionis 18 confundantur qui persequuntur
me et non confundar ego paveant illi et non paveam ego induc super eos diem adflictionis et duplici
contritione contere eos 19 haec dicit Dominus ad me vade et sta in porta filiorum populi per quam

ingrediuntur reges Iuda et egrediuntur et in cunctis portis Hierusalem [20] et dices ad eos audite
verbum Domini reges Iuda et omnis Iudaea cunctique habitatores Hierusalem qui ingredimini per
portas istas [21] haec dicit Dominus custodite animas vestras et nolite portare pondera in die sabbati
nec inferatis per portas Hierusalem [22] et nolite eicere onera de domibus vestris in die sabbati et
omne opus non facietis sanctificate diem sabbati sicut praecepi patribus vestris [23] et non audierunt
nec inclinaverunt aurem suam sed induraverunt cervicem suam ne audirent me et ne acciperent
disciplinam [24] et erit si audieritis me dicit Dominus ut non inferatis onera per portas civitatis huius
in die sabbati et si sanctificaveritis diem sabbati ne faciatis in ea omne opus [25] ingredientur per
portas civitatis huius reges et principes sedentes super solium David et ascendentes in curribus et
equis ipsi et principes eorum vir Iuda et habitatores Hierusalem et habitabitur civitas haec in
sempiternum [26] et venient de civitate Iuda et de circuitu Hierusalem et de terra Beniamin et de
campestribus et de montuosis et ab austro portantes holocaustum et victimam et sacrificium et tus
et inferent oblationem in domum Domini [27] si autem non audieritis me ut sanctificetis diem sabbati
et ne portetis onus et ne inferatis per portas Hierusalem in die sabbati succendam ignem in portis
eius et devorabit domos Hierusalem et non extinguetur

Chapter 18

[1] verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino dicens [2] surge et descende in domum figuli
et ibi audies verba mea [3] et descendi in domum figuli et ecce ipse faciebat opus super rotam [4] et
dissipatum est vas quod ipse faciebat e luto manibus suis conversusque fecit illud vas alterum sicut
placuerat in oculis eius ut faceret [5] et factum est verbum Domini ad me dicens [6] numquid sicut
figulus iste non potero facere vobis domus Israhel ait Dominus ecce sicut lutum in manu figuli sic
vos in manu mea domus Israhel [7] repente loquar adversum gentem et adversum regnum ut eradicem
et destruam et disperdam illud [8] si paenitentiam egerit gens illa a malo suo quod locutus sum
adversum eam agam et ego paenitentiam super malo quod cogitavi ut facerem ei [9] et subito loquar
de gente et regno ut aedificem et ut plantem illud [10] si fecerit malum in oculis meis ut non audiat
vocem meam paenitentiam agam super bono quod locutus sum ut facerem ei [11] nunc ergo dic viro
Iudae et habitatoribus Hierusalem dicens haec dicit Dominus ecce ego fingo contra vos malum et
cogito contra vos cogitationem revertatur unusquisque a via sua mala et dirigite vias vestras et

12
studia vestra qui dixerunt desperavimus post cogitationes enim nostras ibimus et unusquisque
13
pravitatem cordis sui mali faciemus ideo haec dicit Dominus interrogate gentes quis audivit talia
14
horribilia quae fecit nimis virgo Israhel numquid deficiet de petra agri nix Libani aut evelli
15
possunt aquae erumpentes frigidae et defluentes quia oblitus est mei populus meus frustra libantes
16
et inpingentes in viis suis in semitis saeculi ut ambularent per eas in itinere non trito ut fieret
terra eorum in desolationem et in sibilum sempiternum omnis qui praeterit per eam obstupescet et
17
movebit caput suum sicut ventus urens dispergam eos coram inimico dorsum et non faciem
18
ostendam eis in die perditionis eorum et dixerunt venite et cogitemus contra Hieremiam
cogitationes non enim peribit lex a sacerdote neque consilium a sapiente nec sermo a propheta
19
venite et percutiamus eum lingua et non adtendamus ad universos sermones eius adtende Domine
20
ad me et audi vocem adversariorum meorum numquid redditur pro bono malum quia foderunt
foveam animae meae recordare quod steterim in conspectu tuo ut loquerer pro eis bonum et averterem
21
indignationem tuam ab eis propterea da filios eorum in famem et deduc eos in manus gladii fiant
uxores eorum absque liberis et viduae et viri earum interficiantur morte iuvenes eorum confodiantur
22
gladio in proelio audiatur clamor de domibus eorum adduces enim super eos latronem repente
23
quia foderunt foveam ut caperent me et laqueos absconderunt pedibus meis tu autem Domine
scis omne consilium eorum adversum me in mortem ne propitieris iniquitati eorum et peccatum
eorum a facie tua non deleatur fiant corruentes in conspectu tuo in tempore furoris tui abutere eis

Chapter 19

1
haec dicit Dominus vade et accipe lagunculam figuli testeam a senioribus populi et a senioribus
2
sacerdotum et egredere ad vallem filii Ennom quae est iuxta introitum portae Fictilis et praedicabis
3
ibi verba quae ego loquar ad te et dices audite verbum Domini reges Iuda et habitatores Hierusalem
haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego inducam adflictionem super locum istum ita
4
ut omnis qui audierit illam tinniant aures eius eo quod dereliquerint me et alienum fecerint locum
istum et libaverint in eo diis alienis quos nescierunt ipsi et patres eorum et reges Iuda et repleverunt
5
locum istum sanguine innocentium et aedificaverunt excelsa Baali ad conburendos filios suos

igni in holocaustum Baali quae non praecepi nec locutus sum nec ascenderunt in cor meum
6
propterea ecce dies veniunt dicit Dominus et non vocabitur locus iste amplius Thofeth et vallis
7
filii Ennom sed vallis Occisionis et dissipabo consilium Iudae et Hierusalem in loco isto et
subvertam eos gladio in conspectu inimicorum suorum et in manu quaerentium animas eorum et
8
dabo cadavera eorum escam volatilibus caeli et bestiis terrae et ponam civitatem hanc in stuporem
9
et in sibilum omnis qui praeterierit per eam obstupescet et sibilabit super universa plaga eius et
cibabo eos carnibus filiorum suorum et carnibus filiarum suarum et unusquisque carnes amici sui
comedet in obsidione et in angustia in qua concludent eos inimici eorum et qui quaerunt animas
10 11
eorum et conteres laguncula in oculis virorum qui ibunt tecum et dices ad eos haec dicit
Dominus exercituum sic conteram populum istum et civitatem istam sicut conteritur vas figuli quod
non potest ultra instaurari et in Thofeth sepelientur eo quod non sit alius locus ad sepeliendum
12
sic faciam loco huic ait Dominus et habitatoribus eius ut ponam civitatem istam sicut Thofeth
13
et erunt domus Hierusalem et domus regum Iuda sicut locus Thofeth inmundae omnes domus
14
in quarum domatibus sacrificaverunt omni militiae caeli et libaverunt libamina diis alienis venit
autem Hieremias de Thofeth quo miserat eum Dominus ad prophetandum et stetit in atrio domus
15
Domini et dixit ad omnem populum haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego
inducam super civitatem hanc et super omnes urbes eius universa mala quae locutus sum adversum
eam quoniam induraverunt cervicem suam ut non audirent sermones meos

Chapter 20

1
et audivit Phassur filius Emmer sacerdos qui constitutus erat princeps in domo Domini
2
Hieremiam prophetantem sermones istos et percussit Phassur Hieremiam prophetam et misit eum
3
in nervum quod erat in porta Beniamin superiori in domo Domini cumque inluxisset in crastinum
eduxit Phassur Hieremiam de nervo et dixit ad eum Hieremias non Phassur vocavit Dominus nomen
4
tuum sed Pavorem undique quia haec dicit Dominus ecce ego dabo te in pavorem te et omnes
amicos tuos et corruent gladio inimicorum suorum et oculi tui videbunt et omnem Iudam dabo in
5
manu regis Babylonis et traducet eos in Babylonem et percutiet eos gladio et dabo universam
substantiam civitatis huius et omnem laborem eius omneque pretium et cunctos thesauros regum
6
Iuda dabo in manu inimicorum eorum et diripient eos et tollent et ducent in Babylonem tu autem
Phassur et omnes habitatores domus tuae ibitis in captivitatem et in Babylonem venies et ibi morieris

ibique sepelieris tu et omnes amici tui quibus prophetasti mendacium 7 seduxisti me Domine et
seductus sum fortior me fuisti et invaluisti factus sum in derisum tota die omnes subsannant me
8 quia iam olim loquor vociferans iniquitatem et vastitatem clamito et factus est mihi sermo Domini
in obprobrium et in derisum tota die 9 et dixi non recordabor eius neque loquar ultra in nomine
illius et factus est in corde meo quasi ignis exaestuans claususque in ossibus meis et defeci ferre
non sustinens 10 audivi enim contumelias multorum et terrorem in circuitu persequimini et
persequamur eum ab omnibus viris qui erant pacifici mei et custodientes latus meum si quo modo
decipiatur et praevaleamus adversus eum et consequamur ultionem ex eo 11 Dominus autem mecum
est quasi bellator fortis idcirco qui persequuntur me cadent et infirmi erunt confundentur vehementer
quia non intellexerunt obprobrium sempiternum quod numquam delebitur 12 et tu Domine
exercituum probator iusti qui vides renes et cor videam quaeso ultionem tuam ex eis tibi enim
revelavi causam meam 13 cantate Domino laudate Dominum quia liberavit animam pauperis de
manu malorum 14 maledicta dies in qua natus sum dies in qua peperit me mater mea non sit benedicta
15 maledictus vir qui adnuntiavit patri meo dicens natus est tibi puer masculus et quasi gaudio
laetificavit eum 16 sit homo ille ut sunt civitates quas subvertit Dominus et non paenituit eum audiat
clamorem mane et ululatum in tempore meridiano 17 qui non me interfecit a vulva ut fieret mihi
mater mea sepulchrum et vulva eius conceptus aeternus 18 quare de vulva egressus sum ut viderem
laborem et dolorem et consumerentur in confusione dies mei

Chapter 21

1 verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino quando misit ad eum rex Sedecias Phassur
filium Melchiae et Sophoniam filium Maasiae sacerdotem dicens 2 interroga pro nobis Dominum
quia Nabuchodonosor rex Babylonis proeliatur adversum nos si forte faciat Dominus nobiscum
secundum omnia mirabilia sua et recedat a nobis 3 et dixit Hieremias ad eos sic dicetis Sedeciae
4 haec dicit Dominus Deus Israhel ecce ego convertam vasa belli quae in manibus vestris sunt et
quibus vos pugnatis adversum regem Babylonis et Chaldeos qui obsident vos in circuitu murorum
et congregabo ea in medio civitatis huius 5 et debellabo ego vos in manu extenta et brachio forti

et in furore et in indignatione et in ira grandi 6 et percutiam habitatores civitatis huius homines et
bestiae pestilentia magna morientur 7 et post haec ait Dominus dabo Sedeciam regem Iuda et servos
eius et populum eius et qui derelicti sunt in civitate hac a peste et gladio et fame in manu
Nabuchodonosor regis Babylonis et in manu inimicorum eorum et in manu quaerentium animam
eorum et percutiet eos in ore gladii et non movebitur neque parcet nec miserebitur 8 et ad populum
hunc dices haec dicit Dominus ecce ego do coram vobis viam vitae et viam mortis 9 qui habitaverit
in urbe hac morietur gladio et fame et peste qui autem egressus fuerit et transfugerit ad Chaldeos
qui obsident vos vivet et erit ei anima sua quasi spolium 10 posui enim faciem meam super civitatem
hanc in malum et non in bonum ait Dominus in manu regis Babylonis dabitur et exuret eam igni
11 et domui regis Iuda audite verbum Domini 12 domus David haec dicit Dominus iudicate mane
iudicium et eruite vi oppressum de manu calumniantis ne forte egrediatur ut ignis indignatio mea
et succendatur et non sit qui extinguat propter malitiam studiorum vestrorum 13 ecce ego ad te
habitatricem vallis solidae atque campestris ait Dominus qui dicitis quis percutiet nos et quis
ingredietur domos nostras 14 et visitabo super vos iuxta fructum studiorum vestrorum dicit Dominus
et succendam ignem in saltu eius et devorabit omnia in circuitu eius

Chapter 22

1 haec dicit Dominus descende in domum regis Iuda et loqueris ibi verbum hoc 2 et dices audi
verbum Domini rex Iuda qui sedes super solium David tu et servi tui et populus tuus qui ingredimini
per portas istas 3 haec dicit Dominus facite iudicium et iustitiam et liberate vi oppressum de manu
calumniatoris et advenam et pupillum et viduam nolite contristare neque opprimatis inique et
sanguinem innocentem ne effundatis in loco isto 4 si enim facientes feceritis verbum istud
ingredientur per portas domus huius reges sedentes de genere David super thronum eius et
ascendentes currus et equos ipsi et servi et populus eorum 5 quod si non audieritis verba haec in
memet ipso iuravi dicit Dominus quia in solitudinem erit domus haec 6 quia haec dicit Dominus
super domum regis Iuda Galaad tu mihi caput Libani si non posuero te solitudinem urbes
inhabitabiles 7 et sanctificabo super te interficientem virum et arma eius et succident electam cedrum
tuam et praecipitabunt in ignem 8 et pertransibunt gentes multae per civitatem hanc et dicet
unusquisque proximo suo quare fecit Dominus sic civitati huic grandi 9 et respondebunt eo quod

dereliquerint pactum Domini Dei sui et adoraverint deos alienos et servierint eis 10 nolite flere
mortuum neque lugeatis super eum fletu plangite eum qui egreditur quia non revertetur ultra nec
videbit terram nativitatis suae 11 quia haec dicit Dominus ad Sellum filium Iosiae regem Iuda qui
regnavit pro Iosia patre suo qui egressus est de loco isto non revertetur huc amplius 12 sed in loco
ad quem transtuli eum ibi morietur et terram istam non videbit amplius 13 vae qui aedificat domum
suam in iniustitia et cenacula sua non in iudicio amicum suum opprimet frustra et mercedem eius
non reddet ei 14 qui dicit aedificabo mihi domum latam et cenacula spatiosa qui aperit sibi fenestras
et facit laquearia cedrina pingitque sinopide 15 numquid regnabis quoniam confers te cedro pater
tuus numquid non comedit et bibit et fecit iudicium et iustitiam tunc cum bene erat ei 16 iudicavit
causam pauperis et egeni in bonum suum numquid non ideo quia cognovit me dicit Dominus 17 tui
vero oculi et cor ad avaritiam et ad sanguinem innocentem fundendum et ad calumniam et ad cursum
mali operis 18 propterea haec dicit Dominus ad Ioachim filium Iosiae regem Iuda non plangent
eum vae frater et vae fratres non concrepabunt ei vae domine et vae inclite 19 sepultura asini
sepelietur putrefactus et proiectus extra portas Hierusalem 20 ascende Libanum et clama et in Basan
da vocem tuam et clama ad transeuntes quia contriti sunt omnes amatores tui 21 locutus sum ad te
in abundantia tua dixisti non audiam haec est via tua ab adulescentia tua quia non audisti vocem
meam 22 omnes pastores tuos pascet ventus et amatores tui in captivitatem ibunt et tunc confunderis
et erubesces ab omni malitia tua 23 quae sedes in Libano et nidificas in cedris quomodo congemuisti
cum venissent tibi dolores quasi dolores parturientis 24 vivo ego dicit Dominus quia si fuerit
Iechonias filius Ioachim regis Iuda anulus in manu dextera mea inde avellam eum 25 et dabo te in
manu quaerentium animam tuam et in manu quorum tu formidas faciem et in manu Nabuchodonosor
regis Babylonis et in manu Chaldeorum 26 et mittam te et matrem tuam quae genuit te in terram
alienam in qua nati non estis ibique moriemini 27 et in terram ad quam ipsi levant animam suam
ut revertantur illuc non revertentur 28 numquid vas fictile atque contritum vir iste Iechonias numquid
vas absque omni voluptate quare abiecti sunt ipse et semen eius et proiecti in terram quam
ignoraverunt 29 terra terra terra audi sermonem Domini 30 haec dicit Dominus scribe virum istum
sterilem virum qui in diebus suis non prosperabitur nec enim erit de semine eius vir qui sedeat super
solium David et potestatem habeat ultra in Iuda

Chapter 23

1 vae pastoribus qui disperdunt et dilacerant gregem pascuae meae dicit Dominus 2 ideo haec
dicit Dominus Deus Israhel ad pastores qui pascunt populum meum vos dispersistis gregem meum
eiecistis eos et non visitastis eos ecce ego visitabo super vos malitiam studiorum vestrorum ait
Dominus 3 et ego congregabo reliquias gregis mei de omnibus terris ad quas eiecero eos illuc et
convertam eos ad rura sua et crescent et multiplicabuntur 4 et suscitabo super eos pastores et pascent
eos non formidabunt ultra et non pavebunt et nullus quaeretur ex numero dicit Dominus 5 ecce dies
veniunt ait Dominus et suscitabo David germen iustum et regnabit rex et sapiens erit et faciet
iudicium et iustitiam in terra 6 in diebus illius salvabitur Iuda et Israhel habitabit confidenter et hoc
est nomen quod vocabunt eum Dominus iustus noster 7 propter hoc ecce dies veniunt dicit Dominus
et non dicent ultra vivit Dominus qui eduxit filios Israhel de terra Aegypti 8 sed vivit Dominus qui
eduxit et adduxit semen domus Israhel de terra aquilonis et de cunctis terris ad quas eieceram eos
illuc et habitabunt in terra sua 9 ad prophetas contritum est cor meum in medio mei contremuerunt
omnia ossa mea factus sum quasi vir ebrius et quasi homo madidus a vino a facie Domini et a facie
verborum sanctorum eius 10 quia adulteris repleta est terra quia a facie maledictionis luxit terra
arefacta sunt arva deserti factus est cursus eorum malus et fortitudo eorum dissimilis 11 propheta
namque et sacerdos polluti sunt et in domo mea inveni malum eorum ait Dominus 12 idcirco via
eorum erit quasi lubricum in tenebris inpellentur enim et corruent in ea adferam enim super eos
mala annum visitationis eorum ait Dominus 13 et in prophetis Samariae vidi fatuitatem prophetabant
in Baal et decipiebant populum meum Israhel 14 et in prophetis Hierusalem vidi similitudinem
adulterium et iter mendacii et confortaverunt manus pessimorum ut non converteretur unusquisque
a malitia sua facti sunt mihi omnes Sodoma et habitatores eius quasi Gomorra 15 propterea haec
dicit Dominus exercituum ad prophetas ecce ego cibabo eos absinthio et potabo eos felle a prophetis
enim Hierusalem est egressa pollutio super omnem terram 16 haec dicit Dominus exercituum nolite
audire verba prophetarum qui prophetant vobis et decipiunt vos visionem cordis sui loquuntur non
de ore Domini 17 dicunt his qui blasphemant me locutus est Dominus pax erit vobis et omni qui
ambulat in pravitate cordis sui dixerunt non veniet super vos malum 18 quis enim adfuit in consilio
Domini et vidit et audivit sermonem eius quis consideravit verbum illius et audivit 19 ecce turbo

20
dominicae indignationis egredietur et tempestas erumpens super caput impiorum veniet non
revertetur furor Domini usque dum faciat et usque dum conpleat cogitationem cordis sui in novissimis
21
diebus intellegetis consilium eius non mittebam prophetas et ipsi currebant non loquebar ad eos
22
et ipsi prophetabant si stetissent in consilio meo et nota fecissent verba mea populo meo
23
avertissem utique eos a via sua mala et a pessimis cogitationibus suis putasne Deus e vicino ego
24
sum dicit Dominus et non Deus de longe si occultabitur vir in absconditis et ego non videbo
25
eum dicit Dominus numquid non caelum et terram ego impleo ait Dominus audivi quae dixerunt
26
prophetae prophetantes in nomine meo mendacium atque dicentes somniavi somniavi usquequo
istud in corde est prophetarum vaticinantium mendacium et prophetantium seductiones cordis sui
27
qui volunt facere ut obliviscatur populus meus nominis mei propter somnia eorum quae narrant
28
unusquisque ad proximum suum sicut obliti sunt patres eorum nominis mei propter Baal propheta
qui habet somnium narret somnium et qui habet sermonem meum loquatur sermonem meum vere
29
quid paleis ad triticum dicit Dominus numquid non verba mea sunt quasi ignis ait Dominus et
30
quasi malleus conterens petram propterea ecce ego ad prophetas ait Dominus qui furantur verba
31
mea unusquisque a proximo suo ecce ego ad prophetas ait Dominus qui adsumunt linguas suas
32
et aiunt dicit Dominus ecce ego ad prophetas somniantes mendacium ait Dominus qui narraverunt
ea et seduxerunt populum meum in mendacio suo et in miraculis suis cum ego non misissem eos
33
nec mandassem eis qui nihil profuerunt populo huic dicit Dominus si igitur interrogaverit te
populus iste vel propheta aut sacerdos dicens quod est onus Domini dices ad eos ut quid vobis onus
34
proiciam quippe vos dicit Dominus et prophetes et sacerdos et populus qui dicit onus Domini
35
visitabo super virum illum et super domum eius haec dicetis unusquisque ad proximum et ad
36
fratrem suum quid respondit Dominus et quid locutus est Dominus et onus Domini ultra non
memorabitur quia onus erit unicuique sermo suus et pervertitis verba Dei viventis Domini exercituum
37
Dei nostri haec dices ad prophetam quid respondit tibi Dominus et quid locutus est Dominus
38
si autem onus Domini dixeritis propter hoc haec dicit Dominus quia dixistis sermonem istum
39
onus Domini et misi ad vos dicens nolite dicere onus Domini propterea ecce ego tollam vos
40
portans et derelinquam vos et civitatem quam dedi vobis et patribus vestris a facie mea et dabo
vos in obprobrium sempiternum et in ignominiam aeternam quae numquam oblivione delebitur

Chapter 24

1
ostendit mihi Dominus et ecce duo calathi pleni ficis positi ante templum Domini postquam
transtulit Nabuchodonosor rex Babylonis Iechoniam filium Ioachim regem Iuda et principes eius
2
et fabrum et inclusorem de Hierusalem et adduxit eos in Babylonem calathus unus ficus bonas
habebat nimis ut solent ficus esse primi temporis et calathus unus ficus habebat malas nimis quae
3
comedi non poterant eo quod essent malae et dixit Dominus ad me quid tu vides Hieremia et dixi
ficus ficus bonas bonas valde et malas malas valde quae comedi non possunt eo quod sint malae
4 5
et factum est verbum Domini ad me dicens haec dicit Dominus Deus Israhel sicut ficus hae
bonae sic cognoscam transmigrationem Iuda quam emisi de loco isto in terram Chaldeorum in
6
bonum et ponam oculos meos super eos ad placandum et reducam eos in terram hanc et aedificabo
7
eos et non destruam et plantabo eos et non evellam et dabo eis cor ut sciant me quia ego sum
Dominus et erunt mihi in populum et ego ero eis in Deum quia revertentur ad me in toto corde suo
8
et sicut ficus pessimae quae comedi non possunt eo quod sint malae haec dicit Dominus sic dabo
Sedeciam regem Iuda et principes eius et reliquos de Hierusalem qui remanserunt in urbe hac et
9
qui habitant in terra Aegypti et dabo eos in vexationem adflictionemque omnibus regnis terrae
in obprobrium et in parabolam et in proverbium et in maledictionem in universis locis ad quos eieci
10
eos et mittam in eis gladium et famem et pestem donec consumantur de terra quam dedi eis et
patribus eorum

Chapter 25

1
verbum quod factum est ad Hieremiam de omni populo Iudae in anno quarto Ioachim filii
2
Iosiae regis Iuda ipse est annus primus Nabuchodonosor regis Babylonis quae locutus est Hieremias
3
propheta ad omnem populum Iuda et ad universos habitatores Hierusalem dicens a tertiodecimo
anno Iosiae filii Amon regis Iuda usque ad diem hanc iste est tertius et vicesimus annus factum est
4
verbum Domini ad me et locutus sum ad vos de nocte consurgens et loquens et non audistis et
misit Dominus ad vos omnes servos suos prophetas consurgens diluculo mittensque et non audistis
5
neque inclinastis aures vestras ut audiretis cum diceret revertimini unusquisque a via sua mala et
a pessimis cogitationibus vestris et habitabitis in terram quam dedit Dominus vobis et patribus

vestris a saeculo et usque in saeculum 6 et nolite ire post deos alienos ut serviatis eis adoretisque
eos neque me ad iracundiam provocetis in operibus manuum vestrarum et non adfligam vos 7 et
non audistis me dicit Dominus ut me ad iracundiam provocaretis in operibus manuum vestrarum
in malum vestrum 8 propterea haec dicit Dominus exercituum pro eo quod non audistis verba mea
9 ecce ego mittam et adsumam universas cognationes aquilonis ait Dominus et ad Nabuchodonosor
regem Babylonis servum meum et adducam eos super terram istam et super habitatores eius et
super omnes nationes quae in circuitu illius sunt et interficiam eos et ponam eos in stuporem et in
sibilum et in solitudines sempiternas 10 perdamque ex eis vocem gaudii et vocem laetitiae vocem
sponsae et vocem sponsi vocem molae et lumen lucernae 11 et erit universa terra eius in solitudinem
et in stuporem et servient omnes gentes istae regi Babylonis septuaginta annis 12 cumque impleti
fuerint anni septuaginta visitabo super regem Babylonis et super gentem illam dicit Dominus
iniquitatem eorum et super terram Chaldeorum et ponam illam in solitudines sempiternas 13 et
adducam super terram illam omnia verba mea quae locutus sum contra eam omne quod scriptum
est in libro isto quaecumque prophetavit Hieremias adversum omnes gentes 14 quia servierunt eis
cum essent gentes multae et reges magni et reddam eis secundum opera eorum et secundum facta
manuum suarum 15 quia sic dicit Dominus exercituum Deus Israhel sume calicem vini furoris
huius de manu mea et propinabis de illo cunctis gentibus ad quas ego mittam te 16 et bibent et
turbabuntur et insanient a facie gladii quem ego mittam inter eos 17 et accepi calicem de manu
Domini et propinavi cunctis gentibus ad quas misit me Dominus 18 Hierusalem et civitatibus Iudae
et regibus eius et principibus eius ut darem eos in solitudinem et in stuporem in sibilum et in
maledictionem sicut est dies ista 19 Pharaoni regi Aegypti et servis eius et principibus eius et omni
populo eius 20 et universis generaliter cunctis regibus terrae Ausitidis et cunctis regibus terrae
Philisthim et Ascaloni et Gazae et Accaroni et reliquiis Azoti 21 Idumeae et Moab et filiis Ammon
22 et cunctis regibus Tyri et cunctis regibus Sidonis et regibus terrae insularum qui sunt trans mare
23 et Dedan et Theman et Buz et universis qui adtonsi sunt in comam 24 et cunctis regibus Arabiae
et cunctis regibus occidentis qui habitant in deserto 25 et cunctis regibus Zambri et cunctis regibus
Aelam et cunctis regibus Medorum 26 et cunctis regibus aquilonis de prope et de longe unicuique
contra fratrem suum et omnibus regnis terrae quae super faciem eius sunt et rex Sesach bibet post

eos 27 et dices ad eos haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel bibite et inebriamini et vomite
et cadite neque surgatis a facie gladii quem ego mittam inter vos 28 cumque noluerint accipere
calicem de manu ut bibant dices ad eos haec dicit Dominus exercituum bibentes bibetis 29 quia
ecce in civitate in qua invocatum est nomen meum ego incipio adfligere et vos quasi innocentes
inmunes eritis non eritis inmunes gladium enim ego voco super omnes habitatores terrae dicit
Dominus exercituum 30 et tu prophetabis ad eos omnia verba haec et dices ad illos Dominus de
excelso rugiet et de habitaculo sancto suo dabit vocem suam rugiens rugiet super decorem suum
celeuma quasi calcantium concinetur adversus omnes habitatores terrae 31 pervenit sonitus usque
ad extrema terrae quia iudicium Domino cum gentibus iudicatur ipse cum omni carne impios tradidit
gladio dicit Dominus 32 haec dicit Dominus exercituum ecce adflictio egredietur de gente in gentem
et turbo magnus egredietur a summitatibus terrae 33 et erunt interfecti Domini in die illa a summo
terrae usque ad summum eius non plangentur et non colligentur neque sepelientur in sterquilinium
super faciem terrae iacebunt 34 ululate pastores et clamate et aspergite vos cinere optimates gregis
quia conpleti sunt dies vestri ut interficiamini et dissipationes vestrae et cadetis quasi vasa pretiosa
35 et peribit fuga a pastoribus et salvatio ab optimatibus gregis 36 vox clamoris pastorum et ululatus
optimatium gregis quia vastavit Dominus pascuam eorum 37 et conticuerunt arva pacis a facie irae
furoris Domini 38 dereliquit quasi leo umbraculum suum facta est terra eorum in desolationem a
facie irae columbae et a facie irae furoris Domini

Chapter 26

1 in principio regis Ioachim filii Iosiae regis Iuda factum est verbum istud a Domino dicens
2 haec dicit Dominus sta in atrio domus Domini et loqueris ad omnes civitates Iuda de quibus veniunt
ut adorent in domo Domini universos sermones quos ego mandavi tibi ut loquaris ad eos noli
subtrahere verbum 3 si forte audiant et convertantur unusquisque a via sua mala et paeniteat me
mali quod cogito facere eis propter malitias studiorum eorum 4 et dices ad eos haec dicit Dominus
si non audieritis me ut ambuletis in lege mea quam dedi vobis 5 ut audiatis sermones servorum
meorum prophetarum quos ego misi ad vos de nocte consurgens et dirigens et non audistis 6 dabo

domum istam sicut Silo et urbem hanc dabo in maledictionem cunctis gentibus terrae 7 et audierunt
sacerdotes et prophetae et omnis populus Hieremiam loquentem verba haec in domo Domini
8 cumque conplesset Hieremias loquens omnia quae praeceperat ei Dominus ut loqueretur ad
universum populum adprehenderunt eum sacerdotes et prophetae et omnis populus dicens morte
morietur 9 quare prophetavit in nomine Domini dicens sicut Silo erit domus haec et urbs ista
desolabitur eo quod non sit habitator et congregatus est omnis populus adversum Hieremiam in
domum Domini 10 et audierunt principes Iuda verba haec et ascenderunt de domo regis in domum
Domini et sederunt in introitu portae Domini novae 11 et locuti sunt sacerdotes et prophetae ad
principes et ad omnem populum dicentes iudicium mortis est viro huic quia prophetavit adversum
civitatem istam sicut audistis auribus vestris 12 et ait Hieremias ad omnes principes et ad universum
populum dicens Dominus misit me ut prophetarem ad domum istam et ad civitatem hanc omnia
verba quae audistis 13 nunc ergo bonas facite vias vestras et studia vestra et audite vocem Domini
Dei vestri et paenitebit Dominum mali quod locutus est adversum vos 14 ego autem ecce in manibus
vestris sum facite mihi ut bonum et rectum est in oculis vestris 15 verumtamen scitote et cognoscite
quod si occideritis me sanguinem innocentem traditis contra vosmet ipsos et contra civitatem istam
et habitatores eius in veritate enim misit me Dominus ad vos ut loquerer in auribus vestris omnia
verba haec 16 et dixerunt principes et omnis populus ad sacerdotes et prophetas non est viro huic
iudicium mortis quia in nomine Domini Dei nostri locutus est ad nos 17 surrexerunt ergo viri de
senioribus terrae et dixerunt ad omnem coetum populi loquentes 18 Michas de Morasthim fuit
propheta in diebus Ezechiae regis Iudae et ait ad omnem populum Iudae dicens haec dicit Dominus
exercituum Sion quasi ager arabitur et Hierusalem in acervum lapidum erit et mons domus in excelsa
silvarum 19 numquid morte condemnavit eum Ezechias rex Iuda et omnis Iuda numquid non
timuerunt Dominum et deprecati sunt faciem Domini et paenituit Dominum mali quod locutus erat
adversum eos itaque nos facimus malum grande contra animas nostras 20 fuit quoque vir prophetans
in nomine Domini Urias filius Semei de Cariathiarim et prophetavit adversum civitatem istam et
adversum terram hanc iuxta universa verba Hieremiae 21 et audivit rex Ioachim et omnes potentes
et principes eius verba haec et quaesivit rex interficere eum et audivit Urias et timuit fugitque et
ingressus est Aegyptum 22 et misit rex Ioachim viros in Aegyptum Elnathan filium Achobor et
viros cum eo in Aegyptum 23 et eduxerunt Uriam de Aegypto et adduxerunt eum ad regem Ioachim

et percussit eum gladio et proiecit cadaver eius in sepulchris vulgi ignobilis [24] igitur manus Ahicam
filii Saphan fuit cum Hieremia ut non traderetur in manu populi et interficerent eum

Chapter 27

[1] in principio regni Ioachim filii Iosiae regis Iuda factum est verbum istud ad Hieremiam a
Domino dicens [2] haec dicit Dominus ad me fac tibi vincula et catenas et pones eas in collo tuo [3] et
mittes eas ad regem Edom et ad regem Moab et ad regem filiorum Ammon et ad regem Tyri et ad
regem Sidonis in manu nuntiorum qui venerunt Hierusalem ad Sedeciam regem Iuda [4] et praecipies
eis ut ad dominos suos loquantur haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel haec dicetis ad
dominos vestros [5] ego feci terram et hominem et iumenta quae sunt super faciem terrae in fortitudine
mea magna et in brachio meo extento et dedi eam ei qui placuit in oculis meis [6] et nunc itaque ego
dedi omnes terras istas in manu Nabuchodonosor regis Babylonis servi mei insuper et bestias agri
dedi ei ut serviant illi [7] et servient ei omnes gentes et filio eius et filio filii eius donec veniat tempus
terrae eius et ipsius et servient ei gentes multae et reges magni [8] gens autem et regnum quod non
servierit Nabuchodonosor regi Babylonis et quicumque non curvaverit collum suum sub iugo regis
Babylonis in gladio et in fame et in peste visitabo super gentem illam ait Dominus donec consumam
eos in manu eius [9] vos ergo nolite audire prophetas vestros et divinos et somniatores et augures et
maleficos qui dicunt vobis non servietis regi Babylonis [10] quia mendacium prophetant vobis ut
longe faciant vos de terra vestra et eiciant vos et pereatis [11] porro gens quae subiecerit cervicem
suam sub iugo regis Babylonis et servierit ei dimittam eam in terra sua dicit Dominus et colet eam
et habitabit in ea [12] et ad Sedeciam regem Iuda locutus sum secundum omnia verba haec dicens
subicite colla vestra sub iugo regis Babylonis et servite ei et populo eius et vivetis [13] quare moriemini
tu et populus tuus gladio fame et peste sicut locutus est Dominus ad gentem quae servire noluerit
regi Babylonis [14] nolite audire verba prophetarum dicentium vobis non servietis regi Babylonis
quia mendacium ipsi loquuntur vobis [15] quia non misi eos ait Dominus et ipsi prophetant in nomine
meo mendaciter ut eiciant vos et pereatis tam vos quam prophetae qui vaticinantur vobis [16] et ad
sacerdotes et ad populum istum locutus sum dicens haec dicit Dominus nolite audire verba
prophetarum vestrorum qui prophetant vobis dicentes ecce vasa Domini revertentur de Babylone

nunc cito mendacium enim prophetant vobis 17 nolite ergo audire eos sed servite regi Babylonis
ut vivatis quare datur haec civitas in solitudinem 18 et si prophetae sunt et est verbum Domini in
eis occurrant Domino exercituum ut non veniant vasa quae derelicta fuerant in domum Domini et
in domum regis Iuda et in Hierusalem in Babylonem 19 quia haec dicit Dominus exercituum ad
columnas et ad mare et ad bases et ad reliqua vasorum quae remanserunt in civitate hac 20 quae
non tulit Nabuchodonosor rex Babylonis cum transferret Iechoniam filium Ioachim regem Iuda de
Hierusalem in Babylonem et omnes optimates Iuda et Hierusalem 21 quia haec dicit Dominus
exercituum Deus Israhel ad vasa quae derelicta sunt in domum Domini et in domum regis Iuda et
Hierusalem 22 in Babylonem transferentur et ibi erunt usque ad diem visitationis suae dicit Dominus
et adferri faciam ea et restitui in loco isto

Chapter 28

1 et factum est in anno illo in principio regni Sedeciae regis Iuda in anno quarto in mense quinto
dixit ad me Ananias filius Azur propheta de Gabaon in domo Domini coram sacerdotibus et omni
populo dicens 2 haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel contrivi iugum regis Babylonis 3 adhuc
duo anni dierum et ego referri faciam ad locum istum omnia vasa Domini quae tulit Nabuchodonosor
rex Babylonis de loco isto et transtulit ea in Babylonem 4 et Iechoniam filium Ioachim regem Iuda
et omnem transmigrationem Iudae qui ingressi sunt in Babylonem ego convertam ad locum istum
ait Dominus conteram enim iugum regis Babylonis 5 et dixit Hieremias propheta ad Ananiam
prophetam in oculis sacerdotum et in oculis omnis populi qui stabant in domo Domini 6 et ait
Hieremias propheta amen sic faciat Dominus suscitet Dominus verba tua quae prophetasti ut
referantur vasa in domum Domini et omnis transmigratio de Babylone ad locum istum 7 verumtamen
audi verbum hoc quod ego loquor in auribus tuis et in auribus universi populi 8 prophetae qui
fuerunt ante me et te ab initio et prophetaverunt super terras multas et super regna magna de proelio
et de adflictione et de fame 9 propheta qui vaticinatus est pacem cum venerit verbum eius scietur
propheta quem misit Dominus in veritate 10 et tulit Ananias propheta catenam de collo Hieremiae
prophetae et confregit eam 11 et ait Ananias in conspectu omnis populi dicens haec dicit Dominus
sic confringam iugum Nabuchodonosor regis Babylonis post duos annos dierum de collo omnium

gentium 12 et abiit Hieremias prophetes in viam suam et factum est verbum Domini ad Hieremiam
postquam confregit Ananias propheta catenam de collo Hieremiae prophetae dicens 13 vade et
dices Ananiae haec dicit Dominus catenas ligneas contrivisti et facies pro eis catenas ferreas 14 quia
haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel iugum ferreum posui super collum cunctarum gentium
istarum ut serviant Nabuchodonosor regi Babylonis et servient ei insuper et bestias terrae dedi ei
15 et dixit Hieremias propheta ad Ananiam prophetam audi Anania non misit te Dominus et tu
confidere fecisti populum istum in mendacio 16 idcirco haec dicit Dominus ecce emittam te a facie
terrae hoc anno morieris adversum Dominum enim locutus es 17 et mortuus est Ananias propheta
in anno illo mense septimo

Chapter 29

1 et haec sunt verba libri quae misit Hieremias propheta de Hierusalem ad reliquias seniorum
transmigrationis et ad sacerdotes et ad prophetas et ad omnem populum quem transduxerat
Nabuchodonosor de Hierusalem in Babylonem 2 postquam egressus est Iechonias rex et domina
et eunuchi et principes Iuda et Hierusalem et faber et inclusor de Hierusalem 3 in manu Ellasa filii
Saphan et Gamaliae filii Helciae quos misit Sedecias rex Iuda ad Nabuchodonosor regem Babylonis
in Babylonem dicens 4 haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel omni transmigrationi quam
transtuli de Hierusalem in Babylonem 5 aedificate domos et habitate et plantate hortos et comedite
fructum eorum 6 accipite uxores et generate filios et filias date filiis vestris uxores et filias vestras
date viris et pariant filios et filias et multiplicamini ibi et nolite esse pauci numero 7 et quaerite
pacem civitatis ad quam transmigrare vos feci et orate pro ea ad Dominum quia in pace illius erit
pax vobis 8 haec enim dicit Dominus exercituum Deus Israhel non vos inducant prophetae vestri
qui sunt in medio vestrum et divini vestri et ne adtendatis ad somnia vestra quae vos somniatis
9 quia falso ipsi prophetant vobis in nomine meo et non misi eos dicit Dominus 10 quia haec dicit
Dominus cum coeperint impleri in Babylone septuaginta anni visitabo vos et suscitabo super vos
verbum meum bonum ut reducam vos ad locum istum 11 ego enim scio cogitationes quas cogito
super vos ait Dominus cogitationes pacis et non adflictionis ut dem vobis finem et patientiam 12 et

invocabitis me et ibitis et orabitis me et exaudiam vos 13 quaeretis me et invenietis cum quaesieritis
me in toto corde vestro 14 et inveniar a vobis ait Dominus et reducam captivitatem vestram et
congregabo vos de universis gentibus et de cunctis locis ad quae expuli vos dicit Dominus et reverti
vos faciam de loco ad quem transmigrare vos feci 15 quia dixistis suscitavit nobis Dominus prophetas
in Babylone 16 quia haec dicit Dominus ad regem qui sedet super solium David et ad omnem
populum habitatorem urbis huius ad fratres vestros qui non sunt egressi vobiscum in
transmigrationem 17 haec dicit Dominus exercituum ecce mittam in eis gladium et famem et pestem
et ponam eos quasi ficus malas quae comedi non possunt eo quod pessimae sint 18 et persequar
eos in gladio in fame et in pestilentia et dabo eos in vexationem universis regnis terrae in
maledictionem et in stuporem et in sibilum et in obprobrium cunctis gentibus ad quas ego eieci eos
19 eo quod non audierint verba mea dicit Dominus quae misi ad eos per servos meos prophetas de
nocte consurgens et mittens et non audistis dicit Dominus 20 vos ergo audite verbum Domini omnis
transmigratio quam emisi de Hierusalem in Babylonem 21 haec dicit Dominus exercituum Deus
Israhel ad Ahab filium Culia et ad Sedeciam filium Maasiae qui prophetant vobis in nomine meo
mendaciter ecce ego tradam eos in manu Nabuchodonosor regis Babylonis et percutiet eos in oculis
vestris 22 et adsumetur ex eis maledictio omni transmigrationi Iuda quae est in Babylone dicentium
ponat te Dominus sicut Sedeciam et sicut Ahab quos frixit rex Babylonis in igne 23 pro eo quod
fecerint stultitiam in Israhel et moechati sunt in uxores amicorum suorum et locuti sunt verbum in
nomine meo mendaciter quod non mandavi eis ego sum iudex et testis dicit Dominus 24 et ad
Semeiam Neelamiten dices 25 haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel pro eo quod misisti in
nomine tuo libros ad omnem populum qui est in Hierusalem et ad Sophoniam filium Maasiae
sacerdotem et ad universos sacerdotes dicens 26 Dominus dedit te sacerdotem pro Ioiadae sacerdote
ut sis dux in domo Domini super omnem virum arrepticium et prophetantem ut mittas eum in
nervum et in carcerem 27 et nunc quare non increpasti Hieremiam Anathothiten qui prophetat vobis
28 quia super hoc misit ad nos in Babylonem dicens longum est aedificate domos et habitate et
plantate hortos et comedite fructum eorum 29 legit ergo Sophonias sacerdos librum istum in auribus
Hieremiae prophetae 30 et factum est verbum Domini ad Hieremiam dicens 31 mitte ad omnem
transmigrationem dicens haec dicit Dominus ad Semeiam Neelamiten pro eo quod prophetavit
vobis Semeias et ego non misi eum et fecit vos confidere in mendacio 32 idcirco haec dicit Dominus
ecce ego visitabo super Semeiam Neelamiten et super semen eius non erit ei vir sedens in medio

populi huius et non videbit bonum quod ego faciam populo meo ait Dominus quia praevaricationem
locutus est adversum Dominum

Chapter 30

[1] hoc verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino dicens [2] haec dicit Dominus Deus
Israhel dicens scribe tibi omnia verba quae locutus sum ad te in libro [3] ecce enim dies veniunt dicit
Dominus et convertam conversionem populi mei Israhel et Iuda ait Dominus et convertam eos ad
terram quam dedi patribus eorum et possidebunt eam [4] et haec verba quae locutus est Dominus ad
Israhel et ad Iudam [5] quoniam haec dicit Dominus vocem terroris audivimus formido et non est
pax [6] interrogate et videte si generat masculus quare ergo vidi omnis viri manum super lumbum
suum quasi parientis et conversae sunt universae facies in auruginem [7] vae quia magna dies illa
nec est similis eius tempusque tribulationis est Iacob et ex ipso salvabitur [8] et erit in die illa ait
Dominus exercituum conteram iugum eius de collo tuo et vincula illius disrumpam et non
dominabuntur ei amplius alieni [9] sed servient Domino Deo suo et David regi suo quem suscitabo
eis [10] tu ergo ne timeas serve meus Iacob ait Dominus neque paveas Israhel quia ecce ego salvo
te de terra longinqua et semen tuum de terra captivitatis eorum et revertetur Iacob et quiescet et
cunctis affluet et non erit quem formidet [11] quoniam tecum ego sum ait Dominus ut salvem te
faciam enim consummationem in cunctis gentibus in quibus dispersi te te autem non faciam in
consummationem sed castigabo te in iudicio ut non tibi videaris innoxius [12] quia haec dicit Dominus
insanabilis fractura tua pessima plaga tua [13] non est qui iudicet iudicium tuum ad alligandum
curationum utilitas non est tibi [14] omnes amatores tui obliti sunt tui te non quaerent plaga enim
inimici percussi te castigatione crudeli propter multitudinem iniquitatis tuae dura facta sunt peccata
tua [15] quid clamas super contritione tua insanabilis est dolor tuus propter multitudinem iniquitatis
tuae et dura peccata tua feci haec tibi [16] propterea omnes qui comedunt te devorabuntur et universi
hostes tui in captivitatem ducentur et qui te vastant vastabuntur cunctosque praedatores tuos dabo
in praedam [17] obducam enim cicatricem tibi et a vulneribus tuis sanabo te dicit Dominus quia
Eiectam vocaverunt te Sion haec est quae non habebat requirentem [18] haec dicit Dominus ecce
ego convertam conversionem tabernaculorum Iacob et tectis eius miserebor et aedificabitur civitas

in excelso suo et templum iuxta ordinem suum fundabitur 19 et egredietur de eis laus voxque
ludentium et multiplicabo eos et non inminuentur et glorificabo eos et non adtenuabuntur 20 et
erunt filii eius sicut a principio et coetus eius coram me permanebit et visitabo adversum omnes
qui tribulant eum 21 et erit dux eius ex eo et princeps de medio eius producetur et adplicabo eum
et accedet ad me quis enim iste est qui adplicet cor suum ut adpropinquet mihi ait Dominus 22 et
eritis mihi in populum et ego ero vobis in Deum 23 ecce turbo Domini furor egrediens procella
ruens in capite impiorum conquiescet 24 non avertet iram indignationis Dominus donec faciat et
conpleat cogitationem cordis sui in novissimo dierum intellegetis ea

Chapter 31

1 in tempore illo dicit Dominus ero Deus universis cognationibus Israhel et ipsi erunt mihi in
populum 2 haec dicit Dominus invenit gratiam in deserto populus qui remanserat gladio vadet ad
requiem suam Israhel 3 longe Dominus apparuit mihi et in caritate perpetua dilexi te ideo adtraxi
te miserans 4 rursumque aedificabo te et aedificaberis virgo Israhel adhuc ornaberis tympanis tuis
et egredieris in choro ludentium 5 adhuc plantabis vineas in montibus Samariae plantabunt plantantes
et donec tempus veniat non vindemiabunt 6 quia erit dies in qua clamabunt custodes in monte
Ephraim surgite et ascendamus in Sion ad Dominum Deum nostrum 7 quia haec dicit Dominus
exultate in laetitia Iacob et hinnite contra caput gentium personate canite et dicite salva Domine
populum tuum reliquias Israhel 8 ecce ego adducam eos de terra aquilonis et congregabo eos ab
extremis terrae inter quos erunt caecus et claudus et praegnans et pariens simul coetus magnus
revertentium huc 9 in fletu venient et in precibus deducam eos et adducam eos per torrentes aquarum
in via recta et non inpingent in ea quia factus sum Israheli pater et Ephraim primogenitus meus est
10 audite verbum Domini gentes et adnuntiate insulis quae procul sunt et dicite qui dispersit Israhel
congregabit eum et custodiet eum sicut pastor gregem suum 11 redemit enim Dominus Iacob et
liberavit eum de manu potentioris 12 et venient et laudabunt in monte Sion et confluent ad bona
Domini super frumento et vino et oleo et fetu pecorum et armentorum eritque anima eorum quasi
hortus inriguus et ultra non esurient 13 tunc laetabitur virgo in choro iuvenes et senes simul et

convertam luctum eorum in gaudium et consolabor eos et laetificabo a dolore suo 14 et inebriabo
animam sacerdotum pinguedine et populus meus bonis meis adimplebitur ait Dominus 15 haec
dicit Dominus vox in excelso audita est lamentationis fletus et luctus Rachel plorantis filios suos
et nolentis consolari super eis quia non sunt 16 haec dicit Dominus quiescat vox tua a ploratu et
oculi tui a lacrimis quia est merces operi tuo ait Dominus et revertentur de terra inimici 17 et est
spes novissimis tuis ait Dominus et revertentur filii ad terminos suos 18 audiens audivi Ephraim
transmigrantem castigasti me et eruditus sum quasi iuvenculus indomitus converte me et revertar
quia tu Dominus Deus meus 19 postquam enim convertisti me egi paenitentiam et postquam
ostendisti mihi percussi femur meum confusus sum et erubui quoniam sustinui obprobrium
adulescentiae meae 20 si filius honorabilis mihi Ephraim si puer delicatus quia ex quo locutus sum
de eo adhuc recordabor eius idcirco conturbata sunt viscera mea super eum miserans miserebor
eius ait Dominus 21 statue tibi speculam pone tibi amaritudines dirige cor tuum in viam directam
in qua ambulasti revertere virgo Israhel revertere ad civitates tuas istas 22 usquequo deliciis
dissolveris filia vaga quia creavit Dominus novum super terram femina circumdabit virum 23 haec
dicit Dominus exercituum Deus Israhel adhuc dicent verbum istud in terra Iuda et in urbibus eius
cum convertero captivitatem eorum benedicat tibi Dominus pulchritudo iustitiae mons sanctus
24 et habitabunt in eo Iudas et omnes civitates eius simul agricolae et minantes greges 25 quia
inebriavi animam lassam et omnem animam esurientem saturavi 26 ideo quasi de somno suscitatus
sum et vidi et somnus meus dulcis mihi 27 ecce dies veniunt dicit Dominus et seminabo domum
Israhel et domum Iuda semine hominis et semine iumentorum 28 et sicut vigilavi super eos ut
evellerem et demolirer et dissiparem et disperderem et adfligerem sic vigilabo super eos ut aedificem
et plantem ait Dominus 29 in diebus illis non dicent ultra patres comederunt uvam acerbam et dentes
filiorum obstipuerunt 30 sed unusquisque in iniquitate sua morietur omnis homo qui comederit
uvam acerbam obstupescent dentes eius 31 ecce dies veniunt dicit Dominus et feriam domui Israhel
et domui Iuda foedus novum 32 non secundum pactum quod pepigi cum patribus vestris in die qua
adprehendi manum eorum ut educerem eos de terra Aegypti pactum quod irritum fecerunt et ego
dominatus sum eorum dicit Dominus 33 sed hoc erit pactum quod feriam cum domo Israhel post
dies illos dicit Dominus dabo legem meam in visceribus eorum et in corde eorum scribam eam et
ero eis in Deum et ipsi erunt mihi in populum 34 et non docebunt ultra vir proximum suum et vir

fratrem suum dicens cognoscite Dominum omnes enim cognoscent me a minimo eorum usque ad
maximum ait Dominus quia propitiabor iniquitati eorum et peccati eorum non ero memor amplius
35 haec dicit Dominus qui dat solem in lumine diei ordinem lunae et stellarum in lumine noctis qui
turbat mare et sonant fluctus eius Dominus exercituum nomen illi 36 si defecerint leges istae coram
me dicit Dominus tunc et semen Israhel deficiet ut non sit gens coram me cunctis diebus 37 haec
dicit Dominus si mensurari potuerint caeli sursum et investigari fundamenta terrae deorsum et ego
abiciam universum semen Israhel propter omnia quae fecerunt dicit Dominus 38 ecce dies veniunt
dicit Dominus et aedificabitur civitas Domino a turre Ananehel usque ad portam Anguli 39 et exibit
ultra norma mensurae in conspectu eius super collem Gareb et circuibit Goatha 40 et omnem vallem
cadaverum et cineris et universam regionem mortis usque ad torrentem Cedron et usque ad angulum
portae Equorum orientalis sanctum Domini non evelletur et non destruetur ultra in perpetuum

Chapter 32

1 verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino in anno decimo Sedeciae regis Iuda ipse est
annus octavusdecimus Nabuchodonosor 2 tunc exercitus regis Babylonis obsidebat Hierusalem et
Hieremias propheta erat clausus in atrio carceris qui erat in domo regis Iuda 3 clauserat enim eum
Sedecias rex Iuda dicens quare vaticinaris dicens haec dicit Dominus ecce ego dabo civitatem istam
in manu regis Babylonis et capiet eam 4 et Sedecias rex Iuda non effugiet de manu Chaldeorum
sed tradetur in manu regis Babylonis et loquetur os eius cum ore illius et oculi eius oculos illius
videbunt 5 et in Babylonem ducet Sedeciam et ibi erit donec visitem eum ait Dominus si autem
dimicaveritis adversum Chaldeos nihil prosperum habebitis 6 et dixit Hieremias factum est verbum
Domini ad me dicens 7 ecce Anamehel filius Sellum patruelis tuus veniet ad te dicens eme tibi
agrum meum qui est in Anathoth tibi enim conpetit ex propinquitate ut emas 8 et venit ad me
Anamehel filius patrui mei secundum verbum Domini ad vestibulum carceris et ait ad me posside
agrum meum qui est in Anathoth in terra Beniamin quia tibi conpetit hereditas et tu propinquus ut
possideas intellexi autem quod verbum Domini esset 9 et emi agrum ab Anamehel filio patrui mei
qui est in Anathoth et adpendi ei argentum septem stateres et decem argenteos 10 et scripsi in libro
et signavi et adhibui testes et adpendi argentum in statera 11 et accepi librum possessionis signatum

stipulationes et rata et signa forinsecus
12
et dedi librum possessionis Baruch filio Neri filii Maasiae in oculis Anamehel patruelis mei et in oculis testium qui scripti erant in libro emptionis in oculis omnium Iudaeorum qui sedebant in atrio carceris
13
et praecepi Baruch coram eis dicens
14
haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel sume libros istos librum emptionis hunc signatum et librum hunc qui apertus est et pones illos in vase fictili ut permanere possint diebus multis
15
haec enim dicit Dominus exercituum Deus Israhel adhuc possidebuntur domus et agri et vineae in terra ista
16
et oravi ad Dominum postquam tradidi librum possessionis Baruch filio Neri dicens
17
heu heu heu Domine Deus ecce tu fecisti caelum et terram in fortitudine tua magna et in brachio tuo extento non erit tibi difficile omne verbum
18
qui facis misericordiam in milibus et reddes iniquitatem patrum in sinu filiorum eorum post eos fortissime magne potens Dominus exercituum nomen tibi
19
magnus consilio et inconprehensibilis cogitatu cuius oculi aperti sunt super omnes vias filiorum Adam ut reddas unicuique secundum vias suas et secundum fructum adinventionum eius
20
qui posuisti signa et portenta in terra Aegypti usque ad diem hanc et in Israhel et in hominibus et fecisti tibi nomen sicut est dies haec
21
et eduxisti populum tuum Israhel de terra Aegypti in signis et in portentis et in manu robusta et in brachio extento et in terrore magno
22
et dedisti eis terram hanc quam iurasti patribus eorum ut dares eis terram fluentem lacte et melle
23
et ingressi sunt et possederunt eam et non oboedierunt voci tuae et in lege tua non ambulaverunt omnia quae mandasti eis ut facerent non fecerunt et evenerunt eis omnia mala haec
24
ecce munitiones extructae sunt adversum civitatem ut capiatur et urbs data est in manu Chaldeorum qui proeliantur adversum eam a facie gladii et famis et pestilentiae et quaecumque locutus es acciderunt ut ipse tu cernis
25
et tu dicis mihi Domine Deus eme agrum argento et adhibe testes cum urbs data sit in manu Chaldeorum
26
et factum est verbum Domini ad Hieremiam dicens
27
ecce ego Dominus Deus universae carnis numquid mihi difficile erit omne verbum
28
propterea haec dicit Dominus ecce ego tradam civitatem istam in manu Chaldeorum et in manu regis Babylonis et capiet eam
29
et venient Chaldei proeliantes adversum urbem hanc et succendent eam igni et conburent eam et domos in quarum domatibus sacrificabant Baal et libabant diis alienis libamina ad inritandum me
30
erant enim filii Israhel et filii Iuda iugiter facientes malum in oculis meis ab adulescentia sua filii Israhel qui usque nunc exacerbant me in opere manuum suarum dicit Dominus
31
quia in furore et in indignatione mea facta est mihi civitas haec a die qua aedificaverunt eam usque ad diem istam qua aufertur de conspectu meo
32
propter malitiam filiorum Israhel et filiorum Iuda quam fecerunt ad iracundiam

me provocantes ipsi et reges eorum principes eorum et sacerdotes et prophetae eorum vir Iuda et
habitatores Hierusalem [33] et verterunt ad me terga et non facies cum docerem eos diluculo et
erudirem et nollent audire ut acciperent disciplinam [34] et posuerunt idola sua in domo in qua
invocatum est nomen meum ut polluerent eam [35] et aedificaverunt excelsa Baal quae sunt in valle
filii Ennom ut initiarent filios suos et filias suas Moloch quod non mandavi eis nec ascendit in cor
meum ut facerent abominationem hanc et in peccatum deducerent Iudam [36] et nunc propter ista
haec dicit Dominus Deus Israhel ad civitatem hanc de qua vos dicitis quod tradatur in manu regis
Babylonis in gladio et in fame et in peste [37] ecce ego congregabo eos de universis terris ad quas
eieci eos in furore meo et in ira mea et in indignatione grandi et reducam eos ad locum istum et
habitare eos faciam confidenter [38] et erunt mihi in populum et ego ero eis in Deum [39] et dabo eis
cor unum et viam unam ut timeant me universis diebus et bene sit eis et filiis eorum post eos [40] et
feriam eis pactum sempiternum et non desinam eis benefacere et timorem meum dabo in corde
eorum ut non recedant a me [41] et laetabor super eis cum bene eis fecero et plantabo eos in terra
ista in veritate in toto corde meo et in tota anima mea [42] quia haec dicit Dominus sicut adduxi super
populum istum omne malum hoc grande sic adducam super eos omne bonum quod ego loquor ad
eos [43] et possidebuntur agri in terra ista de qua vos dicitis quod deserta sit eo quod non remanserit
homo et iumentum et data sit in manu Chaldeorum [44] agri pecunia ementur et scribentur in libro
et inprimetur signum et testis adhibebitur in terra Beniamin et in circuitu Hierusalem in civitatibus
Iuda et in civitatibus montanis et in civitatibus campestribus et in civitatibus quae ad austrum sunt
quia convertam captivitatem eorum ait Dominus

Chapter 33

[1] et factum est verbum Domini ad Hieremiam secundo cum adhuc clausus esset in atrio carceris
dicens [2] haec dicit Dominus qui facturus est Dominus et formaturus illud et paraturus Dominus
nomen eius [3] clama ad me et exaudiam te et adnuntiabo tibi grandia et firma quae nescis [4] quia
haec dicit Dominus Deus Israhel ad domos urbis huius et ad domos regis Iuda quae destructae sunt
et ad munitiones et gladium [5] venientium ut dimicent cum Chaldeis et impleant eas cadaveribus
hominum quas percussi in furore meo et in indignatione mea abscondens faciem meam a civitate
hac propter omnem malitiam eorum [6] ecce ego obducam ei cicatricem et sanitatem et curabo eos

et revelabo illis deprecationem pacis et veritatis 7 et convertam conversionem Iuda et conversionem
Hierusalem et aedificabo eos sicut a principio 8 et emundabo illos ab omni iniquitate sua in qua
peccaverunt mihi et propitius ero cunctis iniquitatibus eorum in quibus deliquerunt mihi et spreverunt
me 9 et erit mihi in nomen et in gaudium et in laudem et in exultationem cunctis gentibus terrae
quae audierint omnia bona quae ego facturus sum eis et pavebunt et turbabuntur in universis bonis
et in omni pace quam ego faciam ei 10 haec dicit Dominus adhuc audietur in loco isto quem vos
dicitis esse desertum eo quod non sit homo et iumentum in civitatibus Iuda et foris Hierusalem
quae desolatae sunt absque homine et absque habitatore et absque pecore 11 vox gaudii et vox
laetitiae vox sponsi et vox sponsae vox dicentium confitemini Domino exercituum quoniam bonus
Dominus quoniam in aeternum misericordia eius et portantium vota in domum Domini reducam
enim conversionem terrae sicut a principio dicit Dominus 12 haec dicit Dominus exercituum adhuc
erit in loco isto deserto absque homine et absque iumento et in cunctis civitatibus eius habitaculum
pastorum accubantium gregum 13 in civitatibus montuosis et in civitatibus campestribus et in
civitatibus quae ad austrum sunt et in terra Beniamin et in circuitu Hierusalem et in civitatibus Iuda
adhuc transibunt greges ad manum numerantis ait Dominus 14 ecce dies veniunt dicit Dominus et
suscitabo verbum bonum quod locutus sum ad domum Israhel et ad domum Iuda 15 in diebus illis
et in tempore illo germinare faciam David germen iustitiae et faciet iudicium et iustitiam in terra
16 in diebus illis salvabitur Iuda et Hierusalem habitabit confidenter et hoc est quod vocabit eam
Dominus iustus noster 17 quia haec dicit Dominus non interibit de David vir qui sedeat super
thronum domus Israhel 18 et de sacerdotibus et Levitis non interibit vir a facie mea qui offerat
holocaustomata et incendat sacrificium et caedat victimas cunctis diebus 19 et factum est verbum
Domini ad Hieremiam dicens 20 haec dicit Dominus si irritum fieri potest pactum meum cum die
et pactum meum cum nocte ut non sit dies et nox in tempore suo 21 et pactum meum irritum esse
poterit cum David servo meo ut non sit ex eo filius qui regnet in throno eius et Levitae et sacerdotes
ministri mei 22 sicuti numerari non possunt stellae caeli et metiri harena maris sic multiplicabo
semen David servi mei et Levitas ministros meos 23 et factum est verbum Domini ad Hieremiam
dicens 24 numquid non vidisti quid populus hic locutus sit dicens duae cognationes quas elegerat
Dominus abiectae sunt et populum meum despexerunt eo quod non sit ultra gens coram eis 25 haec
dicit Dominus si pactum meum inter diem et noctem et leges caelo et terrae non posui 26 equidem

et semen Iacob et David servi mei proiciam ut non adsumam de semine eius principes seminis
Abraham et Isaac et Iacob reducam enim conversionem eorum et miserebor eis

Chapter 34

1
verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino quando Nabuchodonosor rex Babylonis et
omnis exercitus eius universaque regna terrae quae erant sub potestate manus eius et omnes populi
2
bellabant contra Hierusalem et contra omnes urbes eius dicens haec dicit Dominus Deus Israhel
vade et loquere ad Sedeciam regem Iuda et dices ad eum haec dicit Dominus ecce ego tradam
3
civitatem hanc in manu regis Babylonis et succendet eam igni et tu non effugies de manu eius
sed conprehensione capieris et in manu eius traderis et oculi tui oculos regis Babylonis videbunt
4
et os eius cum ore tuo loquetur et Babylonem introibis attamen audi verbum Domini Sedecia rex
5
Iuda haec dicit Dominus ad te non morieris in gladio sed in pace morieris et secundum conbustiones
patrum tuorum regum priorum qui fuerunt ante te sic conburent te et vae domine plangent te quia
6
verbum ego locutus sum dicit Dominus et locutus est Hieremias propheta ad Sedeciam regem
7
Iuda universa verba haec in Hierusalem et exercitus regis Babylonis pugnabat contra Hierusalem
et contra omnes civitates Iuda quae reliquae erant contra Lachis et contra Azeca haec enim supererant
8
de civitatibus Iuda urbes munitae verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino postquam
9
percussit rex Sedecias foedus cum omni populo in Hierusalem praedicans ut dimitteret unusquisque
servum suum et unusquisque ancillam suam hebraeum et hebraeam liberos et nequaquam
10
dominarentur eis id est in Iudaeo et fratre suo audierunt ergo omnes principes et universus
populus qui inierant pactum ut dimitteret unusquisque servum suum et unusquisque ancillam suam
11
liberos et ultra non dominarentur in eis audierunt igitur et dimiserunt et conversi sunt deinceps
et retraxerunt servos et ancillas suas quos dimiserant liberos et subiugaverunt in famulos et in
12 13
famulas et factum est verbum Domini ad Hieremiam a Domino dicens haec dicit Dominus
Deus Israhel ego percussi foedus cum patribus vestris in die qua eduxi eos de terra Aegypti de
14
domo servitutis dicens cum conpleti fuerint septem anni dimittat unusquisque fratrem suum
hebraeum qui venditus est ei et serviet tibi sex annis et dimittes eum a te liberum et non audierunt
15
patres vestri me nec inclinaverunt aurem suam et conversi estis vos hodie et fecistis quod rectum
est in oculis meis ut praedicaretis libertatem unusquisque ad amicum suum et inistis pactum in
16
conspectu meo in domo in qua invocatum est nomen meum super eam et reversi estis et

commaculastis nomen meum et reduxistis unusquisque servum suum et unusquisque ancillam suam
quos dimiseratis ut essent liberi et suae potestatis et subiugastis eos ut sint vobis servi et ancillae
17
propterea haec dicit Dominus vos non audistis me ut praedicaretis libertatem unusquisque fratri
suo et unusquisque amico suo ecce ego praedico libertatem ait Dominus ad gladium et pestem et
18
famem et dabo vos in commotionem cunctis regnis terrae et dabo viros qui praevaricantur foedus
meum et non observaverunt verba foederis quibus adsensi sunt in conspectu meo vitulum quem
19
ceciderunt in duas partes et transierunt inter divisiones eius principes Iuda et principes Hierusalem
20
eunuchi et sacerdotes et omnis populus terrae qui transierunt inter divisiones vituli et dabo eos
in manu inimicorum suorum et in manu quaerentium animam eorum et erit morticinum eorum in
21
escam volucribus caeli et bestiis terrae et Sedeciam regem Iuda et principes eius dabo in manu
inimicorum suorum et in manu quaerentium animam eorum et in manu exercituum regis Babylonis
22
qui recesserunt a vobis ecce ego praecipio dicit Dominus et reducam eos in civitatem hanc et
proeliabuntur adversum eam et capient eam et incendent igni et civitates Iuda dabo in solitudinem
eo quod non sit habitator

Chapter 35

1
verbum quod factum est ad Hieremiam a Domino in diebus Ioachim filii Iosiae regis Iuda
2
dicens vade ad domum Rechabitarum et loquere eis et introduces eos in domum Domini in unam
3
exedram thesaurorum et dabis eis bibere vinum et adsumpsi Iezoniam filium Hieremiae filii
4
Absaniae et fratres eius et omnes filios eius et universam domum Rechabitarum et introduxi eos
in domum Domini ad gazofilacium filiorum Anan filii Hiegedeliae hominis Dei quod erat iuxta
5
gazofilacium principum super thesaurum Maasiae filii Sellum qui erat custos vestibuli et posui
6
coram filiis domus Rechabitarum scyphos plenos vino et calices et dixi ad eos bibite vinum qui
responderunt non bibemus vinum quia Ionadab filius Rechab pater noster praecepit nobis dicens
7
non bibetis vinum vos et filii vestri usque in sempiternum et domum non aedificabitis et sementem
non seretis et vineas non plantabitis nec habebitis sed in tabernaculis habitabitis cunctis diebus
8
vestris ut vivatis diebus multis super faciem terrae in qua vos peregrinamini oboedivimus ergo
voci Ionadab filii Rechab patris nostri in omnibus quae praecepit nobis ita ut non biberemus vinum
9
cunctis diebus nostris nos et mulieres nostrae filii et filiae nostrae et non aedificaremus domos

10
ad habitandum et vineam et agrum et sementem non habuimus sed habitavimus in tabernaculis
11
et oboedientes fecimus iuxta omnia quae praecepit nobis Ionadab pater noster cum autem
ascendisset Nabuchodonosor rex Babylonis ad terram nostram diximus venite et ingrediamur
Hierusalem a facie exercitus Chaldeorum et a facie exercitus Syriae et mansimus in Hierusalem
12
et factum est verbum Domini ad Hieremiam dicens
13
haec dicit Dominus exercituum Deus
Israhel vade et dic viris Iuda et habitatoribus Hierusalem numquid non recipietis disciplinam ut
14
oboediatis verbis meis dicit Dominus praevaluerunt sermones Ionadab filii Rechab quos praecepit
filiis suis ut non biberent vinum et non biberunt usque ad diem hanc quia oboedierunt praecepto
patris sui ego autem locutus sum ad vos de mane consurgens et loquens et non oboedistis mihi
15
misique ad vos omnes servos meos prophetas consurgens diluculo mittensque et dicens
convertimini unusquisque a via sua pessima et bona facite studia vestra et nolite sequi deos alienos
neque colatis eos et habitabitis in terra quam dedi vobis et patribus vestris et non inclinastis aurem
16
vestram neque audistis me firmaverunt igitur filii Ionadab filii Rechab praeceptum patris sui
17
quod praeceperat eis populus autem iste non oboedivit mihi idcirco haec dicit Dominus exercituum
Deus Israhel ecce ego adduco super Iudam et super omnes habitatores Hierusalem universam
adflictionem quam locutus sum adversum eos eo quod locutus sum ad illos et non audierunt vocavi
18
illos et non responderunt mihi domui autem Rechabitarum dixit Hieremias haec dicit Dominus
exercituum Deus Israhel pro eo quod oboedistis praecepto Ionadab patris vestri et custodistis omnia
19
mandata eius et fecistis universa quae praecepit vobis propterea haec dicit Dominus exercituum
Deus Israhel non deficiet vir de stirpe Ionadab filii Rechab stans in conspectu meo cunctis diebus

Chapter 36

1
et factum est in anno quarto Ioachim filii Iosiae regis Iuda factum est verbum hoc ad Hieremiam
2
a Domino dicens tolle volumen libri et scribes in eo omnia verba quae locutus sum tibi adversum
Israhel et Iudam et adversum omnes gentes a die qua locutus sum ad te ex diebus Iosiae usque ad
3
diem hanc si forte audiente domo Iuda universa mala quae ego cogito facere eis revertatur
4
unusquisque a via sua pessima et propitius ero iniquitati et peccato eorum vocavit ergo Hieremias
Baruch filium Neriae et scripsit Baruch ex ore Hieremiae omnes sermones Domini quos locutus
5
est ad eum in volumine libri et praecepit Hieremias Baruch dicens ego clausus sum nec valeo
6
ingredi domum Domini ingredere ergo tu et lege de volumine in quo scripsisti ex ore meo verba

Domini audiente populo in domo Domini in die ieiunii insuper et audiente universo Iuda qui veniunt
de civitatibus suis leges eis 7 si forte cadat oratio eorum in conspectu Domini et revertatur
unusquisque a via sua pessima quoniam magnus furor et indignatio quam locutus est Dominus
adversum populum hunc 8 et fecit Baruch filius Neriae iuxta omnia quae praeceperat ei Hieremias
propheta legens ex volumine sermones Domini in domo Domini 9 factum est autem in anno quinto
Ioachim filii Iosiae regis Iuda in mense nono praedicaverunt ieiunium in conspectu Domini omni
populo in Hierusalem et universae multitudini quae confluxerat de civitatibus Iuda in Hierusalem
10 legitque Baruch ex volumine sermones Hieremiae in domo Domini in gazofilacio Gamariae filii
Saphan scribae in vestibulo superiori in introitu portae novae domus Domini audiente omni populo
11 cumque audisset Micheas filius Gamariae filii Saphan omnes sermones Domini ex libro
12 descendit in domum regis ad gazofilacium scribae et ecce ibi omnes principes sedebant Elisama
scriba et Dalaias filius Semeiae et Elnathan filius Achobor et Gamarias filius Saphan et Sedecias
filius Ananiae et universi principes 13 et nuntiavit eis Micheas omnia verba quae audivit legente
Baruch ex volumine in auribus populi 14 miserunt itaque omnes principes ad Baruch Iudi filium
Nathaniae filii Selemiae filii Chusi dicentes volumen ex quo legisti audiente populo sume in manu
tua et veni tulit ergo Baruch filius Neriae volumen in manu sua et venit ad eos 15 et dixerunt ad
eum sede et lege haec in auribus nostris et legit Baruch in auribus eorum 16 igitur cum audissent
omnia verba obstipuerunt unusquisque ad proximum suum et dixerunt ad Baruch nuntiare debemus
regi omnes sermones istos 17 et interrogaverunt eum dicentes indica nobis quomodo scripsisti
omnes sermones istos ex ore eius 18 dixit autem eis Baruch ex ore suo loquebatur quasi legens ad
me omnes sermones istos et ego scribebam in volumine atramento 19 et dixerunt principes ad
Baruch vade et abscondere tu et Hieremias et nemo sciat ubi sitis 20 et ingressi sunt ad regem in
atrium porro volumen commendaverunt in gazofilacio Elisamae scribae et nuntiaverunt audiente
rege omnes sermones 21 misitque rex Iudi ut sumeret volumen qui tollens illud de gazofilacio
Elisamae scribae legit audiente rege et universis principibus qui stabant circa regem 22 rex autem
sedebat in domo hiemali in mense nono et posita erat arula coram eo plena prunis 23 cumque
legisset Iudi tres pagellas vel quattuor scidit illud scalpello scribae et proiecit in igne qui erat super
arulam donec consumeretur omne volumen igni qui erat in arula 24 et non timuerunt neque sciderunt
vestimenta sua rex et omnes servi eius qui audierunt universos sermones istos 25 verumtamen

Elnathan et Dalaias et Gamarias contradixerunt regi ne conbureret librum et non audivit eos 26 et
praecepit rex Hieremahel filio Ammelech et Saraiae filio Ezrihel et Selemiae filio Abdehel ut
conprehenderent Baruch scribam et Hieremiam prophetam abscondit autem eos Dominus 27 et
factum est verbum Domini ad Hieremiam postquam conbuserat rex volumen et sermones quos
scripserat Baruch ex ore Hieremiae dicens 28 rursum tolle volumen aliud et scribe in eo omnes
sermones priores qui erant in volumine primo quod conbusit Ioachim rex Iuda 29 et ad Ioachim
regem Iuda dices haec dicit Dominus tu conbusisti volumen illud dicens quare scripsisti in eo
adnuntians festinus veniet rex Babylonis et vastabit terram hanc et cessare faciet ex illa hominem
et iumentum 30 propterea haec dicit Dominus contra Ioachim regem Iuda non erit ex eo qui sedeat
super solium David et cadaver eius proicietur ad aestum per diem et ad gelu per noctem 31 et
visitabo contra eum et contra semen eius et contra servos eius iniquitates suas et adducam super
eos et super habitatores Hierusalem et super viros Iuda omne malum quod locutus sum ad eos et
non audierunt 32 Hieremias autem tulit volumen aliud et dedit illud Baruch filio Neriae scribae qui
scripsit in eo ex ore Hieremiae omnes sermones libri quem conbuserat Ioachim rex Iuda igni et
insuper additi sunt sermones multo plures quam ante fuerant

Chapter 37

1 et regnavit rex Sedecias filius Iosiae pro Iechonia filio Ioachim quem constituit regem
Nabuchodonosor rex Babylonis in terra Iuda 2 et non oboedivit ipse et servi eius et populus terrae
verbis Domini quae locutus est in manu Hieremiae prophetae 3 et misit rex Sedecias Iuchal filium
Selemiae et Sophoniam filium Maasiae sacerdotem ad Hieremiam prophetam dicens ora pro nobis
Dominum Deum nostrum 4 Hieremias autem libere ambulabat in medio populi non enim miserant
eum in custodiam carceris igitur exercitus Pharao egressus est Aegyptum et audientes Chaldei qui
obsidebant Hierusalem huiuscemodi nuntium recesserunt ab Hierusalem 5 et factum est verbum
Domini ad Hieremiam prophetam dicens 6 haec dicit Dominus Deus Israhel sic dicetis regi Iuda
qui misit vos ad me ad interrogandum ecce exercitus Pharaonis qui egressus est vobis in auxilium
revertetur in terram suam in Aegyptum 7 et redient Chaldei et bellabunt contra civitatem hanc et
capient eam et incendent igni 8 haec dicit Dominus nolite decipere animas vestras dicentes euntes
abibunt et recedent a nobis Chaldei quia non abibunt 9 sed et si percusseritis omnem exercitum

Chaldeorum qui proeliantur adversum vos et derelicti fuerint ex eis aliqui vulnerati singuli de
tentorio suo consurgent et incendent civitatem hanc igni 10 ergo cum recessisset exercitus
Chaldeorum ab Hierusalem propter exercitum Pharaonis 11 egressus est Hieremias de Hierusalem
ut iret in terram Beniamin et divideret ibi possessionem in conspectu civium 12 cumque pervenisset
ad portam Beniamin erat ibi custos portae per vices nomine Hierias filius Selemiae filii Ananiae
et adprehendit Hieremiam prophetam dicens ad Chaldeos profugis 13 et respondit Hieremias falsum
est non fugio ad Chaldeos et non audivit eum sed conprehendit Hierias Hieremiam et adduxit eum
ad principes 14 quam ob rem irati principes contra Hieremiam caesum eum miserunt in carcerem
qui erat in domo Ionathan scribae ipse enim praepositus erat super carcerem 15 itaque ingressus
est Hieremias in domum laci et in ergastula et sedit ibi Hieremias diebus multis 16 mittens autem
rex Sedecias tulit eum et interrogavit in domo sua abscondite et dixit putasne est sermo a Domino
et dixit Hieremias est et ait in manu regis Babylonis traderis 17 et dixit Hieremias ad regem Sedeciam
quid peccavi tibi et servis tuis et populo tuo quia misisti me in domum carceris 18 ubi sunt prophetae
vestri qui prophetabant vobis et dicebant non veniet rex Babylonis super vos et super terram hanc
19 nunc ergo audi obsecro domine mi rex valeat deprecatio mea in conspectu tuo et ne me remittas
in domum Ionathan scribae ne moriar ibi 20 praecepit ergo rex Sedecias ut traderetur Hieremias in
vestibulo carceris et daretur ei torta panis cotidie excepto pulmento donec consumerentur omnes
panes de civitate et mansit Hieremias in vestibulo carceris

Chapter 38

1 audivit autem Saphatias filius Matthan et Gedelias filius Phassur et Iuchal filius Selemiae et
Phassur filius Melchiae sermones quos Hieremias loquebatur ad omnem populum dicens 2 haec
dicit Dominus quicumque manserit in civitate hac morietur gladio et fame et peste qui autem
profugerit ad Chaldeos vivet et erit anima eius sospes et vivens 3 haec dicit Dominus tradenda
tradetur civitas haec in manu exercitus regis Babylonis et capiet eam 4 et dixerunt principes regi
rogamus ut occidatur homo iste de industria enim dissolvit manus virorum bellantium qui
remanserunt in civitate hac et manus universi populi loquens ad eos iuxta verba haec siquidem
homo hic non quaerit pacem populi huius sed malum 5 et dixit rex Sedecias ecce ipse in manibus

vestris est nec enim fas est regem vobis quicquam negare 6 tulerunt ergo Hieremiam et proiecerunt
eum in lacu Melchiae filii Ammelech qui erat in vestibulo carceris et submiserunt Hieremiam in
funibus et in lacum non erat aqua sed lutum descendit itaque Hieremias in caenum 7 audivit autem
Abdemelech Aethiops vir eunuchus qui erat in domo regis quod misissent Hieremiam in lacum
porro rex sedebat in porta Beniamin 8 et egressus est Abdemelech de domo regis et locutus est ad
regem dicens 9 domine mi rex malefecerunt viri isti omnia quaecumque perpetrarunt contra
Hieremiam prophetam mittentes eum in lacum ut moriatur ibi fame non sunt enim panes ultra in
civitate 10 praecepit itaque rex Abdemelech Aethiopi dicens tolle tecum hinc triginta viros et leva
Hieremiam prophetam de lacu antequam moriatur 11 adsumptis ergo Abdemelech secum viris
ingressus est domum regis quae erat sub cellario et tulit inde veteres pannos et antiqua quae
conputruerant et submisit ea ad Hieremiam in lacum per funiculos 12 dixitque Abdemelech Aethiops
ad Hieremiam pone veteres pannos et haec scissa et putrida sub cubitu manuum tuarum et subter
funes fecit ergo Hieremias sic 13 et extraxerunt Hieremiam funibus et eduxerunt eum de lacu mansit
autem Hieremias in vestibulo carceris 14 et misit rex Sedecias et tulit ad se Hieremiam prophetam
ad ostium tertium quod erat in domo Domini et dixit rex ad Hieremiam interrogo ego te sermonem
ne abscondas a me aliquid 15 dixit autem Hieremias ad Sedeciam si adnuntiavero tibi numquid non
interficies me et si consilium tibi dedero non me audies 16 iuravit ergo rex Sedecias Hieremiae
clam dicens vivit Dominus qui fecit nobis animam hanc si occidero te et si tradidero te in manu
virorum istorum qui quaerunt animam tuam 17 et dixit Hieremias ad Sedeciam haec dicit Dominus
exercituum Deus Israhel si profectus exieris ad principes regis Babylonis vivet anima tua et civitas
haec non succendetur igni et salvus eris tu et domus tua 18 si autem non exieris ad principes regis
Babylonis tradetur civitas haec in manu Chaldeorum et succendent eam igni et tu non effugies de
manu eorum 19 et dixit rex Sedecias ad Hieremiam sollicitus sum propter Iudaeos qui transfugerunt
ad Chaldeos ne forte tradar in manus eorum et inludant mihi 20 respondit autem Hieremias non te
tradent audi quaeso vocem Domini quam ego loquor ad te et bene tibi erit et vivet anima tua 21 quod
si nolueris egredi iste est sermo quem ostendit mihi Dominus 22 ecce omnes mulieres quae
remanserunt in domo regis Iuda educentur ad principes regis Babylonis et ipsae dicent seduxerunt
te et praevaluerunt adversum te viri pacifici tui demerserunt in caeno et lubrico pedes tuos et
recesserunt a te 23 et omnes uxores tuae et filii tui educentur ad Chaldeos et non effugies manus
eorum sed in manu regis Babylonis capieris et civitatem hanc conburet igni 24 dixit ergo Sedecias

ad Hieremiam nullus sciat verba haec et non morieris 25 si autem audierint principes quia locutus
sum tecum et venerint ad te et dixerint tibi indica nobis quid locutus sis cum rege ne celes nos et
non te interficiemus et quid locutus est tecum rex 26 dices ad eos prostravi ego preces meas coram
rege ne me reduci iuberet in domum Ionathan et ibi morerer 27 venerunt ergo omnes principes ad
Hieremiam et interrogaverunt eum et locutus est eis iuxta omnia verba quae praeceperat ei rex et
cessaverunt ab eo nihil enim fuerat auditum 28 mansit vero Hieremias in vestibulo carceris usque
ad diem quo capta est Hierusalem et factum est ut caperetur Hierusalem

Chapter 39

1 anno nono Sedeciae regis Iuda mense decimo venit Nabuchodonosor rex Babylonis et omnis
exercitus eius ad Hierusalem et obsidebant eam 2 undecimo autem anno Sedeciae mense quarto
quinta mensis aperta est civitas 3 et ingressi sunt omnes principes regis Babylonis et sederunt in
porta media Neregel Sereser Semegar Nabu Sarsachim Rabsares Neregel Sereser Rebmag et omnes
reliqui principes regis Babylonis 4 cumque vidisset eos Sedecias rex Iuda et omnes viri bellatores
fugerunt et egressi sunt nocte de civitate per viam horti regis et per portam quae erat inter duos
muros et egressi sunt ad viam deserti 5 persecutus est autem eos exercitus Chaldeorum et
conprehenderunt Sedeciam in campo solitudinis hiericuntinae et captum adduxerunt ad
Nabuchodonosor regem Babylonis in Reblatha quae est in terra Emath et locutus est ad eum iudicia
6 et occidit rex Babylonis filios Sedeciae in Reblatha in oculis eius et omnes nobiles Iuda occidit
rex Babylonis 7 oculos quoque Sedeciae eruit et vinxit eum conpedibus ut duceretur in Babylonem
8 domum quoque regis et domum vulgi succenderunt Chaldei igni et murum Hierusalem subverterunt
9 et reliquias populi quae remanserunt in civitate et perfugas qui transfugerant ad eum et superfluos
vulgi qui remanserant transtulit Nabuzardan magister militum in Babylonem 10 et de plebe pauperum
qui nihil penitus habebant dimisit Nabuzardan magister militum in terra Iuda et dedit eis vineas et
cisternas in die illa 11 praeceperat autem Nabuchodonosor rex Babylonis de Hieremia Nabuzardan
magistro militiae dicens 12 tolle illum et pone super eum oculos tuos nihilque ei mali facias sed ut
voluerit sic facies ei 13 misit ergo Nabuzardan princeps militiae et Nabu et Sesban et Rabsares et

Neregel et Sereser et Rebmag et omnes optimates regis Babylonis
14
miserunt et tulerunt Hieremiam de vestibulo carceris et tradiderunt eum Godoliae filio Ahicam filii Saphan ut intraret domum et habitaret in populo
15
ad Hieremiam autem factus fuerat sermo Domini cum clausus esset in vestibulo carceris dicens
16
vade et dic Abdemelech Aethiopi dicens haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego inducam sermones meos super civitatem hanc in malum et non in bonum et erunt in conspectu tuo in die illa
17
et liberabo te in die illa ait Dominus et non traderis in manus virorum quos tu formidas
18
sed eruens liberabo te et gladio non cades sed erit tibi anima tua in salutem quia in me habuisti fiduciam ait Dominus

Chapter 40

1
sermo qui factus est ad Hieremiam a Domino postquam dimissus est a Nabuzardan magistro militiae de Rama quando tulit eum vinctum catenis in medio omnium qui migrabant de Hierusalem et Iuda et ducebantur in Babylonem
2
tollens ergo princeps militiae Hieremiam dixit ad eum Dominus Deus tuus locutus est malum hoc super locum istum
3
et adduxit et fecit Dominus sicut locutus est quia peccastis Domino et non audistis vocem eius et factus est vobis sermo hic
4
nunc ergo ecce solvi te hodie de catenis quae sunt in manibus tuis si placet tibi ut venias mecum in Babylonem veni et ponam oculos meos super te si autem displicet tibi venire mecum in Babylonem reside ecce omnis terra in conspectu tuo quod elegeris et quo placuerit tibi ut vadas illuc perge
5
et mecum noli venire sed habita apud Godoliam filium Ahicam filii Saphan quem praeposuit rex Babylonis civitatibus Iudaeae habita ergo cum eo in medio populi vel quocumque placuerit tibi ut vadas vade dedit quoque ei magister militiae cibaria et munuscula et dimisit eum
6
venit autem Hieremias ad Godoliam filium Ahicam in Masphat et habitavit cum eo in medio populi qui relictus fuerat in terra
7
cum ergo audissent omnes principes exercitus qui dispersi fuerant per regiones ipsi et socii eorum quod praefecisset rex Babylonis Godoliam filium Ahicam terrae et quod commendasset ei viros et mulieres et parvulos et de pauperibus terrae qui non fuerant translati in Babylonem
8
venerunt ad Godoliam in Masphat et Ismahel filius Nathaniae et Iohanan et Ionathan filii Caree et Sareas filius Thenoemeth et filii Offi qui erat de Nethophathi et Iezonias filius Maachathi ipsi et viri eorum
9
et iuravit eis Godolias filius Ahicam filii Saphan et comitibus eorum dicens nolite timere servire Chaldeis habitate in terra et servite regi Babylonis et bene erit vobis
10
ecce ego habito in Masphat ut respondeam praecepto Chaldeorum qui mittuntur ad nos vos autem

colligite vindemiam et messem et oleum et condite in vasis vestris et manete in urbibus vestris quas
tenetis 11 sed et omnes Iudaei qui erant in Moab et in filiis Ammon et in Idumea et in universis
regionibus audito quod dedisset rex Babylonis reliquias in Iudaeam et quod praeposuisset super
eos Godoliam filium Ahicam filii Saphan 12 reversi sunt inquam omnes Iudaei de universis locis
ad quae profugerant et venerunt in terram Iuda ad Godoliam in Masphat et collegerunt vinum et
messem multam nimis 13 Iohanan autem filius Caree et omnes principes exercitus qui dispersi
erant in regionibus venerunt ad Godoliam in Masphat 14 et dixerunt ei scito quia Baalis rex filiorum
Ammon misit Ismahel filium Nathaniae percutere animam tuam et non credidit eis Godolias filius
Ahicam 15 Iohanan vero filius Caree dixit ad Godoliam seorsum in Masphat loquens ibo et percutiam
Ismahel filium Nathaniae nullo sciente ne interficiat animam tuam et dissipentur omnes Iudaei qui
congregati sunt ad te et peribunt reliquiae Iuda 16 et ait Godolias filius Ahicam ad Iohanan filium
Caree noli facere verbum hoc falsum enim tu loqueris de Ismahel

Chapter 41

1 et factum est in mense septimo venit Ismahel filius Nathaniae filii Elisama de semine regali
et optimates regis et decem viri cum eo ad Godoliam filium Ahicam in Masphat et comederunt ibi
panes simul in Masphat 2 surrexit autem Ismahel filius Nathaniae et decem viri qui erant cum eo
et percusserunt Godoliam filium Ahicam filii Saphan gladio et interfecerunt eum quem praefecerat
rex Babylonis terrae 3 omnes quoque Iudaeos qui erant cum Godolia in Masphat et Chaldeos qui
repperti sunt ibi et viros bellatores percussit Ismahel 4 secundo autem die postquam occiderat
Godoliam nullo adhuc sciente 5 venerunt viri de Sychem et de Silo et de Samaria octoginta viri
rasi barbam et scissis vestibus et squalentes munera et tus habebant in manu ut offerrent in domo
Domini 6 egressus ergo Ismahel filius Nathaniae in occursum eorum de Masphat incedens et plorans
ibat cum autem occurrisset eis dixit ad eos venite ad Godoliam filium Ahicam 7 qui cum venissent
ad medium civitatis interfecit eos Ismahel filius Nathaniae circa medium laci ipse et viri qui erant
cum eo 8 decem autem viri repperti sunt inter eos qui dixerunt ad Ismahel noli occidere nos quia
habemus thesauros in agro frumenti et hordei et olei et mellis et cessavit et non interfecit eos cum
fratribus suis 9 lacus autem in quem proiecerat Ismahel omnia cadavera virorum quos percussit
propter Godoliam ipse est quem fecit rex Asa propter Baasa regem Israhel ipsum replevit Ismahel

filius Nathaniae occisis 10 et captivas duxit Ismahel omnes reliquias populi qui erant in Masphat
filias regis et universum populum qui remanserat in Masphat quos commendarat Nabuzardan
princeps militiae Godoliae filio Ahicam et cepit eos Ismahel filius Nathaniae et abiit ut transiret ad
filios Ammon 11 audivit autem Iohanan filius Caree et omnes principes bellatorum qui erant cum
eo omne malum quod fecerat Ismahel filius Nathaniae 12 et adsumptis universis viris profecti sunt
ut bellarent adversum Ismahel filium Nathaniae et invenerunt eum ad aquas Multas quae sunt in
Gabaon 13 cumque vidisset omnis populus qui erat cum Ismahel Iohanan filium Caree et universos
principes bellatorum qui erant cum eo laetati sunt 14 et reversus est omnis populus quem ceperat
Ismahel in Masphat reversusque abiit ad Iohanan filium Caree 15 Ismahel autem filius Nathaniae
fugit cum octo viris a facie Iohanan et abiit ad filios Ammon 16 tulit ergo Iohanan filius Caree et
omnes principes bellatorum qui erant cum eo universas reliquias vulgi quas reduxerat ab Ismahel
filio Nathaniae de Masphat postquam percussit Godoliam filium Ahicam fortes viros ad proelium
et mulieres et pueros et eunuchos quos reduxerat de Gabaon 17 et abierunt et sederunt peregrinantes
in Chamaam quae est iuxta Bethleem ut pergerent et introirent Aegyptum 18 a facie Chaldeorum
timebant enim eos quia percusserat Ismahel filius Nathaniae Godoliam filium Ahicam quem
praeposuerat rex Babylonis in terra Iuda

Chapter 42

1 et accesserunt omnes principes bellatorum et Iohanan filius Caree et Iezonias filius Osaiae et
reliquum vulgus a parvo usque ad magnum 2 dixeruntque ad Hieremiam prophetam cadat oratio
nostra in conspectu tuo et ora pro nobis ad Dominum Deum tuum pro universis reliquiis istis quia
derelicti sumus pauci de pluribus sicut oculi tui nos intuentur 3 et adnuntiet nobis Dominus Deus
tuus viam per quam pergamus et verbum quod faciamus 4 dixit autem ad eos Hieremias propheta
audivi ecce ego oro ad Dominum Deum vestrum secundum verba vestra omne verbum quodcumque
responderit mihi indicabo vobis nec celabo vos quicquam 5 et illi dixerunt ad Hieremiam sit Dominus
inter nos testis veritatis et fidei si non iuxta omne verbum in quo miserit te Dominus Deus tuus ad
nos sic faciemus 6 sive bonum est sive malum voci Domini Dei nostri ad quem mittimus te
oboediemus ut bene sit nobis cum audierimus vocem Domini Dei nostri 7 cum autem conpleti

8
essent decem dies factum est verbum Domini ad Hieremiam vocavitque Iohanan filium Caree et
omnes principes bellatorum qui erant cum eo et universum populum a minimo usque ad magnum
9
et dixit ad eos haec dicit Dominus Deus Israhel ad quem misistis me ut prosternerem preces vestras
10
in conspectu eius si quiescentes manseritis in terra hac aedificabo vos et non destruam plantabo
11
et non evellam iam enim placatus sum super malo quod feci vobis nolite timere a facie regis
Babylonis quem vos pavidi formidatis nolite eum metuere dicit Dominus quia vobiscum sum ego
12
ut salvos faciam vos et eruam de manu eius et dabo vobis misericordiam et miserebor vestri et
13
habitare vos faciam in terra vestra si autem dixeritis vos non habitabimus in terra ista nec
14
audiemus vocem Domini Dei nostri dicentes nequaquam sed ad terram Aegypti pergemus ubi
non videbimus bellum et clangorem tubae non audiemus et famem non sustinebimus et ibi
15
habitabimus propter hoc nunc audite verbum Domini reliquiae Iuda haec dicit Dominus
exercituum Deus Israhel si posueritis faciem vestram ut ingrediamini Aegyptum et intraveritis ut
16
ibi habitetis gladium quem vos formidatis ibi conprehendet vos in terra Aegypti et fames pro
17
qua estis solliciti adherebit vobis in Aegypto et ibi moriemini omnesque viri qui posuerint faciem
suam ut ingrediantur Aegyptum et habitent ibi morientur gladio et fame et peste nullus de eis
18
remanebit nec effugient a facie mali quod ego adferam super eos quia haec dicit Dominus
exercituum Deus Israhel sicut conflatus est furor meus et indignatio mea super habitatores Hierusalem
sic conflabitur indignatio mea super vos cum ingressi fueritis Aegyptum et eritis in iusiurandum
et in stuporem et in maledictum et in obprobrium et nequaquam ultra videbitis locum istum
19
verbum Domini super vos reliquiae Iuda nolite intrare Aegyptum scientes scietis quia obtestatus
20
sum vobis hodie quia decepistis animas vestras vos enim misistis me ad Dominum Deum nostrum
dicentes ora pro nobis ad Dominum Deum nostrum et iuxta omnia quaecumque dixerit tibi Dominus
21
Deus noster sic adnuntia nobis et faciemus et adnuntiavi vobis hodie et non audistis vocem
22
Domini Dei vestri super universis pro quibus misit me ad vos nunc ergo scientes scietis quia
gladio et fame et peste moriemini in loco ad quem voluistis intrare ut habitaretis ibi

Chapter 43

1
factum est autem cum conplesset Hieremias loquens ad populum universos sermones Domini
2
Dei eorum pro quibus miserat eum Dominus Deus eorum ad illos omnia verba haec dixit Azarias
filius Osaiae et Iohanan filius Caree et omnes viri superbi dicentes ad Hieremiam mendacium tu
loqueris non misit te Dominus Deus noster dicens ne ingrediamini Aegyptum ut habitetis illuc
3
sed Baruch filius Neriae incitat te adversum nos ut tradat nos in manibus Chaldeorum ut interficiat
4
nos et transduci faciat in Babylonem et non audivit Iohanan filius Caree et omnes principes
5
bellatorum et universus populus vocem Domini ut maneret in terra Iuda sed tollens Iohanan filius
Caree et universi principes bellatorum universos reliquiarum Iuda qui reversi fuerant de cunctis
6
gentibus ad quas fuerant ante dispersi ut habitarent in terra Iuda viros et mulieres et parvulos et
filias regis et omnem animam quam reliquerat Nabuzardan princeps militiae cum Godolia filio
7
Ahicam filii Saphan et Hieremiam prophetam et Baruch filium Neriae et ingressi sunt terram
8
Aegypti quia non oboedierunt voci Domini et venerunt usque ad Tafnas et factus est sermo Domini
9
ad Hieremiam in Tafnis dicens sume in manu tua lapides grandes et absconde eos in crypta quae
10
est sub muro latericio in porta domus Pharaonis in Tafnis cernentibus viris iudaeis et dices ad
eos haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego mittam et adsumam Nabuchodonosor
regem Babylonis servum meum et ponam thronum eius super lapides istos quos abscondi et statuet
11
solium suum super eos veniensque percutiet terram Aegypti quos in morte in morte et quos in
12
captivitate in captivitate et quos in gladio in gladio et succendet ignem in delubris deorum
Aegypti et conburet ea et captivos ducet illos et amicietur terra Aegypti sicut amicitur pastor pallio
13
suo et egredietur inde in pace et conteret statuas domus Solis quae sunt in terra Aegypti et delubra
deorum Aegypti conburet igni

Chapter 44

1
verbum quod factum est ad Hieremiam ad omnes Iudaeos qui habitant in terra Aegypti
2
habitantes in Magdolo et in Tafnis et in Memphis et in terra Fatures dicens haec dicit Dominus
exercituum Deus Israhel vos vidistis omne malum istud quod adduxi super Hierusalem et super
3
omnes urbes Iuda et ecce sunt desertae hodie et non est in eis habitator propter malitiam quam
fecerunt ut me ad iracundiam provocarent et irent et sacrificarent et colerent deos alienos quos

nesciebant et illi et vos et patres vestri 4 et misi ad vos omnes servos meos prophetas de nocte
consurgens mittensque et dicens nolite facere verbum abominationis huius quam odi 5 et non
audierunt nec inclinaverunt aurem suam ut converterentur a malis suis et non sacrificarent diis
alienis 6 et conflata est indignatio mea et furor meus et succensa est in civitatibus Iuda et in plateis
Hierusalem et versae sunt in solitudinem et vastitatem secundum diem hanc 7 et nunc haec dicit
Dominus exercituum Deus Israhel quare vos facitis malum grande contra animas vestras ut intereat
ex vobis vir et mulier parvulus et lactans de medio Iudae nec relinquatur vobis quicquam residuum
8
provocantes me in operibus manuum vestrarum sacrificando diis alienis in terra Aegypti in quam
ingressi estis ut habitetis ibi et dispereatis et sitis in maledictionem et in obprobrium cunctis gentibus
terrae 9 numquid obliti estis mala patrum vestrorum et mala regum Iuda et mala uxorum eius et
mala vestra et mala uxorum vestrarum quae fecerunt in terra Iuda et in regionibus Hierusalem
10
non sunt mundati usque ad diem hanc et non timuerunt et non ambulaverunt in lege et in praeceptis
meis quae dedi coram vobis et coram patribus vestris 11 ideo haec dicit Dominus exercituum Deus
Israhel ecce ego pono faciem meam in vobis in malum et disperdam omnem Iudam 12 et adsumam
reliquias Iudae qui posuerunt facies suas ut ingrederentur terram Aegypti et habitarent ibi et
consumentur omnes in terra Aegypti cadent in gladio et in fame consumentur a minimo usque ad
maximum in gladio et in fame morientur et erunt in iusiurandum et in miraculum et in maledictionem
et in obprobrium 13 et visitabo habitatores terrae Aegypti sicut visitavi super Hierusalem in gladio
et in fame et in peste 14 et non erit qui effugiat et sit residuus de reliquiis Iudaeorum qui vadunt ut
peregrinentur in terra Aegypti et revertantur in terram Iuda ad quam ipsi elevant animas suas ut
revertantur et habitent ibi non revertentur nisi qui fugerint 15 responderunt autem Hieremiae omnes
viri scientes quod sacrificarent uxores eorum diis alienis et universae mulieres quarum stabat
multitudo grandis et omnis populus habitantium in terra Aegypti in Fatures dicens 16 sermonem
quem locutus es ad nos in nomine Domini non audiemus ex te 17 sed facientes faciemus omne
verbum quod egreditur de ore nostro ut sacrificemus Reginae caeli et libemus ei libamina sicut
fecimus nos et patres nostri reges nostri et principes nostri in urbibus Iuda et in plateis Hierusalem
et saturati sumus panibus et bene nobis erat malumque non vidimus 18 ex eo autem quo cessavimus
sacrificare Reginae caeli et libare ei libamina indigemus omnibus et gladio et fame consumpti
sumus 19 quod si nos sacrificamus Reginae caeli et libamus ei libamina numquid sine viris nostris
fecimus ei placentas ad colendum eam et liba libandi 20 et dixit Hieremias ad omnem populum
adversum viros et adversum mulieres et adversum universam plebem qui responderant ei verbum

dicens [21] numquid non sacrificium quod sacrificastis in civitatibus Iuda et in plateis Hierusalem
vos et patres vestri reges vestri et principes vestri et populus terrae horum recordatus est Dominus
et ascendit super cor eius [22] et non poterat Dominus ultra portare propter malitiam studiorum
vestrorum et propter abominationes quas fecistis et facta est terra vestra in desolationem et in
stuporem et in maledictum eo quod non sit habitator sicut est dies haec [23] propterea quod
sacrificaveritis idolis et peccaveritis Domino et non audieritis vocem Domini et in lege et in
praeceptis et in testimoniis eius non ambulaveritis idcirco evenerunt vobis mala haec sicut est dies
haec [24] dixit autem Hieremias ad omnem populum et ad universas mulieres audite verbum Domini
omnis Iuda qui estis in terra Aegypti [25] haec inquit Dominus exercituum Deus Israhel dicens vos
et uxores vestrae locuti estis ore vestro et manibus vestris implestis dicentes faciamus vota nostra
quae vovimus ut sacrificemus Reginae caeli et libemus ei libamina implestis vota vestra et opere
perpetrastis ea [26] ideo audite verbum Domini omnis Iuda qui habitatis in terra Aegypti ecce ego
iuravi in nomine meo magno ait Dominus quia nequaquam ultra nomen meum vocabitur ex ore
omnis viri iudaei dicentis vivit Dominus Deus in omni terra Aegypti [27] ecce ego vigilabo super
eos in malum et non in bonum et consumentur omnes viri Iuda qui sunt in terra Aegypti gladio et
fame donec penitus consumantur [28] et qui fugerint gladium revertentur de terra Aegypti in terram
Iuda viri pauci et scient omnes reliquiae Iuda ingredientium terram Aegypti ut habitent ibi cuius
sermo conpleatur meus an illorum [29] et hoc vobis signum ait Dominus quod visitem ego super vos
in loco isto ut sciatis quia vere conplebuntur sermones mei contra vos in malum [30] haec dicit
Dominus ecce ego tradam Pharaonem Efree regem Aegypti in manu inimicorum eius et in manu
quaerentium animam illius sicut tradidi Sedeciam regem Iuda in manu Nabuchodonosor regis
Babylonis inimici sui et quaerentis animam eius

Chapter 45

[1] verbum quod locutus est Hieremias propheta ad Baruch filium Neri cum scripsisset verba haec
in libro de ore Hieremiae anno quarto Ioachim filii Iosiae regis Iuda dicens [2] haec dicit Dominus
Deus Israhel ad te Baruch [3] dixisti vae misero mihi quoniam addidit Dominus dolorem dolori meo
laboravi in gemitu meo et requiem non inveni [4] haec dices ad eum sic dicit Dominus ecce quos
aedificavi ego destruo et quos plantavi ego evello et universam terram hanc [5] et tu quaeris tibi

grandia noli quaerere quia ecce ego adducam malum super omnem carnem ait Dominus et dabo
tibi animam tuam in salutem in omnibus locis ad quaecumque perrexeris

Chapter 46

1 quod factum est verbum Domini ad Hieremiam prophetam contra gentes 2 ad Aegyptum
adversum exercitum Pharaonis Nechao regis Aegypti qui erat iuxta flumen Eufraten in Charchamis
quem percussit Nabuchodonosor rex Babylonis in quarto anno Ioachim filii Iosiae regis Iuda
3 praeparate scutum et clypeum et procedite ad bellum 4 iungite equos et ascendite equites state in
galeis polite lanceas induite vos loricis 5 quid igitur vidi ipsos pavidos et terga vertentes fortes
eorum caesos fugerunt conciti nec respexerunt terror undique ait Dominus 6 non fugiat velox nec
salvari se putet fortis ad aquilonem iuxta flumen Eufraten victi sunt et ruerunt 7 quis est iste qui
quasi flumen ascendit et veluti fluviorum intumescunt gurgites eius 8 Aegyptus fluminis instar
ascendet et velut flumina movebuntur fluctus eius et dicet ascendens operiam terram perdam
civitatem et habitatores eius 9 ascendite equos et exultate in curribus et procedant fortes Aethiopia
et Lybies tenentes scutum et Lydii arripientes et iacientes sagittas 10 dies autem ille Domini Dei
exercituum dies ultionis ut sumat vindictam de inimicis suis devorabit gladius et saturabitur et
inebriabitur sanguine eorum victima enim Domini exercituum in terra aquilonis iuxta flumen
Eufraten 11 ascende in Galaad et tolle resinam virgo filia Aegypti frustra multiplicas medicamina
sanitas non erit tibi 12 audierunt gentes ignominiam tuam et ululatus tuus replevit terram quia fortis
inpegit in fortem ambo pariter conciderunt 13 verbum quod locutus est Dominus ad Hieremiam
prophetam super eo quod venturus esset Nabuchodonosor rex Babylonis et percussurus terram
Aegypti 14 adnuntiate Aegypto et auditum facite Magdolo et resonet in Memphis et in Tafnis dicite
sta et praepara te quia devoravit gladius ea quae per circuitum tuum sunt 15 quare conputruit fortis
tuus non stetit quoniam Dominus subvertit eum 16 multiplicavit ruentes ceciditque vir ad proximum
suum et dicent surge et revertamur ad populum nostrum et ad terram nativitatis nostrae a facie
gladii columbae 17 vocate nomen Pharao regis Aegypti Tumultum adduxit tempus 18 vivo ego
inquit Rex Dominus exercituum nomen eius quoniam sicut Thabor in montibus et sicut Carmelus
in mari veniet 19 vasa transmigrationis fac tibi habitatrix filia Aegypti quia Memphis in solitudinem

erit et deseretur inhabitabilis [20] vitula eligans atque formonsa Aegyptus stimulator ab aquilone
veniet ei [21] mercennarii quoque eius qui versabantur in medio eius quasi vituli saginati versi sunt
et fugerunt simul nec stare potuerunt quia dies interfectionis eorum venit super eos tempus visitationis
eorum [22] vox eius quasi aeris sonabit quoniam cum exercitu properabunt et cum securibus venient
ei quasi ligna caedentes [23] succiderunt saltum eius ait Dominus qui supputari non potest multiplicati
sunt super lucustas et non est eis numerus [24] confusa est filia Aegypti et tradita in manu populi
aquilonis [25] dixit Dominus exercituum Deus Israhel ecce ego visitabo super tumultum Alexandriae
et super Pharao et super Aegyptum et super deos eius et super reges eius et super Pharao et super
eos qui confidunt in eo [26] et dabo eos in manu quaerentium animam eorum et in manu
Nabuchodonosor regis Babylonis et in manu servorum eius et post haec habitabitur sicut diebus
pristinis ait Dominus [27] et tu ne timeas serve meus Iacob et ne paveas Israhel quia ecce ego salvum
te faciam de longinquo et semen tuum de terra captivitatis suae et revertetur Iacob et quiescet et
prosperabitur et non erit qui exterreat eum [28] et tu noli timere serve meus Iacob ait Dominus quia
tecum ego sum quia consumam ego cunctas gentes ad quas eieci te te vero non consumam sed
castigabo te in iudicio nec quasi innocenti parcam tibi

Chapter 47

[1] quod factum est verbum Domini ad Hieremiam prophetam contra Palestinos antequam
percuteret Pharao Gazam [2] haec dicit Dominus ecce aquae ascendunt ab aquilone et erunt quasi
torrens inundans et operient terram et plenitudinem eius urbem et habitatores eius clamabunt homines
et ululabit omnis habitator terrae [3] ab strepitu pompae armorum et bellatorum eius a commotione
quadrigarum eius et multitudine rotarum illius non respexerunt patres filios manibus dissolutis
[4] pro adventu diei in quo vastabuntur omnes Philisthim et dissipabitur Tyrus et Sidon cum omnibus
reliquis auxiliis suis depopulatus est enim Dominus Palestinos reliquias insulae Cappadociae [5] venit
calvitium super Gazam conticuit Ascalon et reliquiae vallis earum usquequo concideris [6] o mucro
Domini usquequo non quiescis ingredere in vaginam tuam refrigerare et sile [7] quomodo quiescet
cum Dominus praeceperit ei adversus Ascalonem et adversus maritimas eius regiones ibique
condixerit illi

Chapter 48

[1] ad Moab haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel vae super Nabo quoniam vastata est et
confusa capta est Cariathaim confusa est fortis et tremuit [2] non est ultra exultatio in Moab contra
Esebon cogitaverunt malum venite et disperdamus eam de gente ergo silens conticesces sequeturque
te gladius [3] vox clamoris de Oronaim vastitas et contritio magna [4] contrita est Moab adnuntiate
clamorem parvulis eius [5] per ascensum enim Luaith plorans ascendet in fletu quoniam in descensu
Oronaim hostes ululatum contritionis audierunt [6] fugite salvate animas vestras et eritis quasi myrice
in deserto [7] pro eo enim quod habuisti fiduciam in munitionibus tuis et in thesauris tuis tu quoque
capieris et ibit Chamos in transmigrationem sacerdotes eius et principes eius simul [8] et veniet
praedo ad omnem urbem et urbs nulla salvabitur et peribit vallis et dissipabuntur campestria quoniam
dixit Dominus [9] date florem Moab quia floriens egredietur et civitates eius desertae erunt et
inhabitabiles [10] maledictus qui facit opus Domini fraudulenter et maledictus qui prohibet gladium
suum a sanguine [11] fertilis fuit Moab ab adulescentia sua et requievit in fecibus suis nec transfusus
est de vase in vas et in transmigrationem non abiit idcirco permansit gustus eius in eo et odor eius
non est inmutatus [12] propterea ecce dies veniunt dicit Dominus et mittam ei ordinatores et stratores
laguncularum et sternent eum et vasa eius exhaurient et lagoenas eorum conlident [13] et confundetur
Moab a Chamos sicut confusa est domus Israhel a Bethel in qua habebat fiduciam [14] quomodo
dicitis fortes sumus et viri robusti ad proeliandum [15] vastata est Moab et civitates illius ascenderunt
et electi iuvenes eius descenderunt in occisionem ait Rex Dominus exercituum nomen ei [16] prope
est interitus Moab ut veniat et malum eius velociter adcurret nimis [17] consolamini eum omnes qui
estis in circuitu eius et universi qui scitis nomen eius dicite quomodo confracta est virga fortis
baculus gloriosus [18] descende de gloria et sede in siti habitatio filiae Dibon quoniam vastator Moab
ascendet ad te dissipabit munitiones tuas [19] in via sta et prospice habitatio Aroer interroga fugientem
et eum qui evasit dic quid accidit [20] confusus est Moab quoniam victus est ululate et clamate
adnuntiate in Arnon quoniam vastata est Moab [21] et iudicium venit ad terram campestrem super
Helon et super Iaesa et super Mefath [22] et super Dibon et super Nabo et super domum Deblathaim

23 et super Cariathaim et super Bethgamul et super Bethmaon 24 et super Carioth et super Bosra
et super omnes civitates terrae Moab quae longe et quae prope sunt 25 abscisum est cornu Moab
et brachium eius contritum est ait Dominus 26 inebriate eum quoniam contra Dominum erectus est
et adlidet manum Moab in vomitu suo et erit in derisum etiam ipse 27 fuit enim in derisum tibi
Israhel quasi inter fures repperisses eum propter verba ergo tua quae adversum illum locutus es
captivus duceris 28 relinquite civitates et habitate in petra habitatores Moab et estote quasi columba
nidificans in summo ore foraminis 29 audivimus superbiam Moab superbus est valde sublimitatem
eius et arrogantiam et superbiam et altitudinem cordis illius 30 ego scio ait Dominus iactantiam
eius et quod non sit iuxta eam virtus eius nec iuxta quod poterat conata sit facere 31 ideo super
Moab heiulabo et ad Moab universam clamabo ad viros muri fictilis lamentantes 32 de planctu
Iazer plorabo tibi vinea Sobema propagines tuae transierunt mare usque ad mare Iazer pervenerunt
super messem tuam et vindemiam tuam praedo inruit 33 ablata est laetitia et exultatio de Carmelo
et de terra Moab et vinum de torcularibus sustuli nequaquam calcator uvae solitum celeuma cantabit
34 de clamore Esebon usque Eleale et Iaesa dederunt vocem suam a Segor usque ad Oronaim vitula
conternante aquae quoque Namrim pessimae erunt 35 et auferam de Moab ait Dominus offerentem
in excelsis et sacrificantem diis eius 36 propterea cor meum ad Moab quasi tibiae resonabit et cor
meum ad viros muri fictilis dabit sonitum tibiarum quia plus fecit quam potuit idcirco perierunt
37 omne enim caput calvitium et omnis barba rasa erit in cunctis manibus conligatio et super omne
dorsum cilicium 38 super omnia tecta Moab et in plateis eius omnis planctus quia contrivi Moab
sicut vas inutile ait Dominus 39 quomodo victa est et ululaverunt quomodo deiecit cervicem Moab
et confusus est eritque Moab in derisum et in exemplum omnibus in circuitu suo 40 haec dicit
Dominus ecce quasi aquila evolabit et extendet alas suas ad Moab 41 capta est Carioth et munitiones
conprehensae sunt et erit cor fortium Moab in die illa sicut cor mulieris parturientis 42 et cessabit
Moab esse populus quoniam contra Dominum gloriatus est 43 pavor et fovea et laqueus super te o
habitator Moab ait Dominus 44 qui fugit a facie pavoris cadet in foveam et qui conscenderit de
fovea capietur laqueo adducam enim super Moab annum visitationis eorum dicit Dominus 45 in
umbra Esebon steterunt de laqueo fugientes quia ignis egressus est de Esebon et flamma de medio

Seon et devorabit partem Moab et verticem filiorum tumultus 46 vae tibi Moab peristi populE
Chamos quia conprehensi sunt filii tui et filiae tuae in captivitatem 47 et convertam captivitatem
Moab in novissimis diebus ait Dominus hucusque iudicia Moab

Chapter 49

1 ad filios Ammon haec dicit Dominus numquid filii non sunt Israhel aut heres non est ei cur
igitur hereditate possedit Melchom Gad et populus eius in urbibus eius habitavit 2 ideo ecce dies
veniunt dicit Dominus et auditum faciam super Rabbath filiorum Ammon fremitum proelii et erit
in tumulum dissipata filiaeque eius igni succendentur et possidebit Israhel possessores suos dicit
Dominus 3 ulula Esebon quoniam vastata est Ahi clamate filiae Rabbath accingite vos ciliciis
plangite et circuite per sepes quia Melchom in transmigratione ducetur sacerdotes eius et principes
eius simul 4 quid gloriaris in vallibus defluxit vallis tua filia delicata quae confidebas in thesauris
tuis et dicebas quis veniet ad me 5 ecce ego inducam super te terrorem ait Dominus Deus exercituum
ab omnibus qui sunt in circuitu tuo et dispergemini singuli a conspectu vestro nec erit qui congreget
fugientem 6 et post haec reverti faciam captivos filiorum Ammon ait Dominus 7 ad Idumeam haec
dicit Dominus exercituum numquid non est ultra sapientia in Theman periit consilium a filiis inutilis
facta est sapientia eorum 8 fugite terga vertite descendite in voragine habitatores Dedan quoniam
perditionem Esau adduxi super eum tempus visitationis eius 9 si vindemiatores venissent super te
non reliquissent racemum si fures in nocte rapuissent quod sufficeret sibi 10 ego vero discoperui
Esau revelavi abscondita eius et celari non poterit vastatum est semen eius et fratres eius et vicini
eius et non erit 11 relinque pupillos tuos ego eos faciam vivere et viduae tuae in me sperabunt
12 quia haec dicit Dominus ecce quibus non erat iudicium ut biberent calicem bibentes bibent et tu
quasi innocens relinqueris non eris innocens sed bibens bibes 13 quia per memet ipsum iuravi dicit
Dominus quod in solitudinem et in obprobrium et in desertum et in maledictionem erit Bosra et
omnes civitates eius erunt in solitudines sempiternas 14 auditum audivi a Domino et legatus ad
gentes missus est congregamini et venite contra eam et consurgamus in proelium 15 ecce enim
parvulum dedi te in gentibus contemptibilem inter homines 16 arrogantia tua decepit te et superbia
cordis tui qui habitas in cavernis petrae et adprehendere niteris altitudinem collis cum exaltaveris

quasi aquila nidum tuum inde detraham te dicit Dominus 17 et erit Idumea deserta omnis qui
transibit per eam stupebit et sibilabit super omnes plagas eius 18 sicuti subversa est Sodoma et
Gomorra et vicinae eius ait Dominus non habitabit ibi vir et non incolet eam filius hominis 19 ecce
quasi leo ascendet de superbia Iordanis ad pulchritudinem robustam quia subito currere eum faciam
ad illam et quis erit electus quem praeponam ei quis enim similis mei et quis sustinebit me et quis
est iste pastor qui resistat vultui meo 20 propterea audite consilium Domini quod iniit de Edom et
cogitationes eius quas cogitavit de habitatoribus Theman si non deiecerint eos parvuli gregis nisi
dissipaverint cum eis habitaculum eorum 21 a voce ruinae eorum commota est terra clamor in mari
Rubro auditus est vocis eius 22 ecce quasi aquila ascendet et evolabit et expandet alas suas super
Bosram et erit cor fortium Idumeae in die illa quasi cor mulieris parturientis 23 ad Damascum
confusa est Emath et Arfad quia auditum pessimum audierunt turbati sunt in mari sollicitudine
quiescere non potuit 24 dissoluta est Damascus versa in fugam tremor adprehendit eam angustia
et dolores tenuerunt eam quasi parturientem 25 quomodo dereliquerunt civitatem laudabilem urbem
laetitiae 26 ideo cadent iuvenes eius in plateis eius et omnes viri proelii conticescent in die illa ait
Dominus exercituum 27 et succendam ignem in muro Damasci et devorabit moenia Benadad 28 ad
Cedar et ad regna Asor quae percussit Nabuchodonosor rex Babylonis haec dicit Dominus surgite
ascendite ad Cedar et vastate filios orientis 29 tabernacula eorum et greges eorum capient pelles
eorum et omnia vasa eorum et camelos eorum tollent sibi et vocabunt super eos formidinem in
circuitu 30 fugite abite vehementer in voraginibus sedete qui habitatis Asor ait Dominus iniit enim
contra vos Nabuchodonosor rex Babylonis consilium et cogitavit adversum vos cogitationes
31 consurgite et ascendite ad gentem quietam et habitantem confidenter ait Dominus non ostia non
vectes ei soli habitant 32 et erunt cameli eorum in direptionem et multitudo iumentorum in praedam
et dispergam eos in omnem ventum qui sunt adtonsi in comam et ex omni confinio eorum adducam
interitum super eos ait Dominus 33 et erit Asor in habitaculum draconum deserta usque in aeternum
non manebit ibi vir nec incolet eam filius hominis 34 quod factum est verbum Domini ad Hieremiam
prophetam adversus Aelam in principio regni Sedeciae regis Iuda dicens 35 haec dicit Dominus
exercituum ecce ego confringam arcum Aelam summam fortitudinem eorum 36 et inducam super
Aelam quattuor ventos a quattuor plagis caeli et ventilabo eos in omnes ventos istos et non erit gens
ad quam non perveniant profugi Aelam 37 et pavere faciam Aelam coram inimicis suis et in

conspectu quaerentium animam eorum et adducam super eos malum iram furoris mei dicit Dominus
et emittam post eos gladium donec consumam eos [38] et ponam solium meum in Aelam et perdam
inde reges et principes ait Dominus [39] in novissimis autem diebus reverti faciam captivos Aelam
dicit Dominus

Chapter 50

[1] verbum quod locutus est Dominus de Babylone et de terra Chaldeorum in manu Hieremiae
prophetae [2] adnuntiate in gentibus et auditum facite levate signum praedicate et nolite celare dicite
capta est Babylon confusus est Bel victus est Marodach confusa sunt sculptilia eius superata sunt
idola eorum [3] quoniam ascendit contra eam gens ab aquilone quae ponet terram eius in solitudinem
et non erit qui habitet in ea ab homine usque ad pecus et moti sunt et abierunt [4] in diebus illis et in
tempore illo ait Dominus venient filii Israhel ipsi et filii Iuda simul ambulantes et flentes properabunt
et Dominum Deum suum quaerent [5] in Sion interrogabunt viam huc facies eorum venient et
adponentur ad Dominum foedere sempiterno quod nulla oblivione delebitur [6] grex perditus factus
est populus meus pastores eorum seduxerunt eos feceruntque vagari in montibus de monte in collem
transierunt obliti sunt cubilis sui [7] omnes qui invenerunt comederunt eos et hostes eorum dixerunt
non peccavimus pro eo quod peccaverunt Domino decori iustitiae et expectationi patrum eorum
Domino [8] recedite de medio Babylonis et de terra Chaldeorum egredimini et estote quasi hedi ante
greges [9] quoniam ecce ego suscito et adducam in Babylonem congregationem gentium magnarum
de terra aquilonis et praeparabuntur adversum eam et inde capietur sagitta eius quasi viri fortis
interfectoris non revertetur vacua [10] et erit Chaldea in praedam omnes vastantes eam replebuntur
ait Dominus [11] quoniam exultatis et magna loquimini diripientes hereditatem meam quoniam effusi
estis sicut vitulus super herbam et mugistis ut tauri [12] confusa est mater vestra nimis et adaequata
pulveri quae genuit vos ecce novissima erit in gentibus deserta invia et arens [13] ab ira Domini non
habitabitur sed redigetur tota in solitudinem omnis qui transit per Babylonem stupebit et sibilabit
super universis plagis eius [14] praeparamini contra Babylonem per circuitum omnes qui intenditis
arcum debellate eam non parcatis iaculis quia Domino peccavit [15] clamate adversus eam ubique
dedit manum ceciderunt fundamenta eius destructi sunt muri eius quoniam ultio Domini est ultionem

accipite de ea sicut fecit facite ei 16 disperdite satorem de Babylone et tenentem falcem in tempore
messis a facie gladii columbae unusquisque ad populum suum convertetur et singuli ad terram suam
fugient 17 grex dispersus Israhel leones eiecerunt eum primus comedit eum rex Assur iste novissimus
exossavit eum Nabuchodonosor rex Babylonis 18 propterea haec dicit Dominus exercituum Deus
Israhel ecce ego visitabo regem Babylonis et terram eius sicut visitavi regem Assur 19 et reducam
Israhel ad habitaculum suum et pascetur Carmelum et Basan et in monte Ephraim et Galaad
saturabitur anima eius 20 in diebus illis et in tempore illo ait Dominus quaeretur iniquitas Israhel
et non erit et peccatum Iuda et non invenietur quoniam propitius ero eis quos reliquero 21 super
terram dominantium ascende et super habitatores eius visita dissipa et interfice quae post eos sunt
ait Dominus et fac iuxta omnia quae praecepi tibi 22 vox belli in terra et contritio magna 23 quomodo
confractus est et contritus est malleus universae terrae quomodo versa est in desertum Babylon in
gentibus 24 inlaqueavi te et capta es Babylon et nesciebas inventa es et adprehensa quoniam
Dominum provocasti 25 aperuit Dominus thesaurum suum et protulit vasa irae suae quoniam opus
est Domino Deo exercituum in terra Chaldeorum 26 venite ad eam ab extremis finibus aperite ut
exeant qui conculcent eam tollite de via lapides et redigite in acervos et interficite eam nec sit
quicquam reliquum 27 dissipate universos fortes eius descendant in occisionem vae eis quia venit
dies eorum tempus visitationis eorum 28 vox fugientium et eorum qui evaserunt de terra Babylonis
ut adnuntient in Sion ultionem Domini Dei nostri ultionem templi eius 29 adnuntiate in Babylonem
plurimis omnibus qui tendunt arcum consistite adversum eam per gyrum et nullus evadat reddite
ei secundum opus suum iuxta omnia quae fecit facite illi quia contra Dominum erecta est adversum
Sanctum Israhel 30 idcirco cadent iuvenes eius in plateis eius et omnes viri bellatores eius
conticescent in die illa ait Dominus 31 ecce ego ad te superbe dicit Dominus Deus exercituum quia
venit dies tuus tempus visitationis tuae 32 et cadet superbus et corruet et non erit qui suscitet eum
et succendam ignem in urbibus eius et devorabit omnia in circuitu eius 33 haec dicit Dominus
exercituum calumniam sustinent filii Israhel et filii Iuda simul omnes qui ceperunt eos tenent nolunt
dimittere eos 34 redemptor eorum Fortis Dominus exercituum nomen eius iudicio defendet causam
eorum ut exterreat terram et commoveat habitatores Babylonis 35 gladius ad Chaldeos ait Dominus
et ad habitatores Babylonis et ad principes et ad sapientes eius 36 gladius ad divinos eius qui stulti

37
erunt gladius ad fortes illius qui timebunt gladius ad equos eius et ad currus eius et ad omne
vulgus quod est in medio eius et erunt quasi mulieres gladius ad thesauros eius qui diripientur
38
siccitas super aquas eius erit et arescent quia terra sculptilium est et in portentis gloriantur
39
propterea habitabunt dracones cum fatuis ficariis et habitabunt in ea strutiones et non habitabitur
40
ultra usque ad sempiternum nec extruetur usque ad generationem et generationem sicut subvertit
Deus Sodomam et Gomorram et vicinas eius ait Dominus non habitabit ibi vir nec incolet eam
41
filius hominis ecce populus venit ab aquilone et gens magna et reges multi consurgent a finibus
42
terrae arcum et scutum adprehendent crudeles sunt et inmisericordes vox eorum quasi mare
43
sonabit et super equos ascendent sicut vir paratus ad proelium contra te filia Babylon audivit
rex Babylonis famam eorum et dissolutae sunt manus eius angustia adprehendit eum dolor quasi
44
parturientem ecce quasi leo ascendet de superbia Iordanis ad pulchritudinem robustam quia
subito currere eum faciam ad illam et quis erit electus quem praeponam ei quis enim similis mei
45
et quis sustinebit me et quis est iste pastor qui resistat vultui meo propterea audite consilium
Domini quod mente concepit adversum Babylonem et cogitationes eius quas cogitavit super terram
Chaldeorum nisi detraxerint eos parvuli gregum nisi dissipatum fuerit cum ipsis habitaculum eorum
46
a voce captivitatis Babylonis commota est terra et clamor inter gentes auditus est

Chapter 51

1
haec dicit Dominus ecce ego suscitabo super Babylonem et super habitatores eius qui cor
2
suum levaverunt contra me quasi ventum pestilentem et mittam in Babylonem ventilatores et
ventilabunt eam et demolientur terram eius quoniam venerunt super eam undique in die adflictionis
3
eius non tendat qui tendit arcum suum et non ascendat loricatus nolite parcere iuvenibus eius
4
interficite omnem militiam eius et cadent interfecti in terra Chaldeorum et vulnerati in regionibus
5
eius quoniam non fuit viduatus Israhel et Iuda a Deo suo Domino exercituum terra autem eorum
6
repleta est delicto a Sancto Israhel fugite de medio Babylonis et salvet unusquisque animam suam
nolite tacere super iniquitatem eius quoniam tempus ultionis est Domino vicissitudinem ipse retribuet
7
ei calix aureus Babylon in manu Domini inebrians omnem terram de vino eius biberunt gentes

8
et ideo commotae sunt subito cecidit Babylon et contrita est ululate super eam tollite resinam ad
9
dolorem eius si forte sanetur curavimus Babylonem et non est sanata derelinquamus eam et eamus
unusquisque in terram suam quoniam pervenit usque ad caelos iudicium eius et elevatum est usque
10
ad nubes protulit Dominus iustitias nostras venite et narremus in Sion opus Domini Dei nostri
11
acuite sagittas implete faretras suscitavit Dominus spiritum regum Medorum et contra Babylonem
12
mens eius ut perdat eam quoniam ultio Domini est ultio templi sui super muros Babylonis levate
signum augete custodiam levate custodes praeparate insidias quia cogitavit Dominus et fecit
13
quaecumque locutus est contra habitatores Babylonis quae habitas super aquas multas locuples
14
in thesauris venit finis tuus pedalis praecisionis tuae iuravit Dominus exercituum per animam
15
suam quoniam replebo te hominibus quasi brucho et super te celeuma cantabitur qui fecit terram
16
in fortitudine sua praeparavit orbem in sapientia sua et prudentia sua extendit caelos dante eo
vocem multiplicantur aquae in caelo qui levat nubes ab extremo terrae fulgura in pluviam fecit et
17
produxit ventum de thesauris suis stultus factus est omnis homo ab scientia confusus est omnis
18
conflator in sculptili quia mendax conflatio eius nec est spiritus in eis vana sunt opera et risu
19
digna in tempore visitationis suae peribunt non sicut haec pars Iacob quia qui fecit omnia ipse
20
est et Israhel sceptrum hereditatis eius Dominus exercituum nomen eius conlidis tu mihi vasa
21
belli et ego conlidam in te gentes et disperdam in te regna et conlidam in te equum et equitem
22
eius et conlidam in te currum et ascensorem eius et conlidam in te virum et mulierem et conlidam
23
in te senem et puerum et conlidam in te iuvenem et virginem et conlidam in te pastorem et
24
gregem eius et conlidam in te agricolam et iugales eius et conlidam in te duces et magistratus et
reddam Babyloni et cunctis habitatoribus Chaldeae omne malum suum quod fecerunt in Sion in
25
oculis vestris ait Dominus ecce ego ad te mons pestifer ait Dominus qui corrumpis universam
terram et extendam manum meam super te et evolvam te de petris et dabo te in montem conbustionis
26
et non tollent de te lapidem in angulum et lapidem in fundamenta sed perditus in aeternum eris
27
ait Dominus levate signum in terra clangite bucina in gentibus sanctificate super eam gentes
adnuntiate contra illam regibus Ararat Menni et Aschenez numerate contra eam Thapsar adducite
28
equum quasi bruchum aculeatum sanctificate contra eam gentes reges Mediae duces eius et

29
universos magistratus eius cunctamque terram potestatis eius et commovebitur terra et turbabitur
quia evigilavit contra Babylonem cogitatio Domini ut ponat terram Babylonis desertam et
30
inhabitabilem cessaverunt fortes Babylonis a proelio habitaverunt in praesidiis devoratum est
robur eorum et facti sunt quasi mulieres incensa sunt tabernacula eius contriti sunt vectes eius
31
currens obviam currenti veniet et nuntius obvius nuntianti ut adnuntiet regi Babylonis quia capta
32
est civitas eius a summo usque ad summum et vada praeoccupata sunt et paludes incensae sunt
33
igni et viri bellatores conturbati sunt quia haec dicit Dominus exercituum Deus Israhel filia
34
Babylon quasi area tempus triturae eius adhuc modicum et veniet tempus messionis eius comedit
me devoravit me Nabuchodonosor rex Babylonis reddidit me quasi vas inane absorbuit me sicut
35
draco replevit ventrem suum teneritudine mea et eiecit me iniquitas adversum me et caro mea
super Babylonem dicit habitatio Sion et sanguis meus super habitatores Chaldeae dicit Hierusalem
36
propterea haec dicit Dominus ecce ego iudicabo causam tuam et ulciscar ultionem tuam et
37
desertum faciam mare eius et siccabo venam eius et erit Babylon in tumulos habitatio draconum
38
stupor et sibilus eo quod non sit habitator simul ut leones rugient excutient comas velut catuli
39
leonum in calore eorum ponam potus eorum et inebriabo eos ut sopiantur et dormiant somnum
40
sempiternum et non consurgant dicit Dominus deducam eos quasi agnos ad victimam quasi
41
arietes cum hedis quomodo capta est Sesach et conprehensa est inclita universae terrae quomodo
42
facta est in stuporem Babylon inter gentes ascendit super Babylonem mare multitudine fluctuum
43
eius operta est factae sunt civitates eius in stuporem terra inhabitabilis et deserta terra in qua
44
nullus habitet nec transeat per eam filius hominis et visitabo super Bel in Babylone et eiciam
quod absorbuerat de ore eius et non confluent ad eum ultra gentes siquidem et murus Babylonis
45
corruit egredimini de medio eius populus meus ut salvet unusquisque animam suam ab ira furoris
46
Domini et ne forte mollescat cor vestrum et timeatis auditum qui audietur in terra et veniet in
anno auditio et post hunc annum auditio et iniquitas in terra et dominator super dominatorem
47
propterea ecce dies veniunt et visitabo super sculptilia Babylonis et omnis terra eius confundetur
48
et universi interfecti eius cadent in medio eius et laudabunt super Babylonem caeli et terra et
49
omnia quae in eis sunt quia ab aquilone venient ei praedones ait Dominus et quomodo fecit

Babylon ut caderent occisi in Israhel sic de Babylone cadent occisi in universa terra
50
qui fugistis
gladium venite nolite stare recordamini procul Domini et Hierusalem ascendat super cor vestrum
51
confusi sumus quoniam audivimus obprobrium operuit ignominia facies nostras quia venerunt
alieni super sanctificationem domus Domini
52
propterea ecce dies veniunt ait Dominus et visitabo
super sculptilia eius et in omni terra eius mugiet vulneratus
53
si ascenderit Babylon in caelum et
firmaverit in excelso robur suum a me venient vastatores eius ait Dominus
54
vox clamoris de
Babylone et contritio magna de terra Chaldeorum
55
quoniam vastavit Dominus Babylonem et
perdidit ex ea vocem magnam et sonabunt fluctus eorum quasi aquae multae dedit sonitum vox
eorum
56
quia venit super eam id est super Babylonem praedo et adprehensi sunt fortes eius et
emarcuit arcus eorum quia fortis ultor Dominus reddens retribuet
57
et inebriabo principes eius et
sapientes eius duces eius et magistratus eius et fortes eius et dormient somnum sempiternum et non
expergiscentur ait Rex Dominus exercituum nomen eius
58
haec dicit Dominus exercituum murus
Babylonis ille latissimus suffossione suffodietur et portae eius excelsae igni conburentur et labores
populorum ad nihilum et gentium in igne erunt et disperibunt
59
verbum quod praecepit Hieremias
prophetes Saraiae filio Neriae filii Maasiae cum pergeret cum Sedecia rege in Babylonem in anno
quarto regni eius Saraias autem erat princeps prophetiae
60
et scripsit Hieremias omne malum quod
venturum erat super Babylonem in libro uno omnia verba haec quae scripta sunt contra Babylonem
61
et dixit Hieremias ad Saraiam cum veneris Babylonem et videris et legeris omnia verba haec
62
dices Domine tu locutus es contra locum istum ut disperderes eum ne sit qui in eo habitet ab
homine usque ad pecus et ut sit perpetua solitudo
63
cumque conpleveris legere librum istum ligabis
ad eum lapidem et proicies illum in medio Eufraten
64
et dices sic submergetur Babylon et non
consurget a facie adflictionis quam ego adduco super eam et dissolventur hucusque verba Hieremiae

Chapter 52

1
filius viginti et unius anni Sedecias cum regnare coepisset et undecim annis regnavit in
Hierusalem et nomen matris eius Amithal filia Hieremiae de Lobna
2
et fecit malum in oculis
Domini iuxta omnia quae fecerat Ioachim
3
quoniam furor Domini erat in Hierusalem et in Iuda

usquequo proiceret eos a facie sua et recessit Sedecias a rege Babylonis 4 factum est autem in anno
nono regni eius in mense decimo decima mensis venit Nabuchodonosor rex Babylonis ipse et omnis
exercitus eius adversum Hierusalem et obsederunt eam et aedificaverunt contra eam munitiones in
circuitu 5 et fuit civitas obsessa usque ad undecimum annum regis Sedeciae 6 mense autem quarto
nona mensis obtinuit fames in civitate et non erant alimenta populo terrae 7 et disrupta est civitas
et omnes viri bellatores fugerunt et exierunt de civitate nocte per viam portae quae est inter duos
muros et ducit ad hortum regis Chaldeis obsidentibus urbem in gyro et abierunt per viam quae ducit
in heremum 8 persecutus est autem exercitus Chaldeorum regem et adprehenderunt Sedeciam in
deserto quod est iuxta Hiericho et omnis comitatus eius diffugit ab eo 9 cumque conprehendissent
regem adduxerunt eum ad regem Babylonis in Reblatha quae est in terra Emath et locutus est ad
eum iudicia 10 et iugulavit rex Babylonis filios Sedeciae in oculis eius sed et omnes principes Iudae
occidit in Reblatha 11 et oculos Sedeciae eruit et vinxit eum conpedibus et adduxit eum rex Babylonis
in Babylonem et posuit eum in domo carceris usque ad diem mortis eius 12 in mense autem quinto
decima mensis ipse est annus nonusdecimus Nabuchodonosor regis Babylonis venit Nabuzardan
princeps militiae qui stabat coram rege Babylonis in Hierusalem 13 et incendit domum Domini et
domum regis et omnes domos Hierusalem et omnem domum magnam igne conbusit 14 et totum
murum Hierusalem per circuitum destruxit cunctus exercitus Chaldeorum qui erat cum magistro
militiae 15 de pauperibus autem populi et de reliquo vulgo quod remanserat in civitate et de perfugis
qui transfugerant ad regem Babylonis et ceteros de multitudine transtulit Nabuzardan princeps
militiae 16 de pauperibus vero terrae reliquit Nabuzardan princeps militiae in vinitores et in agricolas
17 columnas quoque aereas quae erant in domo Domini et bases et mare aereum quod erat in domo
Domini confregerunt Chaldei et tulerunt omne aes eorum in Babylonem 18 et lebetas et creagras
et psalteria et fialas et mortariola et omnia vasa aerea quae in ministerio fuerant tulerunt 19 et
hydrias et thymiamateria et urceos et pelves et candelabra et mortaria et cyatos quotquot aurea
aurea et quotquot argentea argentea tulit magister militiae 20 columnas duas et mare unum vitulos
duodecim aereos qui erant sub basibus quas fecerat rex Salomon in domo Domini non erat pondus
aeris omnium vasorum horum 21 de columnis autem decem et octo cubiti altitudinis erant in columna
una et funiculus duodecim cubitorum circuibat eam porro grossitudo eius quattuor digitorum et
intrinsecus cava erat 22 et capitella super utramque aerea altitudo capitelli unius quinque cubitorum
et retiacula et mala granata 23 nonaginta sex dependentia omnia mala granata centum retiaculis

circumdabantur 24 et tulit magister militiae Saraiam sacerdotem primum et Sophoniam sacerdotem
secundum et tres custodes vestibuli 25 et de civitate tulit eunuchum unum qui erat praepositus super
viros bellatores et septem viros de his qui videbant faciem regis qui inventi sunt in civitate et scribam
principem militum qui probabat tirones et sexaginta viros de populo terrae qui inventi sunt in medio
civitatis 26 tulit autem eos Nabuzardan magister militiae et duxit eos ad regem Babylonis in Reblatha
27 et percussit eos rex Babylonis et interfecit eos in Reblatha in terra Emath et translatus est Iuda
de terra sua 28 iste est populus quem transtulit Nabuchodonosor in anno septimo Iudaeos tria milia
et viginti tres 29 in anno octavodecimo Nabuchodonosor de Hierusalem animas octingentas triginta
duas 30 in anno vicesimo tertio Nabuchodonosor transtulit Nabuzardan magister militiae Iudaeorum
animas septingentas quadraginta quinque omnes ergo animae quattuor milia sescentae 31 et factum
est in tricesimo septimo anno transmigrationis Ioachim regis Iudae duodecimo mense vicesima
quinta mensis elevavit Evilmerodach rex Babylonis ipso anno regni sui caput Ioachim regis Iudae
et eduxit eum de domo carceris 32 et locutus est cum eo bona et posuit thronum eius super thronos
regum qui erant post se in Babylone 33 et mutavit vestimenta carceris eius et comedebat panem
coram eo semper cunctis diebus vitae suae

Lamentations

Chapter 1

1 ALEPH quomodo sedit sola civitas plena populo facta est quasi vidua domina gentium princeps
provinciarum facta est sub tributo 2 BETH plorans ploravit in nocte et lacrimae eius in maxillis
eius non est qui consoletur eam ex omnibus caris eius omnes amici eius spreverunt eam et facti
sunt ei inimici 3 GIMEL migravit Iuda propter adflictionem et multitudinem servitutis habitavit
inter gentes nec invenit requiem omnes persecutores eius adprehenderunt eam inter angustias
4 DELETH viae Sion lugent eo quod non sint qui veniant ad sollemnitatem omnes portae eius
destructae sacerdotes eius gementes virgines eius squalidae et ipsa oppressa amaritudine 5 HE facti
sunt hostes eius in capite inimici illius locupletati sunt quia Dominus locutus est super eam propter
multitudinem iniquitatum eius parvuli eius ducti sunt captivi ante faciem tribulantis 6 VAV et

egressus est a filia Sion omnis decor eius facti sunt principes eius velut arietes non invenientes
7
pascuam et abierunt absque fortitudine ante faciem subsequentis ZAI recordata est Hierusalem
dierum adflictionis suae et praevaricationis omnium desiderabilium suorum quae habuerat a diebus
antiquis cum caderet populus eius in manu hostili et non esset auxiliator viderunt eam hostes et
8
deriserunt sabbata eius HETH peccatum peccavit Hierusalem propterea instabilis facta est omnes
qui glorificabant eam spreverunt illam quia viderunt ignominiam eius ipsa autem gemens et conversa
9
retrorsum TETH sordes eius in pedibus eius nec recordata est finis sui deposita est vehementer
10
non habens consolatorem vide Domine adflictionem meam quoniam erectus est inimicus IOTH
manum suam misit hostis ad omnia desiderabilia eius quia vidit gentes ingressas sanctuarium suum
11
de quibus praeceperas ne intrarent in ecclesiam tuam CAPH omnis populus eius gemens et
quaerens panem dederunt pretiosa quaeque pro cibo ad refocilandam animam vide Domine considera
12
quoniam facta sum vilis LAMED o vos omnes qui transitis per viam adtendite et videte si est
dolor sicut dolor meus quoniam vindemiavit me ut locutus est Dominus in die irae furoris sui
13
MEM de excelso misit ignem in ossibus meis et erudivit me expandit rete pedibus meis convertit
14
me retrorsum posuit me desolatam tota die maerore confectam NUN vigilavit iugum iniquitatum
mearum in manu eius convolutae sunt et inpositae collo meo infirmata est virtus mea dedit me
15
Dominus in manu de qua non potero surgere SAMECH abstulit omnes magnificos meos Dominus
de medio mei vocavit adversum me tempus ut contereret electos meos torcular calcavit Dominus
16
virgini filiae Iuda AIN idcirco ego plorans et oculus meus deducens aquam quia longe factus
est a me consolator convertens animam meam facti sunt filii mei perditi quoniam invaluit inimicus
17
FE expandit Sion manus suas non est qui consoletur eam mandavit Dominus adversum Iacob in
18
circuitu eius hostes eius facta est Hierusalem quasi polluta menstruis inter eos SADE iustus est
Dominus quia os eius ad iracundiam provocavi audite obsecro universi populi et videte dolorem
19
meum virgines meae et iuvenes mei abierunt in captivitatem COPH vocavi amicos meos et ipsi
deceperunt me sacerdotes mei et senes mei in urbe consumpti sunt quia quaesierunt cibum sibi ut
20
refocilarent animam suam RES vide Domine quoniam tribulor venter meus conturbatus est
subversum est cor meum in memet ipsa quoniam amaritudine plena sum foris interfecit gladius et
21
domi mors similis est SEN audierunt quia ingemesco ego et non est qui consoletur me omnes
inimici mei audierunt malum meum laetati sunt quoniam tu fecisti adduxisti diem consolationis et
22
fient similes mei THAU ingrediatur omne malum eorum coram te et devindemia eos sicut
vindemiasti me propter omnes iniquitates meas multi enim gemitus mei et cor meum maerens

Chapter 2

1 ALEPH quomodo obtexit caligine in furore suo Dominus filiam Sion proiecit de caelo terram
inclitam Israhel et non recordatus est scabilli pedum suorum in die furoris sui 2 BETH praecipitavit
Dominus nec pepercit omnia speciosa Iacob destruxit in furore suo munitiones virginis Iuda deiecit
in terram polluit regnum et principes eius 3 GIMEL confregit in ira furoris omne cornu Israhel
avertit retrorsum dexteram suam a facie inimici et succendit in Iacob quasi ignem flammae devorantis
in gyro 4 DELETH tetendit arcum suum quasi inimicus firmavit dexteram suam quasi hostis et
occidit omne quod pulchrum erat visu in tabernaculo filiae Sion effudit quasi ignem indignationem
suam 5 HE factus est Dominus velut inimicus praecipitavit Israhel praecipitavit omnia moenia eius
dissipavit munitiones eius et replevit in filia Iuda humiliatum et humiliatam 6 VAV et dissipavit
quasi hortum tentorium suum demolitus est tabernaculum suum oblivioni tradidit Dominus in Sion
festivitatem et sabbatum et obprobrio in indignatione furoris sui regem et sacerdotem 7 ZAI reppulit
Dominus altare suum maledixit sanctificationi suae tradidit in manu inimici muros turrium eius
vocem dederunt in domo Domini sicut in die sollemni 8 HETH cogitavit Dominus dissipare murum
filiae Sion tetendit funiculum suum et non avertit manum suam a perditione luxitque antemurale
et murus pariter dissipatus est 9 TETH defixae sunt in terra portae eius perdidit et contrivit vectes
eius regem eius et principes eius in gentibus non est lex et prophetae eius non invenerunt visionem
a Domino 10 IOTH sederunt in terra conticuerunt senes filiae Sion consperserunt cinere capita sua
accincti sunt ciliciis abiecerunt in terra capita sua virgines Hierusalem 11 CAPH defecerunt prae
lacrimis oculi mei conturbata sunt viscera mea effusum est in terra iecur meum super contritione
filiae populi mei cum deficeret parvulus et lactans in plateis oppidi 12 LAMED matribus suis
dixerunt ubi est triticum et vinum cum deficerent quasi vulnerati in plateis civitatis cum exhalarent
animas suas in sinu matrum suarum 13 MEM cui conparabo te vel cui adsimilabo te filia Hierusalem
cui exaequabo te et consolabor te virgo filia Sion magna enim velut mare contritio tua quis medebitur
tui 14 NUN prophetae tui viderunt tibi falsa et stulta nec aperiebant iniquitatem tuam ut te ad
paenitentiam provocarent viderunt autem tibi adsumptiones falsas et eiectiones 15 SAMECH
plauserunt super te manibus omnes transeuntes per viam sibilaverunt et moverunt caput suum super
filiam Hierusalem haecine est urbs dicentes perfecti decoris gaudium universae terrae 16 FE
aperuerunt super te os suum omnes inimici tui sibilaverunt et fremuerunt dentibus dixerunt
devoravimus en ista est dies quam expectabamus invenimus vidimus 17 AIN fecit Dominus quae

cogitavit conplevit sermonem suum quem praeceperat a diebus antiquis destruxit et non pepercit
18
et laetificavit super te inimicum et exaltavit cornu hostium tuorum SADE clamavit cor eorum
ad Dominum super muros filiae Sion deduc quasi torrentem lacrimas per diem et per noctem non
19
des requiem tibi neque taceat pupilla oculi tui COPH consurge lauda in nocte in principio
vigiliarum effunde sicut aqua cor tuum ante conspectum Domini leva ad eum manus tuas pro anima
20
parvulorum tuorum qui defecerunt in fame in capite omnium conpetorum RES vide Domine et
considera quem vindemiaveris ita ergone comedent mulieres fructum suum parvulos ad mensuram
21
palmae si occidetur in sanctuario Domini sacerdos et propheta SEN iacuerunt in terra foris puer
et senex virgines meae et iuvenes mei ceciderunt in gladio interfecisti in die furoris tui percussisti
22
nec misertus es THAU vocasti quasi ad diem sollemnem qui terrerent me de circuitu et non fuit
in die furoris Domini qui effugeret et relinqueretur quos educavi et enutrivi inimicus meus consumpsit
eos

Chapter 3

1 2
ALEPH ego vir videns paupertatem meam in virga indignationis eius ALEPH me minavit
3
et adduxit in tenebris et non in lucem ALEPH tantum in me vertit et convertit manum suam tota
4 5
die BETH vetustam fecit pellem meam et carnem meam contrivit ossa mea BETH aedificavit
6
in gyro meo et circumdedit me felle et labore BETH in tenebrosis conlocavit me quasi mortuos
7
sempiternos GIMEL circumaedificavit adversum me ut non egrediar adgravavit conpedem meam
8 9
GIMEL sed et cum clamavero et rogavero exclusit orationem meam GIMEL conclusit vias meas
10
lapidibus quadris semitas meas subvertit DELETH ursus insidians factus est mihi leo in
11 12
absconditis DELETH semitas meas subvertit et confregit me posuit me desolatam DELETH
13
tetendit arcum suum et posuit me quasi signum ad sagittam HE misit in renibus meis filias
14 15
faretrae suae HE factus sum in derisu omni populo meo canticum eorum tota die HE replevit
16
me amaritudinibus inebriavit me absinthio VAV et fregit ad numerum dentes meos cibavit me
17 18
cinere VAV et repulsa est anima mea oblitus sum bonorum VAV et dixi periit finis meus et
19 20
spes mea a Domino ZAI recordare paupertatis et transgressionis meae absinthii et fellis ZAI

memoria memor ero et tabescet in me anima mea 21 ZAI hoc recolens in corde meo ideo sperabo
22 HETH misericordiae Domini quia non sumus consumpti quia non defecerunt miserationes eius
23 HETH novae diluculo multa est fides tua 24 HETH pars mea Dominus dixit anima mea propterea
expectabo eum 25 TETH bonus est Dominus sperantibus in eum animae quaerenti illum 26 TETH
bonum est praestolari cum silentio salutare Domini 27 TETH bonum est viro cum portaverit iugum
ab adulescentia sua 28 IOTH sedebit solitarius et tacebit quia levavit super se 29 IOTH ponet in
pulvere os suum si forte sit spes 30 IOTH dabit percutienti se maxillam saturabitur obprobriis
31 CAPH quia non repellet in sempiternum Dominus 32 CAPH quia si abiecit et miserebitur
secundum multitudinem misericordiarum suarum 33 CAPH non enim humiliavit ex corde suo et
abiecit filios hominis 34 LAMED ut contereret sub pedibus suis omnes vinctos terrae 35 LAMED
ut declinaret iudicium viri in conspectu vultus Altissimi 36 LAMED ut perverteret hominem in
iudicio suo Dominus ignoravit 37 MEM quis est iste qui dixit ut fieret Domino non iubente 38 MEM
ex ore Altissimi non egredientur nec mala nec bona 39 MEM quid murmuravit homo vivens vir
pro peccatis suis 40 NUN scrutemur vias nostras et quaeramus et revertamur ad Dominum 41 NUN
levemus corda nostra cum manibus ad Dominum in caelos 42 NUN nos inique egimus et ad
iracundiam provocavimus idcirco tu inexorabilis es 43 SAMECH operuisti in furore et percussisti
nos occidisti nec pepercisti 44 SAMECH opposuisti nubem tibi ne transeat oratio 45 SAMECH
eradicationem et abiectionem posuisti me in medio populorum 46 FE aperuerunt super nos os suum
omnes inimici 47 FE formido et laqueus facta est nobis vaticinatio et contritio 48 FE divisiones
aquarum deduxit oculus meus in contritione filiae populi mei 49 AIN oculus meus adflictus est nec
tacuit eo quod non esset requies 50 AIN donec respiceret et videret Dominus de caelis 51 AIN
oculus meus depraedatus est animam meam in cunctis filiabus urbis meae 52 SADE venatione
ceperunt me quasi avem inimici mei gratis 53 SADE lapsa est in lacu vita mea et posuerunt lapidem
super me 54 SADE inundaverunt aquae super caput meum dixi perii 55 COPH invocavi nomen
tuum Domine de lacis novissimis 56 COPH vocem meam audisti ne avertas aurem tuam a singultu

meo et clamoribus 57 COPH adpropinquasti in die quando invocavi te dixisti ne timeas 58 RES
iudicasti Domine causam animae meae redemptor vitae meae 59 RES vidisti Domine iniquitatem
adversum me iudica iudicium meum 60 RES vidisti omnem furorem universas cogitationes eorum
adversum me 61 SEN audisti obprobria eorum Domine omnes cogitationes eorum adversum me
62 SEN labia insurgentium mihi et meditationes eorum adversum me tota die 63 SEN sessionem
eorum et resurrectionem eorum vide ego sum psalmus eorum 64 THAU reddes eis vicem Domine
iuxta opera manuum suarum 65 THAU dabis eis scutum cordis laborem tuum 66 THAU persequeris
in furore et conteres eos sub caelis Domine

Chapter 4

1 ALEPH quomodo obscuratum est aurum mutatus est color optimus dispersi sunt lapides
sanctuarii in capite omnium platearum 2 BETH filii Sion incliti et amicti auro primo quomodo
reputati sunt in vasa testea opus manuum figuli 3 GIMEL sed et lamiae nudaverunt mammam
lactaverunt catulos suos filia populi mei crudelis quasi strutio in deserto 4 DELETH adhesit lingua
lactantis ad palatum eius in siti parvuli petierunt panem et non erat qui frangeret eis 5 HE qui
vescebantur voluptuose interierunt in viis qui nutriebantur in croceis amplexati sunt stercora 6 VAV
et maior effecta est iniquitas filiae populi mei peccato Sodomorum quae subversa est in momento
et non ceperunt in ea manus 7 ZAI candidiores nazarei eius nive nitidiores lacte rubicundiores ebore
antiquo sapphyro pulchriores 8 HETH denigrata est super carbones facies eorum et non sunt cogniti
in plateis adhesit cutis eorum ossibus aruit et facta est quasi lignum 9 TETH melius fuit occisis
gladio quam interfectis fame quoniam isti extabuerunt consumpti ab sterilitate terrae 10 IOTH
manus mulierum misericordium coxerunt filios suos facti sunt cibus earum in contritione filiae
populi mei 11 CAPH conplevit Dominus furorem suum effudit iram indignationis suae et succendit
ignem in Sion et devoravit fundamenta eius 12 LAMED non crediderunt reges terrae et universi
habitatores orbis quoniam ingrederetur hostis et inimicus per portas Hierusalem 13 MEM propter
peccata prophetarum eius iniquitates sacerdotum eius qui effuderunt in medio eius sanguinem

iustorum 14 NUN erraverunt caeci in plateis polluti sunt sanguine cumque non possent tenuerunt
lacinias suas 15 SAMECH recedite polluti clamaverunt eis recedite abite nolite tangere iurgati
quippe sunt et commoti dixerunt inter gentes non addet ultra ut habitet in eis 16 FE facies Domini
divisit eos non addet ut respiciat eos facies sacerdotum non erubuerunt neque senum miserti sunt
17 AIN cum adhuc subsisteremus defecerunt oculi nostri ad auxilium nostrum vanum cum
respiceremus adtenti ad gentem quae salvare non poterat 18 SADE lubricaverunt vestigia nostra
in itinere platearum nostrarum adpropinquavit finis noster conpleti sunt dies nostri quia venit finis
noster 19 COPH velociores fuerunt persecutores nostri aquilis caeli super montes persecuti sunt
nos in deserto insidiati sunt nobis 20 RES spiritus oris nostri christus dominus captus est in peccatis
nostris cui diximus in umbra tua vivemus in gentibus 21 SEN gaude et laetare filia Edom quae
habitas in terra Hus ad te quoque perveniet calix inebriaberis atque nudaberis 22 THAU conpleta
est iniquitas tua filia Sion non addet ultra ut transmigret te visitavit iniquitatem tuam filia Edom
discoperuit peccata tua

Chapter 5

1 recordare Domine quid acciderit nobis intuere et respice obprobrium nostrum 2 hereditas
nostra versa est ad alienos domus nostrae ad extraneos 3 pupilli facti sumus absque patre matres
nostrae quasi viduae 4 aquam nostram pecunia bibimus ligna nostra pretio conparavimus 5 cervicibus
minabamur lassis non dabatur requies 6 Aegypto dedimus manum et Assyriis ut saturaremur pane
7 patres nostri peccaverunt et non sunt et nos iniquitates eorum portavimus 8 servi dominati sunt
nostri non fuit qui redimeret de manu eorum 9 in animabus nostris adferebamus panem nobis a
facie gladii in deserto 10 pellis nostra quasi clibanus exusta est a facie tempestatum famis 11 mulieres
in Sion humiliaverunt virgines in civitatibus Iuda 12 principes manu suspensi sunt facies senum
non erubuerunt 13 adulescentibus inpudice abusi sunt et pueri in ligno corruerunt 14 senes de portis
defecerunt iuvenes de choro psallentium 15 defecit gaudium cordis nostri versus est in luctu chorus
noster 16 cecidit corona capitis nostri vae nobis quia peccavimus 17 propterea maestum factum est

cor nostrum ideo contenebrati sunt oculi nostri [18] propter montem Sion quia disperiit vulpes
ambulaverunt in eo [19] tu autem Domine in aeternum permanebis solium tuum in generatione et
generatione [20] quare in perpetuum oblivisceris nostri derelinques nos in longitudinem dierum
[21] converte nos Domine ad te et convertemur innova dies nostros sicut a principio

Ezekiel

Chapter 1

[1] et factum est in tricesimo anno in quarto mense in quinta mensis cum essem in medio
captivorum iuxta fluvium Chobar aperti sunt caeli et vidi visiones Dei [2] in quinta mensis ipse est
annus quintus transmigrationis regis Ioachin [3] factum est verbum Domini ad Hiezecihel filium
Buzi sacerdotem in terra Chaldeorum secus flumen Chobar et facta est super eum ibi manus Domini
[4] et vidi et ecce ventus turbinis veniebat ab aquilone et nubes magna et ignis involvens et splendor
in circuitu eius et de medio eius quasi species electri id est de medio ignis [5] et ex medio eorum
similitudo quattuor animalium et hic aspectus eorum similitudo hominis in eis [6] et quattuor facies
uni et quattuor pinnae uni [7] et pedes eorum pedes recti et planta pedis eorum quasi planta pedis
vituli et scintillae quasi aspectus aeris candentis [8] et manus hominis sub pinnis eorum in quattuor
partibus et facies et pinnas per quattuor partes habebant [9] iunctaeque erant pinnae eorum alterius
ad alterum non revertebantur cum incederent sed unumquodque ante faciem suam gradiebatur
[10] similitudo autem vultus eorum facies hominis et facies leonis a dextris ipsorum quattuor facies
autem bovis a sinistris ipsorum quattuor et facies aquilae ipsorum quattuor [11] et facies eorum et
pinnae eorum extentae desuper duae pinnae singulorum iungebantur et duae tegebant corpora eorum
[12] et unumquodque coram facie sua ambulabat ubi erat impetus spiritus illuc gradiebantur nec
revertebantur cum ambularent [13] et similitudo animalium aspectus eorum quasi carbonum ignis
ardentium et quasi aspectus lampadarum haec erat visio discurrens in medio animalium splendor
ignis et de igne fulgor egrediens [14] et animalia ibant et revertebantur in similitudinem fulguris

coruscantis 15 cumque aspicerem animalia apparuit rota una super terram iuxta animalia habens
quattuor facies 16 et aspectus rotarum et opus earum quasi visio maris et una similitudo ipsarum
quattuor et aspectus earum et opera quasi sit rota in medio rotae 17 per quattuor partes earum euntes
ibant et non revertebantur cum ambularent 18 statura quoque erat rotis et altitudo et horribilis
aspectus et totum corpus plenum oculis in circuitu ipsarum quattuor 19 cumque ambularent animalia
ambulabant pariter et rotae iuxta ea et cum elevarentur animalia de terra elevabantur simul et rotae
20 quocumque ibat spiritus illuc eunte spiritu et rotae pariter levabantur sequentes eum spiritus enim
vitae erat in rotis 21 cum euntibus ibant et cum stantibus stabant et cum elevatis a terra pariter
elevabantur et rotae sequentes ea quia spiritus vitae erat in rotis 22 et similitudo super caput
animalium firmamenti quasi aspectus cristalli horribilis et extenti super capita eorum desuper 23 sub
firmamento autem pinnae eorum rectae alterius ad alterum unumquodque duabus alis velabat corpus
suum et alterum similiter velabatur 24 et audiebam sonum alarum quasi sonum aquarum multarum
quasi sonum sublimis Dei cum ambularent quasi sonus erat multitudinis ut sonus castrorum cumque
starent dimittebantur pinnae eorum 25 nam cum fieret vox supra firmamentum quod erat super
caput eorum stabant et submittebant alas suas 26 et super firmamentum quod erat inminens capiti
eorum quasi aspectus lapidis sapphyri similitudo throni et super similitudinem throni similitudo
quasi aspectus hominis desuper 27 et vidi quasi speciem electri velut aspectum ignis intrinsecus
eius per circuitum a lumbis eius et desuper et a lumbis eius usque deorsum vidi quasi speciem ignis
splendentis in circuitu 28 velut aspectum arcus cum fuerit in nube in die pluviae hic erat aspectus
splendoris per gyrum

Chapter 2

1 haec visio similitudinis gloriae Domini et vidi et cecidi in faciem meam et audivi vocem
loquentis et dixit ad me fili hominis sta supra pedes tuos et loquar tecum 2 et ingressus est in me
spiritus postquam locutus est mihi et statuit me supra pedes meos et audivi loquentem ad me 3 et
dicentem fili hominis mitto ego te ad filios Israhel ad gentes apostatrices quae recesserunt a me
patres eorum praevaricati sunt pactum meum usque ad diem hanc 4 et filii dura facie et indomabili

corde sunt ad quos ego mitto te et dices ad eos haec dicit Dominus Deus 5 si forte vel ipsi audiant
et si forte quiescant quoniam domus exasperans est et scient quia propheta fuerit in medio eorum
6 tu ergo fili hominis ne timeas eos neque sermones eorum metuas quoniam increduli et subversores
sunt tecum et cum scorpionibus habitas verba eorum ne timeas et vultus eorum ne formides quia
domus exasperans est 7 loqueris ergo verba mea ad eos si forte audiant et quiescant quoniam
inritatores sunt 8 tu autem fili hominis audi quaecumque loquor ad te et noli esse exasperans sicut
domus exasperatrix est aperi os tuum et comede quaecumque ego do tibi 9 et vidi et ecce manus
missa ad me in qua erat involutus liber et expandit illum coram me qui erat scriptus intus et foris
et scriptae erant in eo lamentationes et carmen et vae

Chapter 3

1 et dixit ad me fili hominis quodcumque inveneris comede comede volumen istud et vadens
loquere ad filios Israhel 2 et aperui os meum et cibavit me volumine illo 3 et dixit ad me fili hominis
venter tuus comedet et viscera tua conplebuntur volumine isto quod ego do tibi et comedi illud et
factum est in ore meo sicut mel dulce 4 et dixit ad me fili hominis vade ad domum Israhel et loqueris
verba mea ad eos 5 non enim ad populum profundi sermonis et ignotae linguae tu mitteris ad domum
Israhel 6 neque ad populos multos profundi sermonis et ignotae linguae quorum non possis audire
sermones et si ad illos mittereris ipsi audirent te 7 domus autem Israhel nolent audire te quia nolunt
audire me omnis quippe domus Israhel adtrita fronte est et duro corde 8 ecce dedi faciem tuam
valentiorem faciebus eorum et frontem tuam duriorem frontibus eorum 9 ut adamantem et ut silicem
dedi faciem tuam ne timeas eos neque metuas a facie eorum quia domus exasperans est 10 et dixit
ad me fili hominis omnes sermones meos quos loquor ad te adsume in corde tuo et auribus tuis
audi 11 et vade ingredere ad transmigrationem ad filios populi tui et loqueris ad eos et dices eis
haec dicit Dominus Deus si forte audiant et quiescant 12 et adsumpsit me spiritus et audivi post
me vocem commotionis magnae benedicta gloria Domini de loco suo 13 et vocem alarum animalium
percutientium alteram ad alteram et vocem rotarum sequentium animalia et vocem commotionis
magnae 14 spiritus quoque levavit me et adsumpsit me et abii amarus in indignatione spiritus mei

manus enim Domini erat mecum confortans me [15] et veni ad transmigrationem acervum novarum
frugum ad eos qui habitabant iuxta flumen Chobar et sedi ubi illi sedebant et mansi ibi septem
diebus maerens in medio eorum [16] cum autem pertransissent septem dies factum est verbum Domini
ad me dicens [17] fili hominis speculatorem dedi te domui Israhel et audies de ore meo verbum et
adnuntiabis eis ex me [18] si dicente me ad impium morte morieris non adnuntiaveris ei neque locutus
fueris ut avertatur a via sua impia et vivat ipse impius in iniquitate sua morietur sanguinem autem
eius de manu tua requiram [19] si autem tu adnuntiaveris impio et ille non fuerit conversus ab impietate
sua et via sua impia ipse quidem in iniquitate sua morietur tu autem animam tuam liberasti [20] sed
et si conversus iustus a iustitia sua fecerit iniquitatem ponam offendiculum coram eo ipse morietur
quia non adnuntiasti ei in peccato suo morietur et non erunt in memoria iustitiae eius quas fecit
sanguinem vero eius de manu tua requiram [21] si autem tu adnuntiaveris iusto ut non peccet iustus
et ille non peccaverit vivens vivet quia adnuntiasti ei et tu animam tuam liberasti [22] et facta est
super me manus Domini et dixit ad me surgens egredere in campum et ibi loquar tecum [23] et
surgens egressus sum in campum et ecce ibi gloria Domini stabat quasi gloria quam vidi iuxta
fluvium Chobar et cecidi in faciem meam [24] et ingressus est in me spiritus et statuit me super pedes
meos et locutus est mihi et dixit ad me ingredere et includere in medio domus tuae [25] et tu fili
hominis ecce data sunt super te vincula et ligabunt te in eis et non egredieris in medio eorum [26] et
linguam tuam adherescere faciam palato tuo et eris mutus nec quasi vir obiurgans quia domus
exasperans est [27] cum autem locutus fuero tibi aperiam os tuum et dices ad eos haec dicit Dominus
Deus qui audit audiat et qui quiescit quiescat quia domus exasperans est

Chapter 4

[1] et tu fili hominis sume tibi laterem et pones eum coram te et describes in eo civitatem
Hierusalem [2] et ordinabis adversus eam obsidionem et aedificabis munitiones et conportabis aggerem
et dabis contra eam castra et pones arietes in gyro [3] et tu sume tibi sartaginem ferream et pones
eam murum ferreum inter te et inter civitatem et obfirmabis faciem tuam ad eam et erit in obsidionem
et circumdabis eam signum est domui Israhel [4] et tu dormies super latus tuum sinistrum et pones
iniquitates domus Israhel super eo numero dierum quibus dormies super illud et adsumes iniquitatem

eorum 5 ego autem dedi tibi annos iniquitatis eorum numero dierum trecentos et nonaginta dies et
portabis iniquitatem domus Israhel 6 et cum conpleveris haec dormies super latus tuum dextrum
secundo et adsumes iniquitatem domus Iuda quadraginta diebus diem pro anno diem inquam pro
anno dedi tibi 7 et ad obsidionem Hierusalem convertes faciem tuam et brachium tuum erit exertum
et prophetabis adversus eam 8 ecce circumdedi te vinculis et non te convertes a latere tuo in latus
aliud donec conpleas dies obsidionis tuae 9 et tu sume tibi frumentum et hordeum et fabam et lentem
et milium et viciam et mittes ea in vas unum et facies tibi panes numero dierum quibus dormies
super latus tuum trecentis et nonaginta diebus comedes illud 10 cibus autem tuus quo vesceris erit
in pondere viginti stateres in die a tempore usque ad tempus comedes illud 11 et aquam in mensura
bibes sextam partem hin a tempore usque ad tempus bibes illud 12 et quasi subcinericium hordiacium
comedes illud et stercore quod egredietur de homine operies illud in oculis eorum 13 et dixit
Dominus sic comedent filii Israhel panem suum pollutum inter gentes ad quas eiciam eos 14 et dixi
ha ha ha Domine Deus ecce anima mea non est polluta et morticinum et laceratum a bestiis non
comedi ab infantia mea usque nunc et non est ingressa os meum omnis caro inmunda 15 et dixit
ad me ecce dedi tibi fimum boum pro stercoribus humanis et facies panem tuum in eo 16 et dixit
ad me fili hominis ecce ego conteram baculum panis in Hierusalem et comedent panem in pondere
et in sollicitudine et aquam in mensura et in angustia bibent 17 ut deficientibus pane et aqua corruat
unusquisque ad fratrem suum et contabescant in iniquitatibus suis

Chapter 5

1 et tu fili hominis sume tibi gladium acutum radentem pilos adsumes eum et duces per caput
tuum et per barbam tuam et adsumes tibi stateram ponderis et divides eos 2 tertiam partem igni
conbures in medio civitatis iuxta conpletionem dierum obsidionis et adsumens tertiam partem
concides gladio in circuitu eius tertiam vero aliam disperges in ventum et gladium nudabo post eos
3 et sumes inde parvum numerum et ligabis eos in summitate pallii tui 4 et ex eis rursum tolles et
proicies in medio ignis et conbures eos igni ex eo egredietur ignis in omnem domum Israhel 5 haec
dicit Dominus Deus ista est Hierusalem in medio gentium posui eam et in circuitu eius terras 6 et

contempsit iudicia mea ut plus esset impia quam gentes et praecepta mea ultra quam terrae quae
in circuitu eius sunt iudicia enim mea proiecerunt et in praeceptis meis non ambulaverunt 7 idcirco
haec dicit Dominus Deus quia superastis gentes quae in circuitu vestro sunt in praeceptis meis non
ambulastis et iudicia mea non fecistis et iuxta iudicia gentium quae in circuitu vestro sunt non estis
operati 8 ideo haec dicit Dominus Deus ecce ego ad te et ipse ego faciam in medio tui iudicia in
oculis gentium 9 et faciam in te quae non feci et quibus similia ultra non faciam propter omnes
abominationes tuas 10 ideo patres comedent filios in medio tui et filii comedent patres suos et
faciam in te iudicia et ventilabo universas reliquias tuas in omnem ventum 11 idcirco vivo ego dicit
Dominus Deus nisi pro eo quod sanctum meum violasti in omnibus offensionibus tuis et in omnibus
abominationibus tuis ego quoque confringam et non parcet oculus meus et non miserebor 12 tertia
tui pars peste morietur et fame consumetur in medio tui et tertia tui pars gladio cadet in circuitu
tuo tertiam vero partem tuam in omnem ventum dispergam et gladium evaginabo post eos 13 et
conpleam furorem meum et requiescere faciam indignationem meam in eis et consolabor et scient
quia ego Dominus locutus sum in zelo meo cum implevero indignationem meam in eis 14 et dabo
te in desertum et in obprobrium in gentibus quae in circuitu tuo sunt in conspectu omnis praetereuntis
15 et eris obprobrium et blasphemia exemplum et stupor in gentibus quae in circuitu tuo sunt cum
fecero in te iudicia in furore et in indignatione et in increpationibus irae 16 ego Dominus locutus
sum quando misero sagittas famis pessimas in eos quae erunt mortiferae et quas mittam ut disperdam
vos et famem congregabo super vos et conteram vobis baculum panis 17 et inmittam in vos famem
et bestias pessimas usque ad internicionem et pestilentia et sanguis transibunt per te et gladium
inducam super te ego Dominus locutus sum

Chapter 6

1 et factus est sermo Domini ad me dicens 2 fili hominis pone faciem tuam ad montes Israhel
et prophetabis ad eos 3 et dices montes Israhel audite verbum Domini Dei haec dicit Dominus Deus
montibus et collibus rupibus et vallibus ecce ego inducam super vos gladium et disperdam excelsa
vestra 4 et demoliar aras vestras et confringentur simulacra vestra et deiciam interfectos vestros
ante idola vestra 5 et dabo cadavera filiorum Israhel ante faciem simulacrorum vestrorum et
dispergam ossa vestra circum aras vestras 6 in omnibus habitationibus vestris urbes desertae erunt

et excelsa demolientur et dissipabuntur et interibunt arae vestrae et confringentur et cessabunt idola
vestra et conterentur delubra vestra et delebuntur opera vestra 7 et cadet interfectus in medio vestri
et scietis quoniam ego Dominus 8 et relinquam in vobis eos qui fugerint gladium in gentibus cum
dispersero vos in terris 9 et recordabuntur mei liberati vestri in gentibus ad quas captivi ducti sunt
quia contrivi cor eorum fornicans et recedens a me et oculos eorum fornicantes post idola sua et
displicebunt sibimet super malis quae fecerunt in universis abominationibus suis 10 et scient quia
ego Dominus non frustra locutus sum ut facerem eis malum hoc 11 haec dicit Dominus Deus percute
manu tua et adlide pedem tuum et dic eheu ad omnes abominationes malorum domus Israhel qui
gladio fame peste ruituri sunt 12 qui longe est peste morietur qui autem prope gladio corruet et qui
relictus fuerit et obsessus fame morietur et conpleam indignationem meam in eis 13 et scietis quia
ego Dominus cum fuerint interfecti vestri in medio idolorum vestrorum in circuitu ararum vestrarum
in omni colle excelso in cunctis summitatibus montium et subtus omne lignum nemorosum et subtus
universam quercum frondosam locum ubi accenderunt tura redolentia universis idolis suis 14 et
extendam manum meam super eos et faciam terram desolatam et destitutam a deserto Deblatha in
omnibus habitationibus eorum et scient quia ego Dominus

Chapter 7

1 et factus est sermo Domini ad me dicens 2 et tu fili hominis haec dicit Dominus Deus terrae
Israhel finis venit finis super quattuor plagas terrae 3 nunc finis super te et emittam furorem meum
in te et iudicabo te iuxta vias tuas et ponam contra te omnes abominationes tuas 4 et non parcet
oculus meus super te et non miserebor sed vias tuas ponam super te et abominationes tuae in medio
tui erunt et scietis quia ego Dominus 5 haec dicit Dominus Deus adflictio una adflictio ecce venit
6 finis venit venit finis evigilavit adversum te ecce venit 7 venit contractio super te qui habitas in
terra venit tempus prope est dies occisionis et non gloriae montium 8 nunc de propinquo effundam
iram meam super te et conpleam furorem meum in te et iudicabo te iuxta vias tuas et inponam tibi
omnia scelera tua 9 et non parcet oculus meus neque miserebor sed vias tuas inponam tibi et
abominationes tuae in medio tui erunt et scietis quia ego sum Dominus percutiens 10 ecce dies ecce
venit egressa est contractio floruit virga germinavit superbia 11 iniquitas surrexit in virga impietatis

non ex eis et non ex populo neque ex sonitu eorum et non erit requies in eis 12 venit tempus
adpropinquavit dies qui emit non laetetur et qui vendit non lugeat quia ira super omnem populum
eius 13 quia qui vendit ad id quod vendidit non revertetur et adhuc in viventibus vita eorum visio
enim ad omnem multitudinem eius non regredietur et vir in iniquitate vitae suae non confortabitur
14 canite tuba praeparentur omnes et non est qui vadat ad proelium ira enim mea super universum
populum eius 15 gladius foris pestis et fames intrinsecus qui in agro est gladio morietur et qui in
civitate pestilentia et fame devorabuntur 16 et salvabuntur qui fugerint ex eis et erunt in montibus
quasi columbae convallium omnes trepidi unusquisque in iniquitate sua 17 omnes manus dissolventur
et omnia genua fluent aquis 18 et accingent se ciliciis et operiet eos formido et in omni facie confusio
et in universis capitibus eorum calvitium 19 argentum eorum foris proicietur et aurum eorum in
sterquilinium erit argentum eorum et aurum eorum non valebit liberare eos in die furoris Domini
animam suam non saturabunt et ventres eorum non implebuntur quia scandalum iniquitatis eorum
factum est 20 et ornamentum monilium suorum in superbiam posuerunt et imagines abominationum
suarum et simulacrorum fecerunt ex eo propter hoc dedi eis illud in inmunditiam 21 et dabo illud
in manus alienorum ad diripiendum et impiis terrae in praedam et contaminabunt illud 22 et avertam
faciem meam ab eis et violabunt arcanum meum et introibunt in illud emissarii et contaminabunt
illud 23 fac conclusionem quoniam terra plena est iudicio sanguinum et civitas plena iniquitate
24 et adducam pessimos de gentibus et possidebunt domos eorum et quiescere faciam superbiam
potentium et possidebunt sanctuaria eorum 25 angustia superveniente requirent pacem et non erit
26 conturbatio super conturbationem veniet et auditus super auditum et quaerent visionem de
propheta et lex peribit a sacerdote et consilium a senioribus 27 rex lugebit et princeps induetur
maerore et manus populi terrae conturbabuntur secundum viam eorum faciam eis et secundum
iudicia eorum iudicabo eos et scient quia ego Dominus

Chapter 8

1 et factum est in anno sexto in sexto mense in quinta mensis ego sedebam in domo mea et senes
Iuda sedebant coram me et cecidit super me ibi manus Domini Dei 2 et vidi et ecce similitudo quasi

aspectus ignis ab aspectu lumborum eius et deorsum ignis et a lumbis eius et sursum quasi aspectus
splendoris ut visio electri 3 et emissa similitudo manus adprehendit me in cincinno capitis mei et
elevavit me spiritus inter terram et caelum et adduxit in Hierusalem in visione Dei iuxta ostium
interius quod respiciebat aquilonem ubi erat statutum idolum zeli ad provocandam aemulationem
4 et ecce ibi gloria Dei Israhel secundum visionem quam videram in campo 5 et dixit ad me fili
hominis leva oculos tuos ad viam aquilonis et levavi oculos meos ad viam aquilonis et ecce ab
aquilone portae altaris idolum zeli in ipso introitu 6 et dixit ad me fili hominis putasne vides tu
quid isti faciant abominationes magnas quas domus Israhel facit hic ut procul recedam a sanctuario
meo et adhuc conversus videbis abominationes maiores 7 et introduxit me ad ostium atrii et vidi
et ecce foramen unum in pariete 8 et dixit ad me fili hominis fode parietem et cum perfodissem
parietem apparuit ostium unum 9 et dixit ad me ingredere et vide abominationes pessimas quas isti
faciunt hic 10 et ingressus vidi et ecce omnis similitudo reptilium et animalium abominatio et
universa idola domus Israhel depicta erant in pariete in circuitu per totum 11 et septuaginta viri de
senioribus domus Israhel et Hiezonias filius Saphan stabat in medio eorum stantium ante picturas
et unusquisque habebat turibulum in manu sua et vapor nebulae de ture consurgebat 12 et dixit ad
me certe vides fili hominis quae seniores domus Israhel faciunt in tenebris unusquisque in abscondito
cubiculi sui dicunt enim non videt Dominus nos dereliquit Dominus terram 13 et dixit ad me adhuc
conversus videbis abominationes maiores quas isti faciunt 14 et introduxit me per ostium portae
domus Domini quod respiciebat ad aquilonem et ecce ibi mulieres sedebant plangentes Adonidem
15 et dixit ad me certe vidisti fili hominis adhuc conversus videbis abominationes maiores his 16 et
introduxit me in atrium domus Domini interius et ecce in ostio templi Domini inter vestibulum et
altare quasi viginti quinque viri dorsa habentes contra templum Domini et facies ad orientem et
adorabant ad ortum solis 17 et dixit ad me certe vidisti fili hominis numquid leve est hoc domui
Iuda ut facerent abominationes istas quas fecerunt hic quia replentes terram iniquitate conversi sunt
ad inritandum me et ecce adplicant ramum ad nares suas 18 ergo et ego faciam in furore non parcet
oculus meus nec miserebor et cum clamaverint ad aures meas voce magna non exaudiam eos

Chapter 9

1
et clamavit in auribus meis voce magna dicens adpropinquaverunt visitationes urbis et
2
unusquisque vas interfectionis habet in manu sua et ecce sex viri veniebant de via portae superioris
quae respicit ad aquilonem et uniuscuiusque vas interitus in manu eius vir quoque unus in medio
eorum vestitus lineis et atramentarium scriptoris ad renes eius et ingressi sunt et steterunt iuxta
3
altare aereum et gloria Domini Israhel adsumpta est de cherub quae erat super eum ad limen
domus et vocavit virum qui indutus erat lineis et atramentarium scriptoris habebat in lumbis suis
4
et dixit Dominus ad eum transi per mediam civitatem in medio Hierusalem et signa thau super
frontes virorum gementium et dolentium super cunctis abominationibus quae fiunt in medio eius
5
et illis dixit audiente me transite per civitatem sequentes eum et percutite non parcat oculus vester
6
neque misereamini senem adulescentulum et virginem parvulum et mulieres interficite usque ad
internicionem omnem autem super quem videritis thau ne occidatis et a sanctuario meo incipite
7
coeperunt ergo a viris senioribus qui erant ante faciem domus et dixit ad eos contaminate domum
8
et implete atria interfectis egredimini et egressi sunt et percutiebant eos qui erant in civitate et
caede conpleta remansi ego ruique super faciem meam et clamans aio heu heu heu Domine Deus
9
ergone disperdes omnes reliquias Israhel effundens furorem tuum super Hierusalem et dixit ad
me iniquitas domus Israhel et Iuda magna est nimis valde et repleta est terra sanguinibus et civitas
10
repleta est aversione dixerunt enim dereliquit Dominus terram et Dominus non videt igitur et
11
meus non parcet oculus neque miserebor viam eorum super caput eorum reddam et ecce vir qui
indutus erat lineis qui habebat atramentarium in dorso suo respondit verbum dicens feci sicut
praecepisti mihi

Chapter 10

1
et vidi et ecce in firmamento quod erat super caput cherubin quasi lapis sapphyrus quasi species
2
similitudinis solii apparuit super ea et dixit ad virum qui indutus erat lineis et ait ingredere in
medio rotarum quae sunt subtus cherub et imple manum tuam prunis ignis quae sunt inter cherubin
3
et effunde super civitatem ingressusque est in conspectu meo cherubin autem stabant a dextris
4
domus cum ingrederetur vir et nubes implevit atrium interius et elevata est gloria Domini desuper
cherub ad limen domus et repleta est domus nube et atrium repletum est splendore gloriae Domini
5
et sonitus alarum cherubin audiebatur usque ad atrium exterius quasi vox Dei omnipotentis loquentis

6
cumque praecepisset viro qui indutus erat lineis dicens sume ignem de medio rotarum quae sunt
7
inter cherubin ingressus ille stetit iuxta rotam et extendit cherub manum de medio cherubin ad
ignem qui erat inter cherubin et sumpsit et dedit in manus eius qui indutus erat lineis qui accipiens
8 9
egressus est et apparuit in cherubin similitudo manus hominis subtus pinnas eorum et vidi et
ecce quattuor rotae iuxta cherubin rota una iuxta cherub unum et rota alia iuxta cherub unum species
10
autem erat rotarum quasi visio lapidis chrysoliti et aspectus earum similitudo una quattuor quasi
11
sit rota in medio rotae cumque ambularent in quattuor partes gradiebantur non revertebantur
ambulantes sed ad locum ad quem ire declinabat quae prima erat sequebantur et ceterae nec
12
convertebantur et omne corpus earum et colla et manus et pinnae et circuli plena erant oculis in
13 14
circuitu quattuor rotarum et rotas istas vocavit volubiles audiente me quattuor autem facies
habebat unum facies una facies cherub et facies secunda facies hominis et in tertio facies leonis et
15
in quarto facies aquilae et elevata sunt cherubin ipsum est animal quod videram iuxta flumen
16
Chobar cumque ambularent cherubin ibant pariter et rotae iuxta ea et cum levarent cherubin
17
alas suas ut exaltarentur de terra non residebant rotae sed et ipsae iuxta erant stantibus illis
18
stabant et cum elevatis elevabantur spiritus enim vitae erat in eis et egressa est gloria Domini a
19
limine templi et stetit super cherubin et elevantia cherubin alas suas exaltata sunt a terra coram
me et illis egredientibus rotae quoque subsecutae sunt et stetit in introitu portae domus Domini
20
orientalis et gloria Dei Israhel erat super ea ipsum est animal quod vidi subter Deum Israhel
21
iuxta fluvium Chobar et intellexi quia cherubin essent quattuor per quattuor vultus uni et quattuor
22
alae uni et similitudo manus hominis sub alis eorum et similitudo vultuum eorum ipsi vultus
quos videram iuxta fluvium Chobar et intuitus eorum et impetus singulorum ante faciem suam
ingredi

Chapter 11

1
et elevavit me spiritus et introduxit me ad portam domus Domini orientalem quae respicit solis
ortum et ecce in introitu portae viginti quinque viri et vidi in medio eorum Hiezoniam filium Azur
2
et Pheltiam filium Banaiae principes populi dixitque ad me fili hominis hii viri qui cogitant

iniquitatem et tractant consilium pessimum in urbe ista 3 dicentes nonne dudum aedificatae sunt
domus haec est lebes nos autem carnes 4 idcirco vaticinare de eis vaticinare fili hominis 5 et inruit
in me spiritus Domini et dixit ad me loquere haec dicit Dominus sic locuti estis domus Israhel et
cogitationes cordis vestri ego novi 6 plurimos occidistis in urbe hac et implestis vias eius interfectis
7 propterea haec dicit Dominus Deus interfecti vestri quos posuistis in medio eius hii sunt carnes
et haec est lebes et educam vos de medio eius 8 gladium metuistis et gladium inducam super vos
ait Dominus Deus 9 et eiciam vos de medio eius daboque vos in manu hostium et faciam in vobis
iudicia 10 gladio cadetis in finibus Israhel iudicabo vos et scietis quia ego Dominus 11 haec non
erit vobis in lebetem et vos non eritis in medio eius in carnes in finibus Israhel iudicabo vos 12 et
scietis quia ego Dominus qui in praeceptis meis non ambulastis et iudicia mea non fecistis sed iuxta
iudicia gentium quae in circuitu vestro sunt estis operati 13 et factum est cum prophetarem Pheltias
filius Banaiae mortuus est et cecidi in faciem meam clamans voce magna et dixi heu heu heu
Domine Deus consummationem tu facis reliquiarum Israhel 14 et factum est verbum Domini ad
me dicens 15 fili hominis fratres tui fratres tui viri propinqui tui et omnis domus Israhel universi
quibus dixerunt habitatores Hierusalem longe recedite a Domino nobis data est terra in possessionem
16 propterea haec dicit Dominus Deus quia longe feci eos in gentibus et quia dispersi eos in terris
ero eis in sanctificationem modicam in terris ad quas venerunt 17 propterea loquere haec dicit
Dominus Deus congregabo vos de populis et adunabo de terris in quibus dispersi estis daboque
vobis humum Israhel 18 et ingredientur illuc et auferent omnes offensiones cunctasque abominationes
eius de illa 19 et dabo eis cor unum et spiritum novum tribuam in visceribus eorum et auferam cor
lapideum de carne eorum et dabo eis cor carneum 20 ut in praeceptis meis ambulent et iudicia mea
custodiant faciantque ea et sint mihi in populum et ego sim eis in Deum 21 quorum cor post
offendicula et abominationes suas ambulat horum viam in capite suo ponam dicit Dominus Deus
22 et elevaverunt cherubin alas suas et rotae cum eis et gloria Dei Israhel erat super ea 23 et ascendit
gloria Domini de medio civitatis stetitque super montem qui est ad orientem urbis 24 et spiritus
levavit me adduxitque in Chaldeam ad transmigrationem in visione in spiritu Dei et sublata est a
me visio quam videram 25 et locutus sum ad transmigrationem omnia verba Domini quae ostenderat
mihi

Chapter 12

1 et factus est sermo Domini ad me dicens 2 fili hominis in medio domus exasperantis tu habitas
qui oculos habent ad videndum et non vident et aures ad audiendum et non audiunt quia domus
exasperans est 3 tu ergo fili hominis fac tibi vasa transmigrationis et transmigrabis per diem coram
eis transmigrabis autem de loco tuo ad locum alterum in conspectu eorum si forte aspiciant quia
domus exasperans est 4 et efferes foras vasa tua quasi vasa transmigrantis per diem in conspectu
eorum tu autem egredieris vespere coram eis sicut egreditur migrans 5 ante oculos eorum perfodi
tibi parietem et egredieris per eum 6 in conspectu eorum in umeris portaberis in caligine effereris
faciem tuam velabis et non videbis terram quia portentum dedi te domui Israhel 7 feci ergo sicut
praeceperat mihi vasa mea protuli quasi vasa transmigrantis per diem et vespere perfodi mihi
parietem manu in caligine egressus sum et in umeris portatus in conspectu eorum 8 et factus est
sermo Domini ad me mane dicens 9 fili hominis numquid non dixerunt ad te domus Israhel domus
exasperans quid tu facis 10 dic ad eos haec dicit Dominus Deus super ducem onus istud qui est in
Hierusalem et super omnem domum Israhel quae est in medio eorum 11 dic ego portentum vestrum
quomodo feci sic fiet illis in transmigrationem et captivitatem ibunt 12 et dux qui est in medio
eorum in umeris portabitur in caligine egredietur parietem perfodient ut educant eum facies eius
operietur ut non videat oculo terram 13 et extendam rete meum super illum et capietur in sagena
mea et adducam eum in Babylonem in terram Chaldeorum et ipsam non videbit ibique morietur
14 et omnes qui circa eum sunt praesidium eius et agmina eius dispergam in omnem ventum et
gladium evaginabo post eos 15 et scient quia ego Dominus quando dispersero illos in gentibus et
disseminavero eos in terris 16 et relinquam ex eis viros paucos a gladio et fame et pestilentia ut
narrent omnia scelera eorum in gentibus ad quas ingredientur et scient quia ego Dominus 17 et
factus est sermo Domini ad me dicens 18 fili hominis panem tuum in conturbatione comede sed et
aquam tuam in festinatione et maerore bibe 19 et dices ad populum terrae haec dicit Dominus Deus
ad eos qui habitant in Hierusalem in terra Israhel panem suum in sollicitudine comedent et aquam
suam in desolatione bibent ut desoletur terra a multitudine sua propter iniquitatem omnium qui
habitant in ea 20 et civitates quae nunc habitantur desolatae erunt terraque deserta et scietis quia

ego Dominus [21] et factus est sermo Domini ad me dicens [22] fili hominis quod est proverbium istud
vobis in terra Israhel dicentium in longum differentur dies et peribit omnis visio [23] ideo dic ad eos
haec dicit Dominus Deus quiescere faciam proverbium istud neque vulgo dicetur ultra in Israhel
et loquere ad eos quod adpropinquaverint dies et sermo omnis visionis [24] non enim erit ultra omnis
visio cassa neque divinatio ambigua in medio filiorum Israhel [25] quia ego Dominus loquar
quodcumque locutus fuero verbum et fiet non prolongabitur amplius sed in diebus vestris domus
exasperans loquar verbum et faciam illud dicit Dominus Deus [26] et factus est sermo Domini ad
me dicens [27] fili hominis ecce domus Israhel dicentium visio quam hic videt in dies multos et in
tempora longa iste prophetat [28] propterea dic ad eos haec dicit Dominus Deus non prolongabitur
ultra omnis sermo meus verbum quod locutus fuero conplebitur dicit Dominus Deus

Chapter 13

[1] et factus est sermo Domini ad me dicens [2] fili hominis vaticinare ad prophetas Israhel qui
prophetant et dices prophetantibus de corde suo audite verbum Domini [3] haec dicit Dominus Deus
vae prophetis insipientibus qui sequuntur spiritum suum et nihil vident [4] quasi vulpes in desertis
prophetae tui Israhel erant [5] non ascendistis ex adverso neque opposuistis murum pro domo Israhel
ut staretis in proelio in die Domini [6] vident vana et divinant mendacium dicentes ait Dominus cum
Dominus non miserit eos et perseveraverunt confirmare sermonem [7] numquid non visionem cassam
vidistis et divinationem mendacem locuti estis et dicitis ait Dominus cum ego non sim locutus
[8] propterea haec dicit Dominus Deus quia locuti estis vana et vidistis mendacium ideo ecce ego ad
vos ait Dominus Deus [9] et erit manus mea super prophetas qui vident vana et divinant mendacium
in concilio populi mei non erunt et in scriptura domus Israhel non scribentur nec in terra Israhel
ingredientur et scietis quia ego Dominus Deus [10] eo quod deceperint populum meum dicentes pax
et non est pax et ipse aedificabat parietem illi autem liniebant eum luto absque paleis [11] dic ad eos
qui liniunt absque temperatura quod casurus sit erit enim imber inundans et dabo lapides praegrandes
desuper inruentes et ventum procellae dissipantem [12] siquidem ecce cecidit paries numquid non
dicetur vobis ubi est litura quam levistis [13] propterea haec dicit Dominus Deus et erumpere faciam

spiritum tempestatum in indignatione mea et imber inundans in furore meo erit et lapides grandes
14
in ira in consummationem et destruam parietem quem levistis absque temperamento et adaequabo
eum terrae et revelabitur fundamentum eius et cadet et consumetur in medio eius et scietis quia ego
15
sum Dominus et conplebo indignationem meam in parietem et in his qui linunt eum absque
16
temperamento dicamque vobis non est paries et non sunt qui linunt eum prophetae Israhel qui
17
prophetant ad Hierusalem et vident ei visionem pacis et non est pax ait Dominus Deus et tu fili
hominis pone faciem tuam contra filias populi tui quae prophetant de corde suo et vaticinare super
18
eas et dic haec ait Dominus Deus vae quae consuunt pulvillos sub omni cubito manus et faciunt
cervicalia sub capite universae aetatis ad capiendas animas cum caperent animas populi mei
19
vivificabant animas eorum et violabant me ad populum meum propter pugillum hordei et fragmen
panis ut interficerent animas quae non moriuntur et vivificarent animas quae non vivunt mentientes
20
populo meo credenti mendaciis propter hoc haec dicit Dominus Deus ecce ego ad pulvillos
vestros quibus vos capitis animas volantes et disrumpam eos de brachiis vestris et dimittam animas
21
quas vos capitis animas ad volandum et disrumpam cervicalia vestra et liberabo populum meum
de manu vestra neque erunt ultra in manibus vestris ad praedandum et scietis quia ego Dominus
22
pro eo quod maerere fecistis cor iusti mendaciter quem ego non contristavi et confortastis manus
23
impii ut non reverteretur a via sua mala et viveret propterea vana non videbitis et divinationes
non divinabitis amplius et eruam populum meum de manu vestra et scietis quoniam ego Dominus

Chapter 14

1
et venerunt ad me viri seniorum Israhel et sederunt coram me
2
et factus est sermo Domini ad
3
me dicens fili hominis viri isti posuerunt inmunditias suas in cordibus suis et scandalum iniquitatis
4
suae statuerunt contra faciem suam numquid interrogatus respondebo eis propter hoc loquere eis
et dices ad eos haec dicit Dominus Deus homo homo de domo Israhel qui posuerit inmunditias suas
in corde suo et scandalum iniquitatis suae statuerit contra faciem suam et venerit ad prophetam
5
interrogans per eum me ego Dominus respondebo ei in multitudine inmunditiarum suarum ut
6
capiatur domus Israhel in corde suo quo recesserunt a me in cunctis idolis suis propterea dic ad
domum Israhel haec dicit Dominus Deus convertimini et recedite ab idolis vestris et ab universis
7
contaminationibus vestris avertite facies vestras quia homo homo de domo Israhel et de proselytis

quicumque advena fuerit in Israhel si alienatus fuerit a me et posuerit idola sua in corde suo et
scandalum iniquitatis suae statuerit contra faciem suam et venerit ad prophetam ut interroget per
eum me ego Dominus respondebo ei per me 8 et ponam faciem meam super hominem illum et
faciam eum in exemplum et in proverbium et disperdam eum de medio populi mei et scietis quia
ego Dominus 9 et propheta cum erraverit et locutus fuerit verbum ego Dominus decepi prophetam
illum et extendam manum meam super eum et delebo eum de medio populi mei Israhel 10 et
portabunt iniquitatem suam iuxta iniquitatem interrogantis sic iniquitas prophetae erit 11 ut non
erret ultra domus Israhel a me neque polluatur in universis praevaricationibus suis sed sit mihi in
populum et ego sim eis in Deum ait Dominus exercituum 12 et factus est sermo Domini ad me
dicens 13 fili hominis terra cum peccaverit mihi ut praevaricetur praevaricans extendam manum
meam super eam et conteram virgam panis eius et inmittam in eam famem et interficiam de ea
hominem et iumentum 14 et si fuerint tres viri isti in medio eius Noe Danihel et Iob ipsi iustitia
sua liberabunt animas suas ait Dominus exercituum 15 quod si et bestias pessimas induxero super
terram ut vastem eam et fuerit invia eo quod non sit pertransiens propter bestias 16 tres viri isti qui
fuerint in ea vivo ego dicit Dominus Deus quia nec filios nec filias liberabunt sed ipsi soli
liberabuntur terra autem desolabitur 17 vel si gladium induxero super terram illam et dixero gladio
transi per terram et interfecero de ea hominem et iumentum 18 et tres viri isti fuerint in medio eius
vivo ego dicit Dominus Deus non liberabunt filios neque filias sed ipsi soli liberabuntur 19 si autem
et pestilentiam inmisero super terram illam et effudero indignationem meam super eam in sanguine
ut auferam ex ea hominem et iumentum 20 et Noe et Danihel et Iob fuerint in medio eius vivo ego
dicit Dominus Deus quia filium et filiam non liberabunt sed ipsi iustitia sua liberabunt animas suas
21
quoniam haec dicit Dominus Deus quod si et quattuor iudicia mea pessima gladium et famem
et bestias malas et pestilentiam misero in Hierusalem ut interficiam de ea hominem et pecus 22 tamen
relinquetur in ea salvatio educentium filios et filias ecce ipsi egredientur ad vos et videbitis viam
eorum et adinventiones eorum et consolabimini super malo quod induxi in Hierusalem in omnibus
quae inportavi super eam 23 et consolabuntur vos cum videritis viam eorum et adinventiones eorum
et cognoscetis quod non frustra fecerim omnia quae feci in ea ait Dominus Deus

Chapter 15

1 et factus est sermo Domini ad me dicens 2 fili hominis quid fiet ligno vitis ex omnibus lignis
nemorum quae sunt inter ligna silvarum 3 numquid tolletur de ea lignum ut fiat opus aut fabricabitur
de ea paxillus ut dependeat in eo quodcumque vas 4 ecce igni datum est in escam utramque partem
eius consumpsit ignis et medietas eius redacta est in favillam numquid utile erit ad opus 5 etiam
cum esset integrum non erat aptum ad opus quanto magis cum ignis illud devoraverit et conbuserit
nihil ex eo fiet operis 6 propterea haec dicit Dominus Deus quomodo lignum vitis inter ligna
silvarum quod dedi igni ad devorandum sic tradidi habitatores Hierusalem 7 et ponam faciem meam
in eos de igne egredientur et ignis consumet eos et scietis quia ego Dominus cum posuero faciem
meam in eos 8 et dedero terram inviam et desolatam eo quod praevaricatores extiterint dicit Dominus
Deus

Chapter 16

1 et factus est sermo Domini ad me dicens 2 fili hominis notas fac Hierusalem abominationes
suas 3 et dices haec dicit Dominus Deus Hierusalem radix tua et generatio tua de terra chananea
pater tuus Amorreus et mater tua Cetthea 4 et quando nata es in die ortus tui non est praecisus
umbilicus tuus et in aqua non es lota in salutem nec sale salita nec involuta pannis 5 non pepercit
super te oculus ut facerem tibi unum de his miseratus tui sed proiecta es super faciem terrae in
abiectione animae tuae in die qua nata es 6 transiens autem per te vidi te conculcari in sanguine
tuo et dixi tibi cum esses in sanguine tuo vive dixi inquam tibi in sanguine tuo vive 7 multiplicatam
quasi germen agri dedi te et multiplicata es et grandis effecta et ingressa es et pervenisti ad mundum
muliebrem ubera tua intumuerunt et pilus tuus germinavit et eras nuda et confusionis plena 8 et
transivi per te et vidi te et ecce tempus tuum tempus amantium et expandi amictum meum super te
et operui ignominiam tuam et iuravi tibi et ingressus sum pactum tecum ait Dominus Deus et facta
es mihi 9 et lavi te aqua et emundavi sanguinem tuum ex te et unxi te oleo 10 et vestivi te discoloribus
et calciavi te ianthino et cinxi te bysso et indui te subtilibus 11 et ornavi te ornamento et dedi
armillas in manibus tuis et torquem circa collum tuum 12 et dedi inaurem super os tuum et circulos
auribus tuis et coronam decoris in capite tuo 13 et ornata es auro et argento et vestita es bysso et

polymito et multicoloribus similam et mel et oleum comedisti et decora facta es vehementer nimis
et profecisti in regnum 14 et egressum est nomen tuum in gentes propter speciem tuam quia perfecta
eras in decore meo quem posueram super te dicit Dominus Deus 15 et habens fiduciam in
pulchritudine tua fornicata es in nomine tuo et exposuisti fornicationem tuam omni transeunti ut
eius fieres 16 et sumens de vestimentis meis fecisti tibi excelsa hinc inde consuta et fornicata es
super eis sicut non est factum neque futurum est 17 et tulisti vasa decoris tui de auro meo et argento
meo quae dedi tibi et fecisti tibi imagines masculinas et fornicata es in eis 18 et sumpsisti vestimenta
tua multicoloria et vestita es eis et oleum meum et thymiama meum posuisti coram eis 19 et panem
meum quem dedi tibi similam et oleum et mel quibus enutrivi te posuisti in conspectu eorum in
odorem suavitatis et factum est ait Dominus Deus 20 et tulisti filios tuos et filias tuas quas generasti
mihi et immolasti eis ad devorandum numquid parva est fornicatio tua 21 immolantis filios meos
et dedisti illos consecrans eis 22 et post omnes abominationes tuas et fornicationes non es recordata
dierum adulescentiae tuae quando eras nuda et confusione plena conculcata in sanguine tuo 23 et
accidit post omnem malitiam tuam vae vae tibi ait Dominus Deus 24 et aedificasti tibi lupanar et
fecisti tibi prostibulum in cunctis plateis 25 ad omne caput viae aedificasti signum prostitutionis
tuae et abominabilem fecisti decorem tuum et divisisti pedes tuos omni transeunti et multiplicasti
fornicationes tuas 26 et fornicata es cum filiis Aegypti vicinis tuis magnarum carnium et multiplicasti
fornicationem tuam ad inritandum me 27 ecce ego extendi manum meam super te et auferam ius
tuum et dabo te in animam odientium te filiarum Palestinarum quae erubescunt in via tua scelerata
28 et fornicata es in filiis Assyriorum eo quod necdum fueris expleta et postquam fornicata es nec
sic es satiata 29 et multiplicasti fornicationem tuam in terra Chanaan cum Chaldeis et nec sic satiata
es 30 in quo mundabo cor tuum ait Dominus Deus cum facias omnia haec opera mulieris meretricis
et procacis 31 quia fabricasti lupanar tuum in capite omnis viae et excelsum tuum fecisti in omni
platea nec facta es quasi meretrix fastidio augens pretium 32 sed quasi mulier adultera quae super
virum suum inducit alienos 33 omnibus meretricibus dantur mercedes tu autem dedisti mercedes
cunctis amatoribus tuis et donabas eis ut intrarent ad te undique ad fornicandum tecum 34 factumque
in te est contra consuetudinem mulierum in fornicationibus tuis et post te non erit fornicatio in eo

enim quod dedisti mercedes et mercedes non accepisti factum est in te contrarium 35 propterea
meretrix audi verbum Domini 36 haec dicit Dominus Deus quia effusum est aes tuum et revelata
est ignominia tua in fornicationibus tuis super amatores tuos et super idola abominationum tuarum
in sanguine filiorum tuorum quos dedisti eis 37 ecce ego congregabo omnes amatores tuos quibus
commixta es et omnes quos dilexisti cum universis quos oderas et congregabo eos super te undique
et nudabo ignominiam tuam coram eis et videbunt omnem turpitudinem tuam 38 et iudicabo te
iudiciis adulterarum et effundentium sanguinem et dabo te in sanguinem furoris et zeli 39 et dabo
te in manus eorum et destruent lupanar tuum et demolientur prostibulum tuum et denudabunt te
vestimentis tuis et auferent vasa decoris tui et derelinquent te nudam plenamque ignominia 40 et
adducent super te multitudinem et lapidabunt te lapidibus et trucidabunt te gladiis suis 41 et conburent
domos tuas igni et facient in te iudicia in oculis mulierum plurimarum et desines fornicari et mercedes
ultra non dabis 42 et requiescet indignatio mea in te et auferetur zelus meus a te et quiescam nec
irascar amplius 43 eo quod non fueris recordata dierum adulescentiae tuae et provocasti me in
omnibus his quapropter et ego vias tuas in capite tuo dedi ait Dominus Deus et non feci iuxta scelera
tua in omnibus abominationibus tuis 44 ecce omnis qui dicit vulgo proverbium in te adsumet illud
dicens sicut mater ita et filia eius 45 filia matris tuae es tu quae proiecit virum suum et filios suos
et soror sororum tuarum tu quae proiecerunt viros suos et filios suos mater vestra Cetthea et pater
vester Amorreus 46 et soror tua maior Samaria ipsa et filiae eius quae habitat ad sinistram tuam
soror autem tua minor te quae habitat a dextris tuis Sodoma et filiae eius 47 sed nec in viis earum
ambulasti neque secundum scelera earum fecisti pauxillum minus paene sceleratiora fecisti illis in
omnibus viis tuis 48 vivo ego dicit Dominus Deus quia non fecit Sodoma soror tua ipsa et filiae
eius sicut fecisti tu et filiae tuae 49 ecce haec fuit iniquitas Sodomae sororis tuae superbia saturitas
panis et abundantia et otium ipsius et filiarum eius et manum egeno et pauperi non porrigebant
50 et elevatae sunt et fecerunt abominationes coram me et abstuli eas sicut vidisti 51 et Samaria
dimidium peccatorum tuorum non peccavit sed vicisti eas sceleribus tuis et iustificasti sorores tuas
in omnibus abominationibus tuis quas operata es 52 ergo et tu porta confusionem tuam quae vicisti
sorores tuas peccatis tuis sceleratius agens ab eis iustificatae sunt enim a te ergo et tu confundere
et porta ignominiam tuam quae iustificasti sorores tuas 53 et convertam restituens eas conversione
Sodomorum cum filiabus suis et conversione Samariae et filiarum eius et convertam reversionem
tuam in medio earum 54 ut portes ignominiam tuam et confundaris in omnibus quae fecisti consolans

eas 55 et soror tua Sodoma et filiae eius revertentur ad antiquitatem suam et Samaria et filiae eius
revertentur ad antiquitatem suam et tu et filiae tuae revertimini ad antiquitatem vestram 56 non fuit
autem Sodoma soror tua audita in ore tuo in die superbiae tuae 57 antequam revelaretur malitia tua
sicut hoc tempore in obprobrium filiarum Syriae et cunctarum in circuitu tuo filiarum Palestinarum
quae ambiunt te per gyrum 58 scelus tuum et ignominiam tuam tu portasti ait Dominus Deus 59 quia
haec dicit Dominus Deus et faciam tibi sicut dispexisti iuramentum ut irritum faceres pactum 60 et
recordabor ego pacti mei tecum in diebus adulescentiae tuae et suscitabo tibi pactum sempiternum
61 et recordaberis viarum tuarum et confunderis cum receperis sorores tuas te maiores cum minoribus
tuis et dabo eas tibi in filias sed non ex pacto tuo 62 et suscitabo ego pactum meum tecum et scies
quia ego Dominus 63 ut recorderis et confundaris et non sit tibi ultra aperire os prae confusione
tua cum placatus fuero tibi in omnibus quae fecisti ait Dominus Deus

Chapter 17

1 et factum est verbum Domini ad me dicens 2 fili hominis propone enigma et narra parabolam
ad domum Israhel 3 et dices haec dicit Dominus Deus aquila grandis magnarum alarum longo
membrorum ductu plena plumis et varietate venit ad Libanum et tulit medullam cedri 4 summitatem
frondium eius avellit et transportavit eam in terram Chanaan in urbem negotiatorum posuit illam
5 et tulit de semente terrae et posuit illud in terra pro semine ut firmaret radicem super aquas multas
in superficie posuit illud 6 cumque germinasset crevit in vineam latiorem humili statura respicientibus
ramis eius ad eam et radices eius sub illa erunt facta est ergo vinea et fructificavit in palmites et
emisit propagines 7 et facta est aquila altera grandis magnis alis multisque plumis et ecce vinea
ista quasi mittens radices suas ad eam palmites suos extendit ad illam ut inrigaret eam de areolis
germinis sui 8 in terra bona super aquas multas plantata est ut faciat frondes et portet fructum et
sit in vineam grandem 9 dic haec dicit Dominus Deus ergone prosperabitur nonne radices eius
evellet et fructum eius distringet et siccabit omnes palmites germinis eius et arescet et non in brachio
grandi neque in populo multo ut evelleret eam radicitus 10 ecce plantata est ergone prosperabitur
nonne cum tetigerit eam ventus urens siccabitur et in areis germinis sui arescet 11 et factum est

verbum Domini ad me dicens 12 dic ad domum exasperantem nescitis quid ista significent dic ecce
venit rex Babylonis Hierusalem et adsumet regem et principes eius et adducet eos ad semet ipsum
in Babylonem 13 et tollet de semine regni ferietque cum eo foedus et accipiet ab eo iusiurandum
sed et fortes terrae tollet 14 ut sit regnum humile et non elevetur sed custodiat pactum eius et servet
illud 15 qui recedens ab eo misit nuntios ad Aegyptum ut daret sibi equos et populum multum
numquid prosperabitur vel consequetur salutem qui fecit haec et qui dissolvit pactum numquid
effugiet 16 vivo ego dicit Dominus Deus quoniam in loco regis qui constituit eum regem cuius fecit
irritum iuramentum et solvit pactum quod habebat cum eo in medio Babylonis morietur 17 et non
in exercitu grandi neque in populo multo faciet contra eum Pharao proelium in iactu aggeris et in
extructione vallorum ut interficiat animas multas 18 spreverat enim iuramentum ut solveret foedus
et ecce dedit manum suam et cum omnia haec fecerit non effugiet 19 propterea haec dicit Dominus
Deus vivo ego quoniam iuramentum quod sprevit et foedus quod praevaricatus est ponam in caput
eius 20 et expandam super eum rete meum et conprehendetur sagena mea et adducam eum in
Babylonem et iudicabo illum ibi in praevaricatione qua despexit me 21 et omnes profugi eius cum
universo agmine gladio cadent residui autem in omnem ventum dispergentur et scietis quia ego
Dominus locutus sum 22 haec dicit Dominus Deus et sumam ego de medulla cedri sublimis et
ponam de vertice ramorum eius tenerum distringam et plantabo super montem excelsum et
eminentem 23 in monte sublimi Israhel plantabo illud et erumpet in germen et faciet fructum et erit
in cedrum magnam et habitabunt sub eo omnes volucres universum volatile sub umbra frondium
eius nidificabit 24 et scient omnia ligna regionis quia ego Dominus humiliavi lignum sublime et
exaltavi lignum humile et siccavi lignum viride et frondere feci lignum aridum ego Dominus locutus
sum et feci

Chapter 18

1 et factus est sermo Domini ad me dicens 2 quid est quod inter vos parabolam vertitis in
proverbium istud in terra Israhel dicentes patres comederunt uvam acerbam et dentes filiorum
obstupescunt 3 vivo ego dicit Dominus Deus si erit vobis ultra parabola haec in proverbium in
Israhel 4 ecce omnes animae meae sunt ut anima patris ita et anima filii mea est anima quae

peccaverit ipsa morietur 5 et vir si fuerit iustus et fecerit iudicium et iustitiam 6 in montibus non
comederit et oculos suos non levaverit ad idola domus Israhel et uxorem proximi sui non violaverit
et ad mulierem menstruatam non accesserit 7 et hominem non contristaverit pignus debitori reddiderit
per vim nihil rapuerit panem suum esurienti dederit et nudum operuerit vestimento 8 ad usuram
non commodaverit et amplius non acceperit ab iniquitate averterit manum suam iudicium verum
fecerit inter virum et virum 9 in praeceptis meis ambulaverit et iudicia mea custodierit ut faciat
veritatem hic iustus est vita vivet ait Dominus Deus 10 quod si genuerit filium latronem effundentem
sanguinem et fecerit unum de istis 11 et haec quidem omnia non facientem sed in montibus
comedentem et uxorem proximi sui polluentem 12 egenum et pauperem contristantem rapientem
rapinas pignus non reddentem et ad idola levantem oculos suos abominationem facientem 13 ad
usuram dantem et amplius accipientem numquid vivet non vivet cum universa detestanda haec
fecerit morte morietur sanguis eius in ipso erit 14 quod si genuerit filium qui videns omnia peccata
patris sui quae fecit timuerit et non fecerit simile eis 15 super montes non comederit et oculos suos
non levaverit ad idola domus Israhel et uxorem proximi sui non violaverit 16 et virum non
contristaverit pignus non retinuerit et rapinam non rapuerit panem suum esurienti dederit et nudum
operuerit vestimento 17 a pauperis iniuria averterit manum suam usuram et superabundantiam non
acceperit iudicia mea fecerit in praeceptis meis ambulaverit hic non morietur in iniquitate patris
sui sed vita vivet 18 pater eius quia calumniatus est et vim fecit fratri et malum operatus est in
medio populi sui ecce mortuus est in iniquitate sua 19 et dicitis quare non portavit filius iniquitatem
patris videlicet quia filius iudicium et iustitiam operatus est omnia praecepta mea custodivit et fecit
illa vita vivet 20 anima quae peccaverit ipsa morietur filius non portabit iniquitatem patris et pater
non portabit iniquitatem filii iustitia iusti super eum erit et impietas impii erit super eum 21 si autem
impius egerit paenitentiam ab omnibus peccatis suis quae operatus est et custodierit universa
praecepta mea et fecerit iudicium et iustitiam vita vivet non morietur 22 omnium iniquitatum eius
quas operatus est non recordabor in iustitia sua quam operatus est vivet 23 numquid voluntatis
meae est mors impii dicit Dominus Deus et non ut convertatur a viis suis et vivat 24 si autem
averterit se iustus a iustitia sua et fecerit iniquitatem secundum omnes abominationes quas operari
solet impius numquid vivet omnes iustitiae eius quas fecerat non recordabuntur in praevaricatione
qua praevaricatus est et in peccato suo quod peccavit in ipsis morietur 25 et dixistis non est aequa

via Domini audite domus Israhel numquid via mea non est aequa et non magis viae vestrae pravae
sunt [26] cum enim averterit se iustus a iustitia sua et fecerit iniquitatem morietur in eis in iniustitia
quam operatus est morietur [27] et cum averterit se impius ab impietate sua quam operatus est et
fecerit iudicium et iustitiam ipse animam suam vivificabit [28] considerans enim et avertens se ab
omnibus iniquitatibus suis quas operatus est vita vivet et non morietur [29] et dicunt filii Israhel non
est aequa via Domini numquid viae meae non sunt aequae domus Israhel et non magis viae vestrae
pravae [30] idcirco unumquemque iuxta vias suas iudicabo domus Israhel ait Dominus Deus
convertimini et agite paenitentiam ab omnibus iniquitatibus vestris et non erit vobis in ruinam
iniquitas [31] proicite a vobis omnes praevaricationes vestras in quibus praevaricati estis et facite
vobis cor novum et spiritum novum et quare moriemini domus Israhel [32] quia nolo mortem morientis
dicit Dominus Deus revertimini et vivite

Chapter 19

[1] et tu adsume planctum super principes Israhel [2] et dices quare mater tua leaena inter leones
cubavit in medio leunculorum enutrivit catulos suos [3] et eduxit unum de leunculis suis leo factus
est et didicit capere praedam hominemque comedere [4] et audierunt de eo gentes et non absque
vulneribus suis ceperunt eum et adduxerunt eum in catenis in terram Aegypti [5] quae cum vidisset
quoniam infirmata est et periit expectatio eius tulit unum de leunculis suis leonem constituit eum
[6] qui incedebat inter leones et factus est leo didicit praedam capere et homines devorare [7] didicit
viduas facere et civitates eorum in desertum adducere et desolata est terra et plenitudo eius a voce
rugitus illius [8] et convenerunt adversum eum gentes undique de provinciis et expanderunt super
eum rete suum in vulneribus earum captus est [9] et miserunt eum in caveam in catenis adduxerunt
eum ad regem Babylonis miseruntque eum in carcerem ne audiretur vox eius ultra super montes
Israhel [10] mater tua quasi vinea in sanguine tuo super aquam plantata fructus eius et frondes eius
creverunt ex aquis multis [11] et factae sunt ei virgae solidae in sceptra dominantium et exaltata est
statura eius inter frondes et vidit altitudinem suam in multitudine palmitum suorum [12] et evulsa
est in ira in terramque proiecta et ventus urens siccavit fructum eius marcuerunt et arefactae sunt

virgae roboris eius ignis comedit eam [13] et nunc transplantata est in desertum in terra invia et
sitienti [14] et egressus est ignis de virga ramorum eius qui fructum eius comedit et non fuit in ea
virga fortis sceptrum dominantium planctus est et erit in planctum

Chapter 20

[1] et factum est in anno septimo in quinto mense in decima mensis venerunt viri de senioribus
Israhel ut interrogarent Dominum et sederunt coram me [2] et factus est sermo Domini ad me dicens
[3] fili hominis loquere senioribus Israhel et dices ad eos haec dicit Dominus Deus num ad
interrogandum me vos venistis vivo ego quia non respondebo vobis ait Dominus Deus [4] si iudicas
eos si iudicas fili hominis abominationes patrum eorum ostende eis [5] et dices ad eos haec dicit
Dominus Deus in die qua elegi Israhel et levavi manum meam pro stirpe domus Iacob et apparui
eis in terra Aegypti et levavi manum meam pro eis dicens ego Dominus Deus vester [6] in die illa
levavi manum meam pro eis ut educerem eos de terra Aegypti in terram quam provideram eis
fluentem lacte et melle quae est egregia inter omnes terras [7] et dixi ad eos unusquisque offensiones
oculorum suorum abiciat et in idolis Aegypti nolite pollui ego Dominus Deus vester [8] et inritaverunt
me nolueruntque audire unusquisque abominationes oculorum suorum non proiecit nec idola Aegypti
reliquerunt et dixi ut effunderem indignationem meam super eos et implerem iram meam in eis in
medio terrae Aegypti [9] et feci propter nomen meum ut non violaretur coram gentibus in quarum
medio erant et inter quas apparui eis ut educerem eos de terra Aegypti [10] eieci ergo eos de terra
Aegypti et eduxi in desertum [11] et dedi eis praecepta mea et iudicia mea ostendi eis quae faciat
homo et vivat in eis [12] insuper et sabbata mea dedi eis ut esset signum inter me et eos et scirent
quia ego Dominus sanctificans eos [13] et inritaverunt me domus Israhel in deserto in praeceptis
meis non ambulaverunt et iudicia mea proiecerunt quae faciens homo vivet in eis et sabbata mea
violaverunt vehementer dixi ergo ut effunderem furorem meum super eos in deserto et consumerem
eos [14] et feci propter nomen meum ne violaretur coram gentibus de quibus eieci eos in conspectu
earum [15] ego igitur levavi manum meam super eos in deserto ne inducerem eos in terram quam
dedi eis fluentem lacte et melle praecipuam terrarum omnium [16] quia iudicia mea proiecerunt et

in praeceptis meis non ambulaverunt et sabbata mea violaverunt post idola enim cor eorum
gradiebatur 17 et pepercit oculus meus super eos ut non interficerem eos nec consumpsi eos in
deserto 18 dixi autem ad filios eorum in solitudine in praeceptis patrum vestrorum nolite incedere
nec iudicia eorum custodiatis nec in idolis eorum polluamini 19 ego Dominus Deus vester in
praeceptis meis ambulate et iudicia mea custodite et facite ea 20 et sabbata mea sanctificate ut sit
signum inter me et vos et sciatur quia ego Dominus Deus vester 21 et exacerbaverunt me filii in
praeceptis meis non ambulaverunt et iudicia mea non custodierunt ut facerent ea quae cum fecerit
homo vivet in eis et sabbata mea violaverunt et comminatus sum ut effunderem furorem meum
super eos et implerem iram meam in eis in deserto 22 averti autem manum meam et feci propter
nomen meum ut non violaretur coram gentibus de quibus eieci eos in oculis earum 23 iterum levavi
manum meam in eos in solitudine ut dispergerem illos in nationes et ventilarem in terras 24 eo
quod iudicia mea non fecissent et praecepta mea reprobassent et sabbata mea violassent et post
idola patrum suorum fuissent oculi eorum 25 ergo et ego dedi eis praecepta non bona et iudicia in
quibus non vivent 26 et pollui eos in muneribus suis cum offerrent omne quod aperit vulvam propter
delicta sua et scient quia ego Dominus 27 quam ob rem loquere ad domum Israhel fili hominis et
dices ad eos haec dicit Dominus Deus adhuc et in hoc blasphemaverunt me patres vestri cum
sprevissent me contemnentes 28 et induxissem eos in terram super quam levavi manum meam ut
darem eis viderunt omnem collem excelsum et omne lignum nemorosum et immolaverunt ibi
victimas suas et dederunt ibi inritationem oblationis suae et posuerunt ibi odorem suavitatis suae
et libaverunt libationes suas 29 et dixi ad eos quid est excelsum ad quod vos ingredimini et vocatum
est nomen eius Excelsum usque ad hanc diem 30 propterea dic ad domum Israhel haec dicit Dominus
Deus certe in via patrum vestrorum vos polluimini et post offendicula eorum vos fornicamini 31 et
in oblatione donorum vestrorum cum transducitis filios vestros per ignem vos polluimini in omnibus
idolis vestris usque hodie et ego respondebo vobis domus Israhel vivo ego dicit Dominus Deus
quia non respondebo vobis 32 neque cogitatio mentis vestrae fiet dicentium erimus sicut gentes et
sicut cognationes terrae ut colamus ligna et lapides 33 vivo ego dicit Dominus Deus quoniam in
manu forti et brachio extento et in furore effuso regnabo super vos 34 et educam vos de populis et
congregabo vos de terris in quibus dispersi estis in manu valida et brachio extento et in furore effuso
regnabo super vos 35 et adducam vos in desertum populorum et iudicabor vobiscum ibi facie ad

faciem [36] sicut iudicio contendi adversum patres vestros in deserto terrae Aegypti sic iudicabo vos
dicit Dominus Deus [37] et subiciam vos sceptro meo et inducam vos in vinculis foederis [38] et eligam
de vobis transgressores et impios et de terra incolatus eorum educam eos et terram Israhel non
ingredientur et scietis quia ego Dominus [39] et vos domus Israhel haec dicit Dominus Deus singuli
post idola vestra ambulate et servite eis quod si et in hoc non audieritis me et nomen meum sanctum
pollueritis ultra in muneribus vestris et in idolis vestris [40] in monte sancto meo in monte excelso
Israhel ait Dominus Deus ibi serviet mihi omnis domus Israhel omnes inquam in terra in qua
placebunt mihi et ibi quaeram primitias vestras et initium decimarum vestrarum in omnibus
sanctificationibus vestris [41] in odorem suavitatis suscipiam vos cum eduxero vos de populis et
congregavero vos de terris in quas dispersi estis et sanctificabor in vobis in oculis nationum [42] et
scietis quia ego Dominus cum induxero vos ad terram Israhel in terram pro qua levavi manum
meam ut darem eam patribus vestris [43] et recordabimini ibi viarum vestrarum et omnium scelerum
vestrorum quibus polluti estis in eis et displicebitis vobis in conspectu vestro in omnibus malitiis
vestris quas fecistis [44] et scietis quia ego Dominus cum benefecero vobis propter nomen meum
non secundum vias vestras malas neque secundum scelera vestra pessima domus Israhel ait Dominus
Deus [45] et factus est sermo Domini ad me dicens [46] fili hominis pone faciem tuam contra viam
austri et stilla ad africum et propheta ad saltum agri meridiani [47] et dices saltui meridiano audi
verbum Domini haec dicit Dominus Deus ecce ego succendam in te ignem et conburam in te omne
lignum viride et omne lignum aridum non extinguetur flamma succensionis et conburetur in ea
omnis facies ab austro usque ad aquilonem [48] et videbit universa caro quia ego Dominus succendi
eam nec extinguetur [49] et dixi ha ha ha Domine Deus ipsi dicunt de me numquid non per parabolas
loquitur iste

Chapter 21

[1] et factus est sermo Domini ad me dicens [2] fili hominis pone faciem tuam ad Hierusalem et
stilla ad sanctuaria et propheta contra humum Israhel [3] et dices terrae Israhel haec dicit Dominus
Deus ecce ego ad te et eiciam gladium meum de vagina sua et occidam in te iustum et impium
[4] pro eo autem quod occidi in te iustum et impium idcirco egredietur gladius meus de vagina sua
ad omnem carnem ab austro ad aquilonem [5] ut sciat omnis caro quia ego Dominus eduxi gladium

meum de vagina sua inrevocabilem 6 et tu fili hominis ingemesce in contritione lumborum et in
amaritudinibus ingemesce coram eis 7 cumque dixerint ad te quare tu gemis dices pro auditu quia
venit et tabescet omne cor et dissolventur universae manus et infirmabitur omnis spiritus et per
cuncta genua fluent aquae ecce venit et fiet ait Dominus Deus 8 et factus est sermo Domini ad me
dicens 9 fili hominis propheta et dices haec dicit Dominus Deus loquere gladius gladius exacutus
est et limatus 10 ut caedat victimas exacutus est ut splendeat limatus est qui moves sceptrum filii
mei succidisti omne lignum 11 et dedi eum ad levigandum ut teneatur manu iste exacutus est gladius
et iste limatus ut sit in manu interficientis 12 clama et ulula fili hominis quia hic factus est in populo
meo hic in cunctis ducibus Israhel qui fugerant gladio traditi sunt cum populo meo idcirco plaude
super femur 13 quia probatus est et hoc cum sceptrum subverterit et non erit dicit Dominus Deus
14 tu ergo fili hominis propheta et percute manu ad manum et duplicetur gladius ac triplicetur gladius
interfectorum hic est gladius occisionis magnae qui obstupescere eos facit 15 et corde tabescere et
multiplicat ruinas in omnibus portis eorum dedi conturbationem gladii acuti et limati ad fulgendum
amicti ad caedem 16 exacuere vade ad dextram sive ad sinistram quocumque faciei tuae est appetitus
17 quin et ego plaudam manu ad manum et implebo indignationem meam ego Dominus locutus
sum 18 et factus est sermo Domini ad me dicens 19 et tu fili hominis pone tibi duas vias ut veniat
gladius regis Babylonis de terra una egredientur ambo et manu capiet coniecturam in capite viae
civitatis coniciet 20 viam pones ut veniat gladius ad Rabbath filiorum Ammon et ad Iudam in
Hierusalem munitissimam 21 stetit enim rex Babylonis in bivio in capite duarum viarum
divinationem quaerens commiscens sagittas interrogavit idola exta consuluit 22 ad dextram eius
facta est divinatio super Hierusalem ut ponat arietes ut aperiat os in caede ut elevet vocem in ululatu
ut ponat arietes contra portas ut conportet aggerem ut aedificet munitiones 23 eritque quasi consulens
frustra oraculum in oculis eorum et sabbatorum otium imitans ipse autem recordabitur iniquitatis
ad capiendum 24 idcirco haec dicit Dominus Deus pro eo quod recordati estis iniquitatis vestrae et
revelastis praevaricationes vestras et apparuerunt peccata vestra in omnibus cogitationibus vestris
pro eo inquam quod recordati estis manu capiemini 25 tu autem profane impie dux Israhel cuius
venit dies in tempore iniquitatis praefinita 26 haec dicit Dominus Deus aufer cidarim tolle coronam
nonne haec est quae humilem sublevavit et sublimem humiliavit 27 iniquitatem iniquitatem

iniquitatem ponam eam et hoc nunc factum est donec veniret cuius est iudicium et tradam ei 28 et
tu fili hominis propheta et dic haec dicit Dominus Deus ad filios Ammon et ad obprobrium eorum
et dices mucro mucro evaginate ad occidendum limate ut interficias et fulgeas 29 cum tibi viderentur
vana et divinarentur mendacia ut dareris super colla vulneratorum impiorum quorum venit dies in
tempore iniquitatis praefinita 30 revertere ad vaginam tuam in loco in quo creatus es in terra
nativitatis tuae iudicabo te 31 et effundam super te indignationem meam in igne furoris mei sufflabo
in te daboque te in manus hominum insipientium et fabricantium interitum 32 igni eris cibus sanguis
tuus erit in medio terrae oblivioni traderis quia ego Dominus locutus sum

Chapter 22

1 et factum est verbum Domini ad me dicens 2 et tu fili hominis num iudicas num iudicas
civitatem sanguinum 3 et ostendes ei omnes abominationes suas et dices haec dicit Dominus Deus
civitas effundens sanguinem in medio sui ut veniat tempus eius et quae fecit idola contra semet
ipsam ut pollueretur 4 in sanguine tuo qui a te effusus est deliquisti et in idolis tuis quae fecisti
polluta es et adpropinquare fecisti dies tuos et adduxisti tempus annorum tuorum propterea dedi te
obprobrium gentibus et inrisionem universis terris 5 quae iuxta sunt et quae procul a te triumphabunt
de te sordida nobilis grandis interitu 6 ecce principes Israhel singuli in brachio suo fuerunt in te ad
effundendum sanguinem 7 patrem et matrem contumeliis adfecerunt in te advenam calumniati sunt
in medio tui pupillum et viduam contristaverunt apud te 8 sanctuaria mea sprevistis et sabbata mea
polluistis 9 viri detractores fuerunt in te ad effundendum sanguinem et super montes comederunt
in te scelus operati sunt in medio tui 10 verecundiora patris discoperuerunt in te inmunditiam
menstruatae humiliaverunt in te 11 et unusquisque in uxorem proximi sui operatus est abominationem
et socer nurum suam polluit nefarie frater sororem suam filiam patris sui oppressit in te 12 munera
acceperunt apud te ad effundendum sanguinem usuram et superabundantiam accepisti et avare
proximos tuos calumniabaris meique oblita es ait Dominus Deus 13 ecce conplosi manus meas
super avaritiam tuam quam fecisti et super sanguinem qui effusus est in medio tui 14 numquid
sustinebit cor tuum aut praevalebunt manus tuae in diebus quos ego faciam tibi ego Dominus locutus

sum et faciam [15] et dispergam te in nationes et ventilabo te in terras et deficere faciam inmunditiam
tuam a te [16] et possidebo te in conspectu gentium et scies quia ego Dominus [17] et factum est
verbum Domini ad me dicens [18] fili hominis versa est mihi domus Israhel in scoriam omnes isti
aes et stagnum et ferrum et plumbum in medio fornacis scoria argenti facti sunt [19] propterea haec
dicit Dominus Deus eo quod versi estis omnes in scoriam propterea ecce ego congregabo vos in
medium Hierusalem [20] congregatione argenti et aeris et ferri et stagni et plumbi in medium fornacis
ut succendam in eam ignem ad conflandum sic congregabo in furore meo et in ira mea et requiescam
et conflabo vos [21] et congregabo vos et succendam vos in igne furoris mei et conflabimini in medio
eius [22] ut conflatur argentum in medio fornacis sic eritis in medio eius et scietis quia ego Dominus
effuderim indignationem meam super vos [23] et factum est verbum Domini ad me dicens [24] fili
hominis dic ei tu es terra inmunda et non conpluta in die furoris [25] coniuratio prophetarum in medio
eius sicut leo rugiens capiensque praedam animam devoraverunt opes et pretium acceperunt viduas
eius multiplicaverunt in medio illius [26] sacerdotes eius contempserunt legem meam et polluerunt
sanctuaria mea inter sanctum et profanum non habuere distantiam et inter pollutum et mundum
non intellexerunt et a sabbatis meis averterunt oculos suos et coinquinabar in medio eorum
[27] principes eius in medio illius quasi lupi rapientes praedam ad effundendum sanguinem et perdendas
animas et avare sectanda lucra [28] prophetae autem eius liniebant eos absque temperamento videntes
vana et divinantes eis mendacium dicentes haec dicit Dominus Deus cum Dominus non sit locutus
[29] populi terrae calumniabantur calumniam et rapiebant violenter egenum et pauperem adfligebant
et advenam opprimebant calumnia absque iudicio [30] et quaesivi de eis virum qui interponeret sepem
et staret oppositus contra me pro terra ne dissiparem eam et non inveni [31] et effudi super eos
indignationem meam in igne irae meae consumpsi eos viam eorum in caput eorum reddidi ait
Dominus Deus

Chapter 23

[1] et factus est sermo Domini ad me dicens [2] fili hominis duae mulieres filiae matris unius fuerunt
[3] et fornicatae sunt in Aegypto in adulescentia sua fornicatae sunt ibi subacta sunt ubera earum et

fractae sunt mammae pubertatis earum 4 nomina autem earum Oolla maior et Ooliba soror eius et
habui eas et pepererunt filios et filias porro earum nomina Samaria Oolla et Hierusalem Ooliba
5 fornicata est igitur Oolla super me et insanivit in amatores suos in Assyrios propinquantes 6 vestitos
hyacintho principes et magistratus iuvenes cupidinis universos equites ascensores equorum 7 et
dedit fornicationes suas super eos electos filios Assyriorum universos et in omnibus in quos insanivit
in inmunditiis eorum polluta est 8 insuper et fornicationes suas quas habuerat in Aegypto non
reliquit nam et illi dormierant cum ea in adulescentia eius et illi confregerant ubera pubertatis eius
et effuderant fornicationem suam super eam 9 propterea tradidi eam in manu amatorum suorum in
manus filiorum Assur super quorum insanivit libidinem 10 ipsi discoperuerunt ignominiam eius
filios et filias illius tulerunt et ipsam occiderunt gladio et factae sunt famosae mulieres et iudicia
perpetrarunt in ea 11 quod cum vidisset soror eius Ooliba plus quam illa insanivit libidine et
fornicationem suam super fornicationem sororis suae 12 ad filios Assyriorum praebuit inpudenter
ducibus et magistratibus ad se venientibus indutis veste varia equitibus qui vectabantur equis et
adulescentibus forma cunctis egregia 13 et vidi quod polluta esset via una ambarum 14 et auxit
fornicationes suas cumque vidisset viros depictos in pariete imagines Chaldeorum expressas coloribus
15 et accinctos balteis renes et tiaras tinctas in capitibus eorum formam ducum omnium similitudinem
filiorum Babylonis terraeque Chaldeorum in qua orti sunt 16 et insanivit super eos concupiscentia
oculorum suorum et misit nuntios ad eos in Chaldeam 17 cumque venissent ad eam filii Babylonis
ad cubile mammarum polluerunt eam stupris suis et polluta est ab eis et saturata est anima eius ab
illis 18 denudavit quoque fornicationes suas et discoperuit ignominiam suam et recessit anima mea
ab ea sicut recesserat anima mea a sorore eius 19 multiplicavit enim fornicationes suas recordans
dies adulescentiae suae quibus fornicata est in terra Aegypti 20 et insanivit libidine super concubitu
eorum quorum carnes sunt ut carnes asinorum et sicut fluxus equorum fluxus eorum 21 et visitasti
scelus adulescentiae tuae quando subacta sunt in Aegypto ubera tua et confractae mammae pubertatis
tuae 22 propterea Ooliba haec dicit Dominus Deus ecce ego suscitabo omnes amatores tuos contra
te de quibus satiata est anima tua et congregabo eos adversum te in circuitu 23 filios Babylonis et
universos Chaldeos nobiles tyrannosque et principes omnes filios Assyriorum iuvenes forma egregia
duces et magistratus universos principes principum et nominatos ascensores equorum 24 et venient
super te instructi curru et rota multitudo populorum lorica et clypeo et galea armabuntur contra te

undique et dabo coram eis iudicium et iudicabunt te iudiciis suis 25 et ponam zelum meum in te
quem exercent tecum in furore nasum tuum et aures tuas praecident et quae remanserint gladio
concident ipsi filios tuos et filias tuas capient et novissimum tuum devorabitur igni 26 et denudabunt
te vestimentis tuis et tollent vasa gloriae tuae 27 et requiescere faciam scelus tuum de te et
fornicationem tuam de terra Aegypti nec levabis oculos tuos ad eos et Aegypti non recordaberis
amplius 28 quia haec dicit Dominus Deus ecce ego tradam te in manu eorum quos odisti in manu
de quibus satiata est anima tua 29 et agent tecum in odio et tollent omnes labores tuos et dimittent
te nudam et ignominia plenam revelabitur ignominia fornicationum tuarum scelus tuum et
fornicationes tuae 30 fecerunt haec tibi quia fornicata es post gentes inter quas polluta es in idolis
eorum 31 in via sororis tuae ambulasti et dabo calicem eius in manu tua 32 haec dicit Dominus
Deus calicem sororis tuae bibes profundum et latum eris in derisum et in subsannationem quae es
capacissima 33 ebrietate et dolore repleberis calice maeroris et tristitiae calice sororis tuae Samariae
34 et bibes illum et epotabis usque ad feces et fragmenta eius devorabis et ubera tua lacerabis quia
ego locutus sum ait Dominus Deus 35 propterea haec dicit Dominus Deus quia oblita es mei et
proiecisti me post corpus tuum tu quoque porta scelus tuum et fornicationes tuas 36 et ait Dominus
ad me dicens fili hominis numquid iudicas Oollam et Oolibam et adnuntias eis scelera earum
37 quia adulterae sunt et sanguis in manibus earum et cum idolis suis fornicatae sunt insuper et
filios suos quos genuerunt mihi obtulerunt eis ad devorandum 38 sed et hoc fecerunt mihi polluerunt
sanctuarium meum in die illa et sabbata mea profanaverunt 39 cumque immolarent filios suos idolis
suis et ingrederentur sanctuarium meum in die illa ut pollluerent illud etiam haec fecerunt in medio
domus meae 40 miserunt ad viros venientes de longe ad quos nuntium miserant itaque ecce venerunt
quibus te lavisti et circumlevisti stibio oculos tuos et ornata es mundo muliebri 41 sedisti in lecto
pulcherrimo et mensa ordinata est ante te thymiama meum et unguentum meum posuisti super eam
42 et vox multitudinis exultantis erat in ea et in viris qui de multitudine hominum adducebantur et
veniebant de deserto posuerunt armillas in manibus eorum et coronas speciosas in capitibus eorum
43 et dixi ei quae adtrita est in adulteriis nunc fornicabitur in fornicatione sua etiam haec 44 et
ingressi sunt ad eam quasi ad mulierem meretricem sic ingrediebantur ad Oollam et ad Oolibam
mulieres nefarias 45 viri ergo iusti sunt hii iudicabunt eas iudicio adulterarum et iudicio effundentium
sanguinem quia adulterae sunt et sanguis in manibus earum 46 haec enim dicit Dominus Deus

adduc ad eas multitudinem et trade eas in tumultum et in rapinam 47 et lapidentur lapidibus
populorum et confodiantur gladiis eorum filios et filias earum interficient et domos earum igne
succendent 48 et auferam scelus de terra et discent omnes mulieres ne faciant secundum scelus
earum 49 et dabunt scelus vestrum super vos et peccata idolorum vestrorum portabitis et scietis
quia ego Dominus Deus

Chapter 24

1 et factum est verbum Domini ad me in anno nono in mense decimo decima mensis dicens
2 fili hominis scribe tibi nomen diei huius in qua confirmatus est rex Babylonis adversum Hierusalem
hodie 3 et dices per proverbium ad domum inritatricem parabolam et loqueris ad eos haec dicit
Dominus Deus pone ollam pone inquam et mitte in ea aquam 4 congere frusta eius in ea omnem
partem bonam femur et armum electa et ossibus plena 5 pinguissimum pecus adsume conpone
quoque struices ossuum sub ea efferbuit coctio eius et discocta sunt ossa illius in medio eius
6 propterea haec dicit Dominus Deus vae civitati sanguinum ollae cuius rubigo in ea est et rubigo
eius non exivit de ea per partes et per partes suas eice eam non cecidit super eam sors 7 sanguis
enim eius in medio eius est super limpidissimam petram effudit illum non effudit illum super terram
ut possit operiri pulvere 8 ut superducerem indignationem meam et vindicta ulciscerer dedi
sanguinem eius super petram limpidissimam ne operiretur 9 propterea haec dicit Dominus Deus
vae civitati sanguinum cuius ego grandem faciam pyram 10 congere ossa quae igne succendam
consumentur carnes et concoquetur universa conpositio et ossa tabescent 11 pone quoque eam super
prunas vacuam ut incalescat et liquefiat aes eius et confletur in medio eius inquinamentum eius et
consumatur rubigo eius 12 multo labore sudatum est et non exibit de ea nimia rubigo eius neque
per ignem 13 inmunditia tua execrabilis quia mundare te volui et non es mundata a sordibus tuis
sed nec mundaberis prius donec quiescere faciam indignationem meam in te 14 ego Dominus
locutus sum venit et faciam non transeam nec parcam nec placabor iuxta vias tuas et iuxta
adinventiones tuas iudicavi te dicit Dominus 15 et factum est verbum Domini ad me dicens 16 fili
hominis ecce ego tollo a te desiderabile oculorum tuorum in plaga et non planges neque plorabis

neque fluent lacrimae tuae 17 ingemesce tacens mortuorum luctum non facies corona tua circumligata
sit tibi et calciamenta tua erunt in pedibus tuis nec amictu ora velabis nec cibos lugentium comedes
18 locutus sum ergo ad populum mane et mortua est uxor mea vesperi fecique mane sicut praeceperat
mihi 19 et dixit ad me populus quare non indicas nobis quid ista significent quae tu facis 20 et dixi
ad eos sermo Domini factus est ad me dicens 21 loquere domui Israhel haec dicit Dominus Deus
ecce ego polluam sanctuarium meum superbiam imperii vestri et desiderabile oculorum vestrorum
et super quo pavet anima vestra et filii vestri et filiae quas reliquistis gladio cadent 22 et facietis
sicut feci ora amictu non velabitis et cibos lugentium non comedetis 23 coronas habebitis in capitibus
vestris et calciamenta in pedibus non plangetis neque flebitis sed tabescetis in iniquitatibus vestris
et unusquisque gemet ad fratrem suum 24 eritque Hiezecihel vobis in portentum iuxta omnia quae
fecit facietis cum venerit istud et scietis quia ego Dominus Deus 25 et tu fili hominis ecce in die
quo tollam ab eis fortitudinem eorum et gaudium dignitatis et desiderium oculorum eorum super
quo requiescunt animae eorum filios et filias eorum 26 in die illa cum venerit fugiens ad te ut
adnuntiet tibi 27 in die inquam illa aperietur os tuum cum eo qui fugit et loqueris et non silebis
ultra erisque eis in portentum et scietis quia ego Dominus

Chapter 25

1 et factus est sermo Domini ad me dicens 2 fili hominis pone faciem tuam contra filios Ammon
et prophetabis de eis 3 et dices filiis Ammon audite verbum Domini Dei haec dicit Dominus Deus
pro eo quod dixisti euge euge super sanctuarium meum quia pollutum est et super terram Israhel
quoniam desolata est et super domum Iuda quoniam ducti sunt in captivitatem 4 idcirco ego tradam
te filiis orientalibus in hereditatem et conlocabunt caulas suas in te et ponent in te tentoria sua ipsi
comedent fruges tuas et ipsi bibent lac tuum 5 daboque Rabbath in habitaculum camelorum et filios
Ammon in cubile pecorum et scietis quia ego Dominus 6 quia haec dicit Dominus Deus pro eo
quod plausisti manu et percussisti pede et gavisa es ex toto affectu super terram Israhel 7 idcirco
ecce ego extendam manum meam super te et tradam te in direptionem gentium et interficiam te de
populis et perdam de terris et conteram et scies quia ego Dominus 8 haec dicit Dominus Deus pro

eo quod dixerunt Moab et Seir ecce sicut omnes gentes domus Iuda 9 idcirco ecce ego aperiam
umerum Moab de civitatibus de civitatibus inquam eius et de finibus eius inclitas terrae Bethiesimoth
et Beelmeon et Cariathaim 10 filiis orientis cum filiis Ammon et dabo eam in hereditatem ut non
sit memoria ultra filiorum Ammon in gentibus 11 et in Moab faciam iudicia et scient quia ego
Dominus 12 haec dicit Dominus Deus pro eo quod fecit Idumea ultionem ut se vindicaret de filiis
Iuda peccavitque delinquens et vindictam expetivit de eis 13 idcirco haec dicit Dominus Deus
extendam manum meam super Idumeam et auferam de ea hominem et iumentum et faciam eam
desertum ab austro et qui sunt in Daedan gladio cadent 14 et dabo ultionem meam super Idumeam
per manum populi mei Israhel et facient in Edom iuxta iram meam et furorem meum et scient
vindictam meam dicit Dominus Deus 15 haec dicit Dominus Deus pro eo quod fecerunt Palestini
in vindictam et ulti se sunt toto animo interficientes et implentes inimicitias veteres 16 propterea
haec dicit Dominus Deus ecce ego extendam manum meam super Palestinos et interficiam
interfectores et perdam reliquias maritimae regionis 17 faciamque in eis ultiones magnas arguens
in furore et scient quia ego Dominus cum dedero vindictam meam super eos

Chapter 26

1 et factum est in undecimo anno prima mensis factus est sermo Domini ad me dicens 2 fili
hominis pro eo quod dixit Tyrus de Hierusalem euge confractae sunt portae populorum conversa
est ad me implebor deserta est 3 propterea haec dicit Dominus Deus ecce ego super te Tyre et
ascendere faciam ad te gentes multas sicut ascendit mare fluctuans 4 et dissipabunt muros Tyri et
destruent turres eius et radam pulverem eius de ea et dabo eam in limpidissimam petram 5 siccatio
sagenarum erit in medio maris quia ego locutus sum ait Dominus Deus et erit in direptionem gentibus
6 filiae quoque eius quae sunt in agro gladio interficientur et scient quia ego Dominus 7 quia haec
dicit Dominus Deus ecce ego adducam ad Tyrum Nabuchodonosor regem Babylonis ab aquilone
regem regum cum equis et curribus et equitibus et coetu populoque magno 8 filias tuas quae sunt
in agro gladio interficiet et circumdabit te munitionibus et conportabit aggerem in gyro et levabit
contra te clypeum 9 et vineas et arietes temperabit in muros tuos et turres tuas destruet in armatura
sua 10 inundatione equorum eius operiet te pulvis eorum a sonitu equitum et rotarum et curruum

movebuntur muri tui dum ingressus fuerit portas tuas quasi per introitus urbis dissipatae 11 ungulis
equorum suorum conculcabit omnes plateas tuas populum tuum gladio caedet et statuae tuae nobiles
in terram corruent 12 vastabunt opes tuas diripient negotiationes tuas et destruent muros tuos et
domos tuas praeclaras subvertent et lapides tuos et ligna tua et pulverem tuum in medio aquarum
ponent 13 et quiescere faciam multitudinem canticorum tuorum et sonitus cithararum tuarum non
audietur amplius 14 et dabo te in limpidissimam petram siccatio sagenarum eris nec aedificaberis
ultra quia ego locutus sum dicit Dominus Deus 15 haec dicit Dominus Deus Tyro numquid non a
sonitu ruinae tuae et gemitu interfectorum tuorum cum occisi fuerint in medio tui commovebuntur
insulae 16 et descendent de sedibus suis omnes principes maris et auferent exuvias suas et vestimenta
sua varia abicient et induentur stupore in terra sedebunt et adtoniti super repentino casu tuo
admirabuntur 17 et adsumentes super te lamentum dicent tibi quomodo peristi quae habitas in mari
urbs inclita quae fuisti fortis in mari cum habitatoribus tuis quos formidabant universi 18 nunc
stupebunt naves in die pavoris tui et turbabuntur insulae in mari eo quod nullus egrediatur ex te
19 quia haec dicit Dominus Deus cum dedero te urbem desolatam sicut civitates quae non habitantur
et adduxero super te abyssum et operuerint te aquae multae 20 et detraxero te cum his qui descendunt
in lacum ad populum sempiternum et conlocavero te in terra novissima sicut solitudines veteres
cum his qui deducuntur in lacum ut non habiteris porro dedero gloriam in terra viventium 21 in
nihilum redigam te et non eris et requisita non invenieris ultra in sempiternum dicit Dominus Deus

Chapter 27

1 et factum est verbum Domini ad me dicens 2 tu ergo fili hominis adsume super Tyrum lamentum
3 et dices Tyro quae habitat in introitu maris negotiationi populorum ad insulas multas haec dicit
Dominus Deus o Tyre tu dixisti perfecti decoris ego sum 4 et in corde maris sita finitimi tui qui te
aedificaverunt impleverunt decorem tuum 5 abietibus de Sanir extruxerunt te cum omnibus tabulatis
maris cedrum de Libano tulerunt ut facerent tibi malum 6 quercus de Basan dolaverunt in remos
tuos transtra tua fecerunt tibi ex ebore indico et praetoriola de insulis Italiae 7 byssus varia de
Aegypto texta est tibi in velum ut poneretur in malo hyacinthus et purpura de insulis Elisa facta

sunt operimentum tuum 8 habitatores Sidonis et Aradii fuerunt remiges tui sapientes tui Tyre facti
sunt gubernatores tui 9 senes Bibli et prudentes eius habuerunt nautas ad ministerium variae
supellectilis tuae omnes naves maris et nautae earum fuerunt in populo negotiationis tuae 10 Persae
et Lydi et Lybies erant in exercitu tuo viri bellatores tui clypeum et galeam suspenderunt in te pro
ornatu tuo 11 filii Aradii cum exercitu tuo erant super muros tuos in circuitu sed et Pigmei qui erant
in turribus tuis faretras suas suspenderunt in muris tuis per gyrum ipsi conpleverunt pulchritudinem
tuam 12 Carthaginienses negotiatores tui a multitudine cunctarum divitiarum argento ferro stagno
plumboque repleverunt nundinas tuas 13 Graecia Thubal et Mosoch ipsi institores tui mancipia et
vasa aerea adduxerunt populo tuo 14 de domo Thogorma equos et equites et mulos adduxerunt ad
forum tuum 15 filii Dadan negotiatores tui insulae multae negotiatio manus tuae dentes eburneos
et hebeninos commutaverunt in pretio tuo 16 Syrus negotiator tuus propter multitudinem operum
tuorum gemmam purpuram et scutulata et byssum et sericum et chodchod proposuerunt in mercatu
tuo 17 Iuda et terra Israhel ipsi institores tui in frumento primo balsamum et mel et oleum et resinam
proposuerunt in nundinis tuis 18 Damascenus negotiator tuus in multitudine operum tuorum in
multitudine diversarum opum in vino pingui in lanis coloris optimi 19 Dan et Graecia et Mozel in
nundinis tuis proposuerunt ferrum fabrefactum stacte et calamus in negotiatione tua 20 Dadan
institores tui in tapetibus ad sedendum 21 Arabia et universi principes Cedar ipsi negotiatores manus
tuae cum agnis et arietibus et hedis venerunt ad te negotiatores tui 22 venditores Saba et Reema
ipsi negotiatores tui cum universis primis aromatibus et lapide pretioso et auro quod proposuerunt
in mercatu tuo 23 Aran et Chenne et Eden negotiatores Saba Assur Chelmad venditores tui 24 ipsi
negotiatores tui multifariam involucris hyacinthi et polymitorum gazarumque pretiosarum quae
obvolutae et adstrictae erant funibus cedros quoque habebant in negotiationibus tuis 25 naves maris
principes tuae in negotiatione tua et repleta es et glorificata nimis in corde maris 26 in aquis multis
adduxerunt te remiges tui ventus auster contrivit te in corde maris 27 divitiae tuae et thesauri tui et
multiplex instrumentum tuum nautae tui et gubernatores tui qui tenebant supellectilem tuam et
populo tuo praeerant viri quoque bellatores tui qui erant in te cum universa multitudine tua quae
est in medio tui cadent in corde maris in die ruinae tuae 28 a sonitu clamoris gubernatorum tuorum
conturbabuntur classes 29 et descendent de navibus suis omnes qui tenebant remum nautae et

universi gubernatores maris in terra stabunt 30 et heiulabunt super te voce magna et clamabunt
amare et superiacient pulverem capitibus suis et cinere conspergentur 31 et radent super te calvitium
et accingentur ciliciis et plorabunt te in amaritudine animae ploratu amarissimo 32 et adsument
super te carmen lugubre et plangent te quae est ut Tyrus quae obmutuit in medio maris 33 quae in
exitu negotiationum tuarum de mari implesti populos multos in multitudine divitiarum tuarum et
populorum tuorum ditasti reges terrae 34 nunc contrita es a mari in profundis aquarum opes tuae
et omnis multitudo tua quae erat in medio tui ceciderunt 35 universi habitatores insularum
obstipuerunt super te et reges earum omnes tempestate perculsi mutaverunt vultus 36 negotiatores
populorum sibilaverunt super te ad nihilum deducta es et non eris usque in perpetuum

Chapter 28

1 et factus est sermo Domini ad me dicens 2 fili hominis dic principi Tyri haec dicit Dominus
Deus eo quod elevatum est cor tuum et dixisti Deus ego sum et in cathedra Dei sedi in corde maris
cum sis homo et non Deus et dedisti cor tuum quasi cor Dei 3 ecce sapientior es tu Danihele omne
secretum non est absconditum a te 4 in sapientia et prudentia tua fecisti tibi fortitudinem et adquisisti
aurum et argentum in thesauris tuis 5 in multitudine sapientiae tuae et in negotiatione tua multiplicasti
tibi fortitudinem et elevatum est cor tuum in robore tuo 6 propterea haec dicit Dominus Deus eo
quod elevatum est cor tuum quasi cor Dei 7 idcirco ecce ego adducam super te alienos robustissimos
gentium et nudabunt gladios suos super pulchritudinem sapientiae tuae et polluent decorem tuum
8 interficient et detrahent te et morieris interitu occisorum in corde maris 9 numquid dicens loqueris
Deus ego sum coram interficientibus te cum sis homo et non Deus in manu occidentium te 10 morte
incircumcisorum morieris in manu alienorum quia ego locutus sum ait Dominus Deus 11 et factus
est sermo Domini ad me dicens fili hominis leva planctum super regem Tyri 12 et dices ei haec
dicit Dominus Deus tu signaculum similitudinis plenus sapientia et perfectus decore 13 in deliciis
paradisi Dei fuisti omnis lapis pretiosus operimentum tuum sardius topazius et iaspis chrysolitus
et onyx et berillus sapphyrus et carbunculus et zmaragdus aurum opus decoris tui et foramina tua
in die qua conditus es praeparata sunt 14 tu cherub extentus et protegens et posui te in monte sancto

15
Dei in medio lapidum ignitorum ambulasti perfectus in viis tuis a die conditionis tuae donec
16
inventa est iniquitas in te in multitudine negotiationis tuae repleta sunt interiora tua iniquitate
et peccasti et eieci te de monte Dei et perdidi te o cherub protegens de medio lapidum ignitorum
17
elevatum est cor tuum in decore tuo perdidisti sapientiam tuam in decore tuo in terram proieci
18
te ante faciem regum dedi te ut cernerent te in multitudine iniquitatum tuarum et iniquitate
negotiationis tuae polluisti sanctificationem tuam producam ergo ignem de medio tui qui comedat
19
te et dabo te in cinerem super terram in conspectu omnium videntium te omnes qui viderint te
20
in gentibus obstupescent super te nihili factus es et non eris in perpetuum et factus est sermo
21 22
Domini ad me dicens fili hominis pone faciem tuam contra Sidonem et prophetabis de ea et
dices haec dicit Dominus Deus ecce ego ad te Sidon et glorificabor in medio tui et scient quia ego
23
Dominus cum fecero in ea iudicia et sanctificatus fuero in ea et inmittam ei pestilentiam et
sanguinem in plateis eius et corruent interfecti in medio eius gladio per circuitum et scient quia ego
24
Dominus et non erit ultra domui Israhel offendiculum amaritudinis et spina dolorem inferens
25
undique per circuitum eorum qui adversantur eis et scient quia ego Dominus Deus haec dicit
Dominus Deus quando congregavero domum Israhel de populis in quibus dispersi sunt sanctificabor
26
in eis coram gentibus et habitabunt in terra sua quam dedi servo meo Iacob et habitabunt in ea
securi et aedificabunt domos plantabuntque vineas et habitabunt confidenter cum fecero iudicia in
omnibus qui adversantur eis per circuitum et scient quia ego Dominus Deus eorum

Chapter 29

1
in anno decimo in decimo mense undecima mensis factum est verbum Domini ad me dicens
2
fili hominis pone faciem tuam contra Pharaonem regem Aegypti et prophetabis de eo et de Aegypto
3
universa loquere et dices haec dicit Dominus Deus ecce ego ad te Pharao rex Aegypti draco magne
4
qui cubas in medio fluminum tuorum et dicis meus est fluvius et ego feci memet ipsum et ponam
frenum in maxillis tuis et adglutinabo pisces fluminum tuorum squamis tuis et extraham te de medio
5
fluminum tuorum et universi pisces tui squamis tuis adherebunt et proiciam te in desertum et
omnes pisces fluminis tui super faciem terrae cades non colligeris neque congregaberis bestiis terrae
6
et volatilibus caeli dedi te ad devorandum et scient omnes habitatores Aegypti quia ego Dominus

pro eo quod fuisti baculus harundineus domui Israhel [7] quando adprehenderunt te manu et confractus
es et lacerasti omnem umerum eorum et innitentibus eis super te comminutus es et dissolvisti omnes
renes eorum [8] propterea haec dicit Dominus Deus ecce ego adducam super te gladium et interficiam
de te hominem et iumentum [9] et erit terra Aegypti in desertum et solitudinem et scient quia ego
Dominus eo quod dixerit fluvius meus est et ego feci [10] idcirco ecce ego ad te et ad flumina tua
daboque terram Aegypti in solitudines gladio dissipatam a turre Syenes usque ad terminos Aethiopiae
[11] non pertransibit eam pes hominis neque pes iumenti gradietur in ea et non habitabitur quadraginta
annis [12] daboque terram Aegypti desertam in medio terrarum desertarum et civitates eius in medio
urbium subversarum erunt desolatae quadraginta annis et dispergam Aegyptios in nationes et
ventilabo eos in terras [13] quia haec dicit Dominus Deus post finem quadraginta annorum congregabo
Aegyptum de populis in quibus dispersi fuerunt [14] et reducam captivitatem Aegypti et conlocabo
eos in terra Fatures in terra nativitatis suae et erunt ibi in regnum humile [15] inter regna cetera erit
humillima et non elevabitur ultra super nationes et inminuam eos ne imperent gentibus [16] neque
erunt ultra domui Israhel in confidentia docentes iniquitatem ut fugiant et sequantur eos et scient
quia ego Dominus Deus [17] et factum est in vicesimo et septimo anno in primo in una mensis factum
est verbum Domini ad me dicens [18] fili hominis Nabuchodonosor rex Babylonis servire fecit
exercitum suum servitute magna adversum Tyrum omne caput decalvatum et omnis umerus depilatus
est et merces non est reddita ei neque exercitui eius de Tyro pro servitute qua servivit mihi adversum
eam [19] propterea haec dicit Dominus Deus ecce ego dabo Nabuchodonosor regem Babylonis in
terra Aegypti et accipiet multitudinem eius et depraedabitur manubias eius et diripiet spolia eius
et erit merces exercitui illius [20] et operi pro quo servivit adversum eam dedi ei terram Aegypti pro
eo quod laboraverunt mihi ait Dominus Deus [21] in die illo pullulabit cornu domui Israhel et tibi
dabo apertum os in medio eorum et scient quoniam ego Dominus

Chapter 30

[1] et factum est verbum Domini ad me dicens [2] fili hominis propheta et dic haec dicit Dominus
Deus ululate vae vae diei [3] quia iuxta est dies et adpropinquavit dies Domini dies nubis tempus

gentium erit 4 et veniet gladius in Aegyptum et erit pavor in Aethiopia cum ceciderint vulnerati in
Aegypto et ablata fuerit multitudo illius et destructa fundamenta eius 5 Aethiopia et Lybia et Lydii
et omne reliquum vulgus et Chub et filii terrae foederis cum eis gladio cadent 6 haec dicit Dominus
Deus et corruent fulcientes Aegyptum et destruetur superbia imperii eius a turre Syenes gladio
cadent in ea ait Dominus exercituum 7 et dissipabuntur in medio terrarum desolatarum et urbes
eius in medio civitatum desertarum erunt 8 et scient quoniam ego Dominus cum dedero ignem in
Aegyptum et adtriti fuerint omnes auxiliatores eius 9 in die illa egredientur nuntii a facie mea in
trieribus ad conterendam Aethiopiae confidentiam et erit pavor in eis in die Aegypti quia absque
dubio veniet 10 haec dicit Dominus Deus et cessare faciam multitudinem Aegypti in manu
Nabuchodonosor regis Babylonis 11 ipse et populus eius cum eo fortissimi gentium adducentur ad
disperdendam terram et evaginabunt gladios suos super Aegyptum et implebunt terram interfectis
12 et faciam alveos fluminum aridos et tradam terram in manu pessimorum et dissipabo terram et
plenitudinem eius in manu alienorum ego Dominus locutus sum 13 haec dicit Dominus Deus et
disperdam simulacra et cessare faciam idola de Memphis et dux de terra Aegypti non erit amplius
et dabo terrorem in terra Aegypti 14 et disperdam terram Fatures et dabo ignem in Tafnis et faciam
iudicia in Alexandriam 15 et effundam indignationem meam super Pelusium robur Aegypti et
interficiam multitudinem Alexandriae 16 et dabo ignem in Aegypto quasi parturiens dolebit Pelusium
et Alexandria erit dissipata et in Memphis angustiae cotidianae 17 iuvenes Eliupoleos et Bubasti
gladio cadent et ipsae captivae ducentur 18 et in Tafnis nigrescet dies cum contrivero ibi sceptra
Aegypti et defecerit in ea superbia potentiae eius ipsam nubes operiet filiae autem eius in captivitatem
ducentur 19 et faciam iudicia in Aegypto et scient quia ego Dominus 20 et factum est in undecimo
anno in primo in septima mensis factum est verbum Domini ad me dicens 21 fili hominis brachium
Pharao regis Aegypti confregi et ecce non est obvolutum ut restitueretur ei sanitas ut ligaretur pannis
et farciretur linteolis et recepto robore posset tenere gladium 22 propterea haec dicit Dominus Deus
ecce ego ad Pharao regem Aegypti et comminuam brachium eius forte sed confractum et deiciam
gladium de manu eius 23 et dispergam Aegyptum in gentibus et ventilabo eos in terris 24 et
confortabo brachia regis Babylonis daboque gladium meum in manu eius et confringam brachia
Pharaonis et gement gemitibus interfecti coram facie eius 25 et confortabo brachia regis Babylonis
et brachia Pharaonis concident et scient quia ego Dominus cum dedero gladium meum in manu

regis Babylonis et extenderit eum super terram Aegypti 26 et dispergam Aegyptum in nationes et
ventilabo eos in terris et scient quia ego Dominus

Chapter 31

1 et factum est in undecimo anno tertio una mensis factum est verbum Domini ad me dicens
2 fili hominis dic Pharaoni regi Aegypti et populo eius cui similis factus es in magnitudine tua
3 ecce Assur quasi cedrus in Libano pulcher ramis et frondibus nemorosus excelsusque altitudine
et inter condensas frondes elevatum est cacumen eius 4 aquae nutrierunt illum abyssus exaltavit
eum flumina eius manabant in circuitu radicum eius et rivos suos emisit ad universa ligna regionis
5 propterea elevata est altitudo eius super omnia ligna regionis et multiplicata sunt arbusta eius et
elevati sunt rami eius prae aquis multis 6 cumque extendisset umbram suam in ramis eius fecerunt
nidos omnia volatilia caeli et sub frondibus eius genuerunt omnes bestiae saltuum et sub umbraculo
illius habitabat coetus gentium plurimarum 7 eratque pulcherrimus in magnitudine sua et in
dilatatione arbustorum suorum erat enim radix illius iuxta aquas multas 8 cedri non fuerunt altiores
illo in paradiso Dei abietes non adaequaverunt summitatem eius et platani non fuerunt aequae
frondibus illius omne lignum paradisi Dei non est adsimilatum illi et pulchritudini eius 9 quoniam
speciosum feci eum et multis condensisque frondibus et aemulata sunt eum omnia ligna voluptatis
quae erant in paradiso Dei 10 propterea haec dicit Dominus Deus pro eo quod sublimatus est in
altitudine et dedit summitatem suam virentem atque condensam et elevatum est cor eius in altitudine
sua 11 tradidi eum in manu fortissimi gentium faciens faciet ei iuxta impietatem eius eieci eum
12 et succident illum alieni et crudelissimi nationum et proicient eum super montes et in cunctis
convallibus corruent rami eius et confringentur arbusta eius in universis rupibus terrae et recedent
de umbraculo eius omnes populi terrae et relinquent eum 13 in ruina eius habitaverunt omnia
volatilia caeli et in ramis eius fuerunt universae bestiae regionis 14 quam ob rem non elevabuntur
in altitudine sua omnia ligna aquarum neque ponent sublimitatem suam inter nemorosa atque
frondosa nec stabunt in sublimitate eorum omnia quae inrigantur aquis quia omnes traditi sunt in
mortem ad terram ultimam in medio filiorum hominum ad eos qui descendunt in lacum 15 haec
dicit Dominus Deus in die quando descendit ad inferos indixi luctum operui eum abysso et prohibui
flumina eius et coercui aquas multas contristatus est super eum Libanus et omnia ligna agri concussa

sunt 16 a sonitu ruinae eius commovi gentes cum deducerem eum ad infernum cum his qui
descendebant in lacum et consolata sunt in terra infima omnia ligna voluptatis egregia atque praeclara
in Libano universa quae inrigabantur aquis 17 nam et ipsi cum ea descendent ad infernum ad
interfectos gladio et brachium uniuscuiusque sedebit sub umbraculo eius in medio nationum 18 cui
adsimilatus es o inclite atque sublimis inter ligna voluptatis ecce deductus es cum lignis voluptatis
ad terram ultimam in medio incircumcisorum dormies cum his qui interfecti sunt gladio ipse est
Pharao et omnis multitudo eius dicit Dominus Deus

Chapter 32

1 et factum est duodecimo anno in mense duodecimo in una mensis factum est verbum Domini
ad me dicens 2 fili hominis adsume lamentum super Pharao regem Aegypti et dices ad eum leoni
gentium adsimilatus es et draconi qui est in mari et ventilabas cornu in fluminibus tuis et conturbabas
aquas pedibus tuis et conculcabas flumina eorum 3 propterea haec dicit Dominus Deus expandam
super te rete meum in multitudine populorum multorum et extrahent te in sagena mea 4 et proiciam
te in terram super faciem agri abiciam te et habitare faciam super te omnia volatilia caeli et saturabo
de te bestias universae terrae 5 et dabo carnes tuas super montes et implebo colles tuos sanie tua
6 et inrigabo terram pedore sanguinis tui super montes et valles implebuntur ex te 7 et operiam cum
extinctus fueris caelos et nigrescere faciam stellas eius solem nube tegam et luna non dabit lumen
suum 8 omnia luminaria caeli maerere faciam super te et dabo tenebras super terram tuam dicit
Dominus Deus 9 et inritabo cor populorum multorum cum induxero contritionem tuam in gentibus
super terras quas nescis 10 et stupescere faciam super te populos multos et reges eorum horrore
nimio formidabunt super te cum volare coeperit gladius meus super facies eorum et obstupescent
repente singuli pro anima sua in die ruinae suae 11 quia haec dicit Dominus Deus gladius regis
Babylonis veniet tibi 12 in gladiis fortium deiciam multitudinem tuam inexpugnabiles gentes omnes
heae et vastabunt superbiam Aegypti et dissipabitur multitudo eius 13 et perdam omnia iumenta
eius quae erant super aquas plurimas et non conturbabit eas pes hominis ultra neque ungula
iumentorum turbabit eas 14 tunc purissimas reddam aquas eorum et flumina eorum quasi oleum
adducam ait Dominus Deus 15 cum dedero terram Aegypti desolatam deseretur autem terra a

plenitudine sua quando percussero omnes habitatores eius et scient quia ego Dominus 16 planctus
est et plangent eum filiae gentium plangent eum super Aegypto et super multitudine eius plangent
eum ait Dominus Deus 17 et factum est in duodecimo anno in quintadecima mensis factum est
verbum Domini ad me dicens 18 fili hominis cane lugubre super multitudine Aegypti et detrahe
eam ipsam et filias gentium robustarum ad terram ultimam cum his qui descendunt in lacum 19 quo
pulchrior es descende et dormi cum incircumcisis 20 in medio interfectorum gladio cadent gladius
datus est adtraxerunt eam et omnes populos eius 21 loquentur ei potentissimi robustorum de medio
inferni qui cum auxiliatoribus eius descenderunt et dormierunt incircumcisi interfecti gladio 22 ibi
Assur et omnis multitudo eius in circuitu illius sepulchra eius omnes interfecti et qui ceciderunt
gladio 23 quorum data sunt sepulchra in novissimis laci et facta est multitudo eius per gyrum
sepulchri eius universi interfecti cadentesque gladio qui dederant quondam formidinem in terra
viventium 24 ibi Aelam et omnis multitudo eius per gyrum sepulchri sui omnes hii interfecti
ruentesque gladio qui descenderunt incircumcisi ad terram ultimam qui posuerunt terrorem suum
in terra viventium et portaverunt ignominiam suam cum his qui descendunt in lacum 25 in medio
interfectorum posuerunt cubile eius in universis populis eius in circuitu eius sepulchrum illius
omnes hii incircumcisi interfectique gladio dederant enim terrorem in terra viventium et portaverunt
ignominiam suam cum his qui descendunt in lacum in medio interfectorum positi sunt 26 ibi Mosoch
et Thubal et omnis multitudo eius in circuitu illius sepulchra eius omnes hii incircumcisi interfectique
et cadentes gladio quia dederunt formidinem suam in terra viventium 27 et non dormient cum
fortibus cadentibusque et incircumcisis qui descenderunt ad infernum cum armis suis et posuerunt
gladios suos sub capitibus suis et fuerunt iniquitates eorum in ossibus eorum quia terror fortium
facti sunt in terra viventium 28 et tu ergo in medio incircumcisorum contereris et dormies cum
interfectis gladio 29 ibi Idumea et reges eius omnes duces eius qui dati sunt cum exercitu suo cum
interfectis gladio et qui cum incircumcisis dormierunt et cum his qui descenderunt in lacum 30 ibi
principes aquilonis omnes et universi venatores qui deducti sunt cum interfectis paventes et in sua
fortitudine confusi qui dormierunt incircumcisi cum interfectis gladio et portaverunt confusionem
suam cum his qui descendunt in lacum 31 vidit eos Pharao et consolatus est super universa
multitudine sua quae interfecta est gladio Pharao et omnis exercitus eius ait Dominus Deus 32 quia
dedi terrorem meum in terra viventium et dormivit in medio incircumcisorum cum interfectis gladio
Pharao et omnis multitudo eius ait Dominus Deus

Chapter 33

1
et factum est verbum Domini ad me dicens 2 fili hominis loquere ad filios populi tui et dices
ad eos terra cum induxero super eam gladium et tulerit populus terrae virum unum de novissimis
3
suis et constituerit eum super se speculatorem et ille viderit gladium venientem super terram et
4
cecinerit bucina et adnuntiaverit populo audiens autem quisquis ille est sonum bucinae non se
5
observaverit veneritque gladius et tulerit eum sanguis ipsius super caput eius erit sonum bucinae
audivit et non se observavit sanguis eius in ipso erit si autem custodierit animam suam salvavit
6
quod si speculator viderit gladium venientem et non insonuerit bucina et populus non se custodierit
veneritque gladius et tulerit de eis animam ille quidem in iniquitate sua captus est sanguinem autem
7
eius de manu speculatoris requiram et tu fili hominis speculatorem dedi te domui Israhel audiens
8
ergo ex ore meo sermonem adnuntiabis eis ex me si me dicente ad impium impie morte morieris
non fueris locutus ut se custodiat impius a via sua ipse impius in iniquitate sua morietur sanguinem
9
autem eius de manu tua requiram si autem adnuntiante te ad impium ut a viis suis convertatur
10
non fuerit conversus a via sua ipse in iniquitate sua morietur porro tu animam tuam liberasti tu
ergo fili hominis dic ad domum Israhel sic locuti estis dicentes iniquitates nostrae et peccata nostra
11
super nos sunt et in ipsis nos tabescimus quomodo ergo vivere poterimus dic ad eos vivo ego
dicit Dominus Deus nolo mortem impii sed ut revertatur impius a via sua et vivat convertimini a
12
viis vestris pessimis et quare moriemini domus Israhel tu itaque fili hominis dic ad filios populi
tui iustitia iusti non liberabit eum in quacumque die peccaverit et impietas impii non nocebit ei in
quacumque die conversus fuerit ab impietate sua et iustus non poterit vivere in iustitia sua in
13
quacumque die peccaverit etiam si dixero iusto quod vita vivat et confisus in iustitia sua fecerit
iniquitatem omnes iustitiae eius oblivioni tradentur et in iniquitate sua quam operatus est in ipsa
14
morietur sin autem dixero impio morte morieris et egerit paenitentiam a peccato suo feceritque
15
iudicium et iustitiam pignus restituerit ille impius rapinamque reddiderit in mandatis vitae
16
ambulaverit nec fecerit quicquam iniustum vita vivet et non morietur omnia peccata eius quae
17
peccavit non inputabuntur ei iudicium et iustitiam fecit vita vivet et dixerunt filii populi tui non
18
est aequi ponderis via Domini et ipsorum via iniusta est cum enim recesserit iustus a iustitia sua
19
feceritque iniquitatem morietur in eis et cum recesserit impius ab impietate sua feceritque

iudicium et iustitiam vivet in eis [20] et dicitis non est recta via Domini unumquemque iuxta vias
suas iudicabo de vobis domus Israhel [21] et factum est in duodecimo anno in duodecimo mense in
quinta mensis transmigrationis nostrae venit ad me qui fugerat de Hierusalem dicens vastata est
civitas [22] manus autem Domini facta fuerat ad me vespere antequam veniret qui fugerat aperuitque
os meum donec veniret ad me mane et aperto ore meo non silui amplius [23] et factum est verbum
Domini ad me dicens [24] fili hominis qui habitant in ruinosis his super humum Israhel loquentes
aiunt unus erat Abraham et hereditate possedit terram nos autem multi nobis data est terra in
possessionem [25] idcirco dices ad eos haec dicit Dominus Deus qui in sanguine comeditis et oculos
vestros levatis ad inmunditias vestras et sanguinem funditis numquid terram hereditate possidebitis
[26] stetistis in gladiis vestris fecistis abominationes et unusquisque uxorem proximi sui polluit et
terram hereditate possidebitis [27] haec dices ad eos sic dicit Dominus Deus vivo ego quia qui in
ruinosis habitant gladio cadent et qui in agro est bestiis tradetur ad devorandum qui autem in
praesidiis et in speluncis sunt peste morientur [28] et dabo terram in solitudinem et desertum et
deficiet superba fortitudo eius et desolabuntur montes Israhel eo quod nullus sit qui per eos transeat
[29] et scient quia ego Dominus cum dedero terram desolatam et desertam propter universas
abominationes suas quas operati sunt [30] et tu fili hominis filii populi tui qui loquuntur de te iuxta
muros et in ostiis domorum et dicunt unus ad alterum vir ad proximum suum loquentes venite et
audiamus qui sit sermo egrediens a Domino [31] et veniunt ad te quasi si ingrediatur populus et
sedent coram te populus meus et audiunt sermones tuos et non faciunt eos quia in canticum oris
sui vertunt illos et avaritiam suam sequitur cor eorum [32] et es eis quasi carmen musicum quod
suavi dulcique sono canitur et audient verba tua et non facient ea [33] et cum venerit quod praedictum
est ecce enim venit tunc scient quod prophetes fuerit inter eos

Chapter 34

[1] et factum est verbum Domini ad me dicens [2] fili hominis propheta de pastoribus Israhel
propheta et dices pastoribus haec dicit Dominus Deus vae pastoribus Israhel qui pascebant semet
ipsos nonne greges pascuntur a pastoribus [3] lac comedebatis et lanis operiebamini et quod crassum
erat occidebatis gregem autem meum non pascebatis [4] quod infirmum fuit non consolidastis et

quod aegrotum non sanastis quod fractum est non alligastis et quod abiectum est non reduxistis
quod perierat non quaesistis sed cum austeritate imperabatis eis et cum potentia 5 et dispersae sunt
oves meae eo quod non esset pastor et factae sunt in devorationem omnium bestiarum agri et
dispersae sunt 6 erraverunt greges mei in cunctis montibus et in universo colle excelso et super
omnem faciem terrae dispersi sunt greges mei et non erat qui requireret non erat inquam qui requireret
7 propterea pastores audite verbum Domini 8 vivo ego dicit Dominus Deus quia pro eo quod facti
sunt greges mei in rapinam et oves meae in devorationem omnium bestiarum agri eo quod non
esset pastor neque enim quaesierunt pastores gregem meum sed pascebant pastores semet ipsos et
greges meos non pascebant 9 propterea pastores audite verbum Domini 10 haec dicit Dominus
Deus ecce ego ipse super pastores requiram gregem meum de manu eorum et cessare eos faciam
ut ultra non pascant gregem nec pascant amplius pastores semet ipsos et liberabo gregem meum
de ore eorum et non erunt ultra eis in escam 11 quia haec dicit Dominus Deus ecce ego ipse requiram
oves meas et visitabo eas 12 sicut visitat pastor gregem suum in die quando fuerit in medio ovium
suarum dissipatarum sic visitabo oves meas et liberabo eas de omnibus locis quo dispersae fuerant
in die nubis et caliginis 13 et educam eas de populis et congregabo eas de terris et inducam eas in
terram suam et pascam eas in montibus Israhel in rivis et in cunctis sedibus terrae 14 in pascuis
uberrimis pascam eas et in montibus excelsis Israhel erunt pascuae eorum ibi requiescent in herbis
virentibus et in pascuis pinguibus pascentur super montes Israhel 15 ego pascam oves meas et ego
eas accubare faciam dicit Dominus Deus 16 quod perierat requiram et quod abiectum erat reducam
et quod confractum fuerat alligabo et quod infirmum erat consolidabo et quod pingue et forte
custodiam et pascam illas in iudicio 17 vos autem greges mei haec dicit Dominus Deus ecce ego
iudico inter pecus et pecus arietum et hircorum 18 nonne satis vobis erat pascuam bonam depasci
insuper et reliquias pascuarum vestrarum conculcastis pedibus vestris et cum purissimam aquam
biberetis reliquam pedibus vestris turbabatis 19 et oves meae his quae conculcata pedibus vestris
fuerant pascebantur et quae pedes vestri turbaverant haec bibebant 20 propterea haec dicit Dominus
Deus ad eos ecce ego ipse iudico inter pecus pingue et macilentum 21 pro eo quod lateribus et
umeris inpingebatis et cornibus vestris ventilabatis omnia infirma pecora donec dispergerentur
foras 22 salvabo gregem meum et non erit ultra in rapinam et iudicabo inter pecus et pecus 23 et
suscitabo super ea pastorem unum qui pascat ea servum meum David ipse pascet ea et ipse erit eis
in pastorem 24 ego autem Dominus ero eis in Deum et servus meus David princeps in medio eorum

ego Dominus locutus sum [25] et faciam cum eis pactum pacis et cessare faciam bestias pessimas
de terra et qui habitant in deserto securi dormient in saltibus [26] et ponam eos in circuitu collis mei
benedictionem et deducam imbrem in tempore suo pluviae benedictionis erunt [27] et dabit lignum
agri fructum suum et terra dabit germen suum et erunt in terra sua absque timore et scient quia ego
Dominus cum contrivero catenas iugi eorum et eruero eos de manu imperantium sibi [28] et non
erunt ultra in rapinam gentibus neque bestiae terrae devorabunt eos sed habitabunt confidenter
absque ullo terrore [29] et suscitabo eis germen nominatum et non erunt ultra inminuti fame in terra
neque portabunt amplius obprobria gentium [30] et scient quia ego Dominus Deus eorum cum eis et
ipsi populus meus domus Israhel ait Dominus Deus [31] vos autem greges mei greges pascuae meae
homines estis et ego Dominus Deus vester dicit Dominus Deus

Chapter 35

[1] et factus est sermo Domini ad me dicens [2] fili hominis pone faciem tuam adversum montem
Seir et prophetabis de eo et dices illi [3] haec dicit Dominus Deus ecce ego ad te mons Seir et extendam
manum meam super te et dabo te desolatum atque desertum [4] urbes tuas demoliar et tu desertus
eris et scies quia ego Dominus [5] eo quod fueris inimicus sempiternus et concluseris filios Israhel
in manus gladii in tempore adflictionis eorum in tempore iniquitatis extremae [6] propterea vivo ego
dicit Dominus Deus quoniam sanguini tradam te et sanguis te persequetur et cum sanguinem oderis
sanguis persequetur te [7] et dabo montem Seir desolatum et desertum et auferam de eo euntem et
redeuntem [8] et implebo montes eius occisorum suorum in collibus tuis et in vallibus tuis atque in
torrentibus interfecti gladio cadent [9] in solitudines sempiternas tradam te et civitates tuae non
habitabuntur et scietis quoniam ego Dominus [10] eo quod dixeris duae gentes et duae terrae meae
erunt et hereditate possidebo eas cum Dominus esset ibi [11] propterea vivo ego dicit Dominus Deus
quia faciam iuxta iram tuam et secundum zelum tuum quem fecisti odio habens eos et notus efficiar
per eos cum te iudicavero [12] et scies quia ego Dominus audivi universa obprobria tua quae locutus
es de montibus Israhel dicens deserti nobis dati sunt ad devorandum [13] et insurrexistis super me

ore vestro et rogastis adversum me verba vestra ego audivi 14 haec dicit Dominus Deus laetante
universa terra in solitudinem te redigam 15 sicuti gavisus es super hereditatem domus Israhel eo
quod fuerit dissipata sic faciam tibi dissipatus eris mons Seir et Idumea omnis et scient quia ego
Dominus

Chapter 36

1 tu autem fili hominis propheta super montes Israhel et dices montes Israhel audite verbum
Domini 2 haec dicit Dominus Deus eo quod dixerit inimicus de vobis euge altitudines sempiternae
in hereditatem datae sunt nobis 3 propterea vaticinare et dic haec dicit Dominus Deus pro eo quod
desolati estis et conculcati per circuitum et facti in hereditatem reliquis gentibus et ascendistis super
labium linguae et obprobrium populi 4 propterea montes Israhel audite verbum Domini Dei haec
dicit Dominus Deus montibus et collibus torrentibus vallibusque et desertis parietinis et urbibus
derelictis quae depopulatae sunt et subsannatae a reliquis gentibus per circuitum 5 propterea haec
dicit Dominus Deus quoniam in igne zeli mei locutus sum de reliquis gentibus et de Idumea universa
qui dederunt terram meam sibi in hereditatem cum gaudio et toto corde ex animo et eiecerunt eam
ut vastarent 6 idcirco vaticinare super humum Israhel et dices montibus et collibus iugis et vallibus
haec dicit Dominus Deus ecce ego in zelo meo et in furore meo locutus sum eo quod confusionem
gentium sustinueritis 7 idcirco haec dicit Dominus Deus ego levavi manum meam ut gentes quae
in circuitu vestro sunt ipsae confusionem suam portent 8 vos autem montes Israhel ramos vestros
germinetis et fructum vestrum adferatis populo meo Israhel prope est enim ut veniat 9 quia ecce
ego ad vos et convertar ad vos et arabimini et accipietis sementem 10 et multiplicabo in vobis
homines omnemque domum Israhel et habitabuntur civitates et ruinosa instaurabuntur 11 et replebo
vos hominibus et iumentis et multiplicabuntur et crescent et habitari vos faciam sicut a principio
bonisque donabo maioribus quam habuistis ab initio et scietis quia ego Dominus 12 et adducam
super vos homines populum meum Israhel et hereditate possidebunt te et eris eis in hereditatem et
non addes ultra ut absque eis sis 13 haec dicit Dominus Deus pro eo quod dicunt de vobis devoratrix
hominum es et suffocans gentem tuam 14 propterea homines non comedes amplius et gentem tuam
non necabis ultra ait Dominus Deus 15 nec auditam faciam in te amplius confusionem gentium et

obprobrium populorum nequaquam portabis et gentem tuam non amittes amplius ait Dominus Deus
16
et factum est verbum Domini ad me dicens
17
fili hominis domus Israhel habitaverunt in humo
sua et polluerunt eam in viis suis et in studiis suis iuxta inmunditiam menstruatae facta est via
18
eorum coram me et effudi indignationem meam super eos pro sanguine quem fuderunt super
19
terram et in idolis suis polluerunt eam et dispersi eos in gentes et ventilati sunt in terris iuxta
20
vias eorum et adinventiones iudicavi eos et ingressi sunt ad gentes ad quas introierunt et polluerunt
nomen sanctum meum cum diceretur de eis populus Domini iste est et de terra eius egressi sunt
21
et peperci nomini meo sancto quod polluerat domus Israhel in gentibus ad quas ingressi sunt
22
idcirco dices domui Israhel haec dicit Dominus Deus non propter vos ego faciam domus Israhel
23
sed propter nomen sanctum meum quod polluistis in gentibus ad quas intrastis et sanctificabo
nomen meum magnum quod pollutum est inter gentes quod polluistis in medio earum ut sciant
gentes quia ego Dominus ait Dominus exercituum cum sanctificatus fuero in vobis coram eis
24
tollam quippe vos de gentibus et congregabo de universis terris et adducam vos in terram vestram
25
et effundam super vos aquam mundam et mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris et ab
26
universis idolis vestris mundabo vos et dabo vobis cor novum et spiritum novum ponam in
27
medio vestri et auferam cor lapideum de carne vestra et dabo vobis cor carneum et spiritum
meum ponam in medio vestri et faciam ut in praeceptis meis ambuletis et iudicia mea custodiatis
28
et operemini et habitabitis in terra quam dedi patribus vestris et eritis mihi in populum et ego
29
ero vobis in Deum et salvabo vos ex universis inquinamentis vestris et vocabo frumentum et
30
multiplicabo illud et non inponam in vobis famem et multiplicabo fructum ligni et genimina
31
agri ut non portetis ultra obprobrium famis in gentibus et recordabimini viarum vestrarum
pessimarum studiorumque non bonorum et displicebunt vobis iniquitates vestrae et scelera vestra
32
non propter vos ego faciam ait Dominus Deus notum sit vobis confundimini et erubescite super
33
viis vestris domus Israhel haec dicit Dominus Deus in die qua mundavero vos ex omnibus
34
iniquitatibus vestris et habitari fecero urbes et instauravero ruinosa et terra deserta fuerit exculta
35
quae quondam erat desolata in oculis omnis viatoris dicent terra illa inculta facta est ut hortus
36
voluptatis et civitates desertae et destitutae atque suffossae munitae sederunt et scient gentes
quaecumque derelictae fuerint in circuitu vestro quia ego Dominus aedificavi dissipata plantavique

inculta ego Dominus locutus sum et fecerim 37 haec dicit Dominus Deus adhuc in hoc invenient
me domus Israhel ut faciam eis multiplicabo eos sicut gregem hominum 38 ut gregem sanctum ut
gregem Hierusalem in sollemnitatibus eius sic erunt civitates desertae plenaeque gregibus hominum
et scient quia ego Dominus

Chapter 37

1 facta est super me manus Domini et eduxit me in spiritu Domini et dimisit me in medio campi
qui erat plenus ossibus 2 et circumduxit me per ea in gyro erant autem multa valde super faciem
campi siccaque vehementer 3 et dixit ad me fili hominis putasne vivent ossa ista et dixi Domine
Deus tu nosti 4 et dixit ad me vaticinare de ossibus istis et dices eis ossa arida audite verbum Domini
5 haec dicit Dominus Deus ossibus his ecce ego intromittam in vos spiritum et vivetis 6 et dabo
super vos nervos et succrescere faciam super vos carnes et superextendam in vobis cutem et dabo
vobis spiritum et vivetis et scietis quia ego Dominus 7 et prophetavi sicut praeceperat mihi factus
est autem sonitus prophetante me et ecce commotio et accesserunt ossa ad ossa unumquodque ad
iuncturam suam 8 et vidi et ecce super ea nervi et carnes ascenderunt et extenta est in eis cutis
desuper et spiritum non habebant 9 et dixit ad me vaticinare ad spiritum vaticinare fili hominis et
dices ad spiritum haec dicit Dominus Deus a quattuor ventis veni spiritus et insufla super interfectos
istos et revivescant 10 et prophetavi sicut praeceperat mihi et ingressus est in ea spiritus et vixerunt
steteruntque super pedes suos exercitus grandis nimis valde 11 et dixit ad me fili hominis ossa haec
universa domus Israhel est ipsi dicunt aruerunt ossa nostra et periit spes nostra et abscisi sumus
12 propterea vaticinare et dices ad eos haec dicit Dominus Deus ecce ego aperiam tumulos vestros
et educam vos de sepulchris vestris populus meus et inducam vos in terram Israhel 13 et scietis
quia ego Dominus cum aperuero sepulchra vestra et eduxero vos de tumulis vestris populus meus
14 et dedero spiritum meum in vobis et vixeritis et requiescere vos faciam super humum vestram
et scietis quia ego Dominus locutus sum et feci ait Dominus Deus 15 et factus est sermo Domini
ad me dicens 16 et tu fili hominis sume tibi lignum unum et scribe super illud Iudae et filiorum
Israhel sociis eius et tolle lignum alterum et scribe super eum Ioseph lignum Ephraim et cunctae

domui Israhel sociorumque eius [17] et adiunge illa unum ad alterum tibi in lignum unum et erunt
in unionem in manu tua [18] cum autem dixerint ad te filii populi tui loquentes nonne indicas nobis
quid in his tibi velis [19] loqueris ad eos haec dicit Dominus Deus ecce ego adsumam lignum Ioseph
quod est in manu Ephraim et tribus Israhel quae iunctae sunt ei et dabo eas pariter cum ligno Iuda
et faciam eas in lignum unum et erunt unum in manu eius [20] erunt autem ligna super quae scripseris
in manu tua in oculis eorum [21] et dices ad eos haec dicit Dominus Deus ecce ego adsumam filios
Israhel de medio nationum ad quas abierunt et congregabo eos undique et adducam eos ad humum
suam [22] et faciam eos gentem unam in terra in montibus Israhel et rex unus erit omnibus imperans
et non erunt ultra duae gentes nec dividentur amplius in duo regna [23] neque polluentur ultra in
idolis suis et abominationibus suis et in cunctis iniquitatibus suis et salvos eos faciam de universis
sedibus suis in quibus peccaverunt et mundabo eos et erunt mihi populus et ego ero eis Deus [24] et
servus meus David rex super eos et pastor unus erit omnium eorum in iudiciis meis ambulabunt et
mandata mea custodient et facient ea [25] et habitabunt super terram quam dedi servo meo Iacob in
qua habitaverunt patres vestri et habitabunt super eam ipsi et filii eorum et filii filiorum eorum
usque in sempiternum et David servus meus princeps eorum in perpetuum [26] et percutiam illis
foedus pacis pactum sempiternum erit eis et fundabo eos et multiplicabo et dabo sanctificationem
meam in medio eorum in perpetuum [27] et erit tabernaculum meum in eis et ero eis Deus et ipsi
erunt mihi populus [28] et scient gentes quia ego Dominus sanctificator Israhel cum fuerit sanctificatio
mea in medio eorum in perpetuum

Chapter 38

[1] et factus est sermo Domini ad me dicens [2] fili hominis pone faciem tuam contra Gog terram
Magog principem capitis Mosoch et Thubal et vaticinare de eo [3] et dices ad eum haec dicit Dominus
Deus ecce ego ad te Gog principem capitis Mosoch et Thubal [4] et circumagam te et ponam frenum
in maxillis tuis et educam te et omnem exercitum tuum equos et equites vestitos loricis universos
multitudinem magnam hastam et clypeum arripientium et gladium [5] Persae Aethiopes et Lybies
cum eis omnes scutati et galeati [6] Gomer et universa agmina eius domus Thogorma latera aquilonis

7
et totum robur eius populique multi tecum praepara et instrue te et omnem multitudinem tuam
8
quae coacervata est ad te et esto eis in praeceptum post dies multos visitaberis in novissimo
annorum venies ad terram quae reversa est a gladio congregata est de populis multis ad montes
Israhel qui fuerunt deserti iugiter haec de populis educta est et habitaverunt in ea confidenter universi
9
ascendens autem quasi tempestas venies et quasi nubes ut operias terram tu et omnia agmina tua
10
et populi multi tecum haec dicit Dominus Deus in die illa ascendent sermones super cor tuum
11
et cogitabis cogitationem pessimam et dices ascendam ad terram absque muro veniam ad
12
quiescentes habitantesque secure omnes habitant sine muro vectes et portae non sunt eis ut
diripias spolia et invadas praedam ut inferas manum tuam super eos qui deserti fuerant et postea
restituti et super populum qui est congregatus ex gentibus qui possidere coepit et esse habitator
13
umbilici terrae Seba et Dedan et negotiatores Tharsis et omnes leones eius dicent tibi numquid
ad sumenda spolia tu venis ecce ad diripiendam praedam congregasti multitudinem tuam ut tollas
14
argentum et aurum auferas supellectilem atque substantiam et diripias manubias infinitas propterea
vaticinare fili hominis et dices ad Gog haec dicit Dominus Deus numquid non in die illo cum
15
habitaverit populus meus Israhel confidenter scies et venies de loco tuo a lateribus aquilonis tu
16
et populi multi tecum ascensores equorum universi coetus magnus et exercitus vehemens et
ascendes super populum meum Israhel quasi nubes ut operias terram in novissimis diebus eris et
adducam te super terram meam ut sciant gentes me cum sanctificatus fuero in te in oculis eorum o
17
Gog haec dicit Dominus Deus tu ergo ille es de quo locutus sum in diebus antiquis in manu
servorum meorum prophetarum Israhel qui prophetaverunt in diebus illorum temporum ut adducerem
18
te super eos et erit in die illa in die adventus Gog super terram Israhel ait Dominus Deus ascendet
19
indignatio mea in furore meo et in zelo meo in igne irae meae locutus sum quia in die illa erit
20
commotio magna super terram Israhel et commovebuntur a facie mea pisces maris et volucres
caeli et bestiae agri et omne reptile quod movetur super humum cunctique homines qui sunt super
21
faciem terrae et subvertentur montes et cadent sepes et omnis murus in terra corruet et convocabo
adversum eum in cunctis montibus meis gladium ait Dominus Deus gladius uniuscuiusque in fratrem
22
suum dirigetur et iudicabo eum peste et sanguine et imbre vehementi et lapidibus inmensis ignem
23
et sulphur pluam super eum et super exercitum eius et super populos multos qui sunt cum eo et
magnificabor et sanctificabor et notus ero in oculis gentium multarum et scient quia ego Dominus

Chapter 39

1 tu autem fili hominis vaticinare adversum Gog et dices haec dicit Dominus Deus ecce ego
super te Gog principem capitis Mosoch et Thubal 2 et circumagam te et seducam te et ascendere
faciam de lateribus aquilonis et adducam te super montes Israhel 3 et percutiam arcum tuum in
manu sinistra tua et sagittas tuas de manu dextera tua deiciam 4 super montes Israhel cades tu et
omnia agmina tua et populi qui sunt tecum feris avibus omnique volatili et bestiis terrae dedi te
devorandum 5 super faciem agri cades quia ego locutus sum ait Dominus Deus 6 et emittam ignem
in Magog et in his qui habitant in insulis confidenter et scient quia ego Dominus 7 et nomen sanctum
meum notum faciam in medio populi mei Israhel et non polluam nomen sanctum meum amplius
et scient gentes quia ego Dominus Sanctus Israhel 8 ecce venit et factum est ait Dominus Deus
haec est dies de qua locutus sum 9 et egredientur habitatores de civitatibus Israhel et succendent
et conburent arma clypeum et hastas arcum et sagittas et baculos manus et contos et succendent ea
igne septem annis 10 et non portabunt ligna de regionibus neque succident de saltibus quoniam
arma succendent igne et depraedabuntur eos quibus praedae fuerant et diripient vastatores suos ait
Dominus Deus 11 et erit in die illa dabo Gog locum nominatum sepulchrum in Israhel vallem
Viatorum ad orientem maris quae obstupescere facit praetereuntes et sepelient ibi Gog et omnem
multitudinem eius et vocabitur vallis Multitudinis Gog 12 et sepelient eos domus Israhel ut mundent
terram septem mensibus 13 sepeliet autem omnis populus terrae et erit eis nominata dies in qua
glorificatus sum ait Dominus Deus 14 et viros iugiter constituent lustrantes terram qui sepeliant et
requirant eos qui remanserant super faciem terrae ut emundent eam post menses autem septem
quaerere incipient 15 et circumibunt peragrantes terram cumque viderint os hominis statuent iuxta
illud titulum donec sepeliant illud pollinctores in valle Multitudinis Gog 16 nomen autem civitatis
Amona et mundabunt terram 17 tu ergo fili hominis haec dicit Dominus Deus dic omni volucri et
universis avibus cunctisque bestiis agri convenite properate concurrite undique ad victimam meam
quam ego immolo vobis victimam grandem super montes Israhel ut comedatis carnes et bibatis
sanguinem 18 carnes fortium comedetis et sanguinem principum terrae bibetis arietum agnorum
et hircorum taurorumque altilium et pinguium omnium 19 et comedetis adipem in saturitate et
bibetis sanguinem in ebrietate de victima quam ego immolabo vobis 20 et saturabimini super

mensam meam de equo et de equite forti et de universis viris bellatoribus ait Dominus Deus [21] et
ponam gloriam meam in gentibus et videbunt omnes gentes iudicium meum quod fecerim et manum
meam quam posuerim super eos [22] et scient domus Israhel quia ego Dominus Deus eorum a die
illa et deinceps [23] et scient gentes quoniam in iniquitate sua capta sit domus Israhel eo quod
reliquerint me et absconderim faciem meam ab eis et tradiderim eos in manu hostium et ceciderint
in gladio universi [24] iuxta inmunditiam eorum et scelus feci eis et abscondi faciem meam ab illis
[25] propterea haec dicit Dominus Deus nunc reducam captivitatem Iacob et miserebor omnis domus
Israhel et adsumam zelum pro nomine sancto meo [26] et portabunt confusionem suam et omnem
praevaricationem quam praevaricati sunt in me cum habitaverint in terra sua confidenter neminem
formidantes [27] et reduxero eos de populis et congregavero de terris inimicorum suorum et
sanctificatus fuero in eis in oculis gentium plurimarum [28] et scient quia ego Dominus Deus eorum
eo quod transtulerim eos in nationes et congregavero eos super terram suam et non dereliquerim
quemquam ex eis ibi [29] et non abscondam ultra faciem meam ab eis eo quod effuderim spiritum
meum super omnem domum Israhel ait Dominus Deus

Chapter 40

[1] in vicesimo et quinto anno transmigrationis nostrae in exordio anni decima mensis quartodecimo
anno postquam percussa est civitas in ipsa hac die facta est super me manus Domini et adduxit me
illuc [2] in visionibus Dei adduxit me in terram Israhel et dimisit me super montem excelsum nimis
super quem erat quasi aedificium civitatis vergentis ad austrum [3] et introduxit me illuc et ecce vir
cuius erat species quasi species aeris et funiculus lineus in manu eius et calamus mensurae in manu
eius stabat autem in porta [4] et locutus est ad me idem vir fili hominis vide oculis tuis et auribus
tuis audi et pone cor tuum in omnia quae ego ostendam tibi quia ut ostendantur tibi adductus es
huc adnuntia omnia quae tu vides domui Israhel [5] et ecce murus forinsecus in circuitu domus
undique et in manu viri calamus mensurae sex cubitorum et palmo et mensus est latitudinem aedificii
calamo uno altitudinem quoque calamo uno [6] et venit ad portam quae respiciebat viam orientalem
et ascendit per gradus eius et mensus est limen portae calamo uno latitudinem id est limen unum
calamo uno in latitudine [7] et thalamum uno calamo in longum et uno calamo in latum et inter

thalamos quinque cubitos 8 et limen portae iuxta vestibulum portae intrinsecus calamo uno 9 et
mensus est vestibulum portae octo cubitorum et frontem eius duobus cubitis vestibulum autem
portae erat intrinsecus 10 porro thalami portae ad viam orientalem tres hinc et tres inde mensura
una trium et mensura una frontium ex utraque parte 11 et mensus est latitudinem liminis portae
decem cubitorum et longitudinem portae tredecim cubitorum 12 et marginem ante thalamos cubiti
unius et cubitus unus finis utrimque thalami autem sex cubitorum erant hinc et inde 13 et mensus
est portam a tecto thalami usque ad tectum eius latitudinem viginti et quinque cubitorum ostium
contra ostium 14 et fecit frontes per sexaginta cubitos et ad frontem atrium portae undique per
circuitum 15 et ante faciem portae quae pertingebat usque ad faciem vestibuli portae interioris
quinquaginta cubitos 16 et fenestras obliquas in thalamis et in frontibus eorum quae erant intra
portam undique per circuitum similiter autem erant et in vestibulis fenestrae per gyrum intrinsecus
et ante frontes pictura palmarum 17 et eduxit me ad atrium exterius et ecce gazofilacia et pavimentum
stratum lapide in atrio per circuitum triginta gazofilacia in circuitu pavimenti 18 et pavimentum in
fronte portarum secundum longitudinem portarum erat inferius 19 et mensus est latitudinem a facie
portae inferioris usque ad frontem atrii interioris extrinsecus centum cubitos ad orientem et ad
aquilonem 20 portam quoque quae respiciebat viam aquilonis atrii exterioris mensus est tam in
longitudine quam in latitudine 21 et thalamos eius tres hinc et tres inde et frontem eius et vestibulum
eius secundum mensuram portae prioris quinquaginta cubitorum longitudinem eius et latitudinem
viginti quinque cubitorum 22 fenestrae autem eius et vestibulum et scalpturae secundum mensuram
portae quae respiciebat ad orientem et septem graduum erat ascensus eius et vestibulum ante eam
23 et porta atrii interioris contra portam aquilonis et orientalem et mensus est a porta usque ad
portam centum cubitos 24 et duxit me ad viam australem et ecce porta quae respiciebat ad austrum
et mensus est frontem eius et vestibulum eius iuxta mensuras superiores 25 et fenestras eius et
vestibula in circuitu sicut fenestras ceteras quinquaginta cubitorum longitudine et latitudine viginti
quinque cubitorum 26 et in gradibus septem ascendebatur ad eam et vestibulum ante fores eius et
celatae palmae erant una hinc et altera inde in fronte eius 27 et porta atrii interioris in via australi
et mensus est a porta usque ad portam in via australi centum cubitos 28 et introduxit me in atrium
interius ad portam australem et mensus est portam iuxta mensuras superiores 29 thalamum eius et

frontem eius et vestibulum eius hisdem mensuris et fenestras eius et vestibulorum eius in circuitu
30
quinquaginta cubitos longitudinis et latitudinis viginti quinque cubitos et vestibulum per gyrum
31
longitudine viginti quinque cubitorum et latitudine quinque cubitorum et vestibulum eius ad
32
atrium exterius et palmas eius in fronte et octo gradus erant quibus ascendebatur per eam et
introduxit me in atrium interius per viam orientalem et mensus est portam secundum mensuras
33
superiores thalamum eius et frontem eius et vestibula eius sicut supra et fenestras eius et vestibuli
34
eius in circuitu longitudine quinquaginta cubitorum et latitudine viginti quinque cubitorum et
vestibulum eius id est atrii exterioris et palmae celatae in fronte eius hinc et inde et in octo gradibus
35
ascensus eius et introduxit me ad portam quae respiciebat ad aquilonem et mensus est secundum
36
mensuras superiores thalamum eius frontem eius vestibulum eius et fenestras eius per circuitum
37
longitudine quinquaginta cubitorum et latitudine viginti quinque cubitorum vestibulum eius in
atrium exterius et celatura palmarum in fronte illius hinc et inde et in octo gradibus ascensus eius
38
et per singula gazofilacia ostium in frontibus portarum ibi lavabunt holocaustum
39
et in vestibulo
portae duae mensae hinc et duae mensae inde ut immoletur super eas holocaustum et pro peccato
40
et pro delicto et ad latus exterius quod ascendit ad ostium portae quae pergit ad aquilonem duae
41
mensae et ad latus alterum ante vestibulum portae duae mensae quattuor mensae hinc et quattuor
42
mensae inde per latera portae octo mensae erunt super quas immolabunt quattuor autem mensae
ad holocaustum de lapidibus quadris extructae longitudine cubiti unius et dimidii et latitudine cubiti
unius et dimidii et altitudine cubiti unius super quas ponant vasa in quibus immolatur holocaustum
43
et victima et labia earum palmi unius reflexa intrinsecus per circuitum super mensas autem
44
carnes oblationis et extra portam interiorem gazofilacia cantorum in atrio interiori quod erat in
latere portae respicientis ad aquilonem et facies eorum contra viam australem una ex latere portae
45
orientalis quae respiciebat ad viam aquilonis et dixit ad me hoc est gazofilacium quod respicit
46
viam meridianam sacerdotum qui excubant in custodiis templi porro gazofilacium quod respicit
ad viam aquilonis sacerdotum erit qui excubant ad ministerium altaris isti sunt filii Sadoc qui
47
accedunt de filiis Levi ad Dominum ut ministrent ei et mensus est atrium longitudine centum
48
cubitorum et latitudine centum cubitorum per quadrum et altare ante faciem templi et introduxit
me in vestibulum templi et mensus est vestibulum quinque cubitis hinc et quinque cubitis inde et
49
latitudinem portae trium cubitorum hinc et trium cubitorum inde longitudinem autem vestibuli

viginti cubitorum et latitudinem undecim cubitorum et octo gradibus ascendebatur ad eam et
columnae erant in frontibus una hinc et altera inde

Chapter 41

1 et introduxit me in templum et mensus est frontes sex cubitos latitudinis hinc et sex cubitos
latitudinis inde latitudinem tabernaculi 2 et latitudo portae decem cubitorum erat et latera portae
quinque cubitis hinc et quinque cubitis inde et mensus est longitudinem eius quadraginta cubitorum
et latitudinem viginti cubitorum 3 et introgressus intrinsecus mensus est in fronte portae duos cubitos
et portam sex cubitorum et latitudinem portae septem cubitorum 4 et mensus est longitudinem eius
viginti cubitorum et latitudinem viginti cubitorum ante faciem templi et dixit ad me hoc est sanctum
sanctorum 5 et mensus est parietem domus sex cubitorum et latitudinem lateris quattuor cubitorum
undique per circuitum domus 6 latera autem latus ad latus bis triginta tria et erant eminentia quae
ingrederentur per parietem domus in lateribus per circuitum ut continerent et non adtingerent
parietem templi 7 et platea erat in rotundum ascendens sursum per cocleam et in cenaculum templi
deferebat per gyrum idcirco latius erat templum in superioribus et sic de inferioribus ascendebatur
ad superiora in medium 8 et vidi in domo altitudinem per circuitum fundata latera ad mensuram
calami sex cubitorum spatio 9 et latitudinem per parietem lateris forinsecus quinque cubitorum et
interior domus in lateribus domus 10 et inter gazofilacia latitudinem viginti cubitorum in circuitu
domus undique 11 et ostium lateris ad orationem ostium unum ad viam aquilonis et ostium unum
ad viam australem et latitudinem loci ad orationem quinque cubitorum in circuitu 12 et aedificium
quod erat separatum versumque ad viam respicientem ad mare latitudinis septuaginta cubitorum
paries autem aedificii quinque cubitorum latitudinis per circuitum et longitudo eius nonaginta
cubitorum 13 et mensus est domus longitudinem centum cubitorum et quod separatum erat aedificium
et parietes eius longitudinis centum cubitorum 14 latitudo autem ante faciem domus et eius quod
erat separatum contra orientem centum cubitorum 15 et mensus est longitudinem aedificii contra
faciem eius quod erat separatum ad dorsum ekthetas ex utraque parte centum cubitorum et templum
interius et vestibula atrii 16 limina et fenestras obliquas et ekthetas in circuitu per tres partes contra
uniuscuiusque limen stratumque ligno per gyrum in circuitu terra autem usque ad fenestras et

fenestrae clausae super ostia 17 et usque ad domum interiorem et forinsecus per omnem parietem
in circuitu intrinsecus et forinsecus ad mensuram 18 et fabrefacta cherubin et palmae et palma inter
cherub et cherub duasque facies habebat cherub 19 faciem hominis iuxta palmam ex hac parte et
faciem leonis iuxta palmam ex alia parte expressam per omnem domum in circuitu 20 de terra
usque ad superiora portae cherubin et palmae celatae erant in pariete templi 21 limen quadrangulum
et facies sanctuarii aspectus contra aspectum 22 altaris lignei trium cubitorum altitudo et longitudo
eius duo cubitorum et anguli eius et longitudo eius et parietes eius lignei et locutus est ad me haec
est mensa coram Domino 23 et duo ostia erant in templo et in sanctuario 24 et in duobus ostiis ex
utraque parte bina erant ostiola quae in se invicem plicabantur bina enim ostia erant ex utraque
parte ostiorum 25 et celata erant in ipsis ostiis templi cherubin et scalptura palmarum sicut in
parietibus quoque expressa erat quam ob rem erant et grossiora ligna in vestibuli fronte forinsecus
26 super quae fenestrae obliquae et similitudo palmarum hinc atque inde in umerulis vestibuli
secundum latera domus latitudinemque parietum

Chapter 42

1 et eduxit me in atrium exterius per viam ducentem ad aquilonem et eduxit me in gazofilacium
quod erat contra separatum aedificium et contra aedem vergentem ad aquilonem 2 in facie
longitudinis centum cubitos ostii aquilonis et latitudinis quinquaginta cubitos 3 contra viginti cubitos
atrii interioris et contra pavimentum stratum lapide atrii exterioris ubi erat porticus iuncta porticui
triplici 4 et ante gazofilacia deambulatio decem cubitorum latitudinis ad interiora respiciens viae
cubiti unius et ostia earum ad aquilonem 5 ubi erant gazofilacia in superioribus humiliora quia
subportabant porticus quae ex illis eminebant de inferioribus et de mediis aedificii 6 tristega enim
erant et non habebant columnas sicut erant columnae atriorum propterea eminebant de inferioribus
et de mediis a terra 7 et peribolus exterior secundum gazofilacia quae erant in via atrii exterioris
ante gazofilacia longitudo eius quinquaginta cubitorum 8 quia longitudo erat gazofilaciorum atrii
exterioris quinquaginta cubitorum et longitudo ante faciem templi centum cubitorum 9 et erat subter
gazofilacia haec introitus ab oriente ingredientium in ea de atrio exteriori 10 in latitudine periboli

atrii quod erat contra viam orientalem in facie aedificii separati et erant ante aedificium gazofilacia
11
et via ante faciem eorum iuxta similitudinem gazofilaciorum quae erant in via aquilonis secundum longitudinem eorum sic et latitudo eorum et omnis introitus eorum et similitudines et ostia eorum
12
secundum ostia gazofilaciorum quae erant in via respiciente ad notum ostium in capite viae quae via erat ante vestibulum separatum per viam orientalem ingredientibus
13
et dixit ad me gazofilacia aquilonis et gazofilacia austri quae sunt ante aedificium separatum haec sunt gazofilacia sancta in quibus vescuntur sacerdotes qui adpropinquant ad Dominum in sancta sanctorum ibi ponent sancta sanctorum et oblationem pro peccato et pro delicto locus enim sanctus est
14
cum autem ingressi fuerint sacerdotes non egredientur de sanctis in atrium exterius et ibi reponent vestimenta sua in quibus ministrant quia sancta sunt vestienturque vestimentis aliis et sic procedent ad populum
15
cumque conplesset mensuras domus interioris eduxit me per viam portae quae respiciebat ad viam orientalem et mensus est eam undique per circuitum
16
mensus autem est contra ventum orientalem calamo mensurae quingentos calamos in calamo mensurae per circuitum
17
et mensus est contra ventum aquilonem quingentos calamos in calamo mensurae per gyrum
18
et ad ventum australem mensus est quingentos calamos in calamo mensurae per circuitum
19
et ad ventum occidentalem mensus est quingentos calamos in calamo mensurae
20
per quattuor ventos mensus est illud murum eius undique per circuitum longitudine quingentorum cubitorum et latitudine quingentorum cubitorum dividentem inter sanctuarium et vulgi locum

Chapter 43

1
et duxit me ad portam quae respiciebat ad viam orientalem
2
et ecce gloria Dei Israhel ingrediebatur per viam orientalem et vox erat ei quasi vox aquarum multarum et terra splendebat a maiestate eius
3
et vidi visionem secundum speciem quam videram quando venit ut disperderet civitatem et species secundum aspectum quem videram iuxta fluvium Chobar et cecidi super faciem meam
4
et maiestas Domini ingressa est templum per viam portae quae respiciebat ad orientem
5
et levavit me spiritus et introduxit me in atrium interius et ecce repleta erat gloria Domini domus
6
et audivi loquentem ad me de domo et vir qui stabat iuxta me
7
dixit ad me fili hominis locus solii mei et locus vestigiorum pedum meorum ubi habito in medio filiorum Israhel in aeternum et non polluent ultra domus Israhel nomen sanctum meum ipsi et reges eorum in fornicationibus suis et

in ruinis regum suorum et in excelsis 8 qui fabricati sunt limen suum iuxta limen meum et postes
suos iuxta postes meos et murus erat inter me et eos et polluerunt nomen sanctum meum in
abominationibus quas fecerunt propter quod consumpsi eos in ira mea 9 nunc ergo repellant procul
fornicationem suam et ruinas regum suorum a me et habitabo in medio eorum semper 10 tu autem
fili hominis ostende domui Israhel templum et confundantur ab iniquitatibus suis et metiantur
fabricam 11 et erubescant ex omnibus quae fecerunt figuram domus et fabricae eius exitus et
introitus et omnem descriptionem eius et universa praecepta eius cunctumque ordinem eius et omnes
leges eius ostende eis et scribes in oculis eorum et custodiant omnes descriptiones eius et praecepta
illius et faciant ea 12 ista est lex domus in summitate montis omnes fines eius in circuitu sanctum
sanctorum est haec ergo est lex domus 13 istae autem mensurae altaris in cubito verissimo qui
habebat cubitum et palmum in sinu eius erat cubitus et cubitus in latitudine et definitio usque ad
labium eius in circuitu palmus unus haec quoque erat fossa altaris 14 et de sinu terrae usque ad
crepidinem novissimam duo cubiti et latitudo cubiti unius et a crepidine maiori usque ad crepidinem
minorem quattuor cubiti et latitudo unius cubiti 15 ipse autem arihel quattuor cubitorum et ab arihel
usque sursum cornua quattuor 16 et arihel duodecim cubitorum in longitudine per duodecim cubitos
latitudinis quadrangulatum aequis lateribus 17 et crepido quattuordecim cubitorum longitudinis
per quattuordecim latitudinis in quattuor angulis eius et corona in circuitu eius dimidii cubitus et
sinus eius unius cubiti per circuitum gradus autem eius versi ad orientem 18 et dixit ad me fili
hominis haec dicit Dominus Deus hii sunt ritus altaris in quacumque die fuerit fabricatum ut offeratur
super illud holocaustum et effundatur sanguis 19 et dabis sacerdotibus Levitis qui sunt de semine
Sadoc qui accedunt ad me ait Dominus Deus ut offerant mihi vitulum de armento pro peccato 20 et
adsumens de sanguine eius pones super quattuor cornua eius et super quattuor angulos crepidinis
et super coronam in circuitu et mundabis illud et expiabis 21 et tolles vitulum qui oblatus fuerit pro
peccato et conbures illum in separato loco domus extra sanctuarium 22 et in die secunda offeres
hircum caprarum inmaculatum pro peccato et expiabunt altare sicut expiaverunt in vitulo 23 cumque
conpleveris expians illud offeres vitulum de armento inmaculatum et arietem de grege inmaculatum
24 et offeres eos in conspectu Domini et mittent sacerdotes super eos sal et offerent eos holocaustum
Domino 25 septem diebus facies hircum pro peccato cotidie et vitulum de armento et arietem de
pecoribus inmaculatos offerent 26 septem diebus expiabunt altare et mundabunt illud et implebunt

manum eius 27 expletis autem diebus in die octava et ultra facient sacerdotes super altare holocausta
vestra et quae pro pace offerunt et placatus ero vobis ait Dominus Deus

Chapter 44

1 et convertit me ad viam portae sanctuarii exterioris quae respiciebat ad orientem et erat clausa
2 et dixit Dominus ad me porta haec clausa erit non aperietur et vir non transiet per eam quoniam
Dominus Deus Israhel ingressus est per eam eritque clausa 3 principi princeps ipse sedebit in ea ut
comedat panem coram Domino per viam vestibuli portae ingredietur et per viam eius egredietur
4 et adduxit me per viam portae aquilonis in conspectu domus et vidi et ecce implevit gloria Domini
domum Domini et cecidi in faciem meam 5 et dixit ad me Dominus fili hominis pone cor tuum et
vide oculis tuis et auribus tuis audi omnia quae ego loquor ad te de universis caerimoniis domus
Domini et de cunctis legibus eius et pones cor tuum in viis templi per omnes exitus sanctuarii 6 et
dices ad exasperantem me domum Israhel haec dicit Dominus Deus sufficiant vobis omnia scelera
vestra domus Israhel 7 eo quod inducitis filios alienos incircumcisos corde et incircumcisos carne
ut sint in sanctuario meo et polluant domum meam et offertis panes meos adipem et sanguinem et
dissolvitis pactum meum in omnibus sceleribus vestris 8 et non servastis praecepta sanctuarii mei
et posuistis custodes observationum mearum in sanctuario meo vobismet ipsis 9 haec dicit Dominus
Deus omnis alienigena incircumcisus corde et incircumcisus carne non ingredietur sanctuarium
meum omnis filius alienus qui est in medio filiorum Israhel 10 sed et Levitae qui longe recesserunt
a me in errore filiorum Israhel et erraverunt a me post idola sua et portaverunt iniquitatem suam
11 erunt in sanctuario meo aeditui et ianitores portarum domus et ministri domus ipsi mactabunt
holocaustosin et victimas populi et ipsi stabunt in conspectu eorum ut ministrent eis 12 pro eo quod
ministraverunt illis in conspectu idolorum suorum et facti sunt domui Israhel in offendiculum
iniquitatis idcirco levavi manum meam super eos dicit Dominus Deus et portaverunt iniquitatem
suam 13 et non adpropinquabunt ad me ut sacerdotio fungantur mihi neque accedent ad omne
sanctuarium meum iuxta sancta sanctorum sed portabunt confusionem suam et scelera sua quae
fecerunt 14 et dabo eos ianitores domus in omni ministerio eius et universis quae fiunt in ea
15 sacerdotes autem Levitae filii Sadoc qui custodierunt caerimonias sanctuarii mei cum errarent
filii Israhel a me ipsi accedent ad me ut ministrent mihi et stabunt in conspectu meo ut offerant

mihi adipem et sanguinem ait Dominus Deus [16] ipsi ingredientur sanctuarium meum et ipsi accedent
ad mensam meam ut ministrent mihi et custodiant caerimonias meas [17] cumque ingredientur portas
atrii interioris vestibus lineis induentur nec ascendet super eos quicquam laneum quando ministrant
in portis atrii interioris et intrinsecus [18] vittae lineae erunt in capitibus eorum et feminalia linea
erunt in lumbis eorum et non accingentur in sudore [19] cumque egredientur atrium exterius ad
populum exuent se vestimenta sua in quibus ministraverunt et reponent ea in gazofilacio sanctuarii
et vestient se vestimentis aliis et non sanctificabunt populum in vestibus suis [20] caput autem suum
non radent neque comam nutrient sed tondentes adtondent capita sua [21] et vinum non bibet omnis
sacerdos quando ingressurus est atrium interius [22] et viduam et repudiatam non accipient uxores
sed virgines de semine domus Israhel sed et viduam quae fuerit vidua a sacerdote accipient [23] et
populum meum docebunt quid sit inter sanctum et pollutum et inter mundum et inmundum ostendent
eis [24] et cum fuerit controversia stabunt in iudiciis meis et iudicabunt leges meas et praecepta mea
in omnibus sollemnitatibus meis custodient et sabbata mea sanctificabunt [25] et ad mortuum hominem
non ingredientur ne polluantur nisi ad patrem et matrem et filium et filiam et fratrem et sororem
quae alterum virum non habuit in quibus contaminabuntur [26] et postquam fuerit emundatus septem
dies numerabuntur ei [27] et in die introitus sui in sanctuarium ad atrium interius ut ministret mihi
in sanctuario offeret pro peccato suo ait Dominus Deus [28] erit autem eis hereditas ego hereditas
eorum et possessionem non dabitis eis in Israhel ego enim possessio eorum [29] victimam et pro
peccato et pro delicto ipsi comedent et omne votum in Israhel ipsorum erit [30] et primitiva omnium
primogenitorum et omnia libamenta ex omnibus quae offeruntur sacerdotum erunt et primitiva
ciborum vestrorum dabitis sacerdoti ut reponat benedictionem domui suae [31] omne morticinum et
captum a bestia de avibus et de pecoribus non comedent sacerdotes

Chapter 45

[1] cumque coeperitis terram dividere sortito separate primitias Domino sanctificatum de terra
longitudine viginti quinque milia et latitudine decem milia sanctificatum erit in omni termino eius
per circuitum [2] et erit ex omni parte sanctificatum quingentos per quingentos quadrifariam per

circuitum et quinquaginta cubitis in suburbana eius per gyrum 3 et a mensura ista mensurabis
longitudinem viginti quinque milium et latitudinem decem milium et in ipso erit templum sanctumque
sanctorum 4 sanctificatum de terra erit sacerdotibus ministris sanctuarii qui accedunt ad ministerium
Domini et erit eis locus in domos et in sanctuarium sanctitatis 5 viginti quinque autem milia
longitudinis et decem milia latitudinis erunt Levitis qui ministrant domui ipsi possidebunt viginti
gazofilacia 6 et possessionem civitatis dabitis quinque milia latitudinis et longitudinis viginti quinque
milia secundum separationem sanctuarii omni domui Israhel 7 principi quoque hinc et inde in
separationem sanctuarii et in possessionem civitatis contra faciem separationis sanctuarii et contra
faciem possessionis urbis a latere maris usque ad mare et a latere orientis usque ad orientem
longitudinem autem iuxta unamquamque partium a termino occidentali usque ad terminum orientalem
8 de terra erit ei possessio in Israhel et non depopulabuntur ultra principes populum meum sed
terram dabunt domui Israhel secundum tribus eorum 9 haec dicit Dominus Deus sufficiat vobis
principes Israhel iniquitatem et rapinas intermittite et iudicium et iustitiam facite separate confinia
vestra a populo meo ait Dominus Deus 10 statera iusta et oephi iustum et batus iustus erit vobis
11 oephi et batus aequalia et unius mensurae erunt ut capiat decimam partem chori batus et decimam
partem chori oephi iuxta mensuram chori erit aequa libratio eorum 12 siclus autem viginti obolos
habeat porro viginti sicli et viginti quinque sicli et quindecim sicli minam facient 13 et haec sunt
primitiae quas tolletis sextam partem oephi de choro frumenti et sextam partem oephi de choro
hordei 14 mensura quoque olei batus olei decima pars chori est et decem bati chorum faciunt quia
decem bati implent chorum 15 et arietem unum de grege ducentorum de his quae nutriunt Israhel
in sacrificium et in holocaustum et in pacifica ad expiandum pro eis ait Dominus Deus 16 omnis
populus terrae tenebitur primitiis his principi in Israhel 17 et super principem erunt holocausta et
sacrificium et libamina in sollemnitatibus et in kalendis et in sabbatis in universis sollemnitatibus
domus Israhel ipse faciat pro peccato sacrificium et holocaustum et pacifica ad expiandum pro
domo Israhel 18 haec dicit Dominus Deus in primo mense una mensis sumes vitulum de armento
inmaculatum et expiabis sanctuarium 19 et tollet sacerdos de sanguine quod erit pro peccato et
ponet in postibus domus et in quattuor angulis crepidinis altaris et in postibus portae atrii interioris
20 et sic facies in septima mensis pro unoquoque qui ignoravit et errore deceptus est et expiabitis
pro domo 21 in primo mense quartadecima die mensis erit vobis paschae sollemnitas septem diebus

azyma comedentur [22] et faciet princeps in die illa pro se et pro universo populo terrae vitulum pro
peccato [23] et in septem dierum sollemnitate faciet holocaustum Domino septem vitulos et septem
arietes inmaculatos cotidie septem diebus et pro peccato hircum caprarum cotidie [24] et sacrificium
oephi per vitulum et oephi per arietem faciet et olei hin per singula oephi [25] septimo mense
quintadecima die mensis in sollemnitate faciet sicut supra dicta sunt per septem dies tam pro peccato
quam pro holocausto et in sacrificio et in oleo

Chapter 46

[1] haec dicit Dominus Deus porta atrii interioris quae respicit ad orientem erit clausa sex diebus
in quibus opus fit die autem sabbati aperietur sed et in die kalendarum aperietur [2] et intrabit princeps
per viam vestibuli portae de foris et stabit in limine portae et facient sacerdotes holocaustum eius
et pacifica eius et adorabit super limen portae et egredietur porta autem non claudetur usque ad
vesperam [3] et adorabit populus terrae ad ostium portae illius in sabbatis et in kalendis coram Domino
[4] holocaustum autem hoc offeret princeps Domino in die sabbati sex agnos inmaculatos et arietem
inmaculatum [5] et sacrificium oephi per arietem agnis autem sacrificium quod dederit manus eius
et olei hin per singula oephi [6] in die autem kalendarum vitulum de armento inmaculatum et sex
agni et arietes inmaculati erunt [7] et oephi per vitulum oephi quoque per arietem faciet sacrificium
agnis autem sicut invenerit manus eius et olei hin per singula oephi [8] cumque ingressurus est
princeps per viam vestibuli portae ingrediatur et per eandem viam exeat [9] et cum intrabit populus
terrae in conspectu Domini in sollemnitatibus qui ingreditur per portam aquilonis ut adoret egrediatur
per viam portae meridianae porro qui ingreditur per viam portae meridianae egrediatur per viam
portae aquilonis non revertetur per viam portae per quam ingressus est sed e regione illius egredietur
[10] princeps autem in medio eorum cum ingredientibus ingredietur et cum egredientibus egredietur
[11] et in nundinis et in sollemnitatibus erit sacrificium oephi per vitulum et oephi per arietem agnis
autem erit sacrificium sicut invenerit manus eius et olei hin per singula oephi [12] cum autem fecerit
princeps spontaneum holocaustum aut pacifica voluntaria Domino aperietur ei porta quae respicit
ad orientem et faciet holocaustum suum et pacifica sua sicut fieri solet in die sabbati et egredietur
claudeturque porta postquam exierit [13] et agnum eiusdem anni inmaculatum faciet holocaustum

cotidie Domino semper mane faciet illud
14
et sacrificium faciet super eo cata mane mane sextam
partem oephi et de oleo tertiam partem hin ut misceatur similae sacrificium Domino legitimum
iuge atque perpetuum
15
faciet agnum et sacrificium et oleum cata mane mane holocaustum
sempiternum
16
haec dicit Dominus Deus si dederit princeps donum alicui de filiis suis hereditas
eius filiorum suorum erit possidebunt ea hereditarie
17
si autem dederit legatum de hereditate sua
uni servorum suorum erit illius usque ad annum remissionis et revertetur ad principem hereditas
autem eius filiis eius erit
18
et non accipiet princeps de hereditate populi per violentiam et de
possessione eorum sed de possessione sua hereditatem dabit filiis suis ut non dispergatur populus
meus unusquisque a possessione sua
19
et introduxit me per ingressum qui erat ex latere portae in
gazofilacia sanctuarii ad sacerdotes quae respiciebant ad aquilonem et erat ibi locus vergens ad
occidentem
20
et dixit ad me iste est locus ubi coquent sacerdotes pro delicto et pro peccato ubi
coquent sacrificium ut non efferant in atrio exteriori et sanctificetur populus
21
et eduxit me in
atrium exterius et circumduxit me per quattuor angulos atrii et ecce atriolum erat in angulo atrii
atriola singula per angulos atrii
22
in quattuor angulos atrii atriola disposita quadraginta cubitorum
per longum et triginta per latum mensurae unius quattuor erant
23
et paries per circuitum ambiens
quattuor atriola et culinae fabricatae erant subter porticus per gyrum
24
et dixit ad me haec est
domus culinarum in qua coquent ministri domus Domini victimas populi

Chapter 47

1
et convertit me ad portam domus et ecce aquae egrediebantur subter limen domus ad orientem
facies enim domus respiciebat ad orientem aquae autem descendebant in latus templi dextrum ad
meridiem altaris
2
et eduxit me per viam portae aquilonis et convertit me ad viam foras portam
exteriorem viam quae respiciebat ad orientem et ecce aquae redundantes a latere dextro
3
cum
egrederetur vir ad orientem qui habebat funiculum in manu sua et mensus est mille cubitos et
transduxit me per aquam usque ad talos
4
rursumque mensus est mille et transduxit me per aquam
usque ad genua
5
et mensus est mille et transduxit me per aquam usque ad renes et mensus est mille
torrentem quem non potui pertransire quoniam intumuerant aquae profundae torrentis qui non potest
transvadari
6
et dixit ad me certe vidisti fili hominis et duxit me et convertit ad ripam torrentis

7 cumque me convertissem ecce in ripa torrentis ligna multa nimis ex utraque parte 8 et ait ad me
aquae istae quae egrediuntur ad tumulos sabuli orientalis et descendunt ad plana deserti intrabunt
mare et exibunt et sanabuntur aquae 9 et omnis anima vivens quae serpit quocumque venerit torrens
vivet et erunt pisces multi satis postquam venerint illuc aquae istae et sanabuntur et vivent omnia
ad quae venerit torrens 10 vivent et stabunt super illa piscatores ab Engaddi usque ad Engallim
siccatio sagenarum erunt plurimae species erunt piscium eius sicut pisces maris magni multitudinis
nimiae 11 in litoribus autem eius et in palustribus non sanabuntur quia in salinas dabuntur 12 et
super torrentem orietur in ripis eius ex utraque parte omne lignum pomiferum non defluet folium
ex eo et non deficiet fructus eius per singulos menses adferet primitiva quia aquae eius de sanctuario
egredientur et erunt fructus eius in cibum et folia eius ad medicinam 13 haec dicit Dominus Deus
hic est terminus in quo possidebitis terram in duodecim tribubus Israhel quia Ioseph duplicem
funiculum habet 14 possidebitis autem eam singuli aeque ut frater suus quam levavi manum meam
ut darem patribus vestris et cadet terra haec vobis in possessionem 15 hic est autem terminus terrae
ad plagam septentrionalem a mari magno via Bethalon venientibus Sadada 16 Emath Berotha
Sabarim quae est inter terminum Damasci et confinium Emath domus Atticon quae est iuxta terminos
Auran 17 et erit terminus a mari usque ad atrium Aenon terminus Damasci et ab aquilone ad
aquilonem et terminus Emath plaga autem septentrionalis 18 porro plaga orientalis de medio Auran
et de medio Damasci et de medio Galaad et de medio terrae Israhel Iordanis disterminans ad mare
orientale metiemini etiam plagam orientalem 19 plaga autem australis meridiana a Thamar usque
ad aquas Contradictionis Cades et torrens usque ad mare magnum et plaga ad meridiem australis
20 et plaga maris mare magnum a confinio per directum donec venias Emath haec est plaga maris
21 et dividetis terram istam vobis per tribus Israhel 22 et mittetis eam in hereditatem vobis et advenis
qui accesserint ad vos qui genuerint filios in medio vestrum et erunt vobis sicut indigenae inter
filios Israhel vobiscum divident possessionem in medio tribuum Israhel 23 in tribu autem quacumque
fuerit advena ibi dabitis possessionem illi ait Dominus Deus

Chapter 48

1 et haec nomina tribuum a finibus aquilonis iuxta viam Aethlon pergentibus Emath atrium
Aenon terminus Damasci ad aquilonem iuxta Emath et erit ei plaga orientalis mare Dan una 2 et

ad terminum Dan a plaga orientali usque ad plagam maris Aser una
3
et super terminum Aser a
plaga orientali usque ad plagam maris Nepthalim una
4
et super terminum Nepthalim a plaga
orientali usque ad plagam maris Manasse una
5
et super terminum Manasse a plaga orientali usque
ad plagam maris Ephraim una
6
et super terminum Ephraim a plaga orientali usque ad plagam maris
Ruben una
7
et super terminum Ruben a plaga orientali usque ad plagam maris Iuda una
8
et super
terminum Iuda a plaga orientali usque ad plagam maris erunt primitiae quas separabitis viginti
quinque milibus latitudinis et longitudinis sicuti singulae partes a plaga orientali usque ad plagam
maris et erit sanctuarium in medio eius
9
primitiae quas separastis Domino longitudo viginti quinque
milibus et latitudo decem milibus
10
hae autem erunt primitiae sanctuarii sacerdotum ad aquilonem
viginti quinque milia et ad mare latitudinis decem milia sed et ad orientem latitudinis decem milia
et ad meridiem longitudinis viginti quinque milia et erit sanctuarium Domini in medio eius
11
sacerdotibus sanctuarium erit de filiis Sadoc qui custodierunt caerimonias meas et non erraverunt
cum errarent filii Israhel sicut erraverunt et Levitae
12
et erunt eis primitiae de primitiis terrae
sanctum sanctorum iuxta terminum Levitarum
13
sed et Levitis similiter iuxta fines sacerdotum
viginti quinque milia longitudinis et latitudinis decem milia omnis longitudo viginti et quinque
milium et latitudo decem milium
14
et non venundabunt ex eo neque mutabunt nec transferentur
primitiae terrae quia sanctificatae sunt Domino
15
quinque milia autem quae supersunt in latitudine
per viginti quinque milia profana erunt urbis in habitaculum et in suburbana et erit civitas in medio
eius
16
et heae mensurae eius ad plagam septentrionalem quingenti et quattuor milia et ad plagam
meridianam quingenti et quattuor milia et ad plagam orientalem quingenti et quattuor milia et ad
plagam occidentalem quingenti et quattuor milia
17
erunt autem suburbana civitatis ad aquilonem
ducenti quinquaginta et in meridie ducenti quinquaginta et ad orientem ducenti quinquaginta et ad
mare ducenti quinquaginta
18
quod autem reliquum fuerit in longitudine secundum primitias
sanctuarii decem milia in orientem et decem milia ad occidentem erunt sicut primitiae sanctuarii
et erunt fruges eius in panes his qui serviunt civitati
19
servientes autem civitati operabuntur ex
omnibus tribubus Israhel
20
omnes primitiae viginti quinque milium per viginti quinque milia in
quadrum separabuntur in primitias sanctuarii et possessionem civitatis
21
quod autem reliquum
fuerit principis erit ex omni parte primitiarum sanctuarii et possessionis civitatis e regione viginti
quinque milium primitiarum usque ad terminum orientalem sed et ad mare e regione viginti quinque
milium usque ad terminum maris similiter in partibus principis erit et erunt primitiae sanctuarii et

sanctuarium templi in medio eius 22 de possessione autem Levitarum et de possessione civitatis
in medio partium principis erit inter terminum Iuda et inter terminum Beniamin et ad principem
pertinebit 23 et reliquis tribubus a plaga orientali usque ad plagam occidentalem Beniamin una
24 et contra terminum Beniamin a plaga orientali usque ad plagam occidentalem Symeon una 25 et
super terminum Symeonis a plaga orientali usque ad plagam occidentis Isachar una 26 et super
terminum Isachar a plaga orientali usque ad plagam occidentalem Zabulon una 27 et super terminum
Zabulon a plaga orientali usque ad plagam maris Gad una 28 et super terminum Gad ad plagam
austri in meridiem et erit finis de Thamar usque ad aquas Contradictionis Cades hereditas contra
mare magnum 29 haec est terra quam mittetis in sortem tribubus Israhel et hae partitiones earum
ait Dominus Deus 30 et hii egressus civitatis a plaga septentrionali quingentos et quattuor milia
mensurabis 31 et portae civitatis in nominibus tribuum Israhel portae tres a septentrione porta Ruben
una porta Iudae una porta Levi una 32 et ad plagam orientalem quingentos et quattuor milia et
portae tres porta Ioseph una porta Beniamin una porta Dan una 33 et ad plagam meridianam
quingentos et quattuor milia metieris portam Symeonis unam portam Isachar unam portam Zabulon
unam 34 et ad plagam occidentalem quingenti et quattuor milia portae eorum tres porta Gad una
porta Aser una porta Nepthalim una

Daniel

Chapter 1

1 anno tertio regni Ioachim regis Iuda venit Nabuchodonosor rex Babylonis Hierusalem et
obsedit eam 2 et tradidit Dominus in manu eius Ioachim regem Iudae et partem vasorum domus
Dei et asportavit ea in terram Sennaar in domum dei sui et vasa intulit in domum thesauri dei sui
3 et ait rex Asfanaz praeposito eunuchorum suorum ut introduceret de filiis Israhel et de semine
regio et tyrannorum 4 pueros in quibus nulla esset macula decoros forma et eruditos omni sapientia
cautos scientia et doctos disciplina et qui possent stare in palatio regis ut doceret eos litteras et
linguam Chaldeorum 5 et constituit eis rex annonam per singulos dies de cibis suis et de vino unde

bibebat ipse ut enutriti tribus annis postea starent in conspectu regis 6 fuerunt ergo inter eos de filiis
Iuda Danihel Ananias Misahel et Azarias 7 et inposuit eis praepositus eunuchorum nomina Daniheli
Balthasar et Ananiae Sedrac Misaheli Misac et Azariae Abdenago 8 proposuit autem Danihel in
corde suo ne pollueretur de mensa regis neque de vino potus eius et rogavit eunuchorum praepositum
ne contaminaretur 9 dedit autem Deus Daniheli gratiam et misericordiam in conspectu principis
eunuchorum 10 et ait princeps eunuchorum ad Danihel timeo ego dominum meum regem qui
constituit vobis cibum et potum qui si viderit vultus vestros macilentiores prae ceteris adulescentibus
coaevis vestris condemnabitis caput meum regi 11 et dixit Danihel ad Malassar quem constituerat
princeps eunuchorum super Danihel Ananiam Misahel et Azariam 12 tempta nos obsecro servos
tuos diebus decem et dentur nobis legumina ad vescendum et aqua ad bibendum 13 et contemplare
vultus nostros et vultus puerorum qui vescuntur cibo regio et sicut videris facies cum servis tuis
14 qui audito sermone huiuscemodi temptavit eos diebus decem 15 post dies autem decem
apparuerunt vultus eorum meliores et corpulentiores prae omnibus pueris qui vescebantur cibo
regio 16 porro Malassar tollebat cibaria et vinum potus eorum dabatque eis legumina 17 pueris
autem his dedit Deus scientiam et disciplinam in omni libro et sapientia Daniheli autem
intellegentiam omnium visionum et somniorum 18 conpletis itaque diebus post quos dixerat rex ut
introducerentur introduxit eos praepositus eunuchorum in conspectu Nabuchodonosor 19 cumque
locutus eis fuisset rex non sunt inventi de universis tales ut Danihel Ananias Misahel et Azarias et
steterunt in conspectu regis 20 et omne verbum sapientiae et intellectus quod sciscitatus est ab eis
rex invenit in eis decuplum super cunctos ariolos et magos qui erant in universo regno eius 21 fuit
autem Danihel usque ad annum primum Cyri regis

Chapter 2

1 in anno secundo regni Nabuchodonosor vidit Nabuchodonosor somnium et conterritus est
spiritus eius et somnium eius fugit ab eo 2 praecepit ergo rex ut convocarentur arioli et magi et
malefici et Chaldei et indicarent regi somnia sua qui cum venissent steterunt coram rege 3 et dixit
ad eos rex vidi somnium et mente confusus ignoro quid viderim 4 responderuntque Chaldei regi

syriace rex in sempiternum vive dic somnium servis tuis et interpretationem eius indicabimus 5 et
respondens rex ait Chaldeis sermo recessit a me nisi indicaveritis mihi somnium et coniecturam
eius peribitis vos et domus vestrae publicabuntur 6 si autem somnium et coniecturam eius narraveritis
praemia et dona et honorem multum accipietis a me somnium igitur et interpretationem eius indicate
mihi 7 responderunt secundo atque dixerunt rex somnium dicat servis suis et interpretationem illius
indicabimus 8 respondit rex et ait certo novi quia tempus redimitis scientes quod recesserit a me
sermo 9 si ergo somnium non indicaveritis mihi una est de vobis sententia quod interpretationem
quoque fallacem et deceptione plenam conposueritis ut loquamini mihi donec tempus pertranseat
somnium itaque dicite mihi ut sciam quod interpretationem quoque eius veram loquamini
10 respondentes ergo Chaldei coram rege dixerunt non est homo super terram qui sermonem tuum
rex possit implere sed neque regum quisquam magnus et potens verbum huiuscemodi sciscitatur
ab omni ariolo et mago et Chaldeo 11 sermo enim quem tu rex quaeris gravis est nec repperietur
quisquam qui indicet illum in conspectu regis exceptis diis quorum non est cum hominibus
conversatio 12 quo audito rex in furore et in ira magna praecepit ut perirent omnes sapientes
Babylonis 13 et egressa sententia sapientes interficiebantur quaerebaturque Danihel et socii eius
ut perirent 14 tunc Danihel requisivit de lege atque sententia ab Arioch principe militiae regis qui
egressus fuerat ad interficiendos sapientes Babylonis 15 et interrogavit eum qui a rege acceperat
potestatem quam ob causam tam crudelis sententia a facie esset regis egressa cum ergo rem indicasset
Arioch Danihel 16 Danihel ingressus rogavit regem ut tempus daret sibi ad solutionem indicandam
regi 17 et ingressus est domum suam Ananiaeque Misaheli et Azariae sociis suis indicavit negotium
18 ut quaererent misericordiam a facie Dei caeli super sacramento isto et non perirent Danihel et
socii eius cum ceteris sapientibus Babylonis 19 tunc Danihel per visionem nocte mysterium
revelatum est et Danihel benedixit Deo caeli 20 et locutus ait sit nomen Domini benedictum a
saeculo et usque in saeculum quia sapientia et fortitudo eius sunt 21 et ipse mutat tempora et aetates
transfert regna atque constituit dat sapientiam sapientibus et scientiam intellegentibus disciplinam
22 ipse revelat profunda et abscondita et novit in tenebris constituta et lux cum eo est 23 tibi Deus
patrum meorum confiteor teque laudo quia sapientiam et fortitudinem dedisti mihi et nunc ostendisti
mihi quae rogavimus te quia sermonem regis aperuisti nobis 24 post haec Danihel ingressus ad
Arioch quem constituerat rex ut perderet sapientes Babylonis sic ei locutus est sapientes Babylonis

ne perdas introduc me in conspectu regis et solutionem regi enarrabo 25 tunc Arioch festinus
introduxit Danihelem ad regem et dixit ei inveni hominem de filiis transmigrationis Iudae qui
solutionem regi adnuntiet 26 respondit rex et dixit Daniheli cuius nomen erat Balthasar putasne
vere potes indicare mihi somnium quod vidi et interpretationem eius 27 et respondens Danihel
coram rege ait mysterium quod rex interrogat sapientes magi et arioli et aruspices non queunt
indicare regi 28 sed est Deus in caelo revelans mysteria qui indicavit tibi rex Nabuchodonosor quae
ventura sunt novissimis temporibus somnium tuum et visiones capitis tui in cubili tuo huiuscemodi
sunt 29 tu rex cogitare coepisti in stratu tuo quid esset futurum post haec et qui revelat mysteria
ostendit tibi quae ventura sunt 30 mihi quoque non in sapientia quae est in me plus quam in cunctis
viventibus sacramentum hoc revelatum est sed ut interpretatio regi manifesta fieret et cogitationes
mentis tuae scires 31 tu rex videbas et ecce quasi statua una grandis statua illa magna et statura
sublimis stabat contra te et intuitus eius erat terribilis 32 huius statuae caput ex auro optimo erat
pectus autem et brachia de argento porro venter et femora ex aere 33 tibiae autem ferreae pedum
quaedam pars erat ferrea quaedam fictilis 34 videbas ita donec abscisus est lapis sine manibus et
percussit statuam in pedibus eius ferreis et fictilibus et comminuit eos 35 tunc contrita sunt pariter
ferrum testa aes argentum et aurum et redacta quasi in favillam aestivae areae rapta sunt vento
nullusque locus inventus est eis lapis autem qui percusserat statuam factus est mons magnus et
implevit universam terram 36 hoc est somnium interpretationem quoque eius dicemus coram te rex
37 tu rex regum es et Deus caeli regnum fortitudinem et imperium et gloriam dedit tibi 38 et omnia
in quibus habitant filii hominum et bestiae agri volucresque caeli dedit in manu tua et sub dicione
tua universa constituit tu es ergo caput aureum 39 et post te consurget regnum aliud minus te et
regnum tertium aliud aereum quod imperabit universae terrae 40 et regnum quartum erit velut
ferrum quomodo ferrum comminuit et domat omnia sic comminuet omnia haec et conteret 41 porro
quia vidisti pedum et digitorum partem testae figuli et partem ferream regnum divisum erit quod
tamen de plantario ferri orietur secundum quod vidisti ferrum mixtum testae ex luto 42 et digitos
pedum ex parte ferreos et ex parte fictiles ex parte regnum erit solidum et ex parte contritum 43 quia
autem vidisti ferrum mixtum testae ex luto commiscebuntur quidem humano semine sed non
adherebunt sibi sicuti ferrum misceri non potest testae 44 in diebus autem regnorum illorum suscitabit
Deus caeli regnum quod in aeternum non dissipabitur et regnum eius populo alteri non tradetur

comminuet et consumet universa regna haec et ipsum stabit in aeternum
45 secundum quod vidisti quod de monte abscisus est lapis sine manibus et comminuit testam et ferrum et aes et argentum et aurum Deus magnus ostendit regi quae futura sunt postea et verum est somnium et fidelis interpretatio eius
46 tunc rex Nabuchodonosor cecidit in faciem suam et Danihelum adoravit et hostias et incensum praecepit ut sacrificarent ei
47 loquens ergo rex ait Daniheli vere Deus vester Deus deorum est et Dominus regum et revelans mysteria quoniam potuisti aperire sacramentum hoc
48 tunc rex Danihelum in sublime extulit et munera multa et magna dedit ei et constituit eum principem super omnes provincias Babylonis et praefectum magistratuum super cunctos sapientes Babylonis
49 Danihel autem postulavit a rege et constituit super opera provinciae Babylonis Sedrac Misac et Abdenago ipse autem Danihel erat in foribus regis

Chapter 3

1 Nabuchodonosor rex fecit statuam auream altitudine cubitorum sexaginta latitudine cubitorum sex et statuit eam in campo Duram provinciae Babylonis
2 itaque Nabuchodonosor rex misit ad congregandos satrapas magistratus et iudices duces et tyrannos et praefectos omnesque principes regionum ut convenirent ad dedicationem statuae quam erexerat Nabuchodonosor rex
3 tunc congregati sunt satrapae magistratus et iudices duces et tyranni et optimates qui erant in potestatibus constituti et universi principes regionum ut convenirent ad dedicationem statuae quam erexerat Nabuchodonosor rex stabant autem in conspectu statuae quam posuerat Nabuchodonosor
4 et praeco clamabat valenter vobis dicitur populis tribubus et linguis
5 in hora qua audieritis sonitum tubae et fistulae et citharae sambucae et psalterii et symphoniae et universi generis musicorum cadentes adorate statuam auream quam constituit Nabuchodonosor rex
6 si quis autem non prostratus adoraverit eadem hora mittetur in fornacem ignis ardentis
7 post haec igitur statim ut audierunt omnes populi sonitum tubae fistulae et citharae sambucae et psalterii et symphoniae et omnis generis musicorum cadentes omnes populi et tribus et linguae adoraverunt statuam auream quam constituerat Nabuchodonosor rex
8 statimque et in ipso tempore accedentes viri chaldei accusaverunt Iudaeos
9 dixeruntque Nabuchodonosor regi rex in aeternum vive
10 tu rex posuisti decretum ut omnis homo qui audierit sonitum tubae fistulae et citharae sambucae et psalterii et symphoniae et universi generis musicorum prosternat se et adoret statuam auream
11 si quis autem non procidens adoraverit mittatur

in fornacem ignis ardentem 12 sunt ergo viri iudaei quos constituisti super opera regionis Babyloniae
Sedrac Misac et Abdenago viri isti contempserunt rex decretum tuum deos tuos non colunt et
statuam auream quam erexisti non adorant 13 tunc Nabuchodonosor in furore et in ira praecepit ut
adducerentur Sedrac Misac et Abdenago qui confestim adducti sunt in conspectu regis
14 pronuntiansque Nabuchodonosor rex ait eis verene Sedrac Misac et Abdenago deos meos non
colitis et statuam auream quam constitui non adoratis 15 nunc ergo si estis parati quacumque hora
audieritis sonitum tubae fistulae et citharae sambucae psalterii et symphoniae omnisque generis
musicorum prosternite vos et adorate statuam quam feci quod si non adoraveritis eadem hora
mittemini in fornacem ignis ardentem et quis est Deus qui eripiat vos de manu mea 16 respondentes
Sedrac Misac et Abdenago dixerunt regi Nabuchodonosor non oportet nos de hac re respondere
tibi 17 ecce enim Deus noster quem colimus potest eripere nos de camino ignis ardentis et de
manibus tuis rex liberare 18 quod si noluerit notum tibi sit rex quia deos tuos non colimus et statuam
auream quam erexisti non adoramus 19 tunc Nabuchodonosor repletus est furore et aspectus faciei
illius inmutatus est super Sedrac Misac et Abdenago et praecepit ut succenderetur fornax septuplum
quam succendi consuerat 20 et viris fortissimis de exercitu suo iussit ut ligatis pedibus Sedrac Misac
et Abdenago mitterent eos in fornacem ignis ardentem 21 et confestim viri illi vincti cum bracis
suis et tiaris et calciamentis et vestibus missi sunt in medium fornacis ignis ardentis 22 nam iussio
regis urguebat fornax autem succensa erat nimis porro viros illos qui miserant Sedrac Misac et
Abdenago interfecit flamma ignis

Hosea

Chapter 1

1 verbum Domini quod factum est ad Osee filium Beeri in diebus Oziae Ioatham Ahaz Ezechiae
regum Iuda et in diebus Hieroboam filii Ioas regis Israhel 2 principium loquendi Dominum in Osee
et dixit Dominus ad Osee vade sume tibi uxorem fornicationum et filios fornicationum quia fornicans
fornicabitur terra a Domino 3 et abiit et accepit Gomer filiam Debelaim et concepit et peperit filium
4 et dixit Dominus ad eum voca nomen eius Hiezrahel quoniam adhuc modicum et visitabo sanguinem

Hiezrahel super domum Hieu et quiescere faciam regnum domus Israhel 5 et in illa die conteram
arcum Israhel in valle Hiezrahel 6 et concepit adhuc et peperit filiam et dixit ei voca nomen eius
Absque misericordia quia non addam ultra misereri domui Israhel sed oblivione obliviscar eorum
7 et domui Iuda miserebor et salvabo eos in Domino Deo suo et non salvabo eos in arcu et gladio
et in bello et in equis et in equitibus 8 et ablactavit eam quae erat absque misericordia et concepit
et peperit filium 9 et dixit voca nomen eius Non populus meus quia vos non populus meus et ego
non ero vester 10 et erit numerus filiorum Israhel quasi harena maris quae sine mensura est et non
numerabitur et erit in loco ubi dicetur eis non populus meus vos dicetur eis filii Dei viventis 11 et
congregabuntur filii Iuda et filii Israhel pariter et ponent sibimet caput unum et ascendent de terra
quia magnus dies Hiezrahel

Chapter 2

1 dicite fratribus vestris Populus meus et sorori vestrae Misericordiam consecuta 2 iudicate
matrem vestram iudicate quoniam ipsa non uxor mea et ego non vir eius auferat fornicationes suas
a facie sua et adulteria sua de medio uberum suorum 3 ne forte expoliem eam nudam et statuam
eam secundum diem nativitatis suae et ponam eam quasi solitudinem et statuam eam velut terram
inviam et interficiam eam siti 4 et filiorum illius non miserebor quoniam filii fornicationum sunt
5 quia fornicata est mater eorum confusa est quae concepit eos quia dixit vadam post amatores meos
qui dant panes mihi et aquas meas lanam meam et linum meum oleum meum et potum meum
6 propter hoc ecce ego sepiam viam tuam spinis et sepiam eam maceria et semitas suas non inveniet
7 et sequetur amatores suos et non adprehendet eos et quaeret eos et non inveniet et dicet vadam et
revertar ad virum meum priorem quia bene mihi erat tunc magis quam nunc 8 et haec nescivit quia
ego dedi ei frumentum et vinum et oleum et argentum multiplicavi ei et aurum quae fecerunt Baal
9 idcirco convertar et sumam frumentum meum in tempore suo et vinum meum in tempore suo et
liberabo lanam meam et linum meum quae operiebant ignominiam eius 10 et nunc revelabo stultitiam
eius in oculis amatorum eius et vir non eruet eam de manu mea 11 et cessare faciam omne gaudium
eius sollemnitatem eius neomeniam eius sabbatum eius et omnia festa tempora eius 12 et corrumpam

vineam eius et ficum eius de quibus dixit mercedes hae meae sunt quas dederunt mihi amatores
mei et ponam eam in saltu et comedet illam bestia agri [13] et visitabo super eam dies Baalim quibus
accendebat incensum et ornabatur inaure sua et monili suo et ibat post amatores suos et mei
obliviscebatur dicit Dominus [14] propter hoc ecce ego lactabo eam et ducam eam in solitudinem et
loquar ad cor eius [15] et dabo ei vinitores eius ex eodem loco et vallem Achor ad aperiendam spem
et canet ibi iuxta dies iuventutis suae et iuxta dies ascensionis suae de terra Aegypti [16] et erit in
die illo ait Dominus vocabit me Vir meus et non vocabit me ultra Baali [17] et auferam nomina
Baalim de ore eius et non recordabitur ultra nominis eorum [18] et percutiam eis foedus in die illa
cum bestia agri et cum volucre caeli et cum reptili terrae et arcum et gladium et bellum conteram
de terra et dormire eos faciam fiducialiter [19] et sponsabo te mihi in sempiternum et sponsabo te
mihi in iustitia et iudicio et in misericordia et miserationibus [20] et sponsabo te mihi in fide et scies
quia ego Dominus [21] et erit in illa die exaudiam dicit Dominus exaudiam caelos et illi exaudient
terram [22] et terra exaudiet triticum et vinum et oleum et haec exaudient Hiezrahel [23] et seminabo
eam mihi in terram et miserebor eius quae fuit absque misericordia [24] et dicam non populo meo
populus meus tu et ipse dicet Dominus meus es tu

Chapter 3

[1] et dixit Dominus ad me adhuc vade dilige mulierem dilectam amico et adulteram sicut diligit
Dominus filios Israhel et ipsi respectant ad deos alienos et diligunt vinacea uvarum [2] et fodi eam
mihi quindecim argenteis et choro hordei et dimidio choro hordei [3] et dixi ad eam dies multos
expectabis me non fornicaberis et non eris viro sed et ego expectabo te [4] quia dies multos sedebunt
filii Israhel sine rege et sine principe et sine sacrificio et sine altari et sine ephod et sine therafin
[5] et post haec revertentur filii Israhel et quaerent Dominum Deum suum et David regem suum et
pavebunt ad Dominum et ad bonum eius in novissimo dierum

Chapter 4

1
audite verbum Domini filii Israhel quia iudicium Domino cum habitatoribus terrae non est
enim veritas et non est misericordia et non est scientia Dei in terra 2
maledictum et mendacium et
homicidium et furtum et adulterium inundaverunt et sanguis sanguinem tetigit 3
propter hoc lugebit
terra et infirmabitur omnis qui habitat in ea in bestia agri et in volucre caeli sed et pisces maris
congregabuntur 4
verumtamen unusquisque non iudicet et non arguatur vir populus enim tuus sicut
hii qui contradicunt sacerdoti 5
et corrues hodie et corruet etiam propheta tecum nocte tacere feci
matrem tuam 6
conticuit populus meus eo quod non habuerit scientiam quia tu scientiam reppulisti
repellam te ne sacerdotio fungaris mihi et oblita es legis Dei tui obliviscar filiorum tuorum et ego
7
secundum multitudinem eorum sic peccaverunt mihi gloriam eorum in ignominiam commutabo
8
peccata populi mei comedent et ad iniquitatem eorum sublevabunt animas eorum 9
et erit sicut
populus sic sacerdos et visitabo super eum vias eius et cogitationes eius reddam ei 10
et comedent
et non saturabuntur fornicati sunt et non cessaverunt quoniam Dominum reliquerunt in non
custodiendo 11
fornicatio et vinum et ebrietas aufert cor 12
populus meus in ligno suo interrogavit
et baculus eius adnuntiavit ei spiritus enim fornicationum decepit eos et fornicati sunt a Deo suo
13
super capita montium sacrificabant et super colles accendebant thymiama subtus quercum et
populum et terebinthum quia bona erat umbra eius ideo fornicabuntur filiae vestrae et sponsae
vestrae adulterae erunt 14
non visitabo super filias vestras cum fuerint fornicatae et super sponsas
vestras cum adulteraverint quoniam ipsi cum meretricibus versabantur et cum effeminatis
sacrificabant et populus non intellegens vapulabit 15
si fornicaris tu Israhel non delinquat saltim
Iuda et nolite ingredi in Galgala et ne ascenderitis in Bethaven neque iuraveritis vivit Dominus
16
quoniam sicut vacca lasciviens declinavit Israhel nunc pascet eos Dominus quasi agnum in
latitudine 17
particeps idolorum Ephraim dimitte eum 18
separatum est convivium eorum fornicatione
fornicati sunt dilexerunt adferre ignominiam protectores eius 19
ligavit spiritus eam in alis suis et
confundentur a sacrificiis suis

Chapter 5

1 audite hoc sacerdotes et adtendite domus Israhel et domus regis auscultate quia vobis iudicium
est quoniam laqueus facti estis speculationi et rete expansum super Thabor 2 et victimas declinastis
in profundum et ego eruditor omnium eorum 3 ego scio Ephraim et Israhel non est absconditus a
me quia nunc fornicatus est Ephraim contaminatus est Israhel 4 non dabunt cogitationes suas ut
revertantur ad Dominum suum quia spiritus fornicationis in medio eorum et Dominum non
cognoverunt 5 et respondebit arrogantia Israhel in facie eius et Israhel et Ephraim ruent in iniquitate
sua ruet etiam Iudas cum eis 6 in gregibus suis et in armentis suis vadent ad quaerendum Dominum
et non invenient ablatus est ab eis 7 in Domino praevaricati sunt quia filios alienos genuerunt nunc
devorabit eos mensis cum partibus suis 8 clangite bucina in Gabaa tuba in Rama ululate in Bethaven
post tergum tuum Beniamin 9 Ephraim in desolatione erit in die correptionis in tribubus Israhel
ostendi fidem 10 facti sunt principes Iuda quasi adsumentes terminum super eos effundam quasi
aquam iram meam 11 calumniam patiens Ephraim fractus iudicio quoniam coepit abire post sordem
12 et ego quasi tinea Ephraim et quasi putredo domui Iuda 13 et vidit Ephraim languorem suum et
Iudas vinculum suum et abiit Ephraim ad Assur et misit ad regem ultorem et ipse non poterit sanare
vos nec solvere poterit a vobis vinculum 14 quoniam ego quasi leaena Ephraim et quasi catulus
leonis domui Iuda ego ego capiam et vadam tollam et non est qui eruat 15 vadens revertar ad locum
meum donec deficiatis et quaeratis faciem meam

Chapter 6

1 in tribulatione sua mane consurgunt ad me venite et revertamur ad Dominum 2 quia ipse cepit
et sanabit nos percutiet et curabit nos 3 vivificabit nos post duos dies in die tertia suscitabit nos et
vivemus in conspectu eius sciemus sequemurque ut cognoscamus Dominum quasi diluculum
praeparatus est egressus eius et veniet quasi imber nobis temporaneus et serotinus terrae 4 quid
faciam tibi Ephraim quid faciam tibi Iuda misericordia vestra quasi nubes matutina et quasi ros
mane pertransiens 5 propter hoc dolavi in prophetis occidi eos in verbis oris mei et iudicia tua quasi
lux egredientur 6 quia misericordiam volui et non sacrificium et scientiam Dei plus quam holocausta

7
ipsi autem sicut Adam transgressi sunt pactum ibi praevaricati sunt in me 8 Galaad civitas
operantium idolum subplantata sanguine 9 et quasi fauces virorum latronum particeps sacerdotum
in via interficientium pergentes de Sychem quia scelus operati sunt 10 in domo Israhel vidi
horrendum ibi fornicationes Ephraim contaminatus est Israhel 11 sed et Iuda pone messem tibi cum
convertero captivitatem populi mei

Chapter 7

1
cum sanare vellem Israhel revelata est iniquitas Ephraim et malitia Samariae quia operati sunt
mendacium et fur ingressus est spolians latrunculus foris 2 et ne forte dicant in cordibus suis omnem
malitiam eorum me recordatum nunc circumdederunt eos adinventiones suae coram facie mea
factae sunt 3 in malitia sua laetificaverunt regem et in mendaciis suis principes 4 omnes adulterantes
quasi clibanus succensus a coquente quievit paululum civitas a commixtione fermenti donec
fermentaretur totum 5 dies regis nostri coeperunt principes furere a vino extendit manum suam
cum inlusoribus 6 quia adplicuerunt quasi clibanum cor suum cum insidiaretur eis tota nocte dormivit
coquens eos mane ipse succensus quasi ignis flammae 7 omnes calefacti sunt quasi clibanus et
devoraverunt iudices suos omnes reges eorum ceciderunt non est qui clamet in eis ad me 8 Ephraim
in populis ipse commiscebatur Ephraim factus est subcinericius qui non reversatur 9 comederunt
alieni robur eius et ipse nescivit sed et cani effusi sunt in eo et ipse ignoravit 10 et humiliabitur
superbia Israhel in facie eius nec reversi sunt ad Dominum Deum suum et non quaesierunt eum in
omnibus his 11 et factus est Ephraim quasi columba seducta non habens cor Aegyptum invocabant
ad Assyrios abierunt 12 et cum profecti fuerint expandam super eos rete meum quasi volucrem
caeli detraham eos caedam eos secundum auditionem coetus eorum 13 vae eis quoniam recesserunt
a me vastabuntur quia praevaricati sunt in me et ego redemi eos et ipsi locuti sunt contra me mendacia
14
et non clamaverunt ad me in corde suo sed ululabant in cubilibus suis super triticum et vinum
ruminabant recesserunt a me 15 et ego erudivi et confortavi brachia eorum et in me cogitaverunt
malitiam 16 reversi sunt ut essent absque iugo facti sunt quasi arcus dolosus cadent in gladio
principes eorum a furore linguae suae ista subsannatio eorum in terra Aegypti

Chapter 8

1 in gutture tuo sit tuba quasi aquila super domum Domini pro eo quod transgressi sunt foedus
meum et legem meam praevaricati sunt 2 me invocabunt Deus meus cognovimus te Israhel 3 proiecit
Israhel bonum inimicus persequetur eum 4 ipsi regnaverunt et non ex me principes extiterunt et
non cognovi argentum suum et aurum suum fecerunt sibi idola ut interirent 5 proiectus est vitulus
tuus Samaria iratus est furor meus in eis usquequo non poterunt emundari 6 quia ex Israhel et ipse
est artifex fecit illum et non est Deus quoniam in aranearum telas erit vitulus Samariae 7 quia
ventum seminabunt et turbinem metent culmus stans non est in eis germen non faciet farinam quod
si et fecerit alieni comedent eam 8 devoratus est Israhel nunc factus est in nationibus quasi vas
inmundum 9 quia ipsi ascenderunt ad Assur onager solitarius sibi Ephraim munera dederunt
amatoribus 10 sed et cum mercede conduxerint nationes nunc congregabo eos et quiescent paulisper
ab onere regis et principum 11 quia multiplicavit Ephraim altaria ad peccandum factae sunt ei arae
in delictum 12 scribam ei multiplices leges meas quae velut alienae conputatae sunt 13 hostias adfer
adfer immolabunt carnes et comedent Dominus non suscipiet eas nunc recordabitur iniquitatis
eorum et visitabit peccata eorum ipsi in Aegyptum convertentur 14 et oblitus est Israhel factoris
sui et aedificavit delubra et Iudas multiplicavit urbes munitas et mittam ignem in civitates eius et
devorabit aedes illius

Chapter 9

1 noli laetari Israhel noli exultare sicut populi quia fornicatus es a Deo tuo dilexisti mercedem
super omnes areas tritici 2 area et torcular non pascet eos et vinum mentietur eis 3 non habitabunt
in terra Domini reversus est Ephraim Aegyptum et in Assyriis pollutum comedit 4 non libabunt
Domino vinum et non placebunt ei sacrificia eorum quasi panis lugentium omnes qui comedunt
eum contaminabuntur quia panis eorum animae ipsorum non intrabit in domum Domini 5 quid
facietis in die sollemni in die festivitatis Domini 6 ecce enim profecti sunt a vastitate Aegyptus
congregavit eos Memphis sepeliet eos desiderabile argenti eorum urtica hereditabit lappa in

tabernaculis eorum 7 venerunt dies visitationis venerunt dies retributionis scitote Israhel stultum
prophetam insanum virum spiritalem propter multitudinem iniquitatis tuae et multitudo amentiae
8 speculator Ephraim cum Deo meo propheta laqueus ruinae super omnes vias eius insania in domo
Dei eius 9 profunde peccaverunt sicut in diebus Gabaa recordabitur iniquitatis eorum et visitabit
peccata eorum 10 quasi uvas in deserto inveni Israhel quasi prima poma ficulneae in cacumine eius
vidi patres eorum ipsi autem intraverunt ad Beelphegor et abalienati sunt in confusione et facti sunt
abominabiles sicut ea quae dilexerunt 11 Ephraim quasi avis avolavit gloria eorum a partu et ab
utero et a conceptu 12 quod si et enutrierint filios suos absque liberis eos faciam in hominibus sed
et vae eis cum recessero ab eis 13 Ephraim ut vidi Tyrus erat fundata in pulchritudine et Ephraim
educit ad interfectorem filios suos 14 da eis Domine quid dabis eis da eis vulvam sine liberis et
ubera arentia 15 omnes nequitiae eorum in Galgal quia ibi exosos habui eos propter malitiam
adinventionum eorum de domo mea eiciam eos non addam ut diligam eos omnes principes eorum
recedentes 16 percussus est Ephraim radix eorum exsiccata est fructum nequaquam facient quod
si et genuerint interficiam amantissima uteri eorum 17 abiciet eos Deus meus quia non audierunt
eum et erunt vagi in nationibus

Chapter 10

1 vitis frondosa Israhel fructus adaequatus est ei secundum multitudinem fructus sui multiplicavit
altaria iuxta ubertatem terrae suae exuberavit simulacris 2 divisum est cor eorum nunc interibunt
ipse confringet simulacra eorum depopulabitur aras eorum 3 quia nunc dicent non est rex nobis
non enim timemus Dominum et rex quid faciet nobis 4 loquimini verba visionis inutilis et ferietis
foedus et germinabit quasi amaritudo iudicium super sulcos agri 5 vaccas Bethaven coluerunt
habitatores Samariae quia luxit super eum populus eius et aeditui eius super eum exultaverunt in
gloria eius quia migravit ab eo 6 siquidem et ipse in Assur delatus est munus regi ultori confusio
Ephraim capiet et confundetur Israhel in voluntate sua 7 transire fecit Samaria regem suum quasi
spumam super faciem aquae 8 et disperdentur excelsa idoli peccatum Israhel lappa et tribulus

ascendet super aras eorum et dicent montibus operite nos et collibus cadite super nos [9] ex diebus
Gabaa peccavit Israhel ibi steterunt non conprehendet eos in Gabaa proelium super filios iniquitatis
[10] iuxta desiderium meum corripiam eos congregabuntur super eos populi cum corripientur propter
duas iniquitates suas [11] Ephraim vitula docta diligere trituram et ego transivi super pulchritudinem
colli eius ascendam super Ephraim arabit Iudas confringet sibi sulcos Iacob [12] seminate vobis in
iustitia metite in ore misericordiae innovate vobis novale tempus autem requirendi Dominum cum
venerit qui docebit vos iustitiam [13] arastis impietatem iniquitatem messuistis comedistis frugem
mendacii quia confisus es in viis tuis in multitudine fortium tuorum [14] consurget tumultus in populo
tuo et omnes munitiones tuae vastabuntur sicut vastatus est Salman a domo eius qui iudicavit Baal
in die proelii matre super filios adlisa [15] sic fecit vobis Bethel a facie malitiae nequitiarum vestrarum

Chapter 11

[1] sicuti mane transit pertransiit rex Israhel quia puer Israhel et dilexi eum et ex Aegypto vocavi
filium meum [2] vocaverunt eos sic abierunt a facie eorum Baalim immolabant et simulacris
sacrificabant [3] et ego quasi nutricius Ephraim portabam eos in brachiis meis et nescierunt quod
curarem eos [4] in funiculis Adam traham eos in vinculis caritatis et ero eis quasi exaltans iugum
super maxillas eorum et declinavi ad eum ut vesceretur [5] non revertetur in terram Aegypti et Assur
ipse rex eius quoniam noluerunt converti [6] coepit gladius in civitatibus eius et consumet electos
eius et comedet capita eorum [7] et populus meus pendebit ad reditum meum iugum autem inponetur
ei simul quod non auferetur [8] quomodo dabo te Ephraim protegam te Israhel quomodo dabo te
sicut Adama ponam te ut Seboim conversum est in me cor meum pariter conturbata est paenitudo
mea [9] non faciam furorem irae meae non convertar ut disperdam Ephraim quoniam Deus ego et
non homo in medio tui Sanctus et non ingrediar civitatem [10] post Dominum ambulabunt quasi leo
rugiet quia ipse rugiet et formidabunt filii maris [11] et avolabunt quasi avis ex Aegypto et quasi
columba de terra Assyriorum et conlocabo eos in domibus suis dicit Dominus [12] circumdedit me
in negatione Ephraim et in dolo domus Israhel Iudas autem testis descendit cum Deo et cum sanctis
fidelis

Chapter 12

1 Ephraim pascit ventum et sequitur aestum tota die mendacium et vastitatem multiplicat et
foedus cum Assyriis iniit et oleum in Aegyptum ferebat 2 iudicium ergo Domini cum Iuda et visitatio
super Iacob iuxta vias eius et iuxta adinventiones eius reddet ei 3 in utero subplantavit fratrem suum
et in fortitudine sua directus est cum angelo 4 et invaluit ad angelum et confortatus est flevit et
rogavit eum in Bethel invenit eum et ibi locutus est nobiscum 5 et Dominus Deus exercituum
Dominus memoriale eius 6 et tu ad Deum tuum converteris misericordiam et iudicium custodi et
spera in Deo tuo semper 7 Chanaan in manu eius statera dolosa calumniam dilexit 8 et dixit Ephraim
verumtamen dives effectus sum inveni idolum mihi omnes labores mei non invenient mihi
iniquitatem quam peccavi 9 et ego Dominus Deus tuus ex terra Aegypti adhuc sedere te faciam in
tabernaculis sicut in diebus festivitatis 10 et locutus sum super prophetas et ego visionem multiplicavi
et in manu prophetarum adsimilatus sum 11 si Galaad idolum tamen frustra erant in Galgal bubus
immolantes nam et altaria eorum quasi acervi super sulcos agri 12 fugit Iacob in regionem Syriae
et servivit Israhel in uxore et in uxore servavit 13 in propheta autem eduxit Dominus Israhel de
Aegypto et in propheta servatus est 14 ad iracundiam me provocavit Ephraim in amaritudinibus
suis et sanguis eius super eum veniet et obprobrium eius restituet ei Dominus suus

Chapter 13

1 loquente Ephraim horror invasit Israhel et deliquit in Baal et mortuus est 2 et nunc addiderunt
ad peccandum feceruntque sibi conflatile de argento suo quasi similitudinem idolorum factura
artificum totum est his ipsi dicunt immolate homines vitulos adorantes 3 idcirco erunt quasi nubes
matutina et sicut ros matutinus praeteriens sicut pulvis turbine raptus ex area et sicut fumus de
fumario 4 ego autem Dominus Deus tuus ex terra Aegypti et Deum absque me nescies et salvator
non est praeter me 5 ego cognovi te in deserto in terra solitudinis 6 iuxta pascua sua et adimpleti
sunt et saturati elevaverunt cor suum et obliti sunt mei 7 et ero eis quasi leaena sicut pardus in via

Assyriorum 8 occurram eis quasi ursa raptis catulis et disrumpam interiora iecoris eorum et
consumam eos ibi quasi leo bestia agri scindet eos 9 perditio tua Israhel tantummodo in me auxilium
tuum 10 ubi est rex tuus maxime nunc salvet te in omnibus urbibus tuis et iudices tui de quibus
dixisti da mihi regem et principes 11 dabo tibi regem in furore meo et auferam in indignatione mea
12 conligata est iniquitas Ephraim absconditum peccatum eius 13 dolores parturientis venient ei
ipse filius non sapiens nunc enim non stabit in contritione filiorum 14 de manu mortis liberabo eos
de morte redimam eos ero mors tua o mors ero morsus tuus inferne consolatio abscondita est ab
oculis meis 15 quia ipse inter fratres dividet adducet urentem ventum Dominus de deserto
ascendentem et siccabit venas eius et desolabit fontem eius et ipse diripiet thesaurum omnis vasis
desiderabilis

Chapter 14

1 pereat Samaria quoniam ad amaritudinem concitavit Dominum suum in gladio pereat parvuli
eorum elidantur et fetae eius discindantur 2 convertere Israhel ad Dominum Deum tuum quoniam
corruisti in iniquitate tua 3 tollite vobiscum verba et convertimini ad Dominum dicite ei omnem
aufer iniquitatem et accipe bonum et reddemus vitulos labiorum nostrorum 4 Assur non salvabit
nos super equum non ascendemus nec dicemus ultra dii nostri opera manuum nostrarum quia eius
qui in te est misereberis pupilli 5 sanabo contritiones eorum diligam eos spontanee quia aversus
est furor meus ab eo 6 ero quasi ros Israhel germinabit quasi lilium et erumpet radix eius ut Libani
7 ibunt rami eius et erit quasi oliva gloria eius et odor eius ut Libani 8 convertentur sedentes in
umbra eius vivent tritico et germinabunt quasi vinea memoriale eius sicut vinum Libani 9 Ephraim
quid mihi ultra idola ego exaudiam et dirigam eum ego ut abietem virentem ex me fructus tuus
inventus est

Joel

Chapter 1

1
verbum Domini quod factum est ad Iohel filium Fatuhel 2 audite hoc senes et auribus percipite
omnes habitatores terrae si factum est istud in diebus vestris aut in diebus patrum vestrorum 3 super
hoc filiis vestris narrate et filii vestri filiis suis et filii eorum generationi alterae 4 residuum erucae
comedit lucusta et residuum lucustae comedit bruchus et residuum bruchi comedit rubigo
5
expergescimini ebrii et flete et ululate omnes qui bibitis vinum in dulcedine quoniam periit ab ore
vestro 6 gens enim ascendit super terram meam fortis et innumerabilis dentes eius ut dentes leonis
et molares eius ut catuli leonis 7 posuit vineam meam in desertum et ficum meam decorticavit
nudans spoliavit eam et proiecit albi facti sunt rami eius 8 plange quasi virgo accincta sacco super
virum pubertatis suae 9 periit sacrificium et libatio de domo Domini luxerunt sacerdotes ministri
Domini 10 depopulata est regio luxit humus quoniam devastatum est triticum confusum est vinum
elanguit oleum 11 confusi sunt agricolae ululaverunt vinitores super frumento et hordeo quia periit
messis agri 12 vinea confusa est et ficus elanguit malogranatum et palma et malum et omnia ligna
agri aruerunt quia confusum est gaudium a filiis hominum 13 accingite vos et plangite sacerdotes
ululate ministri altaris ingredimini cubate in sacco ministri Dei mei quoniam interiit de domo Dei
vestri sacrificium et libatio 14 sanctificate ieiunium vocate coetum congregate senes omnes
habitatores terrae in domum Dei vestri et clamate ad Dominum 15 a a a diei quia prope est dies
Domini et quasi vastitas a potente veniet 16 numquid non coram oculis vestris alimenta perierunt
de domo Dei nostri laetitia et exultatio 17 conputruerunt iumenta in stercore suo demolita sunt
horrea dissipatae sunt apothecae quoniam confusum est triticum 18 quid ingemuit animal mugierunt
greges armenti quia non est pascua eis sed et greges pecorum disperierunt 19 ad te Domine clamabo
quia ignis comedit speciosa deserti et flamma succendit omnia ligna regionis 20 sed et bestiae agri
quasi area sitiens imbrem suspexerunt ad te quoniam exsiccati sunt fontes aquarum et ignis devoravit
speciosa deserti

Chapter 2

1 canite tuba in Sion ululate in monte sancto meo conturbentur omnes habitatores terrae quia
venit dies Domini quia prope est 2 dies tenebrarum et caliginis dies nubis et turbinis quasi mane
expansum super montes populus multus et fortis similis ei non fuit a principio et post eum non erit
usque in annos generationis et generationis 3 ante faciem eius ignis vorans et post eum exurens
flamma quasi hortus voluptatis terra coram eo et post eum solitudo deserti neque est qui effugiat
eum 4 quasi aspectus equorum aspectus eorum et quasi equites sic current 5 sicut sonitus quadrigarum
super capita montium exilient sicut sonitus flammae ignis devorantis stipulam velut populus fortis
praeparatus ad proelium 6 a facie eius cruciabuntur populi omnes vultus redigentur in ollam 7 sicut
fortes current quasi viri bellatores ascendent murum vir in viis suis gradietur et non declinabunt a
semitis suis 8 unusquisque fratrem suum non coartabit singuli in calle suo ambulabunt sed et per
fenestras cadent et non demolientur 9 urbem ingredientur in muro current domos conscendent per
fenestras intrabunt quasi fur 10 a facie eius contremuit terra moti sunt caeli sol et luna obtenebrati
sunt et stellae retraxerunt splendorem suum 11 et Dominus dedit vocem suam ante faciem exercitus
sui quia multa sunt nimis castra eius quia fortia et facientia verbum eius magnus enim dies Domini
et terribilis valde et quis sustinebit eum 12 nunc ergo dicit Dominus convertimini ad me in toto
corde vestro in ieiunio et in fletu et in planctu 13 et scindite corda vestra et non vestimenta vestra
et convertimini ad Dominum Deum vestrum quia benignus et misericors est patiens et multae
misericordiae et praestabilis super malitia 14 quis scit si convertatur et ignoscat et relinquat post
se benedictionem sacrificium et libamen Domino Deo nostro 15 canite tuba in Sion sanctificate
ieiunium vocate coetum 16 congregate populum sanctificate ecclesiam coadunate senes congregate
parvulos et sugentes ubera egrediatur sponsus de cubili suo et sponsa de thalamo suo 17 inter
vestibulum et altare plorabunt sacerdotes ministri Domini et dicent parce Domine populo tuo et ne
des hereditatem tuam in obprobrium ut dominentur eis nationes quare dicunt in populis ubi est Deus
eorum 18 zelatus est Dominus terram suam et pepercit populo suo 19 et respondit Dominus et dixit
populo suo ecce ego mittam vobis frumentum et vinum et oleum et replebimini eo et non dabo vos
ultra obprobrium in gentibus 20 et eum qui ab aquilone est procul faciam a vobis et expellam eum
in terram inviam et desertam faciem eius contra mare orientale et extremum eius ad mare novissimum
et ascendet fetor eius et ascendet putredo eius quia superbe egit 21 noli timere terra exulta et laetare
quoniam magnificavit Dominus ut faceret 22 nolite timere animalia regionis quia germinaverunt

speciosa deserti quia lignum adtulit fructum suum ficus et vinea dederunt virtutem suam 23 et filii
Sion exultate et laetamini in Domino Deo vestro quia dedit vobis doctorem iustitiae et descendere
faciet ad vos imbrem matutinum et serotinum in principio 24 et implebuntur areae frumento et
redundabunt torcularia vino et oleo 25 et reddam vobis annos quos comedit lucusta bruchus et
rubigo et eruca fortitudo mea magna quam misi in vos 26 et comedetis vescentes et saturabimini
et laudabitis nomen Domini Dei vestri qui fecit vobiscum mirabilia et non confundetur populus
meus in sempiternum 27 et scietis quia in medio Israhel ego sum et ego Dominus Deus vester et
non est amplius et non confundetur populus meus in aeternum 28 et erit post haec effundam spiritum
meum super omnem carnem et prophetabunt filii vestri et filiae vestrae senes vestri somnia
somniabunt et iuvenes vestri visiones videbunt 29 sed et super servos et ancillas in diebus illis
effundam spiritum meum 30 et dabo prodigia in caelo et in terra sanguinem et ignem et vaporem
fumi 31 sol vertetur in tenebras et luna in sanguinem antequam veniat dies Domini magnus et
horribilis 32 et erit omnis qui invocaverit nomen Domini salvus erit quia in monte Sion et in
Hierusalem erit salvatio sicut dixit Dominus et in residuis quos Dominus vocaverit

Chapter 3

1 quia ecce in diebus illis et in tempore illo cum convertero captivitatem Iuda et Hierusalem
2 congregabo omnes gentes et deducam eas in valle Iosaphat et disceptabo cum eis ibi super populo
meo et hereditate mea Israhel quos disperserunt in nationibus et terram meam diviserunt 3 et super
populum meum miserunt sortem et posuerunt puerum in prostibulum et puellam vendiderunt pro
vino ut biberent 4 verum quid vobis et mihi Tyrus et Sidon et omnis terminus Palestinorum numquid
ultionem vos redditis mihi et si ulciscimini vos contra me cito velociter reddam vicissitudinem
vobis super caput vestrum 5 argentum enim meum et aurum tulistis et desiderabilia mea et
pulcherrima intulistis in delubra vestra 6 et filios Iuda et filios Hierusalem vendidistis filiis
Graecorum ut longe faceretis eos de finibus suis 7 ecce ego suscitabo eos de loco in quo vendidistis
eos et convertam retributionem vestram in caput vestrum 8 et vendam filios vestros et filias vestras
in manibus filiorum Iuda et venundabunt eos Sabeis genti longinquae quia Dominus locutus est

9
clamate hoc in gentibus sanctificate bellum suscitate robustos accedant ascendant omnes viri
bellatores 10 concidite aratra vestra in gladios et ligones vestros in lanceas infirmus dicat quia fortis
ego sum 11 erumpite et venite omnes gentes de circuitu et congregamini ibi occumbere faciet
Dominus robustos tuos 12 consurgant et ascendant gentes in vallem Iosaphat quia ibi sedebo ut
iudicem omnes gentes in circuitu 13 mittite falces quoniam maturavit messis venite et descendite
quia plenum est torcular exuberant torcularia quia multiplicata est malitia eorum 14 populi populi
in valle concisionis quia iuxta est dies Domini in valle concisionis 15 sol et luna obtenebricata sunt
et stellae retraxerunt splendorem suum 16 et Dominus de Sion rugiet et de Hierusalem dabit vocem
suam et movebuntur caeli et terra et Dominus spes populi sui et fortitudo filiorum Israhel 17 et
scietis quia ego Dominus Deus vester habitans in Sion in monte sancto meo et erit Hierusalem
sancta et alieni non transibunt per eam amplius 18 et erit in die illa stillabunt montes dulcedinem
et colles fluent lacte et per omnes rivos Iuda ibunt aquae et fons de domo Domini egredietur et
inrigabit torrentem Spinarum 19 Aegyptus in desolatione erit et Idumea in desertum perditionis
pro eo quod inique egerint in filios Iuda et effuderint sanguinem innocentem in terra sua 20 et
Iudaea in aeternum habitabitur et Hierusalem in generatione et generationem

Amos

Chapter 1

1
verba Amos qui fuit in pastoralibus de Thecuae quae vidit super Israhel in diebus Oziae regis
Iuda et in diebus Hieroboam filii Ioas regis Israhel ante duos annos terraemotus 2 et dixit Dominus
de Sion rugiet et de Hierusalem dabit vocem suam et luxerunt speciosa pastorum et exsiccatus est
vertex Carmeli 3 haec dicit Dominus super tribus sceleribus Damasci et super quattuor non convertam
eum eo quod trituraverint in plaustris ferreis Galaad 4 et mittam ignem in domum Azahel et devorabit
domos Benadad 5 et conteram vectem Damasci et disperdam habitatorem de campo Idoli et tenentem
sceptrum de domo Voluptatis et transferetur populus Syriae Cyrenen dicit Dominus 6 haec dicit

Dominus super tribus sceleribus Gazae et super quattuor non convertam eum eo quod transtulerit
captivitatem perfectam ut concluderet eam in Idumea 7 et mittam ignem in murum Gazae et devorabit
aedes eius 8 et disperdam habitatorem de Azoto et tenentem sceptrum de Ascalone et convertam
manum meam super Accaron et peribunt reliqui Philisthinorum dicit Dominus Deus 9 haec dicit
Dominus super tribus sceleribus Tyri et super quattuor non convertam eum eo quod concluserint
captivitatem perfectam in Idumea et non sint recordati foederis fratrum 10 et emittam ignem in
murum Tyri et devorabit aedes eius 11 haec dicit Dominus super tribus sceleribus Edom et super
quattuor non convertam eum eo quod persecutus sit in gladio fratrem suum et violaverit
misericordiam eius et tenuerit ultra furorem suum et indignationem suam servaverit usque in finem
12 mittam ignem in Theman et devorabit aedes Bosrae 13 haec dicit Dominus super tribus sceleribus
filiorum Ammon et super quattuor non convertam eum eo quod dissecuerit praegnantes Galaad ad
dilatandum terminum suum 14 et succendam ignem in muro Rabbae et devorabit aedes eius in
ululatu in die belli et in turbine in die commotionis 15 et ibit Melchom in captivitatem ipse et
principes eius simul dicit Dominus

Chapter 2

1 haec dicit Dominus super tribus sceleribus Moab et super quattuor non convertam eum eo
quod incenderit ossa regis Idumeae usque ad cinerem 2 et mittam ignem in Moab et devorabit aedes
Carioth et morietur in sonitu Moab in clangore tubae 3 et disperdam iudicem de medio eius et
omnes principes eius interficiam cum eo dicit Dominus 4 haec dicit Dominus super tribus sceleribus
Iuda et super quattuor non convertam eum eo quod abiecerint legem Domini et mandata eius non
custodierint deceperunt enim eos idola sua post quae abierant patres eorum 5 et mittam ignem in
Iuda et devorabit aedes Hierusalem 6 haec dicit Dominus super tribus sceleribus Israhel et super
quattuor non convertam eum pro eo quod vendiderit argento iustum et pauperem pro calciamentis
7 qui conterunt super pulverem terrae capita pauperum et viam humilium declinant et filius ac pater
eius ierunt ad puellam ut violarent nomen sanctum meum 8 et super vestimentis pigneratis
accubuerunt iuxta omne altare et vinum damnatorum bibebant in domo Dei sui 9 ego autem
exterminavi Amorreum a facie eorum cuius altitudo cedrorum altitudo eius et fortis ipse quasi

quercus et contrivi fructum eius desuper et radices eius subter 10 ego sum qui ascendere vos feci
de terra Aegypti et eduxi vos in deserto quadraginta annis ut possideretis terram Amorrei 11 et
suscitavi de filiis vestris in prophetas et de iuvenibus vestris nazarenos numquid non ita est filii
Israhel dicit Dominus 12 et propinabatis nazarenis vino et prophetis mandabatis dicentes ne
prophetetis 13 ecce ego stridebo super vos sicut stridet plaustrum onustum faeno 14 et peribit fuga
a veloce et fortis non obtinebit virtutem suam et robustus non salvabit animam suam 15 et tenens
arcum non stabit et velox pedibus suis non salvabitur et ascensor equi non salvabit animam suam
16 et robustus corde inter fortes nudus fugiet in die illa dicit Dominus

Chapter 3

1 audite verbum quod locutus est Dominus super vos filii Israhel super omni cognatione quam
eduxi de terra Aegypti dicens 2 tantummodo vos cognovi ex omnibus cognationibus terrae idcirco
visitabo super vos omnes iniquitates vestras 3 numquid ambulabunt duo pariter nisi convenerit eis
4 numquid rugiet leo in saltu nisi habuerit praedam numquid dabit catulus leonis vocem de cubili
suo nisi aliquid adprehenderit 5 numquid cadet avis in laqueum terrae absque aucupe numquid
auferetur laqueus de terra antequam quid ceperit 6 si clanget tuba in civitate et populus non
expavescet si erit malum in civitate quod Dominus non fecit 7 quia non faciet Dominus Deus
verbum nisi revelaverit secretum suum ad servos suos prophetas 8 leo rugiet quis non timebit
Dominus Deus locutus est quis non prophetabit 9 auditum facite in aedibus Azoti et in aedibus
terrae Aegypti et dicite congregamini super montes Samariae et videte insanias multas in medio
eius et calumniam patientes in penetrabilibus eius 10 et nescierunt facere rectum dicit Dominus
thesaurizantes iniquitatem et rapinas in aedibus suis 11 propterea haec dicit Dominus Deus
tribulabitur et circumietur terra et detrahetur ex te fortitudo tua et diripientur aedes tuae 12 haec
dicit Dominus quomodo si eruat pastor de ore leonis duo crura aut extremum auriculae sic eruentur
filii Israhel qui habitant in Samaria in plaga lectuli et in Damasco grabatti 13 audite et contestamini
in domo Iacob dicit Dominus Deus exercituum 14 quia in die cum visitare coepero praevaricationes

Israhel super eum visitabo et super altaria Bethel et amputabuntur cornua altaris et cadent in terram
15 et percutiam domum hiemalem cum domo aestiva et peribunt domus eburneae et dissipabuntur
aedes multae dicit Dominus

Chapter 4

1 audite verbum hoc vaccae pingues quae estis in monte Samariae quae calumniam facitis egenis
et confringitis pauperes quae dicitis dominis vestris adferte et bibemus 2 iuravit Dominus Deus in
sancto suo quia ecce dies venient super vos et levabunt vos in contis et reliquias vestras in ollis
ferventibus 3 et per aperturas exibitis altera contra alteram et proiciemini in Armon dicit Dominus
4 venite ad Bethel et impie agite ad Galgalam et multiplicate praevaricationem et offerte mane
victimas vestras tribus diebus decimas vestras 5 et sacrificate de fermentato laudem et vocate
voluntarias oblationes et adnuntiate sic enim voluistis filii Israhel dicit Dominus Deus 6 unde et
ego dedi vobis stuporem dentium in cunctis urbibus vestris et indigentiam panum in omnibus locis
vestris et non estis reversi ad me dicit Dominus 7 ego quoque prohibui a vobis imbrem cum adhuc
tres menses superessent usque ad messem et plui super civitatem unam et super civitatem alteram
non plui pars una conpluta est et pars super quam non plui aruit 8 et venerunt duae et tres civitates
ad civitatem unam ut biberent aquam et non sunt satiatae et non redistis ad me dicit Dominus
9 percussi vos in vento urente et in aurugine multitudinem hortorum vestrorum et vinearum vestrarum
oliveta vestra et ficeta vestra comedit eruca et non redistis ad me dicit Dominus 10 misi in vos
mortem in via Aegypti percussi in gladio iuvenes vestros usque ad captivitatem equorum vestrorum
et ascendere feci putredinem castrorum vestrorum in nares vestras et non redistis ad me dicit
Dominus 11 subverti vos sicut subvertit Deus Sodomam et Gomorram et facti estis quasi torris
raptus de incendio et non redistis ad me dicit Dominus 12 quapropter haec faciam tibi Israhel
postquam autem haec fecero tibi praeparare in occursum Dei tui Israhel 13 quia ecce formans
montes et creans ventum et adnuntians homini eloquium suum faciens matutinam nebulam et
gradiens super excelsa terrae Dominus Deus exercituum nomen eius

Chapter 5

1
audite verbum istud quod ego levo super vos planctum domus Israhel cecidit non adiciet ut
2 3
resurgat virgo Israhel proiecta est in terram suam non est qui suscitet eam quia haec dicit
Dominus Deus urbs de qua egrediebantur mille relinquentur in ea centum et de qua egrediebantur
4
centum relinquentur in ea decem in domo Israhel quia haec dicit Dominus domui Israhel quaerite
5
me et vivetis et nolite quaerere Bethel et in Galgala nolite intrare et in Bersabee non transibitis
6
quia Galgala captiva ducetur et Bethel erit inutilis quaerite Dominum et vivite ne forte conburatur
7
ut ignis domus Ioseph et devorabit et non erit qui extinguat Bethel qui convertitis in absinthium
8
iudicium et iustitiam in terra relinquitis facientem Arcturum et Orionem et convertentem in mane
tenebras et diem nocte mutantem qui vocat aquas maris et effundit eas super faciem terrae Dominus
9
nomen eius qui subridet vastitatem super robustum et depopulationem super potentem adfert
10
odio habuerunt in porta corripientem et loquentem perfecte abominati sunt 11 idcirco pro eo
quod diripiebatis pauperem et praedam electam tollebatis ab eo domos quadro lapide aedificabitis
12
et non habitabitis in eis vineas amantissimas plantabitis et non bibetis vinum earum quia cognovi
multa scelera vestra et fortia peccata vestra hostes iusti accipientes munus et pauperes in porta
13 14
deprimentes ideo prudens in tempore illo tacebit quia tempus malum est quaerite bonum et
15
non malum ut vivatis et erit Dominus Deus exercituum vobiscum sicut dixistis odite malum et
diligite bonum et constituite in porta iudicium si forte misereatur Dominus Deus exercituum reliquiis
16
Ioseph propterea haec dicit Dominus Deus exercituum Dominator in omnibus plateis planctus
et in cunctis quae foris sunt dicetur vae vae et vocabunt agricolam ad luctum et ad planctum eos
17
qui sciunt plangere et in omnibus vineis erit planctus quia pertransibo in medio tui dicit Dominus
18
vae desiderantibus diem Domini ad quid eam vobis dies Domini ista tenebrae et non lux
19
quomodo si fugiat vir a facie leonis et occurrat ei ursus et ingrediatur domum et innitatur manu
20
sua super parietem et mordeat eum coluber numquid non tenebrae dies Domini et non lux et
21
caligo et non splendor in ea odi et proieci festivitates vestras et non capiam odorem coetuum
22
vestrorum quod si adtuleritis mihi holocaustomata et munera vestra non suscipiam et vota
23
pinguium vestrorum non respiciam aufer a me tumultum carminum tuorum et cantica lyrae tuae
24 25
non audiam et revelabitur quasi aqua iudicium et iustitia quasi torrens fortis numquid hostias

et sacrificium obtulistis mihi in deserto quadraginta annis domus Israhel 26 et portastis tabernaculum
Moloch vestro et imaginem idolorum vestrorum sidus dei vestri quae fecistis vobis 27 et migrare
vos faciam trans Damascum dixit Dominus Deus exercituum nomen eius

Chapter 6

1 vae qui opulenti estis in Sion et confiditis in monte Samariae optimates capita populorum
ingredientes pompatice domum Israhel 2 transite in Chalanne et videte et ite inde in Emath magnam
et descendite in Geth Palestinorum et ad optima quaeque regna horum si latior terminus eorum
termino vestro est 3 qui separati estis in diem malum et adpropinquatis solio iniquitatis 4 qui dormitis
in lectis eburneis et lascivitis in stratis vestris qui comeditis agnum de grege et vitulos de medio
armenti 5 qui canitis ad vocem psalterii sicut David putaverunt se habere vasa cantici 6 bibentes
in fialis vinum et optimo unguento delibuti et nihil patiebantur super contritione Ioseph 7 quapropter
nunc migrabunt in capite transmigrantium et auferetur factio lascivientium 8 iuravit Dominus Deus
in anima sua dicit Dominus Deus exercituum detestor ego superbiam Iacob et domos eius odi et
tradam civitatem cum habitatoribus suis 9 quod si reliqui fuerint decem viri in domo una et ipsi
morientur 10 et tollet eum propinquus suus et conburet eum ut efferat ossa de domo et dicet ei qui
in penetrabilibus domus est numquid adhuc est apud te 11 et respondebit finis est et dicet ei tace
et non recorderis nominis Domini 12 quia ecce Dominus mandabit et percutiet domum maiorem
ruinis et domum minorem scissionibus 13 numquid currere queunt in petris equi aut arari potest in
bubalis quoniam convertistis in amaritudinem iudicium et fructum iustitiae in absinthium 14 qui
laetamini in nihili qui dicitis numquid non in fortitudine nostra adsumpsimus nobis cornua 15 ecce
enim suscitabo super vos domus Israhel dicit Dominus Deus exercituum gentem et conterent vos
ab introitu Emath usque ad torrentem Deserti

Chapter 7

1
haec ostendit mihi Dominus Deus et ecce fictor lucustae in principio germinantium serotini
2
imbris et ecce serotinus post tonsorem regis et factum est cum consummasset comedere herbam
3
terrae et dixi Domine Deus propitius esto obsecro quis suscitabit Iacob quia parvulus est misertus
4
est Dominus super hoc non erit dixit Dominus haec ostendit mihi Dominus Deus et ecce vocabat
5
iudicium ad ignem Dominus Deus et devoravit abyssum multam et comedit simul partem et dixi
6
Domine Deus quiesce obsecro quis suscitabit Iacob quia parvulus est misertus est Dominus super
7
hoc sed et istud non erit dixit Dominus Deus haec ostendit mihi et ecce Dominus stans super
8
murum litum et in manu eius trulla cementarii et dixit Dominus ad me quid tu vides Amos et dixi
trullam cementarii et dixit Dominus ecce ego ponam trullam in medio populi mei Israhel non
9
adiciam ultra superinducere eum et demolientur excelsa idoli et sanctificationes Israhel
10
desolabuntur et consurgam super domum Hieroboam in gladio et misit Amasias sacerdos Bethel
ad Hieroboam regem Israhel dicens rebellavit contra te Amos in medio domus Israhel non poterit
11
terra sustinere universos sermones eius haec enim dicit Amos in gladio morietur Hieroboam et
12
Israhel captivus migrabit de terra sua et dixit Amasias ad Amos qui vides gradere fuge in terram
13
Iuda et comede ibi panem et ibi prophetabis et in Bethel non adicies ultra ut prophetes quia
14
sanctificatio regis est et domus regni est et respondit Amos et dixit ad Amasiam non sum propheta
15
et non sum filius prophetae sed armentarius ego sum vellicans sycomoros et tulit me Dominus
16
cum sequerer gregem et dixit ad me Dominus vade propheta ad populum meum Israhel et nunc
audi verbum Domini tu dicis non prophetabis super Israhel et non stillabis super domum idoli
17
propter hoc haec dicit Dominus uxor tua in civitate fornicabitur et filii tui et filiae tuae in gladio
cadent et humus tua funiculo metietur et tu in terra polluta morieris et Israhel captivus migrabit de
terra sua

Chapter 8

1
haec ostendit mihi Dominus Deus et ecce uncinus pomorum
2
et dixit quid tu vides Amos et
dixi uncinum pomorum et dixit Dominus ad me venit finis super populum meum Israhel non adiciam
3
ultra ut pertranseam eum et stridebunt cardines templi in die illa dicit Dominus Deus multi

morientur in omni loco proicietur silentium 4 audite hoc qui conteritis pauperem et deficere facitis
egenos terrae 5 dicentes quando transibit mensis et venundabimus merces et sabbatum et aperiemus
frumentum ut inminuamus mensuram et augeamus siclum et subponamus stateras dolosas 6 ut
possideamus in argento egenos et pauperes pro calciamentis et quisquilias frumenti vendamus
7 iuravit Dominus in superbia Iacob si oblitus fuero usque ad finem omnia opera eorum 8 numquid
super isto non commovebitur terra et lugebit omnis habitator eius et ascendet quasi fluvius universus
et eicietur et defluet quasi rivus Aegypti 9 et erit in die illa dicit Dominus occidet sol meridie et
tenebrescere faciam terram in die luminis 10 et convertam festivitates vestras in luctum et omnia
cantica vestra in planctum et inducam super omne dorsum vestrum saccum et super omne caput
calvitium et ponam eam quasi luctum unigeniti et novissima eius quasi diem amarum 11 ecce dies
veniunt dicit Dominus et mittam famem in terram non famem panis neque sitim aquae sed audiendi
verbum Domini 12 et commovebuntur a mari usque ad mare et ab aquilone usque ad orientem
circumibunt quaerentes verbum Domini et non invenient 13 in die illa deficient virgines pulchrae
et adulescentes in siti 14 qui iurant in delicto Samariae et dicunt vivit deus tuus Dan et vivit via
Bersabee et cadent et non resurgent ultra

Chapter 9

1 vidi Dominum stantem super altare et dixit percute cardinem et commoveantur superliminaria
avaritia enim in capite omnium et novissimum eorum in gladio interficiam non erit fuga eis fugiet
et non salvabitur ex eis qui fugerit 2 si descenderint usque ad infernum inde manus mea educet eos
et si ascenderint usque ad caelum inde detraham eos 3 et si absconditi fuerint in vertice Carmeli
inde scrutans auferam eos et si celaverint se ab oculis meis in fundo maris ibi mandabo serpenti et
mordebit eos 4 et si abierint in captivitatem coram inimicis suis ibi mandabo gladio et occidet eos
et ponam oculos meos super eos in malum et non in bonum 5 et Dominus Deus exercituum qui
tangit terram et tabescet et lugebunt omnes habitantes in ea et ascendet sicut rivus omnis et defluet
sicut fluvius Aegypti 6 qui aedificat in caelo ascensionem suam et fasciculum suum super terram
fundavit qui vocat aquas maris et effundit eas super faciem terrae Dominus nomen eius 7 numquid
non ut filii Aethiopum vos estis mihi filii Israhel ait Dominus numquid non Israhel ascendere feci

de terra Aegypti et Palestinos de Cappadocia et Syros de Cyrene 8 ecce oculi Domini Dei super
regnum peccans et conteram illud a facie terrae verumtamen conterens non conteram domum Iacob
dicit Dominus 9 ecce enim ego mandabo et concutiam in omnibus gentibus domum Israhel sicut
concutitur in cribro et non cadet lapillus super terram 10 in gladio morientur omnes peccatores
populi mei qui dicunt non adpropinquabit et non veniet super nos malum 11 in die illo suscitabo
tabernaculum David quod cecidit et reaedificabo aperturas murorum eius et ea quae corruerant
instaurabo et reaedificabo eum sicut diebus antiquis 12 ut possideant reliquias Idumeae et omnes
nationes eo quod invocatum sit nomen meum super eos dicit Dominus faciens haec 13 ecce dies
veniunt dicit Dominus et conprehendet arator messorem et calcator uvae mittentem semen et
stillabunt montes dulcedinem et omnes colles culti erunt 14 et convertam captivitatem populi mei
Israhel et aedificabunt civitates desertas et habitabunt et plantabunt vineas et bibent vinum earum
et facient hortos et comedent fructus eorum

Obadiah

Chapter 1

1 visio Abdiae haec dicit Dominus Deus ad Edom auditum audivimus a Domino et legatum ad
gentes misit surgite et consurgamus adversum eum in proelium 2 ecce parvulum te dedi in gentibus
contemptibilis tu es valde 3 superbia cordis tui extulit te habitantem in scissuris petrae exaltantem
solium suum qui dicit in corde suo quis detrahet me in terram 4 si exaltatus fueris ut aquila et si
inter sidera posueris nidum tuum inde detraham te dicit Dominus 5 si fures introissent ad te si
latrones per noctem quomodo conticuisses nonne furati essent sufficientia sibi si vindemiatores
introissent ad te numquid saltim racemos reliquissent tibi 6 quomodo scrutati sunt Esau
investigaverunt abscondita eius 7 usque ad terminum emiserunt te omnes viri foederis tui inluserunt
tibi invaluerunt adversum te viri pacis tuae qui comedunt tecum ponent insidias subter te non est
prudentia in eo 8 numquid non in die illa dicit Dominus perdam sapientes de Idumea et prudentiam
de monte Esau 9 et timebunt fortes tui a meridie ut intereat vir de monte Esau 10 propter

interfectionem et propter iniquitatem in fratrem tuum Iacob operiet te confusio et peribis in aeternum
11
in die cum stares adversus quando capiebant alieni exercitum eius et extranei ingrediebantur
12
portas eius et super Hierusalem mittebant sortem tu quoque eras quasi unus ex eis et non despicies
in die fratris tui in die peregrinationis eius et non laetaberis super filios Iuda in die perditionis eorum
13
et non magnificabis os tuum in die angustiae neque ingredieris portam populi mei in die ruinae
eorum neque despicies et tu in malis eius in die vastitatis illius et non emitteris adversum exercitum
14
eius in die vastitatis illius neque stabis in exitibus ut interficias eos qui fugerint et non concludes
15
reliquos eius in die tribulationis quoniam iuxta est dies Domini super omnes gentes sicut fecisti
16
fiet tibi retributionem tuam convertet in caput tuum quomodo enim bibisti super montem sanctum
17
meum bibent omnes gentes iugiter et bibent et absorbent et erunt quasi non sint et in monte Sion
18
erit salvatio et erit sanctus et possidebit domus Iacob eos qui se possederant et erit domus Iacob
ignis et domus Ioseph flamma et domus Esau stipula et succendentur in eis et devorabunt eos et
19
non erunt reliquiae domus Esau quia Dominus locutus est et hereditabunt hii qui ad austrum
montem Esau et qui in campestribus Philisthim et possidebunt regionem Ephraim et regionem
20
Samariae et Beniamin possidebit Galaad et transmigratio exercitus huius filiorum Israhel omnia
Chananeorum usque ad Sarptham et transmigratio Hierusalem quae in Bosforo est possidebit
civitates austri

Jonah

Chapter 1

1
et factum est verbum Domini ad Ionam filium Amathi dicens
2
surge vade in Nineven civitatem
3
grandem et praedica in ea quia ascendit malitia eius coram me et surrexit Iona ut fugeret in Tharsis
a facie Domini et descendit Ioppen et invenit navem euntem in Tharsis et dedit naulum eius et
4
descendit in eam ut iret cum eis in Tharsis a facie Domini Dominus autem misit ventum magnum
5
in mari et facta est tempestas magna in mari et navis periclitabatur conteri et timuerunt nautae et
clamaverunt viri ad deum suum et miserunt vasa quae erant in navi in mare ut adleviaretur ab eis
6
et Iona descendit ad interiora navis et dormiebat sopore gravi et accessit ad eum gubernator et
dixit ei quid tu sopore deprimeris surge invoca Deum tuum si forte recogitet Deus de nobis et non

pereamus 7 et dixit vir ad collegam suum venite et mittamus sortes et sciamus quare hoc malum
sit nobis et miserunt sortes et cecidit sors super Ionam 8 et dixerunt ad eum indica nobis cuius causa
malum istud sit nobis quod est opus tuum quae terra tua et quo vel ex quo populo es tu 9 et dixit
ad eos Hebraeus ego sum et Dominum Deum caeli ego timeo qui fecit mare et aridam 10 et timuerunt
viri timore magno et dixerunt ad eum quid hoc fecisti cognoverunt enim viri quod a facie Domini
fugeret quia indicaverat eis 11 et dixerunt ad eum quid faciemus tibi et cessabit mare a nobis quia
mare ibat et intumescebat 12 et dixit ad eos tollite me et mittite in mare et cessabit mare a vobis
scio enim ego quoniam propter me tempestas grandis haec super vos 13 et remigabant viri ut
reverterentur ad aridam et non valebant quia mare ibat et intumescebat super eos 14 et clamaverunt
ad Dominum et dixerunt quaesumus Domine ne pereamus in anima viri istius et ne des super nos
sanguinem innocentem quia tu Domine sicut voluisti fecisti 15 et tulerunt Ionam et miserunt in
mare et stetit mare a fervore suo 16 et timuerunt viri timore magno Dominum et immolaverunt
hostias Domino et voverunt vota

Chapter 2

1 et praeparavit Dominus piscem grandem ut degluttiret Ionam et erat Iona in ventre piscis tribus
diebus et tribus noctibus 2 et oravit Iona ad Dominum Deum suum de utero piscis 3 et dixit clamavi
de tribulatione mea ad Dominum et exaudivit me de ventre inferni clamavi et exaudisti vocem
meam 4 et proiecisti me in profundum in corde maris et flumen circumdedit me omnes gurgites tui
et fluctus tui super me transierunt 5 et ego dixi abiectus sum a conspectu oculorum tuorum
verumtamen rursus videbo templum sanctum tuum 6 circumdederunt me aquae usque ad animam
abyssus vallavit me pelagus operuit caput meum 7 ad extrema montium descendi terrae vectes
concluserunt me in aeternum et sublevabis de corruptione vitam meam Domine Deus meus 8 cum
angustiaretur in me anima mea Domini recordatus sum ut veniat ad te oratio mea ad templum
sanctum tuum 9 qui custodiunt vanitates frustra misericordiam suam derelinquunt 10 ego autem in
voce laudis immolabo tibi quaecumque vovi reddam pro salute Domino 11 et dixit Dominus pisci
et evomuit Ionam in aridam

Chapter 3

1 et factum est verbum Domini ad Ionam secundo dicens 2 surge vade ad Nineven civitatem
magnam et praedica in ea praedicationem quam ego loquor ad te 3 et surrexit Iona et abiit in Nineven
iuxta verbum Domini et Nineve erat civitas magna Dei itinere dierum trium 4 et coepit Iona introire
in civitatem itinere diei unius et clamavit et dixit adhuc quadraginta dies et Nineve subvertetur 5 et
crediderunt viri ninevitae in Deo et praedicaverunt ieiunium et vestiti sunt saccis a maiore usque
ad minorem 6 et pervenit verbum ad regem Nineve et surrexit de solio suo et abiecit vestimentum
suum a se et indutus est sacco et sedit in cinere 7 et clamavit et dixit in Nineve ex ore regis et
principum eius dicens homines et iumenta et boves et pecora non gustent quicquam nec pascantur
et aquam non bibant 8 et operiantur saccis homines et iumenta et clament ad Dominum in fortitudine
et convertatur vir a via sua mala et ab iniquitate quae est in manibus eorum 9 quis scit si convertatur
et ignoscat Deus et revertatur a furore irae suae et non peribimus 10 et vidit Deus opera eorum quia
conversi sunt a via sua mala et misertus est Deus super malitiam quam locutus fuerat ut faceret eis
et non fecit

Chapter 4

1 et adflictus est Iona adflictione magna et iratus est 2 et oravit ad Dominum et dixit obsecro
Domine numquid non hoc est verbum meum cum adhuc essem in terra mea propter hoc praeoccupavi
ut fugerem in Tharsis scio enim quia tu Deus clemens et misericors es patiens et multae miserationis
et ignoscens super malitia 3 et nunc Domine tolle quaeso animam meam a me quia melior est mihi
mors quam vita 4 et dixit Dominus putasne bene irasceris tu 5 et egressus est Iona de civitate et
sedit contra orientem civitatis et fecit sibimet ibi umbraculum et sedebat subter eum in umbra donec
videret quid accideret civitati 6 et praeparavit Dominus Deus hederam et ascendit super caput Ionae
ut esset umbra super caput eius et protegeret eum laboraverat enim et laetatus est Iona super hedera
laetitia magna 7 et paravit Deus vermem ascensu diluculo in crastinum et percussit hederam et
exaruit 8 et cum ortus fuisset sol praecepit Dominus vento calido et urenti et percussit sol super
caput Ionae et aestuabat et petivit animae suae ut moreretur et dixit melius est mihi mori quam

vivere 9 et dixit Dominus ad Ionam putasne bene irasceris tu super hederam et dixit bene irascor
ego usque ad mortem 10 et dixit Dominus tu doles super hederam in qua non laborasti neque fecisti
ut cresceret quae sub una nocte nata est et una nocte periit

Micah

Chapter 1

1 verbum Domini quod factum est ad Micham Morasthiten in diebus Ioatham Ahaz Ezechiae
regum Iuda quod vidit super Samariam et Hierusalem 2 audite populi omnes et adtendat terra et
plenitudo eius et sit Dominus Deus vobis in testem Dominus de templo sancto suo 3 quia ecce
Dominus egreditur de loco suo et descendet et calcabit super excelsa terrae 4 et consumentur montes
subtus eum et valles scindentur sicut cera a facie ignis sicut aquae quae decurrunt in praeceps 5 in
scelere Iacob omne istud et in peccatis domus Israhel quod scelus Iacob nonne Samaria et quae
excelsa Iudae nonne Hierusalem 6 et ponam Samariam quasi acervum lapidum in agro cum plantatur
vinea et detraham in vallem lapides eius et fundamenta eius revelabo 7 et omnia sculptilia eius
concidentur et omnes mercedes eius conburentur igni et omnia idola eius ponam in perditionem
quia de mercedibus meretricis congregata sunt et usque ad mercedem meretricis revertentur 8 super
hoc plangam et ululabo vadam spoliatus et nudus faciam planctum velut draconum et luctum quasi
strutionum 9 quia desperata est plaga eius quia venit usque ad Iudam tetigit portam populi mei
usque ad Hierusalem 10 in Geth nolite adnuntiare lacrimis ne ploretis in domo Pulveris pulvere
vos conspergite 11 et transite vobis habitatio Pulchra confusa ignominia non est egressa quae habitat
in Exitu planctum domus Vicinae accipiet ex vobis quae stetit sibimet 12 quia infirmata est in
bonum quae habitat in Amaritudinibus quia descendit malum a Domino in portam Hierusalem
13 tumultus quadrigae stuporis habitanti Lachis principium peccati est filiae Sion quia in te inventa
sunt scelera Israhel 14 propterea dabit emissarios super hereditatem Geth domus Mendacii in
deceptionem regibus Israhel 15 adhuc heredem adducam tibi quae habitas in Maresa usque Adollam

veniet gloria Israhel 16 decalvare et tondere super filios deliciarum tuarum dilata calvitium tuum
sicut aquila quoniam captivi ducti sunt ex te

Chapter 2

1 vae qui cogitatis inutile et operamini malum in cubilibus vestris in luce matutina faciunt illud
quoniam contra Deum est manus eorum 2 et concupierunt agros et violenter tulerunt et domos
rapuerunt et calumniabantur virum et domum eius virum et hereditatem eius 3 idcirco haec dicit
Dominus ecce ego cogito super familiam istam malum unde non auferetis colla vestra et non
ambulabitis superbi quoniam tempus pessimum est 4 in die illa sumetur super vos parabola et
cantabitur canticum cum suavitate dicentium depopulatione vastati sumus pars populi mei commutata
est quomodo recedet a me cum revertatur qui regiones nostras dividat 5 propter hoc non erit tibi
mittens funiculum sortis in coetu Domini 6 ne loquamini loquentes non stillabit super istos non
conprehendet confusio 7 dicit domus Iacob numquid adbreviatus est spiritus Domini aut tales sunt
cogitationes eius nonne verba mea bona sunt cum eo qui recte graditur 8 et e contrario populus
meus in adversarium consurrexit desuper tunica pallium sustulistis eos qui transiebant simpliciter
convertistis in bellum 9 mulieres populi mei eiecistis de domo deliciarum suarum a parvulis earum
tulistis laudem meam in perpetuum 10 surgite et ite quia non habetis hic requiem propter inmunditiam
eius corrumpetur putredine pessima 11 utinam non essem vir habens spiritum et mendacium potius
loquerer stillabo tibi in vinum et in ebrietatem et erit super quem stillatur populus iste
12 congregatione congregabo Iacob totum te in unum conducam reliquias Israhel pariter ponam
illum quasi gregem in ovili quasi pecus in medio caularum tumultuabuntur a multitudine hominum
13 ascendet enim pandens iter ante eos divident et transibunt portam et egredientur per eam et
transibit rex eorum coram eis et Dominus in capite eorum

Chapter 3

1 et dixi audite principes Iacob et duces domus Israhel numquid non vestrum est scire iudicium
2 qui odio habetis bonum et diligitis malum qui violenter tollitis pelles eorum desuper eos et carnem
eorum desuper ossibus eorum 3 qui comederunt carnem populi mei et pellem eorum desuper
excoriaverunt et ossa eorum confregerunt et conciderunt sicut in lebete et quasi carnem in medio
ollae 4 tunc clamabunt ad Dominum et non exaudiet eos et abscondet faciem suam ab eis in tempore
illo sicut nequiter egerunt in adinventionibus suis 5 haec dicit Dominus super prophetas qui seducunt
populum meum qui mordent dentibus suis et praedicant pacem et si quis non dederit in ore eorum
quippiam sanctificant super eum proelium 6 propterea nox vobis pro visione erit et tenebrae vobis
pro divinatione et occumbet sol super prophetas et obtenebrabitur super eos dies 7 et confundentur
qui vident visiones et confundentur divini et operient vultus suos omnes quia non est responsum
Dei 8 verumtamen ego repletus sum fortitudine spiritus Domini iudicio et virtute ut adnuntiem
Iacob scelus suum et Israhel peccatum suum 9 audite haec principes domus Iacob et iudices domus
Israhel qui abominamini iudicium et omnia recta pervertitis 10 qui aedificatis Sion in sanguinibus
et Hierusalem in iniquitate 11 principes eius in muneribus iudicabant et sacerdotes eius in mercede
docebant et prophetae eius in pecunia divinabant et super Dominum requiescebant dicentes numquid
non Dominus in medio nostrum non venient super nos mala 12 propter hoc causa vestri Sion quasi
ager arabitur et Hierusalem quasi acervus lapidum erit et mons templi in excelsa silvarum

Chapter 4

1 et in novissimo dierum erit mons domus Domini praeparatus in vertice montium et sublimis
super colles et fluent ad eum populi 2 et properabunt gentes multae et dicent venite ascendamus
ad montem Domini et ad domum Dei Iacob et docebit nos de viis suis et ibimus in semitis eius quia
de Sion egredietur lex et verbum Domini de Hierusalem 3 et iudicabit inter populos multos et
corripiet gentes fortes usque in longinquum et concident gladios suos in vomeres et hastas suas in
ligones non sumet gens adversus gentem gladium et non discent ultra belligerare 4 et sedebit vir
subtus vineam suam et subtus ficum suam et non erit qui deterreat quia os Domini exercituum
locutum est 5 quia omnes populi ambulabunt unusquisque in nomine dei sui nos autem ambulabimus

in nomine Domini Dei nostri in aeternum et ultra
6 in die illa dicit Dominus congregabo claudicantem et eam quam eieceram colligam et quam adflixeram
7 et ponam claudicantem in reliquias et eam quae laboraverat in gentem robustam et regnabit Dominus super eos in monte Sion ex hoc nunc et usque in aeternum
8 et tu turris Gregis nebulosa filiae Sion usque ad te veniet et veniet potestas prima regnum filiae Hierusalem
9 nunc quare maerore contraheris numquid rex non est tibi aut consiliarius tuus periit quia conprehendit te dolor sicut parturientem
10 dole et satage filia Sion quasi parturiens quia nunc egredieris de civitate et habitabis in regione et venies usque ad Babylonem ibi liberaberis ibi redimet te Dominus de manu inimicorum tuorum
11 et nunc congregatae sunt super te gentes multae quae dicunt lapidetur et aspiciat in Sion oculus noster
12 ipsi autem non cognoverunt cogitationes Domini et non intellexerunt consilium eius quia congregavit eos quasi faenum areae
13 surge et tritura filia Sion quia cornu tuum ponam ferreum et ungulas tuas ponam aereas et comminues populos multos et interficiam Domino rapinas eorum et fortitudinem eorum Domino universae terrae

Chapter 5

1 nunc vastaberis filia latronis obsidionem posuerunt super nos in virga percutient maxillam iudicis Israhel
2 et tu Bethleem Ephrata parvulus es in milibus Iuda ex te mihi egredietur qui sit dominator in Israhel et egressus eius ab initio a diebus aeternitatis
3 propter hoc dabit eos usque ad tempus in quo parturiens pariet reliquiae fratrum eius convertentur ad filios Israhel
4 et stabit et pascet in fortitudine Domini in sublimitate nominis Domini Dei sui et convertentur quia nunc magnificabitur usque ad terminos terrae
5 et erit iste pax Assyrius cum venerit in terram nostram et quando calcaverit in domibus nostris et suscitabimus super eum septem pastores et octo primates homines
6 et pascent terram Assur in gladio et terram Nemrod in lanceis eius et liberabit ab Assur cum venerit in terram nostram et cum calcaverit in finibus nostris
7 et erunt reliquiae Iacob in medio populorum multorum quasi ros a Domino et quasi stillae super herbam quae non expectat virum et non praestolatur filios hominum
8 et erunt reliquiae Iacob in gentibus in medio populorum multorum quasi leo in iumentis silvarum et quasi catulus leonis in gregibus pecorum qui cum transierit et conculcaverit et ceperit non est qui eruat
9 exaltabitur manus tua super hostes tuos et omnes inimici

10
tui interibunt et erit in die illa dicit Dominus auferam equos tuos de medio tui et disperdam
11
quadrigas tuas et perdam civitates terrae tuae et destruam omnes munitiones tuas et auferam
12
maleficia de manu tua et divinationes non erunt in te et perire faciam sculptilia tua et statuas
13
tuas de medio tui et non adorabis ultra opera manuum tuarum et evellam lucos tuos de medio
14
tui et conteram civitates tuas et faciam in furore et in indignatione ultionem in omnibus gentibus quae non audierunt

Chapter 6

1
audite quae Dominus loquitur surge contende iudicio adversum montes et audiant colles vocem
2
tuam audiant montes iudicium Domini et fortia fundamenta terrae quia iudicium Domini cum
3
populo suo et cum Israhel diiudicabitur populus meus quid feci tibi et quid molestus fui tibi
4
responde mihi quia eduxi te de terra Aegypti et de domo servientium liberavi te et misi ante
5
faciem tuam Mosen et Aaron et Mariam populus meus memento quaeso quid cogitaverit Balac rex Moab et quid responderit ei Balaam filius Beor de Setthim usque ad Galgalam ut cognosceret
6
iustitias Domini quid dignum offeram Domino curvem genu Deo excelso numquid offeram ei
7
holocaustomata et vitulos anniculos numquid placari potest Dominus in milibus arietum aut in multis milibus hircorum pinguium numquid dabo primogenitum meum pro scelere meo fructum
8
ventris mei pro peccato animae meae indicabo tibi o homo quid sit bonum et quid Dominus quaerat a te utique facere iudicium et diligere misericordiam et sollicitum ambulare cum Deo tuo
9
vox Domini ad civitatem clamat et salus erit timentibus nomen tuum audite tribus et quis adprobabit
10
illud adhuc ignis in domo impii thesauri iniquitatis et mensura minor irae plena
11
numquid
12
iustificabo stateram impiam et saccelli pondera dolosa in quibus divites eius repleti sunt iniquitate
13
et habitantes in ea loquebantur mendacium et lingua eorum fraudulenta in ore eorum et ego ergo
14
coepi percutere te perditione super peccatis tuis tu comedes et non saturaberis et humiliatio tua
15
in medio tui et adprehendes et non salvabis et quos salvaveris in gladium dabo tu seminabis et
16
non metes tu calcabis olivam et non ungueris oleo et mustum et non bibes vinum et custodisti

praecepta Omri et omne opus domus Achab et ambulasti in voluntatibus eorum ut darem te in perditionem et habitantes in ea in sibilum et obprobrium populi mei portabitis

Chapter 7

1
vae mihi quia factus sum sicut qui colligit in autumno racemos vindemiae non est botrus ad
comedendum praecoquas ficus desideravit anima mea 2 periit sanctus de terra et rectus in hominibus
non est omnes in sanguine insidiantur vir fratrem suum venatur ad mortem 3 malum manuum
suarum dicunt bonum princeps postulat et iudex in reddendo est et magnus locutus est desiderium
animae suae et conturbaverunt eam 4 qui optimus in eis est quasi paliurus et qui rectus quasi spina
de sepe dies speculationis tuae visitatio tua venit nunc erit vastitas eorum 5 nolite credere amico
et nolite confidere in duce ab ea quae dormit in sinu tuo custodi claustra oris tui 6 quia filius
contumeliam facit patri filia consurgit adversus matrem suam nurus contra socrum suam inimici
hominis domestici eius 7 ego autem ad Dominum aspiciam expectabo Deum salvatorem meum
audiet me Deus meus 8 ne laeteris inimica mea super me quia cecidi consurgam cum sedero in
tenebris Dominus lux mea est 9 iram Domini portabo quoniam peccavi ei donec iudicet causam
meam et faciat iudicium meum educet me in lucem videbo in iustitiam eius 10 et aspiciet inimica
mea et operietur confusione quae dicit ad me ubi est Dominus Deus tuus oculi mei videbunt in eam
nunc erit in conculcationem ut lutum platearum 11 dies ut aedificentur maceriae tuae in die illa
longe fiet lex 12 in die illa et usque ad te veniet Assur et usque ad civitates munitas et a civitatibus
munitis usque ad flumen et ad mare de mari et ad montem de monte 13 et erit terra in desolationem
propter habitatores suos et propter fructum cogitationum eorum 14 pasce populum tuum in virga
tua gregem hereditatis tuae habitantes solos in saltu in medio Carmeli pascentur Basan et Galaad
iuxta dies antiquos 15 secundum dies egressionis tuae de terra Aegypti ostendam ei mirabilia
16
videbunt gentes et confundentur super omni fortitudine sua ponent manus super os aures eorum
surdae erunt 17 lingent pulverem sicut serpens velut reptilia terrae proturbabuntur de aedibus suis
Dominum Deum nostrum desiderabunt et timebunt te 18 quis Deus similis tui qui aufers iniquitatem
et transis peccatum reliquiarum hereditatis tuae non inmittet ultra furorem suum quoniam volens

misericordiam est 19 revertetur et miserebitur nostri deponet iniquitates nostras et proiciet in
profundum maris omnia peccata nostra

Nahum

Chapter 1

1 onus Nineve liber visionis Naum Helcesei 2 Deus aemulator et ulciscens Dominus ulciscens
Dominus et habens furorem ulciscens Dominus in hostes suos et irascens ipse inimicis suis
3 Dominus patiens et magnus fortitudine et mundans non faciet innocentem Dominus in tempestate
et turbine viae eius et nebulae pulvis pedum eius 4 increpans mare et exsiccans illud et omnia
flumina ad desertum deducens infirmatus est Basan et Carmelus et flos Libani elanguit 5 montes
commoti sunt ab eo et colles adsolati sunt et contremuit terra a facie eius et orbis et omnes habitantes
in eo 6 ante faciem indignationis eius quis stabit et quis resistet in ira furoris eius indignatio eius
effusa est ut ignis et petrae dissolutae sunt ab eo 7 bonus Dominus et confortans in die tribulationis
et sciens sperantes in se 8 et in diluvio praetereunte consummationem faciet loci eius et inimicos
eius persequentur tenebrae 9 quid cogitatis contra Dominum consummationem ipse faciet non
consurget duplex tribulatio 10 quia sicut spinae se invicem conplectuntur sic convivium eorum
pariter potantium consumentur quasi stipula ariditate plena 11 ex te exivit cogitans contra Dominum
malitiam mente pertractans praevaricationem 12 haec dicit Dominus si perfecti fuerint et ita plures
sic quoque adtondentur et pertransibit adflixi te et non adfligam te ultra 13 et nunc conteram virgam
eius de dorso tuo et vincula tua disrumpam 14 et praecipiet super te Dominus non seminabitur ex
nomine tuo amplius de domo Dei tui interficiam sculptile et conflatile ponam sepulchrum tuum
quia inhonoratus es 15 ecce super montes pedes evangelizantis et adnuntiantis pacem celebra Iuda
festivitates tuas et redde vota tua quia non adiciet ultra ut pertranseat in te Belial universus interiit

Chapter 2

1 ascendit qui dispergat coram te qui custodit obsidionem contemplare viam conforta lumbos
robora virtutem valde 2 quia reddidit Dominus superbiam Iacob sicut superbiam Israhel quia
vastatores dissipaverunt eos et propagines eorum corruperunt 3 clypeus fortium eius ignitus viri
exercitus in coccineis igneae habenae currus in die praeparationis eius et agitatores consopiti sunt
4 in itineribus conturbati sunt quadrigae conlisae sunt in plateis aspectus eorum quasi lampades
quasi fulgura discurrentia 5 recordabitur fortium suorum ruent in itineribus suis velociter ascendent
muros eius et praeparabitur umbraculum 6 portae fluviorum apertae sunt et templum ad solum
dirutum 7 et miles captivus abductus est et ancillae eius minabantur gementes ut columbae
murmurantes in cordibus suis 8 et Nineve quasi piscina aquarum aquae eius ipsi vero fugerunt state
state et non est qui revertatur 9 diripite argentum diripite aurum et non est finis divitiarum ex
omnibus vasis desiderabilibus 10 dissipata et scissa et dilacerata et cor tabescens et dissolutio
geniculorum et defectio in cunctis renibus et facies omnium sicut nigredo ollae 11 ubi est habitaculum
leonum et pascua catulorum leonum ad quam ivit leo ut ingrederetur illuc catulus leonis et non est
qui exterreat 12 leo cepit sufficienter catulis suis et necavit leaenis suis et implevit praeda speluncas
suas et cubile suum rapina 13 ecce ego ad te dicit Dominus exercituum et succendam usque ad
fumum quadrigas eius et leunculos tuos comedet gladius et exterminabo de terra praedam tuam et
non audietur ultra vox nuntiorum tuorum

Chapter 3

1 vae civitas sanguinum universa mendacii dilaceratione plena non recedet a te rapina 2 vox
flagelli et vox impetus rotae et equi frementis et quadrigae ferventis equitis ascendentis 3 et micantis
gladii et fulgurantis hastae et multitudinis interfectae et gravis ruinae nec est finis cadaverum et
corruent in corporibus suis 4 propter multitudinem fornicationum meretricis speciosae et gratae et
habentis maleficia quae vendidit gentes in fornicationibus suis et familias in maleficiis suis 5 ecce
ego ad te dicit Dominus exercituum et revelabo pudenda tua in facie tua et ostendam gentibus
nuditatem tuam et regnis ignominiam tuam 6 et proiciam super te abominationes et contumeliis te
adficiam et ponam te in exemplum 7 et erit omnis qui viderit te resiliet a te et dicet vastata est

Nineve quis commovebit super te caput unde quaeram consolatorem tibi 8 numquid melior es ab
Alexandria populorum quae habitat in fluminibus aqua in circuitu eius cuius divitiae mare aquae
muri eius 9 Aethiopia fortitudo et Aegyptus et non est finis Africa et Lybies fuerunt in auxilio tuo
10 sed et ipsa in transmigrationem ducta est in captivitatem parvuli eius elisi sunt in capite omnium
viarum et super inclitos eius miserunt sortem et omnes optimates eius confixi sunt in conpedibus
11 et tu ergo inebriaberis eris despecta et tu quaeres auxilium ab inimico 12 omnes munitiones tuae
sicuti ficus cum grossis suis si concussae fuerint cadent in os comedentis 13 ecce populus tuus
mulieres in medio tui inimicis tuis adapertione pandentur portae terrae tuae devorabit ignis vectes
tuos 14 aquam propter obsidionem hauri tibi extrue munitiones tuas intra in lutum et calca subigens
tene laterem 15 ibi comedet te ignis peribis gladio devorabit te ut bruchus congregare ut bruchus
multiplicare ut lucusta 16 plures fecisti negotiationes tuas quam stellae sunt caeli bruchus expansus
est et avolavit 17 custodes tui quasi lucustae et parvuli tui quasi lucustae lucustarum quae considunt
in sepibus in die frigoris sol ortus est et avolaverunt et non est cognitus locus earum ubi fuerint
18 dormitaverunt pastores tui rex Assur sepelientur principes tui latitavit populus tuus in montibus
et non est qui congreget

Habakkuk

Chapter 1

1 onus quod vidit Abacuc propheta 2 usquequo Domine clamabo et non exaudies vociferabor
ad te vim patiens et non salvabis 3 quare ostendisti mihi iniquitatem et laborem videre praeda et
iniustitia contra me et factum est iudicium et contradictio potentior 4 propter hoc lacerata est lex
et non pervenit usque ad finem iudicium quia impius praevalet adversus iustum propterea egreditur
iudicium perversum 5 aspicite in gentibus et videte et admiramini et obstupescite quia opus factum
est in diebus vestris quod nemo credet cum narrabitur 6 quia ecce ego suscitabo Chaldeos gentem
amaram et velocem ambulantem super latitudinem terrae ut possideat tabernacula non sua 7 horribilis
et terribilis est ex semet ipsa iudicium et onus eius egredietur 8 leviores pardis equi eius et velociores

lupis vespertinis et diffundentur equites eius equites namque eius de longe venient volabunt quasi
aquila festinans ad comedendum 9 omnes ad praedam venient facies eorum ventus urens et
congregabit quasi harenam captivitatem 10 et ipse de regibus triumphabit et tyranni ridiculi eius
erunt ipse super omnem munitionem ridebit et conportabit aggerem et capiet eam 11 tunc mutabitur
spiritus et pertransibit et corruet haec est fortitudo eius dei sui 12 numquid non tu a principio Domine
Deus meus Sancte meus et non moriemur Domine in iudicium posuisti eum et fortem ut corriperes
fundasti eum 13 mundi sunt oculi tui ne videas malum et respicere ad iniquitatem non poteris quare
non respicis super inique agentes et taces devorante impio iustiorem se 14 et facies homines quasi
pisces maris et quasi reptile non habens principem 15 totum in hamo sublevavit traxit illud in sagena
sua et congregavit in rete suo super hoc laetabitur et exultabit 16 propterea immolabit sagenae suae
et sacrificabit reti suo quia in ipsis incrassata est pars eius et cibus eius electus 17 propter hoc ergo
expandit sagenam suam et semper interficere gentes non parcet

Chapter 2

1 super custodiam meam stabo et figam gradum super munitionem et contemplabor ut videam
quid dicatur mihi et quid respondeam ad arguentem me 2 et respondit mihi Dominus et dixit scribe
visum et explana eum super tabulas ut percurrat qui legerit eum 3 quia adhuc visus procul et apparebit
in finem et non mentietur si moram fecerit expecta illum quia veniens veniet et non tardabit 4 ecce
qui incredulus est non erit recta anima eius in semet ipso iustus autem in fide sua vivet 5 et quomodo
vinum potantem decipit sic erit vir superbus et non decorabitur qui dilatavit quasi infernus animam
suam et ipse quasi mors et non adimpletur et congregabit ad se omnes gentes et coacervabit ad se
omnes populos 6 numquid non omnes isti super eum parabolam sument et loquellam enigmatum
eius et dicetur vae ei qui multiplicat non sua usquequo et adgravat contra se densum lutum 7 numquid
non repente consurgent qui mordeant te et suscitabuntur lacerantes te et eris in rapinam eis 8 quia
tu spoliasti gentes multas spoliabunt te omnes qui reliqui fuerint de populis propter sanguinem
hominis et iniquitatem terrae civitatis et omnium habitantium in ea 9 vae qui congregat avaritiam
malam domui suae ut sit in excelso nidus eius et liberari se putat de manu mali 10 cogitasti

confusionem domui tuae concidisti populos multos et peccavit anima tua
11 quia lapis de pariete clamabit et lignum quod inter iuncturas aedificiorum est respondebit
12 vae qui aedificat civitatem in sanguinibus et praeparat urbem in iniquitate
13 numquid non haec a Domino sunt exercituum laborabunt enim populi in multo igni et gentes in vacuum et deficient
14 quia replebitur terra ut cognoscat gloriam Domini quasi aquae operientes mare
15 vae qui potum dat amico suo mittens fel suum et inebrians ut aspiciat nuditatem eius
16 repletus est ignominia pro gloria bibe tu quoque et consopire circumdabit te calix dexterae Domini et vomitus ignominiae super gloriam tuam
17 quia iniquitas Libani operiet te et vastitas animalium deterrebit eos de sanguinibus hominis et iniquitate terrae et civitatis et omnium habitantium in ea
18 quid prodest sculptile quia sculpsit illud fictor suus conflatile et imaginem falsam quia speravit in figmento fictor eius ut faceret simulacra muta
19 vae qui dicit ligno expergiscere surge lapidi tacenti numquid ipse docere poterit ecce iste coopertus est auro et argento et omnis spiritus non est in visceribus eius
20 Dominus autem in templo sancto suo sileat a facie eius omnis terra

Chapter 3

1 oratio Abacuc prophetae pro ignorationibus
2 Domine audivi auditionem tuam et timui Domine opus tuum in medio annorum vivifica illud in medio annorum notum facies cum iratus fueris misericordiae recordaberis
3 Deus ab austro veniet et Sanctus de monte Pharan semper operuit caelos gloria eius et laudis eius plena est terra
4 splendor eius ut lux erit cornua in manibus eius ibi abscondita est fortitudo eius
5 ante faciem eius ibit mors et egredietur diabolus ante pedes eius
6 stetit et mensus est terram aspexit et dissolvit gentes et contriti sunt montes saeculi incurvati sunt colles mundi ab itineribus aeternitatis eius
7 pro iniquitate vidi tentoria Aethiopiae turbabuntur pelles terrae Madian
8 numquid in fluminibus iratus es Domine aut in fluminibus furor tuus vel in mari indignatio tua quia ascendes super equos tuos et quadrigae tuae salvatio
9 suscitans suscitabis arcum tuum iuramenta tribubus quae locutus es semper fluvios scindes terrae
10 viderunt te et doluerunt montes gurges aquarum transiit dedit abyssus vocem suam altitudo manus suas levavit

11 sol et luna steterunt in habitaculo suo in luce sagittarum tuarum ibunt in splendore fulgurantis
hastae tuae 12 in fremitu conculcabis terram in furore obstupefacies gentes 13 egressus es in salutem
populi tui in salutem cum christo tuo percussisti caput de domo impii denudasti fundamentum usque
ad collum semper 14 maledixisti sceptris eius capiti bellatorum eius venientibus ut turbo ad
dispergendum me exultatio eorum sicut eius qui devorat pauperem in abscondito 15 viam fecisti
in mari equis tuis in luto aquarum multarum 16 audivi et conturbatus est venter meus ad vocem
contremuerunt labia mea ingrediatur putredo in ossibus meis et subter me scateat ut requiescam in
die tribulationis ut ascendam ad populum accinctum nostrum 17 ficus enim non florebit et non erit
germen in vineis mentietur opus olivae et arva non adferent cibum abscidetur de ovili pecus et non
erit armentum in praesepibus 18 ego autem in Domino gaudebo exultabo in Deo Iesu meo

Zephaniah

Chapter 1

1 verbum Domini quod factum est ad Sofoniam filium Chusi filium Godoliae filii Amariae filii
Ezechiae in diebus Iosiae filii Amon regis Iuda 2 congregans congregabo omnia a facie terrae dicit
Dominus 3 congregans hominem et pecus congregans volatile caeli et pisces maris et ruinae
impiorum erunt et disperdam homines a facie terrae dicit Dominus 4 et extendam manum meam
super Iudam et super omnes habitantes Hierusalem et disperdam de loco hoc reliquias Baal et
nomina aedituorum cum sacerdotibus 5 et eos qui adorant super tecta militiam caeli et adorant et
iurant in Domino et iurant in Melchom 6 et qui avertuntur de post tergum Domini et qui non
quaesierunt Dominum nec investigaverunt eum 7 silete a facie Domini Dei quia iuxta est dies
Domini quia praeparavit Dominus hostiam sanctificavit vocatos suos 8 et erit in die hostiae Domini
visitabo super principes et super filios regis et super omnes qui induti sunt veste peregrina 9 et
visitabo omnem qui arroganter ingreditur super limen in die illa qui conplent domum Domini Dei
sui iniquitate et dolo 10 et erit in die illa dicit Dominus vox clamoris a porta Piscium et ululatus a

secunda et contritio magna a collibus 11 ululate habitatores pilae conticuit omnis populus Chanaan
disperierunt omnes involuti argento 12 et erit in tempore illo scrutabor Hierusalem in lucernis et
visitabo super viros defixos in fecibus suis qui dicunt in cordibus suis non faciet bene Dominus et
non faciet male 13 et erit fortitudo eorum in direptionem et domus eorum in desertum et aedificabunt
domos et non habitabunt et plantabunt vineas et non bibent vinum earum 14 iuxta est dies Domini
magnus iuxta et velox nimis vox diei Domini amara tribulabitur ibi fortis 15 dies irae dies illa dies
tribulationis et angustiae dies calamitatis et miseriae dies tenebrarum et caliginis dies nebulae et
turbinis 16 dies tubae et clangoris super civitates munitas et super angulos excelsos 17 et tribulabo
homines et ambulabunt ut caeci quia Domino peccaverunt et effundetur sanguis eorum sicut humus
et corpus eorum sicut stercora 18 sed et argentum eorum et aurum eorum non poterit liberare eos
in die irae Domini in igne zeli eius devorabitur omnis terra quia consummationem cum festinatione
faciet cunctis habitantibus terram

Chapter 2

1 convenite congregamini gens non amabilis 2 priusquam pariat iussio quasi pulverem
transeuntem diem antequam veniat super vos ira furoris Domini antequam veniat super vos dies
furoris Domini 3 quaerite Dominum omnes mansueti terrae qui iudicium eius estis operati quaerite
iustum quaerite mansuetum si quo modo abscondamini in die furoris Domini 4 quia Gaza destructa
erit et Ascalon in desertum Azotum in meridie eicient et Accaron eradicabitur 5 vae qui habitatis
funiculum maris gens perditorum verbum Domini super vos Chanaan terra Philisthinorum et
disperdam te ita ut non sit inhabitator 6 et erit funiculus maris requies pastorum et caulae pecorum
7 et erit funiculus eius qui remanserit de domo Iuda ibi pascentur in domibus Ascalonis ad vesperam
requiescent quia visitabit eos Dominus Deus eorum et avertet captivitatem eorum 8 audivi
obprobrium Moab et blasphemias filiorum Ammon quae exprobraverunt populo meo et magnificati
sunt super terminos eorum 9 propterea vivo ego dicit Dominus exercituum Deus Israhel quia Moab
ut Sodoma erit et filii Ammon quasi Gomorra siccitas spinarum et acervi salis et desertum usque
in aeternum reliquiae populi mei diripient illos residui gentis meae possidebunt eos 10 hoc eis
eveniet pro superbia sua quia blasphemaverunt et magnificati sunt super populum Domini exercituum

11
horribilis Dominus super eos et adtenuabit omnes deos terrae et adorabunt eum vir de loco suo
12 13
omnes insulae gentium sed et vos Aethiopes interfecti gladio meo eritis et extendet manum
suam super aquilonem et perdet Assur et ponet speciosam in solitudinem et in invium et quasi
14
desertum et accubabunt in medio eius greges omnes bestiae gentium et onocrotalus et ericius
in liminibus eius morabuntur vox cantantis in fenestra corvus in superliminari quoniam adtenuabo
15
robur eius haec est civitas gloriosa habitans in confidentia quae dicebat in corde suo ego sum
et extra me non est alia amplius quomodo facta est in desertum cubile bestiae omnis qui transit per
eam sibilabit et movebit manum suam

Chapter 3

1 2
vae provocatrix et redempta civitas columba non audivit vocem et non suscepit disciplinam
3
in Domino non est confisa ad Deum suum non adpropiavit principes eius in medio eius quasi
4
leones rugientes iudices eius lupi vespere non relinquebant in mane prophetae eius vesani viri
5
infideles sacerdotes eius polluerunt sanctum iniuste egerunt contra legem Dominus iustus in
medio eius non faciet iniquitatem mane mane iudicium suum dabit in luce et non abscondetur
6
nescivit autem iniquus confusionem disperdi gentes et dissipati sunt anguli earum desertas feci
vias eorum dum non est qui transeat desolatae sunt civitates eorum non remanente viro nec ullo
7
habitatore dixi attamen timebis me suscipies disciplinam et non peribit habitaculum eius propter
omnia in quibus visitavi eam verumtamen diluculo surgentes corruperunt omnes cogitationes suas
8
quapropter expecta me dicit Dominus in die resurrectionis meae in futurum quia iudicium meum
ut congregem gentes et colligam regna ut effundam super eas indignationem meam omnem iram
9
furoris mei in igne enim zeli mei devorabitur omnis terra quia tunc reddam populis labium electum
10
ut vocent omnes in nomine Domini et serviant ei umero uno ultra flumina Aethiopiae inde
11
supplices mei filii dispersorum meorum deferent munus mihi in die illa non confunderis super
cunctis adinventionibus tuis quibus praevaricata es in me quia tunc auferam de medio tui magniloquos
12
superbiae tuae et non adicies exaltari amplius in monte sancto meo et derelinquam in medio tui
13
populum pauperem et egenum et sperabunt in nomine Domini reliquiae Israhel non facient
iniquitatem nec loquentur mendacium et non invenietur in ore eorum lingua dolosa quoniam ipsi

pascentur et accubabunt et non erit qui exterreat 14 lauda filia Sion iubilate Israhel laetare et exulta
in omni corde filia Hierusalem 15 abstulit Dominus iudicium tuum avertit inimicos tuos rex Israhel
Dominus in medio tui non timebis malum ultra 16 in die illa dicetur Hierusalem noli timere Sion
non dissolvantur manus tuae 17 Dominus Deus tuus in medio tui Fortis ipse salvabit gaudebit super
te in laetitia silebit in dilectione tua exultabit super te in laude 18 nugas qui a lege recesserant
congregabo quia ex te erant ut non ultra habeas super eis obprobrium 19 ecce ego interficiam omnes
qui adflixerunt te in tempore illo et salvabo claudicantem et eam quae eiecta fuerat congregabo et
ponam eos in laudem et in nomen in omni terra confusionis eorum

Haggai

Chapter 1

1 in anno secundo Darii regis in mense sexto in die una mensis factum est verbum Domini in
manu Aggei prophetae ad Zorobabel filium Salathihel ducem Iuda et ad Iesum filium Iosedech
sacerdotem magnum dicens 2 haec ait Dominus exercituum dicens populus iste dicit nondum venit
tempus domus Domini aedificandae 3 et factum est verbum Domini in manu Aggei prophetae
dicens 4 numquid tempus vobis est ut habitetis in domibus laqueatis et domus ista deserta 5 et nunc
haec dicit Dominus exercituum ponite corda vestra super vias vestras 6 seminastis multum et
intulistis parum comedistis et non estis satiati bibistis et non estis inebriati operuistis vos et non
estis calefacti et qui mercedes congregavit misit eas in sacculum pertusum 7 haec dicit Dominus
exercituum ponite corda vestra super vias vestras 8 ascendite in montem portate lignum et aedificate
domum et acceptabilis mihi erit et glorificabor dicit Dominus 9 respexistis ad amplius et ecce
factum est minus et intulistis in domum et exsuflavi illud quam ob causam dicit Dominus exercituum
quia domus mea deserta est et vos festinatis unusquisque in domum suam 10 propter hoc super vos
prohibiti sunt caeli ne darent rorem et terra prohibita est ne daret germen suum 11 et vocavi siccitatem
super terram et super montes et super triticum et super vinum et super oleum et quaecumque profert
humus et super homines et super iumenta et super omnem laborem manuum 12 et audivit Zorobabel

filius Salathihel et Iesus filius Iosedech sacerdos magnus et omnes reliquiae populi vocem Dei sui
et verba Aggei prophetae sicut misit eum Dominus Deus eorum ad ipsos et timuit populus a facie
Domini 13 et dixit Aggeus nuntius Domini de nuntiis Domini populo dicens ego vobiscum dicit
Dominus 14 et suscitavit Dominus spiritum Zorobabel filii Salathihel ducis Iuda et spiritum Iesu
filii Iosedech sacerdotis magni et spiritum reliquorum de omni populo et ingressi sunt et faciebant
opus in domo Domini exercituum Dei sui

Chapter 2

1 in die vicesima et quarta mensis in sexto mense in anno secundo Darii regis 2 in septimo mense
vicesima et prima mensis factum est verbum Domini in manu Aggei prophetae dicens 3 loquere
ad Zorobabel filium Salathihel ducem Iuda et ad Iesum filium Iosedech sacerdotem magnum et ad
reliquos populi dicens 4 quis in vobis est derelictus qui vidit domum istam in gloria sua prima et
quid vos videtis hanc nunc numquid non ita est quasi non sit in oculis vestris 5 et nunc confortare
Zorobabel dicit Dominus et confortare Iesu fili Iosedech sacerdos magne et confortare omnis popule
terrae dicit Dominus exercituum et facite quoniam ego vobiscum sum dicit Dominus exercituum
6 verbum quod placui vobiscum cum egrederemini de terra Aegypti et spiritus meus erit in medio
vestrum nolite timere 7 quia haec dicit Dominus exercituum adhuc unum modicum est et ego
commovebo caelum et terram et mare et aridam 8 et movebo omnes gentes et veniet desideratus
cunctis gentibus et implebo domum istam gloria dicit Dominus exercituum 9 meum est argentum
et meum est aurum dicit Dominus exercituum 10 magna erit gloria domus istius novissimae plus
quam primae dicit Dominus exercituum et in loco isto dabo pacem dicit Dominus exercituum 11 in
vicesima et quarta noni mensis in anno secundo Darii factum est verbum Domini ad Aggeum
prophetam dicens 12 haec dicit Dominus exercituum interroga sacerdotes legem dicens 13 si tulerit
homo carnem sanctificatam in ora vestimenti sui et tetigerit de summitate eius panem aut pulmentum
aut vinum aut oleum aut omnem cibum numquid sanctificabitur respondentes autem sacerdotes
dixerunt non 14 et dixit Aggeus si tetigerit pollutus in anima ex omnibus his numquid contaminabitur
et responderunt sacerdotes et dixerunt contaminabitur 15 et respondit Aggeus et dixit sic populus
iste et sic gens ista ante faciem meam dicit Dominus et sic omne opus manuum eorum et omnia
quae obtulerint ibi contaminata erunt 16 et nunc ponite corda vestra a die hac et supra antequam

poneretur lapis super lapidem in templo Domini 17 cum accederetis ad acervum viginti modiorum
et fierent decem intraretis ad torcular ut exprimeretis quinquaginta lagoenas et fiebant viginti
18 percussi vos vento urente et aurugine et grandine omnia opera manuum vestrarum et non fuit in
vobis qui reverteretur ad me dicit Dominus 19 ponite corda vestra ex die ista et in futurum a die
vicesima et quarta noni mensis a die qua fundamenta iacta sunt templi Domini ponite super cor
vestrum 20 numquid iam semen in germine est et adhuc vinea et ficus et malogranatum et lignum
olivae non floruit ex die ista benedicam 21 et factum est verbum Domini secundo ad Aggeum in
vicesima et quarta mensis dicens 22 loquere ad Zorobabel ducem Iuda dicens ego movebo caelum
pariter et terram 23 et subvertam solium regnorum et conteram fortitudinem regni gentium et
subvertam quadrigam et ascensorem eius et descendent equi et ascensores eorum vir in gladio fratris
sui

Zechariah

Chapter 1

1 in mense octavo in anno secundo Darii factum est verbum Domini ad Zacchariam filium
Barachiae filium Addo prophetam dicens 2 iratus est Dominus super patres vestros iracundia 3 et
dices ad eos haec dicit Dominus exercituum convertimini ad me ait Dominus exercituum et convertar
ad vos dicit Dominus exercituum 4 ne sitis sicut patres vestri ad quos clamabant prophetae priores
dicentes haec dicit Dominus exercituum convertimini de viis vestris malis et cogitationibus vestris
pessimis et non audierunt neque adtenderunt ad me dicit Dominus 5 patres vestri ubi sunt et prophetae
numquid in sempiternum vivent 6 verumtamen verba mea et legitima mea quae mandavi servis
meis prophetis numquid non conprehenderunt patres vestros et conversi sunt et dixerunt sicut
cogitavit Dominus exercituum facere nobis secundum vias nostras et secundum adinventiones
nostras fecit nobis 7 in die vicesima et quarta undecimo mense sabath in anno secundo Darii factum
est verbum Domini ad Zacchariam filium Barachiae filium Addo prophetam dicens 8 vidi per
noctem et ecce vir ascendens super equum rufum et ipse stabat inter myrteta quae erant in profundo
et post eum equi rufi varii et albi 9 et dixi quid sunt isti domine mi et dixit ad me angelus qui

loquebatur in me ego ostendam tibi quid sint haec
10 et respondit vir qui stabat inter myrteta et dixit isti sunt quos misit Dominus ut perambularent terram
11 et responderunt angelo Domini qui stabat inter myrteta et dixerunt perambulavimus terram et ecce omnis terra habitatur et quiescit
12 et respondit angelus Domini et dixit Domine exercituum usquequo tu non misereberis Hierusalem et urbium Iuda quibus iratus es iste septuagesimus annus est
13 et respondit Dominus angelo qui loquebatur in me verba bona verba consolatoria
14 et dixit ad me angelus qui loquebatur in me clama dicens haec dicit Dominus exercituum zelatus sum Hierusalem et Sion zelo magno
15 et ira magna ego irascor super gentes opulentas quia ego iratus sum parum ipsi vero adiuverunt in malum
16 propterea haec dicit Dominus revertar ad Hierusalem in misericordiis domus mea aedificabitur in ea ait Dominus exercituum et perpendiculum extendetur super Hierusalem
17 adhuc clama dicens haec dicit Dominus exercituum adhuc affluent civitates meae bonis et consolabitur Dominus adhuc Sion et eliget adhuc Hierusalem
18 et levavi oculos meos et vidi et ecce quattuor cornua
19 et dixi ad angelum qui loquebatur in me quid sunt haec et dixit ad me haec sunt cornua quae ventilaverunt Iudam et Israhel et Hierusalem
20 et ostendit mihi Dominus quattuor fabros
21 et dixi quid isti veniunt facere qui ait dicens haec sunt cornua quae ventilaverunt Iudam per singulos viros et nemo eorum levavit caput suum et venerunt isti deterrere ea ut deiciant cornua gentium quae levaverunt cornu super terram Iuda ut dispergerent eam

Chapter 2

1 et levavi oculos meos et vidi et ecce vir et in manu eius funiculus mensorum
2 et dixi quo tu vadis et dixit ad me ut metiar Hierusalem et videam quanta sit latitudo eius et quanta longitudo eius
3 et ecce angelus qui loquebatur in me egrediebatur et angelus alius egrediebatur in occursum eius
4 et dixit ad eum curre loquere ad puerum istum dicens absque muro habitabitur Hierusalem prae multitudine hominum et iumentorum in medio eius
5 et ego ero ei ait Dominus murus ignis in circuitu et in gloria ero in medio eius
6 o o fugite de terra aquilonis dicit Dominus quoniam in quattuor ventos caeli dispersi vos dicit Dominus
7 o Sion fuge quae habitas apud filiam Babylonis
8 quia haec dicit Dominus exercituum post gloriam misit me ad gentes quae spoliaverunt vos qui

enim tetigerit vos tangit pupillam oculi eius [9] quia ecce ego levo manum meam super eos et erunt
praedae his qui serviebant sibi et cognoscetis quia Dominus exercituum misit me [10] lauda et laetare
filia Sion quia ecce ego venio et habitabo in medio tui ait Dominus [11] et adplicabuntur gentes
multae ad Dominum in die illa et erunt mihi in populum et habitabo in medio tui et scies quia
Dominus exercituum misit me ad te [12] et possidebit Dominus Iudam partem suam in terra sanctificata
et eliget adhuc Hierusalem [13] sileat omnis caro a facie Domini quia consurrexit de habitaculo
sancto suo

Chapter 3

[1] et ostendit mihi Iesum sacerdotem magnum stantem coram angelo Domini et Satan stabat a
dextris eius ut adversaretur ei [2] et dixit Dominus ad Satan increpet Dominus in te Satan et increpet
Dominus in te qui elegit Hierusalem numquid non iste torris est erutus de igne [3] et Iesus erat indutus
vestibus sordidis et stabat ante faciem angeli [4] qui respondit et ait ad eos qui stabant coram se
dicens auferte vestimenta sordida ab eo et dixit ad eum ecce abstuli a te iniquitatem tuam et indui
te mutatoriis [5] et dixit ponite cidarim mundam super caput eius et posuerunt cidarim mundam super
caput eius et induerunt eum vestibus et angelus Domini stabat [6] et contestabatur angelus Domini
Iesum dicens [7] haec dicit Dominus exercituum si in viis meis ambulaveris et custodiam meam
custodieris tu quoque iudicabis domum meam et custodies atria mea et dabo tibi ambulantes de his
qui nunc hic adsistunt [8] audi Iesu sacerdos magne tu et amici tui qui habitant coram te quia viri
portendentes sunt ecce enim ego adducam servum meum orientem [9] quia ecce lapis quem dedi
coram Iesu super lapidem unum septem oculi sunt ecce ego celabo sculpturam eius ait Dominus
exercituum et auferam iniquitatem terrae illius in die una [10] in die illa dicit Dominus exercituum
vocabit vir amicum suum subter vineam et subter ficum

Chapter 4

1
et reversus est angelus qui loquebatur in me et suscitavit me quasi virum qui suscitatur de
2
somno suo et dixit ad me quid tu vides et dixi vidi et ecce candelabrum aureum totum et lampas
eius super caput ipsius et septem lucernae eius super illud septem et septem infusoria lucernis quae
3
erant super caput illius et duae olivae super illud una a dextris lampadis et una a sinistris eius
4 5
et respondi et aio ad angelum qui loquebatur in me dicens quid sunt haec domine mi et respondit
angelus qui loquebatur in me et dixit ad me numquid nescis quid sunt haec et dixi non domine mi
6
et respondit et ait ad me dicens hoc est verbum Domini ad Zorobabel dicens non in exercitu nec
7
in robore sed in spiritu meo dicit Dominus exercituum quis tu mons magne coram Zorobabel in
8
planum et educet lapidem primarium et exaequabit gratiam gratiae eius et factum est verbum
9
Domini ad me dicens manus Zorobabel fundaverunt domum istam et manus eius perficient eam
10
et scietis quia Dominus exercituum misit me ad vos quis enim despexit dies parvos et laetabuntur
et videbunt lapidem stagneum in manu Zorobabel septem isti oculi Domini qui discurrunt in universa
11
terra et respondi et dixi ad eum quid sunt duae olivae istae ad dextram candelabri et ad sinistram
12
eius et respondi secundo et dixi ad eum quid sunt duae spicae olivarum quae sunt iuxta duo
13
rostra aurea in quibus sunt suffusoria ex auro et ait ad me dicens numquid nescis quid sunt haec
14
et dixi non domine et dixit isti duo filii olei qui adsistunt Dominatori universae terrae

Chapter 5

1 2
et conversus sum et levavi oculos meos et vidi et ecce volumen volans et dixit ad me quid
tu vides et dixi ego video volumen volans longitudo eius viginti cubitorum et latitudo eius decem
3
cubitorum et dixit ad me haec est maledictio quae egreditur super faciem omnis terrae quia omnis
4
fur sicut ibi scriptum est iudicabitur et omnis iurans ex hoc similiter iudicabitur educam illud
dicit Dominus exercituum et veniet ad domum furis et ad domum iurantis in nomine meo mendaciter
5
et commorabitur in medio domus eius et consumet eam et ligna eius et lapides eius et egressus
est angelus qui loquebatur in me et dixit ad me leva oculos tuos et vide quid est hoc quod egreditur
6
et dixi quidnam est et ait haec est amphora egrediens et dixit haec est oculus eorum in universa
7 8
terra et ecce talentum plumbi portabatur et ecce mulier una sedens in medio amphorae et dixit

haec est impietas et proiecit eam in medio amphorae et misit massam plumbeam in os eius [9] et
levavi oculos meos et vidi et ecce duae mulieres egredientes et spiritus in alis earum et habebant
alas quasi alas milvi et levaverunt amphoram inter terram et caelum [10] et dixi ad angelum qui
loquebatur in me quo istae deferunt amphoram [11] et dixit ad me ut aedificetur ei domus in terra
Sennaar et stabiliatur et ponatur ibi super basem suam

Chapter 6

[1] et conversus sum et levavi oculos meos et vidi et ecce quattuor quadrigae egredientes de medio
duorum montium et montes montes aerei [2] in quadriga prima equi rufi et in quadriga secunda equi
nigri [3] et in quadriga tertia equi albi et in quadriga quarta equi varii fortes [4] et respondi et dixi ad
angelum qui loquebatur in me quid sunt haec domine mi [5] et respondit angelus et ait ad me isti
sunt quattuor venti caeli qui egrediuntur ut stent coram Dominatore omnis terrae [6] in quo erant
equi nigri egrediebantur in terra aquilonis et albi egressi sunt post eos et varii egressi sunt ad terram
austri [7] qui autem erant robustissimi exierunt et quaerebant ire et discurrere per omnem terram et
dixit ite perambulate terram et perambulaverunt terram [8] et vocavit me et locutus est ad me dicens
ecce qui egrediuntur in terram aquilonis requiescere fecerunt spiritum meum in terra aquilonis [9] et
factum est verbum Domini ad me dicens [10] sume a transmigratione ab Oldai et a Tobia et ab Idaia
et venies tu in die illa et intrabis domum Iosiae filii Sofoniae qui venerunt de Babylone [11] et sumes
argentum et aurum et facies coronas et pones in capite Iesu filii Iosedech sacerdotis magni [12] et
loqueris ad eum dicens haec ait Dominus exercituum dicens ecce vir Oriens nomen eius et subter
eum orietur et aedificabit templum Domino [13] et ipse extruet templum Domino et ipse portabit
gloriam et sedebit et dominabitur super solio suo et erit sacerdos super solio suo et consilium pacis
erit inter duos illos [14] et coronae erunt Helem et Tobiae et Idaiae et Hen filio Sofoniae memoriale
in templo Domini [15] et qui procul sunt venient et aedificabunt in templo Domini et scietis quia
Dominus exercituum misit me ad vos erit autem hoc si auditu audieritis vocem Domini Dei vestri

Chapter 7

1
et factum est in anno quarto Darii regis factum est verbum Domini ad Zachariam in quarta
2
mensis noni qui est casleu et miserunt ad domum Dei Sarasar et Rogomelech et viri qui erant
3
cum eo ad deprecandam faciem Domini ut dicerent sacerdotibus domus Domini exercituum et
prophetis loquentes numquid flendum mihi est in mense quinto vel sanctificare me debeo sicuti
4 5
feci iam multis annis et factum est verbum Domini exercituum ad me dicens loquere ad omnem
populum terrae et ad sacerdotes dicens cum ieiunaretis et plangeretis in quinto et septimo per hos
6
septuaginta annos numquid ieiunium ieiunastis mihi et cum comedistis et cum bibistis numquid
7
non vobis comedistis et vobismet ipsis bibistis numquid non sunt verba quae locutus est Dominus
in manu prophetarum priorum cum adhuc Hierusalem habitaretur et esset opulenta ipsa et urbes in
8
circuitu eius et ad austrum et in campestribus habitaretur et factum est verbum Domini ad
9
Zacchariam dicens haec ait Dominus exercituum dicens iudicium verum iudicate et misericordiam
10
et miserationes facite unusquisque cum fratre suo et viduam et pupillum et advenam et pauperem
11
nolite calumniari et malum vir fratri suo non cogitet in corde suo et noluerunt adtendere et
12
verterunt scapulam recedentem et aures suas adgravaverunt ne audirent et cor suum posuerunt
adamantem ne audirent legem et verba quae misit Dominus exercituum in spiritu suo per manum
13
prophetarum priorum et facta est indignatio magna a Domino exercituum et factum est sicut
14
locutus est et non audierunt sic clamabunt et non exaudiam dicit Dominus exercituum et dispersi
eos per omnia regna quae nesciunt et terra desolata est ab eis eo quod non esset transiens et revertens
et posuerunt terram desiderabilem in desertum

Chapter 8

1 2
et factum est verbum Domini exercituum dicens haec dicit Dominus exercituum zelatus sum
3
Sion zelo magno et indignatione magna zelatus sum eam haec dicit Dominus exercituum reversus
sum ad Sion et habitabo in medio Hierusalem et vocabitur Hierusalem civitas veritatis et mons
4
Domini exercituum mons sanctificatus haec dicit Dominus exercituum adhuc habitabunt senes
5
et anus in plateis Hierusalem et viri baculus in manu eius prae multitudine dierum et plateae

civitatis conplebuntur infantibus et puellis ludentibus in plateis eius 6 haec dicit Dominus exercituum
si difficile videbitur in oculis reliquiarum populi huius in diebus illis numquid in oculis meis difficile
erit dicit Dominus exercituum 7 haec dicit Dominus exercituum ecce ego salvabo populum meum
de terra orientis et de terra occasus solis 8 et adducam eos et habitabunt in medio Hierusalem et
erunt mihi in populum et ego ero eis in Deum in veritate et iustitia 9 haec dicit Dominus exercituum
confortentur manus vestrae qui auditis in diebus his sermones istos per os prophetarum in die qua
fundata est domus Domini exercituum ut templum aedificaretur 10 siquidem ante dies illos merces
hominum non erat nec merces iumentorum erat neque introeunti et exeunti erat pax prae tribulatione
et dimisi omnes homines unumquemque contra proximum suum 11 nunc autem non iuxta dies
priores ego faciam reliquiis populi huius dicit Dominus exercituum 12 sed semen pacis erit vinea
dabit fructum suum et terra dabit germen suum et caeli dabunt rorem suum et possidere faciam
reliquias populi huius universa haec 13 et erit sicut eratis maledictio in gentibus domus Iuda et
domus Israhel sic salvabo vos et eritis benedictio nolite timere confortentur manus vestrae 14 quia
haec dicit Dominus exercituum sicut cogitavi ut adfligerem vos cum ad iracundiam provocassent
patres vestri me dicit Dominus 15 et non sum misertus sic conversus cogitavi in diebus istis ut
benefaciam Hierusalem et domui Iuda nolite timere 16 haec sunt ergo verba quae facietis loquimini
veritatem unusquisque cum proximo suo veritatem et iudicium pacis iudicate in portis vestris 17 et
unusquisque malum contra amicum suum ne cogitetis in cordibus vestris et iuramentum mendax
ne diligatis omnia enim haec sunt quae odi dicit Dominus 18 et factum est verbum Domini
exercituum ad me dicens 19 haec dicit Dominus exercituum ieiunium quarti et ieiunium quinti et
ieiunium septimi et ieiunium decimi erit domui Iuda in gaudium et in laetitiam et in sollemnitates
praeclaras veritatem tantum et pacem diligite 20 haec dicit Dominus exercituum usquequo veniant
populi et habitent in civitatibus multis 21 et vadant habitatores unus ad alterum dicentes eamus et
deprecemur faciem Domini et quaeramus Dominum exercituum vadam etiam ego 22 et venient
populi multi et gentes robustae ad quaerendum Dominum exercituum in Hierusalem et deprecandam
faciem Domini 23 haec dicit Dominus exercituum in diebus illis in quibus adprehendent decem
homines ex omnibus linguis gentium et adprehendent fimbriam viri iudaei dicentes ibimus vobiscum
audivimus enim quoniam Deus vobiscum est

Chapter 9

1 onus verbi Domini in terra Adrach et Damasci requiei eius quia Domini est oculus hominis et
omnium tribuum Israhel 2 Emath quoque in terminis eius et Tyrus et Sidon adsumpserunt quippe
sibi sapientiam valde 3 et aedificavit Tyrus munitionem suam et coacervavit argentum quasi humum
et aurum ut lutum platearum 4 ecce Dominus possidebit eam et percutiet in mari fortitudinem eius
et haec igni devorabitur 5 videbit Ascalon et timebit et Gaza et dolebit nimis et Accaron quoniam
confusa est spes eius et peribit rex de Gaza et Ascalon non habitabitur 6 et sedebit separator in
Azoto et disperdam superbiam Philisthinorum 7 et auferam sanguinem eius de ore eius et
abominationes eius de medio dentium eius et relinquetur etiam ipse Deo nostro et erit quasi dux in
Iuda et Accaron quasi Iebuseus 8 et circumdabo domum meam ex his qui militant mihi euntes et
revertentes et non transibit super eos ultra exactor quia nunc vidi in oculis meis 9 exulta satis filia
Sion iubila filia Hierusalem ecce rex tuus veniet tibi iustus et salvator ipse pauper et ascendens
super asinum et super pullum filium asinae 10 et disperdam quadrigam ex Ephraim et equum de
Hierusalem et dissipabitur arcus belli et loquetur pacem gentibus et potestas eius a mari usque ad
mare et a fluminibus usque ad fines terrae 11 tu quoque in sanguine testamenti tui emisisti vinctos
tuos de lacu in quo non est aqua 12 convertimini ad munitionem vincti spei hodie quoque adnuntians
duplicia reddam tibi 13 quoniam extendi mihi Iudam quasi arcum implevi Ephraim et suscitabo
filios tuos Sion super filios tuos Graecia et ponam te quasi gladium fortium 14 et Dominus Deus
super eos videbitur et exibit ut fulgur iaculum eius et Dominus Deus in tuba canet et vadet in turbine
austri 15 Dominus exercituum proteget eos et devorabunt et subicient lapidibus fundae et bibentes
inebriabuntur quasi vino et replebuntur ut fialae et quasi cornua altaris 16 et salvabit eos Dominus
Deus eorum in die illa ut gregem populi sui quia lapides sancti elevantur super terram eius 17 quid
enim bonum eius est et quid pulchrum eius nisi frumentum electorum et vinum germinans virgines

Chapter 10

1
petite a Domino pluviam in tempore serotino et Dominus faciet nives et pluviam imbris dabit
2
eis singulis herbam in agro quia simulacra locuta sunt inutile et divini viderunt mendacium et
somniatores frustra locuti sunt vane consolabantur idcirco abducti sunt quasi grex adfligentur quia
3
non est eis pastor super pastores iratus est furor meus et super hircos visitabo quia visitavit
Dominus exercituum gregem suum domum Iuda et posuit eos quasi equum gloriae suae in bello
4 5
ex ipso angulus ex ipso paxillus ex ipso arcus proelii ex ipso egredietur omnis exactor simul et
erunt quasi fortes conculcantes lutum viarum in proelio et bellabunt quia Dominus cum eis et
6
confundentur ascensores equorum et confortabo domum Iuda et domum Ioseph salvabo et
convertam eos quia miserebor eorum et erunt sicut fuerunt quando non proieceram eos ego enim
7
Dominus Deus eorum et exaudiam eos et erunt quasi fortes Ephraim et laetabitur cor eorum quasi
8
a vino et filii eorum videbunt et laetabuntur et exultabit cor eorum in Domino sibilabo eis et
9
congregabo illos quia redemi eos et multiplicabo eos sicut ante fuerant multiplicati et seminabo
10
eos in populis et de longe recordabuntur mei et vivent cum filiis suis et revertentur et reducam
eos de terra Aegypti et de Assyriis congregabo eos et ad terram Galaad et Libani adducam eos et
11
non invenietur eis locus et transibit in maris freto et percutiet in mari fluctus et confundentur
12
omnia profunda Fluminis et humiliabitur superbia Assur et sceptrum Aegypti recedet confortabo
eos in Domino et in nomine eius ambulabunt dicit Dominus

Chapter 11

1 2
aperi Libane portas tuas et comedat ignis cedros tuas ulula abies quia cecidit cedrus quoniam
3
magnifici vastati sunt ululate quercus Basan quoniam succisus est saltus munitus vox ululatus
pastorum quia vastata est magnificentia eorum vox rugitus leonum quoniam vastata est superbia
4 5
Iordanis haec dicit Dominus Deus meus pasce pecora occisionis quae qui possederant occidebant
et non dolebant et vendebant ea dicentes benedictus Dominus divites facti sumus et pastores eorum
6
non parcebant eis et ego non parcam ultra super habitantes terram dicit Dominus ecce ego tradam
homines unumquemque in manu proximi sui et in manu regis sui et concident terram et non eruam
7
de manu eorum et pascam pecus occisionis propter hoc o pauperes gregis et adsumpsi mihi duas
8
virgas unam vocavi Decorem et alteram vocavi Funiculos et pavi gregem et succidi tres pastores

in mense uno et contracta est anima mea in eis siquidem anima eorum variavit in me 9 et dixi non
pascam vos quod moritur moriatur et quod succiditur succidatur et reliqui vorent unusquisque
carnem proximi sui 10 et tuli virgam meam quae vocabatur Decus et abscidi eam ut irritum facerem
foedus meum quod percussi cum omnibus populis 11 et in irritum deductum est in die illa et
cognoverunt sic pauperes gregis qui custodiunt mihi quia verbum Domini est 12 et dixi ad eos si
bonum est in oculis vestris adferte mercedem meam et si non quiescite et adpenderunt mercedem
meam triginta argenteos 13 et dixit Dominus ad me proice illud ad statuarium decorum pretium
quod adpretiatus sum ab eis et tuli triginta argenteos et proieci illos in domo Domini ad statuarium
14 et praecidi virgam meam secundam quae appellabatur Funiculus ut dissolverem germanitatem
inter Iudam et inter Israhel 15 et dixit Dominus ad me adhuc sume tibi vasa pastoris stulti 16 quia
ecce ego suscitabo pastorem in terra qui derelicta non visitabit dispersum non quaeret et contritum
non sanabit et id quod stat non enutriet et carnes pinguium comedet et ungulas eorum dissolvet
17 o pastor et idolum derelinquens gregem gladius super brachium eius et super oculum dextrum
eius brachium eius ariditate siccabitur et oculus dexter eius tenebrescens obscurabitur

Chapter 12

1 onus verbi Domini super Israhel dixit Dominus extendens caelum et fundans terram et fingens
spiritum hominis in eo 2 ecce ego ponam Hierusalem superliminare crapulae omnibus populis in
circuitu sed et Iuda erit in obsidione contra Hierusalem 3 et erit in die illa ponam Hierusalem
lapidem oneris cunctis populis omnes qui levabunt eam concisione lacerabuntur et colligentur
adversum eam omnia regna terrae 4 in die illa dicit Dominus percutiam omnem equum in stuporem
et ascensorem eius in amentiam et super domum Iuda aperiam oculos meos et omnem equum
populorum percutiam in caecitate 5 et dicent duces Iuda in corde suo confortentur mihi habitatores
Hierusalem in Domino exercituum Deo eorum 6 in die illo ponam duces Iuda sicut caminum ignis
in lignis et sicut facem ignis in faeno et devorabunt ad dextram et ad sinistram omnes populos in
circuitu et habitabitur Hierusalem rursum in loco suo in Hierusalem 7 et salvabit Dominus tabernacula
Iuda sicut in principio ut non magnifice glorietur domus David et gloria habitantium Hierusalem
contra Iudam 8 in die illo proteget Dominus habitatores Hierusalem et erit qui offenderit ex eis in

die illa quasi David et domus David quasi Dei sicut angelus Domini in conspectu eius
9 et erit in die illa quaeram conterere omnes gentes quae veniunt contra Hierusalem
10 et effundam super domum David et super habitatores Hierusalem spiritum gratiae et precum et aspicient ad me quem confixerunt et plangent eum planctu quasi super unigenitum et dolebunt super eum ut doleri solet in morte primogeniti
11 in die illa magnus erit planctus in Hierusalem sicut planctus Adadremmon in campo Mageddon
12 et planget terra familiae et familiae seorsum familiae domus David seorsum et mulieres eorum seorsum
13 familiae domus Nathan seorsum et mulieres eorum seorsum familiae domus Levi seorsum et mulieres eorum seorsum familiae Semei seorsum et mulieres eorum seorsum
14 omnes familiae reliquae familiae et familiae seorsum et mulieres eorum seorsum

Chapter 13

1 in die illa erit fons patens domus David et habitantibus Hierusalem in ablutionem peccatoris et menstruatae
2 et erit in die illa dicit Dominus exercituum disperdam nomina idolorum de terra et non memorabuntur ultra et prophetas et spiritum inmundum auferam de terra
3 et erit cum prophetaverit quispiam ultra dicent ei pater eius et mater eius qui genuerunt eum non vives quia mendacium locutus es in nomine Domini et configent eum pater eius et mater eius genitores eius cum prophetaverit
4 et erit in die illa confundentur prophetae unusquisque ex visione sua cum prophetaverit nec operientur pallio saccino ut mentiantur
5 sed dicet non sum propheta homo agricola ego sum quoniam Adam exemplum meum ab adulescentia mea
6 et dicetur ei quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum et dicet his plagatus sum in domo eorum qui diligebant me
7 framea suscitare super pastorem meum et super virum coherentem mihi dicit Dominus exercituum percute pastorem et dispergantur oves et convertam manum meam ad parvulos
8 et erunt in omni terra dicit Dominus partes duae in ea disperdentur et deficient et tertia pars relinquetur in ea
9 et ducam tertiam partem per ignem et uram eas sicut uritur argentum et probabo eos sicut probatur aurum ipse vocabit nomen meum et ego exaudiam eum dicam populus meus es et ipse dicet Dominus Deus meus

Chapter 14

1 ecce dies veniunt Domini et dividentur spolia tua in medio tui 2 et congregabo omnes gentes
ad Hierusalem in proelium et capietur civitas et vastabuntur domus et mulieres violabuntur et
egredietur media pars civitatis in captivitatem et reliquum populi non auferetur ex urbe 3 et egredietur
Dominus et proeliabitur contra gentes illas sicut proeliatus est in die certaminis 4 et stabunt pedes
eius in die illa super montem Olivarum qui est contra Hierusalem ad orientem et scindetur mons
Olivarum ex media parte sui ad orientem et occidentem praerupto grandi valde et separabitur
medium montis ad aquilonem et medium eius ad meridiem 5 et fugietis ad vallem montium meorum
quoniam coniungetur vallis montium usque ad proximum et fugietis sicut fugistis a facie terraemotus
in diebus Oziae regis Iuda et veniet Dominus Deus meus omnesque sancti cum eo 6 et erit in die
illa non erit lux sed frigus et gelu 7 et erit dies una quae nota est Domino non dies neque nox et in
tempore vesperae erit lux 8 et erit in die illa exibunt aquae vivae de Hierusalem medium earum ad
mare orientale et medium earum ad mare novissimum in aestate et in hieme erunt 9 et erit Dominus
rex super omnem terram in die illa erit Dominus unus et erit nomen eius unum 10 et revertetur
omnis terra usque ad desertum de colle Remmon ad austrum Hierusalem et exaltabitur et habitabit
in loco suo a porta Beniamin usque ad locum portae Prioris usque ad portam Angulorum et a turre
Ananehel usque ad torcularia regis 11 et habitabunt in ea et anathema non erit amplius sed sedebit
Hierusalem secura 12 et haec erit plaga qua percutiet Dominus omnes gentes quae pugnaverunt
adversus Hierusalem tabescet caro uniuscuiusque stantis super pedes suos et oculi eius contabescent
in foraminibus suis et lingua eorum contabescet in ore suo 13 in die illo erit tumultus Domini
magnus in eis et adprehendet vir manum proximi sui et conseretur manus eius super manum proximi
sui 14 sed et Iudas pugnabit adversus Hierusalem et congregabuntur divitiae omnium gentium in
circuitu aurum et argentum et vestes multae satis 15 et sic erit ruina equi et muli cameli et asini et
omnium iumentorum quae fuerint in castris illis sicut ruina haec 16 et omnes qui reliqui fuerint de
universis gentibus quae venerint contra Hierusalem ascendent ab anno in annum ut adorent regem
Dominum exercituum et celebrent festivitatem tabernaculorum 17 et erit qui non ascenderit de
familiis terrae ad Hierusalem ut adoret regem Dominum exercituum non erit super eos imber
18 quod si et familia Aegypti non ascenderit et non venerit nec super eos erit sed erit ruina qua
percutiet Dominus omnes gentes quae non ascenderint ad celebrandam festivitatem tabernaculorum

19 hoc erit peccatum Aegypti et hoc peccatum omnium gentium quae non ascenderint ad celebrandam
festivitatem tabernaculorum 20 in die illo erit quod super frenum equi est sanctum Domino et erunt
lebetes in domo Domini quasi fialae coram altari

Malachi

Chapter 1

1 onus verbi Domini ad Israhel in manu Malachi 2 dilexi vos dicit Dominus et dixistis in quo
dilexisti nos nonne frater erat Esau Iacob dicit Dominus et dilexi Iacob 3 Esau autem odio habui
et posui montes eius in solitudinem et hereditatem eius in dracones deserti 4 quod si dixerit Idumea
destructi sumus sed revertentes aedificabimus quae deserta sunt haec dicit Dominus exercituum
isti aedificabunt et ego destruam et vocabuntur Termini impietatis et Populus cui iratus est Dominus
usque in aeternum 5 et oculi vestri videbunt et vos dicetis magnificetur Dominus super terminum
Israhel 6 filius honorat patrem et servus dominum suum si ergo pater ego sum ubi est honor meus
et si dominus ego sum ubi est timor meus dicit Dominus exercituum ad vos o sacerdotes qui despicitis
nomen meum et dixistis in quo despeximus nomen tuum 7 offertis super altare meum panem
pollutum et dicitis in quo polluimus te in eo quod dicitis mensa Domini despecta est 8 si offeratis
caecum ad immolandum nonne malum est et si offeratis claudum et languidum nonne malum est
offer illud duci tuo si placuerit ei aut si susceperit faciem tuam dicit Dominus exercituum 9 et nunc
deprecamini vultum Dei ut misereatur vestri de manu enim vestra factum est hoc si quo modo
suscipiat facies vestras dicit Dominus exercituum 10 quis est in vobis qui claudat ostia et incendat
altare meum gratuito non est mihi voluntas in vobis dicit Dominus exercituum et munus non
suscipiam de manu vestra 11 ab ortu enim solis usque ad occasum magnum est nomen meum in
gentibus et in omni loco sacrificatur et offertur nomini meo oblatio munda quia magnum nomen
meum in gentibus dicit Dominus exercituum 12 et vos polluistis illud in eo quod dicitis mensa
Domini contaminata est et quod superponitur contemptibile est cum igni qui illud devorat 13 et
dixistis ecce de labore et exsuflastis illud dicit Dominus exercituum et intulistis de rapinis claudum
et languidum et intulistis munus numquid suscipiam illud de manu vestra dicit Dominus

14 maledictus dolosus qui habet in grege suo masculum et votum faciens immolat debile Domino
quia rex magnus ego dicit Dominus exercituum et nomen meum horribile in gentibus

Chapter 2

1 et nunc ad vos mandatum hoc o sacerdotes 2 si nolueritis audire et si nolueritis ponere super
cor ut detis gloriam nomini meo ait Dominus exercituum mittam in vos egestatem et maledicam
benedictionibus vestris et maledicam illis quoniam non posuistis super cor 3 ecce ego proiciam
vobis brachium et dispergam super vultum vestrum stercus sollemnitatum vestrarum et adsumet
vos secum 4 et scietis quia misi ad vos mandatum istud ut esset pactum meum cum Levi dicit
Dominus exercituum 5 pactum meum fuit cum eo vitae et pacis et dedi ei timorem et timuit me et
a facie nominis mei pavebat 6 lex veritatis fuit in ore eius et iniquitas non est inventa in labiis eius
in pace et in aequitate ambulavit mecum et multos avertit ab iniquitate 7 labia enim sacerdotis
custodient scientiam et legem requirent ex ore eius quia angelus Domini exercituum est 8 vos autem
recessistis de via et scandalizastis plurimos in lege irritum fecistis pactum Levi dicit Dominus
exercituum 9 propter quod et ego dedi vos contemptibiles et humiles omnibus populis sicut non
servastis vias meas et accepistis faciem in lege 10 numquid non pater unus omnium nostrum numquid
non Deus unus creavit nos quare ergo despicit unusquisque nostrum fratrem suum violans pactum
patrum nostrorum 11 transgressus est Iuda et abominatio facta est in Israhel et in Hierusalem quia
contaminavit Iudas sanctificationem Domini quam dilexit et habuit filiam dei alieni 12 disperdat
Dominus virum qui fecerit hoc magistrum et discipulum de tabernaculis Iacob et offerentem munus
Domino exercituum 13 et hoc rursum fecistis operiebatis lacrimis altare Domini fletu et mugitu ita
ut ultra non respiciam ad sacrificium nec accipiam placabile quid de manu vestra 14 et dixistis
quam ob causam quia Dominus testificatus est inter te et uxorem pubertatis tuae quam tu despexisti
et haec particeps tua et uxor foederis tui 15 nonne unus fecit et residuum spiritus eius est et quid
unus quaerit nisi semen Dei custodite ergo spiritum vestrum et uxorem adulescentiae tuae noli
despicere 16 cum odio habueris dimitte dicit Dominus Deus Israhel operiet autem iniquitas
vestimentum eius dicit Dominus exercituum custodite spiritum vestrum et nolite despicere 17 laborare
fecistis Dominum in sermonibus vestris et dixistis in quo eum fecimus laborare in eo cum diceretis

omnis qui facit malum bonus est in conspectu Domini et tales ei placent aut certe ubi est Deus iudicii

Chapter 3

1
ecce ego mittam angelum meum et praeparabit viam ante faciem meam et statim veniet ad templum suum dominator quem vos quaeritis et angelus testamenti quem vos vultis ecce venit dicit
2
Dominus exercituum et quis poterit cogitare diem adventus eius et quis stabit ad videndum eum
3
ipse enim quasi ignis conflans et quasi herba fullonum et sedebit conflans et emundans argentum et purgabit filios Levi et colabit eos quasi aurum et quasi argentum et erunt Domino offerentes
4
sacrificia in iustitia et placebit Domino sacrificium Iuda et Hierusalem sicut dies saeculi et sicut
5
anni antiqui et accedam ad vos in iudicio et ero testis velox maleficis et adulteris et periuris et qui calumniantur mercedem mercennarii viduas et pupillos et opprimunt peregrinum nec timuerunt
6
me dicit Dominus exercituum ego enim Dominus et non mutor et vos filii Iacob non estis consumpti
7
a diebus enim patrum vestrorum recessistis a legitimis meis et non custodistis revertimini ad me
8
et revertar ad vos dicit Dominus exercituum et dixistis in quo revertemur si adfiget homo Deum
9
quia vos configitis me et dixistis in quo confiximus te in decimis et in primitivis et in penuria vos
10
maledicti estis et me vos configitis gens tota inferte omnem decimam in horreum et sit cibus in domo mea et probate me super hoc dicit Dominus si non aperuero vobis cataractas caeli et effudero
11
vobis benedictionem usque ad abundantiam et increpabo pro vobis devorantem et non corrumpet
12
fructum terrae vestrae nec erit sterilis vinea in agro dicit Dominus exercituum et beatos vos
13
dicent omnes gentes eritis enim vos terra desiderabilis dicit Dominus exercituum invaluerunt
14
super me verba vestra dicit Dominus et dixistis quid locuti sumus contra te dixistis vanus est qui servit Deo et quod emolumentum quia custodivimus praecepta eius et quia ambulavimus tristes
15
coram Domino exercituum ergo nunc beatos dicimus arrogantes siquidem aedificati sunt facientes
16
impietatem et temptaverunt Deum et salvi facti sunt tunc locuti sunt timentes Deum unusquisque cum proximo suo et adtendit Dominus et audivit et scriptus est liber monumenti coram eo timentibus
17
Dominum et cogitantibus nomen eius et erunt mihi ait Dominus exercituum in die qua ego facio

in peculium et parcam eis sicut parcit vir filio suo servienti sibi [18] et convertemini et videbitis quid
sit inter iustum et impium et inter servientem Deo et non servientem ei

Chapter 4

[1] ecce enim dies veniet succensa quasi caminus et erunt omnes superbi et omnes facientes
impietatem stipula et inflammabit eos dies veniens dicit Dominus exercituum quae non relinquet
eis radicem et germen [2] et orietur vobis timentibus nomen meum sol iustitiae et sanitas in pinnis
eius et egrediemini et salietis sicut vituli de armento [3] et calcabitis impios cum fuerint cinis sub
planta pedum vestrorum in die qua ego facio dicit Dominus exercituum [4] mementote legis Mosi
servi mei quam mandavi ei in Choreb ad omnem Israhel praecepta et iudicia [5] ecce ego mittam
vobis Heliam prophetam antequam veniat dies Domini magnus et horribilis

Baruch

Chapter 1

[1] et haec verba libri quae scripsit Baruch filius Neeri filius Maasei filii Sedechiae filii Sedei filii
Helchiae in Babylonia [2] in anno quinto in septima die mensis in tempore quo ceperunt Chaldei
Hierusalem et succenderunt eam igni [3] et legit Baruch verba libri huius ad aures Iechoniae filii
Ioachim regis Iuda et ad aures universi populi venientis ad librum [4] et ad aures potentium filiorum
regum et ad aures presbyterorum et ad aures populi a minimo usque ad magnum eorum omnium
habitantium in Babylonia ad flumen Sudi [5] qui audientes plorabant et ieiunabant et orabant in
conspectu Domini [6] et collegerunt pecuniam secundum quod potuit uniuscuiusque manus [7] et
miserunt in Hierusalem ad Ioachim filium Helchiae filii Salom sacerdotem et ad sacerdotes et ad
omnem populum qui inventi sunt cum eo in Hierusalem [8] cum acciperet vasa templi Domini quae
ablata fuerant de templo revocare in terram Iuda decima die illius sivan vasa argentea quae fecit
Sedechias filius Iosiae rex Iuda [9] posteaquam cepisset Nabuchodonosor rex Babylonum Iechoniam

et principes et vinctos et potentes et populum terrae ab Hierusalem et duxit eos in Babyloniam
10 et dixerunt ecce misimus ad vos pecunias de quibus emite holocaustomata et tus et facite manna
et offerte pro peccato ad aram Domini Dei nostri 11 et orate pro vita Nabuchodonosor regis
Babyloniae et pro vita Balthasar filii eius ut sint dies ipsorum sicut dies caeli super terram 12 et
det Dominus virtutem nobis et inluminet oculos nostros ut vivamus sub umbra Nabuchodonosor
regis Babyloniae et sub umbra Balthasar filii eius et serviamus eis multis diebus et inveniamus
gratiam in conspectu eorum 13 et pro nobis ipsis orate ad Dominum Deum nostrum quia peccavimus
Domino Deo nostro et non est aversus furor eius a nobis usque in hunc diem 14 et legite librum
istum quem misimus ad vos recitari in templo Domini in die sollemni et in die oportuno 15 et dicetis
Domino Deo nostro iustitia nobis autem confusio faciei nostrae sicut dies haec omni Iuda et
habitantibus in Hierusalem 16 regibus nostris et principibus nostris sacerdotibus nostris et prophetis
nostris et patribus nostris 17 peccavimus ante Dominum nostrum et non credidimus diffidentes in
eum 18 et non fuimus subiectibiles illi et non obaudivimus vocem Domini Dei nostri ut ambularemus
in mandatis eius quibus dedit nobis 19 a die qua eduxit patres nostros de terra Aegypti usque in
hunc diem eramus incredibiles ad Dominum Deum nostrum et dissipati recessimus ne audiremus
vocem ipsius 20 et adheserunt nobis mala multa et maledictiones quae constituit Dominus Moysi
servo suo qui eduxit patres nostros de terra Aegypti dare nobis terram fluentem lac et mel sicut
hodierna die 21 et non audivimus vocem Domini Dei nostri secundum omnia verba prophetarum
quos misit ad nos 22 et abivimus unusquisque in sensum cordis nostri maligni operari diis alienis
facientes mala ante oculos Domini Dei nostri

Chapter 2

1 propter quod statuit Dominus Deus noster verbum suum quod locutus est ad nos et ad iudices
nostros qui iudicaverunt in Israhel et ad reges nostros et ad principes nostros et ad omnem Israhel
et Iuda 2 ut adduceret Dominus super nos mala magna quae non sunt facta sub caelo quemadmodum
facta sunt Hierusalem secundum quae scripta sunt in lege Moysi 3 ut manducaret homo carnes filii
sui et carnes filiae suae 4 et dedit illos sub manus regum omnium qui sunt in circuitu nostro in

inproperium et in desolationem et in omnibus populis quo nos dispersit Dominus 5 et facti sumus
subtus et non supra quia peccavimus Domino Deo nostro non obaudiendo vocem ipsius 6 Domino
Deo nostro iustitia nobis autem et patribus nostris confusio faciei sicut dies haec 7 quae locutus est
Dominus super nos omnia mala haec quae evenerunt super nos 8 et non sumus deprecati faciem
Domini Dei nostri ut reverteremur unusquisque nostrum a viis nostris pessimis 9 et vigilavit Dominus
in malis et adduxit ea super nos quia iustus est Dominus in omnibus operibus suis quae mandavit
nobis 10 et non audivimus vocem ipsius ut iremus in praeceptis Domini quae dedit ante faciem
nostram 11 et nunc Domine Deus Israhel qui eduxisti plebem tuam de terra Aegypti in manu valida
et in signis et in prodigiis et in virtute tua magna et in brachio excelso et fecisti tibi nomen sicut
dies iste 12 peccavimus impie egimus inique gessimus Domine Deus noster in omnibus iustitiis
tuis 13 avertatur ira tua a nobis quia derelicti sumus pauci inter gentes ubi dispersisti nos 14 exaudi
Domine preces nostras et orationes nostras et educ nos propter te et da nobis invenire gratiam ante
faciem eorum qui nos abduxerunt 15 ut sciat omnis terra quia tu es Dominus Deus noster et quia
nomen tuum invocatum est super Israhel et super genus ipsius 16 respice Domine de domo sancta
tua in nos et inclina aurem tuam et audi 17 aperi oculos tuos et vide quia non mortui qui sunt in
inferno quorum spiritus acceptus est a visceribus suis dabunt honorem et iustificationem Domino
18 sed anima quae tristis est super magnitudine et incedit curva et infirmis et oculi deficientes et
anima esuriens dat tibi gloriam et iustitiam Domino 19 quia non secundum iustitias patrum nostrorum
nos fundimus misericordiam ante conspectum tuum Domine Deus noster 20 sed quia misisti iram
tuam et furorem tuum super nos sicut locutus es in manus puerorum tuorum prophetarum dicens
21 sic dicit Dominus inclinate umerum vestrum et cervicem vestram et opera facite regi Babylonis
et sedebitis in terra quam dedi patribus vestris 22 quod si autem non audieritis vocem Domini Dei
vestri operari regi Babyloniae defectionem faciam de civitatibus Iuda et a foris Hierusalem 23 et
auferam a vobis vocem iucunditatis et vocem gaudimonii et vocem sponsi et vocem sponsae et erit
omnis terra sine vestigio ab inhabitantibus eam 24 et non audierunt vocem tuam ut operarentur regi
Babyloniae et statuisti verba tua quae locutus es in manibus puerorum tuorum prophetarum ut
proferrentur ossa regum nostrorum et ossa patrum nostrorum de loco suo 25 et ecce sunt proiecta
in calore solis et in gelu noctis et mortui sunt in doloribus pessimis in fame et in gladio et in

26
emissione et posuisti templum in quo invocatum est nomen tuum in ipso sicut haec dies propter
27
iniquitatem domus Israhel et domus Iuda et fecisti in nobis Domine Deus noster secundum
28
omnem benignitatem tuam et secundum omnem miserationem tuam illam magnam sicut locutus
29
es in manu pueri tui Moysi in die qua praecepisti ei scribere legem tuam coram filiis Israhel dicens
si non obaudieritis vocem meam ambitio haec magna et multa convertetur in minimo inter gentes
30
quo ego dispergam illos quia scio quod me non audiet populus populus est enim dura cervice
31
et convertetur ad cor suum in terra captivitatis suae et scient quoniam ego sum Dominus Deus
32
eorum et dabo eis cor et audient aures et laudabunt me in terra captivitatis suae et memores erunt
33
nominis mei et avertent se a dorso suo duro et a malignitatibus suis quia reminiscentur viam
34
patrum suorum qui peccaverunt in me et revocabo illos in terram quam iuravi patribus illorum
35
Abraham et Isaac et Iacob et dominabuntur eius et multiplicabo eos et non minorabuntur et
statuam illis testamentum alterum sempiternum ut sim illis in Deum et ipsi erunt mihi in populum
et non movebo amplius populum meum filios Israhel a terra quam dedi illis

Chapter 3

1
et nunc Domine omnipotens Deus Israhel anima in angustiis et spiritus anxius clamat ad te
2 3
audi Domine et miserere quia Deus es misericors et miserere nostri quia peccavimus ante te quia
4
tu sedes in sempiternum et nos peribimus in aevum Domine omnipotens Deus Israhel audi nunc
orationem mortuorum Israhel et filiorum ipsorum qui peccaverunt ante te et non audierunt vocem
5
Domini Dei sui et adglutinata sunt nobis mala noli meminisse iniquitates patrum nostrorum sed
6
memento manus tuae et nominis tui in tempore isto quia tu es Dominus Deus noster et laudabimus
7
te Domine quia propter hoc dedisti timorem tuum in cordibus nostris et ut invocemus nomen
tuum et laudemus te in captivitate nostra quia convertemus iniquitatem patrum nostrorum qui
8
peccaverunt ante te et ecce nos hodie in captivitate nostra sumus quo nos dispersisti in inproperium
et in maledictum et in peccatum secundum omnes iniquitates patrum nostrorum qui discesserunt a
9 10
te Domine Deus noster audi Israhel mandata vitae auribus percipite ut scias prudentiam quid
11
est Israhel quid est quod in terra es inimicorum inveterasti in terra aliena coinquinatus es cum

mortuis deputatus es cum descendentibus in infernum 12 dereliquisti fontem sapientiae 13 si in via
Dei ambulasses habitasses in pace sempiterna 14 disce ubi sit prudentia ubi sit virtus ubi sit intellectus
ut scias simul ubi sit longiturnitas vitae et victus ubi sit lumen oculorum et pax 15 quis invenit
locum eius et quis intravit in thesauros eius 16 ubi sunt principes gentium et qui dominantur super
bestias quae sunt super terram 17 qui in avibus caeli inludunt 18 qui argentum thesaurizant et aurum
in quo confidebant homines et non est finis adquisitionis eorum qui argentum fabricant et solliciti
sunt nec est inventio operum illorum 19 exterminati sunt et ad inferos descenderunt et alii loco
eorum exsurrexerunt 20 iuvenes viderunt lumen et habitaverunt super terram viam autem disciplinae
ignoraverunt 21 neque intellexerunt semitas eius neque filii eorum susceperunt eam a facie ipsorum
longe facta est 22 non est audita in terra Chanaan neque visa est in Theman 23 filii quoque Agar
qui exquirunt prudentiam quae de terra est negotiatores Merrae et Theman et fabulatores et
exquisitores intellegentiae viam autem sapientiae nescierunt neque commemorati sunt semitas eius
24 o Israhel quam magna est domus Dei et ingens locus possessionis eius 25 magnus et non habet
finem excelsus et inmensus 26 ibi fuerunt gigantes nominati illi qui ab initio fuerunt statura magna
scientes bellum 27 non hos elegit Deus neque viam disciplinae dedit illis et perierunt 28 eo quod
non haberent sapientiam et perierunt propter insipientiam suam 29 quis ascendit in caelum et accepit
eam et deduxit eam de nubibus 30 quis transfretavit mare et invenit illam et adtulit illam super
aurum electum 31 non est qui possit scire viam eius neque qui exquirat semitas eius 32 sed qui scit
universa novit eam et invenit eam prudentia sua qui praeparavit terram in aeterno tempore et replevit
eam pecudibus et quadrupedibus 33 qui emittit lumen et vadit et vocavit illud et obaudit illi in
tremore 34 stellae autem lumen dederunt in custodiis suis et laetatae sunt 35 vocatae sunt et dixerunt
adsumus et luxerunt ei cum iucunditate qui fecit illas 36 hic Deus noster non aestimabitur alius
adversus eum 37 hic adinvenit omnem viam disciplinae et tradidit illam Iacob puero suo et Israhel
dilecto suo 38 post haec in terris visus est et cum hominibus conversatus est

Chapter 4

1 hic liber mandatorum Dei et lex quae est in aeternum omnes qui tenent eam ad vitam qui autem
dereliquerint eam in mortem 2 convertere Iacob et adprehende eam ambula per viam ad splendorem
eius contra lumen eius 3 ne tradas altero gloriam tuam et dignitatem tuam genti alienae 4 beati
sumus Israhel quoniam quae Deo placent nobis manifesta sunt 5 animaequior esto populus Dei
memorabilis Israhel 6 venundati estis gentibus non in perditionem sed propter quod in ira ad
iracundiam provocastis Deum traditi estis adversariis 7 exacerbastis enim eum qui fecit vos Deum
aeternum immolantes daemoniis et non Deo 8 obliti autem estis eum qui nutrivit vos et contristastis
nutricem vestram Hierusalem 9 vidit enim iracundiam a Deo venientem vobis et dixit audite confines
Sion adduxit enim mihi Deus luctum magnum 10 vidi enim captivitatem populi mei filiorum
meorum et filiarum quam superduxit illis Aeternus 11 nutrivi enim illos cum iucunditate dimisi
autem illos cum fletu et luctu 12 nemo gaudeat super me viduam et desolatam a multis derelicta
sum propter peccata filiorum meorum quia declinaverunt a lege Dei 13 iustitias autem ipsius
nescierunt nec ambulaverunt per vias mandatorum Dei neque per semitas veritatis eius cum iustitia
ingressi sunt 14 veniant confines Sion et memorentur captivitatem filiorum et filiarum mearum
quam superduxit illis Aeternus 15 adduxit enim super illos gentem de longinquo gentem inprobam
et alterius linguae 16 qui non sunt reveriti senem neque puerorum miserti sunt et abduxerunt dilectos
viduae et a filiis unicam desolaverunt 17 ego autem quid possum adiuvare vos 18 qui enim adduxit
super vos mala ipse vos eripiet de manibus inimicorum vestrorum 19 ambulate filii ambulate ego
enim derelicta sum sola 20 exui me stola pacis indui autem me sacco obsecrationis et clamabo ad
Altissimum in diebus meis 21 animaequiores estote filii clamate ad Dominum et eripiet vos de
manu principum inimicorum 22 ego enim speravi in Aeternum salutem vestram et venit mihi
gaudium a Sancto super misericordia quae veniet vobis ab Aeterno salutari nostro 23 emisi enim
vos cum luctu et ploratu reducet autem vos mihi Deus cum gaudio et iucunditate in sempiternum
24 sicut enim viderunt vicinae Sion captivitatem vestram sic videbunt et in celeritate salutem vestram
a Deo quae superveniet vobis cum honore magno et splendore aeterno 25 filii patienter sustinete
iram quae supervenit vobis persecutus est enim te inimicus tuus sed cito videbis perditionem ipsius

et super cervices ipsius ascendes [26] delicati mei ambulaverunt vias asperas ducti sunt enim ut grex
direptus ab inimicis [27] animaequiores estote filii et proclamate ad Deum erit enim memoria vestra
ab eo qui ducit vos [28] sicut enim fuit sensus vester ut erraretis a Deo decies tantum iterum
convertentes requiretis eum [29] qui enim induxit vobis mala ipse rursum adducet vobis sempiternam
iucunditatem cum salute vestra [30] animaequior esto Hierusalem exhortatur enim te qui te nominavit
[31] nocentes parebunt qui te vexaverunt et qui gratulati sunt in tua ruina punientur [32] civitates quibus
servierunt filii tui punietur quae accepit filios tuos [33] sicut enim gavisa est in tua ruina et laetata
est in tuo casu sic contristabitur in sua desolatione [34] et amputabitur exultatio multitudinis eius et
gaudimonium eius erit in luctum [35] ignis enim superveniet ei ab Aeterno in longiturnis diebus et
habitabitur a daemoniis in multitudinem temporis [36] circumspice Hierusalem ad orientem et vide
iucunditatem a Deo tibi venientem [37] ecce enim veniunt filii tui quos dimisisti dispersos veniunt
collecti ab oriente usque ad occidentem in verbo Sancti gaudentes in honorem Dei

Chapter 5

[1] exue te Hierusalem stola luctus et vexationis tuae et indue te decore et honore eius quae a Deo
tibi est in sempiterna gloriae [2] circumdato te deploide a Deo iustitiae et inpone mitram capiti tuo
honoris Aeterni [3] Deus enim ostendet splendorem suum in te omni quod sub caelo est [4] nominabitur
enim tibi nomen tuum a Deo in sempiternum Pax iustitiae et Honor pietatis [5] exsurge Hierusalem
et sta in excelso et circumspice ad orientem et vide collectos filios tuos ab oriente sole usque ad
occidentem in verbo Sancti gaudentes Dei memoria [6] exierunt enim abs te pedibus ducti ab inimicis
adducet autem illos Dominus ad te portatos in honorem sicut filios regni [7] constituit enim Deus
humiliare omnem montem excelsum et rupes perennes et convalles replere in aequalitatem terrae
ut ambulet Israhel diligenter in honorem Dei [8] obumbraverunt autem et silvae et omne lignum
suavitatis Israhel mandato Dei [9] adducet enim Deus Israhel cum iucunditate in lumine maiestatis
suae cum misericordia et iustitia quae est ab ipso

Chapter 6

1 exemplum epistulae quam misit Hieremias ad abductos captivos in Babyloniam a rege
Babyloniorum ut nuntiaret illis secundum quod praeceptum est illi a Deo propter peccata quae
peccastis ante Deum abducemini in Babyloniam captivi a Nabuchodonosor rege Babylonum
2 ingressi itaque in Babyloniam eritis illic annis plurimis et tempus longum usque ad generationes
septem post hoc autem educam vos inde cum pace 3 nunc autem videbitis in Babylonia deos aureos
et argenteos et lapideos et ligneos in umeros portari ostentantes metum gentibus 4 videte ergo ne
et vos similes efficiamini factis alienis et metuatis et metus vos capiat in ipsis 5 visa itaque turba
de retro et ab ante adorantes dicite in cordibus vestris tibi oportet adorari Domine 6 angelus autem
meus vobiscum est ipse autem exquiram animas vestras 7 nam lingua ipsorum polita a fabro ipsa
etiam inaurata et inargentata falsa sunt et non possunt loqui 8 et sicut virgini amanti ornamenti ita
accepto auro fabricati sunt 9 coronas certe habent aureas super capita sua dii illorum unde subtrahent
sacerdotes ab eis aurum et argentum et erogant illud in semet ipsis 10 dant autem et ex ipso prostitutis
et meretrices ornant et iterum cum receperint illud a meretricibus ornant deos suos 11 hii autem
non liberantur ab erugine et tinea 12 opertis autem illis veste purpurea extergent faciem ipsorum
propter pulverem domus qui est plurimus inter eos 13 sceptrum autem habet ut homo sicut iudex
regionis qui in se peccantem non interficit 14 habet etiam gladium in manu et securem se autem
de bello et a latronibus non liberat unde vobis notum sit quia non sunt dii 15 ne ergo timueritis eos
sicut enim vas hominis confractum inutile efficitur tales sunt et dii illorum 16 constitutis illis in
domo oculi eorum pleni sunt pulvere a pedibus introeuntium 17 et sicut alicui qui regem offendit
circumseptae sunt ianuae aut sicut ad sepulchrum adductum mortuum ita tutant sacerdotes ostia
clusuris et seris ne a latronibus expolientur 18 lucernas accendunt illis et quidem multas ex quibus
nullam videre possunt sunt autem sicut trabes in domo 19 corda vero eorum dicunt elingere serpentes
qui de terra sunt dum comedent eos et vestimentum ipsorum et non sentiunt 20 nigrae fiunt facies
eorum a fumo qui in domo fit 21 supra corpus eorum et supra caput volant noctuae et hirundines
et aves etiam similiter et cattae 22 unde scietis quia non sunt dii ne ergo timueritis eos 23 aurum

etiam quod habent ad speciem est nisi aliquis exterserit eruginem non fulgebunt neque enim dum
conflarentur sentiebant 24 ex omni pretio empta sunt in quibus spiritus non est in ipsis 25 sine
pedibus in umeris portantur ostentantes ignobilitatem suam hominibus confundantur etiam qui
colunt ea 26 propterea si ceciderint in terram a semet ipsis non surgent neque si quis eum statuerit
rectum per semet ipsum stabit sed sicut mortuis munera eorum illis adponentur 27 hostias illorum
sacerdotes ipsorum vendunt et abutuntur similiter et mulieres eorum decerpentes neque infirmo
neque mendicanti aliquid inpertiunt 28 de sacrificiis eorum fetae et menstruatae contingunt scientes
itaque ex his quia non sunt dii ne timeatis eos 29 unde enim vocantur dii quia mulieres adponunt
diis argenteis et aureis et ligneis 30 et in domibus eorum sacerdotes sedent habentes tunicas scissas
et capita et barbas rasa quorum capita nuda sunt 31 rugiunt autem clamantes contra deos suos sicut
in cena mortui 32 a vestimento eorum auferent sacerdotes et vestiunt uxores suas et filios suos
33 neque si quid mali patiantur ab aliquo neque si quid bonum poterunt retribuere neque regem
constituere possunt neque auferre 34 similiter neque divitias dare possunt neque malum retribuere
si quis illis votum voverit et non reddiderit nec hoc requirent 35 hominem a morte non liberant
neque infimum a potentiore eripient 36 hominem caecum ad visum non restituent de necessitate
hominem non liberabunt 37 viduae non miserebuntur neque orfanis benefacient 38 lapidibus de
monte similes sunt dii illorum lignei et lapidei aurei et argentei qui autem colunt illa confundentur
39 quomodo ergo aestimandum est aut dicendum illos esse deos 40 adhuc enim ipsis Chaldeis non
honorantibus ea qui cum audierint mutum non posse loqui offerent illum ad Bel postulantes ab eo
loqui 41 quasi possint sentire qui non habent motum et ipsi cum intellexerint relinquent ea sensum
enim non habent ipsi dii illorum 42 mulieres autem circumdatis funibus in viis sedent succendentes
ossa olivarum 43 cum autem aliqua ex ipsis adtracta ab aliquo transeunte dormierit proximae suae
exprobrat quod ea non sit digna habita sicut ipsa neque funis eius disruptus sit 44 omnia autem
quae illis fiunt falsa sunt quomodo ergo aestimandum aut dicendum est esse illos deos 45 a fabris
autem et ab aurificibus facta sunt nihil aliud erint nisi id quod volunt esse sacerdotes 46 aurifices
ipsi etiam qui ea faciunt non sunt multi temporis numquid ergo possunt quae ab ipsis fabricata sunt
esse dii 47 reliquerunt autem falsa et obprobrium postea futuris 48 nam cum supervenerit illis

proelium et mala cogitant post se sacerdotes ubi se abscondant cum illis 49 quomodo ergo sentiri
debeant quoniam dii sunt qui nec de bello se liberant neque de malis se eripiunt 50 nam cum sint
lignea et inaurata et inargentata scietur postea quia falsa sunt gentibus universis et regibus quae
manifestata sunt quia non sunt dii sed opera manuum hominum et nullum opus Dei in illis 51 unde
ergo notum est quia non sunt dii sed opera manuum hominum et nullum Dei opus in ipsis est
52 regem regioni non suscitant neque pluviam hominibus dabunt 53 iudicium quoque non discernent
neque regionem liberabunt ab iniuria quia nihil possunt sicut corniculae inter medium caeli et terrae
54 etenim cum inciderit ignis in domum deorum ligneorum aureorum et argenteorum sacerdotes
quidem ipsorum fugient et liberabuntur ipsi vero sicut trabes in medio conburentur 55 regi autem
et bello non resistent quomodo ergo aestimandum est aut recipiendum quia dii sunt 56 non a furibus
neque a latronibus se liberabunt dii lignei et lapidei et inaurati et argentati quibus hii qui fortiores
sunt 57 aurum et argentum et vestimentum quod operti sunt auferent illis et abibunt nec sibi auxilium
ferunt 58 itaque melius est esse regem ostentantem virtutem suam aut vas in domo utile in quo
gloriabitur qui possidet illud quam falsi dii vel ostium in domo quod custodit quae in ipsa sunt
quam falsi dii 59 sol quidem et luna sidera cum sint splendida et emissa ad utilitates obaudiunt
60 similiter et fulgur cum apparuerit perspicuum est id ipsum autem et spiritus in omni regione
spirat 61 et nubes quibus cum imperatum fuerit a Deo perambulare universum orbem perficiunt
quod imperatum est eis 62 ignis etiam missus desuper ut consumat montes et silvas facit quod
praeceptum est ei haec autem neque speciebus neque virtutibus uni eorum similia sunt 63 unde
neque aestimandum est neque dicendum esse illos deos quando non possint neque iudicium iudicare
neque benefacere hominibus 64 scientes itaque quia non sunt dii ne ergo timueritis eos 65 neque
enim regibus maledicent neque benedicent 66 signa etiam in caelo gentibus non ostendunt neque
ut sol lucebunt neque inluminabunt ut luna 67 bestiae meliores sunt illis quae possunt fugere sub
tectum ac prodesse sibi 68 nullo itaque modo nobis est manifestum quia sunt dii propter quod ne
timeatis eos 69 nam sicut in cucumeraria formido nihil custodit ita sunt dii illorum lignei et argentei
et inaurati 70 eodem modo et in horto spina alba supra quam omnis avis sedet similiter et mortuo
proiecto in tenebris similes sunt dii illorum lignei et inaurati et inargentati 71 a purpura quoque et

marmore quae supra illos tineant scietis itaque quia non sunt dii ipsi etiam postremo comeduntur
et erit obprobrium in regione

Sirach

Chapter

1 multorum nobis et magnorum per Legem et Prophetas aliosque qui secuti sunt illos sapientiam
demonstratam, in quibus oportet laudare Israhel doctrinae et sapientiae causa; quia non solum ipsos
loquentes necesse est peritos, sed etiam extraneos posse et dicentes et scribentes doctissimos fieri.
2 avus meus Iesus postquam se amplius dedit ad diligentiam lectionis Legis et Prophetarum et
aliorum librorum qui nobis a parentibus nostris traditi sunt, volui et ipse scribere aliquid horum
quae ad doctrinam et sapientiam pertinent, ut desiderantes discere et illorum periti facti magis
magisque adtendant animo et confirmentur ad legitimam vitam. 3 hortor itaque venire vos cum
benevolentia et adtentiore studio lectionem facere, et veniam habere in illis in quibus videmur
sequentes imaginem sapientiae et deficere in verborum conpositione. nam deficiunt verba hebraica
quando translata fuerint ad alteram linguam; non solum autem haec, sed et ipsa Lex et Prophetae
ceteraque librorum non parvam habent differentiam quando inter se dicuntur. 4 nam in octavo et
tricesimo anno temporibus Ptolomei Euergetis regis, postquam perveni in Aegyptum et cum multum
temporis ibi fecissem, inveni libros relictos non parvae neque contemnendae doctrinae. 5 itaque
bonum et necessarium putavi et ipse aliquam addere diligentiam et laborem interpretandi istum
librum; et multa vigilia adtuli doctrinam in spatio temporis, ad illa quae ad finem ducunt librum
dare, et illis qui volunt animum intendere et discere quemadmodum oporteat instituere mores qui
secundum legem Domini proposuerunt vitam agere.

Chapter 1

1 omnis sapientia a Deo Domino est et cum illo fuit semper et est ante aevum 2 harenam maris
et pluviae guttas et dies saeculi quis dinumeravit altitudinem caeli et latitudinem terrae et profundum
abyssi quis mensus est 3 sapientiam Dei praecedentem omnia quis investigavit 4 prior omnium
creata est sapientia et intellectus prudentiae ab aevo 5 fons sapientiae verbum Dei in excelsis et
ingressus illius mandata aeterna 6 radix sapientiae cui revelata est et astutias illius quis agnovit

7
disciplina sapientiae cui revelata est et manifestata et multiplicationem ingressus illius quis intellexit
8
unus est Altissimus creator omnipotens rex potens et metuendus nimis sedens super thronum illius
9 10
et dominans Deus ipse creavit illam spiritu sancto et vidit et dinumeravit et mensus est et
effudit illam super omnia opera sua et super omnem carnem secundum datum suum et praebuit
11 12
illam diligentibus se timor Domini gloria et gloriatio et laetitia et corona exultationis timor
13
Domini delectabit cor et dabit laetitiam et gaudium in longitudine dierum timenti Dominum
14
bene erit in extremis et in die defunctionis suae benedicetur dilectio Dei honorabilis sapientia
15
quibus autem apparuerit in visu diligunt eam in visione et in agnitione magnalium suorum
16
initium sapientiae timor Domini et cum fidelibus in vulva concreatus est et cum electis seminis
17 18
creditur et cum iustis et fidelibus agnoscitur timor Domini scientiae religiositas religiositas
19
custodiet et iustificabit cor iucunditatem atque gaudium dabit timenti Deum bene erit et in diebus
20
consummationis illius benedicetur plenitudo sapientiae timere Deum et plenitudo a fructibus
21 22
illius omnem domum illius implebit a generationibus et receptacula a thesauris illius corona
23
sapientiae timor Domini repollens pacem et salutis fructum et vidit et dinumeravit eam utraque
24
autem sunt dona Dei scientiam et intellectum prudentiae sapientia conpartietur et gloriam
25 26
tenentium se inaltat radix sapientiae est timere Dominum rami enim illius longevi in thesauris
27
sapientiae intellectus et scientiae religiositas execratio autem peccatoribus sapientia timor Dei
28
expellit peccatum nam qui sine timore est non poterit iustificari iracundia enim animositatis
29
illius subversio illius est usque in tempus sustinebit patiens et postea redditio iucunditatis
30
bonus sensus usque in tempus abscondebit verba illius et labia multorum enarrabunt sensum
31 32 33
illius [] [] concupiscens sapientiam conserva iustitiam et Deus praebebit illam tibi
34 35
sapientia enim et disciplina timor Domini et quod beneplacitum est illi fides et mansuetudo
36
et adimplebit thesauros illius non sis incredibilis timori Domini et ne accesseris ad illum duplici
37 38
corde ne fueris hypocrita in conspectu hominum et non scandalizeris labiis tuis adtende in
39
illis ne forte cadas et adducas animae tuae inhonorationem et revelet Deus absconsa tua et in

medio synagogae elidat te [40] quoniam accessisti maligne ad Dominum et cor tuum plenum est dolo
et fallacia

Chapter 2

[1] fili accedens servituti Dei sta in iustitia et timore et praepara animam tuam ad temptationem
[2] deprime cor tuum et sustine declina aurem et excipe verba intellectus et ne festines in tempus
obductionis [3] sustine sustentationes Dei coniungere Deo et sustine ut crescat in novissimo vita tua
[4] omne quod tibi adplicitum fuerit accipe et in dolore sustine et in humilitate tua habe patientiam
[5] quoniam in igne probatur aurum et argentum homines vero receptibiles in camino humiliationis
[6] crede Deo et recuperabit te et dirige viam tuam et spera in illum serva timorem illius et in illo
veteresce [7] metuentes Deum sustinete misericordiam eius et non deflectatis ab illo ne cadatis [8] qui
timetis Deum credite illi et non evacuabitur merces vestra [9] qui timetis Deum sperate in illum et
in oblectatione veniet vobis misericordia [10] qui timetis Deum diligite illum et inluminabuntur corda
vestra [11] respicite filii nationes hominum et scitote quis speravit in Dominum et confusus est
[12] permansit in mandatis eius et derelictus est et quis invocavit illum et despexit illum [13] quoniam
pius et misericors Deus et remittit in tempore tribulationis peccata omnibus exquirentibus se in
veritate [14] vae duplici corde et labiis scelestis et manibus malefacientibus et peccatori terram
ingredienti duabus viis [15] vae dissolutis corde qui non credunt Deo ideo non protegentur ab eo
[16] vae his qui perdiderunt sustinentiam qui dereliquerunt vias rectas et deverterunt in vias pravas
[17] et quid facietis cum inspicere coeperit Deus [18] qui timent Dominum non erunt incredibiles verbo
illius et qui diligunt illum conservabunt viam illius [19] qui timent Dominum inquirent quae
beneplacita sunt illi et qui diligunt eum replebuntur lege ipsius [20] qui timent Dominum parabunt
corda sua et in conspectu illius sanctificabunt animas suas [21] qui timent Dominum custodiunt
mandata illius et patientiam habebunt usque ad inspectionem illius [22] dicentes si paenitentiam non

egerimus incidemus in Dei manus et non in manus hominum 23 secundum enim magnitudinem
illius sic et misericordia ipsius cum ipso

Chapter 3

1 filii sapientiae ecclesia iustorum et natio illorum obaudientia et dilectio 2 iudicium patris audite
filii dilecti et sic facite ut salvi sitis 3 Deus enim honoravit patrem in filiis et iudicium matris
exquirens in filios 4 qui diligit Deum exorabit pro peccatis et continebit se ab illis in oratione dierum
exaudietur 5 et sicut qui thesaurizat ita et qui honorificat matrem suam 6 qui honorat patrem
iucundabitur in filiis 7 qui honorat patrem suum vita vivet longiore et qui obaudit patrem refrigerabit
matri 8 qui timet Deum honorat parentes et quasi dominis serviet in his qui se generaverunt 9 in
opere et sermone et omni patientia honora patrem tuum 10 ut superveniat tibi benedictio a Deo et
benedictio illius in novissimo manet 11 benedictio patris firmat domos filiorum maledictio autem
matris eradicat fundamenta 12 ne glorieris in contumelia patris tui non est enim tibi gloria sed
confusio 13 gloria enim hominis ex honore patris sui et dedecus filiis pater sine honore 14 fili
suscipe senectam patris tui et ne contristes eum in vita illius 15 et si defecerit sensu veniam da et
ne spernas eum in tua virtute elemosyna enim patris non erit in oblivione 16 nam pro peccato matris
restituetur tibi bonum 17 et iniustitia aedificabitur tibi in die tribulationis commemorabitur tui sicut
in sereno glacies solventur tua peccata 18 quam malae famae est qui relinquit patrem et est maledictus
a Deo qui exasperat matrem 19 fili in mansuetudine opera tua perfice et super hominum gloriam
diligeris 20 quanto magnus es humilia te in omnibus et coram Deo invenies gratiam 21 quoniam
magna potentia Dei solius et ab humilibus honoratur 22 altiora te ne scrutaveris et fortiora te ne
exquisieris sed quae praecepit tibi Deus illa cogita semper et in pluribus operibus eius ne fueris
curiosus 23 non est enim tibi necessarium ea quae abscondita sunt videre oculis tuis 24 in supervacuis
rebus noli scrutari multipliciter et in pluribus operibus eius non eris curiosus 25 plurima enim super
sensum hominis ostensa sunt tibi 26 multos enim inplanavit suspicio illorum et in vanitate detinuit

sensus illorum 27 cor durum male habebit in novissimo et qui amat periculum in illo peribit 28 cor
ingrediens duas vias non habebit successus et pravicordius in illis scandalizabitur 29 cor nequam
gravabitur doloribus et peccator adiciet ad peccandum 30 synagogae superborum non est sanitas
frutex enim peccati eradicabitur in illis et non intellegetur 31 cor sapiens intellegitur in sapientia
et auris bona audiet cum omni concupiscentia sapientiam 32 sapiens cor et intellegibile abstinebit
se a peccatis et in operibus iustitiae successus habebit 33 ignem ardentem extinguit aqua et elemosyna
resistit peccatis 34 et Deus conspector qui reddit gratiam meminit in posterum et in tempore casus
tui invenies firmamentum

Chapter 4

1 fili elemosynam pauperis ne fraudes et oculos tuos ne transvertas a paupere 2 animam
esurientem ne despexeris et non exasperes pauperem in inopia sua 3 cor inopis ne adflixeris et non
protrahas datum angustianti 4 rogationem contribulati ne abicias et non avertas faciem tuam ab
egeno 5 ab inope ne avertas oculos propter iram et non relinquas quaerentibus tibi retro maledicere
6 maledicentis enim te in amaritudine exaudietur precatio illius exaudiet autem eum qui fecit illum
7 congregationi pauperum affabilem te facito et presbytero humilia animam tuam et magnato humilia
caput tuum 8 declina pauperi aurem tuam et redde debitum tuum et responde pacifica in
mansuetudine 9 libera eum qui iniuriam patitur de manu superbi et non acide feras in anima tua
10 in iudicando esto pupillis misericors ut pater et pro viro matri illorum 11 et eris velut filius
Altissimi obaudiens et miserebitur tui magis quam mater 12 sapientia filiis suis vitam inspiravit et
suscipit exquirentes se et praeibit in viam iustitiae 13 et qui illam diligit diligit vitam et qui
vigilaverint ad illam conplectebuntur placorem eius 14 qui tenuerint illam vitam hereditabunt et
quo introibit benedicit Deus 15 qui serviunt ei obsequentes erunt Sancto et eos qui diligunt illam
diligit Deus 16 qui audit illam iudicat gentes et qui intuetur illam permanebit confidens 17 si

crediderit ei hereditabit illam et erunt in confirmatione creaturae illorum [18] quoniam in temptatione
ambulat cum eo et in primis eligit eum [19] timorem et metum et adprobationem inducet super illum
et cruciabit illum in tribulatione doctrinae suae donec temptet illum in cogitationibus illius et credat
animae illius [20] et firmabit illum et iterum adducet directum ad illum [21] et denudat absconsa sua
et thesaurizat super illum scientiam et intellectum iustitiae [22] si autem oberraverit derelinquet eum
et tradet illum in manus inimici sui [23] fili conserva tempus et devita a malo [24] pro anima tua non
confundaris dicere verum [25] est enim confusio adducens peccatum et est confusio adducens gloriam
et gratiam [26] ne accipias faciem adversus faciem tuam nec adversus animam tuam mendacium
[27] non reverearis proximum tuum in casum suum [28] nec retineas verbum in tempus salutis non
abscondas sapientiam tuam in decore eius [29] in lingua enim agnoscitur sapientia et sensus et scientia
et doctrina in verbis veritatis et firmamentum in operibus iustitiae [30] non contradicas veritati ullo
modo et de mendacio ineruditionis tuae confundere [31] non confundaris confiteri peccata tua et ne
subicias te homini pro peccato [32] noli resistere contra faciem potentis nec coneris contra ictum
fluvii [33] pro iustitia agoniare pro anima tua et usque ad mortem certa pro iustitia et Deus expugnabit
pro te inimicos tuos [34] noli citatus esse in lingua tua et inutilis et remissus in operibus tuis [35] noli
esse sicut leo in domo tua evertens domesticos tuos et opprimens subiectos tibi [36] non sit porrecta
manus tua ad accipiendum et ad reddendum collecta

Chapter 5

[1] noli adtendere ad possessiones iniquas et ne dixeris est mihi sufficiens vita nihil enim proderit
in tempore vindictae et obductionis [2] non sequaris concupiscentiam cordis [3] et ne dixeris quomodo
potui aut quis me subiciet propter facta mea Deus enim vindicans vindicabit [4] ne dixeris peccavi
et quid accidit mihi triste Altissimus enim est patiens redditor [5] de propitiatu peccatorum noli esse
sine metu neque adicias peccatum super peccatum [6] et ne dicas miseratio Dei magna est multitudinis
peccatorum meorum miserebitur [7] misericordia enim et ira ab illo et in peccatores respicit ira illius

8 non tardes converti ad Deum et ne differas de die in diem 9 subito enim venit ira illius et in tempore
vindictae disperdet te 10 noli anxius esse in divitiis iniustis nihil enim proderunt tibi in die
obductionis et vindictae 11 non ventiles te in omnem ventum et non eas in omni via sic enim
peccator probatur duplici lingua 12 esto firmus in via Dei et in veritate sensus tui et scientia et
prosequatur te verbum pacis et iustitiae 13 esto mansuetus ad audiendum verbum ut intellegas et
cum sapientia fers responsum verum 14 si est tibi intellectus responde proximo sin autem sit manus
tua super os tuum ne capiaris in verbo indisciplinato et confundaris 15 honor et gloria in sermone
sensati lingua inprudentis subversio ipsius 16 non appelleris susurrio et lingua tua capiaris et
confundaris 17 super furem enim est confusio et paenitentia et denotatio pessima super bilinguem
susurratori autem odium et inimicitia et contumelia 18 iustifica pusillo et magno similiter

Chapter 6

1 noli fieri pro amico inimicus proximo inproperium enim et contumeliam malus hereditabit et
omnis peccator invidus et bilinguis 2 non te extollas in cogitatione animae tuae velut taurus ne forte
elidatur virtus tua per stultitiam 3 et folia tua comedet et fructus tuos perdet et relinqueris velut
lignum aridum in heremo 4 anima enim nequa disperdet qui se habet et in gaudium inimici dat
illum et deducit in sortem impiorum 5 verbum dulce multiplicat amicos et mitigat inimicos et lingua
eucharis in bono homine abundat 6 multi pacifici sint tibi et consiliarii tibi sint unus de mille 7 si
possides amicum in temptatione posside eum et non facile credas illi 8 est enim amicus secundum
tempus suum et non permanebit in die tribulationis 9 et est amicus qui egreditur ad inimicitiam et
est amicus qui odium et rixam et convicia denudabit 10 est autem amicus socius mensae et non
permanet in die necessitatis 11 amicus si permanserit fixus erit tibi quasi coaequalis et in domesticis
tuis fiducialiter aget 12 si humiliaverit se contra te et a facie tua abscondet se unianimem habebis
amicitiam bonam 13 ab inimicis tuis separare et ab amicis tuis adtende 14 amicus fidelis protectio

fortis qui autem invenit illum invenit thesaurum 15 amico fideli nulla est conparatio et non est digna
ponderatio auri et argenti contra bonitatem fidei illius 16 amicus fidelis medicamentum vitae et
inmortalitatis et qui metuunt Dominum inveniunt illum 17 qui timet Deum aeque habebit amicitiam
bonam quoniam secundum illum erit amicus illius 18 fili a iuventute tua excipe doctrinam et usque
ad canos invenies sapientiam 19 quasi is qui arat et seminat accede ad illam et sustine bonos fructus
illius 20 in opere enim ipsius exiguum laborabis et cito edes de generationibus illius 21 quam aspera
est nimium sapientia indoctis hominibus et non permanet in illa excors 22 quasi lapidis virtus
probatio erit in illis et non demorabuntur proicere illum 23 sapientia enim doctrinae secundum
nomen est eius et non multis est manifesta quibus autem agnita est permanet usque ad conspectum
Dei 24 audi fili et accipe consilium intellectus et ne abicias consilium meum 25 inice pedem tuum
in conpedes illius et in torques eius tuum collum 26 subice umerum tuum et porta illam et ne
acedieris vinculis eius 27 in omni animo tuo accede ad illam et in omni virtute tua serva vias eius
28 investiga illam et manifestabitur tibi et continens factus ne derelinqueris eam 29 in novissimis
enim invenies requiem in ea et convertetur tibi in oblectationem 30 et erunt tibi conpedes in
protectionem fortitudinis et bases virtutis et torques illius in stolam gloriae 31 decor enim vitae est
in illa et vincula illius netura salutaris 32 stolam gloriae indues eam et coronam gratulationis
superpones tibi 33 fili si adtenderis mihi disces et si adcommodaveris animam tuam sapiens eris
34 et si inclinaveris aurem tuam excipies doctrinam et si dilexeris audire sapiens eris 35 in multitudine
presbyterorum prudentium sta et sapientiae illorum ex corde coniungere ut omnem narrationem
Dei possis audire et proverbia laudis non effugiant te 36 et si videris sensatum evigila ad illum et
gradus ostiorum illius exterat pes tuus 37 cogitatum habe in praeceptis Dei et in mandatis illius
maxime adsiduus esto et ipse dabit cor tibi et concupiscentia sapientiae dabitur tibi

Chapter 7

1 noli facere mala et non te adprehendent 2 discede ab iniquo et deficient mala abs te 3 non
semines mala in sulcis iniuriae et non metes ea in septuplum 4 noli quaerere ab homine ducatum
neque a rege cathedram honoris 5 non te iustifices ante Deum quoniam agnitor cordis ipse est et
penes regem noli velle videri sapiens 6 noli quaerere fieri iudex nisi si valeas virtute inrumpere
iniquitates ne forte extimescas faciem potentis et ponas scandalum in agilitate tua 7 non pecces in
multitudinem civitatis nec te inmittas in populum 8 neque alliges duplicia peccata nec enim in uno
eris inmunis 9 noli esse pusillanimis in anima tua 10 exorare et facere elemosynam non despicias
11 ne dicas in multitudine munerum meorum respiciet Deus et offerentem me Deo altissimo suscipiet
munera mea 12 non inrideas hominem in amaritudine animae est enim qui humiliat et exaltat
circumspector Deus 13 noli amare mendacium adversus fratrem tuum neque amico similiter facias
14 noli velle mentiri omne mendacium adsiduitas enim illius non bona 15 noli verbosus esse in
multitudine presbyterorum et non iteres verbum in tua oratione 16 non oderis laboriosa opera et
rusticationem ab Altissimo creatam 17 non te reputes in multitudine indisciplinatorum 18 memento
irae quoniam non tardabit 19 humilia valde spiritum tuum quoniam vindicta carnis impii ignis et
vermes 20 noli praevaricari in amicum pecunia differenti neque fratrem carissimum auro spreveris
21 noli discedere a muliere sensata et bona quam sortitus es in timore Dei gratia enim verecundiae
illius super aurum 22 non laedas servum operantem in veritate neque mercennarium dantem animam
suam 23 servus sensatus dilectus quasi anima tua non defraudes illum libertate neque inopem
derelinquas illum 24 pecora tibi sunt adtende illis et si sunt utilia perseverent apud te 25 filii tibi
sunt erudi illos et curva illos a pueritia illorum 26 filiae tibi sunt serva corpus illarum et non ostendas
hilarem faciem tuam ad illas 27 trade filiam et grande opus feceris et homini sensato da illam
28 mulier si est tibi secundum animam tuam non proicias illam et odibili non credas te in toto corde
29 honora patrem tuum et gemitus matris tuae ne obliviscaris 30 memento quoniam nisi per illos
non fuisses et retribue illis quomodo et illi tibi 31 in tota anima tua time Deum et sacerdotes illius
sanctifica 32 in omni virtute dilige eum qui te fecit et ministros eius non derelinquas 33 honora

Deum ex tota anima tua et honorifica sacerdotes et propurga te cum brachiis 34 da illi partem sicut
mandatum est tibi primitiarum et purgationis et de neglegentia purga te cum paucis 35 datum
brachiorum tuorum et sacrificium sanctificationis offers initia sanctorum 36 et pauperi porrige
manum tuam ut perficiatur propitiatio et benedictio tua 37 gratia datus in conspectu omnis viventis
et mortuo non prohibeas gratiam 38 non desis plorantibus in conrogatione et cum lugentibus ambula
39 non te pigeat visitare infirmum ex his enim in dilectione firmaberis 40 in omnibus operibus tuis
memorare novissima tua et in aeternum non peccabis

Chapter 8

1 non litiges cum homine potente ne forte incidas in manus illius 2 non contendas cum viro
locuplete ne forte contra consistat litem tibi 3 multos perdidit aurum atque argentum et usque cor
regum extendit et convertit 4 non litiges cum homine linguato et non strues in igne illius ligna
5 non communices homini indocto ne male de progenie tua loquatur 6 ne despicias hominem
avertentem se a peccato neque inproperes ei memento quoniam omnes sumus in correptionem 7 ne
spernas hominem in sua senecta etenim ex nobis senescunt 8 noli de mortuo gaudere sciens quoniam
omnes morimur et in gaudium nolumus venire 9 ne despicias narrationem presbyterorum sapientium
et in proverbiis illorum conversare 10 ab ipsis enim disces doctrinam intellectus et servire magnatis
sine querella 11 non te praetereat narratio seniorum et ipsi enim didicerunt a patribus suis 12 quoniam
ab ipsis disces intellectum et in tempore necessitatis responsum 13 non incendas carbones peccatoris
arguens eos ne incendaris flamma ignis peccatorum illorum 14 ne contra faciem stes contumeliosi
ne sedeat quasi insidiator ori tuo 15 noli fenerare homini fortiori te quod si feneraveris tamquam
perditum habe 16 non spondeas super virtutem tuam quod si sponderis quasi restituens cogita
17 non iudices contra iudicem quoniam secundum quod dignum est iudicat 18 cum audace non eas
in via ne forte gravet mala sua in te ipse enim secundum voluntatem suam vadit et simul cum
stultitia illius peries 19 cum iracundo non facias rixam cum audace non eas in desertum quoniam

quasi nihil est ante illum sanguis et ubi non est adiutorium elidet te [20] cum fatuis ne consilium
habeas non enim poterunt diligere nisi quae ipsis placent [21] coram extraneo ne facias consilium
nescis enim quid pariet [22] non omni homini cor tuum manifestes ne forte inferat tibi gratiam et
convicietur tibi

Chapter 9

[1] non zeles mulierem sinus tui ne ostendas super te malitiam doctrinae nequam [2] non des mulieri
potestatem animae tuae ne ingrediatur in virtute tua et confundaris [3] ne respicias mulierem
multivolam ne forte incidas in laqueos illius [4] cum psaltrice ne adsiduus sis nec audias illam ne
forte pereas in efficacia illius [5] virginem ne conspicias ne forte scandalizeris in decore illius [6] non
des fornicariis animam tuam in nullo ne perdas te et hereditatem tuam [7] noli conspicere in vicis
civitatis nec oberraveris in plateis illius [8] averte faciem tuam a muliere compta et non circumspicias
speciem alienam [9] propter speciem mulieris multi perierunt et ex hoc concupiscentia quasi ignis
exardescit [10] omnis mulier quae est fornicaria quasi stercus in via conculcatur [11] speciem mulieris
alienae multi admirati reprobi facti sunt conloquium enim illius quasi ignis exardescit [12] cum aliena
muliere non accumbas super cubitum cum aliena muliere ne sedeas omnino nec accumbas cum ea
super cubitum [13] et non alterceris cum ea in vino ne forte declinet cor tuum in illa et sanguine tuo
labaris in perditionem [14] ne derelinquas amicum antiquum novus enim non erit similis illi [15] vinum
novum amicus novus veterescat et cum suavitate bibes illud [16] non zeles gloriam et opes peccatoris
non enim scis quae futura sit illius subversio [17] non placeat tibi iniuria iniustorum sciens quoniam
usque ad inferos non placebit impius [18] longe abesto ab homine potestatem habente occidendi et
non suspicaberis timorem mortis [19] et si accesseris ad illum noli aliquid committere ne forte auferat
vitam tuam [20] communionem mortis scito quoniam in medium laqueorum ingredieris et super
dolentium arma ambulabis [21] secundum virtutem tuam cave te a proximo et cum sapientibus et
prudentibus tracta [22] viri iusti sint tibi convivae et in timore Dei sit gloriatio tibi [23] et in sensu sit

tibi cogitatus et omnis narratio tua in praeceptis Altissimi
24 in manus artificum opera laudabitur
et princeps populi in sapientia sermonis sui in sensu vero seniorum verbum
25 terribilis est in civitate sua homo linguosus et temerarius in verbo suo odibilis erit

Chapter 10

1 iudex sapiens vindicabit populum suum et principatus sensati stabilis erit
2 secundum iudicem populi sic et ministri eius et qualis rector est civitatis tales et inhabitantes
3 rex insipiens perdet populum suum et civitates inhabitabuntur per sensum prudentium
4 in manu Dei potestas terrae et exclamabilis omnis iniquitas gentium et utilem rectorem in tempus suscitabit super illam
5 in manu Dei potestas hominis et super faciem scribae inponet honorem suum
6 omnis iniuriae proximi ne memineris et nihil agas in operibus iniuriae
7 odibilis coram Deo et hominibus superbia et execrabilis omnis iniquitas gentium
8 regnum a gente in gentem transfertur propter iniustitias et iniurias et contumelias et diversos dolos
9 avaro autem nihil est scelestius quid superbit terra et cinis
10 nihil est iniquius quam amare pecuniam hic enim et animam suam venalem habet quoniam in vita sua proiecit intima sua
11 omnis potentatus brevis via
12 brevem languorem praecidit medicus sic et rex hodie est et cras morietur
13 cum enim moritur homo hereditabit serpentes et bestias et vermes
14 initium superbiae hominis apostatare a Deo
15 quoniam ab eo qui fecit illum recessit cor eius quoniam initium peccati omnis superbia qui tenuerit illam adimplebitur maledictis et subvertet eos in finem
16 propterea exhonoravit Dominus conventus malorum et destruxit eos usque in finem
17 sedes ducum superborum destruxit Deus et sedere fecit mites pro illis
18 radices gentium superbarum arefecit Deus et plantavit humiles ex ipsis gentibus
19 terras gentium evertit Dominus et perdidit eas usque ad fundamentum
20 arefecit ex ipsis et disperdidit illos et cessare fecit memoriam eorum a terra
21 perdidit Deus memoriam superborum et reliquit memoriam humilium sensu
22 non est creata hominibus superbia neque iracundia nationi mulierum
23 semen hominum honorabitur hoc quod timet Dominum semen autem hoc exhonorabitur hominum quod praeterit mandata Domini
24 in medio fratrum rector illorum in honore et qui timent Deum erunt in oculis

illius
25
gloria divitum honoratorum et pauperum timor Dei est
26
non despicere hominem iustum
pauperem et non magnificare virum peccatorem divitem
27
magnus est iudex et potens est in honore
et non est maior illo qui timet Deum
28
servo sensato liberi servient et vir prudens disciplinatus
non murmurabit correptus et inscius non honorabitur
29
noli te extollere in faciendo opere tuo et
noli cunctari in tempore angustiae
30
melior est qui operatur et abundat in omnibus quam qui
gloriatur et eget panem
31
fili in mansuetudine serva animam tuam et da illi honorem secundum
meritum suum
32
peccantem in animam suam quis iustificabit et quis honorificabit exhonorantem
animam suam
33
pauper gloriatur per disciplinam et timorem suum et est homo qui honorificatur
propter substantiam suam
34
qui gloriatur in paupertate quanto magis in substantia et qui gloriatur
in substantia paupertatem vereatur

Chapter 11

1
sapientia humiliati exaltabit caput illius et in medio magnatorum consedere illum faciet
2
non
laudes virum in specie sua neque spernas hominem in visu suo
3
brevis in volatilibus est apis et
initium dulcoris habet fructus illius
4
in vestitu ne glorieris umquam nec in die honoris tui extollaris
quoniam mirabilia opera Altissimi solius et gloriosa et absconsa et invisa opera illius
5
multi tyranni
sederunt in throno et insuspicabilis portavit diadema
6
multi potentes pressi sunt valide et gloriosi
traditi sunt in manus alterorum
7
priusquam interroges ne vituperes quemquam et cum interrogaveris
corripe iuste
8
priusquam audias ne respondeas verbum et in medio sermonum ne adicias loqui
9
de re ea quae te non molestat ne certeris et in iudicio peccantium ne consistas
10
fili ne in multis
sint actus tui et si dives fueris non eris inmunis a delicto si enim secutus fueris non adprehendes et
non effugies si praecucurreris
11
est laborans et festinans et dolens impius et tanto magis non
abundat
12
est homo marcidus egens recuperatione plus deficiens virtute et abundans paupertate
13
et oculus Dei respexit illum in bono et erexit illum ab humilitate ipsius et exaltavit caput eius et
mirati sunt in illo multi et honoraverunt Deum
14
bona et mala vita et mors et paupertas et honestas

a Deo sunt [15] [] [16] [] [17] datio Dei permanet iustis et profectus illius successus habebunt in aeternum
[18] est qui locupletatur parce agendo et haec pars mercedis illius [19] in eo quod dicit inveni requiem
mihi et nunc manducabo de bonis meis solus [20] et nescit quod tempus praetereat et relinquet omnia
aliis [21] sta in testamento tuo et in illo conloquere et in opere mandatorum tuorum veteresce [22] ne
manseris in operibus peccatorum fide autem in Deo et mane in loco tuo [23] facile est enim in oculis
Dei de subito honestari pauperem [24] benedictio Dei in mercedem iusti festinat et in honore veloci
processus illius fructificat [25] ne dicas quid est mihi opus et quae erunt mihi ex hoc bona [26] ne dicas
sufficiens sum et quid ex hoc pessimabor [27] in die bonorum ne inmemor sis malorum et in die
malorum ne inmemor sis bonorum [28] quoniam facile coram Deo in die obitus retribuere unicuique
secundum vias suas [29] malitia horae oblivionem facit luxuriae magnae et in fine hominis denudatio
operum illius [30] ante mortem ne laudes hominem quemquam quoniam in filiis suis agnoscitur vir
[31] non omnem hominem inducas in domum tuam multae enim insidiae sunt dolosi [32] sicut enim
eructant praecordia fetantium sicut perdix inducitur in caveam et ut caprea in laqueum sic et cor
superborum et sicut prospectator videns casum proximi sui [33] bona enim in mala convertens
insidiatur et in electis inponet maculam [34] ab scintilla una augetur ignis et ab uno doloso augetur
sanguis homo vero peccator sanguini insidiatur [35] adtende te a pestifero fabricat enim mala ne
forte inducat super te subsannationem in perpetuum [36] admitte ad te alienigenam et subvertet te
in turbore et abalienabit te a tuis propriis

Chapter 12

[1] si benefeceris scito cui feceris et erit gratia in bonis tuis multa [2] benefac iusto et invenies
retributionem magnam et si non ab ipso certe a Domino [3] non est ei bene qui adsiduus est malis et
elemosynam non danti quoniam et Altissimus odio habet peccatores et misertus est paenitentibus
[4] da misericordi et ne suscipias peccatorem et impiis et peccatoribus reddet vindictam custodiens
eos in die vindictae [5] da bono et non receperis peccatorem [6] benefac humili et non dederis impio

prohibe panes illi dare ne in ipsis potentior te sit 7 nam duplicia mala invenies in omnibus bonis
quoniam et Altissimus odio habet peccatores et impiis reddet vindictam 8 non agnoscetur in bonis
amicus et non abscondetur in malis inimicus 9 in bonis viri inimici illius in tristitia et in malitia
illius amicus agnitus est 10 non credas inimico tuo in aeternum sicut enim aeramentum eruginat
nequitia illius 11 et si humiliatus vadat curvus adice animum tuum et custodi te ab illo 12 non
statuas illum penes te nec sedeat ad dexteram tuam ne conversus stet in loco tuo ne forte conversus
in locum tuum inquirat cathedram tuam et in novissimo cognoscas verba mea et in sermonibus
meis stimuleris 13 quis miserebitur incantatori a serpente percusso et omnibus qui adpropiant bestiis
et qui comitatur cum viro iniquo et obvolutus est in peccatis eius 14 una hora tecum permanebit si
autem declinaveris non subportabit 15 in labiis suis indulcat inimicus et in corde suo insidiatur ut
subvertat te in foveam 16 in oculis suis lacrimatur inimicus et si invenerit tempus non satiabitur
sanguine 17 si incurrerint tibi mala invenies eum illic priorem 18 in oculis suis lacrimatur inimicus
et quasi adiuvans suffodiet plantas tuas 19 caput suum movebit et plaudebit manu et multa susurrans
commutabit vultum suum

Chapter 13

1 qui tetigerit picem inquinabitur ab illa et qui communicaverit superbo inducet superbiam
2 pondus super se tollit qui honestiori communicat et ditiori te ne socius fueris 3 quid communicabit
caccabus ad ollam quando enim conliserint confringetur 4 dives iniuste egit et fremebit pauper
autem laesus tacebit 5 si largitus fueris adsumet te et si non habueris derelinquet te 6 si habes
convivet tecum et evacuabit te et ipse non dolebit super te 7 si necessarius illi fueris subplantabit
te et subridens spem dabit narrans tibi bona et dicet quid opus est tibi 8 et confundet te in cibis suis
donec te exinaniat bis et ter et in novissimo derideat te postea videns derelinquet te et caput suum
movebit ad te 9 [] 10 adtende ne seductus in stultitiam humilieris 11 noli esse humilis in sapientia
tua ne humiliatus in stultitiam seducaris 12 advocatus a potentiore discede ex hoc enim magis te
advocabit 13 ne inprobus sis ne inpingaris et longe abesto ne eas in oblivionem 14 ne retineas ex

aequo loqui cum illo ne credas multis verbis illius ex multa enim loquella temptabit te et subridens
interrogabit te de absconditis tuis 15 inmitis animus illius conservabit verba tua et non parcet de
malitia et de vinculis 16 cave tibi et adtende diligenter auditui tuo quoniam cum subversione tua
ambulas 17 audiens vero illa quasi in somnis vide et vigilabis 18 omni vita tua dilige Deum et
invoca eum in salute tua 19 omne animal diligit similem sibi sic et omnis homo proximum sibi
20 omnis caro ad similem sibi coniungitur et omnis homo simili sui sociabitur 21 si communicabit
lupus agno aliquando sic peccator iusto 22 quae communicatio sancto homini ad canem aut quae
pax bona diviti ad pauperem 23 venatio leonis onager in heremo sic pascua sunt divitum pauperes
24 et sicut abominatio est superbo humilitas sic execratio divitis pauper 25 dives commotus
confirmatur ab amicis humilis autem cum ceciderit expellitur et a notis 26 diviti decepto multi
recuperatores locutus est superba et iustificaverunt illum 27 humilis deceptus est et insuper arguitur
locutus est sensate et non est datus ei locus 28 dives locutus est et omnes tacuerunt et verbum illius
usque ad nubes perducent 29 pauper locutus est et dicunt quis est hic et si offenderit subvertunt
illum 30 bona est substantia cui non est peccatum in conscientia et nequissima paupertas in ore
impii 31 cor hominis inmutat faciem illius sive in bona sive in mala 32 vestigium cordis boni et
faciem bonam difficile invenies et cum labore

Chapter 14

1 beatus vir qui non est lapsus verbo ex ore suo et non est stimulatus in tristitia delicti 2 felix
qui non habuit animi sui tristitiam et non excidit ab spe sua 3 viro cupido et tenaci sine ratione est
substantia et homini livido ad quid aurum 4 qui acervat ex animo suo iniuste aliis congregat et in
bonis illius alius luxuriabitur 5 qui sibi nequa est cui alii bonus erit et non iucundabitur in bonis
suis 6 qui sibi invidet nihil est illo nequius et haec redditio est malitiae illius 7 et si bene fecerit
ignoranter et non volens facit et in novissimo manifestat malitiam suam 8 nequa est oculus lividi
et avertens faciem et despiciens animam suam 9 insatiabilis oculus cupidi in parte iniquitatis non

satiabitur donec consummet arefaciens animam suam [10] oculus malus ad mala et non satiabitur
pane et in tristitia erit super mensam suam [11] fili si habes benefac tecum et Deo bonas oblationes
offer [12] memor esto quoniam mors non tardat et testamentum inferorum quia demonstratum est
tibi testamentum enim huius mundi morte morietur [13] ante mortem benefac amico tuo et secundum
vires tuas exporrigens da pauperi [14] non defrauderis a die bono et particula boni doni non te
praetereat [15] nonne aliis relinques dolores et labores tuos in divisione sortis [16] da et accipe et
iustifica animam tuam [17] ante obitum tuum operare iustitiam quoniam non est apud inferos invenire
cibum [18] omnis caro sicut faenum veterescit et sicut folium fructificans in arbore viridi [19] alia
generat et alia deicit sic generatio carnis et sanguinis alia finitur et alia nascitur [20] omne opus
corruptibile in fine deficiet et qui illud operatur ibit cum ipso [21] et omne opus electum iustificabitur
et qui operatur illud honorabitur in illo [22] beatus vir qui in sapientia sua morietur et qui in iustitia
sua meditabitur et in sensu cogitabit circumspectionem Dei [23] qui excogitat vias illius in suo corde
et in absconsis illius intellegens vadens post illam quasi vestigator et in viis illius consistens [24] qui
respicit per fenestras et in ianuas illius audiens [25] qui requiescit iuxta domum illius et in parietibus
illius figens palum statuet casulam suam ad manus illius et requiescunt in casula eius bona per
aevum [26] statuet filios suos sub tegimen illius et sub ramis illius morabitur [27] protegetur in
subtegmine illius a fervore et in gloria eius requiescet

Chapter 15

[1] qui timet Deum faciet illud et qui continens est iustitiae adprehendet illam [2] et obviabit illi
quasi mater honorificata et quasi mulier a virginitate suscipiet illum [3] cibabit illum panem vitae et
intellectus et aqua sapientiae salutaris potabit illum et firmabitur in illo et non flectetur [4] et continebit
illum et non confundetur et inaltabit illum apud proximos suos [5] et in medio ecclesiae aperiet os
illius adimplebit illum spiritu sapientiae et intellectus et stolam gloriae vestiet illum [6] iucunditatem
et exultationem thesaurizabit super illum et nomine aeterno hereditabit illum [7] homines stulti non

adprehendent illam et homines sensati obviabunt illi homines stulti non videbunt illam longe enim
abest a superbia et dolo [8] viri mendaces non erunt illius memores et viri veraces inveniuntur in illa
et successum habebunt usque ad inspectionem Dei [9] non est speciosa laus in ore peccatoris
[10] quoniam a Deo profecta est sapientia sapientiae enim Dei adstabit laus et in ore fideli abundabit
et Dominator dabit eam illi [11] non dixeris per Deum abest quae odit enim ne feceris [12] non dicas
ille me inplanavit non enim necessarii sunt illi homines impii [13] omne execramentum erroris odit
Deus et non erit amabile timentibus illum [14] Deus ab initio constituit hominem et reliquit illum in
manu consilii sui [15] adiecit mandata et praecepta sua [16] si volueris mandata conservabunt te et in
perpetuum fidem placitam facere [17] adposuit tibi aquam et ignem ad quod voles porrige manum
tuam [18] ante hominem vita et mors bonum et malum quod placuerit ei dabitur illi [19] quoniam multa
sapientia Dei et fortis in potentia videns omnes sine intermissione [20] oculi Dei ad timentes eum et
ipse agnoscit omnem operam hominis [21] nemini mandavit impie agere et nemini dedit spatium
peccandi [22] non enim concupiscit multitudinem filiorum infidelium et inutilium

Chapter 16

[1] et ne iucunderis in filiis impiis si multiplicentur non oblecteris super ipsos si non est timor
Dei cum illis [2] non credas vitae illorum et ne respexeris in labores illorum [3] melior est enim unus
timens Deum quam mille filii impii [4] et utile mori sine filiis quam relinquere filios impios [5] ab
uno sensato inhabitabitur patria et a tribus impiis deseretur [6] multa talia vidit oculus meus et fortiora
horum audivit auris mea [7] in synagoga peccantium exardebit ignis et in gente incredibili exardescit
ira [8] non exoraverunt pro peccatis suis antiquis gigantibus qui destruxerunt confidentes suae virtuti
[9] et non pepercit peregrinationi illorum et execratus est illos prae superbia verbi illorum [10] non
misertus est illis gentem totam perdens et extollentes se in suis peccatis [11] et sicut sescenta milia
peditum qui congregati sunt in duritia cordis sui et si unus fuisset cervicatus mirum si fuisset inmunis
[12] misericordia enim et ira est cum illo potens exoratio et effundens iram [13] secundum misericordiam

suam sic correptio illius hominem secundum operam suam iudicat 14 non effugiet in rapinam
peccator et non retardabit sufferentia misericordiam facientis 15 omnis misericordia faciet locum
unicuique secundum meritum operum suorum et secundum intellectum peregrinationis ipsius
16 non dicas a Deo abscondar et ex summo quis mei memorabitur 17 in populo magno non agnoscar
quae est enim anima mea in tam inmensa creatura 18 ecce caelum et caeli caelorum abyssus et
universa terra et quae in eis sunt in conspectu illius commovebuntur 19 montes simul et colles et
fundamenta terrae et cum conspexerit illa Deus tremore concutientur 20 et omne cor intellegetur
21 et vias illius quis intellegit et procella quam nec oculus videbit hominis 22 nam plurima opera
illius sunt in absconsis opera iustitiae quis enuntiabit aut quis sustinebit longe enim est testamentum
a quibusdam et interrogatio omnium in consummatione est 23 qui minoratur corde cogitat inania
et vir inprudens et errans cogitat stulta 24 audi me fili et disce disciplinam sensus et in verbis meis
adtende in corde 25 edicam in aequitate disciplinam et scrutabor enarrare sapientiam et in verbis
meis adtende in corde tuo et dico in aequitate spiritus virtutes quas posuit Deus in opera sua ab
initio et in veritate enuntio scientiam eius 26 in iudicio Dei opera ipsius ab initio et ab institutione
ipsorum distinxit partes illorum et initia ipsorum in gentibus suis 27 ornavit in aeternum opera
illorum nec esurierunt nec laboraverunt et non destiterunt ab operibus suis 28 unusquisque proximum
sibi non angustiavit usque in aevum 29 non incredibiles verbo illius 30 post haec Deus in terram
respexit et implevit illam bonis suis 31 anima omnis vitalis denudavit ante faciem ipsius et ipsa
iterum reversio illorum

Chapter 17

1 Deus creavit de terra hominem et secundum imaginem suam fecit illum 2 et iterum convertit
illum in ipsam et secundum se vestivit illum virtutem 3 numerum dierum et tempus dedit illi et
dedit illi potestatem eorum quae sunt super terram 4 posuit timorem illius super omnem carnem et
dominatus est bestiarum et volatilium 5 creavit ex ipso adiutorium similem ipsi consilium et linguam
et oculos aures et cor dedit illis excogitandi et disciplinam intellectus replevit illos 6 creavit illis

scientiam spiritus sensum implevit cor illorum et mala et bona ostendit illis 7 posuit oculum ipsorum
super corda illorum ostendere illis magnalia operum suorum 8 et nomen sanctificationis conlaudent
et gloriari in mirabilibus illius et magnalia enarrent operum eius 9 addidit illis disciplinam et legem
vitae hereditavit illos 10 testamentum aeternum constituit cum illis et iudicia sua ostendit illis 11 et
magnalia honoris eius vidit oculus illorum et honorem vocis audierunt aures illorum et dixit illis
adtendite ab omni iniquo 12 et mandavit illis unicuique de proximo 13 viae illorum coram ipso
sunt semper non sunt absconsae ab oculis ipsius 14 in unamquamque gentem praeposuit rectorem
15 et pars Dei Israhel facta est manifesta 16 omnia opera illorum velut sol in conspectu Dei et oculi
eius sine intermissione inspicientes in viis eorum 17 non sunt absconsa testamenta per iniquitatem
eorum et omnes iniquitates eorum in conspectu Dei 18 elemosyna viri quasi sacculum cum ipso et
gratiam hominis quasi pupillam conservabit 19 et postea resurget et retribuet illis retributionem
unicuique in caput illorum et convertet in interiores partes terrae 20 paenitentibus autem dedit viam
iustitiae et conrogavit deficientes sustinere et destinavit illis sortem veritatis 21 convertere ad Deum
et relinque peccata tua 22 precare ante faciem et minue offendiculum 23 refer te ad Dominum et
avertere ab iniustitia et nimis odito execrationem 24 et cognosce iustitias et iudicia Dei et sta in
sorte propositionis et orationis altissimi Dei 25 in partes vade saeculi sancti cum vivis et dantibus
confessionem 26 non demoreris in errore impiorum a mortuo quasi nihil perit 27 confiteberis vivens
vivus et sanus confiteberis et laudabis Deum et gloriaberis in miserationibus illius 28 quam magna
misericordia Dei et propitiatio illius convertentibus ad se 29 nec enim omnia possunt esse in
hominibus quoniam non est inmortalis filius hominis et in vanitate malitiae placuerunt 30 quid
lucidius sole et hic deficiet aut quid nequius excogitabit caro et sanguis et hoc arguitur 31 virtutem
altitudinis caeli ipse conspicit et omnes homines terra et cinis

Chapter 18

1
qui vivit in aeternum creavit omnia simul Deus solus iustificabitur et manet invictus rex in
aeternum 2 quis sufficit enarrare opera illius 3 quis enim investigabit magnalia eius 4 virtutem
autem magnitudinis eius quis enuntiabit et quis adiciet enarrare misericordiam eius 5 non est minuere
neque adicere nec est invenire magnalia Dei 6 cum consummaverit homo tunc incipit et cum
quieverit operabitur 7 quid homo et quae gratia illius et quid bonum aut quid nequam illius 8 numerus
dierum hominum multum centum anni quasi guttae aquae a mare et sicut calculus harenae sic exigui
anni in die aevi 9 propter hoc patiens est Deus in illis et effudit super eos misericordiam suam
10
vidit praesumptionem cordis illorum quoniam mala est et cognovit subversionem illorum quoniam
nequa est 11 ideo adimplevit propitiationem suam in illis et ostendit illis viam aequitatis 12 miseratio
hominis circa proximum suum misericordia autem Dei super omnem carnem 13 qui misericordiam
habet et docet erudit quasi pastor gregem suum 14 misereatur excipiens doctrinam miserationis et
qui festinant in iudiciis eius 15 fili in bonis non des querellam et omni dato non des tristitiam verbi
mali 16 nonne ardorem refrigerabit ros sic et verbum melius quam datus 17 nonne ecce verbum
super datum bonum et utraque cum homine iustificato 18 stultus achariter inproperabit et datus
indisciplinati tabescere facit oculos 19 ante iudicium para iustitiam tibi et antequam loquaris disce
20
ante languorem adhibe medicinam et ante iudicium interroga te ipsum et in conspectu Dei invenies
propitiationem 21 ante languorem humilia te et in tempore infirmitatum ostende conversationem
tuam 22 non inpediaris operari semper et non veteris usque ad mortem iustificari quoniam merces
Dei manet in aeternum 23 ante orationem praepara animam tuam et noli esse quasi homo qui temptat
Deum 24 memento irae in die consummationis et tempus retributionis in conversatione facies
25
memento paupertatis in tempore abundantiae et necessitatem paupertatis in die divitiarum 26 a
mane usque ad vesperam mutatur tempus et haec omnia citata in oculis Dei 27 homo sapiens in
omnibus metuet et in diebus delictorum adtendet ab inertia 28 omnis astutus agnovit sapientiam et
invenienti eam dabit confessionem 29 sensati in verbis et ipsi sapienter egerunt et intellexerunt
veritatem et iustitiam et inploraverunt proverbia et iudicia 30 de continentia animae post

concupiscentias tuas non eas et a voluntate tua avertere 31 si praestes animae tuae concupiscentiam
eius faciet te in gaudium inimicis 32 ne oblecteris in turbis nec in modicis ad duas est enim
commissio illorum 33 ne fueris mediocris in contentione ex fenore et non est tibi nihil in sacculo
eris enim invidus tuae vitae

Chapter 19

1 operarius ebriacus non locupletabitur et qui spernit modica paulatim decidet 2 vinum et mulieres
apostatare faciunt sapientes et arguent sensatos 3 et qui se iungit fornicariis erit nequa putredo et
vermes hereditabunt illum et extolletur in exemplum maius et tolletur de numero anima eius 4 qui
credit cito levis corde minorabitur et qui delinquit in animam suam insuper habebitur 5 qui gaudet
iniquitati denotabitur et qui odit correptionem comminuetur vita et qui odit loquacitatem extinguit
malitiam 6 qui peccat in animam suam paenitebitur et qui iucundatur malitia denotabitur 7 ne iteres
verbum nequam et durum et non minoraberis 8 amico et inimico noli enarrare sensum tuum et si
est tibi delictum noli denudare 9 audiet enim te et custodiet te et quasi defendens peccatum odiet
te et sic aderit tibi semper 10 audisti verbum adversus proximum conmoriatur in te fidens quoniam
non te disrumpet 11 a facie verbi parturit fatuus tamquam gemitus partus infantis 12 sagitta infixa
femori carnis sic verbum in corde stulti 13 corripe amicum ne forte non intellexerit et dicat non
feci aut si fecerit ne iterum addat facere 14 corripe proximum ne forte non dixerit et si dixerit ne
forte iteret 15 corripe amicum saepe enim fit commissio 16 et non omni verbo credas est qui labitur
lingua sed non ex animo 17 quis est enim qui non deliquerit lingua sua corripe proximum antequam
commineris 18 et da locum timori Altissimi quia omnis sapientia timor Dei et in illa timere Deum
et in omni sapientia dispositio legis 19 et non est sapientia nequitiae disciplina et non est cogitatus
peccatorum prudentia 20 est nequitia et ipsa execratio et est insipiens qui minuitur sapientia 21 melior
est homo qui deficit sapientia et deficiens sensu in timore quam qui abundat sensu et transgreditur
legem Altissimi 22 est sollertia certa et ipsa iniqua 23 et est qui emittit verbum certum enarrans

veritatem est qui nequiter humiliat se et interiora eius plena sunt dolo [24] et est iustus qui se nimium
submittit a multa humilitate et est iustus qui inclinat faciem et fingit non videre quod ignoratum
est [25] et si ab inbecillitate virium vetetur peccare si invenerit tempus malefaciendi malefaciet [26] ex
visu cognoscitur vir et ab occursu faciei cognoscitur sensatus [27] amictus corporis et risus dentium
et ingressus hominis enuntiant de illo [28] est correptio mendax in ira contumeliosi et est indicium
quod non probatur esse bonum et est tacens et ipse est prudens

Chapter 20

[1] quam bonum est arguere quam irasci et confitentem in oratione non prohibere [2] concupiscentia
spadonis devirginavit iuvenem [3] sic qui facit per vim iudicium inique [4] quam bonum est correptum
manifestare paenitentiam sic enim effugies voluntarium peccatum est tacens qui invenitur sapiens
[5] et est odibilis qui procax est ad loquendum [6] est autem tacens non habens sensum loquellae et est
tacens sciens tempus apti temporis [7] homo sapiens tacebit usque ad tempus lascivus autem et
inprudens non servabunt tempus [8] qui multis utitur verbis laedit animam suam et qui potestatem
sibi adsumit iniuste odietur [9] est processio in malis viro indisciplinato et est inventio in detrimentum
[10] est datus qui non sit utilis et est datus cuius retributio duplex [11] est propter gloriam minoratio
et est qui ab humilitate levavit caput [12] est qui multa redimat modico pretio et restituens ea septuplum
[13] sapiens in verbis se ipsum amabilem facit gratiae autem fatuorum effundentur [14] datus insipientis
non erit utilis tibi oculi enim illius septimplices sunt [15] exigua dabit et multa inproperabit et apertio
oris illius inflammatio est [16] hodie fenerat quis et cras expetit et odibilis homo huiusmodi [17] fatuo
non erit amicus et non erit gratia bonis illius [18] qui enim edunt panem illius falsi linguae sunt
quotiens et quanti inridebunt eum [19] neque enim quod habendum erat directo sensu distribuit
similiter et quod non erat habendum [20] lapsus falsae linguae quasi qui pavimento cadens nam et
sic casus malorum festinanter venient [21] homo acharis quasi fabula vana in ore indisciplinatorum
adsidua erit [22] ex ore fatui reprobabitur parabola non enim dicit illam in tempore suo [23] est qui

vetatur peccare ab inopia et in requie sua stimulabitur 24 est qui perdit animam suam prae confusione
et ab inprudenti persona perdet eam personae autem acceptione perdet se 25 est qui prae confusione
promittit amico et lucratus est eum inimicum gratis 26 obprobrium nequa in homine mendacium
et in ore indisciplinatorum adsidue erit 27 potius furem quam adsiduitas viri mendacis perditionem
autem ambo hereditabunt 28 mores hominum mendacium sine honore et confusio illius cum ipso
sine intermissione 29 verbum parabolarum sapiens in verbis producet se ipsum et homo prudens
placebit magnatis 30 qui operatur terram suam inaltabit acervum fructuum et qui operatur iustitiam
ipse exaltabitur qui vero placet magnatis effugiet iniquitatem 31 xenia et dona excaecant oculos
iudicum et quasi mutus in ore avertit correptiones eorum 32 sapientia absconsa et thesaurus invisus
quae utilitas in utrisque 33 melius in hominibus qui abscondent insipientiam suam quam qui
abscondunt sapientiam suam

Chapter 21

1 fili peccasti non adicias iterum sed et de pristinis deprecare ut tibi remittatur 2 quasi a facie
colubri fuge peccata et si accesseris ad illa suscipient te 3 dentes leonis dentes eius interficientes
animas hominum 4 quasi romphea bis acuta omnis iniquitas plagae illius non est sanitas
5 cataplectatio et iniuriae adnullabunt substantiam sic substantia superbiae eradicabitur 6 deprecatio
pauperis ex ore usque ad aures eius veniet et iudicium festinato adveniet illi 7 qui odit correptionem
vestigium est peccatoris et qui timet Deum convertet ad cor suum 8 notus a longe potens lingua
audaci et sensatus scit labi se ab ipso 9 qui aedificat domum inpendiis alienis quasi qui colligat
lapides suos in hieme 10 stuppa collecta synagoga peccantium et consummatio illorum flamma
ignis 11 via peccantium conplanata lapidibus et in fine illorum inferi et tenebrae et poena 12 qui
custodit iustitiam continebit sensum eius 13 consummatio timoris Dei sapientia et sensus 14 non
erudietur qui non est sapiens in bono 15 est autem insipientia quae abundat in malo et non est sensus

ubi abundat amaritudo 16 scientia sapientis tamquam inundatio abundabit et consilium illius sicut
fons vitae permanet 17 cor fatui quasi vas confractum et omnem sapientiam non tenebit 18 verbum
sapiens quodcumque audierit scius laudabit et ad se adiciet audivit luxuriosus et displicebit illi et
proiciet illud post dorsum suum 19 narratio fatui quasi sarcina in via nam in labiis sensati invenietur
gratia 20 os prudentis quaeritur in ecclesia et verba illius cogitabunt in cordibus suis 21 tamquam
domus exterminata sic fatuo sapientia et scientia insensati inenarrabilia verba 22 conpedes in pedibus
stulto doctrina et quasi vincula manuum supra manum dexteram 23 fatuus in risu inaltat vocem
suam vir autem sapiens vix tacite ridebit 24 ornamentum aureum prudenti doctrina et quasi brachiale
in brachio dextro 25 pes fatui facilis in domum proximi et homo peritus confundetur a persona
potentis 26 stultus a fenestra respiciet in domum vir autem eruditus foris stabit 27 stultitia hominis
audire per ostium et prudens gravabitur contumelia 28 labia inprudentium stulta narrabunt verba
autem prudentium statera ponderabuntur 29 et in ore fatuorum cor illorum et in corde sapientium
os illorum 30 dum maledicit impius diabolum maledicit ipse animam suam 31 susurrio coinquinabit
animam suam et in omnibus odietur et qui manserit odiosus erit tacitus et sensatus honorabitur

Chapter 22

1 in lapide luteo lapidatus est piger et omnes loquentur super aspernationem illius 2 de stercore
boum lapidatus est piger et omnis qui tetigerit eum excutiet manus 3 confusio patris est de filio
indisciplinato in filia autem in deminoratione fiet 4 filia prudens hereditas viro suo nam quae
confundit in contumeliam fit genitoris 5 patrem et virum confundit audax et ab impiis non
minorabitur ab utrisque autem inhonorabitur 6 musica in luctu inportuna narratio flagella et doctrina
in omni tempore sapientia 7 qui docet fatuum quasi qui conglutinet testam 8 qui narrat verbum non
adtendenti quasi qui excitat dormientem de gravi somno 9 qui enumerat stulto et in fine dicit quis
est hic 10 super mortuum plora defecit enim lux eius et super fatuum plora defecit enim sensus
11 modicum plora supra mortuum quoniam requievit 12 nequissimi enim nequissima vita super

mortem fatui 13 luctus mortui septem dies fatui autem et impii omnes dies vitae illorum 14 cum
stulto non multum loquaris et cum insensato ne abieris 15 serva te ab illo ut non molestiam habeas
et non coinquinaberis in inpactu illius 16 deflecte ab illo et invenies requiem et non acediaberis in
stultitiam illius 17 super plumbum gravabitur et quod illi aliud nomen quam fatuus 18 harenam et
salem et massam ferri facilius est portare quam hominem inprudentem et fatuum et impium
19 loramentum ligneum conligatum fundamento aedificii non dissolvetur sic et cor confirmatum in
cogitatione consilii 20 cogitatus sensati in omni tempore vel metu non pravabitur 21 sicut pali in
excelsis et cementa in inpensa posita contra faciem venti non permanebunt 22 sic et cor timidum
in cogitatione stulti contra impetum timoris non resistit 23 sic et cor trepidum in cogitatione fatui
omni tempore non metuebit sic et qui in praeceptis Dei permanet semper 24 pungens oculum
deducens lacrimas et qui pungit cor proferet sensum 25 mittens lapidem in volatilia deiciet illa sic
et qui conviciatur amico dissolvit amicitiam 26 ad amicum et si produxeris gladium non desperes
est enim regressus ad amicum 27 si aperuerit os triste non timeas est enim concordatio excepto
convicio et inproperio et superbia et mysterii revelatione et plaga dolosa in his omnibus effugiet
amicus 28 fidem posside cum proximo in paupertate illius ut et in bonis illius laeteris 29 in tempore
tribulationis illius permane illi fidelis ut et in hereditate illius coheres sis 30 ante ignem camini
vapor et fumus ignis inaltatur sic et ante sanguinem maledicta et contumeliae et minae 31 amicum
salutare non confundaris et a facie illius non me abscondam et si mala mihi evenerint per illum
sustineo 32 omnis qui audiet cavebit se ab eo 33 quis dabit ori meo custodiam et supra labia mea
signaculum certum uti ne cadam ab ipsis et lingua mea perdat me

Chapter 23

1 Domine pater et dominator vitae meae non relinquas me ne sinas me cadere in illis 2 quis
superponet in me in cogitatu meo flagella et in corde meo doctrinam sapientiae ut ignorationibus
eorum non parcant mihi et non pareant delicta illorum 3 et adincrescant ignorantiae meae et
multiplicentur delicta mea et peccata mea abundent et incidam in conspectu adversariorum et
gaudeat inimicus meus 4 Domine pater et Deus vitae meae ne derelinquas me in cogitatu illorum

5 extollentiam oculorum meorum ne dederis mihi et omne desiderium averte a me 6 aufer a me
ventris concupiscentias et concubitus concupiscentiae ne adprehendant me et animae inreverenti
et infrunitae ne tradas me 7 doctrina oris doctrinam oris audite filii et qui custodierit illam non
periet in labiis suis nec scandalizabitur in operibus nequissimis 8 in vanitate sua adprehendetur
peccator et superbus et maledicus scandalizabitur in illo 9 iurationi non adsuescat os tuum multus
enim casus in illa 10 nominatio vero Dei non sit adsidua in ore tuo et nominibus sanctorum non
admiscearis quoniam non eris inmunis ab eis 11 sicut enim servus interrogatus adsidue a livore non
minuetur sic omnis iurans et nominans in toto a peccato non purgabitur 12 vir multum iurans
implebitur iniquitate et non discedet a domo illius plaga 13 et si frustraverit delictum ipsius super
ipsum erit et si dissimulaverit delinquet dupliciter 14 et si in vacuum iuraverit non iustificabitur
replebitur enim retributione domus illius 15 est et alia loquella contraria morti non inveniatur in
hereditate Iacob 16 etenim a misericordibus omnia haec auferentur et in delictis non volutabunt
17 indisciplinose non adsuescat os tuum est enim in illa verbum peccati 18 memento patris et matris
tuae in medio enim magnatorum consistis 19 ne forte obliviscatur te in conspectu illorum et
adsiduitate tua infatuatus inproperium patiaris et maluisses non nasci et diem nativitatis tuae
maledicas 20 homo adsuetus in verbis inproperii in omnibus diebus suis non erudietur 21 duo genera
abundant in peccatis et tertium adducit iram et perditionem 22 anima calida quasi ignis ardens non
extinguetur donec aliquid gluttiat 23 et homo nequam in ore carnis suae non desinet donec incendat
ignem 24 homini fornicario omnis panis dulcis non cessabit transgrediens a lecto suo 25 omnis
homo qui transgreditur lectum suum contemnens in animam suam et dicens quis me videt 26 tenebrae
circumdant me et parietes cooperiunt me et nemo circumspicit me quem vereor delictorum meorum
non memorabitur Altissimus 27 et non intelleget quoniam omnia videt oculus illius quoniam expellit
a se timorem Dei huiusmodi hominis timor et oculi hominum timentes illum 28 et non cognovit
quoniam oculi Domini multo plus lucidiores super solem circumspicientes omnes vias hominum
et profundum abyssi et hominum corda intuentes in absconsas partes 29 Domino enim Deo antequam
crearentur omnia sunt agnita sic et post perfectum respicit omnia 30 hic in plateis civitatis
vindicabitur quasi pullus equinus fugabitur et ubi non speravit adprehendetur 31 et erit dedecus

omnibus quod non intellexerit timorem Dei 32 sic et mulier omnis relinquens virum suum et statuens
hereditatem ex alieno matrimonio 33 primo enim in lege Altissimi incredibilis fuit et secundo virum
suum dereliquit tertio in adulterio fornicata est et ex alio viro filios statuit sibi 34 haec in ecclesiam
adducetur et in filios eius respicietur 35 non tradent filii eius radices et rami eius non dabunt fructum
36 derelinquent in maledictum memoriam illius et dedecus illius non delebitur 37 et agnoscent qui
derelicti sunt quoniam nihil melius quam timor Dei et nihil dulcius quam respicere in mandatis
Domini 38 et gloria magna est sequi Dominum longitudo enim dierum adsumetur ab eo

Chapter 24

1 sapientiae laus sapientia laudabit animam suam et in Deo honorabitur et in medio populi sui
gloriabitur 2 et in ecclesiis Altissimi aperiet os suum et in conspectu virtutis illius gloriabitur 3 in
medio populo exaltabitur et in plenitudine sancta admirabitur 4 in multitudine electorum habebit
laudem et inter benedictos benedicetur dicens 5 ego ex ore Altissimi prodivi primogenita ante
omnem creaturam 6 ego in caelis feci ut oriretur lumen indeficiens et sicut nebula texi omnem
terram 7 ego in altis habitavi et thronus meus in columna nubis 8 gyrum caeli circuivi sola et in
profundum abyssi penetravi et in fluctibus maris ambulavi 9 et in omni terra steti et in omni populo
10 et in omni gente primatum habui 11 et omnium excellentium et humilium corda virtute calcavi
et in his omnibus requiem quaesivi et in hereditate eius morabor 12 tunc praecepit et dixit mihi
creator omnium et qui creavit me requievit in tabernaculo meo 13 et dixit mihi in Iacob inhabita et
in Israhel hereditare et in electis meis ede radices 14 ab initio ante saeculum creata sum et usque
ad futurum saeculum non desinam et in habitatione sancta coram ipso ministravi 15 et sic in Sion
firmata sum et in civitate sanctificata similiter requievi et in Hierusalem potestas mea 16 et radicavi
in populo honorificato et in parte Dei mei hereditas illius et in plenitudine sanctorum detentio mea
17 quasi cedrus exaltata sum in Libano et quasi cypressus in monte Sion 18 et quasi palma exaltata
sum in Cades et quasi plantatio rosae in Hiericho 19 quasi oliva speciosa in campis et quasi platanus

exaltata sum iuxta aquam in plateis 20 sicut cinnamomum et aspaltum aromatizans odorem dedi
quasi murra electa dedi suavitatem odoris 21 et quasi storax et galbanus et ungula et gutta et quasi
libanus non incisus vaporavi habitationem meam et quasi balsamum non mixtum odor meus 22 ego
quasi terebinthus extendi ramos meos et rami mei honoris et gratiae 23 ego quasi vitis fructificavi
suavitatem odoris et flores mei fructus honoris et honestatis 24 ego mater pulchrae dilectionis et
timoris et agnitionis et sanctae spei 25 in me gratia omnis vitae et veritatis in me omnis spes vitae
et virtutis 26 transite ad me omnes qui concupiscitis me et a generationibus meis implemini
27 spiritus enim meus super melle dulcis et hereditas mea super mel et favum 28 memoria mea in
generatione saeculorum 29 qui edunt me adhuc esurient et qui bibunt me adhuc sitient 30 qui audit
me non confundetur et qui operantur in me non peccabunt 31 qui elucidant me vitam aeternam
habebunt 32 haec omnia liber vitae testamentum Altissimi et agnitio veritatis 33 legem mandavit
Moses in praeceptis iustitiarum et hereditatem domui Iacob et Israhel promissionis 34 posuit David
puero suo excitare regem ex ipso fortissimum in throno honoris sedentem in sempiternum 35 qui
implet quasi Phison sapientiam et sicut Tigris in diebus novorum 36 qui adimplet quasi Eufrates
sensum qui multiplicat quasi Iordanis in tempore messis 37 qui mittit disciplinam sicut lucem et
adsistens quasi Geon in die vindemiae 38 qui perficit primus scire ipsam et infirmior non investigavit
eam 39 a mari enim abundavit cogitatio eius et consilium illius abysso magna 40 ego sapientia
effudi flumina 41 ego quasi tramis aquae inmensae de fluvio ego quasi fluvius Doryx et sicut
aquaeductus exivi a paradiso 42 dixi rigabo meum hortum plantationum et inebriabo pratus mei
fructum 43 et ecce facta est mihi tramis abundans et fluvius meus propinquavit ad mare 44 quoniam
doctrinam quasi antelucanum inlumino omnibus et enarrabo illam usque in longinquo 45 penetrabo
inferiores partes terrae et inspiciam omnes dormientes et inluminabo sperantes in Deo 46 adhuc
doctrinam quasi prophetiam effundam et relinquam illam quaerentibus sapientiam et non desinam
in progenies illorum usque in aevum sanctum 47 videte quoniam non soli mihi laboravi sed omnibus
exquirentibus veritatem

Chapter 25

1 in tribus placitum est spiritui meo quae sunt probata coram Deo et hominibus 2 concordia
fratrum et amor proximorum et vir et mulier sibi consentientes 3 tres species odivit anima mea et
adgravor valde animae illorum 4 pauperem superbum et divitem mendacem et senem fatuum et
insensatum 5 in iuventute tua non congregasti et quomodo invenies eam in senectute tua 6 quam
speciosum canitiae iudicium et presbyteris cognoscere consilium 7 quam speciosa veteranis sapientia
et gloriosis intellectus et consilium 8 corona senum multa peritia et gloria illorum timor Dei 9 novem
insuspicabilia cordis magnificavi et decimum dicam in lingua hominibus 10 homo qui iucundatur
in filiis vivens et videns subversionem inimicorum 11 beatus qui inhabitat cum muliere sensata et
qui in lingua sua non est lapsus et qui non servivit indignis se 12 beatus qui invenit amicum verum
et qui enarrat iustitiam auri audienti 13 quam magnus qui invenit sapientiam et scientiam sed non
est super timentem Deum 14 timor Dei super omnia superposuit 15 beatus cui donatum est habere
timorem Dei qui tenet illum cui adsimilabitur 16 timor Dei initium dilectionis eius fidei autem
initium adglutinandum est ei 17 omnis plaga tristitia cordis est et omnis malitia nequitia mulieris
est 18 et omnem plagam et non plagam videbit cordis 19 et omnem nequitiam et non nequitiam
mulieris 20 et omnem obductum et non obductum odientium 21 et omnem vindictam et non
vindictam inimicorum 22 non est caput nequius super caput colubri 23 et non est ira super iram
inimici commorari leoni et draconi placebit quam habitare cum muliere nequa 24 nequitia mulieris
inmutat faciem eius et obcaecabit vultum suum tamquam ursus et quasi saccum ostendit in medio
proximorum eius 25 et audiens suspirabit modicum 26 brevis malitia super malitiam mulieris sors
peccatorum cadat super illam 27 ascensus harenosus in pedibus veterani sic mulier linguata homini
quieto 28 ne respicias in mulieris speciem et non concupiscas mulierem in specie 29 mulieris ira
et inreverentia et confusio magna 30 mulier si primatum habeat contraria est viro suo 31 cor humile
et facies tristis et plaga mortis mulier nequa 32 manus debiles et genua dissoluta mulier quae non
beatificat virum suum 33 a muliere initium factum est peccati et per illam omnes morimur 34 non

des aquae tuae exitum nec modicum nec mulieri nequa veniam prodeundi 35 si non ambulaverit
ad manum tuam et confundet te in conspectu inimicorum 36 a carnibus tuis abscide illam ne semper
te abutatur

Chapter 26

1 mulieris bonae beatus vir numerus enim annorum illorum duplex 2 mulier fortis oblectat virum
suum et annos vitae illius in pace implebit 3 pars bona mulier bona in parte bona timentium Deum
dabitur viro pro factis bonis 4 divitis autem et pauperis cor bonum in omni tempore vultus illorum
hilaris 5 a tribus timuit cor meum et in quarto facies mea metuit 6 delatura civitatis et collectio
populi 7 et calumniam mendacem super mortem omnia gravia 8 dolor cordis et luctus mulier
zelotypa 9 in muliere infideli flagellum linguae omnibus communicans 10 sicut boum iugum quod
movetur ita et mulierem nequam qui tenet illam quasi qui adprehendat scorpionem 11 mulier ebriosa
ira magna et contumelia et turpitudo illius non contegetur 12 fornicatio mulieris in extollentia
oculorum et in palpebris illius agnoscetur 13 in filia non avertente se firma custodiam ne inventa
occasione utatur se 14 ab omni inreverentia oculis cave et ne mireris si te neglexerit 15 sicut viator
sitiens ad fontem os aperiet et ab omni aqua proxima bibet et contra omnem palum sedebit et contra
omnem sagittam aperiet faretram donec deficiat 16 gratia mulieris sedulae delectabit virum suum
et ossa illius inpinguabit 17 disciplina illius datus Dei 18 mulier sensata et tacita non est inmutatio
eruditae animae 19 gratia super gratiam mulier sancta et pudorata 20 omnis autem ponderatio non
est digna continentis animae 21 sicut sol oriens mundo in altissimis Dei sic mulieris bonae species
in ornamentum domus eius 22 lucerna splendens super candelabrum sanctum et species faciei super
aetatem stabilem 23 columnae aureae super bases argenteas et pedes firmi super plantas stabilis
mulieris 24 fundamenta aeterna super petram solidam et mandata Dei in corde mulieris sanctae
25 in duobus contristatum est cor meum et in tertio iracundia mihi advenit 26 vir bellator deficiens
per inopiam et vir sensatus contemptus 27 et qui transgreditur a iustitia ad peccatum Deus paravit

eum ad rompheam 28 duae species difficiles et periculosae mihi apparuerunt difficile exuitur
negotians a neglegentia et non iustificabitur caupo a peccatis labiae

Chapter 27

1 propter inopiam multi deliquerunt et qui quaerit locupletari avertit oculum suum 2 si in medio
conpaginis lapidum palus figitur sic et inter medium venditionis et emptionis angustabitur peccatis
3 conteretur delictum 4 si non in timore Domini tenueris instanter cito subvertetur domus tua 5 si
in pertusura cribri remanebit stercus sic aporia hominis in cogitatu illius 6 vasa figuli probat fornax
et homines iustos temptatio tribulationis 7 sicut rusticatio de ligno ostendit fructum illius sic verbum
excogitatum hominis cordis 8 ante sermonem non conlaudes virum haec enim temptatio est hominum
9 si sequaris iustitiam adprehendes illam et indues quasi poderem honoris et inhabitabis cum ea et
proteget te in sempiternum et in die agnitionis invenies firmamentum 10 volatilia ad sibi similia
conveniunt et veritas ad eos qui operantur illam revertetur 11 leo venationi insidiatur semper sic
peccata operantibus iniquitates 12 homo sanctus in sapientia manet sicut sol nam stultus sicut luna
inmutatur 13 in medio insensatorum serva verbum tempori in medio autem cogitantium adsiduus
esto 14 narratio peccantium odiosa et risus illorum delictis peccati 15 loquella multum iurans
horripilationem capiti statuet et inreverentia ipsius obturatio aurium 16 effusio sanguinis in rixa
superborum et maledictio illorum auditus gravis 17 qui denudat arcana amici perdet fidem et non
inveniet amicum ad animum suum 18 dilige proximum et coniungere fide cum illo 19 quod si
denudaveris absconsa illius non persequeris post eum 20 sicut enim homo qui perdit amicum suum
sic qui perdit amicitiam proximi sui 21 et sicut qui dimittit avem de manu sua sic reliquisti proximum
tuum et non eum capies 22 non illum sequaris quoniam longe abest effugit enim quasi caprea de
laqueo quoniam vulnerata est 23 conligare et maledicti est concordatio 24 denudare autem amici
mysteria desperatio est 25 annuens oculo fabricat iniqua et nemo eum abiciet 26 in conspectu
oculorum tuorum condulcabit os tuum et super sermones tuos admirabitur novissime autem pervertet

os suum et in verbis tuis dabit scandalum 27 multa audivi et non coaequavi ei et Dominus odiet
illum 28 qui in altum mittit lapidem super caput eius cadet et plaga dolosi dividet vulnera 29 et qui
foveam fodit in illam decidet et qui statuit lapidem proximo offendet in eo et qui laqueum alio
peribit in illo 30 facienti nequissimum super ipsum devolvetur et non agnoscet unde adveniat illi
31 inlusio et inproperium superborum et vindicta sicut leo insidiabitur illi 32 laqueo peribunt qui
oblectantur casu iustorum dolor autem consumet illos antequam moriantur 33 ira et furor utraque
execrabilia et vir peccator continens erit illorum

Chapter 28

1 qui vindicari vult a Deo inveniet vindictam et peccata illius servans servabit 2 relinque proximo
tuo nocenti te et tunc deprecanti tibi peccata solventur 3 homo homini servat iram et a Deo quaerit
medellam 4 et in hominem similem sibi non habet misericordiam et de peccatis suis deprecatur
5 ipse dum caro sit reservat iram et propitiationem petit a Deo quis exorabit pro delictis illius
6 memento novissimorum et desine inimicari 7 tabitudo enim et mors inminet in mandatis 8 memorare
timorem Dei et non irascaris proximo 9 memorare testamenti Altissimi et despice ignorantiam
proximi 10 abstine te a lite et minues peccata 11 homo enim iracundus incendit litem et vir peccator
turbabit amicos et in medium pacem habentium inmittit inimicitiam 12 secundum enim ligna silvae
sic ignis exardescit et secundum virtutem hominis iracundia illius erit et secundum substantiam
suam exaltabit iram suam 13 certamen festinatum incendit ignem et lis festinans effundit sanguinem
et lingua testificans adducit mortem 14 si sufflaveris quasi ignis exardebit et si expueris super illam
extinguetur utraque ex ore proficiscuntur 15 susurrio et bilinguis maledictus multos enim turbavit
pacem habentes 16 lingua tertia multos commovit et dispersit illos a gente in gentem 17 civitates
muratas divitum destruxit et domos magnatorum effodit 18 virtutes populorum concidit et gentes
fortes dissolvit 19 lingua tertia mulieres viritas eiecit et privavit illas laboribus suis 20 qui respicit
illam non habebit requiem nec habitabit cum requie 21 flagelli plaga livorem facit plaga autem

linguae comminuet ossa 22 multi ciciderunt in ore gladii sed non sic quasi qui interierunt per
linguam suam 23 beatus qui tectus est a lingua nequa qui in iracundia illius non transivit et qui non
adtraxit iugum eius et in vinculis illius non est ligatus 24 iugum enim illius iugum ferreum est et
vinculum illius vinculum aereum est 25 mors illius mors nequissima et utilis potius inferus quam
illa 26 perseverantia illius non permanebit sed obtinebit vias iniustorum et in flamma sua non
conburet iustos 27 qui derelinquunt Deum incident in illam et exardebit in illis et non extinguetur
et inmittetur in illos quasi leo et quasi pardus laedebit illos 28 sepi aures tuas spinis et noli audire
linguam nequam et ori tuo facito ostia et seras 29 aurum tuum et argentum confla et verbis tuis
facito stateram et frenos ori tuo rectos 30 et adtende ne forte labaris in lingua et cadas in conspectu
inimicorum insidiantium tibi et sit casus tuus insanabilis in mortem

Chapter 29

1 de fenore qui facit misericordiam fenerat proximum et qui praevalet manu mandata servat
2 fenera proximum tibi in tempore necessitatis illius et iterum redde proximo in tempore suo
3 confirma verbum et fideliter age cum illo et in omni tempore invenies quod tibi necessarium est
4 multi quasi inventionem aestimaverunt fenus et praestiterunt molestiam his qui se adiuvaverunt
5 donec accipiant osculantur manum dantis et in promissionibus humiliant vocem suam 6 et in
tempore redditionis postulabit tempus et loquetur verba acediae et murmurationum et tempus
causabitur 7 si autem potuerit reddere aversatus solide vix reddet dimidium et conputabit illud quasi
inventionem 8 sin autem fraudavit illum pecunia sua et possidebit illum inimicum gratis 9 et convicia
et maledicta reddet illi et pro honore et beneficio reddet illi contumeliam 10 multi non causa nequitiae
non feneraverunt sed fraudari gratis timuerunt 11 verumtamen super humilem animo fortior esto
et pro elemosyna non trahas illum 12 propter mandatum adsume pauperem et propter inopiam eius
ne dimittas illum vacuum 13 perde pecuniam pro fratre et amico et non abscondas illam sub lapide
in perditionem 14 pone thesaurum tuum in praeceptis Altissimi et proderit tibi magis quam aurum

15 conclude elemosynam in corde pauperis et haec pro te exorabit ab omni malo 16 [] 17 [] 18 super
scutum potentis et super lanceam adversus inimicum tuum pugnabit 19 vir bonus fidem facit proximo
suo et qui perdiderit confusionem derelinquet sibi 20 gratiam fideiussoris ne obliviscaris dedit enim
pro te animam suam 21 repromissorem fugit peccator et inmundus 22 bona repromissoris sibi
adscribit peccator et ingratus sensu derelinquet liberantem se 23 vir repromittit de proximo suo et
cum perdiderit reverentiam relinquetur ab eo 24 repromissio nequissima multos perdidit dirigentes
et commovit illos quasi fluctus maris 25 viros potentes gyrans migrare fecit et vagati sunt in gentibus
alienis 26 peccator transgrediens mandata Domini incidet in promissionem nequa et qui conatur
multa agere incidet in iudicium 27 recupera proximum secundum virtutem tuam et adtende tibi ne
incidas 28 initium vitae aqua et panis et vestimentum et domus protegens turpitudinem 29 melior
victus pauperis sub tegimen asserum quam epulae splendidae in peregre sine domicilio 30 super
minimum et magnum placeat tibi et inproperium peregrinationis non audies 31 vita nequa hospitandi
de domo in domum et ubi hospitabitur non fiducialiter aget nec aperiet os 32 hospitabit et pascet
et potabit ingratos et ad haec amara audiet 33 transi hospes et orna mensam et quae in manu habes
ciba ceteros 34 exi a facie honoris amicorum meorum necessitudine domus meae hospitio mihi
factus est frater 35 gravia haec homini habenti sensum correptio domus et inproperium feneratoris

Chapter 30

1 de filiis qui diligit filium suum adsiduat illi flagella ut laetetur in novissimo suo 2 qui docet
filium suum laudabitur in illo et in medio domesticorum in illo gloriabitur 3 qui docet filium suum
in zelum mittit inimicum et in medio amicorum gloriabitur in illo 4 mortuus est pater illius et quasi
non est mortuus similem enim reliquit sibi post se 5 in vita ipsius vidit et laetatus est in illo in obitu
illius non est contristatus nec confusus est coram inimicis 6 reliquit enim defensorem domus et
amicis reddentem gratiam 7 pro animabus filiorum conligabit vulnera sua et super omnem vocem

turbabuntur viscera eius [8] equus indomitus evadit durus et filius remissus evadit praeceps [9] lacta
filium et paventem te faciet lude cum eo et contristabit te [10] non conrideas illi ne doleas et in
novissimo obstupescent dentes tui [11] non des illi potestatem in iuventute et ne despicias cogitatus
illius [12] curva cervicem eius in iuventute et tunde latera illius dum infans est ne forte induret et
non credat tibi et erit tibi dolor animae [13] doce filium tuum et operare in illum ne in turpitudinem
illius offendas [14] melior est pauper sanus et fortis viribus quam dives inbecillis et flagellatus malitia
[15] salus animae in sanctitate iustitiae et melior omni auro et argento et corpus validum quam census
inmensus [16] non est census super censum salutis corporis et non est oblectatio super cordis gaudium
[17] melior est mors quam vita amara et requies aeterna quam languor perseverans [18] bona absconsa
in ore cluso quasi adpositiones epularum circumpositae sepulchro [19] quid proderit libatio idolo
nec enim manducat nec odorabitur [20] sic qui effugatur a Domino et portans mercedes iniquitatis
[21] videns oculis et ingemescens sicut spado conplectens virginem et suspirans [22] tristitiam non des
animae tuae et non adfligas temet ipsum in consilio tuo [23] iucunditas cordis haec est vita hominis
et thesaurus sine defectione sanctitatis et exultatio viri est longevitas [24] miserere animae tuae
placens Deo et contine et congrega cor tuum in sanctitate eius et tristitiam longe expelle a te
[25] multos enim occidit tristitia et non est utilitas in illa [26] zelus et iracundia minuit dies et ante
tempus senectam adducit cogitatus [27] splendidum cor bonum in epulis epulae enim illius diligenter
fiunt

Chapter 31

[1] vigilia honestatis tabefacit carnes et cogitatus illius auferet somnum [2] cogitatus praesentiae
avertit sensum et infirmitas gravis sobriam facit animam [3] laboravit dives in congregatione
substantiae et in requie sua replebitur bonorum suorum [4] laboravit pauper in diminutione victus et
in fine inops fit [5] qui aurum diligit non iustificabitur et qui insequitur consumptionem replebitur
ex ea [6] multi dati sunt in auri casus et facta est in facie ipsius perditio illorum [7] lignum offensionis

est aurum sacrificantium vae illis qui sectantur illud et omnis inprudens deperiet in illo 8 beatus
dives qui inventus est sine macula et qui post aurum non abiit nec speravit in pecunia et thesauris
9 quis est hic et laudabimus eum fecit enim mirabilia in vita sua 10 quis probatus est in illo et
perfectus est et erit illi in gloria aeterna qui potuit transgredi et non est transgressus et facere mala
et non fecit 11 ideo stabilita sunt bona illius in Deo et elemosynas illius enarrabit ecclesia sanctorum
12 de continentia supra mensam magnam sedisti non aperias super illam faucem tuam prior 13 non
dicas simulata sunt quae super illa sunt 14 memento quoniam malum oculus nequa 15 nequius
oculo quid creatum est ideo ab omni facie sua lacrimabitur cum viderit 16 ne extendas manum tuam
prior et invidia contaminatus obrubescas 17 nec conprimaris in convivio 18 intellege proximi tui
ex te ipso 19 utere quasi homo frugi quae tibi adponuntur et non cum manducas multum odio
habearis 20 cessa prior causa disciplinae et noli nimius esse ne forte offendas 21 et si in medio
multorum sedisti prior illis non extendas manum tuam nec prior poscas bibere 22 quam sufficiens
est homini erudito vinum exiguum et in dormiendo non laborabis ab illo et non senties dolorem
23 vigilia et cholera et tortura viro infrunito 24 somnus sanitatis in homine parco dormiet usque in
mane et anima illius cum ipso delectabitur 25 et si coactus fueris in edendo multum surge e medio
et vome et refrigerabit te et non adduces corpori tuo infirmitates 26 audi me fili et ne spernas me
et in novissimo invenies mea verba 27 in omnibus operibus tuis esto velox et omnis infirmitas non
occurret tibi 28 splendidum in panibus benedicent labia multorum et testimonium veritatis illius
fidele 29 in nequissimo pane murmurabit civitas et testimonium nequitiae illius verum est
30 diligentes in vino noli provocare multos enim exterminavit vinum 31 ignis probat ferrum durum
sic vinum corda superborum arguet in ebrietate potatum 32 aequavit in vita vinum hominibus si
bibas illud moderate eris sobrius 33 quae est vita quae minuitur vino 34 quid defraudat vitam mors
35 vinum in iucunditate creatum est non in ebrietate ab initio 36 exultatio animae et cordis vinum
moderate potatum 37 sanitas est et corpori et animae 38 vinum multum potatum inritationem et
iram et ruinas multas facit 39 amaritudo animae vinum multum potatum 40 ebrietatis animositas
inprudentis offensio minorans virtutem et faciens vulnera 41 in convivio vini non arguas proximum

42
et non despicias eum in iucunditate illius verba inproperii non dicas illi et non premas illum in
repetendo

Chapter 32

1 rectorem te posuerunt noli extolli esto in illis quasi unus ex ipsis 2 curam illorum habe et sic
3
conside et omni cura tua explicita recumbe ut laeteris propter illos et ornamentum gratiae accipias
4 5
coronam et dignationem consequaris conrogationis loquere maior natu decet enim te primum
6
verbum diligenti scientiam et non inpedias musica ubi auditus est non effundas sermonem et
7
inportune noli extolli in sapientia tua gemmula carbunculi in ornamento auri et conparatio
8
musicorum in convivio vini sicut in fabricatione auri signum est zmaragdi sic numerus musicorum
9 10
in iucundo et moderato vino audi tacens et pro reverentia accedet tibi bona gratia adulescens
11 12
loquere in tua causa vix si bis interrogatus fueris habeat caput responsum tuum in multis esto
13
quasi inscius et audi tacens simul et quaerens in medio magnatorum non praesumas et ubi sunt
14
senes non multum loquaris ante grandinem praeibit coruscatio et pro reverentia accedet tibi bona
15
gratia et hora surgendi non te trices praecurre autem prior in domum tuam et illic avocare et illic
16 17
lude et age conceptiones tuas et non in delictis et verbo superbo et super his omnibus benedicito
18
Dominum qui fecit te et inebriantem te ab omnibus bonis suis qui timet Deum excipiet doctrinam
19
eius et qui vigilaverint ad illum invenient benedictionem qui quaerit legem replebitur ab ea et
20
qui insidiose agit scandalizabitur in ea qui timent Dominum invenient iudicium iustum et iustitias
21
quasi lucem accendent peccator homo devitabit correptionem et secundum voluntatem suam
22
inveniet conparationem vir consilii non disperiet intellegentia alienus et superbus non pertimescit
23 24
timorem etiam postquam fecit cum eo sine consilio et suis insectationibus arguetur fili sine
25
consilio nihil facias et post factum non paeniteberis in via ruinae non eas et non offendes in
26
lapides ne credas te viae laboriosae ne ponas animae tuae scandalum et a filiis tuis cave et a

domesticis tuis adtende 27 in omni opere crede ex fide animae tuae haec est enim conservatio
mandatorum 28 qui credit Deo adtendit mandatis et qui confident in illo non minorabuntur

Chapter 33

1 timenti Dominum non occurrent mala sed in temptatione Deus illum conservat et liberabit a
malis 2 sapiens non odit mandata et iustitias et non inludetur quasi in procella navis 3 homo sensatus
credit legi Dei et lex illi fidelis 4 qui interrogationem manifestat parabit verbum et sic deprecatus
exaudietur et conservabit disciplinam et tunc respondebit 5 praecordia fatui quasi rota carri et quasi
axis versatilis cogitatus illius 6 equus admissarius sicut amicus subsannator sub omni suprasedenti
hinnit 7 quare dies diem superat et iterum lux lucem et annus annum a sole 8 a Domini scientia
separati sunt facto sole et praeceptum custodiente 9 et inmutavit tempora et dies festos ipsorum et
in illis dies festos celebraverunt ad horam 10 ex ipsis exaltavit et magnificavit Deus et ex ipsis
posuit in numerum dierum et homines omnes de solo et ex terra unde creatus est Adam 11 in
multitudine disciplinae Domini separavit eos et inmutavit vias eorum 12 et ex ipsis benedixit et
exaltavit et ex ipsis sanctificavit et ad se adplicavit et ex ipsis maledixit et humiliavit et convertit
illos a separatione ipsorum 13 quasi lutum figuli in manus ipsius plasmare illud et disponere
14 omnes viae eius secundum dispositionem eius sic homo in manu illius qui se fecit reddet illis
secundum iudicium suum 15 contra malum bonum est et contra mortem vita sic et contra virum
iustum peccator et sic intuere in omnia opera Altissimi duo duo unum contra unum 16 et ego
novissimus vigilavi et quasi qui colligit acinos post vindemiatores 17 in benedictione Dei et ipse
speravi et quasi qui vindemiat replevi torcular 18 respicite quoniam non soli mihi laboravi sed
omnibus exquirentibus disciplinam 19 audite me magnati et omnes populi et rectores ecclesiae
auribus percipite 20 filio et mulieri fratri et amico non des potestatem super te in vita tua non dederis
alio possessionem tuam ne forte paeniteat te et depreceris pro illis 21 dum adhuc superes et adspiras

non inmutabit te omnis caro 22 melius est enim ut filii tui te rogent quam te respicere in manus
filiorum tuorum 23 in omnibus operibus tuis praecellens esto 24 ne dederis maculam in gloriam
tuam in die consummationis dierum vitae tuae et in tempore exitus tui distribue hereditatem tuam
25 cibaria et virga et onus asino panis et disciplina et opus servo 26 operatur in disciplina et quaerit
requiescere laxa manus illi et quaerit libertatem 27 iugum et lorum curvant collum durum et servum
inclinant operationes adsiduae 28 servo malivolo tortura et conpedes mitte illum in operatione ne
vacet 29 multam enim malitiam docuit otiositas 30 in opera constitue eum sic enim condecet illi
quod si non obaudierit grava illum conpedibus et non amplifices super omnem carnem verum sine
iudicio nihil facias grave 31 si est tibi servus sit tibi quasi anima tua quasi fratrem sic eum tracta
quoniam in sanguine animae parasti eum 32 si laeseris illum iniuste 33 et extollens discesserit quem
quaeres et in qua via quaeras illum nescis

Chapter 34

1 vana spes et mendacium insensato viro et somnia extollunt inprudentes 2 quasi qui adprehendit
umbram et persequitur ventum sic et qui adtendit ad visa mendacia 3 hoc secundum hoc visio
somniorum ante faciem hominis similitudo hominis 4 ab inmundo quid mundabitur et a mendace
quid verum dicetur 5 divinatio erroris et auguria mendacia et somnia malefacientium vanitas est
6 et sicut parturientis cor tuum fantasiam patitur nisi ab Altissimo fuerit emissa visitatio ne dederis
in illis cor tuum 7 multos enim errare fecerunt somnia et exciderunt sperantes in illis 8 sine mendacio
consummabitur verbum et sapientia in ore fidelis conplanabitur 9 qui non temptatus est quid scit
vir in multis expertus cogitavit multa et qui multa didicit enarrabit intellectum 10 qui non est
expertus pauca recognoscit qui autem in multis factus est multiplicabit malitiam 11 [] 12 multa vidi
errando et plurimas verborum consuetudines 13 aliquotiens usque ad mortem periclitatus sum
horum causa et liberatus sum gratia Dei 14 spiritus timentium Deum quaeretur et in respectu illius
benedicentur 15 spes enim illorum in salvantem illos et oculi Dei in diligentes se 16 qui timet

Dominum nihil trepidabit et non pavebit quoniam ipse est spes eius [17] timentis Dominum beata
est anima eius [18] ad quem respicit et quis est fortitudo eius [19] oculi Domini super timentes eum
protector potentiae firmamentum virtutis tegimen ardoris et umbraculum meridiani [20] et precatio
offensionis et adiutorium casus exaltans animam et inluminans oculos dans sanitatem vitam et
benedictionem [21] immolans ex iniquo oblatio est maculata et non sunt beneplacitae subsannationes
iniustorum [22] Dominus solus sustinentibus se in via veritatis et iustitiae [23] dona iniquorum non
probat Altissimus in oblationibus iniquorum nec in multitudine sacrificiorum eorum propitiabitur
peccatis [24] qui offert sacrificium ex substantia pauperum quasi qui victimat filium in conspectu
patris sui [25] panis egentium vita pauperis est qui defraudat illum homo sanguinis [26] qui aufert in
sudore panem quasi qui occidit proximum suum [27] qui effundit sanguinem et qui fraudem facit
mercedem mercennario [28] unus aedificans et unus destruens quid prodest illis nisi labor [29] unus
orans et unus maledicens cuius vocem exaudiet Deus [30] qui baptizatur a mortuo et iterum tangit
illum quid proficit lavatione illius [31] sic homo qui ieiunat in peccatis suis et iterum eadem faciens
quid proficit humiliando se orationem illius quis exaudiet

Chapter 35

[1] qui conservat legem multiplicat orationem [2] sacrificium salutare adtendere mandatis et discedere
ab omni iniquitate [3] et deprecatio recedere ab iniustitia [4] [] [5] [] [6] non apparebis ante conspectum
Dei vacuus [7] haec enim omnia propter mandatum Domini fiunt [8] oblatio iusti inpinguat altare et
odor suavitatis est in conspectu Altissimi [9] sacrificium iusti acceptum est et memoriam eius non
obliviscetur Dominus [10] bono animo gloriam redde Deo et non minuas primitias manuum tuarum
[11] in omni dato hilarem fac vultum tuum et in exultatione sanctifica decimas tuas [12] da Altissimo
secundum datum eius et in bono oculo ad inventionem fac manuum tuarum [13] quoniam Dominus
retribuens est et septies tantum reddet tibi [14] noli offerre munera prava non enim suscipiet illa
[15] et noli inspicere sacrificium iniustum quoniam Dominus iudex est et non est apud illum gloria

personae 16 non accipiet Dominus personam in pauperem et precationem laesi exaudiet 17 non
despiciet preces pupilli nec viduam si effundat loquellam gemitus 18 nonne lacrima ad maxillam
descendit et exclamatio 19 a maxilla ascendit et Dominus exauditor delectans in illis 20 qui adorat
Deum in oblectatione suscipietur et precatio illius usque ad nubes propinquabit 21 oratio humiliantis
se nubes penetrabit et donec propinquet non conrogabitur et non discedet donec aspiciat Altissimus
22 et Dominus non longinquabit sed iudicabit iustos et faciet iudicium et Fortissimus non habebit
in illis patientiam ut contribulet dorsum ipsorum 23 et gentibus reddet vindictam donec tollat
plenitudinem superborum et sceptra iniquorum contribulet 24 donec reddat hominibus secundum
actus suos et secundum opera Adae et secundum praesumptionem illius 25 donec iudicet iudicium
plebis suae et oblectabit iustos misericordia sua 26 speciosa misericordia Dei in tempore tribulationis
quasi nubes pluviae in tempore siccitatis

Chapter 36

1 miserere nostri Deus omnium et respice nos et ostende nobis lucem miserationum tuarum 2 et
inmitte timorem tuum super gentes quae non exquisierunt te et cognoscant quia non est Deus nisi
tu ut enarrent magnalia tua 3 adleva manum tuam super gentes alienas ut videant potentiam tuam
4 sicut enim in conspectu eorum sanctificatus es in nobis sic in conspectu nostro magnificaberis in
illis 5 ut cognoscant te sicut et nos agnovimus quoniam non est Deus praeter te Domine 6 innova
signa et inmuta mirabilia 7 glorifica manum et brachium dextrum 8 excita furorem et effunde iram
9 extolle adversarium et adflige inimicum 10 festina tempus et memento finis ut enarrent mirabilia
tua 11 in ira flammae devoretur qui salvatur et qui pessimant plebem tuam inveniant perditionem
12 contere caput principum inimicorum dicentium non est alius praeter nos 13 congrega omnes
tribus Iacob et cognoscant quia non est Deus nisi tu ut enarrent magnalia tua et hereditabis eos sicut
ab initio 14 miserere plebi tuae super quam invocatum est nomen tuum et Israhel quem coaequasti
primogenito tuo 15 miserere civitati sanctificationis tuae Hierusalem civitati requiei tuae 16 reple
Sion inenarrabilibus verbis tuis et gloria tua populum tuum 17 da testimonium quia ab initio creaturae

18
tuae sunt et suscita precationes quas locuti sunt in nomine tuo prophetae priores da mercedem
sustinentibus te ut prophetae tui fideles inveniantur et exaudi orationes servorum tuorum
19
secundum benedictionem Aaron de populo tuo et dirige nos in via iustitiae et sciant omnes qui
20
inhabitant terram quia tu es Deus conspector saeculorum omnem escam manducabit venter et
21 22
est cibus cibo melior fauces contingit cibum ferae et cor sensatum verba mendacia cor pravum
23
dabit tristitiam et homo peritus resistet illi omnem masculum excipiet mulier et est filia melior
24
filiae species mulieris exhilarat faciem viri sui et super omnem concupiscentiam hominis
25
superducit desiderium si est lingua curationis et mitigationis misericordiae non est vir illius
26
contra filios hominum qui possidet mulierem inchoat possessionem adiutorium contra illum est
27
et columna ut requies ubi non est sepis diripietur possessio et ubi non est mulier gemescit egens
28
cui credit qui non habet nidum et deflectens ubicumque obscuraverit quasi succinctus latro
exiliens de civitate in civitatem

Chapter 37

1
omnis amicus dicet et ego amicitiam copulavi sed est amicus solo nomine amicus nonne tristitia
2 3
inest usque ad mortem sodalis autem et amicus ad inimicitiam convertentur o praesumptio
4
nequissima unde creata es cooperire aridam malitiam et dolositatem illius sodalis amico
5
coniucundatur in oblectatione et in tempore tribulationis adversarius erit sodalis amico condolet
6
causa ventris et contra hostem accipiet scutum non obliviscaris amici tui in animo tuo et non
7
inmemor sis illius in operibus tuis noli consiliari cum socero tuo et a zelantibus te absconde
8 9
consilium omnis consiliarius prodit consilium sed est consiliarius in semet ipso a consiliario
10
serva animam tuam prius scito quae sit illius necessitas et ipse enim animo suo cogitabit ne forte
11
mittat sudem in terram et dicat tibi bona est via tua et stet e contrario videre quid tibi eveniat
12
cum viro inreligioso tracta de sanctitate et cum iniusto de iustitia et cum muliere de ea quae
aemulatur cum timido de bello cum negotiatore de traiecticio cum emptore de venditione cum viro

livido de gratiis agendis 13
cum impio de pietate cum inhonesto de honestate cum operario agri de omni opere 14
cum operario annuali de consummatione anni cum servo pigro de multa operatione non adtendas his in omni consilio 15
cum viro sancto adsiduus esto quemcumque cognoveris observantem timorem Dei 16
cuius anima est secundum animam tuam quicumque titubaverit in tenebris non condolebit tibi 17
et cor boni consilii statue non est enim tibi aliud pluris illo 18
anima viri sancti enuntiat aliquando vera quam septem circumspectores sedentes ad speculandum 19
et in his omnibus deprecare Altissimum ut dirigat in veritate viam tuam 20
ante omnem operam verbum verax praecedat te et ante omnem actum consilium stabile 21
verbum nequa inmutabit cor quattuor partes oriuntur bonum et malum vita et mors et dominatrix illorum est adsidua lingua
22
vir peritus multos erudivit et animae suae suavis est 23
qui sofistice loquitur odibilis est omni re defraudabitur 24
non est enim data illi a Domino gratia omni enim sapientia defraudatus est 25
est sapiens animae suae sapiens et fructus sensus illius laudabilis 26
vir sapiens plebem suam erudit et fructus sensus eius fideles sunt 27
vir sapiens implebitur benedictione et videntes illum laudabunt
28
vita viri in numero dierum dies autem Israhel innumerabiles sunt 29
sapiens in populo hereditabit honorem et nomen illius erit vivens in aeternum 30
fili in vita tua tempta animam tuam et si fuerit nequam non des illi potestatem 31
non enim omnia omnibus expediunt et non omni animae omne genus placet 32
noli avidus esse in omni epulatione et non te effundas super omnem escam 33
in multis enim escis erit infirmitas et aplestia adpropinquabit usque ad cholera 34
propter aplestiam multi obierunt qui autem abstinens est adiciet vitam

Chapter 38

1
honora medicum propter necessitatem etenim illum creavit Altissimus 2
a Deo est omnis medella et a rege accipiet dationem 3
disciplina medici exaltabit caput illius et in conspectu magnatorum conlaudabitur 4
Altissimus creavit de terra medicinam et vir prudens non abhorrebit illi 5
nonne a ligno indulcata est amara aqua 6
ad agnitionem hominum virtutis illorum et dedit

homini scientiam Altissimus honorari in mirabilibus suis 7 in his curans mitigavit dolorem et
unguentarius facit pigmentum suavitatis et unctiones conficiet suavitatis et non consummabuntur
opera eius 8 pax enim Dei super faciem terrae 9 fili in tua infirmitate non despicias sed ora ad
Dominum et ipse curabit te 10 averte a delicto et dirige manus et ab omni delicto munda cor tuum
11 da suavitatem et memoriam similaginis et inpingua oblationem et da locum medico 12 etenim
illum Dominus creavit et non discedat a te quoniam opera eius sunt necessaria 13 est enim tempus
quando in manus eorum incurras 14 ipsi vero Dominum deprecabuntur ut dirigat requiem eorum
et sanitatem propter conversationem illorum 15 qui delinquit in conspectu eius qui fecit eum incidat
in manus medici 16 fili in mortuum produc lacrimas et quasi dira passus incipe plorare et secundum
iudicium contine corpus illius et non despicias sepulturam illius 17 propter delaturam amare fer
luctum illius uno die et consolare propter tristitiam 18 [] 19 a tristitia enim festinat mors et cooperiet
virtutem et tristitia cordis flectet cervicem 20 in abductione permanet tristitia et substantia inopis
secundum cor eius 21 non dederis in tristitia cor tuum sed repelle eam a te et memento novissimorum
22 noli oblivisci neque enim est conversio et huic nihil proderis et te ipsum pessimabis 23 memor
esto iudicii mei sic enim erit et tuum mihi heri et tibi hodie 24 in requie mortui requiescere fac
memoriam eius et consolare illum in exitu spiritus sui 25 sapientiam scribe in tempore vacuitatis
et qui minoratur actu sapientiam percipiet qua sapientia replebitur 26 qui tenet aratrum et non
gloriatur in iaculo stimulo boves agit et conversatur in operibus eorum et narratio eius in filiis
taurorum 27 cor suum dabit ad versandos sulcos et vigilia eius in sagina vaccarum 28 sic omnis
faber et architectus qui noctem tamquam diem transigit qui sculpit signacula sculptilia et adsiduitas
eius variat picturam cor suum dabit in similitudinem picturae et vigilia sua perficit opus 29 sic faber
ferrarius sedens iuxta incudem et considerans opus ferri vapor ignis uret carnes eius et in calore
fornacis concertatur 30 vox mallei innovabit aurem eius et contra similitudinem vasi oculi eius
31 cor suum dabit in consummationem operum et vigilia sua ornabit in consummatione 32 sic figulus
sedens ad opus suum convertens pedibus suis rotam qui in sollicitudine positus est semper propter
opus suum et innumera est omnis operatio eius 33 in brachio suo formabit lutum et ante pedes suos
curvabit virtutem suam 34 cor suum dabit ut consummet linitionem et vigilia sua mundabit fornacem

35 omnes hi in manibus suis speraverunt et unusquisque in arte sua sapiens est 36 sine his omnibus
non aedificatur civitas 37 et non inhabitabunt nec inambulabunt et in ecclesiam non transilient
38 super sellam iudicis non sedebunt et testamentum iudicii non intellegent neque palam facient
disciplinam et iudicium et in parabolis non invenientur 39 sed creaturam aevi confirmabunt et
deprecatio illorum in operatione artis adcommodantes animam suam et conquirentes in lege Altissimi

Chapter 39

1 sapientiam omnium antiquorum exquiret et in prophetiis vacabit 2 narrationem virorum
nominatorum conservabit et in versutias parabolarum simul introibit 3 occulta proverbiorum exquiret
et in absconditis parabolarum conversabitur 4 in medio magnatorum ministrabit et in conspectu
praesidis apparebit 5 in terram alienarum gentium pertransiet bona enim et mala in hominibus
temptavit 6 cor suum tradet ad vigilandum diluculo ad Dominum qui fecit illum et in conspectu
Altissimi deprecabitur 7 aperiet os suum in oratione et pro delictis suis deprecabitur 8 si enim
Dominus magnus voluerit spiritu intellegentiae replebit illum 9 et ipse tamquam imbres mittet
eloquia sapientiae suae et in oratione confitebitur Domino 10 ipse diriget consilium eius et
disciplinam et in absconditis suis consiliabitur 11 ipse palam faciet disciplinam doctrinae suae et
in lege testamenti Domini gloriabitur 12 conlaudabunt multi sapientiam eius et usque in saeculum
non delebitur 13 non recedet memoria eius et nomen eius requiretur a generatione in generationem
14 sapientiam eius enarrabunt gentes et laudem eius nuntiabit ecclesia 15 si inmanserit nomen
derelinquet mille et si requieverit proderit illi 16 adhuc consiliabor ut enarrem ut furore enim repletus
sum 17 in voce dicit obaudite me divini fructus et quasi rosa plantata super rivum aquarum
fructificate 18 quasi libanus odorem suavitatis habete 19 florete flores quasi lilium date odorem et
frondete in gratiam et conlaudate canticum et benedicite Dominum in operibus suis 20 date nomini
eius magnificentiam et confitemini illi in voce labiorum vestrorum in canticis labiorum et cinyris
et sic dicetis in confessione 21 opera Domini universa bona valde 22 in verbo eius stetit aqua sicut

congeries et in sermone oris eius sicut exceptoria aquarum 23 quoniam in praecepto ipsius placor
fit et non est minoratio in salute illius 24 opera omnis carnis coram illo et non est quicquam
absconditum ab oculis eius 25 a saeculo usque in saeculum respicit et nihil est mirabile in conspectu
eius 26 non est dicere quid est hoc aut quid est illud omnia enim in tempore suo quaerentur
27 benedictio illius quasi fluvius inundavit 28 et quomodo cataclysmus aridam inebriavit sic ira
ipsius gentes quae non exquisierunt eum hereditabit 29 quomodo convertit aquas et siccata est terra
et viae illius viis illorum directae sunt sic peccatoribus offensiones in ira eius 30 bona bonis creata
sunt ab initio sic nequissimis bona et mala 31 initium necessariae rei vitae hominum aqua ignis et
ferrum lac et panis similagineus et mel et botrus uvae et oleum et vestimentum 32 haec omnia
sanctis in bona sic et impiis et peccatoribus in mala convertentur 33 sunt spiritus qui ad vindictam
creati sunt et in furore suo confirmaverunt tormenta sua 34 in tempore consummationis effundent
virtutem et furorem eius qui fecit illos confundent 35 ignis grando famis et mors omnia haec ad
vindictam creata sunt 36 bestiarum dentes et scorpii et serpentes et romphea vindicans in exterminium
impios 37 in mandatis eius epulabuntur et super terram in necessitatem praeparabuntur et in
temporibus suis non praeterient verbum 38 propterea ab initio confirmatus et consiliatus sum et
cogitavi et in scripta dimisi 39 omnia opera Domini bona et omne opus hora sua subministrabit
40 non est dicere hoc illo nequius est omnia enim in tempore suo conprobabuntur 41 et nunc in
omni corde et ore conlaudate et benedicite nomen Domini

Chapter 40

1 occupatio magna creata est omnibus hominibus et iugum grave super filios Adam a die exitus
de ventre matris eorum usque in diem sepulturae in matrem omnium 2 cogitationes eorum et timores
cordis adinventio expectationis et dies finitionis 3 residentes super sedem gloriosam usque ad
humiliatum in terra et cinere 4 ab eo qui utitur hyacintho et portat coronam usque ad eum qui

operitur lino crudo furor zelus tumultus fluctuatio et timor mortis iracundia perseverans et contentio
5
et in tempore refectionis in cubile somnus noctis inmutat scientiam eius 6 modicum tamquam
nihil in requie et ab eo in somnis quasi in die respectus 7 conturbatus est in visu cordis sui tamquam
qui evaserit in die belli in tempore salutis suae exsurrexit et admirans ad nullum timorem 8 cum
omni carne ab homine usque ad pecus et super peccatores septuplum 9 ad haec mors sanguis
contentio et romphea oppressiones famis et contritio et flagella 10 super iniquos creata sunt haec
omnia et propter illos factus est cataclysmus 11 omnia quae de terra sunt in terram convertentur et
aquae omnes in mare convertentur 12 omne munus et iniquitas delebitur et fides in saeculum stabit
13
substantiae iniustorum sicut fluvius siccabuntur et sicut tonitruum magnum in pluvia manebunt
14
in aperiendo manus suas laetabitur sic praevaricatores in consummatione tabescent 15 nepotes
impiorum non multiplicabunt ramos et radices inmundae super cacumen petrae sonant 16 viriditas
super omnem aquam et ad oram fluminis ante omnem faenum evelletur 17 gratia sicut paradisus
in benedictionibus et misericordia in saeculo permanet 18 vita sibi sufficientis operarii condulcabitur
et in ea invenies thesaurum 19 fili aedificatio civitatis confirmabit nomen et super haec mulier
inmaculata conputatur 20 vinum et musica laetificant cor et super utraque dilectio sapientiae
21
tibiae et psalterium suavem faciunt melodiam et super utraque lingua suavis 22 gratiam et speciem
desiderabit oculus tuus et super hoc viride sationis 23 amicus et sodalis in tempore convenientes
et super utrosque mulier cum viro 24 fratres in adiutorium in tempore tribulationis et super eos
misericordia liberabit 25 aurum et argentum constituet pedem et super utrumque consilium
beneplacitum 26 facultates et virtutes exaltant cor et super haec timor Domini 27 non est in timore
Domini minoratio et non est in eo inquirere adiutorium 28 timor Domini sicut paradisus benedictionis
et super omnem gloriam operuerunt illum 29 fili in tempore vitae tuae ne indigeas melius est enim
mori quam indigere 30 vir respiciens in mensam alienam non est vita eius in cogitatione victus alit
enim animam suam cibis alienis 31 vir autem disciplinatus et eruditus custodiet se 32 in ore
inprudentis condulcabitur inopia et in ventre eius ignis ardebit

Chapter 41

1 o mors quam amara est memoria tua homini pacem habenti in substantiis suis 2 viro quieto et
cuius viae directae sunt in omnibus et adhuc valenti accipere cibum 3 o mors bonum est iudicium
tuum homini indigenti et qui minoratur viribus 4 defecto aetate et cui de omnibus cura est et
incredibili qui perdit sapientiam 5 noli metuere iudicium mortis memento quae ante te fuerunt et
quae superventura sunt tibi hoc iudicium a Domino omni carni 6 et quid superveniet in beneplacita
Altissimi sive decem sive centum sive mille anni 7 non est enim in inferno accusatio vitae 8 filii
abominationum fiunt filii peccatorum et qui conversantur secus domos impiorum 9 filiorum
peccatorum periet hereditas et cum semine illorum adsiduitas obprobrii 10 de patre impio queruntur
filii quoniam propter illum sunt in obprobrio 11 vae vobis viri impii qui dereliquistis legem Domini
altissimi 12 et si nati fueritis in maledictione nascemini et si mortui fueritis in maledictione erit
pars vestra 13 omnia quae de terra sunt in terram convertentur sic impii a maledicto in perditionem
14 luctus hominum in corpore ipsorum nomen autem impiorum delebitur 15 curam habe de bono
nomine hoc enim magis permanebit tibi quam mille thesauri magni pretiosi 16 bonae vitae numerus
dierum bonum autem nomen permanebit in aevo 17 disciplinam in pace conservate filii sapientia
enim abscondita et thesaurus occultus quae utilitas in utrisque 18 melior est homo qui abscondit
stultitiam suam quam homo qui abscondit sapientiam suam 19 verumtamen reveremini in his quae
procedunt de ore meo 20 non est enim bonum omnem inreverentiam observare et non omnia omnibus
beneplacent in fide 21 erubescite matrem et patrem de fornicatione et a praesidente et potente de
mendacio 22 a principe et iudice de delicto a synagoga et plebe de iniquitate 23 a socio et amico
de iniustitia de loco in quo habitas 24 de furto de veritate Dei et testamento de discubitu in panibus
et ab offuscatione dati et accepti 25 a salutantibus de silentio a respectu mulieris fornicariae et ab
aversione vultus cognati 26 ne avertas faciem a proximo tuo ab auferendo partem et non restituendo
27 ne respicias mulierem alieni viri et ne scruteris ancillam eius neque steteris ad lectum eius 28 ab
amicis de sermonibus inproperii et cum dederis ne inproperes

Chapter 42

1 non duplices sermonem auditus de revelatione sermonis absconditi et eris vere sine confusione
et invenies gratiam in conspectu omnium hominum ne pro his omnibus confundaris et ne accipias
personam ut delinquas 2 de lege Altissimi et testamento et de iudicio iustificare impium 3 de verbo
sociorum et viatorum et de datione hereditatis amicorum 4 de aequalitate staterae et ponderum et
de adquisitione multorum et paucorum 5 de correptione emptionis et negotiatorum et de multa
disciplina filiorum servo pessimo latus sanguinare 6 super mulierem nequam bonum est signum
7 ubi manus multae sunt clude et quodcumque trades numera et adpende datum vero et acceptum
omne describe 8 de disciplina insensati et fatui et de senioribus qui iudicantur ab adulescentibus et
eris eruditus in omnibus et probabilis in conspectu omnium virorum 9 filia patri abscondita est
vigilia et sollicitudo eius auferet somnum ne forte in adulescentia sua adultera efficiatur et commorata
cum viro odibilis fiat 10 nequando polluatur in virginitate sua et in paternis suis gravida inveniatur
ne forte cum viro commorata transgrediatur aut certe sterilis efficiatur 11 super filiam luxuriosam
confirma custodiam nequando faciat te in obprobrium venire inimicis a detractatione in civitate et
abiectione plebis et confundat te in multitudine populi 12 omni homini noli intendere in specie et
in medio mulierum noli commorari 13 de vestimentis enim procedit tinea et a muliere iniquitas viri
14 melior est iniquitas viri quam benefaciens mulier et mulier confundens in obprobrium 15 memor
ero igitur operum Domini et quae vidi adnuntiabo in sermonibus Domini opera eius 16 sol inluminans
per omnia respexit et gloria Domini plenum est opus eius 17 nonne Dominus fecit sanctos enarrare
omnia mirabilia sua quae confirmavit Dominus omnipotens stabiliri in gloria sua 18 abyssum et
cor hominum investigavit et in astutia illorum excogitavit 19 cognovit enim Dominus omnem
scientiam et inspexit in signum aevi adnuntians quae praeterierunt et quae superventura sunt revelans
vestigia occultorum 20 non praeterit illum omnis cogitatus et non abscondit se ab eo ullus sermo
21 magnalia sapientiae suae decoravit qui est ante saeculum et usque in saeculum neque adiectum
est 22 neque minuitur et non eget alicuius consilio 23 quam desiderabilia omnia opera eius et
tamquam scintillam quam est considerare 24 omnia haec vivent et manent in saeculum et in omni

necessitate omnia obaudiunt ei 25 omnia duplicia unum contra unum et non fecit quicquam deesse
26 uniuscuiusque confirmavit bona et quis satiabitur videns gloriam eius

Chapter 43

1 altitudinis firmamentum pulchritudo est species caeli in visione gloriae 2 sol in aspectu
adnuntians in exitu vas admirabile opus Excelsi 3 in meridiano exuret terram in conspectu ardoris
eius quis poterit sustinere fornacem custodiens in operibus ardoris 4 tripliciter sol exurens montes
radios igneos exsuflans et refulgens radiis suis obcaecat oculos 5 magnus Dominus qui fecit illum
et in sermonibus eius festinavit iter 6 et luna in omnibus in tempore suo ostensio temporis et signum
aevi 7 a luna signum diei festi luminare quod minuitur in consummatione 8 mensis secundum
nomen eius est crescens admirabiliter in consummatione 9 vas castrorum in excelsis in firmamento
caeli resplendens 10 species caeli gloriosa stellarum mundum inluminans in excelsis Dominus
11 in verbis Sancti stabunt ad iudicium et non exardescent in vigiliis suis 12 vide arcum et benedic
qui fecit illum valde speciosus est in splendore suo 13 gyravit caelum in circuitu gloriae suae manus
Excelsi aperuerunt illum 14 imperio suo adceleravit nivem et adcelerat coruscationes emittere
iudicii sui 15 propterea aperti sunt thesauri et evolaverunt nebulae sicut aves 16 in magnitudine
sua posuit nubes et confracti sunt lapides grandinis 17 in conspectu eius commovebuntur montes
et in voluntate eius adspirabit notus 18 vox tonitrui eius exprobravit terram tempestas aquilonis et
congregatio spiritus 19 sicut avis deponens ad sedendum aspargit nivem et sicut lucusta demergens
descensus eius 20 pulchritudinem coloris eius admirabitur oculus et super imbrem eius expavescet
cor 21 gelum sicut salem effundet super terram et dum gelaverit fiet tamquam cacumina tribuli
22 frigidus ventus aquilo flabit et gelabit cristallus ab aqua super omnem congregationem aquarum
requiescet et sicut lorica induet se aquis 23 devorabit montes et exuret desertum et extinguet viridem
sicut ignem 24 medicina omnium in festinationem nebulae ros obvians ab ardore venienti humilem

efficiet eum 25 in sermone eius silebit ventus et plantavit illum Dominus Iesus 26 qui navigat mare
enarrat periculum eius et audientes auribus non admirabimur 27 illic praeclara et mirabilia opera
varia genera bestiarum et omnium pecorum et creatura beluarum 28 propter ipsum confirmatus est
itineris finis et in sermone eius conposita sunt omnia 29 multa dicemus et deficiemus verbis
consummatio autem sermonum ipse est in omnibus 30 gloriantes ad quid valebimus ipse enim
Omnipotens super omnia opera sua 31 terribilis Dominus et magnus vehementer 32 quantumcumque
potueritis supervalebit adhuc et admirabilis magnificentia eius 33 benedicentes Dominum exaltate
illum quantum potestis maior est enim omni laude 34 exaltantes eum replemini virtute ne laboretis
non enim habebitis 35 quis vidit eum et enarrabit et quis magnificabit eum sicut est ab initio 36 multa
abscondita sunt maiora horum pauca enim vidimus operum eius 37 omnia autem Dominus fecit et
pie agentibus dedit sapientiam

Chapter 44

1 laus patrum laudemus viros gloriosos et parentes nostros in generatione sua 2 multam gloriam
fecit Dominus magnificentia sua a saeculo 3 dominantes in potestatibus suis homines magni virtute
et prudentia sua praediti nuntiantes in dignitate prophetarum 4 et imperantes in praesenti populo
et virtute prudentiae populi sanctissima verba 5 in pueritia sua requirentes modos musicos et
narrantes carmina in scriptura 6 homines divites in virtute pulchritudinis studium habentes
pacificantes in domibus suis 7 omnes isti in generationibus gentis suae gloriam adepti sunt et in
diebus suis habentur in laudibus 8 qui de illis nati sunt reliquerunt nomen narrandi laudes eorum
9
et sunt quorum non est memoria perierunt quasi non fuerint et nati sunt quasi non nati et filii
ipsorum cum illis 10 sed illi viri misericordiae sunt quorum pietates non defuerunt 11 et cum semine
ipsorum perseverat bona 12 hereditas nepotum illorum et in testamentis stetit semen eorum 13 et
filii ipsorum propter illos usque in aeternum manet semen eorum et gloria eorum non derelinquetur
14
corpora ipsorum in pace sepulta sunt et nomen eorum vivet in generationes et generationes

15 sapientiam ipsorum narrent populi laudem eorum nuntiet ecclesia 16 Enoch placuit Deo et
translatus est in paradiso ut det gentibus paenitentiam 17 Noe inventus est perfectus iustus et in
tempore iracundiae factus est reconciliatio 18 ideo dimissum est reliquum terrae cum factum est
diluvium 19 testamenta saeculi posita sunt apud illum ne deleri possit diluvio omnis caro 20 Abraham
magnus pater multitudinis gentium et non est inventus similis illi in gloria qui conservavit legem
Excelsi et fuit in testamento cum illo 21 in carne eius stare fecit testamentum et in temptatione
inventus est fidelis 22 ideo iureiurando dedit illi semen in gente sua crescere illum quasi terrae
cumulum 23 et ut stellas exaltare semen eius et hereditari illos a mari usque ad mare et a Flumine
usque ad terminos terrae 24 et in Isaac eodem fecit modo propter Abraham patrem ipsius
25 benedictionem omnium gentium dedit illi et testamentum confirmavit super caput Iacob 26 agnovit
eum in benedictionibus suis et dedit illi hereditatem et divisit ei partem in tribus duodecim 27 et
conservavit illis homines misericordiae invenientes gratiam in oculis omnis carnis

Chapter 45

1 dilectus a Deo et hominibus Moses cuius memoria in benedictione est 2 similem illum fecit
in gloria sanctorum et magnificavit eum in timore inimicorum et in verbis suis monstra placavit
3 glorificavit illum in conspectu regum et iussit illi coram populo suo et ostendit illi gloriam suam
4 in fide et lenitate ipsius sanctum fecit illum et elegit illum de omni carne 5 audivit eum et vocem
ipsius et induxit illum in nubem 6 et dedit illi coram praecepta legem vitae et disciplinae docere
Iacob testamentum et iudicia sua Israhel 7 excelsum fecit Aaron fratrem eius et similem sibi de
tribu Levi 8 statuit ei testamentum aeternum et dedit illi sacerdotium gentis et beatificavit illum in
gloria 9 et circumcinxit illum zonam gloriae induit illum stolam gloriae et coronavit illum in vasis
virtutis 10 circumpedes et femoralia et umeralem posuit ei et cinxit illum tintinabulis aureis plurimis
in gyro 11 dare sonitum in successu suo auditum facere sonitum in templo in memoriam filiis gentis
suae 12 stola sancta auro et hyacintho et purpura opus textile viri sapientis iudicio et veritate praediti

13
torto cocco opus artificis gemmis pretiosis figuratis in ligatura auri et opere lapidarii sculptilis
14
in memoriam secundum numerum tribuum Israhel coronam auream supra mitram eius expressam
15
signo sanctitatis gloria honoris et opus virtutis desideria oculorum ornata sic pulchra ante ipsum
16
non fuerunt talia usque ad originem non indutus est illa alienigena aliquis sed tantum filii ipsius
17 18
soli et nepotes eius per omne tempus sacrificia ipsius consumpta sunt igni cotidie conplevit
19
Moses manus eius et unxit illum oleo sancto factum est illi in testamentum aeternum et semini
eius sicut dies caeli fungi sacerdotio et habere laudem et glorificare populum suum in nomine suo
20
ipsum elegit eum ab omni vivente adferre sacrificium Deo incensum et bonum odorem in
21
memoriam placere populo suo dedit illi in praeceptis suis potestatem in testamentis iudiciorum
22
docere Iacob testimonia et in lege sua lucem dare Israhel quia contra illum steterunt alieni et
propter invidiam circumdederunt illum in deserto homines qui erant cum Dathan et Abiron et
23
congregatio Chore in iracundiam vidit Dominus Deus et non placuit illi et consumpti sunt in
24 25
impetu iracundiae fecit illis monstra et consumpsit eos in flamma ignis et addidit Aaron
26
gloriam et dedit illi hereditatem et primitias fructuum terrae divisit illi panem ipsis in primis
27
paravit in satietatem nam sacrificia Domini edent quae dedit ipsi et semini eius ceterum in terra
28
gentes hereditabit et pars non est illi in gente ipse enim pars eius est et hereditas et Finees filius
29
Eleazari tertius in gloria est in imitando tantum in timore Domini et stare in reverentia gentis in
30
bonitate et alacritate animae suae placuit de Israhel ideo statuit ad illum testamentum pacis
31
principem sanctorum et gentis suae ut sit illi in sacerdotium sui dignitas in aeternum et
testamentum David regi filio Iesse de tribu Iuda hereditas ipsi et semini eius ut daret sapientiam in
cor nostrum iudicare gentem suam in iustitia ne abolerentur bona ipsorum et gloriam eorum in
gentem ipsorum aeternam fecit

Chapter 46

1
fortis in bello Iesus Nave successor Mosi in prophetis qui fuit magnus secundum nomen suum
2
maximus in salutem electorum Dei expugnare insurgentes hostes ut consequeretur hereditatem

Israhel 3 quam gloriam adeptus est in tollendo manus suas et iactando contra civitatem rompheas
4 quis ante illum sic restitit nam hostes ipse Dominus perduxit 5 aut non in iracundia eius inpeditus
est sol et una dies facta est quasi duo 6 invocavit Altissimum potentem in obpugnando inimicos
undique et audivit illum magnus et sanctus Deus in saxis grandinis virtutis valde fortis 7 impetum
fecit contra gentem hostilem et in descensu perdidit contrarios 8 ut cognoscant gentes potentiam
eius quia contra Dominum pugnare non est facile et secutus est a tergo potentes 9 et in diebus Mosi
misericordiam fecit ipse et Chaleb filius Iepphonne stare contra hostem prohibere gentem a peccatis
et perfringere murmur malitiae 10 et ipsi duo constituti a periculo liberati sunt a numero sescentorum
milium peditum inducere illos in hereditatem in terram quae manat lac et mel 11 et dedit Dominus
ipsi Chaleb fortitudinem et usque ad senectutem permansit illi virtus ut ascenderet in excelsum
terrae locum et semen ipsius obtinuit hereditatem 12 ut viderent omnes filii Israhel quod bonum
est obsequi sancto Deo 13 et iudices singuli suo nomine quorum non est corruptum cor qui non
aversi sunt a Domino 14 ut sit memoria illorum in benedictione et ossa eorum pullulent de loco
suo 15 et nomen eorum permanet in aeternum permanens ad filios illorum sanctorum virorum gloria
16 dilectus a Domino suo Samuhel propheta Domini renovavit imperium et unxit principes in gente
sua 17 in lege Domini iudicavit congregationem et vidit Dominus Iacob et in fide sua probatus est
propheta 18 et cognitus est in verbis suis fidelis quia vidit Deum lucis 19 et invocavit Deum potentem
in obpugnando hostes circumstantes undique in oblatione viri inviolati 20 et intonuit e caelo Dominus
et in sonitu magno auditam fecit vocem suam 21 et conteruit principes Tyriorum et omnes duces
Philisthim 22 et ante tempus finis vitae suae et saeculi testimonium praebuit in conspectu Domini
et christi pecunias et usque ad calciamenta ab omni carne non accepit et non accusavit illum homo
23 et post hoc dormivit et notum fecit regi et ostendit illi finem vitae suae et exaltavit vocem eius
de terra in prophetia delere impietatem gentis

Chapter 47

1 post hoc surrexit Nathan propheta in diebus David 2 et quasi adeps separatus est a carne sic
David a filiis Israhel 3 cum leonibus lusit quasi cum agnis et in ursis similiter fecit sicut cum agnis
ovium in iuventute sua 4 numquid non occidit gigantem et extulit obprobrium de gente 5 in tollendo
manum in saxo fundae deiecit exultationem Goliae 6 ubi invocavit Dominum potentem et dedit in
dexteram eius tollere hominem fortem in bello et exaltare cornum gentis suae 7 sic in milibus
glorificavit illum et laudavit eum in benedictionibus Domini in offerendo illi coronam gloriae
8 conteruit enim inimicos undique et extirpavit Philisthim contrarios usque in hodiernum diem
conteruit cornum ipsorum usque in aeternum 9 in omni opere dedit confessionem Sancto et Excelso
in verbo gloriae 10 de omni corde suo laudavit Dominum et dilexit Deum qui fecit illum et dedit
illi contra inimicos potentiam 11 et stare fecit cantores contra altarium et in sono eorum dulces fecit
modos 12 et dedit in celebrationibus decus et ornavit tempora usque ad consummationem vitae ut
laudarent sanctum nomen Domini et amplificarent mane Dei sanctitatem 13 Christus purgavit
peccata ipsius et exaltavit in aeternum cornum ipsius et dedit illi testamentum regum et sedem
gloriae in Israhel 14 post ipsum surrexit filius sensatus et propter illum deiecit omnem potentiam
inimicorum 15 Salomon imperavit in diebus pacis cui subiecit Deus omnes hostes ut conderet
domum in nomine suo et pararet sanctitatem in sempiternum quemadmodum eruditus est in iuventute
sua 16 et impletus est quasi flumen sapientia et terram retexit anima tua 17 et replesti in
conparationibus enigmata ad insulas longe distulisti nomen tuum et dilectus es in pace tua 18 in
cantilenis et proverbiis et conparationibus et interpretationibus miratae sunt te terrae 19 et in nomine
Domini Dei cui est cognomen Deus Israhel 20 collegisti quasi auricalcum aurum et ut plumbum
conplesti argentum 21 et reclinasti femora tua mulieribus potestatem habuisti in tuo corpore
22 dedisti maculam in gloria tua et profugasti semen tuum inducere iracundiam ad liberos tuos et
incitari stultitiam tuam 23 ut faceres imperium bipertitum et ex Efraim imperare imperium durum
24 Deus autem non relinquit misericordiam suam et non corrumpit nec delebit opera sua neque
perdet ab stirpe nepotes electi sui et semen eius qui diligit Dominum non corrumpet 25 dedit autem
reliquum Iacob et David de ipsa stirpe 26 et finem habuit Salomon cum patribus suis 27 et reliquit

28
post se de semine suo gentis stultitiam et mutum prudentia Roboam qui avertit gentem consilio
29
suo et Hieroboam filium Nabath qui peccare fecit Israhel et dedit Efraim viam peccandi et
30 31
plurima redundaverunt peccata ipsorum valde averterunt illos a terra sua et quaesivit omnes
nequitias usque dum perveniret ad illos defensio et ab omnibus peccatis liberavit eos

Chapter 48

1 2
et surrexit Helias propheta quasi ignis et verbum ipsius quasi fax ardebat qui induxit in illos
famem et imitantes illum invidia sua pauci facti sunt non poterant enim sustinere praecepta Domini
3 4
verbo Domini exaltavit caelum et deiecit a se ignem terrae sic amplificatus est Helias in
5
mirabilibus suis et quis potest similiter gloriari tibi qui sustulisti mortuum ab inferis de sorte
6
mortis in verbo Domini Dei qui deiecisti reges ad perniciem et confregisti facile potentiam ipsorum
7 8
et gloriosos de lecto suo qui audis in Sina iudicium et in Coreb iudicia defensionis qui ungues
9
reges ad paenitentiam et prophetas facis successores post te qui receptus es in turbine ignis in
10
curru equorum igneorum qui inscriptus es indiciis temporum et lenis iracundiam Domini conciliare
11
cor patris ad filium et restituere tribus Iacob beati sunt qui te viderunt et in amicitia tua decorati
12 13
sunt nam nos vita vivimus tantum post mortem autem non erit tale nomen nostrum Helias
qui in turbine tectus est et in Heliseo conpletus est spiritus eius in diebus suis non pertimuit principem
14
et potentia nemo vicit illum nec superavit illum verbum aliquod et mortuum prophetavit corpus
15 16
eius in vita sua fecit monstra et in morte mirabilia opera ipsius in omnibus istis non paenituit
populum et non recesserunt a peccatis suis usque dum deiecti sunt de terra sua et dispersi sunt in
17 18
omnem terram et relicta est gens perpauca et princeps in domo David quidam ipsorum fecerunt
19
quod placeret Deo alii autem multa commiserunt peccata Ezechias munivit civitatem suam et
20
induxit in medium ipsius aquam et fodit ferro rupem et aedificavit ad aquam puteum in diebus
ipsius ascendit Sennacherim et misit Rapsacen et sustulit manum suam contra illos et extulit manum
21
suam in Sion et superbus factus est potentia sua tunc mota sunt corda et manus ipsorum et
22
doluerunt quasi parturientes mulieres et invocaverunt Dominum misericordem et patentes manus

extulerunt ad caelum et sanctus Dominus Deus audivit cito vocem ipsorum 23 non est commemoratus
peccatorum illorum neque dedit illos inimicis suis sed purgavit illos in manu Esaiae sancti prophetae
24 subiecit castra Assyriorum et conteruit illos angelus Dei 25 nam fecit Ezechias quod placuit Deo
et fortiter ivit in via David patris sui quam mandavit illi Esaias propheta magnus et fidelis in
conspectu Dei 26 in diebus ipsius retro rediit sol et addidit regi vitam 27 spiritu magno vidit ultima
et obsecratus est lugentes in Sion usque in sempiternum 28 ostendit futura et abscondita antequam
evenirent

Chapter 49

1 memoria Iosiae in conpositione odoris facti opus pigmentarii 2 in omni ore quasi mel
indulcabitur eius memoria et ut musica in convivio vini 3 ipse est directus divinitus in paenitentia
gentis et tulit abominationes impietatis 4 et gubernavit ad Dominum cor ipsius in diebus peccatorum
corroboravit pietatem 5 praeter David et Ezechiam et Iosiam omnes peccatum commiserunt 6 nam
reliquerunt legem Potentis reges Iudae et contempserunt timorem Dei 7 dederunt enim regnum
suum aliis et gloriam suam alienae genti 8 incenderunt electam sanctitatis civitatem et desertas
fecerunt vias ipsius in manu Hieremiae 9 nam male tractaverunt illum qui a ventre matris consecratus
est propheta evertere et eruere et perdere et iterum aedificare et renovare 10 Ezechihel qui vidit
conspectum gloriae quam ostendit illi in curru cherubin 11 nam commemoratus est inimicorum in
imbri et benefacere illis qui ostenderunt rectas vias 12 et duodecim prophetarum ossa pullulent de
loco suo nam rogaverunt Iacob et redimerunt se in fide virtutis 13 quomodo amplificemus Zorobabel
nam et ipse quasi signum in dextera manu in Israhel 14 et Iesum Iosedec qui in diebus suis
aedificaverunt domum et exaltaverunt templum sanctum Domino paratum in gloria sempiterna
15 et Neemia in memoria multi temporis qui erexit nobis muros eversos et stare fecit portas et seras
qui erexit domos nostras 16 nemo natus est in terra qualis Enoch nam et ipse receptus est a terra
17 et Ioseph natus est homo princeps fratrum firmamentum gentis rector fratrum stabilimentum

populi [18] et ossa ipsius visitata sunt et post mortem prophetaverunt [19] Seth et Sem apud homines
gloriam adepti sunt et super omnem animam in origine Adam

Chapter 50

[1] Simon Onii filius sacerdos magnus qui in vita sua suffulsit domum et in diebus suis corroboravit
[2] templi etiam altitudo ab ipso fundata est duplex aedificatio excelsa parietis templi [3] in diebus
ipsius remanaverunt putei aquarum et quasi mare adimpleti sunt supra modum [4] qui curavit gentem
suam et liberavit illam a pernicie [5] qui praevaluit amplificare civitatem qui adeptus est gloriam in
conversatione gentis et ingressum domus et atrii amplificatus est [6] quasi stella matutina in medio
nebulae et quasi luna plena in diebus suis lucet [7] et quasi sol refulgens sic ille effulsit in templo
Dei [8] quasi arcus effulgens in nebulam gloriae et quasi flos rosarum in diebus veris quasi lilia quae
sunt in transitu aquae et quasi tus redolens in diebus aestatis [9] quasi ignis effulgens et tus ardens
in igni [10] quasi vas auri solidum ornatum omni lapide pretioso [11] quasi oliva pullulans et gyrus in
altitudinem se tollens in accipiendo ipsum stolam gloriae et vestiri eum consummatione virtutis
[12] in ascensu altarii sancti gloriam dedit sanctitatis amictum [13] in accipiendo autem partes de manu
sacerdotum et ipse stans iuxta aram circa illum corona fratrum quasi plantatio cedri in monte Libano
[14] sic circa illum steterunt quasi rami in palma et omnes filii Aaron in gloria sua [15] oblatio autem
Domini in manibus ipsorum coram omni synagoga Israhel et consummationem fungens in ara
amplificare oblationem excelsi Regis [16] porrexit manum suam in libatione et libavit de sanguine
uvae [17] et fudit in fundamenta altarii odorem divinum excelso Principi [18] tunc exclamaverunt filii
Aaron in tubis productilibus sonaverunt et auditam fecerunt magnam vocem in memoriam coram
Deo [19] tunc omnis populus simul properaverunt et ceciderunt in faciem super terram adorare
Dominum suum et dare preces Deo omnipotenti excelso [20] et amplificaverunt psallentes in vocibus
suis et in magna domo auctus est sonus suavitate plenus [21] et rogavit populus Dominum excelsum
in prece usque dum perfectus est honor Domini et munus suum perfecerunt [22] tunc descendens
extulit manus suas in omnem congregationem filiorum Israhel dare gloriam Deo a labiis suis et in
nomine ipsius gloriari [23] et iteravit orationem suam volens ostendere virtutem Dei [24] et nunc orate

Dominum omnium qui magna fecit in omni terra qui auxit dies nostros a ventre matris nostrae et
fecit nobiscum secundum suam misericordiam 25 det nobis iucunditatem cordis et fieri pacem in
diebus nostris in Israhel per dies sempiternos 26 credere Israhel nobiscum esse misericordiam Dei
ut sanet vos in diebus suis 27 duas gentes odit anima mea tertia autem non est gens quam oderim
28 qui sedent in monte Seir et Philisthim et stultus populus qui habitat in Sicimis 29 doctrinam
sapientiae et disciplinae scripsi in codice isto Iesus filius Sirach Hierosolymita qui renovavit
sapientiam de corde suo 30 beatus qui in istis versatur bonis qui ponit illa in corde suo sapiens erit
semper 31 si enim haec fecerit ad omnia valebit quia lux Dei vestigium eius est

Chapter 51

1 oratio Iesu filii Sirach confitebor tibi Domine rex et conlaudabo te Deum salvatorem meum
2 confiteor nomini tuo quoniam adiutor et protector factus es mihi 3 et liberasti corpus meum a
perditione a laqueo linguae iniquae et a labiis operantium mendacium et in conspectu adstantium
factus es mihi adiutor 4 et liberasti me secundum multitudinem misericordiae nominis tui a
rugientibus paratis ad escam 5 de manibus quaerentium animam meam et de portis tribulationis
quae circumdederunt me 6 a pressura flammae quae circumdedit me et in medio ignis non sum
aestuatus 7 de altitudine ventris inferi et a lingua coinquinata et verbo mendacii a rege iniquo et
lingua iniusta 8 laudavit usque ad mortem anima mea Dominum 9 et vita mea adpropinquans erat
infero deorsum 10 circumdederunt me undique et non erat qui adiuvaret respiciens eram ad
adiutorium meum et non erat 11 memoratus sum misericordiae tuae Domine et operationis tuae
quae a saeculo sunt 12 quoniam erues sustinentes te et liberas eos de manibus gentium 13 exaltasti
super terram habitationem meam et pro morte defluenti deprecatus sum 14 invocavi Dominum
patrem Domini mei ut non derelinquat me in die tribulationis meae et in tempore superborum sine
adiutorio 15 laudabo nomen tuum adsidue et conlaudabo illum in confessione exaudita est oratio
mea 16 liberasti me de perditione et eripuisti me de tempore iniquo 17 propterea confitebor et
laudem dicam tibi et benedicam nomen Domini 18 cum adhuc iunior sum priusquam oberrem

quaesivi sapientiam palam in oratione mea 19 ante tempus postulabam pro illa et usque in novissimis
inquiram eam defloriet tamquam praecox uva 20 laetatum est cor meum in ea ambulavit pes meus
iter rectum a iuventute mea investigabam eam 21 inclinavi modice aurem meam et excepi illam
22 multam inveni in me ipso sapientiam multum profeci in ea 23 dans mihi sapientiam dabo gloriam
24 consiliatus sum enim ut facerem illam zelatus sum bonum et non confundor 25 conluctata est
anima mea in illa et in faciendo eam confirmatus sum 26 manus meas extendi in altum et insapientia
eius luxi 27 animam meam direxi ad illam et in agnitione inveni eam 28 possedi cum ipsis cor ab
initio propter hoc non derelinquar 29 venter meus conturbatus est quaerendo illam propterea
possidebo bonam possessionem 30 dedit enim mihi Dominus linguam mercedem meam et in ipsa
laudabo eum 31 adpropiate ad me indocti et congregate vos in domum disciplinae 32 quid adhuc
retardatis et quid dicitis in his animae vestrae sitiunt vehementer 33 aperui os meum et locutus sum
conparate vobis sine argento 34 et collum vestrum subicite sub iugo et suscipiat anima vestra
disciplinam in proximo est enim invenire eam 35 videte oculis vestris quoniam modice laboravi et
inveni mihi multam requiem 36 adsumite disciplinam in multo numero argenti et copiosum aurum
possidete in ea 37 laetetur anima vestra in misericordia eius et non confundemini in laude ipsius
38 operamini opus vestrum ante tempus et dabit vobis mercedem vestram in tempore suo

Chapter 52

1 et declinavit Salomon genua in conspectu totius ecclesiae Israhel et aperuit manus suas ad
caelum et dixit 2 Domine Deus Israhel non est tibi similis Deus in caelo sursum neque in terra
deorsum 3 qui custodis testamentum tuum et misericordiam pueris tuis euntibus in conspectu tuo
in toto corde 4 servans puero tuo David quae locutus es illi et locutus es in ore tuo et in manu tua
supplesti quasi dies iste 5 et nunc Domine Deus Israhel custodi puero tuo David quae locutus es
illi dicens non deerit tibi vir a facie mea sedens in throno Israhel 6 verum si custodierint filii tui

manum suam ut in praeceptis meis ambulent sicut ambulaverunt in conspectu meo 7 et nunc Domine
Deus Israhel creditum est verbum quod locutus es puero tuo David 8 quoniam si vere habitabit
Deus cum hominibus in terra 9 si caelum caeli non sufficit verum domus quam aedificavi 10 et
respicias ad orationem pueri tui et precationem Domine ut exaudias placationem orationis quam
puer tuus orat coram te 11 ut sint oculi tui super domum hanc die et nocte in locum quem dixisti
invocari nomen tuum et exaudias orationem quam puer tuus orat in hunc locum 12 et exaudias
precationem pueri tui et populi tui Israhel si oraverint in loco isto

1 Esdras

Chapter 1

1 et egit Iosias pascha in Hierosolymis Domino suo et immolavit phase quartadecima luna primi
mensis, 2 statuens sacerdotes per vices stolas amictos in templo Domini. 3 et dixit Levitis sacris
servis Israhel, ut sanctificarent se Domino in positione Domini sanctam arcam in domo, quam
aedificavit Salomon filius David rex. 4 non erit vobis tollere super umeros eam. et nunc deservite
Domino nostro et curam agite gentis illius Israhel et parate secundum pagos et tribus nostras
5 secundum scripturam David regis Israhel et secundum magnificentiam Salomonis filii eius. et
omnes in templo et secundum particulam principatus paternam vestram eorum Levitarum, qui stant
in conspectu fratrum vestrorum filiorum Israhel, 6 immolate pascha et sacrificia parate fratribus
vestris et facite secundum praeceptum Domini, quod datum est Moysi. 7 et donavit Iosias in plebem
quae inventa est oves agnorum et hedorum et caprarum triginta milia, vitulos tria milia. 8 haec de
regalibus data sunt secundum promissionem populo et sacerdotibus in pascha et Levitis. et dedit
Helchias et Zaccharias et Hellus praepositi domus ipsis sacerdotibus in pascha oves numero duo
milia sescentas v trecentos. 9 et Iechonias et Sameas et Nathanahel frater et Asabias et Ozihel et
Ioram tribuni dederunt Levitis in phase oves quinque milia, vitulos septingentos. 10 et haec cum
fierent, eleganter steterunt sacerdotes et Levitae, habentes azyma per tribus 11 et secundum partes
principatus patrum in conspectu populi, offerre Domino secundum ea quae in libro Moysi scripta
sunt. et sic ad diluculum. 12 et assaverunt phase igne prout oportebat, et hostias coxerunt in aeniolis

et ollis cum beneolentia, [13] et tulerunt omnibus qui erant ex plebe. et post haec paraverunt sibi et
sacerdotibus. [14] sacerdotes enim offerebant hostias et adipes, usque dum finita esset hora, et Levitae
paraverunt sibi et fratribus suis filiis Aaron. [15] et sacri cantores filii Asaph erant super ordinem
eorum secundum praeceptum David, et Asaph et Zaccharias et Ieddinus qui erat a rege. [16] et ostiarii
per singulas ianuas, ita ut non praevaricaret unusquisque suum vicem; fratres enim ipsorum Levitae
paraverunt illis. [17] et consummata sunt quae pertinebant ad sacrificium Domini [18] illa die, agi
phase et offerri hostias super Domini sacrarium secundum praeceptum regis Iosiae. [19] et egerunt
filii Israhel qui inventi sunt in tempore illo phase et diem festum azymorum per dies septem. [20] et
non est celebratum phase tale in Israhel a temporibus Samuhel prophetae. [21] et omnes reges Israhel
non celebraverunt pascha tale, quale egit Iosias et sacerdotes et Levitae et Iudaei et omnis Israhel,
qui inventi sunt in commoratione Hierosolymis. [22] octavodecimo anno regnante Iosia celebratum
est phase. [23] et directa sunt opera Iosiae in conspectu Domini sui in corde pleno metuentia. [24] et
quae circa illum quidem conscripta sunt in pristinis temporibus, de eis qui peccaverunt quique
inreligiosi fuerunt in Dominum prae omnem gentem et regnum et qui non quaerunt ipsum et verba
Domini super Israhel. [25] et post omnem actum hunc Iosiae ascendit Pharao rex Aegypti, veniens
bellum abicere in Charchamis super Eufraten, et exivit in obviam illi Iosias. [26] et misit rex Aegypti
ad Iosiam dicens: quid mihi et tibi est rex Iudaeae? [27] non sum ad te missus a Domino, super
Eufraten enim bellum meum est, et Dominus mecum est festinans, descende. [28] et non est Iosias
reversus super currum suum, sed expugnare eum conabatur, non adtendens verbum prophetiae ex
ore Domini. [29] sed constituit ad eum bellum in campo Metedaus. et descenderunt principes ad
regem Iosiam. [30] et dixit rex pueris suis: amovete me a proelio; infirmatus sum enim valde. et
statim amoverunt eum pueri ipsius de acie. [31] et ascendit super currum secundarium suum, et
perveniens Hierosolymam vita functus est, et sepultus est in paterno sepulchro. [32] et in tota Iudaea
lugebant Iosiam, et lamentabat Hieremias propheta pro Iosiam, et qui praesidebant cum uxoribus
lamentabant eum usque in hunc diem. et datum est hoc fieri semper in omne genus Israhel. [33] haec
autem proscripta sunt in libro historiarum regum Iudaeae, et singula gesta actus Iosiae, eius gloriae
et intellectus eius in lege Domini, quaeque gesta sunt ab eo et quae nunc, conscripta sunt in libro
regum Israhel et Iuda. [34] et adsumentes qui erant ex gente Iechoniam filium Iosiae constituerunt

regem pro Iosia patre suo, cum esset annorum viginti trium. 35 et regnavit super Israhel mensibus
tribus. et amoto eo rex Aegypti ne regnaret Hierosolymis, 36 multavit gentem argenti talenta centum
et auri talenta decem. 37 et constituit rex Aegypti regem Ioachim fratrem ipsius regem Iudaeae et
Hierusalem. 38 et alligavit magistratus Ioachim, Zaracele fratrem suum adprehendens reduxit
Aegypto. 39 annorum autem erat Ioachim viginti quinque, cum regnaret in terra Iudaeae et in
Hierusalem, et fecit malignum in conspectu Domini. 40 post hunc autem ascendit Nabuchodonosor
rex Babylonis, et alligans eum in aereo vinculo perduxit in Babyloniam. 41 et de sacris vasis Domini
accepit Nabuchodonosor et tulit et consecravit in templo suo in Babylonia. 42 nam de inmunditia
illius et inreligiositate scriptum est in libro temporum regum. 43 et regnavit Ioachim filius ipsius
pro eo; cum autem constitutus esset, erat annorum octo. 44 regnavit autem menses tres et dies
decem in Hierusalem, et fecit malignum in conspectu Domini. 45 et post annum mittens
Nabuchodonosor transmigravit eum in Babyloniam simul cum sacris vasis Domini. 46 et constituit
Sedeciam regem Iudaeae et Hierusalem, cum esset annorum viginti unius. regnavit autem annis
undecim, 47 et fecit malignum in conspectu Domini, et non est veritus a verbis quae dicta sunt ab
Hieremia propheta ex ore Domini. 48 et adiuratus a rege Nabuchodonosor in nomine Domini
peierans discessit, et indurata cervice sua et corde suo transgressus est legitima Domini Dei Israhel.
49 et duces populi et sacerdotum multa inique gesserunt et impie egerunt super omnes inmunditias
gentium, et polluerunt templum Domini quod sacratum erat in Hierosolymis. 50 et misit Deus
patrum ipsorum per angelum suum revocare eos, propter quod parceret illis et tabernaculo suo.
51 ipsi vero subsannabant in angelis eius et, qua die locutus est Dominus, erant inludentes prophetas
eius, 52 quoadusque ad iracundiam concitatus super gentem suam propter inreligiositates, praecepit
ascendere reges Chaldeorum. 53 hii occiderunt iuvenes illorum in gladio in circuitu sancti templi
eorum, et non pepercerunt iuveni et virgini et seni et adulescenti eorum. 54 sed omnes traditi sunt
in manus ipsorum. et omnia sacra vasa Domini magna et pusilla et arcam Domini et regales apothecas
resumentes tulerunt in Babyloniam. 55 et incenderunt domum Domini, et demolierunt muros
Hierusalem et turres eius incenderunt in igne. 56 et consummaverunt et omnia honorifica eius ad
nihilum redegerunt. et reliquos abduxerunt a gladio in Babylonem. 57 et erant servi illius et filii

illius usque dum regnarent Persae, in repletione verbi Domini in ore Hieremiae,
58 quousque benigne ageret terra sabbata sua. omni tempore desertionis suae sabbatizavit in adimpletione annorum septuaginta.

Chapter 2

1 regnante Cyro Persarum anno primo, in consummatione verbi Domini in ore Hieremiae,
2 suscitavit Dominus spiritum Cyri regis Persarum. et praedicavit in toto regno suo et simul per scripturam
3 dicens: haec dicit rex Persarum Cyrus: me constituit regem orbi terrarum Dominus Israhel, Dominus excelsus.
4 et significavit mihi aedificare sibi domum in Hierusalem quae est in Iudaea.
5 si quis est ex genere vestro, sit Dominus ipsius cum eo, et ascendens in Hierusalem quae est in Iudaea aedificet domum Domino Israhel; hic est Dominus inhabitans Hierusalem.
6 quotquot ergo circa loca habitant, adiuvent eum qui sunt in loco ipsius in auro et argento,
7 in dationibus cum equis et iumentis cumque aliis quae secundum vota adponuntur in aedem Domini quae est in Hierusalem.
8 et stantes principes tribuum pagorum Iudae et tribus Beniamin et sacerdotes et Levitae, quos excitavit Dominus ascendere et aedificare domum Domini quae est in Hierusalem, et qui erant in circuitu eorum,
9 adiuverunt in omni argento et auro, equis et iumentis et votis quam pluribus, multi quorum sensus excitatus est.
10 et rex Cyrus protulit vasa sacra Domini, quae transtulit Nabuchodonosor ex Hierusalem et consecravit ea in suo idolo.
11 et proferens ea Cyrus rex Persarum tradidit Mitridati qui erat super thesauros ipsius.
12 per hunc autem tradita sunt Salamanassaro praesidi Iudaeae.
13 horum autem is numerus: libatoria aurea mille, argentea sescenta, thyiscae argenteae triginta, fialae aureae triginta, item argenteae duo milia trecentae et alia vasa mille.
14 omnia autem vasa aurea et argentea quattuor milia quadringenta sexaginta novem.
15 et evacuata sunt a Salamanassaro simul cum his qui ex captivitate Babyloniae in Hierosolymam.
16 in Artaxersis autem Persarum regis temporibus scripserunt ei, de his qui inhabitabant in Iudaea et in Hierusalem, Balsamus et Mitridatis et Sabellius et Rathimus et Beltemus et Samelius scriba et reliqui deservientes ei et inhabitantes in Samaria et ceteris locis subiectam epistulam: regi Artaxersi,
17 domine, pueri tui Rathimus ab accedentibus et Sabellius scriba et reliqui curiae suae iudices in

18
Coelensyriam et Foenicen et nunc notum sit domino regi, quoniam Iudaei qui ascenderunt a
vobis ad nos, venientes in Hierusalem civitatem refugam et pessimam, aedificant foros eius et
19
statuunt muros et templum suscitant. quod si civitas ista et muri consummati fuerint, tributa non
20
sustinebunt pendere, sed etiam regibus resistent. et quia id agitur circa templum, recte habere
21
arbitrati sumus non despicere hoc ipsum, sed notum facere domino regi, ut, si videbitur regi,
22
quaeratur in libris patrum tuorum. et invenies in admonitionibus scripta de his et scies, quoniam
23
civitas ista fuit refuga et reges et civitates concutiens, et Iudaei refugae et proelia committentes
24
in ea ab aeterno, ob quam causam civitas ista deserta est. nunc ergo notum facimus tibi, rex
domine, quoniam si civitas ista aedificata fuerit, et huius muri erecti fuerint descensus tibi non erit
25
in Coelensyriam et Foenicen. tunc rescripsit rex Rathimo qui scribebat accedentia et Beltemo
et Sabellio scribae et ceteris constitutis et inhabitantibus in Syriam et Foenicen et Samariam ea
26
quae subiecta sunt: legi epistulam quam misistis mihi. praecepi ergo inquiri et inventum est,
27
quoniam civitas illa est ab aevo regibus resistens, et homines refugae et proelia in ea efficientes,
et reges fortissimi erant in Hierusalem dominantes et tributa exigentes a Coelensyria et Foenice.
28
nunc ergo praecepi prohibere homines illos aedificare civitatem et providere, ne quid ultra haec
29
fiant, sed nec procedant in plurimum ea quae sunt malitiae, ita ut regibus molestia inportetur.
30
tunc recitatis his quae a rege Artaxerse scripta fuerant, Rathimus et Sabellius scriba et qui cum
his constituti erant iungentes festinanter venerunt in Hierusalem cum equitatu et turba et agmine,
31
coeperunt prohibere aedificantes, et vacabant ab aedificatione templi in Hierusalem usque secundo
anno regni Darii Persarum regis.

Chapter 3

1
rex Darius fecit cenam magnam omnibus vernaculis suis et omnibus magistratibus Mediae et
2
Persis et omnibus purpuratis et praetoribus et consulibus et praefectis sub illo, ab India usque
3
Aethiopiam centum viginti septem provinciis. et cum manducassent et bibissent et satiati
4
revertebantur, tunc Darius rex ascendit in cubiculo suo et dormivit et expergefactu tunc illi tres
5
iuvenes, corporis custodes qui custodiebant corpus regis, dixerunt alter altero: dicamus unusquisque

nostrum sermonem, qui praecellat; et cuiuscumque apparuerit sermo sapientior alterius, dabit illi
Darius rex dona magna et epinicia magna, [6] purpura cooperiri et in auro bibere et super aurum
dormire et currum aureo freno et cidarim byssinam et torquem circa collum, [7] et secundo loco
sedebit a Dario propter sapientiam suam et cognatus Darii vocabitur. [8] tunc scribentes singuli suum
verbum signaverunt et posuerunt subtus cervical Darii regis. [9] et dixerunt: cum surrexerit rex,
dabunt illi scripta sua; et quodcumque iudicaverit rex et tres magistratus Persidis, quoniam verbum
eius sapientius est, ipsi dabitur victoria sicut scriptum est. [10] unus scripsit: fortius est vinum.
[11] alius scripsit: fortior est rex. [12] tertius autem scripsit: fortiores sunt mulieres, super omnia autem
vincit veritas. [13] et cum surrexisset rex, acceperunt scripta sua et dederunt illi et legit. [14] et mittens
vocavit omnes magistratus Persarum et Medorum et purpuratos et praetores et praefectos. [15] et
sederunt in consilio et lecta sunt scripta coram ipsis. [16] et dixit: vocate adulescentes, et ipsi
indicabunt verba sua, et vocati sunt et introierunt. [17] et dixit illis: indicate nobis de his quae scripta
sunt. et coepit prior, qui dixerat de fortitudine vini, [18] et dixit: viri, quam praevalet vinum! omnibus
hominibus qui bibunt illud seducit mentem. [19] itemque regis et orfani facit mentem unam, item
servi ac liberi, pauperis et divitis. [20] et omnem mentem convertit in securitatem et iucunditatem,
et non meminit omnem tristitiam et debitum. [21] et omnia praecordia facit honesta, et non meminit
regem nec magistratum, et omnia per talenta facit loqui. [22] et non meminerunt cum biberint
amicitiam nec fraternitatem, sed post non multum sumunt gladios. [23] et cum a vino merserint et
surrexerint, non meminerunt quae gesserunt. [24] o viri, non praecellit vinum quod sic cogit facere?
et tacuit hoc dicto.

Chapter 4

[1] et inchoavit sequens dicere, qui dixit de fortitudine regis: [2] o viri, non praecellunt homines,
qui terram et mare obtinent et omnia quae sunt in eis? [3] rex autem super omnia praecellit et dominatur
eorum, et omne quodcumque dixerit illis faciunt. [4] et si miserit illos ad bellatores, vadunt et

demoliunt montes et muros et turres, 5 iugulantur et iugulant, et regis verbum non praetereunt. nam
si vicerint, adferunt regi omnia quaecumque praedati fuerint 6 semper et alia omnia. et quotquot
non militant nec pugnant sed colunt terram, rursum cum fuerint metentes adferunt regi; et alter
alterum cogentes adferunt tributa regi. 7 et ipse unus solus. et si dixerit occidere, occidunt; dixit
remittere, remittunt; 8 dixit percutere, percutiunt; dixit exterminare, exterminant; dixit aedificare,
aedificant; 9 dixit excidere, excidunt; dixit plantare, plantant. 10 et omnis plebs et virtutes eum
obaudiunt. et super haec ipse recumbit et manducat et bibit et dormit; 11 hii autem custodiunt in
circuitu eum, et non possunt ire singuli facere opera sua, sed nec indictoaudientes sunt ei. 12 o viri,
quomodo non praecellit rex, qui sic diffamatur. et tacuit. 13 tertius, qui dixerat de mulieribus et
veritate, hic est Zorobabel, coepit loqui: 14 viri, non magnus rex et multi homines? nec vinum
praecellit? quis est ergo qui dominatur eorum? 15 nonne mulieres? genuerunt regem et omnem
populum, qui dominantur mari et terrae. 16 et ex illis nati sunt, et ipsae educaverunt eos qui
plantaverunt vineas, ex quibus vinum fit. 17 et ipsae faciunt stolas omnium hominum, et ipsae
faciunt gloriam hominibus, et non possunt homines separari a mulieribus. 18 si congregaverint
aurum et argentum et omnem rem speciosam, et viderint mulierem unam bono habitu et bona specie,
19 omnia haec relinquentes in eam intendunt et aperto ore conspiciunt, et eam eligunt magis quam
aurum et argentum et omnem rem speciosam. 20 homo suum patrem derelinquit, qui enutriit eum,
et suam regionem, et ad mulierem suam coniungit se. 21 et cum muliere remittit animam, et neque
patrem meminit neque matrem neque regionem. 22 et hinc oportet vos scire, quoniam mulieres
dominantur vestri. nonne doletis et laboratis, et omnia mulieribus confertis et datis? 23 et accipit
homo gladium suum et vadit in via, furta facere et homicidia et mare navigare et flumina, 24 et
leonem videt et in tenebris ingreditur. et cum furtum fecerit et fraudes et rapinas, amabili suae
adfert. 25 et iterum diligit homo suam uxorem magis quam patrem aut matrem. 26 et multi dementes
facti sunt propter suas uxores, et servi facti sunt propter illas. 27 et multi perierunt et iugulati sunt
et peccaverunt propter mulieres. 28 et nunc mihi non creditis? nonne magnus est rex in potestate
sua, quoniam omnes regiones verentur tangere eum? 29 videbam tamen Apemen, filiam Bezacis

Mirifici, concubinam regis sedentem iuxta regem ad dexteram, 30 et auferentem diadema de capite
regis et inponentem sibi; et palmis caedebat regem de sinistra manu. 31 et super haec rex aperto
ore intuebatur eam. et si adriserit ei, ridet; nam si indignata fuerit ei, blanditur ei, donec reconcilietur
ei in gratiam. 32 o viri, cur non mulieres quae ista agunt? 33 et tunc rex et purpurati intuebantur
alterutrum. et inchoavit loqui de veritate: 34 o viri, nonne fortes sunt mulieres? magna est terra et
excelsum est caelum et velox cursus solis, quoniam convertit in gyro caeli et rursum revertitur in
locum suum in una die. 35 nonne magnificus est qui haec facit? et veritas magna et fortior prae
omnibus. 36 omnis terra veritatem invocat, caelum etiam ipsam benedicit, et omnia opera moventur
et tremunt eam, et non est cum ea quicquam iniquum. 37 vinum iniquum, iniquus rex, iniquae
mulieres, iniqui omnes filii hominum, et iniqua omnia opera illorum, et non est in ipsis v sua
iniquitate peribunt. 38 et veritas manet et invalescit in aeternum, et vivit et obtinet in saecula
saeculorum. 39 nec est apud eam accipere personas neque differentias, sed quae iusta sunt facit
omnibus iniustis ac malignis. et omnes benignantur in operibus eius, 40 et non est in iudicio eius
iniquum. eique fortitudo et regnum et potestas et maiestas omnium aevorum. benedictus Deus
veritatis. 41 et desiit loquendo. et omnis populus clamaverunt et dixerunt: magna veritas et praevalet.
42 tunc rex ait illi: pete si quid vis amplius quam quae scripta sunt, et dabo tibi, secundum quod
inventus es sapientior proximis. et proximus mihi sedebis et cognatus meus vocaberis. 43 tunc ait
regi: memor esto voti quod vovisti aedificare Hierusalem in die qua regnum accepisti, 44 et omnia
vasa quae accepta sunt ex Hierusalem remittere, quae separavit Cyrus quando mactavit Babyloniam,
et vovit remittere ea ibi. 45 et tu vovisti aedificare templum, quod incenderunt Idumei, quando
exterminata est Iudaea a Chaldeis. 46 et nunc hoc est quod postulo a te, domine rex, et quod peto,
et haec est maiestas a te quam postulo, ut facias votum quod vovisti Regi caeli ex ore tuo. 47 tunc
surgens Darius rex osculatus est illum, et scripsit ei epistulas ad omnes dispensatores et praefectos
et purpuratos, ut deducerent eum et eos qui cum illo erant omnes ascendentes aedificare Hierusalem.
48 et omnibus praefectis qui erant in Coelensyria et Foenice et Libano scripsit epistulas, ut
transveherent ligna cedrina a Libano in Hierusalem, et ut aedificarent cum eis civitatem. 49 et
scripsit omnibus Iudaeis qui ascendebant a regno in Iudaeam pro libertate, omnem potentem et
magistratum et praefectum non supervenire ad ianuas ipsorum, 50 et omnem regionem quam

obtinuerant esse inmunem eis, et Idumei relinquant castella quae obtinent Iudaeorum, 51 et in
structuram templi dari per singulos annos talenta viginti, usque dum peraedificaretur, 52 et super
sacrarium holocaustomata ustilari cotidie, sicut habent praeceptum, alia talenta decem offerre per
singulos annos, 53 et omnibus qui procedunt a Babylonia condere civitatem ut esset libertas, tam
ipsis quam filiis eorum, et omnibus sacerdotibus qui procedunt. 54 scripsit autem et quantitatem
et sacram stolam, qua deservirent in ea. 55 et Levitis scripsit dari praebita usque in diem, qua
consummabitur domus et Hierusalem extruetur. 56 et omnibus custodientibus civitatem scripsit
dari eis sortes et stipendia. 57 et dimisit omnia vasa quae separaverat Cyrus a Babylonia; et omnia
quaecumque dixit Cyrus fieri, etiam ipse praecepit fieri et mitti Hierusalem. 58 et cum processisset
ille adulescens, elevans faciem in caelum et in Hierusalem benedixit Regem caeli 59 et dixit: abs
te est victoria et abs te est sapientia et claritas, et ego tuus servus sum. 60 benedictus es qui dedisti
mihi sapientiam, et tibi confiteor, Domine patrum nostrorum. 61 et accepit epistulas, et profectus
est in Babyloniam, et venit et nuntiavit fratribus suis omnibus qui fuerunt in Babylonia. 62 et
benedixerunt Deum patrum suorum, quoniam dedit illis remissionem et refrigerium, 63 ut ascenderent
et aedificarent Hierusalem et templum, ubi nominatum est nomen eius in ipso. et exultabant cum
musicis et laetitia diebus septem.

Chapter 5

1 post haec autem electi sunt ut ascenderent principes pagorum domus per tribus suas, et uxores
illorum et filii et filiae eorum et servi et ancillae ipsorum et pecora illorum. 2 et Darius misit una
cum eis equites mille, donec deducerent eos in Hierusalem cum pace et cum musicis et cum tympanis
et tibiis. 3 et omnes fratres eorum erant ludentes, et fecit eos ascendere simul cum illis. 4 et haec
sunt nomina virorum qui ascenderunt per pagos suos in tribus et in partem principatus ipsorum.
5 sacerdotes filii Finees filii Aaron: Iesus filius Iosedech, Ioachim filius Zorobabel illius Salathihel
de domo David ex progenie Phares, tribu autem Iuda, 6 qui locutus est sub Dario rege Persarum
sermones mirificos, in secundo anno regni ipsius, mense nisan primo. 7 sunt autem hii qui ex Iudaea
ascenderunt de captivitate transmigrationis, quos transmigravit Nabuchodonosor rex Babyloniae

in Babyloniam. et reversus est in Hierusalem 8 et reliquam partem Iudaeae unusquisque in suam
civitatem. qui venerunt cum Zorobabel et Iesu Neemia Sareo Reselimeo Emmanio Mardocheo
Beelsuro Mepsato Thorolio Roebo Mauna de principibus eorum. 9 et numerus ab gentilibus eorum
et praepositi eorum: filii Phares duo milia centum septuaginta duo, 10 filii Ares tria milia
quinquaginta septem, 11 filii Femo centum quadraginta duo, in filiis Iesu et Ioab duo milia trecenti
duo, 12 filii Demu duo milia quadringenti septuaginta, filii Chorab mille ducenti quinque, filii
Baniae sescenti sexaginta octo, 13 filii Bebet quadringenti tres, filii Arcad quadringenti viginti
septem, 14 filii Can triginta septem, filii Zoroar duo milia sexaginta sex, filii Adinu quadringenti
sexaginta unus, 15 filii Azerectis centum octo, filii Ciaso et Zetas centum septem, filii Azoro
quadringenti triginta novem, 16 filii Ebdarbone mille centum triginta duo, filii Ananiae centum
triginta, filii Asom 17 filii Marsar trecenti viginti duo, filii Gebbarus nonaginta quinque, filii
Sepolemon centum viginti tres, 18 filii ec Nepopas quinquaginta quinque, filii ec Banatus centum
quinquaginta octo, filii ec Betamos centum triginta duo, 19 filii ec Cartapatros qui Enocadies et
Modiae quadringenti viginti duo, qui ex Gramas et Gabes mille centum viginti unus, 20 qui ex
Machaloth centum viginti duo, qui ex Basellon et Ceagge sexaginta quinque, qui ex Bastoro centum
viginti duo, 21 qui ex Betonobes quinquaginta quinque, filii Liptis centum quinquaginta quinque,
filii Labomu trecenti quinquaginta septem, 22 filii Sioen trecenti septuaginta, filii Saudon et Diomus
trecenti septuaginta octo, 23 filii Ericus duo milia centum quadraginta quinque filii Anaas trecenti
septuaginta. sacerdotes: 24 filii Ieddus filii Ieu inter filios Eliasib octingenti septuaginta duo, filii
Emmerus ducenti quinquaginta duo, 25 filii Fasuru trecenti quinquaginta septem, filii Caree ducenti
decem septem. 26 filii Levitae: filii Iesu in Caduhel et Banus et Serebias et Edias septuaginta
quattuor. omnis numerus a duodecim annis triginta milia quadringenti sexaginta duo. 27 filii et
filiae et uxores, omnis conputatio quadraginta milia ducenti quadraginta duo. 28 filii sacerdotes
qui psallebant in templo: filii Asaph centum viginti octo. 29 ostiarii: filii Esmemu, filii Ater, filii
Amon, filii Accub, Atopa, filii Tobi, omnes centum triginta novem. 30 sacerdotes servientes in
templo: filii Sel, filii Gasipa, filii Tabloth, filii Cariae, filii Suu, filii Hellu, filii Labana, filii Acmata,

filii Acub, filii Uta, filii Ceta, filii Aggab, filii Obai, filii Anan, filii Cavua, filii Geddu, 31 filii Au,
filii Radiu, filii Desanum, filii Necoba, filii Caseba, filii Gaze, filii Oziu, filii Finoe, filii Atrem,
filii Basten, filii Asiana, filii Manei, filii Nafisim, filii Accufu, filii Agifa, filii Ariu, filii Faricin,
filii Fasalom, 32 filii Meedda, filii Fusa, filii Chared, filii Barchus, filii Sarea, filii Toesi, filii Nasit,
filii Agifa, filii Pedon, 33 Salomon, filii eius: filii Asoffot, filii Farida, filii Celi, filii Dedon, filii
Geddahel, filii Sefegi, 34 filii Aggia, filii Facaret, filii Sabatham, filii Saronet, filii Malsic, filii
Ame, filii Safiu, filii Addus, filii Suba, filii Aeirra, filii Rabocis, filii Safat, filii Malmon. 35 omnes
sacro servientes et pueri Salomonis quadringenti octoginta duo. 36 hii sunt filii qui ascenderunt a
Thermeleth et Thelarsas, princeps eorum Carmellan et Chareth. 37 non poterant edicere civitates
suas et progenies, quemadmodum sint ex Israhel: filii Dalaru, filii Tubam, filii Necoda mille
quinquaginta duo. 38 et ex sacerdotibus qui fungebantur sacerdotio et non sunt inventi: filii Obia,
filii Achisos, filii Addiu qui accepit Umin uxorem ex filiabus Fargeleu 39 et vocati sunt nomine
eius. et horum quaesita est generis scriptura in pedatura et non est inventa, et prohibiti sunt sacerdotio
fungi. 40 et dixit illis Neemias et Atharas, ne participentur sancta, donec exsurgat pontifex indutus
in ostensionem et 41 omnis autem Israhel erant a duodecim annorum, exceptis servis et ancillis,
quadraginta duo milia trecenti sexaginta. 42 servi horum et ancillae septem milia trecenti triginta
septem, cantores et cantatrices ducenti sexaginta quinque, 43 cameli quadringenti triginta quinque,
equi septem milia triginta sex, muli ducenti quadraginta quinque, subiugalia quinque milia quingenti
viginti quinque. 44 et de praepositis ipsis per pagos, dum venirent in templum Dei quod erat in
Hierusalem, vovere suscitare templum in loco suo secundum suam virtutem, 45 et dare in templum
thesaurarium operum sacrum, auri minas decem milia et stolas sacerdotales centum. 46 et
inhabitaverunt sacerdotes et Levitae et qui exierant ex plebe in Hierusalem et in regione, et sacri
cantores et ostiarii et omnis Israhel in regionibus suis. 47 instante autem septimo mense cumque
essent filii Israhel unusquisque in suis rebus, convenerunt unianimes in atrium quod erat ante ianuam
orientalem. 48 et stantes Iesus filius Iosedech et fratres eius sacerdotes et Zorobabel filius Salathihel
et huius fratres paraverunt altare, 49 ut offerrent super illud holocaustomata secundum quae in
Moysi libro hominis Dei praescripta sunt. 50 et convenerunt ipsis ex aliis nationibus terrae. et
erexerunt sacrarium in loco suo omnes gentes terrae, et offerebant hostias et holocaustomata Domino

matutina. 51 et egerunt scenophegiam et diem sollemnem, sicuti praeceptum est in lege, et sacrificia
cotidie, sicut oportebat, 52 et post haec oblationes instantiae et hostias sabbatorum et neomeniarum
et dierum sollemnium omnium sanctificatorum. 53 et quotquot vovebant Domino, a neomenia
septimi mensis coeperunt offerre hostias Deo, et templum Domini nondum erat aedificatum. 54 et
dederunt pecuniam lapidariis et fabris, et potum et pabula cum gaudio 55 Sidoniis et Tyriis, ut
transveherent illis de Libano trabes cedrinas in Ioppe portum, secundum decretum quod scriptum
erat eis a Cyro Persarum rege. 56 et in secundo anno venientes in templum Dei in Hierusalem,
mense secundo inchoavit Zorobabel filius Salathihel et Iesus filius Iosedech et fratres ipsorum et
sacerdotes et Levitae et omnes qui advenerant de captivitate in Hierusalem. 57 et fundaverunt
templum Dei novilunio secundi mensis secundi anni, cum venissent in Iudaeam et Hierusalem.
58 et statuerunt Levitas a viginti annis super opera Domini. et stetit Iesus et filius eius et fratres...
omnes Levitae conspirantes et exsecutores legis et facientes opera in domo Domini. et fabricaverunt
aedificantes templum Dei quod fabricabant. 59 et steterunt sacerdotes habentes stolas cum tubis,
et Levitae filii Asaph habentes cymbala, 60 conlaudantes Dominum et benedicentes secundum
David regem Israhel. 61 et cantabant canticum Domino, quoniam dulcedo eius et honor in saecula
super omnem Israhel. 62 et omnis populus tuba cecinerunt et proclamaverunt voce magna,
conlaudantes Dominum in suscitatione domus Domini. 63 et venerunt ex sacerdotibus et Levitis
et praesidentibus secundum pagos senioribus qui viderant pristinam domum, 64 et ad huius
aedificationem cum clamore et planctu magno, et multi cum tubis et gaudio magno, 65 in tantum
ut populus non audiret tubas propter planctum populi. turba enim erat tubis canens magnifice, ita
ut longe audiretur. 66 et audierunt inimici tribus Iudae et Beniamin et venerunt scire, quae esset
vox tubarum. 67 et cognoverunt, quoniam qui erant ex captivitate aedificant templum Domino Deo
Israhel. 68 et accedentes ad Zorobabel et Iesum et praepositos pagorum, dixerunt eis: aedificabimus
una vobiscum; 69 similiter enim vobiscum audimus Dominum nostrum, et ipsi incendimus a diebus
Asbasareth regis Assyriorum, qui transmigravit nos istinc. 70 et dixit illis Zorobabel et Iesus et
principes pagorum Israhel: 71 non est vobis et nobis aedificare domum Domini Dei nostri; nos
enim soli aedificabimus Domino Israhel, secundum ea quae praecepit nobis Cyrus rex Persarum.

72
gentes autem terrae incubantes his qui sunt in Iudaea et devastantes opus aedificationis et insidias
73
et populos adducentes, prohibebant eos aedificare, et adgressuras exercentes inpedierunt, ne
consummaretur aedificium omni tempore vitae regis Cyri. et protraxerunt structuram per biennium
usque ad Darii regnum.

Chapter 6

1
in secundo autem anno regni Darii prophetavit Aggeus et Zaccharias filius Addin prophetae
2
apud Iudaeam et in Hierusalem in nomine Domini Dei Israhel super eos. tunc stans Zorobabel
filius Salathihel et Iesus filius Iosedech inchoaverunt aedificare domum Domini quae est in
3
Hierusalem, cum adessent eis prophetae Domini et adiuvarent eos. in ipso tempore venit ad illos
4
Sisennes, subregulus Syriae et Foenicis, et Satrabozanes et sodales eius et dixerunt eis: quo
praecipiente vobis domum hanc aedificatis et tectum istud et alia omnia perficitis? et qui sunt
5
structores qui haec aedificant? et habuerunt gratiam visitationis factae super eos qui erant ex
6
captivitate a Domino seniores Iudaeorum. et non sunt inpediti aedificare, donec significaretur
7
Dario de omnibus istis et responsum acciperetur. exemplum epistulae quam miserunt Dario:
Sisennes, subregulus Syriae et Foenicis, et Satrabozanes et sodales eius in Syria et Foenice praesides
8
regi Dario salutem. omnia nota sint domino nostro regi, quia cum advenissemus in regionem
Iudaeae et introissemus in Hierusalem, invenimus Iudaeos aedificantes domum Domini Dei magnam
9
10
et templum ex lapidibus politis magnis et pretiosis materiis in parietibus; et opera illa instanter
fieri, et suffragare et prosperare in manibus eorum, et in omni gloria quam diligentissime perfici.
11
tunc interrogavimus seniores dicentes: quo permittente vobis aedificatis domum istam et opera
12
haec fundatis? ideo autem interrogavimus eos, ut notum faceremus tibi homines et praepositos,
13
et nominum scripturam praepositorum postulavimus illos. at illi responderunt nobis dicentes:
14
nos sumus servi Domini, qui fecit caelum et terram. et aedificabatur haec domus ante istos annos
15
multos a rege Israhel magno et fortissimo et consummata est. et quoniam patres nostri
exacerbantes erant, peccaverunt in Dominum Israhel, tradidit eos in manus Nabuchodonosor regis
16
Babyloniae, regis Chaldeorum. et domum istam demolientes incenderunt et populum captivum

17
duxerunt in Babyloniam. in primo autem anno regnante Cyro in regione Babyloniae, scripsit
18
Cyrus rex domum hanc aedificare. et illa sacra vasa aurea et argentea, quae extulerat
Nabuchodonosor de domo quae est in Hierusalem et consecraverat ea in suo templo, rursus protulit
ea Cyrus rex de templo quod erat in Babylonia, et tradita sunt Zorobabel et Salamanassaro subregulo.
19
et praeceptum est eis, ut ferrent haec vasa et reponerent in templo quod erat in Hierusalem, et
20
templum ipsum Domini aedificare in loco suo. tunc Salamanassarus subiecit fundamenta domus
Domini quae est in Hierusalem, et exinde usque nunc aedificatur et non accepit consummationem.
21
nunc ergo si hoc iudicatur, rex, perquiratur in regalibus bibliothecis Cyri regis quae sunt in
22
Babylonia. et si inventum fuerit consilio Cyri regis coeptam esse structuram domus Domini
23
quae est in Hierusalem, et iudicabitur a domino rege nostro, scribat de his nobis. tunc rex Darius
praecepit inquiri in bibliothecis quae erant in Babylonia, et inventus est in Ecbathanis, oppido quod
24
est in Media regione, locus unus in quo scripta erant ista: anno primo regnante Cyro, rex Cyrus
25
praecepit domum Domini quae est in Hierusalem aedificare, ubi incendebant igni adsiduo; cuius
altitudo sit cubitorum sexaginta, et latitudo cubitorum sexaginta, quadratum lapidibus politis tribus,
et meniano ligneo eiusdem regionis et meniano uno novo; et inpendia dari de domo Cyri regis;
26
et sacra vasa domus Domini tam aurea quam argentea, quae extulit Nabuchodonosor de domo
quae erat in Hierusalem in Babyloniam, restitui in domum quae est in Hierusalem ubi erant posita
27
ut ponantur illic. et praecepit curam agere Sisennem, subregulum Syriae et Foenices, et
Satrabozanen et sodales eius et qui ordinati erant in Syria et Foenice praesides, ut abstinerent se ab
eodem loco; sinere autem puerum Domini Zorobabel et subregulum Iudaeae et seniores Iudaeorum
28
domum Domini illam aedificare eodem loco. et ego quoque praecepi in totum aedificare et
prospici, ut adiuvent eos qui sunt ex captivitate Iudaeorum, donec consummetur templum aedis
29
Domini; et ab exactione tributorum Syriae Coeles et Foenicis diligenter quantitatem dari his
30
hominibus ad sacrificium Domini, Zorobabel praefecto ad tauros et arietes et agnos, similiter
autem et frumentum et sal et vinum et oleum instanter per singulos annos, prout sacerdotes qui sunt
31
in Hierusalem dictaverunt consumi cotidie sine ulla dilatione, ut offerantur libationes Deo summo
32
pro rege et pueris eius, et orent pro ipsorum vita. et denuntietur ut quicumque transgressi fuerint
aliquid ex his quae scripta sunt aut spreverint, accipiatur lignum de suis propriis et super hoc
33
suspendantur, et bona ipsorum regi adscribantur. propterea et Dominus, cuius nomen invocatum
est ibi, exterminet omnem regem et gentem qui manum suam extenderit prohibere aut male tractare

domum Domini illam quae est in Hierusalem. 34 ego Darius rex decrevi quam diligentissime
secundum haec fieri.

Chapter 7

1 tunc Sisennes, subregulus Coelensyriae et Foenicen, et Satrabozanes et sodales eius obsecuti
his quae a Dario rege decreta erant, 2 insistebant sacrosanctis operibus diligentissime cooperantes
cum senioribus Iudaeorum, principibus Syriae. 3 et prosperata sunt sacrosancta opera prophetantibus
Aggeo et Zaccharia prophetis. 4 et consummaverunt ea per praeceptum Domini Dei Israhel et ex
consilio Cyri et Darii et Artaxersis regis Persarum. 5 et consummata est domus sancta usque ad
tertiam et vicesimam diem mensis adar, sexto anno Darii regis. 6 et fecerunt filii Israhel et sacerdotes
et Levitae et ceteri qui erant ex captivitate, qui adpositi sunt, secundum ea quae scripta sunt in libro
Moysi. 7 et obtulerunt in dedicatione templi Domini tauros centum, arietes ducentos, agnos
quadringentos. 8 et hedos pro peccatis universi Israhel duodecim secundum numerum tribuum
Israhel. 9 et steterunt sacerdotes et Levitae amicti stolis per tribus super opera Domini Dei Israhel
secundum librum Moysi, et ostiarii per singulas ianuas. 10 et egerunt filii Israhel cum his qui erant
ex captivitate illud phase quartadecima luna mensis primi, quando sanctificati sunt sacerdotes et
Levitae. 11 et omnes filii captivitatis non sunt simul sanctificati, quia Levitae simul omnes sanctificati
sunt 12 et immolaverunt phase universis filiis captivitatis et fratribus suis sacerdotibus et sibimet
ipsis. 13 et manducaverunt filii Israhel qui erant ex captivitate, omnes qui recesserant ab omnibus
execrationibus gentium terrae quaerentes Dominum, 14 et celebraverunt diem festum azymorum
septem diebus, epulantes in conspectu Domini, 15 quoniam convertit consilium regis Assyriorum
in eis, confortare manus eorum ad opera manus Domini Dei Israhel.

Chapter 8

1 et post hunc regnante Artaxerse Persarum rege, accessit Ezras filius Azariae, filii Helciae, filii
Saleme, 2 filii Sadduc, filii Achitob, filii Ameri, filii Azaei, filii Boccae, filii Abisaei, filii Finees,
filii Eleazari, filii Aaron primi sacerdotis. 3 hic Ezras ascendit de Babylonia, cum esset scriba et
ingeniosus in lege Moysi, quae data est a Domino Israhel dicere et facere. 4 et dedit ei rex gloriam,
quod invenisset gratiam in omni dignitate et desiderio in conspectu eius. 5 et ascenderunt simul
cum ipso ex filiis Israhel et sacerdotibus et Levitis et sacris cantoribus templi et ostiariis et servis
templi in Hierusalem, 6 anno septimo regnante Artaxerse, in quinto mense; hic annus septimus est
regni. exeuntes enim de Babylonia novilunio quinti mensis, 7 venerunt Hierosolymam iuxta
praebitam illis prosperitatem itineris a Domino ipso. 8 in his enim Ezras magnam disciplinam
obtinebat, ne praetermitteret quicquam eorum quae essent ex lege Domini et praeceptis, et docendo
universum Israhel omnem iustitiam et iudicia. 9 accedentes autem qui scribebant scripta Artaxersis
regis, tradiderunt scriptum quod obvenerat ab Artaxerse rege ad Ezram sacerdotem et lectorem
legis Domini; cuius est exemplum subiectum: 10 rex Artaxerses Ezrae sacerdoti et lectori legis
Domini salutem. 11 humaniora ego iudicans etiam beneficiis, praecepi eos qui desiderant ex gente
Iudaeorum sua sponte et ex sacerdotibus et Levitis qui sunt in regno meo comitari tecum in
Hierusalem. 12 si qui ergo cupiunt ire tecum, conveniant et proficiscantur, sicut placuit mihi et
septem amicis meis consiliariis, 13 ut visitent ea quae aguntur secundum Iudaeam et Hierusalem
observantes sicut habes in lege Domini, 14 et ferant munera Domino Israhel, quae vovi ego et
amici, Hierusalem et omne aurum et argentum, quod inventum fuerit in regione Babyloniae, Domino
in Hierusalem cum illo, 15 quod donatum est pro ipsa gente in templum Domini eorum quod est
in Hierusalem, ut colligatur hoc aurum et argentum ad tauros et arietes et agnos et hedos et quae
his sunt congruentia, 16 ut offerant hostias Domino super altare Domini ipsorum quod est in
Hierusalem. 17 et omnia quaecumque volueris cum fratribus tuis facere auro et argento, perfice
pro voluntate secundum praeceptum Domini Dei tui. 18 et sacrosancta vasa, quae data sunt tibi ad
opera domus Domini Dei tui qui est in Hierusalem, 19 et cetera, quaecumque tibi subvenerint ad
operam templi Dei tui, dabis de regali gazofilacio. 20 [] 21 et ego quidem rex Artaxerses praecepi
custodibus thesaurorum Syriae et Foenicis, ut quaecumque scripserit Ezras sacerdos et lector legis
Domini excelsi, diligenter detur ei usque ad argenti talenta centum, similiter autem 22 et usque ad

frumenti modios centum et vini amphoras centum, et alia quaecumque abundant sine taxatione.
23 omnia secundum Dei legem fiant Deo altissimo, ne qua forte exsurgat ira in regno regis et filiorum
eius. 24 vobis autem dicitur, ut omnibus sacerdotibus et Levitis et sacris cantoribus templi et
ianitoribus et servis templi et scribis templi huius 25 nullum tributum neque ulla alia indictio
inrogetur, nec habeat quisque potestatem obicere eis quicquam. 26 tu autem Ezras, secundum
sapientiam Dei constitue iudices et arbitros in tota Syria et Foenice, et omnes qui legem Dei tui
noverunt docebis, 27 ut quotquot transgressi fuerint legem, diligenter plectantur sive morte sive
cruciatu sive etiam pecuniae multatione vel abductione. 28 et dixit Ezras scriba: benedictus Dominus
patrum meorum, qui dedit haec in cor regis, clarificare domum suam quae est in Hierusalem, 29 et
me honorificavit in conspectu regis et consiliariorum et amicorum eius et purpuratorum eius. 30 et
ego constans animo factus sum secundum opitulationem Domini Dei mei, et congregavi ex Israhel
viros, ut simul ascenderent mecum. 31 et hii sunt praepositi secundum suas patrias et principatus
portionales eorum, qui mecum ascenderunt de Babylonia in regno Artaxersis regis: 32 ex filiis
Phares Gersomus, ex filiis Iemarut Amielus, filiorum David Attus filius Seceliae, 33 ex filiis Phares
Zaccharias et cum eo reversi sunt viri centum quinquaginta, 34 ex filiis ductoris Moab Ilionas Zaraei
et cum ipso viri ducenti, 35 ex filiis Zathues Iechonias Zetheeli et cum ipso viri ducenti, ex filiis
Addeni filius Ionathae et cum ipso viri ducenti quinquaginta, 36 ex filiis Olam Aesias Gotholiae
et cum ipso viri septuaginta, 37 ex filiis Safatiae Zarias Micheli et cum ipso viri octoginta, 38 ex
filiis Iob Abdias Iezeli et cum ipso viri ducenti duodecim, 39 ex filiis Baniae Salimoth filius Iosaphiae
et cum ipso viri centum sexaginta, 40 ex filiis Beer Zaccharias Bebei et cum ipso viri ducenti octo,
41 ex filiis Asath Iochannes Acariae et cum ipso viri centum decem; 42 ex filiis Adonicam ipsis
postremis, et haec sunt nomina eorum: Elifalam filius Iebel et Sameas et cum ipso viri septuaginta,
ex filiis Baneae filius Zaccuri et cum ipso viri septuaginta. 43 et congregavi eos ad fluvium qui
dicitur Thia, et metati illic sumus triduo, et recognovi eos. 44 et ex filiis sacerdotum et Levitarum
non inveni illic. 45 et misi ad Eleazarum et Eccelom et Masman et Maloban et Enaatam et Sameam
et Ioribum Natham Ennagan Zacchariam et Mosolamun, ipsos ductores et peritos. 46 et dixi eis ut
venirent ad Luddeum ductorem, qui erat apud locum gazofilacii. 47 et mandavi eis ut dicerent

Luddeo et fratribus eius et illis qui erant in gazofilacio, ut mitterent nobis eos qui sacerdotio
48
fungerentur in domo Domini Dei nostri. et adduxerunt nobis secundum manum validam Domini
Dei nostri viros peritos ex filiis Moolli filii Levi filii Israhel, Sebebian et filios et fratres qui erant
49 50
decem et octo, Asbian et Annun ex filiis filiorum Chananei et filii eorum viri viginti; et ex
his qui in templo serviebant, quos dedit David et ipsi principes ad operationem Levitis, templo
51
servientium ducenti viginti. omnium nomina significata sunt in scripturis. et vovi illic ieiunium
iuvenibus in conspectu Domini Dei nostri, ut quaererem ab eo bonum iter nobis et qui nobiscum
52
erant ex filiis et pecoribus propter insidias. erubui enim petere regem pedites et equites in
53
comitatu, tutelae gratia contra adversarios nostros. diximus enim regi, quoniam virtus Domini
54
erit cum eis qui inquirunt eum in omni affectu. et iterum deprecati sumus Dominum Deum
55
nostrum secundum haec, quem et propitium habuimus, et conpotes facti sumus Domini nostri. et
separavi ex plebis praepositis et sacerdotibus templi viros duodecim, et Sedebian et Asamian et
56
cum eis ex fratribus eorum viros decem. et adpendi eis argentum et aurum et vasa sacerdotalia
57
domus Domini Dei nostri, quae donaverat rex et consiliarii eius et principes et omnis Israhel. et
cum adpendissem, tradidi argenti talenta centum quinquaginta et vasa argentea talentorum centum
58
et auri talenta centum et vasorum aureorum species viginti et vasa aerea de bono aeramento
59
splendentia duodecim auri speciem reddentia. et dixi eis: et vos sancti estis Domino, et vasa
60
quae sunt sancta et aurum et argentum votum est Domino Deo patrum nostrorum. vigilate et
custodite, donec tradatis ex plebis praepositis et sacerdotibus et Levitis et principibus civitatum
61
Israhel in Hierusalem in pastoforio domus Domini Dei nostri. et hii qui susceperunt sacerdotes
62
et Levitae aurum et argentum et vasa quae erant in Hierusalem intulerunt in templum Domini. et
promovimus a fluvio Thia die duodecima mensis primi, usquequo introivimus in Hierusalem
secundum potentem manum Domini Dei nostri, quae super nos erat et liberavit nos ab omnibus
63
inimicis nostris; et venimus in Hierusalem. et cum factus fuisset tertius dies, quarta autem die
ponderatum aurum et argentum traditum est in domo Domini Dei nostri Marimoth filio Iori sacerdoti.
64
et cum ipso erat Eleazar filius Finees, et erant cum ipsis Iosabdus filius Iesu et Moedias Banni
65
filius Levitae. ad numerum et ad pondus universa et scriptum est pondus ipsorum eadem hora.
66
qui autem venerunt ex captivitate, obtulerunt sacrificium Domini Israhel tauros duodecim pro
67
omni Israhel arietes octoginta sex, agnos septuaginta duos, hircos pro peccato duodecim, et pro

salute vaccas duodecim, omnia sacrificium Domini. 68 et relegerunt praecepta regis regalibus
dispensatoribus et subregulis Coelensyriae et Foenicis, et honorificaverunt gentem et templum
Domini. 69 et consummatis his accesserunt ad me praepositi dicentes: non segregaverunt genus
Israhel et principes et sacerdotes et Levitae 70 et alienigenae gentes et nationes terrae inmunditias
suas a Chananeis et Hettheis et Ferezeis et Iebuseis et Moabitis et Aegyptiis et Idumeis. 71 coniuncti
enim sunt filiabus eorum et ipsi et filii eorum, et commixtum est semen sanctum alienigenis gentibus
terrae; et participes erant praepositi et magistratus iniquitatis huius ab initio ipsius rei. 72 et mox
ut audivi ista, conscidi vestimenta et sacram tunicam, et lacerans capillos capitis et barbam sedi
dolens et maestus. 73 et convenerunt ad me quotquot tunc movebantur in verbo Domini Dei Israhel,
me lugente super iniquitatem istam. et sedebam tristis usque ad vespertinum sacrificium. 74 et
surgens a ieiunio, conscissa habens vestimenta et sacram tunicam, ingeniculans et extendens manus
ad Dominum 75 dicebam: Domine, confusus sum et reveritus sum ante faciem tuam. 76 peccata
enim nostra multiplicata sunt super capita nostra, et iniquitates nostrae exaltatae sunt usque ad
caelum, 77 quoniam a temporibus patrum nostrorum sumus in magno peccato usque in hunc diem.
78 et propter peccata nostra et patrum nostrorum sumus traditi cum fratribus nostris et cum
sacerdotibus nostris regibus terrae in gladium et captivitatem et depraedationem cum confusione
usque in hodiernum diem. 79 et nunc quantum est quod contigit nobis misericordia abs te, Domine
Deus, derelinquere nobis radicem et nomen in locum sanctificationis tuae, 80 detegere luminare
nostrum in domo Domini Dei nostri, dare nobis cibum in tempore servitutis nostrae. 81 et cum
serviremus, non sumus derelicti a Domino Deo nostro, sed constituit nos in gratia penes reges
Persarum, dare nobis cibum 82 et clarificare templum Domini nostri et aedificare deserta Sion,
dare nobis stabilitatem in Iudaea et in Hierusalem. 83 et nunc quid dicemus, Domine, habentes
haec? transgressi enim sumus praecepta tua, quae dedisti in manus puerorum tuorum prophetarum
84 dicens quoniam terra, in quam introistis possidere hereditatem eius, terra polluta est
coinquinationibus alienigenarum terrae, et inmunditiae illorum repleverunt eam totam inmunditia
sua. 85 et nunc filias vestras non coniungetis filiis illorum, et filias eorum non accipietis filiis vestris.
86 et non inquiretis pacem habere cum illis omni tempore, ut invalescentes manducetis optima
terrae, et hereditatem distribuatis filiis vestris usque in aevum. 87 et quae contingunt nobis, omnia
fiunt propter opera nostra maligna et magna peccata nostra. 88 et dedisti nobis talem radicem, et

rursum reversi sumus transgredi legitima tua, uti commisceremur inmunditiae alienigenarum gentium
89
terrae huius. nonne irasceris nobis perdere nos, quoadusque non relinquatur radix et nomen
90
nostrum? Domine Deus Israhel, verax es; derelicta enim est radix usque in hodiernum diem,
91
ecce nunc sumus in conspectu tuo in iniquitatibus nostris; non est enim adhuc stare ante te in
92
his. et cum adorando confiteretur Ezras flens humi prostratus ante templum, congregati sunt
ante eum ex Hierusalem turba magna valde, viri et mulieres et iuvenes et iuvenculae. fletus enim
93
erat magnus in ipsa multitudine. et cum clamasset Iechonias Ieeli ex filiis Israhel, dixit Ezrae:
nos in Dominum peccavimus, quod conlocavimus nobis in matrimonium mulieres alienigenas ex
94
gentibus terrae. et nunc est super omnem Israhel. in his ergo sit iusiurandum ad Dominum,
95
expellere omnes uxores nostras quae ex alienigenis sunt cum filiis earum, sicut tibi decretum
96
est a maioribus secundum legem Domini. exsurgens explica, ad te enim spectat hoc negotium,
97
et nos tecum sumus. viriliter fac. et exsurgens Ezras adiuravit principes sacerdotum et Levitas
et omnem Israhel facere secundum haec, et iuraverunt.

Chapter 9

1 2
et exsurgens Ezras ab ante atrium templi, abiit in pastoforium Ionathae filii Nasibi. et
3
hospitatus illic, non gustavit panem nec aquam bibit, lugens super iniquitates multitudinis. et
facta est praedicatio in omni Iudaea et in Hierusalem omnibus qui erant ex captivitate congregari
4
in Hierusalem et quicumque non occurrerit biduo aut triduo diei secundum iudicium adsidentium
5
seniorum, tollentur facultates eius, et ipse alienus iudicabitur a multitudine captivitatis. et congregati
sunt omnes qui erant ex tribu Iuda et Beniamin in tribus diebus in Hierusalem; hic mensis est nonus,
6
vicesima mensis. et adsedit omnis multitudo in area templi, trementes propter hiemem praesentem.
7
et exsurgens Ezras dixit illis: vos inique fecistis conlocando vobis in matrimonium uxores
8
alienigenas, ut adderetis ad peccata Israhel. et nunc date confessionem et magnificentiam Domino
9
Deo patrum nostrorum, et perficite voluntatem ipsius et discedite a gentibus terrae et ab uxoribus
10 11
alienigenis. et clamavit omnis multitudo et dixerunt magna voce: sicut dixisti faciemus. sed
quoniam multitudo magna est, et tempus hiberni est et non possumus in subdiali parte stare, et hoc

opus non est nobis unius diei neque bidui, multum in his peccavimus, 12 stent praepositi multitudinis
et omnes qui nobiscum inhabitant et quotquot habent apud se uxores alienigenas, 13 et adsistant
accepto tempore et ex omni loco presbyteri et iudices, usquequo solvant iram Domini negotii huius.
14 Ionatha $W!c autem filius Ezeli et Ozias Thochani susceperunt secundum haec, et Bosoramus
et Levis et Sabbatheus simul cooperati sunt cum illis. 15 et fecerunt secundum haec omnia universi
qui erant ex captivitate. 16 et elegit sibi viros Ezras sacerdos, principes magnos de patribus eorum
secundum nomina, et consederunt novilunio mensis decimi examinare negotium istud. 17 et
determinatum est de viris qui habebant uxores alienigenas usque ad neomenia primi mensis. 18 et
inventi sunt ex sacerdotibus commixti qui habebant alienigenas uxores: 19 ex filiis Iesu filii Iosedech
et fratribus eius Maseas et Eliezerus et Ioribus et Ioadeus. 20 et iniecerunt manus, ut expellerent
uxores suas, et ad litandum in exoratione arietem pro ignorantia sua. 21 et ex filiis Emmeri Masseas
et Esses et Ieel et Azarias. 22 et ex filiis Fosor Elionia, Assias, Ismahelus et Nathanaelus, Ioceddeus
et Talsas. 23 et ex Levitis Iozabdus et Semeis et Colius et Calitas et Fatheas et Coluas et Elionas.
24 ex sacris cantoribus Eliasubus Zaccurus. 25 ex ostiariis Sallumus et Tolbanes. 26 et ex Israhel:
ex filiis Foroos Ieremias et Ieddias et Melchias et Mielus et Eleazarus et Iemmebias et Baninas.
27 et ex filiis Iolam Mamthanias et Zaccharias, Iezrelus et Iobdius et Herimoth et Helias. 28 et ex
filiis Zathom Eliadas et Eliasimus et Othias et Larimoth et Zabdus et Zebedias. 29 et ex filiis Bebe
Iohannes et Ananias et Zabdias et Emethis. 30 et ex filiis Banni Olamus et Malluchus et Ieddaeus
et Iasub et Asubus et Hierimoth. 31 et ex filiis Addin Naathus et Moosias et Calchurus et Raanas
et Baseas, Mathathias et Beseel et Bonnus et Manasses. 32 et ex filiis Nuae Noneas et Aseas et
Melchias et Sameas et Simon, Beniamin et Malchus et Marras. 33 et ex filiis Asom Carianeus,
Mathathias et Bannus et Elifalat et Manasses et Semei. 34 et ex filiis Banni Ieremias et Moodias
et Abramus et Ioel et Baneas et Pelias et Ionas et Marimoth et Eliasib et Mathaneus et Eliasis et
Zorisas et Diaelus et Samedius et Sambris et Iosephus. 35 et ex filiis Nobaei Idaelus et Mathathias
et Sabadus et Zetheda Sednu et Iessei Baneas. 36 omnes isti coniunxerunt sibi uxores alienigenas,
et dimiserunt eas cum filiis. 37 et inhabitaverunt sacerdotes et Levitae et qui erant ex Israhel in
Hierusalem et in tota regione una novilunio mensis septimi, et erant filii Israhel in commorationibus

suis. 38 et congregata est omnis multitudo simul in aream quae est ab oriente portae sacrae. 39 et
dixerunt Ezrae pontifici et lectori, ut adferret legem Moysi quae tradita est a Domino Deo Israhel.
40 et adtulit Ezras pontifex legem omni multitudini eorum a viro usque ad mulierem et omnibus
sacerdotibus, audire legem novilunio mensis septimi. 41 et legebat in area quae est ante sacram
portam templi a prima luce usque ad vesperam coram viris et mulieribus, et dederunt omnes sensum
ad legem. 42 et stetit Ezras sacerdos et lector legis super ligneum tribunal quod fabricatum erat.
43 et steterunt ad eum Mathathias, Samus, Ananias, Azarias, Urias, Ezechias, et Balsamus ad
dexteram, 44 et ad sinistram Faldeus, Misael, Malachias, Abustassabus, Nabadias et Zaccharias
45 et adsumpsit Ezras librum coram omni multitudine praesidebat enim in gloria in conspectu
omnium. 46 et cum absolvisset legem, omnes recti steterunt. et benedixit Ezras Dominum Deum
altissimum, Deum Sabaoth omnipotentem. 47 et respondit omnis populus: amen. et elevatis susum
manibus procidentes in terram adoraverunt Dominum. 48 Iesus et Banaeus et Sarabias et Iadinus
et Accubus et Sabbateus et Calites et Azarias et Ioradus et Ananias et Filias, Levitae 49 qui docebant
legem Domini et in multitudine legebant legem Domini, et praeferebant singuli eos qui intellegebant
lectionem. 50 et dixit Attarates Ezrae pontifici et lectori et Levitis qui docebant multitudinem
51 dicens: dies hic est sanctus Domino. et omnes flebant, cum audissent legem. 52 digressi ergo
manducate pinguissima quaeque et bibite dulcissima quaeque et mittite munera his qui non habent.
53 sanctus est enim dies Domini, et nolite maesti esse, Dominus enim clarificavit vos. 54 et Levitae
denuntiabant in publico omnibus dicentes: dies hic sanctus est, nolite maesti esse. 55 et abierunt
omnes manducare et bibere et epulari et dare munera his qui non habent ut epulentur. magnifice
enim sunt exaltati verbis quibus edocti sunt.

2 Esdras

Chapter 1

1 liber Ezrae prophetae, filii Sarei, filii Azarei, filii Helchiae, filii Salame, filii Sadoch, filii
Acitob, 2 filii Achiae, filii Finees, filii Heli, filii Ameriae, filii Aziei, filii Marimoth, filii Arna, filii

Oziae, filii Borith, filii Abissei, filii Finees, filii Eleazar, 3 filii Aaron ex tribu Levi, qui fuit captivus
in regione Medorum, in regno Artaxersis regis Persarum. 4 et factum est verbum Domini ad me
dicens: 5 vade adnuntia populo meo facinora ipsorum et filiis eorum iniquitates quas in me
admiserunt, ut nuntient filiis filiorum suorum, 6 quia peccata parentum illorum in illis creverunt;
obliti enim me sacrificaverunt diis alienis. 7 nonne ego eos eduxi de terra Aegypti de domo servitutis?
ipsi autem inritaverunt me et consilia mea spreverunt. 8 tu autem excute comam capitis tui et proice
omnia mala super illos, quoniam non oboedierunt legi meae; populus autem indisciplinatus.
9 usquequo eos sustinebo, quibus tanta beneficia contuli? 10 reges multos propter eos subverti,
Pharaonem cum pueris suis et omnem exercitum eius percussi. 11 omnes gentes a facie eorum
perdidi et in oriente provinciarum duarum populos Tyri et Sidonis dissipavi et omnes adversarios
eorum interfeci. 12 tu vero loquere ad eos dicens: haec dicit Dominus: 13 nempe ego vos mare
traieci et plateas vobis in invio munitas exhibui; ducem vobis dedi Moysen et Aaron sacerdotem.
14 lucem vobis per columnam ignis praestiti et magna mirabilia feci in vobis. vos autem mei obliti
estis, dicit Dominus. 15 haec dicit Dominus omnipotens: coturnix vobis in signo fuit, castra vobis
ad tutelam dedi, et illic murmurastis. 16 et non triumphastis in nomine meo de perditione inimicorum
vestrorum, sed adhuc nunc usque murmuratis. 17 ubi sunt beneficia quae praestiti vobis? nonne in
deserto cum esuriretis et sitiretis proclamastis ad me 18 dicentes: ut quid nos in desertum istud
adduxisti interficere nos? melius nobis fuerat servire Agyptiis quam mori in deserto hoc. 19 ego
dolui gemitos vestros et dedi mannam vobis in escam, panem angelorum manducastis. 20 nonne
cum sitiretis petram excidi, et fluxerunt aquae in satietatem? propter aestus folia arborum vos texi.
21 divisi vobis terras pingues, Chananeos et Ferezeos et Philistheos a facie vestra proieci. quid
faciam vobis adhuc? dicit Dominus. 22 haec dicit Dominus omnipotens: in deserto cum essetis in
flumine amaro sitientes et blasphemantes nomen meum, 23 non ignem vobis pro blasphemiis dedi,
sed mittens lignum in aqua dulce feci flumen. 24 quid tibi faciam, Iacob? noluisti me obaudire,
Iuda. transferam me ad alias gentes et dabo eis nomen meum, ut custodiant legitima mea. 25 quoniam
me dereliquistis, et ego vos derelinquam; petentibus vobis a me misericordiam, non miserebor
vestri. 26 quando invocabitis me, ego non exaudiam vos. maculastis enim manus vestras sanguine,

et pedes vestri impigri sunt ad committenda homicidia. 27 non quasi me dereliquistis, sed vos ipsos,
dicit Dominus. 28 haec dicit Dominus omnipotens: nonne ego vos rogavi ut pater filios et ut mater
filias et nutrix parvulos suos. 29 ut essetis mihi in populo et ego vobis in Deum, et vos mihi in filios
et ego vobis in patrem? 30 ita vos collegi ut gallina filios suos sub alas suas. modo autem quid
faciam vobis? proiciam vos a facie mea. 31 oblationes mihi cum obtuleritis, avertam faciem meam
a vobis; dies enim festos vestros et neomenias et circumcisiones carnis repudiavi. 32 ego misi
pueros meos prophetas ad vos, quos acceptos interfecistis et laniastis corpora illorum, quorum
sanguinem exquiram, dicit Dominus. 33 haec dicit Dominus omnipotens: domus vestra deserta est,
proiciam vos sicut ventus stipulam. 34 et filii procreationem non facient, quoniam mandatum meum
vobiscum neglexerunt et quod malum est coram me fecerunt. 35 tradam domus vestras populo
venienti. qui me non audientes credunt; quibus signa non ostendi, facient quae praecepi. 36 prophetas
non viderunt et memorabuntur antiquitatum eorum. 37 testor populi venientis gratiam, cuius parvuli
exultant cum laetitia, me non videntes oculis carnalibus, sed spiritu credent quae dixi. 38 et nunc,
pater, aspice cum gloria et vide populum venientem ab oriente. 39 quibus dabo ducatum Abraham,
Isaac et Iacob et Osee et Amos et Michae et Iohelis et Abdiae et Ionae 40 et Naum et Abacuc,
Sofoniae. Aggei, Zacchariae et Malachiae, qui et angelus Domini vocatus est.

Chapter 2

1 haec dicit Dominus: ego eduxi populum istum de servitute, quibus mandata dedi per pueros
meos prophetas, quos audire noluerunt, sed irrita fecerunt mea consilia. 2 mater quae eos generavit
dicit illis: ite, filii, quia ego vidua sum et derelicta. 3 educavi vos cum laetitia et amisi vos cum
luctu et tristitia, quoniam peccastis coram Domino Deo et quod malum est coram me fecistis.
4 modo autem quid faciam vobis? ego enim vidua sum et derelicta. ite, filii, et petite a Domino
misericordiam. 5 ego autem te, pater, testem invoco super matrem filiorum, quia noluerunt
testamentum meum servare, 6 ut des eis confusionem et matrem eorum in direptionem, ne generatio

eorum fiat. 7 dispergantur in gentes, nomina eorum deleantur a terra, quoniam spreverunt
testamentum meum. 8 vae tibi, Assur, qui abscondis iniquos penes te. gens mala, memorare quid
fecerim Sodomae et Gomorrae, 9 quorum terra iacet in piceis glebis et aggeribus cinerum. sic dabo
eos qui me non audierunt, dicit Dominus omnipotens. 10 haec dicit Dominus ad Ezram: adnuntia
populo meo, quoniam dabo eis regnum Hierusalem, quod daturus eram Israhel. 11 et sumam mihi
gloriam illorum et dabo eis tabernacula aeterna, quae praeparaveram illis. 12 lignum vitae erit illis
in odore unguenti, et non laborabunt neque fatigabuntur. 13 ite et accipietis, rogate vobis dies paucos
ut minorentur; iam paratum est vobis regnum, vigilate. 14 testare testare, caelum et terram, omisi
enim malum et creavi bonum, quia vivo ego, dicit Dominus. 15 mater, conplectere filios tuos, educa
illos cum laetitia sicut columba, confirma pedes eorum, quoniam te elegi, dicit Dominus. 16 et
resuscitabo mortuos de locis suis et de monumentis educam illos, quoniam cognovi nomen meum
in illis. 17 noli timere, mater filiorum, quoniam te elegi, dicit Dominus. 18 mittam tibi adiutorium
pueros meos Esaiam et Hieremiam, ad quorum consilium sanctificavi et paravi tibi arbores duodecim
gravatas variis fructibus 19 et totidem fontes fluentes lac et mel et montes inmensos septem habentes
rosam et lilium, in quibus gaudio replebo filios tuos. 20 viduam iustifica, pupillo iudica, egenti da,
orfanum tuere, nudum vesti, 21 confractum et debilem cura, claudum inridere noli, tutare mancum,
et caecum ad visionem claritatis meae admitte, 22 senem et iuvenem intra muros tuos serva,
23 mortuos ubi inveneris signans commenda sepulchro, et dabo tibi primam sessionem in
resurrectione mea. 24 pausa et quiesce, populus meus, quia veniet requies tua. 25 nutrix bona, nutri
filios tuos, confirma pedes eorum. 26 servos quos tibi dedi, nemo ex eis interiet, ego enim eos
requiram de numero tuo. 27 noli satagere, cum venerit enim dies pressurae et angustiae, alii plorabunt
et tristes erunt, tu autem hilaris et copiosa eris. 28 zelabunt gentes et nihil adversum te poterunt,
dicit Dominus. 29 manus meae tegent te, ne filii tui gehennam videant. 30 iucundare, mater, cum
filiis tuis, quia ego te eripiam, dicit Dominus. 31 filios tuos dormientes memorare, quoniam ego
eos educam de latibulis terrae et misericordiam cum illis faciam, quoniam misericors sum, dicit
Dominus omnipotens. 32 amplectere natos tuos usque dum venio et praedica illis misericordiam,

quoniam exuberant fontes mei et gratia mea no A. 33 ego Ezra accepi praeceptum a Domino in
monte Horeb, ut irem ad Israhel. ad quos cum venirem, reprobaverunt me et respuerunt mandatum
Domini. 34 ideoque vobis dico, gentes quae auditis et intellegitis: expectate pastorem vestrum,
requiem aeternitatis dabit vobis, quoniam in proximo est ille, qui in finem saeculi adveniet. 35 parati
estote ad praemia regni, quia lux perpetua lucebit vobis per aeternitatem temporis. 36 fugite umbram
saeculi huius, accipite iucunditatem gloriae vestrae. ego testor palam salvatorem meum.
37 commendatum Domini accipite et iucundamini gratias agentes ei qui vos ad caelestia regna
vocavit. 38 surgite et state et videte numerum signatorum in convivio Domini. 39 qui se de umbra
saeculi transtulerunt, splendidas tunicas a Domino acceperunt. 40 recipe, Sion, numerum tuum et
conclude candidatos tuos, qui legem Domini conpleverunt. 41 filiorum tuorum, quos optabas, plenus
est numerus; roga imperium Domini, ut sanctificetur populus tuus, qui vocatus est ab initio. 42 ego
Ezra vidi in monte Sion turbam magnam, quam numerare non potui, et omnes canticis conlaudabant
Dominum. 43 et in medio eorum erat iuvenis statura celsus, eminentior omnibus illis, et singulis
eorum capitibus inponebat coronas, et magis exaltabatur; ego autem miraculo tenebar. 44 tunc
interrogavi angelum et dixi: qui sunt hii, domine? 45 qui respondens dixit mihi: hii sunt qui mortalem
tunicam deposuerunt et inmortalem sumpserunt et confessi sunt nomen Dei; modo coronantur et
accipiunt palmas. 46 et dixi ad angelum: ille iuvenis quis est, qui eis coronas inponit et palmas in
manus tradit? 47 qui respondens dixit mihi: ipse est Filius Dei, quem in saeculo confessi sunt. ego
autem magnificare eos coepi, qui fortiter pro nomine Domini steterunt. 48 tunc dixit mihi angelus:
vade et adnuntia populo meo, qualia et quanta mirabilia Domini Dei vidisti.

Chapter 3

1 anno tricesimo ruinae civitatis eram in Babylone, ego Salathihel qui et Ezras, et conturbatus
sum super cubili meo recumbens, et cogitationes meae ascendebant super cor meum, 2 quoniam
vidi desertionem Sion et abundantiam eorum qui habitabant in Babylone. 3 et ventilatus est spiritus
meus valde, et coepi loqui ad Altissimum verba timorata, 4 et dixi: o Domine Dominator, tu dixisti

5
ab initio, quando plantasti terram, et hoc solus, et imperasti pulveri, et dedit Adam corpus mortuum.
sed et ipsum figmentum manuum tuarum erat, et insuflasti in eum spiritum vitae, et factus est vivens
6
coram te. et induxisti eum in paradisum, quem plantavit dextera tua antequam terra adventaret.
7
et huic mandasti diligentiam unam tuam, et praeterivit eam, et statim instituisti in eum mortem et
in nationibus eius. et natae sunt ex eo gentes et tribus, populi et cognationes, quorum non est
8
numerus. et ambulavit unaquaque gens in voluntate sua, et impie agebant coram te et spernebant
9
praecepta tua, et tu non prohibuisti eos. iterum autem in tempore induxisti diluvium super habitantes
10
saeculum et perdidisti eos. et factum est in uno casui eorum, sicut Adae mors sic et his diluvium.
11
12
dereliquisti autem ex his unum Noe cum domo sua; ex eo iustos omnes. et factum est cum
coepissent multiplicari qui habitabant super terram, et multiplicaverunt filios et populos et gentes
13
multas, et coeperunt iterato impietatem facere plus quam priores. et factum est cum iniquitatem
14
facerent coram te, elegisti tibi ex his unum, cui nomen erat Abraham. et dilexisti eum et
15
demonstrasti ei temporum finem solo secrete noctu. et disposuisti ei testamentum aeternum et
16
dixisti ei, ut non umquam derelinquas semen eius. et dedisti ei Isaac, et Isaac dedis Esau. et
17
segregasti tibi Iacob, Esau autem separasti. et factus est Iacob in multitudine magna. et factum
18
est cum educeres semen eius ex Aegypto, et adduxisti eos super montem Sina. et inclinasti caelos
19
et statuisti terram et commovisti orbem et tremere fecisti abyssos et conturbasti saeculum. et
transiit gloria tua portas quattuor, ignis et terraemotus et spiritus et gelu, ut dares semini Iacob
20
legem et generationi Israhel diligentiam. et non abstulisti ab eis cor malignum, ut faceret lex tua
21
in eis fructum. cor enim malignum baiulans primus Adam transgressus et victus est, sed et omnes
22
qui ex eo nati sunt. et facta est permanens infirmitas et lex cum corde populi cum malignitate
23
radicis, et discessit quod bonum est et mansit malignum. et transierunt tempora et finiti sunt
24
anni, et suscitasti tibi servum nomine David. et dixisti ei aedificare civitatem nominis tui et
25
offerre tibi in ea de tuis oblationes. et factum est hoc annis multis. et dereliquerunt qui habitabant
26
civitatem, in omnibus facientes sicut fecit Adam et omnes generationes eius; utebantur enim et
27
28
ipsi cor malignum. et tradidisti civitatem tuam in manus inimicorum tuorum. et dixi ego tunc
in corde meo: numquid meliora faciunt qui habitant in Babylone, et propter hoc dominabit Sion?

29
factum est autem cum venissem huc, et vidi impietates quorum non est numerus, et delinquentes
30
multos vidit anima mea hoc tricesimo anno. et excessit cor meum, quoniam vidi quomodo
sustines eos peccantes et pepercisti impie agentibus, et perdidisti populum tuum et conservasti
31
inimicos tuos, et non significasti nihil nemini quomodo debeat derelinqui via haec. numquid
32
meliora facit Babylon quam Sion, aut alia gens cognovit te praeter Israhel? aut quae tribus
33
crediderunt testamentis sicut haec Iacob. quarum merces non conparuit neque labor fructificavit?
pertransiens enim pertransivi in gentibus, et vidi abundantes eas et non memorantes mandatorum
34
tuorum. nunc ergo pondera in statera nostras iniquitates et eorum qui habitant in saeculo, et
35
invenietur momentum puncti ubi declinet. aut quando non peccaverunt in conspectu tuo qui
36
habitant terram, aut quae gens sic observavit mandata tua? homines quidem per nomina invenies
servasse mandata tua, gentes autem non invenies.

Chapter 4

1 2
et respondit ad me angelus qui missus est ad me, cui nomen Urihel, et dixit mihi: excedens
3
excessit cor tuum in saeculo hoc, et conprehendere cogitas viam Altissimi? et dixi: ita, domine
meus, et respondit mihi et dixit: tres vias missus sum ostendere tibi et tres similitudines proponere
4
coram te. de quibus si mihi renuntiaveris unam ex his, et ego tibi demonstrabo viam quam desideras
5
videre, et doceam te quare cor malignum. et dixi: loquere, domine meus. et dixit ad me: vade,
pondera mihi ignis pondus, aut mensura mihi flatum venti, aut revoca mihi diem quae praeteriit.
6 7
et respondi et dixi: quis natorum poterit facere, ut me interroges de his? et dixit ad me: si eram
interrogans te dicens: quantae habitationes sunt in corde maris, aut quantae venae sunt in principio
8
abyssi, aut quantae venae sunt super firmamentum, aut qui sint exitus paradisi, dicebas fortassis
9
mihi: in abyssum non descendi neque in infernum adhuc, neque in caelis umquam ascendi. nunc
autem non interrogavi te nisi de igne et vento et diem per quem transisti, et sine quibus separari
10
non potes, et non respondisti mihi de eis. et dixit mihi: tu quae tua sunt tecum coadulescentia
11
non potes cognoscere, et quomodo poterit vas tuum capere Altissimi viam?... et iam exterritus
12
corrupto saeculo intellegere incorruptionem? et cum haec audissem, cecidi in faciem meam et

dixi illi: melius erat nos non adesse, quam advenientes vivere in impietatibus et pati et non intellegere
13
de qua re. et respondit ad me et dixit: proficiscens profectus sum ad silvam lignorum campi, et
14
cogitaverunt cogitationem et dixerunt: venite et eamus et faciamus ad mare bellum, ut recedat
15
coram nos, et faciamus nobis alias silvas, et similiter fluctus maris et ipsi cogitaverunt
cogitationem et dixerunt: venite ascendentes debellemus silvam campi, ut et ibi consummemus
16
nobismet ipsis aliam regionem. et factus est cogitatus silvae in vano, venit enim ignis et
17
consumpsit eam. similiter et cogitatus fluctuum maris, stetit enim harena et prohibuit eam. 18 si
19
enim eras iudex horum, quem incipiebas iustificare aut quem condemnare? et respondi et dixi:
utrique vanam cogitationem cogitaverunt, terra enim data est silvae, et maris locus portare fluctus
20
suos. et respondit ad me et dixit: bene tu iudicasti, et quare non iudicasti tibimet ipso?
21
quemadmodum enim terra silvae data est et mare fluctibus suis, et qui super terram inhabitant
quae sunt super terram intellegere solummodo possunt, et qui super caelos super altitudinem
22
caelorum. et respondi et dixi: deprecor te, domine, ut mihi datus est sensus intellegendi. 23 non
enim volui interrogare de superioribus viis, sed de his quae pertranseunt per nos cotidie, propter
quod Israhel datus est in obprobrium gentibus, quem dilexisti populum datus est tribubus impiis,
et lex patrum nostrorum in interitum deducta est, et dispositiones scriptae nusquam sunt. 24 et
pertransivimus de saeculo ut lucustae, et vita nostra ut vapor, et nec digni sumus misericordiam
25
consequi. sed quid faciet nomini suo quod invocatum est super nos? et his interrogavi. 26 et
respondit ad me et dixit: si fueris videbis, et si vixeris, frequenter miraberis, quoniam festinans
27
festinat saeculum pertransire. non capiet portare quae in temporibus iustis repromissa sunt,
28
quoniam plenum maestitia est saeculum hoc et infirmitatibus. seminatum est enim malum, quibus
29
me interrogas de ea, et necdum venit destrictio ipsius. si ergo non messum fuerit quod seminatum
est, et discesserit locus ubi seminatum est malum, non veniet ager ubi seminatum est bonum.
30
quoniam granum seminis mali seminatum est in corde Adam ab initio, et quantum impietatis
31
generavit usque nunc et generabit usque cum veniat area. aestima autem apud te, granum mali
32
seminis quantum fructum impietatis generaverit. quando seminatae fuerint spicae quarum non
33
est numerus, quam magnam aream incipient facere. et respondi et dixi: quo et quando haec?
34
quare modici et mali anni nostri? et respondit ad me et dixit: non festina spiritu super Altissimum;
35
tu enim festinas propter temet ipsum spiritum, nam Excelsus pro multis. nonne de his

interrogaverunt animae iustorum in promptuariis suis dicentes: usquequo spero sic? et quando venit
36
fructus areae mercedis nostrae? et respondit ad ea Hieremihel archangelus et dixit: quando
37
impletus fuerit numerus similium vobis, quoniam in statera ponderavit saeculum et mensura
mensuravit tempora et numero numeravit tempora, et non commovet nec excitabit usque dum
38
impleatur praedicta mensura. et respondi et dixi: o dominator domine, sed et nos omnes pleni
39
sumus impietate. et ne forte propter nos inpediatur iustorum area, propter peccata inhabitantium
40
super terram. et respondit ad me et dixit: vade et interroga praegnantem, si quando impleverit
41
novem menses suos, adhuc poterit matrix eius retinere fetus in semet ipsa. et dixi: non potest,
42
domine. et dixit ad me: in inferno promptuaria animarum matrici adsimilata sunt. quemadmodum
enim festinavit quae parit effugere necessitatem partus, sic et haec festinat reddere ea quae
43
commendata sunt ab initio. tunc tibi demonstrabitur de his quae concupiscis videre.
44
et respondi
45
et dixi: si inveni gratiam ante oculos tuos, et si possibile est, et si idoneus sum,, demonstra mihi
46
et hoc si plus quam praeteriti habet venire aut plura pertransierunt super nos, quoniam quod
47
pertransivit scio, quid autem futuri sit ignoro. et dixit ad me: sta super dexteram partem et
48
demonstrabo tibi interpretationem similitudinis. et steti et vidi, et ecce fornax ardens transiit
49
coram me; et factum est cum transiret flamma, et vidi et ecce superavit fumus. et post hoc transiit
coram me nubes plena aquae et inmisit pluviam impetu multam; et cum transisset impetus pluviae
50
et superaverunt in ea guttae. et dixit ad me: cogita tibi. sicut enim crescit pluvia amplius quam
guttae, et ignis amplius quam fumus, sic superabundavit quae transivit mensura, superaverunt autem
51
guttae et fumus. et oravi et dixi: putas vivo usque in diebus illis, vel quis erit in diebus illis?
52
respondit ad me et dixit: de signis de quibus me perrogas, ex parte possum tibi dicere, de vita
autem tua non sum missus dicere tibi, sed nescio.

Chapter 5

1
de signis autem: ecce dies venient, et adprehendentur qui inhabitant super terram in excessu
2
multo, et abscondetur veritatis via, et sterilis erit a fide regio. et multiplicabitur iniustitia super
3
hanc quam ipse tu vides et super quam audisti olim. et erit inconposita vestigio quam nunc vides

regnare regionem, et videbunt eam desertam. 4 si autem tibi dederit Altissimus vivere, et videbis
post tertiam turbatam, et relucescet subito sol noctu et luna interdie. 5 et de ligno sanguis stillabit,
et lapis dabit vocem suam; et populi commovebuntur, et gressus commutabuntur. 6 et regnabit
quem non sperant qui inhabitant super terram; et volatilia conmigrationem facient. 7 et mare
Sodomitum pisces reiciet. et dabit vocem noctu quem non noverant multi, omnes autem audient
vocem eius. 8 et chaus fiet per loca multa, et ignis frequenter emittetur, et bestiae agrestes
transmigrabunt regionem suam, et mulieres parient menstruatae monstra, 9 et in dulcibus aquis
salsae invenientur. et amici omnes semet ipsos expugnabunt; et abscondetur tunc sensus, et intellectus
separabitur in promptuarium suum. 10 et quaeretur a multis et non invenietur, et multiplicabitur
iniustitia et incontinentia super terram. 11 et interrogabit regio proximam suam et dicet: numquid
per te pertransiit iustitia iustum faciens? et haec negabit. 12 et erit in illo tempore, et sperabunt
homines et non inpetrabunt, laborabunt et non dirigentur viae eorum. 13 haec signa dicere tibi
permissum est mihi. et si oraveris iterum et ploraveris sicut et nunc et ieiunaveris septem diebus,
audies iterato horum maiora. 14 et evigilavi, et corpus meum horruit valde, et anima mea laboravit
ut deficeret. 15 et tenuit me qui venit angelus, qui loquebatur in me, et confortavit me et statuit me
super pedes. 16 et factum est in nocte secunda, et venit ad me Phalthihel dux populi et dixit mihi:
ubi eras et quare vultus tuus tristis? 17 aut nescis quoniam tibi creditus est Israhel in regione
transmigrationis eorum? 18 exsurge ergo et gusta panem alicuius, et non derelinquas nos sicut
pastor gregem suum in manibus luporum malignorum. 19 et dixi ei: vade a me et non ad me accedas
usque diebus septem, et tunc venies ad me. et audivit ut dixi et recessit a me. 20 et ego ieiunavi
diebus septem ululans et plorans, sicut mihi mandavit Urihel angelus. 21 et factum est post dies
septem, et iterum cogitationes cordis mei molestae erant mihi valde. 22 et resumpsit anima mea
spiritum intellectus, et iterum coepi loqui coram Altissimo sermones 23 et dixi: Dominator Domine,
ex omni silva terrae et ex omnium arborum eius elegisti vineam unam, 24 et ex omnium terrarum
orbis elegisti tibi foveam unam, et ex omnibus floribus orbis elegisti tibi lilium unum, 25 et ex
omnibus abyssis maris replesti tibi rivum unum, et ex omnibus aedificatis civitatibus sanctificasti
tibimet ipsi Sion, 26 et ex omnibus creatis volatilibus nominasti tibi columbam unam, et ex omnibus

plasmatis pecoribus providisti tibi ovem unam, [27] et ex omnibus multiplicatis populis adquisisti
tibi populum unum, et ab omnibus probatam legem donasti huic quem desiderasti populo. [28] et
nunc Domine, ut quid tradidisti unum plurimis et praeparasti unam radicem super alias et dispersisti
unicum tuum in multis? [29] et conculcaverunt qui contradicebant sponsionibus tuis quique tuis
testamentis credebant. [30] et si odiens odisti populum tuum tuis manibus debet castigari. [31] et factum
est, cum locutus essem sermones istos, et missus est angelus ad me qui ante venerat ad me praeterita
nocte, [32] et dixit mihi: audi me et instruam te, et intende mihi et adiciam coram te. [33] et dixi:
loquere, dominus meus. et [34] dixit ad me: valde in excessu mentis factus es in Israhel; aut plus
dilexisti eum super eum qui fecit eum: non, domine, sed dol torquent enim me renes mei per omnem
horam quaerentem adprehendere semitam Altissimi et investigare partem iudicii eius. [35] et dixit
ad me: non potes. et dixi: quare, domine, aut quid nascebar, aut quare non fiebat matrix matris meae
mihi sepulchrum, ut non viderem laborem Iacob et defatigationem generis Israhel? [36] et dixit ad
me: numera mihi qui necdum venerunt, et collige mihi dispersas guttas, et revirida mihi aridos
flores, [37] et aperi mihi clausa promptuaria et produc mihi inclusos in eis flatus, aut monstra mihi
vocis imaginem, et tunc ostendam tibi eum laborem quem rogas videre. [38] et dixi: dominator
domine, quis enim est qui potest haec scire, nisi qui cum hominibus habitationem non habet? [39] ego
autem insipiens, et quomodo potero dicere de his quibus me interrogasti? [40] et dixit ad me: quomodo
non potes facere unum de his quae dicta sunt, sic non poteris invenire iudicium meum aut finem
caritatis quem pro populo meo promisi. [41] et dixi: sed ecce, domine, tu praees his qui in fine sunt,
et quid facient qui ante me sunt aut nos aut hii qui post nos? [42] et dixit ad me: coronae adsimilabo
iudicium meum. sicut non novissimorum tarditas, sic nec priorum velocitas. [43] et respondi et dixi:
nec enim poteras facere qui facti sunt et qui sunt et qui futuri sunt in unum, ut celerius iudicium
tuum ostendas? [44] et respondit ad me et dixit: non potest festinare creatura super creatorem, nec
sustinere saeculum qui in eo creati sunt in unum. [45] et dixi: quomodo dixisti servo tuo, quoniam
vivificans vivificabis a te creatam creaturam in unum? si ergo viventes vivent in unum et sustinebit
creatura, poterit et nunc portare praesentes in unum. [46] et dixit ad me: interroga matricem mulieris
et dices ad eam: decem si paris, quare per tempus? roga ergo eam, ut det decem in unum. [47] et dixi:
non utique poterit, sed secundum tempus. [48] et dixit ad me: et ego dedi matricem terrae his qui

seminati sunt super eam per tempus. 49 quemadmodum enim infans non parit nec ea quae senuit
adhuc, sic ego disposui a me creatum saeculum. 50 et interrogavi et dixi: cum iam dederis mihi
viam, loquar coram te; nam mater nostra, de qua dixisti mihi, adhuc iuvenis est, iam ad senectutem
adpropinquat? 51 et respondit ad me et dixit: interroga quae parit, et dicet tibi. 52 dices enim ei:
quare quos peperisti nunc non sunt similes his qui ante, sed minores statu? 53 et dicet tibi et ipsa:
alii sunt qui in iuventute virtutis nati sunt, et alii qui sub tempus senectutis deficiente matrice sunt
nati. 54 considera ergo et tu, quoniam minores statu estis prae his qui ante vos, 55 et qui post vos
quam ut vos, quasi iam senescentis creaturae et fortitudinem iuventutis praeterientis. et dixi: rogo
domine, si inveni gratiam ante oculos tuos, demonstra servo tuo per quem visitas creaturam tuam.

Chapter 6

1 et dixit ad me: initium terreni orbis, et antequam starent exitus saeculi, et antequam spirarent
conventiones ventorum, 2 et antequam sonarent voces tonitruum, et antequam splenderent nitores
coruscuum, et antequam confirmarentur fundamenta paradisi, 3 et antequam viderentur decores
flores, et antequam confirmarentur motuum virtutes, et antequam colligerentur innumerabiles
militiae angelorum, 4 et antequam extollerentur altitudines aerum, et antequam nominarentur
mensurae firmamentorum, et antequam aestimaretur scabillum Sion, 5 et antequam investigarentur
praesentes anni, et antequam abalienarentur eorum qui nunc peccant adinventiones et consignarentur
qui fidem thesaurizaverunt, 6 tunc cogitavi, et facta sunt haec per me solum et non per alium, ut et
finis per me et non per alium. 7 et respondi et dixi: quae erit separatio temporum, aut quando prioris
finis aut sequentis initium? 8 et dixit ad me: ab Abraham usque ad Abraham, quoniam ab eo natus
est Iacob et Esau, manus enim Iacob tenebat ab initio calcaneum Esau. 9 finis enim huius saeculi
Esau, et principium sequentis Iacob. 10 finis enim hominis calcaneum et principium hominis manus,
inter calcaneum et manum aliud noli quaerere, Ezra. 11 et respondi et dixi: o dominator domine,
si inveni gratiam ante oculos tuos, 12 ut demonstres servo tuo finem signorum tuorum, quorum ex
parte mihi demonstrasti nocte praecedente. 13 et respondit et dixit ad me: surge super pedes tuos
et audies vocem plenissimam sonus. 14 et erit, si commotione commovebitur locus, in quo stas

super eum, 15 in eo cum loqueretur, tu non expaveas, quoniam de fine verbum. et fundamenta
terrae intellegetur, 16 quoniam de ipsis sermo, tremescet et commovebitur; scit enim, quoniam
finem eorum oportet commutari. 17 et factum est cum audissem, et surrexi super pedes meos et
audivi, et ecce vox loquens, et sonus eius sicut sonus aquarum multarum. 18 et dixit: ecce dies
veniunt, et erit quando adpropinquare incipio, ut visitem habitantes in terram, 19 et quando inquirere
incipiam ab eis qui iniuste nocuerunt iniustitia sua, et quando suppleta fuerit humilitas Sion, 20 et
cum supersignabitur saeculum quod incipiet pertransire, haec signa faciam: libri aperientur ante
faciem firmamenti et omnes videbunt simul, 21 et anniculi infantes loquentur vocibus suis, et
praegnantes inmaturos parient infantes trium et quattuor mensuum et vivent et scirtabuntur, 22 et
subito apparebunt seminata loca non seminata, et plena promptuaria subito invenientur vacua, 23 et
tuba canet cum sono, quam cum omnes audierint subito expavescent. 24 et erit in illo tempore,
debellabunt amici amicos ut inimici, et expavescet terra cum his qui inhabitant in eam, et venae
fontium stabunt ut non decurrant in horis tribus. 25 et erit, omnis qui derelictus fuerit ex omnibus
istis quibus praedixi tibi, ipse salvabitur et videbit salutare meum et finem saeculi mei, 26 et videbunt
qui recepti sunt homines, qui mortem non gustaverunt a nativitate sua, et mutabitur cor inhabitantium
et convertetur in sensum alium. 27 delebitur enim malum et extinguetur dolus. 28 florebit autem
fides et vincetur corruptela, et ostendebitur veritas quae sine fructu fuit tantis temporibus. 29 et
factum est cum loqueretur mihi, et ecce paulatim movebatur locus super quem stabam super eum.
30 et dixit ad me: haec veni tibi ostendere et venturae nocti. 31 si ergo iterum rogaveris et iterum
ieiunaveris septem diebus, iterum tibi renuntiabo horum maiora per diem, 32 quoniam auditu audita
est vox tua apud Altissimum. vidit enim Fortis directionem tuam et providit pudicitiam quam a
iuventute tua habuisti. 33 et propter hoc misit me demonstrare tibi: haec omnia et dicere tibi confide
et noli timere, 34 et noli festinare in prioribus temporibus cogitare vana, ut non properes a novissimis
temporibus. 35 et factum est post haec, et flevi iterum et similiter ieiunavi septem diebus, ut suppleam
tres ebdomadas quae dictae sunt mihi. 36 et factum est in octava nocte, et cor meum iterato turbabatur
in me et coepi loqui coram Altissimo. 37 inflammabatur enim spiritus meus valde et anima mea
anxiabatur. 38 et dixi: o Domine, loquens locutus es ab initio creaturae in primo die dicens: fiat

caelum et terra, et tuum verbum opus perfecit. 39 et erat tunc spiritus volans, et tenebrae
circumferebantur et silentium, sonus vocis hominis nondum erat abs te. 40 tunc dixisti de thesauris
tuis proferri lumen quod luminis, ut apparerent tunc opera tua. 41 et in die secundo iterum creasti
spiritum firmamenti et imperasti ei, ut divideret et divisionem faceret inter aquas, ut pars quidem
sursum recederet, pars vero deorsum maneret. 42 et tertio die imperasti aquis congregari in septima
parte terrae, sex vero partes siccasti et conservasti, ut ex his sint coram te ministrantia seminata
adeo et culta. 43 verbum enim tuum processit, et opus statim fiebat. 44 processit enim subito fructus
multitudinis inmensus et concupiscentia gustus multiformis et flores colore inimitabili et odores
odoramentis investigabiles. et die tertio haec facta sunt. 45 quarta autem die imperasti fieri solis
splendorem, lunae lumen stellarum dispositionem, 46 et imperasti eis, ut deservirent futuro plasmato
homini. 47 quinto autem die dixisti septimae parti ubi erat aqua congregata, ut procrearet animalia,
volatilia et pisces, et ita fiebat 48 aqua muta et sine anima, quod ei iubebatur, animalia faciens, ut
ex hoc mirabilia tua nationes enarrent. 49 et tunc conservasti duas animas, nomen uni vocasti Enoch
et nomen secundi vocasti Leviathan. 50 et separasti ea ab alterutro; non enim poterat septima pars
ubi erat aqua congregata capere ea. 51 et dedisti Enoch unam partem quae siccata est tertio die, ut
inhabitet in ea, ubi sunt montes mille. 52 Leviathae autem dedisti septimam partem humidam. et
servasti ea, ut fiant in devorationem quibus vis et quando vis. 53 sexto autem die imperasti terrae,
ut crearet coram te iumenta et bestias et reptilia, 54 et super his Adam, quem constituisti ducem
super omnibus factis quae fecisti, et ex eo educimur nos omnes quem elegisti populum. 55 haec
autem omnia dixi coram te, Domine, quoniam dixisti quia propter nos creasti primogenitum
saeculum. 56 residuas autem gentes ab Adam natas dixisti eas nihil esse, et quoniam salivae
adsimilatae sunt, et sicut stillicidium de vaso similasti abundantiam eorum. 57 et nunc, Domine,
ecce istae gentes quae in nihilum deputatae sunt dominari nostri et devorare nos. 58 nos autem
populus tuus quem vocasti primogenitum, unigenitum, aemulatorem, carissimum, traditi sumus in
manibus eorum. 59 et si propter nos creatum est saeculum, quare non hereditatem possidemus
nostrum saeculum? usquequo haec?

Chapter 7

1 et factum est cum finissem loqui verba haec, et missus est ad me angelus, qui missus fuerat
ad me primis noctibus, 2 et dixit ad me: surge, Ezra, et audi sermones quos veni loqui ad te. 3 et
dixi: loquere, dominus meus. et dixit ad me: mare positum est in spatioso loco ut esset altum et
inmensum. 4 erit autem ei introitus in angusto loco positus, ut esset similis fluminis. 5 si quis enim
volens voluerit ingredi mare videre eum vel dominari eius, si non transierit angustum, in latitudinem
venire quomodo poterit? 6 item aliud: civitas est aedificata et posita in loco campestri, est autem
plena omnium bonorum. 7 introitus autem eius angustus et in praecipiti positus, ut esset a dextris
quidem ignis, a sinistris vero aqua alta. 8 semita autem est una sola inter eos posita, hoc est ignis
et aqua, ut non capiat semita nisi solummodo vestigium hominis. 9 si autem data dabitur civitas
homini in hereditatem, si non heres antepositum periculum pertransierit, quomodo accipiet
hereditatem suam? 10 et dixi: sic, domine. et dixit ad me: sic est et Israhel pars. 11 propter eos enim
feci saeculum, et quando transgressus est Adam constitutiones meas, iudicatum est quod factum
est. 12 et facti sunt introitus huius saeculi angusti et dolentes et laboriosi, paucae autem et malae
et periculorum plenae et laborum magnorum fultae. 13 nam maioris saeculi introitus spatiosi et
securi et facientes inmortalitatis fructum. 14 si ergo non ingredientes ingressi fuerint qui vivunt
angusta et vana haec, non poterunt recipere quae sunt reposita. 15 nunc ergo tu quare conturbaris,
corruptibilis cum sis? et quid moveris tu, cum sis mortalis? 16 et quare non accepisti in corde tuo
quod futurum, sed quod in praesenti? 17 et respondi et dixi: dominator domine, ecce disposuisti in
lege tua, quoniam iusti hereditabunt haec, impii autem peribunt. 18 iusti autem ferent angusta
sperantes spatiosa; qui enim impie gesserunt, et angustiam passi sunt et spatiosa non viderunt. 19 et
dixit ad me: non es iudex super Dominum neque intellegens super Altissimum. 20 pereant enim
multi praesentes, quam neglegatur quae anteposita est Dei lex. 21 mandans enim mandavit Dominus
venientibus quando venerunt, quid facientes viverent, et quid observantes non punirentur. 22 hii
autem non sunt persuasi et contradixerunt ei. et constituerunt sibi cogitamenta vanitatis 23 et
proposuerunt sibi circumventiones delictorum. et superdixerunt Altissimum non esse, et vias eius
non cognoverunt. 24 et legem eius spreverunt et sponsiones eius abnegaverunt et legitimis eius

fidem non habuerunt et opera eius non perfecerunt. 25 propter hoc, Ezra, vacua vacuis et plena
plenis. 26 ecce enim tempus veniet, et erit quando venient signa quae praedixi tibi, et apparebit
sponsa et apparescens civitas et ostendetur quae nunc subducitur terra. 27 et omnis qui liberatus
est de praedictis malis, ipse videbit mirabilia mea. 28 revelabitur enim Filius meus Iesus cum his
qui cum eo, et iucundabit qui relicti sunt annis quadringentis. 29 et erit post annos hos, et morietur
Filius meus Christus et omnes qui spiramentum habent hominis. 30 et convertetur saeculum in
antiquum silentium diebus septem sicut in prioribus initiis, ita ut nemo derelinquatur. 31 et erit post
dies septem, et excitabitur qui nondum vigilat saeculum et morietur corruptum. 32 et terra reddet
qui in eam dormiunt, et pulvis qui in eo silentio habitant, et promptuaria reddent quae eis
commendatae sunt animae. 33 et revelabitur Altissimus super sedem iudicii, et pertransibunt
misericordiae, et longanimitas congregabitur, 34 iudicium autem solum remanebit. et veritas stabit
et fides convalescet, 35 et opus subsequetur et merces ostendetur. et iustitiae vigilabunt et iniustitiae
non dormibunt. 36 et apparebit lacus tormenti et contra illum erit locus requietionis, et clibanus
gehennae ostendetur et contra eam iucunditatis paradisus. 37 et dicet tunc Altissimus ad excitatas
gentes: videte et intellegite quem negastis vel cui non servistis vel cuius diligentias sprevistis.
38 videte contra et in contra, hic iucunditas et requies et ibi ignis et tormenta. haec autem loquetur
ad eos in die iudicii. 39 haec talis quae neque solem habet neque lunam neque stellas, 40 neque
nubem neque tonitruum neque coruscationem, neque ventum neque aquam neque aerem, neque
tenebras neque sero neque mane, 41 neque aestatem neque ver neque aestum, neque hiemem neque
gelum neque frigus, neque grandinem neque pluviam neque ros, 42 neque meridiem neque noctem
neque ante lucem, neque nitorem neque claritatem neque lucem, nisi solummodo splendorem
claritatis Altissimi, unde omnes incipiant videre quae anteposita sunt. 43 spatium enim habebit
sicut ebdomada annorum. 44 hoc est iudicium meum et constitutio eius, tibi autem soli ostendi
haec. 45 et respondi: tunc et dixi, domine, et nunc dico: beati praesentes et observantes quae a te
constituta sunt. 46 sed de quibus erat oratio mea, quis enim est de praesentibus qui non peccavit,
vel quis natorum qui non praeterivit sponsionem tuam. 47 et nunc video, quoniam ad paucos
pertinebit futurum saeculum iucunditatem facere, multis autem tormenta. 48 increvit enim in nos

cor malum, quod nos abalienavit ab his et deduxit nos in corruptionem, et itinera mortis ostendit
nobis, semitas perditionis, et longe fecit nos a vita; et hoc non paucos, sed paene omnes qui creati
sunt. 49 et respondit ad me et dixit: audi me et instruam te et de sequenti corripiam te. 50 propter
hoc non fecit Altissimus unum saeculum sed duo. 51 tu enim quia dixisti non esse multos iustos
sed paucos, impios vero multiplicari, audi ad haec. 52 lapides electos si habueris paucos valde, ad
numerum eorum conpones eos tibi, plumbum autem et fictile abundat. 53 et dixi: domine, quomodo
poterit? 54 et dixit ad me: non hoc solummodo, sed interroga terram et dicet tibi, adulare ei et
narrabit tibi. 55 dices enim ei: aurum creas et argentum et aeramentum et ferrum quoque et plumbum
et fictile. 56 multiplicatur autem argentum super aurum, et aeramentum super argentum, et ferrum
super aeramentum, plumbum super ferrum, et fictile super plumbum. 57 aestima ergo tu quae haec
sint pretiosa et desiderabilia, quod multiplicatur aut quod rarum nascitur. 58 et dixi: dominator
domine, quod abundat vilius, quod enim rarius pretiosius est. 59 et respondit ad me et dixit: in te
ista pondera quae cogitasti, quoniam qui habet quod difficile est, gaudet super eum qui habet
abundantia. 60 sic et a me repromissa creatura. iucundabor enim super paucis qui salvabuntur,
propterea quod ipsi sunt qui gloriam meam nunc dominationem fecerunt et per quos nunc nomen
meum nominatum est. 61 et non contristabor super multitudinem eorum qui perierunt, ipsi enim
sunt qui vapori nunc adsimilati sunt et flammae ac fumo adaequati sunt et exarserunt et ferverunt
et extincti sunt. 62 et respondi et dixi: o tu terra, quid peperisti? si sensus factus est de pulvere sicut
et cetera creatura, 63 melius enim erat et ipsum pulverem non esse natum, ut non sensus inde fieret.
64 nunc autem nobiscum crescit sensus, et propter hoc torquemur, quoniam scientes perimus.
65 lugeat hominum genus et agrestes bestiae laetentur; lugeant omnes qui nati sunt, quadrupedia
vero et pecora iucundentur. 66 multum enim melius est illis quam nobis. non enim sperant iudicium,
nec enim sciunt cruciamenta nec salutem post mortem repromissam sibi. 67 nobis autem quid
prodest, quoniam salvati salvabimur sed tormento tormentabimur? 68 omnes enim qui nati sunt
commixti sunt iniquitatibus et pleni sunt peccatis et gravati delictis. 69 et si non essemus post
mortem in iudicio venientes, melius fortassis nobis venisset. 70 et respondit ad me et dixit: et quando
Altissimus faciens faciebat saeculum et Adam et omnes qui ex eo venerunt, primum praeparavit

iudicium et quae sunt iudicii. 71 et nunc de sermonibus tuis intellege, quoniam dixisti quia sensus
nobiscum crescit. 72 qui ergo commorantes sunt in terra hinc cruciabuntur, quoniam sensum habentes
iniquitatem fecerunt, et mandata accipientes non servaverunt ea, et legem consecuti fraudaverunt
eam quam acceperunt. 73 et quid habebunt dicere in iudicio vel quomodo respondebunt in novissimis
temporibus? 74 quantum enim tempus, ex quo longanimitatem habuit Altissimus his qui inhabitant
saeculum, et non propter eos, sed propter ea quae providit tempora. 75 et respondi et dixi: si inveni
gratiam coram te, domine demonstra et hoc servo tuo, si post mortem vel nunc quando reddemus
unusquisque animam suam, si conservati conservabimur in requie, donec veniant tempora illa in
quibus incipies creaturam renovare aut amodo cruciabimur? 76 et respondit ad me et dixit: ostendam
tibi et hoc. tu autem noli commisceri cum eis qui spreverunt, neque connumeres te cum his qui
cruciantur. 77 etenim est tibi thesaurus operum repositus apud Altissimum, sed non tibi
demonstrabitur usque in novissimis temporibus. 78 nam de morte sermo: quando profectus fuerit
terminus sententiae ab Altissimo ut homo moriatur, recedente inspiratione de corpore ut dimittatur
iterum ad eum qui dedit, adorare gloriam Altissimi primum. 79 et si quidem esset eorum qui
spreverunt et non servaverunt viam Altissimi et eorum qui contempserunt legem eius et eorum qui
oderunt eos qui timent Deum, 80 haec inspirationes inhabitationes non ingredientur, sed vagantes
erunt amodo in cruciamentis, dolentes semper et tristes, per septem vias. 81 via prima, quia
spreverunt legem Altissimi. 82 secunda via, quia iam non possunt reversionem bonam facere, ut
vivant. 83 tertia via, vident repositam mercedem his qui testamentis Altissimi crediderunt. 84 quarta
via, considerabunt sibi in novissimis repositum cruciamentum. 85 quinta via, videntes aliorum
habitacula ab angelis conservari cum silentio magno. 86 sexta via, videntes quemadmodum de eis
pertransientem cruciamentum. 87 septima via, quae omnium supradictarum viarum maior est,
quoniam detabescent in confusione et consumentur inhonoribus et marcescent in timoribus, videntes
gloriam Altissimi coram quem viventes peccaverunt et coram quem incipient in novissimis
temporibus iudicari. 88 nam eorum qui servaverunt vias Altissimi ordo hic est, quando separari
incipient a vaso corruptibili. 89 in eo tempore commoratae servierunt cum labore Altissimo et omni
hora sustinuerunt periculum, uti perfecte custodirent legislatoris legem. 90 propter quod hic de his
sermo: 91 in primis vident cum exultatione multa gloriam eius qui suscipit eas, requiescent enim

per septem ordines. 92 ordo primus, quoniam cum labore multo certati sunt, ut vincerent cum eis
plasmatum cogitamentum malum, ut non eas seducat a vita ad mortem. 93 secundus ordo, quoniam
vident conplicationem in qua vagantur impiorum animae et quae in eis manet punitio. 94 tertius
ordo, videntes testimonium quod testificatus est eis qui plasmavit eas, quoniam viventes servaverunt
quae per fidem data est lex. 95 quartus ordo, intellegentes requiem quam nunc in promptuariis
eorum congregati requiescent cum silentio multo ab angelis conservati, et quae in novissimis eorum
manet gloriam. 96 quintus ordo, exultantes quomodo corruptibile effugerunt nunc, et futurum
quomodo hereditatem possidebunt, adhuc autem videntes angustum et labore plenum quo iam
liberati sunt et spatiosum incipiunt recipere, frunescentes et inmortales. 97 sextus ordo, quando eis
ostendetur quomodo incipiet vultus eorum fulgere sicut sol, et quomodo incipient stellis adsimilari
lumini, amodo non corrupti. 98 septimus ordo, qui est omnibus supradictis maior, quoniam exultabunt
cum fiducia et quoniam confidebunt non confusi et gaudebunt non reverentes; festinant enim videre
vultum eius cui serviunt viventes et a quo incipiunt gloriosi mercedem recipere. 99 hic ordo
animarum iustorum, ut amodo adnuntiatur; praedictae viae cruciatus quas patiuntur amodo qui
neglexerint. 100 et respondi et dixi: ergo dabitur tempus animabus, postquam separatae fuerint de
corporibus, ut videant de quo mihi dixisti? 101 et dixit mihi: septem diebus erit libertas earum, ut
videant in septem diebus qui praedicti sunt sermones, et postea congregabuntur in habitaculis suis.
102 et respondi et dixi: si inveni gratiam ante oculos tuos, demonstra mihi adhuc servo tuo, si in
die iudicii iusti impios excusare poterint vel deprecari pro eis Altissimum, 103 si patres pro filiis
vel filii pro parentibus, si fratres pro fratribus, si adfines pro proximis, si fidentes pro carissimis.
104 et respondit ad me et dixit: quoniam invenisti gratiam coram oculis meis, et hoc tibi demonstrabo.
dies iudicii audax est et omnibus signaculum veritatis demonstrans. quemadmodum nunc non mittit
pater filium vel filius patrem aut dominus servum vel fidus carissimum, ut pro eo intellegat aut
dormiat aut manducet aut curetur, 105 sic numquam nemo pro aliquo rogabit; omnes enim portabunt
unusquisque tunc iniustitias suas aut iustitias. 106 et respondi et dixi: et quomodo invenimus modo,
quoniam rogavit primus Abraham propter Sodomitas, et Moyses pro patribus qui in deserto
peccaverunt, 107 et Iesus qui post eum pro Israhel in diebus Achar, et Samuhel in diebus Saul,
108 et David pro confractione, et Salomon pro eis qui in sanctificationem, 109 et Helias pro his qui
pluviam acceperunt et pro mortuo ut viveret, 110 et Ezechias pro populo in diebus Sennacherib, et
multi pro multis? 111 si ergo modo, quando corruptibile increvit et iniustitia multiplicata est,

exoraverunt iusti pro impiis quare et tunc sic non erit? 112 et respondit ad me et dixit: praesens
saeculum non est finis, gloria in eo non frequens manet, propter hoc oraverunt qui potuerunt pro
invalidis. 113 dies enim iudicii erit finis temporis huius et initium futuri inmortalis temporis, in
quo pertransivit corruptela, 114 soluta est intemperantia, abscisa est incredulitas, crevit autem
iustitia, orta est veritas. 115 tunc ergo nemo poterit misereri eius qui in iudicio victus fuerit, neque
demergere eum qui vicerit. 116 et respondi et dixi: hic sermo meus primus et novissimus, quoniam
melius erat non dare terram Adam vel, cum iam dedisset, coercere eum ut non peccaret. 117 quid
enim prodest omnibus in praesenti vivere in tristitia et mortuos sperare punitionem? 118 o tu quid
fecisti, Adam? si enim tu peccasti, non est factum solius tuus casus sed et nostrum qui ex te
advenimus. 119 quid enim nobis prodest, si promissum est nobis inmortale tempus, nos vero mortalia
opera egimus? 120 et quoniam praedicta est nobis perennis spes, nos vero pessime vani facti sumus?
121 et quoniam reposita sunt habitacula sanitatis et securitatis, nos vero male conversati sumus?
122 et quoniam incipiet gloria Altissimi protegere eos qui caste conversati sunt, nos autem pessimis
viis ambulavimus? 123 et quoniam ostendetur paradisus, cuius fructus incorruptus perseverat, in
quo est saturitas et medella, 124 nos vero non ingrediemur, ingratis enim locis conversati sumus?
125 et quoniam super stellas fulgebunt facies eorum qui abstinentiam habuerunt, nostrae vero facies
super tenebras nigrae? 126 non enim cogitavimus viventes quando iniquitatem faciebamus, quid
incipientes post mortem pati. 127 et respondit et dixit: hoc est cogitamentum certaminis, quem
certavit qui super terram natus est homo, 128 ut si victus fuerit patiatur quod dixisti, si autem vicerit
recipiet quod dico, 129 quoniam haec est via, quam Moyses dixit cum viveret ad populum dicens:
elige tibi vitam ut vivas. 130 non crediderunt autem ei, sed nec post eum prophetis, sed nec mihi
qui locutus sum ad eos, 131 quoniam non esset tristitia in perditione eorum, sicut et futurum est
gaudium super eos quibus persuasa est salus. 132 et respondi et dixi: scio, domine, quoniam nunc
vocatus est Altissimus misericors, in eo quod misereatur qui nondum in saeculo advenerunt, 133 et
miserator, in eo quod miseretur illis qui conversionem faciunt in lege eius, 134 et longanimis,
quoniam longanimitatem praestat his qui peccaverunt quasi suis operibus, 135 et munificus, quoniam

quidem donare vult pro exigere, [136] et multae misericordiae, quoniam multiplicat magis
misericordias his qui praesentes sunt et qui praeterierunt et qui futuri sunt. [137] si enim non
multiplicaverit, non vivificabitur saeculum cum his qui habitant in eo. [138] et donator, quoniam si
non donaverit de bonitate sua, ut adleventur hii qui iniquitates fecerunt de suis iniquitatibus, non
poterit decies millesima pars hominum vivificari, [139] et iudex, si non ignoverit his qui creati sunt
verbo eius et deleverit multitudinem contemptionum, non fortassis derelinquentur innumerabilem
multitudinem nisi pauci valde.

Chapter 8

[1] et respondit ad me et dixit: hoc saeculum fecit Altissimus propter multos, futurum autem
propter paucos. [2] dicam autem coram te similitudinem, Ezra. quomodo autem interrogabis terram
et dicet tibi, quoniam dabit terram multam magis unde fiat fictile, parvum autem pulverem unde
aurum fit, sic et actus praesentis saeculi. [3] multi quidem creati sunt, pauci autem salvabuntur. [4] et
respondi et dixi: absolve ergo anima sensum et devoret quod sapit. [5] convenisti inobaudire et
profecta es nolens, nec enim tibi est datum spatium nisi solum modicum vivere. [6] o Domine super
nos, si permittes servo tuo, ut oremus coram te et des nobis semen cordis et sensui culturam unde
fructum fiat, unde vivere possit omnis corruptus qui portabit locum hominis. [7] solus enim es, et
una plasmatio nos sumus manuum tuarum, sicut locutus es. [8] et quoniam vivificas nunc in matrice
plasmatum corpus et praestas membra, conservatur in igne et aqua tua creatio et novem mensibus
patitur tua plasmatio tuae creaturae quae in eo creata est. [9] ipsum autem quod servat et quod servatur
utraque servabuntur servatione tua. et quando iterum reddit matrix quae in ea creverint, [10] imperasti
ut ex ipsis membris, hoc est mamillis, praebere lac, fructum mamillarum. [11] ut nutriatur id quod
plasmatum est usque in tempus aliquem. et postea dispones eum tuae misericordiae, [12] enutristi
eum tuae iustitiae, et erudisti eum in lege tua et corripuisti eum tuo intellectu, [13] et mortificabis
eum ut tuam creaturam et vivificabis eum ut tuum opus. [14] si ergo perdideris qui tantis laboribus
plasmatus est tuo iussu, facili ordine, et ut quid fiebat? [15] et nunc dicens dicam: de omni homine
tu magis scis, de populo autem tuo quod mihi dolet, [16] et de hereditate tua propter quam lugeo, et

de Israhel propter quem tristis sum, et de semine Iacob propter quod conturbor. 17 ideo incipiam
orare coram te pro me et pro eis, quoniam video lapsos nostros qui inhabitamus terram, 18 sed
audivi celeritatem iudicii quod futurum est. 19 ideo audi meam vocem et intellege sermonum
meorum, et loquar coram te. 20 initium verborum Ezrae priusquam adsumeretur, et dixit: Domine
qui habitas in saeculum, cuius oculi elati et superna in aerem, 21 et cuius thronus inaestimabilis et
gloria inconprehensibilis, cui adstat exercitus angelorum cum tremore, 22 quorum servatio in vento
et igni convertitur, cuius verbum verum et dicta perseverantia, 23 cuius iussio fortis et dispositio
terribilis, cuius aspectus arefecit abyssos et indignatio tabescere facit montes et veritas testificatur.
24 exaudi, Domine, orationem servi tui et auribus percipe precationem figmenti tui, intende verba
mea. 25 dum enim vivo loquar et dum sapio respondeam. 26 ne aspicias populi tui delicta, sed qui
tibi in veritate serviunt. 27 nec adtendas impie agentium studia, sed qui tua testimonia cum doloribus
custodierunt. 28 neque cogites qui in conspectu tuo false conversati sunt, sed memorare qui ex
voluntate tuum timorem cognoverunt. 29 neque volueris perdere qui pecorum mores habuerunt,
sed respicias eos qui legem tuam splendide docuerunt. 30 neque indigneris eis qui bestiis peius sunt
iudicati, sed diligas eos qui semper in tua gloria confiderunt. 31 quoniam nos et patres nostri
mortalibus moribus egimus, tu autem propter nos peccatores misericors vocaberis. 32 si enim
desideraveris ut nostri miserearis, tunc misericors vocaberis, nobis enim non habentibus opera
iustitiae. 33 iusti enim, quibus sunt operae multae repositae apud te, ex propriis operibus recipient
mercedem. 34 quid est enim homo, ut ei indigneris, aut genus corruptibile, ut ita amariceris de ipso.
35 in veritate enim nemo de genitis est qui non impie gessit, et de confitentibus qui non deliquit.
36 in hoc enim adnuntiabitur iustitia tua, et bonitas tua Domine, cum misertus fueris eis qui non
habent substantiam operum bonorum. 37 et respondit ad me et dixi:t recte locutus es aliqua, et iuxta
sermones tuos sic et fiet, 38 quoniam vere non cogitabo super plasma eorum qui peccaverunt aut
mortem aut iudicium aut perditionem, 39 sed iucundabor super iustorum figmentum, peregrinationes
quoque et salvationes et mercedis receptiones. 40 quomodo ergo locutus sum, sic et est. 41 sicut
enim agricola serit super terram semina multa et plantationis multitudinem plantat, sed non in
tempore non omnia quae seminata sunt salvabuntur, sed nec omnia quae plantata sunt radicabunt,

sic et qui in saeculo seminati sunt non omnes salvabuntur. 42 et respondi et dixi: si inveni gratiam
loquar. 43 quoniam semen agricolae, si non ascenderit -- non enim accepit pluviam tuam in tempore
-- et si corruptum fuerit multitudine pluviae, 44 hoc perit; sed homo qui manibus tuis plasmatus
est et tuae imagini nominatus, quoniam similatus est per quem omnia plasmasti, et similasti eum
semini agricolae. 45 non super nos, sed parce populo tuo et miserere hereditati tuae, tuae enim
creaturae misereris. 46 et respondit ad me et dixit: quae sunt praesentia praesentibus et quae futura
futuris. 47 multum enim tibi restat, ut possis diligere meam creaturam super me. tu autem frequenter
te et ipsum proximasti iniustis numquam. 48 sed et in hoc mirabilis eris coram Altissimo, 49 quoniam
humiliasti te, sicut decet te, et non iudicasti te inter iustos. plurimum glorificeris, 50 propter quod
miseriae multae miserabiles efficientur qui inhabitant saeculum in novissimis, quia in multa superbia
ambulaverunt. 51 tu autem pro te intellege et de similibus tuis inquire gloriam. 52 vobis enim
apertus est paradisus, plantata est arbor vitae, praeparatum est futurum tempus praeparata est
abundantia, aedificata est civitas, probata est requies, perfecta est bonitas ante perfecta sapientia.
53 radix signata est a vobis, infirmitas extincta est a vobis et mors absconsa est, infernum fugit et
corruptio in oblivionem. 54 transierunt dolores et ostensus est in finem thesaurus inmortalitatis.
55 noli ergo adicere inquirendo de multitudine eorum qui pereunt. 56 nam et ipsi accipientes
libertatem spreverunt Altissimum et legem eius contempserunt et vias eius dereliquerunt. 57 adhuc
autem et iustos eius conculcaverunt. 58 et dixerunt in corde suo non esse Deum, et quidem scientes
quoniam moriuntur. 59 sicut enim vos suscipient quae praedicta sunt, sic eos sitis et cruciatus quae
praeparata sunt, non enim Altissimus vo v. A. A hominem disperdi. 60 sed ipsi qui creati sunt
coinquinaverunt nomen eius qui fecit eos, et ingrati fuerunt ei qui praeparavit eis nunc vitam.
61 quapropter iudicium meum modo adpropinquat, 62 quod non omnibus demonstravi nisi tibi et
tibi similibus paucis. et respondi et dixi: 63 ecce nunc, Domine, demonstrasti mihi multitudinem
signorum quae incipies facere in novissimis, sed non demonstrasti mihi quo tempore.

Chapter 9

1
et respondit ad me et dixit: metiens metire in temet ipso, et erit cum videris, quoniam transivit
2
pars quaedam signorum quae praedicta sunt, tunc intelleges, quoniam ipsud est tempus, in quo
3
incipiet Altissimus visitare saeculum qui ab eo factus est. et quando videbitur in saeculo motio
4
locorum, populorum turbatio, gentium cogitationes, ducum inconstantia, principum turbatio. et
5
tunc intelleges, quoniam de his erat Altissimus locutus a diebus qui fuerunt ante ab initio. sicut
enim omne quod factum est in saeculo, initium per consummationem et consummatio manifesta,
6
sic et Altissimi tempora, initia manifesta in prodigiis et virtutibus, et consummatio in actu et in
7
signis. et erit, omnis qui salvus factus fuerit et qui poterit effugere per opera sua vel per fidem in
8
qua credidit, is relinquetur de praedictis periculis et videbit salutare meum in terra mea et in
9
finibus meis, quae sanctificavi mihi a saeculo. et tunc mirabuntur qui nunc abusi sunt vias meas,
10
et in cruciamentis commorabuntur hii qui eos proiecerunt in contemptu. quotquot enim non
11
cognoverunt me viventes beneficia consecuti, et quotquot fastidierunt legem meam, cum adhuc
12
erant habentes libertatem, et cum adhuc esset eis apertum paenitentiae locus non intellexerunt
13
sed spreverunt, hos oportet post mortem in cruciamento cognoscere. tu ergo adhuc noli curiosus
esse quomodo impii cruciabuntur, sed inquire quomodo iusti salvabuntur, et quorum saeculum et
14 15
propter quos saeculum et quando. respondi et dixi: olim locutus sum et nunc dico et postea
16
dicam, quoniam plures sunt qui pereunt quam qui salvabuntur, sicut multiplicat fluctus super
17
guttam. et respondit ad me et dixit: qualis ager, talia et semina, et quales flores, tales et tincturae,
18
et qualis opera, talis et creatio, et qualis agricola, talis et area. quoniam tempus erat saeculi, et
tunc cum essem parans eis, his qui nunc, antequam fieret illis saeculum in quo inhabitarent, et nemo
19
contradixit mihi tunc, nec enim erat quisquam, et nunc creati in hoc mundo parato et mensa
20
indeficienti et lege investigabili, corrupti sunt moribus eorum. et consideravi saeculum meum,
et ecce erat perditum et orbem meum, et ecce erat periculi propter cogitationes quae in eo advenerunt.
21
Et vidi et peperci eis vix valde, et salvavi mihi acinum de botru et plantationem de tribu multa.
22
pereat ergo multitudo quae sine causa nata est, et servetur acinus meus et plantatio mea, quia
23
cum multo labore perfeci haec. tu autem si adhuc intermittas septem dies alios, sed non ieiunabis
24
in eis, ibis autem in campum florum, ubi domus non est aedificata, et manduca solummodo de

floribus campi, et carnem non gustabis et vinum non bibes sed solummodo flores, 25 et deprecare
Altissimum sine intermissione, et veniam et loquar tecum. 26 et profectus sum, sicut dixit mihi, in
campum quod vocatur Ardat, et sedi ibi in floribus et de herbis agri manducavi et facta est esca
earum mihi in saturitatem. 27 et factum est post dies septem, et ego discumbebam supra faenum
et cor meum iterum turbabatur sicut et ante. 28 et apertum est os meum et inchoavi dicere coram
Altissimo et dixi: 29 o Domine, in nobis ostendens ostensus es patribus nostris in deserto, quando
erant exientes de Aegypto et quando veniebant in deserto quod non calcatur et infructuoso, et dicens
dixisti: 30 tu Israhel audi me, et semen Iacob intendite sermonibus meis. 31 ecce enim ego semino
in vobis legem meam, et faciet in vobis fructum, et glorificamini in eo per saeculum. 32 nam patres
nostri accipientes legem non servaverunt et legitima mea non custodierunt. et factum est fructum
legis non periens; nec enim poterat, quoniam tuus erat. 33 nam qui acceperunt perierunt, non
custodientes quod in eis seminatum fuerat. 34 et ecce consuetudo est ut, cum acceperit terra semen
vel navem mare vel vas aliud escas vel potus,, et cum fuerit ut exterminetur 35 quod seminatum
est vel quod missum est vel quae suscepta sunt, exterminentur haec, susceptoria vero manent. apud
nos si enim non sic factum est. 36 nos quidem qui legem accepimus peccantes peribimus et cor
nostrum quod suscepit eam. 37 nam lex non perit sed permanet in suo honore. 38 et cum loquor
haec in corde meo, et respexi oculis meis et vidi mulierem in dextera parte, et ecce haec lugebat et
plorabat cum voce magna, et animo dolebat valde, et vestimenta eius discisa et cinis super caput
eius. 39 et dimisi cogitatus in quibus eram cogitans et conversus sum ad eam et dixi ei: 40 ut quid
fles et quid doles animo? et dixit ad me: 41 dimitte me, dominus meus, ut defleam me et adiciam
dolorem, quoniam valde amara sum animo et humiliata sum valde. 42 et dixi ei: quid passa es, dic
mihi. et dixit ad me: 43 sterilis fui ego famula tua et non peperi habens maritum annis triginta.
44 ego enim per singulas horas et per singulos dies in annis triginta his deprecabar Altissimum nocte
ac die. 45 et factum est post triginta annos, exaudivit me Deus ancillae tuae et pervidit humilitatem
meam et adtendit tribulationi meae et dedit mihi filium. et iucundata sum super eum valde ego et
vir meus et omnes cives mei, et honorificabamus valde Fortem. 46 et nutrivi eum cum labore multo.
47 et factum est cum crevisset et venissem accipere illi uxorem, et feci diem epuli.

Chapter 10

1 et factum est cum introisset filius meus in thalamo suo, cecidit et mortuus est. 2 et evertimus
omnes lumina, et surrexerunt omnes cives mei ad consolandam me, et quievi usque in alium diem
usque noctem. 3 et factum est cum omnes quievissent ut me consolarentur ut quiescerem, et surrexi
nocte et fugi et veni, sicut vides, in hoc campo. 4 et cogito iam non reverti in civitatem sed hic
consistere, et neque manducabo neque bibam, sed sine intermissione lugere et ieiunare usque dum
moriar. 5 et dereliqui adhuc sermones in quibus eram et respondi cum iracundia ad eam et dixi:
6 stulta super omnes mulieres, non vides luctum nostrum et quae nobis contigerunt. 7 quoniam Sion
mater nostra omnium in tristitia contristatur et humilitate humiliata est. lugete validissime 8 et nunc
quoniam omnes lugemus, et tristes este quoniam omnes contristati sumus. tu autem contristaris in
uno filio. 9 interroga enim terram et dicet tibi, quoniam haec est quae debeat lugere tantorum
superstes germinantium. 10 et ex ipsa initio omnes nati et alii venient, et ecce paene omnes in
perditionem ambulant et in exterminium fit multitudo eorum. 11 et quis ergo debet lugere magis
nisi haec quae tam magnam multitudinem perdidit, quam tu quae pro uno doles? si autem dices
mihi 12 quoniam non est similis planctus meus terrae, quoniam fructum ventris mei perdidi, quem
cum maeroribus peperi et cum doloribus genui, 13 terra autem secundum viam terrae, abiit quae
in ea multitudo praesens quomodo et venit et ego tibi dico: 14 sicut tu cum dolore peperisti, sic et
terra dedit fructum suum hominem ab initio ei qui fecit eam. 15 nunc ergo retine apud temet ipsam
dolorem tuum et fortiter fer quae tibi contigerunt casus. 16 si enim iustificaveris terminum Dei, et
filium tuum recipies in tempore et in mulieribus conlaudaberis. 17 ingredere ergo in civitatem ad
virum tuum. et dixit ad me: 18 non faciam neque ingrediar civitatem, sed hic moriar. 19 et adposui
adhuc loqui ad eam et dixi: 20 noli facere sermonem hunc, sed consenti persuaderi -- quid enim
casus Sion -- et consolare propter dolorem Hierusalem. 21 vides enim, quoniam sanctificatio nostra
deserta effecta est et altare nostrum demolitum est et templum nostrum destructum est, 22 et
psalterium nostrum humiliatum est et hymnus noster conticuit et exultatio nostra dissoluta est, et
lumen candelabri nostri extinctum est et arca testamenti nostri direpta est et sancta nostra contaminata
sunt, et nomen quod nominatum est super nos paene profanatum est, et liberi nostri contumeliam
passi sunt, et sacerdotes nostri succensi sunt et Levitae nostri in captivitate abierunt, et virgines

nostrae coinquinatae sunt et mulieres nostrae vim passae sunt, et iusti nostri rapti sunt et parvuli
nostri proditi sunt, et iuvenes nostri servierunt et fortes nostri invalidi facti sunt. 23 et quod omnium
maius, signaculum Sion, quoniam resignata est de gloria sua nunc et tradita est in manibus eorum
qui nos oderunt. 24 tu ergo excute tuam multam tristitiam et depone abs te multitudinem dolorum,
ut tibi repropitietur Fortis et requiem faciat tibi Altissimus, requietionem laborum. 25 et factum est
cum loquebar ad eam, et ecce facies eius fulgebat valde subito, et species coruscus fiebat visus
eius, ut etiam paverem valde ad eam, et cogitarem quid esset hoc. 26 et ecce subito emisit sonum
vocis magnum timore plenum, ut commoveretur terra a sono. et vidi, 27 et ecce amplius mulier
non conparebat mihi, sed civitas aedificabatur et locus demonstrabatur de fundamentis magnis. et
timui et clamavi voce magna et dixi: 28 ubi est Urihel angelus, qui a principio venit ad me? quoniam
ipse me fecit venire in multitudinem excessus mentis huius, et factus est finis meus in corruptionem
et oratio mea in inproperium. 29 et cum essem loquens ego haec, et ecce venit ad me angelus qui
in principio venerat ad me et vidit me, 30 et ecce eram positus ut mortuus et intellectus meus
alienatus erat, et tenuit dexteram meam et confortavit me et statuit me super pedes meos et dixit
mihi: 31 quid tibi est et quare conturbaris et quid conturbatum est intellectum tuum et sensus cordis
tui? et dixi: 32 quoniam derelinquens dereliquisti me. ego quidem feci secundum sermones tuos et
exivi in campum, et ecce vidi et video quod non possum enarrare. et dixit ad me: 33 sta ut vir, et
commonebo te. et dixi: 34 loquere, dominus meus, tantum me noli derelinquere, ut non frustra
moriar, 35 quoniam vidi quae non sciebam, et audio quae non scio. 36 aut numquid sensus meus
fallitur et anima mea somniat? 37 nunc ergo deprecor te, ut demonstres servo tuo de excessu hoc.
et respondit ad me et dixit: 38 audi me, et doceam te et dicam tibi de quibus times, quoniam
Altissimus revelavit tibi mysteria multa. 39 vidit rectam viam tuam quoniam sine intermissione
contristabaris pro populo tuo et valde lugebas propter Sion. 40 hic ergo intellectus visionis: mulier
quae tibi apparuit ante paululum, 41 quam vidisti lugentem et inchoasti consolare eam, 42 nunc
autem iam non speciem mulieris vides, sed apparuit tibi civitas aedificari. 43 et quoniam enarrabat
tibi de casu filii sui, haec absolutio est: 44 haec mulier quam vidisti haec est Sion, quam nunc
conspicis ut civitatem aedificatam. 45 et quoniam dixit tibi, quia sterilis fuit annis triginta, propter

quod erant anni saeculo tria milia, quando non erat in ea adhuc oblatio oblata. 46 et factum est post
annos tres, et aedificavit Salomon civitatem et obtulit oblationes. tunc fuit quando peperit sterilis
filium. 47 et quod tibi dixit quoniam nutrivi eum cum labore, haec erat habitatio Hierusalem. 48 et
quoniam dixit tibi quod filius meus veniens in suo thalamo mortuus esset et contigisset ei casus,
haec erat quae facta est ruina Hierusalem. 49 et ecce vidisti similitudinem eius, quomodo filium
luget, et tu inchoasti consolare eam de his quae contigerunt. haec erant tibi aperienda. 50 et nunc
videns Altissimus, quoniam ex animo contristatus es et quoniam ex toto corde pateris pro ea, ostendit
tibi claritatem gloriae eius et pulchritudinem decoris eius. 51 propterea enim dixi tibi, ut maneres
in campo, ubi domus non est aedificata. 52 sciebam enim ego, quoniam Altissimus incipiebat tibi
ostendere haec. 53 propterea dixi tibi, ut venires in agrum, ubi non est fundamentum aedificii.
54 nec enim poterat opus aedificii hominis sustinere in loco, ubi incipiebat Altissimi civitas ostendi.
55 tu ergo noli timere neque expavescat cor tuum, sed ingredere et vide splendorem vel magnitudinem
aedificii, quantum capax est tibi visu oculorum videre. 56 et post haec audies, quantum capit auditus
aurium tuarum audire. 57 tu enim beatus es prae multis et vocatus es apud Altissimum sicut et
pauci. 58 nocte autem quae in crastinum futura est manebis hic, 59 et ostendet tibi Altissimus eas
visiones somniorum, quae faciet Altissimus his qui inhabitant super terram a novissimis diebus.
60 et dormivi illam noctem et aliam sicut dixerat mihi.

Chapter 11

1 et factum est secunda nocte, et vidi somnium, et ecce ascendebat de mari aquila, cui erant
duodecim alae pinnarum et capita tria. 2 et vidi, et ecce expandebat alas suas in omnem terram, et
omnes venti caeli insuflabant ad eam et nubes ad eam colligebantur. 3 et vidi, et de pinnis eius
nascebantur contrariae pinnae, et ipsae fiebant in pinnaculis minutis et modicis. 4 nam capita eius
erant quiescentia, et de medium caput erat maius aliorum capitum, sed et ipsa quiescebat cum eis.
5 et vidi, et ecce aquila volavit in pinnis suis et regnavit super terram et super eos qui inhabitant in
ea. 6 et vidi, quomodo subiecta erant ei omnia quae sub caelo, et nemo illi contradicebat, neque

unus de creatura quae est super terram. 7 et vidi, et ecce surrexit aquila super ungues suos et emisit
vocem pinnis suis dicens: 8 nolite omnes simul vigilare, dormite unusquisque in loco suo et per
tempus vigilate, 9 capita autem in novissimo serventur. 10 et vidi, et ecce vox non exiebat de
capitibus eius, sed de medietate corporis eius. 11 et numeravi contrarias pinnas eius, et ecce ipsae
erant octo. 12 et vidi, et ecce a dextera parte surrexit una pinna et regnavit super omnem terram.
13 et factum est cum regnaret, et venit ei finis et non apparuit, ita ut non appareret locus eius. et
sequens exsurrexit et regnabat et ipsa multum tenuit tempus. 14 et factum est cum regnaret, et
veniebat finis eius, ut non appareret sicut prior. 15 et ecce vox emissa est illi dicens: 16 audi, tu
quae toto tempore tenuisti terram, hoc adnuntii, antequam incipias non parere: 17 nemo post te
tenebit tempus tuum, sed nec dimidium eius. 18 et levavit se tertia et tenuit principatum sicut priores,
et non apparuit et ipsa. 19 et sic contingebat omnibus alis singillatim principatum gerere et iterum
nusquam conparere. 20 et vidi, et ecce in tempore sequentes pinnae erigebantur et ipsae a dextera
parte. ut tenerent et ipsae principatum; et ex his erant quae tenebant, sed tamen statim non
conparescebant. 21 nam et aliquae ex eis erigebantur, sed non tenebant principatum. 22 et vidi post
haec, et ecce non conparuerunt duodecim pinnae et duo pinnacula. 23 et nihil superavit in corpore
aquilae nisi tria capita quiescentia et sex pinnacula. 24 et vidi, et ecce de sex pinnaculis divisa sunt
duo et manserunt sub capite quod est ad dexteram partem; nam quattuor manserunt in loco suo.
25 et vidi, et ecce hae subalares cogitabant se erigere et tenere principatus. 26 et vid,i et ecce una
erecta est, sed statim non conparuit. 27 et secunda, et haec velocius quam prior non conparuit. 28 et
vidi, et ecce duae quae superaverunt apud semet ipsas cogitabant et ipsae regnare. 29 et in eo cum
cogitarent, et ecce unum de quiescentium capitum, quod erat medium, evigilabat, hoc enim erat
duorum capitum maior. 30 et vidi, quomodo conplexa est duo capita secum, 31 et ecce conversum
est caput cum his qui cum ea erant et comedit duas subalares quae cogitabant regnare. 32 hoc autem
caput percontinuit omnem terram et dominavit qui inhabitant in ea cum labore multo, et potentatum
tenuit orbem terrarum super omnes alas quae fuerunt. 33 et vidi post haec, et ecce medium caput
subito non conparuit, et hoc sicut alae. 34 superaverunt autem duo capita, quae et ipsa similiter
regnaverunt super terram et super eos qui habitant in ea. 35 et vidi, et ecce devoravit caput a dextera

parte illud quod est a leva. 36 et audivi vocem dicentem mihi: conspice contra te et considera quod
vides. 37 et vidi, et ecce sicut leo suscitatus de silva mugiens, et audivi quomodo emisit vocem
hominis ad aquilam et dixit dicens: 38 audi tu, et loquar ad te, et dicit Altissimus tibi: 39 nonne tu
es, quae superasti de quattuor animalibus quae feceram regnare saeculi mei, et ut per eos veniret
finis temporum meorum? 40 et quartus veniens devicit omnia animalia quae transierunt, et potentatum
tenens saeculum cum tremore multo et omnem orbem cum labore pessimo, et inhabitabant tot
temporibus orbem terrarum cum dolo. 41 et iudicasti terram non cum veritate. 42 tribulasti enim
mansuetos et laesisti quiescentes, odisti verum dicentes et dilexisti mendaces, et destruxisti
habitationes eorum qui fructificabant, et humiliasti muros eorum qui te non nocuerunt. 43 et ascendit
contumelia ad Altissimum et superbia tua ad Fortem. 44 et respexit Altissimus super sua tempora,
et ecce finita sunt et saecula eius conpleta sunt. 45 propterea non apparens non appareas, tu aquila
et alae tuae horribiles et pinnacula tua pessima et capita tua maligna et ungues tui pessimi et omne
corpus tuum vanum, 46 uti refrigeret omnis terra et relevetur liberata de tua vi et speret iudicium
et misericordiam eius qui fecit eam.

Chapter 12

1 et factum est dum loqueretur leo verba haec ad aquilam, et vidi, 2 et ecce quod superaverat
caput et non conparuit, et alae duae quae ad eum transierunt et erectae sunt ut regnarent, et erat
regnum eorum exile et tumultu plenum. 3 et vidi et ecce ipsa non apparescebant, et omne corpus
aquilae incendebatur, et expavescebat terra valde. et ego a multo excessu mentis et a magno timore
vigilavi, et dixi spiritui meo: 4 ecce tu mihi praestitisti haec, in eo quod scrutas vias Altissimi.
5 ecce adhuc fatigatus sum animo et spiritu meo invalidus sum valde, et nec modica est in me virtus
a multo timore quem expavi nocte hac. 6 nunc ergo orabo Altissimum, ut me confortet usque in
finem. 7 et dixi: Dominator Domine, si inveni gratiam ante oculos tuos, et si iustificatus sum apud
te prae multis, et si certum ascendit deprecatio mea ante faciem tuam, 8 conforta me et ostende
servo tuo mihi interpretationem et distinctionem visus horribilis huius, ut plenissime consoles
animam meam. 9 dignum enim me habuisti ostendere mihi temporum finem et temporum novissima.

10 11
et dixit ad me: haec est interpretatio visionis huius quam vidisti: aquilam quam vidisti
12
ascendentem de mari, hoc est regnum quartum, quod visum est in visu Danihelo fratri tuo, sed
13
non est illi interpretatum, quomodo ego nunc tibi interpretor vel interpretavi. ecce dies veniunt,
et exsurget regnum super terram et erit timoratior omnium regnorum quae fuerunt ante eam.
14 15
regnabunt autem in ea duodecim reges, unus post unum. nam secundus qui incipiet regnare,
16
ipse tenebit amplius tempus prae duodecim. haec est interpretatio duodecim alarum quas vidisti.
17
et quoniam audisti vocem quae locuta est non de capitibus eius exientem, sed de medio corpore
18
eius. haec est interpretatio, quoniam post tempus regni illius nascentur contentiones non modicae,
19
et periclitabitur ut cadat, et non cadet tunc, sed iterum constituetur in suum initium. et quoniam
20
vidisti subalares octo coherentes alis eius, haec est interpretatio: exsurgent enim in ipso octo
21
reges, quorum erunt tempora levia et anni citati, et duo quidem ex ipsis perient adpropinquante
tempore medio, quattuor autem servabuntur in tempore, cum incipiet adpropinquare tempus eius
22 23
ut finiatur, duo vero in finem servabuntur. et quoniam vidisti tria capita quiescentia, haec est
interpretatio: in novissimis eius suscitabit Altissimus tria regna et renovabit in ea multa, et
24
dominabunt terram et qui inhabitant in ea cum labore multo super omnes qui fuerunt ante hos.
25
propter hoc ipsi vocati sunt capita aquilae. isti enim erunt qui recapitulabunt impietates eius et
26
qui perficient novissima eius. et quoniam vidisti caput maius non apparescentem, quoniam unus
27
ex eis super lectum suum morietur, et tamen cum tormentis. nam duo qui perseveraverunt,
28
gladius eos comedet. unius enim gladius comedet qui cum eo, sed tamen et hic gladio in
29
novissimis cadet. et quoniam vidisti duas subalares treicientes super caput quod est a dextera
30
parte, haec est interpretatio: hii sunt quos conservavit Altissimus in finem suam, hoc erat regnum
31
exile et turbationis plenum, sicut vidisti. et leonem quem vidisti de silva evigilantem mugientem
et loquentem ad aquilam et arguentem eam iniustitias ipsius per omnes sermones eius, sicut audisti.
32
hic est unctus, quem reservavit Altissimus in finem ad eos et impietates ipsorum. arguet illos de
33
iniustitiis ipsorum et infulciet coram ipsis spretiones eorum. statuet enim eos primum in iudicium
34
vivos, et erit cum arguerit eos, tunc corrumpet eos. nam residuum populum meum liberabit cum
misericordia, qui salvati sunt super fines meos, et iucundabit eos, quoadusque veniat finis, dies

iudicii, de quo locutus sum tibi ab initio. 35 hoc somnium quod vidisti, et haec interpretatio eius.
36 tu ergo solus dignus fuisti scire Altissimi secretum hoc. 37 scribe ergo omnia ista in libro quae
vidisti, et pones ea in loco abscondito. 38 et docebis ea sapientes de populo tuo, quorum scis corda
posse capere et servare secreta haec. 39 tu autem adhuc sustine hic alios dies septem, ut tibi
ostendatur quicquid visum fuerit Altissimo ostendere tibi. 40 et profectus est a me. et factum est
cum audisset omnis populus, quoniam pertransierunt septem dies, et ego non fuissem reversus in
civitatem, et congregavit se omnis a minimo usque ad maximum et venit ad me, et dixerunt mihi
dicentes: 41 quid peccavimus tibi et quid iniuste egimus in te, quoniam derelinquens nos sedisti in
loco hoc? 42 tu enim nobis superasti ex omnibus prophetis, sicut botrus de vindemia et sicut lucerna
in loco obscuro, et sicut portus navi salvatae a tempestate. 43 aut non sufficiunt nobis mala quae
contigerunt? 44 si ergo tu nos dereliqueris, quanto erat nobis melius, si essemus succensi et nos
incendio Sion. 45 nec enim nos meliores sumus eorum, qui ibi mortui sunt. et ploraverunt voce
magna. et respondi ad eos et dixi: 46 confide, Israhel, et noli tristari, tu domus Iacob. 47 est enim
memoria vestri coram Altissimo, et Fortis non est oblitus vestri in contentione. 48 ego enim non
dereliqui vos neque excessi a vobis, sed veni in hunc locum, ut deprecarer pro desolatione Sion, et
ut quaererem misericordiam pro humilitate sanctificationis vestrae. 49 et nunc ite unusquisque
vestrum in domum suam, et ego veniam ad vos post dies istos. 50 et profectus est populus, sicut
dixi, ei in civitatem. 51 ego autem sedi in campo septem diebus, sicut mihi mandavit, et manducabam
de floribus solummodo agri, de herbis facta est mihi esca in diebus illis.

Chapter 13

1 et factum est post dies septem, et somniavi somnium nocte. 2 et ecce de mari ventus exsurgebat,
ut conturbaret omnes fluctus eius. 3 et vidi, et ecce convolabat ipse homo cum nubibus caeli. et ubi
vultum suum convertebat ut consideraret, tremebant omnia quae sub eo videbantur. 4 et ubicumque
exiebat vox de ore eius, ardescebant omnes qui audiebant voces eius. sicut liquescit cera quando
senserit ignem. 5 et vidi post haec, et ecce congregabatur multitudo hominum, quorum non erat

numerus, de quattuor ventis caeli, ut debellarent hominem qui ascenderat de mari. 6 et vidi, et ecce
sibimet ipso sculpsit montem magnum et volavit super eum. 7 ego autem quaesivi videre regionem
vel locum, unde sculptus esset mons, et non potui. 8 et post haec vidi, et ecce omnes, qui congregati
sunt ad eum ut expugnarent eum, timebant valde, tamen audebant pugnare. 9 et ecce ut vidit impetum
multitudinis venientis, non levavit manum suam neque frameam tenebat neque aliquod vas
bellicosum, nisi solummodo vidi, 10 quomodo emittit de ore suo sicut fluctum ignis, et de labiis
eius spiritum flammae, et de lingua eius emittebat scintillas tempestatis. et commixta sunt simul
omnia haec, fluctus et multitudo tempestat 11 et concidit super multitudinis impetum quod paratum
erat pugnare, et succendit omnes, ut subito nihil videretur de innumerabili multitudine nisi
solummodo pulvis cineris et fumi odor. et vidi et extiti. 12 et post haec vidi ipsum hominem
descendentem de monte et advocantem ad se multitudinem aliam pacificam. 13 et accedebant ad
eum vultus hominum multorum, quorumdam gaudentium, quorumdam tristantium, aliqui vero
alligati, aliqui adducentes ex eis qui offerebantur. et ego a multitudine pavoris expergefactus sum
et deprecatus sum Altissimum et dixi: 14 tu ab initio demonstrasti servo tuo mirabilia haec et dignum
me habuisti, ut susciperes deprecationem meam. 15 et nunc demonstra mihi adhuc et interpretationem
somnii huius. 16 sicut enim existimo in sensu meo, vae qui derelicti fuerint in diebus illis, et multo
plus vae his qui non sunt derelicti. 17 qui enim non sunt derelicti, tristes erunt 18 intellegentes quae
sunt reposita in novissimis diebus, et non occurrentes eis. sed et qui derelicti sunt 19 propter hoc
vae, viderunt enim pericula magna et necessitates multas, sicut ostendunt somnia haec. 20 attamen
facilius est periclitantem venire in haec, quam pertransire sicut nubem a saeculo et non videre quae
contigerunt in novissimo. et respondit ad me et dixit: 21 et visionis interpretationem dicam tibi,
sed et de quibus locutus es adaperiam tibi. 22 quoniam dixisti de his qui derelicti sunt, et de his qui
non derelicti sunt haec interpretatio: 23 qui adferet periculum in illo tempore, ipse custodibit qui
in periculo inciderint, qui habent operas et fidem ad Fortissimum. 24 scito ergo, quoniam magis
beatificati sunt qui derelicti super eos qui mortui sunt. 25 interpretatio enim visionis haec: quia
vidisti virum ascendentem de corde maris, 26 ipse est quem conservat Altissimus multis temporibus,
qui per semet ipsum liberabit creaturam suam, et ipse disponet qui derelicti sunt. 27 et quoniam

28
vidisti de ore eius exire ut spiritum et ignem et tempestatem, et quoniam non tenebat frameam
neque vas bellicosum, corrumpit enim impetum eius multitudinis quae venerat ad expugnare eum,
29
haec interpretatio: ecce dies veniunt, quando incipiet Altissimus liberare eos qui super terram
30 31
sunt. et veniet excessus mentis super eos qui inhabitant terram. et in alisalio cogitabunt bellare,
32
civitates civitatem et locus locum et gens ad gentem et regnum adversus regnum. et erit cum
fient haec et contingent signa quae ante ostendi tibi, et tunc revelabitur Filius meus quem vidisti
33
virum ascendentem. et erit quando audierint omnes gentes vocem eius, et derelinquet unusquisque
34
regionem suam et bellum quod habent in alterutro, et colligetur in unum multitudo innumerabilis,
35
sicut vidisti volentes venire et expugnare eum. ipse autem stabit super cacumen montis Sion.
36
Sion autem veniet et ostendetur omnibus parata et aedificata, sicut vidisti montem sculpi sine
37
manibus. ipse autem Filius meus arguet quae advenerunt gentes impietates eorum, has quae
tempestati adpropiaverunt, et inproperabit coram eis mala cogitamenta eorum et cruciamenta quibus
38
incipient cruciari, quae adsimilatae sunt flammae, et perdet eos sine labore et legem quae igni
39 40
adsimilata est. et quoniam vidisti eum colligentem ad se aliam multitudinem pacificam, haec
sunt novem tribus, quae captivae factae sunt de terra sua in diebus Iosiae regis, quem captivum
duxit Salmanassar rex Assyriorum, et transtulit eos trans Flumen, et translati sunt in terram aliam.
41
ipsi autem sibi dederunt consilium hoc, ut derelinquerent multitudinem gentium, et proficiscerentur
42
in ulteriorem regionem, ubi numquam quisquam inhabitavit ibi genus humanum. ut vel ibi
43
observarent legitima sua, quae non fuerant servantes in regione sua. per introitus autem angustos
44
fluminis Eufraten introierunt. fecit enim eis tunc Altissimus signa, et statuit venas Fluminis
45
usquequo transirent. per eam enim regionem erat via multa itineris anni unius et dimidii, nam
46
regio illa vocatur Arzar et, tunc inhabitaverunt ibi usque in novissimo tempore. et nunc iterum
47
coeperunt venire, iterum Altissimus statuit venas Fluminis, ut possint transire, propter hoc vidisti
48
multitudinem collectam cum pace, sed et qui derelicti sunt de populo tuo, qui invenientur intra
49
terminum meum sanctum. erit ergo quando incipiet perdere multitudinem earum quae collectae
50 51
sunt gentes, proteget qui superaverit populum. et tunc ostendet eis multa plurima portenta. et
dixi ego: Dominator Domine, hoc mihi ostende, propter quod vidi virum ascendentem de corde

maris. et dixit mihi: [52] sicut non potest hoc vel scrutinare vel scire quis, quid sit in profundo maris,
sic non poterit quisquam super terram videre Filium meum vel eos qui cum eo sunt nisi in tempore
diei. [53] haec est interpretatio somnii quem vidisti, et propter quod inluminatus es haec solus.
[54] dereliquisti enim tua et circa mea vacasti et legem meam exquisisti. [55] vitam enim tuam disposuisti
in sapientiam, et sensum tuum vocasti matrem. [56] et propter hoc ostendi tibi haec, merces apud
Altissimum. erit enim post alios tres dies, ad te alia loquar et exponam tibi gravia et mirabilia. [57] et
profectus sum et transii in campum, multum glorificans et laudans Altissimum de mirabilibus, quae
per tempus faciebat, [58] et quoniam gubernat tempora et quae sunt in temporibus inlata. et sedi ibi
tribus diebus.

Chapter 14

[1] et factum est tertio die, et ego sedebam sub quercu, [2] et ecce vox exivit contra me de rubo et
dixit: Ezra, Ezra. et dixi: ecce ego, Domine. et surrexi super pedes meos. et dixit ad me: [3] revelans
revelatus sum super rubum et locutus sum Moysi, quando populus meus serviebat in Aegypto. [4] et
misi eum et eduxi populum meum de Aegypto, et adduxi eum super montem Sina et detinebam
eum apud me diebus multis. [5] et enarravi ei mirabilia multa, et ostendi ei temporum secreta et
temporum finem. et praecepi ei dicens: [6] haec in palam facies verba et haec abscondes. [7] et nunc
tibi dico: [8] signa quae demonstravi et somnia quae vidisti et interpretationes quas tu audisti in corde
tuo repone ea. [9] tu enim recipieris ab hominibus, et converteris residuum cum Filio meo et cum
similibus tuis, usquequo finiantur tempora. [10] quoniam saeculum perdidit iuventutem suam et
tempora adpropinquant senescere. [11] duodecim enim partibus divisum est saeculum, et transierunt
eius decem iam et dimidium decimae partis, [12] superant autem eius duae prae medium decimae
partis [13] nunc ergo dispone domum tuam, et corripe populum tuum, et consolare humiles eorum,
et renuntia iam corruptae vitae, [14] et dimitte abs te mortales cogitationes, et proice abs te pondera
humana, et exue te iam infirmam naturam, et repone in unam partem molestissima tibi cogitamenta,
et festina transmigrare a temporibus his. [15] quae enim vidisti nunc contigisse mala, iterum horum

deteriora facientur, 16 quantum enim invalidum fieri saeculum a senectute, tantum multiplicabunt
super inhabitantes mala, 17 prolongavit enim magis veritas et adpropinquavit mendacium, iam
enim festinat aquila venire, quam vidisti in visionem. 18 et respondi: dixi coram te, Domine. 19 ecce
enim ego abibo sicut praecepisti mihi, et corripiam praesentem populum. qui autem iterum nati
fuerint, quis commonebit? 20 positum est ergo saeculum in tenebris, et qui inhabitant in eo sine
lumine, 21 quoniam lex tua incensa est, propter quod nemo scit quae a te facta sunt vel quae incipient
operae. 22 si enim inveni gratiam coram te, inmitte in me spiritum sanctum, et scribam omne quod
factum est in saeculo ab initio, quae erant in lege tua scripta, ut possint homines invenire semitam,
et qui voluerint vivere in novissimis vivant. 23 et respondit ad me et dixit: vadens congrega populum
et dices ad eos, ut non te quaerant diebus quadraginta. 24 tu autem praepara tibi buxos multos et
accipe tecum Saream, Dabriam, Selemiam, Ethanum et Asihel, quinque hos qui parati sunt ad
scribendum velociter. 25 et venies hic, et ego accendam in corde tuo lucernam intellectus, quae
non extinguetur quoadusque finiantur quae incipies scribere. 26 et cum perfeceris, quaedam palam
facies, quaedam sapientibus absconse trades. in crastinum enim hac hora incipies scribere. 27 et
profectus sum, sicut mihi praecepit, et congregavi omnem populum et dixi: 28 audi, Israhel, verba
haec: 29 peregrinantes peregrinati sunt patres nostri ab initio in Aegypto, et liberati sunt inde. 30 et
acceperunt legem vitae quem non custodierunt, quem et vos post eos transgressi estis. 31 et data
est vobis terra in sortem in terra Sion, et vos et patres vestri iniquitatem fecistis et non servastis
vias, quas vobis praecepit Altissimus. 32 iustus iudex cum sit, abstulit a vobis in tempore quod
donaverat. 33 et nunc vos hic estis, et fratres vestri introrsus vestrum sunt. 34 si ergo imperaveritis
sensui vestro et erudieritis cor vestrum, vivi conservati eritis et post mortem misericordiam
consequemini. 35 iudicium enim post mortem veniet, quando iterum revivescemus, et tunc iustorum
nomina parebunt et impiorum facta ostendentur. 36 ad me autem nemo accedat nunc, neque requirent
me usque diebus quadraginta. 37 et accepi quinque viros, sicut mandavit mihi, et profecti sumus
in campo et mansimus ibi. 38 et factus sum in crastinum, et ecce vox vocavit me dicens: Ezra, aperi
os tuum et bibe quod te potiono. 39 et aperui os meum, et ecce calix plenus porrigebatur mihi; hoc
erat plenum sicut aqua, color autem eius ut ignis similis. 40 et accepi et bibi, et in eo cum bibissem

cor meum eructabatur intellectum et in pectus meum increscebat sapientia. nam spiritus meus
conservabat memoriam, 41 et apertum est os meum et non est clausum amplius. 42 Altissimus
autem dedit intellectum quinque viris, et scripserunt quae dicebantur ex successione notis quas non
sciebant, et sederunt quadraginta diebus. ipsi autem per diem scribebant, 43 nocte autem manducabant
panem; ego autem per diem loquebar et nocte non tacebam. 44 scripti sunt autem in quadraginta
diebus libri nongenti quattuor. 45 et factum est cum conpleti essent quadraginta dies, et locutus est
Altissimus dicens: priora quae scripsisti in palam pone, et legant digni et indigni. 46 novissimos
autem septuaginta conservabis, ut tradas eos sapientibus de populo tuo. 47 in his enim est vena
intellectus et sapientiae fons et scientiae flumen. et feci sic.

Chapter 15

1 ecce loquere in aures plebi meae sermones prophetiae quos inmisero in os tuum, dicit Dominus,
2 et fac in carta scribi eos, quoniam fideles et veri sunt. 3 ne timeas a cogitationibus adversum te,
nec conturbent te incredulitates dicentium, 4 quoniam omnis incredulus in incredulitate sua morietur.
5 ecce ego induco, dicit Dominus, super orbem terrarum mala, gladium et famem et mortem et
interitum, 6 propter quod superposuit iniquitas omnem terram et adimpletae sunt operationes eorum.
7 propterea dicit Dominus: 8 iam non silebo impietates eorum quae inreligiose agunt, nec sustinebo
in his quae inique exercent. ecce sanguis innoxius et iustus clamat ad me, et animae iustorum
clamant perseveranter. 9 vindicans vindicabo illos, dicit Dominus, et accipiam omnem sanguinem
innocuum ex illis ad me. 10 ecce populus meus quasi grex ad occisionem ducitur. iam non patiar
illum habitare in terra Aegypti, 11 sed educam eum in manu potenti et brachio excelso, et percutiam
Aegyptum plaga sicut prius, et corrumpam terram omnem eius. 12 lugeat Aegyptus et fundamenta
eius a plaga verberati et mastigati quam inducet Dominus. 13 lugeant cultores operantes terram,
quoniam deficient semina eorum et vastabuntur ligna eorum ab uredine et grandine et a sidus
terribile. 14 vae saeculo et qui habitant in eum. 15 quia adpropinquavit gladius et extritio illorum,
et exsurget gens contra gentem ad pugnam, et romphea in manibus eorum. 16 erit enim constabilitio
hominibus, alisalios supervalescentes non curabunt regem suum et principem megestanorum suorum

in potentia sua. 17 concupiscet enim homo in civitatem ire et non poterit. 18 propter superbiam
enim eorum civitates turbabuntur, domus exterentur, homines metuent. 19 non miserebitur homo
proximo suo ad irritum faciendum in domos eorum in gladium, ad diripiendas substantias eorum
propter famem panis et tribulationem multam. 20 ecce ego convoco, dicit Deus, omnes reges terrae
ad movendum, qui sunt a borea et a noto et ab euro et a libano, ad convertendos in se et reddere
quae dederunt illis. 21 sicut faciunt usque hodie electis meis, sic faciam et reddam in sinum ipsorum.
haec dicit Dominus Deus: 22 non parcet dextera mea super peccantes nec cessabit romphea super
effundentes sanguinem innocuum super terram. 23 et exiit ignis ab ira eius et devoravit fundamenta
terrae et peccatores quasi stramen incensum. 24 vae eis qui peccant et non observant mandata mea,
dicit Dominus, 25 non parcam illis, discedite, filii apostatae, nolite contaminare sanctificationem
meam. 26 novit Deus qui peccant in eum, propterea tradet eos in mortem et in occisionem. 27 iam
enim venerunt super orbem terrarum mala, et manebitis in illis; non enim liberabit vos Deus, propter
quod peccastis in eum. 28 ecce visio horribilis, et facies illius ab oriente. 29 et exient nationes
draconum Arabum in curris multis, et sibilatus eorum a die itineris fertur super terram, ut etiam
timeant et trepidentur omnes qui illos audient. 30 Carmonii insanientes in ira exient de silva et
advenient in virtute magna et constabunt in pugnam cum illis et vastabunt portionem terrae
Assyriorum in dentibus suis. 31 et post haec supervalescet draco nativitatis memoria suae, et si
converterint se conspirantes in virtute magna ad persequendos eos, 32 et isti turbabuntur et silebunt
in virtute illorum et convertent pedes suos in fugam, 33 et a territorio Assyriorum subsessor
subsedebit eos et consumet unum ex illis, et erit timor et tremor in exercitum illorum et inconstabilitio
in regno illorum. 34 ecce nubs ab oriente et a septentrione usque ad meridianum, et facies illorum
horrida valde, plena irae et procellae. 35 et conlident se invicem et effundent sidus copiosum super
terram et sidus illorum, et erit sanguis a gladio usque ad ventrem equi 36 et femur hominis et
suffraginem cameli. et erit timor et tremor multus super terram, 37 et horrebunt qui videbunt iram
illam, et tremor adprehendet illos. et post haec movebuntur nimbi copiosi 38 a meridiano et
septentrione, et portio alia ab occidente. 39 et superinvalescent venti ab oriente et recludent eum
et nubem quam suscitavit in ira, et sidus ad faciendam exteritionem ab orientalem notum et
occidentem violabitur. 40 et exaltabuntur nubes magnae et validae plenae irae et sidus, ut exterant

omnem terram et inhabitantes eam, et fundent super omnem altum et eminentem sidus terribile.
41 ignem et grandinem et rompheas volantes et aquas multas, ut etiam impleantur omnes campi et
omnes rivi a plenitudine aquarum illarum. 42 et demolient civitates et muros et montes et colles et
ligna silvarum et faena pratorum et frumenta eorum. 43 et transibunt constanter usque Babylonem
et exterent eam. 44 convenient ad ipsam et circuibunt eam et effundent sidus et omnem iram super
eam, et subibit pulvis et fumus usque ad caelum, et omnes in circuitu lugebunt eam, 45 et qui
subremanserint servientes his qui eam exteruerunt. 46 et tu Asia consors in specie Babylonis et
gloria personae eius, 47 vae tibi, misera, propter quod adsimilasti ei, ornasti filias tuas in fornicatione
ad placendum et gloriandum in amatoribus tuis, qui te cupierunt semper fornicari. 48 odibilem
imitata es in omnibus operibus eius et adinventionibus eius. propterea dicit Deus: 49 inmittam tibi
mala, viduitatem, paupertatem et famem et gladium et pestem ad devastandas domos tuas, ad
violationem et mortem. et gloria virtutis tuae 50 sicut flos siccabitur, cum exsurget ardor qui emissus
est super te. 51 et infirmaberis et paupera a plaga et mastigata a vulneribus, ut non possis tuos
suscipere potentes et amatores. 52 numquid ego sic zelabo te, dicit Dominus, 53 nisi occidisses
electos meos in omni tempore, exultans percussione manuum et dicens, super mortem eorum cum
inebriata es: 54 exorna speciem vultus tui? 55 merces fornicariae in sinus tuos, propterea redditionem
percipies. 56 sicut facies electis meis, dicit Dominus, sic faciet tibi Deus et tradet te in malis. 57 et
nati tui fame interient, et tu romphea cades, et civitates tuae conterentur, et omnes tui in campo
gladio cadent. 58 et qui sunt in montibus fame peribunt, et manducabunt carnes suas et sanguinem
bibent a fame panis et siti aquae. 59 propter priora misera es et iterum excipies mala. 60 et in
transitum adlident civitatem oditam et exterent eam, portionem aliquam gloriae tuae et territorii
tui, dum revertuntur a Babylonia. 61 extrita illis eris in stramine, et ipsi tibi erunt ignis. 62 omnes
hii comedunt te et civitates tuas et territoria tua et montes, et omnem silvam tuam et ligna pomifera
igne consument. 63 et natos tuos captivabunt et honestatem tuam spoliabunt et gloriam faciei tuae
exterminabunt.

Chapter 16

1 vae tibi, Babylon et Asia, vae tibi, Aegypte et Syria. 2 praecingite vos saccos, plangite filios
vestros et dolete de his, quia adpropinquavit contritio vestra. 3 inmissus est gladius vobis, et quis
est qui avertat eum. 4 inmissus est vobis ignis, et quis est qui extinguat eum. 5 inmissa sunt vobis
mala, et quis est qui recutiet ea? 6 numquid recutiet aliquis leonem esurientem in silva aut numquid
extinguet ignem, cum stramen incensum fuerit? 7 aut numquid recutiet sagittam inmissam a sagittario
forte? 8 Dominus Deus mittit mala, et quis recutiet ea? 9 et exiet ignis ex iracundia eius, et quis est
qui extinguat eum? 10 coruscabit, et quis non timebit? tonabit, et quis non horrebit? 11 Dominus
comminatur, quis non conterretur a facie eius? 12 tremet terra a fundamento eius, mare fluctuatur
de profundo, et fluctus eius turbabuntur et pisces eius a facie Domini et a gloria virtutis eius,
13 quoniam fortis gloriae qui tendit sagittam, et acumen eius acutum, quae dimissa est ab eo, non
deficiet missa super fines terrae. 14 ecce mittuntur mala et non revertentur, donec venient super
terram. 15 et ignis incendetur et non extinguetur, donec excomedat frumenta terrae. 16 quomodo
non revertitur sagitta missa a sagittario valido, sic non revertentur mala quae fuerint emissa in
terram. 17 vae mihi, vae mihi, quis me liberabit in diebus illis? 18 initium gemitus et copiosi
suspirantium, initium famis et multi disperient, initium belli et timebunt potestates, initium malor
19 ab eis; quid facient, cum venerint mala? 20 ecce famis plaga dimissa est, et tribulatio eius tamquam
mastix, castigatio in disciplina. 21 et super his omnibus non se avertent ab iniquitatibus suis nec
super has plagas memorantur sempiterna. 22 ecce erit annonae vilitas in brevi super terram, ut
putent sibi esse directam pacem. tunc superflorescent mala super terram, gladius et famis. 23 et
aporiant vitam super terram, et gladius dispersit quae superaverint a fame. 24 et mortui quasi stercora
proicientur, et non habent qui consolentur eos. et derelinquetur deserta terra, et civitates eius
demolientur. 25 non derelinquetur agricola, qui colit terram et qui seminat eam. 26 ligna
fructiferabunt, et quis vindemiet illa? 27 et uva tradet se ad vindemiam, et quis adligabit eam? erit
enim et locis desertio multa. 28 concupiscet enim homo hominem videre vel certe vocem eius
audire. 29 relinquentur enim decem de civitate et duo ex agro, qui absconderint se in silva et in
fissuras petrarum. 30 quemadmodum relinquentur in oliveto tres vel quattuor olivae, 31 aut sicut
in vinea vindemiata et subremanet racemus patens ab scrutantibus vindemiam diligenter, 32 sic

remanebunt in diebus illis tres vel quattuor ab scrutantibus domos eorum in romphea. 33 et
relinquetur deserta terra, et agri eius inveteraverunt, et viae eius et omnes semitae germinabunt
spinas, eo quod non transient oves per eam. 34 lugebunt virgines non habentes sponsos, lugebunt
mulieres non habentes viros, lugebunt filiae earum non habentes adiutorium. 35 sponsi earum in
bello consumentur, et viri earum in fame exterentur. 36 audite vero ista et cognoscite, ea servi
Domini. 37 ecce verbum Domini, excipite eum, ne discredatis de quibus dicit Dominus: 38 ecce
adpropinquant mala et non tardantur. 39 quemadmodum praegnans in nono mense filium suum in
adpropinquante hora partus eius, ante horas duas vel tres gementes dolores circum ventrem eius,
et prodiente infante de ventre non tardabit uno puncto, 40 sic non morabuntur mala ad prodiendum
super terram, et saeculum gemet et dolores circumtenent illum. 41 audite verbum, plebs mea, parate
vos ad pugnam in malis. sic estote quasi advenae terrae: 42 qui vendit, quasi qui fugiet; et qui emit,
quasi qui perditurus; 43 qui mercatur, quasi qui fructum non capiat; et qui aedificat, quasi non
habitaturus; 44 qui seminat, quasi non messem facturus; et qui putat, quasi non vindemiaturus;
45 qui nubunt, sic quasi filios non facturi; et qui non nubunt, sic quasi vidui. 46 propter quod qui
laborant sine causa laborant, 47 fructus enim illorum alienigenae metent et substantiam illorum
rapient et domos evertent et filios eorum captivabunt, quia in captivitate et fame generant natos
suos 48 et qui negotiantur negotiantur in rapina. quamdiu exornant civitates et domos suas et
possessiones et personas suas, 49 tanto magis adzelabor eos super peccata dicit Dominus.
50 quomodo zelatur fornicaria mulierem idoneam et bonam valde, 51 sic zelabitur iustitia iniquitatem
cum exornat se, et accusat eam in faciem, cum venerit qui defendat exquirentem omnem peccatum
super terram. 52 propterea nolite similari eam nec operibus eius, 53 quoniam ecce adhuc pusillum,
et tolletur iniquitas a terra et iustitia regnabit in nos. 54 non dicat peccator non se peccasse quoniam
carbones ignis conburet super caput eius qui dicit: non peccavi coram Deo et gloria ipsius. 55 ecce
Dominus cognoscit omnia opera hominis et adinventiones illorum et cogitatum illorum et corda
illorum. 56 qui dixit: fiat terra, et facta est, fiat caelum, et factum est, 57 et in verbo illius stellae
fundatae sunt, et novit numerum stellarum, 58 qui scrutat abyssum et thesauros illorum, qui metitus
est mare et conceptum eius, 59 qui conclusit mare in medio aquarum et suspendit terram super

aquam verbo suo, 60 qui extendit caelum quasi cameram et super aquas fundavit eum, 61 qui posuit
in deserto fontes aquarum et super vertices montium lacus ad emittendum flumina ab eminenti ut
potaret terra, 62 qui finxit hominem et posuit cor in medio corporis et misit ei spiritum et vitam et
intellectum 63 et spiramentum Dei omnipotentis, qui fecit omnia et scrutinat absconsa in absconsis;
certe 64 hic novit adinventionem vestram et quae cogitatis in cordibus vestris. vae peccantibus et
volentibus occultare peccata sua. 65 propter quod Dominus scrutinando scrutinabit omnia opera
eorum et traducet vos omnes. 66 et vos confusi eritis, cum processerint peccata vestra coram
hominibus, et iniquitates erint quae accusatores stabunt in die illo. 67 quid facietis aut quomodo
abscondetis peccata vestra coram Domino et gloria eius? 68 ecce iudex Deus, timete eum, et desinite
a peccatis vestris et obliviscimini iniquitates vestras iam agere eas sempiterno, et Deus educabit
vos et liberabit de omni tribulatione. 69 ecce enim incenditur ardor super vos turbae copiosae, et
rapient quosdam ex vobis et cibabunt idolis occisam. 70 et qui consenserint eis, erunt illis in derisum
et in inproperium et in conculcationem. 71 erit enim Lociis et in vicinas civitates exsurrectio multa
super timentes Dominum. 72 erunt quasi insani neminem parcentes ad diripiendum et devastandum
adhuc timentes Dominum, 73 quia devastabunt et diripient substantias eorum et de domo sua eos
eicient, 74 tunc parebit probatio electorum meorum, ut aurum quod probatur ab igne. 75 audite,
electi mei, dicit Dominus, ecce adsunt dies tribulationis, et de his liberabo vos. 76 ne timeatis nec
haesitemini, quoniam Deus dux vester est. 77 et qui servatis mandata et praecepta mea, dicit Dominus
Deus, ne praeponderent vos peccata vestra nec superelevent se iniquitates vestrae.

Judith

Chapter 1

1 Arfaxat itaque rex Medorum subiugaverat multas gentes imperio suo et ipse aedificavit civitatem
potentissimam quam appellavit Igbathanis 2 ex lapidibus quadratis et sectis fecit muros eius in
altitudine cubitorum septuaginta et in latitudine cubitorum triginta turres vero eius posuit in

altitudinem cubitorum centum 3 per quadrum vero earum latus utrumque vicenorum pedum spatio
tendebatur posuitque portas eius in altitudine turrium 4 et gloriabatur quasi potens in potentia
exercitus sui et in gloria quadrigarum suarum 5 anno igitur duodecimo regni sui Nabuchodonosor
rex Assyriorum qui regnabat in Nineven civitatem magnam pugnavit contra Arfaxat et obtinuit
eum 6 in campo magno qui appellatur Ragau circa Eufraten et Tigrin et Hyadas in campo Erioch
regis Elicorum 7 tunc exaltatum est regnum Nabuchodonosor et cor eius elatum est et misit ad
omnes qui habitabant in Cilicia et Damasco et Libano 8 et ad gentes quae sunt in Carmelo et Cedar
et inhabitantes Galileam in campo magno Hesdraelon 9 et ad omnes qui erant in Samaria et trans
flumen Iordanem usque Hierusalem et omnem terram Iesse quousque perveniatur ad montes
Aethiopiae 10 ad hos omnes misit nuntios Nabuchodonosor rex Assyriorum 11 qui omnes uno
animo contradixerunt et remiserunt eos vacuos ac sine honore abiecerunt 12 tunc indignatus est
Nabuchodonosor rex ad omnem terram illam et iuravit per regnum et thronum suum quod defenderet
se de omnibus regionibus his

Chapter 2

1 anno tertiodecimo Nabuchodonosor regis vicesima et secunda die mensis primi factum est
verbum in domo Nabuchodonosor regis Assyriorum ut defenderet se 2 vocavitque omnes maiores
omnesque duces bellatores suos et habuit cum eis mysterium consilii sui 3 dixitque cogitationem
suam in eo esse ut omnem terram suo subiugaret imperio 4 quod dictum cum placuisset omnibus
vocavit Nabuchodonosor rex Holofernem principem militiae suae 5 et dixit egredere adversum
omne regnum occidentis et contra eos praecipue qui contempserunt imperium meum 6 non parcet
oculus meus ulli regno omnemque urbem munitam subiugabis mihi 7 tunc Holofernis vocavit duces
et magistratus virtutis Assyriorum et dinumeravit viros in expeditione sicut praecepit ei rex centum
viginti milia peditum pugnatorum et equites sagittarios duodecim milia 8 omnemque expeditionem
suam fecit praeire multitudinem innumerabilium camelorum cum his quae exercitibus sufficerent
copiose boum quoque armenta gregesque ovium quorum non erat numerus 9 frumentum ex omni
Syria in transitu suo parari constituit 10 aurum vero et argentum de domo regis adsumpsit multum

11
nimis et profectus est ipse et omnis exercitus cum quadrigis et equitibus et sagittariis qui
12
cooperuerunt faciem terrae sicut lucustae cumque pertransisset fines Assyriorum venit ad magnos
montes Angae qui sunt a sinistro Ciliciae ascenditque omnia castella eorum et obtinuit omnem
13
munitionem effregit autem civitatem opinatissimam Meluthi praedavitque omnes filios Tharsis
14
et filios Ismahel qui erant contra faciem deserti et ad austrum terrae Celeon et transiit Eufraten
et venit ad Mesopotamiam et fregit omnes civitates excelsas quae erant ibi a torrente Mambre
15
usquequo perveniatur ad mare et occupavit terminos eius a Cilicia usque ad fines Iafeth qui sunt
16
ad austrum abduxitque omnes filios Madian ac praedavit omnem locupletationem eorum
17
omnesque resistentes sibi occidit in ore gladii et post haec descendit in campos Damasci in
18
diebus messis et succendit omnia sata omnesque arbores ac vineas fecit incidi et cecidit timor
illius super omnes inhabitantes terram

Chapter 3

1
tunc miserunt legatos suos universarum urbium et provinciarum reges ac principes Syriae
scilicet Mesopotamiae et Syriae Sobal et Lybiae atque Ciliciae qui venientes ad Holofernem dixerunt
2
desinat indignatio tua circa nos melius est enim ut viventes serviamus Nabuchodonosor regi magno
et subditi simus tibi quam morientes cum interitu nostro ipsi servitutis nostrae damna patiamini
3
omnis civitas nostra omnisque possessio omnes colles et montes et campi armenta boum greges
ovium caprarumque equorum camelorumque et universae facultates nostrae atque familiae in
4 5 6
conspectu tuo sunt sint omnia sub lege tua nos iam et filii nostri servi tui sumus veni nobis
7
pacificus dominus et utere servitia nostra sicut placuerit tibi tunc descendit de montibus cum
8
equitibus in virtute magna et obtinuit omnem civitatem et omnem inhabitantem terram de universis
9
autem urbibus adsumpsit sibi auxiliarios viros fortes et electos ad bellum tantusque metus provinciis
illius incubuit ut universarum urbium habitatores principes et honorati simul cum populis exirent
10
in obviam venienti excipientes eum cum coronis et lampadibus ducentes choros in tibiis et
11 12
tympanis nec ista tamen facientes ferocitatem eius pectoris mitigare potuerunt nam et civitates
13
eorum destruxit et lucos eorum excidit praeceperat enim illi Nabuchodonosor rex ut omnes deos

terrae exterminaret videlicet ut ipse solus diceretur deus ab his nationibus quae potuissent Holofernis
potentia subiugari 14 pertransiens autem Syriam Subal et omnem Apamiam omnemque
Mesopotamiam venit ad Idumeos in terra Gabaa 15 accepitque civitates eorum et sedit ibi per
triginta dies in quibus diebus adunari praecepit universum exercitum virtutis suae

Chapter 4

1 tunc audientes haec filii Israhel qui habitabant in terra Iudaeae timuerunt valde a facie eius
2 tremor etiam et horror invasit sensus eorum ne hoc faceret Hierusalem et templo Domini quod
fecerat ceteris civitatibus et templis earum 3 et miserunt in omnem Samariam per circuitum usque
Hiericho et praeoccupaverunt omnes vertices montium 4 et muris circumdederunt vicos suos et
congregaverunt frumenta in praeparatione pugnae 5 sacerdos etiam Heliachim scripsit ad universos
qui erant contra Hesdraelon quae est contra faciem campi magni iuxta Dothain et universis per
quos transitus esse poterat 6 ut obtinerent ascensus montium per quos via esse poterat ad Hierusalem
ut illic custodirent ubi angustum iter esse poterat inter montes 7 et fecerunt filii Israhel secundum
quod constituerat eis sacerdos Domini Heliachim 8 et clamavit omnis populus ad Dominum instantia
magna et humiliaverunt animas suas in ieiuniis ipsi et mulieres eorum 9 et induerunt se sacerdotes
ciliciis et infantes prostraverunt contra faciem templi Domini et altare Domini operuerunt cilicio
10 et clamaverunt ad Deum Israhel unianimiter ne darentur in praedam infantes eorum et uxores
eorum in divisionem et civitates eorum in exterminium et sancta eorum in pollutionibus 11 tunc
Heliachim sacerdos Domini magnus circuivit omnem Israhel adlocutusque est eos 12 dicens scitote
quoniam exaudivit Dominus preces vestras si manentes permanseritis in ieiuniis et orationibus in
conspectu Domini 13 memores estote Mosi servi Domini qui Amalech confidentem in virtute sua
et in potentia sua et in exercitu suo et in clypeis suis et in curribus suis et in equitibus suis non ferro
pugnando sed precibus sanctis orando deiecit 14 sic erunt universi hostes Israhel si perseveraveritis
in hoc opere quo coepistis 15 ad hanc igitur exhortationem eius deprecantes Dominum permanebant
in conspectu Domini 16 ita ut etiam hii qui holocausta Domino offerebant praecincti ciliciis offerrent

sacrificia Domino et erat cinis super capita eorum [17] et ex toto corde suo omnes orabant Deum ut
visitaret populum suum Israhel

Chapter 5

[1] nuntiatumque est Holoferni principi militiae Assyriorum quod filii Israhel praepararent se ad
resistendum ac montium itinera conclusissent [2] et furore nimio exarsit iracundia magna vocavitque
omnes principes Moab et duces Ammon [3] et dixit eis dicite mihi quid sit populus iste qui montana
obsidet aut quae et quales et quantae sint civitates eorum quae etiam sit virtus eorum aut quae sit
multitudo eorum vel quis rex militiae illorum [4] quare prae omnibus qui habitant in oriente isti
contempserunt et non exierunt in obviam nobis ut susciperent nos cum pace [5] tunc Achior dux
omnium filiorum Ammon respondens ait si digneris audire domine meus dicam veritatem in
conspectu tuo de populo isto qui in montanis habitat et non egredietur verbum falsum ex ore meo
[6] populus iste ex progenie Chaldeorum est [7] hic primum in Mesopotamiam habitavit quoniam
noluerunt sequi deos patrum suorum qui erant in terra Chaldeorum [8] deserentes itaque caerimonias
patrum suorum quae in multitudine deorum erant [9] unum Deum caeli coluerunt qui et praecepit
eis ut exirent inde et habitarent in Charam cumque cooperuisset omnem terram fames descenderunt
in Aegyptum illicque per quadringentos annos sic multiplicati sunt ut dinumerari eorum non possit
exercitus [10] cumque gravaret eos rex Aegypti atque in aedificationibus urbium suarum in luto et
latere subiugasset eos clamaverunt ad Deum suum et percussit totam terram Aegypti plagis variis
[11] cumque eiecissent eos a se Aegyptii et cessasset plaga ab eis et iterum eos vellent capere et ad
suum servitium revocare [12] fugientibus his Deus caeli mare aperuit ita ut hinc inde aquae quasi
murus solidarentur et isti pede sicco fundum maris perambulando transirent [13] in quo loco dum
innumerabilis exercitus Aegyptiorum eos persequeretur ita aquis coopertus est ut non remaneret
vel unus qui factum posteris nuntiaret [14] egressis etiam mare Rubrum deserta Sina montis occurrerunt
in quibus numquam homo habitare potuit vel filius hominis requievit [15] illic fontes amari obdulcati
sunt eis ad bibendum et per annos quadraginta annonam de caelo consecuti sunt [16] ubicumque
ingressi sunt sine arcu et sagitta et absque scuta et gladio Deus eorum pro eis pugnavit et vicit [17] et

non fuit qui insultaret populo isti nisi quando recessit a cultura Domini Dei sui 18 quotienscumque
autem praeter ipsum Deum suum alterum coluerunt dati sunt in praedam et in gladium et in
obprobrium 19 quotienscumque autem paenituerunt se recessisse a cultura Dei sui dedit eis Deus
caeli virtutem resistendi 20 denique Chananeum regem et Iebuseum et Ferezeum et Hettheum et
Eveum et Amorreum et omnes potentes in Esebon prostraverunt et terras eorum et civitates eorum
ipsi possederunt 21 et usque dum non peccarent in conspectu Dei sui erant cum illis bona Deus
enim illorum odit iniquitatem 22 nam et ante hos annos cum recessissent a via quam dederat illis
Deus ut ambularent in eam exterminati sunt proeliis multis nationibus et plurimi eorum captivi
abducti sunt in terram non suam 23 nuper autem reversi ad Deum suum ex dispersione qua dispersi
fuerant adunati sunt et ascenderunt montana haec omnia et iterum possident Hierusalem ubi sunt
sancta eorum 24 nunc ergo meus domine perquire si est aliqua iniquitas eorum in conspectu Dei
eorum ascendamus ad illos quoniam tradens tradet illos Deus eorum tibi et subiugati erunt sub iugo
potentiae tuae 25 si autem non est offensio populi huius coram Deo suo non poterimus resistere
illis quoniam Deus eorum defendet illos et erimus in obprobrium universae terrae 26 et factum est
cum cessasset loqui Achior verba irati sunt omnes magnates Holofernis et cogitabant interficere
eum dicentes ad alterutrum 27 quis iste est qui filios Israhel posse dicat resistere regi
Nabuchodonosor et exercitibus eius homines inermes et sine virtute et sine peritia artis pugnae
28 ut ergo agnoscat Achior quoniam fallit nos ascendemus in montana et cum capti fuerint potentes
eorum tunc cum eisdem gladio transverberabitur 29 ut sciat omnis gens quoniam Nabuchodonosor
deus terrae est et praeter ipsum alius non est

Chapter 6

1 factum est autem cum cessassent loqui indignatus Holofernis vehementer dixit ad Achior
2 quoniam prophetasti nobis dicens quod gens Israhel defendatur a Deo suo ut ostendam tibi quia
non est deus nisi Nabuchodonosor 3 cum percusserimus eos omnes sicut hominem unum tunc et
ipse cum illis Assyriorum gladio interibis et omnis Israhel tecum perditione disperiet 4 et probabis
quoniam Nabuchodonosor dominus sit universae terrae tuncque gladius militiae meae transiet per
latera tua et confixus cades inter vulneratos Israhel et non respirabis ultra donec extermineris cum

illis 5 porro autem si prophetiam tuam veram existimas non concidat vultus tuus et pallor qui faciem
tuam obtinuit abscedat a te si verba mea haec putas impleri non posse 6 ut autem noveris quia simul
cum illis haec experieris ecce ex hac hora illorum populo sociaberis ut dum dignas mei gladii poenas
exceperint ipse simul ultioni subiaceas 7 tunc Holofernis praecepit servis suis ut conprehenderent
Achior ut ducerent eum in Bethuliam et traderent eum in manu filiorum Israhel 8 et accipientes
eum servi Holofernis profecti sunt per campestria sed cum adpropinquassent ad montana exierunt
contra eos fundibalarii 9 illi autem divertentes a latere montis ligaverunt Achior ad arborem manibus
et pedibus et sic vinctum de restibus dimiserunt eum et reversi sunt ad dominum suum 10 porro
filii Israhel descendentes de Bethulia venerunt ad eum quem solventes duxerunt ad Bethuliam atque
in medio populi illum statuentes percontati sunt quid rerum esset quod illum vinctum Assyrii
reliquissent 11 in diebus illis erant illic principes Ozias filius Micha de tribu Symeon et Carmi qui
et Gothonihel 12 in medio itaque seniorum et in conspectu omnium Achior dixit omnia quae locutus
ipse fuerat ab Holoferne interrogatus et qualiter populus Holofernis voluisset propter hoc verbum
interficere eum 13 quemadmodum ipse Holofernis iratus iusserit eum Israhelitis hac de causa tradi
ut dum vinceret filios Israhel tunc etiam ipsum Achior diversis iubeat suppliciis interire propter
hoc quod dixisset Deus caeli defensor eorum est 14 cumque universa Achior exposuisset omnis
populus cecidit in faciem adorantes Dominum et communi lamentatione et fletu unianimes preces
suas Deo effuderunt 15 dicentes Domine Deus caeli et terrae intuere superbiam illorum et respice
ad nostram humilitatem et faciem tuorum sanctorum adtende et ostende quia non derelinquis
praesumentes de te et praesumentes de se et de sua virtute gloriantes humilias 16 finito itaque fletu
et per totum diem populorum oratione conpleta consolati sunt Achior 17 dicentes Deus patrum
nostrorum cuius tu virtutem praedicasti ipse tibi hanc dabit vicissitudinem ut eorum magis tu
interitum videas 18 cum vero Dominus Deus noster dederit hanc libertatem servis suis sit et tecum
Deus in medio nostri ut sicut placuerit tibi ita cum tuis omnibus converseris 19 tunc Ozias finito
consilio suscepit eum in domum suam et fecit cenam magnam 20 et vocatis omnibus presbyteris
simul expleto ieiunio refecerunt 21 postea vero convocatus omnis populus et per totam noctem
intra ecclesiam oraverunt petentes auxilium a Deo Israhel

Chapter 7

1 Holofernis autem altera die praecepit exercitibus suis ut ascenderent contra Bethuliam 2 erant
autem pedites bellatorum centum viginti milia et equites viginti duo milia praeter praeparationes
virorum illorum quos occupaverat captivitas et adducti fuerant de provinciis et urbibus universae
iuventutis 3 omnes pariter paraverunt se ad pugnam contra filios Israhel et venerunt per crepidinem
montis usque ad apicem qui respicit super Dothain a loco qui dicitur Belma usque Chelmo qui est
contra Hesdraelon 4 filii autem Israhel ut viderunt multitudinem illorum prostraverunt se super
terram mittentes cinerem super capita sua unianimes orantes ut Deus Israhel misericordiam suam
ostenderet super populum suum 5 et adsumentes arma sua bellica sederunt per loca quae angusti
itineris tramitem dirigunt inter montuosa et erant custodientes ea tota die et nocte 6 porro Holofernis
dum circuit per gyrum repperit quod fons qui influebat aquaeductum illorum a parte australi extra
civitatem dirigeret incidi praecepit aquaeductum eorum 7 erant tamen non longe a muris fontes ex
quibus furtim videbantur haurire aquam ad refocilandum potius quam ad potandum 8 sed filii
Ammon et Moab accesserunt ad Holofernem dicentes filii Israhel non in lancea nec in sagitta
confidunt sed montes defendunt illos et muniunt illos colles in praecipitio constituti 9 ut ergo sine
congressione pugnae possis superare eos pone custodes fontium ut non hauriant ex eis et sine gladio
interficies eos vel certe fatigati tradent civitatem suam quam putant civitatem montibus positam
superari non posse 10 et placuerunt verba haec coram Holoferne et coram omnibus satellitibus eius
et constituit per gyrum centenarios per singulos fontes 11 cumque ista custodia per dies viginti
fuisset expleta defecerunt cisternae et collectiones aquarum omnibus inhabitantibus in Bethuliam
ita ut non esset intra civitatem unde satiarentur vel una die quoniam ad mensuram dabatur populis
aqua cotidie 12 tunc ad Oziam congregati omnes viri feminaeque iuvenes et parvuli simul omnes
una voce 13 dixerunt iudicet Deus inter nos et te quoniam fecisti in nos mala nolentes loqui pacifice
cum Assyriis et propter hoc vendidit nos Deus in manibus eorum 14 et ideo non est qui adiuvet
cum prosternamur ante oculos eorum in siti et perditione magna 15 et nunc congregate universos
qui in civitate sunt ut sponte nos tradamus omnes populo Holofernis 16 melius est enim ut captivi
benedicamus Deum viventes quam moriamur et simus obprobrium omni carni cum videamus uxores
nostras et infantes nostros mori ante oculos nostros 17 contestamur hodie caelum et terram et Deum
patrum nostrorum qui ulciscitur nos secundum peccata nostra ut iam tradatis civitatem in manu
militiae Holofernis et sit finis noster brevis in ore gladii qui longior efficitur in ariditate sitis 18 et
cum haec dixissent factus est fletus et ululatus magnus in ecclesia omnibus et per multas horas una

voce clamaverunt ad Deum dicentes 19 peccavimus cum patribus nostris iniuste egimus iniquitatem
fecimus 20 tu quia pius es miserere nostri aut in tuo flagello vindica iniquitates nostras et noli
tradere confitentes te populo qui ignorat te 21 ut non dicant inter gentes ubi est Deus eorum 22 et
cum fatigati his clamoribus et his fletibus lassati siluissent 23 exsurgens Ozias infusus lacrimis
dixit aequo animo estote fratres et hos quinque dies expectemus a Domino misericordiam 24 forsitan
enim indignationem suam abscidet et dat gloriam nomini suo 25 si autem transactis quinque diebus
non venerit adiutorium faciemus haec verba quae locuti estis

Chapter 8

1 et factum est cum audisset haec Iudith vidua quae erat filia Merari filii Idox filii Ioseph filii
Oziae filii Elai filii Iamnor filii Gedeon filii Rafoin filii Acitob filii Melchiae filii Enam filii
Nathaniae filii Salathihel filii Symeon filii Ruben 2 et vir eius fuit Manasses qui mortuus est in
diebus messis hordiariae 3 instabat enim super alligantes manipulos in campo et venit aestus super
caput eius et mortuus est in Bethuliam civitatem suam et sepultus est illic cum patribus suis 4 erat
autem Iudith relicta eius vidua iam annis tribus et mensibus sex 5 et in superioribus domus suae
fecit sibi secretum cubiculum in quo cum puellis suis clausa morabatur 6 et habens super lumbos
suos cilicium ieiunabat omnibus diebus vitae suae praeter sabbata et neomenia et festa domus
Israhel 7 erat autem eleganti aspectu nimis cui vir suus reliquerat divitias multas et familiam
copiosam ac possessiones armentis boum et gregibus ovium plenas 8 et erat haec in eo omnibus
famosissima quoniam timebat Dominum valde nec erat qui loqueretur de illa verbum malum 9 haec
itaque cum audisset quoniam Ozias promisisset quod transacto quinto die traderet civitatem misit
ad presbyteros Chabri et Carmin 10 et venerunt ad illam et dixit illis quod est hoc verbum in quo
consensit Ozias ut tradat civitatem Assyriis si intra quinque dies non venerit vobis adiutorium 11 et
qui estis vos qui temptatis Dominum 12 non est iste sermo qui misericordiam provocet sed potius
qui iram excitet et furorem accendat 13 posuistis vos tempus miserationis Domini et in arbitrium
vestrum diem constituistis ei 14 sed quia patiens est Dominus in hoc ipso paeniteamur et

indulgentiam eius lacrimis postulemus 15 non enim quasi homo Deus sic comminabitur neque sicut
filius hominis ad iracundiam inflammabitur 16 et ideo humiliemus illi animas nostras et in spiritu
constituti humiliato servientes illi 17 dicamus flentes Domino ut secundum voluntatem suam sic
faciat nobiscum misericordiam suam ut sicut conturbatum est cor nostrum in superbia eorum ita
etiam de nostra humilitate gloriemur 18 quoniam non sumus secuti peccata patrum nostrorum qui
dereliquerunt Deum suum et adoraverunt deos alienos 19 pro scelere quo dati sunt in gladium et
in rapinam et in confusionem inimicis suis nos autem alterum deum nescimus praeter ipsum
20 expectemus humiles consolationem eius et exquiret sanguinem nostrum de adflictionibus
inimicorum nostrorum et humiliabit omnes gentes quaecumque insurgunt contra nos et faciet illas
sine honore Dominus Deus noster 21 et nunc fratres quoniam vos qui estis presbyteri in populo Dei
ex vobis pendet anima illorum adloquio vestro corda eorum erigite ut memores sint quia temptati
sunt patres nostri ut probarentur si vere colerent Deum suum 22 memores esse debent quomodo
pater noster Abraham temptatus est et per multas tribulationes probatus Dei amicus effectus est
23 sic Isaac sic Iacob sic Moses et omnes qui placuerunt Deo per multas tribulationes transierunt
fideles 24 illi autem qui temptationes non susceperunt cum timore Domini et patientia sua
inproperium murmurationis suae contra Dominum protulerunt 25 exterminati sunt ab exterminatore
et a serpentibus perierunt 26 et nos ergo non ulciscamur nos pro his quae patimur 27 sed reputantes
peccatis nostris haec ipsa minora esse supplicia flagella Domini quasi servi qui corripimur ad
emendationem non ad perditionem nostram evenisse credamus 28 et dixerunt illi Ozias et presbyteri
omnia quae locuta es vera sunt et non est in sermonibus tuis ulla reprehensio 29 nunc ergo ora pro
nobis quoniam mulier sancta es et timens Dominum 30 et dixit illis Iudith sicut quod loqui potui
Dei esse cognoscitis 31 ita quod facere disposui probate si ex Deo est et orate ut firmum faciat
consilium meum Deus 32 stabitis vos ad portam nocte ista et ego exeam cum abra mea et orate ut
sicut dixistis in diebus quinque respiciat Dominus populum suum Israhel 33 vos autem nolo
scrutemini actum meum et usque dum renuntiem vobis nihil aliud fiat nisi oratio pro me ad Dominum
Deum nostrum 34 et dixit ad eam Ozias princeps Iudaeae vade in pace et Dominus sit tecum in
ultione inimicorum nostrorum et revertentes abierunt

Chapter 9

1 quibus abscedentibus Iudith ingressa est oratorium suum et induens se cilicio posuit cinerem
super caput suum et prosternens se Domino clamavit ad Dominum dicens 2 Domine Deus patris
mei Symeon qui dedisti illi gladium in defensione alienigenarum qui violatores extiterunt in
coinquinatione sua et denudaverunt femur virginis in confusionem 3 et dedisti mulieres eorum in
praedam et filias eorum in captivitatem et omnem praedam in divisionem servis tuis qui zelaverunt
zelum tuum subveni quaeso te Domine Deus meus mihi viduae 4 tu enim fecisti priora et illa post
illa cogitasti et hoc factum est quod ipse voluisti 5 omnes enim viae tuae paratae sunt et tua iudicia
in providentia tua posuisti 6 respice castra Assyriorum nunc sicut tunc castra videre Aegyptiorum
dignatus es quando post servos tous armati currebant confidentes in quadrigis et in equitatu suo et
in multitudine bellatorum 7 sed aspexisti super castra eorum et tenebrae fatigaverunt eos 8 tenuit
pedes eorum abyssus et aquae operuerunt eos 9 sic fiant et isti Domine qui confidunt in multitudine
sua et in corribus suis et in contis et in sagittis suis et in lanceis gloriantur 10 et nesciunt quia tu
ipse es Deus noster qui conteris bella ab initio et Dominus nomen est tibi 11 erige brachium tuum
sicut ab initio et adlide virtutem eorum in virtute tua cadat virtus eorum in iracundiam tuam qui
promittunt se violare sancta tua et polluere tabernaculum honoris tui et deicere gladio suo cornu
altaris tui 12 fac Domine ut gladio proprio eius superbia amputetur 13 capiatur laqueo oculorum
suorum in me et percuties eum ex labiis caritatis meae 14 da mihi in animo constantiam ut
contemnam illum et virtutem ut evertam illum 15 erit enim memoriale nominis tui cum manus
feminea deiecerit eum 16 non enim in multitudine est virtus tua Domine neque in equorum viribus
voluntas tua nec superbi ab initio placuerunt tibi sed humilium et mansuetorum tibi semper placuit
deprecatio 17 Deus caelorum creator aquarum et dominus totius creaturae exaudi me miseram
deprecantem et de tua misericordia praesumentem 18 memento Domine testamenti tui et da verbum
in ore meo et in corde meo consilium corrobora ut domus tua in tua sanctificatione permaneat 19 et
omnes gentes agnoscant quoniam tu es Deus et non est alius praeter te

Chapter 10

1
factum est autem cum cessasset clamare ad Dominum surrexit de loco quo iacuerat prostrata
2
Domino vocavitque abram suam et descendens in domum suam abstulit a se cilicium et exuit se
3
vestimentis viduitatis suae et lavit corpus suum et unxit se myrro optimo et discriminavit crinem
capitis sui et inposuit mitram super caput suum et induit se vestimentis iucunditatis suae induitque
sandalia pedibus suis adsumpsitque dextraliola et lilia et inaures et anulos et omnibus ornamentis
4
suis ornavit se cui etiam Dominus contulit splendorem quoniam omnis ista conpositio non ex
libidine sed ex virtute pendebat et ideo Dominus hanc in illam pulchritudinem ampliavit ut
5
inconparabili decore omnium oculis appareret inposuit itaque abrae suae ascopam vini et vas olei
6
et pulenta et palatas et panes et caseum et profecta est cumque venisset ad portas civitatis
7
invenerunt expectantem Oziam et presbyteros civitatis qui cum vidissent eam stupentes mirati
8
sunt nimis pulchritudinem eius nihil tamen interrogantes eam dimiserunt transire dicentes Deus
patrum nostrorum det tibi gratiam et omne consilium tui cordis sua virtute corroboret ut glorietur
9
super te Hierusalem et sit nomen tuum in numero sanctorum et iustorum et dixerunt hii qui illic
10
erant omnes una voce fiat fiat Iudith vero orans Dominum transiit portas ipsa et abra eius
11
factum est autem cum descenderet montem circa ortum diei occurrerunt ei exploratores Assyriorum
12
et tenuerunt illam dicentes unde venis aut quo vadis quae respondit filia sum Hebraeorum ideo
ego fugi a facie eorum quoniam futurum agnovi quod dentur vobis in depraedationem pro eo quod
contemnentes vos noluerunt ultro tradere se ipsos ut invenirent misericordiam in conspectu vestro
13
hac de causa cogitavi mecum dicens vadam ad faciem principis Holofernis ut indicem illi secreta
14
illorum et ostendam illi quo aditu possit obtinere eos ita ut non cadat unus vir de exercitu eius et
cum audissent viri verba eius considerabant faciem eius et erat in oculis eorum stupor quoniam
15
mirabantur pulchritudinem eius nimis et dixerunt ad eam conservasti animam tuam eo quod tale
16
repperisti consilium ut descenderes ad dominum nostrum hoc autem scias quoniam cum steteris
in conspectu eius bene tibi faciet et eris gratissima in corde eius duxeruntque illam ad tabernaculum
17
Holofernis et nuntiantes eam cumque intrasset ante faciem eius statim captus est in suis oculis
18
Holofernis dixeruntque ad eum satellites eius quis contemnat populum Hebraeorum qui tam
19
decoras mulieres habent ut non pro his merito pugnare contra eos debeamus videns itaque
Holofernem Iudith sedentem in conopeo quod erat ex purpura et auro et zmaragdo et lapidibus

pretiosis intextum 20 et cum in faciem eius intendisset adoravit eum prosternens se super terram
et levaverunt illam servi Holofernis iubente domino suo

Chapter 11

1 tunc Holofernis dixit ei aequo animo esto et noli pavere in corde tuo quoniam ego numquam
nocui virum qui voluit servire Nabuchodonosor regi 2 populus autem tuus si non contempsisset me
non adlevassem lanceam meam super illum 3 nunc autem dic mihi qua ex causa recessisti ab illis
et placuit tibi ut venires ad nos 4 et dixit illi Iudith sume verba ancillae tuae quoniam si secutus
fueris verba ancillae tuae perfectam rem faciet Dominus tecum 5 vivit enim Nabuchodonosor rex
terrae et vivit virtus eius quae est in te ad correptionem omnium animarum errantium quoniam non
solum homines serviunt illi per te sed et bestiae agri obtemperant illi 6 nuntiatur enim industria
animi tui universis gentibus et indicatum est omni saeculo quoniam tu solus bonus et potens es in
omni regno eius et disciplina tua omnibus provinciis praedicatur 7 nec hoc latet quod locutus est
Achior nec illud ignoratur quod ei iusseris evenire 8 constat enim Deum nostrum sic peccatis
offensum ut mandaverit per prophetas suos ad populum quod tradat eos pro peccatis suis 9 et
quoniam sciunt se offendisse Deum suum filii Israhel tremor tuus super ipsos est 10 insuper etiam
fames invasit eos et ab ariditate aquae iam inter mortuos conputantur 11 denique hoc ordinant ut
interficiant pecora sua et sanguinem eorum bibant 12 et sancta Domini sui quae praecepit Deus
non contingi in frumento vino et oleo haec cogitaverunt inpendere et volunt consumere quae nec
manibus deberent contingere ergo quoniam haec faciunt certum est quod in perditione dabuntur
13 quod ego ancilla tua cognoscens fugi ab illis et misit me Dominus haec ipsa nuntiare tibi 14 ego
enim ancilla tua Deum colo etiam nunc apud te et exiet ancilla tua et orabo Deum 15 et dicet mihi
quando eis reddat peccatum suum et veniens nuntiabo tibi ita ut ego adducam te per mediam
Hierusalem et habebis omnem populum Israhel sicut oves quibus non est pastor et non latrabit vel
unus contra te 16 quoniam haec mihi dicta sunt per providentiam Dei 17 et quoniam iratus est illis
Deus hoc ipsa missa sum nuntiare tibi 18 placuerunt autem omnia verba haec coram Holoferne et
coram pueris eius et mirabantur ad sapientiam eius et dicebant alter ad alterum 19 non est talis

mulier super terram in aspectu in pulchritudine et in sensu verborum 20 et dixit ad illam Holofernis
bene fecit Deus qui misit te ante populum ut des illum tu in manibus nostris 21 et quoniam bona
est promissio tua si fecerit mihi hoc Deus tuus erit et meus Deus et tu in domo Nabuchodonosor
magna eris et nomen tuum nominabitur in universa terra

Chapter 12

1 tunc iussit eam introire ubi repositi erant thesauri eius et iussit illic manere eam et constituit
quid daretur illi de convivio suo 2 cui respondens Iudith dixit nunc non potero manducare ex his
quae mihi praecipis tribui ne veniat super me offensio ex his autem quae mihi detuli manducabo
3 cui Holofernis ait si defecerint tibi ista quae tecum detulisti quid faciemus tibi 4 et dixit Iudith
vivit anima tua domine meus quoniam non expendet omnia haec ancilla tua donec faciat Deus in
manu mea haec quae cogitavi et induxerunt illam servi eius in tabernaculo quo praeceperat 5 et
petiit dum introiret ut daretur ei copia nocte et ante lucem egrediendi foras ad orationem et deprecandi
Dominum 6 et praecepit cubiculariis suis ut sicut placeret illi exiret et introiret ad orandum Deum
suum per triduum 7 et exiebat noctibus in vallem Bethuliae et baptizabat se in fontem aquae 8 et
ut ascendebat orabat Dominum Deum Israhel ut dirigeret viam eius ad liberationem populi sui 9 et
introiens munda manebat in tabernaculum usque dum acciperet escam suam in vesperam 10 et
factum est quarto die Holofernis fecit cenam servis suis et dixit ad Bagao eunuchum vade et suade
Hebraeam illam ut sponte consentiat habitare mecum 11 foedum est enim apud Assyrios si femina
inrideat virum agendo ut inmunis transeat ab eo 12 tunc introivit Bagao ad Iudith et dixit non
vereatur bona puella introire ad dominum meum ut honorificetur ante faciem eius et manducet cum
eo et bibat vinum in iucunditate 13 cui Iudith respondit quae ego sum ut contradicam domino meo
14 omne quod erit ante oculos eius bonum et optimum faciam quicquid autem illi placuerit hoc mihi
erit optimum omnibus diebus vitae meae 15 et surrexit et ornavit se vestimento suo et ingressa stetit
ante faciem eius 16 cor autem Holofernis concussum est erat enim ardens in concupiscentia eius
17 et dixit ad eam Holofernis bibe nunc et accumbe in iucunditate quoniam gratiam invenisti coram
me 18 et dixit Iudith bibam domine quoniam magnificata est anima mea hodie prae omnibus diebus

meis [19] et accepit et manducavit et bibit coram ipso ea quae paraverat illi ancilla eius [20] et iucundus
factus est Holofernis ad illam bibitque vinum nimis multum quantum numquam biberat in vita sua

Chapter 13

[1] ut autem sero factum est festinaverunt servi illius ad hospitia sua et conclusit Bagao ostia
cubiculi et abiit [2] erant autem omnes fatigati a vino [3] eratque Iudith sola in cubiculo [4] porro
Holofernis iacebat in lecto nimia ebrietate sopitus [5] dixitque Iudith puellae suae ut staret foras ante
cubiculum et observaret [6] stetitque Iudith ante lectum orans cum lacrimis et labiorum motu in
silentio [7] dicens confirma me Domine Deus Israhel et respice in hac hora ad opera manuum mearum
ut sicut promisisti Hierusalem civitatem tuam erigas et hoc quod credens per te posse fieri cogitavi
perficiam [8] et haec cum dixisset accessit ad columnam quae erat ad caput lectuli eius et pugionem
eius qui in ea ligatus pendebat exsolvit [9] cumque evaginasset illud adprehendit comam capitis eius
et ait confirma me Domine Deus Israhel in hac hora [10] et percussit bis in cervicem eius et abscidit
caput eius et abstulit conopeum eius a columnis et evolvit corpus eius truncum [11] et post pusillum
exivit et tradidit caput Holofernis ancillae suae et iussit ut mitteret illud in peram suam [12] et exierunt
duae secundum consuetudinem suam quasi ad orationem et transierunt castra et gyrantes vallem
venerunt ad portam civitatis [13] et dixit Iudith a longe custodibus murorum aperite portas quoniam
nobiscum est Deus qui fecit virtutem in Israhel [14] et factum est cum audissent viri vocem eius
vocaverunt presbyteros civitatis [15] et concurrerunt ad eam omnes a minimo usque ad maximum
quoniam speraverunt eam iam non esse venturam [16] et accendentes luminaria congyraverunt circa
eam universi illa autem ascendens in eminentiori loco iussit fieri silentium cumque omnes tacuissent
[17] dixit Iudith laudate Dominum Deum nostrum qui non deseruit sperantes in se [18] et in me ancillam
suam adimplevit misericordiam suam quam promisit domui Israhel et interfecit in manu mea hostem
populi sui in hac nocte [19] et proferens de pera caput Holofernis ostendit illis dicens ecce caput
Holofernis principis militiae Assyriorum et ecce conopeum illius in quo recumbebat in ebrietate
sua ubi et per manum feminae percussit illum Dominus Deus noster [20] vivit autem ipse Dominus
quoniam custodivit me angelus eius et hinc euntem et ibi commorantem et inde huc revertentem

et non permisit me ancillam suam Dominus coinquinari sed sine pollutione peccati revocavit me
vobis gaudentem in victoria sua in evasione mea in liberatione vestra
21 confiteamur illi omnes quoniam bonus quoniam in saeculum misericordia eius
22 universi autem adorantes Dominum dixerunt ad eam benedixit te Dominus in virtute sua quia per te ad nihilum redegit inimicos nostros
23 porro Ozias princeps populi Israhel dixit ad eam benedicta es tu filia a Domino Deo excelso prae omnibus mulieribus super terram
24 benedictus Dominus qui creavit caelum et terram qui te direxit in vulnere capitis principis inimicorum nostrorum
25 quia hodie nomen tuum ita magnificavit ut non recedat laus tua de ore hominum qui memores fuerint virtutis Domini in aeternum pro quibus non pepercisti animae tuae propter angustias et tribulationem generis tui sed subvenisti ruinae ante conspectum Dei nostri
26 et dixit omnis populus fiat fiat
27 porro Achior vocatus venit et dixit ei Deus Israhel cui tu testimonium dedisti quod ulciscatur de inimicis suis ipse caput omnium incredulorum incidit in hac nocte in manu mea
28 ut probes quia ita est ecce caput Holofernis qui in contemptu superbiae suae Deum Israhel contempsit et tibi interitum minabatur dicens cum captus fuerit populus Israhel gladio perforari praecipiam latera tua
29 videns autem Achior caput Holofernis angustiatus prae pavore cecidit in faciem suam super terram et aestuavit anima eius
30 postea vero quam resumpto spiritu recreatus est procidit ad pedes eius et adoravit eam et dixit
31 benedicta tu Deo tuo in omni tabernaculo Iacob quoniam in omni gente quae audierit nomen tuum magnificabit Deum Israhel super te

Chapter 14

1 dixit autem Iudith ad omnem populum audite me fratres suspendite caput hoc super muros nostros
2 et erit cum exierit sol accipiat unusquisque arma sua et exite cum impetu non ut descendatis deorsum sed quasi impetum facientes
3 tunc exploratores necesse erit ut fugiant ad principem suum excitandum ad pugnam
4 cumque duces eorum cucurrerint ad tabernaculum Holofernis et invenerint eum truncum in suo sanguine volutatum decidet super eos timor
5 cumque cognoveritis fugere illos ite post illos securi quoniam Dominus conteret eos sub pedibus vestris
6 tunc Achior videns virtutem quam fecit Deus Israhel relicto gentilitatis ritu credidit Deo et circumcidit carnem praeputii sui et adpositus est ad populum Israhel et omnis successio generis eius usque in hodiernum diem
7 mox

autem ut ortus est dies suspenderunt super muros caput Holofernis accepitque unusquisque vir arma
sua et egressi sunt cum grandi strepitu et ululatu 8 quod videntes exploratores ad tabernaculum
cucurrerunt 9 porro hii qui in tabernaculo erant venientes et ante ingressum cubiculi perstrepentes
excitandi gratia inquietudinem arte moliebantur ut non ab excitantibus sed a sonantibus Holofernis
evigilaret 10 nullus enim audebat cubiculum virtutis Assyriorum pulsando aut intrando aperire
11 sed cum venissent duces eius et tribuni et universi maiores exercitus Assyriorum dixerunt
cubiculariis 12 intrate et excitate illum quoniam egressi mures de cavernis suis ausi sunt provocare
ad proelium 13 tunc ingressus Bagao cubiculum eius stetit ante cortinam et plausum fecit manibus
suis suspicabatur enim illum cum Iudith dormire 14 sed cum nullum motum iacentis sensu aurium
caperet accessit proximans ad cortinam et elevans eam videns iacens cadaver absque capite
Holofernis in suo sanguine tabefactum iacere super terram et clamavit voce magna cum fletu et
scidit vestimenta sua 15 et ingressus tabernaculum Iudith non invenit eam et exilivit foras ad
populum 16 et dixit una mulier hebraea fecit confusionem in domo regis Nabuchodonosor ecce
enim Holofernis iacet in terra et caput ipsius non est in illo 17 quod cum audissent principes virtutis
Assyriorum sciderunt omnes vestimenta sua et intolerabilis timor et tremor cecidit super eos et
turbati sunt animi eorum valde 18 et factus est clamor inconparabilis in media castra eorum

Chapter 15

1 cumque omnis exercitus decollatum Holofernem audisset fugit mens et consilium ab eis et
solo tremore et metu agitati fugae praesidium sumunt 2 ita ut nullus loqueretur cum proximo suo
sed inclinato capite relictis omnibus evadere Hebraeos quos armatos venire super se audierant
fugientes per vias camporum et semitas collium 3 videntes itaque filii Israhel fugientes illos
descenderunt clangentes tubis et ululantes post ipsos 4 et quoniam Assyrii non adunati in fuga ibant
praecipites filii autem Israhel uno agmine persequentes debilitabant omnes quos invenire potuissent
5 misitque Ozias nuntios per omnes civitates et regiones Israhel 6 omnis itaque regio omnisque urbs
electam iuventutem misit armatam post eos et persecuti sunt eos in ore gladii quousque pervenirent
ad extremitatem finium suarum 7 reliqui autem qui erant in Bethulia ingressi sunt castra Assyriorum

et praedam quam fugientes Assyrii reliquerant abstulerunt et honestati sunt valde [8] hii vero qui
victores reversi sunt ad Bethuliam omnia quaeque erant illorum abstulerunt secum ita ut non esset
numerus in pecoribus in iumentis et universis mobilibus eorum ut a minimo usque ad magnum
omnes divites fierent de praedationibus eorum [9] Ioachim autem summus pontifex de Hierusalem
venit in Bethuliam cum universis presbyteris suis ut videret Iudith [10] quae cum exisset ad illum
benedixerunt illam omnes una voce dicentes tu gloria Hierusalem tu laetitia Israhel tu honorificentia
populi nostri [11] quia fecisti viriliter et confortatum est cor tuum eo quod castitatem amaveris et
post virum tuum alterum non scieris ideo et manus Domini confortavit te et ideo eris benedicta in
aeternum [12] et dixit omnis populus fiat fiat [13] per dies autem triginta vix collecta est spolia
Assyriorum a populo Israhel [14] porro autem universa quae Holofernis peculiaria fuisse probata
sunt dederunt Iudith in auro et argento et vestibus et gemmis et omni supellectile et tradita sunt illi
omnia a populo [15] et omnes populi gaudebant cum mulieribus et virginibus et iuvenibus in organis
et citharis

Chapter 16

[1] tunc cantavit canticum hoc Domino Iudith dicens [2] incipite Domino in tympanis cantate Deo
in cymbalis modulamini illi psalmum novum exaltate et invocate nomen eius [3] Dominus conterens
bella Dominus nomen est illi [4] qui posuit castra sua in medio populi sui ut eriperet nos de manu
omnium inimicorum nostrorum [5] venit Assur ex montibus ab aquilone in multitudine fortitudinis
suae cuius multitudo obturavit torrentes et equi eorum cooperuerunt valles [6] dixit se incensurum
fines meos et iuvenes meos occisurum gladio infantes meos dare in praedam et virgines in
captivitatem [7] Dominus autem omnipotens nocuit eum et tradidit eum in manus feminae et confudit
eum [8] non enim cecidit potens eorum a iuvenibus nec filii Titan percusserunt eum nec excelsi
gigantes inposuerunt se illi sed Iudith filia Merari in specie faciei suae dissolvit eum [9] exuit enim
se vestimenta viduitatis et induit se vestimenta laetitiae in exultatione filiorum Israhel [10] unxit
faciem suam unguento conligavit cincinnos suos mitra ad decipiendum illum [11] sandalia eius
rapuerunt oculos eius pulchritudo eius captivam fecit animam eius amputavit pugione cervicem

eius [12] horruerunt Persae constantiam eius et Medi audaciam eius [13] tunc ululaverunt castra
Assyriorum quando apparuerunt humiles mei arescentes in siti [14] filii puellarum conpunxerunt eos
et sicut pueros fugientes occiderunt eos perierunt in proelio a facie Domini mei [15] hymnum cantemus
Domino hymnum novum cantemus Deo nostro [16] Adonai Domine magnus es tu et praeclarus in
virtute et quem superare nemo potest [17] tibi serviat omnis creatura tua quia dixisti et facta sunt
misisti spiritum tuum et creata sunt et non est qui resistat voci tuae [18] montes a fundamentis
movebuntur cum aquis petrae sicut cera liquescent ante faciem tuam [19] qui autem timent te magni
erunt apud te prae omnia [20] vae genti insurgenti super genus meum Dominus enim omnipotens
vindicabit in eis in die iudicii visitabit illos [21] dabit enim ignem et vermes in carnes eorum ut
urantur et sentiant usque in sempiternum [22] et factum est post haec omnis populus post victoriam
venit ad Hierusalem adorare Dominum et mox ut purificati sunt obtulerunt omnes holocausta et
vota et repromissiones suas [23] porro Iudith universa vasa bellica Holofernis quae dedit illi populus
et conopeum quod ipsa sustulerat in anathema oblivionis [24] erat autem populus iucundus secundum
faciem sanctorum et per tres menses gaudium huius victoriae celebratum est cum Iudith [25] post
dies autem illos unusquisque rediit in sua et Iudith magna facta est in Bethulia et praeclarior erat
universae terrae Israhel [26] erat etiam virtuti castitatis adiuncta ita ut non cognosceret virum omnibus
diebus vitae suae ex quo defunctus est Manasses vir eius [27] erat autem diebus festis procedens cum
gloria magna [28] mansit autem in domo viri sui annos centum quinque et dimisit abram suam liberam
et defuncta est ac sepulta cum viro suo in Bethuliam [29] luxitque illam omnis populus diebus septem
[30] in omni autem spatio vitae eius non fuit qui perturbaret Israhel et post mortem eius annis multis

Laodiceans

Chapter 1

1 Paulus apostolus non ab hominibus neque per hominem sed per Iesum Christum, fratribus qui
sunt Laodiciae. 2 gratia vobis et pax a Deo Patre et Domino Iesu Christo. 3 gratias ago Christo per
omnem orationem meam, quod permanentes estis in eo et perseverantes in operibus eius, promissum
expectantes in diem iudicii. 4 neque destituant vos quorundam vaniloquia insinuantium, ut vos
evertant a veritate evangelii quod a me praedicatur. 5 et nunc faciet Deus, ut qui sunt ex me ad
profectum veritatis evangelii deservientes et facientes benignitatem operum quae salutis vitae
aeternae 6 et nunc palam sunt vincula mea quae patior in Christo; quibus laetor et gaudeo. 7 et hoc
mihi est ad salutem perpetuam; quod ipsum factum orationibus vestris et administrantem Spiritum
Sanctum, sive per vitam sive per mortem. 8 est enim mihi vere vita in Christo et mori gaudium.
9 et in ipsum in vobis faciet misericordiam suam, ut eandem dilectionem habeatis et sitis unianimes.
10 ergo, dilectissimi, ut audistis praesentia mei, ita retinete et facite in timore Dei, et erit vobis vita
in aeternum; 11 est enim Deus qui operatur in vos. 12 et facite sine retractu quaecumque facitis.
13 et quod est, dilectissimi, gaudete in Christo. et praecavete sordidos in lucro. 14 omnes sint
petitiones vestrae palam apud Deum. et estote firmi in sensu Christi. 15 et quae integra et vera et
pudica et iusta et amabilia facite. 16 et quae audistis et accepistis, in corde retinete, et erit vobis
pax. 17 salutate omnes fratres in osculo sancto. 18 salutant vos sancti. 19 gratia Domini Iesu cum
spiritu vestro.

1 Maccabees

Chapter 1

1 et factum est postquam percussit Alexander Philippi Macedo qui primus regnavit in Graecia
egressus de terra Cetthim Darium regem Persarum et Medorum 2 constituit proelia multa et omnium
obtinuit munitiones et interfecit reges terrae 3 et pertransiit usque ad fines terrae et accepit spolia
multitudinis gentium et siluit terra in conspectu eius 4 et congregavit virtutem exercituum fortem
nimis et exaltatum est et elevatum cor eius 5 et obtinuit regiones gentium et tyrannos et facti sunt

illi in tributum 6 et post haec decidit in lectum et cognovit quia moritur 7 et vocavit pueros suos
nobiles qui secum erant nutriti a iuventute et divisit illis regnum suum cum adhuc viveret 8 et
regnavit Alexander annis duodecim et mortuus est 9 et obtinuerunt pueri eius regnum unusquisque
in loco suo 10 et inposuerunt sibi omnes diademata post mortem eius et filii eorum post eos annis
multis et multiplicata sunt mala in terra 11 et exiit ex eis radix peccatrix Antiochus Inlustris filius
Antiochi regis qui fuerat Romae obses et regnavit in anno centesimo tricesimo et septimo regni
Graecorum 12 in diebus illis exierunt ex Israhel filii iniqui et suaserunt multis dicentes eamus et
disponamus testamentum cum gentibus quae circa nos sunt quia ex quo recessimus ab eis invenerunt
nos multa mala 13 et bonus visus est sermo in oculis eorum 14 et destinaverunt aliqui de populo
et abierunt ad regem et dedit illis potestatem ut facerent iustitiam gentium 15 et aedificaverunt
gymnasium in Hierosolymis secundum leges nationum 16 et fecerunt sibi praeputia et recesserunt
a testamento sancto et iuncti sunt nationibus et venundati sunt ut facerent malum 17 et paratum est
regnum in conspectu Antiochi et coepit regnare in terra Aegypti ut regnaret super duo regna 18 et
intravit in Aegyptum in multitudine gravi in curribus et elefantis et equitibus et copiosa navium
multitudine 19 et constituit bellum adversus Ptolomeum regem Aegypti et veritus est Ptolomeus a
facie eius et fugit et ceciderunt vulnerati multi 20 et conprehendit civitates munitas in terra Aegypti
et accepit spolia terrae Aegypti 21 et convertit Antiochus postquam percussit Aegyptum in centesimo
et quadragesimo et tertio anno et ascendit ad Israhel 22 et ascendit Hierosolymis in multitudine
gravi 23 et intravit in sanctificationem cum superbia et accepit altare aureum et candelabrum luminis
et universa vasa eius et mensam propositionis et libatoria et fialas et mortariola aurea et velum et
coronas et ornamentum aureum quod in facie templi erat et comminuit omnia 24 et accepit argentum
et aurum et vasa concupiscibilia et accepit thesauros occultos quos invenit et sublatis omnibus abiit
in terram suam 25 et fecit caedem hominum et locutus est superbia magna 26 et factus est planctus
magnus in Israhel et in omni loco eorum 27 et ingemuerunt principes et seniores virgines et iuvenes
infirmati sunt et speciositas mulierum inmutata est 28 omnis maritus sumpsit lamentum quae
sedebant in toro maritali lugebant 29 et commota est terra super habitantes in ea et universa domus
Iacob induit confusionem 30 et post duos annos dierum misit rex principem tributorum in civitates

Iuda et venit Hierusalem cum turba magna 31 et locutus est ad eos verba pacifica in dolo et
crediderunt ei 32 et inruit super civitatem repente et percussit eam plaga et perdidit populum multum
ex Israhel 33 et accepit spolia civitatis et succendit eam igni et destruxit domos eius et muros eius
in circuitu 34 et captivas duxerunt mulieres et natos et pecora possederunt 35 et aedificaverunt
civitatem David muro magno et firmo et turribus firmis et facta est illis in arcem 36 et posuerunt
illic gentem peccatorum viros iniquos et convaluerunt in ea et posuerunt arma et escas et
congregaverunt spolia Hierusalem 37 et reposuerunt illic et facti sunt in laqueum magnum 38 et
factum est hoc ad insidias sanctificationi et in diabolum malum in Israhel 39 et effuderunt sanguinem
innocentem per circuitum sanctificationis et contaminaverunt sanctificationem 40 et fugerunt
habitatores Hierusalem propter eos et facta est habitatio exterorum et facta est extera semini suo et
nati eius reliquerunt eam 41 sanctificatio eius desolata est sicut solitudo dies festi eius conversi
sunt in luctum sabbata eius in obprobrium honores eius in nihilum 42 secundum gloriam eius
multiplicata est ignominia eius et sublimitas eius conversa est in luctum 43 et scripsit rex Antiochus
omni regno suo ut esset omnis populus unus et reliquerunt unusquisque legem suam 44 et
consenserunt omnes gentes secundum verbum regis Antiochi 45 et multi ex Israhel consenserunt
ei et sacrificaverunt idolis et coinquinaverunt sabbatum 46 et misit rex Antiochus libros per manus
nuntiorum in Hierusalem et in omnes civitates Iudae ut sequerentur legem gentium terrae 47 et
prohiberent holocausta et sacrificia et placationes fieri in templo Dei 48 et prohiberent celebrari
sabbatum et dies sollemnes 49 et coinquinari sancta et sanctum populum Israhel 50 et iussit aedificari
aras et templa et idola et immolari carnes suillas et pecora communia 51 et relinquere filios suos
incircumcisos et coinquinari animas eorum in omnibus inmundis et abominationibus ita ut
obliviscerentur legem et inmutarent omnes iustificationes Dei 52 et quicumque non fecisset secundum
verbum regis Antiochi moreretur 53 secundum omnia verba haec scripsit omni regno suo et
praeposuit principes populo qui haec fieri cogerent 54 et iusserunt civitatibus Iudae sacrificare
55 et congregati sunt multi de populo ad eos qui dereliquerant legem Domini et fecerunt mala super
terram 56 et effugaverunt populum Israhel in abditis et in absconditis fugitivorum locis 57 die
quintadecima mensis casleu quinto et quadragesimo anno aedificavit rex Antiochus abominandum

idolum desolationis super altare Dei et per universas civitates Iudae in circuitu aedificaverunt aras
58
et ante ianuas domorum et in plateis incendebant tura et sacrificabant 59 et libros legis Dei
conbuserunt igni scindentes eos 60 et apud quemcumque inveniebantur libri testamenti Domini et
quicumque observabant legem Domini secundum edictum regis trucidabant eum 61 in virtute sua
faciebant haec populo Israhel qui inveniebantur in omni mense in civitatibus 62 et quinta et vicesima
die mensis sacrificabant super aram quae erat contra altare 63 et mulieres quae circumcidebant
filios suos trucidabantur secundum iussum regis Antiochi 64 et suspendebant pueros a cervicibus
per universas domos eorum et eos qui circumciderunt eos trucidabant 65 et multi de populo Israhel
definierunt apud se ut non manducarent inmunda et elegerunt magis mori quam cibis coinquinari
inmundis 66 et noluerunt infringere legem Dei sanctam et trucidati sunt 67 et facta est ira magna
super populum valde

Chapter 2

1 in illis diebus surrexit Matthathias filius Iohannis filii Simeonis sacerdos ex filiis Ioarim ab
Hierusalem et consedit in monte Modin 2 et habebat filios quinque Iohannan qui cognominabatur
Gaddis 3 et Simeon qui cognominabatur Thasi 4 et Iudas qui vocabatur Macchabeus 5 et Eleazarus
qui cognominabatur Abaron et Ionathas qui cognominabatur Apphus 6 hii viderunt mala quae
fiebant in populo Iuda et in Hierusalem 7 et dixit Matthathias vae mihi ut quid natus sum videre
contritionem populi mei et contritionem civitatis sanctae et sedere illic cum datur in manibus
inimicorum 8 sancta in manu extraneorum facta sunt templum eius sicut homo ignobilis 9 vasa
gloriae eius captiva abducta sunt trucidati sunt iuvenes eius in plateis et iuvenes eius ciciderunt
gladio inimicorum 10 quae gens non hereditavit regnum eius et non obtinuit spolia eius 11 omnis
conpositio eius ablata est quae erat libera facta est ancilla 12 et ecce sancta nostra et pulchritudo
nostra et claritas nostra desolata est et coinquinaverunt eam gentes 13 quo ergo nobis adhuc vivere
14
et scidit Matthathias et filii eius vestimenta sua et operuerunt se ciliciis et planxerunt valde 15 et
venerunt illuc qui missi erant a rege Antiocho ut cogerent eos qui confugerant in civitate Modin
immolare et accendere et a lege Dei discedere 16 et multi de populo Israhel consentientes accesserunt

ad eos sed Matthathias et filii eius constanter steterunt 17 et respondentes qui missi erant ab Antiocho
dixerunt Matthathiae princeps et clarissimus et magnus es in hac civitate et ornatus filiis et fratribus
18 ergo accede prior et fac iussum regis sicut fecerunt omnes gentes et viri Iuda et qui remanserunt
in Hierusalem et eris tu et filii tui inter amicos regis et amplificatus argento et auro et muneribus
multis 19 et respondit Matthathias et dixit magna voce et si omnes gentes regi Antiocho oboediunt
ut discedat unusquisque a servitute patrum suorum et consentiunt mandatis eius 20 ego et filii mei
et fratres mei oboediemus legi patrum nostrorum 21 propitius sit nobis Deus non est nobis utile
relinquere legem et iustitias Dei 22 non audibimus verba regis Antiochi nec sacrificabimus
transgredientes legis nostrae mandata ut eamus altera via 23 et ut cessavit loqui verba haec accessit
quidam Iudaeus in omnium oculis sacrificare idolis super aram in civitate Modin secundum iussum
regis 24 et vidit Matthathias et doluit et contremuerunt renes eius et ascendit furor eius secundum
iudicium legis et insiliens trucidavit eum super aram 25 sed et virum quem miserat rex Antiochus
qui cogebat immolari occidit in ipso tempore et aram destruxit 26 et zelatus est legem sicut fecit
Finees Zambri filio Salomi 27 et exclamavit Matthathias voce magna dicens omnis qui zelum habet
legis statuens testamentum exeat post me 28 et fugit ipse et filii eius in montes et reliquerunt
quaecumque habebant in civitate 29 tunc descenderunt multi quaerentes iudicium et iustitiam in
desertum 30 ut sederent ibi ipsi et filii eorum et mulieres eorum et pecora eorum quoniam
induraverunt super eos mala 31 et renuntiatum est viris regis et exercitui qui erat in Hierusalem
civitate David quoniam discessissent viri quidam qui dissipaverunt mandatum regis in loca occulta
in deserto et abissent post illos multi 32 et statim perrexerunt ad eos et constituerunt adversus eos
proelium in die sabbatorum 33 et dixerunt ad eos resistitis et nunc adhuc exite et facite secundum
verbum regis et vivetis 34 et dixerunt non exibimus neque faciemus verbum regis ut polluamus
diem sabbatorum 35 et concitaverunt adversus eos proelium 36 et non responderunt eis nec
oppilaverunt loca occulta 37 dicentes moriamur omnes in simplicitate nostra et testes erunt super
nos caelum et terra quod iniuste perditis nos 38 et intulerunt eis bellum sabbatis et mortui sunt ipsi
et uxores eorum et filii eorum et pecora eorum usque ad mille animas hominum 39 et cognovit
Matthathias et amici eius et luctum habuerunt super eos valde 40 et dixit vir proximo suo si omnes

fecerimus sicut fratres nostri fecerunt et non pugnaverimus adversus gentes pro animabus nostris
et iustificationibus nostris citius disperdent nos a terra 41 et cogitaverunt in illa die dicentes omnis
homo quicumque venerit ad nos in bello die sabbatorum pugnemus adversus eum et non moriemur
omnes sicut mortui sunt fratres nostri in occultis 42 tunc congregata est ad eos synagoga Asideorum
fortis viribus ex Israhel omnis voluntarius in lege 43 et omnes qui fugiebant a malis additi sunt ad
eos et facti sunt illis ad firmamentum 44 et collegerunt exercitum et percusserunt peccatores in ira
sua et viros iniquos in indignatione sua et ceteri fugerunt ad nationes ut evaderent 45 et circuivit
Matthathias et amici eius et destruxerunt aras 46 et circumciderunt pueros incircumcisos quotquot
invenerunt in finibus Israhel in fortitudine 47 et persecuti sunt filios superbiae et prosperatum est
opus in manu eorum 48 et obtinuerunt legem de manibus gentium et de manibus regum et non
dederunt cornu peccatori 49 et adpropinquaverunt dies Matthathiae moriendi et dixit filiis suis nunc
confortata est superbia et castigatio et tempus eversionis et ira indignationis 50 nunc ergo o filii
aemulatores estote legis et date animas vestras pro testamento patrum 51 et mementote operum
patrum quae fecerunt in generationibus suis et accipietis gloriam magnam et nomen aeternum
52 Abraham nonne in temptatione inventus est fidelis et reputatum est ei ad iustitiam 53 Ioseph in
tempore angustiae suae custodivit mandatum et factus est dominus Aegypti 54 Finees pater noster
zelando zelum Dei accepit testamentum sacerdotii aeterni 55 Iesus dum implet verbum factus est
dux Israhel 56 Chaleb dum testificatur in ecclesia accepit hereditatem 57 David in sua misericordia
consecutus est sedem regni in saecula 58 Helias dum zelat zelum legis receptus est in caelum
59 Ananias Azarias Misahel credentes liberati sunt de flamma 60 Danihel in sua simplicitate liberatus
est de ore leonum 61 et ita cogitate per generationem et generationem quia omnes qui sperant in
eum non infirmantur 62 et a verbis viri peccatoris non timueritis quia gloria eius stercus et vermis
est 63 hodie extollitur et cras non invenietur quia conversus est in terram suam et cogitatio eius
periet 64 vos ergo filii confortamini et viriliter agite in lege quia in ipsa gloriosi eritis 65 et ecce
Simeon frater vester scio quod vir consilii est ipsum audite semper et ipse vobis erit pater 66 et
Iudas Macchabeus fortis viribus a iuventute sua sit vobis princeps militiae et ipse aget bellum populi
67 et vos adducetis ad vos omnes factores legis et vindicate vindictam populi vestri 68 et retribuite

retributionem gentibus et intendite in praeceptum legis 69 et benedixit eos et adpositus est ad patres
suos 70 et defunctus est centesimo et quadragesimo et sexto anno et sepultus est a filiis suis in
sepulchris patrum suorum in Modin et planxerunt eum omnis Israhel planctu magno

Chapter 3

1 et surrexit Iudas qui vocabatur Macchabeus filius eius pro eo 2 et adiuvabant eum omnes
fratres eius et universi qui se coniunxerant patri eius et proeliabantur proelium Israhel cum laetitia
3 et dilatavit gloriam populo suo et induit se loricam sicut gigans et succinxit se arma bellica sua
in proeliis et protegebat castra gladio suo 4 similis factus est leoni in operibus suis et sicut catulus
leonis rugiens in venatione 5 et persecutus est iniquos perscrutans eos et qui conturbabant populum
suum succendit flammis 6 et repulsi sunt inimici prae timore eius et omnes operarii iniquitatis
conturbati sunt et directa est salus in manu eius 7 et exacerbabat reges multos et laetificabat Iacob
in operibus suis et in saeculum memoria eius in benedictione 8 et perambulavit civitates Iuda et
perdidit impios ex eis et avertit iram ab Israhel 9 et nominatus est usque ad novissimum terrae et
congregavit pereuntes 10 et congregavit Apollonius gentes et a Samaria virtutem multam et magnam
ad bellandum contra Israhel 11 et cognovit Iudas et exiit obviam illi et percussit et occidit illum et
ceciderunt vulnerati multi et reliqui fugerunt 12 et accepit spolia eorum et gladium Apollonii abstulit
Iudas et erat pugnans in eo omnibus diebus 13 et audivit Seron princeps exercitus Syriae quod
congregavit Iudas congregationem et ecclesiam fidelium secum 14 et ait faciam mihi nomen et
glorificabor in regno et debellabo Iudam et eos qui cum ipso sunt qui spernebant verbum regis
15 et praeparavit se et ascenderunt cum eo castra impiorum fortes auxiliarii ut facerent vindictam
in filios Israhel 16 et adpropinquaverunt usque Bethoron et exivit Iudas obviam illi cum paucis
17 ut viderunt autem exercitum venientem sibi obviam dixerunt Iudae quomodo poterimus pauci
pugnare ad multitudinem tantam tam fortem et nos fatigati sumus ieiunio hodie 18 et ait Iudas facile
est concludi multos in manus paucorum et non est differentia in conspectu Dei caeli liberare in
multis et in paucis 19 quia non in multitudine exercitus victoria belli sed de caelo fortitudo est

20
ipsi veniunt ad nos in multitudine contumaci et superba ut disperdant nos et uxores nostras et
21
filios nostros et ut spolient nos nos vero pugnabimus pro animabus nostris et legibus nostris
22
et ipse Dominus conteret eos ante faciem nostram vos autem ne timueritis eos
23
ut cessavit
autem loquens insiluit in eos subito et contritus est Seron et exercitus eius in conspectu ipsius
24
et
persequebatur eum in descensu Bethoron usque in campum et ceciderunt ex eis octingenti viri
reliqui autem fugerunt in terram Philisthim
25
et cecidit timor Iudae ac fratrum eius et formido
super omnes gentes in circuitu eorum
26
et pervenit ad regem nomen eius et de proeliis Iudae
narrabant omnes gentes
27
ut audivit autem Antiochus sermones istos iratus est animo et misit et
congregavit exercitum universi regni sui castra fortia valde
28
et aperuit aerarium suum et dedit
stipendia exercitui in annum et mandavit illis ut essent parati ad omnia
29
et vidit quod defecit
pecunia de thesauris et tributa regionis modica propter dissensionem et plagam quam fecit in terra
ut tolleret legitima quae erant a primis diebus
30
et timuit ne non haberet et semel et bis in sumptus
et donativa quae dederat ante larga manu et abundaverat super reges qui ante eum fuerant
31
consternatus erat animo valde et cogitavit ire in Persidem et accipere tributa regionum et
congregare argentum multum
32
et reliquit Lysiam hominem nobilem de genere regali super negotia
regia a flumine Eufraten usque ad flumen Aegypti
33
et ut nutriret Antiochum filium suum donec
rediret
34
et tradidit ei medium exercitum et elefantos et mandavit ei de omnibus quae volebat et
de inhabitantibus Iudaeam et Hierusalem
35
ut mitteret ad eos exercitum ad conterendam et
extirpandam virtutem Israhel et reliquias Hierusalem et auferendam memoriam de loco
36
et ut
constitueret habitatores filios alienigenas in omnibus finibus eorum et sorte distribueret terram
eorum
37
et rex adsumpsit partem exercitus residui et exivit ab Antiochia civitate regni sui anno
centesimo et quadragesimo et septimo et transfretavit Eufraten flumen et perambulabat superiores
regiones
38
et elegit Lysias Ptolomeum filium Dorimini et Nicanorem et Gorgiam viros potentes
ex amicis regis
39
et misit cum eis quadraginta milia virorum et septem milia equitum ut venirent
in terram Iuda et disperderent eam secundum verbum regis
40
et processerunt ut irent cum universa
virtute sua et venerunt et adplicuerunt Ammaum in terra campestri
41
et audierunt mercatores
regionum nomen eorum et acceperunt argentum et aurum multum valde et pueros et venerunt in
castra ut acciperent filios Israhel in servos et additi sunt ad eos exercitus Syriae et terrae

alienigenarum [42] et vidit Iudas et fratres eius quia multiplicata sunt mala et exercitus adplicabat
ad fines eorum et cognoverunt verba regis quae mandavit populo facere in interitum et
consummationem [43] et dixerunt unusquisque ad proximum suum erigamus deiectionem populi
nostri et pugnemus pro populo nostro et sanctis nostris [44] et congregatus est conventus ut essent
parati in proelium et ut orarent et peterent misericordiam et miserationes [45] et Hierusalem non
habitabatur sed erat sicut desertum non erat qui ingrederetur et egrederetur de natis eius et sanctum
conculcabatur et filii alienigenarum erant in arce ibi erat habitatio gentium et ablata est voluptas
ab Iacob et defecit ibi tibia et cithara [46] et congregati sunt et venerunt in Masefat contra Hierusalem
quia locus orationis erat in Masefat ante Israhel [47] et ieiunaverunt illa die et induerunt se ciliciis
et cinere in capite suo et destituerunt vestimenta sua [48] et expanderunt librum legis de quibus
scrutabantur gentes similitudinem simulacrorum suorum [49] et adtulerunt ornamenta sacerdotalia
et primitias et decimas et suscitaverunt nazoreos qui impleverant dies [50] et clamaverunt voce magna
in caelum dicentes quid faciemus istis et quo eos ducemus [51] et sancta tua conculcata sunt et
contaminata sunt et sacerdotes tui in luctu et humilitate [52] et ecce nationes convenerunt adversum
nos ut nos disperdant tu scis quae cogitant in nos [53] quomodo poterimus subsistere ante facies
illorum nisi tu adiuves nos [54] et tubis exclamaverunt voce magna [55] et post hoc constituit Iudas
duces populi tribunos et centuriones et pentecontarcos et decuriones [56] et dixit his qui aedificabant
domos et sponsabant uxores et plantabant vineas et formidolosis ut redirent unusquisque in domum
suam secundum legem [57] et moverunt castra et conlocaverunt ad austrum Ammaum [58] et ait Iudas
accingimini et estote filii potentes et estote parati in mane ut pugnetis adversus nationes has quae
convenerunt disperdere nos et sancta nostra [59] quoniam melius est nos mori in bello quam videre
mala gentis nostrae et sanctorum [60] sicut autem fuerit voluntas in caelo sic fiat

Chapter 4

[1] et adsumpsit Gorgias quinque milia virorum et mille equites electos et moverunt castra nocte
[2] ut adplicarent ad castra Iudaeorum et percuterent eos subito et filii qui erant ex arce erant illi duces

3
et audivit Iudas et surrexit ipse et potentes percutere virtutem exercituum regis quae erat in
4 5
Ammaum adhuc enim dispersus erat exercitus a castris et venit Gorgias in castra Iudae noctu
6
et neminem invenit et quaerebant eos in montibus quoniam dixit fugiunt hii a nobis et cum dies
factus esset apparuit Iudas in campo cum tribus milibus virorum tantum quia tegumenta et gladios
7
non habebant et viderunt castra gentium valida et loricatos et equitatus in circuitu eorum et hii
8
docti proelium et ait Iudas viris qui secum erant ne timueritis multitudinem eorum et impetum
9
eorum ne formidetis mementote qualiter salvi facti sunt patres nostri in mari Rubro cum sequeretur
10
eos Pharao cum exercitu et nunc clamemus in caelum et miserebitur nostri et testamenti patrum
11
nostrorum et conteret exercitum istum ante faciem nostram hodie et scient omnes gentes quia
12
est qui redimat et liberet Israhel et levaverunt alienigenae oculos suos et viderunt eos venientes
13 14
ex adverso et exierunt de castris in proelium et tuba cecinerunt hii qui fuerant cum Iuda et
15
congressi sunt et contritae sunt gentes et fugerunt in campum novissimi autem ceciderunt gladio
et persecuti sunt eos usque Gesoron et usque in campos Idumeae et Azoti et Iamniae et ceciderunt
16 17
ex illis ad tria milia virorum et reversus est Iudas et exercitus eius sequens eum et dixit ad
18
populum non concupiscatis spolia quia bellum contra nos est et Gorgias et exercitus eius in
19
monte prope nos sed state contra inimicos nostros et expugnate eos et post hoc sumetis spolia et
20
adhuc loquente Iuda haec apparuit pars quaedam prospiciens de monte et vidit quod in fugam
21
conversi sunt et succensa sunt castra fumus enim qui videbatur declarabat quod factum est quibus
illi conspectis timuerunt valde aspicientes simul et Iudam et exercitum in campo paratum ad proelium
22 23
et fugerunt omnes in campo alienigenarum et Iudas reversus est ad spolia castrorum et
24
acceperunt aurum multum et argentum et hyacinthum et purpuram marinam et opes magnas et
conversi hymnum canebant et benedicebant in caelum quoniam bonum est quoniam in saeculum
25 26
misericordia eius et facta est salus magna in Israhel in illa die quicumque autem alienigenarum
27
evaserunt venerunt et nuntiaverunt Lysiae universa quae acciderant quibus auditis ille consternatus
28
est animo deficiebat quod non qualia voluit talia contigerunt in Israhel et qualia mandavit rex et
sequenti anno congregavit electorum virorum sexaginta milia et equitum quinque milia ut debellaret
29
eos et venerunt in Iudaeam et castra posuerunt in Bethoron et occurrit illis Iudas cum decem

milibus viris 30 et viderunt exercitum fortem et oravit et dixit benedictus es salvator Israhel qui
contrivisti impetum potentis in manu servi tui David et tradidisti castra alienigenarum in manus
Ionathae filii Saul et armigeri eius 31 conclude exercitum istum in manu populi tui Israhel et
confundantur in exercitu suo et equitibus 32 da illis formidinem et tabefac audaciam virtutis eorum
et commoveantur contritione sua 33 deice eos gladio diligentium te et conlaudent te omnes qui
noverunt nomen tuum in hymnis 34 et commiserunt et ceciderunt de exercitu Lysiae quinque milia
virorum 35 videns autem Lysias suorum fugam et Iudaeorum audaciam et quod parati sunt aut
vivere aut mori fortiter abiit Antiochiam et elegit milites ut multiplicatus rursus veniret in Iudaeam
36 dixit autem Iudas et fratres eius ecce contriti sunt inimici nostri ascendamus nunc mundare sancta
et renovare 37 et congregatus est omnis exercitus et ascenderunt in montem Sion 38 et viderunt
sanctificationem desertam et altare profanatum et portas exustas et in atriis virgulta nata sicut in
saltu vel montibus et pastoforia diruta 39 sciderunt vestimenta sua et planxerunt planctu magno et
inposuerunt cinerem 40 et ceciderunt in faciem super terram et exclamaverunt tubis signorum et
clamaverunt in caelum 41 tunc ordinavit Iudas viros ut pugnarent adversus eos qui erant in arce
donec emundarent sancta 42 et elegit sacerdotes sine macula voluntatem habentes in lege Dei 43 et
mundaverunt sancta et tulerunt lapides contaminationis in locum inmundum 44 et cogitavit de altare
holocaustorum quod profanatum erat quid de eo faceret 45 et incidit illi consilium bonum ut
destrueret illud ne forte esset illis in obprobrium quia contaminaverunt illud gentes et demoliti sunt
illud 46 et reposuerunt lapides in monte domus in loco apto quoadusque veniret propheta et
responderet de eis 47 et acceperunt lapides integros secundum legem et aedificaverunt altare novum
secundum illud quod fuit prius 48 et aedificaverunt sancta et quae intra domum intrinsecus et aedem
et atria sanctificaverunt 49 et fecerunt vasa sancta nova et intulerunt candelabrum et altare
incensorum et mensam in templum 50 et incensum posuerunt super altare et accenderunt lucernas
quae super candelabrum erant et lucebant in templo 51 et posuerunt super mensam panes et
adpenderunt vela et consummaverunt omnia opera quae fecerunt 52 et ante matutinum surrexerunt
quinta et vicesima mensis noni hic mensis casleu centesimi quadragesimi octavi anni 53 et obtulerunt
sacrificium secundum legem super altare holocaustorum novum quod fecerunt 54 secundum tempus

et secundum diem in qua contaminaverunt illud gentes in ipsa renovatum est in canticis et citharis
et cinyris et cymbalis [55] et cecidit omnis populus et adoraverunt et benedixerunt in caelum ei qui
prosperavit eis [56] et fecerunt dedicationem altaris diebus octo et obtulerunt holocausta cum laetitia
et salutaria laudis [57] et ornaverunt faciem templi coronis aureis et scutulis et dedicaverunt portas
et pastoforia et inposuerunt eis ianuas [58] et facta est laetitia in populo magna valde et aversum est
obprobrium gentium [59] et statuit Iudas et fratres eius et universa ecclesia Israhel ut agatur dies
dedicationis altaris in temporibus suis ab anno in annum per dies octo a quinta et vicesima mensis
casleu cum laetitia et gaudio [60] et aedificaverunt in tempore illo montem Sion et per circuitum
muros altos et turres firmas nequando venirent gentes et conculcarent eam sicut antea fecerunt
[61] et conlocavit illic exercitum ut servarent eam et munivit eam ad custodiendam Bethsuram ut
haberet populus munitionem contra faciem Idumeae

Chapter 5

[1] et factum est ut audierunt gentes in circuitu quia aedificatum est altare et sancta sicut prius et
iratae sunt valde [2] et cogitabant tollere genus Iacob qui erant inter eos et coeperunt occidere de
populo et persequi [3] et debellabat Iudas filios Esau in Idumea et eos qui erant in Acrabattene quia
circumsedebant Israhelitas et percussit eos plaga magna [4] et recordatus est malitiam filiorum Bean
qui erant populo in laqueum et in scandalum insidiantes in via [5] et conclusi sunt ab eo in turribus
et adplicuit ad eos et anathematizavit eos et incendit turres eorum igni cum omnibus qui in eis erant
[6] et transiit ad filios Ammon et invenit manum fortem et populum copiosum et Timotheum ducem
ipsorum [7] et commisit cum eis proelia multa et contriti sunt in conspectu eorum et percussit eos
[8] et cepit Iazer civitatem et filias eius et reversus est in Iudaeam [9] et congregatae sunt gentes quae
sunt in Galaad adversus Israhelitas qui erant in finibus eorum ut tollerent eos et fugerunt in Datheman
munitionem [10] et miserunt litteras ad Iudam et fratres eius dicentes congregatae sunt adversum
nos gentes per circuitum ut auferant nos [11] et parant venire et occupare munitionem in quam
confugimus et Timotheus est dux exercitus eorum [12] nunc ergo veni eripe nos de manibus eorum
quia cecidit multitudo de nobis [13] et omnes fratres nostri qui erant in locis Tubi interfecti sunt et

captivas abduxerunt uxores eorum et natos et spolia et peremerunt illic ferme mille viros
14
et adhuc epistulae legebantur et ecce alii nuntii venerunt de Galilea conscissis tunicis nuntiantes secundum verba haec
15
dicentes convenisse adversum se a Ptolomaida et Tyro et Sidone et omni Galilea alienigenas ut nos consumant
16
ut audivit autem Iudas et populus sermones istos convenit ecclesia magna cogitare quid facerent fratribus suis qui in tribulatione erant et expugnabantur ab eis
17
dixitque Iudas Simoni fratri suo elige tibi viros et vade et libera fratres tuos in Galilea ego enim et frater meus Ionathas ibimus in Galaditin
18
et reliquit Iosepphum filium Zacchariae et Azariam duces populi cum residuo exercitu in Iudaeam ad custodiendum
19
et praecepit illi dicens praeesto populo huic et nolite bellum committere adversus gentes donec revertamur
20
et dati sunt Simoni viri tria milia ut iret in Galileam Iudae autem octo milia in Galaditin
21
et abiit Simon in Galileam et commisit proelia multa cum gentibus et contritae sunt gentes a facie eius et persecutus est eos usque ad portam
22
Ptolomaidis et ceciderunt de gentibus fere tria milia virorum et accepit spolia eorum
23
et sumpsit eos qui erant in Galilea et in Arbatis cum uxoribus et natis et omnibus quae erant illis et adduxit in Iudaeam cum laetitia magna
24
et Iudas Macchabeus et Ionathas et fratres eius transierunt Iordanem et abierunt viam trium dierum per desertum
25
et occurrerunt eis Nabuthei et susceperunt eos pacifice et narraverunt eis omnia quae acciderunt fratribus in Galaditide
26
et quia multi ex eis conprehensi sunt in Basara et Bosor et in Alimis et in Casfor et Macet et Carnain hae omnes civitates munitae et magnae
27
sed et in ceteris civitatibus Galaditidis tenentur conprehensi et in crastinum constituerunt admovere exercitum civitatibus his et conprehendere et tollere eos in una die
28
et convertit Iudas et exercitus eius viam in desertum Bosor repente et occupavit civitatem et occidit omnem masculum in ore gladii et accepit omnia spolia eorum et succendit eam igni
29
et surrexerunt inde nocte et ibant usque ad munitionem
30
et factum est diluculo cum adlevassent oculos suos ecce populus multus cuius non erat numerus portantes scalas et machinas ut conprehenderent munitionem et expugnarent eos
31
et vidit Iudas quia coepit bellum et clamor belli ascendit in caelum sicut tuba et clamor magnus de civitate
32
et exercitui dixit pugnate hodie pro fratribus vestris
33
et venit tribus ordinibus post eos et exclamaverunt tubis et clamaverunt in oratione
34
et cognoverunt castra Timothei quia Macchabeus est et refugerunt a facie eius et percusserunt eos plaga magna et ceciderunt ex eis in illa die fere octo milia virorum

35
et divertit Iudas in Maspha et expugnavit et cepit eam et occidit omnem masculum eius et sumpsit
36
spolia eius et succendit eam igni inde perrexit et cepit Casbon et Maged et Bosor et reliquas
37
civitates Galaditidis post haec autem verba congregavit Timotheus exercitum alium et castra
38
posuit contra Rafon trans torrentem et misit Iudas speculari exercitum et renuntiaverunt ei
dicentes quia convenerunt ad eum omnes gentes quae in circuitu nostro sunt exercitus multus nimis
39
et Arabas conduxit in auxilium et castra posuerunt trans torrentem parati venire ad te in proelium
40
et abiit Iudas obviam illis et ait Timotheus principibus exercitus sui cum adpropiaverit Iudas et
exercitus eius ad torrentem aquae si transierit ad nos prior non poterimus sustinere eum quia potens
41
poterit adversum nos si vero timuerit transire et posuerit castra extra flumen transfretemus ad
42
eos et poterimus adversus illum ut autem adpropinquavit Iudas ad torrentem aquae statuit scribas
populi secus torrentem et mandavit eis dicens neminem hominum reliqueritis sed veniant omnes
43
in proelium et transfretavit ad illos prior et omnis populus post eum et contritae sunt ante faciem
44
eorum omnes gentes et proiecerunt arma sua et fugerunt ad fanum quod est in Carnain et occupavit
ipsam civitatem et fanum succendit igni cum omnibus qui erant in ipso et oppressa est Carnain et
45
non potuit sustinere contra faciem Iudae et congregavit Iudas universos Israhelitas qui erant in
Galaditiden a minimo usque ad maximum et uxores eorum et natos et exercitum magnum valde ut
46
venirent in terram Iudae et venerunt usque Efron et haec civitas magna in ingressu posita munita
47
valde et non erat declinare ab ea dextra vel sinistra sed per mediam iter erat et incluserunt se
48
qui erant in civitate et obstruxerunt portas lapidibus et misit ad eos Iudas verbis pacificis dicens
transeamus per terram vestram ut eamus in terram nostram et nemo vobis nocebit tantum pedibus
49
transibimus et nolebant eis aperire et praecepit Iudas praedicare in castris ut adplicarent
50
unusquisque in quo erat loco et adplicuerunt viri virtutis et obpugnavit civitatem illam tota die
51
et tota nocte et tradita est civitas in manu eius et peremerunt omnem masculum in ore gladii et
52
eradicavit eam et accepit spolia eius et transiit per totam civitatem super interfectos et transgressi
53
sunt Iordanem in campo magno contra Bethsan et erat Iudas congregans extremos et exhortabatur
54
populum per totam viam donec venerunt in terram Iuda et ascenderunt in montem Sion cum
laetitia et gaudio et obtulerunt holocausta quod nemo ex eis cecidisset donec reverterentur in pace
55
et in diebus quibus erat Iudas et Ionathas in terra Galaad et Simeon frater eius in Galilea contra

faciem Ptolomaidis 56 audivit Iosepphus Zacchariae filius et Azarias princeps virtutis res bene
gestas et proelia quae facta sunt 57 et dixit faciamus et ipsi nobis nomen et eamus pugnare adversum
gentes quae in circuitu nostro sunt 58 et praecepit his qui erant in exercitu suo et abierunt Iamniam
59 et exivit Gorgias de civitate et viri eius obviam illi in pugnam 60 et fugati sunt Iosepphus et
Azarias usque in fines Iudae et ceciderunt illa die de populo Israhel ad duo milia viri et facta est
fuga magna in populo 61 quia non audierunt Iudam et fratres eius existimantes se fortiter facturos
62 ipsi autem non erant de semine virorum illorum per quos salus facta est in Israhel 63 et viri Iuda
magnificati sunt valde in conspectu omnis Israhel et gentium omnium ubi audiebatur nomen eorum
64 et convenerunt ad eos fausta adclamantes 65 et exivit Iudas et fratres eius et expugnabant filios
Esau in terra quae ad austrum est et percussit Chebron et filias eius et muros eius et turres succendit
in circuitu 66 et movit castra ut iret in terra alienigenarum et perambulabat Samariam 67 in illa die
ceciderunt sacerdotes in bello dum vult fortiter facere dum sine consilio exiit in proelium 68 et
declinavit Iudas in Azotum in terra alienigenarum et vidit aras eorum et spolia deorum ipsorum
succendit igni et cepit spolia civitatum et regressus est in terram Iuda

Chapter 6

1 et rex Antiochus perambulavit superiores regiones et audivit esse civitatem Elymaidem in
Perside nobilissimam et copiosam in argento et auro 2 templumque in ea locuples valde et illic
velamina aurea et loricae et scuta quae reliquit Alexander Philippi rex Macedo qui regnavit primus
in Graecia 3 et venit et quaerebat civitatem capere et praedare eam et non potuit quoniam innotuit
sermo his qui erant in civitate 4 et insurrexerunt in proelium et fugit inde et abiit cum tristitia magna
et reversus est Babyloniam 5 et venit qui nuntiaret ei in Perside quia fugata sunt castra quae erant
in terra Iuda 6 et quia abiit Lysias cum virtute forti in primis et fugatus est a facie Iudaeorum et
invaluerunt armis et viribus et spoliis multis quas ceperunt 7 et quia diruerunt abominationem quam
aedificaverat super altare quod erat in Hierusalem et sanctificationem sicut prius circumdederunt
muris excelsis sed et Bethsuram civitatem suam 8 et factum est ut audivit rex sermones istos expavit
et commotus est valde et decidit in lectum et incidit in languorem prae tristitia quia non est factum

sicut cogitabat 9 et erat illic dies multos quia renovata est in eo tristitia magna et arbitratus est se
mori 10 et vocavit omnes amicos suos et dixit illis recessit somnus ab oculis meis et concidi et
corrui corde prae sollicitudine 11 et dixi in corde meo in quantam tribulationem deveni et in quos
fluctus tristitiae in qua nunc sum qui iucundus eram et dilectus in potestate mea 12 nunc vero
reminiscor malorum quae feci in Hierusalem unde abstuli omnia spolia argentea et aurea quae erant
in ea et misi auferri habitantes Iudaeam sine causa 13 cognovi ergo quia propterea invenerunt me
mala ista et ecce pereo tristitia magna in terra aliena 14 et vocavit Philippum unum de amicis suis
et praeposuit eum super universum regnum suum 15 et dedit ei diadema et stolam suam et anulum
ut adduceret Antiochum filium suum et nutriret eum et regnaret 16 et mortuus est illic Antiochus
rex anno centesimo quadragesimo et nono 17 et cognovit Lysias quoniam mortuus est rex et constituit
regnare Antiochum filium eius quem nutrivit adulescentem et vocavit nomen eius Eupator 18 et
hii qui erant in arce concluserant Israhel in circuitu sanctorum et quaerebant eis mala semper ad
firmamentum gentium 19 et cogitavit Iudas disperdere eos et convocavit universum populum ut
obsiderent eos 20 et coirent simul et obsederunt eos anno centesimo quinquagesimo et fecerunt
ballistas et machinas 21 et exierunt quidam ex eis qui obsidebantur et adiunxerunt se illis aliqui ex
impiis Israhel 22 et abierunt ad regem et dixerunt quousque non facies iudicium et vindicas fratres
nostros 23 nos decrevimus servire patri tuo et ambulare in praeceptis eius et obsequi edictis eius
24 et filii populi nostri propter hoc abalienabantur se a nobis et quicumque inveniebantur ex nobis
interficiebantur et hereditates nostrae diripiebantur 25 et non ad nos tantum extenderunt manum
sed et in omnes fines nostros 26 et ecce adplicuerunt hodie ad arcem in Hierusalem occupare eam
et munitionem in Bethsuram munierunt 27 et nisi praeveneris eos velocius maiora quam haec facient
nec poteris obtinere eos 28 et iratus est rex ut audivit et convocavit omnes amicos suos et principes
exercitus sui et eos qui super equites erant 29 sed et de regnis aliis et insulis et maritimis venerunt
ad eum exercitus conducticius 30 et erat numerus exercitus centum milia peditum et viginti milia
equitum et elefanti triginta duo docti ad proelium 31 et venerunt per Idumeam et adplicuerunt ad
Bethsuram et pugnaverunt dies multos et fecerunt machinas et exierunt et succenderunt eas igni et

pugnaverunt viriliter 32 et recessit Iudas ab arce et admovit castra ad Bethzacara contra castra regis
33
et surrexit ante lucem et concitavit exercitus impetum contra viam Bethzacara et conparaverunt
se exercitus in proelium et tubis cecinerunt 34 et elefantis ostenderunt sanguinem uvae et mori ad
acuendos eos in proelium 35 et diviserunt bestias per legiones et adstiterunt singulis elefantis mille
viri in loricis concatenatis et galeae aereae in capitibus eorum et quingenti equites ordinati unicuique
bestiae electi erant 36 hii ante tempus ubicumque erat bestia erant et quocumque ibat ibant non
discedebant ab ea 37 sed et turres ligneas super eos firmae protegentes super singulas bestias et
super eas machinae et super singulas viri virtutis triginta duo qui pugnabant desuper et intus magister
bestiae 38 et residuum equitatum hinc et inde statuit in duas partes tubis et exercitum commovere
et perurguere constipati in legionibus eius 39 et ut refulsit sol in clypeos aureos et aereos
resplenduerunt montes ab eis resplenduerunt sicut lampades ignis 40 et distincta est pars exercitus
regis per montes excelsos et alii per loca humilia et ibant caute et ordinate 41 et commovebantur
omnes inhabitantes a voce multitudinis eorum et incessu turbae et conlisionis armorum erat enim
exercitus magnus valde et fortis 42 et adpropiavit Iudas et exercitus eius in proelium et ceciderunt
de exercitu regis sescenti viri 43 et vidit Eleazar filius Saura unam de bestiis loricatam loricis regis
et erat eminens super ceteras bestias et visum est ei quod in ea esset rex 44 et dedit se ut liberaret
populum suum et adquireret sibi nomen aeternum 45 et cucurrit ad eam audaciter in medio legionis
interficiens a dextris et a sinistris et cadebant ab eo huc et illuc 46 et ivit sub pedes elefanti et
subposuit ei et occidit eum et cecidit in terram super ipsum et mortuus est illic 47 et videntes
virtutem regis et impetum exercitus eius deverterunt ab eis 48 castra autem regis ascenderunt contra
eos in Hierusalem et adplicuit castra rex ad Iudaeam et montem Sion 49 et fecit pacem cum his qui
erant in Bethsuram et exierunt de civitate quia non erant eis ibi alimenta conclusis quia sabbata
erant terrae 50 et conprehendit rex Bethsuram et constituit illic custodiam servare eam 51 et convertit
castra ad locum sanctificationis dies multos et statuit illic ballistas et machinas et ignis iacula et
tormenta ad lapides iactandos et spicula et scorpios ad mittendas sagittas et fundibula 52 fecerunt
autem et ipsi machinas adversus machinas eorum et pugnaverunt dies multos 53 escae autem non
erant in civitate eo quod septimus annus esset et qui remanserant in Iudaea de gentibus consumpserant

reliquias eorum quae repositae fuerant 54 et remanserunt in sanctis viri pauci quoniam obtinuerat
eos fames et dispersi sunt unusquisque in locum suum 55 et audivit Lysias quod Philippus quem
constituit rex Antiochus cum adhuc viveret et nutriret Antiochum filium suum ut regnaret 56 et
reversus esset a Perside et Media et exercitus qui abierat cum ipso et quia quaerit suscipere regni
negotia 57 festinavit ire et dicere ad regem et duces exercitus deficimus cotidie et esca nobis modica
est et locus quem obsidemus est munitus et incumbit nobis ordinare de regno 58 nunc itaque demus
dextras hominibus istis et faciamus cum illis pacem et cum omni gente eorum 59 et constituamus
illis ut ambulent in legitimis suis sicut prius propter legitima enim ipsorum quae despeximus irati
sunt et fecerunt omnia haec 60 et placuit sermo in conspectu regis et principum et misit ad eos
pacem facere et receperunt illam 61 et iuravit illis rex et principes et exierunt de munitione 62 et
intravit rex montem Sion et vidit munitionem loci et rupit ius iuramenti quod iuravit et mandavit
destruere murum in gyro 63 et discessit festinanter et reversus est Antiochiam et invenit Philippum
dominantem civitati et pugnavit adversus eum et occupavit civitatem

Chapter 7

1 anno centesimo quinquagesimo et primo exiit Demetrius Seleuci filius ab urbe Roma et ascendit
cum paucis viris in civitatem maritimam et regnavit illic 2 et factum est ut ingressus est in domum
regni patrum suorum conprehendit exercitus Antiochum et Lysiam ut adduceret eos ad eum 3 et
res ei innotuit et ait nolite mihi ostendere faciem eorum 4 et occidit eos exercitus et sedit Demetrius
super sedem regni sui 5 et venerunt ad eum viri iniqui et impii ex Israhel et Alchimus dux eorum
qui volebat fieri sacerdos 6 et accusaverunt populum apud regem dicentes perdidit Iudas et fratres
eius amicos tuos et nos disperdit de terra nostra 7 nunc ergo mitte virum cui credis et eat et videat
exterminium omne quod fecit nobis et regionibus regis et puniit omnes amicos eius et adiutores
eorum 8 et elegit rex ex amicis suis Bacchidem qui dominabatur trans Flumen magnum in regno
et fidelem regi et misit eum 9 et Alchimum impium constituit in sacerdotio et mandavit ei facere
ultionem in filios Israhel 10 et surrexerunt et venerunt cum exercitu magno in terram Iuda et miserunt

nuntios et locuti sunt ad Iudam et fratres eius verbis pacificis in dolo 11 et non intenderunt
sermonibus eorum viderunt enim quia venerunt cum exercitu magno 12 et convenerunt ad Alchimum
et Bacchidem congregatio scribarum requirere quae iusta sunt 13 et primi Asidei qui erant in filiis
Israhel et exquirebant ab eis pacem 14 dixerunt enim homo sacerdos de semine Aaron venit non
decipiet nos 15 et locutus est cum eis verba pacifica et iuravit illis dicens non inferemus vobis
malum neque amicis vestris 16 et crediderunt ei et conprehendit ex eis sexaginta viros et occidit
eos in una die secundum verbum quod scriptum est 17 carnes sanctorum tuorum et sanguinem
ipsorum effuderunt in circuitu Hierusalem et non erat qui sepeliret 18 et incubuit timor et tremor
in omnem populum quia dixerunt non est ei veritas et iudicium transgressi sunt enim constitutum
et iusiurandum quod iuraverunt 19 et movit Bacchides castra ab Hierusalem et adplicuit in Bethzetha
et misit et conprehendit multos ex eis qui a se refugerant et quosdam de populo mactavit et in
puteum magnum proiecit 20 et commisit regionem Alchimo et reliquit cum eo auxilium in adiutorium
ipsi et abiit Bacchides ad regem 21 et satis agebat Alchimus pro principatu sacerdotii sui 22 et
convenerunt ad eum omnes qui perturbabant populum suum et obtinuerunt terram Iuda et fecerunt
plagam magnam in Israhel 23 et vidit Iudas omnia mala quae fecit Alchimus et qui cum eo erant
in filios Israhel plus multo quam gentes 24 et exiit in omnes fines Iudae in circuitu et fecit vindictam
in viros desertores et cessaverunt ultra exire in regionem 25 vidit autem Alchimus quod praevaluit
Iudas et qui cum eo sunt et cognovit quia non potest sustinere eos et regressus est ad regem et
accusavit eos multis criminibus 26 et misit rex Nicanorem unum ex principibus suis nobilioribus
qui erat inimicitias exercens contra Israhel et mandavit ei evertere populum 27 et venit Nicanor in
Hierusalem cum exercitu magno et misit ad Iudam et ad fratres eius cum dolo verbis pacificis
28 dicens non sit pugna inter me et vos veniam cum viris paucis et videam facies vestras cum pace
29 et venit ad Iudam et salutaverunt se invicem pacifice et hostes parati erant rapere Iudam 30 et
innotuit sermo Iudae quoniam cum dolo venerat ad eum et conterritus est ab eo et amplius noluit
videre faciem eius 31 et cognovit Nicanor quoniam denudatum est consilium eius et exivit obviam
Iudae in pugnam iuxta Capharsalama 32 et ceciderunt de Nicanoris fere quinque milia viri et fugerunt
in civitatem David 33 et post haec verba ascendit Nicanor in montem Sion et exierunt de sacerdotibus

populi salutare eum in pace et demonstrare ei holocaustomata quae offerebantur pro rege 34 et
inridens sprevit eos et polluit et locutus est superbe 35 et iuravit cum ira dicens nisi traditus fuerit
Iudas et exercitus eius in manus meas continuo cum regressus fuero in pace succendam domum
istam et exiit cum ira magna 36 et intraverunt sacerdotes et steterunt ante faciem altaris et templi
et flentes dixerunt 37 tu elegisti domum istam Domine ad invocandum nomen tuum in ea ut esset
domus orationis et obsecrationis populo tuo 38 fac vindictam in homine isto et exercitu eius et
cadant gladio memento blasphemias eorum et ne dederis eis ut permaneant 39 et exiit Nicanor ab
Hierusalem et castra adplicuit ad Bethoron et occurrit illi exercitus Syriae 40 et Iudas adplicuit in
Adarsa cum tribus milibus viris et oravit Iudas et dixit 41 qui missi erant a rege Sennacherib Domine
qui blasphemaverunt te exiit angelus et percussit ex eis centum octoginta quinque milia 42 sic
percute exercitum istum in conspectu nostro hodie et sciant ceteri quia male locutus est super sancta
tua et iudica illum secundum malitiam illius 43 et commiserunt exercitus proelium tertiadecima
die mensis adar et contrita sunt castra Nicanoris et cecidit ipse primus in proelio 44 ut vidit autem
exercitus eius quia cecidit Nicanor proiecerunt arma sua et fugerunt 45 et persecuti sunt eos viam
diei unius ab Adasor usquequo veniatur Gazera et tubis cecinerunt post eos cum significationibus
46 et exierunt de omnibus castellis Iudae in circuitu et ventilabant eos cornibus et convertebantur
iterum ad eos et ceciderunt omnes gladio et non est relictus ex eis nec unus 47 et acceperunt spolia
eorum et praedam et caput Nicanoris amputaverunt et dexteram eius quam extenderat superbe et
adtulerunt et suspenderunt contra Hierusalem 48 et laetatus est populus valde et egerunt diem illam
in laetitia magna 49 et constituit agi omnibus annis diem istam tertiadecima die mensis adar 50 et
siluit terra Iuda dies paucos

Chapter 8

1 et audivit Iudas nomen Romanorum quia sunt potentes viribus et adquiescunt ad omnia quae
postulantur ab eis et quicumque accesserunt ad eos statuerunt cum eis amicitias et quia sunt potentes
viribus 2 audierunt proelia eorum et virtutes bonas quas faciunt in Galatia quia obtinuerunt eos et
duxerunt sub tributum 3 et quanta fecerunt in regione Hispaniae et quod in potestate redegerunt

metalla argenti et auri quae illic sunt et possederunt omnem locum consilio suo et patientia 4 locos
qui longe erant valde ab eis et reges qui supervenerant illis ab extremis terrae contriverunt et
percusserunt eos plaga magna ceteri autem dant eis tributum omnibus annis 5 et Philippum et Persen
Citiorum regem et ceteros qui adversus eos arma tulerunt contriverunt bello et obtinuerunt eos 6 et
Antiochum magnum regem Asiae qui eis pugnam intulerat habens centum viginti elefantos et
exercitum magnum valde contritum ab eis 7 et quia ceperunt eum vivum et statuerunt ei ut daret
ipse et qui regnaverint post eum tributum magnum et daret obsides et constitutum 8 et regionem
Medorum et Lydos et Medos de optimis regionibus eorum et acceptas eas ab illis dederunt Eumeni
regi 9 et quia qui erant apud Elladam voluerunt ire et tollere eos et innotuit sermo his 10 et miserunt
ad eos ducem unum et pugnaverunt contra illos et ceciderunt ex eis multi et captivas duxerunt
uxores eorum et filios et diripuerunt eos et terram eorum possederunt et destruxerunt muros eorum
et in servitutem illos redegerunt usque in hunc diem 11 et residua regna et insulas quae aliquando
restiterant illis exterminaverunt et in potestatem redegerunt 12 cum amicis autem suis et qui in ipsis
requiem habebant conservaverunt amicitiam et obtinuerunt regna quae erant proxima et quae longe
quia quicumque audiebant nomen eorum timebant eos 13 quibus vero vellent auxilio esse ut regnarent
regnabant et exaltati sunt valde 14 et in omnibus istis nemo portabat diadema nec induebatur purpura
ut magnificaretur in ea 15 et quia curiam fecerunt sibi et cotidie consulebant trecentos viginti
consilium agentes semper de multitudine ut quae digna sunt gerant 16 et committunt uni homini
magistratum suum per singulos annos dominari universae terrae suae et omnes oboediunt uni et
non est invidia neque zelus inter eos 17 et elegit Iudas Eupolemum filium Iohannis filii Iacob et
Iasonem filium Eleazari et misit eos Romam constituere cum illis amicitiam et societatem 18 et ut
auferrent ab eis iugum Graecorum quia viderunt quod in servitutem premerent regnum Israhel 19 et
abierunt Romam viam multam valde et introierunt curiam et dixerunt 20 Iudas Macchabeus et
fratres eius et populus Iudaeorum miserunt nos ad vos statuere vobiscum societatem et pacem et
conscribi nos socios et amicos vestros 21 et placuit sermo in conspectu eorum 22 et hoc rescriptum
quod rescripserunt in tabulis aereis et miserunt Hierusalem ut esset apud eos ibi memoriale pacis
et societatis 23 bene sit Romanis et genti Iudaeorum in mari et in terra in aeternum gladiusque et
hostis procul sit ab eis 24 quod si institerit bellum Romanis prius aut omnibus sociis eorum in omni
dominatione eorum 25 auxilium feret gens Iudaeorum prout tempus dictaverit corde pleno 26 et

proeliantibus non dabunt neque subministrabunt triticum arma pecuniam naves sicut placuit Romanis
27
et custodient mandata eorum nihil ab eis accipientes similiter autem et si genti Iudaeorum prius
28
acciderit bellum adiuvabunt Romani ex animo prout eis tempus permiserit et adiuvantibus non
dabitur triticum arma pecunia naves sicut placuit Romanis et custodiant mandata eorum absque
29 30
dolo secundum haec verba constituerunt Romani populo Iudaeorum quod si post haec verba
hii aut illi addere vel demere ad haec aliquid voluerint facient ex proposito suo et quaecumque
31
addiderint vel dempserint rata erunt sed et de malis quae Demetrius rex fecit in eos scripsimus
32
ei dicentes quare gravasti iugum tuum super amicos nostros et socios Iudaeos si ergo iterum
adierint nos adversum te faciemus illis iudicium et pugnabimus tecum mari terraque

Chapter 9

1
interea ubi audivit Demetrius quia cecidit Nicanor et exercitus eius in proelio adposuit
2
Bacchidem et Alchimum rursum mittere in Iudaeam et dextrum cornu cum illis et abierunt viam
quae ducit in Galgala et castra posuerunt in Mesaloth quae est in Arbellis et occupaverunt eam et
3
peremerunt animas hominum multas et mense primo anni centesimi quinquagesimi et secundi
4
adplicuerunt exercitum ad Hierusalem et surrexerunt et abierunt in Berea viginti milia virorum
5 6
et duo milia equitum et Iudas castra posuerat in Laisa et tria milia viri cum eo electi et viderunt
multitudinem exercitus quia multi sunt et timuerunt valde et multi subtraxerunt se de castris et non
7
remanserunt ex eis nisi octingenti viri et vidit Iudas quod defluxit exercitus suus et bellum
perurguebat eum confractus est corde quia non habebat tempus congregandi eos et dissolutus est
8
et dixit his qui residui erant surgamus et eamus ad adversarios nostros si poterimus pugnare
9
adversus eos et avertebant eum dicentes non poterimus sed liberemus animas nostras modo et
10
revertemur ad fratres nostros et pugnabimus adversus eos nos autem pauci sumus et ait Iudas
absit istam rem facere ut fugiamus ab eis et si adpropiavit tempus nostrum moriamur in virtute
11
propter fratres nostros et non inferamus crimen gloriae nostrae et movit exercitus de castris et
steterunt illis obviam et divisi sunt equites in duas partes et fundibalarii et sagittarii praeibant
12
exercitum et primi certaminis omnes potentes Bacchides autem erat in dextro cornu et proximavit
13
legio ex duabus partibus et clamabant tubis exclamaverunt autem et hii qui erant ex parte Iudae

etiam ipsi et commota est terra a voce exercituum et commissum est proelium a mane usque ad
vesperam 14 et vidit Iudas quia firmior est pars exercitus Bacchidis in dextris et convenerunt cum
ipso omnes constantes corde 15 et contrita est dextra pars ab eis et persecutus est eos usque ad
montem Azoti 16 et qui in sinistro cornu erant viderunt quod contritum est dextrum cornu et secuti
sunt post Iudam et qui cum ipso erant a tergo 17 et ingravatum est proelium et ceciderunt vulnerati
multi ex his et illis 18 et Iudas cecidit et ceteri fugerunt 19 et Ionathas et Simon tulerunt Iudam
fratrem suum in Modin 20 et fleverunt eum omnis populus Israhel planctu magno et lugebant dies
multos 21 et dixerunt quomodo cecidit potens qui salvum faciebat Israhel 22 et cetera verba Iudae
bellorum et virtutum quas fecit non sunt descripta multa enim erant valde 23 et factum est post
obitum Iudae emerserunt iniqui in omnibus finibus Israhel et exorti sunt omnes qui operabantur
iniquitatem 24 in diebus illis facta est fames magna valde et tradidit se Bacchidi omnis regio eorum
cum ipsis 25 et elegit Bacchides impios viros et constituit eos dominos regionis 26 et exquirebant
et perscrutabantur amicos Iudae et adducebant eos ad Bacchidem et vindicabat in illos et inludebat
27 et facta est tribulatio magna in Israhel qualis non fuit ex qua die non est visus propheta in Israhel
28 et congregati sunt omnes amici Iudae et dixerunt Ionathae 29 ex quo frater tuus Iudas defunctus
est vir similis ei non est qui exeat contra inimicos Bacchidem et eos qui inimici sunt genti nostrae
30 nunc itaque te elegimus hodie esse nobis principem et ducem ad bellandum bellum nostrum
31 et suscepit Ionathas tempore illo principatum et surrexit loco Iudae fratris sui 32 et cognovit
Bacchides et quaerebat eum occidere 33 et cognovit Ionathas et Simon frater eius et omnes qui
cum eo erant et fugerunt in desertum Thecuae et consederunt ad aquam lacus Asphar 34 et cognovit
Bacchides et die sabbatorum venit ipse et omnis exercitus eius trans Iordanem 35 et misit fratrem
suum ducem populi et rogavit Nabatheos amicos suos ut commendaret illis adparatum suum qui
erat copiosus 36 et exierunt filii Iambri ex Madabas et conprehenderunt Iohannem et omnia quae
habebat et abierunt habentes ea 37 post haec verba renuntiatum est Ionathae et Simoni fratri eius
quia filii Iambri faciunt nuptias magnas et ducunt sponsam ex Nadaba filiam unius de magnis
principibus Chanaan cum ambitione magna 38 et recordati sunt sanguinis Iohannis fratris sui et
ascenderunt et absconderunt se sub tegumento montis 39 et levaverunt oculos suos et viderunt et
ecce tumultus et adparatus multus et sponsus processit et amici eius et fratres eius obviam illis cum

tympanis et musicis et armis multis 40 et surrexerunt ad eos cum insidiis et occiderunt eos et
ceciderunt multi vulnerati et residui fugerunt in montem et acceperunt omnia spolia eorum 41 et
conversae sunt nuptiae in luctum et vox musicorum ipsorum in lamentum 42 et vindicaverunt
vindicta sanguinem fratris sui et reversi sunt ad ripam Iordanis 43 et audivit Bacchides et venit die
sabbatorum usque ad oram Iordanis in virtute multa 44 et dixit ad suos Ionathas surgamus et
pugnemus contra inimicos nostros non est enim hodie sicut heri et nudius tertius 45 ecce enim
bellum ex adverso aqua vero Iordanis hinc et inde et ripae et paludes et saltus et non est locus
devertendi 46 nunc ergo clamate in caelum ut liberemini de manu inimicorum vestrorum et
commissum est bellum 47 et extendit Ionatha manum suam percutere Bacchidem et devertit ab eo
retro 48 et desiluit Ionathan et transnataverunt ad eos Iordanem 49 et ceciderunt de parte Bacchidis
die illa mille viri et reversi sunt Hierusalem 50 et aedificaverunt civitates munitas in Iudaea
munitionem quae erat in Hiericho et in Ammaum et in Bethoron et Bethel et Tamnatan et Phara et
Thopo muris excelsis et portis et seris 51 et posuit custodiam in eis ut inimicitias exercerent in
Israhel 52 et munivit civitatem Bethsuram et Gazara et arcem et posuit in eis auxilia et adparatum
escarum 53 et accepit filios principum regionis obsides et posuit eos in arce in Hierusalem in
custodia 54 et anno centesimo quinquagesimo tertio mense secundo praecepit Alchimus destrui
muros domus sanctae interioris et destrui opera prophetarum et coepit destruere 55 in tempore illo
percussus est Alchimus et inpedita sunt opera illius et obclusum est os eius et dissolutus est paralysin
nec ultra loqui potuit verbum et mandare de domo sua 56 et mortuus est Alchimus in tempore illo
cum tormento magno 57 et vidit Bacchides quoniam mortuus est Alchimus et reversus est ad regem
et siluit terra annis duobus 58 et cogitaverunt omnes iniqui dicentes ecce Ionathas et qui cum eo
sunt in silentio habitant confidentes nunc ergo adducamus Bacchidem et conprehendet eos omnes
in una nocte 59 et abierunt et consilium ei dederunt 60 et surrexit ut veniret cum exercitu multo et
misit occulte epistulas sociis suis qui erant in Iudaea ut conprehenderent Ionathan et eos qui cum
eo erant sed non potuerunt quia innotuit eis consilium eorum 61 et adprehendit de viris regionis
qui principes erant malitiae quinquaginta viros et occidit eos 62 et secessit Ionathas et Simon et
qui cum eo erant in Bethbessi quae est in deserto et struxit diruta eius et firmaverunt eam 63 et

agnovit Bacchides et congregavit universam multitudinem suam et his qui de Iuda erant denuntiavit
64
et venit et castra posuit desuper a Bethbesse et obpugnavit eam dies multos et fecit machinas
65
et reliquit Ionathas Simonem fratrem suum in civitate et exiit in regionem et venit cum numero
66
et percussit Odaren et fratres eius et filios Phaseron in tabernaculo ipsorum et coepit caedere et
67
crescere in virtutibus Simon vero et qui cum ipso erant exierunt de civitate et succenderunt
68
machinas et pugnaverunt contra Bacchidem et contritus est ab eis et adflixerunt eum valde
69
quoniam consilium eius et congressus eius erat inanis et iratus contra viros iniquos qui ei
consilium dederant ut veniret in regionem ipsorum multos ex eis occidit ipse autem cogitavit cum
70
reliquis abire in regionem suam et cognovit Ionathas et misit ad eum legatos conponere cum
71
ipso pacem et reddere ei captivitatem et libenter accepit et fecit secundum verba eius et iuravit
72
nihil se ei facturum mali omnibus diebus vitae eius et reddidit ei captivitatem quam prius erat
praedatus de terra Iuda et conversus abiit in terram suam et non adposuit amplius venire in fines
73
eius et cessavit gladius ex Israhel et habitavit Ionathas in Machemas et coepit Ionathas ibi iudicare
populum et exterminavit impios ex Israhel

Chapter 10

1
et anno centesimo sexagesimo ascendit Alexander Antiochi filius qui cognominatus est Nobilis
2
et occupavit Ptolomaidam et receperunt eum et regnavit illic et audivit Demetrius rex et congregavit
3
exercitum valde copiosum et exivit obviam illi in proelium et misit Demetrius ad Ionathan
4
epistulam verbis pacificis ut magnificaret eum dixit enim anticipemus pacem facere cum eo
5
priusquam faciat cum Alexandro adversus nos recordabitur enim omnium quae fecimus in eum
6
et in fratrem eius et in gentem eius et dedit ei potestatem congregandi exercitum et fabricare arma
7
et esse ipsum socium eius et obsides qui erant in arce iussit tradi ei et venit Ionathas in Hierusalem
8
et legit epistulas in auditu omnis populi et eorum qui in arce erant et timuerunt timore magno
9
quoniam audierunt quod dedit ei rex in potestatem congregandi exercitum et traditi sunt Ionathae
10
obsides et reddidit eos parentibus suis et habitavit Ionathas in Hierusalem et coepit aedificare

11
et innovare civitatem et dixit facientibus opera ut struerent muros et montem Sion in circuitu
12
lapidibus quadratis ad munitionem et ita fecerunt et fugerunt alienigenae qui erant in munitionibus
13
quas aedificaverat Bacchides et reliquit unusquisque locum suum et abiit in terram suam
14
tantum in Bethsuram remanserant aliqui ex his qui reliquerant legem et praecepta Dei erat enim
15
haec eis ad refugium et audivit Alexander rex promissa quae promisit Demetrius Ionathae et
16
narraverunt ei proelia et virtutes quas ipse fecit et fratres eius et labores quos laboraverunt et ait
17
numquid inveniemus aliquem virum talem et nunc faciemus eum amicum et socium nostrum et
18
scripsit epistulam et misit ei secundum haec verba dicens rex Alexander fratri Ionathae salutem
19
audivimus de te quod vir potens viribus et aptus es ut sis amicus noster
20
et nunc constituimus
te hodie summum sacerdotem gentis tuae et ut amicus regis voceris et misit ei purpuram et coronam
21
auream ut quae nostra sunt sentias et conserves amicitias ad nos et induit se Ionathas stolam
sanctam septimo mense anno centesimo sexagesimo in die sollemni scenophegiae et congregavit
22
exercitum et fecit arma copiosa et audivit Demetrius verba ista et contristatus est et ait
23
quid
hoc fecimus quod praeoccupavit nos Alexander adprehendere amicitiam Iudaeorum ad munimen
24
sui scribam et ego illi verba deprecatoria et dignitates et dona ut sit mecum in adiutorio
25
et
26
scripsit in haec verba rex Demetrius genti Iudaeorum salutem quoniam servastis ad nos pactum
et mansistis in amicitia nostra et non accessistis ad inimicos nostros audivimus et gavisi sumus
27
et nunc perseverate adhuc conservare ad nos fidem et retribuemus vobis bona pro his quae fecistis
28
nobiscum et remittemus vobis praestationes multas et dabimus vobis donationes
29
et nunc
absolvo vos et omnes Iudaeos a tributis et pretia salis indulgeo et coronas remitto et tertias seminis
30
et dimidiam partem fructus ligni quod est portionis meae relinquo vobis ex hodierno et deinceps
ne accipiatur a terra Iuda et a tribus civitatibus quae additae sunt illi ex Samaria et Galilea ex
31
hodierna die et in totum tempus et Hierusalem sit sancta et libera cum finibus suis et decimae
32
et tributa ipsius sint remitto etiam potestatem arcis quae est in Hierusalem et do eam summo
33
sacerdoti et constituat in ea viros quoscumque ipse elegerit qui custodiant eam et omnem animam
Iudaeorum quae captiva est a terra Iuda in omni regno meo relinquo liberam gratis ut omnes a
34
tributis resolvantur etiam pecorum suorum et omnes dies sollemnes et sabbata et neomeniae et
dies decreti et tres dies ante diem sollemnem et tres post diem sollemnem sint omnes inmunitatis

35
et remissionis omnibus Iudaeis qui sunt in regno meo et nemo potestatem agere aliquid habeat
36
et movere negotii adversus aliquem eorum in omni causa et ut adscribantur ex Iudaeis in exercitu
regis ad triginta milia virorum et dabuntur illis copiae ut oportet omnibus exercitibus regis et ex
37
ipsis ordinabuntur qui sint in munitionibus regis magni et ex his constituentur supra negotia
regni quae aguntur ex fide et principes sint ex eis et ambulent legibus suis sicut praecepit rex in
38
terra Iuda et tres civitates quae additae sunt Iudaeae ex regione Samariae cum Iudaea reputentur
39
ut sint sub uno et non oboediant aliae potestati nisi summi sacerdotis Ptolomaidam et confines
40
eius quas dedi donum sanctis qui sunt in Hierusalem ad necessarios sumptus sanctorum et ego
41
singulis annis dabo quindecim milia siclorum argenti de rationibus regis quae me contingunt et
omne quod reliquum fuit quod non reddiderant qui super negotia erant annis prioribus ex hoc dabunt
42
in opera domus et super haec quinque milia siclorum argenti quae accipiebant de sanctorum
43
ratione per singulos annos et haec ad sacerdotes pertineant qui ministerio funguntur et quicumque
fugerint in templum quod est in Hierosolymis et in omnibus finibus eius obnoxios regi in omni
44
negotio dimittatis et universa quae sunt eis in regno meo libera habeant et ad aedificanda vel
45
restauranda opera sanctorum sumptus dabuntur de ratione regis et ad extruendos muros
Hierusalem et communiendos in circuitu sumptus dabuntur de ratione regis et ad construendos
46
muros in Iudaea ut audivit autem Ionathas et populus sermones istos non crediderunt eis nec
receperunt eos quia recordati sunt malitiae magnae quam fecerat in Israhel et tribulaverat eos valde
47
et conplacuit eis in Alexandrum quia ipse fuerat eis princeps sermonum pacis et ipsi auxilium
48
ferebant omnibus diebus et congregavit Alexander rex exercitum magnum et admovit castra ad
49
Demetrium et commiserunt proelium reges et fugit exercitus Alexandri et insecutus est eum
50
Demetrius et incubuit super eos et invaluit proelium nimis donec occidit sol et cecidit Demetrius
51
in illa die et misit Alexander ad Ptolomeum regem Aegypti legatos secundum haec verba dicens
52
quoniam ingressus sum in regnum meum et sedi in sede patrum meorum et obtinui principatum
53
et contrivi Demetrium et possedi regionem nostram et commisi cum eo pugnam et contritus est
54
ipse et castra eius a nobis et sedimus in sede regni eius et nunc statuamus ad invicem amicitiam
55
et da mihi filiam tuam uxorem et ero gener tuus et ipsi dignitatem et respondit Ptolomeus rex

dicens felix dies in qua reversus es ad terram patrum tuorum et sedisti in sede regni eorum 56 et
nunc faciam tibi quae scripsisti sed occurre Ptolomaidae ut videamus nos invicem et spondeam tibi
sicut dixisti 57 et exiit Ptolomeus de Aegypto ipse et Cleopatra filia eius et venit Ptolomaidae anno
centesimo sexagesimo secundo 58 et occurrit ei Alexander rex et dedit ei Cleopatram filiam suam
et fecit nuptias eius Ptolomaidae sicut reges in magna gloria 59 et scripsit rex Alexander Ionathae
ut veniret obviam sibi 60 et abiit cum gloria Ptolomaidem et occurrit ibi duobus regibus et dedit
illis argentum multum et aurum et dona et invenit gratiam in conspectu eorum 61 et convenerunt
adversus eum viri pestilentes ex Israhel viri iniqui interpellantes adversus eum et non intendit ad
eos rex 62 et iussit expoliari Ionathan vestimentis suis et induit eum purpura et ita fecerunt et
conlocavit eum rex sedere secum 63 dixitque principibus exite cum eo in medio civitatis et praedicate
ut nemo interpellet adversus eum de ullo negotio nec quisquam ei molestus sit de ulla ratione 64 et
factum est ut viderunt qui interpellabant gloriam eius quae praedicabatur et opertum eum purpura
fugerunt omnes 65 et magnificavit eum rex et scripsit eum inter primos amicos et posuit eum ducem
et participem principatus 66 et reversus est Ionathan in Hierusalem cum pace et laetitia 67 in anno
centesimo sexagesimo quinto venit Demetrius filius Demetrii a Creta in terram patrum suorum
68 et audivit Alexander rex et contristatus est valde et reversus est Antiochiam 69 et constituit
Demetrius Apollonium qui praeerat Coelesyriae et congregavit exercitum magnum et accessit ad
Iamniam et misit ad Ionathan summum sacerdotem 70 dicens tu solus resistis nobis ego autem
factus sum in derisum et in obprobrium propterea quia tu potestatem exerces in montibus 71 nunc
ergo si confidis in virtutibus tuis descende ad nos in campum et conparemus illic invicem quia
mecum est virtus bellorum 72 interroga et disce qui sim ego et ceteri qui auxilio sunt mihi qui et
dicunt quia non potest stare pes vester ante faciem nostram quia bis in fugam conversi sunt patres
tui in terra sua 73 et nunc quomodo poteris sustinere equitatum exercitum tantum in campo ubi non
est lapis neque saxum neque locus fugiendi 74 ut audivit autem Ionathas sermones Apollonii motus
est animo et elegit decem milia virorum et exiit ab Hierusalem et concurrit ei Simon frater eius in
adiutorium 75 et adplicuerunt castra in Ioppen et exclusit eum a civitate quia custodia Apollonii
Ioppe erat et obpugnavit eam 76 et exterriti qui erant intra civitatem aperuerunt ei et obtinuit Ionathas
Ioppen 77 et audivit Apollonius et admovit tria milia equitum et exercitum multum 78 et abiit
Azotum tamquam iter faciens et statim exiit in campum eo quod haberet multitudinem equitum et

confideret in eis et insecutus est eum Ionathas in Azotum et proelium commiserunt 79 et reliquit
Apollonius in castris mille equites post eos occulte 80 et cognovit Ionathas quoniam sunt insidiae
post se et circuierunt castra eius a mane usque ad vesperam 81 populus autem stabat sicut praecepit
Ionathas et laboraverunt equi eorum 82 et eiecit Simon exercitum suum et commisit contra legionem
equites enim fatigati erant et contriti sunt ab eo et fugerunt 83 et qui dispersi sunt in campum
fugerunt in Azotum et intraverunt in Bethdagon idolum suum ut se liberarent 84 et succendit Ionathas
Azotum et civitates quae erant in circuitu eius et accepit spolia eorum et templum Dagon et eos qui
fugerunt in illud succendit igni 85 et fuerunt qui ceciderunt gladio cum his qui succensi sunt fere
octo milia virorum 86 et movit inde Ionathas castra et adplicuit ea Ascalona et exierunt de civitate
obviam illi in magna gloria 87 et reversus est Ionathas in Hierusalem cum suis habentibus spolia
multa 88 et factum est ut audivit Alexander rex sermones istos addidit adhuc glorificare Ionathan
89 et misit ei fibulam auream sicuti est consuetudo dari cognatis regum et dedit ei Accaron et omnes
fines eius in possessionem

Chapter 11

1 et rex Aegypti congregavit exercitum sicut harena quae est circa ora maris et naves multas et
quaerebat obtinere regnum Alexandri dolo et addere illud regno suo 2 et exiit in Syriam verbis
pacificis et aperiebant ei quia mandaverat Alexander rex exire ei obviam eo quod socer suus esset
3 cum introiret autem civitatem Ptolomeus ponebat custodias militum in singulis civitatibus 4 et ut
adpropiavit Azoto ostenderunt ei templum Dagon succensum et Azotum et cetera eius demolita et
corpora proiecta et eorum qui caesi erant in bello tumulos quos fecerat secus viam 5 et narraverunt
regi quia haec fecit Ionathas ut invidiam facerent ei et tacuit rex 6 et occurrit Ionathas regi in Ioppen
cum gloria et invicem se salutaverunt et dormierunt illic 7 et abiit Ionathas cum rege usque ad
fluvium qui vocatur Eleutherus et reversus est Hierusalem 8 rex autem Ptolomeus obtinuit dominium
civitatum usque Seleuciam maritimam et cogitabat in Alexandrum consilia mala 9 et misit legatos
ad Demetrium dicens veni conponamus inter nos pactum et dabo tibi filiam meam quam habet

Alexander et regnabis in regno patris tui 10 paenituit enim me quod dederim illi filiam meam
quaesivit enim me occidere 11 et vituperavit eum propterea quod concupierat regnum eius 12 et
abstulit filiam suam et dedit eam Demetrio et abalienavit se ab Alexandro et manifestae factae sunt
inimicitiae eius 13 et intravit Ptolomeus Antiochiam et inposuit duo diademata capiti suo Aegypti
et Asiae 14 Ptolomeus autem rex erat in Cilicia illis temporibus quia rebellabant qui erant in locis
illius 15 et audivit Alexander et venit ad eum in bello et produxit Ptolomeus rex exercitum et occurrit
ei in manu valida et fugavit eum 16 et fugit Alexander in Arabiam ut ibi protegeretur rex autem
Ptolomeus exaltatus est 17 et abstulit Gaddihel Arabs caput Alexandri et misit Ptolomeo 18 et rex
Ptolomeus mortuus est in die tertia et qui erant in munitionibus perierunt ab his qui erant intra castra
19 et regnavit Demetrius anno centesimo sexagesimo septimo 20 in diebus illis congregavit Ionathas
eos qui erant in Iudaea ut expugnarent arcem quae est in Hierusalem et fecerunt contra eam machinas
multas 21 et abierunt quidam qui oderant gentem suam viri iniqui ad regem et renuntiaverunt ei
quod Ionathas obsideret arcem 22 et ut audivit iratus est et statim venit Ptolomaidam et scripsit
Ionathae ne obsideret sed occurreret sibi ad conloquium festinato 23 ut audivit autem Ionathas iussit
obsideri et elegit de senioribus Israhel et de sacerdotibus et dedit se periculo 24 et accepit aurum
et argentum et vestem et alia xenia multa et abiit ad regem Ptolomaidae et invenit gratiam in
conspectu eius 25 et interpellabant adversus eum quidam iniqui ex gente sua 26 et fecit ei rex sicut
fecerant ei qui ante ipsum fuerant et exaltavit eum ante conspectu amicorum omnium 27 et statuit
ei principatum sacerdotii et quaecumque alia habuit prius pretiosa et fecit eum principem amicorum
28 et postulavit Ionathas a rege ut inmunem faceret Iudaeam toparcias id est et Samariam et promisit
ei talenta trecenta 29 et consensit rex et scripsit Ionathae epistulas de his omnibus hunc modum
continentes 30 rex Demetrius Ionathae fratri salutem et genti Iudaeorum 31 exemplum epistulae
quam scripsimus Lastheni parenti nostro de vobis misimus ad vos ut sciretis 32 rex Demetrius
Lastheni parenti salutem 33 genti Iudaeorum amicis nostris et conservantibus quae iusta sunt apud
nos decrevimus benefacere propter benignitatem ipsorum quam erga nos habent 34 statuimus ergo
illis omnes fines Iudaeae et tres civitates Lyddam et Ramathae quae additae sunt Iudaeae ex Samaria
et omnes confines earum sequestra omnibus sacrificantibus in Hierosolymis pro his quae ab eis rex
accipiebat per singulos annos et pro fructibus terrae et pomorum 35 et alia quae ad nos pertinebant

decimarum et tributorum ex hoc tempore remittimus eis et areas salinarum et coronas quae nobis
deferebantur 36 omnia ipsis concedimus et nihil horum irritum erit ex hoc et in omne tempus
37 nunc ergo curate facere horum exemplum et detur Ionathae et ponatur in monte sancto in loco
celebri 38 et vidit Demetrius rex quod siluit terra in conspectu suo et nihil ei resistit dimisit totum
exercitum suum unumquemque in locum suum excepto peregrino exercitu quem contraxit ab insulis
gentium et inimici erant ei omnis exercitus patrum eius 39 Tryfon autem erat quidam partium
Alexandri prius et vidit quoniam omnis exercitus murmurat contra Demetrium et iit ad Emalcuhel
Arabum qui nutriebat Antiochum filium Alexandri 40 et adsidebat ei ut traderet eum ipsi ut regnaret
loco patris sui et enuntiavit ei quanta fecit Demetrius et inimicitias exercituum eius adversum illum
et mansit illic diebus multis 41 et misit Ionathas ad Demetrium regem ut eicerent eos qui in arce
erant in Hierusalem et qui in praesidiis erant quia inpugnabant Israhel 42 et misit Demetrius ad
Ionathan dicens non haec tantum faciam tibi et genti tuae sed gloria inlustrabo te et gentem tuam
cum fuerit oportunum 43 nunc ergo recte feceris si miseris viros in auxilium quia discessit omnis
exercitus meus 44 et misit ei Ionathas tria milia virorum fortium Antiochiam et venerunt ad regem
et delectatus est rex in adventu eorum 45 et convenerunt qui erant de civitate centum viginti milia
virorum et volebant interficere regem 46 et fugit rex in aulam et occupaverunt qui erant de civitate
itinera civitatis et coeperunt pugnare 47 et vocavit rex Iudaeos in auxilium et convenerunt omnes
simul ad eum et dispersi sunt omnes per civitatem 48 et occiderunt in illa die centum milia hominum
et succenderunt civitatem et ceperunt spolia multa in illa die et liberaverunt regem 49 et viderunt
qui erant de civitate quod obtinuissent Iudaei civitatem sicut volebant et infirmati sunt mente sua
et clamaverunt ad regem cum precibus dicentes 50 da nobis dextras et cessent Iudaei obpugnantes
nos et civitatem 51 et proiecerunt arma et fecerunt pacem et glorificati sunt Iudaei in conspectu
regis et in conspectu omnium qui erant in regno eius et nominati sunt in regno et regressi sunt in
Hierusalem habentes spolia multa 52 et sedit Demetrius rex in sede regni sui et siluit terra in
conspectu eius 53 et mentitus est omnia quaecumque dixit et alienavit se ab Ionathan et non retribuit
ei secundum beneficia quae sibi tribuerat et vexabat eum valde 54 post haec autem reversus est
Tryfon et Antiochus cum eo puer adulescens et regnavit et inposuit diadema 55 et congregati sunt
ad eum omnis exercitus quos disperserat Demetrius et pugnaverunt contra eum et fugit et terga

vertit [56] et accepit Tryfon bestias et obtinuit Antiochiam [57] et scripsit Antiochus adulescens Ionathae
dicens constituo tibi sacerdotium et constituo te super quattuor civitates ut sis de amicis regis [58] et
misit illi vasa aurea et ministerium et dedit ei potestatem bibendi in auro et esse in purpura et habere
fibulam auream [59] et Simonem fratrem eius constituit ducem a terminis Tyri usque ad fines Aegypti
[60] et exiit Ionathas et perambulabat trans flumen civitates et congregatus est ad eum omnis exercitus
Syriae in auxilium et venit Ascalona et occurrerunt ei de civitate honorifice [61] et abiit inde Gazam
et concluserunt se qui erant Gazae et obsedit eam et succendit quae in circuitu erant civitates et
praedatus est eas [62] et rogaverunt Gazenses Ionathan et dedit illis dextram et accepit filios eorum
obsides et misit illos in Hierusalem et perambulavit regionem usque Damascum [63] et audivit
Ionathas quia praevaricati sunt principes Demetrii in Cades quae est in Galilea cum exercitu multo
volentes eum removere a negotio regni [64] et occurrit illis fratrem autem suum Simonem reliquit
intra provinciam [65] et adplicuit Simon ad Bethsuram et expugnabat eam diebus multis et conclusit
eos [66] et postulaverunt ab eo dextras accipere et dedit illis et eiecit eos inde et cepit civitatem et
posuit in ea praesidium [67] et Ionatha et castra eius adplicuerunt ad aquam Gennesar et ante lucem
vigilaverunt in campum Asor [68] et ecce castra alienigenarum occurrebant in campo et tendebant
ei insidias in montibus ipse autem occurrit ex adverso [69] insidiae vero exsurrexerunt de locis suis
et commiserunt proelium [70] et fugerunt qui erant ex parte Ionathae omnes et nemo relictus est ex
eis nisi Matthathias filius Absolomi et Iudas filius Chalfi princeps militiae exercitus [71] et scidit
Ionathas vestimenta sua et posuit terram in capite suo et oravit [72] et reversus est ad eos in proelium
et convertit illos et pugnaverunt [73] et viderunt qui fugiebant partis illius et reversi sunt ad eum et
insequebantur cum eo usque Cades ad castra sua et pervenerunt usque illuc [74] et ceciderunt de
alienigenis in die illa tria milia virorum et regressus est Ionatha in Hierusalem

Chapter 12

[1] et vidit Ionathas quia tempus eum iuvat et elegit viros et misit Romam statuere et renovare
cum eis amicitiam [2] et ad Spartas et ad alia loca misit epistulas secundum eandem formam [3] et

abierunt Romam et intraverunt in curiam et dixerunt Ionathas summus sacerdos et gens Iudaeorum
miserunt nos ut renovetis amicitiam et societatem secundum pristinam 4 et dederunt illis epistulas
ad ipsos per loca ut deducerent eos in terram Iuda cum pace 5 et hoc exemplum epistularum quas
scripsit Ionathas Spartiatis 6 Ionathas summus sacerdos et seniores gentis et sacerdotes et reliquus
populus Iudaeorum Spartiatis fratribus salutem 7 iam pridem missae erant epistulae ad Onian
summum sacerdotem a Dario qui regnabat apud vos quoniam estis fratres nostri sicut rescriptum
continet quod subiectum est 8 et suscepit Onias virum qui fuerat missus cum honore et accepit
epistulas in quibus significabatur de societate et amicitia 9 nos cum nullo horum indigeremus
habentes solacio sanctos libros qui sunt in manibus nostris 10 maluimus mittere ad vos renovare
fraternitatem et amicitiam ne forte alieni efficiamur a vobis multa enim tempora transierunt ex quo
misistis ad nos 11 nos ergo in omni tempore sine intermissione in diebus sollemnibus et ceteris
quibus oportet memores sumus vestri in sacrificiis quae offerimus et observationibus sicut fas est
et decet meminisse fratrum 12 laetamur itaque de gloria vestra 13 nos autem circumdederunt multae
tribulationes et multa proelia et inpugnaverunt nos reges qui sunt in circuitu nostro 14 noluimus
ergo vobis molesti esse neque ceteris sociis et amicis nostris in his proeliis 15 habuimus enim de
caelo auxilium et liberati sumus nos et humiliati sunt inimici nostri 16 elegimus itaque Numenium
Antiochi et Antipatrum Iasonis filium et misimus ad Romanos renovare cum eis amicitiam et
societatem pristinam 17 mandavimus itaque eis ut veniant etiam ad vos et salutent vos ut reddant
vobis epistulas nostras de innovatione fraternitatis nostrae 18 et nunc bene facietis respondentes
nobis ad haec 19 et hoc rescriptum epistularum quod miserat Onias 20 rex Spartiarum Onias Ionathae
sacerdoti magno salutem 21 inventum est in scriptura de Spartiatis et Iudaeis quoniam sunt fratres
et quia sunt de genere Abraham 22 et nunc ex quo haec cognovimus bene facitis scribentes nobis
de pace vestra 23 sed et nos rescripsimus vobis pecora nostra et possessiones nostrae vestrae sunt
et vestra nostra mandavimus itaque haec nuntiari vobis 24 et audivit Ionathas quoniam egressi sunt
principes Demetrii cum exercitu multo supra quam prius pugnare adversus eum 25 et exiit ab
Hierusalem et occurrit eis in Amathite regione non enim dederat eis spatium ut ingrederentur
regionem eius 26 et misit speculatores in castra eorum et reversi renuntiaverunt quia constituunt

supervenire illis nocte 27 cum occidisset autem sol praecepit Ionathas suis vigilare et esse in armis
paratos ad pugnam tota nocte et posuit custodes per circuitum castrorum 28 et audierunt adversarii
quia paratus est Ionathas cum suis in bello et timuerunt et formidaverunt corde suo et accenderunt
focos in castris suis 29 Ionathas autem et qui cum eo erant non cognoverunt usque mane videbant
enim lumina ardentia 30 et secutus est Ionatha et non conprehendit eos transierant enim flumen
Eleutherum 31 et divertit Ionathas ad Arabas qui vocantur Zabadei et percussit eos et accepit spolia
eorum 32 et iunxit et venit Damascum et perambulavit omnem regionem illam 33 Simon autem
exiit et venit usque ad Ascalona et ad proxima praesidia et declinavit in Ioppen et occupavit eam
34 audivit enim quod vellent praesidium tradere partibus Demetrii et posuit ibi custodes ut custodirent
eam 35 et reversus est Ionathas et convocavit seniores populi et cogitavit cum eis aedificare praesidia
in Iudaea 36 et aedificare muros in Hierusalem et exaltare altitudinem magnam inter medium arcis
et civitatis ut separaret eam a civitate ut esset ipsa singulariter et neque emant neque vendant 37 et
convenerunt ut aedificarent civitatem et cecidit murus qui erat super torrentem ab ortu solis et
reparavit eum qui vocatur Caphetetha 38 et Simon aedificavit Adiada in Sephela et munivit eam
et inposuit portas et seras 39 et cum cogitasset Tryfon regnare Asiae et adsumere diadema et
extendere manum in Antiochum regem 40 timens ne forte non permitteret eum Ionathas sed pugnaret
adversus eum quaerebat conprehendere eum et occidere et exsurgens abiit in Bethasan 41 et exiit
Ionathas obviam cum quadraginta milibus virorum electorum in proelium et venit Bethasan 42 et
vidit Tryfon quia venit cum exercitu multo ut extenderet in eum manus et timuit 43 et excepit eum
cum honore et commendavit eum omnibus amicis suis et dedit ei munera et praecepit exercitibus
suis ut oboedirent ei sicut sibi 44 et dixit Ionathae ut quid vexasti universum populum cum bellum
nobis non sit 45 et nunc remitte eos in domos suas elige autem tibi viros paucos qui tecum sint et
veni mecum Ptolomaidam et tradam illam tibi et reliqua praesidia et exercitum et universos
praepositos negotii et conversus abibo propterea enim veni 46 et credidit ei et fecit sicut dixit et
dimisit exercitum et abierunt in terram Iudam 47 retinuit autem secum tria milia virorum ex quibus
remisit in Galileam duo milia mille autem cum eo venerunt 48 ut intravit autem Ionathas
Ptolomaidam cluserunt portas Ptolomenses et conprehenderunt eum et omnes qui cum eo intraverant

gladio interfecerunt [49] et misit Tryfon exercitum et equites in Galileam et in campum magnum ut
perderent omnes socios Ionathae [50] at illi cum cognovissent quia conprehensus est et periit et omnes
qui cum eo erant hortati sunt semet ipsos et exierunt parati in proelium [51] et videntes hii qui insecuti
fuerant quia pro anima res est illis reversi sunt [52] illi autem venerunt omnes cum pace in terram
Iuda et planxerunt Ionathan et eos qui cum eo fuerant valde et luxit Israhel luctu magno [53] et
quaesierunt omnes gentes quae erant in circuitu eorum perdere eos dixerunt enim [54] non habent
principem et adiuvantem nunc ergo expugnemus illos et tollamus de hominibus memoriam eorum

Chapter 13

[1] et audivit Simon quod congregavit Tryfon exercitum copiosum ut veniret in terram Iuda et
adtereret eam [2] videns quia in tremore populus est et timore ascendit Hierusalem et congregavit
populum [3] et adhortans dixit vos scitis quanta ego et fratres mei et domus patris mei fecimus pro
legibus et pro sanctis proelia et angustias quales vidimus [4] horum gratia perierunt fratres mei omnes
propter Israhel et relictus sum ego solus [5] et nunc non mihi contingat parcere animae meae in omni
tempore tribulationis non enim melior sum fratribus meis [6] vindicabo itaque gentem meam et sancta
natosque vestros et uxores quia congregatae sunt universae gentes conterere nos inimicitiae gratis
[7] et accensus est spiritus populi simul ut audivit sermones istos [8] et responderunt voce magna
dicentes tu es dux noster loco Iudae et Ionathae fratris tui [9] pugna proelium nostrum et omnia
quaecumque dixeris nobis faciemus [10] et congregans omnes viros bellatores adceleravit consummare
omnes muros Hierusalem et munivit eam in gyro [11] et misit Ionathan filium Absalomi et cum eo
exercitum novum in Ioppen et eiectis his qui erant in ea mansit illic ipse [12] et movit Tryfon a
Ptolomaida cum exercitu multo ut veniret in terram Iuda et Ionatha cum eo in custodia [13] Simon
autem adplicuit in Addus contra faciem campi [14] et ut cognovit Tryfon quia surrexit Simon in loco
Ionathae fratris sui misit ad eum legatos [15] dicens pro argento quod debebat frater tuus Ionathas
in ratione regis detinuimus eum [16] et nunc mitte argenti talenta centum et duos filios eius obsides

ut non dimissus fugiat a nobis et remittemus eum 17 et cognovit Simon quia cum dolo loquitur
secum iussit tamen dari argentum et pueros ne inimicitiam magnam sumeret ad Israhel populum
dicentem 18 quia non misit argentum et pueros propterea periit 19 et mentitus est et non dimisit
Ionathan 20 et post haec venit Tryfon intra regionem ut contereret eam et gyraverunt per viam quae
ducit Ador et Simon et castra eius ambulabant in omnem locum quocumque ibant 21 qui autem in
arce erant miserunt ad Tryfonem legatos ut festinaret venire per desertum et mitteret illis alimonias
22 et paravit Tryfon omnem equitatum ut veniret illa nocte erat autem nix valde multa et non venit
in Galaditin 23 et cum adpropiasset Baschama occidit Ionathan et filios eius 24 et convertit Tryfon
et abiit in terram suam 25 et misit Simon et accepit ossa Ionathae fratris sui et sepelivit ea in Modin
civitate patrum eius 26 et planxerunt eum omnis Israhel planctu magno et luxerunt eum dies multos
27 et aedificavit Simon super sepulchrum patris sui et fratrum suorum aedificium altum visu lapide
polito retro et ante 28 et statuit septem pyromidas unam contra unam patri et matri et quattuor
fratribus 29 et his circumposuit columnas magnas et super columnas arma ad memoriam aeternam
et iuxta arma naves sculptas quae viderentur ab omnibus navigantibus mare 30 hoc est sepulchrum
quod fecit in Modin usque in hunc diem 31 Tryfon autem cum iter faceret cum Antiocho rege
adulescente dolo occidit eum 32 et regnavit loco eius et inposuit sibi diadema Asiae et fecit plagam
magnam in terra 33 et aedificavit Simon praesidia Iudaeae muniens ea turribus excelsis et muris
magnis et portis et seris et posuit alimenta in munitionibus 34 et elegit Simon viros et misit ad
Demetrium regem ut faceret remissionem regioni quia actus omnes Tryfonis per direptionem fuerant
gesti 35 et Demetrius rex ad verba ista respondit et scripsit epistulam talem 36 rex Demetrius Simoni
summo sacerdoti et amico regum et senioribus et genti Iudaeorum salutem 37 coronam auream et
baen quam misistis suscepimus et parati sumus facere vobiscum pacem magnam et scribere
praepositis regis remittere vobis quae indulsimus 38 quaecumque enim constituimus vobis constant
munitiones quas aedificastis sint vobis 39 remittimus quoque ignorantias et peccata usque in
hodiernum diem et coronam quam debebatis et si quid aliud erat tributarium Hierusalem iam non
sit tributarium 40 et si qui in vobis apti sunt conscribi inter nostros conscribantur et sit inter nos
pax 41 anno centesimo septuagesimo ablatum est iugum gentium ab Israhel 42 et coepit populus

Israhel scribere in tabulis et gestis publicis anno primo sub Simone sacerdote magno duce et principe
Iudaeorum 43 in illis diebus Simon adplicuit ad Gazam et circumdedit eam castris et fecit machinas
et adplicuit ad civitatem et percussit turrem unam et conprehendit 44 et qui eruperunt erant intra
machinam in civitate et factus est motus magnus in civitate 45 et ascenderunt qui erant in civitate
cum uxoribus et filiis supra murum scissis tunicis suis et clamaverunt voce magna postulantes a
Simone dextras sibi dari 46 et dixerunt non nobis reddas secundum malitias nostras sed secundum
misericordias tuas 47 et flexus Simon non debellavit eos eiecit tamen eos de civitate et emundavit
aedes in quibus fuerant simulacra et tunc intravit in ea cum hymnis benedicens Dominum 48 et
eiecta ex ea omni inmunditia conlocavit in ea viros qui legem facerent et munivit eam et fecit sibi
habitationem 49 qui autem erant in arce Hierusalem prohibebantur egredi et ingredi in regionem
et emere ac vendere et esurierunt valde et multi ex eis fame perierunt 50 et clamaverunt ad Simonem
ut dextras acciperent et dedit illis et eiecit eos inde et mundavit arcem a contaminationibus 51 et
intraverunt in ea tertia et vicesima secundi mensis anno centesimo septuagesimo primo cum laude
et ramis palmarum et cinyris et cymbalis et nablis et hymnis et canticis quia contritus est inimicus
magnus ex Israhel 52 et constituit ut omnibus annis agerentur dies hii cum laetitia 53 et munivit
montem templi qui erat secus arcem et habitavit ibi ipse et qui cum eo erant 54 et vidit Simon
Iohannem filium suum quod vir esset et posuit eum ducem virtutum universarum et habitavit Gazaris

Chapter 14

1 anno centesimo septuagesimo secundo et congregavit rex Demetrius exercitus suos et abiit
Mediam ad contrahenda sibi auxilia et expugnare Tryfonem 2 et audivit Arsaces rex Persidis et
Mediae quia intravit Demetrius confines suos et misit unum de principibus suis ut conprehenderent
eum vivum et adducerent eum ad se 3 et abiit et percussit castra Demetrii et conprehendit eum et
duxit eum ad Arsacen et posuit eum in custodiam 4 et siluit terra Iuda omnibus diebus Simonis et
quaesivit bona genti suae et placuit illis potestas eius et gloria eius omnibus diebus 5 et cum omni
gloria sua accepit Ioppen in portum et fecit introitum in insulis maris 6 et dilatavit fines gentis suae
et obtinuit regionem 7 et congregavit captivitatem multam et dominatus est Gazarae et Bethsurae

et arci et abstulit inmunditias ex ea et non erat qui resisteret ei 8 et unusquisque colebat terram
suam cum pace et terra dabat fructus suos et ligna camporum fructum suum 9 seniores in plateis
sedebant omnes et de bonis terrae tractabant et iuvenes induebant se gloriam et stolas belli
10 civitatibus tribuebat alimonias et constituebat eas ut essent vasa munitionis quoadusque nominatum
est nomen gloriae eius usque ad extremum terrae 11 fecit pacem super terram et laetatus est Israhel
laetitia magna 12 et sedit unusquisque sub vite sua et sub ficulnea nec erat qui eos terreret 13 defecit
inpugnans eos super terram reges contriti sunt in diebus illis 14 et confirmavit omnes humiles populi
sui et legem exquisivit et abstulit omnem iniquum et malum 15 sancta glorificavit et multiplicavit
vasa sanctorum 16 et auditum est Romae quia defunctus est Ionathas et usque in Sparta et contristati
sunt valde 17 ut audierunt autem quod Simon frater eius factus esset summus sacerdos loco eius
et ipse obtineret regionem et civitates in ea 18 scripserunt ad eum tabulis aereis ut renovaret amicitias
et societatem quam fecerunt cum Iuda et Ionatha fratribus eius 19 et lectae sunt in conspectu
ecclesiae in Hierusalem et hoc exemplum epistularum quas miserunt Spartiatae 20 Spartianorum
princeps et civitatis Simoni sacerdoti magno et senioribus et sacerdotibus et reliquo populo
Iudaeorum fratribus salutem 21 legati qui missi sunt ad populum nostrum nuntiaverunt nobis de
vestra gloria et honore ac laetitia et gavisi sumus in introitu eorum 22 et scripsimus quae ab ipsis
erant dicta in conciliis populi sic Numenius Antiochi et Antipater Iasonis filius legati Iudaeorum
venerunt ad nos renovantes nobiscum amicitiam 23 et placuit populo excipere viros gloriose et
ponere exemplum sermonum eorum in segregatis populi libris ut sit ad memoriam populo Spartiarum
exemplum autem horum scripsimus Simoni magno sacerdoti 24 post haec autem misit Simon
Numenium Romam habentem clypeum aureum magnum pondus minarum mille ad statuendam
cum eis societatem cum audisset autem populus romanus 25 sermones istos dixerunt quam gratiarum
actionem reddemus Simoni et filiis eius 26 restituit enim ipse fratres suos et expugnavit inimicos
Israhel et statuerunt ei libertatem et descripserunt in tabulis aereis et posuerunt in titulis in montem
Sion 27 octava decima die mensis elul anno centesimo septuagesimo secundo anno tertio sub
Simone sacerdote magno in Asaramel 28 in conventu magno sacerdotum et populi et principum
gentis et seniorum regis nota facta sunt haec quoniam frequenter facta sunt proelia in regione nostra
29 Simon autem Matthathiae filius ex filiis Iarib et fratres eius dederunt se periculo et restiterunt

adversariis gentis suae ut starent sancta ipsorum et lex et gloria magna glorificaverunt gentem suam
30
et congregavit Ionathas gentem suam et factus est illis sacerdos magnus et adpositus est ad
31
populum suum et voluerunt inimici eorum calcare et adterere regionem ipsorum et extendere
32
manus in sancta eorum tunc restitit Simon et pugnavit pro gente sua et erogavit multas pecunias
33
et armavit viros virtutis gentis suae et dedit eis stipendia et munivit civitates Iudaeae et Bethsuram
quae erat in finibus Iudaeae ubi erant arma hostium antea et posuit illic praesidium viros iudaeos
34
et Ioppen munivit quae erat ad mare et Gazaram quae est in finibus Azoti in qua hostes antea
habitabant et conlocavit illic Iudaeos et quaecumque apta erant ad correptionem eorum posuit in
35
eis et vidit populus actum Simonis et gloriam quam cogitabat facere genti suae et posuerunt
ducem suum et principem sacerdotum eo quod ipse fecerat haec omnia et iustitiam et fidem quam
36
conservavit genti suae et exquisivit omni modo exaltare populum suum et in diebus eius
prosperatum est in manibus eius ut tollerentur gentes de regione ipsorum qui in civitate David erant
in Hierusalem in arce de qua procedebant et contaminabant omnia quae in circuitu sanctorum sunt
37
et inferebant plagam magnam castitati et conlocavit in ea viros iudaeos tutamentum regionis et
38
civitatis et exaltavit muros Hierusalem et rex Demetrius statuit illi summum sacerdotium
39
40
secundum haec fecit eum amicum suum et glorificavit eum gloria magna audivit enim quod
appellati sunt Iudaei a Romanis amici et socii et fratres et quia susceperunt legatos Simonis gloriose
41
et quia Iudaei et sacerdotes eorum consenserunt esse eum ducem suum et summum sacerdotem
42
in aeternum donec surgat propheta fidelis et ut sit super eos dux et ut cura esset illi pro sanctis
et ut constitueret praepositos super opera eorum et super regionem et super arma et super praesidia
43
et cura sit illi de sanctis et ut audiatur ab omnibus et ut scribantur in nomine eius omnes
44
conscriptiones in regione et ut operiatur purpura et auro et ne liceat ulli ex populo et ex
sacerdotibus irritum facere aliquid horum et contradicere his quae ab eo dicuntur aut convocare
45
conventum in regione sine ipso et vestiri purpura et uti fibula aurea qui autem fecerit extra haec
46
aut irritum fecerit aliquid horum reus erit et conplacuit omni populo statuere Simonem et facere
47
secundum verba ista et suscepit Simon et placuit ut summo sacerdotio fungeretur et esset dux
48
et princeps gentis Iudaeorum et sacerdotum et praeesset omnibus et scripturam istam dixerunt
49
ponere in tabulis aereis et ponere eas in peribolo sanctorum in loco celebri exemplum autem
eorum ponere in aerario ut habeat Simon et filii eius

Chapter 15

1
et misit rex Antiochus filius Demetrii epistulas ab insulis maris Simoni sacerdoti et principi
2
gentis Iudaeorum et universae genti et erant continentes hunc modum rex Antiochus Simoni
3
sacerdoti magno et genti Iudaeorum salutem quoniam quidem pestilentes obtinuerunt regnum
patrum nostrorum volo autem vindicare regnum et restituere illud sicut erat antea electum feci
4
multitudinem exercitus et feci naves bellicas volo autem procedere per regiones ut ulciscar in eos
5
qui corruperunt regionem nostram et qui desolaverunt civitates multas in regno meo nunc ergo
statuo tibi omnes oblationes quas remiserunt tibi ante me reges et quaecumque alia dona remiserunt
6 7
tibi et permitto tibi facere percussuram proprii nomismatis in regione tua Hierusalem autem
sanctam esse et liberam et omnia arma quae fabricata sunt et praesidia quae struxisti quae tenes
8 9
maneant tibi [] cum autem obtinuerimus regnum nostrum glorificabimus te et gentem tuam et
10
templum gloria magna ita ut manifestetur gloria vestra in universa terra anno centesimo
septuagesimo quarto exiit Antiochus in terram patrum suorum et convenerunt ad eum omnis exercitus
11
ita ut pauci relicti essent cum Tryfone et insecutus est eum Antiochus rex et venit Doram fugiens
12 13
per maritimam sciebat enim quod congregata sunt in eum mala et reliquit eum exercitus et
adplicuit Antiochus super Doram cum centum viginti milibus virorum belligeratorum et octo milibus
14
equitum et circuivit civitatem et naves a mari accesserunt et vexabant civitatem a terra et mari
15
et neminem sinebant egredi venit autem Numenius et qui cum eo fuerant ab urbe Roma habentes
16
epistulas regibus et regionibus scriptas in quibus continebantur haec Lucius consul Romanorum
17
Ptolomeo regi salutem legati Iudaeorum venerunt ad nos amici nostri renovantes pristinam
18
amicitiam et societatem missi a Simone principe sacerdotum et populo Iudaeorum adtulerunt
19
autem et clypeum aureum minarum mille placuit itaque nobis scribere regibus et regionibus ut
non inferant illis mala neque inpugnent eos et civitates eorum et regiones eorum et ut non ferant
20 21
auxilium pugnantibus adversus eos visum est autem nobis accipere ab eis clypeum si qui
ergo pestilentes refugerunt de regione ipsorum ad vos tradite eos Simoni principi sacerdotum ut
22
vindicet in eos secundum legem suam haec eadem scripta sunt Demetrio regi et Attalo et Arahae
23
et Arsaci et in omnes regiones et Samsamae et Spartanis et Delo et Mydo et Sicyone et Cariae
et Samum et Pamphiliam et Lyciam et Alacarnasum et Rhodum et Faselida et Choo et Siden et

Arado et Gortinam et Cnidum et Cyprum et Cyrenen 24 exemplum autem eorum scripserunt Simoni
principi sacerdotum 25 Antiochus autem rex adplicuit castra in Dora secundo admovens ei semper
manus et machinas faciens et conclusit Tryfonem ne procederet 26 et misit ei Simon duo milia
virorum electorum in auxilium et argentum et aurum et vasa copiosa 27 et noluit ea accipere sed
inrupit omnia quae pactus est cum eo antea et alienavit se ab eo 28 et misit ad eum Athenovium
unum de amicis suis ut tractaret cum ipso dicens vos tenetis Ioppen et Gazaram et arcem quae est
in Hierusalem civitates regni mei 29 fines earum desolastis et fecistis plagam magnam super terram
et dominati estis per loca multa in regno meo 30 nunc ergo tradite civitates quas occupastis et tributa
locorum quibus dominati estis extra fines Iudaeae 31 sin autem date pro illis quingenta talenta
argenti et exterminii quod exterminastis et tributorum civitatium alia talenta quingenta sin autem
veniemus et expugnabimus vos 32 et venit Athenovius amicus regis in Hierusalem et vidit gloriam
Simonis et claritatem in auro et argento et adparatum copiosum et obstipuit et rettulit ei verba regis
33 et respondit Simon et dixit ei neque alienam terram sumpsimus neque aliena detinemus sed
hereditatem patrum nostrorum quae ab inimicis nostris iniuste aliquo tempore possessa est 34 nos
vero tempus habentes vindicamus hereditatem patrum nostrorum 35 nam de Ioppen et Gazara quae
expostulas ipsi faciebant in populo plagam magnam et in regione nostra horum damus talenta
centum et non respondit illi verbum 36 reversus autem cum ira ad regem renuntiavit ei verba ista
et gloriam Simonis et universa quae vidit et iratus est rex ira magna 37 Tryfon autem fugit navi in
Orthosiada 38 et constituit rex Cendebeum ducem maritimum et exercitum equitum et peditum
dedit illi 39 et mandavit illi movere castra contra faciem Iudaeae et mandavit ei aedificare Caedronem
et obstruere portas civitatis et debellare populum rex autem persequebatur Tryfonem 40 et pervenit
Cendebeus Iamniam et coepit inritare plebem et conculcare Iudaeam et captivare populum et
interficere et aedificare Caedronem 41 et conlocavit illic equites et exercitum ut egressi
perambularent viam Iudaeae sicut constituit ei rex

Chapter 16

1
et ascendit Iohannis de Gazaris et nuntiavit Simoni patri suo quae fecit Cendebeus
2
et vocavit
Simon duos filios suos seniores Iudam et Iohannem et ait illis ego et fratres mei expugnavimus
hostes Israhel ab adulescentia usque in hunc diem et prosperatum est in manibus nostris liberare
Israhel aliquotiens
3
nunc autem senui sed estote loco meo et fratris mei et egressi pugnate pro
gente nostra auxilium vero de caelo vobiscum sit
4
et elegit de regione viginti milia virorum
belligeratorum et equites et profecti sunt ad Cendebeum et dormierunt in Modin
5
et surrexerunt
mane et abierunt in campum et ecce exercitus copiosus in obviam illis peditum et equitum et fluvius
torrens erat inter medium ipsorum
6
et admovit castra contra faciem eorum ipse et populus eius et
vidit populum trepidantem ad transfretandum torrentem et transfretavit primus et viderunt eum viri
et transierunt post eum
7
et divisit populum et equites in medio peditum erat autem equitatus
adversariorum copiosus nimis
8
et exclamaverunt sacris tubis et in fugam conversus est Cendebeus
et castra eius et ceciderunt ex eis multi vulnerati residui autem fugerunt in munitionem
9
tunc
vulneratus est Iudas frater Iohannis Iohannes autem insecutus est eos donec venit Caedronam quam
aedificavit
10
et fugerunt usque ad turres quae erant in agris Azoti et succendit eas igni et ceciderunt
ex illis duo milia virorum et reversus est Iudaeam in pace
11
et Ptolomeus filius Abobi constitutus
erat dux in campo Hiericho et habebat argentum et aurum multum
12
erat enim gener summi
sacerdotis
13
et exaltatum est cor eius et volebat obtinere regionem et cogitabat dolum adversus
Simonem et filios eius ut tolleret eos
14
Simon autem perambulans civitates quae erant in regione
et sollicitudinem gerens earum descendit Hiericho ipse et Matthathias filius eius et Iudas anno
centesimo septuagesimo septimo mense undecimo hic mensis sabath
15
et suscepit eos filius Abobi
in munitiunculam quae vocatur Doch cum dolo quam aedificavit et fecit eis convivium magnum
et abscondit illic viros
16
et cum inebriatus esset Simon et filii eius surrexit Ptolomeus cum suis
et sumpserunt arma sua et intraverunt in convivium et occiderunt eum et duos filios eius et quosdam
pueros eius
17
et fecit deceptionem magnam in Israhel et reddidit mala pro bonis
18
et scripsit haec
Ptolomeus et misit regi ut mitteret ei exercitum in auxilium et traderet regionem et civitates eorum
et tributa
19
et misit alios in Gazaram tollere Iohannem et tribunis misit epistulas ut venirent ad se
et daret eis argentum et aurum et dona
20
et alios misit occupare Hierusalem et montem templi
21
et praecurrens quidam nuntiavit Iohanni in Gazara quia periit pater eius et fratres eius et quia
misit te quoque interfici
22
ut audivit autem vehementer expavit et conprehendit viros qui venerant

perdere eum et occidit eos cognovit enim quia quaerebant eum perdere 23 et cetera sermonum
Iohannis et bellorum eius et bonarum virtutum quibus fortiter gessit et aedificii murorum quos
struxit et rerum gestarum eius

2 Maccabees

Chapter 1

1 fratribus qui sunt per Aegyptum Iudaeis salutem dicunt fratres qui sunt in Hierosolymis Iudaei
et qui in regione Iudaeae et pacem bonam 2 benefaciat vobis Deus et meminerit testamenti sui quod
est ad Abraham et Isaac et Iacob servorum suorum fidelium 3 et det vobis cor omnibus ut colatis
eum et faciatis eius voluntatem corde magno et animo volente 4 adaperiat cor vestrum in lege sua
et in praeceptis eius et faciat pacem 5 exaudiat orationes vestras et reconcilietur vobis nec vos
deserat in tempore malo 6 et nunc hic sumus orantes pro vobis 7 regnante Demetrio anno centesimo
sexagesimo nono nos Iudaei scripsimus vobis in tribulatione et impetu qui supervenit nobis in istis
annis ex quo recessit Iason a sancta terra et a regno 8 portam succenderunt et effuderunt sanguinem
innocentem et oravimus ad Dominum et exauditi sumus et obtulimus sacrificium et similaginem
et accendimus lucernas et proposuimus panes 9 et nunc frequentate dies scenophegiae mensis casleu
10 anno centesimo octogesimo octavo populus qui est Hierosolymis et in Iudaea senatusque et Iudas
Aristobolo magistro Ptolomei regis qui est de genere christorum sacerdotum et his qui in Aegypto
sunt Iudaeis salutem et sanitatem 11 de magnis periculis a Deo liberati magnifice gratias ipsi utpote
qui adversus talem regem dimicavimus 12 ipse enim ebullire fecit de Perside eos qui pugnaverunt
contra nos 13 nam cum in Perside esset dux ipse et cum ipso inmensus exercitus cecidit in templo
Naneae consilio deceptus sacerdotis Naneae 14 ut enim cum ea habitaturus venit ad locum Antiochus
et amici eius et ut acciperet pecunias multas dotis nomine 15 cumque proposuissent eas sacerdotes
Naneae et ipse cum paucis ingressus esset intra ambitum fani clauserunt templum 16 cum intrasset
Antiochus apertoque occulto aditu templi mittentes lapides percusserunt ducem et qui cum eo erant
et diviserunt membratim et capitibus amputatis foras proiecerunt 17 per omnia benedictus Deus

qui tradidit impios
18 facturi igitur quinta et vicesima mensis casleu purificationem templi necessarium duximus significare vobis ut vos quoque agatis diem scenophegiae et diem ignis qui datus est quando Neemias aedificato templo et altari obtulit sacrificia
19 nam cum in Persidem ducerentur patres nostri sacerdotes qui tunc Dei cultores erant acceptum ignem de altario occulte absconderunt in valle ubi erat puteus altus siccus et in eo contutati sunt eum ita ut omnibus ignotus esset locus
20 cum praeterissent autem multi anni et placuit Deo ut mitteretur Neemias a rege Persidis nepotes sacerdotum illorum qui absconderant misit ad requirendum ignem et sicut narraverunt nobis non invenerunt ignem sed aquam crassam
21 et iussit eos haurire et adferre sibi et sacrificia quae inposita erant iussit sacerdos Neemias aspargi aqua ipsa et ligna et quae erant superposita
22 utque hoc factum est et tempus adfuit quo sol refulsit qui prius erat in nubilo accensus est ignis magnus ita ut omnes mirarentur
23 orationem autem faciebant omnes sacerdotes dum consummaretur sacrificium Ionatha inchoante ceteris autem respondentibus
24 et Neemiae erat oratio hunc habens modum Domine Deus omnium creator terribilis et fortis iustus et misericors qui solus es rex bonus
25 solus praestans solus iustus et omnipotens et aeternus qui liberas Israhel de omni malo qui fecisti patres electos et sanctificasti eos
26 accipe sacrificium pro universo populo tuo Israhel et custodi partem tuam et sanctifica
27 congrega dispersionem nostram libera eos qui serviunt gentibus contemptos et abominatos respice ut sciant gentes quod tu es Deus noster
28 adflige opprimentes et contumeliam facientes in superbia
29 constitue populum tuum in loco sancto tuo sicut dixit Moses
30 sacerdotes autem psallebant hymnos usquequo consumptum esset sacrificium
31 cum autem consummatum fuisset sacrificium ex residua aqua Neemias iussit lapides maiores perfundi
32 quod ut factum est flamma ex eis accensa est sed ex lumine quod refulsit ab altari consumpta est
33 ut vero manifestata essent haec renuntiatum est regi Persarum quod in loco in quo ignem absconderant hii qui translati erant sacerdotes aqua apparuit de qua Neemias et qui cum eo erant purificaverunt sacrificia
34 considerans autem rex et rem diligenter examinans fecit ei templum
35 et si quibus donaverat rex multa bona accipiebat ex hoc et tribuebat
36 appellavit autem Neemias hoc Nepthar quod interpretatur purificatio vocatur autem apud plures Nephi

Chapter 2

1 invenitur autem in descriptionibus Hieremiae prophetae quod iussit accipere ignem eos qui
transmigrabantur ut significatum est et ut mandavit transmigratis 2 et dedit illis legem ne
obliviscerentur praecepta Domini et ut non exerrarent mentibus videntes simulacra aurea et argentea
et ornamenta eorum 3 et alia huiuscemodi dicens hortabatur ne legem amoverent a corde suo 4 erat
autem in ipsa scriptura quomodo tabernaculum et arcam iussit propheta divino responso ad se facto
comitari secum usquequo exiit in montem in quo Moses ascendit et vidit Dei hereditatem 5 et
veniens ibi Hieremias invenit locum speluncae et tabernaculum et arcam et altare incensi intulit
illuc et ostium obstruxit 6 et accesserunt quidam simul qui sequebantur ut notarent sibi locum et
non potuerunt invenire 7 ut autem cognovit Hieremias culpans illos dixit quod ignotus erit locus
donec congreget Deus congregationem populi et propitius fiat 8 et tunc Dominus ostendet haec et
apparebit maiestas Domini et nubes erit sicut et Mosi manifestabatur et sicut cum Salomon petiit
ut locus sanctificaretur magno Deo manifestabat haec 9 et ut sapientiam habens obtulit sacrificium
dedicationis et consummationis templi 10 sicut et Moses orabat ad Dominum et descendit ignis de
caelo et consumpsit holocaustum 11 et dixit Moses eo quod non sit mundatum quod erat pro peccato
et consumptum est 12 similiter et Salomon octo diebus celebravit dedicationem 13 inferebantur
autem in descriptionibus et commentariis Neemiae haec eadem et ut construens bibliothecam
congregavit de regibus libros et prophetarum et David et epistulas regum et de donariis 14 similiter
autem et Iudas ea quae didicerat per bellum quod nobis acciderat congregavit omnia et sunt apud
nos 15 si ergo desiderastis haec mittite qui perferant vobis 16 acturi itaque purificationem scripsimus
vobis bene igitur facietis si egeritis hos dies 17 Deus autem qui liberavit populum suum et reddidit
hereditatem omnibus et regnum et sacerdotium et sanctificationem 18 sicut promisit in lege speramus
quod cito nostri miserebitur et congregabit de sub caelo in locum sanctum 19 eripuit enim nos de
magnis periculis et locum purgavit 20 de Iuda vero Macchabeo et fratribus eius et de templi magni
purificatione et de arae dedicatione 21 sed et de proeliis quae pertinent ad Antiochum Nobilem et
filium eius Eupatorem 22 et de inluminationibus quae de caelo factae sunt ad eos qui pro Iudaeis
fortiter fecerunt ita ut universam regionem cum pauci essent vindicarent et barbaram multitudinem
fugarent 23 et famosissimum in toto orbe templum recuperarent et civitatem liberarent ut leges
quae abolendae erant restituerentur Domino cum omni tranquillitate propitio facto illis 24 itemque

ab Iasone Cyreneo quinque libris conprehensa temptavimus nos uno volumine breviare
25
considerantes enim multitudinem librorum et difficultatem volentibus adgredi narrationes
26
historiarum propter multitudinem rerum curavimus volentibus quidem legere ut esset animi
oblectatio studiosis vero ut facile possint memoriae commendare omnibus autem legentibus utilitas
27
conferatur et nobis quidem ipsis qui opus hoc breviandi causa suscepimus non facilem laborem
28
immo vero negotium plenum vigiliarum et sudoris adsumpsimus sicut hii qui praeparant
convivium et quaerunt aliorum voluntati parere propter multorum gratiam libenter laborem
29
sustinemus veritatem quidem de singulis auctori concedentes ipsi autem secundum datam formam
30
brevitati studentes sicut enim novae domus architecto de universa structura curandum est ei vero
qui pingere conatur quae apta sunt ad ornatum exquirenda sunt ita aestimandum est et in nobis
31
etenim intellectum colligere et ordinare sermonem et curiosius partes singulas quasque disquaerere
32
historiae congruit auctori brevitatem vero dictionis sectari et exsecutiones rerum vitare brevitati
33
concedendum est hinc igitur narrationem incipiemus de praefatione tantum dixisse sufficiat
stultum etenim est ante historiam effluere in ipsa autem historia succingi

Chapter 3

1
igitur cum sancta civitas habitaretur in omni pace leges etiam adhuc optime custodirentur
2
propter Oniae pontificis pietatem et animos odio habentes mala fiebat ut ipsi reges et principes
3
locum summo honore dignum ducerent et templum maximis muneribus inlustrarent ita ut Seleucus
Asiae rex de reditibus suis praestaret omnes sumptus ad ministerium sacrificiorum pertinentes
4
Simon autem de tribu Beniamin praepositus templi constitutus contendebat obsistente sibi principe
5
sacerdotum iniquum aliquid in civitate moliri sed cum vincere Onian non posset venit ad
6
Apollonium Tharseae filium qui illo tempore erat dux Coelesyriae et Foenicis et nuntiavit ei
pecuniis innumerabilibus plenum esse aerarium Hierosolymis et communes copias inmensas esse
quae non pertinent ad rationem sacrificiorum esse autem possibile sub potestate regis cadere universa
7
cumque rettulisset Apollonius ad regem de pecuniis quae delatae erant ille accitum Heliodorum
8
qui erat super negotia eius misit cum mandatis ut praedictam pecuniam transportaret statimque
Heliodorus iter adgressus specie quidem quasi per Coelesyriam et Foenicen civitates esset

peragraturus re autem vera regis propositum perfecturus 9 sed cum venisset Hierosolymam et
benigne a summo sacerdote in civitate esset exceptus narravit de dato indicio pecuniarum et cuius
rei gratia adesset apparuit interrogabat autem si vere haec ita essent 10 tunc summus sacerdos
ostendit deposita esse haec et victualia viduarum ac pupillorum 11 quaedam vero esse Hircani
Tobiae viri valde eminentis in his quae detulerat impius Simon universa autem argenti talenta
quadringenta esse et auri ducenta 12 decipi vero eos qui credidissent loco et templo quod per
universum mundum honoratur pro sui veneratione et sanctitate inpossibile omnino esse 13 at ille
pro his quae habebat in mandatis a rege dicebat omni genere regiae deferenda 14 constituta autem
die intrabat de his Heliodorus ordinaturus non modica vero per universam civitatem erat trepidatio
15 sacerdotes autem ante altare cum sacerdotalibus stolis iactaverunt se et invocabant de caelo eum
qui de depositis legem posuit ut his qui deposuerant ea salva custodiret 16 iam vero qui videret
summi sacerdotis vultum mente vulnerabatur facies enim et color inmutatus declarabat internum
animi dolorem 17 circumfusa enim erat viro maestitia quaedam et horror corporis per quae manifestus
aspicientibus dolor cordis eius efficiebatur 18 alii etiam congregati de domibus confluebant publica
supplicatione obsecrantes pro eo quod in contemptum locus esset venturus 19 accinctaeque mulieres
ciliciis pectus per plateas confluebant sed et virgines quae conclusae erant procurrebant ad Onian
aliae autem ad muros quaedam vero per fenestras aspiciebant 20 universae autem protendentes
manus in caelum deprecabantur 21 erat enim misera commixtae multitudinis et magni sacerdotis
in agone constituti expectatio 22 et hii quidem invocabant omnipotentem Deum ut credita sibi his
qui crediderant cum omni integritate conservarentur 23 Heliodorus autem quod decreverat perficiebat
eodem loco ipse cum satellitibus circa aerarium praesens 24 sed spiritus Omnipotentis magnam
fecit suae ostensionis evidentiam ita ut omnes qui ausi fuerant parere ei ruentes Dei virtute in
dissolutionem et formidinem converterentur 25 apparuit enim illis quidam equus terribilem habens
sessorem optimis operimentis adornatus isque cum impetu Heliodoro priores calces elisit qui autem
ei sedebat videbatur arma habere aurea 26 alii etiam apparuerunt duo iuvenes virtute decori optimi
gloria speciosique amictu qui circumsteterunt eum et ex utraque parte flagellabant sine intermissione
multis plagis verberantes 27 subito autem Heliodorus concidit in terram eumque multa caligine
circumfusum rapuerunt atque in sella gestatoria positum eiecerunt 28 et is qui cum multis cursoribus
et satellitibus praedictum ingressus est aerarium portabatur nullo sibi auxilium ferente manifesta

cognita Dei virtute 29 et ille quidem per divinam virtutem iacebat mutus 30 hii autem Dominum
benedicebant quia magnificavit locum suum et templum quod paulo ante timore ac tumultu erat
plenum apparente omnipotente Domino gaudio et laetitia impletum est 31 tunc vero ex amicis
Heliodori quidam rogabant confestim Onian ut invocaret Altissimum et vitam donaret ei qui in
supremo spiritu erat constitutus 32 considerans autem summus sacerdos ne forte rex suspicaretur
malitiam aliquam ex Iudaeis circa Heliodorum consummatam obtulit pro salute viri hostiam salutarem
33 cumque summus sacerdos exoraret idem iuvenes eisdem vestibus amicti adstantes Heliodoro
dixerunt Oniae sacerdoti gratias age nam propter eum tibi Dominus vitam donavit 34 tu autem ab
eo flagellatus nuntia omnibus magnalia Dei et potestatem et his dictis non conparuerunt
35 Heliodorus autem hostia Deo oblata et votis magnis promisit ei qui vivere illi concessit et Oniae
gratias agens recepto exercitu repedabat ad regem 36 testabatur autem omnibus ea quae sub oculis
suis viderat opera magni Dei 37 cum autem rex interrogasset Heliodorum quis est aptus adhuc
semel Hierosolymam mitti ait 38 si quem habes hostem aut regni tui insidiatorem mitte illuc et
flagellatum eum recipies si tamen evaserit eo quod in loco vere sit Dei quaedam virtus 39 nam ipse
qui habet in caelis habitationem visitator et adiutor est loci illius et venientes ad malefaciendum
percutit ac perdit 40 igitur de Heliodoro et aerarii custodia ita se res habet

Chapter 4

1 Simon autem praedictus pecuniarum et patriae delator male loquebatur de Onia tamquam ipse
Heliodorum instigasset ad haec et ipse fuisset incentor malorum 2 provisoremque civitatis ac
defensorem gentis suae et aemulatorem legis Dei audebat insidiatorem regni dicere 3 sed cum
inimicitiae in tantum procederent ut etiam per quosdam Simonis necessarios homicidia fierent
4 considerans Onias periculum contentionis et Apollonium insanire utpote ducem Coelesyriae et
Foenicis ad augendam malitiam Simonis ad regem se contulit 5 non ut civium accusator sed
communem utilitatem apud semet ipsum universae multitudinis considerans 6 videbat enim sine
regali providentia inpossibile esse pacem rebus dari nec Simonem posse cessare ab stultitia sua
7 sed post Seleuci vitae excessum cum suscepisset regnum Antiochus qui Nobilis appellabatur

ambiebat Iason frater Oniae summum sacerdotium 8 adito rege promittens ei argenti talenta sexaginta
et trecenta et ex reditibus aliis talenta octoginta 9 super haec promittebat et alia centum quinquaginta
si potestati eius concederetur gymnasium et ephoebian sibi constituere et eos qui in Hierosolymis
erant Antiochenos scribere 10 quod cum rex agnovisset et obtinuisset principatum statim ad gentilem
ritum contribules suos transferre coepit 11 et amotis his quae humanitatis causa Iudaeis a regibus
fuerant constituta per Iohannem patrem Eupolemi qui apud Romanos de amicitia et societate functus
est legationem legitimam civium iura destituens prava instituta sancibat 12 etenim ausus est sub
ipsa arce gymnasium constituere et optimos quosque ephoeborum in lupanaribus ponere 13 erat
autem hoc non initium sed incrementum quoddam et profectus gentilis et alienigenae conversationis
propter impii et non sacerdotis Iasonis nefarium et inauditum scelus 14 ita ut sacerdotes iam non
circa altaris officia dediti essent sed contempto templo et sacrificiis neglectis festinarent participes
fieri palestrae et praebitionis eius iniustae et in exercitiis disci 15 et patrios quidem honores nihil
habentes graecas glorias optimas arbitrabantur 16 quarum gratia periculosa eos contentio habebat
et eorum instituta aemulabantur ac per omnia his consimiles esse cupiebant quos hostes et
peremptores habuerant 17 in leges enim divinas impie agere inpune non cedit sed haec sequens
tempus declaravit 18 cum autem quinquennalis agon Tyro celebraretur et rex praesens esset 19 misit
Iason facinorosus ab Hierosolymis viros peccatores portantes argenti didragmas trecentas in sacrificiis
Herculis quas postulaverunt hii qui adportaverant ne in sacrificiis erogarentur quia non oporteret
sed in alios sumptus eas deputari 20 sed haec oblata sunt quidem ab eo qui miserat in sacrificium
Herculis propter praesentes autem datae sunt in fabricam navium triremis 21 misso autem in Aegypto
Apollonio Mnesthei filio propter primatus Filometoris regis cum cognovisset Antiochus alienum
se a negotiis regni effectum propriis utilitatibus consulens profectus inde venit Ioppen et inde
Hierosolymam 22 et magnifice ab Iasone et civitate susceptus cum facularum luminibus et laudibus
ingressus est et inde Foenicen exercitum convertit 23 et post triennii tempus misit Iason Menelaum
supradicti Simonis fratrem portantem pecunias regi et de negotiis necessariis responsa perlaturum
24 at ille commendatus regi cum magnificasset faciem potestatis eius in semet ipsum retorsit summum
sacerdotium superponens Iasonem talenta argenti trecenta 25 acceptisque a rege mandatis venit
nihil quidem dignum habens sacerdotio animos vero crudelis tyranni et ferae beluae iram gerens
26 et Iason quidem qui proprium fratrem captivaverat ipse deceptus profugus in ammaniten expulsus
est regionem 27 Menelaus autem principatum quidem obtinuit de pecuniis vero regi promissis nihil

agebat cum exactionem faceret Sostratus qui arce erat praepositus 28 nam ad hunc exactio
vectigalium pertinebat quam ob causam utrique ad regem vocati 29 Menelaus motus est sacerdotio
succedente Lysimacho fratre suo Sostratus autem praelatus est Cypris 30 et cum haec agerentur
contigit Tarsenses et Mallotas seditionem movere eo quod Antiochidi concubinae regis dono essent
dati 31 festinanter itaque rex venit sedare illos relicto suffecto uno ex comitibus suis Andronico
32 ratus autem Menelaus accepisse se tempus oportunum aurea quaedam vasa templo furatus donavit
Andronico et alia vendiderat Tyro et per vicinas civitates 33 quod cum certissime cognovisset Onias
arguebat eum ipse in loco tuto se continens Antiochiae secus Dafnen 34 unde Menelaus accedens
ad Andronicum rogabat ut Onian interficeret qui cum venisset ad Onian et datis dextris cum
iureiurando quamvis esset ei suspectus suasisset asylo procedere statim eum peremit non veritus
iustitiam 35 ob quam causam non solum Iudaei sed et aliae quoque nationes indignabantur et moleste
ferebant de nece tanti viri iniusta 36 sed regressum regem de Ciliciae locis adierunt Iudaei apud
Antiochiam simul et Graeci conquerentes de iniqua nece Oniae 37 contristatus itaque ad animam
Antiochus et flexus ad misericordiam lacrimas fudit recordatus defuncti sobrietatem et modestiam
38 accensusque animis Andronicum purpura exutum circumduci per totam civitatem iubet et eodem
loco quo in Onian impietatem commiserat sacrilegum vita privari Domino illi dignam poenam
tribuente 39 multis autem sacrilegiis in templo a Lysimacho commissis Menelai consilio et divulgata
fama congregata est multitudo adversus Lysimachum multo iam auro exportato 40 turbis autem
insurgentibus et animis ira repletis Lysimachus armatis fere tribus milibus iniquis manibus uti
coepit duce quodam Tyranno aetate pariter et dementia provecto 41 sed ut intellexerunt conatum
Lysimachi alii lapides alii fustes validos arripere quidam vero cinerem in Lysimachum iacere 42 et
multi quidem vulnerati quidam autem et prostrati omnes vero in fugam versi sunt ipsum etiam
sacrilegum secus aerarium interfecerunt 43 de his ergo coepit iudicium adversus Menelaum agitari
44 et cum venisset rex Tyrum ad ipsum negotium detulerunt missi viri tres a senioribus 45 et cum
superaretur Menelaus promisit Ptolomeo multas pecunias ad suadendum regi 46 itaque Ptolomeus
in quodam atrio positum quasi refrigerandi gratia regem adiit et a sententia deduxit 47 et Menelaum
quidem universae malitiae reum criminibus absolvit miseros autem qui etiam si apud Scytas causam
dixissent innocentes iudicarentur morte damnavit 48 cito ergo iniustam poenam dederunt qui pro

civitate et populo et sacris vasis causam prosecuti sunt 49 quam ob rem Tyri quoque indignati erga
sepulturam eorum liberalissimi extiterunt 50 Menelaus autem propter eorum qui in potentia erant
avaritiam permanebat in potestate crescens in malitia et ad insidias civium

Chapter 5

1 eodem tempore Antiochus secundam profectionem paravit in Aegyptum 2 contigit autem per
universam Hierosolymorum civitatem videri diebus quadraginta per aera equites discurrentes auratas
stolas habentes et hastis quasi cohortes armatas 3 et cursus equorum per ordines digestos et
congressiones fieri comminus et scutorum motus et galeatorum multitudinem gladiis destrictis et
telorum iactus et aureorum armorum splendorem omnisque generis loricarum 4 quapropter omnes
rogabant in bonum monstra converti 5 sed cum falsus rumor exisset tamquam vita excessisset
Antiochus adsumptis Iason non minus mille viris repente adgressus est civitatem et civibus ad
murum convolantibus ad ultimum adprehensa civitate Menelaus fugit in arcem 6 Iason vero non
parcebat in caede civibus suis nec cogitabat prosperitatem adversus cognatos malum esse maximum
arbitrans hostium et non civium se tropea capturum 7 et principatum quidem non obtinuit finem
vero insidiarum suarum confusione cepit et profugus iterum abiit in Ammaniten 8 ad ultimum in
exitum sui conclusus ab Areta Arabum tyrannum fugiens de civitate in civitatem omnibus odiosus
ut refuga legum et execrabilis ut patriae et civium hostis in Aegyptum extrusus est 9 et qui multos
de patria expulerat peregre periit Lacedemonas profectus quasi pro cognatione ibi refugium habiturus
10 et qui insepultos abiecerat multos ipse et inlamentatus et insepultus abicitur sepultura neque
peregrina usus neque patrio sepulchro participans 11 his ita gestis suspicatus est rex societatem
deserturos Iudaeos et ob hoc profectus ex Aegypto efferatis animis civitatem quidem armis cepit
12 iussit autem militibus interficere nec parcere occursantibus et per domos ascendentes trucidare
13 fiebant ergo caedes iuvenum ac seniorum mulierum et natorum exterminia virginumque et
parvulorum neces 14 erant autem toto triduo octoginta milia interfecti quadraginta milia vincti
15 sed nec ista sufficiunt ausus est intrare templum universa terra sanctius Menelao ductore qui
legum et patriae fuit proditor 16 et scelestis manibus sumens sancta vasa quae ab aliis regibus et

civitatibus erant posita ad ornatum loci et gloriam contrectabat indigne et contaminabat [17] ita
alienatus mente Antiochus non considerabat quod propter peccata habitantium civitatem modicum
Dominus fuerat iratus propter quod et accidit circa locum despectio [18] alioquin nisi contigisset eos
multis peccatis esse involutos sicut Heliodorus qui missus est a Seleuco rege ad expoliandum
aerarium etiam hic statim adveniens flagellatus et repulsus utique fuisset ab audacia [19] verum non
propter locum gentem sed propter gentem locum Dominus elegit [20] ideoque et ipse locus particeps
factus est populi malorum postea autem fiet socius et bonorum et qui derelictus in ira Dei
omnipotentis iterum in magni Domini reconciliatione cum summa gloria exaltabitur [21] igitur
Antiochus mille et octingentis ablatis de templo talentis velociter Antiochiam regressus est existimans
se prae superbia terram ad navigandum pelagus vero ad iter agendum deducturum propter mentis
elationem [22] reliquit autem et praepositos ad adfligendam gentem Hierosolymis quidem Philippum
genere Frigem moribus crudeliorem eo ipso a quo constitutus est [23] in Garizin autem Andronicum
et Menelaum qui gravius quam ceteri inminebant civibus [24] cumque adpositus esset contra Iudaeos
misit odiosum principem Apollonium cum exercitu viginti et duobus milibus praecipiens ei omnes
perfectae aetatis interficere mulieres ac iuvenes vendere [25] qui cum venisset Hierosolymam pacem
simulans quievit usque ad sanctum diem sabbati et tunc feriatis Iudaeis arma capere suis praecepit
[26] omnesque qui ad spectaculum processerant trucidavit et civitatem cum armatis discurrens ingentem
multitudinem peremit [27] Iudas autem Macchabeus qui decimus fuerat secesserat in desertum locum
ibique inter feras vitam in montibus cum suis agebat et faeni cibo vescentes demorabantur ne
participes essent coinquinationis

Chapter 6

[1] sed non post multum temporis misit rex senem quendam antiochenum qui conpelleret Iudaeos
ut se transferrent a patriis et Dei legibus [2] contaminare etiam quod in Hierosolymis erat templum
et cognominare Iovis Olympii et in Garizin prout erant hii qui locum inhabitabant Iovis Hospitalis
[3] pessima autem universis et gravis malorum erat incursio [4] nam templum luxuria et comesationibus
erat plenum et scortantium cum meretricibus sacratisque aedibus mulieres se ultro ingerebant intro
ferentes ea quae non licebat [5] altare etiam plenum erat inlicitis quae legibus prohibebantur [6] neque
autem sabbata custodiebantur neque dies sollemnes patrii servabantur nec simpliciter se quisquam

Iudaeum esse confitebatur 7 ducebantur autem cum amara necessitate in die natalis regis ad sacrificia
et cum Liberi sacra celebrarentur cogebantur hedera coronati Libero circumire 8 decretum autem
exiit in proximas gentilium civitates suggerentibus Ptolomeis ut pari modo et ipsi adversus Iudaeos
agerent ut sacrificarent 9 eos autem qui nollent transire ad instituta gentilium interficerent erat ergo
videre miseriam 10 duae enim mulieres delatae sunt natos suos circumcidisse quas infantibus ad
ubera suspensis cum publice per civitatem circumduxissent per muros praecipitaverunt 11 alii vero
ad proximas coeuntes speluncas et latenter sabbati diem celebrantes cum indicati essent Philippo
flammis succensi sunt eo quod verebantur propter religionem et observantiam manu sibimet auxilium
ferre 12 obsecro autem eos qui hunc librum lecturi sunt ne abhorrescant propter adversos casus sed
reputent ea quae acciderunt non ad interitum sed ad correptionem generis esse nostri 13 etenim
multo tempore non sinere peccatoribus ex sententia agere sed statim ultiones adhibere magni
beneficii est indicium 14 non enim sicut in aliis nationibus Dominus patienter expectat ut eas cum
iudicii dies venerit in plenitudine peccatorum puniat 15 ita et in nobis statuit ut peccatis nostris in
finem devolutis ita demum in nos vindicet 16 propter quod numquam quidem a nobis misericordiam
suam amovet corripiens vero in adversis populum suum non derelinquit 17 sed haec nobis ad
commonitionem legentium dicta sint paucis iam autem veniendum est ad narrationem 18 igitur
Eleazarus de primoribus scribarum vir aetate provectus et vultu decorus aperto ore hians
conpellebatur carnem porcinam manducare 19 at ille gloriosam mortem magis quam odibilem vitam
amplectens voluntarie praeibat ad supplicium 20 intuens autem quemadmodum oportet accedere
patienter sustinens destinavit non admittere inlicita propter vitae amorem 21 hii autem qui adstabant
iniqua miseratione commoti propter antiquam viri amicitiam tollentes eum secreto rogabant adferri
carnes quibus vesci ei licebat et simularetur manducasse sicut rex imperaverat de sacrificii carnibus
22 ut hoc facto a morte liberaretur et propter veterem amicitiam hanc in eo facerent humanitatem
23 at ille cogitationem cepit aetatis ac senectutis suae eminentiam dignam et ingenuitatem nobilitatis
canitiem atque a puero optimae conversationis et secundum sanctae et a Deo conditae legis constituta
respondit cito dicens praemitti se velle in infernum 24 non enim aetatem nostram dignum est inquit
fingere ut multi adulescentium arbitrati Eleazarum nonaginta annorum transisse ad vitam
alienigenarum 25 et ipsi propter meam simulationem et propter modicum corruptibilis vitae tempus
decipiantur et per hoc maculam atque execrationem meae senectuti conquiram 26 nam et si in

praesenti tempore suppliciis hominum eripiar sed manus Omnipotentis neque vivens neque defunctus
effugiam 27 quam ob rem fortiter vitam excedendo senectute quidem dignus apparebo
28 adulescentibus autem exemplum forte relinquam si prompto animo ac fortiter pro gravissimis et
sanctissimis legibus honesta morte perfungar his dictis confestim ad supplicium trahebatur 29 hii
autem qui eum ducebant et paulo ante fuerant mitiores in iram versi sunt propter sermones ab eo
dictos quos illi per arrogantiam prolatos arbitrabantur 30 sed cum plagis perimeretur ingemuit et
dixit Domine qui habes sanctam scientiam manifeste scis tu quia cum a morte possim liberari duros
corporis sustineo dolores secundum animam vero propter timorem tuum libenter haec patior 31 et
iste quidem hoc modo vita decessit non solum iuvenibus sed et universae genti memoriam mortis
suae ad exemplum virtutis et fortitudinis derelinquens

Chapter 7

1 contigit autem et septem fratres cum matre adprehensos conpelli a rege contra fas ad carnes
porcinas flagris et taureis cruciatos 2 unus autem ex illis qui erat primus sic ait quid quaeris et quid
vis discere a nobis parati sumus mori magis quam patrias Dei leges praevaricari 3 iratus itaque rex
iussit sartagines et ollas aeneas succendi quibus statim succensis 4 iussit ei qui prior fuerat locutus
amputari linguam et cute capitis abstracta summas quoque manus ei et pedes praecidi ceteris eius
fratribus et matre inspicientibus 5 et cum iam per omnia inutilis factus esset iussit ignem admoveri
et adhuc spirantem torreri in sartaginem in qua cum diu cruciaretur ceteri una cum matre invicem
se hortabantur mori fortiter 6 dicentes Dominus Deus aspiciat veritatem et consolabitur in nobis
quemadmodum protestationem cantici declaravit Moses et in servis suis consolabitur 7 mortuo
itaque primo illo hoc modo sequentem deducebant ad inludendum et cute capitis eius cum capillis
detracta interrogabant si manducaret priusquam toto corpore per membra singula puniretur 8 at ille
respondens patria voce dixit non faciam propter quod et iste sequenti loco primi tormenta suscepit
9 et in ultimo spiritu constitutus ait tu quidem scelestissime in praesenti vita nos perdis sed rex
mundi defunctos nos pro suis legibus in aeternae vitae resurrectione suscitabit 10 post hunc tertius
inludebatur et linguam postulatus cito protulit et manus constanter extendit 11 et cum fiducia ait e
caelo ista possideo sed propter Dei leges nunc haec ipsa despicio quoniam ab ipso me ea recepturum

spero 12 ita ut rex et qui cum ipso erant mirarentur adulescentis animum quod tamquam nihili
duceret cruciatus 13 et hoc ita defuncto quartum similiter vexabant torquentes 14 et cum iam esset
ad mortem sic ait potius est ab hominibus morti datos spem expectare a Deo iterum ab ipso
resuscitandos tibi enim resurrectio ad vitam non erit 15 et cum admovissent quintum vexabant eum
at ille respiciens in eum 16 dixit potestatem inter homines habens cum sis corruptibilis facis quod
vis noli autem putare genus nostrum a Deo esse derelictum 17 patienter sustine et videbis magna
potestas ipsius qualiter te et semen tuum torquebit 18 post hunc ducebant et sextum et is mori
incipiens sic ait noli frustra errare nos enim propter nosmet ipsos haec patimur peccantes in Deum
nostrum et digna admiratione facta sunt in nobis 19 tu autem ne existimes tibi inpune futurum quod
contra Deum pugnare temptaveris 20 supra modum autem mater mirabilis et bonorum memoria
digna quae pereuntes septem filios sub unius diei tempore conspiciens bono animo ferebat propter
spem quam in Deum habebat 21 singulos illorum hortabatur patria voce fortiter repleta sapientia
et femineae cogitationi masculinum animum inserens 22 dixit ad eos nescio qualiter in utero meo
apparuistis neque enim ego spiritum et animam donavi vobis et vitam et singulorum membra non
ego ipsa conpegi 23 sed enim mundi creator qui formavit hominis nativitatem quique omnium
invenit originem et spiritum vobis iterum cum misericordia reddet et vitam sicut nunc vosmet ipsos
despicitis propter leges eius 24 Antiochus autem contemni se arbitratus simul et exprobrantis voce
despecta cum adhuc adulescentior superesset non solum verbis hortabatur sed et iuramento adfirmabat
divitem se et beatum facturum et translatum a patriis legibus amicum habiturum et res necessarias
praebiturum 25 sed ad ista cum adulescens nequaquam inclinaretur vocavit rex matrem et suadebat
ut adulescenti fieret in salutem 26 cum autem multis eam verbis esset hortatus promisit suasuram
se filio suo 27 itaque inclinata ad illum inridens crudelem tyrannum ait patria voce fili mi miserere
mei quae te in utero decem menses portavi et lac triennio dedi et alui et in aetatem istam perduxi
28 peto nate aspicias in caelum et terram et ad omnia quae in eis sunt et intellegas quia ex nihilo
fecit illa Deus et hominum genus 29 ita fit ut non timeas carnificem istum sed dignus fratribus tuis
effectus suscipe mortem ut in illa miseratione cum fratribus tuis te recipiam 30 cum haec illa adhuc
diceret ait adulescens quem sustinetis non oboedio praecepto regis sed praecepto legis quae data
est nobis per Mosen 31 tu vero qui inventor omnis malitiae factus es in Hebraeos non effugies
manum Dei 32 nos enim pro peccatis nostris haec patimur 33 et si nobis propter increpationem et

correptionem Dominus noster modicum iratus est sed iterum reconciliabitur servis suis 34 tu autem
o sceleste et omnium hominum flagitiosissime noli frustra extolli vanis spebus in servos eius
inflammatus 35 nondum enim omnipotentis Dei et omnia inspicientis iudicium effugisti 36 nam
fratres mei modico nunc dolore sustentato sub testamento aeternae vitae effecti sunt tu vero iudicio
Dei iustas superbiae poenas solves 37 ego autem sicut fratres mei animam et corpus meum trado
pro patriis legibus invocans Deum maturius genti nostrae propitium fieri teque cum tormentis et
verberibus confiteri quod ipse est Deus solus 38 in me vero et in fratribus meis desinet Omnipotentis
ira quae super omne genus nostrum iuste superducta est 39 tunc rex accensus ira in hunc super
omnes crudelius desaeviit indigne ferens derisum se 40 et hic itaque mundus obiit per omnia in
Domino confidens 41 novissime autem et mater consummata est 42 igitur de sacrificiis et de nimiis
crudelitatibus satis dictum

Chapter 8

1 Iudas vero Macchabeus et qui cum illo erant introibant latenter in castella et convocantes
cognatos et eos qui permanserant in iudaismo adsumentes eduxerunt ad sex milia viros 2 et
invocabant Dominum ut respiceret in populum qui ab omnibus calcabatur misereretur templo quod
contaminabatur ab impiis 3 misereretur etiam exterminio civitatis quae esset ilico conplananda et
vocem sanguinis ad se clamantis audiret 4 memoraretur quoque iniquissimas mortes innocentium
parvulorum et blasphemias nomini suo inlatas et indignaretur super his 5 at Macchabeus congregata
multitudine intolerabilis gentibus efficiebatur ira enim Domini in misericordiam conversa est 6 et
superveniens castellis et civitatibus inprovisus succendebat eas et oportuna loca occupans non
paucas hostium strages dabat 7 maxime autem noctibus ad huiuscemodi excursus ferebatur et fama
virtutis eius ubique diffundebatur 8 videns autem Philippus paulatim virum ad profectum venire
ac frequentius res ei prospere cedere ad Ptolomeum ducem Coelesyriae et Foenicis scripsit ut
auxilium ferret regis negotiis 9 at ille velociter misit Nicanorem Patrocli de primoribus amicum
datis ei permixtis gentibus armatis non minus viginti milibus ut universum Iudaeorum genus deleret
adiuncto ei Gorgia viro militari 10 constituit autem Nicanor regi ut tributum Romanis quod erat

dandum duo milia talentum de captivitate Iudaeorum suppleret 11 statimque ad maritimas misit
civitates convocans ad coemptionem iudaeorum mancipiorum promittens se nonaginta mancipia
talento distracturum non respiciens ad vindictam quae eum ab Omnipotente esset consecutura
12 Iudas autem ubi conperit indicavit his qui secum erant Iudaeis Nicanoris adventum 13 ex quibus
quidam formidantes et non credentes Dei iustitiae in fugam vertebantur 14 alii vero si quid eis
supererat vendebant simulque Dominum deprecabantur ut eriperet eos ab impio Nicanore qui eos
priusquam in comminus veniret vendiderat 15 si non propter eos propter testamentum quod erat
ad patres eorum et propter invocationem sancti et magnifici nominis eius super ipsos 16 convocatis
autem Macchabeus septem milibus qui cum ipso erant rogabat ne hostibus reconciliarentur neque
metuerent inique venientium adversum se hostium multitudinem sed fortiter contenderent 17 ante
oculos habentes contumeliam quae in locum sanctum ab his iniuste esset inlata itemque et ludibria
habitae civitatis iniuriam adhuc etiam veterum instituta convulsa 18 nam illi quidem armis confidunt
ait simul et audacia nos autem in omnipotente Domino qui potest venientes adversus nos et universum
mundum uno nutu delere confidimus 19 admonuit autem eos et de auxiliis Dei quae facta sunt erga
parentes et sub Sennacherim centum octoginta quinque milia ut perierunt 20 et de proelio quod eis
adversus Galatas fuit in Babylonia ut omnes ubi ad rem ventum est Macedonibus sociis haesitantibus
ipsi sex milia soli peremerunt centum viginti milia propter auxilium illis datum e caelo et beneficia
pro his plurima consecuti sunt 21 his verbis constantes effecti sunt et pro legibus et patria mori
parati 22 constituit itaque fratres suos duces utrique ordini Simonem et Iosepphum et Ionathan
subiectis unicuique millenis et quingentenis 23 ad hoc etiam ab Ezra lecto illis sancto libro et dato
signo adiutorio Dei in prima acie ipse dux commisit cum Nicanore 24 et facto sibi adiutore
Omnipotente interfecerunt super novem milia hominum maiorem autem partem exercitus Nicanoris
vulneribus debilem factam fugere conpulerunt 25 pecuniis vero eorum qui ad emptionem ipsorum
venerant sublatis ipsos usquequaque persecuti sunt 26 sed reverterunt hora conclusi nam erat ante
sabbatum quam ob causam non perseveraverunt insequentes 27 arma autem ipsorum et spolia
congregantes sabbatum agebant benedicentes Dominum qui liberavit eos in isto die misericordiae
initium stillans in eos 28 post sabbatum vero debilibus et orfanis et viduis diviserunt spolia et
residua ipsi cum suis habuere 29 his ita gestis et communiter ab omnibus facta obsecratione
misericordem Dominum postulabant ut in finem servis suis reconciliaretur 30 et ex his qui cum
Timotheo et Bacchide erant contra se contendentes super viginti milia interfecerunt et munitiones

excelsas obtinuerunt et plures praedas diviserunt aequam portionem debilibus pupillis et viduis sed
31
et senioribus facientes et cum arma eorum collegissent diligenter omnia conposuerunt in locis
32
oportunis residua vero spolia Hierosolymam detulerunt et phylarchen qui cum Timotheo erat
33
interfecerunt virum scelestum qui in multis Iudaeos adflixerat et cum epicinia agerent in
Hierosolymis eos qui sacras ianuas incenderant id est Callistenen cum in quodam domicilio refugisset
34
incenderunt digna ei mercede pro impietatibus suis reddita facinorosissimus autem Nicanor qui
35
mille negotiantes ad Iudaeorum venditionem adduxerat humiliatus auxilio Domini ab his quos
nullos existimaverat deposita veste gloriae per mediterranea fugiens solus venit Antiochiam summam
36
infelicitatem de interitu sui exercitus consecutus et qui promiserat Romanis se tributum restituere
de captivitate Hierosolymorum praedicabat nunc protectorem Deum habere Iudaeos et ob ipsum
invulnerabiles esse eo quod sequerentur leges ab ipso constitutas

Chapter 9

1 2
eodem tempore Antiochus inhoneste revertebatur de Perside intraverat enim ea quae dicitur
Persipolis et temptavit expoliare templa et civitatem opprimere sed multitudine ad arma concurrente
3
in fugam versi sunt et ita contigit ut Antiochus post fugam turpiter rediret et cum venisset circa
4
Ecbatana recognovit quae erga Nicanorem et Timotheum gesta sunt elatus autem ira arbitrabatur
se iniuriam illorum qui se fugaverant posse in Iudaeos retorquere ideoque iussit agitari currum sine
intermissione agens iter caelesti eum iudicio perurguente quod ita superbe locutus est venturum se
5
Hierosolymam et congeriem sepulchri Iudaeorum eam facturum sed qui universa conspicit
Dominus Israhel percussit eum insanabili et invisibili plaga ut enim finivit hunc ipsum sermonem
6
adprehendit eum dolor dirus viscerum et amara internorum tormenta et quidem satis iuste quippe
qui multis et novis cruciatibus aliorum torserat viscera licet ille nullo modo a sua malitia cessaret
7
super haec autem superbia repletus ignem spirans animo in Iudaeos et praecipiens adcelerare
negotium contigit illum impetu euntem de curru cadere et gravi corporis conlisione membra vexare
8
isque qui sibi videbatur etiam fluctibus maris imperare supra humanum modum superbia repletus
et montium altitudines in statera adpendere nunc humiliatus ad terram in gestatorio portabatur
9
manifestam Dei virtutem in semet ipso contestans ita ut de corpore impii vermes scaturrirent ac
10
viventes in doloribus carnes eius effluerent odore etiam illius et fetore exercitus gravaretur et
qui paulo ante sidera caeli contingere se arbitrabatur eum nemo poterat propter intolerantiam fetoris

portare 11 hinc igitur coepit ex gravi superbia deductus ad agnitionem sui venire divina admonitus
plaga per momenta singula doloribus suis augmenta capientibus 12 et cum nec ipse iam fetorem
suum ferre posset ita ait iustum est subditum esse Deo et mortalem non paria Deo sentire 13 orabat
autem haec scelestus Dominum a quo non esset misericordiam consecuturus 14 et civitatem ad
quam festinans veniebat ut eam ad solum deduceret et sepulchrum congestorum faceret nunc optat
liberam reddere 15 et Iudaeos quos nec sepultura quidem se dignos habituros sed avibus ac feris
diripiendos traditurum et cum parvulis exterminaturum dixerat aequales nunc Atheniensibus facturum
pollicetur 16 templum etiam sanctum quod prius expoliaverat optimis donis ornaturum et sancta
vasa multiplicaturum et pertinentes ad sacrificia sumptus de reditibus suis praestaturum 17 super
haec et Iudaeum futurum et omnem locum terrae perambulaturum et praedicaturum Dei potestatem
18 sed non cessantibus doloribus supervenerat enim in eum iustum Dei iudicium desperans scripsit
ad Iudaeos in modum deprecationis epistulam haec continentem 19 optimis civibus Iudaeis plurimam
salutem et bene valere et esse felices rex et princeps Antiochus 20 si bene valetis et filii vestri et
ex sententia vobis cuncta sunt maximas agimus gratias 21 et ego in infirmitate constitutus vestri
autem benigne memor regressus de Persidis locis et infirmitate gravi adprehensus necessarium duxi
pro communi utilitate curam habere 22 non desperans memet ipsum sed spem multam habeo
effugiendi infirmitatem 23 respiciens autem quod et pater quibus temporibus in locis superioribus
ducebat exercitum ostendit qui post se susciperet principatum 24 ut si quid contrarium accideret
aut difficile nuntiaretur scientes hii qui in regionibus erant cui esset rerum summa derelicta non
turbarentur 25 ad haec considerans de proximo potentes quosque et vicinos temporibus insidiantes
et eventum expectantes designavi filium meum Antiochum regem quem saepe recurrens in superiora
regna multis vestrum commendabam et scripsi ad eum quae subiecta sunt 26 orate itaque vos et
peto memores beneficiorum publice et privatim ut unusquisque conservet fidem ad me et ad filium
meum 27 confido enim eum modeste et humane acturum et sequentem propositum meum communem
vobis fore 28 igitur homicida et blasphemus pessime percussus et ut ipse alios tractaverat peregre
in montibus miserabili obitu vita functus est 29 transferebat autem corpus Philippus conlactaneus
eius qui metuens filium Antiochi ad Ptolomeum Filometora in Aegyptum abiit

Chapter 10

1 Macchabeus autem et qui cum illo erant Domino se protegente templum quidem et civitatem
recepit 2 aras autem quas alienigenae per plateas extruxerant itemque delubra demolitus est 3 et
purgato templo aliud altare fecerunt et de ignitis lapidibus igne concepto obtulerunt sacrificia post
biennium et incensum et lucernas et panes propositionis posuerunt 4 quibus gestis rogabant Dominum
prostrati in terram ne amplius malis talibus inciderent sed et si quando peccassent ut ab ipso mitius
corriperentur et non blasphemis ac barbaris hominibus traderentur 5 qua die autem templum ab
alienigenis pollutum fuerat contigit eadem die purgationem fieri vicesima et quinta mensis qui fuit
casleu 6 et cum laetitia diebus octo egerunt in modum tabernaculorum recordantes quod ante
modicum temporis diem sollemnem tabernaculorum in montibus more bestiarum egerant 7 propter
quod tyrsos et ramos virides et palmas praeferebant ei qui prosperavit mundari locum suum 8 et
decreverunt communi praecepto et decreto universae genti Iudaeorum omnibus annis agere dies
istos 9 et Antiochi quidem qui appellatus est Nobilis vitae excessus ita se habuit 10 nunc autem de
Eupatore Antiochi filio impii quae gesta sunt narrabimus breviantes mala quae in bellis gesta sunt
11 hic suscepto regno constituit super negotia regni Lysiam quendam Foenicis et Syriae militiae
principem 12 nam Ptolomeus qui dicebatur Macer iusti tenax erga Iudaeos esse instituit et praecipue
propter iniquitatem quae facta erat in eos et pacifice agere cum eis 13 sed ob hoc accusatus ab
amicis apud Eupatorem cum frequenter proditor audiret eo quod Cyprum creditus a Filometore
Nobilem translatus etiam ab eo recessisset veneno vitam finivit 14 Gorgias autem cum esset dux
locorum adsumptis advenis frequenter Iudaeos debellabat 15 Iudaei vero qui tenebant oportunas
munitiones fugatos ab Hierosolymis suscipiebant et bellare temptabant 16 hii vero qui erant cum
Macchabeo per orationes Dominum rogantes ut esset sibi adiutor impetum fecerunt in munitiones
Idumeorum 17 multaque vi insistentes loca obtinuerunt occurrentes interemerunt et omnes simul
non minus a viginti milibus trucidaverunt 18 quidam autem cum confugissent in duas turres valde
munitas omnem adparatum ad repugnandum habentes 19 Macchabeus ad eorum expugnationem
relicto Simone et Ioseppho item Macchabeo eisque qui cum ipsis erant satis multis ipse ad eas quae
amplius perurguebant pugnas conversus est 20 hii vero qui cum Simone erant cupiditate ducti a
quibusdam qui in turribus erant suasi sunt pecunia et septuaginta milibus didragmis acceptis

dimiserunt quosdam effugere
21 cum autem Macchabeo nuntiatum esset quod factum est congregatis principibus populi accusavit quod pecunia fratres vendidissent adversariis eorum dimissis
22 hos igitur proditores factos interfecit et confestim duas turres occupavit
23 armis autem ac manibus omnia prospere agendo in duabus munitionibus plus quam viginti milia peremit
24 Timotheus qui prius a Iudaeis fuerat superatus convocato exercitu peregrinae multitudinis et congregato exercitu asiano advenit quasi armis Iudaeam capturus
25 Macchabeus autem et qui cum ipso erant adpropiante illo deprecabantur Deum caput terra aspergentes lumbosque ciliciis praecincti
26 ad altaris crepidinem provoluti ut sibi propitius inimicis autem eorum esset inimicus et adversaretur sicut lex dicit
27 et ita post orationem sumptis armis longius de civitate procedentes et proximi hostibus effecti resederunt
28 primo autem solis ortu utrique commiserunt isti quidem victoriae et prosperitatis sponsorem cum virtute Dominum habentes illi autem ducem belli animum habebant
29 sed cum vehemens pugna esset apparuerunt adversariis de caelo viri quinque in equis frenis aureis decori ducatum Iudaeis praestantes
30 ex quibus duo Macchabeum medium habentes armis suis circumseptum incolomem conservabant in adversarios autem tela et fulmina iaciebant ex quo et caecitate confusi et repleti perturbatione cadebant
31 interfecti sunt autem viginti milia quingenti et equites sescenti
32 Timotheus autem confugit in Gazara praesidium munitum cui praeerat Caereas
33 Macchabeus autem et qui cum eo erant laetantes obsederunt praesidium diebus quattuor
34 at hii qui in turres erant loci firmitate confisi super modum maledicebant et sermones nefandos iactabant
35 sed cum dies quinta inlucesceret viginti iuvenes ex his qui cum Macchabeo erant accensi animis propter blasphemiam viriliter accesserunt ad murum et feroci animo incedentes ascendebant
36 sed et alii similiter ascendentes turres portasque succendere adgressi atque ipsos maledicos vivos concremare
37 per continuum autem biduum praesidio vastato Timotheum occultantem se in quodam reppertum loco peremerunt et fratrem illius Caerean et Apollofanem occiderunt
38 quibus gestis in hymnis et confessionibus benedicebant Dominum qui magna fecit cum Israhel et victoriam illi dedit

Chapter 11

1 sed parvo post tempore Lysias procurator regis et propinquus ac negotiorum praepositus
graviter ferens de his quae acciderant 2 congregatis octoginta milibus et equitatu universo veniebat
adversus Iudaeos existimans se civitatem quidem captam gentibus habitaculum facturum 3 templum
vero in pecuniae quaestu sicut cetera delubra gentium habiturum et per singulos annos venale
sacerdotium 4 nusquam recogitans Dei potestatem sed mente effrenatus in multitudine peditum et
in milibus equitum et in octoginta elefantis confidebat 5 ingressus autem Iudaeam et adpropians
Bethsurae quod erat in angusto loco ab Hierosolyma intervallo quinque stadiorum illud praesidium
expugnabat 6 ut autem Macchabeus et qui cum eo erant cognoverunt expugnari praesidia cum fletu
et lacrimis rogabant Dominum et omnis turba simul ut bonum angelum mitteret ad salutem Israhel
7 et ipse primus Macchabeus sumptis armis ceteros adhortatus est simul secum periculum subire et
ferre auxilium fratribus suis 8 cumque pariter prompto animo procederent Hierosolymis apparuit
praecedens eos eques in veste candida armis aureis hastam vibrans 9 tum simul omnes benedixerunt
misericordem Dominum et convaluerunt animis non solum homines sed et bestias ferocissimas et
muros ferreos parati penetrare 10 ibant igitur prompti de caelo habentes adiutorem et miserantem
eos Dominum 11 leonum autem impetu inruentes hostibus prostraverunt ex eis undecim milia
peditum et equites mille sescentos 12 universos autem in fugam verterunt plures vero ex eis vulnerati
nudi evaserunt sed et ipse Lysias turpiter fugiens evasit 13 et quia non insensatus erat secum ipse
reputans factam erga se diminutionem et intellegens invictos esse Hebraeos Dei auxilio nitentes
misit ad eos 14 promisitque consensurum se omnibus quae iusta sunt et regem conpulsurum amicum
fieri 15 annuit autem Macchabeus precibus Lysiae in omnibus utilitati consulens et quaecumque
Macchabeus scripsit Lysiae de Iudaeis ea rex concessit 16 nam erant scriptae Iudaeis epistulae a
Lysia quidem hunc modum continentes Lysias populo Iudaeorum salutem 17 Iohannes et Abessalom
qui missi sunt a vobis tradentes scripta postulabant ut ea quae per illos significabantur implerem
18 quaecumque igitur regi potuerunt perferri exposui et quae res permittebat concessit 19 si igitur
in negotiis fidem conservaveritis etiam deinceps honorum vobis causa esse temptabo 20 de ceteris
autem per singula verbo mandavi et istis et his qui a me missi sunt conloqui vobiscum 21 bene
valete anno centesimo quadragesimo octavo dioscori die mensis vicesima et quarta 22 regis autem

epistula ista continebat rex Antiochus Lysiae fratri salutem 23 patre nostro inter deos translato nos
volentes eos qui sunt in regno nostro sine tumultu agere et rebus suis adhibere diligentiam
24 audivimus Iudaeos non consensisse patri ut transferrentur ad ritum Graecorum sed tenere velle
suum institutum ac propterea postulare concedi sibi legitima sua 25 volentes igitur hanc quoque
gentem quietam esse statuentes iudicavimus templum restitui illis ut agerent secundum maiorum
suorum consuetudinem 26 bene igitur feceris si miseris ad eos et dextram dederis ut cognita nostra
voluntate bono animo sint et utilitatibus propriis deserviant 27 ad Iudaeos autem regis epistula talis
erat rex Antiochus senatui Iudaeorum et ceteris Iudaeis salutem 28 si valetis sic estis ut volumus
sed et ipsi bene valemus 29 adiit nos Menelaus dicens velle vos descendere ad vestros qui sunt
apud nos 30 his igitur qui commeant usque ad diem tricesimum mensis xandici damus dextras
securitatis 31 ut Iudaei utantur cibis et legibus suis sicut et prius et nemo eorum ullo modo molestiam
patiatur de his quae per ignorantiam gesta sunt 32 misi autem et Menelaum qui vos adloquatur
33 valete anno centesimo quadragesimo octavo xandici mensis quintadecima 34 miserunt autem
etiam Romani epistulam ita se habentem Quintus Memmius et Titus Manilius legati Romanorum
populo Iudaeorum salutem 35 de his quae Lysias cognatus regis concessit vobis et nos concessimus
36 de quibus autem iudicavit referendum confestim aliquem mittite diligentius inter vos conferentes
ut decernamus sicut congruit vobis nos enim Antiochiam accedimus 37 ideoque festinate scribere
ut nos quoque sciamus cuius estis voluntatis 38 bene valete anno centesimo quadragesimo octavo
quintadecima die mensis xandici

Chapter 12

1 his factis pactionibus Lysias pergebat ad regem Iudaei autem agriculturae operam dabant 2 sed
hii qui resederant Timotheus et Apollonius gehennae filius sed et Hieronimus et Demofon super
hos et Nicanor cypriarches non sinebant eos in silentio agere et quiete 3 Ioppitae vero tale quoddam
flagitium perpetrarunt rogaverunt Iudaeos cum quibus habitabant ascendere scaphas quas paraverant
cum uxoribus et filiis quasi nullis inimicitiis inter eos subiacentibus 4 secundum communem itaque
decretum civitatis et ipsis adquiescentibus pacisque causa nihil suspectum habentibus cum in altum

processissent submerserunt non minus ducentos
5 quam crudelitatem Iudas in suae gentis homines
factam ut cognovit praecepit viris qui erant cum ipso et invocato iusto iudice Deo
6 venit adversus interfectores fratrum et portum quidem noctu succendit scaphas exusit eos autem qui ab igne
refugerant gladio peremit
7 et cum haec ita egisset discessit quasi iterum reversurus et universos
Ioppitas eradicaturus
8 sed cum cognovisset et eos qui erant Iamniae velle pari modo facere
habitantibus secum Iudaeis
9 Iamnitis quoque nocte supervenit et portum cum navibus succendit
ita ut lumen ignis pareret Hierosolymis ab stadiis ducentis quadraginta
10 inde cum abissent novem stadiis et iter facerent ad Timotheum commiserunt cum eo Arabes quinque milia viri et equites
quingenti
11 cumque pugna valida fieret et auxilio Dei prospere cessisset residui victi Arabes
petebant a Iuda dextras sibi dari promittentes pascua daturos et in ceteris profuturos
12 Iudas autem arbitratus vere in multis eos utiles promisit pacem dextrisque acceptis discessere ad tabernacula
sua
13 adgressus est autem et civitatem quandam firmam pontibus murisque circumseptam quae a
turbis habitabatur gentium promiscuarum cui nomen Caspin
14 hii vero qui intus erant confidentes in stabilitate murorum et adparatu alimoniarum remissius agebant maledictis lacessentes Iudam ac
blasphemantes et loquentes quae fas non est
15 Macchabeus autem invocato magno mundi principe
qui sine arietibus et machinis temporibus Iesu praecipitavit Hiericho inruit ferociter muris
16 et capta civitate per Domini voluntatem inenarrabiles caedes fecit ita ut adiacens stagnum stadiorum
duo latitudinis sanguine infectum fluere videretur
17 inde discesserunt stadia septingenta
quinquaginta et venerunt in Characa ad eos qui dicuntur Tubianei Iudaeos
18 et Timotheum quidem in illis locis conprehenderunt nulloque negotio perfecto regressus est relicto in quodam loco
firmissimo praesidio
19 Dositheus autem et Sosipater qui erant duces cum Macchabeo peremerunt
a Timotheo relictos in praesidio decem milia viros
20 at Macchabeus ordinatis circum se sex milibus et constitutis per cohortes adversus Timotheum processit habentem secum centum viginti milia
peditum equitumque duo milia quingentos
21 cognito autem Iudae adventu Timotheus praemisit mulieres et filios et reliquum adparatum in praesidium quod Carnion dicitur erat enim inexpugnabile
et accessu difficile propter locorum angustias
22 cumque cohors Iudae prima apparuisset timor hostibus incussus est ex praesentia Dei qui universa conspicit et in fugam versi sunt alius alio ita
ut magis a suis deicerentur et gladiorum suorum ictibus debilitarentur
23 Iudas autem vehementer
instabat puniens profanos et prostravit ex eis triginta milia virorum
24 ipse vero Timotheus incidit

in partes Dosithei et Sosipatri et multis precibus postulabat ut vivus dimitteretur eo quod multorum
25
ex Iudaeis parentes haberet ac fratres quos morte eius decipi eveniret et cum fidem dedisset
restituturum se eos secundum constitutum inlaesum eum dimiserunt propter fratrum salutem
26
Iudas autem egressus est a Carnio interfectis viginti quinque milibus
27
post horum fugam et
necem movit exercitum ad Efron civitatem munitam in qua multitudo diversarum gentium habitabat
et robusti iuvenes pro muris consistentes fortiter repugnabant in hac autem machinae multae et
28
telorum erat adparatus sed cum Omnipotentem invocassent qui potestate vires hostium confregit
29
ceperunt civitatem et ex eis qui intus erant viginti quinque milia prostraverunt inde ad civitatem
30
Scytarum abierunt quae ab Hierosolymis sescentis stadiis aberat contestantibus autem his qui
apud Scytopolitas erant Iudaeis quod benigne ab eis haberentur etiam temporibus infelicitatis quod
31
modeste secum egerint gratias agentes eis exhortati etiam de cetero erga genus suum benignos
32
esse venerunt Hierosolymam die sollemni septimanarum instante et post pentecosten abierunt
33
contra Gorgiam praepositum Idumeae exivit autem cum peditibus tribus milibus et equitibus
34
quadringentis quibus congressis contigit paucos ruere Iudaeorum
35
Dositheus vero quidam de
Bachenoris eques vir fortis Gorgiam tenebat et cum vellet illum capere vivum eques quidam de
36
Thracibus inruit in eum umerumque eius amputavit atque ita Gorgias effugit in Marisa at illis
qui cum Esdrin erant diutius pugnantibus et fatigatis invocavit Dominum Iudas adiutorem et ducem
37
belli fieri incipiens voce patria et cum hymnis clamorem extollens fugam Gorgiae militibus
38
incussit Iudas autem collecto exercitu venit in civitatem Odollam et cum septima dies superveniret
39
secundum consuetudinem purificati in eodem loco sabbatum egerunt et sequenti die venit cum
suis Iudas ut corpora prostratorum tolleret et cum parentibus poneret in sepulchris paternis
40
invenerunt autem sub tunicis interfectorum de donariis idolorum quae apud Iamnian fuerunt a
quibus lex prohibet Iudaeos omnibus ergo manifestum factum est ob hanc causam eos corruisse
41
omnes itaque benedixerunt iustum iudicium Domini qui occulta fecerit manifesta
42
atque ita
ad preces conversi rogaverunt ut id quod factum erat delictum obliteraretur at vero fortissimus
Iudas hortabatur populum conservare se sine peccato sub oculis videntes quae facta sint pro peccato
43
eorum qui prostrati sunt et facta conlatione duodecim milia dragmas argenti misit Hierosolymam
44
offerri pro peccato sacrificium bene et religiose de resurrectione cogitans nisi enim eos qui
45
ceciderant resurrecturos speraret superfluum videretur et vanum orare pro mortuis et quia

considerabat quod hii qui cum pietate dormitionem acceperant optimam haberent repositam gratiam
46
sancta ergo et salubris cogitatio pro defunctis exorare ut a peccato solverentur

Chapter 13

1
anno centesimo quadragesimo nono cognovit Iudas Antiochum Eupatoris venire cum
2
multitudine adversus Iudaeam et cum eo Lysiam procuratorem et praepositum negotiorum secum
habentem peditum centum decem milia et equitum quinque milia et elefantos viginti duo currus
3
cum falcibus trecentos commiscuit autem se illis et Menelaus et cum multa fallacia deprecabatur
4
Antiochum non pro patriae salute sed sperans se constitui in principatum sed Rex regum suscitavit
animos Antiochi in peccatorem et suggerente Lysia hunc esse causam omnium malorum iussit ut
5
eis est consuetudo conprehensum in eodem loco necari erat autem in eodem loco turris quinquaginta
6
cubitorum aggestum undique habens cineris haec prospectum habebat in praeceps inde in cinerem
7
deici iussit sacrilegum omnibus eum propellentibus ad interitum et tali lege praevaricatorem legis
8
contigit mori nec terrae dari Menelaum et quidem satis iuste nam quia multa erga aram Dei delicta
9
commisit cuius ignis et cinis erat sanctus ipse in cineris morte damnatus est sed rex mente
10
effrenatus veniebat nequiorem se Iudaeis ostensurus quibus Iudas cognitis praecepit populo ut
11
die ac nocte Dominum invocarent quo sicut semper et nunc adiuvaret eos quippe qui lege et
patria sanctoque templo privari vererentur ac populum qui nuper paululum respirasset ne sineret
12
blasphemis rursum nationibus subdi omnibus itaque id simul facientibus et petentibus a Domino
misericordiam cum fletu et ieiuniis per triduum continuum prostratis hortatus est eos Iudas ut se
13
praepararent ipse vero cum senioribus cogitavit priusquam rex admoveret exercitum ad Iudaeam
14
et obtineret civitatem exire et Domini iudicio committere exitum rei dans itaque potestatem
omnium Deo mundi creatori et hortatus suos ut fortiter dimicarent et usque ad mortem pro legibus
15
templo civitate patria et civibus starent circa Modin exercitum constituit et dato signo suis Dei
victoria iuvenibus fortissimis electis nocte adgressus aulam regiam in castris interfecit viros quattuor
16
milia et maximum elefantorum cum his qui superpositi erant summoque metu ac perturbatione
17
hostium replentes rebus prospere gestis abierunt hoc autem factum est die inlucescente adiuvante

eum Domini protectione 18 sed rex accepto gustu audaciae Iudaeorum arte difficultates locorum
temptabat 19 et Bethsurae quod erat Iudaeorum praesidium munitum castra admovebat sed fugabatur
inpingebat minuebatur 20 his autem qui intus erant Iudas necessaria mittebat 21 enuntiavit autem
mysteria hostibus Rhodocus quidam de iudaico exercitu qui requisitus conprehensus conclusus est
22 iterum rex sermonem habuit ad eos qui erant in Bethsuris dextram dedit accepit abiit 23 commisit
cum Iuda superatus est ut autem cognovit rebellasse Philippum Antiochiae qui relictus erat super
negotia mente consternatus Iudaeos deprecans subditusque eis iurat de omnibus quibus iustum
visum est et reconciliatus obtulit sacrificium honorificavit templum et munera posuit 24 Macchabeum
amplexus est et fecit eum ab Ptolomaide usque Gerrenos ducem et principem 25 ut autem venit
Ptolomaidam graviter ferebant Ptolomenses amicitiae conventionem indignantes ne forte foedus
inrumperent 26 tunc ascendit Lysias tribunal et exposuit rationem et populum sedavit regressusque
est Antiochiam et hoc modo regi profectio et reditus processit

Chapter 14

1 sed post triennii tempus cognovit Iudas et qui cum eo erant Demetrium Seleuci cum multitudine
valida et navibus per portum Tripoli ascendisse ad loca oportuna 2 et tenuisse regiones adversus
Antiochum et eius ducem Lysiam 3 Alchimus autem quidam qui summus sacerdos fuerat sed
voluntarie coinquinatus est temporibus commixtionis considerans nullo modo sibi esse salutem
neque accessum ad altare 4 venit ad regem Demetrium centesimo quinquagesimo anno offerens ei
auream coronam et palmam super haec et tallos qui templi esse videbantur et ipsa quidem die siluit
5 tempus autem oportunum dementiae suae nanctus convocatus a Demetrio ad consilium et
interrogatus quibus rebus et consiliis Iudaei niterentur 6 respondit ipsi qui dicuntur Asidei Iudaeorum
quibus praeest Iudas Macchabeus bella nutriunt et seditiones movent nec patiuntur regnum esse
quietum 7 nam et ego defraudatus parentum gloria dico autem summo sacerdotio huc veni 8 primo
quidem utilitatibus regis fidem servans secundo autem etiam civibus consulens nam illorum pravitate
universum genus nostrum non minime vexatur 9 sed his singulis oro rex cognitis et regioni et generi
secundum pervulgatam omnibus humanitatem tuam prospice 10 nam quamdiu superest Iudas
inpossibile est pacem esse negotiis 11 talibus autem ab hoc dictis et ceteri amici hostiliter habentes

adversus Iudam inflammaverunt Demetrium 12 qui statim Nicanorem praepositum elefantorum
ducem misit Iudaeam 13 datis mandatis ipsum quidem Iudam caperet eos vero qui cum illo erant
dispergeret et constitueret Alchimum maximi templi summum sacerdotem 14 tunc gentes quae de
Iudaea fugerant Iudam segregatim se Nicanori miscebant miserias et clades Iudaeorum prosperitates
rerum suarum existimantes 15 audito itaque Iudaei Nicanoris adventu et conventu nationum conspersi
terra rogabant eum qui populum suum constituit eum in aeternum custodiret quique suam portionem
signis evidentibus protegit 16 imperante autem duce statim inde moverunt et convenerunt ad
castellum Dessau 17 Simon vero frater Iudae commiserat cum Nicanore sed conterritus est repentino
adventu adversariorum 18 Nicanor tamen audiens virtutem comitum Iudae et animi magnitudinem
quam pro patriae certaminibus habebant sanguine iudicium facere metuebat 19 quam ob rem misit
Possidonium et Theodotum et Matthathiam ut darent dextras atque acciperent 20 et cum diu de his
consilium ageretur et ipse dux ad multitudinem rettulisset omnium una fuit sententia amicitiis
annuere 21 itaque diem constituerunt qua secreto inter se agerent et a singulis sellae prolatae sunt
et positae 22 praecepit autem Iudas armatos esse locis oportunis ne forte ab hostibus repente mali
aliquid oriretur et congruum conloquium fecerunt 23 morabatur autem Nicanor Hierosolymis et
nihil inique agebat gregesque turbarum quae congregatae fuerant dimisit 24 habebat autem semper
Iudam carum ex animo erat vero inclinatus 25 rogavit eum ducere uxorem filiosque procreare
nuptias fecit quiete egit communiterque vivebant 26 Alchimus autem videns caritatem illorum ad
invicem et conventiones venit ad Demetrium et dicebat Nicanorem rebus alienis adsentare Iudamque
regni insidiatorem successorem sibi destinasse 27 itaque rex exasperatus et pessimis huius
criminationibus inritatus scripsit Nicanori dicens graviter quidem se ferre de amicitiae conventione
iubere tamen Macchabeum citius vinctum mittere Antiochiam 28 quibus cognitis Nicanor
consternabatur et graviter ferebat si ea quae convenerant irrita faceret nihil laesus a viro 29 sed
quia regi resistere non poterat oportunitatem observabat qua praeceptum perficeret 30 at Macchabeus
videns austerius secum agere Nicanorem et consuetum occursum ferocius exhibentem intellegens
non ex bono esse austeritatem istam paucis suorum congregatis occultavit se a Nicanore 31 quod
ut ille cognovit fortiter se a viro praeventum venit ad maximum et sanctissimum templum et
sacerdotibus solitas hostias offerentibus iussit sibi tradi virum 32 quibus cum iuramento dicentibus

33
nescire se ubi esset qui quaerebatur extendens manum ad templum iuravit nisi mihi vinctum
Iudam tradideritis istud Dei fanum in planitiem deducam et altare effodiam et templum hoc Libero
34
patri consecrabo et his dictis abiit sacerdotes autem protendentes manus in caelum invocabant
35
eum qui semper propugnator esset gentis ipsorum haec dicentes tu Domine qui universitatis
36
nullius indiges voluisti templum habitationis tuae fieri in nobis et nunc sancte sanctorum omnium
37
Domine conserva in aeternum inpollutam domum istam quae nuper mundata est Razias autem
quidam de senioribus ab Hierosolymis delatus est Nicanori vir amator civitatis et bene audiens qui
38
pro adfectu pater Iudaeorum appellabatur hic multis temporibus continentiae propositum tenuit
39
in iudaismo corpusque et animam tradere contentus pro perseverantia volens autem Nicanor
manifestare odium quod habebat in Iudaeos misit milites quingentos ut eum conprehenderent
40
putabat enim si illum decepisset se cladem maximam Iudaeis inlaturum
41
turbis autem inruere
domum eius et ianuam disrumpere atque ignem admovere cupientibus cum iam conprehenderetur
42
gladio se petit eligens nobiliter mori potius quam subditus fieri peccatoribus et contra natales
43
suos indignis iniuriis agi sed cum per festinationem non certo ictu plagam dedisset et turbae
intra ostia inrumperent recurrens audenter ad murum praecipitavit semet ipsum viriliter in turbas
44
quibus velociter locum dantibus casui eius venit per mediam cervicem
45
et cum adhuc spiraret
accensis animis surrexit cum et sanguis eius magno fluxu deflueret saucius cursu turbam pertransiit
46
et stans super petram quandam praeruptam et iam exsanguis effectus conplexus intestina sua
utrisque manibus proiecit super turbas invocans Dominatorem vitae ac spiritus ut haec illi iterum
redderet atque ita vita defunctus est

Chapter 15

1
Nicanor autem ut conperit Iudam esse in locis Samariae cogitavit die sabbati cum omni impetu
2
committere Iudaeis vero qui illum per necessitatem sequebantur dicentibus ne ita ferociter et
3
barbare feceris sed honorem tribue diei sanctificationis et honora eum qui universa conspicit at
4
ille infelix interrogavit si est potens in saeculo qui imperavit agi diem sabbatorum et respondentibus
5
illis est Dominus vivus ipse in caelo potens qui iussit agi septimam diem at ille ait et ego potens
sum super terram qui impero sumi arma et negotia regis impleri tamen non obtinuit ut consilium

perficeret 6 et Nicanor quidem cum summa superbia erectus cogitaverat commune tropeum statuere
de Iuda 7 Macchabeus autem confidebat semper cum omni spe auxilium sibi a Domino adfuturum
8 et hortabatur suos ne formidarent ad adventum nationum sed in mente haberent adiutoria sibi facta
de caelo et nunc sperarent ab Omnipotente adfuturam sibi victoriam 9 et adlocutus illos de lege et
prophetis admonens etiam certaminum quae fecerant prius promptiores eos constituit 10 et ita
animis eorum erectis simul ostendens gentium fallaciam et iuramentorum praevaricationem
11 singulos autem illorum armavit non clypei et hastae munitione sed sermonibus optimis et
hortationibus exposito digno fide somnio per quod universos laetificavit 12 erat autem huiusmodi
visus Onian qui fuerat summus sacerdos virum bonum et benignum verecundum visu modestum
moribus et eloquio decorum et qui a puero in virtutibus exercitatus sit manus protendentem orare
pro omni populo Iudaeorum 13 post haec apparuisse et alium virum aetate et gloria mirabilem et
magni decoris habitudine circa illum 14 respondentem vero Onian dixisse hic est fratrum amator
et populi Israhel hic est qui multum orat pro populo et universa sancta civitate Hieremias propheta
Dei 15 extendisse autem Hieremiam dexteram et dedisse Iudae gladium aureum dicentem 16 accipe
sanctum gladium munus a Deo quo deicies adversarios populi mei Israhel 17 exhortati itaque Iudae
sermonibus bonis valde de quibus extolli possit impetus et animi iuvenum confortari statuerunt
dimicare et confligere fortiter ut virtus de negotiis iudicaret eo quod civitas et sancta et templum
periclitaretur 18 erat enim pro uxoribus et filiis itemque pro fratribus et cognatis minor sollicitudo
maximus vero et primus pro sanctitate timor erat templi 19 sed et eos qui in civitate erant non
minima sollicitudo habebat pro his qui congressi erant 20 et cum iam omnes sperarent iudicium
futurum hostisque adesset atque exercitus esset ordinatus bestiae equitesque oportuno in loco
conpositi 21 considerans Macchabeus adventum multitudinis et adparatum varium armorum ac
ferocitatem bestiarum extendens manum in caelum prodigia facientem Dominum invocavit qui non
secundum armorum potentiam sed prout ipsi placet dat dignis victoriam 22 dixit autem invocans
hoc modo tu Domine misisti angelum tuum sub Ezechia rege Iudae et interfecisti de castris
Sennacherim centum octoginta quinque milia 23 et nunc Dominator caelorum mitte angelum tuum
bonum ante nos in timore et tremore magnitudinis brachii tui 24 ut metuant qui cum blasphemia
veniunt adversus sanctum populum tuum et hic quidem ita peroravit 25 Nicanor autem et qui cum
ipso erant cum tubis et canticis admovebant 26 Iudas vero et qui cum eo erant invocato Deo per

orationes congressi sunt 27 manu quidem pugnantes sed cordibus Dominum orantes prostraverunt
non minus triginta milia praesentia Dei magnifice delectati 28 cumque cessassent et cum gaudio
redirent cognoverunt Nicanorem ruisse cum armis suis 29 facto itaque clamore et perturbatione
suscitata patria voce omnipotentem Dominum benedicebant 30 praecepit autem Iudas qui per omnia
corpore et animo emori pro civibus paratus erat caput Nicanoris et manum cum umero abscisam
Hierosolymam perferri 31 quo cum convenisset convocatis contribulibus et sacerdotibus ad altare
arcersiit et eos qui in arce erant 32 et ostenso capite Nicanoris et manu nefaria quam extendens
contra domum sanctam omnipotentis Dei magnifice gloriatus est 33 linguam etiam impii Nicanoris
praecisam iussit particulatim avibus dari manum autem dementis contra templum suspendi 34 omnes
igitur caeli Dominum benedixerunt dicentes benedictus qui locum suum incontaminatum conservavit
35 suspendit autem Nicanoris caput in summa arce evidens ut esset et manifestum sit auxilii Dei
36 itaque omnes communi consilio decreverunt nullo modo diem istum absque celebritate praeterire
37 habere autem celebritatem tertiadecima die mensis adar quod dicitur voce syriaca pridie Mardochei
die 38 igitur his erga Nicanorem gestis et ex illis temporibus ab Hebraeis civitate possessa ego
quoque in his finem faciam sermonis 39 et siquidem bene et ut historiae conpetit et ipse velim si
autem minus digne concedendum est mihi

Prayer of Manasseh

Chapter 1

1 Domine Deus omnipotens patrum nostrorum, Abraham, Isaac et Iacob et semini eorum iusto,
2 qui fecisti caelum et terram cum omni ornatu eorum, 3 qui signasti mare verbo praecepti tui, qui
conclusisti abyssum et signasti terribili et laudabili nomini tuo, 4 quod omnes pavent et tremunt a
vultu virtutis tuae. 5 et insustentabilis ira super peccatores comminationis tuae, 6 inmensa vero et
investigabilis misericordia promissionis tuae, 7 quoniam tu es Dominus altissimus super omnem
terram, longanimis et multum misericors et paenitens super malitias hominum. tu autem Domine,

secundum bonitatem tuam promisisti paenitentiam remissionis peccatorum, 8
et tu Deus iustorum,
non posuisti paenitentiam iustis Abraham, Isaac et Iacob, his qui tibi non peccaverunt. 9
quoniam
peccavi super numerum harenae maris, multiplicatae sunt iniquitates meae. 10
incurvatus sum
multo vinculo ferri et non est respiratio mihi, quia excitavi iracundiam tuam et malum coram te
feci, statuens abominationes et multiplicans offensiones. 11
et nunc flecto genua cordis mei, precans
ad te bonitatem, Domine. 12
peccavi Domine, peccavi et iniquitatem meam agnosco. 13
peto rogans
te Domine remitte mihi, remitte mihi, ne simul perdas me cum iniquitatibus meis neque in aeternum
reserves mala mihi, 14
quia indignum salvabis me secundum magnam misericordiam tuam.

Psalm 151

Chapter 1

1
hic psalmus proprie scriptus David et extra numerum cum pugnavit cum Goliad pusillus eram
inter fratres meos et adulescentior in domo patris mei pascebam oves patris mei 2
manus meae
fecerunt organum digiti mei aptaverunt psalterium 3
et quis adnuntiabit Domino meo ipse Dominus
ipse omnium exaudiet 4
ipse misit angelum suum et tulit me de ovibus patris mei et unxit me in
misericordia unctionis suae 5
fratres mei boni et magni et non fuit beneplacitum in eis Domino
6
exivi obviam alienigenae et maledixit mihi in simulacris suis

Tobit

Chapter 1

1
Tobias ex tribu et civitate Nepthalim quae est in superioribus Galileae supra Naasson post
viam quae ducit ad occidentem in sinistro habens civitatem Sephet 2
cum captus esset in diebus
Salmanassar regis Assyriorum in captivitate tamen positus viam veritatis non deseruit 3
ita ut omnia

quae habere poterat cotidie concaptivis fratribus qui erant ex genere inpertiret 4 cumque esset iunior
omnibus in tribu Nepthalim nihil tamen puerile gessit in opere 5 denique cum irent omnes ad vitulos
aureos quos Hieroboam fecerat rex Israhel hic solus fugiebat consortia omnium 6 et pergebat ad
Hierusalem ad templum Domini et ibi adorabat Dominum Deum suum Israhel omnia primitiva sua
et decimas suas fideliter offerens 7 ita ut in tertio anno proselytis et advenis ministraret omnem
decimationem 8 haec et his similia secundum legem Dei puerulus observabat 9 cum vero factus
esset vir accepit uxorem Annam ex tribu sua genuitque ex ea filium nomen suum inponens ei 10 ab
infantia timere Deum docuit et abstinere ab omni peccato 11 igitur cum per captivitatem devenisset
cum uxore sua et filio in civitatem Nineve cum omni tribu sua 12 et omnes ederent ex cibis gentilium
iste custodivit animam suam et numquam contaminatus est in escis eorum 13 et quoniam memor
fuit Domini in toto corde suo dedit illi Dominus gratiam in conspectu Salmanassar regis 14 et dedit
ei potestatem quocumque vellet ire habens libertatem quaecumque facere voluisset 15 pergebat
ergo per omnes qui erant in captivitate et monita salutis dabat eis 16 cum autem venisset in Rages
civitatem Medorum et ex his quibus honoratus fuerat a rege habuisset decem talenta argenti 17 et
cum multa turba generis sui Gabelum egentem videret qui erat ex tribu eius sub chirografo dedit
illi memoratum pondus argenti 18 post multum vero temporis mortuo Salmanassar rege cum regnaret
Sennacherim filius eius pro eo et filios Israhel exosos haberet in conspectu suo 19 Tobias pergebat
per omnem cognationem suam et consolabatur eos dividebatque unicuique prout poterat de
facultatibus suis 20 esurientes alebat nudis vestimenta praebebat et mortuis atque occisis sepulturam
sollicitus exhibebat 21 denique cum reversus esset rex Sennacherim fugiens a Iudaea plagam quam
circa eum Deus fecerat propter blasphemiam suam et iratus multos occideret ex filiis Israhel Tobias
sepeliebat corpora eorum 22 at ubi nuntiatum est regi iussit eum occidi et tulit ei omnem substantiam
eius 23 Tobias vero cum filio suo et cum uxore fugiens nudus latuit quia multi diligebant eum
24 post dies vero quadraginta et quinque occiderunt regem filii ipsius 25 et reversus est Tobias ad
domum suam omnisque facultas eius restituta est ei

Chapter 2

1
post haec vero cum esset dies festus Domini et factum esset prandium bonum in domo Tobis
2
dixit filio suo vade et adduc aliquos ex tribu nostra timentes Deum et epulentur nobiscum 3 cumque
abisset reversus nuntiat unum ex filiis Israhel iugulatum iacere in platea statimque exiliens de
accubitu suo relinquens prandium ieiunus pervenit ad corpus 4 tollensque illud portavit ad domum
suam occulte ut dum sol occubuisset caute sepeliret eum 5 cumque occultasset corpus manducavit
panem cum luctu et tremore 6 memorans illum sermonem quem dixit Dominus per Amos prophetam
dies festi vestri convertentur in lamentationem et luctum 7 cum vero sol occubuisset abiit et sepelevit
eum 8 arguebant autem illum omnes proximi sui dicentes iam huius rei causa interfici iussus es et
vix effugisti mortis imperium et iterum sepelis mortuos 9 sed Tobias plus timens Deum quam regem
rapiebat corpora occisorum et occultabat in domo sua et mediis noctibus sepeliebat ea 10 contigit
autem ut quadam die fatigatus a sepultura veniens domum iactasset se iuxta parietem et obdormisset
11
ex nido hirundinum dormienti illi calida stercora insiderent super oculos eius fieretque caecus
12
hanc autem temptationem ideo permisit Dominus evenire illi ut posteris daretur exemplum
patientiae eius sicut et sancti Iob 13 nam cum ab infantia sua semper Deum timuerit et mandata
eius custodierit non est contristatus contra Deum quod plaga caecitatis evenerit ei 14 sed inmobilis
in Dei timore permansit agens gratias Deo omnibus diebus vitae suae 15 nam sicut beato Iob
insultabant reges ita isti parentes et cognati eius et inridebant vitam eius dicentes 16 ubi est spes
tua pro qua elemosynas et sepulturas faciebas 17 Tobias vero increpabat eos dicens nolite ita loqui
18
quoniam filii sanctorum sumus et vitam illam expectamus quam Deus daturus est his qui fidem
suam numquam mutant ab eo 19 Anna vero uxor eius ibat ad textrinum opus cotidie et de labore
manuum suarum victum quem consequi poterat deferebat 20 unde factum est ut hedum caprarum
accipiens detulisset domi 21 cuius cum vocem balantis vir eius audisset dixit videte ne forte furtivus
sit reddite eum dominis suis quia non licet nobis ex furto aliquid aut edere aut contingere 22 ad
haec uxor eius irata respondit manifeste vana facta est spes tua et elemosynae tuae modo paruerunt
23
atque his et aliis huiusmodi verbis exprobrabat ei

Chapter 3

1 tunc Tobias ingemuit et coepit orare cum lacrimis 2 dicens iustus es Domine et omnia iudicia
tua iusta sunt et omnes viae tuae misericordia et veritas et iudicium 3 et nunc Domine memor esto
mei ne vindictam sumas de peccatis meis neque reminiscaris delicta mea vel parentum meorum
4 quoniam non oboedivimus praeceptis tuis et traditi sumus in direptionem et captivitatem et mortem
et in fabulam et in inproperium omnibus nationibus in quibus dispersisti nos 5 et nunc Domine
magna iudicia tua quia non egimus secundum praecepta tua et non ambulavimus sinceriter coram
te 6 et nunc Domine secundum voluntatem tuam fac mecum et praecipe in pace recipi spiritum
meum expedit enim mihi mori magis quam vivere 7 eadem itaque die contigit ut Sarra filia Raguhel
in civitate Medorum ut et ipsa audiret inproperium ab una ex ancillis patris sui 8 quoniam tradita
fuerat septem viris et daemonium nomine Asmodeus occiderat eos mox ut ingressi fuissent ad eam
9 ergo cum pro culpa sua increparet puellam respondit ei dicens amplius ex te non videamus filium
aut filiam super terram interfectrix virorum tuorum 10 numquid et me occidere vis sicut et iam
septem occidisti ad hanc vocem perrexit in superiori cubiculo domus suae et tribus diebus et tribus
noctibus non manducavit neque bibit 11 sed in oratione persistens lacrimis deprecabatur Dominum
ut ab isto inproperio liberaret eam 12 factum est autem tertia die dum conpleret orationem benedicens
Dominum 13 dixit benedictum est nomen tuum Deus patrum nostrorum qui cum iratus fueris
misericordiam facies et in tempore tribulationis peccata dimittis his qui invocant te 14 ad te Domine
faciem meam converto ad te oculos meos converto 15 peto Domine ut de vinculo inproperii huius
absolvas me aut certe desuper terra eripias me 16 tu scis Domine quia numquam concupivi virum
et mundam servavi animam meam ab omni concupiscentia 17 numquam cum ludentibus miscui
me neque cum his qui in levitate ambulant participem me praebui 18 virum autem cum timore tuo
non libidine mea consensi suscipere 19 et aut ego indigna fui illis aut illi mihi forsitan digni non
fuerunt quia forsitan viro alio conservasti me 20 non est enim in hominis potestate consilium tuum
21 hoc autem certum habet omnis qui colit te quia vita eius si in probatione fuerit coronabitur si
autem in tribulatione fuerit liberabitur et si in correptione fuerit ad misericordiam tuam pervenire
licebit 22 non enim delectaris in perditionibus nostris quia post tempestatem tranquillum facis et

post lacrimationem et fletum exultationem infundis 23 sit nomen tuum Deus Israhel benedictum
in saecula 24 in illo tempore exauditae sunt preces amborum in conspectu gloriae summi Dei 25 et
missus est angelus Domini sanctus Rafahel ut curaret ambos quorum uno tempore fuerat oratio in
conspectu Domini recitata

Chapter 4

1 igitur cum Tobias putaret orationem suam exaudiri ut mori potuisset vocavit ad se Tobiam
filium suum 2 dixitque ei audi fili mi verba oris mei et ea in corde tuo quasi fundamentum construe
3 cum acceperit Deus animam meam corpus meum sepeli et honorem habebis matri tuae omnibus
diebus vitae eius 4 memor enim esse debes quae et quanta pericula passa sit propter te in utero suo
5 cum autem et ipsa conpleverit tempus vitae suae sepelies eam circa me 6 omnibus autem diebus
vitae tuae Deum in mente habe et cave ne aliquando peccato consentias et praetermittas praecepta
Dei nostri 7 ex substantia tua fac elemosynam et noli avertere faciem tuam ab ullo paupere ita enim
fiet ut nec a te avertatur facies Domini 8 quomodo potueris ita esto misericors 9 si multum tibi
fuerit abundanter tribue si exiguum fuerit etiam exiguum libenter inpertire stude 10 praemium enim
tibi bonum thesaurizas in die necessitatis 11 quoniam elemosyna ab omni peccato et a morte liberat
et non patietur animam ire in tenebras 12 fiducia magna erit coram summo Deo elemosyna omnibus
qui faciunt eam 13 adtende tibi fili mi ab omni fornicatione et praeter uxorem tuam numquam
patiaris crimen scire 14 superbiam numquam in tuo sensu aut in tuo verbo dominari permittas in
ipsa enim initium sumpsit omnis perditio 15 quicumque aliquid tibi operatus fuerit statim mercedem
ei restitue et merces mercennarii apud te omnino non maneat 16 quod ab alio odis fieri tibi vide ne
alteri tu aliquando facias 17 panem tuum cum esurientibus et egenis comede et de vestimentis tuis
nudos tege 18 panem tuum et vinum super sepulturam iusti constitue et noli ex eo manducare et
bibere cum peccatoribus 19 consilium semper a sapiente perquire 20 omni tempore benedic Deum
et pete ab eo ut vias tuas dirigat et omnia consilia tua in ipso permaneant 21 indico etiam tibi fili
mi dedisse me decem talenta argenti dum infantulus esses Gabelo in Rages civitate Medorum et

chirografum eius apud me habeo 22 et ideo perquire quomodo ad eum pervenias et recipias ab eo
supra memoratum pondus argenti et restituas ei chirografum suum 23 noli timere fili mi pauperem quidem vitam gerimus sed multa bona habemus si timuerimus Deum et recesserimus ab omni peccato et fecerimus bene

Chapter 5

1 tunc Tobias respondit patri suo et dixit omnia quaecumque praecepisti mihi faciam pater
2 quomodo autem hanc pecuniam inquiram ignoro ille me nescit neque ego illum quod signum dabo
illi sed neque viam qua pergatur illuc aliquando cognovi 3 tunc pater suus respondit illi et dixit
chirografum quidem eius penes me habeo quem dum illi ostenderis statim restituet 4 sed perge nunc et inquire tibi aliquem fidelem virum qui eat tecum salva mercede sua dum adhuc vivo ut
recipias ea 5 tunc egressus Tobias invenit iuvenem splendidum stantem praecinctum et quasi paratum
ad ambulandum 6 et ignorans quod angelus Dei esset salutavit eum et dixit unde te habemus bone
iuvenis 7 at ille respondit ex filiis Israhel et Tobias dixit ei nosti viam quae ducit in regionem
Medorum 8 cui respondit novi et omnia itinera eius frequenter ambulavi et mansi apud Gabelum
fratrem nostrum qui moratur in Rages civitate Medorum quae posita est in monte Exbathanis 9 cui
Tobias ait sustine me obsecro donec haec ipsa nuntiem patri meo 10 tunc ingressus indicavit universa
haec patri suo super quae admiratus pater rogat ut introiret ad eum 11 ingressus itaque salutavit
eum et dixit gaudium tibi semper sit 12 et Tobias ait quale mihi gaudium erit qui in tenebris sedeo
et lumen caeli non video 13 cui ait iuvenis forti animo esto in proximo est ut a Deo cureris 14 dixit itaque illi Tobias numquid poteris perducere filium meum ad Gabelum in Rages Medorum et cum
redieris restituam tibi mercedem tuam 15 et dixit ei angelus ego eum ducam et reducam ad te 16 cui
Tobias respondit rogo te indica mihi de qua domo aut de qua tribu es tu 17 cui Rafahel angelus
dixit genus quaeris mercennarii an ipsum mercennarium qui cum filio tuo eat 18 sed ne forte
sollicitum te reddam ego sum Azarias Ananiae magni filius 19 et Tobias respondit ex magno genere
es tu sed peto ne irascaris quod voluerim cognoscere genus tuum 20 dixit autem illi angelus ego

sanum ducam et sanum tibi reducam filium tuum 21 respondens autem Tobias dixit bene ambuletis
et sit Deus in itinere vestro et angelus eius comitetur vobiscum 22 tunc paratis omnibus quae erant
in via portanda fecit Tobias vale patri et matri suae et ambulaverunt ambo simul 23 cumque profecti
essent coepit flere mater eius et dicere baculum senectutis nostrae tulisti et transmisisti a nobis
24 numquam esset ipsa pecunia pro qua misisti eum 25 sufficiebat enim nobis paupertas nostra ut
divitias conputaremus hoc quod videbamus filium nostrum 26 dixitque ei Tobias noli flere salvus
perveniet filius noster et salvus revertetur ad nos et oculi tui videbunt eum 27 credo enim quoniam
angelus Dei bonus comitetur ei et bene disponat omnia quae circa ipsum geruntur ita ut cum gaudio
revertatur ad nos 28 ad hanc vocem cessavit mater eius flere et tacuit

Chapter 6

1 profectusque est Tobias et canis secutus est eum et mansit prima mansione iuxta fluvium Tigris
2 et exivit ut lavaret pedes suos et ecce piscis inmanis exivit ad devorandum eum 3 quem expavescens
clamavit voce magna dicens Domine invadet me 4 et dixit ei angelus adprehende brancia eius et
trahe eum ad te quod cum fecisset adtraxit eum in sicco et palpitare coepit ante pedes eius 5 tunc
dixit ei angelus extentera hunc piscem et cor eius et fel eius et iecur repone tibi sunt enim haec
necessaria ad medicamenta utiliter 6 quod cum fecisset assavit carnes eius et secum sustulerunt in
via cetera salierunt quae sufficerent eis quousque pervenirent in Rages civitatem Medorum 7 tunc
interrogavit Tobias angelum et dixit ei obsecro te Azarias frater ut dicas mihi quod remedium
habebunt ista quae de pisce servare iussisti 8 respondensque dixit ei cordis eius particulam si super
carbones ponas fumus eius extricat omne daemonium sive a viro sive a muliere ita ut ultra non
accedat ad eos 9 [] 10 et dixit ei ubi vis ut maneamus 11 respondensque angelus ait est hic Raguhel
nomine propinquus vir de tribu tua et hic habet filiam nomine Sarram sed neque masculum neque
feminam ullum habet alium praeter eam 12 tibi debetur omnis substantia eius et oportet te eam
accipere coniugem 13 pete ergo eam a patre eius et dabit tibi eam uxorem 14 tunc respondit Tobias
et dixit audio quia tradita est viris septem et mortui sunt sed et haec audivi quia daemonium illos
occidit 15 timeo ergo ne forte mihi haec eveniant et cum sim unicus parentibus meis deponam

senectutem illorum cum tristitia ad infernum 16 tunc angelus Rafahel dixit ei audi me et ostendam
tibi qui sunt quibus praevalere potest daemonium 17 hii namque qui coniugium ita suscipiunt ut
Deum a se sua mente excludant et suae libidini ita vacent sicut equus et mulus in quibus non est
intellectus habet potestatem daemonium super eos 18 tu autem cum acceperis eam ingressus
cubiculum per tres dies continens esto ab ea et nihil aliud nisi orationibus vacabis cum ea 19 ipsa
autem nocte incenso iecore piscis fugabitur daemonium 20 secunda vero nocte in copulatione
sanctorum patriarcharum admitteris 21 tertia autem nocte benedictione consequeris ut filii ex vobis
incolomes procreentur 22 transacta autem tertia nocte accipies virginem cum timore Domini amore
filiorum magis quam libidinis ductus ut in semine Abrahae benedictionem in filiis consequaris

Chapter 7

1 ingressi sunt autem ad Raguhelem et suscepit eos Raguhel cum gaudio 2 intuensque Tobiam
Raguhel dixit Annae uxori suae quam similis est iuvenis iste consobrino meo 3 et cum haec dixisset
ait unde estis iuvenes fratres nostri at illi dixerunt ex tribu Nepthalim sumus ex captivitate Nineven
4 dixit illis Raguhel nostis Tobiam fratrem meum qui dixerunt novimus 5 cumque multa bona
loquerentur de eo dixit angelus ad Raguhel Tobias de quo interrogas pater huius est 6 et misit se
Raguhel et cum lacrimis osculatus est eum et plorans super collum eius 7 dixit benedictio sit tibi
fili mi quia boni et optimi viri filius es 8 et Anna uxor eius et Sarra filia ipsorum lacrimatae sunt
9 postquam autem locuti sunt praecepit Raguhel occidi arietem et parari convivium cumque hortaretur
eos discumbere ad prandendum 10 Tobias dixit hic ego hodie non manducabo neque bibam nisi
prius petitionem meam confirmes et promittas mihi dare Sarram filiam tuam 11 quo audito verbo
Raguhel expavit sciens quid evenerit illis septem viris et timere coepit ne forte et huic similiter
accideret et cum nutaret et non daret ullum petenti responsum 12 dixit ei angelus noli timere dare
illam isti quoniam huic timenti Deum debetur coniux filia tua propterea alius non potuit habere
illam 13 tunc dixit Raguhel non dubito quod Deus preces et lacrimas meas in conspectu suo admiserit
14 et credo quoniam ideo vos fecit ad me venire ut ista coniungeretur cognationi suae secundum

legem Mosi et nunc noli dubium gerere quod tibi eam non tradam 15 et adprehendens dexteram
filiae suae dexterae Tobiae tradidit dicens Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob sit vobiscum
et ipse coniungat vos impleatque benedictionem suam in vobis 16 et accepta carta fecerunt
conscriptionem coniugii 17 et post haec epulati sunt benedicentes Deum 18 vocavitque ad se Raguhel
Annam uxorem suam et praecepit ei ut praepararet alterum cubiculum 19 et introduxit in eum
Sarram filiam suam et lacrimata est 20 dixitque ei forti animo esto filia mi Dominus caeli det tibi
gaudium pro taedio quo perpessa es

Chapter 8

1 postquam vero cenaverunt introduxerunt iuvenem ad eam 2 recordatus itaque Tobias sermonem
angeli protulit de cassidile suo partem iecoris posuitque eam super carbones vivos 3 tunc Rafahel
angelus adprehendit daemonium et religavit eum in deserto superioris Aegypti 4 tunc hortatus est
virginem Tobias dixitque ei Sarra exsurge deprecemus Deum hodie et cras et secundum cras quia
istis tribus noctibus Deo iungimur tertia autem transacta nocte in nostro erimus coniugio 5 filii
quippe sanctorum sumus et non possumus ita coniungi sicut et gentes quae ignorant Deum
6 surgentes autem pariter instanter orabant ambo ut sanitas daretur eis 7 dixitque Tobias Domine
Deus patrum nostrorum benedicant te caeli et terra et mare fontes et flumina et omnis creatura tua
quae in eis sunt 8 tu fecisti Adam de limo terrae dedistique ei adiutorium Evam 9 et nunc Domine
tu scis quia non luxuriae causa accipio sororem meam sed sola posteritatis dilectione in qua
benedicatur nomen tuum in saecula saeculorum 10 dixit itaque Sarra miserere nobis Domine miserere
nobis et consenescamus ambo pariter sani 11 et factum est circa pullorum cantum accersiri iussit
Raguhel servos suos et abierunt pariter ut foderent sepulchrum 12 dicebat enim ne simili modo
evenerit ei quod et ceteris illis septem qui sunt ingressi ad eam 13 cumque parassent fossam reversus
ad uxorem suam Raguhel dixit 14 mitte unam ex ancillis tuis et videat si mortuus est ut sepeliam
illum antequam inlucescat 15 at illa mittens unam ex ancillis suis ingressa cubiculum repperitque
eos incolomes secum pariter dormientes 16 reversa nuntiavit bonum nuntium et benedixerunt Deum
Raguhel videlicet et Anna uxor eius 17 et dixerunt benedicimus te Domine Deus Israhel quia non

contigit nobis quemadmodum putabamus [18] fecisti enim nobiscum misericordiam tuam et exclusisti
a nobis inimicum persequentem nos [19] misertus es autem duobus unicis fac eos Domine in plenius
benedicere te et sacrificium tibi laudis tuae et suae sanitatis offerre ut cognoscat universitas gentium
quia tu es Deus solus in universa terra [20] statimque praecepit servis suis Raguhel ut replerent fossam
quam fecerant priusquam lucesceret [21] uxori autem suae dixit ut instrueret convivium et praepararet
omnia quae in cibos erant iter agentibus necessaria [22] duas quoque vaccas pingues et quattuor
arietes occidi fecit et parari epulas omnibus vicinis suis et cunctis amicis [23] et adiuravit Raguhel
Tobiam ut duas ebdomadas moraretur apud eum [24] de omnibus autem quae possidebat Raguhel
dimidiam partem dedit Tobiae et fecit hanc scripturam ut pars dimidia quae supererat post obitum
eorum Tobis dominio deveniret

Chapter 9

[1] tunc vocavit ad se Tobias angelum quem quidem hominem aestimabat et dixit ei Azarias frater
peto ut auscultes verba mea [2] si me ipsum tradam tibi servum non ero condignus providentiae tuae
[3] tamen obsecro ut adsumas tibi animalia sive servitia et vadas ad Gabelum in Rages Medorum
reddasque ei chirografum suum et recipias ab eo pecuniam et roges eum venire ad nuptias meas
[4] scis enim ipse quoniam numerat dies pater meus et si tardavero una die plus contristatur anima
eius [5] et certe vides quomodo Raguhel coniuraverit me cuius adiuramentum spernere non possum
[6] tunc Rafahel adsumens quattuor ex servis Raguhelis et duos camelos in Rages Medorum perrexit
et inveniens Gabelum dedit ei chirografum suum et recepit omnem pecuniam [7] indicavitque ei de
Tobia filio Tobiae omnia quae gesta sunt fecitque eum secum venire ad nuptias [8] cumque ingressus
esset domum Raguhelis invenit Tobiam discumbentem et exiliens osculati sunt se alterutrum flevit
itaque Gabelus et benedixit Deum [9] et dixit benedicat te Dominus Deus Israhel quia filius es viri
optimi et iusti et timentis Deum et elemosynas facientis [10] et dicatur benedictio super uxorem tuam
et super parentes vestros [11] et videatis filios vestros et filios filiorum vestrorum usque in tertiam
et quartam generationem et sit semen vestrum benedictum a Deo Israhel qui regnat in saecula

saeculorum 12 cumque omnes dixissent amen accesserunt ad convivium sed et cum timore Domini
nuptiarum convivium exercebant

Chapter 10

1 cum vero moras faceret Tobias causa nuptiarum sollicitus erat pater eius Tobias dicens putas
quare moratur filius meus aut quare detentus est ibi 2 putasne Gabelus mortuus est et nemo illi
reddet pecuniam 3 coepit autem contristari nimis ipse et Anna uxor eius cum eo et coeperunt ambo
simul flere eo quod die statuto minime reverteretur filius eorum ad eos 4 flebat igitur mater eius
inremediabilibus lacrimis atque dicebat heu heu me fili mi ut quid te misimus peregrinari lumen
oculorum nostrorum baculum senectutis nostrae solacium vitae nostrae spem posteritatis nostrae
5 omnia in te uno habentes te non debuimus dimittere ire a nobis 6 cui dicebat Tobias tace et noli
turbari sanus est filius noster satis fidelis est vir ille cum quo misimus eum 7 illa autem nullo modo
consolari poterat sed cotidie exiliens circumspiciebat et circuibat vias omnes per quas spes remeandi
videbatur ut procul videret eum si fieri possit venientem 8 at vero Raguhel dicebat ad generum
suum mane hic et ego mittam nuntium salutis de te ad Tobiam patrem tuum 9 cui Tobias dixit ego
novi quia pater meus et mater mea modo dies conputant et cruciatur spiritus eorum in ipsis 10 cumque
verbis multis rogaret Raguhel Tobiam et ille eum nulla ratione vellet audire tradidit ei Sarram et
dimidiam partem omnis substantiae suae in pueris et in puellis et in pecudibus et in camelis et in
pecunia multa et salvum atque gaudentem dimisit eum a se 11 dicens angelus Domini sanctus sit
in itinere vestro perducatque vos incolomes et inveniatis omnia recte circa conparentes vestros et
videant oculi mei filios vestros priusquam moriar 12 et adprehendentes parentes filiam suam osculati
sunt eam et dimiserunt ire 13 monentes eam honorare soceros diligere maritum regere familiam
gubernare domum et se ipsam inreprehensibilem exhibere

Chapter 11

1 cumque reverterentur pervenerunt ad Charram quae est in medio itinere contra Nineven
undecimo die 2 dixit angelus Tobias frater scis quemadmodum reliquisti patrem tuum 3 si placet

itaque tibi praecedamus et lento gradu insequentur iter nostrum familiae simul cum coniuge tua et
cum animalibus 4 cumque hoc placuisset ut irent dixit Rafahel ad Tobiam tolle tecum ex felle piscis
erit enim necessarium tulit itaque Tobias ex felle illo et abierunt 5 Anna vero sedebat secus viam
in supercilio montis unde respicere poterat de longinquo 6 et dum ex eodem loco specularetur
adventum eius vidit a longe et ilico agnovit venientem filium suum et currens nuntiavit viro suo
dicens ecce venit filius tuus 7 dixitque Rafahel ad Tobiam adubi introieris domum tuam statim
adora Dominum Deum tuum et gratias agens ei accede ad patrem tuum et osculare eum 8 statimque
lini super oculos eius ex felle isto piscis quod portas tecum scias enim quoniam mox aperientur
oculi eius et videbit pater tuus lumen caeli et in aspectu tuo gaudebit 9 tunc praecucurrit canis qui
simul fuerat in via et quasi nuntius adveniens blandimento suae caudae gaudebat 10 unde contigit
ut exsurgens caecus pater coepit offendens pedibus currere et data manu puero occurrit in obviam
filio suo 11 et suscipiens osculatus est eum cum uxore sua et coeperunt flere prae gaudio 12 cumque
adorassent Dominum et gratias egissent consederunt 13 tunc sumens Tobias de felle piscis linivit
oculos patri suo 14 et sustinens quasi dimidiam fere horam coepit albugo ex oculis eius quasi
membrana ovi egredi 15 quem adprehendens Tobias traxit ab oculis eius statimque visum recepit
16 et glorificabant Deum ipse videlicet et uxor eius et omnes qui sciebant eum 17 dicebatque Tobias
benedico te Domine Deus Israhel quoniam tu castigasti me et tu sanasti me et ecce video Tobiam
filium meum 18 ingressa est etiam post septem dies Sarra uxor filii eius et omnes familiae et pecora
sana et cameli et pecunia multa uxoris sed et alia pecunia quam receperat a Gabelo 19 et narravit
parentibus suis omnia beneficia Dei quae fecisset circa eum per hominem qui eum duxerat
20 veneruntque Achior et Nabath consobrini Tobiae gaudentes ad Tobin congratulantes ei de omnibus
bonis quae circa illum ostenderat Deus 21 et per septem dies epulantes omnes gaudio magno gavisi
sunt

Chapter 12

1 tunc vocavit ad se Tobias filium suum dixitque ei quid possumus dare viro isti sancto qui venit
tecum 2 respondens Tobias dixit pater quam mercedem dabimus ei aut quid dignum poterit esse

beneficiis eius 3 me duxit et reduxit sanum pecuniam a Gabelo ipse suscepit uxorem ipse me habere
fecit et daemonium ab ea conpescuit gaudium parentibus eius fecit me ipsum a devoratione piscis
eripuit te quoque fecit videre lumen caeli et bonis omnibus per eum repleti sumus quid illi ad haec
dignum poterimus dare 4 sed peto te pater mi ut roges eum si forte dignabitur medietatem de
omnibus quae adlata sunt sibi adsumere 5 et vocantes eum pater scilicet et filius tulerunt eum in
partem et rogare coeperunt ut dignaretur dimidiam partem omnium quae adtulerant acceptam habere
6 tunc dixit eis occulte benedicite Deum caeli et coram omnibus viventibus confitemini illi quoniam
fecit vobiscum misericordiam suam 7 etenim sacramentum regis abscondere bonum est opera autem
Dei revelare et confiteri honorificum est 8 bona est oratio cum ieiunio et elemosyna magis quam
thesauros auri condere 9 quoniam elemosyna a morte liberat et ipsa est quae purgat peccata et faciet
invenire vitam aeternam 10 qui autem faciunt peccatum et iniquitatem hostes sunt animae suae
11 manifesto ergo vobis veritatem et non abscondam a vobis sermonem occultum 12 quando orabas
cum lacrimis et sepeliebas mortuos et derelinquebas prandium et mortuos abscondebas per diem
in domo tua et nocte sepeliebas ego obtuli orationem tuam Domino 13 et quia acceptus eras Deo
necesse fuit ut temptatio probaret te 14 et nunc misit me Dominus ut curarem te et Sarram uxorem
filii tui a daemonio liberarem 15 ego enim sum Rafahel angelus unus ex septem qui adstamus ante
Dominum 16 cumque haec audissent turbati sunt et trementes ceciderunt super faciem suam
17 dixitque eis angelus pax vobis nolite timere 18 etenim cum essem vobiscum per voluntatem Dei
ipsum benedicite et cantate illi 19 videbar quidem vobiscum manducare et bibere sed ego cibo
invisibili et potu qui ab hominibus videri non potest utor 20 tempus est ergo ut revertar ad eum qui
me misit vos autem benedicite Deum et narrate omnia mirabilia eius 21 et cum haec dixisset ab
aspectu eorum ablatus est et ultra eum videre non potuerunt 22 tunc prostrati per horas tres in faciem
benedixerunt Deum et exsurgentes narraverunt omnia mirabilia eius

Chapter 13

1 aperiens autem Tobias senior os suum benedixit Dominum et dixit magnus es Domine in
aeternum et in omnia saecula regnum tuum 2 quoniam tu flagellas et salvas deducis ad infernum
et reducis et non est qui effugiat manum tuam 3 confitemini Domino filii Israhel et in conspectu
gentium laudate eum 4 quoniam ideo dispersit vos inter gentes quae ignorant eum ut vos narretis
mirabilia eius et faciatis scire eos quia non est alius Deus omnipotens praeter eum 5 ipse castigavit
nos propter iniquitates nostras et ipse salvabit nos propter misericordiam suam 6 aspicite ergo quae
fecit vobiscum et cum timore et tremore confitemini illi regemque saeculorum exaltate in operibus
vestris 7 ego autem in terra captivitatis meae confitebor illi quoniam ostendit maiestatem suam in
gentem peccatricem 8 convertimini itaque peccatores et facite iustitiam coram Deo credentes quod
faciat vobiscum misericordiam suam 9 ego autem et anima mea in eo laetabimur 10 benedicite
Dominum omnes electi eius agite dies laetitiae et confitemini illi 11 Hierusalem civitas Dei castigavit
te Dominus in operibus manuum tuarum 12 confitere Domino in bonis et benedic Deum saeculorum
ut reaedificet in te tabernaculum suum et revocet ad te omnes captivos et gaudeas in omnia saecula
saeculorum 13 luce splendida fulgebis et omnes fines terrae adorabunt te 14 nationes ex longinquo
ad te venient et munera deferentes adorabunt Dominum in te et terram tuam in sanctificatione
habebunt 15 nomen magnum invocabunt in te 16 maledicti erunt qui contempserint te et condemnati
erunt omnes qui blasphemaverint te benedictique erunt qui aedificaverint te 17 tu autem laetaberis
in filiis tuis quoniam omnes benedicentur et congregabuntur ad Dominum 18 beati omnes qui
diligunt te et qui gaudent super pace tua 19 anima mea benedic Dominum quoniam liberavit
Hierusalem civitatem suam 20 beatus ero si fuerint reliquiae seminis mei ad videndam claritatem
Hierusalem 21 portae Hierusalem ex sapphyro et zmaragdo aedificabuntur et ex lapide pretioso
omnis circuitus murorum eius 22 ex lapide candido et mundo omnes plateae eius sternentur et per
vicos eius alleluia cantabitur 23 benedictus Dominus qui excitavit eam ut sit regnum eius in saecula
saeculorum super eam amen

Chapter 14

1
et consummati sunt sermones Tobi et posteaquam inluminatus est vixit annis quadraginta
duobus et vidit filios nepotum suorum 2 conpletis itaque annis centum duobus sepultus est honorifice
in Nineven 3 quinquaginta namque et sex annorum oculorum lumen amisit sexagenarius vero recepit
4 reliquum vero vitae suae in gaudio fuit et cum bono profectu timoris Dei perrexit in pace 5 in hora
autem mortis suae vocavit ad se Tobiam filium suum et septem iuvenes filios eius nepotes suos
dixitque eis 6 prope erit interitus Nineven non enim excidit verbum Dei et fratres nostri qui dispersi
sunt a terra Israhel revertentur ad eam 7 omnis autem deserta terra eius replebitur et domus Dei
quae in ea incensa est iterum reaedificabitur ibique revertentur omnes timentes Deum 8 et relinquent
gentes idola sua et venient in Hierusalem et inhabitabunt in ea 9 et gaudebunt in ea omnes adorantes
regem Israhel 10 audite ergo filii mei patrem vestrum servite Domino in veritate et inquirite ut
faciatis quae sunt placita illi 11 et filiis vestris mandate ut faciant iustitias et elemosynas ut sint
memores Dei et benedicant eum in omni tempore in veritate et in tota virtute sua 12 nunc ergo filii
audite me et nolite manere hic sed quacumque die sepelieritis matrem vestram circa me in uno
sepulchro ex eo dirigite gressus vestros ut exeatis hinc 13 video enim quoniam iniquitas eius finem
dabit ei 14 factum est autem post obitum matris suae Tobias abscessit ex Nineven cum uxore sua
et filiis et reversus est ad soceros suos 15 invenitque eos incolomes in senectute bona et curam
eorum gessit et ipse clausit oculos eorum et omnem hereditatem domus Raguhel ipse percepit
viditque quintam generationem filios filiorum suorum 16 et conpletis annis nonaginta et novem in
timore Domini cum gaudio sepelierunt eum

Wisdom

Chapter 1

1
diligite iustitiam qui iudicatis terram sentite de Domino in bonitate et in simplicitate cordis
quaerite illum 2 quoniam invenitur ab his qui non temptant illum apparet autem eis qui fidem habent
in illum 3 perversae enim cogitationes separant a Deo probata autem virtus corripit insipientes

4
quoniam in malivolam animam non intrabit sapientia nec habitabit in corpore subdito peccatis
5
sanctus enim spiritus disciplinae effugiet fictum et auferet se a cogitationibus quae sunt sine
6
intellectu et corripietur superveniente iniquitate benignus est enim spiritus sapientiae et non
liberabit maledictum a labiis suis quoniam renum illius testis est Deus et cordis eius scrutator est
7
verus et linguae illius auditor quoniam spiritus Domini replevit orbem terrarum et hoc quod
8
continet omnia scientiam habet vocis propter hoc qui loquitur iniqua non potest latere nec praeteriet
9
illum corripiens iudicium in cogitationibus enim impii interrogatio erit sermonum autem illius
10
auditio ad Dominum veniet ad correptionem iniquitatum illius quoniam auris zeli audit omnia
11
et tumultus murmurationum non abscondetur custodite ergo vos a murmuratione quae nihil
prodest et a detractione parcite linguae quoniam responsum obscurum in vacuum non ibit os autem
12
quod mentitur occidit animam nolite zelare mortem in errore vitae vestrae neque adquiratis
13
perditionem in operibus manuum vestrarum quoniam Deus mortem non fecit nec laetatur in
14
perditione vivorum creavit enim ut essent omnia et sanabiles nationes orbis terrarum et non est
15
in illis medicamentum exterminii nec inferorum regnum in terra iustitia enim inmortalis est
16
impii autem manibus et verbis arcessierunt illam et aestimantes illam amicam defluxerunt et
sponsionem posuerunt ad illam quoniam digni sunt qui sunt ex parte illius

Chapter 2

1
dixerunt enim apud se cogitantes non recte exiguum et cum taedio est tempus vitae nostrae et
2
non est refrigerium in fine hominis et non est qui agnitus sit reversus ab inferis quia ex nihilo nati
sumus et post hoc erimus tamquam non fuerimus quoniam fumus afflatus est in naribus nostris et
3
sermo scintillae ad commovendum cor nostrum quia extincta cinis erit corpus et spiritus diffundetur
tamquam mollis aer et transiet vita nostra tamquam vestigium nubis et sicut nebula dissolvetur quae
4
fugata est a radiis solis et a calore illius adgravata et nomen nostrum oblivionem accipiet per
5
tempus et nemo memoriam habebit operum nostrorum umbrae enim transitus est tempus nostrum
6
et non est reversio finis nostri quoniam consignata est et nemo revertetur venite ergo et fruamur

bonis quae sunt et utamur creaturam tamquam in iuventute celeriter 7
vino pretioso et unguentis nos impleamus et non praetereat nos flos temporis 8
coronemus nos rosis antequam marcescant nullum pratum sit quod non pertranseat luxuria nostra 9
ubique relinquamus signa laetitiae quoniam haec est pars nostra et haec est sors 10
opprimamus pauperem iustum et non parcamus viduae nec veterani revereamur canos multi temporis 11
sit autem fortitudo nostra lex iniustitiae quod infirmum est enim inutile invenitur 12
circumveniamus ergo iustum quoniam inutilis est nobis et contrarius est operibus nostris et inproperat nobis peccata legis et diffamat in nos peccata disciplinae nostrae
13
promittit scientiam Dei se habere et filium Dei se nominat 14
factus est nobis in traductionem cogitationum nostrarum 15
gravis est nobis etiam ad videndum quoniam dissimilis est aliis vita illius et inmutatae sunt viae eius 16
tamquam nugaces aestimati sumus ab illo et abstinet se a viis nostris tamquam ab inmunditiis et praefert novissima iustorum et gloriatur patrem Deum se habere
17
videamus ergo si sermones illius veri sunt et temptemus quae ventura sunt illi et sciemus quae erunt novissima illius 18
si enim est verus filius Dei suscipiet illum et liberabit eum de manu contrariorum 19
contumelia et tormento interrogemus eum ut sciamus reverentiam illius et probemus patientiam ipsius 20
morte turpissima condemnemus illum erit enim ei respectus ex sermonibus illius 21
haec cogitaverunt et erraverunt excaecavit enim illos malitia eorum 22
et nescierunt sacramenta Dei neque mercedem speraverunt iustitiae nec iudicaverunt honorem animarum sanctarum
23
quoniam Deus creavit hominem inexterminabilem et ad imaginem suae similitudinis fecit illum
24
invidia autem diaboli mors introivit in orbem terrarum 25
imitantur autem illum qui sunt ex parte illius

Chapter 3

1
iustorum autem animae in manu Dei sunt et non tanget illos tormentum mortis 2
visi sunt in oculis insipientium mori et aestimata est adflictio exitus illorum 3
et quod a nobis est iter exterminii illi autem sunt in pace 4
et si coram hominibus tormenta passi sunt spes illorum inmortalitate plena est 5
et in paucis vexati in multis bene disponentur quoniam Deus tentavit illos et invenit illos

dignos se 6 tamquam aurum in fornace probavit illos et quasi holocausta hostiam accepit illos et
in tempore erit respectus illorum 7 fulgebunt et tamquam scintillae in harundineto discurrent
8 iudicabunt nationes et dominabuntur populis et regnabit Dominus illorum in perpetuum 9 qui
confidunt in illum intellegent veritatem et fideles in dilectione adquiescent illi quoniam donum et
pax est electis illius 10 impii autem secundum quae cogitaverunt correptionem habebunt qui
neglexerunt iustum et a Domino recesserunt 11 sapientiam enim et disciplinam qui abicit infelix
est et vacua est spes illorum et labores sine fructu et inhabitabilia opera illorum sunt 12 mulieres
eorum insensatae sunt et nequissimi filii eorum 13 maledicta creatura illorum quoniam felix sterilis
incoinquinata quae non scivit torum in delicto habebit fructum in respectione animarum 14 et spado
qui non operatus est per manus suas iniquitatem nec cogitavit adversus Deum nequissima dabitur
enim illi fidei donum electum et sors in templo Domini acceptissima 15 bonorum enim laborum
gloriosus est fructus et quae non concidat radix sapientiae 16 filii autem adulterorum inconsummati
erunt et ab iniquo toro semen exterminabitur 17 et si quidem longae vitae erunt in nihilum
conputabuntur et sine honore erit novissima senectus illorum 18 et si celerius defuncti fuerint non
habebunt spem nec in die agnitionis adlocutionem 19 nationis enim iniquae dirae sunt
consummationes

Chapter 4

1 melior est generatio cum claritate inmortalitas est enim in memoria illius quoniam et apud
Deum nota est et apud homines 2 cum praesens est imitantur illam et desiderant eam cum se duxerit
et in perpetuum coronata triumphat incoinquinatorum certaminum praemium vincens 3 multigena
autem impiorum multitudo non erit utilis et spuria vitulamina non dabunt radices altas nec stabile
firmamentum conlocabunt 4 et si in ramis in tempore germinaverint infirmiter posita a vento
commovebuntur et a nimietate ventorum eradicabuntur 5 confringentur rami inconsummati et
fructus illorum inutilis et acerbi ad manducandum et ad nihilum apti 6 ex iniquis enim omnes filii
qui nascuntur testes sunt nequitiae adversus parentes in interrogatione sua 7 iustus autem si morte

praeoccupatus fuerit in refrigerio erit 8 senectus enim venerabilis est non diuturna neque numero
annorum conputata cani sunt autem sensus hominibus 9 et aetas senectutis vita inmaculata 10 placens
Deo factus dilectus et vivens inter peccatores translatus est 11 raptus est ne malitia mutaret
intellectum illius aut fictio decipiat animam illius 12 fascinatio enim nugacitatis obscurat bona et
inconstantia concupiscentiae transvertit sensum sine malitia 13 consummatus in brevi explevit
tempora multa 14 placita enim erat Deo anima illius propter hoc properavit educere illum de medio
iniquitatum populi autem videntes et non intellegentes nec ponentes in praecordiis talia 15 quoniam
gratia Dei et misericordia in sanctos illius et respectus in electos illius 16 condemnat autem iustus
mortuus vivos impios et iuventus celerius consummata longam vitam iniusti 17 videbunt enim
finem sapientis et non intellegent quid cogitaverit de illo Deus et quare munierit illum Dominus
18 videbunt enim et contemnent illos autem Dominus inridebit 19 et erunt post haec decidentes sine
honore et in contumelia inter mortuos in perpetuum quoniam disrumpet illos inflatos sine voce et
commovebit illos a fundamentis et usque ad supremum desolabuntur et erunt gementes et memoria
illorum periet 20 venient in cogitatione peccatorum suorum timidi et traducent illos ex adverso
iniquitates ipsorum

Chapter 5

1 tunc stabunt iusti in magna constantia adversus eos qui se angustaverunt et qui abstulerunt
labores illorum 2 videntes turbabuntur timore horribili et mirabuntur in subitatione insperatae salutis
3 dicent inter se paenitentiam agentes et per angustiam spiritus gementes hi sunt quos habuimus
aliquando in risu et in similitudine inproperii 4 nos insensati vitam illorum aestimabamus insaniam
et finem illorum sine honore 5 quomodo conputati sunt inter filios Dei et inter sanctos sors illorum
est 6 ergo erravimus a via veritatis et iustitiae lumen non luxit nobis et sol non est ortus nobis
7 lassati sumus in via iniquitatis et perditionis et ambulavimus vias difficiles viam autem Domini
ignoravimus 8 quid nobis profuit superbia aut quid divitiarum iactatio contulit nobis 9 transierunt
omnia illa tamquam umbra et tamquam nuntius percurrens 10 et tamquam navis quae pertransit

fluctuantem aquam cuius cum praeterierit non est vestigium invenire neque semitam carinae illius
in fluctibus 11 aut avis quae transvolat in aere nullum invenitur argumentum itineris illius sed
tantum sonitus est alarum verberans levem ventum et scindens per vim itineris aerem commotis
alis transvolavit et post hoc nullum signum invenitur itineris illius 12 aut tamquam sagittae emissae
in locum destinatum divisus aer continuo in se reclusus est ut ignoretur transitus illius 13 sic et nos
nati continuo desivimus esse et virtutis quidem signum nullum valuimus ostendere in malignitate
autem nostra consumpti sumus 14 talia dixerunt et peccaverunt 15 quoniam spes impii tamquam
lanugo est quae a vento tollitur et tamquam spuma gracilis quae a procella dispergitur et tamquam
fumus qui a vento diffusus est et tamquam memoria hospitis unius diei praetereuntis 16 iusti autem
in perpetuum vivent et apud Dominum est merces eorum et cogitatio illorum apud Altissimum
17 ideo accipient regnum decoris et diadema speciei de manu Domini quoniam dextera sua teget
eos et brachio suo defendet illos 18 accipiet armaturam zelus illius et armabit creaturam ad ultionem
inimicorum 19 induet pro torace iustitiam et accipiet pro galea iudicium certum 20 sumet scutum
inexpugnabilem aequitatem 21 acuet autem duram iram in lanceam et pugnabit cum illo orbis
terrarum contra insensatos 22 ibunt directae emissiones fulgorum et tamquam a bene curvato arcu
nubium exterminabuntur et ad certum locum insilient 23 et a petrosa ira plenae mittentur grandines
et scandescet in illos aqua maris et flumina concurrent duriter 24 contra illos stabit spiritus virtutis
et tamquam turbedo venti dividet illos et ad heremiam perducet omnem terram iniquitatis et
malignitas evertet sedes potentium

Chapter 6

1 melior est sapientia quam vires et vir prudens magis quam fortis 2 audite ergo reges et intellegite
discite iudices finium terrae 3 praebete aures vos qui continetis multitudines et placetis vobis in
turbis nationum 4 quoniam data est a Domino potestas vobis et virtus ab Altissimo qui interrogabit
opera vestra et cogitationes scrutabitur 5 quoniam cum essetis ministri regni illius non recte iudicastis
neque custodistis legem iustitiae neque secundum voluntatem Dei ambulastis 6 horrende et cito
apparebit vobis quoniam iudicium durissimum in his qui praesunt fiet 7 exiguo enim conceditur

misericordia potentes autem potenter tormenta patientur 8 non enim subtrahet personam cuiusquam
Dominus nec reverebitur magnitudinem cuiusquam quoniam pusillum et magnum ipse fecit et
aequaliter cura est illi pro omnibus 9 fortioribus autem fortior instat cruciatio 10 ad vos ergo reges
sunt hi sermones mei ut discatis sapientiam et non excidatis 11 qui enim custodierint iusta iuste
iustificabuntur et qui didicerint ista invenient quid respondeant 12 concupiscite ergo sermones meos
diligite illos et habebitis disciplinam 13 clara est et quae numquam marcescat sapientia et facile
videtur ab his qui diligunt eam et invenietur ab his qui quaerunt illam 14 praeoccupat qui se
concupiscunt ut illis se prior ostendat 15 qui de luce vigilaverit ad illam non laborabit adsidentem
enim illam foribus suis inveniet 16 cogitare ergo de illa sensus est consummatus et qui vigilaverit
propter illam cito erit securus 17 quoniam dignos se ipsa circuit quaerens et in viis ostendit se illis
hilariter et in omni providentia occurrit illis 18 initium enim illius verissima est disciplinae
concupiscentia 19 cura ergo disciplinae dilectio est et dilectio custoditio legum illius est custoditio
autem legum consummatio incorruptionis est 20 incorruptio autem facit esse proximum Deo
21 concupiscentia itaque sapientiae deducet ad regnum perpetuum 22 si ergo delectamini sedibus
et stemmatibus reges populi diligite sapientiam ut in perpetuum regnetis 23 [] 24 quid est autem
sapientia et quemadmodum facta sit referam et non abscondam a vobis sacramenta Dei sed ab initio
nativitatis investigabo et ponam in lucem scientiam illius et non praeteribo veritatem 25 neque cum
invidia tabescente iter habebo quoniam ista non erit particeps sapientiae 26 multitudo autem
sapientium sanitas est orbis terrarum et rex sapiens populi stabilimentum est 27 ergo accipite
disciplinam per sermones meos et proderit vobis

Chapter 7

1 sum quidem et ego mortalis homo similis omnibus et ex genere terreno illius qui prior finctus
est et in ventre matris figuratus sum caro 2 decem mensuum tempore coagulatus in sanguine ex
semine hominis et delectamento somni conveniente 3 et ego natus accepi communem aerem et in

similiter factam decidi terram primam vocem similem omnibus emisi plorans 4 in involumentis
nutritus sum et curis magnis 5 nemo enim ex regibus aliud habuit nativitatis initium 6 unus ergo
introitus est omnibus ad vitam et similis exitus 7 propter hoc optavi et datus est mihi sensus et
invocavi et venit in me spiritus sapientiae 8 et praeposui illam regnis et sedibus et divitias nihil
esse duxi in conparatione illius 9 nec conparavi illi lapidem pretiosum quoniam omne aurum in
conparatione illius harena est exigua et tamquam lutum aestimabitur argentum in conspectu illius
10 super salutem et speciem dilexi illam et proposui pro luce habere illam quoniam inextinguibile
est lumen illius 11 venerunt autem mihi omnia bona pariter cum illa et innumerabilis honestas per
manus illius 12 et laetatus sum in omnibus quoniam antecedebat ista sapientia et ignorabam quoniam
horum omnium mater est 13 quam sine fictione didici et sine invidia communico et honestatem
illius non abscondo 14 infinitus enim thesaurus est hominibus quod qui usi sunt participes facti
sunt amicitiae Dei propter disciplinae dona commendati 15 mihi autem det Deus dicere ex sententia
et praesumere digna horum quae dantur quoniam ipse et sapientiae dux est et sapientium emendator
16 in manu enim illius et nos et sermones nostri et omnis sapientia et operum scientiae disciplina
17 ipse enim mihi dedit horum quae sunt scientiam veram ut sciam dispositionem orbis terrarum et
virtutes elementorum 18 initium et consummationem et medietatem temporum et meditationem
omnium morum mutationes et divisiones temporum 19 anni cursus et stellarum dispositiones
20 naturas animalium et iras bestiarum vim ventorum et cogitationes hominum differentias arborum
et virtutes radicum 21 et quaecumque sunt absconsa et inprovisa didici omnium enim artifex docuit
me sapientia 22 est enim in illa spiritus intellectus sanctus unicus multiplex subtilis mobilis dissertus
incoinquinatus certus suavis amans bonum acutus qui nihil vetat benefacere 23 humanus stabilis
certus securus omnem habens virtutem omnia prospiciens et qui capiat omnes spiritus intellegibiles
mundos subtiles 24 omnibus enim mobilibus mobilior est sapientia adtingit autem ubique et capit
propter suam munditiam 25 vapor est enim virtutis Dei et emanatio quaedam est claritatis
omnipotentis Dei sincera et ideo nihil inquinatum in illa incurrit 26 candor est enim lucis aeternae
et speculum sine macula Dei maiestatis et imago bonitatis illius 27 et cum sit una omnia potest et
permanens in se omnia innovat et per nationes in animas sanctas se transfert amicos Dei et prophetas

constituit 28 neminem enim diligit Deus nisi eum qui cum sapientia inhabitat 29 est enim haec
speciosior sole et super omnem stellarum dispositionem luci conparata invenitur prior 30 illi enim
succedit nox sapientiam autem non vincit malitia

Chapter 8

1 adtingit enim a fine usque ad finem fortiter et disponit omnia suaviter 2 hanc amavi et exquisivi
a iuventute mea et quaesivi sponsam mihi adsumere et amator factus sum formae illius
3 generositatem glorificat contubernium habens Dei sed et omnium Dominus dilexit illam 4 doctrix
est enim disciplinae Dei et electrix operum illius 5 et si divitiae appetuntur in vita quid sapientiae
locupletius quae omnia operatur 6 si autem sensus operatur quis horum quae sunt magis quam illa
est artifex 7 et si iustitiam quis diligit labores huius magnas habent virtutes sobrietatem enim et
sapientiam docet et iustitiam et virtutem quibus utilius nihil est in vita hominibus 8 et si multitudinem
scientiae desiderat quis scit praeterita et de futuris aestimat scit versutias sermonum et dissolutiones
argumentorum signa et monstra scit antequam fiant et eventus temporum et saeculorum 9 proposui
ergo hanc adducere mihi ad convivendum sciens quoniam communicabit mecum de bonis et erit
adlocutio cogitationis et taedii mei 10 habebo propter hanc claritatem ad turbas et honorem apud
seniores iuvenis 11 acutus inveniar in iudicio et in conspectu potentium admirabilis ero et facies
principum mirabuntur me 12 tacentem me sustinebunt et loquentem me respicient et sermocinante
plura manus ori suo inponent 13 propterea habebo per hanc inmortalitatem et memoriam aeternam
his qui post me futuri sunt relinquam 14 disponam populos et nationes mihi erunt subiectae
15 timebunt me audientes reges horrendi in multitudine videbor bonus et in bello fortis 16 intrans
in domum meam conquiescam cum illa non enim habet amaritudinem conversatio illius nec taedium
convictus ipsius sed laetitiam et gaudium 17 haec cogitans apud me et commemorans in corde meo
quoniam inmortalitas est in cogitatione sapientiae 18 et in amicitia illius delectatio bona et in
operibus manuum illius honestas sine defectione et in certamine loquellae illius sapientia et
praeclaritas in communicatione sermonum ipsius circuibam quaerens ut mihi illam adsumerem
19 puer autem eram ingeniosus et sortitus sum animam bonam 20 et cum essem magis bonus veni

ad corpus incoinquinatum 21 et ut scivi quoniam aliter non possum esse continens nisi Deus det et
hoc ipsum erat sapientiae scire cuius esset hoc donum adii Dominum et deprecatus sum illum et
dixi ex totis praecordiis meis

Chapter 9

1 Deus parentum et Domine misericordiae tuae qui fecisti omnia verbo tuo 2 et sapientia tua
constituisti hominem ut dominetur creaturae quae a te facta est 3 ut disponat orbem terrarum in
aequitate et iustitia et in directione cordis iudicium iudicet 4 da mihi sedium tuarum adsistricem
sapientiam et noli me reprobare a pueris tuis 5 quoniam ego servus tuus et filius ancillae tuae sum
homo infirmus et exigui temporis et minor ad intellectum iudicii et legum 6 et si quis erit
consummatus inter filios hominum si afuerit ab illo sapientia tua in nihilum conputabitur 7 tu me
elegisti regem populo tuo et iudicem filiorum tuorum et filiarum 8 dixisti aedificare templum in
monte sancto tuo et in civitate habitationis tuae aram similitudinem tabernaculi sancti tui quod
praeparasti ab initio 9 et tecum sapientia quae novit opera tua quae et adfuit tunc cum orbem terrarum
faceres et sciebat quid placitum esset oculis tuis et quid directum in praeceptis tuis 10 mitte illam
de sanctis caelis tuis et mitte illam a sede magnitudinis tuae ut mecum sit et mecum laboret et sciam
quid acceptum sit apud te 11 scit enim illa omnia et intellegit et deducet me in operibus meis sobrie
et custodiet me in sua potentia 12 et erunt accepta opera mea et disponam populum tuum iuste et
ero dignus sedium patris mei 13 quis enim hominum poterit scire consilium Dei aut quis poterit
cogitare quid velit Dominus 14 cogitationes enim mortalium timidae et incertae providentiae nostrae
15 corpus enim quod corrumpitur adgravat animam et deprimit terrena inhabitatio sensum multa
cogitantem 16 et difficile aestimamus quae in terra sunt et quae in prospectu sunt invenimus cum
labore quae in caelis sunt autem quis investigavit 17 sensum autem tuum quis scivit nisi tu dederis
sapientiam et miseris sanctum spiritum tuum de altissimis 18 et sic correctae sunt semitae eorum
qui in terris sunt et quae tibi placent didicerunt homines 19 et per sapientiam sanati sunt

Chapter 10

1 haec illum qui primus finctus est patrem orbis terrarum cum solus esset creatus custodivit 2 et
eduxit illum a delicto suo et dedit illi virtutem continendi omnia 3 ab hac ut recessit iniustus in ira
sua per iram homicidii fraternitatis deperiit 4 propter quem cum aqua deleret terram iterum sanavit
sapientia per contemptibile lignum iustum gubernans 5 haec et in consensu nequitiae cum se nationes
contulissent scivit iustum et servavit sine querella Deo et in filii misericordia fortem custodivit
6 haec iustum a pereuntibus impiis liberavit fugientem descendentem ignem in Pentapoli 7 cuius
in testimonium nequitiae fumigabunda constat deserta terra et incerto tempore fructus habentes
arbores et incredibilis animae memoria stans figmentum salis 8 sapientiam enim praetereuntes non
tantum in hoc lapsi sunt ut ignorarent bona sed et insipientiae suae reliquerunt hominibus memoriam
ut in his quae peccaverunt nec latere potuissent 9 sapientia autem hos qui se observant a doloribus
liberavit 10 haec profugum irae fratris iustum deduxit per vias rectas et ostendit illi regnum Dei et
dedit illi scientiam sanctorum honestavit illum in laboribus et conplevit labores illius 11 in fraude
circumvenientium illum adfuit et honestum illum fecit 12 custodivit illum ab inimicis et a
seductoribus tutavit eum et certamen forte dedit illi ut vinceret ut sciret quoniam omnium potentior
est sapientia 13 haec venditum iustum non dereliquit sed a peccatoribus liberavit illum descendit
cum illo in foveam 14 et in vinculis non dereliquit illum donec adferret illi sceptrum regni et
potentiam adversus eos qui eum deprimebant et mendaces ostendit qui maculaverunt ipsum et dedit
illi claritatem aeternam 15 haec populum iustum et semen sine querella liberavit a nationibus quae
illum conprimebant 16 intravit in animam servi Domini et stetit contra reges horrendos in portentis
et signis 17 et reddidit iustis mercedem laborum suorum et deduxit illos in via mirabili et fuit illis
in velamento diei et in luce stellarum nocte 18 transtulit illos mare Rubrum et transvexit illos per
aquam nimiam 19 inimicos autem illorum demersit in mare et ab altitudine inferorum eduxit illos
ideo iusti tulerunt spolia impiorum 20 et decantaverunt Domine nomen sanctum tuum et victricem
manum tuam laudaverunt pariter 21 quoniam sapientia aperuit os mutorum et linguas infantium
fecit dissertas

Chapter 11

1 direxit opera illorum in manibus prophetae sancti 2 iter fecerunt per deserta quae non
inhabitabantur et in locis secretis fixerunt casas 3 steterunt contra hostes et de inimicis se
vindicaverunt 4 sitierunt et invocaverunt te et data est illis de petra altissima aqua et requies sitis
de lapide duro 5 per quae enim poenas passi sunt inimici illorum 6 per haec cum illis deesset bene
cum illis actum est 7 nam pro fonte quidem sempiterni fluminis humanum sanguinem dedisti iniustis
8 qui comminuerentur in traductione infantum occisorum dedisti illis abundantem aquam insperate
9 ostendens per sitim quae tunc fuit quemadmodum tuos exaltares et adversarios illorum necares
10 cum enim temptati sunt et quidem cum misericordia disciplinam accipientes scierunt
quemadmodum cum ira iudicati impii tormenta paterentur 11 hos quidem tamquam pater monens
probasti illos autem tamquam durus rex interrogans condemnasti 12 absentes enim et praesentes
similiter torquebantur 13 duplex enim illos acceperat taedium et gemitus cum memoria praeteritorum
14 cum enim audirent per sua tormenta bene secum agi commemorati sunt Dominum 15 quem enim
in expositione prava proiectum deriserunt in finem eventus mirati sunt non similiter iustis faciens
16 pro cogitationibus autem insensatis iniquitates illorum quod quidam errantes colebant mutos
serpentes et bestias supervacuas inmisisti illis multitudinem mutorum animalium in vindictam
17 ut scirent quia per quae peccat quis per haec et torquetur 18 non enim inpossibilis erat omnipotens
manus tua quae creavit orbem terrarum ex materia invisa inmittere illis multitudinem ursorum aut
audaces leones 19 aut novi generis ira plenas et ignotas bestias aut vaporem igneum spirantes aut
odorem fumi proferentes aut horrendas ab oculis scintillas emittentes 20 quarum non solum laesura
poterat illos exterminare sed et aspectus per timorem occidere 21 sed et sine his uno spiritu occidi
poterant persecutionem passi ab ipsis factis suis et dispersi per spiritum virtutis tuae sed omnia
mensura et numero et pondere disposuisti 22 multum enim valere tibi soli superat semper et virtuti
brachii tui quis resistet 23 quoniam tamquam momentum staterae sic ante te est orbis terrarum et
tamquam gutta roris antelucani quae descendit in terram 24 sed misereris omnium quoniam omnia
potes et dissimulas peccata hominum propter paenitentiam 25 diligis enim omnia quae sunt et nihil

odisti horum quae fecisti nec enim odiens aliquid constituisti [26] quomodo autem posset aliquid
permanere nisi tu voluisses aut quod a te vocatum non esset conservaretur [27] parcis autem omnibus
quoniam tua sunt Domine qui animas amas

Chapter 12

[1] bonus enim spiritus tuus est in omnibus [2] propter quod hos qui exerrant partibus corripis et
de quibus peccant admonens adloqueris ut relicta malitia credant in te Domine [3] et illos enim
antiquos inhabitatores sanctae tuae terrae odiens [4] quoniam odibilia tibi opera faciebant per
medicamina et sacrificia iniusta [5] et filiorum necatores sine misericordia et comestores viscerum
hominum devorationem et sanguinis a medio sacramento tuo [6] et auctores parentes animarum
inauxiliatarum voluisti perdere per manus parentum nostrorum [7] ut dignam perciperent
peregrinationem puerorum Dei quae tibi omnium carior est terra [8] sed et his tamquam hominibus
pepercisti et misisti antecessores exercitus tui vespas ut illos paulatim exterminarent [9] non quia
inpotens eras in bello subicere impios iustis aut bestiis saevis aut verbo duro simul exterminare
[10] sed partibus iudicans dabas locum paenitentiae non ignorans quoniam nequa est natio illorum et
naturalis malitia ipsorum et quoniam non poterat mutari cogitatio illorum in perpetuum [11] semen
enim erat maledictum ab initio nec timens aliquem veniam dabas peccatis illorum [12] quis enim
dicet tibi quid fecisti aut quis stabit contra iudicium tuum aut quis in conspectum tuum veniet vindex
iniquorum hominum aut quis tibi inputabit si nationes perierint quas tu fecisti [13] nec enim est alius
Deus quam tu cuius cura est de omnibus ut ostendas quoniam non iniuste iudicasti [14] neque rex
neque tyrannus in conspectu tuo inquirent de his quos perdidisti [15] cum sis ergo iustus iuste omnia
disponis ipsum quoque qui non debet puniri condemnas exterum aestimas a tua virtute [16] virtus
enim tua iustitiae initium est et ob hoc quod omnium Dominus es omnibus te parcere facis
[17] virtutem enim ostendis tu qui non crederis esse in virtute consummatus et hos qui sciunt audaciam
traducis [18] tu autem dominator virtutis cum tranquillitate iudicas et cum magna reverentia disponis
nos subest enim tibi cum voles posse [19] docuisti autem populum tuum per talia opera quoniam

oportet iustum esse et humanum et bonae spei fecisti filios tuos quoniam das locum in peccatis
paenitentiae 20 si enim inimicos servorum tuorum et debitos morti cum tanta cruciasti adtentione
et liberasti dans tempus et locum per quae possint mutari a malitia 21 cum quanta diligentia iudicasti
filios tuos quorum parentibus iuramenta et conventiones dedisti bonarum promissionum 22 cum
ergo nobis disciplinam das inimicos nostros multipliciter flagellas ut bonitatem tuam cogitemus
iudicantes et cum de nobis iudicatur speremus misericordiam 23 unde et illis qui in vita sua insensate
et iniuste vixerunt per haec quae coluerunt dedisti summa tormenta 24 etenim in erroris via diutius
erraverunt deos aestimantes haec quae in animalibus sunt supervacua infantum insensatorum more
viventes 25 propter hoc tamquam pueris insensatis iudicium in derisum dedisti 26 qui autem ludibriis
increpationis non correpti sunt dignum Dei iudicium experti sunt 27 in his enim quae patiebantur
moleste ferebant in quibus patientes indignabantur per haec quos putabant deos in ipsis cum
exterminarentur videntes illum quem olim negabant se nosse Deum verum agnoverunt propter quod
et finis condemnationis illis veniet

Chapter 13

1 vani sunt autem omnes homines quibus non subest scientia Dei et de his quae videntur bona
non potuerunt intellegere eum qui est neque operibus adtendentes agnoverunt quis esset artifex
2 sed aut ignem aut spiritum aut citatum aerem aut gyrum stellarum aut nimiam aquam aut solem
et lunam rectores orbis terrarum deos putaverunt 3 quorum si specie delectati deos putaverunt sciant
quanto dominator eorum speciosior est speciei enim generator haec omnia constituit 4 aut si virtutem
et opera eorum mirati sunt intellegant ab ipsis quoniam qui haec constituit fortior est illis 5 a
magnitudine enim speciei et creaturae cognoscibiliter poterit horum creator videri 6 sed tamen
adhuc in his minor est querella et hii enim fortassis errant Deum quaerentes et volentes invenire
7 etenim cum in operibus illius conversentur inquirunt et persuasum habent quoniam bona sunt quae
videntur 8 iterum autem nec his debet ignosci 9 si enim tantum potuerunt scire ut possent aestimare
saeculum quomodo huius Dominum non facilius invenerunt 10 infelices autem sunt et inter mortuos
spes illorum est qui appellaverunt deos opera manuum hominum aurum et argentum artis inventionem
similitudines animalium aut lapidem inutilem opus manus antiquae 11 aut si quis artifex faber de

silva lignum rectum secaverit et huius docte eradat omnem corticem et arte sua usus diligenter
fabricet vas utile in conversatione vitae 12 reliquias autem eius operis ad praeparationem escae
abutatur 13 et reliquum horum quod ad nullos usus facit lignum curvum et verticibus plenum sculpat
diligenter per vacuitatem suam et per scientiam artis suae figuret illud et adsimilet illud imagini
hominis 14 aut alicui ex animalibus illud conparet perliniens lubrica et rubicundum faciens fuco
colorem illius et omnem maculam quae in illo est perliniens 15 et faciat ei dignam habitationem in
pariete ponens illud confirmans ferro 16 ne forte cadat prospiciens illi sciens quoniam non potest
se adiuvare imago enim est et opus est illi adiutorio 17 et de substantia sua et filiis suis et nuptiis
votum faciens inquirit non erubescit loqui cum illo qui sine anima est 18 et pro sanitate quidem
infirmum deprecatur et pro vita mortuum rogat et in adiutorium inutilem invocat 19 et pro itinere
petit ab hoc qui ambulare non potest et de adquirendo et de operando et de omnium rerum eventu
petit ab eo qui in omnibus est inutilis

Chapter 14

1 iterum alius navigare cogitans et per feros fluctus incipiens iter facere ligno portante se fragilius
lignum invocat 2 illud enim cupiditas adquirendi excogitavit et artifex sapientia fabricavit sua 3 tua
autem pater gubernat providentia quoniam dedisti et in mari viam et inter fluctus semitam
firmissimam 4 ostendens quoniam potes ex omnibus sanare etiam si sine rate aliquis adeat 5 sed
ut non esset vacua sapientiae tuae opera propter hoc etiam exiguo ligno credunt homines animas
suas et transeuntes mare per ratem liberati sunt 6 sed ab initio cum perirent superbi gigantes spes
orbis terrarum ad ratem confugiens remisit saeculo semen nativitatis quae manu tua erat gubernata
7 benedictum est enim lignum per quod fit iustitia 8 per manus autem quod fit maledictum et ipsum
et qui fecit illud quia ille quidem operatus est illud autem cum esset fragile Deus cognominatus est
9 similiter autem odio sunt Deo impius et impietas eius 10 etenim quod factum est cum illo qui fecit
tormenta patietur 11 propter hoc et idolis nationum non erit respectus quoniam creaturae Dei in
odium factae sunt et in temptationem animis hominum et in muscipulum pedibus insipientium
12 initium enim fornicationis est exquisitio idolorum et adinventio illorum corruptio vitae est
13 neque erant ab initio neque erunt in perpetuum 14 supervacuitas enim hominum venit in orbem

terrarum et ideo brevis illorum finis inventus est 15 acerbo enim luctu dolens pater cito sibi filii
rapti faciens imaginem illum qui tunc homo mortuus fuerat nunc tamquam deum colere coepit et
constituit inter servos suos sacra et sacrificia 16 deinde interveniente tempore convalescente iniqua
consuetudine hic error tamquam lex custodita est et tyrannorum imperio colebantur figmenta 17 hos
quos in palam honorare non poterant homines propter quod longe essent e longinquo figura illorum
adlata evidentem imaginem regis quem honorare volebant fecerunt ut illum qui aberat tamquam
praesentem colerent sua sollicitudine 18 provexit autem ad horum culturam et hos qui ignorabant
artificis eximia diligentia 19 ille enim volens placere illi qui se adsumpsit elaboravit arte sua ut
similitudinem in melius figuraret 20 multitudo autem adducta per speciem operis eum qui ante
tempus tamquam homo honoratus fuerat nunc deum existimaverunt 21 et haec fuit vitae humanae
deceptio quoniam aut adfectui aut regibus deservientes homines incommunicabile nomen lapidibus
et lignis inposuerunt 22 et non sufficerat errasse eos circa Dei scientiam sed et in magno viventes
inscientiae bello tot et tam magna mala pacem appellant 23 aut enim filios suos sacrificantes aut
obscura sacrificia facientes aut insaniae plenas vigilias habentes 24 neque vitam neque nuptias
mundas iam custodiunt sed alius alium per invidiam occidit aut adulterans contristat 25 et omnia
commixta sunt sanguis homicidium furtum et fictio corruptio infidelitas turbatio et periurium
tumultus bonorum 26 Domini inmemoratio animarum inquinatio nativitatis inmutatio nuptiarum
inconstantia moechiae et inpudicitia 27 infandorum enim idolorum cultura omnis mali causa est et
initium et finis 28 aut enim dum laetantur insaniunt aut vaticinantur falsa aut vivunt iniuste aut
periurant cito 29 dum enim confidunt in idolis quae sunt sine anima male iurantes renoceri se non
sperant 30 utraque ergo illis evenient digne quoniam male senserunt de Deo adtendentes idolis et
iniuste iuraverunt in dolo contemnentes iustitiam 31 non enim iurantium est virtus sed peccantium
poena perambulat semper in iniustorum praevaricationem

Chapter 15

1 tu autem Deus noster suavis et verus es patiens et misericordia disponens omnia 2 etenim si
peccaverimus tui sumus scientes magnitudinem tuam et si non peccaverimus scimus quoniam apud

te sumus conputati 3 nosse enim te consummata iustitia est et scire iustitiam et virtutem tuam radix
est inmortalitatis 4 non enim in errorem induxit nos hominum malae artis excogitatio nec umbra
picturae labor sine fructu effigies sculpta per varios colores 5 cuius aspectus insensato dat
concupiscentiam et diligit mortuae imaginis effigiem sine anima 6 malorum amatores digni qui
spem in talibus habent et qui faciunt illos et qui diligunt et qui colunt 7 sed et figulus mollem terram
premens laboriose fingit ad usus nostros unumquodque vas et de eodem luto fingit quae munda
sunt in usum vasa similiter et quae his sunt contraria horum autem vasorum qui sit usus iudex est
figulus 8 et cum labore vanum deum de eodem fingit luto ille qui paulo ante de terra factus fuerat
et post pusillum se ducit unde acceptus est repetitus debitum animae quem habebat 9 sed est illi
cura non quia laboraturus est nec quoniam brevis illi vita est sed concertatur aurificibus et argentariis
sed et aerarios imitatur et gloriam praefert quoniam res supervacuas fingit 10 cinis est cor eius et
terra supervacua spes illius et luto vilior vita illius 11 quoniam ignoravit qui se finxit et qui inspiravit
illi animam quae operatur et qui insuflavit spiritum vitalem 12 sed aestimaverunt ludum esse vitam
nostram et conversationem vitae conpositam ad lucrum et oportere undecumque etiam ex malo
adquirere 13 hic enim super omnes scit se delinquere qui ex terrae materia fragilia vasa et sculptilia
fingit 14 omnes enim insipientes et infelices supra modum animae superbi sunt inimici populi tui
et imperantes illi 15 quoniam omnia idola nationum aestimaverunt deos quibus neque oculorum
visus est ad videndum neque nares ad percipiendum spiritum neque aures ad audiendum nec digiti
manuum ad tractandum sed et pedes eorum pigri ad ambulandum 16 homo enim fecit illos et qui
spiritum mutuatus est is finxit illos nemo enim sibi similem homo poterit deum fingere 17 cum sit
enim mortalis mortuum fingit manibus iniquis melior est enim ipse his quos colit quia ipse quidem
vixit cum esset mortalis illi autem numquam 18 sed et animalia miserrima colunt insensate enim
conparata his aliis sunt deteriora 19 sed nec aspectu aliquis ex his animalibus bona potest conspicere
effugit autem Dei laudem et benedictionem eius

Chapter 16

1 propter hoc per his similia passi sunt digne tormenta et per multitudinem bestiarum exterminati
sunt 2 pro quibus tormentis bene disposuisti populum tuum quibus dedisti concupiscentiam
delectamenti sui novum saporem escam parans eis ortygometram 3 ut illi quidem concupiscentes
escam propter ea quae illis ostensa et missa sunt etiam a necessaria concupiscentia averterentur hi
autem in brevi inopes facti novam gustaverunt escam 4 oportebat enim illis quidem sine excusatione
supervenire interitum exercentibus tyrannidem his autem tantum ostendere quemadmodum inimici
illorum exterminabantur 5 etenim cum supervenit illis saeva bestiarum ira morsibus perversarum
colubrarum exterminabantur 6 non in perpetuum permansit ira tua sed ad correptionem in brevi
turbati sunt signum habentes salutis ad commemorationem mandati legis tuae 7 qui enim conversus
est non per hoc quod videbat sanabatur sed per te omnium salvatorem 8 et in hoc autem ostendisti
inimicis nostris quia tu es qui liberas ab omni malo 9 illos enim lucustarum et muscarum occiderunt
morsus et non est inventa sanitas animae illorum quia digni erant ab huiusmodi exterminari 10 filios
autem tuos nec draconum venenatorum vicerunt dentes misericordia enim tua adveniens sanabat
illos 11 in memoria enim sermonum tuorum examinabantur et salvabantur ne in altam incidentes
oblivionem non possent tuo uti adiutorio 12 etenim neque herba neque malagma sanavit illos sed
tuus Domine sermo qui sanat omnia 13 tu enim vitae et mortis habes potestatem et deducis ad portas
mortis et reducis 14 homo autem occidit quidem per malitiam animam suam et cum exibit spiritus
non revertetur nec revocabit animam quae recepta est 15 sed tuam manum effugere inpossibile est
16 negantes enim nosse te impii per fortitudinem brachii tui flagellati sunt novis aquis et grandinibus
et pluviis persecutionem passi et per ignem consummati 17 quod enim mirabile erat in aqua quae
omnia extinguit plus ignis valebat vindex est enim orbis iustorum 18 quodam enim tempore
mansuetabatur ignis ne conburerentur quae ad impios missa erant animalia sed ut ipsi videntes
scirent quoniam Dei iudicio patiuntur persecutionem 19 et quodam tempore in aqua super virtutem
ignis ardebat ut iniquae terrae nationem exterminaret 20 pro quibus angelorum esca nutristi populum
tuum et paratum panem e caelo praestitisti illis sine labore omne delectamentum in se habentem et
omnis saporis suavitatem 21 substantia enim tua dulcedinem tuam quam in filios habes ostendebat
et serviens uniuscuiusque voluntati ad quod quis volebat convertebatur 22 nix autem et glacies

sustinebant vim ignis et non tabescebant ut scirent quoniam fructus inimicorum exterminabat ignis
ardens in grandine et pluvia coruscans 23 hoc autem iterum ut nutrirentur iusti etiam suae virtutis
oblitus est 24 creatura enim tibi factori deserviens excandescit in tormentum adversus iniustos et
lenior fit ad benefaciendum pro his qui in te confidunt 25 propter hoc et tunc in omnia transfigurata
omnium nutrici gratiae tuae deserviebant ad voluntatem horum qui a te desiderati sunt 26 ut scirent
filii tui quos dilexisti Domine quoniam non nativitatis fructus pascunt homines sed sermo tuus hos
qui in te crediderint conservat 27 quod enim ab igni non poterat exterminari statim ab exiguo radio
solis calefactum tabescebat 28 ut notum omnibus esset quoniam oportet praevenire solem ad
benedictionem tuam et ad orientem lucis tibi adorare 29 ingrati enim fides tamquam hibernalis
glacies tabescit et disperiet tamquam aqua supervacua

Chapter 17

1 magna enim sunt iudicia tua et inenarrabilia verba tua propter hoc indisciplinatae animae
erraverunt 2 dum enim persuasum habent iniqui posse dominari nationi sanctae vinculis tenebrarum
et longae noctis conpediti inclusi sub tectis fugitivi perpetuae providentiae iacuerunt 3 et dum putant
se latere in obscuris peccatis tenebroso oblivionis velamento dispersi sunt paventes horrende et
cum admiratione nimia perturbati 4 neque enim quae continebat illos spelunca sine timore custodiebat
quoniam sonitus descendens perturbabat illos et personae tristes apparentes pavorem illis praestabant
5 et ignis quidem nulla vis poterat illis lumen praebere nec siderum limpidae flammae inluminare
poterant illam noctem horrendam 6 apparebat autem illis subitaneus ignis timore plenus et timore
percussi illius quae non videbatur faciei aestimabant deteriora esse quae videbantur 7 et magicae
artis adpositi erant derisus et sapientiae gloriae correptio cum contumelia 8 illi enim qui promittebant
timores turbationes expellere se ab anima languente hi cum derisu pleni timore languebant 9 nam
et si nihil illos ex monstris perturbabat transitu animalium et serpentium sibilatione commoti
tremebundi peribant et aerem quem nulla ratione quis effugere posset negantes se videre 10 cum
sit enim timida nequitia dat testimonium condemnata semper enim praesumit saeva conturbata
conscientia 11 nihil enim est timor nisi praesumptionis adiutorium proditio cogitationis auxiliorum

12
et dum ab intro minor est expectatio maiorem putat scientiam eius causae de qua tormentum
praestat 13 illi autem qui inpotentem vere noctem et ab infimis et ab altissimis inferis supervenientem
eundem somnum dormientes 14 aliquando monstrorum exagitabantur timore aliquando animae
deficiebant traductione subitaneus enim illis et insperatus timor supervenerat 15 deinde si quicumque
ex illis decidisset custodiebatur in carcere sine ferro reclusus 16 si enim rusticus quis erat aut pastor
aut agri laborum operarius praeoccupatus esset ineffugibilem sustinebat necessitatem 17 una enim
catena tenebrarum omnes erant conligati sive spiritus sibilans aut inter spissos ramos avium sonus
suavis aut vis aquae decurrentis nimium 18 aut sonus validus praecipitarum petrarum aut ludentium
animalium cursus invisus aut mugientium valida bestiarum vox aut resonans de altissimis montibus
echo deficientes faciebat illos prae timore 19 omnis enim orbis terrarum limpido luminabatur lumine
et non inpeditis operibus continebatur 20 solis autem illis superposita erat gravis nox imago
tenebrarum quae superventura illis erat ipsi ergo sibi erant graviores tenebris

Chapter 18

1
sanctis autem tuis maxima erat lux et horum quidem vocem audiebant sed figuram non videbant
et quia non et ipsi per eadem passi erant magnificabant 2 et qui ante laesi erant quoniam non
laedebantur gratias agebant et ut esset differentia donum petebant 3 propter quod igni ardentem
columnam ducem habuerunt ignotae viae et solem sine laesura boni hospitii praestitisti 4 digni
quidem illi carere luce et pati carcerem tenebrarum qui inclusos custodiebant filios tuos per quos
incipiebat incorruptum legis lumen saeculo dari 5 cum cogitarent iustorum occidere infantes et uno
exposito filio et liberato in traductionem illorum multitudinem filiorum abstulisti et pariter illos
perdidisti in aquam validam 6 illa nox ante cognita est a parentibus nostris ut vere scientes quibus
iuramentis crediderunt animaequiores essent 7 suscepta est autem a populo tuo sanitas quidem
iustorum iniustorum autem exterminatio 8 sicut enim laesisti adversarios sic nos provocans
magnificasti 9 absconse enim sacrificabant iusti pueri bonorum et iustitiae legem in concordia
disposuerunt similiter bona et mala percepturos iustos patri iam decantantes laudes 10 resonabat

autem inconveniens inimicorum vox et flebilis audiebatur planctus ploratorum infantium 11 simili
autem poena servus cum domino adflictus et popularis homo regi similia passus 12 similiter ergo
omnes uno nomine mortis mortuos habebant innumerabiles nec enim ad sepeliendum vivi sufficiebant
quoniam uno momento quae erat praeclarior natio illorum exterminata est 13 de omnibus enim non
credentes propter veneficia tunc cum fuit exterminium primogenitorum spoponderunt populum Dei
se esse 14 cum enim quietum silentium contineret omnia et nox in suo cursu medium iter haberet
15 omnipotens sermo tuus de caelo a regalibus sedibus durus debellator in mediam exterminii terram
prosilivit 16 gladius acutus insimulatum imperium tuum portans et stans replevit omnia morte et
usque ad caelum adtingebat stans in terra 17 tum continuo visus somniorum malorum turbaverunt
illos et timores supervenerunt insperati 18 et alius alibi proiectus semivivus propter quam moriebatur
causam demonstrabat 19 visiones enim quae illos turbaverunt haec praemonebant ne inscii quare
mala patiebantur perirent 20 tetigit autem tunc et iustos temptatio mortis et commotio in heremo
facta est multitudinis sed non diu permansit ira 21 properans enim homo sine querella propugnavit
proferens servitutis suae scutum orationem et per incensum deprecationem allegans restitit irae et
finem inposuit necessitati ostendens quoniam tuus est famulus 22 vicit autem turbas non virtute
corporis nec armatura potentiae sed verbo vexatorem subiecit iuramenta parentum et testamentum
commemorans 23 cum enim iam acervatim cecidissent super alterutrum mortui interstetit et amputavit
impetum et divisit illam quae ad vivos ducebat viam 24 in veste enim poderis quam habebat totus
erat orbis terrarum et parentum magnalia in quattuor ordinibus lapidum erant sculpta et magnificentia
tua in diademate capitis illius erat scripta 25 haec autem his cessit qui exterminabat et haec extimuit
erat enim sola temptatio irae sufficiens

Chapter 19

1 impiis autem usque in novissimum sine misericordia ira supervenit praesciebat enim et futura
illorum 2 quoniam ipsi cum reversi essent ut se ducerent et cum magna sollicitudine praemisissent
illos consequebantur illos paenitentia acti 3 adhuc enim inter manus habentes luctus et deplorantes
ad monumenta mortuorum aliam sibi adsumpserunt cogitationem inscientiae et quos rogantes

proiecerunt hos tamquam fugitivos persequebantur
4
ducebat enim illos ad hunc finem digna necessitas et horum quae acciderant memorationem amittebant
5
ut eam quae deerat tormentis replerent punitionem et populus quidem tuus mirabiliter transiret illi autem novam mortem invenirent
6
omnis enim creatura ad suum genus ab initio refigurabatur deserviens tuis praeceptis ut pueri tui custodirentur inlaesi
7
nam nubis castra eorum adumbrabat et ex aqua quae ante erat terra arida apparuit et ex mari Rubro via sine inpedimento et campus germinans de profundo nimio
8
per quem omnis natio transivit quae tegebatur tua manu videntes mirabilia monstra
9
tamquam equi enim depaverunt et tamquam agni exultaverunt magnificantes te Domine qui liberasti illos
10
memores enim erant adhuc eorum quae in incolatu illorum facta fuerant quemadmodum pro natione animalium eduxit terra muscas et pro piscibus eructavit fluvius multitudinem ranarum
11
novissime autem viderunt novam creaturam avium cum abducti concupiscentia postulaverunt escam epulationis
12
in adlocutione enim desiderii ascendit illis de mari ortygometra et vexationes peccatoribus supervenerunt non sine illis quae ante facta erant argumentis per vim fluminum iuste enim patiebantur secundum suas nequitias
13
etenim detestabiliorem inhospitalitatem instituerunt alii quidem ignotos non recipiebant advenas alii autem bonos hospites in servitutem accipiebant
14
et non solum hoc sed et alius quis respectus erit illorum quoniam inviti recipiebant extraneos
15
qui autem cum laetitia receperunt hos qui eisdem usi erant iustitiis saevissimis adflixerunt doloribus
16
percussi sunt autem caecitate sicut illi in foribus iusti cum subitaneis cooperti essent tenebris unusquisque ostii sui transitum quaerebat
17
in se enim elementa dum convertuntur sicut in organo qualitatis sonus inmutatur et omnia suum sonum custodiunt unde est aestimare et ex ipso certo visu
18
agrestia enim in aquatica convertebantur et quaecumque erant natantia in terram transiebant
19
ignis in aqua valebat supra suam virtutem et aqua extinguentis naturae obliviscebatur

New Testament

Matthew

Chapter 1

1 liber generationis Iesu Christi filii David filii Abraham 2 Abraham genuit Isaac Isaac autem
genuit Iacob Iacob autem genuit Iudam et fratres eius 3 Iudas autem genuit Phares et Zara de Thamar
Phares autem genuit Esrom Esrom autem genuit Aram 4 Aram autem genuit Aminadab Aminadab
autem genuit Naasson Naasson autem genuit Salmon 5 Salmon autem genuit Booz de Rachab Booz
autem genuit Obed ex Ruth Obed autem genuit Iesse Iesse autem genuit David regem 6 David
autem rex genuit Salomonem ex ea quae fuit Uriae 7 Salomon autem genuit Roboam Roboam
autem genuit Abiam Abia autem genuit Asa 8 Asa autem genuit Iosaphat Iosaphat autem genuit
Ioram Ioram autem genuit Oziam 9 Ozias autem genuit Ioatham Ioatham autem genuit Achaz Achaz
autem genuit Ezechiam 10 Ezechias autem genuit Manassen Manasses autem genuit Amon Amon
autem genuit Iosiam 11 Iosias autem genuit Iechoniam et fratres eius in transmigratione Babylonis
12 et post transmigrationem Babylonis Iechonias genuit Salathihel Salathihel autem genuit Zorobabel
13 Zorobabel autem genuit Abiud Abiud autem genuit Eliachim Eliachim autem genuit Azor 14 Azor
autem genuit Saddoc Saddoc autem genuit Achim Achim autem genuit Eliud 15 Eliud autem genuit
Eleazar Eleazar autem genuit Matthan Matthan autem genuit Iacob 16 Iacob autem genuit Ioseph
virum Mariae de qua natus est Iesus qui vocatur Christus 17 omnes ergo generationes ab Abraham
usque ad David generationes quattuordecim et a David usque ad transmigrationem Babylonis
generationes quattuordecim et a transmigratione Babylonis usque ad Christum generationes
quattuordecim 18 Christi autem generatio sic erat cum esset desponsata mater eius Maria Ioseph
antequam convenirent inventa est in utero habens de Spiritu Sancto 19 Ioseph autem vir eius cum
esset iustus et nollet eam traducere voluit occulte dimittere eam 20 haec autem eo cogitante ecce
angelus Domini in somnis apparuit ei dicens Ioseph fili David noli timere accipere Mariam coniugem

tuam quod enim in ea natum est de Spiritu Sancto est 21 pariet autem filium et vocabis nomen eius
Iesum ipse enim salvum faciet populum suum a peccatis eorum 22 hoc autem totum factum est ut
adimpleretur id quod dictum est a Domino per prophetam dicentem 23 ecce virgo in utero habebit
et pariet filium et vocabunt nomen eius Emmanuhel quod est interpretatum Nobiscum Deus
24 exsurgens autem Ioseph a somno fecit sicut praecepit ei angelus Domini et accepit coniugem
suam 25 et non cognoscebat eam donec peperit filium suum primogenitum et vocavit nomen eius
Iesum

Chapter 2

1 cum ergo natus esset Iesus in Bethleem Iudaeae in diebus Herodis regis ecce magi ab oriente
venerunt Hierosolymam 2 dicentes ubi est qui natus est rex Iudaeorum vidimus enim stellam eius
in oriente et venimus adorare eum 3 audiens autem Herodes rex turbatus est et omnis Hierosolyma
cum illo 4 et congregans omnes principes sacerdotum et scribas populi sciscitabatur ab eis ubi
Christus nasceretur 5 at illi dixerunt ei in Bethleem Iudaeae sic enim scriptum est per prophetam
6 et tu Bethleem terra Iuda nequaquam minima es in principibus Iuda ex te enim exiet dux qui reget
populum meum Israhel 7 tunc Herodes clam vocatis magis diligenter didicit ab eis tempus stellae
quae apparuit eis 8 et mittens illos in Bethleem dixit ite et interrogate diligenter de puero et cum
inveneritis renuntiate mihi ut et ego veniens adorem eum 9 qui cum audissent regem abierunt et
ecce stella quam viderant in oriente antecedebat eos usque dum veniens staret supra ubi erat puer
10 videntes autem stellam gavisi sunt gaudio magno valde 11 et intrantes domum invenerunt puerum
cum Maria matre eius et procidentes adoraverunt eum et apertis thesauris suis obtulerunt ei munera
aurum tus et murram 12 et responso accepto in somnis ne redirent ad Herodem per aliam viam
reversi sunt in regionem suam 13 qui cum recessissent ecce angelus Domini apparuit in somnis
Ioseph dicens surge et accipe puerum et matrem eius et fuge in Aegyptum et esto ibi usque dum
dicam tibi futurum est enim ut Herodes quaerat puerum ad perdendum eum 14 qui consurgens
accepit puerum et matrem eius nocte et recessit in Aegyptum 15 et erat ibi usque ad obitum Herodis

ut adimpleretur quod dictum est a Domino per prophetam dicentem ex Aegypto vocavi filium meum
16
tunc Herodes videns quoniam inlusus esset a magis iratus est valde et mittens occidit omnes
pueros qui erant in Bethleem et in omnibus finibus eius a bimatu et infra secundum tempus quod
17
exquisierat a magis tunc adimpletum est quod dictum est per Hieremiam prophetam dicentem
18
vox in Rama audita est ploratus et ululatus multus Rachel plorans filios suos et noluit consolari
19
quia non sunt defuncto autem Herode ecce apparuit angelus Domini in somnis Ioseph in Aegypto
20
dicens surge et accipe puerum et matrem eius et vade in terram Israhel defuncti sunt enim qui
21
quaerebant animam pueri qui surgens accepit puerum et matrem eius et venit in terram Israhel
22
audiens autem quod Archelaus regnaret in Iudaea pro Herode patre suo timuit illo ire et admonitus
23
in somnis secessit in partes Galilaeae et veniens habitavit in civitate quae vocatur Nazareth ut
adimpleretur quod dictum est per prophetas quoniam Nazareus vocabitur

Chapter 3

1
in diebus autem illis venit Iohannes Baptista praedicans in deserto Iudaeae
2
et dicens
paenitentiam agite adpropinquavit enim regnum caelorum
3
hic est enim qui dictus est per Esaiam
prophetam dicentem vox clamantis in deserto parate viam Domini rectas facite semitas eius
4
ipse
autem Iohannes habebat vestimentum de pilis camelorum et zonam pelliciam circa lumbos suos
esca autem eius erat lucustae et mel silvestre
5
tunc exiebat ad eum Hierosolyma et omnis Iudaea
et omnis regio circa Iordanen
6
et baptizabantur in Iordane ab eo confitentes peccata sua
7
videns
autem multos Pharisaeorum et Sadducaeorum venientes ad baptismum suum dixit eis progenies
viperarum quis demonstravit vobis fugere a futura ira
8
facite ergo fructum dignum paenitentiae
9
et ne velitis dicere intra vos patrem habemus Abraham dico enim vobis quoniam potest Deus de
lapidibus istis suscitare filios Abrahae
10
iam enim securis ad radicem arborum posita est omnis
ergo arbor quae non facit fructum bonum exciditur et in ignem mittitur
11
ego quidem vos baptizo
in aqua in paenitentiam qui autem post me venturus est fortior me est cuius non sum dignus
calciamenta portare ipse vos baptizabit in Spiritu Sancto et igni
12
cuius ventilabrum in manu sua
et permundabit aream suam et congregabit triticum suum in horreum paleas autem conburet igni

inextinguibili 13 tunc venit Iesus a Galilaea in Iordanen ad Iohannem ut baptizaretur ab eo
14 Iohannes autem prohibebat eum dicens ego a te debeo baptizari et tu venis ad me 15 respondens
autem Iesus dixit ei sine modo sic enim decet nos implere omnem iustitiam tunc dimisit eum
16 baptizatus autem confestim ascendit de aqua et ecce aperti sunt ei caeli et vidit Spiritum Dei
descendentem sicut columbam venientem super se 17 et ecce vox de caelis dicens hic est Filius
meus dilectus in quo mihi conplacui

Chapter 4

1 tunc Iesus ductus est in desertum ab Spiritu ut temptaretur a diabolo 2 et cum ieiunasset
quadraginta diebus et quadraginta noctibus postea esuriit 3 et accedens temptator dixit ei si Filius
Dei es dic ut lapides isti panes fiant 4 qui respondens dixit scriptum est non in pane solo vivet homo
sed in omni verbo quod procedit de ore Dei 5 tunc adsumit eum diabolus in sanctam civitatem et
statuit eum supra pinnaculum templi 6 et dixit ei si Filius Dei es mitte te deorsum scriptum est enim
quia angelis suis mandabit de te et in manibus tollent te ne forte offendas ad lapidem pedem tuum
7 ait illi Iesus rursum scriptum est non temptabis Dominum Deum tuum 8 iterum adsumit eum
diabolus in montem excelsum valde et ostendit ei omnia regna mundi et gloriam eorum 9 et dixit
illi haec tibi omnia dabo si cadens adoraveris me 10 tunc dicit ei Iesus vade Satanas scriptum est
Dominum Deum tuum adorabis et illi soli servies 11 tunc reliquit eum diabolus et ecce angeli
accesserunt et ministrabant ei 12 cum autem audisset quod Iohannes traditus esset secessit in
Galilaeam 13 et relicta civitate Nazareth venit et habitavit in Capharnaum maritimam in finibus
Zabulon et Nepthalim 14 ut adimpleretur quod dictum est per Esaiam prophetam 15 terra Zabulon
et terra Nepthalim via maris trans Iordanen Galilaeae gentium 16 populus qui sedebat in tenebris
lucem vidit magnam et sedentibus in regione et umbra mortis lux orta est eis 17 exinde coepit Iesus
praedicare et dicere paenitentiam agite adpropinquavit enim regnum caelorum 18 ambulans autem
iuxta mare Galilaeae vidit duos fratres Simonem qui vocatur Petrus et Andream fratrem eius mittentes
rete in mare erant enim piscatores 19 et ait illis venite post me et faciam vos fieri piscatores hominum

20 at illi continuo relictis retibus secuti sunt eum 21 et procedens inde vidit alios duos fratres Iacobum
Zebedaei et Iohannem fratrem eius in navi cum Zebedaeo patre eorum reficientes retia sua et vocavit
eos 22 illi autem statim relictis retibus et patre secuti sunt eum 23 et circumibat Iesus totam Galilaeam
docens in synagogis eorum et praedicans evangelium regni et sanans omnem languorem et omnem
infirmitatem in populo 24 et abiit opinio eius in totam Syriam et obtulerunt ei omnes male habentes
variis languoribus et tormentis conprehensos et qui daemonia habebant et lunaticos et paralyticos
et curavit eos 25 et secutae sunt eum turbae multae de Galilaea et Decapoli et Hierosolymis et
Iudaea et de trans Iordanen

Chapter 5

1 videns autem turbas ascendit in montem et cum sedisset accesserunt ad eum discipuli eius
2 et aperiens os suum docebat eos dicens 3 beati pauperes spiritu quoniam ipsorum est regnum
caelorum 4 beati mites quoniam ipsi possidebunt terram 5 beati qui lugent quoniam ipsi
consolabuntur 6 beati qui esuriunt et sitiunt iustitiam quoniam ipsi saturabuntur 7 beati misericordes
quia ipsi misericordiam consequentur 8 beati mundo corde quoniam ipsi Deum videbunt 9 beati
pacifici quoniam filii Dei vocabuntur 10 beati qui persecutionem patiuntur propter iustitiam quoniam
ipsorum est regnum caelorum 11 beati estis cum maledixerint vobis et persecuti vos fuerint et
dixerint omne malum adversum vos mentientes propter me 12 gaudete et exultate quoniam merces
vestra copiosa est in caelis sic enim persecuti sunt prophetas qui fuerunt ante vos 13 vos estis sal
terrae quod si sal evanuerit in quo sallietur ad nihilum valet ultra nisi ut mittatur foras et conculcetur
ab hominibus 14 vos estis lux mundi non potest civitas abscondi supra montem posita 15 neque
accendunt lucernam et ponunt eam sub modio sed super candelabrum ut luceat omnibus qui in
domo sunt 16 sic luceat lux vestra coram hominibus ut videant vestra bona opera et glorificent
Patrem vestrum qui in caelis est 17 nolite putare quoniam veni solvere legem aut prophetas non
veni solvere sed adimplere 18 amen quippe dico vobis donec transeat caelum et terra iota unum
aut unus apex non praeteribit a lege donec omnia fiant 19 qui ergo solverit unum de mandatis istis
minimis et docuerit sic homines minimus vocabitur in regno caelorum qui autem fecerit et docuerit

hic magnus vocabitur in regno caelorum 20 dico enim vobis quia nisi abundaverit iustitia vestra
plus quam scribarum et Pharisaeorum non intrabitis in regnum caelorum 21 audistis quia dictum
est antiquis non occides qui autem occiderit reus erit iudicio 22 ego autem dico vobis quia omnis
qui irascitur fratri suo reus erit iudicio qui autem dixerit fratri suo racha reus erit concilio qui autem
dixerit fatue reus erit gehennae ignis 23 si ergo offeres munus tuum ad altare et ibi recordatus fueris
quia frater tuus habet aliquid adversum te 24 relinque ibi munus tuum ante altare et vade prius
reconciliare fratri tuo et tunc veniens offers munus tuum 25 esto consentiens adversario tuo cito
dum es in via cum eo ne forte tradat te adversarius iudici et iudex tradat te ministro et in carcerem
mittaris 26 amen dico tibi non exies inde donec reddas novissimum quadrantem 27 audistis quia
dictum est antiquis non moechaberis 28 ego autem dico vobis quoniam omnis qui viderit mulierem
ad concupiscendum eam iam moechatus est eam in corde suo 29 quod si oculus tuus dexter
scandalizat te erue eum et proice abs te expedit enim tibi ut pereat unum membrorum tuorum quam
totum corpus tuum mittatur in gehennam 30 et si dextera manus tua scandalizat te abscide eam et
proice abs te expedit tibi ut pereat unum membrorum tuorum quam totum corpus tuum eat in
gehennam 31 dictum est autem quicumque dimiserit uxorem suam det illi libellum repudii 32 ego
autem dico vobis quia omnis qui dimiserit uxorem suam excepta fornicationis causa facit eam
moechari et qui dimissam duxerit adulterat 33 iterum audistis quia dictum est antiquis non peierabis
reddes autem Domino iuramenta tua 34 ego autem dico vobis non iurare omnino neque per caelum
quia thronus Dei est 35 neque per terram quia scabillum est pedum eius neque per Hierosolymam
quia civitas est magni Regis 36 neque per caput tuum iuraveris quia non potes unum capillum album
facere aut nigrum 37 sit autem sermo vester est est non non quod autem his abundantius est a malo
est 38 audistis quia dictum est oculum pro oculo et dentem pro dente 39 ego autem dico vobis non
resistere malo sed si quis te percusserit in dextera maxilla tua praebe illi et alteram 40 et ei qui vult
tecum iudicio contendere et tunicam tuam tollere remitte ei et pallium 41 et quicumque te angariaverit
mille passus vade cum illo alia duo 42 qui petit a te da ei et volenti mutuari a te ne avertaris
43 audistis quia dictum est diliges proximum tuum et odio habebis inimicum tuum 44 ego autem
dico vobis diligite inimicos vestros benefacite his qui oderunt vos et orate pro persequentibus et

45
calumniantibus vos ut sitis filii Patris vestri qui in caelis est qui solem suum oriri facit super
46
bonos et malos et pluit super iustos et iniustos si enim diligatis eos qui vos diligunt quam
47
mercedem habebitis nonne et publicani hoc faciunt et si salutaveritis fratres vestros tantum quid
48
amplius facitis nonne et ethnici hoc faciunt estote ergo vos perfecti sicut et Pater vester caelestis
perfectus est

Chapter 6

1
adtendite ne iustitiam vestram faciatis coram hominibus ut videamini ab eis alioquin mercedem
2
non habebitis apud Patrem vestrum qui in caelis est cum ergo facies elemosynam noli tuba canere
ante te sicut hypocritae faciunt in synagogis et in vicis ut honorificentur ab hominibus amen dico
3
vobis receperunt mercedem suam te autem faciente elemosynam nesciat sinistra tua quid faciat
4
dextera tua ut sit elemosyna tua in abscondito et Pater tuus qui videt in abscondito reddet tibi
5
et cum oratis non eritis sicut hypocritae qui amant in synagogis et in angulis platearum stantes
6
orare ut videantur ab hominibus amen dico vobis receperunt mercedem suam tu autem cum orabis
intra in cubiculum tuum et cluso ostio tuo ora Patrem tuum in abscondito et Pater tuus qui videt in
7
abscondito reddet tibi orantes autem nolite multum loqui sicut ethnici putant enim quia in
8
multiloquio suo exaudiantur nolite ergo adsimilari eis scit enim Pater vester quibus opus sit vobis
9
antequam petatis eum sic ergo vos orabitis Pater noster qui in caelis es sanctificetur nomen tuum
10
veniat regnum tuum fiat voluntas tua sicut in caelo et in terra
11
panem nostrum
12
supersubstantialem da nobis hodie et dimitte nobis debita nostra sicut et nos dimisimus debitoribus
13
nostris et ne inducas nos in temptationem sed libera nos a malo
14
si enim dimiseritis hominibus
15
peccata eorum dimittet et vobis Pater vester caelestis delicta vestra si autem non dimiseritis
16
hominibus nec Pater vester dimittet peccata vestra cum autem ieiunatis nolite fieri sicut hypocritae
tristes demoliuntur enim facies suas ut pareant hominibus ieiunantes amen dico vobis quia receperunt
17
mercedem suam tu autem cum ieiunas ungue caput tuum et faciem tuam lava
18
ne videaris
hominibus ieiunans sed Patri tuo qui est in abscondito et Pater tuus qui videt in abscondito reddet

tibi
19
nolite thesaurizare vobis thesauros in terra ubi erugo et tinea demolitur ubi fures effodiunt
et furantur
20
thesaurizate autem vobis thesauros in caelo ubi neque erugo neque tinea demolitur
et ubi fures non effodiunt nec furantur
21
ubi enim est thesaurus tuus ibi est et cor tuum
22
lucerna
corporis est oculus si fuerit oculus tuus simplex totum corpus tuum lucidum erit
23
si autem oculus
tuus nequam fuerit totum corpus tuum tenebrosum erit si ergo lumen quod in te est tenebrae sunt
tenebrae quantae erunt
24
nemo potest duobus dominis servire aut enim unum odio habebit et
alterum diliget aut unum sustinebit et alterum contemnet non potestis Deo servire et mamonae
25
ideo dico vobis ne solliciti sitis animae vestrae quid manducetis neque corpori vestro quid
induamini nonne anima plus est quam esca et corpus plus est quam vestimentum
26
respicite volatilia
caeli quoniam non serunt neque metunt neque congregant in horrea et Pater vester caelestis pascit
illa nonne vos magis pluris estis illis
27
quis autem vestrum cogitans potest adicere ad staturam
suam cubitum unum
28
et de vestimento quid solliciti estis considerate lilia agri quomodo crescunt
non laborant nec nent
29
dico autem vobis quoniam nec Salomon in omni gloria sua coopertus est
sicut unum ex istis
30
si autem faenum agri quod hodie est et cras in clibanum mittitur Deus sic
vestit quanto magis vos minimae fidei
31
nolite ergo solliciti esse dicentes quid manducabimus aut
quid bibemus aut quo operiemur
32
haec enim omnia gentes inquirunt scit enim Pater vester quia
his omnibus indigetis
33
quaerite autem primum regnum et iustitiam eius et omnia haec adicientur
vobis
34
nolite ergo esse solliciti in crastinum crastinus enim dies sollicitus erit sibi ipse sufficit
diei malitia sua

Chapter 7

1
nolite iudicare ut non iudicemini
2
in quo enim iudicio iudicaveritis iudicabimini et in qua
mensura mensi fueritis metietur vobis
3
quid autem vides festucam in oculo fratris tui et trabem in
oculo tuo non vides
4
aut quomodo dicis fratri tuo sine eiciam festucam de oculo tuo et ecce trabis
est in oculo tuo
5
hypocrita eice primum trabem de oculo tuo et tunc videbis eicere festucam de
oculo fratris tui
6
nolite dare sanctum canibus neque mittatis margaritas vestras ante porcos ne forte

conculcent eas pedibus suis et conversi disrumpant vos 7 petite et dabitur vobis quaerite et invenietis
pulsate et aperietur vobis 8 omnis enim qui petit accipit et qui quaerit invenit et pulsanti aperietur
9 aut quis est ex vobis homo quem si petierit filius suus panem numquid lapidem porriget ei 10 aut
si piscem petet numquid serpentem porriget ei 11 si ergo vos cum sitis mali nostis bona dare filiis
vestris quanto magis Pater vester qui in caelis est dabit bona petentibus se 12 omnia ergo quaecumque
vultis ut faciant vobis homines et vos facite eis haec est enim lex et prophetae 13 intrate per angustam
portam quia lata porta et spatiosa via quae ducit ad perditionem et multi sunt qui intrant per eam
14 quam angusta porta et arta via quae ducit ad vitam et pauci sunt qui inveniunt eam 15 adtendite
a falsis prophetis qui veniunt ad vos in vestimentis ovium intrinsecus autem sunt lupi rapaces 16 a
fructibus eorum cognoscetis eos numquid colligunt de spinis uvas aut de tribulis ficus 17 sic omnis
arbor bona fructus bonos facit mala autem arbor fructus malos facit 18 non potest arbor bona fructus
malos facere neque arbor mala fructus bonos facere 19 omnis arbor quae non facit fructum bonum
exciditur et in ignem mittitur 20 igitur ex fructibus eorum cognoscetis eos 21 non omnis qui dicit
mihi Domine Domine intrabit in regnum caelorum sed qui facit voluntatem Patris mei qui in caelis
est ipse intrabit in regnum caelorum 22 multi dicent mihi in illa die Domine Domine nonne in
nomine tuo prophetavimus et in tuo nomine daemonia eiecimus et in tuo nomine virtutes multas
fecimus 23 et tunc confitebor illis quia numquam novi vos discedite a me qui operamini iniquitatem
24 omnis ergo qui audit verba mea haec et facit ea adsimilabitur viro sapienti qui aedificavit domum
suam supra petram 25 et descendit pluvia et venerunt flumina et flaverunt venti et inruerunt in
domum illam et non cecidit fundata enim erat super petram 26 et omnis qui audit verba mea haec
et non facit ea similis erit viro stulto qui aedificavit domum suam supra harenam 27 et descendit
pluvia et venerunt flumina et flaverunt venti et inruerunt in domum illam et cecidit et fuit ruina
eius magna 28 et factum est cum consummasset Iesus verba haec admirabantur turbae super
doctrinam eius 29 erat enim docens eos sicut potestatem habens non sicut scribae eorum et Pharisaei

Chapter 8

1 cum autem descendisset de monte secutae sunt eum turbae multae 2 et ecce leprosus veniens
adorabat eum dicens Domine si vis potes me mundare 3 et extendens manum tetigit eum Iesus
dicens volo mundare et confestim mundata est lepra eius 4 et ait illi Iesus vide nemini dixeris sed
vade ostende te sacerdoti et offer munus quod praecepit Moses in testimonium illis 5 cum autem
introisset Capharnaum accessit ad eum centurio rogans eum 6 et dicens Domine puer meus iacet
in domo paralyticus et male torquetur 7 et ait illi Iesus ego veniam et curabo eum 8 et respondens
centurio ait Domine non sum dignus ut intres sub tectum meum sed tantum dic verbo et sanabitur
puer meus 9 nam et ego homo sum sub potestate habens sub me milites et dico huic vade et vadit
et alio veni et venit et servo meo fac hoc et facit 10 audiens autem Iesus miratus est et sequentibus
se dixit amen dico vobis non inveni tantam fidem in Israhel 11 dico autem vobis quod multi ab
oriente et occidente venient et recumbent cum Abraham et Isaac et Iacob in regno caelorum 12 filii
autem regni eicientur in tenebras exteriores ibi erit fletus et stridor dentium 13 et dixit Iesus centurioni
vade et sicut credidisti fiat tibi et sanatus est puer in hora illa 14 et cum venisset Iesus in domum
Petri vidit socrum eius iacentem et febricitantem 15 et tetigit manum eius et dimisit eam febris et
surrexit et ministrabat eis 16 vespere autem facto obtulerunt ei multos daemonia habentes et eiciebat
spiritus verbo et omnes male habentes curavit 17 ut adimpleretur quod dictum est per Esaiam
prophetam dicentem ipse infirmitates nostras accepit et aegrotationes portavit 18 videns autem
Iesus turbas multas circum se iussit ire trans fretum 19 et accedens unus scriba ait illi magister
sequar te quocumque ieris 20 et dicit ei Iesus vulpes foveas habent et volucres caeli tabernacula
Filius autem hominis non habet ubi caput reclinet 21 alius autem de discipulis eius ait illi Domine
permitte me primum ire et sepelire patrem meum 22 Iesus autem ait illi sequere me et dimitte
mortuos sepelire mortuos suos 23 et ascendente eo in navicula secuti sunt eum discipuli eius 24 et
ecce motus magnus factus est in mari ita ut navicula operiretur fluctibus ipse vero dormiebat 25 et
accesserunt et suscitaverunt eum dicentes Domine salva nos perimus 26 et dicit eis quid timidi estis
modicae fidei tunc surgens imperavit ventis et mari et facta est tranquillitas magna 27 porro homines

mirati sunt dicentes qualis est hic quia et venti et mare oboediunt ei 28 et cum venisset trans fretum
in regionem Gerasenorum occurrerunt ei duo habentes daemonia de monumentis exeuntes saevi
nimis ita ut nemo posset transire per viam illam 29 et ecce clamaverunt dicentes quid nobis et tibi
Fili Dei venisti huc ante tempus torquere nos 30 erat autem non longe ab illis grex porcorum
multorum pascens 31 daemones autem rogabant eum dicentes si eicis nos mitte nos in gregem
porcorum 32 et ait illis ite at illi exeuntes abierunt in porcos et ecce impetu abiit totus grex per
praeceps in mare et mortui sunt in aquis 33 pastores autem fugerunt et venientes in civitatem
nuntiaverunt omnia et de his qui daemonia habuerant 34 et ecce tota civitas exiit obviam Iesu et
viso eo rogabant ut transiret a finibus eorum

Chapter 9

1 et ascendens in naviculam transfretavit et venit in civitatem suam 2 et ecce offerebant ei
paralyticum iacentem in lecto et videns Iesus fidem illorum dixit paralytico confide fili remittuntur
tibi peccata tua 3 et ecce quidam de scribis dixerunt intra se hic blasphemat 4 et cum vidisset Iesus
cogitationes eorum dixit ut quid cogitatis mala in cordibus vestris 5 quid est facilius dicere
dimittuntur tibi peccata aut dicere surge et ambula 6 ut sciatis autem quoniam Filius hominis habet
potestatem in terra dimittendi peccata tunc ait paralytico surge tolle lectum tuum et vade in domum
tuam 7 et surrexit et abiit in domum suam 8 videntes autem turbae timuerunt et glorificaverunt
Deum qui dedit potestatem talem hominibus 9 et cum transiret inde Iesus vidit hominem sedentem
in teloneo Mattheum nomine et ait illi sequere me et surgens secutus est eum 10 et factum est
discumbente eo in domo ecce multi publicani et peccatores venientes discumbebant cum Iesu et
discipulis eius 11 et videntes Pharisaei dicebant discipulis eius quare cum publicanis et peccatoribus
manducat magister vester 12 at Iesus audiens ait non est opus valentibus medico sed male habentibus
13 euntes autem discite quid est misericordiam volo et non sacrificium non enim veni vocare iustos
sed peccatores 14 tunc accesserunt ad eum discipuli Iohannis dicentes quare nos et Pharisaei
ieiunamus frequenter discipuli autem tui non ieiunant 15 et ait illis Iesus numquid possunt filii
sponsi lugere quamdiu cum illis est sponsus venient autem dies cum auferetur ab eis sponsus et

tunc ieiunabunt 16 nemo autem inmittit commissuram panni rudis in vestimentum vetus tollit enim
plenitudinem eius a vestimento et peior scissura fit 17 neque mittunt vinum novum in utres veteres
alioquin rumpuntur utres et vinum effunditur et utres pereunt sed vinum novum in utres novos
mittunt et ambo conservantur 18 haec illo loquente ad eos ecce princeps unus accessit et adorabat
eum dicens filia mea modo defuncta est sed veni inpone manum super eam et vivet 19 et surgens
Iesus sequebatur eum et discipuli eius 20 et ecce mulier quae sanguinis fluxum patiebatur duodecim
annis accessit retro et tetigit fimbriam vestimenti eius 21 dicebat enim intra se si tetigero tantum
vestimentum eius salva ero 22 at Iesus conversus et videns eam dixit confide filia fides tua te salvam
fecit et salva facta est mulier ex illa hora 23 et cum venisset Iesus in domum principis et vidisset
tibicines et turbam tumultuantem 24 dicebat recedite non est enim mortua puella sed dormit et
deridebant eum 25 et cum eiecta esset turba intravit et tenuit manum eius et surrexit puella 26 et
exiit fama haec in universam terram illam 27 et transeunte inde Iesu secuti sunt eum duo caeci
clamantes et dicentes miserere nostri Fili David 28 cum autem venisset domum accesserunt ad eum
caeci et dicit eis Iesus creditis quia possum hoc facere vobis dicunt ei utique Domine 29 tunc tetigit
oculos eorum dicens secundum fidem vestram fiat vobis 30 et aperti sunt oculi illorum et comminatus
est illis Iesus dicens videte ne quis sciat 31 illi autem exeuntes diffamaverunt eum in tota terra illa
32 egressis autem illis ecce obtulerunt ei hominem mutum daemonium habentem 33 et eiecto
daemone locutus est mutus et miratae sunt turbae dicentes numquam paruit sic in Israhel 34 Pharisaei
autem dicebant in principe daemoniorum eicit daemones 35 et circumibat Iesus civitates omnes et
castella docens in synagogis eorum et praedicans evangelium regni et curans omnem languorem
et omnem infirmitatem 36 videns autem turbas misertus est eis quia erant vexati et iacentes sicut
oves non habentes pastorem 37 tunc dicit discipulis suis messis quidem multa operarii autem pauci
38 rogate ergo dominum messis ut eiciat operarios in messem suam

Chapter 10

1
et convocatis duodecim discipulis suis dedit illis potestatem spirituum inmundorum ut eicerent
2
eos et curarent omnem languorem et omnem infirmitatem duodecim autem apostolorum nomina
3
sunt haec primus Simon qui dicitur Petrus et Andreas frater eius Iacobus Zebedaei et Iohannes
frater eius Philippus et Bartholomeus Thomas et Mattheus publicanus et Iacobus Alphei et Thaddeus
4
Simon Cananeus et Iudas Scariotes qui et tradidit eum
5
hos duodecim misit Iesus praecipiens eis
6
et dicens in viam gentium ne abieritis et in civitates Samaritanorum ne intraveritis sed potius ite
7
ad oves quae perierunt domus Israhel euntes autem praedicate dicentes quia adpropinquavit
8
regnum caelorum infirmos curate mortuos suscitate leprosos mundate daemones eicite gratis
9
accepistis gratis date nolite possidere aurum neque argentum neque pecuniam in zonis vestris
10
non peram in via neque duas tunicas neque calciamenta neque virgam dignus enim est operarius
11
cibo suo in quamcumque civitatem aut castellum intraveritis interrogate quis in ea dignus sit et
12
ibi manete donec exeatis intrantes autem in domum salutate eam
13
et siquidem fuerit domus
14
digna veniat pax vestra super eam si autem non fuerit digna pax vestra ad vos revertatur et
quicumque non receperit vos neque audierit sermones vestros exeuntes foras de domo vel de civitate
15
excutite pulverem de pedibus vestris amen dico vobis tolerabilius erit terrae Sodomorum et
16
Gomorraeorum in die iudicii quam illi civitati ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum
17
estote ergo prudentes sicut serpentes et simplices sicut columbae cavete autem ab hominibus
18
tradent enim vos in conciliis et in synagogis suis flagellabunt vos et ad praesides et ad reges
19
ducemini propter me in testimonium illis et gentibus cum autem tradent vos nolite cogitare
20
quomodo aut quid loquamini dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini non enim vos estis
21
qui loquimini sed Spiritus Patris vestri qui loquitur in vobis tradet autem frater fratrem in mortem
22
et pater filium et insurgent filii in parentes et morte eos adficient et eritis odio omnibus propter
23
nomen meum qui autem perseveraverit in finem hic salvus erit cum autem persequentur vos in
civitate ista fugite in aliam amen enim dico vobis non consummabitis civitates Israhel donec veniat
24
Filius hominis non est discipulus super magistrum nec servus super dominum suum
25
sufficit
discipulo ut sit sicut magister eius et servus sicut dominus eius si patrem familias Beelzebub
26
vocaverunt quanto magis domesticos eius ne ergo timueritis eos nihil enim opertum quod non

revelabitur et occultum quod non scietur 27 quod dico vobis in tenebris dicite in lumine et quod in
aure auditis praedicate super tecta 28 et nolite timere eos qui occidunt corpus animam autem non
possunt occidere sed potius eum timete qui potest et animam et corpus perdere in gehennam
29 nonne duo passeres asse veneunt et unus ex illis non cadet super terram sine Patre vestro 30 vestri
autem et capilli capitis omnes numerati sunt 31 nolite ergo timere multis passeribus meliores estis
vos 32 omnis ergo qui confitebitur me coram hominibus confitebor et ego eum coram Patre meo
qui est in caelis 33 qui autem negaverit me coram hominibus negabo et ego eum coram Patre meo
qui est in caelis 34 nolite arbitrari quia venerim mittere pacem in terram non veni pacem mittere
sed gladium 35 veni enim separare hominem adversus patrem suum et filiam adversus matrem
suam et nurum adversus socrum suam 36 et inimici hominis domestici eius 37 qui amat patrem aut
matrem plus quam me non est me dignus et qui amat filium aut filiam super me non est me dignus
38 et qui non accipit crucem suam et sequitur me non est me dignus 39 qui invenit animam suam
perdet illam et qui perdiderit animam suam propter me inveniet eam 40 qui recipit vos me recipit
et qui me recipit recipit eum qui me misit 41 qui recipit prophetam in nomine prophetae mercedem
prophetae accipiet et qui recipit iustum in nomine iusti mercedem iusti accipiet 42 et quicumque
potum dederit uni ex minimis istis calicem aquae frigidae tantum in nomine discipuli amen dico
vobis non perdet mercedem suam

Chapter 11

1 et factum est cum consummasset Iesus praecipiens duodecim discipulis suis transiit inde ut
doceret et praedicaret in civitatibus eorum 2 Iohannes autem cum audisset in vinculis opera Christi
mittens duos de discipulis suis 3 ait illi tu es qui venturus es an alium expectamus 4 et respondens
Iesus ait illis euntes renuntiate Iohanni quae auditis et videtis 5 caeci vident claudi ambulant leprosi
mundantur surdi audiunt mortui resurgunt pauperes evangelizantur 6 et beatus est qui non fuerit
scandalizatus in me 7 illis autem abeuntibus coepit Iesus dicere ad turbas de Iohanne quid existis
in desertum videre harundinem vento agitatam 8 sed quid existis videre hominem mollibus vestitum

ecce qui mollibus vestiuntur in domibus regum sunt 9 sed quid existis videre prophetam etiam dico
vobis et plus quam prophetam 10 hic enim est de quo scriptum est ecce ego mitto angelum meum
ante faciem tuam qui praeparabit viam tuam ante te 11 amen dico vobis non surrexit inter natos
mulierum maior Iohanne Baptista qui autem minor est in regno caelorum maior est illo 12 a diebus
autem Iohannis Baptistae usque nunc regnum caelorum vim patitur et violenti rapiunt illud 13 omnes
enim prophetae et lex usque ad Iohannem prophetaverunt 14 et si vultis recipere ipse est Helias qui
venturus est 15 qui habet aures audiendi audiat 16 cui autem similem aestimabo generationem istam
similis est pueris sedentibus in foro qui clamantes coaequalibus 17 dicunt cecinimus vobis et non
saltastis lamentavimus et non planxistis 18 venit enim Iohannes neque manducans neque bibens et
dicunt daemonium habet 19 venit Filius hominis manducans et bibens et dicunt ecce homo vorax
et potator vini publicanorum et peccatorum amicus et iustificata est sapientia a filiis suis 20 tunc
coepit exprobrare civitatibus in quibus factae sunt plurimae virtutes eius quia non egissent
paenitentiam 21 vae tibi Corazain vae tibi Bethsaida quia si in Tyro et Sidone factae essent virtutes
quae factae sunt in vobis olim in cilicio et cinere paenitentiam egissent 22 verumtamen dico vobis
Tyro et Sidoni remissius erit in die iudicii quam vobis 23 et tu Capharnaum numquid usque in
caelum exaltaberis usque in infernum descendes quia si in Sodomis factae fuissent virtutes quae
factae sunt in te forte mansissent usque in hunc diem 24 verumtamen dico vobis quia terrae
Sodomorum remissius erit in die iudicii quam tibi 25 in illo tempore respondens Iesus dixit confiteor
tibi Pater Domine caeli et terrae quia abscondisti haec a sapientibus et prudentibus et revelasti ea
parvulis 26 ita Pater quoniam sic fuit placitum ante te 27 omnia mihi tradita sunt a Patre meo et
nemo novit Filium nisi Pater neque Patrem quis novit nisi Filius et cui voluerit Filius revelare
28 venite ad me omnes qui laboratis et onerati estis et ego reficiam vos 29 tollite iugum meum super
vos et discite a me quia mitis sum et humilis corde et invenietis requiem animabus vestris 30 iugum
enim meum suave est et onus meum leve est

Chapter 12

1 in illo tempore abiit Iesus sabbato per sata discipuli autem eius esurientes coeperunt vellere
spicas et manducare 2 Pharisaei autem videntes dixerunt ei ecce discipuli tui faciunt quod non licet
eis facere sabbatis 3 at ille dixit eis non legistis quid fecerit David quando esuriit et qui cum eo
erant 4 quomodo intravit in domum Dei et panes propositionis comedit quos non licebat ei edere
neque his qui cum eo erant nisi solis sacerdotibus 5 aut non legistis in lege quia sabbatis sacerdotes
in templo sabbatum violant et sine crimine sunt 6 dico autem vobis quia templo maior est hic 7 si
autem sciretis quid est misericordiam volo et non sacrificium numquam condemnassetis innocentes
8
dominus est enim Filius hominis etiam sabbati 9 et cum inde transisset venit in synagogam eorum
10
et ecce homo manum habens aridam et interrogabant eum dicentes si licet sabbatis curare ut
accusarent eum 11 ipse autem dixit illis quis erit ex vobis homo qui habeat ovem unam et si ceciderit
haec sabbatis in foveam nonne tenebit et levabit eam 12 quanto magis melior est homo ove itaque
licet sabbatis benefacere 13 tunc ait homini extende manum tuam et extendit et restituta est sanitati
sicut altera 14 exeuntes autem Pharisaei consilium faciebant adversus eum quomodo eum perderent
15
Iesus autem sciens recessit inde et secuti sunt eum multi et curavit eos omnes 16 et praecepit eis
ne manifestum eum facerent 17 ut adimpleretur quod dictum est per Esaiam prophetam dicentem
18
ecce puer meus quem elegi dilectus meus in quo bene placuit animae meae ponam spiritum meum
super eum et iudicium gentibus nuntiabit 19 non contendet neque clamabit neque audiet aliquis in
plateis vocem eius 20 harundinem quassatam non confringet et linum fumigans non extinguet donec
eiciat ad victoriam iudicium 21 et in nomine eius gentes sperabunt 22 tunc oblatus est ei daemonium
habens caecus et mutus et curavit eum ita ut loqueretur et videret 23 et stupebant omnes turbae et
dicebant numquid hic est Filius David 24 Pharisaei autem audientes dixerunt hic non eicit daemones
nisi in Beelzebub principe daemoniorum 25 Iesus autem sciens cogitationes eorum dixit eis omne
regnum divisum contra se desolatur et omnis civitas vel domus divisa contra se non stabit 26 et si
Satanas Satanan eicit adversus se divisus est quomodo ergo stabit regnum eius 27 et si ego in
Beelzebub eicio daemones filii vestri in quo eiciunt ideo ipsi iudices erunt vestri 28 si autem ego

in Spiritu Dei eicio daemones igitur pervenit in vos regnum Dei 29 aut quomodo potest quisquam
intrare in domum fortis et vasa eius diripere nisi prius alligaverit fortem et tunc domum illius diripiat
30 qui non est mecum contra me est et qui non congregat mecum spargit 31 ideo dico vobis omne
peccatum et blasphemia remittetur hominibus Spiritus autem blasphemia non remittetur 32 et
quicumque dixerit verbum contra Filium hominis remittetur ei qui autem dixerit contra Spiritum
Sanctum non remittetur ei neque in hoc saeculo neque in futuro 33 aut facite arborem bonam et
fructum eius bonum aut facite arborem malam et fructum eius malum siquidem ex fructu arbor
agnoscitur 34 progenies viperarum quomodo potestis bona loqui cum sitis mali ex abundantia enim
cordis os loquitur 35 bonus homo de bono thesauro profert bona et malus homo de malo thesauro
profert mala 36 dico autem vobis quoniam omne verbum otiosum quod locuti fuerint homines
reddent rationem de eo in die iudicii 37 ex verbis enim tuis iustificaberis et ex verbis tuis
condemnaberis 38 tunc responderunt ei quidam de scribis et Pharisaeis dicentes magister volumus
a te signum videre 39 qui respondens ait illis generatio mala et adultera signum quaerit et signum
non dabitur ei nisi signum Ionae prophetae 40 sicut enim fuit Ionas in ventre ceti tribus diebus et
tribus noctibus sic erit Filius hominis in corde terrae tribus diebus et tribus noctibus 41 viri ninevitae
surgent in iudicio cum generatione ista et condemnabunt eam quia paenitentiam egerunt in
praedicatione Ionae et ecce plus quam Iona hic 42 regina austri surget in iudicio cum generatione
ista et condemnabit eam quia venit a finibus terrae audire sapientiam Salomonis et ecce plus quam
Salomon hic 43 cum autem inmundus spiritus exierit ab homine ambulat per loca arida quaerens
requiem et non invenit 44 tunc dicit revertar in domum meam unde exivi et veniens invenit vacantem
scopis mundatam et ornatam 45 tunc vadit et adsumit septem alios spiritus secum nequiores se et
intrantes habitant ibi et fiunt novissima hominis illius peiora prioribus sic erit et generationi huic
pessimae 46 adhuc eo loquente ad turbas ecce mater eius et fratres stabant foris quaerentes loqui
ei 47 dixit autem ei quidam ecce mater tua et fratres tui foris stant quaerentes te 48 at ipse respondens
dicenti sibi ait quae est mater mea et qui sunt fratres mei 49 et extendens manum in discipulos suos
dixit ecce mater mea et fratres mei 50 quicumque enim fecerit voluntatem Patris mei qui in caelis
est ipse meus et frater et soror et mater est

Chapter 13

1 in illo die exiens Iesus de domo sedebat secus mare 2 et congregatae sunt ad eum turbae multae
ita ut in naviculam ascendens sederet et omnis turba stabat in litore 3 et locutus est eis multa in
parabolis dicens ecce exiit qui seminat seminare 4 et dum seminat quaedam ceciderunt secus viam
et venerunt volucres et comederunt ea 5 alia autem ceciderunt in petrosa ubi non habebat terram
multam et continuo exorta sunt quia non habebant altitudinem terrae 6 sole autem orto aestuaverunt
et quia non habebant radicem aruerunt 7 alia autem ceciderunt in spinas et creverunt spinae et
suffocaverunt ea 8 alia vero ceciderunt in terram bonam et dabant fructum aliud centesimum aliud
sexagesimum aliud tricesimum 9 qui habet aures audiendi audiat 10 et accedentes discipuli dixerunt
ei quare in parabolis loqueris eis 11 qui respondens ait illis quia vobis datum est nosse mysteria
regni caelorum illis autem non est datum 12 qui enim habet dabitur ei et abundabit qui autem non
habet et quod habet auferetur ab eo 13 ideo in parabolis loquor eis quia videntes non vident et
audientes non audiunt neque intellegunt 14 et adimpletur eis prophetia Esaiae dicens auditu audietis
et non intellegetis et videntes videbitis et non videbitis 15 incrassatum est enim cor populi huius
et auribus graviter audierunt et oculos suos cluserunt nequando oculis videant et auribus audiant
et corde intellegant et convertantur et sanem eos 16 vestri autem beati oculi quia vident et aures
vestrae quia audiunt 17 amen quippe dico vobis quia multi prophetae et iusti cupierunt videre quae
videtis et non viderunt et audire quae auditis et non audierunt 18 vos ergo audite parabolam
seminantis 19 omnis qui audit verbum regni et non intellegit venit malus et rapit quod seminatum
est in corde eius hic est qui secus viam seminatus est 20 qui autem supra petrosa seminatus est hic
est qui verbum audit et continuo cum gaudio accipit illud 21 non habet autem in se radicem sed est
temporalis facta autem tribulatione et persecutione propter verbum continuo scandalizatur 22 qui
autem est seminatus in spinis hic est qui verbum audit et sollicitudo saeculi istius et fallacia
divitiarum suffocat verbum et sine fructu efficitur 23 qui vero in terra bona seminatus est hic est
qui audit verbum et intellegit et fructum adfert et facit aliud quidem centum aliud autem sexaginta
porro aliud triginta 24 aliam parabolam proposuit illis dicens simile factum est regnum caelorum

homini qui seminavit bonum semen in agro suo 25 cum autem dormirent homines venit inimicus
eius et superseminavit zizania in medio tritici et abiit 26 cum autem crevisset herba et fructum
fecisset tunc apparuerunt et zizania 27 accedentes autem servi patris familias dixerunt ei domine
nonne bonum semen seminasti in agro tuo unde ergo habet zizania 28 et ait illis inimicus homo
hoc fecit servi autem dixerunt ei vis imus et colligimus ea 29 et ait non ne forte colligentes zizania
eradicetis simul cum eis et triticum 30 sinite utraque crescere usque ad messem et in tempore messis
dicam messoribus colligite primum zizania et alligate ea fasciculos ad conburendum triticum autem
congregate in horreum meum 31 aliam parabolam proposuit eis dicens simile est regnum caelorum
grano sinapis quod accipiens homo seminavit in agro suo 32 quod minimum quidem est omnibus
seminibus cum autem creverit maius est omnibus holeribus et fit arbor ita ut volucres caeli veniant
et habitent in ramis eius 33 aliam parabolam locutus est eis simile est regnum caelorum fermento
quod acceptum mulier abscondit in farinae satis tribus donec fermentatum est totum 34 haec omnia
locutus est Iesus in parabolis ad turbas et sine parabolis non loquebatur eis 35 ut impleretur quod
dictum erat per prophetam dicentem aperiam in parabolis os meum eructabo abscondita a
constitutione mundi 36 tunc dimissis turbis venit in domum et accesserunt ad eum discipuli eius
dicentes dissere nobis parabolam zizaniorum agri 37 qui respondens ait qui seminat bonum semen
est Filius hominis 38 ager autem est mundus bonum vero semen hii sunt filii regni zizania autem
filii sunt nequam 39 inimicus autem qui seminavit ea est diabolus messis vero consummatio saeculi
est messores autem angeli sunt 40 sicut ergo colliguntur zizania et igni conburuntur sic erit in
consummatione saeculi 41 mittet Filius hominis angelos suos et colligent de regno eius omnia
scandala et eos qui faciunt iniquitatem 42 et mittent eos in caminum ignis ibi erit fletus et stridor
dentium 43 tunc iusti fulgebunt sicut sol in regno Patris eorum qui habet aures audiat 44 simile est
regnum caelorum thesauro abscondito in agro quem qui invenit homo abscondit et prae gaudio
illius vadit et vendit universa quae habet et emit agrum illum 45 iterum simile est regnum caelorum
homini negotiatori quaerenti bonas margaritas 46 inventa autem una pretiosa margarita abiit et
vendidit omnia quae habuit et emit eam 47 iterum simile est regnum caelorum sagenae missae in
mare et ex omni genere congreganti 48 quam cum impleta esset educentes et secus litus sedentes

elegerunt bonos in vasa malos autem foras miserunt 49 sic erit in consummatione saeculi exibunt
angeli et separabunt malos de medio iustorum 50 et mittent eos in caminum ignis ibi erit fletus et
stridor dentium 51 intellexistis haec omnia dicunt ei etiam 52 ait illis ideo omnis scriba doctus in
regno caelorum similis est homini patri familias qui profert de thesauro suo nova et vetera 53 et
factum est cum consummasset Iesus parabolas istas transiit inde 54 et veniens in patriam suam
docebat eos in synagogis eorum ita ut mirarentur et dicerent unde huic sapientia haec et virtutes
55 nonne hic est fabri filius nonne mater eius dicitur Maria et fratres eius Iacobus et Ioseph et Simon
et Iudas 56 et sorores eius nonne omnes apud nos sunt unde ergo huic omnia ista 57 et
scandalizabantur in eo Iesus autem dixit eis non est propheta sine honore nisi in patria sua et in
domo sua 58 et non fecit ibi virtutes multas propter incredulitatem illorum

Chapter 14

1 in illo tempore audiit Herodes tetrarcha famam Iesu 2 et ait pueris suis hic est Iohannes Baptista
ipse surrexit a mortuis et ideo virtutes inoperantur in eo 3 Herodes enim tenuit Iohannem et alligavit
eum et posuit in carcere propter Herodiadem uxorem fratris sui 4 dicebat enim illi Iohannes non
licet tibi habere eam 5 et volens illum occidere timuit populum quia sicut prophetam eum habebant
6 die autem natalis Herodis saltavit filia Herodiadis in medio et placuit Herodi 7 unde cum iuramento
pollicitus est ei dare quodcumque postulasset ab eo 8 at illa praemonita a matre sua da mihi inquit
hic in disco caput Iohannis Baptistae 9 et contristatus est rex propter iuramentum autem et eos qui
pariter recumbebant iussit dari 10 misitque et decollavit Iohannem in carcere 11 et adlatum est
caput eius in disco et datum est puellae et tulit matri suae 12 et accedentes discipuli eius tulerunt
corpus et sepelierunt illud et venientes nuntiaverunt Iesu 13 quod cum audisset Iesus secessit inde
in navicula in locum desertum seorsum et cum audissent turbae secutae sunt eum pedestres de
civitatibus 14 et exiens vidit turbam multam et misertus est eius et curavit languidos eorum
15 vespere autem facto accesserunt ad eum discipuli eius dicentes desertus est locus et hora iam

praeteriit dimitte turbas ut euntes in castella emant sibi escas 16 Iesus autem dixit eis non habent
necesse ire date illis vos manducare 17 responderunt ei non habemus hic nisi quinque panes et duos
pisces 18 qui ait eis adferte illos mihi huc 19 et cum iussisset turbam discumbere supra faenum
acceptis quinque panibus et duobus piscibus aspiciens in caelum benedixit et fregit et dedit discipulis
panes discipuli autem turbis 20 et manducaverunt omnes et saturati sunt et tulerunt reliquias
duodecim cofinos fragmentorum plenos 21 manducantium autem fuit numerus quinque milia
virorum exceptis mulieribus et parvulis 22 et statim iussit discipulos ascendere in navicula et
praecedere eum trans fretum donec dimitteret turbas 23 et dimissa turba ascendit in montem solus
orare vespere autem facto solus erat ibi 24 navicula autem in medio mari iactabatur fluctibus erat
enim contrarius ventus 25 quarta autem vigilia noctis venit ad eos ambulans supra mare 26 et
videntes eum supra mare ambulantem turbati sunt dicentes quia fantasma est et prae timore
clamaverunt 27 statimque Iesus locutus est eis dicens habete fiduciam ego sum nolite timere
28 respondens autem Petrus dixit Domine si tu es iube me venire ad te super aquas 29 at ipse ait
veni et descendens Petrus de navicula ambulabat super aquam ut veniret ad Iesum 30 videns vero
ventum validum timuit et cum coepisset mergi clamavit dicens Domine salvum me fac 31 et continuo
Iesus extendens manum adprehendit eum et ait illi modicae fidei quare dubitasti 32 et cum
ascendissent in naviculam cessavit ventus 33 qui autem in navicula erant venerunt et adoraverunt
eum dicentes vere Filius Dei es 34 et cum transfretassent venerunt in terram Gennesar 35 et cum
cognovissent eum viri loci illius miserunt in universam regionem illam et obtulerunt ei omnes male
habentes 36 et rogabant eum ut vel fimbriam vestimenti eius tangerent et quicumque tetigerunt
salvi facti sunt

Chapter 15

1 tunc accesserunt ad eum ab Hierosolymis scribae et Pharisaei dicentes 2 quare discipuli tui
transgrediuntur traditionem seniorum non enim lavant manus suas cum panem manducant 3 ipse
autem respondens ait illis quare et vos transgredimini mandatum Dei propter traditionem vestram

4 nam Deus dixit honora patrem et matrem et qui maledixerit patri vel matri morte moriatur 5 vos
autem dicitis quicumque dixerit patri vel matri munus quodcumque est ex me tibi proderit 6 et non
honorificabit patrem suum aut matrem et irritum fecistis mandatum Dei propter traditionem vestram
7 hypocritae bene prophetavit de vobis Esaias dicens 8 populus hic labiis me honorat cor autem
eorum longe est a me 9 sine causa autem colunt me docentes doctrinas mandata hominum 10 et
convocatis ad se turbis dixit eis audite et intellegite 11 non quod intrat in os coinquinat hominem
sed quod procedit ex ore hoc coinquinat hominem 12 tunc accedentes discipuli eius dixerunt ei scis
quia Pharisaei audito verbo scandalizati sunt 13 at ille respondens ait omnis plantatio quam non
plantavit Pater meus caelestis eradicabitur 14 sinite illos caeci sunt duces caecorum caecus autem
si caeco ducatum praestet ambo in foveam cadunt 15 respondens autem Petrus dixit ei edissere
nobis parabolam istam 16 at ille dixit adhuc et vos sine intellectu estis 17 non intellegitis quia omne
quod in os intrat in ventrem vadit et in secessum emittitur 18 quae autem procedunt de ore de corde
exeunt et ea coinquinant hominem 19 de corde enim exeunt cogitationes malae homicidia adulteria
fornicationes furta falsa testimonia blasphemiae 20 haec sunt quae coinquinant hominem non lotis
autem manibus manducare non coinquinat hominem 21 et egressus inde Iesus secessit in partes
Tyri et Sidonis 22 et ecce mulier chananea a finibus illis egressa clamavit dicens ei miserere mei
Domine Fili David filia mea male a daemonio vexatur 23 qui non respondit ei verbum et accedentes
discipuli eius rogabant eum dicentes dimitte eam quia clamat post nos 24 ipse autem respondens
ait non sum missus nisi ad oves quae perierunt domus Israhel 25 at illa venit et adoravit eum dicens
Domine adiuva me 26 qui respondens ait non est bonum sumere panem filiorum et mittere canibus
27 at illa dixit etiam Domine nam et catelli edunt de micis quae cadunt de mensa dominorum suorum
28 tunc respondens Iesus ait illi o mulier magna est fides tua fiat tibi sicut vis et sanata est filia illius
ex illa hora 29 et cum transisset inde Iesus venit secus mare Galilaeae et ascendens in montem
sedebat ibi 30 et accesserunt ad eum turbae multae habentes secum mutos clodos caecos debiles et
alios multos et proiecerunt eos ad pedes eius et curavit eos 31 ita ut turbae mirarentur videntes

mutos loquentes clodos ambulantes caecos videntes et magnificabant Deum Israhel 32 Iesus autem
convocatis discipulis suis dixit misereor turbae quia triduo iam perseverant mecum et non habent
quod manducent et dimittere eos ieiunos nolo ne deficiant in via 33 et dicunt ei discipuli unde ergo
nobis in deserto panes tantos ut saturemus turbam tantam 34 et ait illis Iesus quot panes habetis at
illi dixerunt septem et paucos pisciculos 35 et praecepit turbae ut discumberet super terram 36 et
accipiens septem panes et pisces et gratias agens fregit et dedit discipulis suis et discipuli dederunt
populo 37 et comederunt omnes et saturati sunt et quod superfuit de fragmentis tulerunt septem
sportas plenas 38 erant autem qui manducaverant quattuor milia hominum extra parvulos et mulieres
39 et dimissa turba ascendit in naviculam et venit in fines Magedan

Chapter 16

1 et accesserunt ad eum Pharisaei et Sadducaei temptantes et rogaverunt eum ut signum de caelo
ostenderet eis 2 at ille respondens ait eis facto vespere dicitis serenum erit rubicundum est enim
caelum 3 et mane hodie tempestas rutilat enim triste caelum 4 faciem ergo caeli diiudicare nostis
signa autem temporum non potestis generatio mala et adultera signum quaerit et signum non dabitur
ei nisi signum Ionae et relictis illis abiit 5 et cum venissent discipuli eius trans fretum obliti sunt
panes accipere 6 qui dixit illis intuemini et cavete a fermento Pharisaeorum et Sadducaeorum 7 at
illi cogitabant inter se dicentes quia panes non accepimus 8 sciens autem Iesus dixit quid cogitatis
inter vos modicae fidei quia panes non habetis 9 nondum intellegitis neque recordamini quinque
panum quinque milium hominum et quot cofinos sumpsistis 10 neque septem panum quattuor
milium hominum et quot sportas sumpsistis 11 quare non intellegitis quia non de pane dixi vobis
cavete a fermento Pharisaeorum et Sadducaeorum 12 tunc intellexerunt quia non dixerit cavendum
a fermento panum sed a doctrina Pharisaeorum et Sadducaeorum 13 venit autem Iesus in partes
Caesareae Philippi et interrogabat discipulos suos dicens quem dicunt homines esse Filium hominis
14 at illi dixerunt alii Iohannem Baptistam alii autem Heliam alii vero Hieremiam aut unum ex
prophetis 15 dicit illis vos autem quem me esse dicitis 16 respondens Simon Petrus dixit tu es

Christus Filius Dei vivi 17 respondens autem Iesus dixit ei beatus es Simon Bar Iona quia caro et
sanguis non revelavit tibi sed Pater meus qui in caelis est 18 et ego dico tibi quia tu es Petrus et
super hanc petram aedificabo ecclesiam meam et portae inferi non praevalebunt adversum eam
19 et tibi dabo claves regni caelorum et quodcumque ligaveris super terram erit ligatum in caelis et
quodcumque solveris super terram erit solutum in caelis 20 tunc praecepit discipulis suis ut nemini
dicerent quia ipse esset Iesus Christus 21 exinde coepit Iesus ostendere discipulis suis quia oporteret
eum ire Hierosolymam et multa pati a senioribus et scribis et principibus sacerdotum et occidi et
tertia die resurgere 22 et adsumens eum Petrus coepit increpare illum dicens absit a te Domine non
erit tibi hoc 23 qui conversus dixit Petro vade post me Satana scandalum es mihi quia non sapis ea
quae Dei sunt sed ea quae hominum 24 tunc Iesus dixit discipulis suis si quis vult post me venire
abneget semet ipsum et tollat crucem suam et sequatur me 25 qui enim voluerit animam suam
salvam facere perdet eam qui autem perdiderit animam suam propter me inveniet eam 26 quid enim
prodest homini si mundum universum lucretur animae vero suae detrimentum patiatur aut quam
dabit homo commutationem pro anima sua 27 Filius enim hominis venturus est in gloria Patris sui
cum angelis suis et tunc reddet unicuique secundum opus eius 28 amen dico vobis sunt quidam de
hic stantibus qui non gustabunt mortem donec videant Filium hominis venientem in regno suo

Chapter 17

1 et post dies sex adsumpsit Iesus Petrum et Iacobum et Iohannem fratrem eius et ducit illos in
montem excelsum seorsum 2 et transfiguratus est ante eos et resplenduit facies eius sicut sol
vestimenta autem eius facta sunt alba sicut nix 3 et ecce apparuit illis Moses et Helias cum eo
loquentes 4 respondens autem Petrus dixit ad Iesum Domine bonum est nos hic esse si vis faciamus
hic tria tabernacula tibi unum et Mosi unum et Heliae unum 5 adhuc eo loquente ecce nubes lucida
obumbravit eos et ecce vox de nube dicens hic est Filius meus dilectus in quo mihi bene conplacuit
ipsum audite 6 et audientes discipuli ceciderunt in faciem suam et timuerunt valde 7 et accessit
Iesus et tetigit eos dixitque eis surgite et nolite timere 8 levantes autem oculos suos neminem

viderunt nisi solum Iesum 9 et descendentibus illis de monte praecepit Iesus dicens nemini dixeritis
visionem donec Filius hominis a mortuis resurgat 10 et interrogaverunt eum discipuli dicentes quid
ergo scribae dicunt quod Heliam oporteat primum venire 11 at ille respondens ait eis Helias quidem
venturus est et restituet omnia 12 dico autem vobis quia Helias iam venit et non cognoverunt eum
sed fecerunt in eo quaecumque voluerunt sic et Filius hominis passurus est ab eis 13 tunc intellexerunt
discipuli quia de Iohanne Baptista dixisset eis 14 et cum venisset ad turbam accessit ad eum homo
genibus provolutus ante eum dicens Domine miserere filii mei quia lunaticus est et male patitur
nam saepe cadit in ignem et crebro in aquam 15 et obtuli eum discipulis tuis et non potuerunt curare
eum 16 respondens Iesus ait o generatio incredula et perversa quousque ero vobiscum usquequo
patiar vos adferte huc illum ad me 17 et increpavit ei Iesus et exiit ab eo daemonium et curatus est
puer ex illa hora 18 tunc accesserunt discipuli ad Iesum secreto et dixerunt quare nos non potuimus
eicere illum 19 dicit illis propter incredulitatem vestram amen quippe dico vobis si habueritis fidem
sicut granum sinapis dicetis monti huic transi hinc et transibit et nihil inpossibile erit vobis 20 hoc
autem genus non eicitur nisi per orationem et ieiunium 21 conversantibus autem eis in Galilaea
dixit illis Iesus Filius hominis tradendus est in manus hominum 22 et occident eum et tertio die
resurget et contristati sunt vehementer 23 et cum venissent Capharnaum accesserunt qui didragma
accipiebant ad Petrum et dixerunt magister vester non solvit didragma 24 ait etiam et cum intrasset
domum praevenit eum Iesus dicens quid tibi videtur Simon reges terrae a quibus accipiunt tributum
vel censum a filiis suis an ab alienis 25 et ille dixit ab alienis dixit illi Iesus ergo liberi sunt filii
26 ut autem non scandalizemus eos vade ad mare et mitte hamum et eum piscem qui primus ascenderit
tolle et aperto ore eius invenies staterem illum sumens da eis pro me et te

Chapter 18

1 in illa hora accesserunt discipuli ad Iesum dicentes quis putas maior est in regno caelorum
2 et advocans Iesus parvulum statuit eum in medio eorum 3 et dixit amen dico vobis nisi conversi

fueritis et efficiamini sicut parvuli non intrabitis in regnum caelorum 4 quicumque ergo humiliaverit
se sicut parvulus iste hic est maior in regno caelorum 5 et qui susceperit unum parvulum talem in
nomine meo me suscipit 6 qui autem scandalizaverit unum de pusillis istis qui in me credunt expedit
ei ut suspendatur mola asinaria in collo eius et demergatur in profundum maris 7 vae mundo ab
scandalis necesse est enim ut veniant scandala verumtamen vae homini per quem scandalum venit
8 si autem manus tua vel pes tuus scandalizat te abscide eum et proice abs te bonum tibi est ad vitam
ingredi debilem vel clodum quam duas manus vel duos pedes habentem mitti in ignem aeternum
9 et si oculus tuus scandalizat te erue eum et proice abs te bonum tibi est unoculum in vitam intrare
quam duos oculos habentem mitti in gehennam ignis 10 videte ne contemnatis unum ex his pusillis
dico enim vobis quia angeli eorum in caelis semper vident faciem Patris mei qui in caelis est 11 venit
enim Filius hominis salvare quod perierat 12 quid vobis videtur si fuerint alicui centum oves et
erraverit una ex eis nonne relinquet nonaginta novem in montibus et vadit quaerere eam quae erravit
13 et si contigerit ut inveniat eam amen dico vobis quia gaudebit super eam magis quam super
nonaginta novem quae non erraverunt 14 sic non est voluntas ante Patrem vestrum qui in caelis est
ut pereat unus de pusillis istis 15 si autem peccaverit in te frater tuus vade et corripe eum inter te
et ipsum solum si te audierit lucratus es fratrem tuum 16 si autem non te audierit adhibe tecum
adhuc unum vel duos ut in ore duorum testium vel trium stet omne verbum 17 quod si non audierit
eos dic ecclesiae si autem et ecclesiam non audierit sit tibi sicut ethnicus et publicanus 18 amen
dico vobis quaecumque alligaveritis super terram erunt ligata et in caelo et quaecumque solveritis
super terram erunt soluta et in caelo 19 iterum dico vobis quia si duo ex vobis consenserint super
terram de omni re quacumque petierint fiet illis a Patre meo qui in caelis est 20 ubi enim sunt duo
vel tres congregati in nomine meo ibi sum in medio eorum 21 tunc accedens Petrus ad eum dixit
Domine quotiens peccabit in me frater meus et dimittam ei usque septies 22 dicit illi Iesus non dico
tibi usque septies sed usque septuagies septies 23 ideo adsimilatum est regnum caelorum homini
regi qui voluit rationem ponere cum servis suis 24 et cum coepisset rationem ponere oblatus est ei
unus qui debebat decem milia talenta 25 cum autem non haberet unde redderet iussit eum dominus
venundari et uxorem eius et filios et omnia quae habebat et reddi 26 procidens autem servus ille

orabat eum dicens patientiam habe in me et omnia reddam tibi 27 misertus autem dominus servi
illius dimisit eum et debitum dimisit ei 28 egressus autem servus ille invenit unum de conservis
suis qui debebat ei centum denarios et tenens suffocabat eum dicens redde quod debes 29 et procidens
conservus eius rogabat eum dicens patientiam habe in me et omnia reddam tibi 30 ille autem noluit
sed abiit et misit eum in carcerem donec redderet debitum 31 videntes autem conservi eius quae
fiebant contristati sunt valde et venerunt et narraverunt domino suo omnia quae facta erant 32 tunc
vocavit illum dominus suus et ait illi serve nequam omne debitum dimisi tibi quoniam rogasti me
33 non ergo oportuit et te misereri conservi tui sicut et ego tui misertus sum 34 et iratus dominus
eius tradidit eum tortoribus quoadusque redderet universum debitum 35 sic et Pater meus caelestis
faciet vobis si non remiseritis unusquisque fratri suo de cordibus vestris

Chapter 19

1 et factum est cum consummasset Iesus sermones istos migravit a Galilaea et venit in fines
Iudaeae trans Iordanen 2 et secutae sunt eum turbae multae et curavit eos ibi 3 et accesserunt ad
eum Pharisaei temptantes eum et dicentes si licet homini dimittere uxorem suam quacumque ex
causa 4 qui respondens ait eis non legistis quia qui fecit ab initio masculum et feminam fecit eos
5 et dixit propter hoc dimittet homo patrem et matrem et adherebit uxori suae et erunt duo in carne
una 6 itaque iam non sunt duo sed una caro quod ergo Deus coniunxit homo non separet 7 dicunt
illi quid ergo Moses mandavit dari libellum repudii et dimittere 8 ait illis quoniam Moses ad duritiam
cordis vestri permisit vobis dimittere uxores vestras ab initio autem non sic fuit 9 dico autem vobis
quia quicumque dimiserit uxorem suam nisi ob fornicationem et aliam duxerit moechatur et qui
dimissam duxerit moechatur 10 dicunt ei discipuli eius si ita est causa homini cum uxore non expedit
nubere 11 qui dixit non omnes capiunt verbum istud sed quibus datum est 12 sunt enim eunuchi
qui de matris utero sic nati sunt et sunt eunuchi qui facti sunt ab hominibus et sunt eunuchi qui se
ipsos castraverunt propter regnum caelorum qui potest capere capiat 13 tunc oblati sunt ei parvuli
ut manus eis inponeret et oraret discipuli autem increpabant eis 14 Iesus vero ait eis sinite parvulos

et nolite eos prohibere ad me venire talium est enim regnum caelorum [15] et cum inposuisset eis
manus abiit inde [16] et ecce unus accedens ait illi magister bone quid boni faciam ut habeam vitam
aeternam [17] qui dixit ei quid me interrogas de bono unus est bonus Deus si autem vis ad vitam
ingredi serva mandata [18] dicit illi quae Iesus autem dixit non homicidium facies non adulterabis
non facies furtum non falsum testimonium dices [19] honora patrem et matrem et diliges proximum
tuum sicut te ipsum [20] dicit illi adulescens omnia haec custodivi quid adhuc mihi deest [21] ait illi
Iesus si vis perfectus esse vade vende quae habes et da pauperibus et habebis thesaurum in caelo
et veni sequere me [22] cum audisset autem adulescens verbum abiit tristis erat enim habens multas
possessiones [23] Iesus autem dixit discipulis suis amen dico vobis quia dives difficile intrabit in
regnum caelorum [24] et iterum dico vobis facilius est camelum per foramen acus transire quam
divitem intrare in regnum caelorum [25] auditis autem his discipuli mirabantur valde dicentes quis
ergo poterit salvus esse [26] aspiciens autem Iesus dixit illis apud homines hoc inpossibile est apud
Deum autem omnia possibilia sunt [27] tunc respondens Petrus dixit ei ecce nos reliquimus omnia
et secuti sumus te quid ergo erit nobis [28] Iesus autem dixit illis amen dico vobis quod vos qui secuti
estis me in regeneratione cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suae sedebitis et vos super
sedes duodecim iudicantes duodecim tribus Israhel [29] et omnis qui reliquit domum vel fratres aut
sorores aut patrem aut matrem aut uxorem aut filios aut agros propter nomen meum centuplum
accipiet et vitam aeternam possidebit [30] multi autem erunt primi novissimi et novissimi primi

Chapter 20

[1] simile est enim regnum caelorum homini patri familias qui exiit primo mane conducere
operarios in vineam suam [2] conventione autem facta cum operariis ex denario diurno misit eos in
vineam suam [3] et egressus circa horam tertiam vidit alios stantes in foro otiosos [4] et illis dixit ite
et vos in vineam et quod iustum fuerit dabo vobis [5] illi autem abierunt iterum autem exiit circa
sextam et nonam horam et fecit similiter [6] circa undecimam vero exiit et invenit alios stantes et

dicit illis quid hic statis tota die otiosi 7 dicunt ei quia nemo nos conduxit dicit illis ite et vos in
vineam 8 cum sero autem factum esset dicit dominus vineae procuratori suo voca operarios et redde
illis mercedem incipiens a novissimis usque ad primos 9 cum venissent ergo qui circa undecimam
horam venerant acceperunt singulos denarios 10 venientes autem et primi arbitrati sunt quod plus
essent accepturi acceperunt autem et ipsi singulos denarios 11 et accipientes murmurabant adversus
patrem familias 12 dicentes hii novissimi una hora fecerunt et pares illos nobis fecisti qui portavimus
pondus diei et aestus 13 at ille respondens uni eorum dixit amice non facio tibi iniuriam nonne ex
denario convenisti mecum 14 tolle quod tuum est et vade volo autem et huic novissimo dare sicut
et tibi 15 aut non licet mihi quod volo facere an oculus tuus nequam est quia ego bonus sum 16 sic
erunt novissimi primi et primi novissimi multi sunt enim vocati pauci autem electi 17 et ascendens
Iesus Hierosolymam adsumpsit duodecim discipulos secreto et ait illis 18 ecce ascendimus
Hierosolymam et Filius hominis tradetur principibus sacerdotum et scribis et condemnabunt eum
morte 19 et tradent eum gentibus ad deludendum et flagellandum et crucifigendum et tertia die
resurget 20 tunc accessit ad eum mater filiorum Zebedaei cum filiis suis adorans et petens aliquid
ab eo 21 qui dixit ei quid vis ait illi dic ut sedeant hii duo filii mei unus ad dexteram tuam et unus
ad sinistram in regno tuo 22 respondens autem Iesus dixit nescitis quid petatis potestis bibere
calicem quem ego bibiturus sum dicunt ei possumus 23 ait illis calicem quidem meum bibetis sedere
autem ad dexteram meam et sinistram non est meum dare vobis sed quibus paratum est a Patre meo
24 et audientes decem indignati sunt de duobus fratribus 25 Iesus autem vocavit eos ad se et ait
scitis quia principes gentium dominantur eorum et qui maiores sunt potestatem exercent in eos
26 non ita erit inter vos sed quicumque voluerit inter vos maior fieri sit vester minister 27 et qui
voluerit inter vos primus esse erit vester servus 28 sicut Filius hominis non venit ministrari sed
ministrare et dare animam suam redemptionem pro multis 29 et egredientibus eis ab Hiericho secuta
est eum turba multa 30 et ecce duo caeci sedentes secus viam audierunt quia Iesus transiret et
clamaverunt dicentes Domine miserere nostri Fili David 31 turba autem increpabat eos ut tacerent
at illi magis clamabant dicentes Domine miserere nostri Fili David 32 et stetit Iesus et vocavit eos

et ait quid vultis ut faciam vobis 33 dicunt illi Domine ut aperiantur oculi nostri 34 misertus autem
eorum Iesus tetigit oculos eorum et confestim viderunt et secuti sunt eum

Chapter 21

1 et cum adpropinquassent Hierosolymis et venissent Bethfage ad montem Oliveti tunc Iesus
misit duos discipulos 2 dicens eis ite in castellum quod contra vos est et statim invenietis asinam
alligatam et pullum cum ea solvite et adducite mihi 3 et si quis vobis aliquid dixerit dicite quia
Dominus his opus habet et confestim dimittet eos 4 hoc autem factum est ut impleretur quod dictum
est per prophetam dicentem 5 dicite filiae Sion ecce rex tuus venit tibi mansuetus et sedens super
asinam et pullum filium subiugalis 6 euntes autem discipuli fecerunt sicut praecepit illis Iesus 7 et
adduxerunt asinam et pullum et inposuerunt super eis vestimenta sua et eum desuper sedere fecerunt
8 plurima autem turba straverunt vestimenta sua in via alii autem caedebant ramos de arboribus et
sternebant in via 9 turbae autem quae praecedebant et quae sequebantur clamabant dicentes osanna
Filio David benedictus qui venturus est in nomine Domini osanna in altissimis 10 et cum intrasset
Hierosolymam commota est universa civitas dicens quis est hic 11 populi autem dicebant hic est
Iesus propheta a Nazareth Galilaeae 12 et intravit Iesus in templum Dei et eiciebat omnes vendentes
et ementes in templo et mensas nummulariorum et cathedras vendentium columbas evertit 13 et
dicit eis scriptum est domus mea domus orationis vocabitur vos autem fecistis eam speluncam
latronum 14 et accesserunt ad eum caeci et claudi in templo et sanavit eos 15 videntes autem
principes sacerdotum et scribae mirabilia quae fecit et pueros clamantes in templo et dicentes osanna
Filio David indignati sunt 16 et dixerunt ei audis quid isti dicant Iesus autem dicit eis utique
numquam legistis quia ex ore infantium et lactantium perfecisti laudem 17 et relictis illis abiit foras
extra civitatem in Bethaniam ibique mansit 18 mane autem revertens in civitatem esuriit 19 et
videns fici arborem unam secus viam venit ad eam et nihil invenit in ea nisi folia tantum et ait illi
numquam ex te fructus nascatur in sempiternum et arefacta est continuo ficulnea 20 et videntes
discipuli mirati sunt dicentes quomodo continuo aruit 21 respondens autem Iesus ait eis amen dico
vobis si habueritis fidem et non haesitaveritis non solum de ficulnea facietis sed et si monti huic

dixeritis tolle et iacta te in mare fiet 22 et omnia quaecumque petieritis in oratione credentes accipietis
23
et cum venisset in templum accesserunt ad eum docentem principes sacerdotum et seniores populi
dicentes in qua potestate haec facis et quis tibi dedit hanc potestatem 24 respondens Iesus dixit illis
interrogabo vos et ego unum sermonem quem si dixeritis mihi et ego vobis dicam in qua potestate
haec facio 25 baptismum Iohannis unde erat e caelo an ex hominibus at illi cogitabant inter se
dicentes si dixerimus e caelo dicet nobis quare ergo non credidistis illi 26 si autem dixerimus ex
hominibus timemus turbam omnes enim habent Iohannem sicut prophetam 27 et respondentes Iesu
dixerunt nescimus ait illis et ipse nec ego dico vobis in qua potestate haec facio 28 quid autem
vobis videtur homo habebat duos filios et accedens ad primum dixit fili vade hodie operare in vinea
mea 29 ille autem respondens ait nolo postea autem paenitentia motus abiit 30 accedens autem ad
alterum dixit similiter at ille respondens ait eo domine et non ivit 31 quis ex duobus fecit voluntatem
patris dicunt novissimus dicit illis Iesus amen dico vobis quia publicani et meretrices praecedunt
vos in regno Dei 32 venit enim ad vos Iohannes in via iustitiae et non credidistis ei publicani autem
et meretrices crediderunt ei vos autem videntes nec paenitentiam habuistis postea ut crederetis ei
33
aliam parabolam audite homo erat pater familias qui plantavit vineam et sepem circumdedit ei
et fodit in ea torcular et aedificavit turrem et locavit eam agricolis et peregre profectus est 34 cum
autem tempus fructuum adpropinquasset misit servos suos ad agricolas ut acciperent fructus eius
35
et agricolae adprehensis servis eius alium ceciderunt alium occiderunt alium vero lapidaverunt
36
iterum misit alios servos plures prioribus et fecerunt illis similiter 37 novissime autem misit ad
eos filium suum dicens verebuntur filium meum 38 agricolae autem videntes filium dixerunt intra
se hic est heres venite occidamus eum et habebimus hereditatem eius 39 et adprehensum eum
eiecerunt extra vineam et occiderunt 40 cum ergo venerit dominus vineae quid faciet agricolis illis
41
aiunt illi malos male perdet et vineam locabit aliis agricolis qui reddant ei fructum temporibus
suis 42 dicit illis Iesus numquam legistis in scripturis lapidem quem reprobaverunt aedificantes hic
factus est in caput anguli a Domino factum est istud et est mirabile in oculis nostris 43 ideo dico
vobis quia auferetur a vobis regnum Dei et dabitur genti facienti fructus eius 44 et qui ceciderit
super lapidem istum confringetur super quem vero ceciderit conteret eum 45 et cum audissent

principes sacerdotum et Pharisaei parabolas eius cognoverunt quod de ipsis diceret 46 et quaerentes
eum tenere timuerunt turbas quoniam sicut prophetam eum habebant

Chapter 22

1 et respondens Iesus dixit iterum in parabolis eis dicens 2 simile factum est regnum caelorum
homini regi qui fecit nuptias filio suo 3 et misit servos suos vocare invitatos ad nuptias et nolebant
venire 4 iterum misit alios servos dicens dicite invitatis ecce prandium meum paravi tauri mei et
altilia occisa et omnia parata venite ad nuptias 5 illi autem neglexerunt et abierunt alius in villam
suam alius vero ad negotiationem suam 6 reliqui vero tenuerunt servos eius et contumelia adfectos
occiderunt 7 rex autem cum audisset iratus est et missis exercitibus suis perdidit homicidas illos et
civitatem illorum succendit 8 tunc ait servis suis nuptiae quidem paratae sunt sed qui invitati erant
non fuerunt digni 9 ite ergo ad exitus viarum et quoscumque inveneritis vocate ad nuptias 10 et
egressi servi eius in vias congregaverunt omnes quos invenerunt malos et bonos et impletae sunt
nuptiae discumbentium 11 intravit autem rex ut videret discumbentes et vidit ibi hominem non
vestitum veste nuptiali 12 et ait illi amice quomodo huc intrasti non habens vestem nuptialem at
ille obmutuit 13 tunc dixit rex ministris ligatis pedibus eius et manibus mittite eum in tenebras
exteriores ibi erit fletus et stridor dentium 14 multi autem sunt vocati pauci vero electi 15 tunc
abeuntes Pharisaei consilium inierunt ut caperent eum in sermone 16 et mittunt ei discipulos suos
cum Herodianis dicentes magister scimus quia verax es et viam Dei in veritate doces et non est tibi
cura de aliquo non enim respicis personam hominum 17 dic ergo nobis quid tibi videatur licet
censum dare Caesari an non 18 cognita autem Iesus nequitia eorum ait quid me temptatis hypocritae
19 ostendite mihi nomisma census at illi obtulerunt ei denarium 20 et ait illis Iesus cuius est imago
haec et suprascriptio 21 dicunt ei Caesaris tunc ait illis reddite ergo quae sunt Caesaris Caesari et
quae sunt Dei Deo 22 et audientes mirati sunt et relicto eo abierunt 23 in illo die accesserunt ad
eum Sadducaei qui dicunt non esse resurrectionem et interrogaverunt eum 24 dicentes magister
Moses dixit si quis mortuus fuerit non habens filium ut ducat frater eius uxorem illius et suscitet

semen fratri suo [25] erant autem apud nos septem fratres et primus uxore ducta defunctus est et non
habens semen reliquit uxorem suam fratri suo [26] similiter secundus et tertius usque ad septimum
[27] novissime autem omnium et mulier defuncta est [28] in resurrectione ergo cuius erit de septem
uxor omnes enim habuerunt eam [29] respondens autem Iesus ait illis erratis nescientes scripturas
neque virtutem Dei [30] in resurrectione enim neque nubent neque nubentur sed sunt sicut angeli
Dei in caelo [31] de resurrectione autem mortuorum non legistis quod dictum est a Deo dicente vobis
[32] ego sum Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob non est Deus mortuorum sed viventium
[33] et audientes turbae mirabantur in doctrina eius [34] Pharisaei autem audientes quod silentium
inposuisset Sadducaeis convenerunt in unum [35] et interrogavit eum unus ex eis legis doctor temptans
eum [36] magister quod est mandatum magnum in lege [37] ait illi Iesus diliges Dominum Deum tuum
ex toto corde tuo et in tota anima tua et in tota mente tua [38] hoc est maximum et primum mandatum
[39] secundum autem simile est huic diliges proximum tuum sicut te ipsum [40] in his duobus mandatis
universa lex pendet et prophetae [41] congregatis autem Pharisaeis interrogavit eos Iesus [42] dicens
quid vobis videtur de Christo cuius filius est dicunt ei David [43] ait illis quomodo ergo David in
spiritu vocat eum Dominum dicens [44] dixit Dominus Domino meo sede a dextris meis donec ponam
inimicos tuos scabillum pedum tuorum [45] si ergo David vocat eum Dominum quomodo filius eius
est [46] et nemo poterat respondere ei verbum neque ausus fuit quisquam ex illa die eum amplius
interrogare

Chapter 23

[1] tunc Iesus locutus est ad turbas et discipulos suos [2] dicens super cathedram Mosi sederunt
scribae et Pharisaei [3] omnia ergo quaecumque dixerint vobis servate et facite secundum opera vero
eorum nolite facere dicunt enim et non faciunt [4] alligant autem onera gravia et inportabilia et
inponunt in umeros hominum digito autem suo nolunt ea movere [5] omnia vero opera sua faciunt

ut videantur ab hominibus dilatant enim phylacteria sua et magnificant fimbrias 6 amant autem
primos recubitus in cenis et primas cathedras in synagogis 7 et salutationes in foro et vocari ab
hominibus rabbi 8 vos autem nolite vocari rabbi unus enim est magister vester omnes autem vos
fratres estis 9 et patrem nolite vocare vobis super terram unus enim est Pater vester qui in caelis
est 10 nec vocemini magistri quia magister vester unus est Christus 11 qui maior est vestrum erit
minister vester 12 qui autem se exaltaverit humiliabitur et qui se humiliaverit exaltabitur 13 vae
autem vobis scribae et Pharisaei hypocritae quia clauditis regnum caelorum ante homines vos enim
non intratis nec introeuntes sinitis intrare 14 [] 15 vae vobis scribae et Pharisaei hypocritae quia
circuitis mare et aridam ut faciatis unum proselytum et cum fuerit factus facitis eum filium gehennae
duplo quam vos 16 vae vobis duces caeci qui dicitis quicumque iuraverit per templum nihil est qui
autem iuraverit in aurum templi debet 17 stulti et caeci quid enim maius est aurum an templum
quod sanctificat aurum 18 et quicumque iuraverit in altari nihil est quicumque autem iuraverit in
dono quod est super illud debet 19 caeci quid enim maius est donum an altare quod sanctificat
donum 20 qui ergo iurat in altare iurat in eo et in omnibus quae super illud sunt 21 et qui iuraverit
in templo iurat in illo et in eo qui inhabitat in ipso 22 et qui iurat in caelo iurat in throno Dei et in
eo qui sedet super eum 23 vae vobis scribae et Pharisaei hypocritae quia decimatis mentam et
anethum et cyminum et reliquistis quae graviora sunt legis iudicium et misericordiam et fidem haec
oportuit facere et illa non omittere 24 duces caeci excolantes culicem camelum autem gluttientes
25 vae vobis scribae et Pharisaei hypocritae quia mundatis quod de foris est calicis et parapsidis
intus autem pleni sunt rapina et inmunditia 26 Pharisaee caece munda prius quod intus est calicis
et parapsidis ut fiat et id quod de foris est mundum 27 vae vobis scribae et Pharisaei hypocritae
quia similes estis sepulchris dealbatis quae a foris parent hominibus speciosa intus vero plena sunt
ossibus mortuorum et omni spurcitia 28 sic et vos a foris quidem paretis hominibus iusti intus autem
pleni estis hypocrisi et iniquitate 29 vae vobis scribae et Pharisaei hypocritae quia aedificatis
sepulchra prophetarum et ornatis monumenta iustorum 30 et dicitis si fuissemus in diebus patrum
nostrorum non essemus socii eorum in sanguine prophetarum 31 itaque testimonio estis vobismet
ipsis quia filii estis eorum qui prophetas occiderunt 32 et vos implete mensuram patrum vestrorum

33 serpentes genimina viperarum quomodo fugietis a iudicio gehennae 34 ideo ecce ego mitto ad
vos prophetas et sapientes et scribas ex illis occidetis et crucifigetis et ex eis flagellabitis in synagogis
vestris et persequemini de civitate in civitatem 35 ut veniat super vos omnis sanguis iustus qui
effusus est super terram a sanguine Abel iusti usque ad sanguinem Zacchariae filii Barachiae quem
occidistis inter templum et altare 36 amen dico vobis venient haec omnia super generationem istam
37 Hierusalem Hierusalem quae occidis prophetas et lapidas eos qui ad te missi sunt quotiens volui
congregare filios tuos quemadmodum gallina congregat pullos suos sub alas et noluisti 38 ecce
relinquitur vobis domus vestra deserta 39 dico enim vobis non me videbitis amodo donec dicatis
benedictus qui venit in nomine Domini

Chapter 24

1 et egressus Iesus de templo ibat et accesserunt discipuli eius ut ostenderent ei aedificationes
templi 2 ipse autem respondens dixit eis videtis haec omnia amen dico vobis non relinquetur hic
lapis super lapidem qui non destruatur 3 sedente autem eo super montem Oliveti accesserunt ad
eum discipuli secreto dicentes dic nobis quando haec erunt et quod signum adventus tui et
consummationis saeculi 4 et respondens Iesus dixit eis videte ne quis vos seducat 5 multi enim
venient in nomine meo dicentes ego sum Christus et multos seducent 6 audituri autem estis proelia
et opiniones proeliorum videte ne turbemini oportet enim haec fieri sed nondum est finis 7 consurget
enim gens in gentem et regnum in regnum et erunt pestilentiae et fames et terraemotus per loca
8 haec autem omnia initia sunt dolorum 9 tunc tradent vos in tribulationem et occident vos et eritis
odio omnibus gentibus propter nomen meum 10 et tunc scandalizabuntur multi et invicem tradent
et odio habebunt invicem 11 et multi pseudoprophetae surgent et seducent multos 12 et quoniam
abundabit iniquitas refrigescet caritas multorum 13 qui autem permanserit usque in finem hic salvus
erit 14 et praedicabitur hoc evangelium regni in universo orbe in testimonium omnibus gentibus et
tunc veniet consummatio 15 cum ergo videritis abominationem desolationis quae dicta est a Danihelo
propheta stantem in loco sancto qui legit intellegat 16 tunc qui in Iudaea sunt fugiant ad montes

17
et qui in tecto non descendat tollere aliquid de domo sua 18 et qui in agro non revertatur tollere
tunicam suam 19 vae autem praegnatibus et nutrientibus in illis diebus 20 orate autem ut non fiat
fuga vestra hieme vel sabbato 21 erit enim tunc tribulatio magna qualis non fuit ab initio mundi
usque modo neque fiet 22 et nisi breviati fuissent dies illi non fieret salva omnis caro sed propter
electos breviabuntur dies illi 23 tunc si quis vobis dixerit ecce hic Christus aut illic nolite credere
24
surgent enim pseudochristi et pseudoprophetae et dabunt signa magna et prodigia ita ut in errorem
inducantur si fieri potest etiam electi 25 ecce praedixi vobis 26 si ergo dixerint vobis ecce in deserto
est nolite exire ecce in penetrabilibus nolite credere 27 sicut enim fulgur exit ab oriente et paret
usque in occidente ita erit et adventus Filii hominis 28 ubicumque fuerit corpus illuc congregabuntur
aquilae 29 statim autem post tribulationem dierum illorum sol obscurabitur et luna non dabit lumen
suum et stellae cadent de caelo et virtutes caelorum commovebuntur 30 et tunc parebit signum Filii
hominis in caelo et tunc plangent omnes tribus terrae et videbunt Filium hominis venientem in
nubibus caeli cum virtute multa et maiestate 31 et mittet angelos suos cum tuba et voce magna et
congregabunt electos eius a quattuor ventis a summis caelorum usque ad terminos eorum 32 ab
arbore autem fici discite parabolam cum iam ramus eius tener fuerit et folia nata scitis quia prope
est aestas 33 ita et vos cum videritis haec omnia scitote quia prope est in ianuis 34 amen dico vobis
quia non praeteribit haec generatio donec omnia haec fiant 35 caelum et terra transibunt verba vero
mea non praeteribunt 36 de die autem illa et hora nemo scit neque angeli caelorum nisi Pater solus
37
sicut autem in diebus Noe ita erit et adventus Filii hominis 38 sicut enim erant in diebus ante
diluvium comedentes et bibentes nubentes et nuptum tradentes usque ad eum diem quo introivit in
arcam Noe 39 et non cognoverunt donec venit diluvium et tulit omnes ita erit et adventus Filii
hominis 40 tunc duo erunt in agro unus adsumetur et unus relinquetur 41 duae molentes in mola
una adsumetur et una relinquetur 42 vigilate ergo quia nescitis qua hora Dominus vester venturus
sit 43 illud autem scitote quoniam si sciret pater familias qua hora fur venturus esset vigilaret utique
et non sineret perfodiri domum suam 44 ideoque et vos estote parati quia qua nescitis hora Filius
hominis venturus est 45 quis putas est fidelis servus et prudens quem constituit dominus suus supra

familiam suam ut det illis cibum in tempore 46 beatus ille servus quem cum venerit dominus eius
invenerit sic facientem 47 amen dico vobis quoniam super omnia bona sua constituet eum 48 si
autem dixerit malus servus ille in corde suo moram facit dominus meus venire 49 et coeperit
percutere conservos suos manducet autem et bibat cum ebriis 50 veniet dominus servi illius in die
qua non sperat et hora qua ignorat 51 et dividet eum partemque eius ponet cum hypocritis illic erit
fletus et stridor dentium

Chapter 25

1 tunc simile erit regnum caelorum decem virginibus quae accipientes lampadas suas exierunt
obviam sponso et sponsae 2 quinque autem ex eis erant fatuae et quinque prudentes 3 sed quinque
fatuae acceptis lampadibus non sumpserunt oleum secum 4 prudentes vero acceperunt oleum in
vasis suis cum lampadibus 5 moram autem faciente sponso dormitaverunt omnes et dormierunt
6 media autem nocte clamor factus est ecce sponsus venit exite obviam ei 7 tunc surrexerunt omnes
virgines illae et ornaverunt lampades suas 8 fatuae autem sapientibus dixerunt date nobis de oleo
vestro quia lampades nostrae extinguntur 9 responderunt prudentes dicentes ne forte non sufficiat
nobis et vobis ite potius ad vendentes et emite vobis 10 dum autem irent emere venit sponsus et
quae paratae erant intraverunt cum eo ad nuptias et clausa est ianua 11 novissime veniunt et reliquae
virgines dicentes domine domine aperi nobis 12 at ille respondens ait amen dico vobis nescio vos
13 vigilate itaque quia nescitis diem neque horam 14 sicut enim homo proficiscens vocavit servos
suos et tradidit illis bona sua 15 et uni dedit quinque talenta alii autem duo alii vero unum unicuique
secundum propriam virtutem et profectus est statim 16 abiit autem qui quinque talenta acceperat
et operatus est in eis et lucratus est alia quinque 17 similiter qui duo acceperat lucratus est alia duo
18 qui autem unum acceperat abiens fodit in terra et abscondit pecuniam domini sui 19 post multum
vero temporis venit dominus servorum illorum et posuit rationem cum eis 20 et accedens qui quinque
talenta acceperat obtulit alia quinque talenta dicens domine quinque talenta mihi tradidisti ecce alia

quinque superlucratus sum 21 ait illi dominus eius euge bone serve et fidelis quia super pauca fuisti
fidelis super multa te constituam intra in gaudium domini tui 22 accessit autem et qui duo talenta
acceperat et ait domine duo talenta tradidisti mihi ecce alia duo lucratus sum 23 ait illi dominus
eius euge serve bone et fidelis quia super pauca fuisti fidelis supra multa te constituam intra in
gaudium domini tui 24 accedens autem et qui unum talentum acceperat ait domine scio quia homo
durus es metis ubi non seminasti et congregas ubi non sparsisti 25 et timens abii et abscondi talentum
tuum in terra ecce habes quod tuum est 26 respondens autem dominus eius dixit ei serve male et
piger sciebas quia meto ubi non semino et congrego ubi non sparsi 27 oportuit ergo te mittere
pecuniam meam nummulariis et veniens ego recepissem utique quod meum est cum usura 28 tollite
itaque ab eo talentum et date ei qui habet decem talenta 29 omni enim habenti dabitur et abundabit
ei autem qui non habet et quod videtur habere auferetur ab eo 30 et inutilem servum eicite in tenebras
exteriores illic erit fletus et stridor dentium 31 cum autem venerit Filius hominis in maiestate sua
et omnes angeli cum eo tunc sedebit super sedem maiestatis suae 32 et congregabuntur ante eum
omnes gentes et separabit eos ab invicem sicut pastor segregat oves ab hedis 33 et statuet oves
quidem a dextris suis hedos autem a sinistris 34 tunc dicet rex his qui a dextris eius erunt venite
benedicti Patris mei possidete paratum vobis regnum a constitutione mundi 35 esurivi enim et
dedistis mihi manducare sitivi et dedistis mihi bibere hospes eram et collexistis me 36 nudus et
operuistis me infirmus et visitastis me in carcere eram et venistis ad me 37 tunc respondebunt ei
iusti dicentes Domine quando te vidimus esurientem et pavimus sitientem et dedimus tibi potum
38 quando autem te vidimus hospitem et colleximus te aut nudum et cooperuimus 39 aut quando te
vidimus infirmum aut in carcere et venimus ad te 40 et respondens rex dicet illis amen dico vobis
quamdiu fecistis uni de his fratribus meis minimis mihi fecistis 41 tunc dicet et his qui a sinistris
erunt discedite a me maledicti in ignem aeternum qui paratus est diabolo et angelis eius 42 esurivi
enim et non dedistis mihi manducare sitivi et non dedistis mihi potum 43 hospes eram et non
collexistis me nudus et non operuistis me infirmus et in carcere et non visitastis me 44 tunc
respondebunt et ipsi dicentes Domine quando te vidimus esurientem aut sitientem aut hospitem aut

nudum aut infirmum vel in carcere et non ministravimus tibi 45 tunc respondebit illis dicens amen
dico vobis quamdiu non fecistis uni de minoribus his nec mihi fecistis 46 et ibunt hii in supplicium
aeternum iusti autem in vitam aeternam

Chapter 26

1 et factum est cum consummasset Iesus sermones hos omnes dixit discipulis suis 2 scitis quia
post biduum pascha fiet et Filius hominis tradetur ut crucifigatur 3 tunc congregati sunt principes
sacerdotum et seniores populi in atrium principis sacerdotum qui dicebatur Caiaphas 4 et consilium
fecerunt ut Iesum dolo tenerent et occiderent 5 dicebant autem non in die festo ne forte tumultus
fieret in populo 6 cum autem esset Iesus in Bethania in domo Simonis leprosi 7 accessit ad eum
mulier habens alabastrum unguenti pretiosi et effudit super caput ipsius recumbentis 8 videntes
autem discipuli indignati sunt dicentes ut quid perditio haec 9 potuit enim istud venundari multo
et dari pauperibus 10 sciens autem Iesus ait illis quid molesti estis mulieri opus bonum operata est
in me 11 nam semper pauperes habetis vobiscum me autem non semper habetis 12 mittens enim
haec unguentum hoc in corpus meum ad sepeliendum me fecit 13 amen dico vobis ubicumque
praedicatum fuerit hoc evangelium in toto mundo dicetur et quod haec fecit in memoriam eius
14 tunc abiit unus de duodecim qui dicitur Iudas Scarioth ad principes sacerdotum 15 et ait illis quid
vultis mihi dare et ego vobis eum tradam at illi constituerunt ei triginta argenteos 16 et exinde
quaerebat oportunitatem ut eum traderet 17 prima autem azymorum accesserunt discipuli ad Iesum
dicentes ubi vis paremus tibi comedere pascha 18 at Iesus dixit ite in civitatem ad quendam et dicite
ei magister dicit tempus meum prope est apud te facio pascha cum discipulis meis 19 et fecerunt
discipuli sicut constituit illis Iesus et paraverunt pascha 20 vespere autem facto discumbebat cum
duodecim discipulis 21 et edentibus illis dixit amen dico vobis quia unus vestrum me traditurus est
22 et contristati valde coeperunt singuli dicere numquid ego sum Domine 23 at ipse respondens ait
qui intinguit mecum manum in parapside hic me tradet 24 Filius quidem hominis vadit sicut scriptum

est de illo vae autem homini illi per quem Filius hominis traditur bonum erat ei si natus non fuisset
homo ille 25 respondens autem Iudas qui tradidit eum dixit numquid ego sum rabbi ait illi tu dixisti
26 cenantibus autem eis accepit Iesus panem et benedixit ac fregit deditque discipulis suis et ait
accipite et comedite hoc est corpus meum 27 et accipiens calicem gratias egit et dedit illis dicens
bibite ex hoc omnes 28 hic est enim sanguis meus novi testamenti qui pro multis effunditur in
remissionem peccatorum 29 dico autem vobis non bibam amodo de hoc genimine vitis usque in
diem illum cum illud bibam vobiscum novum in regno Patris mei 30 et hymno dicto exierunt in
montem Oliveti 31 tunc dicit illis Iesus omnes vos scandalum patiemini in me in ista nocte scriptum
est enim percutiam pastorem et dispergentur oves gregis 32 postquam autem resurrexero praecedam
vos in Galilaeam 33 respondens autem Petrus ait illi et si omnes scandalizati fuerint in te ego
numquam scandalizabor 34 ait illi Iesus amen dico tibi quia in hac nocte antequam gallus cantet
ter me negabis 35 ait illi Petrus etiam si oportuerit me mori tecum non te negabo similiter et omnes
discipuli dixerunt 36 tunc venit Iesus cum illis in villam quae dicitur Gethsemani et dixit discipulis
suis sedete hic donec vadam illuc et orem 37 et adsumpto Petro et duobus filiis Zebedaei coepit
contristari et maestus esse 38 tunc ait illis tristis est anima mea usque ad mortem sustinete hic et
vigilate mecum 39 et progressus pusillum procidit in faciem suam orans et dicens mi Pater si
possibile est transeat a me calix iste verumtamen non sicut ego volo sed sicut tu 40 et venit ad
discipulos et invenit eos dormientes et dicit Petro sic non potuistis una hora vigilare mecum
41 vigilate et orate ut non intretis in temptationem spiritus quidem promptus est caro autem infirma
42 iterum secundo abiit et oravit dicens Pater mi si non potest hic calix transire nisi bibam illum
fiat voluntas tua 43 et venit iterum et invenit eos dormientes erant enim oculi eorum gravati 44 et
relictis illis iterum abiit et oravit tertio eundem sermonem dicens 45 tunc venit ad discipulos suos
et dicit illis dormite iam et requiescite ecce adpropinquavit hora et Filius hominis traditur in manus
peccatorum 46 surgite eamus ecce adpropinquavit qui me tradit 47 adhuc ipso loquente ecce Iudas
unus de duodecim venit et cum eo turba multa cum gladiis et fustibus a principibus sacerdotum et
senioribus populi 48 qui autem tradidit eum dedit illis signum dicens quemcumque osculatus fuero
ipse est tenete eum 49 et confestim accedens ad Iesum dixit have rabbi et osculatus est eum

50
dixitque illi Iesus amice ad quod venisti tunc accesserunt et manus iniecerunt in Iesum et tenuerunt
eum 51 et ecce unus ex his qui erant cum Iesu extendens manum exemit gladium suum et percutiens
servum principis sacerdotum amputavit auriculam eius 52 tunc ait illi Iesus converte gladium tuum
in locum suum omnes enim qui acceperint gladium gladio peribunt 53 an putas quia non possum
rogare Patrem meum et exhibebit mihi modo plus quam duodecim legiones angelorum 54 quomodo
ergo implebuntur scripturae quia sic oportet fieri 55 in illa hora dixit Iesus turbis tamquam ad
latronem existis cum gladiis et fustibus conprehendere me cotidie apud vos sedebam docens in
templo et non me tenuistis 56 hoc autem totum factum est ut implerentur scripturae prophetarum
tunc discipuli omnes relicto eo fugerunt 57 at illi tenentes Iesum duxerunt ad Caiaphan principem
sacerdotum ubi scribae et seniores convenerant 58 Petrus autem sequebatur eum a longe usque in
atrium principis sacerdotum et ingressus intro sedebat cum ministris ut videret finem 59 principes
autem sacerdotum et omne concilium quaerebant falsum testimonium contra Iesum ut eum morti
traderent 60 et non invenerunt cum multi falsi testes accessissent novissime autem venerunt duo
falsi testes 61 et dixerunt hic dixit possum destruere templum Dei et post triduum aedificare illud
62
et surgens princeps sacerdotum ait illi nihil respondes ad ea quae isti adversum te testificantur
63
Iesus autem tacebat et princeps sacerdotum ait illi adiuro te per Deum vivum ut dicas nobis si
tu es Christus Filius Dei 64 dicit illi Iesus tu dixisti verumtamen dico vobis amodo videbitis Filium
hominis sedentem a dextris virtutis et venientem in nubibus caeli 65 tunc princeps sacerdotum
scidit vestimenta sua dicens blasphemavit quid adhuc egemus testibus ecce nunc audistis
blasphemiam 66 quid vobis videtur at illi respondentes dixerunt reus est mortis 67 tunc expuerunt
in faciem eius et colaphis eum ceciderunt alii autem palmas in faciem ei dederunt 68 dicentes
prophetiza nobis Christe quis est qui te percussit 69 Petrus vero sedebat foris in atrio et accessit ad
eum una ancilla dicens et tu cum Iesu Galilaeo eras 70 at ille negavit coram omnibus dicens nescio
quid dicis 71 exeunte autem illo ianuam vidit eum alia et ait his qui erant ibi et hic erat cum Iesu
Nazareno 72 et iterum negavit cum iuramento quia non novi hominem 73 et post pusillum accesserunt
qui stabant et dixerunt Petro vere et tu ex illis es nam et loquella tua manifestum te facit 74 tunc

coepit detestari et iurare quia non novisset hominem et continuo gallus cantavit 75 et recordatus
est Petrus verbi Iesu quod dixerat priusquam gallus cantet ter me negabis et egressus foras ploravit
amare

Chapter 27

1 mane autem facto consilium inierunt omnes principes sacerdotum et seniores populi adversus
Iesum ut eum morti traderent 2 et vinctum adduxerunt eum et tradiderunt Pontio Pilato praesidi
3 tunc videns Iudas qui eum tradidit quod damnatus esset paenitentia ductus rettulit triginta argenteos
principibus sacerdotum et senioribus 4 dicens peccavi tradens sanguinem iustum at illi dixerunt
quid ad nos tu videris 5 et proiectis argenteis in templo recessit et abiens laqueo se suspendit
6 principes autem sacerdotum acceptis argenteis dixerunt non licet mittere eos in corbanan quia
pretium sanguinis est 7 consilio autem inito emerunt ex illis agrum figuli in sepulturam peregrinorum
8 propter hoc vocatus est ager ille Acheldemach ager sanguinis usque in hodiernum diem 9 tunc
impletum est quod dictum est per Hieremiam prophetam dicentem et acceperunt triginta argenteos
pretium adpretiati quem adpretiaverunt a filiis Israhel 10 et dederunt eos in agrum figuli sicut
constituit mihi Dominus 11 Iesus autem stetit ante praesidem et interrogavit eum praeses dicens tu
es rex Iudaeorum dicit ei Iesus tu dicis 12 et cum accusaretur a principibus sacerdotum et senioribus
nihil respondit 13 tunc dicit illi Pilatus non audis quanta adversum te dicant testimonia 14 et non
respondit ei ad ullum verbum ita ut miraretur praeses vehementer 15 per diem autem sollemnem
consueverat praeses dimittere populo unum vinctum quem voluissent 16 habebat autem tunc vinctum
insignem qui dicebatur Barabbas 17 congregatis ergo illis dixit Pilatus quem vultis dimittam vobis
Barabban an Iesum qui dicitur Christus 18 sciebat enim quod per invidiam tradidissent eum
19 sedente autem illo pro tribunali misit ad illum uxor eius dicens nihil tibi et iusto illi multa enim
passa sum hodie per visum propter eum 20 princeps autem sacerdotum et seniores persuaserunt
populis ut peterent Barabban Iesum vero perderent 21 respondens autem praeses ait illis quem vultis

vobis de duobus dimitti at illi dixerunt Barabban 22 dicit illis Pilatus quid igitur faciam de Iesu qui
dicitur Christus 23 dicunt omnes crucifigatur ait illis praeses quid enim mali fecit at illi magis
clamabant dicentes crucifigatur 24 videns autem Pilatus quia nihil proficeret sed magis tumultus
fieret accepta aqua lavit manus coram populo dicens innocens ego sum a sanguine iusti huius vos
videritis 25 et respondens universus populus dixit sanguis eius super nos et super filios nostros
26 tunc dimisit illis Barabban Iesum autem flagellatum tradidit eis ut crucifigeretur 27 tunc milites
praesidis suscipientes Iesum in praetorio congregaverunt ad eum universam cohortem 28 et exuentes
eum clamydem coccineam circumdederunt ei 29 et plectentes coronam de spinis posuerunt super
caput eius et harundinem in dextera eius et genu flexo ante eum inludebant dicentes have rex
Iudaeorum 30 et expuentes in eum acceperunt harundinem et percutiebant caput eius 31 et postquam
inluserunt ei exuerunt eum clamydem et induerunt eum vestimentis eius et duxerunt eum ut
crucifigerent 32 exeuntes autem invenerunt hominem cyreneum nomine Simonem hunc angariaverunt
ut tolleret crucem eius 33 et venerunt in locum qui dicitur Golgotha quod est Calvariae locus 34 et
dederunt ei vinum bibere cum felle mixtum et cum gustasset noluit bibere 35 postquam autem
crucifixerunt eum diviserunt vestimenta eius sortem mittentes 36 et sedentes servabant eum 37 et
inposuerunt super caput eius causam ipsius scriptam hic est Iesus rex Iudaeorum 38 tunc crucifixi
sunt cum eo duo latrones unus a dextris et unus a sinistris 39 praetereuntes autem blasphemabant
eum moventes capita sua 40 et dicentes qui destruit templum et in triduo illud reaedificat salva
temet ipsum si Filius Dei es descende de cruce 41 similiter et principes sacerdotum inludentes cum
scribis et senioribus dicentes 42 alios salvos fecit se ipsum non potest salvum facere si rex Israhel
est descendat nunc de cruce et credemus ei 43 confidet in Deo liberet nunc eum si vult dixit enim
quia Dei Filius sum 44 id ipsum autem et latrones qui fixi erant cum eo inproperabant ei 45 a sexta
autem hora tenebrae factae sunt super universam terram usque ad horam nonam 46 et circa horam
nonam clamavit Iesus voce magna dicens Heli Heli lema sabacthani hoc est Deus meus Deus meus
ut quid dereliquisti me 47 quidam autem illic stantes et audientes dicebant Heliam vocat iste 48 et
continuo currens unus ex eis acceptam spongiam implevit aceto et inposuit harundini et dabat ei
bibere 49 ceteri vero dicebant sine videamus an veniat Helias liberans eum 50 Iesus autem iterum

clamans voce magna emisit spiritum 51 et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo
usque deorsum et terra mota est et petrae scissae sunt 52 et monumenta aperta sunt et multa corpora
sanctorum qui dormierant surrexerunt 53 et exeuntes de monumentis post resurrectionem eius
venerunt in sanctam civitatem et apparuerunt multis 54 centurio autem et qui cum eo erant
custodientes Iesum viso terraemotu et his quae fiebant timuerunt valde dicentes vere Dei Filius erat
iste 55 erant autem ibi mulieres multae a longe quae secutae erant Iesum a Galilaea ministrantes
ei 56 inter quas erat Maria Magdalene et Maria Iacobi et Ioseph mater et mater filiorum Zebedaei
57 cum sero autem factum esset venit quidam homo dives ab Arimathia nomine Ioseph qui et ipse
discipulus erat Iesu 58 hic accessit ad Pilatum et petiit corpus Iesu tunc Pilatus iussit reddi corpus
59 et accepto corpore Ioseph involvit illud sindone munda 60 et posuit illud in monumento suo novo
quod exciderat in petra et advolvit saxum magnum ad ostium monumenti et abiit 61 erat autem ibi
Maria Magdalene et altera Maria sedentes contra sepulchrum 62 altera autem die quae est post
parasceven convenerunt principes sacerdotum et Pharisaei ad Pilatum 63 dicentes domine recordati
sumus quia seductor ille dixit adhuc vivens post tres dies resurgam 64 iube ergo custodiri sepulchrum
usque in diem tertium ne forte veniant discipuli eius et furentur eum et dicant plebi surrexit a mortuis
et erit novissimus error peior priore 65 ait illis Pilatus habetis custodiam ite custodite sicut scitis
66 illi autem abeuntes munierunt sepulchrum signantes lapidem cum custodibus

Chapter 28

1 vespere autem sabbati quae lucescit in primam sabbati venit Maria Magdalene et altera Maria
videre sepulchrum 2 et ecce terraemotus factus est magnus angelus enim Domini descendit de caelo
et accedens revolvit lapidem et sedebat super eum 3 erat autem aspectus eius sicut fulgur et
vestimentum eius sicut nix 4 prae timore autem eius exterriti sunt custodes et facti sunt velut mortui
5 respondens autem angelus dixit mulieribus nolite timere vos scio enim quod Iesum qui crucifixus
est quaeritis 6 non est hic surrexit enim sicut dixit venite videte locum ubi positus erat Dominus

7 et cito euntes dicite discipulis eius quia surrexit et ecce praecedit vos in Galilaeam ibi eum videbitis
ecce praedixi vobis 8 et exierunt cito de monumento cum timore et magno gaudio currentes nuntiare
discipulis eius 9 et ecce Iesus occurrit illis dicens havete illae autem accesserunt et tenuerunt pedes
eius et adoraverunt eum 10 tunc ait illis Iesus nolite timere ite nuntiate fratribus meis ut eant in
Galilaeam ibi me videbunt 11 quae cum abissent ecce quidam de custodibus venerunt in civitatem
et nuntiaverunt principibus sacerdotum omnia quae facta fuerant 12 et congregati cum senioribus
consilio accepto pecuniam copiosam dederunt militibus 13 dicentes dicite quia discipuli eius nocte
venerunt et furati sunt eum nobis dormientibus 14 et si hoc auditum fuerit a praeside nos suadebimus
ei et securos vos faciemus 15 at illi accepta pecunia fecerunt sicut erant docti et divulgatum est
verbum istud apud Iudaeos usque in hodiernum diem 16 undecim autem discipuli abierunt in
Galilaeam in montem ubi constituerat illis Iesus 17 et videntes eum adoraverunt quidam autem
dubitaverunt 18 et accedens Iesus locutus est eis dicens data est mihi omnis potestas in caelo et in
terra 19 euntes ergo docete omnes gentes baptizantes eos in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti

Mark

Chapter 1

1 initium evangelii Iesu Christi Filii Dei 2 sicut scriptum est in Esaia propheta ecce mitto angelum
meum ante faciem tuam qui praeparabit viam tuam 3 vox clamantis in deserto parate viam Domini
rectas facite semitas eius 4 fuit Iohannes in deserto baptizans et praedicans baptismum paenitentiae
in remissionem peccatorum 5 et egrediebatur ad illum omnis Iudaeae regio et Hierosolymitae
universi et baptizabantur ab illo in Iordane flumine confitentes peccata sua 6 et erat Iohannes vestitus
pilis cameli et zona pellicia circa lumbos eius et lucustas et mel silvestre edebat 7 et praedicabat
dicens venit fortior me post me cuius non sum dignus procumbens solvere corrigiam calciamentorum
eius 8 ego baptizavi vos aqua ille vero baptizabit vos Spiritu Sancto 9 et factum est in diebus illis

venit Iesus a Nazareth Galilaeae et baptizatus est in Iordane ab Iohanne 10 et statim ascendens de
aqua vidit apertos caelos et Spiritum tamquam columbam descendentem et manentem in ipso 11 et
vox facta est de caelis tu es Filius meus dilectus in te conplacui 12 et statim Spiritus expellit eum
in desertum 13 et erat in deserto quadraginta diebus et quadraginta noctibus et temptabatur a Satana
eratque cum bestiis et angeli ministrabant illi 14 postquam autem traditus est Iohannes venit Iesus
in Galilaeam praedicans evangelium regni Dei 15 et dicens quoniam impletum est tempus et
adpropinquavit regnum Dei paenitemini et credite evangelio 16 et praeteriens secus mare Galilaeae
vidit Simonem et Andream fratrem eius mittentes retia in mare erant enim piscatores 17 et dixit eis
Iesus venite post me et faciam vos fieri piscatores hominum 18 et protinus relictis retibus secuti
sunt eum 19 et progressus inde pusillum vidit Iacobum Zebedaei et Iohannem fratrem eius et ipsos
in navi conponentes retia 20 et statim vocavit illos et relicto patre suo Zebedaeo in navi cum
mercennariis secuti sunt eum 21 et ingrediuntur Capharnaum et statim sabbatis ingressus synagogam
docebat eos 22 et stupebant super doctrina eius erat enim docens eos quasi potestatem habens et
non sicut scribae 23 et erat in synagoga eorum homo in spiritu inmundo et exclamavit 24 dicens
quid nobis et tibi Iesu Nazarene venisti perdere nos scio qui sis Sanctus Dei 25 et comminatus est
ei Iesus dicens obmutesce et exi de homine 26 et discerpens eum spiritus inmundus et exclamans
voce magna exivit ab eo 27 et mirati sunt omnes ita ut conquirerent inter se dicentes quidnam est
hoc quae doctrina haec nova quia in potestate et spiritibus inmundis imperat et oboediunt ei 28 et
processit rumor eius statim in omnem regionem Galilaeae 29 et protinus egredientes de synagoga
venerunt in domum Simonis et Andreae cum Iacobo et Iohanne 30 decumbebat autem socrus
Simonis febricitans et statim dicunt ei de illa 31 et accedens elevavit eam adprehensa manu eius et
continuo dimisit eam febris et ministrabat eis 32 vespere autem facto cum occidisset sol adferebant
ad eum omnes male habentes et daemonia habentes 33 et erat omnis civitas congregata ad ianuam
34 et curavit multos qui vexabantur variis languoribus et daemonia multa eiciebat et non sinebat
loqui ea quoniam sciebant eum 35 et diluculo valde surgens egressus abiit in desertum locum ibique

orabat [36] et persecutus est eum Simon et qui cum illo erant [37] et cum invenissent eum dixerunt ei
quia omnes quaerunt te [38] et ait illis eamus in proximos vicos et civitates ut et ibi praedicem ad
hoc enim veni [39] et erat praedicans in synagogis eorum et omni Galilaea et daemonia eiciens [40] et
venit ad eum leprosus deprecans eum et genu flexo dixit si vis potes me mundare [41] Iesus autem
misertus eius extendit manum suam et tangens eum ait illi volo mundare [42] et cum dixisset statim
discessit ab eo lepra et mundatus est [43] et comminatus ei statim eiecit illum [44] et dicit ei vide
nemini dixeris sed vade ostende te principi sacerdotum et offer pro emundatione tua quae praecepit
Moses in testimonium illis [45] at ille egressus coepit praedicare et diffamare sermonem ita ut iam
non posset manifeste in civitatem introire sed foris in desertis locis esse et conveniebant ad eum
undique

Chapter 2

[1] et iterum intravit Capharnaum post dies [2] et auditum est quod in domo esset et convenerunt
multi ita ut non caperet neque ad ianuam et loquebatur eis verbum [3] et venerunt ferentes ad eum
paralyticum qui a quattuor portabatur [4] et cum non possent offerre eum illi prae turba nudaverunt
tectum ubi erat et patefacientes submiserunt grabattum in quo paralyticus iacebat [5] cum vidisset
autem Iesus fidem illorum ait paralytico fili dimittuntur tibi peccata [6] erant autem illic quidam de
scribis sedentes et cogitantes in cordibus suis [7] quid hic sic loquitur blasphemat quis potest dimittere
peccata nisi solus Deus [8] quo statim cognito Iesus spiritu suo quia sic cogitarent intra se dicit illis
quid ista cogitatis in cordibus vestris [9] quid est facilius dicere paralytico dimittuntur tibi peccata
an dicere surge et tolle grabattum tuum et ambula [10] ut autem sciatis quia potestatem habet Filius
hominis in terra dimittendi peccata ait paralytico [11] tibi dico surge tolle grabattum tuum et vade
in domum tuam [12] et statim ille surrexit et sublato grabatto abiit coram omnibus ita ut admirarentur
omnes et honorificarent Deum dicentes quia numquam sic vidimus [13] et egressus est rursus ad
mare omnisque turba veniebat ad eum et docebat eos [14] et cum praeteriret vidit Levin Alphei

sedentem ad teloneum et ait illi sequere me et surgens secutus est eum 15 et factum est cum
accumberet in domo illius multi publicani et peccatores simul discumbebant cum Iesu et discipulis
eius erant enim multi qui et sequebantur eum 16 et scribae et Pharisaei videntes quia manducaret
cum peccatoribus et publicanis dicebant discipulis eius quare cum publicanis et peccatoribus
manducat et bibit magister vester 17 hoc audito Iesus ait illis non necesse habent sani medicum sed
qui male habent non enim veni vocare iustos sed peccatores 18 et erant discipuli Iohannis et Pharisaei
ieiunantes et veniunt et dicunt illi cur discipuli Iohannis et Pharisaeorum ieiunant tui autem discipuli
non ieiunant 19 et ait illis Iesus numquid possunt filii nuptiarum quamdiu sponsus cum illis est
ieiunare quanto tempore habent secum sponsum non possunt ieiunare 20 venient autem dies cum
auferetur ab eis sponsus et tunc ieiunabunt in illa die 21 nemo adsumentum panni rudis adsuit
vestimento veteri alioquin aufert supplementum novum a veteri et maior scissura fit 22 et nemo
mittit vinum novellum in utres veteres alioquin disrumpet vinum utres et vinum effunditur et utres
peribunt sed vinum novum in utres novos mitti debet 23 et factum est iterum cum sabbatis ambularet
per sata et discipuli eius coeperunt praegredi et vellere spicas 24 Pharisaei autem dicebant ei ecce
quid faciunt sabbatis quod non licet 25 et ait illis numquam legistis quid fecerit David quando
necessitatem habuit et esuriit ipse et qui cum eo erant 26 quomodo introiit in domum Dei sub
Abiathar principe sacerdotum et panes propositionis manducavit quos non licet manducare nisi
sacerdotibus et dedit eis qui cum eo erant 27 et dicebat eis sabbatum propter hominem factum est
et non homo propter sabbatum 28 itaque dominus est Filius hominis etiam sabbati

Chapter 3

1 et introivit iterum synagogam et erat ibi homo habens manum aridam 2 et observabant eum
si sabbatis curaret ut accusarent illum 3 et ait homini habenti manum aridam surge in medium 4 et
dicit eis licet sabbatis bene facere an male animam salvam facere an perdere at illi tacebant 5 et
circumspiciens eos cum ira contristatus super caecitatem cordis eorum dicit homini extende manum
tuam et extendit et restituta est manus illi 6 exeuntes autem statim Pharisaei cum Herodianis
consilium faciebant adversus eum quomodo eum perderent 7 et Iesus cum discipulis suis secessit

ad mare et multa turba a Galilaea et Iudaea secuta est eum 8 et ab Hierosolymis et ab Idumea et
trans Iordanen et qui circa Tyrum et Sidonem multitudo magna audientes quae faciebat venerunt
ad eum 9 et dixit discipulis suis ut navicula sibi deserviret propter turbam ne conprimerent eum
10 multos enim sanabat ita ut inruerent in eum ut illum tangerent quotquot habebant plagas 11 et
spiritus inmundi cum illum videbant procidebant ei et clamabant dicentes 12 tu es Filius Dei et
vehementer comminabatur eis ne manifestarent illum 13 et ascendens in montem vocavit ad se
quos voluit ipse et venerunt ad eum 14 et fecit ut essent duodecim cum illo et ut mitteret eos
praedicare 15 et dedit illis potestatem curandi infirmitates et eiciendi daemonia 16 et inposuit Simoni
nomen Petrus 17 et Iacobum Zebedaei et Iohannem fratrem Iacobi et inposuit eis nomina Boanerges
quod est Filii tonitrui 18 et Andream et Philippum et Bartholomeum et Mattheum et Thomam et
Iacobum Alphei et Thaddeum et Simonem Cananeum 19 et Iudam Scarioth qui et tradidit illum
20 et veniunt ad domum et convenit iterum turba ita ut non possent neque panem manducare 21 et
cum audissent sui exierunt tenere eum dicebant enim quoniam in furorem versus est 22 et scribae
qui ab Hierosolymis descenderant dicebant quoniam Beelzebub habet et quia in principe daemonum
eicit daemonia 23 et convocatis eis in parabolis dicebat illis quomodo potest Satanas Satanan eicere
24 et si regnum in se dividatur non potest stare regnum illud 25 et si domus super semet ipsam
dispertiatur non poterit domus illa stare 26 et si Satanas consurrexit in semet ipsum dispertitus est
et non potest stare sed finem habet 27 nemo potest vasa fortis ingressus in domum diripere nisi
prius fortem alliget et tunc domum eius diripiet 28 amen dico vobis quoniam omnia dimittentur
filiis hominum peccata et blasphemiae quibus blasphemaverint 29 qui autem blasphemaverit in
Spiritum Sanctum non habet remissionem in aeternum sed reus erit aeterni delicti 30 quoniam
dicebant spiritum inmundum habet 31 et veniunt mater eius et fratres et foris stantes miserunt ad
eum vocantes eum 32 et sedebat circa eum turba et dicunt ei ecce mater tua et fratres tui foris
quaerunt te 33 et respondens eis ait quae est mater mea et fratres mei 34 et circumspiciens eos qui
in circuitu eius sedebant ait ecce mater mea et fratres mei 35 qui enim fecerit voluntatem Dei hic
frater meus et soror mea et mater est

Chapter 4

1 et iterum coepit docere ad mare et congregata est ad eum turba multa ita ut in navem ascendens
sederet in mari et omnis turba circa mare super terram erat 2 et docebat eos in parabolis multa et
dicebat illis in doctrina sua 3 audite ecce exiit seminans ad seminandum 4 et dum seminat aliud
cecidit circa viam et venerunt volucres et comederunt illud 5 aliud vero cecidit super petrosa ubi
non habuit terram multam et statim exortum est quoniam non habebat altitudinem terrae 6 et quando
exortus est sol exaestuavit et eo quod non haberet radicem exaruit 7 et aliud cecidit in spinas et
ascenderunt spinae et offocaverunt illud et fructum non dedit 8 et aliud cecidit in terram bonam et
dabat fructum ascendentem et crescentem et adferebat unum triginta et unum sexaginta et unum
centum 9 et dicebat qui habet aures audiendi audiat 10 et cum esset singularis interrogaverunt eum
hii qui cum eo erant cum duodecim parabolas 11 et dicebat eis vobis datum est mysterium regni
Dei illis autem qui foris sunt in parabolis omnia fiunt 12 ut videntes videant et non videant et
audientes audiant et non intellegant nequando convertantur et dimittantur eis peccata 13 et ait illis
nescitis parabolam hanc et quomodo omnes parabolas cognoscetis 14 qui seminat verbum seminat
15 hii autem sunt qui circa viam ubi seminatur verbum et cum audierint confestim venit Satanas et
aufert verbum quod seminatum est in corda eorum 16 et hii sunt similiter qui super petrosa
seminantur qui cum audierint verbum statim cum gaudio accipiunt illud 17 et non habent radicem
in se sed temporales sunt deinde orta tribulatione et persecutione propter verbum confestim
scandalizantur 18 et alii sunt qui in spinis seminantur hii sunt qui verbum audiunt 19 et aerumnae
saeculi et deceptio divitiarum et circa reliqua concupiscentiae introeuntes suffocant verbum et sine
fructu efficitur 20 et hii sunt qui super terram bonam seminati sunt qui audiunt verbum et suscipiunt
et fructificant unum triginta et unum sexaginta et unum centum 21 et dicebat illis numquid venit
lucerna ut sub modio ponatur aut sub lecto nonne ut super candelabrum ponatur 22 non enim est
aliquid absconditum quod non manifestetur nec factum est occultum sed ut in palam veniat 23 si
quis habet aures audiendi audiat 24 et dicebat illis videte quid audiatis in qua mensura mensi fueritis
remetietur vobis et adicietur vobis 25 qui enim habet dabitur illi et qui non habet etiam quod habet

auferetur ab illo 26 et dicebat sic est regnum Dei quemadmodum si homo iaciat sementem in terram
27 et dormiat et exsurgat nocte ac die et semen germinet et increscat dum nescit ille 28 ultro enim
terra fructificat primum herbam deinde spicam deinde plenum frumentum in spica 29 et cum se
produxerit fructus statim mittit falcem quoniam adest messis 30 et dicebat cui adsimilabimus regnum
Dei aut cui parabolae conparabimus illud 31 sicut granum sinapis quod cum seminatum fuerit in
terra minus est omnibus seminibus quae sunt in terra 32 et cum seminatum fuerit ascendit et fit
maius omnibus holeribus et facit ramos magnos ita ut possint sub umbra eius aves caeli habitare
33 et talibus multis parabolis loquebatur eis verbum prout poterant audire 34 sine parabola autem
non loquebatur eis seorsum autem discipulis suis disserebat omnia 35 et ait illis illa die cum sero
esset factum transeamus contra 36 et dimittentes turbam adsumunt eum ita ut erat in navi et aliae
naves erant cum illo 37 et facta est procella magna venti et fluctus mittebat in navem ita ut impleretur
navis 38 et erat ipse in puppi supra cervical dormiens et excitant eum et dicunt ei magister non ad
te pertinet quia perimus 39 et exsurgens comminatus est vento et dixit mari tace obmutesce et
cessavit ventus et facta est tranquillitas magna 40 et ait illis quid timidi estis necdum habetis fidem
et timuerunt magno timore et dicebant ad alterutrum quis putas est iste quia et ventus et mare
oboediunt ei

Chapter 5

1 et venerunt trans fretum maris in regionem Gerasenorum 2 et exeunti ei de navi statim occurrit
ei de monumentis homo in spiritu inmundo 3 qui domicilium habebat in monumentis et neque
catenis iam quisquam eum poterat ligare 4 quoniam saepe conpedibus et catenis vinctus disrupisset
catenas et conpedes comminuisset et nemo poterat eum domare 5 et semper nocte ac die in
monumentis et in montibus erat clamans et concidens se lapidibus 6 videns autem Iesum a longe
cucurrit et adoravit eum 7 et clamans voce magna dicit quid mihi et tibi Iesu Fili Dei summi adiuro
te per Deum ne me torqueas 8 dicebat enim illi exi spiritus inmunde ab homine 9 et interrogabat

eum quod tibi nomen est et dicit ei Legio nomen mihi est quia multi sumus 10 et deprecabatur eum
multum ne se expelleret extra regionem 11 erat autem ibi circa montem grex porcorum magnus
pascens 12 et deprecabantur eum spiritus dicentes mitte nos in porcos ut in eos introeamus 13 et
concessit eis statim Iesus et exeuntes spiritus inmundi introierunt in porcos et magno impetu grex
praecipitatus est in mare ad duo milia et suffocati sunt in mare 14 qui autem pascebant eos fugerunt
et nuntiaverunt in civitatem et in agros et egressi sunt videre quid esset facti 15 et veniunt ad Iesum
et vident illum qui a daemonio vexabatur sedentem vestitum et sanae mentis et timuerunt 16 et
narraverunt illis qui viderant qualiter factum esset ei qui daemonium habuerat et de porcis 17 et
rogare eum coeperunt ut discederet de finibus eorum 18 cumque ascenderet navem coepit illum
deprecari qui daemonio vexatus fuerat ut esset cum illo 19 et non admisit eum sed ait illi vade in
domum tuam ad tuos et adnuntia illis quanta tibi Dominus fecerit et misertus sit tui 20 et abiit et
coepit praedicare in Decapoli quanta sibi fecisset Iesus et omnes mirabantur 21 et cum transcendisset
Iesus in navi rursus trans fretum convenit turba multa ad illum et erat circa mare 22 et venit quidam
de archisynagogis nomine Iairus et videns eum procidit ad pedes eius 23 et deprecabatur eum
multum dicens quoniam filia mea in extremis est veni inpone manus super eam ut salva sit et vivat
24 et abiit cum illo et sequebatur eum turba multa et conprimebant illum 25 et mulier quae erat in
profluvio sanguinis annis duodecim 26 et fuerat multa perpessa a conpluribus medicis et erogaverat
omnia sua nec quicquam profecerat sed magis deterius habebat 27 cum audisset de Iesu venit in
turba retro et tetigit vestimentum eius 28 dicebat enim quia si vel vestimentum eius tetigero salva
ero 29 et confestim siccatus est fons sanguinis eius et sensit corpore quod sanata esset a plaga 30 et
statim Iesus cognoscens in semet ipso virtutem quae exierat de eo conversus ad turbam aiebat quis
tetigit vestimenta mea 31 et dicebant ei discipuli sui vides turbam conprimentem te et dicis quis
me tetigit 32 et circumspiciebat videre eam quae hoc fecerat 33 mulier autem timens et tremens
sciens quod factum esset in se venit et procidit ante eum et dixit ei omnem veritatem 34 ille autem
dixit ei filia fides tua te salvam fecit vade in pace et esto sana a plaga tua 35 adhuc eo loquente
veniunt ab archisynagogo dicentes quia filia tua mortua est quid ultra vexas magistrum 36 Iesus

autem verbo quod dicebatur audito ait archisynagogo noli timere tantummodo crede 37 et non
admisit quemquam sequi se nisi Petrum et Iacobum et Iohannem fratrem Iacobi 38 et veniunt in
domum archisynagogi et videt tumultum et flentes et heiulantes multum 39 et ingressus ait eis quid
turbamini et ploratis puella non est mortua sed dormit 40 et inridebant eum ipse vero eiectis omnibus
adsumit patrem et matrem puellae et qui secum erant et ingreditur ubi erat puella iacens 41 et tenens
manum puellae ait illi talitha cumi quod est interpretatum puella tibi dico surge 42 et confestim
surrexit puella et ambulabat erat autem annorum duodecim et obstipuerunt stupore maximo 43 et
praecepit illis vehementer ut nemo id sciret et dixit dari illi manducare

Chapter 6

1 et egressus inde abiit in patriam suam et sequebantur illum discipuli sui 2 et facto sabbato
coepit in synagoga docere et multi audientes admirabantur in doctrina eius dicentes unde huic haec
omnia et quae est sapientia quae data est illi et virtutes tales quae per manus eius efficiuntur 3 nonne
iste est faber filius Mariae frater Iacobi et Ioseph et Iudae et Simonis nonne et sorores eius hic
nobiscum sunt et scandalizabantur in illo 4 et dicebat eis Iesus quia non est propheta sine honore
nisi in patria sua et in cognatione sua et in domo sua 5 et non poterat ibi virtutem ullam facere nisi
paucos infirmos inpositis manibus curavit 6 et mirabatur propter incredulitatem eorum 7 et circumibat
castella in circuitu docens et convocavit duodecim et coepit eos mittere binos et dabat illis potestatem
spirituum inmundorum 8 et praecepit eis ne quid tollerent in via nisi virgam tantum non peram non
panem neque in zona aes 9 sed calciatos sandaliis et ne induerentur duabus tunicis 10 et dicebat
eis quocumque introieritis in domum illic manete donec exeatis inde 11 et quicumque non receperint
vos nec audierint vos exeuntes inde excutite pulverem de pedibus vestris in testimonium illis 12 et
exeuntes praedicabant ut paenitentiam agerent 13 et daemonia multa eiciebant et unguebant oleo
multos aegrotos et sanabant 14 et audivit Herodes rex manifestum enim factum est nomen eius et
dicebat quia Iohannes Baptista resurrexit a mortuis et propterea inoperantur virtutes in illo 15 alii
autem dicebant quia Helias est alii vero dicebant propheta est quasi unus ex prophetis 16 quo audito

Herodes ait quem ego decollavi Iohannem hic a mortuis resurrexit 17 ipse enim Herodes misit ac
tenuit Iohannem et vinxit eum in carcere propter Herodiadem uxorem Philippi fratris sui quia
duxerat eam 18 dicebat enim Iohannes Herodi non licet tibi habere uxorem fratris tui 19 Herodias
autem insidiabatur illi et volebat occidere eum nec poterat 20 Herodes enim metuebat Iohannem
sciens eum virum iustum et sanctum et custodiebat eum et audito eo multa faciebat et libenter eum
audiebat 21 et cum dies oportunus accidisset Herodes natalis sui cenam fecit principibus et tribunis
et primis Galilaeae 22 cumque introisset filia ipsius Herodiadis et saltasset et placuisset Herodi
simulque recumbentibus rex ait puellae pete a me quod vis et dabo tibi 23 et iuravit illi quia quicquid
petieris dabo tibi licet dimidium regni mei 24 quae cum exisset dixit matri suae quid petam et illa
dixit caput Iohannis Baptistae 25 cumque introisset statim cum festinatione ad regem petivit dicens
volo ut protinus des mihi in disco caput Iohannis Baptistae 26 et contristatus rex propter iusiurandum
et propter simul recumbentes noluit eam contristare 27 sed misso speculatore praecepit adferri caput
eius in disco et decollavit eum in carcere 28 et adtulit caput eius in disco et dedit illud puellae et
puella dedit matri suae 29 quo audito discipuli eius venerunt et tulerunt corpus eius et posuerunt
illud in monumento 30 et convenientes apostoli ad Iesum renuntiaverunt illi omnia quae egerant
et docuerant 31 et ait illis venite seorsum in desertum locum et requiescite pusillum erant enim qui
veniebant et rediebant multi et nec manducandi spatium habebant 32 et ascendentes in navi abierunt
in desertum locum seorsum 33 et viderunt eos abeuntes et cognoverunt multi et pedestre et de
omnibus civitatibus concurrerunt illuc et praevenerunt eos 34 et exiens vidit multam turbam Iesus
et misertus est super eos quia erant sicut oves non habentes pastorem et coepit docere illos multa
35 et cum iam hora multa fieret accesserunt discipuli eius dicentes desertus est locus hic et iam hora
praeterivit 36 dimitte illos ut euntes in proximas villas et vicos emant sibi cibos quos manducent
37 et respondens ait illis date illis manducare et dixerunt ei euntes emamus denariis ducentis panes
et dabimus eis manducare 38 et dicit eis quot panes habetis ite et videte et cum cognovissent dicunt
quinque et duos pisces 39 et praecepit illis ut accumbere facerent omnes secundum contubernia
super viride faenum 40 et discubuerunt in partes per centenos et per quinquagenos 41 et acceptis
quinque panibus et duobus piscibus intuens in caelum benedixit et fregit panes et dedit discipulis

suis ut ponerent ante eos et duos pisces divisit omnibus 42 et manducaverunt omnes et saturati sunt
43 et sustulerunt reliquias fragmentorum duodecim cofinos plenos et de piscibus 44 erant autem
qui manducaverunt quinque milia virorum 45 et statim coegit discipulos suos ascendere navem ut
praecederent eum trans fretum ad Bethsaidam dum ipse dimitteret populum 46 et cum dimisisset
eos abiit in montem orare 47 et cum sero esset erat navis in medio mari et ipse solus in terra 48 et
videns eos laborantes in remigando erat enim ventus contrarius eis et circa quartam vigiliam noctis
venit ad eos ambulans super mare et volebat praeterire eos 49 at illi ut viderunt eum ambulantem
super mare putaverunt fantasma esse et exclamaverunt 50 omnes enim eum viderunt et conturbati
sunt et statim locutus est cum eis et dixit illis confidite ego sum nolite timere 51 et ascendit ad illos
in navem et cessavit ventus et plus magis intra se stupebant 52 non enim intellexerant de panibus
erat enim cor illorum obcaecatum 53 et cum transfretassent pervenerunt in terram Gennesareth et
adplicuerunt 54 cumque egressi essent de navi continuo cognoverunt eum 55 et percurrentes
universam regionem illam coeperunt in grabattis eos qui se male habebant circumferre ubi audiebant
eum esse 56 et quocumque introibat in vicos vel in villas aut civitates in plateis ponebant infirmos
et deprecabantur eum ut vel fimbriam vestimenti eius tangerent et quotquot tangebant eum salvi
fiebant

Chapter 7

1 et conveniunt ad eum Pharisaei et quidam de scribis venientes ab Hierosolymis 2 et cum
vidissent quosdam ex discipulis eius communibus manibus id est non lotis manducare panes
vituperaverunt 3 Pharisaei enim et omnes Iudaei nisi crebro lavent manus non manducant tenentes
traditionem seniorum 4 et a foro nisi baptizentur non comedunt et alia multa sunt quae tradita sunt
illis servare baptismata calicum et urceorum et aeramentorum et lectorum 5 et interrogant eum
Pharisaei et scribae quare discipuli tui non ambulant iuxta traditionem seniorum sed communibus
manibus manducant panem 6 at ille respondens dixit eis bene prophetavit Esaias de vobis hypocritis
sicut scriptum est populus hic labiis me honorat cor autem eorum longe est a me 7 in vanum autem
me colunt docentes doctrinas praecepta hominum 8 relinquentes enim mandatum Dei tenetis

traditionem hominum baptismata urceorum et calicum et alia similia his facitis multa 9 et dicebat
illis bene irritum facitis praeceptum Dei ut traditionem vestram servetis 10 Moses enim dixit honora
patrem tuum et matrem tuam et qui maledixerit patri aut matri morte moriatur 11 vos autem dicitis
si dixerit homo patri aut matri corban quod est donum quodcumque ex me tibi profuerit 12 et ultra
non dimittitis eum quicquam facere patri suo aut matri 13 rescindentes verbum Dei per traditionem
vestram quam tradidistis et similia huiusmodi multa facitis 14 et advocans iterum turbam dicebat
illis audite me omnes et intellegite 15 nihil est extra hominem introiens in eum quod possit eum
coinquinare sed quae de homine procedunt illa sunt quae communicant hominem 16 si quis habet
aures audiendi audiat 17 et cum introisset in domum a turba interrogabant eum discipuli eius
parabolam 18 et ait illis sic et vos inprudentes estis non intellegitis quia omne extrinsecus introiens
in hominem non potest eum communicare 19 quia non introit in cor eius sed in ventrem et in
secessum exit purgans omnes escas 20 dicebat autem quoniam quae de homine exeunt illa
communicant hominem 21 ab intus enim de corde hominum cogitationes malae procedunt adulteria
fornicationes homicidia 22 furta avaritiae nequitiae dolus inpudicitia oculus malus blasphemia
superbia stultitia 23 omnia haec mala ab intus procedunt et communicant hominem 24 et inde
surgens abiit in fines Tyri et Sidonis et ingressus domum neminem voluit scire et non potuit latere
25
mulier enim statim ut audivit de eo cuius habebat filia spiritum inmundum intravit et procidit ad
pedes eius 26 erat autem mulier gentilis Syrophoenissa genere et rogabat eum ut daemonium eiceret
de filia eius 27 qui dixit illi sine prius saturari filios non est enim bonum sumere panem filiorum
et mittere canibus 28 at illa respondit et dicit ei utique Domine nam et catelli sub mensa comedunt
de micis puerorum 29 et ait illi propter hunc sermonem vade exiit daemonium de filia tua 30 et
cum abisset domum suam invenit puellam iacentem supra lectum et daemonium exisse 31 et iterum
exiens de finibus Tyri venit per Sidonem ad mare Galilaeae inter medios fines Decapoleos 32 et
adducunt ei surdum et mutum et deprecantur eum ut inponat illi manum 33 et adprehendens eum
de turba seorsum misit digitos suos in auriculas et expuens tetigit linguam eius 34 et suspiciens in

caelum ingemuit et ait illi eppheta quod est adaperire 35 et statim apertae sunt aures eius et solutum
est vinculum linguae eius et loquebatur recte 36 et praecepit illis ne cui dicerent quanto autem eis
praecipiebat tanto magis plus praedicabant 37 et eo amplius admirabantur dicentes bene omnia
fecit et surdos facit audire et mutos loqui

Chapter 8

1 in illis diebus iterum cum turba multa esset nec haberent quod manducarent convocatis discipulis
ait illis 2 misereor super turba quia ecce iam triduo sustinent me nec habent quod manducent 3 et
si dimisero eos ieiunos in domum suam deficient in via quidam enim ex eis de longe venerunt 4 et
responderunt ei discipuli sui unde istos poterit quis hic saturare panibus in solitudine 5 et interrogavit
eos quot panes habetis qui dixerunt septem 6 et praecepit turbae discumbere supra terram et accipiens
septem panes gratias agens fregit et dabat discipulis suis ut adponerent et adposuerunt turbae 7 et
habebant pisciculos paucos et ipsos benedixit et iussit adponi 8 et manducaverunt et saturati sunt
et sustulerunt quod superaverat de fragmentis septem sportas 9 erant autem qui manducaverunt
quasi quattuor milia et dimisit eos 10 et statim ascendens navem cum discipulis suis venit in partes
Dalmanutha 11 et exierunt Pharisaei et coeperunt conquirere cum eo quaerentes ab illo signum de
caelo temptantes eum 12 et ingemescens spiritu ait quid generatio ista quaerit signum amen dico
vobis si dabitur generationi isti signum 13 et dimittens eos ascendens iterum abiit trans fretum
14 et obliti sunt sumere panes et nisi unum panem non habebant secum in navi 15 et praecipiebat
eis dicens videte cavete a fermento Pharisaeorum et fermento Herodis 16 et cogitabant ad alterutrum
dicentes quia panes non habemus 17 quo cognito Iesus ait illis quid cogitatis quia panes non habetis
nondum cognoscitis nec intellegitis adhuc caecatum habetis cor vestrum 18 oculos habentes non
videtis et aures habentes non auditis nec recordamini 19 quando quinque panes fregi in quinque
milia et quot cofinos fragmentorum plenos sustulistis dicunt ei duodecim 20 quando et septem

panes in quattuor milia quot sportas fragmentorum tulistis et dicunt ei septem [21] et dicebat eis
quomodo nondum intellegitis [22] et veniunt Bethsaida et adducunt ei caecum et rogabant eum ut
illum tangeret [23] et adprehendens manum caeci eduxit eum extra vicum et expuens in oculos eius
inpositis manibus suis interrogavit eum si aliquid videret [24] et aspiciens ait video homines velut
arbores ambulantes [25] deinde iterum inposuit manus super oculos eius et coepit videre et restitutus
est ita ut videret clare omnia [26] et misit illum in domum suam dicens vade in domum tuam et si in
vicum introieris nemini dixeris [27] et egressus est Iesus et discipuli eius in castella Caesareae Philippi
et in via interrogabat discipulos suos dicens eis quem me dicunt esse homines [28] qui responderunt
illi dicentes Iohannem Baptistam alii Heliam alii vero quasi unum de prophetis [29] tunc dicit illis
vos vero quem me dicitis esse respondens Petrus ait ei tu es Christus [30] et comminatus est eis ne
cui dicerent de illo [31] et coepit docere illos quoniam oportet Filium hominis multa pati et reprobari
a senioribus et a summis sacerdotibus et scribis et occidi et post tres dies resurgere [32] et palam
verbum loquebatur et adprehendens eum Petrus coepit increpare eum [33] qui conversus et videns
discipulos suos comminatus est Petro dicens vade retro me Satana quoniam non sapis quae Dei
sunt sed quae sunt hominum [34] et convocata turba cum discipulis suis dixit eis si quis vult post me
sequi deneget se ipsum et tollat crucem suam et sequatur me [35] qui enim voluerit animam suam
salvam facere perdet eam qui autem perdiderit animam suam propter me et evangelium salvam
eam faciet [36] quid enim proderit homini si lucretur mundum totum et detrimentum faciat animae
suae [37] aut quid dabit homo commutationem pro anima sua [38] qui enim me confusus fuerit et mea
verba in generatione ista adultera et peccatrice et Filius hominis confundetur eum cum venerit in
gloria Patris sui cum angelis sanctis [39] et dicebat illis amen dico vobis quia sunt quidam de hic
stantibus qui non gustabunt mortem donec videant regnum Dei veniens in virtute

Chapter 9

[1] et post dies sex adsumit Iesus Petrum et Iacobum et Iohannem et ducit illos in montem excelsum
seorsum solos et transfiguratus est coram ipsis [2] et vestimenta eius facta sunt splendentia candida

nimis velut nix qualia fullo super terram non potest candida facere 3 et apparuit illis Helias cum
Mose et erant loquentes cum Iesu 4 et respondens Petrus ait Iesu rabbi bonum est hic nos esse et
faciamus tria tabernacula tibi unum et Mosi unum et Heliae unum 5 non enim sciebat quid diceret
erant enim timore exterriti 6 et facta est nubes obumbrans eos et venit vox de nube dicens hic est
Filius meus carissimus audite illum 7 et statim circumspicientes neminem amplius viderunt nisi
Iesum tantum secum 8 et descendentibus illis de monte praecepit illis ne cui quae vidissent narrarent
nisi cum Filius hominis a mortuis resurrexerit 9 et verbum continuerunt apud se conquirentes quid
esset cum a mortuis resurrexerit 10 et interrogabant eum dicentes quid ergo dicunt Pharisaei et
scribae quia Heliam oporteat venire primum 11 qui respondens ait illis Helias cum venerit primo
restituet omnia et quomodo scriptum est in Filium hominis ut multa patiatur et contemnatur 12 sed
dico vobis quia et Helias venit et fecerunt illi quaecumque voluerunt sicut scriptum est de eo 13 et
veniens ad discipulos suos vidit turbam magnam circa eos et scribas conquirentes cum illis 14 et
confestim omnis populus videns eum stupefactus est et adcurrentes salutabant eum 15 et interrogavit
eos quid inter vos conquiritis 16 et respondens unus de turba dixit magister adtuli filium meum ad
te habentem spiritum mutum 17 qui ubicumque eum adprehenderit adlidit eum et spumat et stridet
dentibus et arescit et dixi discipulis tuis ut eicerent illum et non potuerunt 18 qui respondens eis
dicit o generatio incredula quamdiu apud vos ero quamdiu vos patiar adferte illum ad me 19 et
adtulerunt eum et cum vidisset illum statim spiritus conturbavit eum et elisus in terram volutabatur
spumans 20 et interrogavit patrem eius quantum temporis est ex quo hoc ei accidit at ille ait ab
infantia 21 et frequenter eum et in ignem et in aquas misit ut eum perderet sed si quid potes adiuva
nos misertus nostri 22 Iesus autem ait illi si potes credere omnia possibilia credenti 23 et continuo
exclamans pater pueri cum lacrimis aiebat credo adiuva incredulitatem meam 24 et cum videret
Iesus concurrentem turbam comminatus est spiritui inmundo dicens illi surde et mute spiritus ego
tibi praecipio exi ab eo et amplius ne introeas in eum 25 et clamans et multum discerpens eum exiit
ab eo et factus est sicut mortuus ita ut multi dicerent quia mortuus est 26 Iesus autem tenens manum
eius elevavit illum et surrexit 27 et cum introisset in domum discipuli eius secreto interrogabant

eum quare nos non potuimus eicere eum 28 et dixit illis hoc genus in nullo potest exire nisi in
oratione et ieiunio 29 et inde profecti praetergrediebantur Galilaeam nec volebat quemquam scire
30 docebat autem discipulos suos et dicebat illis quoniam Filius hominis tradetur in manus hominum
et occident eum et occisus tertia die resurget 31 at illi ignorabant verbum et timebant eum interrogare
32 et venerunt Capharnaum qui cum domi esset interrogabat eos quid in via tractabatis 33 at illi
tacebant siquidem inter se in via disputaverant quis esset illorum maior 34 et residens vocavit
duodecim et ait illis si quis vult primus esse erit omnium novissimus et omnium minister 35 et
accipiens puerum statuit eum in medio eorum quem cum conplexus esset ait illis 36 quisquis unum
ex huiusmodi pueris receperit in nomine meo me recipit et quicumque me susceperit non me suscipit
sed eum qui me misit 37 respondit illi Iohannes dicens magister vidimus quendam in nomine tuo
eicientem daemonia qui non sequitur nos et prohibuimus eum 38 Iesus autem ait nolite prohibere
eum nemo est enim qui faciat virtutem in nomine meo et possit cito male loqui de me 39 qui enim
non est adversum vos pro vobis est 40 quisquis enim potum dederit vobis calicem aquae in nomine
meo quia Christi estis amen dico vobis non perdet mercedem suam 41 et quisquis scandalizaverit
unum ex his pusillis credentibus in me bonum est ei magis si circumdaretur mola asinaria collo
eius et in mare mitteretur 42 et si scandalizaverit te manus tua abscide illam bonum est tibi debilem
introire in vitam quam duas manus habentem ire in gehennam in ignem inextinguibilem 43 ubi
vermis eorum non moritur et ignis non extinguitur 44 et si pes tuus te scandalizat amputa illum
bonum est tibi claudum introire in vitam aeternam quam duos pedes habentem mitti in gehennam
ignis inextinguibilis 45 ubi vermis eorum non moritur et ignis non extinguitur 46 quod si oculus
tuus scandalizat te eice eum bonum est tibi luscum introire in regnum Dei quam duos oculos
habentem mitti in gehennam ignis 47 ubi vermis eorum non moritur et ignis non extinguitur 48 omnis
enim igne sallietur et omnis victima sallietur 49 bonum est sal quod si sal insulsum fuerit in quo
illud condietis habete in vobis sal et pacem habete inter vos

Chapter 10

1 et inde exsurgens venit in fines Iudaeae ultra Iordanen et conveniunt iterum turbae ad eum et
sicut consueverat iterum docebat illos 2 et accedentes Pharisaei interrogabant eum si licet viro
uxorem dimittere temptantes eum 3 at ille respondens dixit eis quid vobis praecepit Moses 4 qui
dixerunt Moses permisit libellum repudii scribere et dimittere 5 quibus respondens Iesus ait ad
duritiam cordis vestri scripsit vobis praeceptum istud 6 ab initio autem creaturae masculum et
feminam fecit eos Deus 7 propter hoc relinquet homo patrem suum et matrem et adherebit ad
uxorem suam 8 et erunt duo in carne una itaque iam non sunt duo sed una caro 9 quod ergo Deus
iunxit homo non separet 10 et in domo iterum discipuli eius de eodem interrogaverunt eum 11 et
dicit illis quicumque dimiserit uxorem suam et aliam duxerit adulterium committit super eam 12 et
si uxor dimiserit virum suum et alii nupserit moechatur 13 et offerebant illi parvulos ut tangeret
illos discipuli autem comminabantur offerentibus 14 quos cum videret Iesus indigne tulit et ait illis
sinite parvulos venire ad me et ne prohibueritis eos talium est enim regnum Dei 15 amen dico vobis
quisque non receperit regnum Dei velut parvulus non intrabit in illud 16 et conplexans eos et
inponens manus super illos benedicebat eos 17 et cum egressus esset in viam procurrens quidam
genu flexo ante eum rogabat eum magister bone quid faciam ut vitam aeternam percipiam 18 Iesus
autem dixit ei quid me dicis bonum nemo bonus nisi unus Deus 19 praecepta nosti ne adulteres ne
occidas ne fureris ne falsum testimonium dixeris ne fraudem feceris honora patrem tuum et matrem
20 et ille respondens ait illi magister omnia haec conservavi a iuventute mea 21 Iesus autem intuitus
eum dilexit eum et dixit illi unum tibi deest vade quaecumque habes vende et da pauperibus et
habebis thesaurum in caelo et veni sequere me 22 qui contristatus in verbo abiit maerens erat enim
habens possessiones multas 23 et circumspiciens Iesus ait discipulis suis quam difficile qui pecunias
habent in regnum Dei introibunt 24 discipuli autem obstupescebant in verbis eius at Iesus rursus
respondens ait illis filioli quam difficile est confidentes in pecuniis regnum Dei introire 25 facilius
est camelum per foramen acus transire quam divitem intrare in regnum Dei 26 qui magis
admirabantur dicentes ad semet ipsos et quis potest salvus fieri 27 et intuens illos Iesus ait apud
homines inpossibile est sed non apud Deum omnia enim possibilia sunt apud Deum 28 coepit Petrus

ei dicere ecce nos dimisimus omnia et secuti sumus te 29 respondens Iesus ait amen dico vobis
nemo est qui reliquerit domum aut fratres aut sorores aut matrem aut patrem aut filios aut agros
propter me et propter evangelium 30 qui non accipiat centies tantum nunc in tempore hoc domos
et fratres et sorores et matres et filios et agros cum persecutionibus et in saeculo futuro vitam
aeternam 31 multi autem erunt primi novissimi et novissimi primi 32 erant autem in via ascendentes
in Hierosolyma et praecedebat illos Iesus et stupebant et sequentes timebant et adsumens iterum
duodecim coepit illis dicere quae essent ei ventura 33 quia ecce ascendimus in Hierosolyma et
Filius hominis tradetur principibus sacerdotum et scribis et senioribus et damnabunt eum morti et
tradent eum gentibus 34 et inludent ei et conspuent eum et flagellabunt eum et interficient eum et
tertia die resurget 35 et accedunt ad illum Iacobus et Iohannes filii Zebedaei dicentes magister
volumus ut quodcumque petierimus facias nobis 36 at ille dixit eis quid vultis ut faciam vobis 37 et
dixerunt da nobis ut unus ad dexteram tuam et alius ad sinistram tuam sedeamus in gloria tua
38 Iesus autem ait eis nescitis quid petatis potestis bibere calicem quem ego bibo aut baptismum
quo ego baptizor baptizari 39 at illi dixerunt ei possumus Iesus autem ait eis calicem quidem quem
ego bibo bibetis et baptismum quo ego baptizor baptizabimini 40 sedere autem ad dexteram meam
vel ad sinistram non est meum dare sed quibus paratum est 41 et audientes decem coeperunt indignari
de Iacobo et Iohanne 42 Iesus autem vocans eos ait illis scitis quia hii qui videntur principari gentibus
dominantur eis et principes eorum potestatem habent ipsorum 43 non ita est autem in vobis sed
quicumque voluerit fieri maior erit vester minister 44 et quicumque voluerit in vobis primus esse
erit omnium servus 45 nam et Filius hominis non venit ut ministraretur ei sed ut ministraret et daret
animam suam redemptionem pro multis 46 et veniunt Hierichum et proficiscente eo de Hiericho
et discipulis eius et plurima multitudine filius Timei Bartimeus caecus sedebat iuxta viam mendicans
47 qui cum audisset quia Iesus Nazarenus est coepit clamare et dicere Fili David Iesu miserere mei
48 et comminabantur illi multi ut taceret at ille multo magis clamabat Fili David miserere mei 49 et
stans Iesus praecepit illum vocari et vocant caecum dicentes ei animaequior esto surge vocat te
50 qui proiecto vestimento suo exiliens venit ad eum 51 et respondens illi Iesus dixit quid vis tibi
faciam caecus autem dixit ei rabboni ut videam 52 Iesus autem ait illi vade fides tua te salvum fecit
et confestim vidit et sequebatur eum in via

Chapter 11

1 et cum adpropinquarent Hierosolymae et Bethaniae ad montem Olivarum mittit duos ex
discipulis suis 2 et ait illis ite in castellum quod est contra vos et statim introeuntes illuc invenietis
pullum ligatum super quem nemo adhuc hominum sedit solvite illum et adducite 3 et si quis vobis
dixerit quid facitis dicite quia Domino necessarius est et continuo illum dimittet huc 4 et abeuntes
invenerunt pullum ligatum ante ianuam foris in bivio et solvunt eum 5 et quidam de illic stantibus
dicebant illis quid facitis solventes pullum 6 qui dixerunt eis sicut praeceperat illis Iesus et dimiserunt
eis 7 et duxerunt pullum ad Iesum et inponunt illi vestimenta sua et sedit super eo 8 multi autem
vestimenta sua straverunt in via alii autem frondes caedebant de arboribus et sternebant in via 9 et
qui praeibant et qui sequebantur clamabant dicentes osanna benedictus qui venit in nomine Domini
10 benedictum quod venit regnum patris nostri David osanna in excelsis 11 et introivit Hierosolyma
in templum et circumspectis omnibus cum iam vespera esset hora exivit in Bethania cum duodecim
12 et alia die cum exirent a Bethania esuriit 13 cumque vidisset a longe ficum habentem folia venit
si quid forte inveniret in ea et cum venisset ad eam nihil invenit praeter folia non enim erat tempus
ficorum 14 et respondens dixit ei iam non amplius in aeternum quisquam fructum ex te manducet
et audiebant discipuli eius 15 et veniunt Hierosolymam et cum introisset templum coepit eicere
vendentes et ementes in templo et mensas nummulariorum et cathedras vendentium columbas
evertit 16 et non sinebat ut quisquam vas transferret per templum 17 et docebat dicens eis non
scriptum est quia domus mea domus orationis vocabitur omnibus gentibus vos autem fecistis eam
speluncam latronum 18 quo audito principes sacerdotum et scribae quaerebant quomodo eum
perderent timebant enim eum quoniam universa turba admirabatur super doctrina eius 19 et cum
vespera facta esset egrediebatur de civitate 20 et cum mane transirent viderunt ficum aridam factam
a radicibus 21 et recordatus Petrus dicit ei rabbi ecce ficus cui maledixisti aruit 22 et respondens
Iesus ait illis habete fidem Dei 23 amen dico vobis quicumque dixerit huic monti tollere et mittere
in mare et non haesitaverit in corde suo sed crediderit quia quodcumque dixerit fiat fiet ei
24 propterea dico vobis omnia quaecumque orantes petitis credite quia accipietis et veniet vobis
25 et cum stabitis ad orandum dimittite si quid habetis adversus aliquem ut et Pater vester qui in

caelis est dimittat vobis peccata vestra [26] quod si vos non dimiseritis nec Pater vester qui in caelis
est dimittet vobis peccata vestra [27] et veniunt rursus Hierosolymam et cum ambularet in templo
accedunt ad eum summi sacerdotes et scribae et seniores [28] et dicunt illi in qua potestate haec facis
et quis tibi dedit hanc potestatem ut ista facias [29] Iesus autem respondens ait illis interrogabo vos
et ego unum verbum et respondete mihi et dicam vobis in qua potestate haec faciam [30] baptismum
Iohannis de caelo erat an ex hominibus respondete mihi [31] at illi cogitabant secum dicentes si
dixerimus de caelo dicet quare ergo non credidistis ei [32] sed dicemus ex hominibus timebant
populum omnes enim habebant Iohannem quia vere propheta esset [33] et respondentes dicunt Iesu
nescimus respondens Iesus ait illis neque ego dico vobis in qua potestate haec faciam

Chapter 12

[1] et coepit illis in parabolis loqui vineam pastinavit homo et circumdedit sepem et fodit lacum
et aedificavit turrem et locavit eam agricolis et peregre profectus est [2] et misit ad agricolas in
tempore servum ut ab agricolis acciperet de fructu vineae [3] qui adprehensum eum ceciderunt et
dimiserunt vacuum [4] et iterum misit ad illos alium servum et illum capite vulneraverunt et
contumeliis adfecerunt [5] et rursum alium misit et illum occiderunt et plures alios quosdam caedentes
alios vero occidentes [6] adhuc ergo unum habens filium carissimum et illum misit ad eos novissimum
dicens quia reverebuntur filium meum [7] coloni autem dixerunt ad invicem hic est heres venite
occidamus eum et nostra erit hereditas [8] et adprehendentes eum occiderunt et eiecerunt extra vineam
[9] quid ergo faciet dominus vineae veniet et perdet colonos et dabit vineam aliis [10] nec scripturam
hanc legistis lapidem quem reprobaverunt aedificantes hic factus est in caput anguli [11] a Domino
factum est istud et est mirabile in oculis nostris [12] et quaerebant eum tenere et timuerunt turbam
cognoverunt enim quoniam ad eos parabolam hanc dixerit et relicto eo abierunt [13] et mittunt ad
eum quosdam ex Pharisaeis et Herodianis ut eum caperent in verbo [14] qui venientes dicunt ei
magister scimus quoniam verax es et non curas quemquam nec enim vides in faciem hominis sed

in veritate viam Dei doces licet dari tributum Caesari an non dabimus 15 qui sciens versutiam eorum
ait illis quid me temptatis adferte mihi denarium ut videam 16 at illi adtulerunt et ait illis cuius est
imago haec et inscriptio dicunt illi Caesaris 17 respondens autem Iesus dixit illis reddite igitur quae
sunt Caesaris Caesari et quae sunt Dei Deo et mirabantur super eo 18 et venerunt ad eum Sadducaei
qui dicunt resurrectionem non esse et interrogabant eum dicentes 19 magister Moses nobis scripsit
ut si cuius frater mortuus fuerit et dimiserit uxorem et filios non reliquerit accipiat frater eius uxorem
ipsius et resuscitet semen fratri suo 20 septem ergo fratres erant et primus accepit uxorem et mortuus
est non relicto semine 21 et secundus accepit eam et mortuus est et nec iste reliquit semen et tertius
similiter 22 et acceperunt eam similiter septem et non reliquerunt semen novissima omnium defuncta
est et mulier 23 in resurrectione ergo cum resurrexerint cuius de his erit uxor septem enim habuerunt
eam uxorem 24 et respondens Iesus ait illis non ideo erratis non scientes scripturas neque virtutem
Dei 25 cum enim a mortuis resurrexerint neque nubent neque nubentur sed sunt sicut angeli in
caelis 26 de mortuis autem quod resurgant non legistis in libro Mosi super rubum quomodo dixerit
illi Deus inquiens ego sum Deus Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob 27 non est Deus mortuorum
sed vivorum vos ergo multum erratis 28 et accessit unus de scribis qui audierat illos conquirentes
et videns quoniam bene illis responderit interrogavit eum quod esset primum omnium mandatum
29 Iesus autem respondit ei quia primum omnium mandatum est audi Israhel Dominus Deus noster
Deus unus est 30 et diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota anima tua et ex tota
mente tua et ex tota virtute tua hoc est primum mandatum 31 secundum autem simile illi diliges
proximum tuum tamquam te ipsum maius horum aliud mandatum non est 32 et ait illi scriba bene
magister in veritate dixisti quia unus est et non est alius praeter eum 33 et ut diligatur ex toto corde
et ex toto intellectu et ex tota anima et ex tota fortitudine et diligere proximum tamquam se ipsum
maius est omnibus holocaustomatibus et sacrificiis 34 Iesus autem videns quod sapienter respondisset
dixit illi non es longe a regno Dei et nemo iam audebat eum interrogare 35 et respondens Iesus
dicebat docens in templo quomodo dicunt scribae Christum Filium esse David 36 ipse enim David
dicit in Spiritu Sancto dixit Dominus Domino meo sede a dextris meis donec ponam inimicos tuos
scabillum pedum tuorum 37 ipse ergo David dicit eum Dominum et unde est filius eius et multa

turba eum libenter audivit [38] et dicebat eis in doctrina sua cavete a scribis qui volunt in stolis
ambulare et salutari in foro [39] et in primis cathedris sedere in synagogis et primos discubitus in
cenis [40] qui devorant domos viduarum sub obtentu prolixae orationis hii accipient prolixius iudicium
[41] et sedens Iesus contra gazofilacium aspiciebat quomodo turba iactaret aes in gazofilacium et
multi divites iactabant multa [42] cum venisset autem una vidua pauper misit duo minuta quod est
quadrans [43] et convocans discipulos suos ait illis amen dico vobis quoniam vidua haec pauper plus
omnibus misit qui miserunt in gazofilacium [44] omnes enim ex eo quod abundabat illis miserunt
haec vero de penuria sua omnia quae habuit misit totum victum suum

Chapter 13

[1] et cum egrederetur de templo ait illi unus ex discipulis suis magister aspice quales lapides et
quales structurae [2] et respondens Iesus ait illi vides has omnes magnas aedificationes non relinquetur
lapis super lapidem qui non destruatur [3] et cum sederet in montem Olivarum contra templum
interrogabant eum separatim Petrus et Iacobus et Iohannes et Andreas [4] dic nobis quando ista fient
et quod signum erit quando haec omnia incipient consummari [5] et respondens Iesus coepit dicere
illis videte ne quis vos seducat [6] multi enim venient in nomine meo dicentes quia ego sum et multos
seducent [7] cum audieritis autem bella et opiniones bellorum ne timueritis oportet enim fieri sed
nondum finis [8] exsurget autem gens super gentem et regnum super regnum et erunt terraemotus
per loca et fames initium dolorum haec [9] videte autem vosmet ipsos tradent enim vos conciliis et
in synagogis vapulabitis et ante praesides et reges stabitis propter me in testimonium illis [10] et in
omnes gentes primum oportet praedicari evangelium [11] et cum duxerint vos tradentes nolite
praecogitare quid loquamini sed quod datum vobis fuerit in illa hora id loquimini non enim estis
vos loquentes sed Spiritus Sanctus [12] tradet autem frater fratrem in mortem et pater filium et
consurgent filii in parentes et morte adficient eos [13] et eritis odio omnibus propter nomen meum
qui autem sustinuerit in finem hic salvus erit [14] cum autem videritis abominationem desolationis

stantem ubi non debet qui legit intellegat tunc qui in Iudaea sunt fugiant in montes 15 et qui super
tectum ne descendat in domum nec introeat ut tollat quid de domo sua 16 et qui in agro erit non
revertatur retro tollere vestimentum suum 17 vae autem praegnatibus et nutrientibus in illis diebus
18 orate vero ut hieme non fiant 19 erunt enim dies illi tribulationes tales quales non fuerunt ab
initio creaturae quam condidit Deus usque nunc neque fient 20 et nisi breviasset Dominus dies non
fuisset salva omnis caro sed propter electos quos elegit breviavit dies 21 et tunc si quis vobis dixerit
ecce hic est Christus ecce illic ne credideritis 22 exsurgent enim pseudochristi et pseudoprophetae
et dabunt signa et portenta ad seducendos si potest fieri etiam electos 23 vos ergo videte ecce
praedixi vobis omnia 24 sed in illis diebus post tribulationem illam sol contenebrabitur et luna non
dabit splendorem suum 25 et erunt stellae caeli decidentes et virtutes quae sunt in caelis movebuntur
26 et tunc videbunt Filium hominis venientem in nubibus cum virtute multa et gloria 27 et tunc
mittet angelos suos et congregabit electos suos a quattuor ventis a summo terrae usque ad summum
caeli 28 a ficu autem discite parabolam cum iam ramus eius tener fuerit et nata fuerint folia
cognoscitis quia in proximo sit aestas 29 sic et vos cum videritis haec fieri scitote quod in proximo
sit in ostiis 30 amen dico vobis quoniam non transiet generatio haec donec omnia ista fiant 31 caelum
et terra transibunt verba autem mea non transibunt 32 de die autem illo vel hora nemo scit neque
angeli in caelo neque Filius nisi Pater 33 videte vigilate et orate nescitis enim quando tempus sit
34 sicut homo qui peregre profectus reliquit domum suam et dedit servis suis potestatem cuiusque
operis et ianitori praecipiat ut vigilet 35 vigilate ergo nescitis enim quando dominus domus veniat
sero an media nocte an galli cantu an mane 36 ne cum venerit repente inveniat vos dormientes
37 quod autem vobis dico omnibus dico vigilate

Chapter 14

1 erat autem pascha et azyma post biduum et quaerebant summi sacerdotes et scribae quomodo
eum dolo tenerent et occiderent 2 dicebant enim non in die festo ne forte tumultus fieret populi
3 et cum esset Bethaniae in domo Simonis leprosi et recumberet venit mulier habens alabastrum
unguenti nardi spicati pretiosi et fracto alabastro effudit super caput eius 4 erant autem quidam
indigne ferentes intra semet ipsos et dicentes ut quid perditio ista unguenti facta est 5 poterat enim
unguentum istud veniri plus quam trecentis denariis et dari pauperibus et fremebant in eam 6 Iesus
autem dixit sinite eam quid illi molesti estis bonum opus operata est in me 7 semper enim pauperes
habetis vobiscum et cum volueritis potestis illis benefacere me autem non semper habetis 8 quod
habuit haec fecit praevenit unguere corpus meum in sepulturam 9 amen dico vobis ubicumque
praedicatum fuerit evangelium istud in universum mundum et quod fecit haec narrabitur in memoriam
eius 10 et Iudas Scariotis unus de duodecim abiit ad summos sacerdotes ut proderet eum illis 11 qui
audientes gavisi sunt et promiserunt ei pecuniam se daturos et quaerebat quomodo illum oportune
traderet 12 et primo die azymorum quando pascha immolabant dicunt ei discipuli quo vis eamus
et paremus tibi ut manduces pascha 13 et mittit duos ex discipulis suis et dicit eis ite in civitatem
et occurret vobis homo laguenam aquae baiulans sequimini eum 14 et quocumque introierit dicite
domino domus quia magister dicit ubi est refectio mea ubi pascha cum discipulis meis manducem
15 et ipse vobis demonstrabit cenaculum grande stratum et illic parate nobis 16 et abierunt discipuli
eius et venerunt in civitatem et invenerunt sicut dixerat illis et praeparaverunt pascha 17 vespere
autem facto venit cum duodecim 18 et discumbentibus eis et manducantibus ait Iesus amen dico
vobis quia unus ex vobis me tradet qui manducat mecum 19 at illi coeperunt contristari et dicere
ei singillatim numquid ego 20 qui ait illis unus ex duodecim qui intinguit mecum in catino 21 et
Filius quidem hominis vadit sicut scriptum est de eo vae autem homini illi per quem Filius hominis
traditur bonum ei si non esset natus homo ille 22 et manducantibus illis accepit Iesus panem et
benedicens fregit et dedit eis et ait sumite hoc est corpus meum 23 et accepto calice gratias agens
dedit eis et biberunt ex illo omnes 24 et ait illis hic est sanguis meus novi testamenti qui pro multis
effunditur 25 amen dico vobis quod iam non bibam de genimine vitis usque in diem illum cum
illud bibam novum in regno Dei 26 et hymno dicto exierunt in montem Olivarum 27 et ait eis Iesus

omnes scandalizabimini in nocte ista quia scriptum est percutiam pastorem et dispergentur oves
28 sed posteaquam resurrexero praecedam vos in Galilaeam 29 Petrus autem ait ei et si omnes
scandalizati fuerint sed non ego 30 et ait illi Iesus amen dico tibi quia tu hodie in nocte hac priusquam
bis gallus vocem dederit ter me es negaturus 31 at ille amplius loquebatur et si oportuerit me simul
conmori tibi non te negabo similiter autem et omnes dicebant 32 et veniunt in praedium cui nomen
Gethsemani et ait discipulis suis sedete hic donec orem 33 et adsumit Petrum et Iacobum et Iohannem
secum et coepit pavere et taedere 34 et ait illis tristis est anima mea usque ad mortem sustinete hic
et vigilate 35 et cum processisset paululum procidit super terram et orabat ut si fieri posset transiret
ab eo hora 36 et dixit Abba Pater omnia possibilia tibi sunt transfer calicem hunc a me sed non
quod ego volo sed quod tu 37 et venit et invenit eos dormientes et ait Petro Simon dormis non
potuisti una hora vigilare 38 vigilate et orate ut non intretis in temptationem spiritus quidem promptus
caro vero infirma 39 et iterum abiens oravit eundem sermonem dicens 40 et reversus denuo invenit
eos dormientes erant enim oculi illorum ingravati et ignorabant quid responderent ei 41 et venit
tertio et ait illis dormite iam et requiescite sufficit venit hora ecce traditur Filius hominis in manus
peccatorum 42 surgite eamus ecce qui me tradit prope est 43 et adhuc eo loquente venit Iudas
Scarioth unus ex duodecim et cum illo turba cum gladiis et lignis a summis sacerdotibus et a scribis
et a senioribus 44 dederat autem traditor eius signum eis dicens quemcumque osculatus fuero ipse
est tenete eum et ducite 45 et cum venisset statim accedens ad eum ait rabbi et osculatus est eum
46 at illi manus iniecerunt in eum et tenuerunt eum 47 unus autem quidam de circumstantibus
educens gladium percussit servum summi sacerdotis et amputavit illi auriculam 48 et respondens
Iesus ait illis tamquam ad latronem existis cum gladiis et lignis conprehendere me 49 cotidie eram
apud vos in templo docens et non me tenuistis sed ut adimpleantur scripturae 50 tunc discipuli eius
relinquentes eum omnes fugerunt 51 adulescens autem quidam sequebatur illum amictus sindone
super nudo et tenuerunt eum 52 at ille reiecta sindone nudus profugit ab eis 53 et adduxerunt Iesum
ad summum sacerdotem et conveniunt omnes sacerdotes et scribae et seniores 54 Petrus autem a
longe secutus est eum usque intro in atrium summi sacerdotis et sedebat cum ministris et calefaciebat
se ad ignem 55 summi vero sacerdotes et omne concilium quaerebant adversum Iesum testimonium

ut eum morti traderent nec inveniebant 56 multi enim testimonium falsum dicebant adversus eum
et convenientia testimonia non erant 57 et quidam surgentes falsum testimonium ferebant adversus
eum dicentes 58 quoniam nos audivimus eum dicentem ego dissolvam templum hoc manufactum
et per triduum aliud non manufactum aedificabo 59 et non erat conveniens testimonium illorum
60 et exsurgens summus sacerdos in medium interrogavit Iesum dicens non respondes quicquam
ad ea quae tibi obiciuntur ab his 61 ille autem tacebat et nihil respondit rursum summus sacerdos
interrogabat eum et dicit ei tu es Christus Filius Benedicti 62 Iesus autem dixit illi ego sum et
videbitis Filium hominis a dextris sedentem Virtutis et venientem cum nubibus caeli 63 summus
autem sacerdos scindens vestimenta sua ait quid adhuc desideramus testes 64 audistis blasphemiam
quid vobis videtur qui omnes condemnaverunt eum esse reum mortis 65 et coeperunt quidam
conspuere eum et velare faciem eius et colaphis eum caedere et dicere ei prophetiza et ministri
alapis eum caedebant 66 et cum esset Petrus in atrio deorsum venit una ex ancillis summi sacerdotis
67 et cum vidisset Petrum calefacientem se aspiciens illum ait et tu cum Iesu Nazareno eras 68 at
ille negavit dicens neque scio neque novi quid dicas et exiit foras ante atrium et gallus cantavit
69 rursus autem cum vidisset illum ancilla coepit dicere circumstantibus quia hic ex illis est 70 at
ille iterum negavit et post pusillum rursus qui adstabant dicebant Petro vere ex illis es nam et
Galilaeus es 71 ille autem coepit anathematizare et iurare quia nescio hominem istum quem dicitis
72 et statim iterum gallus cantavit et recordatus est Petrus verbi quod dixerat ei Iesus priusquam
gallus cantet bis ter me negabis et coepit flere

Chapter 15

1 et confestim mane consilium facientes summi sacerdotes cum senioribus et scribis et universo
concilio vincientes Iesum duxerunt et tradiderunt Pilato 2 et interrogavit eum Pilatus tu es rex
Iudaeorum at ille respondens ait illi tu dicis 3 et accusabant eum summi sacerdotes in multis 4 Pilatus
autem rursum interrogavit eum dicens non respondes quicquam vide in quantis te accusant 5 Iesus
autem amplius nihil respondit ita ut miraretur Pilatus 6 per diem autem festum dimittere solebat

illis unum ex vinctis quemcumque petissent 7 erat autem qui dicebatur Barabbas qui cum seditiosis
erat vinctus qui in seditione fecerant homicidium 8 et cum ascendisset turba coepit rogare sicut
semper faciebat illis 9 Pilatus autem respondit eis et dixit vultis dimittam vobis regem Iudaeorum
10 sciebat enim quod per invidiam tradidissent eum summi sacerdotes 11 pontifices autem
concitaverunt turbam ut magis Barabban dimitteret eis 12 Pilatus autem iterum respondens ait illis
quid ergo vultis faciam regi Iudaeorum 13 at illi iterum clamaverunt crucifige eum 14 Pilatus vero
dicebat eis quid enim mali fecit at illi magis clamabant crucifige eum 15 Pilatus autem volens
populo satisfacere dimisit illis Barabban et tradidit Iesum flagellis caesum ut crucifigeretur 16 milites
autem duxerunt eum intro in atrium praetorii et convocant totam cohortem 17 et induunt eum
purpuram et inponunt ei plectentes spineam coronam 18 et coeperunt salutare eum have rex
Iudaeorum 19 et percutiebant caput eius harundine et conspuebant eum et ponentes genua adorabant
eum 20 et postquam inluserunt ei exuerunt illum purpuram et induerunt eum vestimentis suis et
educunt illum ut crucifigerent eum 21 et angariaverunt praetereuntem quempiam Simonem Cyreneum
venientem de villa patrem Alexandri et Rufi ut tolleret crucem eius 22 et perducunt illum in Golgotha
locum quod est interpretatum Calvariae locus 23 et dabant ei bibere murratum vinum et non accepit
24 et crucifigentes eum diviserunt vestimenta eius mittentes sortem super eis quis quid tolleret
25 erat autem hora tertia et crucifixerunt eum 26 et erat titulus causae eius inscriptus rex Iudaeorum
27 et cum eo crucifigunt duos latrones unum a dextris et alium a sinistris eius 28 et adimpleta est
scriptura quae dicit et cum iniquis reputatus est 29 et praetereuntes blasphemabant eum moventes
capita sua et dicentes va qui destruit templum et in tribus diebus aedificat 30 salvum fac temet
ipsum descendens de cruce 31 similiter et summi sacerdotes ludentes ad alterutrum cum scribis
dicebant alios salvos fecit se ipsum non potest salvum facere 32 Christus rex Israhel descendat
nunc de cruce ut videamus et credamus et qui cum eo crucifixi erant conviciabantur ei 33 et facta
hora sexta tenebrae factae sunt per totam terram usque in horam nonam 34 et hora nona exclamavit
Iesus voce magna dicens Heloi Heloi lama sabacthani quod est interpretatum Deus meus Deus

meus ut quid dereliquisti me 35 et quidam de circumstantibus audientes dicebant ecce Heliam vocat
36 currens autem unus et implens spongiam aceto circumponensque calamo potum dabat ei dicens
sinite videamus si veniat Helias ad deponendum eum 37 Iesus autem emissa voce magna exspiravit
38 et velum templi scissum est in duo a sursum usque deorsum 39 videns autem centurio qui ex
adverso stabat quia sic clamans exspirasset ait vere homo hic Filius Dei erat 40 erant autem et
mulieres de longe aspicientes inter quas et Maria Magdalene et Maria Iacobi minoris et Ioseph
mater et Salome 41 et cum esset in Galilaea sequebantur eum et ministrabant ei et aliae multae
quae simul cum eo ascenderant Hierosolyma 42 et cum iam sero esset factum quia erat parasceve
quod est ante sabbatum 43 venit Ioseph ab Arimathia nobilis decurio qui et ipse erat expectans
regnum Dei et audacter introiit ad Pilatum et petiit corpus Iesu 44 Pilatus autem mirabatur si iam
obisset et accersito centurione interrogavit eum si iam mortuus esset 45 et cum cognovisset a
centurione donavit corpus Ioseph 46 Ioseph autem mercatus sindonem et deponens eum involvit
sindone et posuit eum in monumento quod erat excisum de petra et advolvit lapidem ad ostium
monumenti 47 Maria autem Magdalene et Maria Ioseph aspiciebant ubi poneretur

Chapter 16

1 et cum transisset sabbatum Maria Magdalene et Maria Iacobi et Salome emerunt aromata ut
venientes unguerent eum 2 et valde mane una sabbatorum veniunt ad monumentum orto iam sole
3 et dicebant ad invicem quis revolvet nobis lapidem ab ostio monumenti 4 et respicientes vident
revolutum lapidem erat quippe magnus valde 5 et introeuntes in monumento viderunt iuvenem
sedentem in dextris coopertum stola candida et obstipuerunt 6 qui dicit illis nolite expavescere
Iesum quaeritis Nazarenum crucifixum surrexit non est hic ecce locus ubi posuerunt eum 7 sed ite
et dicite discipulis eius et Petro quia praecedit vos in Galilaeam ibi eum videbitis sicut dixit vobis
8 at illae exeuntes fugerunt de monumento invaserat enim eas tremor et pavor et nemini quicquam
dixerunt timebant enim 9 surgens autem mane prima sabbati apparuit primo Mariae Magdalenae

de qua eiecerat septem daemonia 10 illa vadens nuntiavit his qui cum eo fuerant lugentibus et
flentibus 11 et illi audientes quia viveret et visus esset ab ea non crediderunt 12 post haec autem
duobus ex eis ambulantibus ostensus est in alia effigie euntibus in villam 13 et illi euntes nuntiaverunt
ceteris nec illis crediderunt 14 novissime recumbentibus illis undecim apparuit et exprobravit
incredulitatem illorum et duritiam cordis quia his qui viderant eum resurrexisse non crediderant
15 et dixit eis euntes in mundum universum praedicate evangelium omni creaturae 16 qui crediderit
et baptizatus fuerit salvus erit qui vero non crediderit condemnabitur 17 signa autem eos qui
crediderint haec sequentur in nomine meo daemonia eicient linguis loquentur novis 18 serpentes
tollent et si mortiferum quid biberint non eos nocebit super aegrotos manus inponent et bene
habebunt 19 et Dominus quidem postquam locutus est eis adsumptus est in caelum et sedit a dextris
Dei

Luke

Chapter 1

1 quoniam quidem multi conati sunt ordinare narrationem quae in nobis conpletae sunt rerum
2 sicut tradiderunt nobis qui ab initio ipsi viderunt et ministri fuerunt sermonis 3 visum est et mihi
adsecuto a principio omnibus diligenter ex ordine tibi scribere optime Theophile 4 ut cognoscas
eorum verborum de quibus eruditus es veritatem 5 fuit in diebus Herodis regis Iudaeae sacerdos
quidam nomine Zaccharias de vice Abia et uxor illi de filiabus Aaron et nomen eius Elisabeth
6 erant autem iusti ambo ante Deum incedentes in omnibus mandatis et iustificationibus Domini
sine querella 7 et non erat illis filius eo quod esset Elisabeth sterilis et ambo processissent in diebus
suis 8 factum est autem cum sacerdotio fungeretur in ordine vicis suae ante Deum 9 secundum
consuetudinem sacerdotii sorte exiit ut incensum poneret ingressus in templum Domini 10 et omnis
multitudo erat populi orans foris hora incensi 11 apparuit autem illi angelus Domini stans a dextris
altaris incensi 12 et Zaccharias turbatus est videns et timor inruit super eum 13 ait autem ad illum

angelus ne timeas Zaccharia quoniam exaudita est deprecatio tua et uxor tua Elisabeth pariet tibi
filium et vocabis nomen eius Iohannem 14 et erit gaudium tibi et exultatio et multi in nativitate
eius gaudebunt 15 erit enim magnus coram Domino et vinum et sicera non bibet et Spiritu Sancto
replebitur adhuc ex utero matris suae 16 et multos filiorum Israhel convertet ad Dominum Deum
ipsorum 17 et ipse praecedet ante illum in spiritu et virtute Heliae ut convertat corda patrum in
filios et incredibiles ad prudentiam iustorum parare Domino plebem perfectam 18 et dixit Zaccharias
ad angelum unde hoc sciam ego enim sum senex et uxor mea processit in diebus suis 19 et respondens
angelus dixit ei ego sum Gabrihel qui adsto ante Deum et missus sum loqui ad te et haec tibi
evangelizare 20 et ecce eris tacens et non poteris loqui usque in diem quo haec fiant pro eo quod
non credidisti verbis meis quae implebuntur in tempore suo 21 et erat plebs expectans Zacchariam
et mirabantur quod tardaret ipse in templo 22 egressus autem non poterat loqui ad illos et cognoverunt
quod visionem vidisset in templo et ipse erat innuens illis et permansit mutus 23 et factum est ut
impleti sunt dies officii eius abiit in domum suam 24 post hos autem dies concepit Elisabeth uxor
eius et occultabat se mensibus quinque dicens 25 quia sic mihi fecit Dominus in diebus quibus
respexit auferre obprobrium meum inter homines 26 in mense autem sexto missus est angelus
Gabrihel a Deo in civitatem Galilaeae cui nomen Nazareth 27 ad virginem desponsatam viro cui
nomen erat Ioseph de domo David et nomen virginis Maria 28 et ingressus angelus ad eam dixit
have gratia plena Dominus tecum benedicta tu in mulieribus 29 quae cum vidisset turbata est in
sermone eius et cogitabat qualis esset ista salutatio 30 et ait angelus ei ne timeas Maria invenisti
enim gratiam apud Deum 31 ecce concipies in utero et paries filium et vocabis nomen eius Iesum
32 hic erit magnus et Filius Altissimi vocabitur et dabit illi Dominus Deus sedem David patris eius
33 et regnabit in domo Iacob in aeternum et regni eius non erit finis 34 dixit autem Maria ad angelum
quomodo fiet istud quoniam virum non cognosco 35 et respondens angelus dixit ei Spiritus Sanctus
superveniet in te et virtus Altissimi obumbrabit tibi ideoque et quod nascetur sanctum vocabitur
Filius Dei 36 et ecce Elisabeth cognata tua et ipsa concepit filium in senecta sua et hic mensis est
sextus illi quae vocatur sterilis 37 quia non erit inpossibile apud Deum omne verbum 38 dixit autem

Maria ecce ancilla Domini fiat mihi secundum verbum tuum et discessit ab illa angelus 39 exsurgens
autem Maria in diebus illis abiit in montana cum festinatione in civitatem Iuda 40 et intravit in
domum Zacchariae et salutavit Elisabeth 41 et factum est ut audivit salutationem Mariae Elisabeth
exultavit infans in utero eius et repleta est Spiritu Sancto Elisabeth 42 et exclamavit voce magna
et dixit benedicta tu inter mulieres et benedictus fructus ventris tui 43 et unde hoc mihi ut veniat
mater Domini mei ad me 44 ecce enim ut facta est vox salutationis tuae in auribus meis exultavit
in gaudio infans in utero meo 45 et beata quae credidit quoniam perficientur ea quae dicta sunt ei
a Domino 46 et ait Maria magnificat anima mea Dominum 47 et exultavit spiritus meus in Deo
salutari meo 48 quia respexit humilitatem ancillae suae ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes
generationes 49 quia fecit mihi magna qui potens est et sanctum nomen eius 50 et misericordia eius
in progenies et progenies timentibus eum 51 fecit potentiam in brachio suo dispersit superbos mente
cordis sui 52 deposuit potentes de sede et exaltavit humiles 53 esurientes implevit bonis et divites
dimisit inanes 54 suscepit Israhel puerum suum memorari misericordiae 55 sicut locutus est ad
patres nostros Abraham et semini eius in saecula 56 mansit autem Maria cum illa quasi mensibus
tribus et reversa est in domum suam 57 Elisabeth autem impletum est tempus pariendi et peperit
filium 58 et audierunt vicini et cognati eius quia magnificavit Dominus misericordiam suam cum
illa et congratulabantur ei 59 et factum est in die octavo venerunt circumcidere puerum et vocabant
eum nomine patris eius Zachariam 60 et respondens mater eius dixit nequaquam sed vocabitur
Iohannes 61 et dixerunt ad illam quia nemo est in cognatione tua qui vocetur hoc nomine
62 innuebant autem patri eius quem vellet vocari eum 63 et postulans pugillarem scripsit dicens
Iohannes est nomen eius et mirati sunt universi 64 apertum est autem ilico os eius et lingua eius et
loquebatur benedicens Deum 65 et factus est timor super omnes vicinos eorum et super omnia
montana Iudaeae divulgabantur omnia verba haec 66 et posuerunt omnes qui audierant in corde
suo dicentes quid putas puer iste erit etenim manus Domini erat cum illo 67 et Zaccharias pater
eius impletus est Spiritu Sancto et prophetavit dicens 68 benedictus Deus Israhel quia visitavit et

fecit redemptionem plebi suae [69] et erexit cornu salutis nobis in domo David pueri sui [70] sicut
locutus est per os sanctorum qui a saeculo sunt prophetarum eius [71] salutem ex inimicis nostris et
de manu omnium qui oderunt nos [72] ad faciendam misericordiam cum patribus nostris et memorari
testamenti sui sancti [73] iusiurandum quod iuravit ad Abraham patrem nostrum [74] daturum se nobis
ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati serviamus illi [75] in sanctitate et iustitia coram
ipso omnibus diebus nostris [76] et tu puer propheta Altissimi vocaberis praeibis enim ante faciem
Domini parare vias eius [77] ad dandam scientiam salutis plebi eius in remissionem peccatorum
eorum [78] per viscera misericordiae Dei nostri in quibus visitavit nos oriens ex alto [79] inluminare
his qui in tenebris et in umbra mortis sedent ad dirigendos pedes nostros in viam pacis [80] puer
autem crescebat et confortabatur spiritu et erat in deserto usque in diem ostensionis suae ad Israhel

Chapter 2

[1] factum est autem in diebus illis exiit edictum a Caesare Augusto ut describeretur universus
orbis [2] haec descriptio prima facta est praeside Syriae Cyrino [3] et ibant omnes ut profiterentur
singuli in suam civitatem [4] ascendit autem et Ioseph a Galilaea de civitate Nazareth in Iudaeam
civitatem David quae vocatur Bethleem eo quod esset de domo et familia David [5] ut profiteretur
cum Maria desponsata sibi uxore praegnate [6] factum est autem cum essent ibi impleti sunt dies ut
pareret [7] et peperit filium suum primogenitum et pannis eum involvit et reclinavit eum in praesepio
quia non erat eis locus in diversorio [8] et pastores erant in regione eadem vigilantes et custodientes
vigilias noctis supra gregem suum [9] et ecce angelus Domini stetit iuxta illos et claritas Dei
circumfulsit illos et timuerunt timore magno [10] et dixit illis angelus nolite timere ecce enim
evangelizo vobis gaudium magnum quod erit omni populo [11] quia natus est vobis hodie salvator
qui est Christus Dominus in civitate David [12] et hoc vobis signum invenietis infantem pannis
involutum et positum in praesepio [13] et subito facta est cum angelo multitudo militiae caelestis

laudantium Deum et dicentium 14 gloria in altissimis Deo et in terra pax in hominibus bonae
voluntatis 15 et factum est ut discesserunt ab eis angeli in caelum pastores loquebantur ad invicem
transeamus usque Bethleem et videamus hoc verbum quod factum est quod fecit Dominus et ostendit
nobis 16 et venerunt festinantes et invenerunt Mariam et Ioseph et infantem positum in praesepio
17 videntes autem cognoverunt de verbo quod dictum erat illis de puero hoc 18 et omnes qui audierunt
mirati sunt et de his quae dicta erant a pastoribus ad ipsos 19 Maria autem conservabat omnia verba
haec conferens in corde suo 20 et reversi sunt pastores glorificantes et laudantes Deum in omnibus
quae audierant et viderant sicut dictum est ad illos 21 et postquam consummati sunt dies octo ut
circumcideretur vocatum est nomen eius Iesus quod vocatum est ab angelo priusquam in utero
conciperetur 22 et postquam impleti sunt dies purgationis eius secundum legem Mosi tulerunt illum
in Hierusalem ut sisterent eum Domino 23 sicut scriptum est in lege Domini quia omne masculinum
adaperiens vulvam sanctum Domino vocabitur 24 et ut darent hostiam secundum quod dictum est
in lege Domini par turturum aut duos pullos columbarum 25 et ecce homo erat in Hierusalem cui
nomen Symeon et homo iste iustus et timoratus expectans consolationem Israhel et Spiritus Sanctus
erat in eo 26 et responsum acceperat ab Spiritu Sancto non visurum se mortem nisi prius videret
Christum Domini 27 et venit in Spiritu in templum et cum inducerent puerum Iesum parentes eius
ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo 28 et ipse accepit eum in ulnas suas et benedixit
Deum et dixit 29 nunc dimittis servum tuum Domine secundum verbum tuum in pace 30 quia
viderunt oculi mei salutare tuum 31 quod parasti ante faciem omnium populorum 32 lumen ad
revelationem gentium et gloriam plebis tuae Israhel 33 et erat pater eius et mater mirantes super
his quae dicebantur de illo 34 et benedixit illis Symeon et dixit ad Mariam matrem eius ecce positus
est hic in ruinam et resurrectionem multorum in Israhel et in signum cui contradicetur 35 et tuam
ipsius animam pertransiet gladius ut revelentur ex multis cordibus cogitationes 36 et erat Anna
prophetissa filia Phanuhel de tribu Aser haec processerat in diebus multis et vixerat cum viro suo
annis septem a virginitate sua 37 et haec vidua usque ad annos octoginta quattuor quae non discedebat
de templo ieiuniis et obsecrationibus serviens nocte ac die 38 et haec ipsa hora superveniens
confitebatur Domino et loquebatur de illo omnibus qui expectabant redemptionem Hierusalem

39
et ut perfecerunt omnia secundum legem Domini reversi sunt in Galilaeam in civitatem suam
Nazareth 40 puer autem crescebat et confortabatur plenus sapientia et gratia Dei erat in illo 41 et
ibant parentes eius per omnes annos in Hierusalem in die sollemni paschae 42 et cum factus esset
annorum duodecim ascendentibus illis in Hierosolymam secundum consuetudinem diei festi
43
consummatisque diebus cum redirent remansit puer Iesus in Hierusalem et non cognoverunt
parentes eius 44 existimantes autem illum esse in comitatu venerunt iter diei et requirebant eum
inter cognatos et notos 45 et non invenientes regressi sunt in Hierusalem requirentes eum 46 et
factum est post triduum invenerunt illum in templo sedentem in medio doctorum audientem illos
et interrogantem 47 stupebant autem omnes qui eum audiebant super prudentia et responsis eius
48
et videntes admirati sunt et dixit mater eius ad illum fili quid fecisti nobis sic ecce pater tuus et
ego dolentes quaerebamus te 49 et ait ad illos quid est quod me quaerebatis nesciebatis quia in his
quae Patris mei sunt oportet me esse 50 et ipsi non intellexerunt verbum quod locutus est ad illos
51
et descendit cum eis et venit Nazareth et erat subditus illis et mater eius conservabat omnia verba
haec in corde suo 52 et Iesus proficiebat sapientia aetate et gratia apud Deum et homines

Chapter 3

1
anno autem quintodecimo imperii Tiberii Caesaris procurante Pontio Pilato Iudaeam tetrarcha
autem Galilaeae Herode Philippo autem fratre eius tetrarcha Itureae et Trachonitidis regionis et
Lysania Abilinae tetrarcha 2 sub principibus sacerdotum Anna et Caiapha factum est verbum Dei
super Iohannem Zacchariae filium in deserto 3 et venit in omnem regionem Iordanis praedicans
baptismum paenitentiae in remissionem peccatorum 4 sicut scriptum est in libro sermonum Esaiae
prophetae vox clamantis in deserto parate viam Domini rectas facite semitas eius 5 omnis vallis
implebitur et omnis mons et collis humiliabitur et erunt prava in directa et aspera in vias planas
6
et videbit omnis caro salutare Dei 7 dicebat ergo ad turbas quae exiebant ut baptizarentur ab ipso
genimina viperarum quis ostendit vobis fugere a ventura ira 8 facite ergo fructus dignos paenitentiae
et ne coeperitis dicere patrem habemus Abraham dico enim vobis quia potest Deus de lapidibus

istis suscitare filios Abrahae 9 iam enim securis ad radicem arborum posita est omnis ergo arbor
non faciens fructum exciditur et in ignem mittitur 10 et interrogabant eum turbae dicentes quid
ergo faciemus 11 respondens autem dicebat illis qui habet duas tunicas det non habenti et qui habet
escas similiter faciat 12 venerunt autem et publicani ut baptizarentur et dixerunt ad illum magister
quid faciemus 13 at ille dixit ad eos nihil amplius quam quod constitutum est vobis faciatis
14 interrogabant autem eum et milites dicentes quid faciemus et nos et ait illis neminem concutiatis
neque calumniam faciatis et contenti estote stipendiis vestris 15 existimante autem populo et
cogitantibus omnibus in cordibus suis de Iohanne ne forte ipse esset Christus 16 respondit Iohannes
dicens omnibus ego quidem aqua baptizo vos venit autem fortior me cuius non sum dignus solvere
corrigiam calciamentorum eius ipse vos baptizabit in Spiritu Sancto et igni 17 cuius ventilabrum
in manu eius et purgabit aream suam et congregabit triticum in horreum suum paleas autem conburet
igni inextinguibili 18 multa quidem et alia exhortans evangelizabat populum 19 Herodes autem
tetrarcha cum corriperetur ab illo de Herodiade uxore fratris sui et de omnibus malis quae fecit
Herodes 20 adiecit et hoc supra omnia et inclusit Iohannem in carcere 21 factum est autem cum
baptizaretur omnis populus et Iesu baptizato et orante apertum est caelum 22 et descendit Spiritus
Sanctus corporali specie sicut columba in ipsum et vox de caelo facta est tu es Filius meus dilectus
in te conplacuit mihi 23 et ipse Iesus erat incipiens quasi annorum triginta ut putabatur filius Ioseph
qui fuit Heli 24 qui fuit Matthat qui fuit Levi qui fuit Melchi qui fuit Iannae qui fuit Ioseph 25 qui
fuit Matthathiae qui fuit Amos qui fuit Naum qui fuit Esli qui fuit Naggae 26 qui fuit Maath qui
fuit Matthathiae qui fuit Semei qui fuit Iosech qui fuit Ioda 27 qui fuit Iohanna qui fuit Resa qui
fuit Zorobabel qui fuit Salathihel qui fuit Neri 28 qui fuit Melchi qui fuit Addi qui fuit Cosam qui
fuit Helmadam qui fuit Her 29 qui fuit Iesu qui fuit Eliezer qui fuit Iorim qui fuit Matthat qui fuit
Levi 30 qui fuit Symeon qui fuit Iuda qui fuit Ioseph qui fuit Iona qui fuit Eliachim 31 qui fuit
Melea qui fuit Menna qui fuit Matthata qui fuit Nathan qui fuit David 32 qui fuit Iesse qui fuit Obed
qui fuit Booz qui fuit Salmon qui fuit Naasson 33 qui fuit Aminadab qui fuit Aram qui fuit Esrom
qui fuit Phares qui fuit Iudae 34 qui fuit Iacob qui fuit Isaac qui fuit Abraham qui fuit Thare qui
fuit Nachor 35 qui fuit Seruch qui fuit Ragau qui fuit Phalec qui fuit Eber qui fuit Sale 36 qui fuit

Cainan qui fuit Arfaxat qui fuit Sem qui fuit Noe qui fuit Lamech 37 qui fuit Mathusalae qui fuit
Enoch qui fuit Iared qui fuit Malelehel qui fuit Cainan 38 qui fuit Enos qui fuit Seth qui fuit Adam
qui fuit Dei

Chapter 4

1 Iesus autem plenus Spiritu Sancto regressus est ab Iordane et agebatur in Spiritu in desertum
2 diebus quadraginta et temptabatur a diabolo et nihil manducavit in diebus illis et consummatis
illis esuriit 3 dixit autem illi diabolus si Filius Dei es dic lapidi huic ut panis fiat 4 et respondit ad
illum Iesus scriptum est quia non in pane solo vivet homo sed in omni verbo Dei 5 et duxit illum
diabolus et ostendit illi omnia regna orbis terrae in momento temporis 6 et ait ei tibi dabo potestatem
hanc universam et gloriam illorum quia mihi tradita sunt et cui volo do illa 7 tu ergo si adoraveris
coram me erunt tua omnia 8 et respondens Iesus dixit illi scriptum est Dominum Deum tuum
adorabis et illi soli servies 9 et duxit illum in Hierusalem et statuit eum supra pinnam templi et dixit
illi si Filius Dei es mitte te hinc deorsum 10 scriptum est enim quod angelis suis mandabit de te ut
conservent te 11 et quia in manibus tollent te ne forte offendas ad lapidem pedem tuum 12 et
respondens Iesus ait illi dictum est non temptabis Dominum Deum tuum 13 et consummata omni
temptatione diabolus recessit ab illo usque ad tempus 14 et regressus est Iesus in virtute Spiritus
in Galilaeam et fama exiit per universam regionem de illo 15 et ipse docebat in synagogis eorum
et magnificabatur ab omnibus 16 et venit Nazareth ubi erat nutritus et intravit secundum
consuetudinem suam die sabbati in synagogam et surrexit legere 17 et traditus est illi liber prophetae
Esaiae et ut revolvit librum invenit locum ubi scriptum erat 18 Spiritus Domini super me propter
quod unxit me evangelizare pauperibus misit me 19 praedicare captivis remissionem et caecis visum
dimittere confractos in remissionem praedicare annum Domini acceptum et diem retributionis 20 et
cum plicuisset librum reddidit ministro et sedit et omnium in synagoga oculi erant intendentes in
eum 21 coepit autem dicere ad illos quia hodie impleta est haec scriptura in auribus vestris 22 et

omnes testimonium illi dabant et mirabantur in verbis gratiae quae procedebant de ore ipsius et
dicebant nonne hic filius est Ioseph 23 et ait illis utique dicetis mihi hanc similitudinem medice
cura te ipsum quanta audivimus facta in Capharnaum fac et hic in patria tua 24 ait autem amen dico
vobis quia nemo propheta acceptus est in patria sua 25 in veritate dico vobis multae viduae erant
in diebus Heliae in Israhel quando clusum est caelum annis tribus et mensibus sex cum facta est
fames magna in omni terra 26 et ad nullam illarum missus est Helias nisi in Sareptha Sidoniae ad
mulierem viduam 27 et multi leprosi erant in Israhel sub Heliseo propheta et nemo eorum mundatus
est nisi Neman Syrus 28 et repleti sunt omnes in synagoga ira haec audientes 29 et surrexerunt et
eiecerunt illum extra civitatem et duxerunt illum usque ad supercilium montis supra quem civitas
illorum erat aedificata ut praecipitarent eum 30 ipse autem transiens per medium illorum ibat 31 et
descendit in Capharnaum civitatem Galilaeae ibique docebat illos sabbatis 32 et stupebant in doctrina
eius quia in potestate erat sermo ipsius 33 et in synagoga erat homo habens daemonium inmundum
et exclamavit voce magna 34 dicens sine quid nobis et tibi Iesu Nazarene venisti perdere nos scio
te qui sis Sanctus Dei 35 et increpavit illi Iesus dicens obmutesce et exi ab illo et cum proiecisset
illum daemonium in medium exiit ab illo nihilque illum nocuit 36 et factus est pavor in omnibus
et conloquebantur ad invicem dicentes quod est hoc verbum quia in potestate et virtute imperat
inmundis spiritibus et exeunt 37 et divulgabatur fama de illo in omnem locum regionis 38 surgens
autem de synagoga introivit in domum Simonis socrus autem Simonis tenebatur magnis febribus
et rogaverunt illum pro ea 39 et stans super illam imperavit febri et dimisit illam et continuo surgens
ministrabat illis 40 cum sol autem occidisset omnes qui habebant infirmos variis languoribus
ducebant illos ad eum at ille singulis manus inponens curabat eos 41 exiebant autem etiam daemonia
a multis clamantia et dicentia quia tu es Filius Dei et increpans non sinebat ea loqui quia sciebant
ipsum esse Christum 42 facta autem die egressus ibat in desertum locum et turbae requirebant eum
et venerunt usque ad ipsum et detinebant illum ne discederet ab eis 43 quibus ille ait quia et aliis
civitatibus oportet me evangelizare regnum Dei quia ideo missus sum 44 et erat praedicans in
synagogis Galilaeae

Chapter 5

1 factum est autem cum turbae inruerent in eum ut audirent verbum Dei et ipse stabat secus
stagnum Gennesareth 2 et vidit duas naves stantes secus stagnum piscatores autem descenderant
et lavabant retia 3 ascendens autem in unam navem quae erat Simonis rogavit eum a terra reducere
pusillum et sedens docebat de navicula turbas 4 ut cessavit autem loqui dixit ad Simonem duc in
altum et laxate retia vestra in capturam 5 et respondens Simon dixit illi praeceptor per totam noctem
laborantes nihil cepimus in verbo autem tuo laxabo rete 6 et cum hoc fecissent concluserunt piscium
multitudinem copiosam rumpebatur autem rete eorum 7 et annuerunt sociis qui erant in alia navi
ut venirent et adiuvarent eos et venerunt et impleverunt ambas naviculas ita ut mergerentur 8 quod
cum videret Simon Petrus procidit ad genua Iesu dicens exi a me quia homo peccator sum Domine
9 stupor enim circumdederat eum et omnes qui cum illo erant in captura piscium quam ceperant
10 similiter autem Iacobum et Iohannem filios Zebedaei qui erant socii Simonis et ait ad Simonem
Iesus noli timere ex hoc iam homines eris capiens 11 et subductis ad terram navibus relictis omnibus
secuti sunt illum 12 et factum est cum esset in una civitatum et ecce vir plenus lepra et videns Iesum
et procidens in faciem rogavit eum dicens Domine si vis potes me mundare 13 et extendens manum
tetigit illum dicens volo mundare et confestim lepra discessit ab illo 14 et ipse praecepit illi ut
nemini diceret sed vade ostende te sacerdoti et offer pro emundatione tua sicut praecepit Moses in
testimonium illis 15 perambulabat autem magis sermo de illo et conveniebant turbae multae ut
audirent et curarentur ab infirmitatibus suis 16 ipse autem secedebat in deserto et orabat 17 et factum
est in una dierum et ipse sedebat docens et erant Pharisaei sedentes et legis doctores qui venerant
ex omni castello Galilaeae et Iudaeae et Hierusalem et virtus erat Domini ad sanandum eos 18 et
ecce viri portantes in lecto hominem qui erat paralyticus et quaerebant eum inferre et ponere ante
eum 19 et non invenientes qua parte illum inferrent prae turba ascenderunt supra tectum per tegulas
submiserunt illum cum lecto in medium ante Iesum 20 quorum fidem ut vidit dixit homo remittuntur
tibi peccata tua 21 et coeperunt cogitare scribae et Pharisaei dicentes quis est hic qui loquitur
blasphemias quis potest dimittere peccata nisi solus Deus 22 ut cognovit autem Iesus cogitationes

eorum respondens dixit ad illos quid cogitatis in cordibus vestris 23 quid est facilius dicere
dimittuntur tibi peccata an dicere surge et ambula 24 ut autem sciatis quia Filius hominis potestatem
habet in terra dimittere peccata ait paralytico tibi dico surge tolle lectum tuum et vade in domum
tuam 25 et confestim surgens coram illis tulit in quo iacebat et abiit in domum suam magnificans
Deum 26 et stupor adprehendit omnes et magnificabant Deum et repleti sunt timore dicentes quia
vidimus mirabilia hodie 27 et post haec exiit et vidit publicanum nomine Levi sedentem ad teloneum
et ait illi sequere me 28 et relictis omnibus surgens secutus est eum 29 et fecit ei convivium magnum
Levi in domo sua et erat turba multa publicanorum et aliorum qui cum illis erant discumbentes
30 et murmurabant Pharisaei et scribae eorum dicentes ad discipulos eius quare cum publicanis et
peccatoribus manducatis et bibitis 31 et respondens Iesus dixit ad illos non egent qui sani sunt
medico sed qui male habent 32 non veni vocare iustos sed peccatores in paenitentiam 33 at illi
dixerunt ad eum quare discipuli Iohannis ieiunant frequenter et obsecrationes faciunt similiter et
Pharisaeorum tui autem edunt et bibunt 34 quibus ipse ait numquid potestis filios sponsi dum cum
illis est sponsus facere ieiunare 35 venient autem dies et cum ablatus fuerit ab illis sponsus tunc
ieiunabunt in illis diebus 36 dicebat autem et similitudinem ad illos quia nemo commissuram a
vestimento novo inmittit in vestimentum vetus alioquin et novum rumpit et veteri non convenit
commissura a novo 37 et nemo mittit vinum novum in utres veteres alioquin rumpet vinum novum
utres et ipsum effundetur et utres peribunt 38 sed vinum novum in utres novos mittendum est et
utraque conservantur 39 et nemo bibens vetus statim vult novum dicit enim vetus melius est

Chapter 6

1 factum est autem in sabbato secundoprimo cum transiret per sata vellebant discipuli eius spicas
et manducabant confricantes manibus 2 quidam autem Pharisaeorum dicebant illis quid facitis quod
non licet in sabbatis 3 et respondens Iesus ad eos dixit nec hoc legistis quod fecit David cum esurisset
ipse et qui cum eo erant 4 quomodo intravit in domum Dei et panes propositionis sumpsit et
manducavit et dedit his qui cum ipso erant quos non licet manducare nisi tantum sacerdotibus 5 et

dicebat illis quia dominus est Filius hominis etiam sabbati 6 factum est autem et in alio sabbato ut
intraret in synagogam et doceret et erat ibi homo et manus eius dextra erat arida 7 observabant
autem scribae et Pharisaei si in sabbato curaret ut invenirent accusare illum 8 ipse vero sciebat
cogitationes eorum et ait homini qui habebat manum aridam surge et sta in medium et surgens stetit
9 ait autem ad illos Iesus interrogo vos si licet sabbato bene facere an male animam salvam facere
an perdere 10 et circumspectis omnibus dixit homini extende manum tuam et extendit et restituta
est manus eius 11 ipsi autem repleti sunt insipientia et conloquebantur ad invicem quidnam facerent
Iesu 12 factum est autem in illis diebus exiit in montem orare et erat pernoctans in oratione Dei
13 et cum dies factus esset vocavit discipulos suos et elegit duodecim ex ipsis quos et apostolos
nominavit 14 Simonem quem cognominavit Petrum et Andream fratrem eius Iacobum et Iohannem
Philippum et Bartholomeum 15 Mattheum et Thomam Iacobum Alphei et Simonem qui vocatur
Zelotes 16 Iudam Iacobi et Iudam Scarioth qui fuit proditor 17 et descendens cum illis stetit in loco
campestri et turba discipulorum eius et multitudo copiosa plebis ab omni Iudaea et Hierusalem et
maritimae Tyri et Sidonis 18 qui venerunt ut audirent eum et sanarentur a languoribus suis et qui
vexabantur ab spiritibus inmundis curabantur 19 et omnis turba quaerebant eum tangere quia virtus
de illo exiebat et sanabat omnes 20 et ipse elevatis oculis in discipulos suos dicebat beati pauperes
quia vestrum est regnum Dei 21 beati qui nunc esuritis quia saturabimini beati qui nunc fletis quia
ridebitis 22 beati eritis cum vos oderint homines et cum separaverint vos et exprobraverint et
eiecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis 23 gaudete in illa die et exultate
ecce enim merces vestra multa in caelo secundum haec enim faciebant prophetis patres eorum
24 verumtamen vae vobis divitibus quia habetis consolationem vestram 25 vae vobis qui saturati
estis quia esurietis vae vobis qui ridetis nunc quia lugebitis et flebitis 26 vae cum bene vobis dixerint
omnes homines secundum haec faciebant prophetis patres eorum 27 sed vobis dico qui auditis
diligite inimicos vestros benefacite his qui vos oderunt 28 benedicite maledicentibus vobis orate
pro calumniantibus vos 29 ei qui te percutit in maxillam praebe et alteram et ab eo qui aufert tibi
vestimentum etiam tunicam noli prohibere 30 omni autem petenti te tribue et qui aufert quae tua

sunt ne repetas 31 et prout vultis ut faciant vobis homines et vos facite illis similiter 32 et si diligitis
eos qui vos diligunt quae vobis est gratia nam et peccatores diligentes se diligunt 33 et si benefeceritis
his qui vobis benefaciunt quae vobis est gratia siquidem et peccatores hoc faciunt 34 et si mutuum
dederitis his a quibus speratis recipere quae gratia est vobis nam et peccatores peccatoribus fenerantur
ut recipiant aequalia 35 verumtamen diligite inimicos vestros et benefacite et mutuum date nihil
desperantes et erit merces vestra multa et eritis filii Altissimi quia ipse benignus est super ingratos
et malos 36 estote ergo misericordes sicut et Pater vester misericors est 37 nolite iudicare et non
iudicabimini nolite condemnare et non condemnabimini dimittite et dimittemini 38 date et dabitur
vobis mensuram bonam confersam et coagitatam et supereffluentem dabunt in sinum vestrum
eadem quippe mensura qua mensi fueritis remetietur vobis 39 dicebat autem illis et similitudinem
numquid potest caecus caecum ducere nonne ambo in foveam cadent 40 non est discipulus super
magistrum perfectus autem omnis erit sicut magister eius 41 quid autem vides festucam in oculo
fratris tui trabem autem quae in oculo tuo est non consideras 42 et quomodo potes dicere fratri tuo
frater sine eiciam festucam de oculo tuo ipse in oculo tuo trabem non videns hypocrita eice primum
trabem de oculo tuo et tunc perspicies ut educas festucam de oculo fratris tui 43 non est enim arbor
bona quae facit fructus malos neque arbor mala faciens fructum bonum 44 unaquaeque enim arbor
de fructu suo cognoscitur neque enim de spinis colligunt ficus neque de rubo vindemiant uvam
45 bonus homo de bono thesauro cordis sui profert bonum et malus homo de malo profert malum
ex abundantia enim cordis os loquitur 46 quid autem vocatis me Domine Domine et non facitis
quae dico 47 omnis qui venit ad me et audit sermones meos et facit eos ostendam vobis cui similis
est 48 similis est homini aedificanti domum qui fodit in altum et posuit fundamenta supra petram
inundatione autem facta inlisum est flumen domui illi et non potuit eam movere fundata enim erat
supra petram 49 qui autem audivit et non fecit similis est homini aedificanti domum suam supra
terram sine fundamento in quam inlisus est fluvius et continuo concidit et facta est ruina domus
illius magna

Chapter 7

1 cum autem implesset omnia verba sua in aures plebis intravit Capharnaum 2 centurionis autem
cuiusdam servus male habens erat moriturus qui illi erat pretiosus 3 et cum audisset de Iesu misit
ad eum seniores Iudaeorum rogans eum ut veniret et salvaret servum eius 4 at illi cum venissent
ad Iesum rogabant eum sollicite dicentes ei quia dignus est ut hoc illi praestes 5 diligit enim gentem
nostram et synagogam ipse aedificavit nobis 6 Iesus autem ibat cum illis et cum iam non longe
esset a domo misit ad eum centurio amicos dicens Domine noli vexari non enim dignus sum ut sub
tectum meum intres 7 propter quod et me ipsum non sum dignum arbitratus ut venirem ad te sed
dic verbo et sanabitur puer meus 8 nam et ego homo sum sub potestate constitutus habens sub me
milites et dico huic vade et vadit et alio veni et venit et servo meo fac hoc et facit 9 quo audito Iesus
miratus est et conversus sequentibus se turbis dixit amen dico vobis nec in Israhel tantam fidem
inveni 10 et reversi qui missi fuerant domum invenerunt servum qui languerat sanum 11 et factum
est deinceps ibat in civitatem quae vocatur Naim et ibant cum illo discipuli eius et turba copiosa
12 cum autem adpropinquaret portae civitatis et ecce defunctus efferebatur filius unicus matri suae
et haec vidua erat et turba civitatis multa cum illa 13 quam cum vidisset Dominus misericordia
motus super ea dixit illi noli flere 14 et accessit et tetigit loculum hii autem qui portabant steterunt
et ait adulescens tibi dico surge 15 et resedit qui erat mortuus et coepit loqui et dedit illum matri
suae 16 accepit autem omnes timor et magnificabant Deum dicentes quia propheta magnus surrexit
in nobis et quia Deus visitavit plebem suam 17 et exiit hic sermo in universam Iudaeam de eo et
omnem circa regionem 18 et nuntiaverunt Iohanni discipuli eius de omnibus his 19 et convocavit
duos de discipulis suis Iohannes et misit ad Dominum dicens tu es qui venturus es an alium
expectamus 20 cum autem venissent ad eum viri dixerunt Iohannes Baptista misit nos ad te dicens
tu es qui venturus es an alium expectamus 21 in ipsa autem hora curavit multos a languoribus et
plagis et spiritibus malis et caecis multis donavit visum 22 et respondens dixit illis euntes nuntiate
Iohanni quae vidistis et audistis quia caeci vident claudi ambulant leprosi mundantur surdi audiunt
mortui resurgunt pauperes evangelizantur 23 et beatus est quicumque non fuerit scandalizatus in
me 24 et cum discessissent nuntii Iohannis coepit dicere de Iohanne ad turbas quid existis in desertum
videre harundinem vento moveri 25 sed quid existis videre hominem mollibus vestimentis indutum

ecce qui in veste pretiosa sunt et deliciis in domibus regum sunt 26 sed quid existis videre prophetam
utique dico vobis et plus quam prophetam 27 hic est de quo scriptum est ecce mitto angelum meum
ante faciem tuam qui praeparabit viam tuam ante te 28 dico enim vobis maior inter natos mulierum
propheta Iohanne Baptista nemo est qui autem minor est in regno Dei maior est illo 29 et omnis
populus audiens et publicani iustificaverunt Deum baptizati baptismo Iohannis 30 Pharisaei autem
et legis periti consilium Dei spreverunt in semet ipsos non baptizati ab eo 31 cui ergo similes dicam
homines generationis huius et cui similes sunt 32 similes sunt pueris sedentibus in foro et loquentibus
ad invicem et dicentibus cantavimus vobis tibiis et non saltastis lamentavimus et non plorastis
33 venit enim Iohannes Baptista neque manducans panem neque bibens vinum et dicitis daemonium
habet 34 venit Filius hominis manducans et bibens et dicitis ecce homo devorator et bibens vinum
amicus publicanorum et peccatorum 35 et iustificata est sapientia ab omnibus filiis suis 36 rogabat
autem illum quidam de Pharisaeis ut manducaret cum illo et ingressus domum Pharisaei discubuit
37 et ecce mulier quae erat in civitate peccatrix ut cognovit quod accubuit in domo Pharisaei adtulit
alabastrum unguenti 38 et stans retro secus pedes eius lacrimis coepit rigare pedes eius et capillis
capitis sui tergebat et osculabatur pedes eius et unguento unguebat 39 videns autem Pharisaeus qui
vocaverat eum ait intra se dicens hic si esset propheta sciret utique quae et qualis mulier quae tangit
eum quia peccatrix est 40 et respondens Iesus dixit ad illum Simon habeo tibi aliquid dicere at ille
ait magister dic 41 duo debitores erant cuidam feneratori unus debebat denarios quingentos alius
quinquaginta 42 non habentibus illis unde redderent donavit utrisque quis ergo eum plus diliget
43 respondens Simon dixit aestimo quia is cui plus donavit at ille dixit ei recte iudicasti 44 et
conversus ad mulierem dixit Simoni vides hanc mulierem intravi in domum tuam aquam pedibus
meis non dedisti haec autem lacrimis rigavit pedes meos et capillis suis tersit 45 osculum mihi non
dedisti haec autem ex quo intravit non cessavit osculari pedes meos 46 oleo caput meum non unxisti
haec autem unguento unxit pedes meos 47 propter quod dico tibi remittentur ei peccata multa
quoniam dilexit multum cui autem minus dimittitur minus diligit 48 dixit autem ad illam remittuntur
tibi peccata 49 et coeperunt qui simul accumbebant dicere intra se quis est hic qui etiam peccata
dimittit 50 dixit autem ad mulierem fides tua te salvam fecit vade in pace

Chapter 8

1
et factum est deinceps et ipse iter faciebat per civitatem et castellum praedicans et evangelizans
2
regnum Dei et duodecim cum illo et mulieres aliquae quae erant curatae ab spiritibus malignis
3
et infirmitatibus Maria quae vocatur Magdalene de qua daemonia septem exierant et Iohanna
uxor Chuza procuratoris Herodis et Susanna et aliae multae quae ministrabant eis de facultatibus
4
suis cum autem turba plurima conveniret et de civitatibus properarent ad eum dixit per
5
similitudinem exiit qui seminat seminare semen suum et dum seminat aliud cecidit secus viam
6
et conculcatum est et volucres caeli comederunt illud et aliud cecidit supra petram et natum aruit
7
quia non habebat humorem et aliud cecidit inter spinas et simul exortae spinae suffocaverunt illud
8
et aliud cecidit in terram bonam et ortum fecit fructum centuplum haec dicens clamabat qui habet
9 10
aures audiendi audiat interrogabant autem eum discipuli eius quae esset haec parabola quibus
ipse dixit vobis datum est nosse mysterium regni Dei ceteris autem in parabolis ut videntes non
11 12
videant et audientes non intellegant est autem haec parabola semen est verbum Dei qui autem
secus viam sunt qui audiunt deinde venit diabolus et tollit verbum de corde eorum ne credentes
13
salvi fiant nam qui supra petram qui cum audierint cum gaudio suscipiunt verbum et hii radices
14
non habent qui ad tempus credunt et in tempore temptationis recedunt quod autem in spinis
cecidit hii sunt qui audierunt et a sollicitudinibus et divitiis et voluptatibus vitae euntes suffocantur
15
et non referunt fructum quod autem in bonam terram hii sunt qui in corde bono et optimo
16
audientes verbum retinent et fructum adferunt in patientia nemo autem lucernam accendens
operit eam vaso aut subtus lectum ponit sed supra candelabrum ponit ut intrantes videant lumen
17
non enim est occultum quod non manifestetur nec absconditum quod non cognoscatur et in palam
18
veniat videte ergo quomodo auditis qui enim habet dabitur illi et quicumque non habet etiam
19
quod putat se habere auferetur ab illo venerunt autem ad illum mater et fratres eius et non poterant
20
adire ad eum prae turba et nuntiatum est illi mater tua et fratres tui stant foris volentes te videre
21
qui respondens dixit ad eos mater mea et fratres mei hii sunt qui verbum Dei audiunt et faciunt
22
factum est autem in una dierum et ipse ascendit in naviculam et discipuli eius et ait ad illos
23
transfretemus trans stagnum et ascenderunt navigantibus autem illis obdormiit et descendit

24
procella venti in stagnum et conplebantur et periclitabantur accedentes autem suscitaverunt eum
dicentes praeceptor perimus at ille surgens increpavit ventum et tempestatem aquae et cessavit et
25
facta est tranquillitas dixit autem illis ubi est fides vestra qui timentes mirati sunt dicentes ad
26
invicem quis putas hic est quia et ventis imperat et mari et oboediunt ei enavigaverunt autem
27
ad regionem Gerasenorum quae est contra Galilaeam et cum egressus esset ad terram occurrit
illi vir quidam qui habebat daemonium iam temporibus multis et vestimento non induebatur neque
28
in domo manebat sed in monumentis is ut vidit Iesum procidit ante illum et exclamans voce
29
magna dixit quid mihi et tibi est Iesu Fili Dei altissimi obsecro te ne me torqueas praecipiebat
enim spiritui inmundo ut exiret ab homine multis enim temporibus arripiebat illum et vinciebatur
30
catenis et conpedibus custoditus et ruptis vinculis agebatur a daemonio in deserta interrogavit
autem illum Iesus dicens quod tibi nomen est at ille dixit Legio quia intraverunt daemonia multa
31 32
in eum et rogabant illum ne imperaret illis ut in abyssum irent erat autem ibi grex porcorum
multorum pascentium in monte et rogabant eum ut permitteret eos in illos ingredi et permisit illos
33
exierunt ergo daemonia ab homine et intraverunt in porcos et impetu abiit grex per praeceps in
34
stagnum et suffocatus est quod ut viderunt factum qui pascebant fugerunt et nuntiaverunt in
35
civitatem et in villas exierunt autem videre quod factum est et venerunt ad Iesum et invenerunt
hominem sedentem a quo daemonia exierant vestitum ac sana mente ad pedes eius et timuerunt
36 37
nuntiaverunt autem illis et qui viderant quomodo sanus factus esset a Legione et rogaverunt
illum omnis multitudo regionis Gerasenorum ut discederet ab ipsis quia timore magno tenebantur
38
ipse autem ascendens navem reversus est et rogabat illum vir a quo daemonia exierant ut cum
39
eo esset dimisit autem eum Iesus dicens redi domum tuam et narra quanta tibi fecit Deus et abiit
40
per universam civitatem praedicans quanta illi fecisset Iesus factum est autem cum redisset Iesus
41
excepit illum turba erant enim omnes expectantes eum et ecce venit vir cui nomen Iairus et ipse
42
princeps synagogae erat et cecidit ad pedes Iesu rogans eum ut intraret in domum eius quia filia
unica erat illi fere annorum duodecim et haec moriebatur et contigit dum iret a turbis conprimebatur
43
et mulier quaedam erat in fluxu sanguinis ab annis duodecim quae in medicos erogaverat omnem
44
substantiam suam nec ab ullo potuit curari accessit retro et tetigit fimbriam vestimenti eius et
45
confestim stetit fluxus sanguinis eius et ait Iesus quis est qui me tetigit negantibus autem omnibus

dixit Petrus et qui cum illo erant praeceptor turbae te conprimunt et adfligunt et dicis quis me tetigit
46 et dixit Iesus tetigit me aliquis nam ego novi virtutem de me exisse 47 videns autem mulier quia
non latuit tremens venit et procidit ante pedes illius et ob quam causam tetigerit eum indicavit
coram omni populo et quemadmodum confestim sanata sit 48 at ipse dixit illi filia fides tua te
salvam fecit vade in pace 49 adhuc illo loquente venit a principe synagogae dicens ei quia mortua
est filia tua noli vexare illum 50 Iesus autem audito hoc verbo respondit patri puellae noli timere
crede tantum et salva erit 51 et cum venisset domum non permisit intrare secum quemquam nisi
Petrum et Iohannem et Iacobum et patrem et matrem puellae 52 flebant autem omnes et plangebant
illam at ille dixit nolite flere non est mortua sed dormit 53 et deridebant eum scientes quia mortua
esset 54 ipse autem tenens manum eius clamavit dicens puella surge 55 et reversus est spiritus eius
et surrexit continuo et iussit illi dari manducare 56 et stupuerunt parentes eius quibus praecepit ne
alicui dicerent quod factum erat

Chapter 9

1 convocatis autem duodecim apostolis dedit illis virtutem et potestatem super omnia daemonia
et ut languores curarent 2 et misit illos praedicare regnum Dei et sanare infirmos 3 et ait ad illos
nihil tuleritis in via neque virgam neque peram neque panem neque pecuniam neque duas tunicas
habeatis 4 et in quamcumque domum intraveritis ibi manete et inde ne exeatis 5 et quicumque non
receperint vos exeuntes de civitate illa etiam pulverem pedum vestrorum excutite in testimonium
supra illos 6 egressi autem circumibant per castella evangelizantes et curantes ubique 7 audivit
autem Herodes tetrarcha omnia quae fiebant ab eo et haesitabat eo quod diceretur 8 a quibusdam
quia Iohannes surrexit a mortuis a quibusdam vero quia Helias apparuit ab aliis autem quia propheta
unus de antiquis surrexit 9 et ait Herodes Iohannem ego decollavi quis autem est iste de quo audio
ego talia et quaerebat videre eum 10 et reversi apostoli narraverunt illi quaecumque fecerunt et
adsumptis illis secessit seorsum in locum desertum qui est Bethsaida 11 quod cum cognovissent
turbae secutae sunt illum et excepit illos et loquebatur illis de regno Dei et eos qui cura indigebant
sanabat 12 dies autem coeperat declinare et accedentes duodecim dixerunt illi dimitte turbas ut

euntes in castella villasque quae circa sunt devertant et inveniant escas quia hic in loco deserto
sumus 13 ait autem ad illos vos date illis manducare at illi dixerunt non sunt nobis plus quam
quinque panes et duo pisces nisi forte nos eamus et emamus in omnem hanc turbam escas 14 erant
autem fere viri quinque milia ait autem ad discipulos suos facite illos discumbere per convivia
quinquagenos 15 et ita fecerunt et discumbere fecerunt omnes 16 acceptis autem quinque panibus
et duobus piscibus respexit in caelum et benedixit illis et fregit et distribuit discipulis suis ut ponerent
ante turbas 17 et manducaverunt omnes et saturati sunt et sublatum est quod superfuit illis
fragmentorum cofini duodecim 18 et factum est cum solus esset orans erant cum illo et discipuli
et interrogavit illos dicens quem me dicunt esse turbae 19 at illi responderunt et dixerunt Iohannem
Baptistam alii autem Heliam alii quia propheta unus de prioribus surrexit 20 dixit autem illis vos
autem quem me esse dicitis respondens Simon Petrus dixit Christum Dei 21 at ille increpans illos
praecepit ne cui dicerent hoc 22 dicens quia oportet Filium hominis multa pati et reprobari a
senioribus et principibus sacerdotum et scribis et occidi et tertia die resurgere 23 dicebat autem ad
omnes si quis vult post me venire abneget se ipsum et tollat crucem suam cotidie et sequatur me
24 qui enim voluerit animam suam salvam facere perdet illam nam qui perdiderit animam suam
propter me salvam faciet illam 25 quid enim proficit homo si lucretur universum mundum se autem
ipsum perdat et detrimentum sui faciat 26 nam qui me erubuerit et meos sermones hunc Filius
hominis erubescet cum venerit in maiestate sua et Patris et sanctorum angelorum 27 dico autem
vobis vere sunt aliqui hic stantes qui non gustabunt mortem donec videant regnum Dei 28 factum
est autem post haec verba fere dies octo et adsumpsit Petrum et Iohannem et Iacobum et ascendit
in montem ut oraret 29 et factum est dum oraret species vultus eius altera et vestitus eius albus
refulgens 30 et ecce duo viri loquebantur cum illo erant autem Moses et Helias 31 visi in maiestate
et dicebant excessum eius quem conpleturus erat in Hierusalem 32 Petrus vero et qui cum illo
gravati erant somno et evigilantes viderunt maiestatem eius et duos viros qui stabant cum illo 33 et
factum est cum discederent ab illo ait Petrus ad Iesum praeceptor bonum est nos hic esse et faciamus
tria tabernacula unum tibi et unum Mosi et unum Heliae nesciens quid diceret 34 haec autem illo
loquente facta est nubes et obumbravit eos et timuerunt intrantibus illis in nubem 35 et vox facta

est de nube dicens hic est Filius meus electus ipsum audite 36 et dum fieret vox inventus est Iesus
solus et ipsi tacuerunt et nemini dixerunt in illis diebus quicquam ex his quae viderant 37 factum
est autem in sequenti die descendentibus illis de monte occurrit illi turba multa 38 et ecce vir de
turba exclamavit dicens magister obsecro te respice in filium meum quia unicus est mihi 39 et ecce
spiritus adprehendit illum et subito clamat et elidit et dissipat eum cum spuma et vix discedit
dilanians eum 40 et rogavi discipulos tuos ut eicerent illum et non potuerunt 41 respondens autem
Iesus dixit o generatio infidelis et perversa usquequo ero apud vos et patiar vos adduc huc filium
tuum 42 et cum accederet elisit illum daemonium et dissipavit 43 et increpavit Iesus spiritum
inmundum et sanavit puerum et reddidit illum patri eius 44 stupebant autem omnes in magnitudine
Dei omnibusque mirantibus in omnibus quae faciebat dixit ad discipulos suos ponite vos in cordibus
vestris sermones istos Filius enim hominis futurum est ut tradatur in manus hominum 45 at illi
ignorabant verbum istud et erat velatum ante eos ut non sentirent illud et timebant interrogare eum
de hoc verbo 46 intravit autem cogitatio in eos quis eorum maior esset 47 at Iesus videns cogitationes
cordis illorum adprehendens puerum statuit eum secus se 48 et ait illis quicumque susceperit puerum
istum in nomine meo me recipit et quicumque me recipit recipit eum qui me misit nam qui minor
est inter omnes vos hic maior est 49 respondens autem Iohannes dixit praeceptor vidimus quendam
in nomine tuo eicientem daemonia et prohibuimus eum quia non sequitur nobiscum 50 et ait ad
illum Iesus nolite prohibere qui enim non est adversum vos pro vobis est 51 factum est autem dum
conplerentur dies adsumptionis eius et ipse faciem suam firmavit ut iret Hierusalem 52 et misit
nuntios ante conspectum suum et euntes intraverunt in civitatem Samaritanorum ut pararent illi
53 et non receperunt eum quia facies eius erat euntis Hierusalem 54 cum vidissent autem discipuli
eius Iacobus et Iohannes dixerunt Domine vis dicimus ut ignis descendat de caelo et consumat illos
55 et conversus increpavit illos 56 et abierunt in aliud castellum 57 factum est autem ambulantibus
illis in via dixit quidam ad illum sequar te quocumque ieris 58 et ait illi Iesus vulpes foveas habent
et volucres caeli nidos Filius autem hominis non habet ubi caput reclinet 59 ait autem ad alterum
sequere me ille autem dixit Domine permitte mihi primum ire sepelire patrem meum 60 dixitque
ei Iesus sine ut mortui sepeliant mortuos suos tu autem vade adnuntia regnum Dei 61 et ait alter

sequar te Domine sed primum permitte mihi renuntiare his qui domi sunt 62 ait ad illum Iesus nemo
mittens manum suam in aratrum et aspiciens retro aptus est regno Dei

Chapter 10

1 post haec autem designavit Dominus et alios septuaginta duos et misit illos binos ante faciem
suam in omnem civitatem et locum quo erat ipse venturus 2 et dicebat illis messis quidem multa
operarii autem pauci rogate ergo Dominum messis ut mittat operarios in messem 3 ite ecce ego
mitto vos sicut agnos inter lupos 4 nolite portare sacculum neque peram neque calciamenta et
neminem per viam salutaveritis 5 in quamcumque domum intraveritis primum dicite pax huic domui
6 et si ibi fuerit filius pacis requiescet super illam pax vestra sin autem ad vos revertetur 7 in eadem
autem domo manete edentes et bibentes quae apud illos sunt dignus enim est operarius mercede
sua nolite transire de domo in domum 8 et in quamcumque civitatem intraveritis et susceperint vos
manducate quae adponuntur vobis 9 et curate infirmos qui in illa sunt et dicite illis adpropinquavit
in vos regnum Dei 10 in quamcumque civitatem intraveritis et non receperint vos exeuntes in plateas
eius dicite 11 etiam pulverem qui adhesit nobis de civitate vestra extergimus in vos tamen hoc
scitote quia adpropinquavit regnum Dei 12 dico vobis quia Sodomis in die illa remissius erit quam
illi civitati 13 vae tibi Corazain vae tibi Bethsaida quia si in Tyro et Sidone factae fuissent virtutes
quae in vobis factae sunt olim in cilicio et cinere sedentes paeniterent 14 verumtamen Tyro et Sidoni
remissius erit in iudicio quam vobis 15 et tu Capharnaum usque in caelum exaltata usque ad infernum
demergeris 16 qui vos audit me audit et qui vos spernit me spernit qui autem me spernit spernit
eum qui me misit 17 reversi sunt autem septuaginta duo cum gaudio dicentes Domine etiam daemonia
subiciuntur nobis in nomine tuo 18 et ait illis videbam Satanan sicut fulgur de caelo cadentem
19 ecce dedi vobis potestatem calcandi supra serpentes et scorpiones et supra omnem virtutem
inimici et nihil vobis nocebit 20 verumtamen in hoc nolite gaudere quia spiritus vobis subiciuntur
gaudete autem quod nomina vestra scripta sunt in caelis 21 in ipsa hora exultavit Spiritu Sancto et

dixit confiteor tibi Pater Domine caeli et terrae quod abscondisti haec a sapientibus et prudentibus
et revelasti ea parvulis etiam Pater quia sic placuit ante te 22 omnia mihi tradita sunt a Patre meo
et nemo scit qui sit Filius nisi Pater et qui sit Pater nisi Filius et cui voluerit Filius revelare 23 et
conversus ad discipulos suos dixit beati oculi qui vident quae videtis 24 dico enim vobis quod multi
prophetae et reges voluerunt videre quae vos videtis et non viderunt et audire quae auditis et non
audierunt 25 et ecce quidam legis peritus surrexit temptans illum et dicens magister quid faciendo
vitam aeternam possidebo 26 at ille dixit ad eum in lege quid scriptum est quomodo legis 27 ille
respondens dixit diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota anima tua et ex omnibus
viribus tuis et ex omni mente tua et proximum tuum sicut te ipsum 28 dixitque illi recte respondisti
hoc fac et vives 29 ille autem volens iustificare se ipsum dixit ad Iesum et quis est meus proximus
30 suscipiens autem Iesus dixit homo quidam descendebat ab Hierusalem in Hiericho et incidit in
latrones qui etiam despoliaverunt eum et plagis inpositis abierunt semivivo relicto 31 accidit autem
ut sacerdos quidam descenderet eadem via et viso illo praeterivit 32 similiter et Levita cum esset
secus locum et videret eum pertransiit 33 Samaritanus autem quidam iter faciens venit secus eum
et videns eum misericordia motus est 34 et adpropians alligavit vulnera eius infundens oleum et
vinum et inponens illum in iumentum suum duxit in stabulum et curam eius egit 35 et altera die
protulit duos denarios et dedit stabulario et ait curam illius habe et quodcumque supererogaveris
ego cum rediero reddam tibi 36 quis horum trium videtur tibi proximus fuisse illi qui incidit in
latrones 37 at ille dixit qui fecit misericordiam in illum et ait illi Iesus vade et tu fac similiter
38 factum est autem dum irent et ipse intravit in quoddam castellum et mulier quaedam Martha
nomine excepit illum in domum suam 39 et huic erat soror nomine Maria quae etiam sedens secus
pedes Domini audiebat verbum illius 40 Martha autem satagebat circa frequens ministerium quae
stetit et ait Domine non est tibi curae quod soror mea reliquit me solam ministrare dic ergo illi ut
me adiuvet 41 et respondens dixit illi Dominus Martha Martha sollicita es et turbaris erga plurima
42 porro unum est necessarium Maria optimam partem elegit quae non auferetur ab ea

Chapter 11

1 et factum est cum esset in loco quodam orans ut cessavit dixit unus ex discipulis eius ad eum
Domine doce nos orare sicut et Iohannes docuit discipulos suos 2 et ait illis cum oratis dicite Pater
sanctificetur nomen tuum adveniat regnum tuum 3 panem nostrum cotidianum da nobis cotidie
4 et dimitte nobis peccata nostra siquidem et ipsi dimittimus omni debenti nobis et ne nos inducas
in temptationem 5 et ait ad illos quis vestrum habebit amicum et ibit ad illum media nocte et dicit
illi amice commoda mihi tres panes 6 quoniam amicus meus venit de via ad me et non habeo quod
ponam ante illum 7 et ille de intus respondens dicat noli mihi molestus esse iam ostium clausum
est et pueri mei mecum sunt in cubili non possum surgere et dare tibi 8 dico vobis et si non dabit
illi surgens eo quod amicus eius sit propter inprobitatem tamen eius surget et dabit illi quotquot
habet necessarios 9 et ego vobis dico petite et dabitur vobis quaerite et invenietis pulsate et aperietur
vobis 10 omnis enim qui petit accipit et qui quaerit invenit et pulsanti aperietur 11 quis autem ex
vobis patrem petet panem numquid lapidem dabit illi aut piscem numquid pro pisce serpentem
dabit illi 12 aut si petierit ovum numquid porriget illi scorpionem 13 si ergo vos cum sitis mali
nostis bona data dare filiis vestris quanto magis Pater vester de caelo dabit spiritum bonum petentibus
se 14 et erat eiciens daemonium et illud erat mutum et cum eiecisset daemonium locutus est mutus
et admiratae sunt turbae 15 quidam autem ex eis dixerunt in Beelzebub principe daemoniorum eicit
daemonia 16 et alii temptantes signum de caelo quaerebant ab eo 17 ipse autem ut vidit cogitationes
eorum dixit eis omne regnum in se ipsum divisum desolatur et domus supra domum cadet 18 si
autem et Satanas in se ipsum divisus est quomodo stabit regnum ipsius quia dicitis in Beelzebub
eicere me daemonia 19 si autem ego in Beelzebub eicio daemonia filii vestri in quo eiciunt ideo
ipsi iudices vestri erunt 20 porro si in digito Dei eicio daemonia profecto praevenit in vos regnum
Dei 21 cum fortis armatus custodit atrium suum in pace sunt ea quae possidet 22 si autem fortior
illo superveniens vicerit eum universa arma eius aufert in quibus confidebat et spolia eius distribuit
23 qui non est mecum adversum me est et qui non colligit mecum dispergit 24 cum inmundus spiritus
exierit de homine perambulat per loca inaquosa quaerens requiem et non inveniens dicit revertar
in domum meam unde exivi 25 et cum venerit invenit scopis mundatam 26 et tunc vadit et adsumit
septem alios spiritus nequiores se et ingressi habitant ibi et sunt novissima hominis illius peiora
prioribus 27 factum est autem cum haec diceret extollens vocem quaedam mulier de turba dixit illi

beatus venter qui te portavit et ubera quae suxisti 28 at ille dixit quippini beati qui audiunt verbum
Dei et custodiunt 29 turbis autem concurrentibus coepit dicere generatio haec generatio nequam
est signum quaerit et signum non dabitur illi nisi signum Ionae 30 nam sicut Ionas fuit signum
Ninevitis ita erit et Filius hominis generationi isti 31 regina austri surget in iudicio cum viris
generationis huius et condemnabit illos quia venit a finibus terrae audire sapientiam Salomonis et
ecce plus Salomone hic 32 viri ninevitae surgent in iudicio cum generatione hac et condemnabunt
illam quia paenitentiam egerunt ad praedicationem Ionae et ecce plus Iona hic 33 nemo lucernam
accendit et in abscondito ponit neque sub modio sed supra candelabrum ut qui ingrediuntur lumen
videant 34 lucerna corporis tui est oculus tuus si oculus tuus fuerit simplex totum corpus tuum
lucidum erit si autem nequam fuerit etiam corpus tuum tenebrosum erit 35 vide ergo ne lumen quod
in te est tenebrae sint 36 si ergo corpus tuum totum lucidum fuerit non habens aliquam partem
tenebrarum erit lucidum totum et sicut lucerna fulgoris inluminabit te 37 et cum loqueretur rogavit
illum quidam Pharisaeus ut pranderet apud se et ingressus recubuit 38 Pharisaeus autem coepit
intra se reputans dicere quare non baptizatus esset ante prandium 39 et ait Dominus ad illum nunc
vos Pharisaei quod de foris est calicis et catini mundatis quod autem intus est vestrum plenum est
rapina et iniquitate 40 stulti nonne qui fecit quod de foris est etiam id quod de intus est fecit
41 verumtamen quod superest date elemosynam et ecce omnia munda sunt vobis 42 sed vae vobis
Pharisaeis quia decimatis mentam et rutam et omne holus et praeteritis iudicium et caritatem Dei
haec autem oportuit facere et illa non omittere 43 vae vobis Pharisaeis quia diligitis primas cathedras
in synagogis et salutationes in foro 44 vae vobis quia estis ut monumenta quae non parent et homines
ambulantes supra nesciunt 45 respondens autem quidam ex legis peritis ait illi magister haec dicens
etiam nobis contumeliam facis 46 at ille ait et vobis legis peritis vae quia oneratis homines oneribus
quae portari non possunt et ipsi uno digito vestro non tangitis sarcinas 47 vae vobis quia aedificatis
monumenta prophetarum patres autem vestri occiderunt illos 48 profecto testificamini quod
consentitis operibus patrum vestrorum quoniam quidem ipsi eos occiderunt vos autem aedificatis
eorum sepulchra 49 propterea et sapientia Dei dixit mittam ad illos prophetas et apostolos et ex
illis occident et persequentur 50 ut inquiratur sanguis omnium prophetarum qui effusus est a

constitutione mundi a generatione ista 51 a sanguine Abel usque ad sanguinem Zacchariae qui periit
inter altare et aedem ita dico vobis requiretur ab hac generatione 52 vae vobis legis peritis quia
tulistis clavem scientiae ipsi non introistis et eos qui introibant prohibuistis 53 cum haec ad illos
diceret coeperunt Pharisaei et legis periti graviter insistere et os eius opprimere de multis
54 insidiantes et quaerentes capere aliquid ex ore eius ut accusarent eum

Chapter 12

1 multis autem turbis circumstantibus ita ut se invicem conculcarent coepit dicere ad discipulos
suos adtendite a fermento Pharisaeorum quae est hypocrisis 2 nihil autem opertum est quod non
reveletur neque absconditum quod non sciatur 3 quoniam quae in tenebris dixistis in lumine dicentur
et quod in aurem locuti estis in cubiculis praedicabitur in tectis 4 dico autem vobis amicis meis ne
terreamini ab his qui occidunt corpus et post haec non habent amplius quod faciant 5 ostendam
autem vobis quem timeatis timete eum qui postquam occiderit habet potestatem mittere in gehennam
ita dico vobis hunc timete 6 nonne quinque passeres veneunt dipundio et unus ex illis non est in
oblivione coram Deo 7 sed et capilli capitis vestri omnes numerati sunt nolite ergo timere multis
passeribus pluris estis 8 dico autem vobis omnis quicumque confessus fuerit in me coram hominibus
et Filius hominis confitebitur in illo coram angelis Dei 9 qui autem negaverit me coram hominibus
denegabitur coram angelis Dei 10 et omnis qui dicit verbum in Filium hominis remittetur illi ei
autem qui in Spiritum Sanctum blasphemaverit non remittetur 11 cum autem inducent vos in
synagogas et ad magistratus et potestates nolite solliciti esse qualiter aut quid respondeatis aut quid
dicatis 12 Spiritus enim Sanctus docebit vos in ipsa hora quae oporteat dicere 13 ait autem quidam
ei de turba magister dic fratri meo ut dividat mecum hereditatem 14 at ille dixit ei homo quis me
constituit iudicem aut divisorem super vos 15 dixitque ad illos videte et cavete ab omni avaritia
quia non in abundantia cuiusquam vita eius est ex his quae possidet 16 dixit autem similitudinem
ad illos dicens hominis cuiusdam divitis uberes fructus ager adtulit 17 et cogitabat intra se dicens

quid faciam quod non habeo quo congregem fructus meos 18 et dixit hoc faciam destruam horrea
mea et maiora faciam et illuc congregabo omnia quae nata sunt mihi et bona mea 19 et dicam
animae meae anima habes multa bona posita in annos plurimos requiesce comede bibe epulare
20 dixit autem illi Deus stulte hac nocte animam tuam repetunt a te quae autem parasti cuius erunt
21 sic est qui sibi thesaurizat et non est in Deum dives 22 dixitque ad discipulos suos ideo dico
vobis nolite solliciti esse animae quid manducetis neque corpori quid vestiamini 23 anima plus est
quam esca et corpus quam vestimentum 24 considerate corvos quia non seminant neque metunt
quibus non est cellarium neque horreum et Deus pascit illos quanto magis vos pluris estis illis
25 quis autem vestrum cogitando potest adicere ad staturam suam cubitum unum 26 si ergo neque
quod minimum est potestis quid de ceteris solliciti estis 27 considerate lilia quomodo crescunt non
laborant non nent dico autem vobis nec Salomon in omni gloria sua vestiebatur sicut unum ex istis
28 si autem faenum quod hodie in agro est et cras in clibanum mittitur Deus sic vestit quanto magis
vos pusillae fidei 29 et vos nolite quaerere quid manducetis aut quid bibatis et nolite in sublime
tolli 30 haec enim omnia gentes mundi quaerunt Pater autem vester scit quoniam his indigetis
31 verumtamen quaerite regnum Dei et haec omnia adicientur vobis 32 nolite timere pusillus grex
quia conplacuit Patri vestro dare vobis regnum 33 vendite quae possidetis et date elemosynam facite
vobis sacculos qui non veterescunt thesaurum non deficientem in caelis quo fur non adpropiat neque
tinea corrumpit 34 ubi enim thesaurus vester est ibi et cor vestrum erit 35 sint lumbi vestri praecincti
et lucernae ardentes 36 et vos similes hominibus expectantibus dominum suum quando revertatur
a nuptiis ut cum venerit et pulsaverit confestim aperiant ei 37 beati servi illi quos cum venerit
dominus invenerit vigilantes amen dico vobis quod praecinget se et faciet illos discumbere et
transiens ministrabit illis 38 et si venerit in secunda vigilia et si in tertia vigilia venerit et ita invenerit
beati sunt servi illi 39 hoc autem scitote quia si sciret pater familias qua hora fur veniret vigilaret
utique et non sineret perfodiri domum suam 40 et vos estote parati quia qua hora non putatis Filius
hominis venit 41 ait autem ei Petrus Domine ad nos dicis hanc parabolam an et ad omnes 42 dixit
autem Dominus quis putas est fidelis dispensator et prudens quem constituet dominus super familiam
suam ut det illis in tempore tritici mensuram 43 beatus ille servus quem cum venerit dominus

invenerit ita facientem 44 vere dico vobis quia supra omnia quae possidet constituet illum 45 quod
si dixerit servus ille in corde suo moram facit dominus meus venire et coeperit percutere pueros et
ancillas et edere et bibere et inebriari 46 veniet dominus servi illius in die qua non sperat et hora
qua nescit et dividet eum partemque eius cum infidelibus ponet 47 ille autem servus qui cognovit
voluntatem domini sui et non praeparavit et non fecit secundum voluntatem eius vapulabit multas
48 qui autem non cognovit et fecit digna plagis vapulabit paucis omni autem cui multum datum est
multum quaeretur ab eo et cui commendaverunt multum plus petent ab eo 49 ignem veni mittere
in terram et quid volo si accendatur 50 baptisma autem habeo baptizari et quomodo coartor usque
dum perficiatur 51 putatis quia pacem veni dare in terram non dico vobis sed separationem 52 erunt
enim ex hoc quinque in domo una divisi tres in duo et duo in tres 53 dividentur pater in filium et
filius in patrem suum mater in filiam et filia in matrem socrus in nurum suam et nurus in socrum
suam 54 dicebat autem et ad turbas cum videritis nubem orientem ab occasu statim dicitis nimbus
venit et ita fit 55 et cum austrum flantem dicitis quia aestus erit et fit 56 hypocritae faciem terrae
et caeli nostis probare hoc autem tempus quomodo non probatis 57 quid autem et a vobis ipsis non
iudicatis quod iustum est 58 cum autem vadis cum adversario tuo ad principem in via da operam
liberari ab illo ne forte trahat te apud iudicem et iudex tradat te exactori et exactor mittat te in
carcerem 59 dico tibi non exies inde donec etiam novissimum minutum reddas

Chapter 13

1 aderant autem quidam ipso in tempore nuntiantes illi de Galilaeis quorum sanguinem Pilatus
miscuit cum sacrificiis eorum 2 et respondens dixit illis putatis quod hii Galilaei prae omnibus
Galilaeis peccatores fuerunt quia talia passi sunt 3 non dico vobis sed nisi paenitentiam habueritis
omnes similiter peribitis 4 sicut illi decem et octo supra quos cecidit turris in Siloam et occidit eos
putatis quia et ipsi debitores fuerunt praeter omnes homines habitantes in Hierusalem 5 non dico
vobis sed si non paenitentiam egeritis omnes similiter peribitis 6 dicebat autem hanc similitudinem
arborem fici habebat quidam plantatam in vinea sua et venit quaerens fructum in illa et non invenit

7 dixit autem ad cultorem vineae ecce anni tres sunt ex quo venio quaerens fructum in ficulnea hac
et non invenio succide ergo illam ut quid etiam terram occupat 8 at ille respondens dixit illi domine
dimitte illam et hoc anno usque dum fodiam circa illam et mittam stercora 9 et si quidem fecerit
fructum sin autem in futurum succides eam 10 erat autem docens in synagoga eorum sabbatis 11 et
ecce mulier quae habebat spiritum infirmitatis annis decem et octo et erat inclinata nec omnino
poterat sursum respicere 12 quam cum videret Iesus vocavit ad se et ait illi mulier dimissa es ab
infirmitate tua 13 et inposuit illi manus et confestim erecta est et glorificabat Deum 14 respondens
autem archisynagogus indignans quia sabbato curasset Iesus dicebat turbae sex dies sunt in quibus
oportet operari in his ergo venite et curamini et non in die sabbati 15 respondit autem ad illum
Dominus et dixit hypocritae unusquisque vestrum sabbato non solvit bovem suum aut asinum a
praesepio et ducit adaquare 16 hanc autem filiam Abrahae quam alligavit Satanas ecce decem et
octo annis non oportuit solvi a vinculo isto die sabbati 17 et cum haec diceret erubescebant omnes
adversarii eius et omnis populus gaudebat in universis quae gloriose fiebant ab eo 18 dicebat ergo
cui simile est regnum Dei et cui simile esse existimabo illud 19 simile est grano sinapis quod
acceptum homo misit in hortum suum et crevit et factum est in arborem magnam et volucres caeli
requieverunt in ramis eius 20 et iterum dixit cui simile aestimabo regnum Dei 21 simile est fermento
quod acceptum mulier abscondit in farinae sata tria donec fermentaretur totum 22 et ibat per civitates
et castella docens et iter faciens in Hierusalem 23 ait autem illi quidam Domine si pauci sunt qui
salvantur ipse autem dixit ad illos 24 contendite intrare per angustam portam quia multi dico vobis
quaerunt intrare et non poterunt 25 cum autem intraverit pater familias et cluserit ostium et incipietis
foris stare et pulsare ostium dicentes Domine aperi nobis et respondens dicet vobis nescio vos unde
sitis 26 tunc incipietis dicere manducavimus coram te et bibimus et in plateis nostris docuisti 27 et
dicet vobis nescio vos unde sitis discedite a me omnes operarii iniquitatis 28 ibi erit fletus et stridor
dentium cum videritis Abraham et Isaac et Iacob et omnes prophetas in regno Dei vos autem expelli
foras 29 et venient ab oriente et occidente et aquilone et austro et accumbent in regno Dei 30 et
ecce sunt novissimi qui erunt primi et sunt primi qui erunt novissimi 31 in ipsa die accesserunt
quidam Pharisaeorum dicentes illi exi et vade hinc quia Herodes vult te occidere 32 et ait illis ite

dicite vulpi illi ecce eicio daemonia et sanitates perficio hodie et cras et tertia consummor
33 verumtamen oportet me hodie et cras et sequenti ambulare quia non capit prophetam perire extra
Hierusalem 34 Hierusalem Hierusalem quae occidis prophetas et lapidas eos qui mittuntur ad te
quotiens volui congregare filios tuos quemadmodum avis nidum suum sub pinnis et noluisti 35 ecce
relinquitur vobis domus vestra dico autem vobis quia non videbitis me donec veniat cum dicetis
benedictus qui venit in nomine Domini

Chapter 14

1 et factum est cum intraret in domum cuiusdam principis Pharisaeorum sabbato manducare
panem et ipsi observabant eum 2 et ecce homo quidam hydropicus erat ante illum 3 et respondens
Iesus dixit ad legis peritos et Pharisaeos dicens si licet sabbato curare 4 at illi tacuerunt ipse vero
adprehensum sanavit eum ac dimisit 5 et respondens ad illos dixit cuius vestrum asinus aut bos in
puteum cadet et non continuo extrahet illum die sabbati 6 et non poterant ad haec respondere illi
7 dicebat autem et ad invitatos parabolam intendens quomodo primos accubitus eligerent dicens ad
illos 8 cum invitatus fueris ad nuptias non discumbas in primo loco ne forte honoratior te sit invitatus
ab eo 9 et veniens is qui te et illum vocavit dicat tibi da huic locum et tunc incipias cum rubore
novissimum locum tenere 10 sed cum vocatus fueris vade recumbe in novissimo loco ut cum venerit
qui te invitavit dicat tibi amice ascende superius tunc erit tibi gloria coram simul discumbentibus
11 quia omnis qui se exaltat humiliabitur et qui se humiliat exaltabitur 12 dicebat autem et ei qui
se invitaverat cum facis prandium aut cenam noli vocare amicos tuos neque fratres tuos neque
cognatos neque vicinos divites ne forte et ipsi te reinvitent et fiat tibi retributio 13 sed cum facis
convivium voca pauperes debiles claudos caecos 14 et beatus eris quia non habent retribuere tibi
retribuetur enim tibi in resurrectione iustorum 15 haec cum audisset quidam de simul discumbentibus
dixit illi beatus qui manducabit panem in regno Dei 16 at ipse dixit ei homo quidam fecit cenam
magnam et vocavit multos 17 et misit servum suum hora cenae dicere invitatis ut venirent quia iam
parata sunt omnia 18 et coeperunt simul omnes excusare primus dixit ei villam emi et necesse habeo

exire et videre illam rogo te habe me excusatum [19] et alter dixit iuga boum emi quinque et eo
probare illa rogo te habe me excusatum [20] et alius dixit uxorem duxi et ideo non possum venire
[21] et reversus servus nuntiavit haec domino suo tunc iratus pater familias dixit servo suo exi cito
in plateas et vicos civitatis et pauperes ac debiles et caecos et claudos introduc huc [22] et ait servus
domine factum est ut imperasti et adhuc locus est [23] et ait dominus servo exi in vias et sepes et
conpelle intrare ut impleatur domus mea [24] dico autem vobis quod nemo virorum illorum qui vocati
sunt gustabit cenam meam [25] ibant autem turbae multae cum eo et conversus dixit ad illos [26] si
quis venit ad me et non odit patrem suum et matrem et uxorem et filios et fratres et sorores adhuc
autem et animam suam non potest esse meus discipulus [27] et qui non baiulat crucem suam et venit
post me non potest esse meus discipulus [28] quis enim ex vobis volens turrem aedificare non prius
sedens conputat sumptus qui necessarii sunt si habet ad perficiendum [29] ne posteaquam posuerit
fundamentum et non potuerit perficere omnes qui vident incipiant inludere ei [30] dicentes quia hic
homo coepit aedificare et non potuit consummare [31] aut qui rex iturus committere bellum adversus
alium regem non sedens prius cogitat si possit cum decem milibus occurrere ei qui cum viginti
milibus venit ad se [32] alioquin adhuc illo longe agente legationem mittens rogat ea quae pacis sunt
[33] sic ergo omnis ex vobis qui non renuntiat omnibus quae possidet non potest meus esse discipulus
[34] bonum est sal si autem sal quoque evanuerit in quo condietur [35] neque in terram neque in
sterquilinium utile est sed foras mittetur qui habet aures audiendi audiat

Chapter 15

[1] erant autem adpropinquantes ei publicani et peccatores ut audirent illum [2] et murmurabant
Pharisaei et scribae dicentes quia hic peccatores recipit et manducat cum illis [3] et ait ad illos
parabolam istam dicens [4] quis ex vobis homo qui habet centum oves et si perdiderit unam ex illis
nonne dimittit nonaginta novem in deserto et vadit ad illam quae perierat donec inveniat illam [5] et
cum invenerit eam inponit in umeros suos gaudens [6] et veniens domum convocat amicos et vicinos

7
dicens illis congratulamini mihi quia inveni ovem meam quae perierat dico vobis quod ita gaudium
erit in caelo super uno peccatore paenitentiam habente quam super nonaginta novem iustis qui non
8
indigent paenitentia aut quae mulier habens dragmas decem si perdiderit dragmam unam nonne
9
accendit lucernam et everrit domum et quaerit diligenter donec inveniat et cum invenerit convocat
10
amicas et vicinas dicens congratulamini mihi quia inveni dragmam quam perdideram ita dico
11
vobis gaudium erit coram angelis Dei super uno peccatore paenitentiam agente ait autem homo
12
quidam habuit duos filios et dixit adulescentior ex illis patri pater da mihi portionem substantiae
13
quae me contingit et divisit illis substantiam et non post multos dies congregatis omnibus
adulescentior filius peregre profectus est in regionem longinquam et ibi dissipavit substantiam suam
14
vivendo luxuriose et postquam omnia consummasset facta est fames valida in regione illa et
15
ipse coepit egere et abiit et adhesit uni civium regionis illius et misit illum in villam suam ut
16
pasceret porcos et cupiebat implere ventrem suum de siliquis quas porci manducabant et nemo
17
illi dabat in se autem reversus dixit quanti mercennarii patris mei abundant panibus ego autem
18
hic fame pereo surgam et ibo ad patrem meum et dicam illi pater peccavi in caelum et coram te
19
et iam non sum dignus vocari filius tuus fac me sicut unum de mercennariis tuis
20
et surgens
venit ad patrem suum cum autem adhuc longe esset vidit illum pater ipsius et misericordia motus
21
est et adcurrens cecidit supra collum eius et osculatus est illum dixitque ei filius pater peccavi
22
in caelum et coram te iam non sum dignus vocari filius tuus dixit autem pater ad servos suos
cito proferte stolam primam et induite illum et date anulum in manum eius et calciamenta in pedes
23
et adducite vitulum saginatum et occidite et manducemus et epulemur
24
quia hic filius meus
25
mortuus erat et revixit perierat et inventus est et coeperunt epulari erat autem filius eius senior
26
in agro et cum veniret et adpropinquaret domui audivit symphoniam et chorum et vocavit unum
27
de servis et interrogavit quae haec essent isque dixit illi frater tuus venit et occidit pater tuus
28
vitulum saginatum quia salvum illum recepit indignatus est autem et nolebat introire pater ergo
29
illius egressus coepit rogare illum at ille respondens dixit patri suo ecce tot annis servio tibi et
numquam mandatum tuum praeterii et numquam dedisti mihi hedum ut cum amicis meis epularer
30
sed postquam filius tuus hic qui devoravit substantiam suam cum meretricibus venit occidisti

illi vitulum saginatum 31 at ipse dixit illi fili tu semper mecum es et omnia mea tua sunt 32 epulari
autem et gaudere oportebat quia frater tuus hic mortuus erat et revixit perierat et inventus est

Chapter 16

1 dicebat autem et ad discipulos suos homo quidam erat dives qui habebat vilicum et hic
diffamatus est apud illum quasi dissipasset bona ipsius 2 et vocavit illum et ait illi quid hoc audio
de te redde rationem vilicationis tuae iam enim non poteris vilicare 3 ait autem vilicus intra se quid
faciam quia dominus meus aufert a me vilicationem fodere non valeo mendicare erubesco 4 scio
quid faciam ut cum amotus fuero a vilicatione recipiant me in domos suas 5 convocatis itaque
singulis debitoribus domini sui dicebat primo quantum debes domino meo 6 at ille dixit centum
cados olei dixitque illi accipe cautionem tuam et sede cito scribe quinquaginta 7 deinde alio dixit
tu vero quantum debes qui ait centum choros tritici ait illi accipe litteras tuas et scribe octoginta
8 et laudavit dominus vilicum iniquitatis quia prudenter fecisset quia filii huius saeculi prudentiores
filiis lucis in generatione sua sunt 9 et ego vobis dico facite vobis amicos de mamona iniquitatis ut
cum defeceritis recipiant vos in aeterna tabernacula 10 qui fidelis est in minimo et in maiori fidelis
est et qui in modico iniquus est et in maiori iniquus est 11 si ergo in iniquo mamona fideles non
fuistis quod verum est quis credet vobis 12 et si in alieno fideles non fuistis quod vestrum est quis
dabit vobis 13 nemo servus potest duobus dominis servire aut enim unum odiet et alterum diliget
aut uni adherebit et alterum contemnet non potestis Deo servire et mamonae 14 audiebant autem
omnia haec Pharisaei qui erant avari et deridebant illum 15 et ait illis vos estis qui iustificatis vos
coram hominibus Deus autem novit corda vestra quia quod hominibus altum est abominatio est
ante Deum 16 lex et prophetae usque ad Iohannem ex eo regnum Dei evangelizatur et omnis in
illud vim facit 17 facilius est autem caelum et terram praeterire quam de lege unum apicem cadere
18 omnis qui dimittit uxorem suam et ducit alteram moechatur et qui dimissam a viro ducit moechatur
19 homo quidam erat dives et induebatur purpura et bysso et epulabatur cotidie splendide 20 et erat

quidam mendicus nomine Lazarus qui iacebat ad ianuam eius ulceribus plenus 21 cupiens saturari
de micis quae cadebant de mensa divitis sed et canes veniebant et lingebant ulcera eius 22 factum
est autem ut moreretur mendicus et portaretur ab angelis in sinum Abrahae mortuus est autem et
dives et sepultus est in inferno 23 elevans oculos suos cum esset in tormentis videbat Abraham a
longe et Lazarum in sinu eius 24 et ipse clamans dixit pater Abraham miserere mei et mitte Lazarum
ut intinguat extremum digiti sui in aqua ut refrigeret linguam meam quia crucior in hac flamma
25 et dixit illi Abraham fili recordare quia recepisti bona in vita tua et Lazarus similiter mala nunc
autem hic consolatur tu vero cruciaris 26 et in his omnibus inter nos et vos chasma magnum firmatum
est ut hii qui volunt hinc transire ad vos non possint neque inde huc transmeare 27 et ait rogo ergo
te pater ut mittas eum in domum patris mei 28 habeo enim quinque fratres ut testetur illis ne et ipsi
veniant in locum hunc tormentorum 29 et ait illi Abraham habent Mosen et prophetas audiant illos
30 at ille dixit non pater Abraham sed si quis ex mortuis ierit ad eos paenitentiam agent 31 ait autem
illi si Mosen et prophetas non audiunt neque si quis ex mortuis resurrexerit credent

Chapter 17

1 et ad discipulos suos ait inpossibile est ut non veniant scandala vae autem illi per quem veniunt
2 utilius est illi si lapis molaris inponatur circa collum eius et proiciatur in mare quam ut scandalizet
unum de pusillis istis 3 adtendite vobis si peccaverit frater tuus increpa illum et si paenitentiam
egerit dimitte illi 4 et si septies in die peccaverit in te et septies in die conversus fuerit ad te dicens
paenitet me dimitte illi 5 et dixerunt apostoli Domino adauge nobis fidem 6 dixit autem Dominus
si haberetis fidem sicut granum sinapis diceretis huic arbori moro eradicare et transplantare in mare
et oboediret vobis 7 quis autem vestrum habens servum arantem aut pascentem qui regresso de
agro dicet illi statim transi recumbe 8 et non dicet ei para quod cenem et praecinge te et ministra
mihi donec manducem et bibam et post haec tu manducabis et bibes 9 numquid gratiam habet servo
illi quia fecit quae sibi imperaverat non puto 10 sic et vos cum feceritis omnia quae praecepta sunt
vobis dicite servi inutiles sumus quod debuimus facere fecimus 11 et factum est dum iret in

Hierusalem transiebat per mediam Samariam et Galilaeam 12 et cum ingrederetur quoddam castellum
occurrerunt ei decem viri leprosi qui steterunt a longe 13 et levaverunt vocem dicentes Iesu
praeceptor miserere nostri 14 quos ut vidit dixit ite ostendite vos sacerdotibus et factum est dum
irent mundati sunt 15 unus autem ex illis ut vidit quia mundatus est regressus est cum magna voce
magnificans Deum 16 et cecidit in faciem ante pedes eius gratias agens et hic erat Samaritanus
17 respondens autem Iesus dixit nonne decem mundati sunt et novem ubi sunt 18 non est inventus
qui rediret et daret gloriam Deo nisi hic alienigena 19 et ait illi surge vade quia fides tua te salvum
fecit 20 interrogatus autem a Pharisaeis quando venit regnum Dei respondit eis et dixit non venit
regnum Dei cum observatione 21 neque dicent ecce hic aut ecce illic ecce enim regnum Dei intra
vos est 22 et ait ad discipulos venient dies quando desideretis videre unum diem Filii hominis et
non videbitis 23 et dicent vobis ecce hic ecce illic nolite ire neque sectemini 24 nam sicut fulgur
coruscans de sub caelo in ea quae sub caelo sunt fulget ita erit Filius hominis in die sua 25 primum
autem oportet illum multa pati et reprobari a generatione hac 26 et sicut factum est in diebus Noe
ita erit et in diebus Filii hominis 27 edebant et bibebant uxores ducebant et dabantur ad nuptias
usque in diem qua intravit Noe in arcam et venit diluvium et perdidit omnes 28 similiter sicut factum
est in diebus Loth edebant et bibebant emebant et vendebant plantabant aedificabant 29 qua die
autem exiit Loth a Sodomis pluit ignem et sulphur de caelo et omnes perdidit 30 secundum haec
erit qua die Filius hominis revelabitur 31 in illa hora qui fuerit in tecto et vasa eius in domo ne
descendat tollere illa et qui in agro similiter non redeat retro 32 memores estote uxoris Loth
33 quicumque quaesierit animam suam salvare perdet illam et qui perdiderit illam vivificabit eam
34 dico vobis illa nocte erunt duo in lecto uno unus adsumetur et alter relinquetur 35 duae erunt
molentes in unum una adsumetur et altera relinquetur duo in agro unus adsumetur et alter relinquetur
36 respondentes dicunt illi ubi Domine 37 qui dixit eis ubicumque fuerit corpus illuc congregabuntur
aquilae

Chapter 18

[1] dicebat autem et parabolam ad illos quoniam oportet semper orare et non deficere [2] dicens
iudex quidam erat in quadam civitate qui Deum non timebat et hominem non verebatur [3] vidua
autem quaedam erat in civitate illa et veniebat ad eum dicens vindica me de adversario meo [4] et
nolebat per multum tempus post haec autem dixit intra se et si Deum non timeo nec hominem
revereor [5] tamen quia molesta est mihi haec vidua vindicabo illam ne in novissimo veniens suggillet
me [6] ait autem Dominus audite quid iudex iniquitatis dicit [7] Deus autem non faciet vindictam
electorum suorum clamantium ad se die ac nocte et patientiam habebit in illis [8] dico vobis quia
cito faciet vindictam illorum verumtamen Filius hominis veniens putas inveniet fidem in terra
[9] dixit autem et ad quosdam qui in se confidebant tamquam iusti et aspernabantur ceteros parabolam
istam [10] duo homines ascenderunt in templum ut orarent unus Pharisaeus et alter publicanus
[11] Pharisaeus stans haec apud se orabat Deus gratias ago tibi quia non sum sicut ceteri hominum
raptores iniusti adulteri vel ut etiam hic publicanus [12] ieiuno bis in sabbato decimas do omnium
quae possideo [13] et publicanus a longe stans nolebat nec oculos ad caelum levare sed percutiebat
pectus suum dicens Deus propitius esto mihi peccatori [14] dico vobis descendit hic iustificatus in
domum suam ab illo quia omnis qui se exaltat humiliabitur et qui se humiliat exaltabitur
[15] adferebant autem ad illum et infantes ut eos tangeret quod cum viderent discipuli increpabant
illos [16] Iesus autem convocans illos dixit sinite pueros venire ad me et nolite eos vetare talium est
enim regnum Dei [17] amen dico vobis quicumque non acceperit regnum Dei sicut puer non intrabit
in illud [18] et interrogavit eum quidam princeps dicens magister bone quid faciens vitam aeternam
possidebo [19] dixit autem ei Iesus quid me dicis bonum nemo bonus nisi solus Deus [20] mandata
nosti non occides non moechaberis non furtum facies non falsum testimonium dices honora patrem
tuum et matrem [21] qui ait haec omnia custodivi a iuventute mea [22] quo audito Iesus ait ei adhuc
unum tibi deest omnia quaecumque habes vende et da pauperibus et habebis thesaurum in caelo et
veni sequere me [23] his ille auditis contristatus est quia dives erat valde [24] videns autem illum Iesus
tristem factum dixit quam difficile qui pecunias habent in regnum Dei intrabunt [25] facilius est enim
camelum per foramen acus transire quam divitem intrare in regnum Dei [26] et dixerunt qui audiebant

et quis potest salvus fieri 27 ait illis quae inpossibilia sunt apud homines possibilia sunt apud Deum
28 ait autem Petrus ecce nos dimisimus omnia et secuti sumus te 29 qui dixit eis amen dico vobis
nemo est qui reliquit domum aut parentes aut fratres aut uxorem aut filios propter regnum Dei 30 et
non recipiat multo plura in hoc tempore et in saeculo venturo vitam aeternam 31 adsumpsit autem
Iesus duodecim et ait illis ecce ascendimus Hierosolyma et consummabuntur omnia quae scripta
sunt per prophetas de Filio hominis 32 tradetur enim gentibus et inludetur et flagellabitur et
conspuetur 33 et postquam flagellaverint occident eum et die tertia resurget 34 et ipsi nihil horum
intellexerunt et erat verbum istud absconditum ab eis et non intellegebant quae dicebantur 35 factum
est autem cum adpropinquaret Hiericho caecus quidam sedebat secus viam mendicans 36 et cum
audiret turbam praetereuntem interrogabat quid hoc esset 37 dixerunt autem ei quod Iesus Nazarenus
transiret 38 et clamavit dicens Iesu Fili David miserere mei 39 et qui praeibant increpabant eum ut
taceret ipse vero multo magis clamabat Fili David miserere mei 40 stans autem Iesus iussit illum
adduci ad se et cum adpropinquasset interrogavit illum 41 dicens quid tibi vis faciam at ille dixit
Domine ut videam 42 et Iesus dixit illi respice fides tua te salvum fecit 43 et confestim vidit et
sequebatur illum magnificans Deum et omnis plebs ut vidit dedit laudem Deo

Chapter 19

1 et ingressus perambulabat Hiericho 2 et ecce vir nomine Zaccheus et hic erat princeps
publicanorum et ipse dives 3 et quaerebat videre Iesum quis esset et non poterat prae turba quia
statura pusillus erat 4 et praecurrens ascendit in arborem sycomorum ut videret illum quia inde erat
transiturus 5 et cum venisset ad locum suspiciens Iesus vidit illum et dixit ad eum Zacchee festinans
descende quia hodie in domo tua oportet me manere 6 et festinans descendit et excepit illum gaudens
7 et cum viderent omnes murmurabant dicentes quod ad hominem peccatorem devertisset 8 stans
autem Zaccheus dixit ad Dominum ecce dimidium bonorum meorum Domine do pauperibus et si
quid aliquem defraudavi reddo quadruplum 9 ait Iesus ad eum quia hodie salus domui huic facta

est eo quod et ipse filius sit Abrahae 10 venit enim Filius hominis quaerere et salvum facere quod
perierat 11 haec illis audientibus adiciens dixit parabolam eo quod esset prope Hierusalem et quia
existimarent quod confestim regnum Dei manifestaretur 12 dixit ergo homo quidam nobilis abiit
in regionem longinquam accipere sibi regnum et reverti 13 vocatis autem decem servis suis dedit
illis decem mnas et ait ad illos negotiamini dum venio 14 cives autem eius oderant illum et miserunt
legationem post illum dicentes nolumus hunc regnare super nos 15 et factum est ut rediret accepto
regno et iussit vocari servos quibus dedit pecuniam ut sciret quantum quisque negotiatus esset
16 venit autem primus dicens domine mna tua decem mnas adquisivit 17 et ait illi euge bone serve
quia in modico fidelis fuisti eris potestatem habens supra decem civitates 18 et alter venit dicens
domine mna tua fecit quinque mnas 19 et huic ait et tu esto supra quinque civitates 20 et alter venit
dicens domine ecce mna tua quam habui repositam in sudario 21 timui enim te quia homo austeris
es tollis quod non posuisti et metis quod non seminasti 22 dicit ei de ore tuo te iudico serve nequam
sciebas quod ego austeris homo sum tollens quod non posui et metens quod non seminavi 23 et
quare non dedisti pecuniam meam ad mensam et ego veniens cum usuris utique exegissem illud
24 et adstantibus dixit auferte ab illo mnam et date illi qui decem mnas habet 25 et dixerunt ei
domine habet decem mnas 26 dico autem vobis quia omni habenti dabitur ab eo autem qui non
habet et quod habet auferetur ab eo 27 verumtamen inimicos meos illos qui noluerunt me regnare
super se adducite huc et interficite ante me 28 et his dictis praecedebat ascendens in Hierosolyma
29 et factum est cum adpropinquasset ad Bethfage et Bethania ad montem qui vocatur Oliveti misit
duos discipulos suos 30 dicens ite in castellum quod contra est in quod introeuntes invenietis pullum
asinae alligatum cui nemo umquam hominum sedit solvite illum et adducite 31 et si quis vos
interrogaverit quare solvitis sic dicetis ei quia Dominus operam eius desiderat 32 abierunt autem
qui missi erant et invenerunt sicut dixit illis stantem pullum 33 solventibus autem illis pullum
dixerunt domini eius ad illos quid solvitis pullum 34 at illi dixerunt quia Dominus eum necessarium
habet 35 et duxerunt illum ad Iesum et iactantes vestimenta sua supra pullum inposuerunt Iesum
36 eunte autem illo substernebant vestimenta sua in via 37 et cum adpropinquaret iam ad descensum

montis Oliveti coeperunt omnes turbae discentium gaudentes laudare Deum voce magna super
omnibus quas viderant virtutibus 38 dicentes benedictus qui venit rex in nomine Domini pax in
caelo et gloria in excelsis 39 et quidam Pharisaeorum de turbis dixerunt ad illum magister increpa
discipulos tuos 40 quibus ipse ait dico vobis quia si hii tacuerint lapides clamabunt 41 et ut
adpropinquavit videns civitatem flevit super illam dicens 42 quia si cognovisses et tu et quidem in
hac die tua quae ad pacem tibi nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis 43 quia venient dies in te
et circumdabunt te inimici tui vallo et circumdabunt te et coangustabunt te undique 44 ad terram
prosternent te et filios qui in te sunt et non relinquent in te lapidem super lapidem eo quod non
cognoveris tempus visitationis tuae 45 et ingressus in templum coepit eicere vendentes in illo et
ementes 46 dicens illis scriptum est quia domus mea domus orationis est vos autem fecistis illam
speluncam latronum 47 et erat docens cotidie in templo principes autem sacerdotum et scribae et
principes plebis quaerebant illum perdere 48 et non inveniebant quid facerent illi omnis enim
populus suspensus erat audiens illum

Chapter 20

1 et factum est in una dierum docente illo populum in templo et evangelizante convenerunt
principes sacerdotum et scribae cum senioribus 2 et aiunt dicentes ad illum dic nobis in qua potestate
haec facis aut quis est qui dedit tibi hanc potestatem 3 respondens autem dixit ad illos interrogabo
vos et ego verbum respondete mihi 4 baptismum Iohannis de caelo erat an ex hominibus 5 at illi
cogitabant inter se dicentes quia si dixerimus de caelo dicet quare ergo non credidistis illi 6 si autem
dixerimus ex hominibus plebs universa lapidabit nos certi sunt enim Iohannem prophetam esse
7 et responderunt se nescire unde esset 8 et Iesus ait illis neque ego dico vobis in qua potestate haec
facio 9 coepit autem dicere ad plebem parabolam hanc homo plantavit vineam et locavit eam colonis
et ipse peregre fuit multis temporibus 10 et in tempore misit ad cultores servum ut de fructu vineae
darent illi qui caesum dimiserunt eum inanem 11 et addidit alterum servum mittere illi autem hunc
quoque caedentes et adficientes contumelia dimiserunt inanem 12 et addidit tertium mittere qui et

illum vulnerantes eiecerunt 13 dixit autem dominus vineae quid faciam mittam filium meum dilectum
forsitan cum hunc viderint verebuntur 14 quem cum vidissent coloni cogitaverunt inter se dicentes
hic est heres occidamus illum ut nostra fiat hereditas 15 et eiectum illum extra vineam occiderunt
quid ergo faciet illis dominus vineae 16 veniet et perdet colonos istos et dabit vineam aliis quo
audito dixerunt illi absit 17 ille autem aspiciens eos ait quid est ergo hoc quod scriptum est lapidem
quem reprobaverunt aedificantes hic factus est in caput anguli 18 omnis qui ceciderit supra illum
lapidem conquassabitur supra quem autem ceciderit comminuet illum 19 et quaerebant principes
sacerdotum et scribae mittere in illum manus illa hora et timuerunt populum cognoverunt enim
quod ad ipsos dixerit similitudinem istam 20 et observantes miserunt insidiatores qui se iustos
simularent ut caperent eum in sermone et traderent illum principatui et potestati praesidis 21 et
interrogaverunt illum dicentes magister scimus quia recte dicis et doces et non accipis personam
sed in veritate viam Dei doces 22 licet nobis dare tributum Caesari an non 23 considerans autem
dolum illorum dixit ad eos quid me temptatis 24 ostendite mihi denarium cuius habet imaginem et
inscriptionem respondentes dixerunt Caesaris 25 et ait illis reddite ergo quae Caesaris sunt Caesari
et quae Dei sunt Deo 26 et non potuerunt verbum eius reprehendere coram plebe et mirati in responso
eius tacuerunt 27 accesserunt autem quidam Sadducaeorum qui negant esse resurrectionem et
interrogaverunt eum 28 dicentes magister Moses scripsit nobis si frater alicuius mortuus fuerit
habens uxorem et hic sine filiis fuerit ut accipiat eam frater eius uxorem et suscitet semen fratri suo
29 septem ergo fratres erant et primus accepit uxorem et mortuus est sine filiis 30 et sequens accepit
illam et ipse mortuus est sine filio 31 et tertius accepit illam similiter et omnes septem et non
reliquerunt semen et mortui sunt 32 novissima omnium mortua est et mulier 33 in resurrectione
ergo cuius eorum erit uxor siquidem septem habuerunt eam uxorem 34 et ait illis Iesus filii saeculi
huius nubunt et traduntur ad nuptias 35 illi autem qui digni habebuntur saeculo illo et resurrectione
ex mortuis neque nubunt neque ducunt uxores 36 neque enim ultra mori poterunt aequales enim
angelis sunt et filii sunt Dei cum sint filii resurrectionis 37 quia vero resurgant mortui et Moses
ostendit secus rubum sicut dicit Dominum Deum Abraham et Deum Isaac et Deum Iacob 38 Deus

39
autem non est mortuorum sed vivorum omnes enim vivunt ei respondentes autem quidam
40
scribarum dixerunt magister bene dixisti et amplius non audebant eum quicquam interrogare
41
dixit autem ad illos quomodo dicunt Christum Filium David esse
42
et ipse David dicit in libro
43
Psalmorum dixit Dominus Domino meo sede a dextris meis donec ponam inimicos tuos scabillum
44
pedum tuorum David ergo Dominum illum vocat et quomodo filius eius est
45
audiente autem
46
omni populo dixit discipulis suis adtendite a scribis qui volunt ambulare in stolis et amant
47
salutationes in foro et primas cathedras in synagogis et primos discubitus in conviviis qui devorant
domos viduarum simulantes longam orationem hii accipient damnationem maiorem

Chapter 21

1
respiciens autem vidit eos qui mittebant munera sua in gazofilacium divites
2
vidit autem et
3
quandam viduam pauperculam mittentem aera minuta duo et dixit vere dico vobis quia vidua
4
haec pauper plus quam omnes misit nam omnes hii ex abundanti sibi miserunt in munera Dei
5
haec autem ex eo quod deest illi omnem victum suum quem habuit misit et quibusdam dicentibus
6
de templo quod lapidibus bonis et donis ornatum esset dixit haec quae videtis venient dies in
7
quibus non relinquetur lapis super lapidem qui non destruatur interrogaverunt autem illum dicentes
8
praeceptor quando haec erunt et quod signum cum fieri incipient qui dixit videte ne seducamini
multi enim venient in nomine meo dicentes quia ego sum et tempus adpropinquavit nolite ergo ire
9
post illos cum autem audieritis proelia et seditiones nolite terreri oportet primum haec fieri sed
10
non statim finis tunc dicebat illis surget gens contra gentem et regnum adversus regnum
11
terraemotus magni erunt per loca et pestilentiae et fames terroresque de caelo et signa magna
12
erunt sed ante haec omnia inicient vobis manus suas et persequentur tradentes in synagogas et
13
custodias trahentes ad reges et praesides propter nomen meum contingent autem vobis in
14
testimonium ponite ergo in cordibus vestris non praemeditari quemadmodum respondeatis
15
ego enim dabo vobis os et sapientiam cui non poterunt resistere et contradicere omnes adversarii

vestri 16 trademini autem a parentibus et fratribus et cognatis et amicis et morte adficient ex vobis
17 et eritis odio omnibus propter nomen meum 18 et capillus de capite vestro non peribit 19 in
patientia vestra possidebitis animas vestras 20 cum autem videritis circumdari ab exercitu Hierusalem
tunc scitote quia adpropinquavit desolatio eius 21 tunc qui in Iudaea sunt fugiant in montes et qui
in medio eius discedant et qui in regionibus non intrent in eam 22 quia dies ultionis hii sunt ut
impleantur omnia quae scripta sunt 23 vae autem praegnatibus et nutrientibus in illis diebus erit
enim pressura magna supra terram et ira populo huic 24 et cadent in ore gladii et captivi ducentur
in omnes gentes et Hierusalem calcabitur a gentibus donec impleantur tempora nationum 25 et
erunt signa in sole et luna et stellis et in terris pressura gentium prae confusione sonitus maris et
fluctuum 26 arescentibus hominibus prae timore et expectatione quae supervenient universo orbi
nam virtutes caelorum movebuntur 27 et tunc videbunt Filium hominis venientem in nube cum
potestate magna et maiestate 28 his autem fieri incipientibus respicite et levate capita vestra quoniam
adpropinquat redemptio vestra 29 et dixit illis similitudinem videte ficulneam et omnes arbores
30 cum producunt iam ex se fructum scitis quoniam prope est aestas 31 ita et vos cum videritis haec
fieri scitote quoniam prope est regnum Dei 32 amen dico vobis quia non praeteribit generatio haec
donec omnia fiant 33 caelum et terra transibunt verba autem mea non transient 34 adtendite autem
vobis ne forte graventur corda vestra in crapula et ebrietate et curis huius vitae et superveniat in
vos repentina dies illa 35 tamquam laqueus enim superveniet in omnes qui sedent super faciem
omnis terrae 36 vigilate itaque omni tempore orantes ut digni habeamini fugere ista omnia quae
futura sunt et stare ante Filium hominis 37 erat autem diebus docens in templo noctibus vero exiens
morabatur in monte qui vocatur Oliveti 38 et omnis populus manicabat ad eum in templo audire
eum

Chapter 22

1
adpropinquabat autem dies festus azymorum qui dicitur pascha 2 et quaerebant principes
sacerdotum et scribae quomodo eum interficerent timebant vero plebem 3 intravit autem Satanas
in Iudam qui cognominatur Scarioth unum de duodecim 4 et abiit et locutus est cum principibus
sacerdotum et magistratibus quemadmodum illum traderet eis 5 et gavisi sunt et pacti sunt pecuniam
illi dare 6 et spopondit et quaerebat oportunitatem ut traderet illum sine turbis 7 venit autem dies
azymorum in qua necesse erat occidi pascha 8 et misit Petrum et Iohannem dicens euntes parate
nobis pascha ut manducemus 9 at illi dixerunt ubi vis paremus 10 et dixit ad eos ecce introeuntibus
vobis in civitatem occurret vobis homo amphoram aquae portans sequimini eum in domum in qua
intrat 11 et dicetis patri familias domus dicit tibi magister ubi est diversorium ubi pascha cum
discipulis meis manducem 12 et ipse vobis ostendet cenaculum magnum stratum et ibi parate
13 euntes autem invenerunt sicut dixit illis et paraverunt pascha 14 et cum facta esset hora discubuit
et duodecim apostoli cum eo 15 et ait illis desiderio desideravi hoc pascha manducare vobiscum
antequam patiar 16 dico enim vobis quia ex hoc non manducabo illud donec impleatur in regno
Dei 17 et accepto calice gratias egit et dixit accipite et dividite inter vos 18 dico enim vobis quod
non bibam de generatione vitis donec regnum Dei veniat 19 et accepto pane gratias egit et fregit et
dedit eis dicens hoc est corpus meum quod pro vobis datur hoc facite in meam commemorationem
20 similiter et calicem postquam cenavit dicens hic est calix novum testamentum in sanguine meo
quod pro vobis funditur 21 verumtamen ecce manus tradentis me mecum est in mensa 22 et quidem
Filius hominis secundum quod definitum est vadit verumtamen vae illi homini per quem traditur
23 et ipsi coeperunt quaerere inter se quis esset ex eis qui hoc facturus esset 24 facta est autem et
contentio inter eos quis eorum videretur esse maior 25 dixit autem eis reges gentium dominantur
eorum et qui potestatem habent super eos benefici vocantur 26 vos autem non sic sed qui maior est
in vobis fiat sicut iunior et qui praecessor est sicut ministrator 27 nam quis maior est qui recumbit
an qui ministrat nonne qui recumbit ego autem in medio vestrum sum sicut qui ministrat 28 vos
autem estis qui permansistis mecum in temptationibus meis 29 et ego dispono vobis sicut disposuit
mihi Pater meus regnum 30 ut edatis et bibatis super mensam meam in regno et sedeatis super

thronos iudicantes duodecim tribus Israhel 31 ait autem Dominus Simon Simon ecce Satanas
expetivit vos ut cribraret sicut triticum 32 ego autem rogavi pro te ut non deficiat fides tua et tu
aliquando conversus confirma fratres tuos 33 qui dixit ei Domine tecum paratus sum et in carcerem
et in mortem ire 34 et ille dixit dico tibi Petre non cantabit hodie gallus donec ter abneges nosse
me 35 et dixit eis quando misi vos sine sacculo et pera et calciamentis numquid aliquid defuit vobis
at illi dixerunt nihil 36 dixit ergo eis sed nunc qui habet sacculum tollat similiter et peram et qui
non habet vendat tunicam suam et emat gladium 37 dico enim vobis quoniam adhuc hoc quod
scriptum est oportet impleri in me et quod cum iniustis deputatus est etenim ea quae sunt de me
finem habent 38 at illi dixerunt Domine ecce gladii duo hic at ille dixit eis satis est 39 et egressus
ibat secundum consuetudinem in montem Olivarum secuti sunt autem illum et discipuli 40 et cum
pervenisset ad locum dixit illis orate ne intretis in temptationem 41 et ipse avulsus est ab eis quantum
iactus est lapidis et positis genibus orabat 42 dicens Pater si vis transfer calicem istum a me
verumtamen non mea voluntas sed tua fiat 43 apparuit autem illi angelus de caelo confortans eum
et factus in agonia prolixius orabat 44 et factus est sudor eius sicut guttae sanguinis decurrentis in
terram 45 et cum surrexisset ab oratione et venisset ad discipulos suos invenit eos dormientes prae
tristitia 46 et ait illis quid dormitis surgite orate ne intretis in temptationem 47 adhuc eo loquente
ecce turba et qui vocabatur Iudas unus de duodecim antecedebat eos et adpropinquavit Iesu ut
oscularetur eum 48 Iesus autem dixit ei Iuda osculo Filium hominis tradis 49 videntes autem hii
qui circa ipsum erant quod futurum erat dixerunt ei Domine si percutimus in gladio 50 et percussit
unus ex illis servum principis sacerdotum et amputavit auriculam eius dextram 51 respondens autem
Iesus ait sinite usque huc et cum tetigisset auriculam eius sanavit eum 52 dixit autem Iesus ad eos
qui venerant ad se principes sacerdotum et magistratus templi et seniores quasi ad latronem existis
cum gladiis et fustibus 53 cum cotidie vobiscum fuerim in templo non extendistis manus in me sed
haec est hora vestra et potestas tenebrarum 54 conprehendentes autem eum duxerunt ad domum
principis sacerdotum Petrus vero sequebatur a longe 55 accenso autem igni in medio atrio et
circumsedentibus illis erat Petrus in medio eorum 56 quem cum vidisset ancilla quaedam sedentem

57
ad lumen et eum fuisset intuita dixit et hic cum illo erat at ille negavit eum dicens mulier non
58
novi illum et post pusillum alius videns eum dixit et tu de illis es Petrus vero ait o homo non
59
sum et intervallo facto quasi horae unius alius quidam adfirmabat dicens vere et hic cum illo
60
erat nam et Galilaeus est et ait Petrus homo nescio quod dicis et continuo adhuc illo loquente
61
cantavit gallus et conversus Dominus respexit Petrum et recordatus est Petrus verbi Domini
62
sicut dixit quia priusquam gallus cantet ter me negabis et egressus foras Petrus flevit amare
63
64
et viri qui tenebant illum inludebant ei caedentes et velaverunt eum et percutiebant faciem
65
eius et interrogabant eum dicentes prophetiza quis est qui te percussit et alia multa blasphemantes
66
dicebant in eum et ut factus est dies convenerunt seniores plebis et principes sacerdotum et
67
scribae et duxerunt illum in concilium suum dicentes si tu es Christus dic nobis et ait illis si
68
vobis dixero non creditis mihi si autem et interrogavero non respondebitis mihi neque dimittetis
69
70
ex hoc autem erit Filius hominis sedens a dextris virtutis Dei dixerunt autem omnes tu ergo
71
es Filius Dei qui ait vos dicitis quia ego sum at illi dixerunt quid adhuc desideramus testimonium
ipsi enim audivimus de ore eius

Chapter 23

1
2
et surgens omnis multitudo eorum duxerunt illum ad Pilatum coeperunt autem accusare
illum dicentes hunc invenimus subvertentem gentem nostram et prohibentem tributa dari Caesari
3
et dicentem se Christum regem esse Pilatus autem interrogavit eum dicens tu es rex Iudaeorum
4
at ille respondens ait tu dicis ait autem Pilatus ad principes sacerdotum et turbas nihil invenio
5
causae in hoc homine at illi invalescebant dicentes commovet populum docens per universam
6
Iudaeam et incipiens a Galilaea usque huc Pilatus autem audiens Galilaeam interrogavit si homo
7
Galilaeus esset et ut cognovit quod de Herodis potestate esset remisit eum ad Herodem qui et
8
ipse Hierosolymis erat illis diebus Herodes autem viso Iesu gavisus est valde erat enim cupiens
ex multo tempore videre eum eo quod audiret multa de illo et sperabat signum aliquod videre ab

eo fieri 9 interrogabat autem illum multis sermonibus at ipse nihil illi respondebat 10 stabant etiam
principes sacerdotum et scribae constanter accusantes eum 11 sprevit autem illum Herodes cum
exercitu suo et inlusit indutum veste alba et remisit ad Pilatum 12 et facti sunt amici Herodes et
Pilatus in ipsa die nam antea inimici erant ad invicem 13 Pilatus autem convocatis principibus
sacerdotum et magistratibus et plebe 14 dixit ad illos obtulistis mihi hunc hominem quasi avertentem
populum et ecce ego coram vobis interrogans nullam causam inveni in homine isto ex his in quibus
eum accusatis 15 sed neque Herodes nam remisi vos ad illum et ecce nihil dignum morte actum
est ei 16 emendatum ergo illum dimittam 17 necesse autem habebat dimittere eis per diem festum
unum 18 exclamavit autem simul universa turba dicens tolle hunc et dimitte nobis Barabban 19 qui
erat propter seditionem quandam factam in civitate et homicidium missus in carcerem 20 iterum
autem Pilatus locutus est ad illos volens dimittere Iesum 21 at illi succlamabant dicentes crucifige
crucifige illum 22 ille autem tertio dixit ad illos quid enim mali fecit iste nullam causam mortis
invenio in eo corripiam ergo illum et dimittam 23 at illi instabant vocibus magnis postulantes ut
crucifigeretur et invalescebant voces eorum 24 et Pilatus adiudicavit fieri petitionem eorum 25 dimisit
autem illis eum qui propter homicidium et seditionem missus fuerat in carcerem quem petebant
Iesum vero tradidit voluntati eorum 26 et cum ducerent eum adprehenderunt Simonem quendam
Cyrenensem venientem de villa et inposuerunt illi crucem portare post Iesum 27 sequebatur autem
illum multa turba populi et mulierum quae plangebant et lamentabant eum 28 conversus autem ad
illas Iesus dixit filiae Hierusalem nolite flere super me sed super vos ipsas flete et super filios vestros
29 quoniam ecce venient dies in quibus dicent beatae steriles et ventres qui non genuerunt et ubera
quae non lactaverunt 30 tunc incipient dicere montibus cadite super nos et collibus operite nos
31 quia si in viridi ligno haec faciunt in arido quid fiet 32 ducebantur autem et alii duo nequam cum
eo ut interficerentur 33 et postquam venerunt in locum qui vocatur Calvariae ibi crucifixerunt eum
et latrones unum a dextris et alterum a sinistris 34 Iesus autem dicebat Pater dimitte illis non enim
sciunt quid faciunt dividentes vero vestimenta eius miserunt sortes 35 et stabat populus expectans
et deridebant illum principes cum eis dicentes alios salvos fecit se salvum faciat si hic est Christus
Dei electus 36 inludebant autem ei et milites accedentes et acetum offerentes illi 37 dicentes si tu

es rex Iudaeorum salvum te fac 38 erat autem et superscriptio inscripta super illum litteris graecis
et latinis et hebraicis hic est rex Iudaeorum 39 unus autem de his qui pendebant latronibus
blasphemabat eum dicens si tu es Christus salvum fac temet ipsum et nos 40 respondens autem
alter increpabat illum dicens neque tu times Deum quod in eadem damnatione es 41 et nos quidem
iuste nam digna factis recipimus hic vero nihil mali gessit 42 et dicebat ad Iesum Domine memento
mei cum veneris in regnum tuum 43 et dixit illi Iesus amen dico tibi hodie mecum eris in paradiso
44 erat autem fere hora sexta et tenebrae factae sunt in universa terra usque in nonam horam 45 et
obscuratus est sol et velum templi scissum est medium 46 et clamans voce magna Iesus ait Pater
in manus tuas commendo spiritum meum et haec dicens exspiravit 47 videns autem centurio quod
factum fuerat glorificavit Deum dicens vere hic homo iustus erat 48 et omnis turba eorum qui simul
aderant ad spectaculum istud et videbant quae fiebant percutientes pectora sua revertebantur
49 stabant autem omnes noti eius a longe et mulieres quae secutae erant eum a Galilaea haec videntes
50 et ecce vir nomine Ioseph qui erat decurio vir bonus et iustus 51 hic non consenserat consilio et
actibus eorum ab Arimathia civitate Iudaeae qui expectabat et ipse regnum Dei 52 hic accessit ad
Pilatum et petiit corpus Iesu 53 et depositum involvit sindone et posuit eum in monumento exciso
in quo nondum quisquam positus fuerat 54 et dies erat parasceves et sabbatum inlucescebat
55 subsecutae autem mulieres quae cum ipso venerant de Galilaea viderunt monumentum et
quemadmodum positum erat corpus eius 56 et revertentes paraverunt aromata et unguenta et sabbato
quidem siluerunt secundum mandatum

Chapter 24

1 una autem sabbati valde diluculo venerunt ad monumentum portantes quae paraverant aromata
2 et invenerunt lapidem revolutum a monumento 3 et ingressae non invenerunt corpus Domini Iesu
4 et factum est dum mente consternatae essent de isto ecce duo viri steterunt secus illas in veste
fulgenti 5 cum timerent autem et declinarent vultum in terram dixerunt ad illas quid quaeritis

viventem cum mortuis 6 non est hic sed surrexit recordamini qualiter locutus est vobis cum adhuc
in Galilaea esset 7 dicens quia oportet Filium hominis tradi in manus hominum peccatorum et
crucifigi et die tertia resurgere 8 et recordatae sunt verborum eius 9 et regressae a monumento
nuntiaverunt haec omnia illis undecim et ceteris omnibus 10 erat autem Maria Magdalene et Iohanna
et Maria Iacobi et ceterae quae cum eis erant quae dicebant ad apostolos haec 11 et visa sunt ante
illos sicut deliramentum verba ista et non credebant illis 12 Petrus autem surgens cucurrit ad
monumentum et procumbens videt linteamina sola posita et abiit secum mirans quod factum fuerat
13 et ecce duo ex illis ibant ipsa die in castellum quod erat in spatio stadiorum sexaginta ab
Hierusalem nomine Emmaus 14 et ipsi loquebantur ad invicem de his omnibus quae acciderant
15 et factum est dum fabularentur et secum quaererent et ipse Iesus adpropinquans ibat cum illis
16 oculi autem illorum tenebantur ne eum agnoscerent 17 et ait ad illos qui sunt hii sermones quos
confertis ad invicem ambulantes et estis tristes 18 et respondens unus cui nomen Cleopas dixit ei
tu solus peregrinus es in Hierusalem et non cognovisti quae facta sunt in illa his diebus 19 quibus
ille dixit quae et dixerunt de Iesu Nazareno qui fuit vir propheta potens in opere et sermone coram
Deo et omni populo 20 et quomodo eum tradiderunt summi sacerdotum et principes nostri in
damnationem mortis et crucifixerunt eum 21 nos autem sperabamus quia ipse esset redempturus
Israhel et nunc super haec omnia tertia dies hodie quod haec facta sunt 22 sed et mulieres quaedam
ex nostris terruerunt nos quae ante lucem fuerunt ad monumentum 23 et non invento corpore eius
venerunt dicentes se etiam visionem angelorum vidisse qui dicunt eum vivere 24 et abierunt quidam
ex nostris ad monumentum et ita invenerunt sicut mulieres dixerunt ipsum vero non viderunt 25 et
ipse dixit ad eos o stulti et tardi corde ad credendum in omnibus quae locuti sunt prophetae 26 nonne
haec oportuit pati Christum et ita intrare in gloriam suam 27 et incipiens a Mose et omnibus prophetis
interpretabatur illis in omnibus scripturis quae de ipso erant 28 et adpropinquaverunt castello quo
ibant et ipse se finxit longius ire 29 et coegerunt illum dicentes mane nobiscum quoniam
advesperascit et inclinata est iam dies et intravit cum illis 30 et factum est dum recumberet cum
illis accepit panem et benedixit ac fregit et porrigebat illis 31 et aperti sunt oculi eorum et

cognoverunt eum et ipse evanuit ex oculis eorum 32 et dixerunt ad invicem nonne cor nostrum
ardens erat in nobis dum loqueretur in via et aperiret nobis scripturas 33 et surgentes eadem hora
regressi sunt in Hierusalem et invenerunt congregatos undecim et eos qui cum ipsis erant 34 dicentes
quod surrexit Dominus vere et apparuit Simoni 35 et ipsi narrabant quae gesta erant in via et
quomodo cognoverunt eum in fractione panis 36 dum haec autem loquuntur Iesus stetit in medio
eorum et dicit eis pax vobis ego sum nolite timere 37 conturbati vero et conterriti existimabant se
spiritum videre 38 et dixit eis quid turbati estis et cogitationes ascendunt in corda vestra 39 videte
manus meas et pedes quia ipse ego sum palpate et videte quia spiritus carnem et ossa non habet
sicut me videtis habere 40 et cum hoc dixisset ostendit eis manus et pedes 41 adhuc autem illis non
credentibus et mirantibus prae gaudio dixit habetis hic aliquid quod manducetur 42 at illi obtulerunt
ei partem piscis assi et favum mellis 43 et cum manducasset coram eis sumens reliquias dedit eis
44 et dixit ad eos haec sunt verba quae locutus sum ad vos cum adhuc essem vobiscum quoniam
necesse est impleri omnia quae scripta sunt in lege Mosi et prophetis et psalmis de me 45 tunc
aperuit illis sensum ut intellegerent scripturas 46 et dixit eis quoniam sic scriptum est et sic oportebat
Christum pati et resurgere a mortuis die tertia 47 et praedicari in nomine eius paenitentiam et
remissionem peccatorum in omnes gentes incipientibus ab Hierosolyma 48 vos autem estis testes
horum 49 et ego mitto promissum Patris mei in vos vos autem sedete in civitate quoadusque
induamini virtutem ex alto 50 eduxit autem eos foras in Bethaniam et elevatis manibus suis benedixit
eis 51 et factum est dum benediceret illis recessit ab eis et ferebatur in caelum 52 et ipsi adorantes
regressi sunt in Hierusalem cum gaudio magno

John

Chapter 1

1 in principio erat Verbum et Verbum erat apud Deum et Deus erat Verbum 2 hoc erat in principio
apud Deum 3 omnia per ipsum facta sunt et sine ipso factum est nihil quod factum est 4 in ipso
vita erat et vita erat lux hominum 5 et lux in tenebris lucet et tenebrae eam non conprehenderunt
6 fuit homo missus a Deo cui nomen erat Iohannes 7 hic venit in testimonium ut testimonium
perhiberet de lumine ut omnes crederent per illum 8 non erat ille lux sed ut testimonium perhiberet
de lumine 9 erat lux vera quae inluminat omnem hominem venientem in mundum 10 in mundo
erat et mundus per ipsum factus est et mundus eum non cognovit 11 in propria venit et sui eum non
receperunt 12 quotquot autem receperunt eum dedit eis potestatem filios Dei fieri his qui credunt
in nomine eius 13 qui non ex sanguinibus neque ex voluntate carnis neque ex voluntate viri sed ex
Deo nati sunt 14 et Verbum caro factum est et habitavit in nobis et vidimus gloriam eius gloriam
quasi unigeniti a Patre plenum gratiae et veritatis 15 Iohannes testimonium perhibet de ipso et
clamat dicens hic erat quem dixi vobis qui post me venturus est ante me factus est quia prior me
erat 16 et de plenitudine eius nos omnes accepimus et gratiam pro gratia 17 quia lex per Mosen
data est gratia et veritas per Iesum Christum facta est 18 Deum nemo vidit umquam unigenitus
Filius qui est in sinu Patris ipse enarravit 19 et hoc est testimonium Iohannis quando miserunt Iudaei
ab Hierosolymis sacerdotes et Levitas ad eum ut interrogarent eum tu quis es 20 et confessus est
et non negavit et confessus est quia non sum ego Christus 21 et interrogaverunt eum quid ergo
Helias es tu et dicit non sum propheta es tu et respondit non 22 dixerunt ergo ei quis es ut responsum
demus his qui miserunt nos quid dicis de te ipso 23 ait ego vox clamantis in deserto dirigite viam
Domini sicut dixit Esaias propheta 24 et qui missi fuerant erant ex Pharisaeis 25 et interrogaverunt
eum et dixerunt ei quid ergo baptizas si tu non es Christus neque Helias neque propheta 26 respondit
eis Iohannes dicens ego baptizo in aqua medius autem vestrum stetit quem vos non scitis 27 ipse
est qui post me venturus est qui ante me factus est cuius ego non sum dignus ut solvam eius corrigiam
calciamenti 28 haec in Bethania facta sunt trans Iordanen ubi erat Iohannes baptizans 29 altera die
videt Iohannes Iesum venientem ad se et ait ecce agnus Dei qui tollit peccatum mundi 30 hic est
de quo dixi post me venit vir qui ante me factus est quia prior me erat 31 et ego nesciebam eum

32
sed ut manifestaretur Israhel propterea veni ego in aqua baptizans et testimonium perhibuit
Iohannes dicens quia vidi Spiritum descendentem quasi columbam de caelo et mansit super eum
33
et ego nesciebam eum sed qui misit me baptizare in aqua ille mihi dixit super quem videris
34
Spiritum descendentem et manentem super eum hic est qui baptizat in Spiritu Sancto et ego vidi
35
et testimonium perhibui quia hic est Filius Dei altera die iterum stabat Iohannes et ex discipulis
36 37
eius duo et respiciens Iesum ambulantem dicit ecce agnus Dei et audierunt eum duo discipuli
38
loquentem et secuti sunt Iesum conversus autem Iesus et videns eos sequentes dicit eis quid
39
quaeritis qui dixerunt ei rabbi quod dicitur interpretatum magister ubi habitas dicit eis venite et
videte venerunt et viderunt ubi maneret et apud eum manserunt die illo hora autem erat quasi decima
40
erat autem Andreas frater Simonis Petri unus ex duobus qui audierant ab Iohanne et secuti fuerant
41
eum invenit hic primum fratrem suum Simonem et dicit ei invenimus Messiam quod est
42
interpretatum Christus et adduxit eum ad Iesum intuitus autem eum Iesus dixit tu es Simon filius
43
Iohanna tu vocaberis Cephas quod interpretatur Petrus in crastinum voluit exire in Galilaeam
44
et invenit Philippum et dicit ei Iesus sequere me erat autem Philippus a Bethsaida civitate Andreae
45
et Petri invenit Philippus Nathanahel et dicit ei quem scripsit Moses in lege et prophetae invenimus
46
Iesum filium Ioseph a Nazareth et dixit ei Nathanahel a Nazareth potest aliquid boni esse dicit
47
ei Philippus veni et vide vidit Iesus Nathanahel venientem ad se et dicit de eo ecce vere Israhelita
48
in quo dolus non est dicit ei Nathanahel unde me nosti respondit Iesus et dixit ei priusquam te
49
Philippus vocaret cum esses sub ficu vidi te respondit ei Nathanahel et ait rabbi tu es Filius Dei
50
tu es rex Israhel respondit Iesus et dixit ei quia dixi tibi vidi te sub ficu credis maius his videbis
51
et dicit ei amen amen dico vobis videbitis caelum apertum et angelos Dei ascendentes et
descendentes supra Filium hominis

Chapter 2

1 et die tertio nuptiae factae sunt in Cana Galilaeae et erat mater Iesu ibi 2 vocatus est autem
ibi et Iesus et discipuli eius ad nuptias 3 et deficiente vino dicit mater Iesu ad eum vinum non habent
4 et dicit ei Iesus quid mihi et tibi est mulier nondum venit hora mea 5 dicit mater eius ministris
quodcumque dixerit vobis facite 6 erant autem ibi lapideae hydriae sex positae secundum
purificationem Iudaeorum capientes singulae metretas binas vel ternas 7 dicit eis Iesus implete
hydrias aqua et impleverunt eas usque ad summum 8 et dicit eis Iesus haurite nunc et ferte
architriclino et tulerunt 9 ut autem gustavit architriclinus aquam vinum factam et non sciebat unde
esset ministri autem sciebant qui haurierant aquam vocat sponsum architriclinus 10 et dicit ei omnis
homo primum bonum vinum ponit et cum inebriati fuerint tunc id quod deterius est tu servasti
bonum vinum usque adhuc 11 hoc fecit initium signorum Iesus in Cana Galilaeae et manifestavit
gloriam suam et crediderunt in eum discipuli eius 12 post hoc descendit Capharnaum ipse et mater
eius et fratres eius et discipuli eius et ibi manserunt non multis diebus 13 et prope erat pascha
Iudaeorum et ascendit Hierosolyma Iesus 14 et invenit in templo vendentes boves et oves et columbas
et nummularios sedentes 15 et cum fecisset quasi flagellum de funiculis omnes eiecit de templo
oves quoque et boves et nummulariorum effudit aes et mensas subvertit 16 et his qui columbas
vendebant dixit auferte ista hinc nolite facere domum Patris mei domum negotiationis 17 recordati
vero sunt discipuli eius quia scriptum est zelus domus tuae comedit me 18 responderunt ergo Iudaei
et dixerunt ei quod signum ostendis nobis quia haec facis 19 respondit Iesus et dixit eis solvite
templum hoc et in tribus diebus excitabo illud 20 dixerunt ergo Iudaei quadraginta et sex annis
aedificatum est templum hoc et tu tribus diebus excitabis illud 21 ille autem dicebat de templo
corporis sui 22 cum ergo resurrexisset a mortuis recordati sunt discipuli eius quia hoc dicebat et
crediderunt scripturae et sermoni quem dixit Iesus 23 cum autem esset Hierosolymis in pascha in
die festo multi crediderunt in nomine eius videntes signa eius quae faciebat 24 ipse autem Iesus
non credebat semet ipsum eis eo quod ipse nosset omnes 25 et quia opus ei non erat ut quis
testimonium perhiberet de homine ipse enim sciebat quid esset in homine

Chapter 3

1
erat autem homo ex Pharisaeis Nicodemus nomine princeps Iudaeorum 2 hic venit ad eum
nocte et dixit ei rabbi scimus quia a Deo venisti magister nemo enim potest haec signa facere quae
3
tu facis nisi fuerit Deus cum eo respondit Iesus et dixit ei amen amen dico tibi nisi quis natus
4
fuerit denuo non potest videre regnum Dei dicit ad eum Nicodemus quomodo potest homo nasci
5
cum senex sit numquid potest in ventrem matris suae iterato introire et nasci respondit Iesus amen
6
amen dico tibi nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu non potest introire in regnum Dei quod
7
natum est ex carne caro est et quod natum est ex Spiritu spiritus est non mireris quia dixi tibi
8
oportet vos nasci denuo Spiritus ubi vult spirat et vocem eius audis sed non scis unde veniat et
9
quo vadat sic est omnis qui natus est ex Spiritu respondit Nicodemus et dixit ei quomodo possunt
10 11
haec fieri respondit Iesus et dixit ei tu es magister Israhel et haec ignoras amen amen dico
tibi quia quod scimus loquimur et quod vidimus testamur et testimonium nostrum non accipitis
12 13
si terrena dixi vobis et non creditis quomodo si dixero vobis caelestia credetis et nemo ascendit
14
in caelum nisi qui descendit de caelo Filius hominis qui est in caelo et sicut Moses exaltavit
15
serpentem in deserto ita exaltari oportet Filium hominis ut omnis qui credit in ipso non pereat
16
sed habeat vitam aeternam sic enim dilexit Deus mundum ut Filium suum unigenitum daret ut
17
omnis qui credit in eum non pereat sed habeat vitam aeternam non enim misit Deus Filium suum
18
in mundum ut iudicet mundum sed ut salvetur mundus per ipsum qui credit in eum non iudicatur
19
qui autem non credit iam iudicatus est quia non credidit in nomine unigeniti Filii Dei hoc est
autem iudicium quia lux venit in mundum et dilexerunt homines magis tenebras quam lucem erant
20
enim eorum mala opera omnis enim qui mala agit odit lucem et non venit ad lucem ut non
21
arguantur opera eius qui autem facit veritatem venit ad lucem ut manifestentur eius opera quia
22
in Deo sunt facta post haec venit Iesus et discipuli eius in iudaeam terram et illic demorabatur
23
cum eis et baptizabat erat autem et Iohannes baptizans in Aenon iuxta Salim quia aquae multae
24
erant illic et adveniebant et baptizabantur nondum enim missus fuerat in carcerem Iohannes
25 26
facta est ergo quaestio ex discipulis Iohannis cum Iudaeis de purificatione et venerunt ad

Iohannem et dixerunt ei rabbi qui erat tecum trans Iordanen cui tu testimonium perhibuisti ecce hic
27
baptizat et omnes veniunt ad eum respondit Iohannes et dixit non potest homo accipere quicquam
28
nisi fuerit ei datum de caelo ipsi vos mihi testimonium perhibetis quod dixerim ego non sum
29
Christus sed quia missus sum ante illum qui habet sponsam sponsus est amicus autem sponsi
qui stat et audit eum gaudio gaudet propter vocem sponsi hoc ergo gaudium meum impletum est
30 31
illum oportet crescere me autem minui qui desursum venit supra omnes est qui est de terra
32
de terra est et de terra loquitur qui de caelo venit supra omnes est et quod vidit et audivit hoc
33
testatur et testimonium eius nemo accipit qui accipit eius testimonium signavit quia Deus verax
34 35
est quem enim misit Deus verba Dei loquitur non enim ad mensuram dat Deus Spiritum Pater
36
diligit Filium et omnia dedit in manu eius qui credit in Filium habet vitam aeternam qui autem
incredulus est Filio non videbit vitam sed ira Dei manet super eum

Chapter 4

1
ut ergo cognovit Iesus quia audierunt Pharisaei quia Iesus plures discipulos facit et baptizat
2 3
quam Iohannes quamquam Iesus non baptizaret sed discipuli eius reliquit Iudaeam et abiit
4 5
iterum in Galilaeam oportebat autem eum transire per Samariam venit ergo in civitatem Samariae
6
quae dicitur Sychar iuxta praedium quod dedit Iacob Ioseph filio suo erat autem ibi fons Iacob
7
Iesus ergo fatigatus ex itinere sedebat sic super fontem hora erat quasi sexta venit mulier de
8
Samaria haurire aquam dicit ei Iesus da mihi bibere discipuli enim eius abierant in civitatem ut
9
cibos emerent dicit ergo ei mulier illa samaritana quomodo tu Iudaeus cum sis bibere a me poscis
10
quae sum mulier samaritana non enim coutuntur Iudaei Samaritanis respondit Iesus et dixit ei
si scires donum Dei et quis est qui dicit tibi da mihi bibere tu forsitan petisses ab eo et dedisset tibi
11
aquam vivam dicit ei mulier Domine neque in quo haurias habes et puteus altus est unde ergo
12
habes aquam vivam numquid tu maior es patre nostro Iacob qui dedit nobis puteum et ipse ex
13
eo bibit et filii eius et pecora eius respondit Iesus et dixit ei omnis qui bibit ex aqua hac sitiet
14
iterum qui autem biberit ex aqua quam ego dabo ei non sitiet in aeternum sed aqua quam dabo

ei fiet in eo fons aquae salientis in vitam aeternam 15 dicit ad eum mulier Domine da mihi hanc
aquam ut non sitiam neque veniam huc haurire 16 dicit ei Iesus vade voca virum tuum et veni huc
17 respondit mulier et dixit non habeo virum dicit ei Iesus bene dixisti quia non habeo virum
18 quinque enim viros habuisti et nunc quem habes non est tuus vir hoc vere dixisti 19 dicit ei mulier
Domine video quia propheta es tu 20 patres nostri in monte hoc adoraverunt et vos dicitis quia
Hierosolymis est locus ubi adorare oportet 21 dicit ei Iesus mulier crede mihi quia veniet hora
quando neque in monte hoc neque in Hierosolymis adorabitis Patrem 22 vos adoratis quod nescitis
nos adoramus quod scimus quia salus ex Iudaeis est 23 sed venit hora et nunc est quando veri
adoratores adorabunt Patrem in spiritu et veritate nam et Pater tales quaerit qui adorent eum
24 spiritus est Deus et eos qui adorant eum in spiritu et veritate oportet adorare 25 dicit ei mulier
scio quia Messias venit qui dicitur Christus cum ergo venerit ille nobis adnuntiabit omnia 26 dicit
ei Iesus ego sum qui loquor tecum 27 et continuo venerunt discipuli eius et mirabantur quia cum
muliere loquebatur nemo tamen dixit quid quaeris aut quid loqueris cum ea 28 reliquit ergo hydriam
suam mulier et abiit in civitatem et dicit illis hominibus 29 venite videte hominem qui dixit mihi
omnia quaecumque feci numquid ipse est Christus 30 exierunt de civitate et veniebant ad eum
31 interea rogabant eum discipuli dicentes rabbi manduca 32 ille autem dixit eis ego cibum habeo
manducare quem vos nescitis 33 dicebant ergo discipuli ad invicem numquid aliquis adtulit ei
manducare 34 dicit eis Iesus meus cibus est ut faciam voluntatem eius qui misit me ut perficiam
opus eius 35 nonne vos dicitis quod adhuc quattuor menses sunt et messis venit ecce dico vobis
levate oculos vestros et videte regiones quia albae sunt iam ad messem 36 et qui metit mercedem
accipit et congregat fructum in vitam aeternam ut et qui seminat simul gaudeat et qui metit 37 in
hoc enim est verbum verum quia alius est qui seminat et alius est qui metit 38 ego misi vos metere
quod vos non laborastis alii laboraverunt et vos in laborem eorum introistis 39 ex civitate autem
illa multi crediderunt in eum Samaritanorum propter verbum mulieris testimonium perhibentis quia
dixit mihi omnia quaecumque feci 40 cum venissent ergo ad illum Samaritani rogaverunt eum ut
ibi maneret et mansit ibi duos dies 41 et multo plures crediderunt propter sermonem eius 42 et

mulieri dicebant quia iam non propter tuam loquellam credimus ipsi enim audivimus et scimus
quia hic est vere salvator mundi 43 post duos autem dies exiit inde et abiit in Galilaeam 44 ipse
enim Iesus testimonium perhibuit quia propheta in sua patria honorem non habet 45 cum ergo
venisset in Galilaeam exceperunt eum Galilaei cum omnia vidissent quae fecerat Hierosolymis in
die festo et ipsi enim venerant in diem festum 46 venit ergo iterum in Cana Galilaeae ubi fecit
aquam vinum et erat quidam regulus cuius filius infirmabatur Capharnaum 47 hic cum audisset
quia Iesus adveniret a Iudaea in Galilaeam abiit ad eum et rogabat eum ut descenderet et sanaret
filium eius incipiebat enim mori 48 dixit ergo Iesus ad eum nisi signa et prodigia videritis non
creditis 49 dicit ad eum regulus Domine descende priusquam moriatur filius meus 50 dicit ei Iesus
vade filius tuus vivit credidit homo sermoni quem dixit ei Iesus et ibat 51 iam autem eo descendente
servi occurrerunt ei et nuntiaverunt dicentes quia filius eius viveret 52 interrogabat ergo horam ab
eis in qua melius habuerit et dixerunt ei quia heri hora septima reliquit eum febris 53 cognovit ergo
pater quia illa hora erat in qua dixit ei Iesus filius tuus vivit et credidit ipse et domus eius tota
54 hoc iterum secundum signum fecit Iesus cum venisset a Iudaea in Galilaeam

Chapter 5

1 post haec erat dies festus Iudaeorum et ascendit Iesus Hierosolymis 2 est autem Hierosolymis
super Probatica piscina quae cognominatur hebraice Bethsaida quinque porticus habens 3 in his
iacebat multitudo magna languentium caecorum claudorum aridorum expectantium aquae motum
4 [] 5 erat autem quidam homo ibi triginta et octo annos habens in infirmitate sua 6 hunc cum vidisset
Iesus iacentem et cognovisset quia multum iam tempus habet dicit ei vis sanus fieri 7 respondit ei
languidus Domine hominem non habeo ut cum turbata fuerit aqua mittat me in piscinam dum venio
enim ego alius ante me descendit 8 dicit ei Iesus surge tolle grabattum tuum et ambula 9 et statim
sanus factus est homo et sustulit grabattum suum et ambulabat erat autem sabbatum in illo die
10 dicebant Iudaei illi qui sanatus fuerat sabbatum est non licet tibi tollere grabattum tuum
11 respondit eis qui me fecit sanum ille mihi dixit tolle grabattum tuum et ambula 12 interrogaverunt
ergo eum quis est ille homo qui dixit tibi tolle grabattum tuum et ambula 13 is autem qui sanus

fuerat effectus nesciebat quis esset Iesus enim declinavit turba constituta in loco 14 postea invenit
eum Iesus in templo et dixit illi ecce sanus factus es iam noli peccare ne deterius tibi aliquid contingat
15 abiit ille homo et nuntiavit Iudaeis quia Iesus esset qui fecit eum sanum 16 propterea
persequebantur Iudaei Iesum quia haec faciebat in sabbato 17 Iesus autem respondit eis Pater meus
usque modo operatur et ego operor 18 propterea ergo magis quaerebant eum Iudaei interficere quia
non solum solvebat sabbatum sed et Patrem suum dicebat Deum aequalem se faciens Deo respondit
itaque Iesus et dixit eis 19 amen amen dico vobis non potest Filius a se facere quicquam nisi quod
viderit Patrem facientem quaecumque enim ille fecerit haec et Filius similiter facit 20 Pater enim
diligit Filium et omnia demonstrat ei quae ipse facit et maiora his demonstrabit ei opera ut vos
miremini 21 sicut enim Pater suscitat mortuos et vivificat sic et Filius quos vult vivificat 22 neque
enim Pater iudicat quemquam sed iudicium omne dedit Filio 23 ut omnes honorificent Filium sicut
honorificant Patrem qui non honorificat Filium non honorificat Patrem qui misit illum 24 amen
amen dico vobis quia qui verbum meum audit et credit ei qui misit me habet vitam aeternam et in
iudicium non venit sed transit a morte in vitam 25 amen amen dico vobis quia venit hora et nunc
est quando mortui audient vocem Filii Dei et qui audierint vivent 26 sicut enim Pater habet vitam
in semet ipso sic dedit et Filio vitam habere in semet ipso 27 et potestatem dedit ei et iudicium
facere quia Filius hominis est 28 nolite mirari hoc quia venit hora in qua omnes qui in monumentis
sunt audient vocem eius 29 et procedent qui bona fecerunt in resurrectionem vitae qui vero mala
egerunt in resurrectionem iudicii 30 non possum ego a me ipso facere quicquam sicut audio iudico
et iudicium meum iustum est quia non quaero voluntatem meam sed voluntatem eius qui misit me
31 si ego testimonium perhibeo de me testimonium meum non est verum 32 alius est qui testimonium
perhibet de me et scio quia verum est testimonium quod perhibet de me 33 vos misistis ad Iohannem
et testimonium perhibuit veritati 34 ego autem non ab homine testimonium accipio sed haec dico
ut vos salvi sitis 35 ille erat lucerna ardens et lucens vos autem voluistis exultare ad horam in luce
eius 36 ego autem habeo testimonium maius Iohanne opera enim quae dedit mihi Pater ut perficiam
ea ipsa opera quae ego facio testimonium perhibent de me quia Pater me misit 37 et qui misit me
Pater ipse testimonium perhibuit de me neque vocem eius umquam audistis neque speciem eius

38
vidistis et verbum eius non habetis in vobis manens quia quem misit ille huic vos non creditis
39
scrutamini scripturas quia vos putatis in ipsis vitam aeternam habere et illae sunt quae testimonium
40 41
perhibent de me et non vultis venire ad me ut vitam habeatis claritatem ab hominibus non
42 43
accipio sed cognovi vos quia dilectionem Dei non habetis in vobis ego veni in nomine Patris
44
mei et non accipitis me si alius venerit in nomine suo illum accipietis quomodo potestis vos
45
credere qui gloriam ab invicem accipitis et gloriam quae a solo est Deo non quaeritis nolite
putare quia ego accusaturus sim vos apud Patrem est qui accuset vos Moses in quo vos speratis
46 47
si enim crederetis Mosi crederetis forsitan et mihi de me enim ille scripsit si autem illius
litteris non creditis quomodo meis verbis credetis

Chapter 6

1 2
post haec abiit Iesus trans mare Galilaeae quod est Tiberiadis et sequebatur eum multitudo
3
magna quia videbant signa quae faciebat super his qui infirmabantur subiit ergo in montem Iesus
4 5
et ibi sedebat cum discipulis suis erat autem proximum pascha dies festus Iudaeorum cum
sublevasset ergo oculos Iesus et vidisset quia multitudo maxima venit ad eum dicit ad Philippum
6
unde ememus panes ut manducent hii hoc autem dicebat temptans eum ipse enim sciebat quid
7
esset facturus respondit ei Philippus ducentorum denariorum panes non sufficiunt eis ut
8
unusquisque modicum quid accipiat dicit ei unus ex discipulis eius Andreas frater Simonis Petri
9
est puer unus hic qui habet quinque panes hordiacios et duos pisces sed haec quid sunt inter tantos
10
dixit ergo Iesus facite homines discumbere erat autem faenum multum in loco discubuerunt ergo
11
viri numero quasi quinque milia accepit ergo panes Iesus et cum gratias egisset distribuit
12
discumbentibus similiter et ex piscibus quantum volebant ut autem impleti sunt dixit discipulis
13
suis colligite quae superaverunt fragmenta ne pereant collegerunt ergo et impleverunt duodecim
cofinos fragmentorum ex quinque panibus hordiaciis quae superfuerunt his qui manducaverunt
14
illi ergo homines cum vidissent quod fecerat signum dicebant quia hic est vere propheta qui
15
venturus est in mundum Iesus ergo cum cognovisset quia venturi essent ut raperent eum et

16
facerent eum regem fugit iterum in montem ipse solus ut autem sero factum est descenderunt
17
discipuli eius ad mare et cum ascendissent navem venerunt trans mare in Capharnaum et tenebrae
18 19
iam factae erant et non venerat ad eos Iesus mare autem vento magno flante exsurgebat cum
remigassent ergo quasi stadia viginti quinque aut triginta vident Iesum ambulantem super mare et
20 21
proximum navi fieri et timuerunt ille autem dicit eis ego sum nolite timere voluerunt ergo
22
accipere eum in navi et statim fuit navis ad terram quam ibant altera die turba quae stabat trans
mare vidit quia navicula alia non erat ibi nisi una et quia non introisset cum discipulis suis Iesus in
23
navem sed soli discipuli eius abissent aliae vero supervenerunt naves a Tiberiade iuxta locum
24
ubi manducaverant panem gratias agente Domino cum ergo vidisset turba quia Iesus non esset
25
ibi neque discipuli eius ascenderunt naviculas et venerunt Capharnaum quaerentes Iesum et cum
26
invenissent eum trans mare dixerunt ei rabbi quando huc venisti respondit eis Iesus et dixit amen
amen dico vobis quaeritis me non quia vidistis signa sed quia manducastis ex panibus et saturati
27
estis operamini non cibum qui perit sed qui permanet in vitam aeternam quem Filius hominis
28
vobis dabit hunc enim Pater signavit Deus dixerunt ergo ad eum quid faciemus ut operemur
29
opera Dei respondit Iesus et dixit eis hoc est opus Dei ut credatis in eum quem misit ille
30 31
dixerunt ergo ei quod ergo tu facis signum ut videamus et credamus tibi quid operaris patres
nostri manna manducaverunt in deserto sicut scriptum est panem de caelo dedit eis manducare
32
dixit ergo eis Iesus amen amen dico vobis non Moses dedit vobis panem de caelo sed Pater meus
33
dat vobis panem de caelo verum panis enim Dei est qui descendit de caelo et dat vitam mundo
34 35
dixerunt ergo ad eum Domine semper da nobis panem hunc dixit autem eis Iesus ego sum
36
panis vitae qui veniet ad me non esuriet et qui credit in me non sitiet umquam sed dixi vobis
37
quia et vidistis me et non creditis omne quod dat mihi Pater ad me veniet et eum qui venit ad
38
me non eiciam foras quia descendi de caelo non ut faciam voluntatem meam sed voluntatem
39
eius qui misit me haec est autem voluntas eius qui misit me Patris ut omne quod dedit mihi non
40
perdam ex eo sed resuscitem illum novissimo die haec est enim voluntas Patris mei qui misit
me ut omnis qui videt Filium et credit in eum habeat vitam aeternam et resuscitabo ego eum in
41
novissimo die murmurabant ergo Iudaei de illo quia dixisset ego sum panis qui de caelo descendi

42
et dicebant nonne hic est Iesus filius Ioseph cuius nos novimus patrem et matrem quomodo ergo
43
dicit hic quia de caelo descendi respondit ergo Iesus et dixit eis nolite murmurare in invicem
44
nemo potest venire ad me nisi Pater qui misit me traxerit eum et ego resuscitabo eum novissimo
45
die est scriptum in prophetis et erunt omnes docibiles Dei omnis qui audivit a Patre et didicit
46 47
venit ad me non quia Patrem vidit quisquam nisi is qui est a Deo hic vidit Patrem amen amen
48 49
dico vobis qui credit in me habet vitam aeternam ego sum panis vitae patres vestri
50
manducaverunt in deserto manna et mortui sunt hic est panis de caelo descendens ut si quis ex
51 52
ipso manducaverit non moriatur ego sum panis vivus qui de caelo descendi si quis
manducaverit ex hoc pane vivet in aeternum et panis quem ego dabo caro mea est pro mundi vita
53
litigabant ergo Iudaei ad invicem dicentes quomodo potest hic nobis carnem suam dare ad
54
manducandum dixit ergo eis Iesus amen amen dico vobis nisi manducaveritis carnem Filii
55
hominis et biberitis eius sanguinem non habetis vitam in vobis qui manducat meam carnem et
56
bibit meum sanguinem habet vitam aeternam et ego resuscitabo eum in novissimo die caro enim
57
mea vere est cibus et sanguis meus vere est potus qui manducat meam carnem et bibit meum
58
sanguinem in me manet et ego in illo sicut misit me vivens Pater et ego vivo propter Patrem et
59
qui manducat me et ipse vivet propter me hic est panis qui de caelo descendit non sicut
manducaverunt patres vestri manna et mortui sunt qui manducat hunc panem vivet in aeternum
60 61
haec dixit in synagoga docens in Capharnaum multi ergo audientes ex discipulis eius dixerunt
62
durus est hic sermo quis potest eum audire sciens autem Iesus apud semet ipsum quia murmurarent
63
de hoc discipuli eius dixit eis hoc vos scandalizat si ergo videritis Filium hominis ascendentem
64
ubi erat prius spiritus est qui vivificat caro non prodest quicquam verba quae ego locutus sum
65
vobis spiritus et vita sunt sed sunt quidam ex vobis qui non credunt sciebat enim ab initio Iesus
66
qui essent credentes et quis traditurus esset eum et dicebat propterea dixi vobis quia nemo potest
67
venire ad me nisi fuerit ei datum a Patre meo ex hoc multi discipulorum eius abierunt retro et
68
iam non cum illo ambulabant dixit ergo Iesus ad duodecim numquid et vos vultis abire
69 70
respondit ergo ei Simon Petrus Domine ad quem ibimus verba vitae aeternae habes et nos

credidimus et cognovimus quia tu es Christus Filius Dei
71 respondit eis Iesus nonne ego vos duodecim elegi et ex vobis unus diabolus est
72 dicebat autem Iudam Simonis Scariotis hic enim erat traditurus eum cum esset unus ex duodecim

Chapter 7

1 post haec ambulabat Iesus in Galilaeam non enim volebat in Iudaeam ambulare quia quaerebant eum Iudaei interficere
2 erat autem in proximo dies festus Iudaeorum scenopegia
3 dixerunt autem ad eum fratres eius transi hinc et vade in Iudaeam ut et discipuli tui videant opera tua quae facis
4 nemo quippe in occulto quid facit et quaerit ipse in palam esse si haec facis manifesta te ipsum mundo
5 neque enim fratres eius credebant in eum
6 dicit ergo eis Iesus tempus meum nondum advenit tempus autem vestrum semper est paratum
7 non potest mundus odisse vos me autem odit quia ego testimonium perhibeo de illo quia opera eius mala sunt
8 vos ascendite ad diem festum hunc ego non ascendo ad diem festum istum quia meum tempus nondum impletum est
9 haec cum dixisset ipse mansit in Galilaea
10 ut autem ascenderunt fratres eius tunc et ipse ascendit ad diem festum non manifeste sed quasi in occulto
11 Iudaei ergo quaerebant eum in die festo et dicebant ubi est ille
12 et murmur multus de eo erat in turba; quidam enim dicebant quia bonus est alii autem dicebant non sed seducit turbas
13 nemo tamen palam loquebatur de illo propter metum Iudaeorum
14 iam autem die festo mediante ascendit Iesus in templum et docebat
15 et mirabantur Iudaei dicentes quomodo hic litteras scit cum non didicerit
16 respondit eis Iesus et dixit mea doctrina non est mea sed eius qui misit me
17 si quis voluerit voluntatem eius facere cognoscet de doctrina utrum ex Deo sit an ego a me ipso loquar
18 qui a semet ipso loquitur gloriam propriam quaerit qui autem quaerit gloriam eius qui misit illum hic verax est et iniustitia in illo non est
19 nonne Moses dedit vobis legem et nemo ex vobis facit legem
20 quid me quaeritis interficere respondit turba et dixit daemonium habes quis te quaerit interficere
21 respondit Iesus et dixit eis unum opus feci et omnes miramini
22 propterea Moses dedit vobis circumcisionem non quia ex Mose est sed

ex patribus et in sabbato circumciditis hominem [23] si circumcisionem accipit homo in sabbato ut
non solvatur lex Mosi mihi indignamini quia totum hominem sanum feci in sabbato [24] nolite
iudicare secundum faciem sed iustum iudicium iudicate [25] dicebant ergo quidam ex Hierosolymis
nonne hic est quem quaerunt interficere [26] et ecce palam loquitur et nihil ei dicunt numquid vere
cognoverunt principes quia hic est Christus [27] sed hunc scimus unde sit Christus autem cum venerit
nemo scit unde sit [28] clamabat ergo docens in templo Iesus et dicens et me scitis et unde sim scitis
et a me ipso non veni sed est verus qui misit me quem vos non scitis [29] ego scio eum quia ab ipso
sum et ipse me misit [30] quaerebant ergo eum adprehendere et nemo misit in illum manus quia
nondum venerat hora eius [31] de turba autem multi crediderunt in eum et dicebant Christus cum
venerit numquid plura signa faciet quam quae hic facit [32] audierunt Pharisaei turbam murmurantem
de illo haec et miserunt principes et Pharisaei ministros ut adprehenderent eum [33] dixit ergo Iesus
adhuc modicum tempus vobiscum sum et vado ad eum qui misit me [34] quaeretis me et non invenietis
et ubi sum ego vos non potestis venire [35] dixerunt ergo Iudaei ad se ipsos quo hic iturus est quia
non inveniemus eum numquid in dispersionem gentium iturus est et docturus gentes [36] quis est
hic sermo quem dixit quaeretis me et non invenietis et ubi sum ego non potestis venire [37] in
novissimo autem die magno festivitatis stabat Iesus et clamabat dicens si quis sitit veniat ad me et
bibat [38] qui credit in me sicut dixit scriptura flumina de ventre eius fluent aquae vivae [39] hoc autem
dixit de Spiritu quem accepturi erant credentes in eum non enim erat Spiritus quia Iesus nondum
fuerat glorificatus [40] ex illa ergo turba cum audissent hos sermones eius dicebant hic est vere
propheta [41] alii dicebant hic est Christus quidam autem dicebant numquid a Galilaea Christus venit
[42] nonne scriptura dicit quia ex semine David et Bethleem castello ubi erat David venit Christus
[43] dissensio itaque facta est in turba propter eum [44] quidam autem ex ipsis volebant adprehendere
eum sed nemo misit super illum manus [45] venerunt ergo ministri ad pontifices et Pharisaeos et
dixerunt eis illi quare non adduxistis eum [46] responderunt ministri numquam sic locutus est homo
sicut hic homo [47] responderunt ergo eis Pharisaei numquid et vos seducti estis [48] numquid aliquis
ex principibus credidit in eum aut ex Pharisaeis [49] sed turba haec quae non novit legem maledicti

sunt [50] dicit Nicodemus ad eos ille qui venit ad eum nocte qui unus erat ex ipsis [51] numquid lex
nostra iudicat hominem nisi audierit ab ipso prius et cognoverit quid faciat [52] responderunt et
dixerunt ei numquid et tu Galilaeus es scrutare et vide quia propheta a Galilaea non surgit [53] et
reversi sunt unusquisque in domum suam

Chapter 8

[1] Iesus autem perrexit in montem Oliveti [2] et diluculo iterum venit in templum et omnis populus
venit ad eum et sedens docebat eos [3] adducunt autem scribae et Pharisaei mulierem in adulterio
deprehensam et statuerunt eam in medio [4] et dixerunt ei magister haec mulier modo deprehensa
est in adulterio [5] in lege autem Moses mandavit nobis huiusmodi lapidare tu ergo quid dicis [6] haec
autem dicebant temptantes eum ut possent accusare eum Iesus autem inclinans se deorsum digito
scribebat in terra [7] cum autem perseverarent interrogantes eum erexit se et dixit eis qui sine peccato
est vestrum primus in illam lapidem mittat [8] et iterum se inclinans scribebat in terra [9] audientes
autem unus post unum exiebant incipientes a senioribus et remansit solus et mulier in medio stans
[10] erigens autem se Iesus dixit ei mulier ubi sunt nemo te condemnavit [11] quae dixit nemo Domine
dixit autem Iesus nec ego te condemnabo vade et amplius iam noli peccare [12] iterum ergo locutus
est eis Iesus dicens ego sum lux mundi qui sequitur me non ambulabit in tenebris sed habebit lucem
vitae [13] dixerunt ergo ei Pharisaei tu de te ipso testimonium perhibes testimonium tuum non est
verum [14] respondit Iesus et dixit eis et si ego testimonium perhibeo de me ipso verum est
testimonium meum quia scio unde veni et quo vado vos autem nescitis unde venio aut quo vado
[15] vos secundum carnem iudicatis ego non iudico quemquam [16] et si iudico ego iudicium meum
verum est quia solus non sum sed ego et qui me misit Pater [17] et in lege vestra scriptum est quia
duorum hominum testimonium verum est [18] ego sum qui testimonium perhibeo de me ipso et
testimonium perhibet de me qui misit me Pater [19] dicebant ergo ei ubi est Pater tuus respondit Iesus
neque me scitis neque Patrem meum si me sciretis forsitan et Patrem meum sciretis [20] haec verba
locutus est in gazofilacio docens in templo et nemo adprehendit eum quia necdum venerat hora
eius [21] dixit ergo iterum eis Iesus ego vado et quaeretis me et in peccato vestro moriemini quo ego

vado vos non potestis venire 22 dicebant ergo Iudaei numquid interficiet semet ipsum quia dicit
quo ego vado vos non potestis venire 23 et dicebat eis vos de deorsum estis ego de supernis sum
vos de mundo hoc estis ego non sum de hoc mundo 24 dixi ergo vobis quia moriemini in peccatis
vestris si enim non credideritis quia ego sum moriemini in peccato vestro 25 dicebant ergo ei tu
quis es dixit eis Iesus principium quia et loquor vobis 26 multa habeo de vobis loqui et iudicare
sed qui misit me verax est et ego quae audivi ab eo haec loquor in mundo 27 et non cognoverunt
quia Patrem eis dicebat 28 dixit ergo eis Iesus cum exaltaveritis Filium hominis tunc cognoscetis
quia ego sum et a me ipso facio nihil sed sicut docuit me Pater haec loquor 29 et qui me misit
mecum est non reliquit me solum quia ego quae placita sunt ei facio semper 30 haec illo loquente
multi crediderunt in eum 31 dicebat ergo Iesus ad eos qui crediderunt ei Iudaeos si vos manseritis
in sermone meo vere discipuli mei eritis 32 et cognoscetis veritatem et veritas liberabit vos
33 responderunt ei semen Abrahae sumus et nemini servivimus umquam quomodo tu dicis liberi
eritis 34 respondit eis Iesus amen amen dico vobis quia omnis qui facit peccatum servus est peccati
35 servus autem non manet in domo in aeternum filius manet in aeternum 36 si ergo Filius vos
liberaverit vere liberi eritis 37 scio quia filii Abrahae estis sed quaeritis me interficere quia sermo
meus non capit in vobis 38 ego quod vidi apud Patrem loquor et vos quae vidistis apud patrem
vestrum facitis 39 responderunt et dixerunt ei pater noster Abraham est dicit eis Iesus si filii Abrahae
estis opera Abrahae facite 40 nunc autem quaeritis me interficere hominem qui veritatem vobis
locutus sum quam audivi a Deo hoc Abraham non fecit 41 vos facitis opera patris vestri dixerunt
itaque ei nos ex fornicatione non sumus nati unum patrem habemus Deum 42 dixit ergo eis Iesus
si Deus pater vester esset diligeretis utique me ego enim ex Deo processi et veni neque enim a me
ipso veni sed ille me misit 43 quare loquellam meam non cognoscitis quia non potestis audire
sermonem meum 44 vos ex patre diabolo estis et desideria patris vestri vultis facere ille homicida
erat ab initio et in veritate non stetit quia non est veritas in eo cum loquitur mendacium ex propriis
loquitur quia mendax est et pater eius 45 ego autem quia veritatem dico non creditis mihi 46 quis
ex vobis arguit me de peccato si veritatem dico quare vos non creditis mihi 47 qui est ex Deo verba

Dei audit propterea vos non auditis quia ex Deo non estis 48 responderunt igitur Iudaei et dixerunt
ei nonne bene dicimus nos quia Samaritanus es tu et daemonium habes 49 respondit Iesus ego
daemonium non habeo sed honorifico Patrem meum et vos inhonoratis me 50 ego autem non quaero
gloriam meam est qui quaerit et iudicat 51 amen amen dico vobis si quis sermonem meum servaverit
mortem non videbit in aeternum 52 dixerunt ergo Iudaei nunc cognovimus quia daemonium habes
Abraham mortuus est et prophetae et tu dicis si quis sermonem meum servaverit non gustabit
mortem in aeternum 53 numquid tu maior es patre nostro Abraham qui mortuus est et prophetae
mortui sunt quem te ipsum facis 54 respondit Iesus si ego glorifico me ipsum gloria mea nihil est
est Pater meus qui glorificat me quem vos dicitis quia Deus noster est 55 et non cognovistis eum
ego autem novi eum et si dixero quia non scio eum ero similis vobis mendax sed scio eum et
sermonem eius servo 56 Abraham pater vester exultavit ut videret diem meum et vidit et gavisus
est 57 dixerunt ergo Iudaei ad eum quinquaginta annos nondum habes et Abraham vidisti 58 dixit
eis Iesus amen amen dico vobis antequam Abraham fieret ego sum 59 tulerunt ergo lapides ut
iacerent in eum Iesus autem abscondit se et exivit de templo

Chapter 9

1 et praeteriens vidit hominem caecum a nativitate 2 et interrogaverunt eum discipuli sui rabbi
quis peccavit hic aut parentes eius ut caecus nasceretur 3 respondit Iesus neque hic peccavit neque
parentes eius sed ut manifestetur opera Dei in illo 4 me oportet operari opera eius qui misit me
donec dies est venit nox quando nemo potest operari 5 quamdiu in mundo sum lux sum mundi
6 haec cum dixisset expuit in terram et fecit lutum ex sputo et linuit lutum super oculos eius 7 et
dixit ei vade lava in natatoria Siloae quod interpretatur Missus abiit ergo et lavit et venit videns
8 itaque vicini et qui videbant eum prius quia mendicus erat dicebant nonne hic est qui sedebat et
mendicabat alii dicebant quia hic est 9 alii autem nequaquam sed similis est eius ille dicebat quia
ego sum 10 dicebant ergo ei quomodo aperti sunt oculi tibi 11 respondit ille homo qui dicitur Iesus
lutum fecit et unxit oculos meos et dixit mihi vade ad natatoriam Siloae et lava et abii et lavi et vidi

12
dixerunt ei ubi est ille ait nescio 13 adducunt eum ad Pharisaeos qui caecus fuerat 14 erat autem
sabbatum quando lutum fecit Iesus et aperuit oculos eius 15 iterum ergo interrogabant eum Pharisaei
quomodo vidisset ille autem dixit eis lutum posuit mihi super oculos et lavi et video 16 dicebant
ergo ex Pharisaeis quidam non est hic homo a Deo quia sabbatum non custodit alii dicebant quomodo
potest homo peccator haec signa facere et scisma erat in eis 17 dicunt ergo caeco iterum tu quid
dicis de eo qui aperuit oculos tuos ille autem dixit quia propheta est 18 non crediderunt ergo Iudaei
de illo quia caecus fuisset et vidisset donec vocaverunt parentes eius qui viderat 19 et interrogaverunt
eos dicentes hic est filius vester quem vos dicitis quia caecus natus est quomodo ergo nunc videt
20
responderunt eis parentes eius et dixerunt scimus quia hic est filius noster et quia caecus natus
est 21 quomodo autem nunc videat nescimus aut quis eius aperuit oculos nos nescimus ipsum
interrogate aetatem habet ipse de se loquatur 22 haec dixerunt parentes eius quia timebant Iudaeos
iam enim conspiraverant Iudaei ut si quis eum confiteretur Christum extra synagogam fieret
23
propterea parentes eius dixerunt quia aetatem habet ipsum interrogate 24 vocaverunt ergo rursum
hominem qui fuerat caecus et dixerunt ei da gloriam Deo nos scimus quia hic homo peccator est
25
dixit ergo ille si peccator est nescio unum scio quia caecus cum essem modo video 26 dixerunt
ergo illi quid fecit tibi quomodo aperuit tibi oculos 27 respondit eis dixi vobis iam et audistis quid
iterum vultis audire numquid et vos vultis discipuli eius fieri 28 maledixerunt ei et dixerunt tu
discipulus illius es nos autem Mosi discipuli sumus 29 nos scimus quia Mosi locutus est Deus hunc
autem nescimus unde sit 30 respondit ille homo et dixit eis in hoc enim mirabile est quia vos nescitis
unde sit et aperuit meos oculos 31 scimus autem quia peccatores Deus non audit sed si quis Dei
cultor est et voluntatem eius facit hunc exaudit 32 a saeculo non est auditum quia aperuit quis oculos
caeci nati 33 nisi esset hic a Deo non poterat facere quicquam 34 responderunt et dixerunt ei in
peccatis natus es totus et tu doces nos et eiecerunt eum foras 35 audivit Iesus quia eiecerunt eum
foras et cum invenisset eum dixit ei tu credis in Filium Dei 36 respondit ille et dixit quis est Domine
ut credam in eum 37 et dixit ei Iesus et vidisti eum et qui loquitur tecum ipse est 38 at ille ait credo
Domine et procidens adoravit eum 39 dixit ei Iesus in iudicium ego in hunc mundum veni ut qui
non vident videant et qui vident caeci fiant 40 et audierunt ex Pharisaeis qui cum ipso erant et

dixerunt ei numquid et nos caeci sumus 41 dixit eis Iesus si caeci essetis non haberetis peccatum
nunc vero dicitis quia videmus peccatum vestrum manet

Chapter 10

1 amen amen dico vobis qui non intrat per ostium in ovile ovium sed ascendit aliunde ille fur
est et latro 2 qui autem intrat per ostium pastor est ovium 3 huic ostiarius aperit et oves vocem eius
audiunt et proprias oves vocat nominatim et educit eas 4 et cum proprias oves emiserit ante eas
vadit et oves illum sequuntur quia sciunt vocem eius 5 alienum autem non sequuntur sed fugient
ab eo quia non noverunt vocem alienorum 6 hoc proverbium dixit eis Iesus illi autem non
cognoverunt quid loqueretur eis 7 dixit ergo eis iterum Iesus amen amen dico vobis quia ego sum
ostium ovium 8 omnes quotquot venerunt fures sunt et latrones sed non audierunt eos oves 9 ego
sum ostium per me si quis introierit salvabitur et ingredietur et egredietur et pascua inveniet 10 fur
non venit nisi ut furetur et mactet et perdat ego veni ut vitam habeant et abundantius habeant 11 ego
sum pastor bonus bonus pastor animam suam dat pro ovibus 12 mercennarius et qui non est pastor
cuius non sunt oves propriae videt lupum venientem et dimittit oves et fugit et lupus rapit et dispergit
oves 13 mercennarius autem fugit quia mercennarius est et non pertinet ad eum de ovibus 14 ego
sum pastor bonus et cognosco meas et cognoscunt me meae 15 sicut novit me Pater et ego agnosco
Patrem et animam meam pono pro ovibus 16 et alias oves habeo quae non sunt ex hoc ovili et illas
oportet me adducere et vocem meam audient et fiet unum ovile unus pastor 17 propterea me Pater
diligit quia ego pono animam meam ut iterum sumam eam 18 nemo tollit eam a me sed ego pono
eam a me ipso potestatem habeo ponendi eam et potestatem habeo iterum sumendi eam hoc
mandatum accepi a Patre meo 19 dissensio iterum facta est inter Iudaeos propter sermones hos
20 dicebant autem multi ex ipsis daemonium habet et insanit quid eum auditis 21 alii dicebant haec
verba non sunt daemonium habentis numquid daemonium potest caecorum oculos aperire 22 facta
sunt autem encenia in Hierosolymis et hiemps erat 23 et ambulabat Iesus in templo in porticu

Salomonis 24 circumdederunt ergo eum Iudaei et dicebant ei quousque animam nostram tollis si
tu es Christus dic nobis palam 25 respondit eis Iesus loquor vobis et non creditis opera quae ego
facio in nomine Patris mei haec testimonium perhibent de me 26 sed vos non creditis quia non estis
ex ovibus meis 27 oves meae vocem meam audiunt et ego cognosco eas et sequuntur me 28 et ego
vitam aeternam do eis et non peribunt in aeternum et non rapiet eas quisquam de manu mea 29 Pater
meus quod dedit mihi maius omnibus est et nemo potest rapere de manu Patris mei 30 ego et Pater
unum sumus 31 sustulerunt lapides Iudaei ut lapidarent eum 32 respondit eis Iesus multa opera
bona ostendi vobis ex Patre meo propter quod eorum opus me lapidatis 33 responderunt ei Iudaei
de bono opere non lapidamus te sed de blasphemia et quia tu homo cum sis facis te ipsum Deum
34 respondit eis Iesus nonne scriptum est in lege vestra quia ego dixi dii estis 35 si illos dixit deos
ad quos sermo Dei factus est et non potest solvi scriptura 36 quem Pater sanctificavit et misit in
mundum vos dicitis quia blasphemas quia dixi Filius Dei sum 37 si non facio opera Patris mei
nolite credere mihi 38 si autem facio et si mihi non vultis credere operibus credite ut cognoscatis
et credatis quia in me est Pater et ego in Patre 39 quaerebant ergo eum prendere et exivit de manibus
eorum 40 et abiit iterum trans Iordanen in eum locum ubi erat Iohannes baptizans primum et mansit
illic 41 et multi venerunt ad eum et dicebant quia Iohannes quidem signum fecit nullum 42 omnia
autem quaecumque dixit Iohannes de hoc vera erant et multi crediderunt in eum

Chapter 11

1 erat autem quidam languens Lazarus a Bethania de castello Mariae et Marthae sororis eius
2 Maria autem erat quae unxit Dominum unguento et extersit pedes eius capillis suis cuius frater
Lazarus infirmabatur 3 miserunt ergo sorores ad eum dicentes Domine ecce quem amas infirmatur
4 audiens autem Iesus dixit eis infirmitas haec non est ad mortem sed pro gloria Dei ut glorificetur
Filius Dei per eam 5 diligebat autem Iesus Martham et sororem eius Mariam et Lazarum 6 ut ergo
audivit quia infirmabatur tunc quidem mansit in eodem loco duobus diebus 7 deinde post haec dicit

discipulis suis eamus in Iudaeam iterum 8 dicunt ei discipuli rabbi nunc quaerebant te Iudaei lapidare
et iterum vadis illuc 9 respondit Iesus nonne duodecim horae sunt diei si quis ambulaverit in die
non offendit quia lucem huius mundi videt 10 si autem ambulaverit nocte offendit quia lux non est
in eo 11 haec ait et post hoc dicit eis Lazarus amicus noster dormit sed vado ut a somno exsuscitem
eum 12 dixerunt ergo discipuli eius Domine si dormit salvus erit 13 dixerat autem Iesus de morte
eius illi autem putaverunt quia de dormitione somni diceret 14 tunc ergo dixit eis Iesus manifeste
Lazarus mortuus est 15 et gaudeo propter vos ut credatis quoniam non eram ibi sed eamus ad eum
16 dixit ergo Thomas qui dicitur Didymus ad condiscipulos eamus et nos ut moriamur cum eo
17 venit itaque Iesus et invenit eum quattuor dies iam in monumento habentem 18 erat autem
Bethania iuxta Hierosolyma quasi stadiis quindecim 19 multi autem ex Iudaeis venerant ad Martham
et Mariam ut consolarentur eas de fratre suo 20 Martha ergo ut audivit quia Iesus venit occurrit illi
Maria autem domi sedebat 21 dixit ergo Martha ad Iesum Domine si fuisses hic frater meus non
fuisset mortuus 22 sed et nunc scio quia quaecumque poposceris a Deo dabit tibi Deus 23 dicit illi
Iesus resurget frater tuus 24 dicit ei Martha scio quia resurget in resurrectione in novissima die
25 dixit ei Iesus ego sum resurrectio et vita qui credit in me et si mortuus fuerit vivet 26 et omnis
qui vivit et credit in me non morietur in aeternum credis hoc 27 ait illi utique Domine ego credidi
quia tu es Christus Filius Dei qui in mundum venisti 28 et cum haec dixisset abiit et vocavit Mariam
sororem suam silentio dicens magister adest et vocat te 29 illa ut audivit surgit cito et venit ad eum
30 nondum enim venerat Iesus in castellum sed erat adhuc in illo loco ubi occurrerat ei Martha
31 Iudaei igitur qui erant cum ea in domo et consolabantur eam cum vidissent Mariam quia cito
surrexit et exiit secuti sunt eam dicentes quia vadit ad monumentum ut ploret ibi 32 Maria ergo
cum venisset ubi erat Iesus videns eum cecidit ad pedes eius et dixit ei Domine si fuisses hic non
esset mortuus frater meus 33 Iesus ergo ut vidit eam plorantem et Iudaeos qui venerant cum ea
plorantes fremuit spiritu et turbavit se ipsum 34 et dixit ubi posuistis eum dicunt ei Domine veni
et vide 35 et lacrimatus est Iesus 36 dixerunt ergo Iudaei ecce quomodo amabat eum 37 quidam

autem dixerunt ex ipsis non poterat hic qui aperuit oculos caeci facere ut et hic non moreretur
38
Iesus ergo rursum fremens in semet ipso venit ad monumentum erat autem spelunca et lapis
superpositus erat ei 39 ait Iesus tollite lapidem dicit ei Martha soror eius qui mortuus fuerat Domine
iam fetet quadriduanus enim est 40 dicit ei Iesus nonne dixi tibi quoniam si credideris videbis
gloriam Dei 41 tulerunt ergo lapidem Iesus autem elevatis sursum oculis dixit Pater gratias ago tibi
quoniam audisti me 42 ego autem sciebam quia semper me audis sed propter populum qui circumstat
dixi ut credant quia tu me misisti 43 haec cum dixisset voce magna clamavit Lazare veni foras
44
et statim prodiit qui fuerat mortuus ligatus pedes et manus institis et facies illius sudario erat
ligata dicit Iesus eis solvite eum et sinite abire 45 multi ergo ex Iudaeis qui venerant ad Mariam et
viderant quae fecit crediderunt in eum 46 quidam autem ex ipsis abierunt ad Pharisaeos et dixerunt
eis quae fecit Iesus 47 collegerunt ergo pontifices et Pharisaei concilium et dicebant quid facimus
quia hic homo multa signa facit 48 si dimittimus eum sic omnes credent in eum et venient Romani
et tollent nostrum et locum et gentem 49 unus autem ex ipsis Caiaphas cum esset pontifex anni
illius dixit eis vos nescitis quicquam 50 nec cogitatis quia expedit nobis ut unus moriatur homo pro
populo et non tota gens pereat 51 hoc autem a semet ipso non dixit sed cum esset pontifex anni
illius prophetavit quia Iesus moriturus erat pro gente 52 et non tantum pro gente sed et ut filios Dei
qui erant dispersi congregaret in unum 53 ab illo ergo die cogitaverunt ut interficerent eum 54 Iesus
ergo iam non in palam ambulabat apud Iudaeos sed abiit in regionem iuxta desertum in civitatem
quae dicitur Efrem et ibi morabatur cum discipulis 55 proximum autem erat pascha Iudaeorum et
ascenderunt multi Hierosolyma de regione ante pascha ut sanctificarent se ipsos 56 quaerebant ergo
Iesum et conloquebantur ad invicem in templo stantes quid putatis quia non veniat ad diem festum
57
dederant autem pontifices et Pharisaei mandatum ut si quis cognoverit ubi sit indicet ut
adprehendant eum

Chapter 12

1
Iesus ergo ante sex dies paschae venit Bethaniam ubi fuerat Lazarus mortuus quem suscitavit
2
Iesus fecerunt autem ei cenam ibi et Martha ministrabat Lazarus vero unus erat ex discumbentibus
3
cum eo Maria ergo accepit libram unguenti nardi pistici pretiosi unxit pedes Iesu et extersit capillis
4
suis pedes eius et domus impleta est ex odore unguenti dicit ergo unus ex discipulis eius Iudas
5
Scariotis qui erat eum traditurus quare hoc unguentum non veniit trecentis denariis et datum est
6
egenis dixit autem hoc non quia de egenis pertinebat ad eum sed quia fur erat et loculos habens
7
ea quae mittebantur portabat dixit ergo Iesus sine illam ut in die sepulturae meae servet illud
8
pauperes enim semper habetis vobiscum me autem non semper habetis
9
cognovit ergo turba
multa ex Iudaeis quia illic est et venerunt non propter Iesum tantum sed ut Lazarum viderent quem
10
suscitavit a mortuis cogitaverunt autem principes sacerdotum ut et Lazarum interficerent
11
quia
12
multi propter illum abibant ex Iudaeis et credebant in Iesum in crastinum autem turba multa
13
quae venerat ad diem festum cum audissent quia venit Iesus Hierosolyma acceperunt ramos
palmarum et processerunt obviam ei et clamabant osanna benedictus qui venit in nomine Domini
14
rex Israhel et invenit Iesus asellum et sedit super eum sicut scriptum est
15
noli timere filia Sion
16
ecce rex tuus venit sedens super pullum asinae haec non cognoverunt discipuli eius primum sed
quando glorificatus est Iesus tunc recordati sunt quia haec erant scripta de eo et haec fecerunt ei
17
testimonium ergo perhibebat turba quae erat cum eo quando Lazarum vocavit de monumento et
18
suscitavit eum a mortuis propterea et obviam venit ei turba quia audierunt eum fecisse hoc
19
signum Pharisaei ergo dixerunt ad semet ipsos videtis quia nihil proficimus ecce mundus totus
20
post eum abiit erant autem gentiles quidam ex his qui ascenderant ut adorarent in die festo
21
hii
ergo accesserunt ad Philippum qui erat a Bethsaida Galilaeae et rogabant eum dicentes domine
22
volumus Iesum videre venit Philippus et dicit Andreae Andreas rursum et Philippus dixerunt
23
Iesu Iesus autem respondit eis dicens venit hora ut clarificetur Filius hominis
24
amen amen
25
dico vobis nisi granum frumenti cadens in terram mortuum fuerit ipsum solum manet si autem
mortuum fuerit multum fructum adfert qui amat animam suam perdet eam et qui odit animam suam
26
in hoc mundo in vitam aeternam custodit eam si quis mihi ministrat me sequatur et ubi sum ego
27
illic et minister meus erit si quis mihi ministraverit honorificabit eum Pater meus nunc anima

mea turbata est et quid dicam Pater salvifica me ex hora hac sed propterea veni in horam hanc
28 Pater clarifica tuum nomen venit ergo vox de caelo et clarificavi et iterum clarificabo 29 turba
ergo quae stabat et audierat dicebant tonitruum factum esse alii dicebant angelus ei locutus est
30 respondit Iesus et dixit non propter me vox haec venit sed propter vos 31 nunc iudicium est
mundi nunc princeps huius mundi eicietur foras 32 et ego si exaltatus fuero a terra omnia traham
ad me ipsum 33 hoc autem dicebat significans qua morte esset moriturus 34 respondit ei turba nos
audivimus ex lege quia Christus manet in aeternum et quomodo tu dicis oportet exaltari Filium
hominis quis est iste Filius hominis 35 dixit ergo eis Iesus adhuc modicum lumen in vobis est
ambulate dum lucem habetis ut non tenebrae vos conprehendant et qui ambulat in tenebris nescit
quo vadat 36 dum lucem habetis credite in lucem ut filii lucis sitis haec locutus est Iesus et abiit et
abscondit se ab eis 37 cum autem tanta signa fecisset coram eis non credebant in eum 38 ut sermo
Esaiae prophetae impleretur quem dixit Domine quis credidit auditui nostro et brachium Domini
cui revelatum est 39 propterea non poterant credere quia iterum dixit Esaias 40 excaecavit oculos
eorum et induravit eorum cor ut non videant oculis et intellegant corde et convertantur et sanem
eos 41 haec dixit Esaias quando vidit gloriam eius et locutus est de eo 42 verumtamen et ex
principibus multi crediderunt in eum sed propter Pharisaeos non confitebantur ut de synagoga non
eicerentur 43 dilexerunt enim gloriam hominum magis quam gloriam Dei 44 Iesus autem clamavit
et dixit qui credit in me non credit in me sed in eum qui misit me 45 et qui videt me videt eum qui
misit me 46 ego lux in mundum veni ut omnis qui credit in me in tenebris non maneat 47 et si quis
audierit verba mea et non custodierit ego non iudico eum non enim veni ut iudicem mundum sed
ut salvificem mundum 48 qui spernit me et non accipit verba mea habet qui iudicet eum sermo
quem locutus sum ille iudicabit eum in novissimo die 49 quia ego ex me ipso non sum locutus sed
qui misit me Pater ipse mihi mandatum dedit quid dicam et quid loquar 50 et scio quia mandatum
eius vita aeterna est quae ergo ego loquor sicut dixit mihi Pater sic loquor

Chapter 13

1 ante diem autem festum paschae sciens Iesus quia venit eius hora ut transeat ex hoc mundo
ad Patrem cum dilexisset suos qui erant in mundo in finem dilexit eos 2 et cena facta cum diabolus

iam misisset in corde ut traderet eum Iudas Simonis Scariotis 3 sciens quia omnia dedit ei Pater in
manus et quia a Deo exivit et ad Deum vadit 4 surgit a cena et ponit vestimenta sua et cum accepisset
linteum praecinxit se 5 deinde mittit aquam in pelvem et coepit lavare pedes discipulorum et
extergere linteo quo erat praecinctus 6 venit ergo ad Simonem Petrum et dicit ei Petrus Domine tu
mihi lavas pedes 7 respondit Iesus et dicit ei quod ego facio tu nescis modo scies autem postea
8 dicit ei Petrus non lavabis mihi pedes in aeternum respondit Iesus ei si non lavero te non habes
partem mecum 9 dicit ei Simon Petrus Domine non tantum pedes meos sed et manus et caput
10 dicit ei Iesus qui lotus est non indiget ut lavet sed est mundus totus et vos mundi estis sed non
omnes 11 sciebat enim quisnam esset qui traderet eum propterea dixit non estis mundi omnes
12 postquam ergo lavit pedes eorum et accepit vestimenta sua cum recubuisset iterum dixit eis scitis
quid fecerim vobis 13 vos vocatis me magister et Domine et bene dicitis sum etenim 14 si ergo ego
lavi vestros pedes Dominus et magister et vos debetis alter alterius lavare pedes 15 exemplum enim
dedi vobis ut quemadmodum ego feci vobis ita et vos faciatis 16 amen amen dico vobis non est
servus maior domino suo neque apostolus maior eo qui misit illum 17 si haec scitis beati eritis si
feceritis ea 18 non de omnibus vobis dico ego scio quos elegerim sed ut impleatur scriptura qui
manducat mecum panem levavit contra me calcaneum suum 19 amodo dico vobis priusquam fiat
ut credatis cum factum fuerit quia ego sum 20 amen amen dico vobis qui accipit si quem misero
me accipit qui autem me accipit accipit eum qui me misit 21 cum haec dixisset Iesus turbatus est
spiritu et protestatus est et dixit amen amen dico vobis quia unus ex vobis tradet me 22 aspiciebant
ergo ad invicem discipuli haesitantes de quo diceret 23 erat ergo recumbens unus ex discipulis eius
in sinu Iesu quem diligebat Iesus 24 innuit ergo huic Simon Petrus et dicit ei quis est de quo dicit
25 itaque cum recubuisset ille supra pectus Iesu dicit ei Domine quis est 26 respondit Iesus ille est
cui ego intinctum panem porrexero et cum intinxisset panem dedit Iudae Simonis Scariotis 27 et
post buccellam tunc introivit in illum Satanas dicit ei Iesus quod facis fac citius 28 hoc autem nemo
scivit discumbentium ad quid dixerit ei 29 quidam enim putabant quia loculos habebat Iudas quia

dicit ei Iesus eme ea quae opus sunt nobis ad diem festum aut egenis ut aliquid daret 30 cum ergo
accepisset ille buccellam exivit continuo erat autem nox 31 cum ergo exisset dicit Iesus nunc
clarificatus est Filius hominis et Deus clarificatus est in eo 32 si Deus clarificatus est in eo et Deus
clarificabit eum in semet ipso et continuo clarificabit eum 33 filioli adhuc modicum vobiscum sum
quaeretis me et sicut dixi Iudaeis quo ego vado vos non potestis venire et vobis dico modo
34 mandatum novum do vobis ut diligatis invicem sicut dilexi vos ut et vos diligatis invicem 35 in
hoc cognoscent omnes quia mei discipuli estis si dilectionem habueritis ad invicem 36 dicit ei
Simon Petrus Domine quo vadis respondit Iesus quo ego vado non potes me modo sequi sequeris
autem postea 37 dicit ei Petrus quare non possum sequi te modo animam meam pro te ponam
38 respondit Iesus animam tuam pro me ponis amen amen dico tibi non cantabit gallus donec me
ter neges

Chapter 14

1 non turbetur cor vestrum creditis in Deum et in me credite 2 in domo Patris mei mansiones
multae sunt si quo minus dixissem vobis quia vado parare vobis locum 3 et si abiero et praeparavero
vobis locum iterum venio et accipiam vos ad me ipsum ut ubi sum ego et vos sitis 4 et quo ego
vado scitis et viam scitis 5 dicit ei Thomas Domine nescimus quo vadis et quomodo possumus
viam scire 6 dicit ei Iesus ego sum via et veritas et vita nemo venit ad Patrem nisi per me 7 si
cognovissetis me et Patrem meum utique cognovissetis et amodo cognoscitis eum et vidistis eum
8 dicit ei Philippus Domine ostende nobis Patrem et sufficit nobis 9 dicit ei Iesus tanto tempore
vobiscum sum et non cognovistis me Philippe qui vidit me vidit et Patrem quomodo tu dicis ostende
nobis Patrem 10 non credis quia ego in Patre et Pater in me est verba quae ego loquor vobis a me
ipso non loquor Pater autem in me manens ipse facit opera 11 non creditis quia ego in Patre et Pater
in me est 12 alioquin propter opera ipsa credite amen amen dico vobis qui credit in me opera quae
ego facio et ipse faciet et maiora horum faciet quia ego ad Patrem vado 13 et quodcumque petieritis
in nomine meo hoc faciam ut glorificetur Pater in Filio 14 si quid petieritis me in nomine meo hoc

faciam 15 si diligitis me mandata mea servate 16 et ego rogabo Patrem et alium paracletum dabit
vobis ut maneat vobiscum in aeternum 17 Spiritum veritatis quem mundus non potest accipere quia
non videt eum nec scit eum vos autem cognoscitis eum quia apud vos manebit et in vobis erit
18 non relinquam vos orfanos veniam ad vos 19 adhuc modicum et mundus me iam non videt vos
autem videtis me quia ego vivo et vos vivetis 20 in illo die vos cognoscetis quia ego sum in Patre
meo et vos in me et ego in vobis 21 qui habet mandata mea et servat ea ille est qui diligit me qui
autem diligit me diligetur a Patre meo et ego diligam eum et manifestabo ei me ipsum 22 dicit ei
Iudas non ille Scariotis Domine quid factum est quia nobis manifestaturus es te ipsum et non mundo
23 respondit Iesus et dixit ei si quis diligit me sermonem meum servabit et Pater meus diliget eum
et ad eum veniemus et mansiones apud eum faciemus 24 qui non diligit me sermones meos non
servat et sermonem quem audistis non est meus sed eius qui misit me Patris 25 haec locutus sum
vobis apud vos manens 26 paracletus autem Spiritus Sanctus quem mittet Pater in nomine meo ille
vos docebit omnia et suggeret vobis omnia quaecumque dixero vobis 27 pacem relinquo vobis
pacem meam do vobis non quomodo mundus dat ego do vobis non turbetur cor vestrum neque
formidet 28 audistis quia ego dixi vobis vado et venio ad vos si diligeretis me gauderetis utique
quia vado ad Patrem quia Pater maior me est 29 et nunc dixi vobis priusquam fiat ut cum factum
fuerit credatis 30 iam non multa loquar vobiscum venit enim princeps mundi huius et in me non
habet quicquam 31 sed ut cognoscat mundus quia diligo Patrem et sicut mandatum dedit mihi Pater
sic facio surgite eamus hinc

Chapter 15

1 ego sum vitis vera et Pater meus agricola est 2 omnem palmitem in me non ferentem fructum
tollet eum et omnem qui fert fructum purgabit eum ut fructum plus adferat 3 iam vos mundi estis
propter sermonem quem locutus sum vobis 4 manete in me et ego in vobis sicut palmes non potest
ferre fructum a semet ipso nisi manserit in vite sic nec vos nisi in me manseritis 5 ego sum vitis
vos palmites qui manet in me et ego in eo hic fert fructum multum quia sine me nihil potestis facere

6 si quis in me non manserit mittetur foras sicut palmes et aruit et colligent eos et in ignem mittunt
et ardent 7 si manseritis in me et verba mea in vobis manserint quodcumque volueritis petetis et
fiet vobis 8 in hoc clarificatus est Pater meus ut fructum plurimum adferatis et efficiamini mei
discipuli 9 sicut dilexit me Pater et ego dilexi vos manete in dilectione mea 10 si praecepta mea
servaveritis manebitis in dilectione mea sicut et ego Patris mei praecepta servavi et maneo in eius
dilectione 11 haec locutus sum vobis ut gaudium meum in vobis sit et gaudium vestrum impleatur
12 hoc est praeceptum meum ut diligatis invicem sicut dilexi vos 13 maiorem hac dilectionem nemo
habet ut animam suam quis ponat pro amicis suis 14 vos amici mei estis si feceritis quae ego
praecipio vobis 15 iam non dico vos servos quia servus nescit quid facit dominus eius vos autem
dixi amicos quia omnia quaecumque audivi a Patre meo nota feci vobis 16 non vos me elegistis
sed ego elegi vos et posui vos ut eatis et fructum adferatis et fructus vester maneat ut quodcumque
petieritis Patrem in nomine meo det vobis 17 haec mando vobis ut diligatis invicem 18 si mundus
vos odit scitote quia me priorem vobis odio habuit 19 si de mundo fuissetis mundus quod suum
erat diligeret quia vero de mundo non estis sed ego elegi vos de mundo propterea odit vos mundus
20 mementote sermonis mei quem ego dixi vobis non est servus maior domino suo si me persecuti
sunt et vos persequentur si sermonem meum servaverunt et vestrum servabunt 21 sed haec omnia
facient vobis propter nomen meum quia nesciunt eum qui misit me 22 si non venissem et locutus
fuissem eis peccatum non haberent nunc autem excusationem non habent de peccato suo 23 qui
me odit et Patrem meum odit 24 si opera non fecissem in eis quae nemo alius fecit peccatum non
haberent nunc autem et viderunt et oderunt et me et Patrem meum 25 sed ut impleatur sermo qui
in lege eorum scriptus est quia odio me habuerunt gratis 26 cum autem venerit paracletus quem
ego mittam vobis a Patre Spiritum veritatis qui a Patre procedit ille testimonium perhibebit de me
27 et vos testimonium perhibetis quia ab initio mecum estis

Chapter 16

1 haec locutus sum vobis ut non scandalizemini 2 absque synagogis facient vos sed venit hora
ut omnis qui interficit vos arbitretur obsequium se praestare Deo 3 et haec facient quia non noverunt
Patrem neque me 4 sed haec locutus sum vobis ut cum venerit hora eorum reminiscamini quia ego
dixi vobis 5 haec autem vobis ab initio non dixi quia vobiscum eram at nunc vado ad eum qui me
misit et nemo ex vobis interrogat me quo vadis 6 sed quia haec locutus sum vobis tristitia implevit
cor vestrum 7 sed ego veritatem dico vobis expedit vobis ut ego vadam si enim non abiero paracletus
non veniet ad vos si autem abiero mittam eum ad vos 8 et cum venerit ille arguet mundum de
peccato et de iustitia et de iudicio 9 de peccato quidem quia non credunt in me 10 de iustitia vero
quia ad Patrem vado et iam non videbitis me 11 de iudicio autem quia princeps mundi huius iudicatus
est 12 adhuc multa habeo vobis dicere sed non potestis portare modo 13 cum autem venerit ille
Spiritus veritatis docebit vos in omnem veritatem non enim loquetur a semet ipso sed quaecumque
audiet loquetur et quae ventura sunt adnuntiabit vobis 14 ille me clarificabit quia de meo accipiet
et adnuntiabit vobis 15 omnia quaecumque habet Pater mea sunt propterea dixi quia de meo accipit
et adnuntiabit vobis 16 modicum et iam non videbitis me et iterum modicum et videbitis me quia
vado ad Patrem 17 dixerunt ergo ex discipulis eius ad invicem quid est hoc quod dicit nobis modicum
et non videbitis me et iterum modicum et videbitis me et quia vado ad Patrem 18 dicebant ergo
quid est hoc quod dicit modicum nescimus quid loquitur 19 cognovit autem Iesus quia volebant
eum interrogare et dixit eis de hoc quaeritis inter vos quia dixi modicum et non videbitis me et
iterum modicum et videbitis me 20 amen amen dico vobis quia plorabitis et flebitis vos mundus
autem gaudebit vos autem contristabimini sed tristitia vestra vertetur in gaudium 21 mulier cum
parit tristitiam habet quia venit hora eius cum autem pepererit puerum iam non meminit pressurae
propter gaudium quia natus est homo in mundum 22 et vos igitur nunc quidem tristitiam habetis
iterum autem videbo vos et gaudebit cor vestrum et gaudium vestrum nemo tollit a vobis 23 et in
illo die me non rogabitis quicquam amen amen dico vobis si quid petieritis Patrem in nomine meo
dabit vobis 24 usque modo non petistis quicquam in nomine meo petite et accipietis ut gaudium
vestrum sit plenum 25 haec in proverbiis locutus sum vobis venit hora cum iam non in proverbiis
loquar vobis sed palam de Patre adnuntiabo vobis 26 illo die in nomine meo petetis et non dico

vobis quia ego rogabo Patrem de vobis 27 ipse enim Pater amat vos quia vos me amastis et credidistis
quia ego a Deo exivi 28 exivi a Patre et veni in mundum iterum relinquo mundum et vado ad Patrem
29 dicunt ei discipuli eius ecce nunc palam loqueris et proverbium nullum dicis 30 nunc scimus
quia scis omnia et non opus est tibi ut quis te interroget in hoc credimus quia a Deo existi 31 respondit
eis Iesus modo creditis 32 ecce venit hora et iam venit ut dispergamini unusquisque in propria et
me solum relinquatis et non sum solus quia Pater mecum est 33 haec locutus sum vobis ut in me
pacem habeatis in mundo pressuram habetis sed confidite ego vici mundum

Chapter 17

1 haec locutus est Iesus et sublevatis oculis in caelum dixit Pater venit hora clarifica Filium
tuum ut Filius tuus clarificet te 2 sicut dedisti ei potestatem omnis carnis ut omne quod dedisti ei
det eis vitam aeternam 3 haec est autem vita aeterna ut cognoscant te solum verum Deum et quem
misisti Iesum Christum 4 ego te clarificavi super terram opus consummavi quod dedisti mihi ut
faciam 5 et nunc clarifica me tu Pater apud temet ipsum claritatem quam habui priusquam mundus
esset apud te 6 manifestavi nomen tuum hominibus quos dedisti mihi de mundo tui erant et mihi
eos dedisti et sermonem tuum servaverunt 7 nunc cognoverunt quia omnia quae dedisti mihi abs
te sunt 8 quia verba quae dedisti mihi dedi eis et ipsi acceperunt et cognoverunt vere quia a te exivi
et crediderunt quia tu me misisti 9 ego pro eis rogo non pro mundo rogo sed pro his quos dedisti
mihi quia tui sunt 10 et mea omnia tua sunt et tua mea sunt et clarificatus sum in eis 11 et iam non
sum in mundo et hii in mundo sunt et ego ad te venio Pater sancte serva eos in nomine tuo quos
dedisti mihi ut sint unum sicut et nos 12 cum essem cum eis ego servabam eos in nomine tuo quos
dedisti mihi custodivi et nemo ex his perivit nisi filius perditionis ut scriptura impleatur 13 nunc
autem ad te venio et haec loquor in mundo ut habeant gaudium meum impletum in semet ipsis
14 ego dedi eis sermonem tuum et mundus odio eos habuit quia non sunt de mundo sicut et ego non
sum de mundo 15 non rogo ut tollas eos de mundo sed ut serves eos ex malo 16 de mundo non sunt

sicut et ego non sum de mundo 17 sanctifica eos in veritate sermo tuus veritas est 18 sicut me misisti
in mundum et ego misi eos in mundum 19 et pro eis ego sanctifico me ipsum ut sint et ipsi sanctificati
in veritate 20 non pro his autem rogo tantum sed et pro eis qui credituri sunt per verbum eorum in
me 21 ut omnes unum sint sicut tu Pater in me et ego in te ut et ipsi in nobis unum sint ut mundus
credat quia tu me misisti 22 et ego claritatem quam dedisti mihi dedi eis ut sint unum sicut nos
unum sumus 23 ego in eis et tu in me ut sint consummati in unum et cognoscat mundus quia tu me
misisti et dilexisti eos sicut me dilexisti 24 Pater quos dedisti mihi volo ut ubi ego sum et illi sint
mecum ut videant claritatem meam quam dedisti mihi quia dilexisti me ante constitutionem mundi
25 Pater iuste et mundus te non cognovit ego autem te cognovi et hii cognoverunt quia tu me misisti
26 et notum feci eis nomen tuum et notum faciam ut dilectio qua dilexisti me in ipsis sit et ego in
ipsis

Chapter 18

1 haec cum dixisset Iesus egressus est cum discipulis suis trans torrentem Cedron ubi erat hortus
in quem introivit ipse et discipuli eius 2 sciebat autem et Iudas qui tradebat eum ipsum locum quia
frequenter Iesus convenerat illuc cum discipulis suis 3 Iudas ergo cum accepisset cohortem et a
pontificibus et Pharisaeis ministros venit illuc cum lanternis et facibus et armis 4 Iesus itaque sciens
omnia quae ventura erant super eum processit et dicit eis quem quaeritis 5 responderunt ei Iesum
Nazarenum dicit eis Iesus ego sum stabat autem et Iudas qui tradebat eum cum ipsis 6 ut ergo dixit
eis ego sum abierunt retrorsum et ceciderunt in terram 7 iterum ergo eos interrogavit quem quaeritis
illi autem dixerunt Iesum Nazarenum 8 respondit Iesus dixi vobis quia ego sum si ergo me quaeritis
sinite hos abire 9 ut impleretur sermo quem dixit quia quos dedisti mihi non perdidi ex ipsis
quemquam 10 Simon ergo Petrus habens gladium eduxit eum et percussit pontificis servum et
abscidit eius auriculam dextram erat autem nomen servo Malchus 11 dixit ergo Iesus Petro mitte
gladium in vaginam calicem quem dedit mihi Pater non bibam illum 12 cohors ergo et tribunus et

ministri Iudaeorum conprehenderunt Iesum et ligaverunt eum 13 et adduxerunt eum ad Annam
primum erat enim socer Caiaphae qui erat pontifex anni illius 14 erat autem Caiaphas qui consilium
dederat Iudaeis quia expedit unum hominem mori pro populo 15 sequebatur autem Iesum Simon
Petrus et alius discipulus discipulus autem ille erat notus pontifici et introivit cum Iesu in atrium
pontificis 16 Petrus autem stabat ad ostium foris exivit ergo discipulus alius qui erat notus pontifici
et dixit ostiariae et introduxit Petrum 17 dicit ergo Petro ancilla ostiaria numquid et tu ex discipulis
es hominis istius dicit ille non sum 18 stabant autem servi et ministri ad prunas quia frigus erat et
calefiebant erat autem cum eis et Petrus stans et calefaciens se 19 pontifex ergo interrogavit Iesum
de discipulis suis et de doctrina eius 20 respondit ei Iesus ego palam locutus sum mundo ego semper
docui in synagoga et in templo quo omnes Iudaei conveniunt et in occulto locutus sum nihil 21 quid
me interrogas interroga eos qui audierunt quid locutus sum ipsis ecce hii sciunt quae dixerim ego
22 haec autem cum dixisset unus adsistens ministrorum dedit alapam Iesu dicens sic respondes
pontifici 23 respondit ei Iesus si male locutus sum testimonium perhibe de malo si autem bene quid
me caedis 24 et misit eum Annas ligatum ad Caiaphan pontificem 25 erat autem Simon Petrus stans
et calefaciens se dixerunt ergo ei numquid et tu ex discipulis eius es negavit ille et dixit non sum
26 dicit unus ex servis pontificis cognatus eius cuius abscidit Petrus auriculam nonne ego te vidi in
horto cum illo 27 iterum ergo negavit Petrus et statim gallus cantavit 28 adducunt ergo Iesum a
Caiapha in praetorium erat autem mane et ipsi non introierunt in praetorium ut non contaminarentur
sed manducarent pascha 29 exivit ergo Pilatus ad eos foras et dixit quam accusationem adfertis
adversus hominem hunc 30 responderunt et dixerunt ei si non esset hic malefactor non tibi
tradidissemus eum 31 dixit ergo eis Pilatus accipite eum vos et secundum legem vestram iudicate
eum dixerunt ergo ei Iudaei nobis non licet interficere quemquam 32 ut sermo Iesu impleretur quem
dixit significans qua esset morte moriturus 33 introivit ergo iterum in praetorium Pilatus et vocavit
Iesum et dixit ei tu es rex Iudaeorum 34 et respondit Iesus a temet ipso hoc dicis an alii tibi dixerunt
de me 35 respondit Pilatus numquid ego Iudaeus sum gens tua et pontifices tradiderunt te mihi quid
fecisti 36 respondit Iesus regnum meum non est de mundo hoc si ex hoc mundo esset regnum meum
ministri mei decertarent ut non traderer Iudaeis nunc autem meum regnum non est hinc 37 dixit

itaque ei Pilatus ergo rex es tu respondit Iesus tu dicis quia rex sum ego ego in hoc natus sum et ad
hoc veni in mundum ut testimonium perhibeam veritati omnis qui est ex veritate audit meam vocem
38 dicit ei Pilatus quid est veritas et cum hoc dixisset iterum exivit ad Iudaeos et dicit eis ego nullam
invenio in eo causam 39 est autem consuetudo vobis ut unum dimittam vobis in pascha vultis ergo
dimittam vobis regem Iudaeorum 40 clamaverunt rursum omnes dicentes non hunc sed Barabban
erat autem Barabbas latro

Chapter 19

1 tunc ergo adprehendit Pilatus Iesum et flagellavit 2 et milites plectentes coronam de spinis
inposuerunt capiti eius et veste purpurea circumdederunt eum 3 et veniebant ad eum et dicebant
have rex Iudaeorum et dabant ei alapas 4 exiit iterum Pilatus foras et dicit eis ecce adduco vobis
eum foras 5 ut cognoscatis quia in eo nullam causam invenio et purpureum vestimentum et dicit
eis ecce homo 6 cum ergo vidissent eum pontifices et ministri clamabant dicentes crucifige crucifige
dicit eis Pilatus accipite eum vos et crucifigite ego enim non invenio in eo causam 7 responderunt
ei Iudaei nos legem habemus et secundum legem debet mori quia Filium Dei se fecit 8 cum ergo
audisset Pilatus hunc sermonem magis timuit 9 et ingressus est praetorium iterum et dicit ad Iesum
unde es tu Iesus autem responsum non dedit ei 10 dicit ergo ei Pilatus mihi non loqueris nescis quia
potestatem habeo crucifigere te et potestatem habeo dimittere te 11 respondit Iesus non haberes
potestatem adversum me ullam nisi tibi esset datum desuper propterea qui tradidit me tibi maius
peccatum habet 12 exinde quaerebat Pilatus dimittere eum Iudaei autem clamabant dicentes si hunc
dimittis non es amicus Caesaris omnis qui se regem facit contradicit Caesari 13 Pilatus ergo cum
audisset hos sermones adduxit foras Iesum et sedit pro tribunali in locum qui dicitur Lithostrotus
hebraice autem Gabbatha 14 erat autem parasceve paschae hora quasi sexta et dicit Iudaeis ecce
rex vester 15 illi autem clamabant tolle tolle crucifige eum dixit eis Pilatus regem vestrum crucifigam
responderunt pontifices non habemus regem nisi Caesarem 16 tunc ergo tradidit eis illum ut
crucifigeretur susceperunt autem Iesum et eduxerunt 17 et baiulans sibi crucem exivit in eum qui

dicitur Calvariae locum hebraice Golgotha 18 ubi eum crucifixerunt et cum eo alios duos hinc et
hinc medium autem Iesum 19 scripsit autem et titulum Pilatus et posuit super crucem erat autem
scriptum Iesus Nazarenus rex Iudaeorum 20 hunc ergo titulum multi legerunt Iudaeorum quia prope
civitatem erat locus ubi crucifixus est Iesus et erat scriptum hebraice graece et latine 21 dicebant
ergo Pilato pontifices Iudaeorum noli scribere rex Iudaeorum sed quia ipse dixit rex sum Iudaeorum
22 respondit Pilatus quod scripsi scripsi 23 milites ergo cum crucifixissent eum acceperunt vestimenta
eius et fecerunt quattuor partes unicuique militi partem et tunicam erat autem tunica inconsutilis
desuper contexta per totum 24 dixerunt ergo ad invicem non scindamus eam sed sortiamur de illa
cuius sit ut scriptura impleatur dicens partiti sunt vestimenta mea sibi et in vestem meam miserunt
sortem et milites quidem haec fecerunt 25 stabant autem iuxta crucem Iesu mater eius et soror
matris eius Maria Cleopae et Maria Magdalene 26 cum vidisset ergo Iesus matrem et discipulum
stantem quem diligebat dicit matri suae mulier ecce filius tuus 27 deinde dicit discipulo ecce mater
tua et ex illa hora accepit eam discipulus in sua 28 postea sciens Iesus quia iam omnia consummata
sunt ut consummaretur scriptura dicit sitio 29 vas ergo positum erat aceto plenum illi autem spongiam
plenam aceto hysopo circumponentes obtulerunt ori eius 30 cum ergo accepisset Iesus acetum dixit
consummatum est et inclinato capite tradidit spiritum 31 Iudaei ergo quoniam parasceve erat ut
non remanerent in cruce corpora sabbato erat enim magnus dies ille sabbati rogaverunt Pilatum ut
frangerentur eorum crura et tollerentur 32 venerunt ergo milites et primi quidem fregerunt crura et
alterius qui crucifixus est cum eo 33 ad Iesum autem cum venissent ut viderunt eum iam mortuum
non fregerunt eius crura 34 sed unus militum lancea latus eius aperuit et continuo exivit sanguis et
aqua 35 et qui vidit testimonium perhibuit et verum est eius testimonium et ille scit quia vera dicit
ut et vos credatis 36 facta sunt enim haec ut scriptura impleatur os non comminuetis ex eo 37 et
iterum alia scriptura dicit videbunt in quem transfixerunt 38 post haec autem rogavit Pilatum Ioseph
ab Arimathia eo quod esset discipulus Iesu occultus autem propter metum Iudaeorum ut tolleret
corpus Iesu et permisit Pilatus venit ergo et tulit corpus Iesu 39 venit autem et Nicodemus qui
venerat ad Iesum nocte primum ferens mixturam murrae et aloes quasi libras centum 40 acceperunt
ergo corpus Iesu et ligaverunt eum linteis cum aromatibus sicut mos Iudaeis est sepelire 41 erat

autem in loco ubi crucifixus est hortus et in horto monumentum novum in quo nondum quisquam
positus erat 42 ibi ergo propter parasceven Iudaeorum quia iuxta erat monumentum posuerunt
Iesum

Chapter 20

1 una autem sabbati Maria Magdalene venit mane cum adhuc tenebrae essent ad monumentum
et videt lapidem sublatum a monumento 2 cucurrit ergo et venit ad Simonem Petrum et ad alium
discipulum quem amabat Iesus et dicit eis tulerunt Dominum de monumento et nescimus ubi
posuerunt eum 3 exiit ergo Petrus et ille alius discipulus et venerunt ad monumentum 4 currebant
autem duo simul et ille alius discipulus praecucurrit citius Petro et venit primus ad monumentum
5 et cum se inclinasset videt posita linteamina non tamen introivit 6 venit ergo Simon Petrus sequens
eum et introivit in monumentum et videt linteamina posita 7 et sudarium quod fuerat super caput
eius non cum linteaminibus positum sed separatim involutum in unum locum 8 tunc ergo introivit
et ille discipulus qui venerat primus ad monumentum et vidit et credidit 9 nondum enim sciebant
scripturam quia oportet eum a mortuis resurgere 10 abierunt ergo iterum ad semet ipsos discipuli
11 Maria autem stabat ad monumentum foris plorans dum ergo fleret inclinavit se et prospexit in
monumentum 12 et vidit duos angelos in albis sedentes unum ad caput et unum ad pedes ubi positum
fuerat corpus Iesu 13 dicunt ei illi mulier quid ploras dicit eis quia tulerunt Dominum meum et
nescio ubi posuerunt eum 14 haec cum dixisset conversa est retrorsum et videt Iesum stantem et
non sciebat quia Iesus est 15 dicit ei Iesus mulier quid ploras quem quaeris illa existimans quia
hortulanus esset dicit ei domine si tu sustulisti eum dicito mihi ubi posuisti eum et ego eum tollam
16 dicit ei Iesus Maria conversa illa dicit ei rabboni quod dicitur magister 17 dicit ei Iesus noli me
tangere nondum enim ascendi ad Patrem meum vade autem ad fratres meos et dic eis ascendo ad
Patrem meum et Patrem vestrum et Deum meum et Deum vestrum 18 venit Maria Magdalene
adnuntians discipulis quia vidi Dominum et haec dixit mihi 19 cum esset ergo sero die illo una
sabbatorum et fores essent clausae ubi erant discipuli propter metum Iudaeorum venit Iesus et stetit
in medio et dicit eis pax vobis 20 et hoc cum dixisset ostendit eis manus et latus gavisi sunt ergo

disciplui viso Domino 21 dixit ergo eis iterum pax vobis sicut misit me Pater et ego mitto vos
22 hoc cum dixisset insuflavit et dicit eis accipite Spiritum Sanctum 23 quorum remiseritis peccata
remittuntur eis quorum retinueritis detenta sunt 24 Thomas autem unus ex duodecim qui dicitur
Didymus non erat cum eis quando venit Iesus 25 dixerunt ergo ei alii discipuli vidimus Dominum
ille autem dixit eis nisi videro in manibus eius figuram clavorum et mittam digitum meum in locum
clavorum et mittam manum meam in latus eius non credam 26 et post dies octo iterum erant discipuli
eius intus et Thomas cum eis venit Iesus ianuis clausis et stetit in medio et dixit pax vobis 27 deinde
dicit Thomae infer digitum tuum huc et vide manus meas et adfer manum tuam et mitte in latus
meum et noli esse incredulus sed fidelis 28 respondit Thomas et dixit ei Dominus meus et Deus
meus 29 dicit ei Iesus quia vidisti me credidisti beati qui non viderunt et crediderunt 30 multa
quidem et alia signa fecit Iesus in conspectu discipulorum suorum quae non sunt scripta in libro
hoc 31 haec autem scripta sunt ut credatis quia Iesus est Christus Filius Dei et ut credentes vitam
habeatis in nomine eius

Chapter 21

1 postea manifestavit se iterum Iesus ad mare Tiberiadis manifestavit autem sic 2 erant simul
Simon Petrus et Thomas qui dicitur Didymus et Nathanahel qui erat a Cana Galilaeae et filii Zebedaei
et alii ex discipulis eius duo 3 dicit eis Simon Petrus vado piscari dicunt ei venimus et nos tecum
et exierunt et ascenderunt in navem et illa nocte nihil prendiderunt 4 mane autem iam facto stetit
Iesus in litore non tamen cognoverunt discipuli quia Iesus est 5 dicit ergo eis Iesus pueri numquid
pulmentarium habetis responderunt ei non 6 dixit eis mittite in dexteram navigii rete et invenietis
miserunt ergo et iam non valebant illud trahere a multitudine piscium 7 dicit ergo discipulus ille
quem diligebat Iesus Petro Dominus est Simon Petrus cum audisset quia Dominus est tunicam
succinxit se erat enim nudus et misit se in mare 8 alii autem discipuli navigio venerunt non enim
longe erant a terra sed quasi a cubitis ducentis trahentes rete piscium 9 ut ergo descenderunt in
terram viderunt prunas positas et piscem superpositum et panem 10 dicit eis Iesus adferte de piscibus
quos prendidistis nunc 11 ascendit Simon Petrus et traxit rete in terram plenum magnis piscibus

centum quinquaginta tribus et cum tanti essent non est scissum rete 12 dicit eis Iesus venite prandete
et nemo audebat discentium interrogare eum tu quis es scientes quia Dominus esset 13 et venit
Iesus et accepit panem et dat eis et piscem similiter 14 hoc iam tertio manifestatus est Iesus discipulis
cum surrexisset a mortuis 15 cum ergo prandissent dicit Simoni Petro Iesus Simon Iohannis diligis
me plus his dicit ei etiam Domine tu scis quia amo te dicit ei pasce agnos meos 16 dicit ei iterum
Simon Iohannis diligis me ait illi etiam Domine tu scis quia amo te dicit ei pasce agnos meos
17 dicit ei tertio Simon Iohannis amas me contristatus est Petrus quia dixit ei tertio amas me et dicit
ei Domine tu omnia scis tu scis quia amo te dicit ei pasce oves meas 18 amen amen dico tibi cum
esses iunior cingebas te et ambulabas ubi volebas cum autem senueris extendes manus tuas et alius
te cinget et ducet quo non vis 19 hoc autem dixit significans qua morte clarificaturus esset Deum
et hoc cum dixisset dicit ei sequere me 20 conversus Petrus vidit illum discipulum quem diligebat
Iesus sequentem qui et recubuit in cena super pectus eius et dixit Domine quis est qui tradit te
21 hunc ergo cum vidisset Petrus dicit Iesu Domine hic autem quid 22 dicit ei Iesus si sic eum volo
manere donec veniam quid ad te tu me sequere 23 exivit ergo sermo iste in fratres quia discipulus
ille non moritur et non dixit ei Iesus non moritur sed si sic eum volo manere donec venio quid ad
te 24 hic est discipulus qui testimonium perhibet de his et scripsit haec et scimus quia verum est
testimonium eius

Acts

Chapter 1

1 primum quidem sermonem feci de omnibus o Theophile quae coepit Iesus facere et docere
2 usque in diem qua praecipiens apostolis per Spiritum Sanctum quos elegit adsumptus est 3 quibus
et praebuit se ipsum vivum post passionem suam in multis argumentis per dies quadraginta apparens
eis et loquens de regno Dei 4 et convescens praecepit eis ab Hierosolymis ne discederent sed
expectarent promissionem Patris quam audistis per os meum 5 quia Iohannes quidem baptizavit
aqua vos autem baptizabimini Spiritu Sancto non post multos hos dies 6 igitur qui convenerant

interrogabant eum dicentes Domine si in tempore hoc restitues regnum Israhel 7 dixit autem eis
non est vestrum nosse tempora vel momenta quae Pater posuit in sua potestate 8 sed accipietis
virtutem supervenientis Spiritus Sancti in vos et eritis mihi testes in Hierusalem et in omni Iudaea
et Samaria et usque ad ultimum terrae 9 et cum haec dixisset videntibus illis elevatus est et nubes
suscepit eum ab oculis eorum 10 cumque intuerentur in caelum eunte illo ecce duo viri adstiterunt
iuxta illos in vestibus albis 11 qui et dixerunt viri galilaei quid statis aspicientes in caelum hic Iesus
qui adsumptus est a vobis in caelum sic veniet quemadmodum vidistis eum euntem in caelum
12 tunc reversi sunt Hierosolymam a monte qui vocatur Oliveti qui est iuxta Hierusalem sabbati
habens iter 13 et cum introissent in cenaculum ascenderunt ubi manebant Petrus et Iohannes Iacobus
et Andreas Philippus et Thomas Bartholomeus et Mattheus Iacobus Alphei et Simon Zelotes et
Iudas Iacobi 14 hii omnes erant perseverantes unianimiter in oratione cum mulieribus et Maria
matre Iesu et fratribus eius 15 et in diebus illis exsurgens Petrus in medio fratrum dixit erat autem
turba nominum simul fere centum viginti 16 viri fratres oportet impleri scripturam quam praedixit
Spiritus Sanctus per os David de Iuda qui fuit dux eorum qui conprehenderunt Iesum 17 quia
connumeratus erat in nobis et sortitus est sortem ministerii huius 18 et hic quidem possedit agrum
de mercede iniquitatis et suspensus crepuit medius et diffusa sunt omnia viscera eius 19 et notum
factum est omnibus habitantibus Hierusalem ita ut appellaretur ager ille lingua eorum Acheldemach
hoc est ager Sanguinis 20 scriptum est enim in libro Psalmorum fiat commoratio eius deserta et
non sit qui inhabitet in ea et episcopatum eius accipiat alius 21 oportet ergo ex his viris qui nobiscum
congregati sunt in omni tempore quo intravit et exivit inter nos Dominus Iesus 22 incipiens a
baptismate Iohannis usque in diem qua adsumptus est a nobis testem resurrectionis eius nobiscum
fieri unum ex istis 23 et statuerunt duos Ioseph qui vocabatur Barsabban qui cognominatus est
Iustus et Matthiam 24 et orantes dixerunt tu Domine qui corda nosti omnium ostende quem elegeris
ex his duobus unum 25 accipere locum ministerii huius et apostolatus de quo praevaricatus est
Iudas ut abiret in locum suum 26 et dederunt sortes eis et cecidit sors super Matthiam et adnumeratus
est cum undecim apostolis

Chapter 2

1 et cum conplerentur dies pentecostes erant omnes pariter in eodem loco 2 et factus est repente
de caelo sonus tamquam advenientis spiritus vehementis et replevit totam domum ubi erant sedentes
3 et apparuerunt illis dispertitae linguae tamquam ignis seditque supra singulos eorum 4 et repleti
sunt omnes Spiritu Sancto et coeperunt loqui aliis linguis prout Spiritus Sanctus dabat eloqui illis
5 erant autem in Hierusalem habitantes Iudaei viri religiosi ex omni natione quae sub caelo sunt
6 facta autem hac voce convenit multitudo et mente confusa est quoniam audiebat unusquisque
lingua sua illos loquentes 7 stupebant autem omnes et mirabantur dicentes nonne omnes ecce isti
qui loquuntur Galilaei sunt 8 et quomodo nos audivimus unusquisque lingua nostra in qua nati
sumus 9 Parthi et Medi et Elamitae et qui habitant Mesopotamiam et Iudaeam et Cappadociam
Pontum et Asiam 10 Frygiam et Pamphiliam Aegyptum et partes Lybiae quae est circa Cyrenen et
advenae romani 11 Iudaei quoque et proselyti Cretes et Arabes audivimus loquentes eos nostris
linguis magnalia Dei 12 stupebant autem omnes et mirabantur ad invicem dicentes quidnam hoc
vult esse 13 alii autem inridentes dicebant quia musto pleni sunt isti 14 stans autem Petrus cum
undecim levavit vocem suam et locutus est eis viri iudaei et qui habitatis Hierusalem universi hoc
vobis notum sit et auribus percipite verba mea 15 non enim sicut vos aestimatis hii ebrii sunt cum
sit hora diei tertia 16 sed hoc est quod dictum est per prophetam Iohel 17 et erit in novissimis diebus
dicit Dominus effundam de Spiritu meo super omnem carnem et prophetabunt filii vestri et filiae
vestrae et iuvenes vestri visiones videbunt et seniores vestri somnia somniabunt 18 et quidem super
servos meos et super ancillas meas in diebus illis effundam de Spiritu meo et prophetabunt 19 et
dabo prodigia in caelo sursum et signa in terra deorsum sanguinem et ignem et vaporem fumi 20 sol
convertetur in tenebras et luna in sanguinem antequam veniat dies Domini magnus et manifestus
21 et erit omnis quicumque invocaverit nomen Domini salvus erit 22 viri israhelitae audite verba
haec Iesum Nazarenum virum adprobatum a Deo in vobis virtutibus et prodigiis et signis quae fecit
per illum Deus in medio vestri sicut vos scitis 23 hunc definito consilio et praescientia Dei traditum
per manus iniquorum adfigentes interemistis 24 quem Deus suscitavit solutis doloribus inferni iuxta
quod inpossibile erat teneri illum ab eo 25 David enim dicit in eum providebam Dominum coram

me semper quoniam a dextris meis est ne commovear 26 propter hoc laetatum est cor meum et
exultavit lingua mea insuper et caro mea requiescet in spe 27 quoniam non derelinques animam
meam in inferno neque dabis Sanctum tuum videre corruptionem 28 notas fecisti mihi vias vitae
replebis me iucunditate cum facie tua 29 viri fratres liceat audenter dicere ad vos de patriarcha
David quoniam et defunctus est et sepultus est et sepulchrum eius est apud nos usque in hodiernum
diem 30 propheta igitur cum esset et sciret quia iureiurando iurasset illi Deus de fructu lumbi eius
sedere super sedem eius 31 providens locutus est de resurrectione Christi quia neque derelictus est
in inferno neque caro eius vidit corruptionem 32 hunc Iesum resuscitavit Deus cui omnes nos testes
sumus 33 dextera igitur Dei exaltatus et promissione Spiritus Sancti accepta a Patre effudit hunc
quem vos videtis et audistis 34 non enim David ascendit in caelos dicit autem ipse dixit Dominus
Domino meo sede a dextris meis 35 donec ponam inimicos tuos scabillum pedum tuorum
36 certissime ergo sciat omnis domus Israhel quia et Dominum eum et Christum Deus fecit hunc
Iesum quem vos crucifixistis 37 his auditis conpuncti sunt corde et dixerunt ad Petrum et ad reliquos
apostolos quid faciemus viri fratres 38 Petrus vero ad illos paenitentiam inquit agite et baptizetur
unusquisque vestrum in nomine Iesu Christi in remissionem peccatorum vestrorum et accipietis
donum Sancti Spiritus 39 vobis enim est repromissio et filiis vestris et omnibus qui longe sunt
quoscumque advocaverit Dominus Deus noster 40 aliis etiam verbis pluribus testificatus est et
exhortabatur eos dicens salvamini a generatione ista prava 41 qui ergo receperunt sermonem eius
baptizati sunt et adpositae sunt in illa die animae circiter tria milia 42 erant autem perseverantes in
doctrina apostolorum et communicatione fractionis panis et orationibus 43 fiebat autem omni animae
timor multa quoque prodigia et signa per apostolos fiebant in Hierusalem et metus erat magnus in
universis 44 omnes etiam qui credebant erant pariter et habebant omnia communia 45 possessiones
et substantias vendebant et dividebant illa omnibus prout cuique opus erat 46 cotidie quoque
perdurantes unianimiter in templo et frangentes circa domos panem sumebant cibum cum exultatione
et simplicitate cordis 47 conlaudantes Deum et habentes gratiam ad omnem plebem Dominus autem
augebat qui salvi fierent cotidie in id ipsum

Chapter 3

1 Petrus autem et Iohannes ascendebant in templum ad horam orationis nonam 2 et quidam vir
qui erat claudus ex utero matris suae baiulabatur quem ponebant cotidie ad portam templi quae
dicitur Speciosa ut peteret elemosynam ab introeuntibus in templum 3 is cum vidisset Petrum et
Iohannem incipientes introire in templum rogabat ut elemosynam acciperet 4 intuens autem in eum
Petrus cum Iohanne dixit respice in nos 5 at ille intendebat in eos sperans se aliquid accepturum
ab eis 6 Petrus autem dixit argentum et aurum non est mihi quod autem habeo hoc tibi do in nomine
Iesu Christi Nazareni surge et ambula 7 et adprehensa ei manu dextera adlevavit eum et protinus
consolidatae sunt bases eius et plantae 8 et exiliens stetit et ambulabat et intravit cum illis in templum
ambulans et exiliens et laudans Dominum 9 et vidit omnis populus eum ambulantem et laudantem
Deum 10 cognoscebant autem illum quoniam ipse erat qui ad elemosynam sedebat ad Speciosam
portam templi et impleti sunt stupore et extasi in eo quod contigerat illi 11 cum teneret autem
Petrum et Iohannem concurrit omnis populus ad eos ad porticum qui appellatur Salomonis stupentes
12 videns autem Petrus respondit ad populum viri israhelitae quid miramini in hoc aut nos quid
intuemini quasi nostra virtute aut pietate fecerimus hunc ambulare 13 Deus Abraham et Deus Isaac
et Deus Iacob Deus patrum nostrorum glorificavit Filium suum Iesum quem vos quidem tradidistis
et negastis ante faciem Pilati iudicante illo dimitti 14 vos autem sanctum et iustum negastis et
petistis virum homicidam donari vobis 15 auctorem vero vitae interfecistis quem Deus suscitavit
a mortuis cuius nos testes sumus 16 et in fide nominis eius hunc quem videtis et nostis confirmavit
nomen eius et fides quae per eum est dedit integram sanitatem istam in conspectu omnium vestrum
17 et nunc fratres scio quia per ignorantiam fecistis sicut et principes vestri 18 Deus autem quae
praenuntiavit per os omnium prophetarum pati Christum suum implevit sic 19 paenitemini igitur
et convertimini ut deleantur vestra peccata 20 ut cum venerint tempora refrigerii a conspectu Domini
et miserit eum qui praedicatus est vobis Iesum Christum 21 quem oportet caelum quidem suscipere
usque in tempora restitutionis omnium quae locutus est Deus per os sanctorum suorum a saeculo
prophetarum 22 Moses quidem dixit quia prophetam vobis suscitabit Dominus Deus vester de
fratribus vestris tamquam me ipsum audietis iuxta omnia quaecumque locutus fuerit vobis 23 erit

autem omnis anima quae non audierit prophetam illum exterminabitur de plebe 24 et omnes prophetae
a Samuhel et deinceps qui locuti sunt et adnuntiaverunt dies istos 25 vos estis filii prophetarum et
testamenti quod disposuit Deus ad patres vestros dicens ad Abraham et in semine tuo benedicentur
omnes familiae terrae 26 vobis primum Deus suscitans Filium suum misit eum benedicentem vobis
ut convertat se unusquisque a nequitia sua

Chapter 4

1 loquentibus autem illis ad populum supervenerunt sacerdotes et magistratus templi et Sadducaei
2 dolentes quod docerent populum et adnuntiarent in Iesu resurrectionem ex mortuis 3 et iniecerunt
in eis manus et posuerunt eos in custodiam in crastinum erat enim iam vespera 4 multi autem eorum
qui audierant verbum crediderunt et factus est numerus virorum quinque milia 5 factum est autem
in crastinum ut congregarentur principes eorum et seniores et scribae in Hierusalem 6 et Annas
princeps sacerdotum et Caiphas et Iohannes et Alexander et quotquot erant de genere sacerdotali
7 et statuentes eos in medio interrogabant in qua virtute aut in quo nomine fecistis hoc vos 8 tunc
Petrus repletus Spiritu Sancto dixit ad eos principes populi et seniores 9 si nos hodie diiudicamur
in benefacto hominis infirmi in quo iste salvus factus est 10 notum sit omnibus vobis et omni plebi
Israhel quia in nomine Iesu Christi Nazareni quem vos crucifixistis quem Deus suscitavit a mortuis
in hoc iste adstat coram vobis sanus 11 hic est lapis qui reprobatus est a vobis aedificantibus qui
factus est in caput anguli 12 et non est in alio aliquo salus nec enim nomen aliud est sub caelo
datum hominibus in quo oportet nos salvos fieri 13 videntes autem Petri constantiam et Iohannis
conperto quod homines essent sine litteris et idiotae admirabantur et cognoscebant eos quoniam
cum Iesu fuerant 14 hominem quoque videntes stantem cum eis qui curatus fuerat nihil poterant
contradicere 15 iusserunt autem eos foras extra concilium secedere et conferebant ad invicem
16 dicentes quid faciemus hominibus istis quoniam quidem notum signum factum est per eos omnibus
habitantibus in Hierusalem manifestum et non possumus negare 17 sed ne amplius divulgetur in
populum comminemur eis ne ultra loquantur in nomine hoc ulli hominum 18 et vocantes eos

denuntiaverunt ne omnino loquerentur neque docerent in nomine Iesu 19 Petrus vero et Iohannes
respondentes dixerunt ad eos si iustum est in conspectu Dei vos potius audire quam Deum iudicate
20 non enim possumus quae vidimus et audivimus non loqui 21 at illi comminantes dimiserunt eos
non invenientes quomodo punirent eos propter populum quia omnes clarificabant Deum in eo quod
acciderat 22 annorum enim erat amplius quadraginta homo in quo factum erat signum istud sanitatis
23 dimissi autem venerunt ad suos et adnuntiaverunt eis quanta ad eos principes sacerdotum et
seniores dixissent 24 qui cum audissent unianimiter levaverunt vocem ad Deum et dixerunt Domine
tu qui fecisti caelum et terram et mare et omnia quae in eis sunt 25 qui Spiritu Sancto per os patris
nostri David pueri tui dixisti quare fremuerunt gentes et populi meditati sunt inania 26 adstiterunt
reges terrae et principes convenerunt in unum adversus Dominum et adversus Christum eius
27 convenerunt enim vere in civitate ista adversus sanctum puerum tuum Iesum quem unxisti
Herodes et Pontius Pilatus cum gentibus et populis Israhel 28 facere quae manus tua et consilium
decreverunt fieri 29 et nunc Domine respice in minas eorum et da servis tuis cum omni fiducia
loqui verbum tuum 30 in eo cum manum tuam extendas sanitates et signa et prodigia fieri per nomen
sancti Filii tui Iesu 31 et cum orassent motus est locus in quo erant congregati et repleti sunt omnes
Spiritu Sancto et loquebantur verbum Dei cum fiducia 32 multitudinis autem credentium erat cor
et anima una nec quisquam eorum quae possidebant aliquid suum esse dicebat sed erant illis omnia
communia 33 et virtute magna reddebant apostoli testimonium resurrectionis Iesu Christi Domini
et gratia magna erat in omnibus illis 34 neque enim quisquam egens erat inter illos quotquot enim
possessores agrorum aut domorum erant vendentes adferebant pretia eorum quae vendebant 35 et
ponebant ante pedes apostolorum dividebantur autem singulis prout cuique opus erat 36 Ioseph
autem qui cognominatus est Barnabas ab apostolis quod est interpretatum Filius consolationis
Levites Cyprius genere 37 cum haberet agrum vendidit illum et adtulit pretium et posuit ante pedes
apostolorum

Chapter 5

1 vir autem quidam nomine Ananias cum Saffira uxore sua vendidit agrum 2 et fraudavit de
pretio agri conscia uxore sua et adferens partem quandam ad pedes apostolorum posuit 3 dixit
autem Petrus Anania cur temptavit Satanas cor tuum mentiri te Spiritui Sancto et fraudare de pretio
agri 4 nonne manens tibi manebat et venundatum in tua erat potestate quare posuisti in corde tuo
hanc rem non es mentitus hominibus sed Deo 5 audiens autem Ananias haec verba cecidit et
exspiravit et factus est timor magnus in omnes qui audierant 6 surgentes autem iuvenes amoverunt
eum et efferentes sepelierunt 7 factum est autem quasi horarum trium spatium et uxor ipsius nesciens
quod factum fuerat introiit 8 respondit autem ei Petrus dic mihi si tanti agrum vendidistis at illa
dixit etiam tanti 9 Petrus autem ad eam quid utique convenit vobis temptare Spiritum Domini ecce
pedes eorum qui sepelierunt virum tuum ad ostium et efferent te 10 confestim cecidit ante pedes
eius et exspiravit intrantes autem iuvenes invenerunt illam mortuam et extulerunt et sepelierunt ad
virum suum 11 et factus est timor magnus in universa ecclesia et in omnes qui audierunt haec
12 per manus autem apostolorum fiebant signa et prodigia multa in plebe et erant unianimiter omnes
in porticu Salomonis 13 ceterorum autem nemo audebat coniungere se illis sed magnificabat eos
populus 14 magis autem augebatur credentium in Domino multitudo virorum ac mulierum 15 ita
ut in plateas eicerent infirmos et ponerent in lectulis et grabattis ut veniente Petro saltim umbra
illius obumbraret quemquam eorum 16 concurrebat autem et multitudo vicinarum civitatum
Hierusalem adferentes aegros et vexatos ab spiritibus inmundis qui curabantur omnes 17 exsurgens
autem princeps sacerdotum et omnes qui cum illo erant quae est heresis Sadducaeorum repleti sunt
zelo 18 et iniecerunt manus in apostolos et posuerunt illos in custodia publica 19 angelus autem
Domini per noctem aperiens ianuas carceris et educens eos dixit 20 ite et stantes loquimini in templo
plebi omnia verba vitae huius 21 qui cum audissent intraverunt diluculo in templum et docebant
adveniens autem princeps sacerdotum et qui cum eo erant convocaverunt concilium et omnes
seniores filiorum Israhel et miserunt in carcerem ut adducerentur 22 cum venissent autem ministri
et aperto carcere non invenissent illos reversi nuntiaverunt 23 dicentes carcerem quidem invenimus
clausum cum omni diligentia et custodes stantes ad ianuas aperientes autem neminem intus invenimus
24 ut audierunt autem hos sermones magistratus templi et principes sacerdotum ambigebant de illis

quidnam fieret [25] adveniens autem quidam nuntiavit eis quia ecce viri quos posuistis in carcere
sunt in templo stantes et docentes populum [26] tunc abiit magistratus cum ministris et adduxit illos
sine vi timebant enim populum ne lapidarentur [27] et cum adduxissent illos statuerunt in concilio
et interrogavit eos princeps sacerdotum [28] dicens praecipiendo praecepimus vobis ne doceretis in
nomine isto et ecce replestis Hierusalem doctrina vestra et vultis inducere super nos sanguinem
hominis istius [29] respondens autem Petrus et apostoli dixerunt oboedire oportet Deo magis quam
hominibus [30] Deus patrum nostrorum suscitavit Iesum quem vos interemistis suspendentes in ligno
[31] hunc Deus principem et salvatorem exaltavit dextera sua ad dandam paenitentiam Israhel et
remissionem peccatorum [32] et nos sumus testes horum verborum et Spiritus Sanctus quem dedit
Deus omnibus oboedientibus sibi [33] haec cum audissent dissecabantur et cogitabant interficere
illos [34] surgens autem quidam in concilio Pharisaeus nomine Gamalihel legis doctor honorabilis
universae plebi iussit foras ad breve homines fieri [35] dixitque ad illos viri israhelitae adtendite
vobis super hominibus istis quid acturi sitis [36] ante hos enim dies extitit Theodas dicens esse se
aliquem cui consensit virorum numerus circiter quadringentorum qui occisus est et omnes quicumque
credebant ei dissipati sunt et redactus est ad nihilum [37] post hunc extitit Iudas Galilaeus in diebus
professionis et avertit populum post se et ipse periit et omnes quotquot consenserunt ei dispersi
sunt [38] et nunc itaque dico vobis discedite ab hominibus istis et sinite illos quoniam si est ex
hominibus consilium hoc aut opus dissolvetur [39] si vero ex Deo est non poteritis dissolvere eos ne
forte et Deo repugnare inveniamini consenserunt autem illi [40] et convocantes apostolos caesis
denuntiaverunt ne loquerentur in nomine Iesu et dimiserunt eos [41] et illi quidem ibant gaudentes
a conspectu concilii quoniam digni habiti sunt pro nomine Iesu contumeliam pati [42] omni autem
die in templo et circa domos non cessabant docentes et evangelizantes Christum Iesum

Chapter 6

[1] in diebus autem illis crescente numero discipulorum factus est murmur Graecorum adversus
Hebraeos eo quod dispicerentur in ministerio cotidiano viduae eorum [2] convocantes autem duodecim

multitudinem discipulorum dixerunt non est aequum nos derelinquere verbum Dei et ministrare
mensis 3 considerate ergo fratres viros ex vobis boni testimonii septem plenos Spiritu et sapientia
quos constituamus super hoc opus 4 nos vero orationi et ministerio verbi instantes erimus 5 et
placuit sermo coram omni multitudine et elegerunt Stephanum virum plenum fide et Spiritu Sancto
et Philippum et Prochorum et Nicanorem et Timonem et Parmenam et Nicolaum advenam
Antiochenum 6 hos statuerunt ante conspectum apostolorum et orantes inposuerunt eis manus 7 et
verbum Dei crescebat et multiplicabatur numerus discipulorum in Hierusalem valde multa etiam
turba sacerdotum oboediebat fidei 8 Stephanus autem plenus gratia et fortitudine faciebat prodigia
et signa magna in populo 9 surrexerunt autem quidam de synagoga quae appellatur Libertinorum
et Cyrenensium et Alexandrinorum et eorum qui erant a Cilicia et Asia disputantes cum Stephano
10 et non poterant resistere sapientiae et Spiritui quo loquebatur 11 tunc submiserunt viros qui
dicerent se audisse eum dicentem verba blasphemiae in Mosen et Deum 12 commoverunt itaque
plebem et seniores et scribas et concurrentes rapuerunt eum et adduxerunt in concilium 13 et
statuerunt testes falsos dicentes homo iste non cessat loqui verba adversus locum sanctum et legem
14 audivimus enim eum dicentem quoniam Iesus Nazarenus hic destruet locum istum et mutabit
traditiones quas tradidit nobis Moses 15 et intuentes eum omnes qui sedebant in concilio viderunt
faciem eius tamquam faciem angeli

Chapter 7

1 dixit autem princeps sacerdotum si haec ita se habent 2 qui ait viri fratres et patres audite Deus
gloriae apparuit patri nostro Abraham cum esset in Mesopotamiam priusquam moraretur in Charram
3 et dixit ad illum exi de terra tua et de cognatione tua et veni in terram quam tibi monstravero
4 tunc exiit de terra Chaldeorum et habitavit in Charram et inde postquam mortuus est pater eius
transtulit illum in terram istam in qua nunc vos habitatis 5 et non dedit illi hereditatem in ea nec
passum pedis et repromisit dare illi eam in possessionem et semini eius post ipsum cum non haberet
filium 6 locutus est autem Deus quia erit semen eius accola in terra aliena et servituti eos subicient
et male tractabunt eos annis quadringentis 7 et gentem cui servierint iudicabo ego dixit Deus et
post haec exibunt et deservient mihi in loco isto 8 et dedit illi testamentum circumcisionis et sic

genuit Isaac et circumcidit eum die octava et Isaac Iacob et Iacob duodecim patriarchas 9 et
patriarchae aemulantes Ioseph vendiderunt in Aegyptum et erat Deus cum eo 10 et eripuit eum ex
omnibus tribulationibus eius et dedit ei gratiam et sapientiam in conspectu Pharaonis regis Aegypti
et constituit eum praepositum super Aegyptum et super omnem domum suam 11 venit autem fames
in universam Aegyptum et Chanaan et tribulatio magna et non inveniebant cibos patres nostri
12 cum audisset autem Iacob esse frumentum in Aegypto misit patres nostros primum 13 et in
secundo cognitus est Ioseph a fratribus suis et manifestatum est Pharaoni genus eius 14 mittens
autem Ioseph accersivit Iacob patrem suum et omnem cognationem in animabus septuaginta quinque
15 et descendit Iacob in Aegyptum et defunctus est ipse et patres nostri 16 et translati sunt in Sychem
et positi sunt in sepulchro quod emit Abraham pretio argenti a filiis Emmor filii Sychem 17 cum
adpropinquaret autem tempus repromissionis quam confessus erat Deus Abrahae crevit populus et
multiplicatus est in Aegypto 18 quoadusque surrexit rex alius in Aegypto qui non sciebat Ioseph
19 hic circumveniens genus nostrum adflixit patres ut exponerent infantes suos ne vivificarentur
20 eodem tempore natus est Moses et fuit gratus Deo qui nutritus est tribus mensibus in domo patris
sui 21 exposito autem illo sustulit eum filia Pharaonis et enutrivit eum sibi in filium 22 et eruditus
est Moses omni sapientia Aegyptiorum et erat potens in verbis et in operibus suis 23 cum autem
impleretur ei quadraginta annorum tempus ascendit in cor eius ut visitaret fratres suos filios Israhel
24 et cum vidisset quendam iniuriam patientem vindicavit illum et fecit ultionem ei qui iniuriam
sustinebat percusso Aegyptio 25 existimabat autem intellegere fratres quoniam Deus per manum
ipsius daret salutem illis at illi non intellexerunt 26 sequenti vero die apparuit illis litigantibus et
reconciliabat eos in pacem dicens viri fratres estis ut quid nocetis alterutrum 27 qui autem iniuriam
faciebat proximo reppulit eum dicens quis te constituit principem et iudicem super nos 28 numquid
interficere me tu vis quemadmodum interfecisti heri Aegyptium 29 fugit autem Moses in verbo
isto et factus est advena in terra Madiam ubi generavit filios duos 30 et expletis annis quadraginta
apparuit illi in deserto montis Sina angelus in igne flammae rubi 31 Moses autem videns admiratus
est visum et accedente illo ut consideraret facta est vox Domini 32 ego Deus patrum tuorum Deus
Abraham et Deus Isaac et Deus Iacob tremefactus autem Moses non audebat considerare 33 dixit

autem illi Dominus solve calciamentum pedum tuorum locus enim in quo stas terra sancta est
34
videns vidi adflictionem populi mei qui est in Aegypto et gemitum eorum audivi et descendi
35
liberare eos et nunc veni et mittam te in Aegyptum hunc Mosen quem negaverunt dicentes quis
te constituit principem et iudicem hunc Deus principem et redemptorem misit cum manu angeli
36
qui apparuit illi in rubo hic eduxit illos faciens prodigia et signa in terra Aegypti et in Rubro
37
mari et in deserto annis quadraginta hic est Moses qui dixit filiis Israhel prophetam vobis suscitabit
38
Deus de fratribus vestris tamquam me hic est qui fuit in ecclesia in solitudine cum angelo qui
39
loquebatur ei in monte Sina et cum patribus nostris qui accepit verba vitae dare nobis cui noluerunt
40
oboedire patres nostri sed reppulerunt et aversi sunt cordibus suis in Aegyptum dicentes ad
Aaron fac nobis deos qui praecedant nos Moses enim hic qui eduxit nos de terra Aegypti nescimus
41
quid factum sit ei et vitulum fecerunt in illis diebus et obtulerunt hostiam simulacro et laetabantur
42
in operibus manuum suarum convertit autem Deus et tradidit eos servire militiae caeli sicut
scriptum est in libro Prophetarum numquid victimas aut hostias obtulistis mihi annis quadraginta
43
in deserto domus Israhel et suscepistis tabernaculum Moloch et sidus dei vestri Rempham figuras
44
quas fecistis adorare eas et transferam vos trans Babylonem tabernaculum testimonii fuit patribus
nostris in deserto sicut disposuit loquens ad Mosen ut faceret illud secundum formam quam viderat
45
quod et induxerunt suscipientes patres nostri cum Iesu in possessionem gentium quas expulit
46
Deus a facie patrum nostrorum usque in diebus David qui invenit gratiam ante Deum et petiit
47 48
ut inveniret tabernaculum Deo Iacob Salomon autem aedificavit illi domum sed non Excelsus
49
in manufactis habitat sicut propheta dicit caelum mihi sedis est terra autem scabillum pedum
50
meorum quam domum aedificabitis mihi dicit Dominus aut quis locus requietionis meae est nonne
51
manus mea fecit haec omnia dura cervice et incircumcisi cordibus et auribus vos semper Spiritui
52
Sancto resistitis sicut patres vestri et vos quem prophetarum non sunt persecuti patres vestri et
occiderunt eos qui praenuntiabant de adventu Iusti cuius vos nunc proditores et homicidae fuistis
53 54
qui accepistis legem in dispositionem angelorum et non custodistis audientes autem haec
55
dissecabantur cordibus suis et stridebant dentibus in eum cum autem esset plenus Spiritu Sancto
intendens in caelum vidit gloriam Dei et Iesum stantem a dextris Dei et ait ecce video caelos apertos
56
et Filium hominis a dextris stantem Dei exclamantes autem voce magna continuerunt aures suas

et impetum fecerunt unianimiter in eum 57 et eicientes eum extra civitatem lapidabant et testes
deposuerunt vestimenta sua secus pedes adulescentis qui vocabatur Saulus 58 et lapidabant
Stephanum invocantem et dicentem Domine Iesu suscipe spiritum meum 59 positis autem genibus
clamavit voce magna Domine ne statuas illis hoc peccatum et cum hoc dixisset obdormivit Saulus
autem erat consentiens neci eius

Chapter 8

1 facta est autem in illa die persecutio magna in ecclesia quae erat Hierosolymis et omnes dispersi
sunt per regiones Iudaeae et Samariae praeter apostolos 2 curaverunt autem Stephanum viri timorati
et fecerunt planctum magnum super illum 3 Saulus vero devastabat ecclesiam per domos intrans
et trahens viros ac mulieres tradebat in custodiam 4 igitur qui dispersi erant pertransiebant
evangelizantes verbum 5 Philippus autem descendens in civitatem Samariae praedicabat illis
Christum 6 intendebant autem turbae his quae a Philippo dicebantur unianimiter audientes et videntes
signa quae faciebat 7 multi enim eorum qui habebant spiritus inmundos clamantes voce magna
exiebant multi autem paralytici et claudi curati sunt 8 factum est ergo magnum gaudium in illa
civitate 9 vir autem quidam nomine Simon qui ante fuerat in civitate magus seducens gentem
Samariae dicens esse se aliquem magnum 10 cui auscultabant omnes a minimo usque ad maximum
dicentes hic est virtus Dei quae vocatur Magna 11 adtendebant autem eum propter quod multo
tempore magicis suis dementasset eos 12 cum vero credidissent Philippo evangelizanti de regno
Dei et nomine Iesu Christi baptizabantur viri ac mulieres 13 tunc Simon et ipse credidit et cum
baptizatus esset adherebat Philippo videns etiam signa et virtutes maximas fieri stupens admirabatur
14 cum autem audissent apostoli qui erant Hierosolymis quia recepit Samaria verbum Dei miserunt
ad illos Petrum et Iohannem 15 qui cum venissent oraverunt pro ipsis ut acciperent Spiritum Sanctum
16 nondum enim in quemquam illorum venerat sed baptizati tantum erant in nomine Domini Iesu
17 tunc inponebant manus super illos et accipiebant Spiritum Sanctum 18 cum vidisset autem Simon

quia per inpositionem manus apostolorum daretur Spiritus Sanctus obtulit eis pecuniam 19 dicens
date et mihi hanc potestatem ut cuicumque inposuero manus accipiat Spiritum Sanctum Petrus
autem dixit ad eum 20 pecunia tua tecum sit in perditionem quoniam donum Dei existimasti pecunia
possideri 21 non est tibi pars neque sors in sermone isto cor enim tuum non est rectum coram Deo
22 paenitentiam itaque age ab hac nequitia tua et roga Deum si forte remittatur tibi haec cogitatio
cordis tui 23 in felle enim amaritudinis et obligatione iniquitatis video te esse 24 respondens autem
Simon dixit precamini vos pro me ad Dominum ut nihil veniat super me horum quae dixistis 25 et
illi quidem testificati et locuti verbum Domini rediebant Hierosolymam et multis regionibus
Samaritanorum evangelizabant 26 angelus autem Domini locutus est ad Philippum dicens surge et
vade contra meridianum ad viam quae descendit ab Hierusalem in Gazam haec est deserta 27 et
surgens abiit et ecce vir aethiops eunuchus potens Candacis reginae Aethiopum qui erat super
omnes gazas eius venerat adorare in Hierusalem 28 et revertebatur sedens super currum suum
legensque prophetam Esaiam 29 dixit autem Spiritus Philippo accede et adiunge te ad currum istum
30 adcurrens autem Philippus audivit illum legentem Esaiam prophetam et dixit putasne intellegis
quae legis 31 qui ait et quomodo possum si non aliquis ostenderit mihi rogavitque Philippum ut
ascenderet et sederet secum 32 locus autem scripturae quam legebat erat hic tamquam ovis ad
occisionem ductus est et sicut agnus coram tondente se sine voce sic non aperuit os suum 33 in
humilitate iudicium eius sublatum est generationem illius quis enarrabit quoniam tollitur de terra
vita eius 34 respondens autem eunuchus Philippo dixit obsecro te de quo propheta dicit hoc de se
an de alio aliquo 35 aperiens autem Philippus os suum et incipiens ab scriptura ista evangelizavit
illi Iesum 36 et dum irent per viam venerunt ad quandam aquam et ait eunuchus ecce aqua quid
prohibet me baptizari 37 [] 38 et iussit stare currum et descenderunt uterque in aquam Philippus et
eunuchus et baptizavit eum 39 cum autem ascendissent de aqua Spiritus Domini rapuit Philippum
et amplius non vidit eum eunuchus ibat enim per viam suam gaudens 40 Philippus autem inventus
est in Azoto et pertransiens evangelizabat civitatibus cunctis donec veniret Caesaream

Chapter 9

1 Saulus autem adhuc inspirans minarum et caedis in discipulos Domini accessit ad principem
sacerdotum 2 et petiit ab eo epistulas in Damascum ad synagogas ut si quos invenisset huius viae
viros ac mulieres vinctos perduceret in Hierusalem 3 et cum iter faceret contigit ut adpropinquaret
Damasco et subito circumfulsit eum lux de caelo 4 et cadens in terram audivit vocem dicentem sibi
Saule Saule quid me persequeris 5 qui dixit quis es Domine et ille ego sum Iesus quem tu persequeris
6 [] 7 sed surge et ingredere civitatem et dicetur tibi quid te oporteat facere viri autem illi qui
comitabantur cum eo stabant stupefacti audientes quidem vocem neminem autem videntes 8 surrexit
autem Saulus de terra apertisque oculis nihil videbat ad manus autem illum trahentes introduxerunt
Damascum 9 et erat tribus diebus non videns et non manducavit neque bibit 10 erat autem quidam
discipulus Damasci nomine Ananias et dixit ad illum in visu Dominus Anania at ille ait ecce ego
Domine 11 et Dominus ad illum surgens vade in vicum qui vocatur Rectus et quaere in domo Iudae
Saulum nomine Tarsensem ecce enim orat 12 et vidit virum Ananiam nomine introeuntem et
inponentem sibi manus ut visum recipiat 13 respondit autem Ananias Domine audivi a multis de
viro hoc quanta mala sanctis tuis fecerit in Hierusalem 14 et hic habet potestatem a principibus
sacerdotum alligandi omnes qui invocant nomen tuum 15 dixit autem ad eum Dominus vade quoniam
vas electionis est mihi iste ut portet nomen meum coram gentibus et regibus et filiis Israhel 16 ego
enim ostendam illi quanta oporteat eum pro nomine meo pati 17 et abiit Ananias et introivit in
domum et inponens ei manus dixit Saule frater Dominus misit me Iesus qui apparuit tibi in via qua
veniebas ut videas et implearis Spiritu Sancto 18 et confestim ceciderunt ab oculis eius tamquam
squamae et visum recepit et surgens baptizatus est 19 et cum accepisset cibum confortatus est fuit
autem cum discipulis qui erant Damasci per dies aliquot 20 et continuo in synagogis praedicabat
Iesum quoniam hic est Filius Dei 21 stupebant autem omnes qui audiebant et dicebant nonne hic
est qui expugnabat in Hierusalem eos qui invocabant nomen istud et huc ad hoc venit ut vinctos
illos duceret ad principes sacerdotum 22 Saulus autem magis convalescebat et confundebat Iudaeos
qui habitabant Damasci adfirmans quoniam hic est Christus 23 cum implerentur autem dies multi
consilium fecerunt Iudaei ut eum interficerent 24 notae autem factae sunt Saulo insidiae eorum
custodiebant autem et portas die ac nocte ut eum interficerent 25 accipientes autem discipuli eius

26
nocte per murum dimiserunt eum submittentes in sporta cum autem venisset in Hierusalem
temptabat iungere se discipulis et omnes timebant eum non credentes quia esset discipulus
27
Barnabas autem adprehensum illum duxit ad apostolos et narravit illis quomodo in via vidisset
28
Dominum et quia locutus est ei et quomodo in Damasco fiducialiter egerit in nomine Iesu et
29
erat cum illis intrans et exiens in Hierusalem et fiducialiter agens in nomine Domini loquebatur
30
quoque et disputabat cum Graecis illi autem quaerebant occidere eum quod cum cognovissent
31
fratres deduxerunt eum Caesaream et dimiserunt Tarsum ecclesia quidem per totam Iudaeam et
Galilaeam et Samariam habebat pacem et aedificabatur ambulans in timore Domini et consolatione
32
Sancti Spiritus replebatur factum est autem Petrum dum pertransiret universos devenire et ad
33
sanctos qui habitabant Lyddae invenit autem ibi hominem quendam nomine Aeneam ab annis
34
octo iacentem in grabatto qui erat paralyticus et ait illi Petrus Aeneas sanat te Iesus Christus
35
surge et sterne tibi et continuo surrexit et viderunt illum omnes qui habitabant Lyddae et Saronae
36
qui conversi sunt ad Dominum in Ioppe autem fuit quaedam discipula nomine Tabitas quae
37
interpretata dicitur Dorcas haec erat plena operibus bonis et elemosynis quas faciebat factum
est autem in diebus illis ut infirmata moreretur quam cum lavissent posuerunt eam in cenaculo
38
cum autem prope esset Lydda ab Ioppe discipuli audientes quia Petrus esset in ea miserunt duos
39
viros ad eum rogantes ne pigriteris venire usque ad nos exsurgens autem Petrus venit cum illis
et cum advenisset duxerunt illum in cenaculum et circumsteterunt illum omnes viduae flentes et
40
ostendentes tunicas et vestes quas faciebat illis Dorcas eiectis autem omnibus foras Petrus ponens
genua oravit et conversus ad corpus dixit Tabita surge at illa aperuit oculos suos et viso Petro resedit
41
dans autem illi manum erexit eam et cum vocasset sanctos et viduas adsignavit eam vivam
42
notum autem factum est per universam Ioppen et crediderunt multi in Domino
43
factum est
autem ut dies multos moraretur in Ioppe apud quendam Simonem coriarium

Chapter 10

1
vir autem quidam erat in Caesarea nomine Cornelius centurio cohortis quae dicitur Italica
2
religiosus et timens Deum cum omni domo sua faciens elemosynas multas plebi et deprecans

Deum semper 3 vidit in visu manifeste quasi hora nona diei angelum Dei introeuntem ad se et
dicentem sibi Corneli 4 at ille intuens eum timore correptus dixit quid est domine dixit autem illi
orationes tuae et elemosynae tuae ascenderunt in memoriam in conspectu Dei 5 et nunc mitte viros
in Ioppen et accersi Simonem quendam qui cognominatur Petrus 6 hic hospitatur apud Simonem
quendam coriarium cuius est domus iuxta mare 7 et cum discessisset angelus qui loquebatur illi
vocavit duos domesticos suos et militem metuentem Dominum ex his qui illi parebant 8 quibus
cum narrasset omnia misit illos in Ioppen 9 postera autem die iter illis facientibus et
adpropinquantibus civitati ascendit Petrus in superiora ut oraret circa horam sextam 10 et cum
esuriret voluit gustare parantibus autem eis cecidit super eum mentis excessus 11 et videt caelum
apertum et descendens vas quoddam velut linteum magnum quattuor initiis submitti de caelo in
terram 12 in quo erant omnia quadrupedia et serpentia terrae et volatilia caeli 13 et facta est vox
ad eum surge Petre et occide et manduca 14 ait autem Petrus absit Domine quia numquam manducavi
omne commune et inmundum 15 et vox iterum secundo ad eum quae Deus purificavit ne tu commune
dixeris 16 hoc autem factum est per ter et statim receptum est vas in caelum 17 et dum intra se
haesitaret Petrus quidnam esset visio quam vidisset ecce viri qui missi erant a Cornelio inquirentes
domum Simonis adstiterunt ad ianuam 18 et cum vocassent interrogabant si Simon qui cognominatur
Petrus illic haberet hospitium 19 Petro autem cogitante de visione dixit Spiritus ei ecce viri tres
quaerunt te 20 surge itaque et descende et vade cum eis nihil dubitans quia ego misi illos
21 descendens autem Petrus ad viros dixit ecce ego sum quem quaeritis quae causa est propter quam
venistis 22 qui dixerunt Cornelius centurio vir iustus et timens Deum et testimonium habens ab
universa gente Iudaeorum responsum accepit ab angelo sancto accersire te in domum suam et audire
verba abs te 23 introducens igitur eos recepit hospitio sequenti autem die surgens profectus est cum
eis et quidam ex fratribus ab Ioppe comitati sunt eum 24 altera autem die introivit Caesaream
Cornelius vero expectabat illos convocatis cognatis suis et necessariis amicis 25 et factum est cum
introisset Petrus obvius ei Cornelius et procidens ad pedes adoravit 26 Petrus vero levavit eum
dicens surge et ego ipse homo sum 27 et loquens cum illo intravit et invenit multos qui convenerant

28 dixitque ad illos vos scitis quomodo abominatum sit viro iudaeo coniungi aut accedere ad
alienigenam et mihi ostendit Deus neminem communem aut inmundum dicere hominem 29 propter
quod sine dubitatione veni accersitus interrogo ergo quam ob causam accersistis me 30 et Cornelius
ait a nudius quartana die usque in hanc horam orans eram hora nona in domo mea et ecce vir stetit
ante me in veste candida et ait 31 Corneli exaudita est oratio tua et elemosynae tuae commemoratae
sunt in conspectu Dei 32 mitte ergo in Ioppen et accersi Simonem qui cognominatur Petrus hic
hospitatur in domo Simonis coriarii iuxta mare 33 confestim igitur misi ad te et tu bene fecisti
veniendo nunc ergo omnes nos in conspectu tuo adsumus audire omnia quaecumque tibi praecepta
sunt a Domino 34 aperiens autem Petrus os dixit in veritate conperi quoniam non est personarum
acceptor Deus 35 sed in omni gente qui timet eum et operatur iustitiam acceptus est illi 36 verbum
misit filiis Israhel adnuntians pacem per Iesum Christum hic est omnium Dominus 37 vos scitis
quod factum est verbum per universam Iudaeam incipiens enim a Galilaea post baptismum quod
praedicavit Iohannes 38 Iesum a Nazareth quomodo unxit eum Deus Spiritu Sancto et virtute qui
pertransivit benefaciendo et sanando omnes oppressos a diabolo quoniam Deus erat cum illo 39 et
nos testes sumus omnium quae fecit in regione Iudaeorum et Hierusalem quem et occiderunt
suspendentes in ligno 40 hunc Deus suscitavit tertia die et dedit eum manifestum fieri 41 non omni
populo sed testibus praeordinatis a Deo nobis qui manducavimus et bibimus cum illo postquam
resurrexit a mortuis 42 et praecepit nobis praedicare populo et testificari quia ipse est qui constitutus
est a Deo iudex vivorum et mortuorum 43 huic omnes prophetae testimonium perhibent remissionem
peccatorum accipere per nomen eius omnes qui credunt in eum 44 adhuc loquente Petro verba haec
cecidit Spiritus Sanctus super omnes qui audiebant verbum 45 et obstipuerunt ex circumcisione
fideles qui venerant cum Petro quia et in nationes gratia Spiritus Sancti effusa est 46 audiebant
enim illos loquentes linguis et magnificantes Deum 47 tunc respondit Petrus numquid aquam quis
prohibere potest ut non baptizentur hii qui Spiritum Sanctum acceperunt sicut et nos 48 et iussit
eos in nomine Iesu Christi baptizari tunc rogaverunt eum ut maneret aliquot diebus

Chapter 11

1
audierunt autem apostoli et fratres qui erant in Iudaea quoniam et gentes receperunt verbum
2
Dei cum ascendisset autem Petrus in Hierosolymam disceptabant adversus illum qui erant ex
3
circumcisione dicentes quare introisti ad viros praeputium habentes et manducasti cum illis
4 5
incipiens autem Petrus exponebat illis ordinem dicens ego eram in civitate Ioppe orans et vidi
in excessu mentis visionem descendens vas quoddam velut linteum magnum quattuor initiis submitti
6
de caelo et venit usque ad me in quod intuens considerabam et vidi quadrupedia terrae et bestias
7
et reptilia et volatilia caeli audivi autem et vocem dicentem mihi surgens Petre occide et manduca
8
dixi autem nequaquam Domine quia commune aut inmundum numquam introivit in os meum
9 10
respondit autem vox secundo de caelo quae Deus mundavit tu ne commune dixeris hoc autem
11
factum est per ter et recepta sunt rursum omnia in caelum et ecce confestim tres viri adstiterunt
12
in domo in qua eram missi a Caesarea ad me dixit autem Spiritus mihi ut irem cum illis nihil
13
haesitans venerunt autem mecum et sex fratres isti et ingressi sumus in domum viri narravit
autem nobis quomodo vidisset angelum in domo sua stantem et dicentem sibi mitte in Ioppen et
14
accersi Simonem qui cognominatur Petrus qui loquetur tibi verba in quibus salvus eris tu et
15
universa domus tua cum autem coepissem loqui decidit Spiritus Sanctus super eos sicut et in
16
nos in initio recordatus sum autem verbi Domini sicut dicebat Iohannes quidem baptizavit aqua
17
vos autem baptizabimini Spiritu Sancto si ergo eandem gratiam dedit illis Deus sicut et nobis
18
qui credidimus in Dominum Iesum Christum ego quis eram qui possem prohibere Deum his
auditis tacuerunt et glorificaverunt Deum dicentes ergo et gentibus Deus paenitentiam ad vitam
19
dedit et illi quidem qui dispersi fuerant a tribulatione quae facta fuerat sub Stephano
perambulaverunt usque Foenicen et Cyprum et Antiochiam nemini loquentes verbum nisi solis
20
Iudaeis erant autem quidam ex eis viri cyprii et cyrenei qui cum introissent Antiochiam
21
loquebantur et ad Graecos adnuntiantes Dominum Iesum et erat manus Domini cum eis multusque
22
numerus credentium conversus est ad Dominum pervenit autem sermo ad aures ecclesiae quae
23
erat Hierosolymis super istis et miserunt Barnaban usque Antiochiam qui cum pervenisset et
24
vidisset gratiam Dei gavisus est et hortabatur omnes proposito cordis permanere in Domino quia
25
erat vir bonus et plenus Spiritu Sancto et fide et adposita est turba multa Domino profectus est

autem Tarsum ut quaereret Saulum quem cum invenisset perduxit Antiochiam [26] et annum totum
conversati sunt in ecclesia et docuerunt turbam multam ita ut cognominarentur primum Antiochiae
discipuli Christiani [27] in his autem diebus supervenerunt ab Hierosolymis prophetae Antiochiam
[28] et surgens unus ex eis nomine Agabus significabat per Spiritum famem magnam futuram in
universo orbe terrarum quae facta est sub Claudio [29] discipuli autem prout quis habebat proposuerunt
singuli eorum in ministerium mittere habitantibus in Iudaea fratribus [30] quod et fecerunt mittentes
ad seniores per manus Barnabae et Sauli

Chapter 12

[1] eodem autem tempore misit Herodes rex manus ut adfligeret quosdam de ecclesia [2] occidit
autem Iacobum fratrem Iohannis gladio [3] videns autem quia placeret Iudaeis adposuit adprehendere
et Petrum erant autem dies azymorum [4] quem cum adprehendisset misit in carcerem tradens quattuor
quaternionibus militum custodire eum volens post pascha producere eum populo [5] et Petrus quidem
servabatur in carcere oratio autem fiebat sine intermissione ab ecclesia ad Deum pro eo [6] cum
autem producturus eum esset Herodes in ipsa nocte erat Petrus dormiens inter duos milites vinctus
catenis duabus et custodes ante ostium custodiebant carcerem [7] et ecce angelus Domini adstitit et
lumen refulsit in habitaculo percussoque latere Petri suscitavit eum dicens surge velociter et
ceciderunt catenae de manibus eius [8] dixit autem angelus ad eum praecingere et calcia te gallicas
tuas et fecit sic et dixit illi circumda tibi vestimentum tuum et sequere me [9] et exiens sequebatur
et nesciebat quia verum est quod fiebat per angelum aestimabat autem se visum videre [10] transeuntes
autem primam et secundam custodiam venerunt ad portam ferream quae ducit ad civitatem quae
ultro aperta est eis et exeuntes processerunt vicum unum et continuo discessit angelus ab eo [11] et
Petrus ad se reversus dixit nunc scio vere quia misit Dominus angelum suum et eripuit me de manu
Herodis et de omni expectatione plebis Iudaeorum [12] consideransque venit ad domum Mariae
matris Iohannis qui cognominatus est Marcus ubi erant multi congregati et orantes [13] pulsante
autem eo ostium ianuae processit puella ad audiendum nomine Rhode [14] et ut cognovit vocem
Petri prae gaudio non aperuit ianuam sed intro currens nuntiavit stare Petrum ante ianuam [15] at illi

dixerunt ad eam insanis illa autem adfirmabat sic se habere illi autem dicebant angelus eius est
16
Petrus autem perseverabat pulsans cum autem aperuissent viderunt eum et obstipuerunt
17
annuens
autem eis manu ut tacerent enarravit quomodo Dominus eduxisset eum de carcere dixitque nuntiate
Iacobo et fratribus haec et egressus abiit in alium locum
18
facta autem die erat non parva turbatio
inter milites quidnam de Petro factum esset
19
Herodes autem cum requisisset eum et non invenisset
inquisitione facta de custodibus iussit eos duci descendensque a Iudaea in Caesaream ibi commoratus
est
20
erat autem iratus Tyriis et Sidoniis at illi unianimes venerunt ad eum et persuaso Blasto qui
erat super cubiculum regis postulabant pacem eo quod alerentur regiones eorum ab illo
21
statuto
autem die Herodes vestitus veste regia sedit pro tribunali et contionabatur ad eos
22
populus autem
adclamabat dei voces et non hominis
23
confestim autem percussit eum angelus Domini eo quod
non dedisset honorem Deo et consumptus a vermibus exspiravit
24
verbum autem Domini crescebat
et multiplicabatur
25
Barnabas autem et Saulus reversi sunt ab Hierosolymis expleto ministerio
adsumpto Iohanne qui cognominatus est Marcus

Chapter 13

1
erant autem in ecclesia quae erat Antiochiae prophetae et doctores in quibus Barnabas et
Symeon qui vocabatur Niger et Lucius Cyrenensis et Manaen qui erat Herodis tetrarchae conlactaneus
et Saulus
2
ministrantibus autem illis Domino et ieiunantibus dixit Spiritus Sanctus separate mihi
Barnaban et Saulum in opus quod adsumpsi eos
3
tunc ieiunantes et orantes inponentesque eis
manus dimiserunt illos
4
et ipsi quidem missi ab Spiritu Sancto abierunt Seleuciam et inde
navigaverunt Cyprum
5
et cum venissent Salamina praedicabant verbum Dei in synagogis Iudaeorum
habebant autem et Iohannem in ministerio
6
et cum perambulassent universam insulam usque
Paphum invenerunt quendam virum magum pseudoprophetam Iudaeum cui nomen erat Bariesu
7
qui erat cum proconsule Sergio Paulo viro prudente hic accitis Barnaba et Saulo desiderabat audire
verbum Dei
8
resistebat autem illis Elymas magus sic enim interpretatur nomen eius quaerens
avertere proconsulem a fide
9
Saulus autem qui et Paulus repletus Spiritu Sancto intuens in eum
10
dixit o plene omni dolo et omni fallacia fili diaboli inimice omnis iustitiae non desinis subvertere

vias Domini rectas 11 et nunc ecce manus Domini super te et eris caecus non videns solem usque
ad tempus et confestim cecidit in eum caligo et tenebrae et circumiens quaerebat qui ei manum
daret 12 tunc proconsul cum vidisset factum credidit admirans super doctrinam Domini 13 et cum
a Papho navigassent Paulus et qui cum eo venerunt Pergen Pamphiliae Iohannes autem discedens
ab eis reversus est Hierosolymam 14 illi vero pertranseuntes Pergen venerunt Antiochiam Pisidiae
et ingressi synagogam die sabbatorum sederunt 15 post lectionem autem legis et prophetarum
miserunt principes synagogae ad eos dicentes viri fratres si quis est in vobis sermo exhortationis
ad plebem dicite 16 surgens autem Paulus et manu silentium indicens ait viri israhelitae et qui
timetis Deum audite 17 Deus plebis Israhel elegit patres nostros et plebem exaltavit cum essent
incolae in terra Aegypti et in brachio excelso eduxit eos ex ea 18 et per quadraginta annorum tempus
mores eorum sustinuit in deserto 19 et destruens gentes septem in terra Chanaan sorte distribuit eis
terram eorum 20 quasi post quadringentos et quinquaginta annos et post haec dedit iudices usque
ad Samuhel prophetam 21 et exinde postulaverunt regem et dedit illis Deus Saul filium Cis virum
de tribu Beniamin annis quadraginta 22 et amoto illo suscitavit illis David regem cui et testimonium
perhibens dixit inveni David filium Iesse virum secundum cor meum qui faciet omnes voluntates
meas 23 huius Deus ex semine secundum promissionem eduxit Israhel salvatorem Iesum
24 praedicante Iohanne ante faciem adventus eius baptismum paenitentiae omni populo Israhel
25 cum impleret autem Iohannes cursum suum dicebat quem me arbitramini esse non sum ego sed
ecce venit post me cuius non sum dignus calciamenta pedum solvere 26 viri fratres filii generis
Abraham et qui in vobis timent Deum vobis verbum salutis huius missum est 27 qui enim habitabant
Hierusalem et principes eius hunc ignorantes et voces prophetarum quae per omne sabbatum leguntur
iudicantes impleverunt 28 et nullam causam mortis invenientes in eum petierunt a Pilato ut
interficerent eum 29 cumque consummassent omnia quae de eo scripta erant deponentes eum de
ligno posuerunt in monumento 30 Deus vero suscitavit eum a mortuis qui visus est per dies multos
his 31 qui simul ascenderant cum eo de Galilaea in Hierusalem qui usque nunc sunt testes eius ad
plebem 32 et nos vobis adnuntiamus ea quae ad patres nostros repromissio facta est 33 quoniam
hanc Deus adimplevit filiis nostris resuscitans Iesum sicut et in psalmo secundo scriptum est Filius

meus es tu ego hodie genui te 34 quod autem suscitaverit eum a mortuis amplius iam non reversurum
in corruptionem ita dixit quia dabo vobis sancta David fidelia 35 ideoque et alias dicit non dabis
Sanctum tuum videre corruptionem 36 David enim sua generatione cum administrasset voluntati
Dei dormivit et adpositus est ad patres suos et vidit corruptionem 37 quem vero Deus suscitavit
non vidit corruptionem 38 notum igitur sit vobis viri fratres quia per hunc vobis remissio peccatorum
adnuntiatur ab omnibus quibus non potuistis in lege Mosi iustificari 39 in hoc omnis qui credit
iustificatur 40 videte ergo ne superveniat quod dictum est in prophetis 41 videte contemptores et
admiramini et disperdimini quia opus operor ego in diebus vestris opus quod non credetis si quis
enarraverit vobis 42 exeuntibus autem illis rogabant ut sequenti sabbato loquerentur sibi verba haec
43 cumque dimissa esset synagoga secuti sunt multi Iudaeorum et colentium advenarum Paulum et
Barnaban qui loquentes suadebant eis ut permanerent in gratia Dei 44 sequenti vero sabbato paene
universa civitas convenit audire verbum Domini 45 videntes autem turbas Iudaei repleti sunt zelo
et contradicebant his quae a Paulo dicebantur blasphemantes 46 tunc constanter Paulus et Barnabas
dixerunt vobis oportebat primum loqui verbum Dei sed quoniam repellitis illud et indignos vos
iudicastis aeternae vitae ecce convertimur ad gentes 47 sic enim praecepit nobis Dominus posui te
in lumen gentibus ut sis in salutem usque ad extremum terrae 48 audientes autem gentes gavisae
sunt et glorificabant verbum Domini et crediderunt quotquot erant praeordinati ad vitam aeternam
49 disseminabatur autem verbum Domini per universam regionem 50 Iudaei autem concitaverunt
religiosas mulieres et honestas et primos civitatis et excitaverunt persecutionem in Paulum et
Barnaban et eiecerunt eos de finibus suis 51 at illi excusso pulvere pedum in eos venerunt Iconium
52 discipuli quoque replebantur gaudio et Spiritu Sancto

Chapter 14

1 factum est autem Iconii ut simul introirent synagogam Iudaeorum et loquerentur ita ut crederet
Iudaeorum et Graecorum copiosa multitudo 2 qui vero increduli fuerunt Iudaei suscitaverunt et ad
iracundiam concitaverunt animas gentium adversus fratres 3 multo igitur tempore demorati sunt

fiducialiter agentes in Domino testimonium perhibente verbo gratiae suae dante signa et prodigia
fieri per manus eorum 4 divisa est autem multitudo civitatis et quidam quidem erant cum Iudaeis
quidam vero cum apostolis 5 cum autem factus esset impetus gentilium et Iudaeorum cum principibus
suis ut contumeliis adficerent et lapidarent eos 6 intellegentes confugerunt ad civitates Lycaoniae
Lystram et Derben et universam in circuitu regionem et ibi evangelizantes erant 7 et quidam vir in
Lystris infirmus pedibus sedebat claudus ex utero matris suae qui numquam ambulaverat 8 hic
audivit Paulum loquentem qui intuitus eum et videns quia haberet fidem ut salvus fieret 9 dixit
magna voce surge super pedes tuos rectus et exilivit et ambulabat 10 turbae autem cum vidissent
quod fecerat Paulus levaverunt vocem suam lycaonice dicentes dii similes facti hominibus
descenderunt ad nos 11 et vocabant Barnaban Iovem Paulum vero Mercurium quoniam ipse erat
dux verbi 12 sacerdos quoque Iovis qui erat ante civitatem tauros et coronas ante ianuas adferens
cum populis volebat sacrificare 13 quod ubi audierunt apostoli Barnabas et Paulus conscissis tunicis
suis exilierunt in turbas clamantes 14 et dicentes viri quid haec facitis et nos mortales sumus similes
vobis homines adnuntiantes vobis ab his vanis converti ad Deum vivum qui fecit caelum et terram
et mare et omnia quae in eis sunt 15 qui in praeteritis generationibus dimisit omnes gentes ingredi
in vias suas 16 et quidem non sine testimonio semet ipsum reliquit benefaciens de caelo dans pluvias
et tempora fructifera implens cibo et laetitia corda vestra 17 et haec dicentes vix sedaverunt turbas
ne sibi immolarent 18 supervenerunt autem quidam ab Antiochia et Iconio Iudaei et persuasis turbis
lapidantesque Paulum traxerunt extra civitatem aestimantes eum mortuum esse 19 circumdantibus
autem eum discipulis surgens intravit civitatem et postera die profectus est cum Barnaba in Derben
20 cumque evangelizassent civitati illi et docuissent multos reversi sunt Lystram et Iconium et
Antiochiam 21 confirmantes animas discipulorum exhortantes ut permanerent in fide et quoniam
per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei 22 et cum constituissent illis per singulas
ecclesias presbyteros et orassent cum ieiunationibus commendaverunt eos Domino in quem
crediderunt 23 transeuntesque Pisidiam venerunt Pamphiliam 24 et loquentes in Pergen verbum
Domini descenderunt in Attaliam 25 et inde navigaverunt Antiochiam unde erant traditi gratiae
Dei in opus quod conpleverunt 26 cum autem venissent et congregassent ecclesiam rettulerunt

quanta fecisset Deus cum illis quia aperuisset gentibus ostium fidei 27 morati sunt autem tempus
non modicum cum discipulis

Chapter 15

1 et quidam descendentes de Iudaea docebant fratres quia nisi circumcidamini secundum morem
Mosi non potestis salvi fieri 2 facta ergo seditione non minima Paulo et Barnabae adversum illos
statuerunt ut ascenderent Paulus et Barnabas et quidam alii ex illis ad apostolos et presbyteros in
Hierusalem super hac quaestione 3 illi igitur deducti ab ecclesia pertransiebant Foenicen et Samariam
narrantes conversionem gentium et faciebant gaudium magnum omnibus fratribus 4 cum autem
venissent Hierosolymam suscepti sunt ab ecclesia et ab apostolis et senioribus adnuntiantes quanta
Deus fecisset cum illis 5 surrexerunt autem quidam de heresi Pharisaeorum qui crediderant dicentes
quia oportet circumcidi eos praecipere quoque servare legem Mosi 6 conveneruntque apostoli et
seniores videre de verbo hoc 7 cum autem magna conquisitio fieret surgens Petrus dixit ad eos viri
fratres vos scitis quoniam ab antiquis diebus in nobis elegit Deus per os meum audire gentes verbum
evangelii et credere 8 et qui novit corda Deus testimonium perhibuit dans illis Spiritum Sanctum
sicut et nobis 9 et nihil discrevit inter nos et illos fide purificans corda eorum 10 nunc ergo quid
temptatis Deum inponere iugum super cervicem discipulorum quod neque patres nostri neque nos
portare potuimus 11 sed per gratiam Domini Iesu credimus salvari quemadmodum et illi 12 tacuit
autem omnis multitudo et audiebant Barnaban et Paulum narrantes quanta fecisset Deus signa et
prodigia in gentibus per eos 13 et postquam tacuerunt respondit Iacobus dicens viri fratres audite
me 14 Simeon narravit quemadmodum primum Deus visitavit sumere ex gentibus populum nomini
suo 15 et huic concordant verba prophetarum sicut scriptum est 16 post haec revertar et aedificabo
tabernaculum David quod decidit et diruta eius reaedificabo et erigam illud 17 ut requirant ceteri
hominum Dominum et omnes gentes super quas invocatum est nomen meum dicit Dominus faciens
haec 18 notum a saeculo est Domino opus suum 19 propter quod ego iudico non inquietari eos qui
ex gentibus convertuntur ad Deum 20 sed scribere ad eos ut abstineant se a contaminationibus
simulacrorum et fornicatione et suffocatis et sanguine 21 Moses enim a temporibus antiquis habet

in singulis civitatibus qui eum praedicent in synagogis ubi per omne sabbatum legitur 22 tunc
placuit apostolis et senioribus cum omni ecclesia eligere viros ex eis et mittere Antiochiam cum
Paulo et Barnaba Iudam qui cognominatur Barsabban et Silam viros primos in fratribus 23 scribentes
per manus eorum apostoli et seniores fratres his qui sunt Antiochiae et Syriae et Ciliciae fratribus
ex gentibus salutem 24 quoniam audivimus quia quidam ex nobis exeuntes turbaverunt vos verbis
evertentes animas vestras quibus non mandavimus 25 placuit nobis collectis in unum eligere viros
et mittere ad vos cum carissimis nostris Barnaba et Paulo 26 hominibus qui tradiderunt animas suas
pro nomine Domini nostri Iesu Christi 27 misimus ergo Iudam et Silam qui et ipsi vobis verbis
referent eadem 28 visum est enim Spiritui Sancto et nobis nihil ultra inponere vobis oneris quam
haec necessario 29 ut abstineatis vos ab immolatis simulacrorum et sanguine suffocato et fornicatione
a quibus custodientes vos bene agetis valete 30 illi igitur dimissi descenderunt Antiochiam et
congregata multitudine tradiderunt epistulam 31 quam cum legissent gavisi sunt super consolatione
32 Iudas autem et Silas et ipsi cum essent prophetae verbo plurimo consolati sunt fratres et
confirmaverunt 33 facto autem ibi tempore dimissi sunt cum pace a fratribus ad eos qui miserant
illos 34 [] 35 Paulus autem et Barnabas demorabantur Antiochiae docentes et evangelizantes cum
aliis pluribus verbum Domini 36 post aliquot autem dies dixit ad Barnaban Paulus revertentes
visitemus fratres per universas civitates in quibus praedicavimus verbum Domini quomodo se
habeant 37 Barnabas autem volebat secum adsumere et Iohannem qui cognominatur Marcus
38 Paulus autem rogabat eum qui discessisset ab eis a Pamphilia et non isset cum eis in opus non
debere recipi eum 39 facta est autem dissensio ita ut discederent ab invicem et Barnabas adsumpto
Marco navigaret Cyprum 40 Paulus vero electo Sila profectus est traditus gratiae Domini a fratribus
41 perambulabat autem Syriam et Ciliciam confirmans ecclesias

Chapter 16

1
pervenit autem in Derben et Lystram et ecce discipulus quidam erat ibi nomine Timotheus
2
filius mulieris iudaeae fidelis patre gentili huic testimonium reddebant qui in Lystris erant et
3
Iconii fratres hunc voluit Paulus secum proficisci et adsumens circumcidit eum propter Iudaeos
4
qui erant in illis locis sciebant enim omnes quod pater eius gentilis esset cum autem pertransirent
civitates tradebant eis custodire dogmata quae erant decreta ab apostolis et senioribus qui essent
5 6
Hierosolymis et ecclesiae quidem confirmabantur fide et abundabant numero cotidie transeuntes
7
autem Frygiam et Galatiae regionem vetati sunt a Sancto Spiritu loqui verbum in Asia cum
8
venissent autem in Mysiam temptabant ire Bithyniam et non permisit eos Spiritus Iesu cum autem
9
pertransissent Mysiam descenderunt Troadem et visio per noctem Paulo ostensa est vir macedo
10
quidam erat stans et deprecans eum et dicens transiens in Macedoniam adiuva nos ut autem
visum vidit statim quaesivimus proficisci in Macedoniam certi facti quia vocasset nos Deus
11
evangelizare eis navigantes autem a Troade recto cursu venimus Samothraciam et sequenti die
12
Neapolim et inde Philippis quae est prima partis Macedoniae civitas colonia eramus autem in
13
hac urbe diebus aliquot conferentes die autem sabbatorum egressi sumus foras portam iuxta
14
flumen ubi videbatur oratio esse et sedentes loquebamur mulieribus quae convenerant et quaedam
mulier nomine Lydia purpuraria civitatis Thyatirenorum colens Deum audivit cuius Dominus aperuit
15
cor intendere his quae dicebantur a Paulo cum autem baptizata esset et domus eius deprecata
est dicens si iudicastis me fidelem Domino esse introite in domum meam et manete et coegit nos
16
factum est autem euntibus nobis ad orationem puellam quandam habentem spiritum pythonem
17
obviare nobis quae quaestum magnum praestabat dominis suis divinando haec subsecuta Paulum
18
et nos clamabat dicens isti homines servi Dei excelsi sunt qui adnuntiant vobis viam salutis hoc
autem faciebat multis diebus dolens autem Paulus et conversus spiritui dixit praecipio tibi in nomine
19
Iesu Christi exire ab ea et exiit eadem hora videntes autem domini eius quia exivit spes quaestus
20
eorum adprehendentes Paulum et Silam perduxerunt in forum ad principes et offerentes eos
21
magistratibus dixerunt hii homines conturbant civitatem nostram cum sint Iudaei et adnuntiant
22
morem quem non licet nobis suscipere neque facere cum simus Romani et concurrit plebs
23
adversus eos et magistratus scissis tunicis eorum iusserunt virgis caedi et cum multas plagas eis

inposuissent miserunt eos in carcerem praecipientes custodi ut diligenter custodiret eos 24 qui cum
tale praeceptum accepisset misit eos in interiorem carcerem et pedes eorum strinxit in ligno 25 media
autem nocte Paulus et Silas adorantes laudabant Deum et audiebant eos qui in custodia erant
26 subito vero terraemotus factus est magnus ita ut moverentur fundamenta carceris et aperta sunt
statim ostia omnia et universorum vincula soluta sunt 27 expergefactus autem custos carceris et
videns apertas ianuas carceris evaginato gladio volebat se interficere aestimans fugisse vinctos
28 clamavit autem Paulus magna voce dicens nihil feceris tibi mali universi enim hic sumus
29 petitoque lumine introgressus est et tremefactus procidit Paulo et Silae 30 et producens eos foras
ait domini quid me oportet facere ut salvus fiam 31 at illi dixerunt crede in Domino Iesu et salvus
eris tu et domus tua 32 et locuti sunt ei verbum Domini cum omnibus qui erant in domo eius 33 et
tollens eos in illa hora noctis lavit plagas eorum et baptizatus est ipse et omnes eius continuo
34 cumque perduxisset eos in domum suam adposuit eis mensam et laetatus est cum omni domo
sua credens Deo 35 et cum dies factus esset miserunt magistratus lictores dicentes dimitte homines
illos 36 nuntiavit autem custos carceris verba haec Paulo quia miserunt magistratus ut dimittamini
nunc igitur exeuntes ite in pace 37 Paulus autem dixit eis caesos nos publice indemnatos homines
romanos miserunt in carcerem et nunc occulte nos eiciunt non ita sed veniant 38 et ipsi nos eiciant
nuntiaverunt autem magistratibus lictores verba haec timueruntque audito quod Romani essent
39 et venientes deprecati sunt eos et educentes rogabant ut egrederentur urbem 40 exeuntes autem
de carcere introierunt ad Lydiam et visis fratribus consolati sunt eos et profecti sunt

Chapter 17

1 cum autem perambulassent Amphipolim et Apolloniam venerunt Thessalonicam ubi erat
synagoga Iudaeorum 2 secundum consuetudinem autem Paulus introivit ad eos et per sabbata tria
disserebat eis de scripturis 3 adaperiens et insinuans quia Christum oportuit pati et resurgere a
mortuis et quia hic est Christus Iesus quem ego adnuntio vobis 4 et quidam ex eis crediderunt et
adiuncti sunt Paulo et Silae et de colentibus gentilibusque multitudo magna et mulieres nobiles non
paucae 5 zelantes autem Iudaei adsumentesque de vulgo viros quosdam malos et turba facta

concitaverunt civitatem et adsistentes domui Iasonis quaerebant eos producere in populum 6 et cum
non invenissent eos trahebant Iasonem et quosdam fratres ad principes civitatis clamantes quoniam
hii qui orbem concitant et huc venerunt 7 quos suscepit Iason et hii omnes contra decreta Caesaris
faciunt regem alium dicentes esse Iesum 8 concitaverunt autem plebem et principes civitatis audientes
haec 9 et accepto satis ab Iasone et a ceteris dimiserunt eos 10 fratres vero confestim per noctem
dimiserunt Paulum et Silam in Beroeam qui cum advenissent in synagogam Iudaeorum introierunt
11 hii autem erant nobiliores eorum qui sunt Thessalonicae qui susceperunt verbum cum omni
aviditate cotidie scrutantes scripturas si haec ita se haberent 12 et multi quidem crediderunt ex eis
et gentilium mulierum honestarum et viri non pauci 13 cum autem cognovissent in Thessalonica
Iudaei quia et Beroeae praedicatum est a Paulo verbum Dei venerunt et illuc commoventes et
turbantes multitudinem 14 statimque tunc Paulum dimiserunt fratres ut iret usque ad mare Silas
autem et Timotheus remanserunt ibi 15 qui autem deducebant Paulum perduxerunt usque Athenas
et accepto mandato ab eo ad Silam et Timotheum ut quam celeriter venirent ad illum profecti sunt
16 Paulus autem cum Athenis eos expectaret incitabatur spiritus eius in ipso videns idolatriae deditam
civitatem 17 disputabat igitur in synagoga cum Iudaeis et colentibus et in foro per omnes dies ad
eos qui aderant 18 quidam autem epicurei et stoici philosophi disserebant cum eo et quidam dicebant
quid vult seminiverbius hic dicere alii vero novorum daemoniorum videtur adnuntiator esse quia
Iesum et resurrectionem adnuntiabat eis 19 et adprehensum eum ad Ariopagum duxerunt dicentes
possumus scire quae est haec nova quae a te dicitur doctrina 20 nova enim quaedam infers auribus
nostris volumus ergo scire quidnam velint haec esse 21 Athenienses autem omnes et advenae
hospites ad nihil aliud vacabant nisi aut dicere aut audire aliquid novi 22 stans autem Paulus in
medio Ariopagi ait viri athenienses per omnia quasi superstitiosiores vos video 23 praeteriens enim
et videns simulacra vestra inveni et aram in qua scriptum erat ignoto deo quod ergo ignorantes
colitis hoc ego adnuntio vobis 24 Deus qui fecit mundum et omnia quae in eo sunt hic caeli et terrae
cum sit Dominus non in manufactis templis inhabitat 25 nec manibus humanis colitur indigens
aliquo cum ipse det omnibus vitam et inspirationem et omnia 26 fecitque ex uno omne genus
hominum inhabitare super universam faciem terrae definiens statuta tempora et terminos habitationis
eorum 27 quaerere Deum si forte adtractent eum aut inveniant quamvis non longe sit ab unoquoque

nostrum 28 in ipso enim vivimus et movemur et sumus sicut et quidam vestrum poetarum dixerunt
ipsius enim et genus sumus 29 genus ergo cum simus Dei non debemus aestimare auro aut argento
aut lapidi sculpturae artis et cogitationis hominis divinum esse simile 30 et tempora quidem huius
ignorantiae despiciens Deus nunc adnuntiat hominibus ut omnes ubique paenitentiam agant 31 eo
quod statuit diem in qua iudicaturus est orbem in aequitate in viro in quo statuit fidem praebens
omnibus suscitans eum a mortuis 32 cum audissent autem resurrectionem mortuorum quidam
quidem inridebant quidam vero dixerunt audiemus te de hoc iterum 33 sic Paulus exivit de medio
eorum 34 quidam vero viri adherentes ei crediderunt in quibus et Dionisius Ariopagita et mulier
nomine Damaris et alii cum eis

Chapter 18

1 post haec egressus ab Athenis venit Corinthum 2 et inveniens quendam Iudaeum nomine
Aquilam Ponticum genere qui nuper venerat ab Italia et Priscillam uxorem eius eo quod praecepisset
Claudius discedere omnes Iudaeos a Roma accessit ad eos 3 et quia eiusdem erat artis manebat
apud eos et operabatur erat autem scenofactoriae artis 4 [] 5 cum venissent autem de Macedonia
Silas et Timotheus instabat verbo Paulus testificans Iudaeis esse Christum Iesum 6 contradicentibus
autem eis et blasphemantibus excutiens vestimenta dixit ad eos sanguis vester super caput vestrum
mundus ego ex hoc ad gentes vadam 7 et migrans inde intravit in domum cuiusdam nomine Titi
Iusti colentis Deum cuius domus erat coniuncta synagogae 8 Crispus autem archisynagogus credidit
Domino cum omni domo sua et multi Corinthiorum audientes credebant et baptizabantur 9 dixit
autem Dominus nocte per visionem Paulo noli timere sed loquere et ne taceas 10 propter quod ego
sum tecum et nemo adponetur tibi ut noceat te quoniam populus est mihi multus in hac civitate
11 sedit autem annum et sex menses docens apud eos verbum Dei 12 Gallione autem proconsule
Achaiae insurrexerunt uno animo Iudaei in Paulum et adduxerunt eum ad tribunal 13 dicentes quia
contra legem hic persuadet hominibus colere Deum 14 incipiente autem Paulo aperire os dixit
Gallio ad Iudaeos si quidem esset iniquum aliquid aut facinus pessimum o viri iudaei recte vos
sustinerem 15 si vero quaestiones sunt de verbo et nominibus et legis vestrae vos ipsi videritis iudex

ego horum nolo esse 16 et minavit eos a tribunali 17 adprehendentes autem omnes Sosthenen
principem synagogae percutiebant ante tribunal et nihil eorum Gallioni curae erat 18 Paulus vero
cum adhuc sustinuisset dies multos fratribus valefaciens navigavit Syriam et cum eo Priscilla et
Aquila qui sibi totonderat in Cencris caput habebat enim votum 19 devenitque Ephesum et illos ibi
reliquit ipse vero ingressus synagogam disputavit cum Iudaeis 20 rogantibus autem eis ut ampliori
tempore maneret non consensit 21 sed valefaciens et dicens iterum revertar ad vos Deo volente
profectus est ab Epheso 22 et descendens Caesaream ascendit et salutavit ecclesiam et descendit
Antiochiam 23 et facto ibi aliquanto tempore profectus est perambulans ex ordine galaticam regionem
et Frygiam confirmans omnes discipulos 24 Iudaeus autem quidam Apollo nomine Alexandrinus
natione vir eloquens devenit Ephesum potens in scripturis 25 hic erat edoctus viam Domini et
fervens spiritu loquebatur et docebat diligenter ea quae sunt Iesu sciens tantum baptisma Iohannis
26 hic ergo coepit fiducialiter agere in synagoga quem cum audissent Priscilla et Aquila adsumpserunt
eum et diligentius exposuerunt ei viam Dei 27 cum autem vellet ire Achaiam exhortati fratres
scripserunt discipulis ut susciperent eum qui cum venisset contulit multum his qui crediderant
28 vehementer enim Iudaeos revincebat publice ostendens per scripturas esse Christum Iesum

Chapter 19

1 factum est autem cum Apollo esset Corinthi ut Paulus peragratis superioribus partibus veniret
Ephesum et inveniret quosdam discipulos 2 dixitque ad eos si Spiritum Sanctum accepistis credentes
at illi ad eum sed neque si Spiritus Sanctus est audivimus 3 ille vero ait in quo ergo baptizati estis
qui dixerunt in Iohannis baptismate 4 dixit autem Paulus Iohannes baptizavit baptisma paenitentiae
populum dicens in eum qui venturus esset post ipsum ut crederent hoc est in Iesum 5 his auditis
baptizati sunt in nomine Domini Iesu 6 et cum inposuisset illis manum Paulus venit Spiritus Sanctus
super eos et loquebantur linguis et prophetabant 7 erant autem omnes viri fere duodecim
8 introgressus autem synagogam cum fiducia loquebatur per tres menses disputans et suadens de

9
regno Dei cum autem quidam indurarentur et non crederent maledicentes viam coram multitudine
10
discedens ab eis segregavit discipulos cotidie disputans in scola Tyranni hoc autem factum est
per biennium ita ut omnes qui habitabant in Asia audirent verbum Domini Iudaei atque gentiles
11 12
virtutesque non quaslibet Deus faciebat per manus Pauli ita ut etiam super languidos deferrentur
a corpore eius sudaria vel semicintia et recedebant ab eis languores et spiritus nequam egrediebantur
13
temptaverunt autem quidam et de circumeuntibus iudaeis exorcistis invocare super eos qui
habebant spiritus malos nomen Domini Iesu dicentes adiuro vos per Iesum quem Paulus praedicat
14
erant autem quidam Scevae Iudaei principis sacerdotum septem filii qui hoc faciebant
15 16
respondens autem spiritus nequam dixit eis Iesum novi et Paulum scio vos autem qui estis et
insiliens homo in eos in quo erat daemonium pessimum et dominatus amborum invaluit contra eos
17
ita ut nudi et vulnerati effugerent de domo illa hoc autem notum factum est omnibus Iudaeis
atque gentilibus qui habitabant Ephesi et cecidit timor super omnes illos et magnificabatur nomen
18 19
Domini Iesu multique credentium veniebant confitentes et adnuntiantes actus suos multi
autem ex his qui fuerant curiosa sectati contulerunt libros et conbuserunt coram omnibus et conputatis
20
pretiis illorum invenerunt pecuniam denariorum quinquaginta milium ita fortiter verbum Dei
21
crescebat et confirmabatur his autem expletis posuit Paulus in Spiritu transita Macedonia et
22
Achaia ire Hierosolymam dicens quoniam postquam fuero ibi oportet me et Romam videre mittens
autem in Macedoniam duos ex ministrantibus sibi Timotheum et Erastum ipse remansit ad tempus
23 24
in Asia facta est autem in illo tempore turbatio non minima de via Demetrius enim quidam
nomine argentarius faciens aedes argenteas Dianae praestabat artificibus non modicum quaestum
25
quos convocans et eos qui eiusmodi erant opifices dixit viri scitis quia de hoc artificio adquisitio
26
est nobis et videtis et auditis quia non solum Ephesi sed paene totius Asiae Paulus hic suadens
27
avertit multam turbam dicens quoniam non sunt dii qui manibus fiunt non solum autem haec
periclitabitur nobis pars in redargutionem venire sed et magnae deae Dianae templum in nihilum
28
reputabitur sed et destrui incipiet maiestas eius quam tota Asia et orbis colit his auditis repleti
29
sunt ira et exclamaverunt dicentes magna Diana Ephesiorum et impleta est civitas confusione
et impetum fecerunt uno animo in theatrum rapto Gaio et Aristarcho Macedonibus comitibus Pauli
30 31
Paulo autem volente intrare in populum non permiserunt discipuli quidam autem et de Asiae
32
principibus qui erant amici eius miserunt ad eum rogantes ne se daret in theatrum alii autem

aliud clamabant erat enim ecclesia confusa et plures nesciebant qua ex causa convenissent 33 de
turba autem detraxerunt Alexandrum propellentibus eum Iudaeis Alexander ergo manu silentio
postulato volebat rationem reddere populo 34 quem ut cognoverunt Iudaeum esse vox facta est una
omnium quasi per horas duas clamantium magna Diana Ephesiorum 35 et cum sedasset scriba
turbas dixit viri ephesii quis enim est hominum qui nesciat Ephesiorum civitatem cultricem esse
magnae Dianae Iovisque prolis 36 cum ergo his contradici non possit oportet vos sedatos esse et
nihil temere agere 37 adduxistis enim homines istos neque sacrilegos neque blasphemantes deam
vestram 38 quod si Demetrius et qui cum eo sunt artifices habent adversus aliquem causam conventus
forenses aguntur et pro consulibus sunt accusent invicem 39 si quid autem alterius rei quaeritis in
legitima ecclesia poterit absolvi 40 nam et periclitamur argui seditionis hodiernae cum nullus
obnoxius sit de quo non possimus reddere rationem concursus istius et cum haec dixisset dimisit
ecclesiam

Chapter 20

1 postquam autem cessavit tumultus vocatis Paulus discipulis et exhortatus eos valedixit et
profectus est ut iret in Macedoniam 2 cum autem perambulasset partes illas et exhortatus eos fuisset
multo sermone venit ad Graeciam 3 ubi cum fecisset menses tres factae sunt illi insidiae a Iudaeis
navigaturo in Syriam habuitque consilium ut reverteretur per Macedoniam 4 comitatus est autem
eum Sopater Pyrri Beroensis Thessalonicensium vero Aristarchus et Secundus et Gaius Derbeus
et Timotheus Asiani vero Tychicus et Trophimus 5 hii cum praecessissent sustinebant nos Troade
6 nos vero navigavimus post dies azymorum a Philippis et venimus ad eos Troadem in diebus
quinque ubi demorati sumus diebus septem 7 in una autem sabbati cum convenissemus ad
frangendum panem Paulus disputabat eis profecturus in crastinum protraxitque sermonem usque
in mediam noctem 8 erant autem lampades copiosae in cenaculo ubi eramus congregati 9 sedens
autem quidam adulescens nomine Eutychus super fenestram cum mergeretur somno gravi disputante
diu Paulo eductus somno cecidit de tertio cenaculo deorsum et sublatus est mortuus 10 ad quem
cum descendisset Paulus incubuit super eum et conplexus dixit nolite turbari anima enim ipsius in

eo est 11 ascendens autem frangensque panem et gustans satisque adlocutus usque in lucem sic
profectus est 12 adduxerunt autem puerum viventem et consolati sunt non minime 13 nos autem
ascendentes navem enavigavimus in Asson inde suscepturi Paulum sic enim disposuerat ipse per
terram iter facturus 14 cum autem convenisset nos in Asson adsumpto eo venimus Mytilenen 15 et
inde navigantes sequenti die venimus contra Chium et alia adplicuimus Samum et sequenti venimus
Miletum 16 proposuerat enim Paulus transnavigare Ephesum ne qua mora illi fieret in Asia festinabat
enim si possibile sibi esset ut diem pentecosten faceret Hierosolymis 17 a Mileto autem mittens
Ephesum vocavit maiores natu ecclesiae 18 qui cum venissent ad eum et simul essent dixit eis vos
scitis a prima die qua ingressus sum in Asiam qualiter vobiscum per omne tempus fuerim 19 serviens
Domino cum omni humilitate et lacrimis et temptationibus quae mihi acciderunt ex insidiis
Iudaeorum 20 quomodo nihil subtraxerim utilium quo minus adnuntiarem vobis et docerem vos
publice et per domos 21 testificans Iudaeis atque gentilibus in Deum paenitentiam et fidem in
Dominum nostrum Iesum Christum 22 et nunc ecce alligatus ego Spiritu vado in Hierusalem quae
in ea eventura sint mihi ignorans 23 nisi quod Spiritus Sanctus per omnes civitates protestatur mihi
dicens quoniam vincula et tribulationes me manent 24 sed nihil horum vereor nec facio animam
pretiosiorem quam me dummodo consummem cursum meum et ministerium quod accepi a Domino
Iesu testificari evangelium gratiae Dei 25 et nunc ecce ego scio quia amplius non videbitis faciem
meam vos omnes per quos transivi praedicans regnum Dei 26 quapropter contestor vos hodierna
die quia mundus sum a sanguine omnium 27 non enim subterfugi quo minus adnuntiarem omne
consilium Dei vobis 28 adtendite vobis et universo gregi in quo vos Spiritus Sanctus posuit episcopos
regere ecclesiam Dei quam adquisivit sanguine suo 29 ego scio quoniam intrabunt post discessionem
meam lupi graves in vos non parcentes gregi 30 et ex vobis ipsis exsurgent viri loquentes perversa
ut abducant discipulos post se 31 propter quod vigilate memoria retinentes quoniam per triennium
nocte et die non cessavi cum lacrimis monens unumquemque vestrum 32 et nunc commendo vos
Deo et verbo gratiae ipsius qui potens est aedificare et dare hereditatem in sanctificatis omnibus
33 argentum aut aurum aut vestem nullius concupivi 34 ipsi scitis quoniam ad ea quae mihi opus
erant et his qui mecum sunt ministraverunt manus istae 35 omnia ostendi vobis quoniam sic

laborantes oportet suscipere infirmos ac meminisse verbi Domini Iesu quoniam ipse dixit beatius
est magis dare quam accipere 36 et cum haec dixisset positis genibus suis cum omnibus illis oravit
37 magnus autem fletus factus est omnium et procumbentes super collum Pauli osculabantur eum
38 dolentes maxime in verbo quo dixerat quoniam amplius faciem eius non essent visuri et deducebant
eum ad navem

Chapter 21

1 cum autem factum esset ut navigaremus abstracti ab eis recto cursu venimus Cho et sequenti
die Rhodum et inde Patara 2 et cum invenissemus navem transfretantem in Foenicen ascendentes
navigavimus 3 cum paruissemus autem Cypro et relinquentes eam ad sinistram navigabamus in
Syriam et venimus Tyrum ibi enim navis erat expositura onus 4 inventis autem discipulis mansimus
ibi diebus septem qui Paulo dicebant per Spiritum ne ascenderet Hierosolymam 5 et explicitis
diebus profecti ibamus deducentibus nos omnibus cum uxoribus et filiis usque foras civitatem et
positis genibus in litore oravimus 6 et cum valefecissemus invicem ascendimus in navem illi autem
redierunt in sua 7 nos vero navigatione explicita a Tyro descendimus Ptolomaida et salutatis fratribus
mansimus die una apud illos 8 alia autem die profecti venimus Caesaream et intrantes in domum
Philippi evangelistae qui erat de septem mansimus apud eum 9 huic autem erant filiae quattuor
virgines prophetantes 10 et cum moraremur per dies aliquot supervenit quidam a Iudaea propheta
nomine Agabus 11 is cum venisset ad nos tulit zonam Pauli et alligans sibi pedes et manus dixit
haec dicit Spiritus Sanctus virum cuius est zona haec sic alligabunt in Hierusalem Iudaei et tradent
in manus gentium 12 quod cum audissemus rogabamus nos et qui loci illius erant ne ascenderet
Hierosolymam 13 tunc respondit Paulus et dixit quid facitis flentes et adfligentes cor meum ego
enim non solum alligari sed et mori in Hierusalem paratus sum propter nomen Domini Iesu 14 et
cum ei suadere non possemus quievimus dicentes Domini voluntas fiat 15 post dies autem istos
praeparati ascendebamus Hierusalem 16 venerunt autem et ex discipulis a Caesarea nobiscum
adducentes apud quem hospitaremur Mnasonem quendam Cyprium antiquum discipulum 17 et

cum venissemus Hierosolymam libenter exceperunt nos fratres 18 sequenti autem die introibat
Paulus nobiscum ad Iacobum omnesque collecti sunt seniores 19 quos cum salutasset narrabat per
singula quae fecisset Deus in gentibus per ministerium ipsius 20 at illi cum audissent magnificabant
Deum dixeruntque ei vides frater quot milia sint in Iudaeis qui crediderunt et omnes aemulatores
sunt legis 21 audierunt autem de te quia discessionem doceas a Mose eorum qui per gentes sunt
Iudaeorum dicens non debere circumcidere eos filios suos neque secundum consuetudinem ingredi
22 quid ergo est utique oportet convenire multitudinem audient enim te supervenisse 23 hoc ergo
fac quod tibi dicimus sunt nobis viri quattuor votum habentes super se 24 his adsumptis sanctifica
te cum illis et inpende in illis ut radant capita et scient omnes quia quae de te audierunt falsa sunt
sed ambulas et ipse custodiens legem 25 de his autem qui crediderunt ex gentibus nos scripsimus
iudicantes ut abstineant se ab idolis immolato et sanguine et suffocato et fornicatione 26 tunc Paulus
adsumptis viris postera die purificatus cum illis intravit in templum adnuntians expletionem dierum
purificationis donec offerretur pro unoquoque eorum oblatio 27 dum autem septem dies
consummarentur hii qui de Asia erant Iudaei cum vidissent eum in templo concitaverunt omnem
populum et iniecerunt ei manus clamantes 28 viri israhelitae adiuvate hic est homo qui adversus
populum et legem et locum hunc omnes ubique docens insuper et gentiles induxit in templum et
violavit sanctum locum istum 29 viderant enim Trophimum Ephesium in civitate cum ipso quem
aestimaverunt quoniam in templum induxisset Paulus 30 commotaque est civitas tota et facta est
concursio populi et adprehendentes Paulum trahebant eum extra templum et statim clausae sunt
ianuae 31 quaerentibus autem eum occidere nuntiatum est tribuno cohortis quia tota confunditur
Hierusalem 32 qui statim adsumptis militibus et centurionibus decucurrit ad illos qui cum vidissent
tribunum et milites cessaverunt percutere Paulum 33 tunc accedens tribunus adprehendit eum et
iussit alligari catenis duabus et interrogabat quis esset et quid fecisset 34 alii autem aliud clamabant
in turba et cum non posset certum cognoscere prae tumultu iussit duci eum in castra 35 et cum
venisset ad gradus contigit ut portaretur a militibus propter vim populi 36 sequebatur enim multitudo
populi clamans tolle eum 37 et cum coepisset induci in castra Paulus dicit tribuno si licet mihi loqui
aliquid ad te qui dixit graece nosti 38 nonne tu es Aegyptius qui ante hos dies tumultum concitasti
et eduxisti in desertum quattuor milia virorum sicariorum 39 et dixit ad eum Paulus ego homo sum

quidem iudaeus a Tarso Ciliciae non ignotae civitatis municeps rogo autem te permitte mihi loqui
ad populum 40 et cum ille permisisset Paulus stans in gradibus annuit manu ad plebem et magno
silentio facto adlocutus est hebraea lingua dicens

Chapter 22

1 viri fratres et patres audite quam ad vos nunc reddo rationem 2 cum audissent autem quia
hebraea lingua loquitur ad illos magis praestiterunt silentium 3 et dixit ego sum vir iudaeus natus
Tarso Ciliciae nutritus autem in ista civitate secus pedes Gamalihel eruditus iuxta veritatem paternae
legis aemulator legis sicut et vos omnes estis hodie 4 qui hanc viam persecutus sum usque ad
mortem alligans et tradens in custodias viros ac mulieres 5 sicut princeps sacerdotum testimonium
mihi reddit et omnes maiores natu a quibus et epistulas accipiens ad fratres Damascum pergebam
ut adducerem inde vinctos in Hierusalem uti punirentur 6 factum est autem eunte me et
adpropinquante Damasco media die subito de caelo circumfulsit me lux copiosa 7 et decidens in
terram audivi vocem dicentem mihi Saule Saule quid me persequeris 8 ego autem respondi quis es
Domine dixitque ad me ego sum Iesus Nazarenus quem tu persequeris 9 et qui mecum erant lumen
quidem viderunt vocem autem non audierunt eius qui loquebatur mecum 10 et dixi quid faciam
Domine Dominus autem dixit ad me surgens vade Damascum et ibi tibi dicetur de omnibus quae
te oporteat facere 11 et cum non viderem prae claritate luminis illius ad manum deductus a comitibus
veni Damascum 12 Ananias autem quidam vir secundum legem testimonium habens ab omnibus
habitantibus Iudaeis 13 veniens ad me et adstans dixit mihi Saule frater respice et ego eadem hora
respexi in eum 14 at ille dixit Deus patrum nostrorum praeordinavit te ut cognosceres voluntatem
eius et videres Iustum et audires vocem ex ore eius 15 quia eris testis illius ad omnes homines
eorum quae vidisti et audisti 16 et nunc quid moraris exsurge baptizare et ablue peccata tua invocato
nomine ipsius 17 factum est autem revertenti mihi in Hierusalem et oranti in templo fieri me in
stupore mentis 18 et videre illum dicentem mihi festina et exi velociter ex Hierusalem quoniam
non recipient testimonium tuum de me 19 et ego dixi Domine ipsi sciunt quia ego eram concludens

in carcerem et caedens per synagogas eos qui credebant in te [20] et cum funderetur sanguis Stephani
testis tui ego adstabam et consentiebam et custodiebam vestimenta interficientium illum [21] et dixit
ad me vade quoniam ego in nationes longe mittam te [22] audiebant autem eum usque ad hoc verbum
et levaverunt vocem suam dicentes tolle de terra eiusmodi non enim fas est eum vivere
[23] vociferantibus autem eis et proicientibus vestimenta sua et pulverem iactantibus in aerem [24] iussit
tribunus induci eum in castra et flagellis caedi et torqueri eum ut sciret propter quam causam sic
adclamarent ei [25] et cum adstrinxissent eum loris dixit adstanti sibi centurioni Paulus si hominem
romanum et indemnatum licet vobis flagellare [26] quo audito centurio accessit ad tribunum et
nuntiavit dicens quid acturus es hic enim homo civis romanus est [27] accedens autem tribunus dixit
illi dic mihi tu Romanus es at ille dixit etiam [28] et respondit tribunus ego multa summa civitatem
hanc consecutus sum et Paulus ait ego autem et natus sum [29] protinus ergo discesserunt ab illo qui
eum torturi erant tribunus quoque timuit postquam rescivit quia civis romanus esset et quia alligasset
eum [30] postera autem die volens scire diligentius qua ex causa accusaretur a Iudaeis solvit eum et
iussit sacerdotes convenire et omne concilium et producens Paulum statuit inter illos

Chapter 23

[1] intendens autem concilium Paulus ait viri fratres ego omni conscientia bona conversatus sum
ante Deum usque in hodiernum diem [2] princeps autem sacerdotum Ananias praecepit adstantibus
sibi percutere os eius [3] tunc Paulus ad eum dixit percutiet te Deus paries dealbate et tu sedens
iudicas me secundum legem et contra legem iubes me percuti [4] et qui adstabant dixerunt summum
sacerdotem Dei maledicis [5] dixit autem Paulus nesciebam fratres quia princeps est sacerdotum
scriptum est enim principem populi tui non maledices [6] sciens autem Paulus quia una pars esset
Sadducaeorum et altera Pharisaeorum exclamavit in concilio viri fratres ego Pharisaeus sum filius
Pharisaeorum de spe et resurrectione mortuorum ego iudicor [7] et cum haec dixisset facta est dissensio
inter Pharisaeos et Sadducaeos et soluta est multitudo [8] Sadducaei enim dicunt non esse
resurrectionem neque angelum neque spiritum Pharisaei autem utrumque confitentur [9] factus est
autem clamor magnus et surgentes quidam Pharisaeorum pugnabant dicentes nihil mali invenimus

in homine isto quod si spiritus locutus est ei aut angelus 10 et cum magna dissensio facta esset
timens tribunus ne discerperetur Paulus ab ipsis iussit milites descendere et rapere eum de medio
eorum ac deducere eum in castra 11 sequenti autem nocte adsistens ei Dominus ait constans esto
sicut enim testificatus es de me Hierusalem sic te oportet et Romae testificari 12 facta autem die
collegerunt se quidam ex Iudaeis et devoverunt se dicentes neque manducaturos neque bibituros
donec occiderent Paulum 13 erant autem plus quam quadraginta qui hanc coniurationem fecerant
14 qui accesserunt ad principes sacerdotum et seniores et dixerunt devotione devovimus nos nihil
gustaturos donec occidamus Paulum 15 nunc ergo vos notum facite tribuno cum concilio ut producat
illum ad vos tamquam aliquid certius cognituri de eo nos vero priusquam adpropiet parati sumus
interficere illum 16 quod cum audisset filius sororis Pauli insidias venit et intravit in castra
nuntiavitque Paulo 17 vocans autem Paulus ad se unum ex centurionibus ait adulescentem hunc
perduc ad tribunum habet enim aliquid indicare illi 18 et ille quidem adsumens eum duxit ad
tribunum et ait vinctus Paulus vocans rogavit me hunc adulescentem perducere ad te habentem
aliquid loqui tibi 19 adprehendens autem tribunus manum illius secessit cum eo seorsum et
interrogavit illum quid est quod habes indicare mihi 20 ille autem dixit Iudaeis convenit rogare te
ut crastina die Paulum producas in concilium quasi aliquid certius inquisituri sint de illo 21 tu vero
ne credideris illis insidiantur enim ei ex eis viri amplius quadraginta qui se devoverunt non
manducare neque bibere donec interficiant eum et nunc parati sunt expectantes promissum tuum
22 tribunus igitur dimisit adulescentem praecipiens ne cui loqueretur quoniam haec nota sibi fecisset
23 et vocatis duobus centurionibus dixit illis parate milites ducentos ut eant usque Caesaream et
equites septuaginta et lancearios ducentos a tertia hora noctis 24 et iumenta praeparate ut inponentes
Paulum salvum perducerent ad Felicem praesidem 25 [] 26 scribens epistulam continentem haec
Claudius Lysias optimo praesidi Felici salutem 27 virum hunc conprehensum a Iudaeis et incipientem
interfici ab eis superveniens cum exercitu eripui cognito quia Romanus est 28 volensque scire
causam quam obiciebant illi deduxi eum in concilium eorum 29 quem inveni accusari de
quaestionibus legis ipsorum nihil vero dignum morte aut vinculis habentem crimen 30 et cum mihi
perlatum esset de insidiis quas paraverunt ei misi ad te denuntians et accusatoribus ut dicant apud
te 31 milites ergo secundum praeceptum sibi adsumentes Paulum duxerunt per noctem in

Antipatridem [32] et postera die dimissis equitibus ut irent cum eo reversi sunt ad castra [33] qui cum
venissent Caesaream et tradidissent epistulam praesidi statuerunt ante illum et Paulum [34] cum
legisset autem et interrogasset de qua provincia esset et cognoscens quia de Cilicia [35] audiam te
inquit cum et accusatores tui venerint iussitque in praetorio Herodis custodiri eum

Chapter 24

[1] post quinque autem dies descendit princeps sacerdotum Ananias cum senioribus quibusdam
et Tertullo quodam oratore qui adierunt praesidem adversus Paulum [2] et citato Paulo coepit accusare
Tertullus dicens cum in multa pace agamus per te et multa corrigantur per tuam providentiam
[3] semper et ubique suscipimus optime Felix cum omni gratiarum actione [4] ne diutius autem te
protraham oro breviter audias nos pro tua clementia [5] invenimus hunc hominem pestiferum et
concitantem seditiones omnibus Iudaeis in universo orbe et auctorem seditionis sectae Nazarenorum
[6] qui etiam templum violare conatus est quem et adprehendimus [7] [] [8] a quo poteris ipse iudicans
de omnibus istis cognoscere de quibus nos accusamus eum [9] adiecerunt autem et Iudaei dicentes
haec ita se habere [10] respondit autem Paulus annuente sibi praeside dicere ex multis annis esse te
iudicem genti huic sciens bono animo pro me satisfaciam [11] potes enim cognoscere quia non plus
sunt dies mihi quam duodecim ex quo ascendi adorare in Hierusalem [12] et neque in templo
invenerunt me cum aliquo disputantem aut concursum facientem turbae neque in synagogis neque
in civitate [13] neque probare possunt tibi de quibus nunc accusant me [14] confiteor autem hoc tibi
quod secundum sectam quam dicunt heresim sic deservio patrio Deo meo credens omnibus quae
in lege et prophetis scripta sunt [15] spem habens in Deum quam et hii ipsi expectant resurrectionem
futuram iustorum et iniquorum [16] in hoc et ipse studeo sine offendiculo conscientiam habere ad
Deum et ad homines semper [17] post annos autem plures elemosynas facturus in gentem meam veni
et oblationes et vota [18] in quibus invenerunt me purificatum in templo non cum turba neque cum
tumultu [19] quidam autem ex Asia Iudaei quos oportebat apud te praesto esse et accusare si quid
haberent adversum me [20] aut hii ipsi dicant si quid invenerunt in me iniquitatis cum stem in concilio

21
nisi de una hac solummodo voce qua clamavi inter eos stans quoniam de resurrectione mortuorum
22
ego iudicor hodie a vobis distulit autem illos Felix certissime sciens de via dicens cum tribunus
23
Lysias descenderit audiam vos iussitque centurioni custodiri eum et habere requiem nec
24
quemquam prohibere de suis ministrare ei post aliquot autem dies veniens Felix cum Drusilla
uxore sua quae erat Iudaea vocavit Paulum et audivit ab eo fidem quae est in Iesum Christum
25
disputante autem illo de iustitia et castitate et de iudicio futuro timefactus Felix respondit quod
26
nunc adtinet vade tempore autem oportuno accersiam te simul et sperans quia pecunia daretur
27
a Paulo propter quod et frequenter accersiens eum loquebatur cum eo biennio autem expleto
accepit successorem Felix Porcium Festum volens autem gratiam praestare Iudaeis Felix reliquit
Paulum vinctum

Chapter 25

1
Festus ergo cum venisset in provinciam post triduum ascendit Hierosolymam a Caesarea
2
adieruntque eum principes sacerdotum et primi Iudaeorum adversus Paulum et rogabant eum
3
postulantes gratiam adversum eum ut iuberet perduci eum Hierusalem insidias tendentes ut eum
4
interficerent in via Festus autem respondit servari Paulum in Caesarea se autem maturius
5
profecturum qui ergo in vobis ait potentes sunt descendentes simul si quod est in viro crimen
6
accusent eum demoratus autem inter eos dies non amplius quam octo aut decem descendit
7
Caesaream et altera die sedit pro tribunali et iussit Paulum adduci qui cum perductus esset
circumsteterunt eum qui ab Hierosolyma descenderant Iudaei multas et graves causas obicientes
8
quas non poterant probare Paulo autem rationem reddente quoniam neque in legem Iudaeorum
9
neque in templum neque in Caesarem quicquam peccavi Festus autem volens Iudaeis gratiam
10
praestare respondens Paulo dixit vis Hierosolymam ascendere et ibi de his iudicari apud me dixit
autem Paulus ad tribunal Caesaris sto ubi me oportet iudicari Iudaeis non nocui sicut tu melius
11
nosti si enim nocui aut dignum morte aliquid feci non recuso mori si vero nihil est eorum quae
12
hii accusant me nemo potest me illis donare Caesarem appello tunc Festus cum consilio locutus

respondit Caesarem appellasti ad Caesarem ibis 13 et cum dies aliquot transacti essent Agrippa rex
et Bernice descenderunt Caesaream ad salutandum Festum 14 et cum dies plures ibi demorarentur
Festus regi indicavit de Paulo dicens vir quidam est derelictus a Felice vinctus 15 de quo cum essem
Hierosolymis adierunt me principes sacerdotum et seniores Iudaeorum postulantes adversus illum
damnationem 16 ad quos respondi quia non est consuetudo Romanis donare aliquem hominem
priusquam is qui accusatur praesentes habeat accusatores locumque defendendi accipiat ad abluenda
crimina 17 cum ergo huc convenissent sine ulla dilatione sequenti die sedens pro tribunali iussi
adduci virum 18 de quo cum stetissent accusatores nullam causam deferebant de quibus ego
suspicabar malum 19 quaestiones vero quasdam de sua superstitione habebant adversus eum et de
quodam Iesu defuncto quem adfirmabat Paulus vivere 20 haesitans autem ego de huiusmodi
quaestione dicebam si vellet ire Hierosolymam et ibi iudicari de istis 21 Paulo autem appellante ut
servaretur ad Augusti cognitionem iussi servari eum donec mittam eum ad Caesarem 22 Agrippa
autem ad Festum volebam et ipse hominem audire cras inquit audies eum 23 altera autem die cum
venisset Agrippa et Bernice cum multa ambitione et introissent in auditorium cum tribunis et viris
principalibus civitatis et iubente Festo adductus est Paulus 24 et dixit Festus Agrippa rex et omnes
qui simul adestis nobiscum viri videtis hunc de quo omnis multitudo Iudaeorum interpellavit me
Hierosolymis petens et hic clamantes non oportere eum vivere amplius 25 ego vero conperi nihil
dignum eum morte admisisse ipso autem hoc appellante Augustum iudicavi mittere 26 de quo quid
certum scribam domino non habeo propter quod produxi eum ad vos et maxime ad te rex Agrippa
ut interrogatione facta habeam quid scribam 27 sine ratione enim mihi videtur mittere vinctum et
causas eius non significare

Chapter 26

1 Agrippa vero ad Paulum ait permittitur tibi loqui pro temet ipso tunc Paulus extenta manu
coepit rationem reddere 2 de omnibus quibus accusor a Iudaeis rex Agrippa aestimo me beatum
apud te cum sim defensurus me hodie 3 maxime te sciente omnia quae apud Iudaeos sunt
consuetudines et quaestiones propter quod obsecro patienter me audias 4 et quidem vitam meam a

iuventute quae ab initio fuit in gente mea in Hierosolymis noverunt omnes Iudaei 5 praescientes
me ab initio si velint testimonium perhibere quoniam secundum certissimam sectam nostrae religionis
vixi Pharisaeus 6 et nunc in spe quae ad patres nostros repromissionis facta est a Deo sto iudicio
subiectus 7 in quam duodecim tribus nostrae nocte ac die deservientes sperant devenire de qua spe
accusor a Iudaeis rex 8 quid incredibile iudicatur apud vos si Deus mortuos suscitat 9 et ego quidem
existimaveram me adversus nomen Iesu Nazareni debere multa contraria agere 10 quod et feci
Hierosolymis et multos sanctorum ego in carceribus inclusi a principibus sacerdotum potestate
accepta et cum occiderentur detuli sententiam 11 et per omnes synagogas frequenter puniens eos
conpellebam blasphemare et amplius insaniens in eos persequebar usque in exteras civitates 12 in
quibus dum irem Damascum cum potestate et permissu principum sacerdotum 13 die media in via
vidi rex de caelo supra splendorem solis circumfulsisse me lumen et eos qui mecum simul erant
14 omnesque nos cum decidissemus in terram audivi vocem loquentem mihi hebraica lingua Saule
Saule quid me persequeris durum est tibi contra stimulum calcitrare 15 ego autem dixi quis es
Domine Dominus autem dixit ego sum Iesus quem tu persequeris 16 sed exsurge et sta super pedes
tuos ad hoc enim apparui tibi ut constituam te ministrum et testem eorum quae vidisti et eorum
quibus apparebo tibi 17 eripiens te de populo et gentibus in quas nunc ego mitto te 18 aperire oculos
eorum ut convertantur a tenebris ad lucem et de potestate Satanae ad Deum ut accipiant remissionem
peccatorum et sortem inter sanctos per fidem quae est in me 19 unde rex Agrippa non fui incredulus
caelestis visionis 20 sed his qui sunt Damasci primum et Hierosolymis et in omnem regionem
Iudaeae et gentibus adnuntiabam ut paenitentiam agerent et converterentur ad Deum digna
paenitentiae opera facientes 21 hac ex causa me Iudaei cum essem in templo conprehensum
temptabant interficere 22 auxilio autem adiutus Dei usque in hodiernum diem sto testificans minori
atque maiori nihil extra dicens quam ea quae prophetae sunt locuti futura esse et Moses 23 si
passibilis Christus si primus ex resurrectione mortuorum lumen adnuntiaturus est populo et gentibus
24 haec loquente eo et rationem reddente Festus magna voce dixit insanis Paule multae te litterae
ad insaniam convertunt 25 at Paulus non insanio inquit optime Feste sed veritatis et sobrietatis
verba eloquor 26 scit enim de his rex ad quem et constanter loquor latere enim eum nihil horum
arbitror neque enim in angulo quicquam horum gestum est 27 credis rex Agrippa prophetis scio

quia credis [28] Agrippa autem ad Paulum in modico suades me Christianum fieri [29] et Paulus opto
apud Deum et in modico et in magno non tantum te sed et omnes hos qui audiunt hodie fieri tales
qualis et ego sum exceptis vinculis his [30] et exsurrexit rex et praeses et Bernice et qui adsidebant
eis [31] et cum secessissent loquebantur ad invicem dicentes quia nihil morte aut vinculorum dignum
quid facit homo iste [32] Agrippa autem Festo dixit dimitti poterat homo hic si non appellasset
Caesarem

Chapter 27

[1] ut autem iudicatum est eum navigare in Italiam et tradi Paulum cum reliquis custodiis centurioni
nomine Iulio cohortis Augustae [2] ascendentes autem navem hadrumetinam incipientem navigare
circa Asiae loca sustulimus perseverante nobiscum Aristarcho Macedone Thessalonicense [3] sequenti
autem die devenimus Sidonem humane autem tractans Iulius Paulum permisit ad amicos ire et
curam sui agere [4] et inde cum sustulissemus subnavigavimus Cypro propterea quod essent venti
contrarii [5] et pelagus Ciliciae et Pamphiliae navigantes venimus Lystram quae est Lyciae [6] et ibi
inveniens centurio navem alexandrinam navigantem in Italiam transposuit nos in eam [7] et cum
multis diebus tarde navigaremus et vix devenissemus contra Cnidum prohibente nos vento
adnavigavimus Cretae secundum Salmonem [8] et vix iuxta navigantes venimus in locum quendam
qui vocatur Boni portus cui iuxta erat civitas Thalassa [9] multo autem tempore peracto et cum iam
non esset tuta navigatio eo quod et ieiunium iam praeterisset consolabatur Paulus [10] dicens eis viri
video quoniam cum iniuria et multo damno non solum oneris et navis sed etiam animarum nostrarum
incipit esse navigatio [11] centurio autem gubernatori et nauclerio magis credebat quam his quae a
Paulo dicebantur [12] et cum aptus portus non esset ad hiemandum plurimi statuerunt consilium
navigare inde si quo modo possent devenientes Phoenice hiemare portum Cretae respicientem ad
africum et ad chorum [13] adspirante autem austro aestimantes propositum se tenere cum sustulissent
de Asson legebant Cretam [14] non post multum autem misit se contra ipsam ventus typhonicus qui
vocatur euroaquilo [15] cumque arrepta esset navis et non posset conari in ventum data nave flatibus
ferebamur [16] insulam autem quandam decurrentes quae vocatur Caudam potuimus vix obtinere

scapham 17 qua sublata adiutoriis utebantur accingentes navem timentes ne in Syrtim inciderent
submisso vase sic ferebantur 18 valide autem nobis tempestate iactatis sequenti die iactum fecerunt
19 et tertia die suis manibus armamenta navis proiecerunt 20 neque sole autem neque sideribus
apparentibus per plures dies et tempestate non exigua inminente iam ablata erat spes omnis salutis
nostrae 21 et cum multa ieiunatio fuisset tunc stans Paulus in medio eorum dixit oportebat quidem
o viri audito me non tollere a Creta lucrique facere iniuriam hanc et iacturam 22 et nunc suadeo
vobis bono animo esse amissio enim nullius animae erit ex vobis praeterquam navis 23 adstitit
enim mihi hac nocte angelus Dei cuius sum ego et cui deservio 24 dicens ne timeas Paule Caesari
te oportet adsistere et ecce donavit tibi Deus omnes qui navigant tecum 25 propter quod bono animo
estote viri credo enim Deo quia sic erit quemadmodum dictum est mihi 26 in insulam autem quandam
oportet nos devenire 27 sed posteaquam quartadecima nox supervenit navigantibus nobis in Hadria
circa mediam noctem suspicabantur nautae apparere sibi aliquam regionem 28 qui submittentes
invenerunt passus viginti et pusillum inde separati invenerunt passus quindecim 29 timentes autem
ne in aspera loca incideremus de puppi mittentes anchoras quattuor optabant diem fieri 30 nautis
vero quaerentibus fugere de navi cum misissent scapham in mare sub obtentu quasi a prora inciperent
anchoras extendere 31 dixit Paulus centurioni et militibus nisi hii in navi manserint vos salvi fieri
non potestis 32 tunc absciderunt milites funes scaphae et passi sunt eam excidere 33 et cum lux
inciperet fieri rogabat Paulus omnes sumere cibum dicens quartadecima hodie die expectantes
ieiuni permanetis nihil accipientes 34 propter quod rogo vos accipere cibum pro salute vestra quia
nullius vestrum capillus de capite peribit 35 et cum haec dixisset sumens panem gratias egit Deo
in conspectu omnium et cum fregisset coepit manducare 36 animaequiores autem facti omnes et
ipsi adsumpserunt cibum 37 eramus vero universae animae in navi ducentae septuaginta sex 38 et
satiati cibo adleviabant navem iactantes triticum in mare 39 cum autem dies factus esset terram
non agnoscebant sinum vero quendam considerabant habentem litus in quem cogitabant si possent
eicere navem 40 et cum anchoras abstulissent committebant se mari simul laxantes iuncturas
gubernaculorum et levato artemone secundum flatum aurae tendebant ad litus 41 et cum incidissemus
in locum bithalassum inpegerunt navem et prora quidem fixa manebat inmobilis puppis vero

solvebatur a vi maris 42 militum autem consilium fuit ut custodias occiderent ne quis cum enatasset
effugeret 43 centurio autem volens servare Paulum prohibuit fieri iussitque eos qui possent natare
mittere se primos et evadere et ad terram exire 44 et ceteros alios in tabulis ferebant quosdam super
ea quae de navi essent et sic factum est ut omnes animae evaderent ad terram

Chapter 28

1 et cum evasissemus tunc cognovimus quia Militene insula vocatur barbari vero praestabant
non modicam humanitatem nobis 2 accensa enim pyra reficiebant nos omnes propter imbrem qui
inminebat et frigus 3 cum congregasset autem Paulus sarmentorum aliquantam multitudinem et
inposuisset super ignem vipera a calore cum processisset invasit manum eius 4 ut vero viderunt
barbari pendentem bestiam de manu eius ad invicem dicebant utique homicida est homo hic qui
cum evaserit de mari Ultio non sinit vivere 5 et ille quidem excutiens bestiam in ignem nihil mali
passus est 6 at illi existimabant eum in tumorem convertendum et subito casurum et mori diu autem
illis sperantibus et videntibus nihil mali in eo fieri convertentes se dicebant eum esse deum 7 in
locis autem illis erant praedia principis insulae nomine Publii qui nos suscipiens triduo benigne
exhibuit 8 contigit autem patrem Publii febribus et dysenteria vexatum iacere ad quem Paulus
intravit et cum orasset et inposuisset ei manus salvavit eum 9 quo facto et omnes qui in insula
habebant infirmitates accedebant et curabantur 10 qui etiam multis honoribus nos honoraverunt et
navigantibus inposuerunt quae necessaria erant 11 post menses autem tres navigavimus in nave
alexandrina quae in insula hiemaverat cui erat insigne Castorum 12 et cum venissemus Syracusam
mansimus ibi triduo 13 inde circumlegentes devenimus Regium et post unum diem flante austro
secunda die venimus Puteolos 14 ubi inventis fratribus rogati sumus manere apud eos dies septem
et sic venimus Romam 15 et inde cum audissent fratres occurrerunt nobis usque ad Appii Forum
et Tribus Tabernis quos cum vidisset Paulus gratias agens Deo accepit fiduciam 16 cum venissemus
autem Romam permissum est Paulo manere sibimet cum custodiente se milite 17 post tertium autem
diem convocavit primos Iudaeorum cumque convenissent dicebat eis ego viri fratres nihil adversus

plebem faciens aut morem paternum vinctus ab Hierosolymis traditus sum in manus Romanorum
18
qui cum interrogationem de me habuissent voluerunt me dimittere eo quod nulla causa esset
19
mortis in me contradicentibus autem Iudaeis coactus sum appellare Caesarem non quasi gentem
20
meam habens aliquid accusare propter hanc igitur causam rogavi vos videre et adloqui propter
21
spem enim Israhel catena hac circumdatus sum at illi dixerunt ad eum nos neque litteras accepimus
22
de te a Iudaea neque adveniens aliquis fratrum nuntiavit aut locutus est quid de te malum rogamus
23
autem a te audire quae sentis nam de secta hac notum est nobis quia ubique ei contradicitur cum
constituissent autem illi diem venerunt ad eum in hospitium plures quibus exponebat testificans
24
regnum Dei suadensque eos de Iesu ex lege Mosi et prophetis a mane usque ad vesperam et
25
quidam credebant his quae dicebantur quidam vero non credebant cumque invicem non essent
consentientes discedebant dicente Paulo unum verbum quia bene Spiritus Sanctus locutus est per
26
Esaiam prophetam ad patres nostros dicens vade ad populum istum et dic aure audietis et non
27
intellegetis et videntes videbitis et non perspicietis incrassatum est enim cor populi huius et
auribus graviter audierunt et oculos suos conpresserunt ne forte videant oculis et auribus audiant
28
et corde intellegant et convertantur et sanem illos notum ergo sit vobis quoniam gentibus missum
29 30
est hoc salutare Dei ipsi et audient [] mansit autem biennio toto in suo conducto et suscipiebat
omnes qui ingrediebantur ad eum

Romans

Chapter 1

1 2
Paulus servus Christi Iesu vocatus apostolus segregatus in evangelium Dei quod ante
3
promiserat per prophetas suos in scripturis sanctis de Filio suo qui factus est ex semine David
4
secundum carnem qui praedestinatus est Filius Dei in virtute secundum Spiritum sanctificationis
5
ex resurrectione mortuorum Iesu Christi Domini nostri per quem accepimus gratiam et apostolatum
6
ad oboediendum fidei in omnibus gentibus pro nomine eius in quibus estis et vos vocati Iesu

Christi 7 omnibus qui sunt Romae dilectis Dei vocatis sanctis gratia vobis et pax a Deo Patre nostro
et Domino Iesu Christo 8 primum quidem gratias ago Deo meo per Iesum Christum pro omnibus
vobis quia fides vestra adnuntiatur in universo mundo 9 testis enim mihi est Deus cui servio in
spiritu meo in evangelio Filii eius quod sine intermissione memoriam vestri facio 10 semper in
orationibus meis obsecrans si quo modo tandem aliquando prosperum iter habeam in voluntate Dei
veniendi ad vos 11 desidero enim videre vos ut aliquid inpertiar gratiae vobis spiritalis ad
confirmandos vos 12 id est simul consolari in vobis per eam quae invicem est fidem vestram atque
meam 13 nolo autem vos ignorare fratres quia saepe proposui venire ad vos et prohibitus sum usque
adhuc ut aliquem fructum habeam et in vobis sicut et in ceteris gentibus 14 Graecis ac barbaris
sapientibus et insipientibus debitor sum 15 ita quod in me promptum est et vobis qui Romae estis
evangelizare 16 non enim erubesco evangelium virtus enim Dei est in salutem omni credenti Iudaeo
primum et Graeco 17 iustitia enim Dei in eo revelatur ex fide in fidem sicut scriptum est iustus
autem ex fide vivit 18 revelatur enim ira Dei de caelo super omnem impietatem et iniustitiam
hominum eorum qui veritatem in iniustitiam detinent 19 quia quod notum est Dei manifestum est
in illis Deus enim illis manifestavit 20 invisibilia enim ipsius a creatura mundi per ea quae facta
sunt intellecta conspiciuntur sempiterna quoque eius virtus et divinitas ut sint inexcusabiles 21 quia
cum cognovissent Deum non sicut Deum glorificaverunt aut gratias egerunt sed evanuerunt in
cogitationibus suis et obscuratum est insipiens cor eorum 22 dicentes enim se esse sapientes stulti
facti sunt 23 et mutaverunt gloriam incorruptibilis Dei in similitudinem imaginis corruptibilis
hominis et volucrum et quadrupedum et serpentium 24 propter quod tradidit illos Deus in desideria
cordis eorum in inmunditiam ut contumeliis adficiant corpora sua in semet ipsis 25 qui
commutaverunt veritatem Dei in mendacio et coluerunt et servierunt creaturae potius quam creatori
qui est benedictus in saecula amen 26 propterea tradidit illos Deus in passiones ignominiae nam
feminae eorum inmutaverunt naturalem usum in eum usum qui est contra naturam 27 similiter
autem et masculi relicto naturali usu feminae exarserunt in desideriis suis in invicem masculi in
masculos turpitudinem operantes et mercedem quam oportuit erroris sui in semet ipsis recipientes
28 et sicut non probaverunt Deum habere in notitia tradidit eos Deus in reprobum sensum ut faciant

quae non conveniunt
29
repletos omni iniquitate malitia fornicatione avaritia nequitia plenos invidia homicidio contentione dolo malignitate susurrones
30
detractores Deo odibiles contumeliosos superbos elatos inventores malorum parentibus non oboedientes
31
insipientes inconpositos sine affectione absque foedere sine misericordia
32
qui cum iustitiam Dei cognovissent non intellexerunt quoniam qui talia agunt digni sunt morte non solum ea faciunt sed et consentiunt facientibus

Chapter 2

1
propter quod inexcusabilis es o homo omnis qui iudicas in quo enim iudicas alterum te ipsum condemnas eadem enim agis qui iudicas
2
scimus enim quoniam iudicium Dei est secundum veritatem in eos qui talia agunt
3
existimas autem hoc o homo qui iudicas eos qui talia agunt et facis ea quia tu effugies iudicium Dei
4
an divitias bonitatis eius et patientiae et longanimitatis contemnis ignorans quoniam benignitas Dei ad paenitentiam te adducit
5
secundum duritiam autem tuam et inpaenitens cor thesaurizas tibi iram in die irae et revelationis iusti iudicii Dei
6
qui reddet unicuique secundum opera eius
7
his quidem qui secundum patientiam boni operis gloriam et honorem et incorruptionem quaerentibus vitam aeternam
8
his autem qui ex contentione et qui non adquiescunt veritati credunt autem iniquitati ira et indignatio
9
tribulatio et angustia in omnem animam hominis operantis malum Iudaei primum et Graeci
10
gloria autem et honor et pax omni operanti bonum Iudaeo primum et Graeco
11
non est enim personarum acceptio apud Deum
12
quicumque enim sine lege peccaverunt sine lege et peribunt et quicumque in lege peccaverunt per legem iudicabuntur
13
non enim auditores legis iusti sunt apud Deum sed factores legis iustificabuntur
14
cum enim gentes quae legem non habent naturaliter quae legis sunt faciunt eiusmodi legem non habentes ipsi sibi sunt lex
15
qui ostendunt opus legis scriptum in cordibus suis testimonium reddente illis conscientia ipsorum et inter se invicem cogitationum accusantium aut etiam defendentium
16
in die cum iudicabit Deus occulta hominum secundum evangelium meum per Iesum Christum
17
si autem tu Iudaeus cognominaris et requiescis in lege et gloriaris in

Deo [18] et nosti voluntatem et probas utiliora instructus per legem [19] confidis te ipsum ducem esse
caecorum lumen eorum qui in tenebris sunt [20] eruditorem insipientium magistrum infantium
habentem formam scientiae et veritatis in lege [21] qui ergo alium doces te ipsum non doces qui
praedicas non furandum furaris [22] qui dicis non moechandum moecharis qui abominaris idola
sacrilegium facis [23] qui in lege gloriaris per praevaricationem legis Deum inhonoras [24] nomen
enim Dei per vos blasphematur inter gentes sicut scriptum est [25] circumcisio quidem prodest si
legem observes si autem praevaricator legis sis circumcisio tua praeputium facta est [26] si igitur
praeputium iustitias legis custodiat nonne praeputium illius in circumcisionem reputabitur [27] et
iudicabit quod ex natura est praeputium legem consummans te qui per litteram et circumcisionem
praevaricator legis es [28] non enim qui in manifesto Iudaeus est neque quae in manifesto in carne
circumcisio [29] sed qui in abscondito Iudaeus et circumcisio cordis in spiritu non littera cuius laus
non ex hominibus sed ex Deo est

Chapter 3

[1] quid ergo amplius est Iudaeo aut quae utilitas circumcisionis [2] multum per omnem modum
primum quidem quia credita sunt illis eloquia Dei [3] quid enim si quidam illorum non crediderunt
numquid incredulitas illorum fidem Dei evacuabit absit [4] est autem Deus verax omnis autem homo
mendax sicut scriptum est ut iustificeris in sermonibus tuis et vincas cum iudicaris [5] si autem
iniquitas nostra iustitiam Dei commendat quid dicemus numquid iniquus Deus qui infert iram
secundum hominem dico [6] absit alioquin quomodo iudicabit Deus mundum [7] si enim veritas Dei
in meo mendacio abundavit in gloriam ipsius quid adhuc et ego tamquam peccator iudicor [8] et non
sicut blasphemamur et sicut aiunt nos quidam dicere faciamus mala ut veniant bona quorum damnatio
iusta est [9] quid igitur praecellimus eos nequaquam causati enim sumus Iudaeos et Graecos omnes
sub peccato esse [10] sicut scriptum est quia non est iustus quisquam [11] non est intellegens non est
requirens Deum [12] omnes declinaverunt simul inutiles facti sunt non est qui faciat bonum non est
usque ad unum [13] sepulchrum patens est guttur eorum linguis suis dolose agebant venenum aspidum

sub labiis eorum 14 quorum os maledictione et amaritudine plenum est 15 veloces pedes eorum ad
effundendum sanguinem 16 contritio et infelicitas in viis eorum 17 et viam pacis non cognoverunt
18 non est timor Dei ante oculos eorum 19 scimus autem quoniam quaecumque lex loquitur his qui
in lege sunt loquitur ut omne os obstruatur et subditus fiat omnis mundus Deo 20 quia ex operibus
legis non iustificabitur omnis caro coram illo per legem enim cognitio peccati 21 nunc autem sine
lege iustitia Dei manifestata est testificata a lege et prophetis 22 iustitia autem Dei per fidem Iesu
Christi super omnes qui credunt non enim est distinctio 23 omnes enim peccaverunt et egent gloriam
Dei 24 iustificati gratis per gratiam ipsius per redemptionem quae est in Christo Iesu 25 quem
proposuit Deus propitiationem per fidem in sanguine ipsius ad ostensionem iustitiae suae propter
remissionem praecedentium delictorum 26 in sustentatione Dei ad ostensionem iustitiae eius in hoc
tempore ut sit ipse iustus et iustificans eum qui ex fide est Iesu 27 ubi est ergo gloriatio exclusa est
per quam legem factorum non sed per legem fidei 28 arbitramur enim iustificari hominem per fidem
sine operibus legis 29 an Iudaeorum Deus tantum nonne et gentium immo et gentium 30 quoniam
quidem unus Deus qui iustificabit circumcisionem ex fide et praeputium per fidem 31 legem ergo
destruimus per fidem absit sed legem statuimus

Chapter 4

1 quid ergo dicemus invenisse Abraham patrem nostrum secundum carnem 2 si enim Abraham
ex operibus iustificatus est habet gloriam sed non apud Deum 3 quid enim scriptura dicit credidit
Abraham Deo et reputatum est illi ad iustitiam 4 ei autem qui operatur merces non inputatur
secundum gratiam sed secundum debitum 5 ei vero qui non operatur credenti autem in eum qui
iustificat impium reputatur fides eius ad iustitiam 6 sicut et David dicit beatitudinem hominis cui
Deus accepto fert iustitiam sine operibus 7 beati quorum remissae sunt iniquitates et quorum tecta
sunt peccata 8 beatus vir cui non inputabit Dominus peccatum 9 beatitudo ergo haec in circumcisione
an etiam in praeputio dicimus enim quia reputata est Abrahae fides ad iustitiam 10 quomodo ergo

reputata est in circumcisione an in praeputio non in circumcisione sed in praeputio [11] et signum
accepit circumcisionis signaculum iustitiae fidei quae est in praeputio ut sit pater omnium credentium
per praeputium ut reputetur et illis ad iustitiam [12] et sit pater circumcisionis non his tantum qui
sunt ex circumcisione sed et his qui sectantur vestigia quae est in praeputio fidei patris nostri
Abrahae [13] non enim per legem promissio Abrahae aut semini eius ut heres esset mundi sed per
iustitiam fidei [14] si enim qui ex lege heredes sunt exinanita est fides abolita est promissio [15] lex
enim iram operatur ubi enim non est lex nec praevaricatio [16] ideo ex fide ut secundum gratiam ut
firma sit promissio omni semini non ei qui ex lege est solum sed et ei qui ex fide est Abrahae qui
est pater omnium nostrum [17] sicut scriptum est quia patrem multarum gentium posui te ante Deum
cui credidit qui vivificat mortuos et vocat quae non sunt tamquam ea quae sunt [18] qui contra spem
in spem credidit ut fieret pater multarum gentium secundum quod dictum est sic erit semen tuum
[19] et non infirmatus fide consideravit corpus suum emortuum cum fere centum annorum esset et
emortuam vulvam Sarrae [20] in repromissione etiam Dei non haesitavit diffidentia sed confortatus
est fide dans gloriam Deo [21] plenissime sciens quia quaecumque promisit potens est et facere
[22] ideo et reputatum est illi ad iustitiam [23] non est autem scriptum tantum propter ipsum quia
reputatum est illi [24] sed et propter nos quibus reputabitur credentibus in eum qui suscitavit Iesum
Dominum nostrum a mortuis [25] qui traditus est propter delicta nostra et resurrexit propter
iustificationem nostram

Chapter 5

[1] iustificati igitur ex fide pacem habeamus ad Deum per Dominum nostrum Iesum Christum
[2] per quem et accessum habemus fide in gratiam istam in qua stamus et gloriamur in spe gloriae
filiorum Dei [3] non solum autem sed et gloriamur in tribulationibus scientes quod tribulatio patientiam
operatur [4] patientia autem probationem probatio vero spem [5] spes autem non confundit quia caritas
Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum Sanctum qui datus est nobis [6] ut quid enim Christus
cum adhuc infirmi essemus secundum tempus pro impiis mortuus est [7] vix enim pro iusto quis

8
moritur nam pro bono forsitan quis et audeat mori commendat autem suam caritatem Deus in nos
9
quoniam cum adhuc peccatores essemus Christus pro nobis mortuus est multo igitur magis
10
iustificati nunc in sanguine ipsius salvi erimus ab ira per ipsum si enim cum inimici essemus
reconciliati sumus Deo per mortem Filii eius multo magis reconciliati salvi erimus in vita ipsius
11
non solum autem sed et gloriamur in Deo per Dominum nostrum Iesum Christum per quem nunc
12
reconciliationem accepimus propterea sicut per unum hominem in hunc mundum peccatum
intravit et per peccatum mors et ita in omnes homines mors pertransiit in quo omnes peccaverunt
13
usque ad legem enim peccatum erat in mundo peccatum autem non inputatur cum lex non est
14
sed regnavit mors ab Adam usque ad Mosen etiam in eos qui non peccaverunt in similitudinem
15
praevaricationis Adae qui est forma futuri sed non sicut delictum ita et donum si enim unius
delicto multi mortui sunt multo magis gratia Dei et donum in gratiam unius hominis Iesu Christi
16
in plures abundavit et non sicut per unum peccantem ita et donum nam iudicium ex uno in
17
condemnationem gratia autem ex multis delictis in iustificationem si enim in unius delicto mors
regnavit per unum multo magis abundantiam gratiae et donationis et iustitiae accipientes in vita
18
regnabunt per unum Iesum Christum igitur sicut per unius delictum in omnes homines in
19
condemnationem sic et per unius iustitiam in omnes homines in iustificationem vitae sicut enim
per inoboedientiam unius hominis peccatores constituti sunt multi ita et per unius oboeditionem
20
iusti constituentur multi lex autem subintravit ut abundaret delictum ubi autem abundavit delictum
21
superabundavit gratia ut sicut regnavit peccatum in morte ita et gratia regnet per iustitiam in
vitam aeternam per Iesum Christum Dominum nostrum

Chapter 6

1
quid ergo dicemus permanebimus in peccato ut gratia abundet
2
absit qui enim mortui sumus
3
peccato quomodo adhuc vivemus in illo an ignoratis quia quicumque baptizati sumus in Christo
4
Iesu in morte ipsius baptizati sumus consepulti enim sumus cum illo per baptismum in mortem
ut quomodo surrexit Christus a mortuis per gloriam Patris ita et nos in novitate vitae ambulemus
5
si enim conplantati facti sumus similitudini mortis eius simul et resurrectionis erimus
6
hoc scientes

quia vetus homo noster simul crucifixus est ut destruatur corpus peccati ut ultra non serviamus
peccato 7 qui enim mortuus est iustificatus est a peccato 8 si autem mortui sumus cum Christo
credimus quia simul etiam vivemus cum Christo 9 scientes quod Christus surgens ex mortuis iam
non moritur mors illi ultra non dominabitur 10 quod enim mortuus est peccato mortuus est semel
quod autem vivit vivit Deo 11 ita et vos existimate vos mortuos quidem esse peccato viventes autem
Deo in Christo Iesu 12 non ergo regnet peccatum in vestro mortali corpore ut oboediatis
concupiscentiis eius 13 sed neque exhibeatis membra vestra arma iniquitatis peccato sed exhibete
vos Deo tamquam ex mortuis viventes et membra vestra arma iustitiae Deo 14 peccatum enim vobis
non dominabitur non enim sub lege estis sed sub gratia 15 quid ergo peccavimus quoniam non
sumus sub lege sed sub gratia absit 16 nescitis quoniam cui exhibetis vos servos ad oboediendum
servi estis eius cui oboeditis sive peccati sive oboeditionis ad iustitiam 17 gratias autem Deo quod
fuistis servi peccati oboedistis autem ex corde in eam formam doctrinae in qua traditi estis 18 liberati
autem a peccato servi facti estis iustitiae 19 humanum dico propter infirmitatem carnis vestrae sicut
enim exhibuistis membra vestra servire inmunditiae et iniquitati ad iniquitatem ita nunc exhibete
membra vestra servire iustitiae in sanctificationem 20 cum enim servi essetis peccati liberi fuistis
iustitiae 21 quem ergo fructum habuistis tunc in quibus nunc erubescitis nam finis illorum mors
est 22 nunc vero liberati a peccato servi autem facti Deo habetis fructum vestrum in sanctificationem
finem vero vitam aeternam 23 stipendia enim peccati mors gratia autem Dei vita aeterna in Christo
Iesu Domino nostro

Chapter 7

1 an ignoratis fratres scientibus enim legem loquor quia lex in homine dominatur quanto tempore
vivit 2 nam quae sub viro est mulier vivente viro alligata est legi si autem mortuus fuerit vir soluta
est a lege viri 3 igitur vivente viro vocabitur adultera si fuerit cum alio viro si autem mortuus fuerit
vir eius liberata est a lege ut non sit adultera si fuerit cum alio viro 4 itaque fratres mei et vos
mortificati estis legi per corpus Christi ut sitis alterius qui ex mortuis resurrexit ut fructificaremus

Deo 5 cum enim essemus in carne passiones peccatorum quae per legem erant operabantur in
membris nostris ut fructificarent morti 6 nunc autem soluti sumus a lege morientes in quo
detinebamur ita ut serviamus in novitate spiritus et non in vetustate litterae 7 quid ergo dicemus
lex peccatum est absit sed peccatum non cognovi nisi per legem nam concupiscentiam nesciebam
nisi lex diceret non concupisces 8 occasione autem accepta peccatum per mandatum operatum est
in me omnem concupiscentiam sine lege enim peccatum mortuum erat 9 ego autem vivebam sine
lege aliquando sed cum venisset mandatum peccatum revixit 10 ego autem mortuus sum et inventum
est mihi mandatum quod erat ad vitam hoc esse ad mortem 11 nam peccatum occasione accepta
per mandatum seduxit me et per illud occidit 12 itaque lex quidem sancta et mandatum sanctum et
iustum et bonum 13 quod ergo bonum est mihi factum est mors absit sed peccatum ut appareat
peccatum per bonum mihi operatum est mortem ut fiat supra modum peccans peccatum per
mandatum 14 scimus enim quod lex spiritalis est ego autem carnalis sum venundatus sub peccato
15 quod enim operor non intellego non enim quod volo hoc ago sed quod odi illud facio 16 si autem
quod nolo illud facio consentio legi quoniam bona 17 nunc autem iam non ego operor illud sed
quod habitat in me peccatum 18 scio enim quia non habitat in me hoc est in carne mea bonum nam
velle adiacet mihi perficere autem bonum non invenio 19 non enim quod volo bonum hoc facio
sed quod nolo malum hoc ago 20 si autem quod nolo illud facio non ego operor illud sed quod
habitat in me peccatum 21 invenio igitur legem volenti mihi facere bonum quoniam mihi malum
adiacet 22 condelector enim legi Dei secundum interiorem hominem 23 video autem aliam legem
in membris meis repugnantem legi mentis meae et captivantem me in lege peccati quae est in
membris meis 24 infelix ego homo quis me liberabit de corpore mortis huius 25 gratia Dei per
Iesum Christum Dominum nostrum igitur ego ipse mente servio legi Dei carne autem legi peccati

Chapter 8

1 nihil ergo nunc damnationis est his qui sunt in Christo Iesu qui non secundum carnem ambulant
2 lex enim Spiritus vitae in Christo Iesu liberavit me a lege peccati et mortis 3 nam quod inpossibile

erat legis in quo infirmabatur per carnem Deus Filium suum mittens in similitudinem carnis peccati
et de peccato damnavit peccatum in carne 4 ut iustificatio legis impleretur in nobis qui non secundum
carnem ambulamus sed secundum Spiritum 5 qui enim secundum carnem sunt quae carnis sunt
sapiunt qui vero secundum Spiritum quae sunt Spiritus sentiunt 6 nam prudentia carnis mors
prudentia autem Spiritus vita et pax 7 quoniam sapientia carnis inimicitia est in Deum legi enim
Dei non subicitur nec enim potest 8 qui autem in carne sunt Deo placere non possunt 9 vos autem
in carne non estis sed in Spiritu si tamen Spiritus Dei habitat in vobis si quis autem Spiritum Christi
non habet hic non est eius 10 si autem Christus in vobis est corpus quidem mortuum est propter
peccatum spiritus vero vita propter iustificationem 11 quod si Spiritus eius qui suscitavit Iesum a
mortuis habitat in vobis qui suscitavit Iesum Christum a mortuis vivificabit et mortalia corpora
vestra propter inhabitantem Spiritum eius in vobis 12 ergo fratres debitores sumus non carni ut
secundum carnem vivamus 13 si enim secundum carnem vixeritis moriemini si autem Spiritu facta
carnis mortificatis vivetis 14 quicumque enim Spiritu Dei aguntur hii filii sunt Dei 15 non enim
accepistis spiritum servitutis iterum in timore sed accepistis Spiritum adoptionis filiorum in quo
clamamus Abba Pater 16 ipse Spiritus testimonium reddit spiritui nostro quod sumus filii Dei 17 si
autem filii et heredes heredes quidem Dei coheredes autem Christi si tamen conpatimur ut et
conglorificemur 18 existimo enim quod non sunt condignae passiones huius temporis ad futuram
gloriam quae revelabitur in nobis 19 nam expectatio creaturae revelationem filiorum Dei expectat
20 vanitati enim creatura subiecta est non volens sed propter eum qui subiecit in spem 21 quia et
ipsa creatura liberabitur a servitute corruptionis in libertatem gloriae filiorum Dei 22 scimus enim
quod omnis creatura ingemescit et parturit usque adhuc 23 non solum autem illa sed et nos ipsi
primitias Spiritus habentes et ipsi intra nos gemimus adoptionem filiorum expectantes redemptionem
corporis nostri 24 spe enim salvi facti sumus spes autem quae videtur non est spes nam quod videt
quis quid sperat 25 si autem quod non videmus speramus per patientiam expectamus 26 similiter
autem et Spiritus adiuvat infirmitatem nostram nam quid oremus sicut oportet nescimus sed ipse
Spiritus postulat pro nobis gemitibus inenarrabilibus 27 qui autem scrutatur corda scit quid desideret
Spiritus quia secundum Deum postulat pro sanctis 28 scimus autem quoniam diligentibus Deum
omnia cooperantur in bonum his qui secundum propositum vocati sunt sancti 29 nam quos praescivit

et praedestinavit conformes fieri imaginis Filii eius ut sit ipse primogenitus in multis fratribus
30
quos autem praedestinavit hos et vocavit et quos vocavit hos et iustificavit quos autem iustificavit
31 32
illos et glorificavit quid ergo dicemus ad haec si Deus pro nobis quis contra nos qui etiam
Filio suo non pepercit sed pro nobis omnibus tradidit illum quomodo non etiam cum illo omnia
33 34
nobis donabit quis accusabit adversus electos Dei Deus qui iustificat quis est qui condemnet
Christus Iesus qui mortuus est immo qui resurrexit qui et est ad dexteram Dei qui etiam interpellat
35
pro nobis quis nos separabit a caritate Christi tribulatio an angustia an persecutio an fames an
36
nuditas an periculum an gladius sicut scriptum est quia propter te mortificamur tota die aestimati
37 38
sumus ut oves occisionis sed in his omnibus superamus propter eum qui dilexit nos certus
sum enim quia neque mors neque vita neque angeli neque principatus neque instantia neque futura
39
neque fortitudines neque altitudo neque profundum neque creatura alia poterit nos separare a
caritate Dei quae est in Christo Iesu Domino nostro

Chapter 9

1
veritatem dico in Christo non mentior testimonium mihi perhibente conscientia mea in Spiritu
2 3
Sancto quoniam tristitia est mihi magna et continuus dolor cordi meo optabam enim ipse ego
4
anathema esse a Christo pro fratribus meis qui sunt cognati mei secundum carnem qui sunt
Israhelitae quorum adoptio est filiorum et gloria et testamenta et legislatio et obsequium et promissa
5
quorum patres et ex quibus Christus secundum carnem qui est super omnia Deus benedictus in
6
saecula amen non autem quod exciderit verbum Dei non enim omnes qui ex Israhel hii sunt Israhel
7 8
neque quia semen sunt Abrahae omnes filii sed in Isaac vocabitur tibi semen id est non qui filii
9
carnis hii filii Dei sed qui filii sunt promissionis aestimantur in semine promissionis enim verbum
10
hoc est secundum hoc tempus veniam et erit Sarrae filius non solum autem sed et Rebecca ex
11
uno concubitum habens Isaac patre nostro cum enim nondum nati fuissent aut aliquid egissent
12
bonum aut malum ut secundum electionem propositum Dei maneret non ex operibus sed ex
13
vocante dictum est ei quia maior serviet minori sicut scriptum est Iacob dilexi Esau autem odio
14 15
habui quid ergo dicemus numquid iniquitas apud Deum absit Mosi enim dicit miserebor

cuius misereor et misericordiam praestabo cuius miserebor 16 igitur non volentis neque currentis
sed miserentis Dei 17 dicit enim scriptura Pharaoni quia in hoc ipsum excitavi te ut ostendam in te
virtutem meam et ut adnuntietur nomen meum in universa terra 18 ergo cuius vult miseretur et
quem vult indurat 19 dicis itaque mihi quid adhuc queritur voluntati enim eius quis resistit 20 o
homo tu quis es qui respondeas Deo numquid dicit figmentum ei qui se finxit quid me fecisti sic
21 an non habet potestatem figulus luti ex eadem massa facere aliud quidem vas in honorem aliud
vero in contumeliam 22 quod si volens Deus ostendere iram et notam facere potentiam suam sustinuit
in multa patientia vasa irae aptata in interitum 23 ut ostenderet divitias gloriae suae in vasa
misericordiae quae praeparavit in gloriam 24 quos et vocavit nos non solum ex Iudaeis sed etiam
ex gentibus 25 sicut in Osee dicit vocabo non plebem meam plebem meam et non misericordiam
consecutam misericordiam consecutam 26 et erit in loco ubi dictum est eis non plebs mea vos ibi
vocabuntur filii Dei vivi 27 Esaias autem clamat pro Israhel si fuerit numerus filiorum Israhel
tamquam harena maris reliquiae salvae fient 28 verbum enim consummans et brevians in aequitate
quia verbum breviatum faciet Dominus super terram 29 et sicut praedixit Esaias nisi Dominus
Sabaoth reliquisset nobis semen sicut Sodoma facti essemus et sicut Gomorra similes fuissemus
30 quid ergo dicemus quod gentes quae non sectabantur iustitiam adprehenderunt iustitiam iustitiam
autem quae ex fide est 31 Israhel vero sectans legem iustitiae in legem iustitiae non pervenit 32 quare
quia non ex fide sed quasi ex operibus offenderunt in lapidem offensionis 33 sicut scriptum est
ecce pono in Sion lapidem offensionis et petram scandali et omnis qui credit in eum non confundetur

Chapter 10

1 fratres voluntas quidem cordis mei et obsecratio ad Deum fit pro illis in salutem 2 testimonium
enim perhibeo illis quod aemulationem Dei habent sed non secundum scientiam 3 ignorantes enim
Dei iustitiam et suam quaerentes statuere iustitiae Dei non sunt subiecti 4 finis enim legis Christus
ad iustitiam omni credenti 5 Moses enim scripsit quoniam iustitiam quae ex lege est qui fecerit

homo vivet in ea 6 quae autem ex fide est iustitia sic dicit ne dixeris in corde tuo quis ascendit in
caelum id est Christum deducere 7 aut quis descendit in abyssum hoc est Christum ex mortuis
revocare 8 sed quid dicit prope est verbum in ore tuo et in corde tuo hoc est verbum fidei quod
praedicamus 9 quia si confitearis in ore tuo Dominum Iesum et in corde tuo credideris quod Deus
illum excitavit ex mortuis salvus eris 10 corde enim creditur ad iustitiam ore autem confessio fit
in salutem 11 dicit enim scriptura omnis qui credit in illum non confundetur 12 non enim est
distinctio Iudaei et Graeci nam idem Dominus omnium dives in omnes qui invocant illum 13 omnis
enim quicumque invocaverit nomen Domini salvus erit 14 quomodo ergo invocabunt in quem non
crediderunt aut quomodo credent ei quem non audierunt quomodo autem audient sine praedicante
15 quomodo vero praedicabunt nisi mittantur sicut scriptum est quam speciosi pedes evangelizantium
pacem evangelizantium bona 16 sed non omnes oboedierunt evangelio Esaias enim dicit Domine
quis credidit auditui nostro 17 ergo fides ex auditu auditus autem per verbum Christi 18 sed dico
numquid non audierunt et quidem in omnem terram exiit sonus eorum et in fines orbis terrae verba
eorum 19 sed dico numquid Israhel non cognovit primus Moses dicit ego ad aemulationem vos
adducam in non gentem in gentem insipientem in iram vos mittam 20 Esaias autem audet et dicit
inventus sum non quaerentibus me palam apparui his qui me non interrogabant 21 ad Israhel autem
dicit tota die expandi manus meas ad populum non credentem et contradicentem

Chapter 11

1 dico ergo numquid reppulit Deus populum suum absit nam et ego Israhelita sum ex semine
Abraham tribu Beniamin 2 non reppulit Deus plebem suam quam praesciit an nescitis in Helia quid
dicit scriptura quemadmodum interpellat Deum adversus Israhel 3 Domine prophetas tuos occiderunt
altaria tua suffoderunt et ego relictus sum solus et quaerunt animam meam 4 sed quid dicit illi
responsum divinum reliqui mihi septem milia virorum qui non curvaverunt genu Baal 5 sic ergo
et in hoc tempore reliquiae secundum electionem gratiae factae sunt 6 si autem gratia non ex operibus

alioquin gratia iam non est gratia 7 quid ergo quod quaerebat Israhel hoc non est consecutus electio
autem consecuta est ceteri vero excaecati sunt 8 sicut scriptum est dedit illis Deus spiritum
conpunctionis oculos ut non videant et aures ut non audiant usque in hodiernum diem 9 et David
dicit fiat mensa eorum in laqueum et in captionem et in scandalum et in retributionem illis
10 obscurentur oculi eorum ne videant et dorsum illorum semper incurva 11 dico ergo numquid sic
offenderunt ut caderent absit sed illorum delicto salus gentibus ut illos aemulentur 12 quod si
delictum illorum divitiae sunt mundi et deminutio eorum divitiae gentium quanto magis plenitudo
eorum 13 vobis enim dico gentibus quamdiu quidem ego sum gentium apostolus ministerium meum
honorificabo 14 si quo modo ad aemulandum provocem carnem meam et salvos faciam aliquos ex
illis 15 si enim amissio eorum reconciliatio est mundi quae adsumptio nisi vita ex mortuis 16 quod
si delibatio sancta est et massa et si radix sancta et rami 17 quod si aliqui ex ramis fracti sunt tu
autem cum oleaster esses insertus es in illis et socius radicis et pinguidinis olivae factus es 18 noli
gloriari adversus ramos quod si gloriaris non tu radicem portas sed radix te 19 dices ergo fracti sunt
rami ut ego inserar 20 bene propter incredulitatem fracti sunt tu autem fide stas noli altum sapere
sed time 21 si enim Deus naturalibus ramis non pepercit ne forte nec tibi parcat 22 vide ergo
bonitatem et severitatem Dei in eos quidem qui ceciderunt severitatem in te autem bonitatem Dei
si permanseris in bonitate alioquin et tu excideris 23 sed et illi si non permanserint in incredulitate
inserentur potens est enim Deus iterum inserere illos 24 nam si tu ex naturali excisus es oleastro et
contra naturam insertus es in bonam olivam quanto magis hii secundum naturam inserentur suae
olivae 25 nolo enim vos ignorare fratres mysterium hoc ut non sitis vobis ipsis sapientes quia
caecitas ex parte contigit in Israhel donec plenitudo gentium intraret 26 et sic omnis Israhel salvus
fieret sicut scriptum est veniet ex Sion qui eripiat avertet impietates ab Iacob 27 et hoc illis a me
testamentum cum abstulero peccata eorum 28 secundum evangelium quidem inimici propter vos
secundum electionem autem carissimi propter patres 29 sine paenitentia enim sunt dona et vocatio
Dei 30 sicut enim aliquando et vos non credidistis Deo nunc autem misericordiam consecuti estis
propter illorum incredulitatem 31 ita et isti nunc non crediderunt in vestram misericordiam ut et
ipsi misericordiam consequantur 32 conclusit enim Deus omnia in incredulitatem ut omnium

misereatur 33 o altitudo divitiarum sapientiae et scientiae Dei quam inconprehensibilia sunt iudicia
eius et investigabiles viae eius 34 quis enim cognovit sensum Domini aut quis consiliarius eius fuit
35 aut quis prior dedit illi et retribuetur ei 36 quoniam ex ipso et per ipsum et in ipso omnia ipsi
gloria in saecula amen

Chapter 12

1 obsecro itaque vos fratres per misericordiam Dei ut exhibeatis corpora vestra hostiam viventem
sanctam Deo placentem rationabile obsequium vestrum 2 et nolite conformari huic saeculo sed
reformamini in novitate sensus vestri ut probetis quae sit voluntas Dei bona et placens et perfecta
3 dico enim per gratiam quae data est mihi omnibus qui sunt inter vos non plus sapere quam oportet
sapere sed sapere ad sobrietatem unicuique sicut Deus divisit mensuram fidei 4 sicut enim in uno
corpore multa membra habemus omnia autem membra non eundem actum habent 5 ita multi unum
corpus sumus in Christo singuli autem alter alterius membra 6 habentes autem donationes secundum
gratiam quae data est nobis differentes sive prophetiam secundum rationem fidei 7 sive ministerium
in ministrando sive qui docet in doctrina 8 qui exhortatur in exhortando qui tribuit in simplicitate
qui praeest in sollicitudine qui miseretur in hilaritate 9 dilectio sine simulatione odientes malum
adherentes bono 10 caritatem fraternitatis invicem diligentes honore invicem praevenientes
11 sollicitudine non pigri spiritu ferventes Domino servientes 12 spe gaudentes in tribulatione
patientes orationi instantes 13 necessitatibus sanctorum communicantes hospitalitatem sectantes
14 benedicite persequentibus benedicite et nolite maledicere 15 gaudere cum gaudentibus flere cum
flentibus 16 id ipsum invicem sentientes non alta sapientes sed humilibus consentientes nolite esse
prudentes apud vosmet ipsos 17 nulli malum pro malo reddentes providentes bona non tantum
coram Deo sed etiam coram omnibus hominibus 18 si fieri potest quod ex vobis est cum omnibus
hominibus pacem habentes 19 non vosmet ipsos defendentes carissimi sed date locum irae scriptum
est enim mihi vindictam ego retribuam dicit Dominus 20 sed si esurierit inimicus tuus ciba illum

si sitit potum da illi hoc enim faciens carbones ignis congeres super caput eius 21 noli vinci a malo
sed vince in bono malum

Chapter 13

1 omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit non est enim potestas nisi a Deo quae
autem sunt a Deo ordinatae sunt 2 itaque qui resistit potestati Dei ordinationi resistit qui autem
resistunt ipsi sibi damnationem adquirunt 3 nam principes non sunt timori boni operis sed mali vis
autem non timere potestatem bonum fac et habebis laudem ex illa 4 Dei enim minister est tibi in
bonum si autem male feceris time non enim sine causa gladium portat Dei enim minister est vindex
in iram ei qui malum agit 5 ideo necessitate subditi estote non solum propter iram sed et propter
conscientiam 6 ideo enim et tributa praestatis ministri enim Dei sunt in hoc ipsum servientes
7 reddite omnibus debita cui tributum tributum cui vectigal vectigal cui timorem timorem cui
honorem honorem 8 nemini quicquam debeatis nisi ut invicem diligatis qui enim diligit proximum
legem implevit 9 nam non adulterabis non occides non furaberis non concupisces et si quod est
aliud mandatum in hoc verbo instauratur diliges proximum tuum tamquam te ipsum 10 dilectio
proximo malum non operatur plenitudo ergo legis est dilectio 11 et hoc scientes tempus quia hora
est iam nos de somno surgere nunc enim propior est nostra salus quam cum credidimus 12 nox
praecessit dies autem adpropiavit abiciamus ergo opera tenebrarum et induamur arma lucis 13 sicut
in die honeste ambulemus non in comesationibus et ebrietatibus non in cubilibus et inpudicitiis non
in contentione et aemulatione 14 sed induite Dominum Iesum Christum et carnis curam ne feceritis
in desideriis

Chapter 14

1 infirmum autem in fide adsumite non in disceptationibus cogitationum 2 alius enim credit
manducare omnia qui autem infirmus est holus manducat 3 is qui manducat non manducantem non

spernat et qui non manducat manducantem non iudicet Deus enim illum adsumpsit 4 tu quis es qui
iudices alienum servum suo domino stat aut cadit stabit autem potens est enim Deus statuere illum
5 nam alius iudicat diem plus inter diem alius iudicat omnem diem unusquisque in suo sensu abundet
6 qui sapit diem Domino sapit et qui manducat Domino manducat gratias enim agit Deo et qui non
manducat Domino non manducat et gratias agit Deo 7 nemo enim nostrum sibi vivit et nemo sibi
moritur 8 sive enim vivimus Domino vivimus sive morimur Domino morimur sive ergo vivimus
sive morimur Domini sumus 9 in hoc enim Christus et mortuus est et revixit ut et mortuorum et
vivorum dominetur 10 tu autem quid iudicas fratrem tuum aut tu quare spernis fratrem tuum omnes
enim stabimus ante tribunal Dei 11 scriptum est enim vivo ego dicit Dominus quoniam mihi flectet
omne genu et omnis lingua confitebitur Deo 12 itaque unusquisque nostrum pro se rationem reddet
Deo 13 non ergo amplius invicem iudicemus sed hoc iudicate magis ne ponatis offendiculum fratri
vel scandalum 14 scio et confido in Domino Iesu quia nihil commune per ipsum nisi ei qui existimat
quid commune esse illi commune est 15 si enim propter cibum frater tuus contristatur iam non
secundum caritatem ambulas noli cibo tuo illum perdere pro quo Christus mortuus est 16 non ergo
blasphemetur bonum nostrum 17 non est regnum Dei esca et potus sed iustitia et pax et gaudium
in Spiritu Sancto 18 qui enim in hoc servit Christo placet Deo et probatus est hominibus 19 itaque
quae pacis sunt sectemur et quae aedificationis sunt in invicem 20 noli propter escam destruere
opus Dei omnia quidem munda sunt sed malum est homini qui per offendiculum manducat 21 bonum
est non manducare carnem et non bibere vinum neque in quo frater tuus offendit aut scandalizatur
aut infirmatur 22 tu fidem habes penes temet ipsum habe coram Deo beatus qui non iudicat semet
ipsum in eo quo probat 23 qui autem discernit si manducaverit damnatus est quia non ex fide omne
autem quod non ex fide peccatum est

Chapter 15

1 debemus autem nos firmiores inbecillitates infirmorum sustinere et non nobis placere
2 unusquisque vestrum proximo suo placeat in bonum ad aedificationem 3 etenim Christus non sibi
placuit sed sicut scriptum est inproperia inproperantium tibi ceciderunt super me 4 quaecumque
enim scripta sunt ad nostram doctrinam scripta sunt ut per patientiam et consolationem scripturarum
spem habeamus 5 Deus autem patientiae et solacii det vobis id ipsum sapere in alterutrum secundum
Iesum Christum 6 ut unianimes uno ore honorificetis Deum et Patrem Domini nostri Iesu Christi
7 propter quod suscipite invicem sicut et Christus suscepit vos in honorem Dei 8 dico enim Christum
Iesum ministrum fuisse circumcisionis propter veritatem Dei ad confirmandas promissiones patrum
9 gentes autem super misericordiam honorare Deum sicut scriptum est propter hoc confitebor tibi
in gentibus et nomini tuo cantabo 10 et iterum dicit laetamini gentes cum plebe eius 11 et iterum
laudate omnes gentes Dominum et magnificate eum omnes populi 12 et rursus Esaias ait erit radix
Iesse et qui exsurget regere gentes in eo gentes sperabunt 13 Deus autem spei repleat vos omni
gaudio et pace in credendo ut abundetis in spe in virtute Spiritus Sancti 14 certus sum autem fratres
mei et ego ipse de vobis quoniam et ipsi pleni estis dilectione repleti omni scientia ita ut possitis
alterutrum monere 15 audacius autem scripsi vobis fratres ex parte tamquam in memoriam vos
reducens propter gratiam quae data est mihi a Deo 16 ut sim minister Christi Iesu in gentibus
sanctificans evangelium Dei ut fiat oblatio gentium accepta sanctificata in Spiritu Sancto 17 habeo
igitur gloriam in Christo Iesu ad Deum 18 non enim audeo aliquid loqui eorum quae per me non
effecit Christus in oboedientiam gentium verbo et factis 19 in virtute signorum et prodigiorum in
virtute Spiritus Sancti ita ut ab Hierusalem per circuitum usque in Illyricum repleverim evangelium
Christi 20 sic autem hoc praedicavi evangelium non ubi nominatus est Christus ne super alienum
fundamentum aedificarem 21 sed sicut scriptum est quibus non est adnuntiatum de eo videbunt et
qui non audierunt intellegent 22 propter quod et inpediebar plurimum venire ad vos 23 nunc vero
ulterius locum non habens in his regionibus cupiditatem autem habens veniendi ad vos ex multis
iam annis 24 cum in Hispaniam proficisci coepero spero quod praeteriens videam vos et a vobis
deducar illuc si vobis primum ex parte fruitus fuero 25 nunc igitur proficiscar in Hierusalem
ministrare sanctis 26 probaverunt enim Macedonia et Achaia conlationem aliquam facere in pauperes

sanctorum qui sunt in Hierusalem
27
placuit enim eis et debitores sunt eorum nam si spiritalium
eorum participes facti sunt gentiles debent et in carnalibus ministrare eis
28
hoc igitur cum
consummavero et adsignavero eis fructum hunc proficiscar per vos in Hispaniam
29
scio autem
quoniam veniens ad vos in abundantia benedictionis Christi veniam
30
obsecro igitur vos fratres
per Dominum nostrum Iesum Christum et per caritatem Spiritus ut adiuvetis me in orationibus pro
me ad Deum
31
ut liberer ab infidelibus qui sunt in Iudaea et obsequii mei oblatio accepta fiat in
Hierosolyma sanctis
32
ut veniam ad vos in gaudio per voluntatem Dei et refrigerer vobiscum
33
Deus autem pacis sit cum omnibus vobis amen

Chapter 16

1
commendo autem vobis Phoebem sororem nostram quae est in ministerio ecclesiae quae est
Cenchris
2
ut eam suscipiatis in Domino digne sanctis et adsistatis ei in quocumque negotio vestri
indiguerit etenim ipsa quoque adstitit multis et mihi ipsi
3
salutate Priscam et Aquilam adiutores
meos in Christo Iesu
4
qui pro anima mea suas cervices subposuerunt quibus non solus ego gratias
ago sed et cunctae ecclesiae gentium
5
et domesticam eorum ecclesiam salutate Ephaenetum
dilectum mihi qui est primitivus Asiae in Christo
6
salutate Mariam quae multum laboravit in vobis
7
salutate Andronicum et Iuniam cognatos et concaptivos meos qui sunt nobiles in apostolis qui et
ante me fuerunt in Christo
8
salutate Ampliatum dilectissimum mihi in Domino
9
salutate Urbanum
adiutorem nostrum in Christo et Stachyn dilectum meum
10
salutate Apellen probum in Christo
11
salutate eos qui sunt ex Aristoboli salutate Herodionem cognatum meum salutate eos qui sunt
ex Narcissi qui sunt in Domino
12
salutate Tryfenam et Tryfosam quae laborant in Domino salutate
Persidam carissimam quae multum laboravit in Domino
13
salutate Rufum electum in Domino et
matrem eius et meam
14
salutate Asyncritum Flegonta Hermen Patrobam Hermam et qui cum eis
sunt fratres
15
salutate Filologum et Iuliam Nereum et sororem eius et Olympiadem et omnes qui

cum eis sunt sanctos 16 salutate invicem in osculo sancto salutant vos omnes ecclesiae Christi
17 rogo autem vos fratres ut observetis eos qui dissensiones et offendicula praeter doctrinam quam
vos didicistis faciunt et declinate ab illis 18 huiusmodi enim Christo Domino nostro non serviunt
sed suo ventri et per dulces sermones et benedictiones seducunt corda innocentium 19 vestra enim
oboedientia in omnem locum divulgata est gaudeo igitur in vobis sed volo vos sapientes esse in
bono et simplices in malo 20 Deus autem pacis conteret Satanan sub pedibus vestris velociter gratia
Domini nostri Iesu Christi vobiscum 21 salutat vos Timotheus adiutor meus et Lucius et Iason et
Sosipater cognati mei 22 saluto vos ego Tertius qui scripsi epistulam in Domino 23 salutat vos
Gaius hospes meus et universae ecclesiae salutat vos Erastus arcarius civitatis et Quartus frater
24 [] 25 ei autem qui potens est vos confirmare iuxta evangelium meum et praedicationem Iesu
Christi secundum revelationem mysterii temporibus aeternis taciti 26 quod nunc patefactum est
per scripturas prophetarum secundum praeceptum aeterni Dei ad oboeditionem fidei in cunctis
gentibus cognito

1 Corinthians

Chapter 1

1 Paulus vocatus apostolus Christi Iesu per voluntatem Dei et Sosthenes frater 2 ecclesiae Dei
quae est Corinthi sanctificatis in Christo Iesu vocatis sanctis cum omnibus qui invocant nomen
Domini nostri Iesu Christi in omni loco ipsorum et nostro 3 gratia vobis et pax a Deo Patre nostro
et Domino Iesu Christo 4 gratias ago Deo meo semper pro vobis in gratia Dei quae data est vobis
in Christo Iesu 5 quia in omnibus divites facti estis in illo in omni verbo et in omni scientia 6 sicut
testimonium Christi confirmatum est in vobis 7 ita ut nihil vobis desit in ulla gratia expectantibus
revelationem Domini nostri Iesu Christi 8 qui et confirmabit vos usque ad finem sine crimine in
die adventus Domini nostri Iesu Christi 9 fidelis Deus per quem vocati estis in societatem Filii eius
Iesu Christi Domini nostri 10 obsecro autem vos fratres per nomen Domini nostri Iesu Christi ut
id ipsum dicatis omnes et non sint in vobis scismata sitis autem perfecti in eodem sensu et in eadem

sententia 11 significatum est enim mihi de vobis fratres mei ab his qui sunt Chloes quia contentiones
inter vos sunt 12 hoc autem dico quod unusquisque vestrum dicit ego quidem sum Pauli ego autem
Apollo ego vero Cephae ego autem Christi 13 divisus est Christus numquid Paulus crucifixus est
pro vobis aut in nomine Pauli baptizati estis 14 gratias ago Deo quod neminem vestrum baptizavi
nisi Crispum et Gaium 15 ne quis dicat quod in nomine meo baptizati sitis 16 baptizavi autem et
Stephanae domum ceterum nescio si quem alium baptizaverim 17 non enim misit me Christus
baptizare sed evangelizare non in sapientia verbi ut non evacuetur crux Christi 18 verbum enim
crucis pereuntibus quidem stultitia est his autem qui salvi fiunt id est nobis virtus Dei est 19 scriptum
est enim perdam sapientiam sapientium et prudentiam prudentium reprobabo 20 ubi sapiens ubi
scriba ubi conquisitor huius saeculi nonne stultam fecit Deus sapientiam huius mundi 21 nam quia
in Dei sapientia non cognovit mundus per sapientiam Deum placuit Deo per stultitiam praedicationis
salvos facere credentes 22 quoniam et Iudaei signa petunt et Graeci sapientiam quaerunt 23 nos
autem praedicamus Christum crucifixum Iudaeis quidem scandalum gentibus autem stultitiam
24 ipsis autem vocatis Iudaeis atque Graecis Christum Dei virtutem et Dei sapientiam 25 quia quod
stultum est Dei sapientius est hominibus et quod infirmum est Dei fortius est hominibus 26 videte
enim vocationem vestram fratres quia non multi sapientes secundum carnem non multi potentes
non multi nobiles 27 sed quae stulta sunt mundi elegit Deus ut confundat sapientes et infirma mundi
elegit Deus ut confundat fortia 28 et ignobilia mundi et contemptibilia elegit Deus et quae non sunt
ut ea quae sunt destrueret 29 ut non glorietur omnis caro in conspectu eius 30 ex ipso autem vos
estis in Christo Iesu qui factus est sapientia nobis a Deo et iustitia et sanctificatio et redemptio 31 ut
quemadmodum scriptum est qui gloriatur in Domino glorietur

Chapter 2

1 et ego cum venissem ad vos fratres veni non per sublimitatem sermonis aut sapientiae
adnuntians vobis testimonium Christi 2 non enim iudicavi scire me aliquid inter vos nisi Iesum
Christum et hunc crucifixum 3 et ego in infirmitate et timore et tremore multo fui apud vos 4 et

sermo meus et praedicatio mea non in persuasibilibus sapientiae verbis sed in ostensione Spiritus
et virtutis 5 ut fides vestra non sit in sapientia hominum sed in virtute Dei 6 sapientiam autem
loquimur inter perfectos sapientiam vero non huius saeculi neque principum huius saeculi qui
destruuntur 7 sed loquimur Dei sapientiam in mysterio quae abscondita est quam praedestinavit
Deus ante saecula in gloriam nostram 8 quam nemo principum huius saeculi cognovit si enim
cognovissent numquam Dominum gloriae crucifixissent 9 sed sicut scriptum est quod oculus non
vidit nec auris audivit nec in cor hominis ascendit quae praeparavit Deus his qui diligunt illum
10 nobis autem revelavit Deus per Spiritum suum Spiritus enim omnia scrutatur etiam profunda
Dei 11 quis enim scit hominum quae sint hominis nisi spiritus hominis qui in ipso est ita et quae
Dei sunt nemo cognovit nisi Spiritus Dei 12 nos autem non spiritum mundi accepimus sed Spiritum
qui ex Deo est ut sciamus quae a Deo donata sunt nobis 13 quae et loquimur non in doctis humanae
sapientiae verbis sed in doctrina Spiritus spiritalibus spiritalia conparantes 14 animalis autem homo
non percipit ea quae sunt Spiritus Dei stultitia est enim illi et non potest intellegere quia spiritaliter
examinatur 15 spiritalis autem iudicat omnia et ipse a nemine iudicatur 16 quis enim cognovit
sensum Domini qui instruat eum nos autem sensum Christi habemus

Chapter 3

1 et ego fratres non potui vobis loqui quasi spiritalibus sed quasi carnalibus tamquam parvulis
in Christo 2 lac vobis potum dedi non escam nondum enim poteratis sed ne nunc quidem potestis
adhuc enim estis carnales 3 cum enim sit inter vos zelus et contentio nonne carnales estis et secundum
hominem ambulatis 4 cum enim quis dicit ego quidem sum Pauli alius autem ego Apollo nonne
homines estis quid igitur est Apollo quid vero Paulus 5 ministri eius cui credidistis et unicuique
sicut Dominus dedit 6 ego plantavi Apollo rigavit sed Deus incrementum dedit 7 itaque neque qui
plantat est aliquid neque qui rigat sed qui incrementum dat Deus 8 qui plantat autem et qui rigat
unum sunt unusquisque autem propriam mercedem accipiet secundum suum laborem 9 Dei enim
sumus adiutores Dei agricultura estis Dei aedificatio estis 10 secundum gratiam Dei quae data est
mihi ut sapiens architectus fundamentum posui alius autem superaedificat unusquisque autem videat

quomodo superaedificet [11] fundamentum enim aliud nemo potest ponere praeter id quod positum
est qui est Christus Iesus [12] si quis autem superaedificat supra fundamentum hoc aurum argentum
lapides pretiosos ligna faenum stipulam [13] uniuscuiusque opus manifestum erit dies enim declarabit
quia in igne revelabitur et uniuscuiusque opus quale sit ignis probabit [14] si cuius opus manserit
quod superaedificavit mercedem accipiet [15] si cuius opus arserit detrimentum patietur ipse autem
salvus erit sic tamen quasi per ignem [16] nescitis quia templum Dei estis et Spiritus Dei habitat in
vobis [17] si quis autem templum Dei violaverit disperdet illum Deus templum enim Dei sanctum
est quod estis vos [18] nemo se seducat si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc saeculo stultus
fiat ut sit sapiens [19] sapientia enim huius mundi stultitia est apud Deum scriptum est enim
conprehendam sapientes in astutia eorum [20] et iterum Dominus novit cogitationes sapientium
quoniam vanae sunt [21] itaque nemo glorietur in hominibus omnia enim vestra sunt [22] sive Paulus
sive Apollo sive Cephas sive mundus sive vita sive mors sive praesentia sive futura omnia enim
vestra sunt [23] vos autem Christi Christus autem Dei

Chapter 4

[1] sic nos existimet homo ut ministros Christi et dispensatores mysteriorum Dei [2] hic iam quaeritur
inter dispensatores ut fidelis quis inveniatur [3] mihi autem pro minimo est ut a vobis iudicer aut ab
humano die sed neque me ipsum iudico [4] nihil enim mihi conscius sum sed non in hoc iustificatus
sum qui autem iudicat me Dominus est [5] itaque nolite ante tempus iudicare quoadusque veniat
Dominus qui et inluminabit abscondita tenebrarum et manifestabit consilia cordium et tunc laus
erit unicuique a Deo [6] haec autem fratres transfiguravi in me et Apollo propter vos ut in nobis
discatis ne supra quam scriptum est unus adversus alterum infletur pro alio [7] quis enim te discernit
quid autem habes quod non accepisti si autem accepisti quid gloriaris quasi non acceperis [8] iam
saturati estis iam divites facti estis sine nobis regnastis et utinam regnaretis ut et nos vobiscum
regnaremus [9] puto enim Deus nos apostolos novissimos ostendit tamquam morti destinatos quia

spectaculum facti sumus mundo et angelis et hominibus [10] nos stulti propter Christum vos autem
prudentes in Christo nos infirmi vos autem fortes vos nobiles nos autem ignobiles [11] usque in hanc
horam et esurimus et sitimus et nudi sumus et colaphis caedimur et instabiles sumus [12] et laboramus
operantes manibus nostris maledicimur et benedicimus persecutionem patimur et sustinemus
[13] blasphemamur et obsecramus tamquam purgamenta huius mundi facti sumus omnium peripsima
usque adhuc [14] non ut confundam vos haec scribo sed ut filios meos carissimos moneo [15] nam si
decem milia pedagogorum habeatis in Christo sed non multos patres nam in Christo Iesu per
evangelium ego vos genui [16] rogo ergo vos imitatores mei estote [17] ideo misi ad vos Timotheum
qui est filius meus carissimus et fidelis in Domino qui vos commonefaciat vias meas quae sunt in
Christo sicut ubique in omni ecclesia doceo [18] tamquam non venturus sim ad vos sic inflati sunt
quidam [19] veniam autem cito ad vos si Dominus voluerit et cognoscam non sermonem eorum qui
inflati sunt sed virtutem [20] non enim in sermone est regnum Dei sed in virtute [21] quid vultis in
virga veniam ad vos an in caritate et spiritu mansuetudinis

Chapter 5

[1] omnino auditur inter vos fornicatio et talis fornicatio qualis nec inter gentes ita ut uxorem
patris aliquis habeat [2] et vos inflati estis et non magis luctum habuistis ut tollatur de medio vestrum
qui hoc opus fecit [3] ego quidem absens corpore praesens autem spiritu iam iudicavi ut praesens
eum qui sic operatus est [4] in nomine Domini nostri Iesu Christi congregatis vobis et meo spiritu
cum virtute Domini Iesu [5] tradere huiusmodi Satanae in interitum carnis ut spiritus salvus sit in
die Domini Iesu [6] non bona gloriatio vestra nescitis quia modicum fermentum totam massam
corrumpit [7] expurgate vetus fermentum ut sitis nova consparsio sicut estis azymi etenim pascha
nostrum immolatus est Christus [8] itaque epulemur non in fermento veteri neque in fermento malitiae
et nequitiae sed in azymis sinceritatis et veritatis [9] scripsi vobis in epistula ne commisceamini
fornicariis [10] non utique fornicariis huius mundi aut avaris aut rapacibus aut idolis servientibus
alioquin debueratis de hoc mundo exisse [11] nunc autem scripsi vobis non commisceri si is qui

frater nominatur est fornicator aut avarus aut idolis serviens aut maledicus aut ebriosus aut rapax
cum eiusmodi nec cibum sumere 12 quid enim mihi de his qui foris sunt iudicare nonne de his qui
intus sunt vos iudicatis 13 nam eos qui foris sunt Deus iudicabit auferte malum ex vobis ipsis

Chapter 6

1 audet aliquis vestrum habens negotium adversus alterum iudicari apud iniquos et non apud
sanctos 2 an nescitis quoniam sancti de mundo iudicabunt et si in vobis iudicabitur mundus indigni
estis qui de minimis iudicetis 3 nescitis quoniam angelos iudicabimus quanto magis saecularia
4 saecularia igitur iudicia si habueritis contemptibiles qui sunt in ecclesia illos constituite ad
iudicandum 5 ad verecundiam vestram dico sic non est inter vos sapiens quisquam qui possit iudicare
inter fratrem suum 6 sed frater cum fratre iudicio contendit et hoc apud infideles 7 iam quidem
omnino delictum est in vobis quod iudicia habetis inter vos quare non magis iniuriam accipitis
quare non magis fraudem patimini 8 sed vos iniuriam facitis et fraudatis et hoc fratribus 9 an nescitis
quia iniqui regnum Dei non possidebunt nolite errare neque fornicarii neque idolis servientes neque
adulteri 10 neque molles neque masculorum concubitores neque fures neque avari neque ebriosi
neque maledici neque rapaces regnum Dei possidebunt 11 et haec quidam fuistis sed abluti estis
sed sanctificati estis sed iustificati estis in nomine Domini nostri Iesu Christi et in Spiritu Dei nostri
12 omnia mihi licent sed non omnia expediunt omnia mihi licent sed ego sub nullius redigar potestate
13 esca ventri et venter escis Deus autem et hunc et haec destruet corpus autem non fornicationi
sed Domino et Dominus corpori 14 Deus vero et Dominum suscitavit et nos suscitabit per virtutem
suam 15 nescitis quoniam corpora vestra membra Christi sunt tollens ergo membra Christi faciam
membra meretricis absit 16 an nescitis quoniam qui adheret meretrici unum corpus efficitur erunt
enim inquit duo in carne una 17 qui autem adheret Domino unus spiritus est 18 fugite fornicationem
omne peccatum quodcumque fecerit homo extra corpus est qui autem fornicatur in corpus suum
peccat 19 an nescitis quoniam membra vestra templum est Spiritus Sancti qui in vobis est quem
habetis a Deo et non estis vestri 20 empti enim estis pretio magno glorificate et portate Deum in
corpore vestro

Chapter 7

1 de quibus autem scripsistis bonum est homini mulierem non tangere 2 propter fornicationes
autem unusquisque suam uxorem habeat et unaquaeque suum virum habeat 3 uxori vir debitum
reddat similiter autem et uxor viro 4 mulier sui corporis potestatem non habet sed vir similiter autem
et vir sui corporis potestatem non habet sed mulier 5 nolite fraudare invicem nisi forte ex consensu
ad tempus ut vacetis orationi et iterum revertimini in id ipsum ne temptet vos Satanas propter
incontinentiam vestram 6 hoc autem dico secundum indulgentiam non secundum imperium 7 volo
autem omnes homines esse sicut me ipsum sed unusquisque proprium habet donum ex Deo alius
quidem sic alius vero sic 8 dico autem non nuptis et viduis bonum est illis si sic maneant sicut et
ego 9 quod si non se continent nubant melius est enim nubere quam uri 10 his autem qui matrimonio
iuncti sunt praecipio non ego sed Dominus uxorem a viro non discedere 11 quod si discesserit
manere innuptam aut viro suo reconciliari et vir uxorem ne dimittat 12 nam ceteris ego dico non
Dominus si quis frater uxorem habet infidelem et haec consentit habitare cum illo non dimittat
illam 13 et si qua mulier habet virum infidelem et hic consentit habitare cum illa non dimittat virum
14 sanctificatus est enim vir infidelis in muliere fideli et sanctificata est mulier infidelis per virum
fidelem alioquin filii vestri inmundi essent nunc autem sancti sunt 15 quod si infidelis discedit
discedat non est enim servituti subiectus frater aut soror in eiusmodi in pace autem vocavit nos
Deus 16 unde enim scis mulier si virum salvum facies aut unde scis vir si mulierem salvam facies
17 nisi unicuique sicut divisit Dominus unumquemque sicut vocavit Deus ita ambulet et sic in
omnibus ecclesiis doceo 18 circumcisus aliquis vocatus est non adducat praeputium in praeputio
aliquis vocatus est non circumcidatur 19 circumcisio nihil est et praeputium nihil est sed observatio
mandatorum Dei 20 unusquisque in qua vocatione vocatus est in ea permaneat 21 servus vocatus
es non sit tibi curae sed et si potes liber fieri magis utere 22 qui enim in Domino vocatus est servus
libertus est Domini similiter qui liber vocatus est servus est Christi 23 pretio empti estis nolite fieri
servi hominum 24 unusquisque in quo vocatus est fratres in hoc maneat apud Deum 25 de virginibus
autem praeceptum Domini non habeo consilium autem do tamquam misericordiam consecutus a
Domino ut sim fidelis 26 existimo ergo hoc bonum esse propter instantem necessitatem quoniam

bonum est homini sic esse 27 alligatus es uxori noli quaerere solutionem solutus es ab uxore noli
quaerere uxorem 28 si autem acceperis uxorem non peccasti et si nupserit virgo non peccavit
tribulationem tamen carnis habebunt huiusmodi ego autem vobis parco 29 hoc itaque dico fratres
tempus breve est reliquum est ut qui habent uxores tamquam non habentes sint 30 et qui flent
tamquam non flentes et qui gaudent tamquam non gaudentes et qui emunt tamquam non possidentes
31 et qui utuntur hoc mundo tamquam non utantur praeterit enim figura huius mundi 32 volo autem
vos sine sollicitudine esse qui sine uxore est sollicitus est quae Domini sunt quomodo placeat Deo
33 qui autem cum uxore est sollicitus est quae sunt mundi quomodo placeat uxori et divisus est
34 et mulier innupta et virgo cogitat quae Domini sunt ut sit sancta et corpore et spiritu quae autem
nupta est cogitat quae sunt mundi quomodo placeat viro 35 porro hoc ad utilitatem vestram dico
non ut laqueum vobis iniciam sed ad id quod honestum est et quod facultatem praebeat sine
inpedimento Dominum observandi 36 si quis autem turpem se videri existimat super virgine sua
quod sit superadulta et ita oportet fieri quod vult faciat non peccat nubat 37 nam qui statuit in corde
suo firmus non habens necessitatem potestatem autem habet suae voluntatis et hoc iudicavit in
corde suo servare virginem suam bene facit 38 igitur et qui matrimonio iungit virginem suam bene
facit et qui non iungit melius facit 39 mulier alligata est quanto tempore vir eius vivit quod si
dormierit vir eius liberata est cui vult nubat tantum in Domino 40 beatior autem erit si sic permanserit
secundum meum consilium puto autem quod et ego Spiritum Dei habeo

Chapter 8

1 de his autem quae idolis sacrificantur scimus quia omnes scientiam habemus scientia inflat
caritas vero aedificat 2 si quis se existimat scire aliquid nondum cognovit quemadmodum oporteat
eum scire 3 si quis autem diligit Deum hic cognitus est ab eo 4 de escis autem quae idolis immolantur
scimus quia nihil est idolum in mundo et quod nullus Deus nisi unus 5 nam et si sunt qui dicantur
dii sive in caelo sive in terra siquidem sunt dii multi et domini multi 6 nobis tamen unus Deus Pater
ex quo omnia et nos in illum et unus Dominus Iesus Christus per quem omnia et nos per ipsum
7 sed non in omnibus est scientia quidam autem conscientia usque nunc idoli quasi idolothytum

manducant et conscientia ipsorum cum sit infirma polluitur 8 esca autem nos non commendat Deo
neque si non manducaverimus deficiemus neque si manducaverimus abundabimus 9 videte autem
ne forte haec licentia vestra offendiculum fiat infirmibus 10 si enim quis viderit eum qui habet
scientiam in idolio recumbentem nonne conscientia eius cum sit infirma aedificabitur ad
manducandum idolothyta 11 et peribit infirmus in tua scientia frater propter quem Christus mortuus
est 12 sic autem peccantes in fratres et percutientes conscientiam eorum infirmam in Christo peccatis
13 quapropter si esca scandalizat fratrem meum non manducabo carnem in aeternum ne fratrem
meum scandalizem

Chapter 9

1 non sum liber non sum apostolus nonne Iesum Dominum nostrum vidi non opus meum vos
estis in Domino 2 si aliis non sum apostolus sed tamen vobis sum nam signaculum apostolatus mei
vos estis in Domino 3 mea defensio apud eos qui me interrogant haec est 4 numquid non habemus
potestatem manducandi et bibendi 5 numquid non habemus potestatem sororem mulierem
circumducendi sicut et ceteri apostoli et fratres Domini et Cephas 6 aut solus ego et Barnabas non
habemus potestatem hoc operandi 7 quis militat suis stipendiis umquam quis plantat vineam et
fructum eius non edit quis pascit gregem et de lacte gregis non manducat 8 numquid secundum
hominem haec dico an et lex haec non dicit 9 scriptum est enim in lege Mosi non alligabis os bovi
trituranti numquid de bubus cura est Deo 10 an propter nos utique dicit nam propter nos scripta
sunt quoniam debet in spe qui arat arare et qui triturat in spe fructus percipiendi 11 si nos vobis
spiritalia seminavimus magnum est si nos carnalia vestra metamus 12 si alii potestatis vestrae
participes sunt non potius nos sed non usi sumus hac potestate sed omnia sustinemus ne quod
offendiculum demus evangelio Christi 13 nescitis quoniam qui in sacrario operantur quae de sacrario
sunt edunt qui altario deserviunt cum altario participantur 14 ita et Dominus ordinavit his qui
evangelium adnuntiant de evangelio vivere 15 ego autem nullo horum usus sum non scripsi autem

haec ut ita fiant in me bonum est enim mihi magis mori quam ut gloriam meam quis evacuet 16 nam
si evangelizavero non est mihi gloria necessitas enim mihi incumbit vae enim mihi est si non
evangelizavero 17 si enim volens hoc ago mercedem habeo si autem invitus dispensatio mihi credita
est 18 quae est ergo merces mea ut evangelium praedicans sine sumptu ponam evangelium ut non
abutar potestate mea in evangelio 19 nam cum liber essem ex omnibus omnium me servum feci ut
plures lucri facerem 20 et factus sum Iudaeis tamquam Iudaeus ut Iudaeos lucrarer 21 his qui sub
lege sunt quasi sub lege essem cum ipse non essem sub lege ut eos qui sub lege erant lucri facerem
his qui sine lege erant tamquam sine lege essem cum sine lege Dei non essem sed in lege essem
Christi ut lucri facerem eos qui sine lege erant 22 factus sum infirmis infirmus ut infirmos lucri
facerem omnibus omnia factus sum ut omnes facerem salvos 23 omnia autem facio propter
evangelium ut particeps eius efficiar 24 nescitis quod hii qui in stadio currunt omnes quidem currunt
sed unus accipit bravium sic currite ut conprehendatis 25 omnis autem qui in agone contendit ab
omnibus se abstinet et illi quidem ut corruptibilem coronam accipiant nos autem incorruptam 26 ego
igitur sic curro non quasi in incertum sic pugno non quasi aerem verberans 27 sed castigo corpus
meum et in servitutem redigo ne forte cum aliis praedicaverim ipse reprobus efficiar

Chapter 10

1 nolo enim vos ignorare fratres quoniam patres nostri omnes sub nube fuerunt et omnes mare
transierunt 2 et omnes in Mose baptizati sunt in nube et in mari 3 et omnes eandem escam spiritalem
manducaverunt 4 et omnes eundem potum spiritalem biberunt bibebant autem de spiritali consequenti
eos petra petra autem erat Christus 5 sed non in pluribus eorum beneplacitum est Deo nam prostrati
sunt in deserto 6 haec autem in figura facta sunt nostri ut non simus concupiscentes malorum sicut
et illi concupierunt 7 neque idolorum cultores efficiamini sicut quidam ex ipsis quemadmodum
scriptum est sedit populus manducare et bibere et surrexerunt ludere 8 neque fornicemur sicut
quidam ex ipsis fornicati sunt et ceciderunt una die viginti tria milia 9 neque temptemus Christum
sicut quidam eorum temptaverunt et a serpentibus perierunt 10 neque murmuraveritis sicut quidam

eorum murmuraverunt et perierunt ab exterminatore 11 haec autem omnia in figura contingebant
illis scripta sunt autem ad correptionem nostram in quos fines saeculorum devenerunt 12 itaque
qui se existimat stare videat ne cadat 13 temptatio vos non adprehendat nisi humana fidelis autem
Deus qui non patietur vos temptari super id quod potestis sed faciet cum temptatione etiam proventum
ut possitis sustinere 14 propter quod carissimi mihi fugite ab idolorum cultura 15 ut prudentibus
loquor vos iudicate quod dico 16 calicem benedictionis cui benedicimus nonne communicatio
sanguinis Christi est et panis quem frangimus nonne participatio corporis Domini est 17 quoniam
unus panis unum corpus multi sumus omnes quidem de uno pane participamur 18 videte Israhel
secundum carnem nonne qui edunt hostias participes sunt altaris 19 quid ergo dico quod idolis
immolatum sit aliquid aut quod idolum sit aliquid 20 sed quae immolant gentes daemoniis immolant
et non Deo nolo autem vos socios fieri daemoniorum non potestis calicem Domini bibere et calicem
daemoniorum 21 non potestis mensae Domini participes esse et mensae daemoniorum 22 an
aemulamur Dominum numquid fortiores illo sumus omnia licent sed non omnia expediunt 23 omnia
licent sed non omnia aedificant 24 nemo quod suum est quaerat sed quod alterius 25 omne quod
in macello venit manducate nihil interrogantes propter conscientiam 26 Domini est terra et plenitudo
eius 27 si quis vocat vos infidelium et vultis ire omne quod vobis adponitur manducate nihil
interrogantes propter conscientiam 28 si quis autem dixerit hoc immolaticium est idolis nolite
manducare propter illum qui indicavit et propter conscientiam 29 conscientiam autem dico non
tuam sed alterius ut quid enim libertas mea iudicatur ab alia conscientia 30 si ego cum gratia
participo quid blasphemor pro eo quod gratias ago 31 sive ergo manducatis sive bibitis vel aliud
quid facitis omnia in gloriam Dei facite 32 sine offensione estote Iudaeis et gentilibus et ecclesiae
Dei 33 sicut et ego per omnia omnibus placeo non quaerens quod mihi utile est sed quod multis ut
salvi fiant

Chapter 11

1 imitatores mei estote sicut et ego Christi 2 laudo autem vos fratres quod omnia mei memores
estis et sicut tradidi vobis praecepta mea tenetis 3 volo autem vos scire quod omnis viri caput
Christus est caput autem mulieris vir caput vero Christi Deus 4 omnis vir orans aut prophetans
velato capite deturpat caput suum 5 omnis autem mulier orans aut prophetans non velato capite
deturpat caput suum unum est enim atque si decalvetur 6 nam si non velatur mulier et tondeatur si
vero turpe est mulieri tonderi aut decalvari velet caput suum 7 vir quidem non debet velare caput
quoniam imago et gloria est Dei mulier autem gloria viri est 8 non enim vir ex muliere est sed
mulier ex viro 9 etenim non est creatus vir propter mulierem sed mulier propter virum 10 ideo debet
mulier potestatem habere supra caput propter angelos 11 verumtamen neque vir sine muliere neque
mulier sine viro in Domino 12 nam sicut mulier de viro ita et vir per mulierem omnia autem ex
Deo 13 vos ipsi iudicate decet mulierem non velatam orare Deum 14 nec ipsa natura docet vos
quod vir quidem si comam nutriat ignominia est illi 15 mulier vero si comam nutriat gloria est illi
quoniam capilli pro velamine ei dati sunt 16 si quis autem videtur contentiosus esse nos talem
consuetudinem non habemus neque ecclesiae Dei 17 hoc autem praecipio non laudans quod non
in melius sed in deterius convenitis 18 primum quidem convenientibus vobis in ecclesia audio
scissuras esse et ex parte credo 19 nam oportet et hereses esse ut et qui probati sunt manifesti fiant
in vobis 20 convenientibus ergo vobis in unum iam non est dominicam cenam manducare
21 unusquisque enim suam cenam praesumit ad manducandum et alius quidem esurit alius autem
ebrius est 22 numquid domos non habetis ad manducandum et bibendum aut ecclesiam Dei
contemnitis et confunditis eos qui non habent quid dicam vobis laudo vos in hoc non laudo 23 ego
enim accepi a Domino quod et tradidi vobis quoniam Dominus Iesus in qua nocte tradebatur accepit
panem 24 et gratias agens fregit et dixit hoc est corpus meum pro vobis hoc facite in meam
commemorationem 25 similiter et calicem postquam cenavit dicens hic calix novum testamentum
est in meo sanguine hoc facite quotienscumque bibetis in meam commemorationem
26 quotienscumque enim manducabitis panem hunc et calicem bibetis mortem Domini adnuntiatis
donec veniat 27 itaque quicumque manducaverit panem vel biberit calicem Domini indigne reus

erit corporis et sanguinis Domini 28 probet autem se ipsum homo et sic de pane illo edat et de calice
bibat 29 qui enim manducat et bibit indigne iudicium sibi manducat et bibit non diiudicans corpus
30 ideo inter vos multi infirmes et inbecilles et dormiunt multi 31 quod si nosmet ipsos diiudicaremus
non utique iudicaremur 32 dum iudicamur autem a Domino corripimur ut non cum hoc mundo
damnemur 33 itaque fratres mei cum convenitis ad manducandum invicem expectate 34 si quis
esurit domi manducet ut non in iudicium conveniatis cetera autem cum venero disponam

Chapter 12

1 de spiritalibus autem nolo vos ignorare fratres 2 scitis quoniam cum gentes essetis ad simulacra
muta prout ducebamini euntes 3 ideo notum vobis facio quod nemo in Spiritu Dei loquens dicit
anathema Iesu et nemo potest dicere Dominus Iesus nisi in Spiritu Sancto 4 divisiones vero gratiarum
sunt idem autem Spiritus 5 et divisiones ministrationum sunt idem autem Dominus 6 et divisiones
operationum sunt idem vero Deus qui operatur omnia in omnibus 7 unicuique autem datur
manifestatio Spiritus ad utilitatem 8 alii quidem per Spiritum datur sermo sapientiae alii autem
sermo scientiae secundum eundem Spiritum 9 alteri fides in eodem Spiritu alii gratia sanitatum in
uno Spiritu 10 alii operatio virtutum alii prophetatio alii discretio spirituum alii genera linguarum
alii interpretatio sermonum 11 haec autem omnia operatur unus atque idem Spiritus dividens singulis
prout vult 12 sicut enim corpus unum est et membra habet multa omnia autem membra corporis
cum sint multa unum corpus sunt ita et Christus 13 etenim in uno Spiritu omnes nos in unum corpus
baptizati sumus sive Iudaei sive gentiles sive servi sive liberi et omnes unum Spiritum potati sumus
14 nam et corpus non est unum membrum sed multa 15 si dixerit pes quoniam non sum manus non
sum de corpore non ideo non est de corpore 16 et si dixerit auris quia non sum oculus non sum de
corpore non ideo non est de corpore 17 si totum corpus oculus ubi auditus si totum auditus ubi
odoratus 18 nunc autem posuit Deus membra unumquodque eorum in corpore sicut voluit 19 quod
si essent omnia unum membrum ubi corpus 20 nunc autem multa quidem membra unum autem

corpus 21
non potest dicere oculus manui opera tua non indigeo aut iterum caput pedibus non estis
mihi necessarii 22
sed multo magis quae videntur membra corporis infirmiora esse necessariora
sunt 23
et quae putamus ignobiliora membra esse corporis his honorem abundantiorem circumdamus
et quae inhonesta sunt nostra abundantiorem honestatem habent 24
honesta autem nostra nullius
egent sed Deus temperavit corpus ei cui deerat abundantiorem tribuendo honorem 25
ut non sit
scisma in corpore sed id ipsum pro invicem sollicita sint membra 26
et si quid patitur unum
membrum conpatiuntur omnia membra sive gloriatur unum membrum congaudent omnia membra
27
vos autem estis corpus Christi et membra de membro 28
et quosdam quidem posuit Deus in
ecclesia primum apostolos secundo prophetas tertio doctores deinde virtutes exin gratias curationum
opitulationes gubernationes genera linguarum 29
numquid omnes apostoli numquid omnes prophetae
numquid omnes doctores 30
numquid omnes virtutes numquid omnes gratiam habent curationum
numquid omnes linguis loquuntur numquid omnes interpretantur 31
aemulamini autem charismata
maiora et adhuc excellentiorem viam vobis demonstro

Chapter 13

1
si linguis hominum loquar et angelorum caritatem autem non habeam factus sum velut aes
sonans aut cymbalum tinniens 2
et si habuero prophetiam et noverim mysteria omnia et omnem
scientiam et habuero omnem fidem ita ut montes transferam caritatem autem non habuero nihil
sum 3
et si distribuero in cibos pauperum omnes facultates meas et si tradidero corpus meum ut
ardeam caritatem autem non habuero nihil mihi prodest 4
caritas patiens est benigna est caritas non
aemulatur non agit perperam non inflatur 5
non est ambitiosa non quaerit quae sua sunt non inritatur
non cogitat malum 6
non gaudet super iniquitatem congaudet autem veritati 7
omnia suffert omnia
credit omnia sperat omnia sustinet 8
caritas numquam excidit sive prophetiae evacuabuntur sive
linguae cessabunt sive scientia destruetur 9
ex parte enim cognoscimus et ex parte prophetamus
10
cum autem venerit quod perfectum est evacuabitur quod ex parte est 11
cum essem parvulus
loquebar ut parvulus sapiebam ut parvulus cogitabam ut parvulus quando factus sum vir evacuavi

quae erant parvuli 12 videmus nunc per speculum in enigmate tunc autem facie ad faciem nunc
cognosco ex parte tunc autem cognoscam sicut et cognitus sum 13 nunc autem manet fides spes
caritas tria haec maior autem his est caritas

Chapter 14

1 sectamini caritatem aemulamini spiritalia magis autem ut prophetetis 2 qui enim loquitur
lingua non hominibus loquitur sed Deo nemo enim audit Spiritu autem loquitur mysteria 3 nam
qui prophetat hominibus loquitur aedificationem et exhortationem et consolationes 4 qui loquitur
lingua semet ipsum aedificat qui autem prophetat ecclesiam aedificat 5 volo autem omnes vos loqui
linguis magis autem prophetare nam maior est qui prophetat quam qui loquitur linguis nisi si forte
ut interpretetur ut ecclesia aedificationem accipiat 6 nunc autem fratres si venero ad vos linguis
loquens quid vobis prodero nisi si vobis loquar aut in revelatione aut scientia aut prophetia aut in
doctrina 7 tamen quae sine anima sunt vocem dantia sive tibia sive cithara nisi distinctionem
sonituum dederint quomodo scietur quod canitur aut quod citharizatur 8 etenim si incertam vocem
det tuba quis parabit se ad bellum 9 ita et vos per linguam nisi manifestum sermonem dederitis
quomodo scietur id quod dicitur eritis enim in aera loquentes 10 tam multa ut puta genera linguarum
sunt in mundo et nihil sine voce est 11 si ergo nesciero virtutem vocis ero ei cui loquor barbarus
et qui loquitur mihi barbarus 12 sic et vos quoniam aemulatores estis spirituum ad aedificationem
ecclesiae quaerite ut abundetis 13 et ideo qui loquitur lingua oret ut interpretetur 14 nam si orem
lingua spiritus meus orat mens autem mea sine fructu est 15 quid ergo est orabo spiritu orabo et
mente psallam spiritu psallam et mente 16 ceterum si benedixeris spiritu qui supplet locum idiotae
quomodo dicet amen super tuam benedictionem quoniam quid dicas nescit 17 nam tu quidem bene
gratias agis sed alter non aedificatur 18 gratias ago Deo quod omnium vestrum lingua loquor 19 sed
in ecclesia volo quinque verba sensu meo loqui ut et alios instruam quam decem milia verborum
in lingua 20 fratres nolite pueri effici sensibus sed malitia parvuli estote sensibus autem perfecti
estote 21 in lege scriptum est quoniam in aliis linguis et labiis aliis loquar populo huic et nec sic

22
exaudient me dicit Dominus itaque linguae in signum sunt non fidelibus sed infidelibus prophetia
23
autem non infidelibus sed fidelibus si ergo conveniat universa ecclesia in unum et omnes linguis
24
loquantur intrent autem idiotae aut infideles nonne dicent quod insanitis si autem omnes
prophetent intret autem quis infidelis vel idiota convincitur ab omnibus diiudicatur ab omnibus
25
occulta cordis eius manifesta fiunt et ita cadens in faciem adorabit Deum pronuntians quod vere
26
Deus in vobis est quid ergo est fratres cum convenitis unusquisque vestrum psalmum habet
doctrinam habet apocalypsin habet linguam habet interpretationem habet omnia ad aedificationem
27
fiant sive lingua quis loquitur secundum duos aut ut multum tres et per partes et unus interpretetur
28 29
si autem non fuerit interpres taceat in ecclesia sibi autem loquatur et Deo prophetae duo aut
30 31
tres dicant et ceteri diiudicent quod si alii revelatum fuerit sedenti prior taceat potestis enim
32
omnes per singulos prophetare ut omnes discant et omnes exhortentur et spiritus prophetarum
33
prophetis subiecti sunt non enim est dissensionis Deus sed pacis sicut in omnibus ecclesiis
34
sanctorum mulieres in ecclesiis taceant non enim permittitur eis loqui sed subditas esse sicut et
35
lex dicit si quid autem volunt discere domi viros suos interrogent turpe est enim mulieri loqui
36 37
in ecclesia an a vobis verbum Dei processit aut in vos solos pervenit si quis videtur propheta
38
esse aut spiritalis cognoscat quae scribo vobis quia Domini sunt mandata si quis autem ignorat
39 40
ignorabitur itaque fratres aemulamini prophetare et loqui linguis nolite prohibere omnia
autem honeste et secundum ordinem fiant

Chapter 15

1
notum autem vobis facio fratres evangelium quod praedicavi vobis quod et accepistis in quo
2
et statis per quod et salvamini qua ratione praedicaverim vobis si tenetis nisi si frustra credidistis
3
tradidi enim vobis in primis quod et accepi quoniam Christus mortuus est pro peccatis nostris
4 5
secundum scripturas et quia sepultus est et quia resurrexit tertia die secundum scripturas et quia
6
visus est Cephae et post haec undecim deinde visus est plus quam quingentis fratribus simul ex

quibus multi manent usque adhuc quidam autem dormierunt 7 deinde visus est Iacobo deinde
apostolis omnibus 8 novissime autem omnium tamquam abortivo visus est et mihi 9 ego enim sum
minimus apostolorum qui non sum dignus vocari apostolus quoniam persecutus sum ecclesiam Dei
10 gratia autem Dei sum id quod sum et gratia eius in me vacua non fuit sed abundantius illis omnibus
laboravi non ego autem sed gratia Dei mecum 11 sive enim ego sive illi sic praedicamus et sic
credidistis 12 si autem Christus praedicatur quod resurrexit a mortuis quomodo quidam dicunt in
vobis quoniam resurrectio mortuorum non est 13 si autem resurrectio mortuorum non est neque
Christus resurrexit 14 si autem Christus non resurrexit inanis est ergo praedicatio nostra inanis est
et fides vestra 15 invenimur autem et falsi testes Dei quoniam testimonium diximus adversus Deum
quod suscitaverit Christum quem non suscitavit si mortui non resurgunt 16 nam si mortui non
resurgunt neque Christus resurrexit 17 quod si Christus non resurrexit vana est fides vestra adhuc
enim estis in peccatis vestris 18 ergo et qui dormierunt in Christo perierunt 19 si in hac vita tantum
in Christo sperantes sumus miserabiliores sumus omnibus hominibus 20 nunc autem Christus
resurrexit a mortuis primitiae dormientium 21 quoniam enim per hominem mors et per hominem
resurrectio mortuorum 22 et sicut in Adam omnes moriuntur ita et in Christo omnes vivificabuntur
23 unusquisque autem in suo ordine primitiae Christus deinde hii qui sunt Christi in adventu eius
24 deinde finis cum tradiderit regnum Deo et Patri cum evacuaverit omnem principatum et potestatem
et virtutem 25 oportet autem illum regnare donec ponat omnes inimicos sub pedibus eius
26 novissima autem inimica destruetur mors omnia enim subiecit sub pedibus eius cum autem dicat
27 omnia subiecta sunt sine dubio praeter eum qui subiecit ei omnia 28 cum autem subiecta fuerint
illi omnia tunc ipse Filius subiectus erit illi qui sibi subiecit omnia ut sit Deus omnia in omnibus
29 alioquin quid facient qui baptizantur pro mortuis si omnino mortui non resurgunt ut quid et
baptizantur pro illis 30 ut quid et nos periclitamur omni hora 31 cotidie morior per vestram gloriam
fratres quam habeo in Christo Iesu Domino nostro 32 si secundum hominem ad bestias pugnavi
Ephesi quid mihi prodest si mortui non resurgunt manducemus et bibamus cras enim moriemur
33 nolite seduci corrumpunt mores bonos conloquia mala 34 evigilate iuste et nolite peccare

ignorantiam enim Dei quidam habent ad reverentiam vobis loquor 35 sed dicet aliquis quomodo
resurgunt mortui quali autem corpore veniunt 36 insipiens tu quod seminas non vivificatur nisi
prius moriatur 37 et quod seminas non corpus quod futurum est seminas sed nudum granum ut puta
tritici aut alicuius ceterorum 38 Deus autem dat illi corpus sicut voluit et unicuique seminum
proprium corpus 39 non omnis caro eadem caro sed alia hominum alia pecorum alia caro volucrum
alia autem piscium 40 et corpora caelestia et corpora terrestria sed alia quidem caelestium gloria
alia autem terrestrium 41 alia claritas solis alia claritas lunae et alia claritas stellarum stella enim
ab stella differt in claritate 42 sic et resurrectio mortuorum seminatur in corruptione surgit in
incorruptione 43 seminatur in ignobilitate surgit in gloria seminatur in infirmitate surgit in virtute
44 seminatur corpus animale surgit corpus spiritale si est corpus animale est et spiritale sic et scriptum
est 45 factus est primus homo Adam in animam viventem novissimus Adam in spiritum vivificantem
46 sed non prius quod spiritale est sed quod animale est deinde quod spiritale 47 primus homo de
terra terrenus secundus homo de caelo caelestis 48 qualis terrenus tales et terreni et qualis caelestis
tales et caelestes 49 igitur sicut portavimus imaginem terreni portemus et imaginem caelestis 50 hoc
autem dico fratres quoniam caro et sanguis regnum Dei possidere non possunt neque corruptio
incorruptelam possidebit 51 ecce mysterium vobis dico omnes quidem resurgemus sed non omnes
inmutabimur 52 in momento in ictu oculi in novissima tuba canet enim et mortui resurgent incorrupti
et nos inmutabimur 53 oportet enim corruptibile hoc induere incorruptelam et mortale hoc induere
inmortalitatem 54 cum autem mortale hoc induerit inmortalitatem tunc fiet sermo qui scriptus est
absorta est mors in victoria 55 ubi est mors victoria tua ubi est mors stimulus tuus 56 stimulus
autem mortis peccatum est virtus vero peccati lex 57 Deo autem gratias qui dedit nobis victoriam
per Dominum nostrum Iesum Christum 58 itaque fratres mei dilecti stabiles estote et inmobiles
abundantes in opere Domini semper scientes quod labor vester non est inanis in Domino

Chapter 16

1 de collectis autem quae fiunt in sanctos sicut ordinavi ecclesiis Galatiae ita et vos facite 2 per
unam sabbati unusquisque vestrum apud se ponat recondens quod ei beneplacuerit ut non cum
venero tunc collectae fiant 3 cum autem praesens fuero quos probaveritis per epistulas hos mittam
perferre gratiam vestram in Hierusalem 4 quod si dignum fuerit ut et ego eam mecum ibunt 5 veniam
autem ad vos cum Macedoniam pertransiero nam Macedoniam pertransibo 6 apud vos autem forsitan
manebo vel etiam hiemabo ut vos me deducatis quocumque iero 7 nolo enim vos modo in transitu
videre spero enim me aliquantum temporis manere apud vos si Dominus permiserit 8 permanebo
autem Ephesi usque ad pentecosten 9 ostium enim mihi apertum est magnum et evidens et adversarii
multi 10 si autem venerit Timotheus videte ut sine timore sit apud vos opus enim Domini operatur
sicut et ego 11 ne quis ergo illum spernat deducite autem illum in pace ut veniat ad me expecto
enim illum cum fratribus 12 de Apollo autem fratre multum rogavi eum ut veniret ad vos cum
fratribus et utique non fuit voluntas ut nunc veniret veniet autem cum ei vacuum fuerit 13 vigilate
state in fide viriliter agite et confortamini 14 omnia vestra in caritate fiant 15 obsecro autem vos
fratres nostis domum Stephanae et Fortunati quoniam sunt primitiae Achaiae et in ministerium
sanctorum ordinaverunt se ipsos 16 ut et vos subditi sitis eiusmodi et omni cooperanti et laboranti
17 gaudeo autem in praesentia Stephanae et Fortunati et Achaici quoniam id quod vobis deerat ipsi
suppleverunt 18 refecerunt enim et meum spiritum et vestrum cognoscite ergo qui eiusmodi sunt
19 salutant vos ecclesiae Asiae salutant vos in Domino multum Aquila et Prisca cum domestica sua
ecclesia 20 salutant vos fratres omnes salutate invicem in osculo sancto 21 salutatio mea manu
Pauli 22 si quis non amat Dominum Iesum Christum sit anathema maranatha 23 gratia Domini Iesu
vobiscum

2 Corinthians

Chapter 1

1 Paulus apostolus Iesu Christi per voluntatem Dei et Timotheus frater ecclesiae Dei quae est
Corinthi cum sanctis omnibus qui sunt in universa Achaia 2 gratia vobis et pax a Deo Patre nostro
et Domino Iesu Christo 3 benedictus Deus et Pater Domini nostri Iesu Christi Pater misericordiarum
et Deus totius consolationis 4 qui consolatur nos in omni tribulatione nostra ut possimus et ipsi
consolari eos qui in omni pressura sunt per exhortationem qua exhortamur et ipsi a Deo 5 quoniam
sicut abundant passiones Christi in nobis ita et per Christum abundat consolatio nostra 6 sive autem
tribulamur pro vestra exhortatione et salute sive exhortamur pro vestra exhortatione quae operatur
in tolerantia earundem passionum quas et nos patimur 7 et spes nostra firma pro vobis scientes
quoniam sicut socii passionum estis sic eritis et consolationis 8 non enim volumus ignorare vos
fratres de tribulatione nostra quae facta est in Asia quoniam supra modum gravati sumus supra
virtutem ita ut taederet nos etiam vivere 9 sed ipsi in nobis ipsis responsum mortis habuimus ut
non simus fidentes in nobis sed in Deo qui suscitat mortuos 10 qui de tantis periculis eripuit nos et
eruet in quem speramus quoniam et adhuc eripiet 11 adiuvantibus et vobis in oratione pro nobis ut
ex multis personis eius quae in nobis est donationis per multos gratiae agantur pro nobis 12 nam
gloria nostra haec est testimonium conscientiae nostrae quod in simplicitate et sinceritate Dei et
non in sapientia carnali sed in gratia Dei conversati sumus in mundo abundantius autem ad vos
13 non enim alia scribimus vobis quam quae legistis et cognoscitis spero autem quod usque in finem
cognoscetis 14 sicut et cognovistis nos ex parte quia gloria vestra sumus sicut et vos nostra in die
Domini nostri Iesu Christi 15 et hac confidentia volui prius venire ad vos ut secundam gratiam
haberetis 16 et per vos transire in Macedoniam et iterum a Macedonia venire ad vos et a vobis
deduci in Iudaeam 17 cum hoc ergo voluissem numquid levitate usus sum aut quae cogito secundum
carnem cogito ut sit apud me est et non 18 fidelis autem Deus quia sermo noster qui fit apud vos
non est in illo est et non 19 Dei enim Filius Iesus Christus qui in vobis per nos praedicatus est per
me et Silvanum et Timotheum non fuit est et non sed est in illo fuit 20 quotquot enim promissiones
Dei sunt in illo est ideo et per ipsum amen Deo ad gloriam nostram 21 qui autem confirmat nos
vobiscum in Christum et qui unxit nos Deus 22 et qui signavit nos et dedit pignus Spiritus in cordibus

23
nostris ego autem testem Deum invoco in animam meam quod parcens vobis non veni ultra
24
Corinthum non quia dominamur fidei vestrae sed adiutores sumus gaudii vestri nam fide stetistis

Chapter 2

1 statui autem hoc ipse apud me ne iterum in tristitia venirem ad vos
2 si enim ego contristo vos et quis est qui me laetificet nisi qui contristatur ex me
3 et hoc ipsum scripsi ut non cum venero tristitiam super tristitiam habeam de quibus oportuerat me gaudere confidens in omnibus vobis quia meum gaudium omnium vestrum est
4 nam ex multa tribulatione et angustia cordis scripsi vobis per multas lacrimas non ut contristemini sed ut sciatis quam caritatem habeo abundantius in vobis
5 si quis autem contristavit non me contristavit sed ex parte ut non onerem omnes vos
6 sufficit illi qui eiusmodi est obiurgatio haec quae fit a pluribus
7 ita ut e contra magis donetis et consolemini ne forte abundantiori tristitia absorbeatur qui eiusmodi est
8 propter quod obsecro vos ut confirmetis in illum caritatem
9 ideo enim et scripsi ut cognoscam experimentum vestrum an in omnibus oboedientes sitis
10 cui autem aliquid donatis et ego nam et ego quod donavi si quid donavi propter vos in persona Christi
11 ut non circumveniamur a Satana non enim ignoramus cogitationes eius
12 cum venissem autem Troadem propter evangelium Christi et ostium mihi apertum esset in Domino
13 non habui requiem spiritui meo eo quod non invenerim Titum fratrem meum sed valefaciens eis profectus sum in Macedoniam
14 Deo autem gratias qui semper triumphat nos in Christo Iesu et odorem notitiae suae manifestat per nos in omni loco
15 quia Christi bonus odor sumus Deo in his qui salvi fiunt et in his qui pereunt
16 aliis quidem odor mortis in mortem aliis autem odor vitae in vitam et ad haec quis tam idoneus
17 non enim sumus sicut plurimi adulterantes verbum Dei sed ex sinceritate sed sicut ex Deo coram Deo in Christo loquimur

Chapter 3

1
incipimus iterum nosmet ipsos commendare aut numquid egemus sicut quidam commendaticiis
2
epistulis ad vos aut ex vobis epistula nostra vos estis scripta in cordibus nostris quae scitur et
3
legitur ab omnibus hominibus manifestati quoniam epistula estis Christi ministrata a nobis et
scripta non atramento sed Spiritu Dei vivi non in tabulis lapideis sed in tabulis cordis carnalibus
4 5
fiduciam autem talem habemus per Christum ad Deum non quod sufficientes simus cogitare
6
aliquid a nobis quasi ex nobis sed sufficientia nostra ex Deo est qui et idoneos nos fecit ministros
7
novi testamenti non litterae sed Spiritus littera enim occidit Spiritus autem vivificat quod si
ministratio mortis litteris deformata in lapidibus fuit in gloria ita ut non possent intendere filii Israhel
8
in faciem Mosi propter gloriam vultus eius quae evacuatur quomodo non magis ministratio Spiritus
9
erit in gloria nam si ministratio damnationis gloria est multo magis abundat ministerium iustitiae
10 11
in gloria nam nec glorificatum est quod claruit in hac parte propter excellentem gloriam si
12
enim quod evacuatur per gloriam est multo magis quod manet in gloria est habentes igitur talem
13
spem multa fiducia utimur et non sicut Moses ponebat velamen super faciem suam ut non
14
intenderent filii Israhel in faciem eius quod evacuatur sed obtusi sunt sensus eorum usque in
hodiernum enim diem id ipsum velamen in lectione veteris testamenti manet non revelatum quoniam
15
in Christo evacuatur sed usque in hodiernum diem cum legitur Moses velamen est positum super
16 17
cor eorum cum autem conversus fuerit ad Deum aufertur velamen Dominus autem Spiritus
18
est ubi autem Spiritus Domini ibi libertas nos vero omnes revelata facie gloriam Domini
speculantes in eandem imaginem transformamur a claritate in claritatem tamquam a Domini Spiritu

Chapter 4

1
ideo habentes hanc ministrationem iuxta quod misericordiam consecuti sumus non deficimus
2
sed abdicamus occulta dedecoris non ambulantes in astutia neque adulterantes verbum Dei sed in
manifestatione veritatis commendantes nosmet ipsos ad omnem conscientiam hominum coram Deo
3 4
quod si etiam opertum est evangelium nostrum in his qui pereunt est opertum in quibus deus
huius saeculi excaecavit mentes infidelium ut non fulgeat inluminatio evangelii gloriae Christi qui
5
est imago Dei non enim nosmet ipsos praedicamus sed Iesum Christum Dominum nos autem

servos vestros per Iesum [6] quoniam Deus qui dixit de tenebris lucem splendescere qui inluxit in
cordibus nostris ad inluminationem scientiae claritatis Dei in facie Christi Iesu [7] habemus autem
thesaurum istum in vasis fictilibus ut sublimitas sit virtutis Dei et non ex nobis [8] in omnibus
tribulationem patimur sed non angustiamur aporiamur sed non destituimur [9] persecutionem patimur
sed non derelinquimur deicimur sed non perimus [10] semper mortificationem Iesu in corpore nostro
circumferentes ut et vita Iesu in corporibus nostris manifestetur [11] semper enim nos qui vivimus
in mortem tradimur propter Iesum ut et vita Iesu manifestetur in carne nostra mortali [12] ergo mors
in nobis operatur vita autem in vobis [13] habentes autem eundem spiritum fidei sicut scriptum est
credidi propter quod locutus sum et nos credimus propter quod et loquimur [14] scientes quoniam
qui suscitavit Iesum et nos cum Iesu suscitabit et constituet vobiscum [15] omnia enim propter vos
ut gratia abundans per multos gratiarum actione abundet in gloriam Dei [16] propter quod non
deficimus sed licet is qui foris est noster homo corrumpitur tamen is qui intus est renovatur de die
in diem [17] id enim quod in praesenti est momentaneum et leve tribulationis nostrae supra modum
in sublimitatem aeternum gloriae pondus operatur nobis [18] non contemplantibus nobis quae videntur
sed quae non videntur quae enim videntur temporalia sunt quae autem non videntur aeterna sunt

Chapter 5

[1] scimus enim quoniam si terrestris domus nostra huius habitationis dissolvatur quod
aedificationem ex Deo habeamus domum non manufactam aeternam in caelis [2] nam et in hoc
ingemescimus habitationem nostram quae de caelo est superindui cupientes [3] si tamen vestiti non
nudi inveniamur [4] nam et qui sumus in tabernaculo ingemescimus gravati eo quod nolumus expoliari
sed supervestiri ut absorbeatur quod mortale est a vita [5] qui autem efficit nos in hoc ipsum Deus
qui dedit nobis pignus Spiritus [6] audentes igitur semper et scientes quoniam dum sumus in corpore
peregrinamur a Domino [7] per fidem enim ambulamus et non per speciem [8] audemus autem et
bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore et praesentes esse ad Deum [9] et ideo

contendimus sive absentes sive praesentes placere illi 10 omnes enim nos manifestari oportet ante
tribunal Christi ut referat unusquisque propria corporis prout gessit sive bonum sive malum
11 scientes ergo timorem Domini hominibus suademus Deo autem manifesti sumus spero autem et
in conscientiis vestris manifestos nos esse 12 non iterum nos commendamus vobis sed occasionem
damus vobis gloriandi pro nobis ut habeatis ad eos qui in facie gloriantur et non in corde 13 sive
enim mente excedimus Deo sive sobrii sumus vobis 14 caritas enim Christi urget nos aestimantes
hoc quoniam si unus pro omnibus mortuus est ergo omnes mortui sunt 15 et pro omnibus mortuus
est ut et qui vivunt iam non sibi vivant sed ei qui pro ipsis mortuus est et resurrexit 16 itaque nos
ex hoc neminem novimus secundum carnem et si cognovimus secundum carnem Christum sed
nunc iam non novimus 17 si qua ergo in Christo nova creatura vetera transierunt ecce facta sunt
nova 18 omnia autem ex Deo qui reconciliavit nos sibi per Christum et dedit nobis ministerium
reconciliationis 19 quoniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi non reputans
illis delicta ipsorum et posuit in nobis verbum reconciliationis 20 pro Christo ergo legationem
fungimur tamquam Deo exhortante per nos obsecramus pro Christo reconciliamini Deo 21 eum
qui non noverat peccatum pro nobis peccatum fecit ut nos efficeremur iustitia Dei in ipso

Chapter 6

1 adiuvantes autem et exhortamur ne in vacuum gratiam Dei recipiatis 2 ait enim tempore accepto
exaudivi te et in die salutis adiuvavi te ecce nunc tempus acceptabile ecce nunc dies salutis 3 nemini
dantes ullam offensionem ut non vituperetur ministerium 4 sed in omnibus exhibeamus nosmet
ipsos sicut Dei ministros in multa patientia in tribulationibus in necessitatibus in angustiis 5 in
plagis in carceribus in seditionibus in laboribus in vigiliis in ieiuniis 6 in castitate in scientia in
longanimitate in suavitate in Spiritu Sancto in caritate non ficta 7 in verbo veritatis in virtute Dei
per arma iustitiae a dextris et sinistris 8 per gloriam et ignobilitatem per infamiam et bonam famam
ut seductores et veraces sicut qui ignoti et cogniti 9 quasi morientes et ecce vivimus ut castigati et

non mortificati [10] quasi tristes semper autem gaudentes sicut egentes multos autem locupletantes
tamquam nihil habentes et omnia possidentes [11] os nostrum patet ad vos o Corinthii cor nostrum
dilatatum est [12] non angustiamini in nobis angustiamini autem in visceribus vestris [13] eandem
autem habentes remunerationem tamquam filiis dico dilatamini et vos [14] nolite iugum ducere cum
infidelibus quae enim participatio iustitiae cum iniquitate aut quae societas luci ad tenebras [15] quae
autem conventio Christi ad Belial aut quae pars fideli cum infidele [16] qui autem consensus templo
Dei cum idolis vos enim estis templum Dei vivi sicut dicit Deus quoniam inhabitabo in illis et
inambulabo et ero illorum Deus et ipsi erunt mihi populus [17] propter quod exite de medio eorum
et separamini dicit Dominus et inmundum ne tetigeritis [18] et ego recipiam vos et ero vobis in patrem
et vos eritis mihi in filios et filias dicit Dominus omnipotens

Chapter 7

[1] has igitur habentes promissiones carissimi mundemus nos ab omni inquinamento carnis et
spiritus perficientes sanctificationem in timore Dei [2] capite nos neminem laesimus neminem
corrupimus neminem circumvenimus [3] non ad condemnationem dico praedixi enim quod in cordibus
nostris estis ad conmoriendum et ad convivendum [4] multa mihi fiducia est apud vos multa mihi
gloriatio pro vobis repletus sum consolatione superabundo gaudio in omni tribulatione nostra [5] nam
et cum venissemus Macedoniam nullam requiem habuit caro nostra sed omnem tribulationem passi
foris pugnae intus timores [6] sed qui consolatur humiles consolatus est nos Deus in adventu Titi
[7] non solum autem in adventu eius sed etiam in solacio quo consolatus est in vobis referens nobis
vestrum desiderium vestrum fletum vestram aemulationem pro me ita ut magis gauderem [8] quoniam
et si contristavi vos in epistula non me paenitet et si paeniteret videns quod epistula illa et si ad
horam vos contristavit [9] nunc gaudeo non quia contristati estis sed quia contristati estis ad
paenitentiam contristati enim estis secundum Deum ut in nullo detrimentum patiamini ex nobis
[10] quae enim secundum Deum tristitia est paenitentiam in salutem stabilem operatur saeculi autem
tristitia mortem operatur [11] ecce enim hoc ipsum secundum Deum contristari vos quantam in vobis
operatur sollicitudinem sed defensionem sed indignationem sed timorem sed desiderium sed

aemulationem sed vindictam in omnibus exhibuistis vos incontaminatos esse negotio [12] igitur et
si scripsi vobis non propter eum qui fecit iniuriam nec propter eum qui passus est sed ad
manifestandam sollicitudinem nostram quam pro vobis habemus ad vos coram Deo [13] ideo consolati
sumus in consolatione autem nostra abundantius magis gavisi sumus super gaudium Titi quia
refectus est spiritus eius ab omnibus vobis [14] et si quid apud illum de vobis gloriatus sum non sum
confusus sed sicut omnia vobis in veritate locuti sumus ita et gloriatio nostra quae fuit ad Titum
veritas facta est [15] et viscera eius abundantius in vos sunt reminiscentis omnium vestrum
oboedientiam quomodo cum timore et tremore excepistis eum [16] gaudeo quod in omnibus confido
in vobis

Chapter 8

[1] notam autem facimus vobis fratres gratiam Dei quae data est in ecclesiis Macedoniae [2] quod
in multo experimento tribulationis abundantia gaudii ipsorum et altissima paupertas eorum abundavit
in divitias simplicitatis eorum [3] quia secundum virtutem testimonium illis reddo et supra virtutem
voluntarii fuerunt [4] cum multa exhortatione obsecrantes nos gratiam et communicationem ministerii
quod fit in sanctos [5] et non sicut speravimus sed semet ipsos dederunt primum Domino deinde
nobis per voluntatem Dei [6] ita ut rogaremus Titum ut quemadmodum coepit ita et perficiat in vos
etiam gratiam istam [7] sed sicut in omnibus abundatis fide et sermone et scientia et omni sollicitudine
et caritate vestra in nos ut et in hac gratia abundetis [8] non quasi imperans dico sed per aliorum
sollicitudinem etiam vestrae caritatis ingenitum bonum conprobans [9] scitis enim gratiam Domini
nostri Iesu Christi quoniam propter vos egenus factus est cum esset dives ut illius inopia vos divites
essetis [10] et consilium in hoc do hoc enim vobis utile est qui non solum facere sed et velle coepistis
ab anno priore [11] nunc vero et facto perficite ut quemadmodum promptus est animus voluntatis
ita sit et perficiendi ex eo quod habetis [12] si enim voluntas prompta est secundum id quod habet
accepta est non secundum quod non habet [13] non enim ut aliis sit remissio vobis autem tribulatio
sed ex aequalitate [14] in praesenti tempore vestra abundantia illorum inopiam suppleat ut et illorum
abundantia vestrae inopiae sit supplementum ut fiat aequalitas sicut scriptum est [15] qui multum

16
non abundavit et qui modicum non minoravit gratias autem Deo qui dedit eandem sollicitudinem
17
pro vobis in corde Titi quoniam exhortationem quidem suscepit sed cum sollicitior esset sua
18
voluntate profectus est ad vos misimus etiam cum illo fratrem cuius laus est in evangelio per
19
omnes ecclesias non solum autem sed et ordinatus ab ecclesiis comes peregrinationis nostrae in
hac gratia quae ministratur a nobis ad Domini gloriam et destinatam voluntatem nostram
20
devitantes hoc ne quis nos vituperet in hac plenitudine quae ministratur a nobis
21
providemus
enim bona non solum coram Deo sed etiam coram hominibus
22
misimus autem cum illis et fratrem
nostrum quem probavimus in multis saepe sollicitum esse nunc autem multo sollicitiorem confidentia
23
multa in vos sive pro Tito qui est socius meus et in vos adiutor sive fratres nostri apostoli
24
ecclesiarum gloriae Christi ostensionem ergo quae est caritatis vestrae et nostrae gloriae pro
vobis in illos ostendite in faciem ecclesiarum

Chapter 9

1
nam de ministerio quod fit in sanctos ex abundanti est mihi scribere vobis
2
scio enim promptum
animum vestrum pro quo de vobis glorior apud Macedonas quoniam Achaia parata est ab anno
3
praeterito et vestra aemulatio provocavit plurimos misi autem fratres ut ne quod gloriamur de
4
vobis evacuetur in hac parte ut quemadmodum dixi parati sitis ne cum venerint mecum Macedones
5
et invenerint vos inparatos erubescamus nos ut non dicamus vos in hac substantia necessarium
ergo existimavi rogare fratres ut praeveniant ad vos et praeparent repromissam benedictionem hanc
6
paratam esse sic quasi benedictionem non quasi avaritiam hoc autem qui parce seminat parce et
7
metet et qui seminat in benedictionibus de benedictionibus et metet unusquisque prout destinavit
8
corde suo non ex tristitia aut ex necessitate hilarem enim datorem diligit Deus potens est autem
Deus omnem gratiam abundare facere in vobis ut in omnibus semper omnem sufficientiam habentes
9
abundetis in omne opus bonum sicut scriptum est dispersit dedit pauperibus iustitia eius manet
10
in aeternum qui autem administrat semen seminanti et panem ad manducandum praestabit et
11
multiplicabit semen vestrum et augebit incrementa frugum iustitiae vestrae ut in omnibus
locupletati abundetis in omnem simplicitatem quae operatur per nos gratiarum actionem Deo

12
quoniam ministerium huius officii non solum supplet ea quae desunt sanctis sed etiam abundat
13
per multas gratiarum actiones in Domino per probationem ministerii huius glorificantes Deum
in oboedientia confessionis vestrae in evangelium Christi et simplicitate communicationis in illos
14
et in omnes et ipsorum obsecratione pro vobis desiderantium vos propter eminentem gratiam
15
Dei in vobis gratias Deo super inenarrabili dono eius

Chapter 10

1
ipse autem ego Paulus obsecro vos per mansuetudinem et modestiam Christi qui in facie
2
quidem humilis inter vos absens autem confido in vobis rogo autem ne praesens audeam per eam
confidentiam qua existimo audere in quosdam qui arbitrantur nos tamquam secundum carnem
3 4
ambulemus in carne enim ambulantes non secundum carnem militamus nam arma militiae
5
nostrae non carnalia sed potentia Deo ad destructionem munitionum consilia destruentes et omnem
altitudinem extollentem se adversus scientiam Dei et in captivitatem redigentes omnem intellectum
6
in obsequium Christi et in promptu habentes ulcisci omnem inoboedientiam cum impleta fuerit
7
vestra oboedientia quae secundum faciem sunt videte si quis confidit sibi Christi se esse hoc
8
cogitet iterum apud se quia sicut ipse Christi est ita et nos nam et si amplius aliquid gloriatus
fuero de potestate nostra quam dedit Dominus in aedificationem et non in destructionem vestram
9 10
non erubescam ut autem non existimer tamquam terrere vos per epistulas quoniam quidem
epistulae inquiunt graves sunt et fortes praesentia autem corporis infirma et sermo contemptibilis
11
hoc cogitet qui eiusmodi est quia quales sumus verbo per epistulas absentes tales et praesentes
12
in facto non enim audemus inserere aut conparare nos quibusdam qui se ipsos commendant sed
13
ipsi in nobis nosmet ipsos metientes et conparantes nosmet ipsos nobis nos autem non in
inmensum gloriabimur sed secundum mensuram regulae quam mensus est nobis Deus mensuram
14
pertingendi usque ad vos non enim quasi non pertingentes ad vos superextendimus nos usque
15
ad vos enim pervenimus in evangelio Christi non in inmensum gloriantes in alienis laboribus
spem autem habentes crescentis fidei vestrae in vobis magnificari secundum regulam nostram in
16
abundantiam etiam in illa quae ultra vos sunt evangelizare non in aliena regula in his quae

praeparata sunt gloriari [17] qui autem gloriatur in Domino glorietur [18] non enim qui se ipsum
commendat ille probatus est sed quem Dominus commendat

Chapter 11

[1] utinam sustineretis modicum quid insipientiae meae sed et subportate me [2] aemulor enim vos
Dei aemulatione despondi enim vos uni viro virginem castam exhibere Christo [3] timeo autem ne
sicut serpens Evam seduxit astutia sua ita corrumpantur sensus vestri et excidant a simplicitate quae
est in Christo [4] nam si is qui venit alium Christum praedicat quem non praedicavimus aut alium
spiritum accipitis quem non accepistis aut aliud evangelium quod non recepistis recte pateremini
[5] existimo enim nihil me minus fecisse magnis apostolis [6] et si inperitus sermone sed non scientia
in omnibus autem manifestatus sum vobis [7] aut numquid peccatum feci me ipsum humilians ut vos
exaltemini quoniam gratis evangelium Dei evangelizavi vobis [8] alias ecclesias expoliavi accipiens
stipendium ad ministerium vestrum [9] et cum essem apud vos et egerem nulli onerosus fui nam
quod mihi deerat suppleverunt fratres qui venerunt a Macedonia et in omnibus sine onere me vobis
servavi et servabo [10] est veritas Christi in me quoniam haec gloria non infringetur in me in regionibus
Achaiae [11] quare quia non diligo vos Deus scit [12] quod autem facio et faciam ut amputem
occasionem eorum qui volunt occasionem ut in quo gloriantur inveniantur sicut et nos [13] nam
eiusmodi pseudoapostoli operarii subdoli transfigurantes se in apostolos Christi [14] et non mirum
ipse enim Satanas transfigurat se in angelum lucis [15] non est ergo magnum si ministri eius
transfigurentur velut ministri iustitiae quorum finis erit secundum opera ipsorum [16] iterum dico
ne quis me putet insipientem alioquin velut insipientem accipite me ut et ego modicum quid glorier
[17] quod loquor non loquor secundum Dominum sed quasi in insipientia in hac substantia gloriae
[18] quoniam multi gloriantur secundum carnem et ego gloriabor [19] libenter enim suffertis insipientes
cum sitis ipsi sapientes [20] sustinetis enim si quis vos in servitutem redigit si quis devorat si quis
accipit si quis extollitur si quis in faciem vos caedit [21] secundum ignobilitatem dico quasi nos
infirmi fuerimus in quo quis audet in insipientia dico audeo et ego [22] Hebraei sunt et ego Israhelitae

sunt et ego semen Abrahae sunt et ego 23 ministri Christi sunt minus sapiens dico plus ego in
laboribus plurimis in carceribus abundantius in plagis supra modum in mortibus frequenter 24 a
Iudaeis quinquies quadragenas una minus accepi 25 ter virgis caesus sum semel lapidatus sum ter
naufragium feci nocte et die in profundo maris fui 26 in itineribus saepe periculis fluminum periculis
latronum periculis ex genere periculis ex gentibus periculis in civitate periculis in solitudine periculis
in mari periculis in falsis fratribus 27 in labore et aerumna in vigiliis multis in fame et siti in ieiuniis
multis in frigore et nuditate 28 praeter illa quae extrinsecus sunt instantia mea cotidiana sollicitudo
omnium ecclesiarum 29 quis infirmatur et non infirmor quis scandalizatur et ego non uror 30 si
gloriari oportet quae infirmitatis meae sunt gloriabor 31 Deus et Pater Domini Iesu scit qui est
benedictus in saecula quod non mentior 32 Damasci praepositus gentis Aretae regis custodiebat
civitatem Damascenorum ut me conprehenderet 33 et per fenestram in sporta dimissus sum per
murum et effugi manus eius

Chapter 12

1 si gloriari oportet non expedit quidem veniam autem ad visiones et revelationes Domini 2 scio
hominem in Christo ante annos quattuordecim sive in corpore nescio sive extra corpus nescio Deus
scit raptum eiusmodi usque ad tertium caelum 3 et scio huiusmodi hominem sive in corpore sive
extra corpus nescio Deus scit 4 quoniam raptus est in paradisum et audivit arcana verba quae non
licet homini loqui 5 pro eiusmodi gloriabor pro me autem nihil gloriabor nisi in infirmitatibus meis
6 nam et si voluero gloriari non ero insipiens veritatem enim dicam parco autem ne quis in me
existimet supra id quod videt me aut audit ex me 7 et ne magnitudo revelationum extollat me datus
est mihi stimulus carnis meae angelus Satanae ut me colaphizet 8 propter quod ter Dominum rogavi
ut discederet a me 9 et dixit mihi sufficit tibi gratia mea nam virtus in infirmitate perficitur libenter
igitur gloriabor in infirmitatibus meis ut inhabitet in me virtus Christi 10 propter quod placeo mihi
in infirmitatibus in contumeliis in necessitatibus in persecutionibus in angustiis pro Christo cum
enim infirmor tunc potens sum 11 factus sum insipiens vos me coegistis ego enim debui a vobis

commendari nihil enim minus fui ab his qui sunt supra modum apostoli tametsi nihil sum 12 signa
tamen apostoli facta sunt super vos in omni patientia signis et prodigiis et virtutibus 13 quid est
enim quod minus habuistis prae ceteris ecclesiis nisi quod ego ipse non gravavi vos donate mihi
hanc iniuriam 14 ecce tertio hoc paratus sum venire ad vos et non ero gravis vobis non enim quaero
quae vestra sunt sed vos nec enim debent filii parentibus thesaurizare sed parentes filiis 15 ego
autem libentissime inpendam et superinpendar ipse pro animabus vestris licet plus vos diligens
minus diligar 16 sed esto ego vos non gravavi sed cum essem astutus dolo vos cepi 17 numquid
per aliquem eorum quos misi ad vos circumveni vos 18 rogavi Titum et misi cum illo fratrem
numquid Titus vos circumvenit nonne eodem spiritu ambulavimus nonne hisdem vestigiis 19 olim
putatis quod excusemus nos apud vos coram Deo in Christo loquimur omnia autem carissimi propter
vestram aedificationem 20 timeo enim ne forte cum venero non quales volo inveniam vos et ego
inveniar a vobis qualem non vultis ne forte contentiones aemulationes animositates dissensiones
detractiones susurrationes inflationes seditiones sint inter vos 21 ne iterum cum venero humiliet
me Deus apud vos et lugeam multos ex his qui ante peccaverunt et non egerunt paenitentiam super
inmunditia et fornicatione et inpudicitia quam gesserunt

Chapter 13

1 ecce tertio hoc venio ad vos in ore duorum vel trium testium stabit omne verbum 2 praedixi
et praedico ut praesens bis et nunc absens his qui ante peccaverunt et ceteris omnibus quoniam si
venero iterum non parcam 3 an experimentum quaeritis eius qui in me loquitur Christi qui in vos
non infirmatur sed potens est in vobis 4 nam et si crucifixus est ex infirmitate sed vivit ex virtute
Dei nam et nos infirmi sumus in illo sed vivemus cum eo ex virtute Dei in vobis 5 vosmet ipsos
temptate si estis in fide ipsi vos probate an non cognoscitis vos ipsos quia Christus Iesus in vobis
est nisi forte reprobi estis 6 spero autem quod cognoscetis quia nos non sumus reprobi 7 oramus
autem Deum ut nihil mali faciatis non ut nos probati pareamus sed ut vos quod bonum est faciatis
nos autem ut reprobi simus 8 non enim possumus aliquid adversus veritatem sed pro veritate
9 gaudemus enim quando nos infirmi sumus vos autem potentes estis hoc et oramus vestram
consummationem 10 ideo haec absens scribo ut non praesens durius agam secundum potestatem

quam Dominus dedit mihi in aedificationem et non in destructionem 11 de cetero fratres gaudete
perfecti estote exhortamini idem sapite pacem habete et Deus dilectionis et pacis erit vobiscum
12 salutate invicem in osculo sancto salutant vos sancti omnes

Galatians

Chapter 1

1 Paulus apostolus non ab hominibus neque per hominem sed per Iesum Christum et Deum
Patrem qui suscitavit eum a mortuis 2 et qui mecum sunt omnes fratres ecclesiis Galatiae 3 gratia
vobis et pax a Deo Patre et Domino nostro Iesu Christo 4 qui dedit semet ipsum pro peccatis nostris
ut eriperet nos de praesenti saeculo nequam secundum voluntatem Dei et Patris nostri 5 cui est
gloria in saecula saeculorum amen 6 miror quod sic tam cito transferimini ab eo qui vos vocavit in
gratiam Christi in aliud evangelium 7 quod non est aliud nisi sunt aliqui qui vos conturbant et volunt
convertere evangelium Christi 8 sed licet nos aut angelus de caelo evangelizet vobis praeterquam
quod evangelizavimus vobis anathema sit 9 sicut praediximus et nunc iterum dico si quis vobis
evangelizaverit praeter id quod accepistis anathema sit 10 modo enim hominibus suadeo aut Deo
aut quaero hominibus placere si adhuc hominibus placerem Christi servus non essem 11 notum
enim vobis facio fratres evangelium quod evangelizatum est a me quia non est secundum hominem
12 neque enim ego ab homine accepi illud neque didici sed per revelationem Iesu Christi 13 audistis
enim conversationem meam aliquando in iudaismo quoniam supra modum persequebar ecclesiam
Dei et expugnabam illam 14 et proficiebam in iudaismo supra multos coetaneos in genere meo
abundantius aemulator existens paternarum mearum traditionum 15 cum autem placuit ei qui me
segregavit de utero matris meae et vocavit per gratiam suam 16 ut revelaret Filium suum in me ut
evangelizarem illum in gentibus continuo non adquievi carni et sanguini 17 neque veni Hierosolyma
ad antecessores meos apostolos sed abii in Arabiam et iterum reversus sum Damascum 18 deinde
post annos tres veni Hierosolyma videre Petrum et mansi apud eum diebus quindecim 19 alium

autem apostolorum vidi neminem nisi Iacobum fratrem Domini [20] quae autem scribo vobis ecce
coram Deo quia non mentior [21] deinde veni in partes Syriae et Ciliciae [22] eram autem ignotus
facie ecclesiis Iudaeae quae erant in Christo [23] tantum autem auditum habebant quoniam qui
persequebatur nos aliquando nunc evangelizat fidem quam aliquando expugnabat [24] et in me
clarificabant Deum

Chapter 2

[1] deinde post annos quattuordecim iterum ascendi Hierosolyma cum Barnaba adsumpto et Tito
[2] ascendi autem secundum revelationem et contuli cum illis evangelium quod praedico in gentibus
seorsum autem his qui videbantur ne forte in vacuum currerem aut cucurrissem [3] sed neque Titus
qui mecum erat cum esset gentilis conpulsus est circumcidi [4] sed propter subintroductos falsos
fratres qui subintroierunt explorare libertatem nostram quam habemus in Christo Iesu ut nos in
servitutem redigerent [5] quibus neque ad horam cessimus subiectioni ut veritas evangelii permaneat
apud vos [6] ab his autem qui videbantur esse aliquid quales aliquando fuerint nihil mea interest
Deus personam hominis non accipit mihi enim qui videbantur nihil contulerunt [7] sed e contra cum
vidissent quod creditum est mihi evangelium praeputii sicut Petro circumcisionis [8] qui enim operatus
est Petro in apostolatum circumcisionis operatus est et mihi inter gentes [9] et cum cognovissent
gratiam quae data est mihi Iacobus et Cephas et Iohannes qui videbantur columnae esse dextras
dederunt mihi et Barnabae societatis ut nos in gentes ipsi autem in circumcisionem [10] tantum ut
pauperum memores essemus quod etiam sollicitus fui hoc ipsum facere [11] cum autem venisset
Cephas Antiochiam in faciem ei restiti quia reprehensibilis erat [12] prius enim quam venirent quidam
ab Iacobo cum gentibus edebat cum autem venissent subtrahebat et segregabat se timens eos qui
ex circumcisione erant [13] et simulationi eius consenserunt ceteri Iudaei ita ut et Barnabas duceretur
ab eis in illa simulatione [14] sed cum vidissem quod non recte ambularent ad veritatem evangelii
dixi Cephae coram omnibus si tu cum Iudaeus sis gentiliter et non iudaice vivis quomodo gentes
cogis iudaizare [15] nos natura Iudaei et non ex gentibus peccatores [16] scientes autem quod non
iustificatur homo ex operibus legis nisi per fidem Iesu Christi et nos in Christo Iesu credidimus ut

iustificemur ex fide Christi et non ex operibus legis propter quod ex operibus legis non iustificabitur
omnis caro 17 quod si quaerentes iustificari in Christo inventi sumus et ipsi peccatores numquid
Christus peccati minister est absit 18 si enim quae destruxi haec iterum aedifico praevaricatorem
me constituo 19 ego enim per legem legi mortuus sum ut Deo vivam Christo confixus sum cruci
20 vivo autem iam non ego vivit vero in me Christus quod autem nunc vivo in carne in fide vivo
Filii Dei qui dilexit me et tradidit se ipsum pro me 21 non abicio gratiam Dei si enim per legem
iustitia ergo Christus gratis mortuus est

Chapter 3

1 o insensati Galatae quis vos fascinavit ante quorum oculos Iesus Christus proscriptus est
crucifixus 2 hoc solum volo a vobis discere ex operibus legis Spiritum accepistis an ex auditu fidei
3 sic stulti estis cum Spiritu coeperitis nunc carne consummamini 4 tanta passi estis sine causa si
tamen sine causa 5 qui ergo tribuit vobis Spiritum et operatur virtutes in vobis ex operibus legis an
ex auditu fidei 6 sicut Abraham credidit Deo et reputatum est ei ad iustitiam 7 cognoscitis ergo
quia qui ex fide sunt hii sunt filii Abrahae 8 providens autem scriptura quia ex fide iustificat gentes
Deus praenuntiavit Abrahae quia benedicentur in te omnes gentes 9 igitur qui ex fide sunt
benedicentur cum fideli Abraham 10 quicumque enim ex operibus legis sunt sub maledicto sunt
scriptum est enim maledictus omnis qui non permanserit in omnibus quae scripta sunt in libro legis
ut faciat ea 11 quoniam autem in lege nemo iustificatur apud Deum manifestum est quia iustus ex
fide vivit 12 lex autem non est ex fide sed qui fecerit ea vivet in illis 13 Christus nos redemit de
maledicto legis factus pro nobis maledictum quia scriptum est maledictus omnis qui pendet in ligno
14 ut in gentibus benedictio Abrahae fieret in Christo Iesu ut pollicitationem Spiritus accipiamus
per fidem 15 fratres secundum hominem dico tamen hominis confirmatum testamentum nemo
spernit aut superordinat 16 Abrahae dictae sunt promissiones et semini eius non dicit et seminibus
quasi in multis sed quasi in uno et semini tuo qui est Christus 17 hoc autem dico testamentum
confirmatum a Deo quae post quadringentos et triginta annos facta est lex non irritam facit ad

evacuandam promissionem [18] nam si ex lege hereditas iam non ex repromissione Abrahae autem
per promissionem donavit Deus [19] quid igitur lex propter transgressiones posita est donec veniret
semen cui promiserat ordinata per angelos in manu mediatoris [20] mediator autem unius non est
Deus autem unus est [21] lex ergo adversus promissa Dei absit si enim data esset lex quae posset
vivificare vere ex lege esset iustitia [22] sed conclusit scriptura omnia sub peccato ut promissio ex
fide Iesu Christi daretur credentibus [23] prius autem quam veniret fides sub lege custodiebamur
conclusi in eam fidem quae revelanda erat [24] itaque lex pedagogus noster fuit in Christo ut ex fide
iustificemur [25] at ubi venit fides iam non sumus sub pedagogo [26] omnes enim filii Dei estis per
fidem in Christo Iesu [27] quicumque enim in Christo baptizati estis Christum induistis [28] non est
Iudaeus neque Graecus non est servus neque liber non est masculus neque femina omnes enim vos
unum estis in Christo Iesu [29] si autem vos Christi ergo Abrahae semen estis secundum promissionem
heredes

Chapter 4

[1] dico autem quanto tempore heres parvulus est nihil differt servo cum sit dominus omnium
[2] sed sub tutoribus est et actoribus usque ad praefinitum tempus a patre [3] ita et nos cum essemus
parvuli sub elementis mundi eramus servientes [4] at ubi venit plenitudo temporis misit Deus Filium
suum factum ex muliere factum sub lege [5] ut eos qui sub lege erant redimeret ut adoptionem filiorum
reciperemus [6] quoniam autem estis filii misit Deus Spiritum Filii sui in corda nostra clamantem
Abba Pater [7] itaque iam non es servus sed filius quod si filius et heres per Deum [8] sed tunc quidem
ignorantes Deum his qui natura non sunt dii serviebatis [9] nunc autem cum cognoveritis Deum immo
cogniti sitis a Deo quomodo convertimini iterum ad infirma et egena elementa quibus denuo servire
vultis [10] dies observatis et menses et tempora et annos [11] timeo vos ne forte sine causa laboraverim
in vobis [12] estote sicut et ego quia et ego sicut vos fratres obsecro vos nihil me laesistis [13] scitis
autem quia per infirmitatem carnis evangelizavi vobis iam pridem [14] et temptationem vestram in

carne mea non sprevistis neque respuistis sed sicut angelum Dei excepistis me sicut Christum Iesum
15 ubi est ergo beatitudo vestra testimonium enim perhibeo vobis quia si fieri posset oculos vestros
eruissetis et dedissetis mihi 16 ergo inimicus vobis factus sum verum dicens vobis 17 aemulantur
vos non bene sed excludere vos volunt ut illos aemulemini 18 bonum autem aemulamini in bono
semper et non tantum cum praesens sum apud vos 19 filioli mei quos iterum parturio donec formetur
Christus in vobis 20 vellem autem esse apud vos modo et mutare vocem meam quoniam confundor
in vobis 21 dicite mihi qui sub lege vultis esse legem non legistis 22 scriptum est enim quoniam
Abraham duos filios habuit unum de ancilla et unum de libera 23 sed qui de ancilla secundum
carnem natus est qui autem de libera per repromissionem 24 quae sunt per allegoriam dicta haec
enim sunt duo testamenta unum quidem a monte Sina in servitutem generans quae est Agar 25 Sina
enim mons est in Arabia qui coniunctus est ei quae nunc est Hierusalem et servit cum filiis eius
26 illa autem quae sursum est Hierusalem libera est quae est mater nostra 27 scriptum est enim
laetare sterilis quae non paris erumpe et exclama quae non parturis quia multi filii desertae magis
quam eius quae habet virum 28 nos autem fratres secundum Isaac promissionis filii sumus 29 sed
quomodo tunc qui secundum carnem natus fuerat persequebatur eum qui secundum spiritum ita et
nunc 30 sed quid dicit scriptura eice ancillam et filium eius non enim heres erit filius ancillae cum
filio liberae 31 itaque fratres non sumus ancillae filii sed liberae qua libertate nos Christus liberavit

Chapter 5

1 state et nolite iterum iugo servitutis contineri 2 ecce ego Paulus dico vobis quoniam si
circumcidamini Christus vobis nihil proderit 3 testificor autem rursum omni homini circumcidenti
se quoniam debitor est universae legis faciendae 4 evacuati estis a Christo qui in lege iustificamini
a gratia excidistis 5 nos enim spiritu ex fide spem iustitiae expectamus 6 nam in Christo Iesu neque
circumcisio aliquid valet neque praeputium sed fides quae per caritatem operatur 7 currebatis bene
quis vos inpedivit veritati non oboedire 8 persuasio non est ex eo qui vocat vos 9 modicum
fermentum totam massam corrumpit 10 ego confido in vobis in Domino quod nihil aliud sapietis

qui autem conturbat vos portabit iudicium quicumque est ille 11 ego autem fratres si circumcisionem
adhuc praedico quid adhuc persecutionem patior ergo evacuatum est scandalum crucis 12 utinam
et abscidantur qui vos conturbant 13 vos enim in libertatem vocati estis fratres tantum ne libertatem
in occasionem detis carnis sed per caritatem servite invicem 14 omnis enim lex in uno sermone
impletur diliges proximum tuum sicut te ipsum 15 quod si invicem mordetis et comeditis videte
ne ab invicem consumamini 16 dico autem spiritu ambulate et desiderium carnis non perficietis
17 caro enim concupiscit adversus spiritum spiritus autem adversus carnem haec enim invicem
adversantur ut non quaecumque vultis illa faciatis 18 quod si spiritu ducimini non estis sub lege
19 manifesta autem sunt opera carnis quae sunt fornicatio inmunditia luxuria 20 idolorum servitus
veneficia inimicitiae contentiones aemulationes irae rixae dissensiones sectae 21 invidiae homicidia
ebrietates comesationes et his similia quae praedico vobis sicut praedixi quoniam qui talia agunt
regnum Dei non consequentur 22 fructus autem Spiritus est caritas gaudium pax longanimitas
bonitas benignitas 23 fides modestia continentia adversus huiusmodi non est lex 24 qui autem sunt
Christi carnem crucifixerunt cum vitiis et concupiscentiis 25 si vivimus spiritu spiritu et ambulemus
26 non efficiamur inanis gloriae cupidi invicem provocantes invicem invidentes

Chapter 6

1 fratres et si praeoccupatus fuerit homo in aliquo delicto vos qui spiritales estis huiusmodi
instruite in spiritu lenitatis considerans te ipsum ne et tu tempteris 2 alter alterius onera portate et
sic adimplebitis legem Christi 3 nam si quis existimat se aliquid esse cum sit nihil ipse se seducit
4 opus autem suum probet unusquisque et sic in semet ipso tantum gloriam habebit et non in altero
5 unusquisque enim onus suum portabit 6 communicet autem is qui catecizatur verbum ei qui se
catecizat in omnibus bonis 7 nolite errare Deus non inridetur 8 quae enim seminaverit homo haec
et metet quoniam qui seminat in carne sua de carne et metet corruptionem qui autem seminat in
spiritu de spiritu metet vitam aeternam 9 bonum autem facientes non deficiamus tempore enim suo

10
metemus non deficientes ergo dum tempus habemus operemur bonum ad omnes maxime autem
11 12
ad domesticos fidei videte qualibus litteris scripsi vobis mea manu quicumque volunt placere
13
in carne hii cogunt vos circumcidi tantum ut crucis Christi persecutionem non patiantur neque
enim qui circumciduntur legem custodiunt sed volunt vos circumcidi ut in carne vestra glorientur
14
mihi autem absit gloriari nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi per quem mihi mundus crucifixus
15
est et ego mundo in Christo enim Iesu neque circumcisio aliquid valet neque praeputium sed
16
nova creatura et quicumque hanc regulam secuti fuerint pax super illos et misericordia et super
17
Israhel Dei de cetero nemo mihi molestus sit ego enim stigmata Iesu in corpore meo porto

Ephesians

Chapter 1

1
Paulus apostolus Christi Iesu per voluntatem Dei sanctis omnibus qui sunt Ephesi et fidelibus
2 3
in Christo Iesu gratia vobis et pax a Deo Patre nostro et Domino Iesu Christo benedictus Deus
et Pater Domini nostri Iesu Christi qui benedixit nos in omni benedictione spiritali in caelestibus
4
in Christo sicut elegit nos in ipso ante mundi constitutionem ut essemus sancti et inmaculati in
5
conspectu eius in caritate qui praedestinavit nos in adoptionem filiorum per Iesum Christum in
6
ipsum secundum propositum voluntatis suae in laudem gloriae gratiae suae in qua gratificavit
7
nos in dilecto in quo habemus redemptionem per sanguinem eius remissionem peccatorum
8 9
secundum divitias gratiae eius quae superabundavit in nobis in omni sapientia et prudentia ut
notum faceret nobis sacramentum voluntatis suae secundum bonum placitum eius quod proposuit
10
in eo in dispensationem plenitudinis temporum instaurare omnia in Christo quae in caelis et
11
quae in terra sunt in ipso in quo etiam sorte vocati sumus praedestinati secundum propositum
12
eius qui omnia operatur secundum consilium voluntatis suae ut simus in laudem gloriae eius
13
qui ante speravimus in Christo in quo et vos cum audissetis verbum veritatis evangelium salutis
14
vestrae in quo et credentes signati estis Spiritu promissionis Sancto qui est pignus hereditatis

nostrae in redemptionem adquisitionis in laudem gloriae ipsius 15 propterea et ego audiens fidem
vestram quae est in Domino Iesu et dilectionem in omnes sanctos 16 non cesso gratias agens pro
vobis memoriam vestri faciens in orationibus meis 17 ut Deus Domini nostri Iesu Christi Pater
gloriae det vobis spiritum sapientiae et revelationis in agnitione eius 18 inluminatos oculos cordis
vestri ut sciatis quae sit spes vocationis eius quae divitiae gloriae hereditatis eius in sanctis 19 et
quae sit supereminens magnitudo virtutis eius in nos qui credidimus secundum operationem potentiae
virtutis eius 20 quam operatus est in Christo suscitans illum a mortuis et constituens ad dexteram
suam in caelestibus 21 supra omnem principatum et potestatem et virtutem et dominationem et
omne nomen quod nominatur non solum in hoc saeculo sed et in futuro 22 et omnia subiecit sub
pedibus eius et ipsum dedit caput supra omnia ecclesiae 23 quae est corpus ipsius plenitudo eius
qui omnia in omnibus adimpletur

Chapter 2

1 et vos cum essetis mortui delictis et peccatis vestris 2 in quibus aliquando ambulastis secundum
saeculum mundi huius secundum principem potestatis aeris huius spiritus qui nunc operatur in filios
diffidentiae 3 in quibus et nos omnes aliquando conversati sumus in desideriis carnis nostrae
facientes voluntates carnis et cogitationum et eramus natura filii irae sicut et ceteri 4 Deus autem
qui dives est in misericordia propter nimiam caritatem suam qua dilexit nos 5 et cum essemus
mortui peccatis convivificavit nos Christo gratia estis salvati 6 et conresuscitavit et consedere fecit
in caelestibus in Christo Iesu 7 ut ostenderet in saeculis supervenientibus abundantes divitias gratiae
suae in bonitate super nos in Christo Iesu 8 gratia enim estis salvati per fidem et hoc non ex vobis
Dei enim donum est 9 non ex operibus ut ne quis glorietur 10 ipsius enim sumus factura creati in
Christo Iesu in operibus bonis quae praeparavit Deus ut in illis ambulemus 11 propter quod memores
estote quod aliquando vos gentes in carne qui dicimini praeputium ab ea quae dicitur circumcisio
in carne manufacta 12 quia eratis illo in tempore sine Christo alienati a conversatione Israhel et
hospites testamentorum promissionis spem non habentes et sine Deo in mundo 13 nunc autem in

Christo Iesu vos qui aliquando eratis longe facti estis prope in sanguine Christi [14] ipse est enim
pax nostra qui fecit utraque unum et medium parietem maceriae solvens inimicitiam in carne sua
[15] legem mandatorum decretis evacuans ut duos condat in semet ipsum in unum novum hominem
faciens pacem [16] et reconciliet ambos in uno corpore Deo per crucem interficiens inimicitiam in
semet ipso [17] et veniens evangelizavit pacem vobis qui longe fuistis et pacem his qui prope
[18] quoniam per ipsum habemus accessum ambo in uno Spiritu ad Patrem [19] ergo iam non estis
hospites et advenae sed estis cives sanctorum et domestici Dei [20] superaedificati super fundamentum
apostolorum et prophetarum ipso summo angulari lapide Christo Iesu [21] in quo omnis aedificatio
constructa crescit in templum sanctum in Domino [22] in quo et vos coaedificamini in habitaculum
Dei in Spiritu

Chapter 3

[1] huius rei gratia ego Paulus vinctus Christi Iesu pro vobis gentibus [2] si tamen audistis
dispensationem gratiae Dei quae data est mihi in vobis [3] quoniam secundum revelationem notum
mihi factum est sacramentum sicut supra scripsi in brevi [4] prout potestis legentes intellegere
prudentiam meam in mysterio Christi [5] quod aliis generationibus non est agnitum filiis hominum
sicuti nunc revelatum est sanctis apostolis eius et prophetis in Spiritu [6] esse gentes coheredes et
concorporales et conparticipes promissionis in Christo Iesu per evangelium [7] cuius factus sum
minister secundum donum gratiae Dei quae data est mihi secundum operationem virtutis eius [8] mihi
omnium sanctorum minimo data est gratia haec in gentibus evangelizare ininvestigabiles divitias
Christi [9] et inluminare omnes quae sit dispensatio sacramenti absconditi a saeculis in Deo qui omnia
creavit [10] ut innotescat principibus et potestatibus in caelestibus per ecclesiam multiformis sapientia
Dei [11] secundum praefinitionem saeculorum quam fecit in Christo Iesu Domino nostro [12] in quo
habemus fiduciam et accessum in confidentia per fidem eius [13] propter quod peto ne deficiatis in
tribulationibus meis pro vobis quae est gloria vestra [14] huius rei gratia flecto genua mea ad Patrem

Domini nostri Iesu Christi 15 ex quo omnis paternitas in caelis et in terra nominatur 16 ut det vobis
secundum divitias gloriae suae virtute corroborari per Spiritum eius in interiore homine 17 habitare
Christum per fidem in cordibus vestris in caritate radicati et fundati 18 ut possitis conprehendere
cum omnibus sanctis quae sit latitudo et longitudo et sublimitas et profundum 19 scire etiam
supereminentem scientiae caritatem Christi ut impleamini in omnem plenitudinem Dei 20 ei autem
qui potens est omnia facere superabundanter quam petimus aut intellegimus secundum virtutem
quae operatur in nobis 21 ipsi gloria in ecclesia et in Christo Iesu in omnes generationes saeculi
saeculorum amen

Chapter 4

1 obsecro itaque vos ego vinctus in Domino ut digne ambuletis vocatione qua vocati estis 2 cum
omni humilitate et mansuetudine cum patientia subportantes invicem in caritate 3 solliciti servare
unitatem spiritus in vinculo pacis 4 unum corpus et unus spiritus sicut vocati estis in una spe
vocationis vestrae 5 unus Dominus una fides unum baptisma 6 unus Deus et Pater omnium qui
super omnes et per omnia et in omnibus nobis 7 unicuique autem nostrum data est gratia secundum
mensuram donationis Christi 8 propter quod dicit ascendens in altum captivam duxit captivitatem
dedit dona hominibus 9 quod autem ascendit quid est nisi quia et descendit primum in inferiores
partes terrae 10 qui descendit ipse est et qui ascendit super omnes caelos ut impleret omnia 11 et
ipse dedit quosdam quidem apostolos quosdam autem prophetas alios vero evangelistas alios autem
pastores et doctores 12 ad consummationem sanctorum in opus ministerii in aedificationem corporis
Christi 13 donec occurramus omnes in unitatem fidei et agnitionis Filii Dei in virum perfectum in
mensuram aetatis plenitudinis Christi 14 ut iam non simus parvuli fluctuantes et circumferamur
omni vento doctrinae in nequitia hominum in astutia ad circumventionem erroris 15 veritatem
autem facientes in caritate crescamus in illo per omnia qui est caput Christus 16 ex quo totum
corpus conpactum et conexum per omnem iuncturam subministrationis secundum operationem in
mensuram uniuscuiusque membri augmentum corporis facit in aedificationem sui in caritate 17 hoc

igitur dico et testificor in Domino ut iam non ambuletis sicut gentes ambulant in vanitate sensus
sui 18 tenebris obscuratum habentes intellectum alienati a vita Dei per ignorantiam quae est in illis
propter caecitatem cordis ipsorum 19 qui desperantes semet ipsos tradiderunt inpudicitiae in
operationem inmunditiae omnis in avaritia 20 vos autem non ita didicistis Christum 21 si tamen
illum audistis et in ipso edocti estis sicut est veritas in Iesu 22 deponere vos secundum pristinam
conversationem veterem hominem qui corrumpitur secundum desideria erroris 23 renovamini autem
spiritu mentis vestrae 24 et induite novum hominem qui secundum Deum creatus est in iustitia et
sanctitate veritatis 25 propter quod deponentes mendacium loquimini veritatem unusquisque cum
proximo suo quoniam sumus invicem membra 26 irascimini et nolite peccare sol non occidat super
iracundiam vestram 27 nolite locum dare diabolo 28 qui furabatur iam non furetur magis autem
laboret operando manibus quod bonum est ut habeat unde tribuat necessitatem patienti 29 omnis
sermo malus ex ore vestro non procedat sed si quis bonus ad aedificationem oportunitatis ut det
gratiam audientibus 30 et nolite contristare Spiritum Sanctum Dei in quo signati estis in die
redemptionis 31 omnis amaritudo et ira et indignatio et clamor et blasphemia tollatur a vobis cum
omni malitia 32 estote autem invicem benigni misericordes donantes invicem sicut et Deus in
Christo donavit nobis

Chapter 5

1 estote ergo imitatores Dei sicut filii carissimi 2 et ambulate in dilectione sicut et Christus
dilexit nos et tradidit se ipsum pro nobis oblationem et hostiam Deo in odorem suavitatis 3 fornicatio
autem et omnis inmunditia aut avaritia nec nominetur in vobis sicut decet sanctos 4 aut turpitudo
aut stultiloquium aut scurrilitas quae ad rem non pertinent sed magis gratiarum actio 5 hoc enim
scitote intellegentes quod omnis fornicator aut inmundus aut avarus quod est idolorum servitus non
habet hereditatem in regno Christi et Dei 6 nemo vos seducat inanibus verbis propter haec enim
venit ira Dei in filios diffidentiae 7 nolite ergo effici participes eorum 8 eratis enim aliquando
tenebrae nunc autem lux in Domino ut filii lucis ambulate 9 fructus enim lucis est in omni bonitate

et iustitia et veritate 10 probantes quid sit beneplacitum Deo 11 et nolite communicare operibus
infructuosis tenebrarum magis autem et redarguite 12 quae enim in occulto fiunt ab ipsis turpe est
et dicere 13 omnia autem quae arguuntur a lumine manifestantur omne enim quod manifestatur
lumen est 14 propter quod dicit surge qui dormis et exsurge a mortuis et inluminabit tibi Christus
15 videte itaque fratres quomodo caute ambuletis non quasi insipientes sed ut sapientes 16 redimentes
tempus quoniam dies mali sunt 17 propterea nolite fieri inprudentes sed intellegentes quae sit
voluntas Domini 18 et nolite inebriari vino in quo est luxuria sed implemini Spiritu 19 loquentes
vobismet ipsis in psalmis et hymnis et canticis spiritalibus cantantes et psallentes in cordibus vestris
Domino 20 gratias agentes semper pro omnibus in nomine Domini nostri Iesu Christi Deo et Patri
21 subiecti invicem in timore Christi 22 mulieres viris suis subditae sint sicut Domino 23 quoniam
vir caput est mulieris sicut Christus caput est ecclesiae ipse salvator corporis 24 sed ut ecclesia
subiecta est Christo ita et mulieres viris suis in omnibus 25 viri diligite uxores sicut et Christus
dilexit ecclesiam et se ipsum tradidit pro ea 26 ut illam sanctificaret mundans lavacro aquae in
verbo 27 ut exhiberet ipse sibi gloriosam ecclesiam non habentem maculam aut rugam aut aliquid
eiusmodi sed ut sit sancta et inmaculata 28 ita et viri debent diligere uxores suas ut corpora sua qui
suam uxorem diligit se ipsum diligit 29 nemo enim umquam carnem suam odio habuit sed nutrit
et fovet eam sicut et Christus ecclesiam 30 quia membra sumus corporis eius de carne eius et de
ossibus eius 31 propter hoc relinquet homo patrem et matrem suam et adherebit uxori suae et erunt
duo in carne una 32 sacramentum hoc magnum est ego autem dico in Christo et in ecclesia
33 verumtamen et vos singuli unusquisque suam uxorem sicut se ipsum diligat uxor autem ut timeat
virum

Chapter 6

1 filii oboedite parentibus vestris in Domino hoc enim est iustum 2 honora patrem tuum et
matrem quod est mandatum primum in promissione 3 ut bene sit tibi et sis longevus super terram

4
et patres nolite ad iracundiam provocare filios vestros sed educate illos in disciplina et correptione
5
Domini servi oboedite dominis carnalibus cum timore et tremore in simplicitate cordis vestri sicut
6
Christo non ad oculum servientes quasi hominibus placentes sed ut servi Christi facientes
7 8
voluntatem Dei ex animo cum bona voluntate servientes sicut Domino et non hominibus scientes
quoniam unusquisque quodcumque fecerit bonum hoc percipiet a Domino sive servus sive liber
9
et domini eadem facite illis remittentes minas scientes quia et illorum et vester Dominus est in
10
caelis et personarum acceptio non est apud eum de cetero fratres confortamini in Domino et in
11 12
potentia virtutis eius induite vos arma Dei ut possitis stare adversus insidias diaboli quia non
est nobis conluctatio adversus carnem et sanguinem sed adversus principes et potestates adversus
13
mundi rectores tenebrarum harum contra spiritalia nequitiae in caelestibus propterea accipite
14
armaturam Dei ut possitis resistere in die malo et omnibus perfectis stare state ergo succincti
15
lumbos vestros in veritate et induti loricam iustitiae et calciati pedes in praeparatione evangelii
16
pacis in omnibus sumentes scutum fidei in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere
17 18
et galeam salutis adsumite et gladium Spiritus quod est verbum Dei per omnem orationem et
obsecrationem orantes omni tempore in Spiritu et in ipso vigilantes in omni instantia et obsecratione
19
pro omnibus sanctis et pro me ut detur mihi sermo in apertione oris mei cum fiducia notum
20
facere mysterium evangelii pro quo legatione fungor in catena ita ut in ipso audeam prout oportet
21
me loqui ut autem et vos sciatis quae circa me sunt quid agam omnia nota vobis faciet Tychicus
22
carissimus frater et fidelis minister in Domino quem misi ad vos in hoc ipsum ut cognoscatis
23
quae circa nos sunt et consoletur corda vestra pax fratribus et caritas cum fide a Deo Patre et
Domino Iesu Christo

Philippians

Chapter 1

1 Paulus et Timotheus servi Iesu Christi omnibus sanctis in Christo Iesu qui sunt Philippis cum
episcopis et diaconis 2 gratia vobis et pax a Deo Patre nostro et Domino Iesu Christo 3 gratias ago
Deo meo in omni memoria vestri 4 semper in cunctis orationibus meis pro omnibus vobis cum
gaudio deprecationem faciens 5 super communicatione vestra in evangelio a prima die usque nunc
6 confidens hoc ipsum quia qui coepit in vobis opus bonum perficiet usque in diem Christi Iesu
7 sicut est mihi iustum hoc sentire pro omnibus vobis eo quod habeam in corde vos et in vinculis
meis et in defensione et confirmatione evangelii socios gaudii mei omnes vos esse 8 testis enim
mihi est Deus quomodo cupiam omnes vos in visceribus Christi Iesu 9 et hoc oro ut caritas vestra
magis ac magis abundet in scientia et omni sensu 10 ut probetis potiora ut sitis sinceres et sine
offensa in diem Christi 11 repleti fructu iustitiae per Christum Iesum in gloriam et laudem Dei
12 scire autem vos volo fratres quia quae circa me sunt magis ad profectum venerunt evangelii
13 ita ut vincula mea manifesta fierent in Christo in omni praetorio et in ceteris omnibus 14 et plures
e fratribus in Domino confidentes vinculis meis abundantius audere sine timore verbum Dei loqui
15 quidam quidem et propter invidiam et contentionem quidam autem et propter bonam voluntatem
Christum praedicant 16 quidam ex caritate scientes quoniam in defensionem evangelii positus sum
17 quidam autem ex contentione Christum adnuntiant non sincere existimantes pressuram se suscitare
vinculis meis 18 quid enim dum omni modo sive per occasionem sive per veritatem Christus
adnuntiatur et in hoc gaudeo sed et gaudebo 19 scio enim quia hoc mihi proveniet in salutem per
vestram orationem et subministrationem Spiritus Iesu Christi 20 secundum expectationem et spem
meam quia in nullo confundar sed in omni fiducia sicut semper et nunc magnificabitur Christus in
corpore meo sive per vitam sive per mortem 21 mihi enim vivere Christus est et mori lucrum
22 quod si vivere in carne hic mihi fructus operis est et quid eligam ignoro 23 coartor autem e duobus
desiderium habens dissolvi et cum Christo esse multo magis melius 24 permanere autem in carne
magis necessarium est propter vos 25 et hoc confidens scio quia manebo et permanebo omnibus
vobis ad profectum vestrum et gaudium fidei 26 ut gratulatio vestra abundet in Christo Iesu in me
per meum adventum iterum ad vos 27 tantum digne evangelio Christi conversamini ut sive cum

venero et videro vos sive absens audiam de vobis quia stetistis uno spiritu unianimes conlaborantes
fide evangelii 28 et in nullo terreamini ab adversariis quae est illis causa perditionis vobis autem
salutis et hoc a Deo 29 quia vobis donatum est pro Christo non solum ut in eum credatis sed ut
etiam pro illo patiamini 30 eundem certamen habentes qualem et vidistis in me et nunc audistis de
me

Chapter 2

1 si qua ergo consolatio in Christo si quod solacium caritatis si qua societas spiritus si quid
viscera et miserationes 2 implete gaudium meum ut idem sapiatis eandem caritatem habentes
unianimes id ipsum sentientes 3 nihil per contentionem neque per inanem gloriam sed in humilitate
superiores sibi invicem arbitrantes 4 non quae sua sunt singuli considerantes sed et ea quae aliorum
5 hoc enim sentite in vobis quod et in Christo Iesu 6 qui cum in forma Dei esset non rapinam
arbitratus est esse se aequalem Deo 7 sed semet ipsum exinanivit formam servi accipiens in
similitudinem hominum factus et habitu inventus ut homo 8 humiliavit semet ipsum factus oboediens
usque ad mortem mortem autem crucis 9 propter quod et Deus illum exaltavit et donavit illi nomen
super omne nomen 10 ut in nomine Iesu omne genu flectat caelestium et terrestrium et infernorum
11 et omnis lingua confiteatur quia Dominus Iesus Christus in gloria est Dei Patris 12 itaque carissimi
mei sicut semper oboedistis non ut in praesentia mei tantum sed multo magis nunc in absentia mea
cum metu et tremore vestram salutem operamini 13 Deus est enim qui operatur in vobis et velle et
perficere pro bona voluntate 14 omnia autem facite sine murmurationibus et haesitationibus 15 ut
sitis sine querella et simplices filii Dei sine reprehensione in medio nationis pravae et perversae
inter quos lucetis sicut luminaria in mundo 16 verbum vitae continentes ad gloriam meam in die
Christi quia non in vacuum cucurri neque in vacuum laboravi 17 sed et si immolor supra sacrificium
et obsequium fidei vestrae gaudeo et congratulor omnibus vobis 18 id ipsum autem et vos gaudete
et congratulamini mihi 19 spero autem in Domino Iesu Timotheum cito me mittere ad vos ut et ego
bono animo sim cognitis quae circa vos sunt 20 neminem enim habeo tam unianimem qui sincera

affectione pro vobis sollicitus sit 21 omnes enim sua quaerunt non quae sunt Christi Iesu
22 experimentum autem eius cognoscite quoniam sicut patri filius mecum servivit in evangelium
23 hunc igitur spero me mittere mox ut videro quae circa me sunt 24 confido autem in Domino
quoniam et ipse veniam ad vos cito 25 necessarium autem existimavi Epafroditum fratrem et
cooperatorem et commilitonem meum vestrum autem apostolum et ministrum necessitatis meae
mittere ad vos 26 quoniam quidem omnes vos desiderabat et maestus erat propterea quod audieratis
illum infirmatum 27 nam et infirmatus est usque ad mortem sed Deus misertus est eius non solum
autem eius verum etiam et mei ne tristitiam super tristitiam haberem 28 festinantius ergo misi illum
ut viso eo iterum gaudeatis et ego sine tristitia sim 29 excipite itaque illum cum omni gaudio in
Domino et eiusmodi cum honore habetote 30 quoniam propter opus Christi usque ad mortem accessit
tradens animam suam ut impleret id quod ex vobis deerat erga meum obsequium

Chapter 3

1 de cetero fratres mei gaudete in Domino eadem vobis scribere mihi quidem non pigrum vobis
autem necessarium 2 videte canes videte malos operarios videte concisionem 3 nos enim sumus
circumcisio qui spiritu Deo servimus et gloriamur in Christo Iesu et non in carne fiduciam habentes
4 quamquam ego habeam confidentiam et in carne si quis alius videtur confidere in carne ego magis
5 circumcisus octava die ex genere Israhel de tribu Beniamin Hebraeus ex Hebraeis secundum legem
Pharisaeus 6 secundum aemulationem persequens ecclesiam Dei secundum iustitiam quae in lege
est conversatus sine querella 7 sed quae mihi fuerunt lucra haec arbitratus sum propter Christum
detrimenta 8 verumtamen existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Iesu
Christi Domini mei propter quem omnia detrimentum feci et arbitror ut stercora ut Christum lucri
faciam 9 et inveniar in illo non habens meam iustitiam quae ex lege est sed illam quae ex fide est
Christi quae ex Deo est iustitia in fide 10 ad agnoscendum illum et virtutem resurrectionis eius et
societatem passionum illius configuratus morti eius 11 si quo modo occurram ad resurrectionem
quae est ex mortuis 12 non quod iam acceperim aut iam perfectus sim sequor autem si conprehendam

in quo et conprehensus sum a Christo Iesu 13 fratres ego me non arbitror conprehendisse unum
autem quae quidem retro sunt obliviscens ad ea vero quae sunt in priora extendens me 14 ad
destinatum persequor ad bravium supernae vocationis Dei in Christo Iesu 15 quicumque ergo
perfecti hoc sentiamus et si quid aliter sapitis et hoc vobis Deus revelabit 16 verumtamen ad quod
pervenimus ut idem sapiamus et in eadem permaneamus regula 17 imitatores mei estote fratres et
observate eos qui ita ambulant sicut habetis formam nos 18 multi enim ambulant quos saepe dicebam
vobis nunc autem et flens dico inimicos crucis Christi 19 quorum finis interitus quorum deus venter
et gloria in confusione ipsorum qui terrena sapiunt 20 nostra autem conversatio in caelis est unde
etiam salvatorem expectamus Dominum Iesum Christum 21 qui reformabit corpus humilitatis
nostrae configuratum corpori claritatis suae secundum operationem qua possit etiam subicere sibi
omnia

Chapter 4

1 itaque fratres mei carissimi et desiderantissimi gaudium meum et corona mea sic state in
Domino carissimi 2 Euhodiam rogo et Syntychen deprecor id ipsum sapere in Domino 3 etiam rogo
et te germane conpar adiuva illas quae mecum laboraverunt in evangelio cum Clemente et ceteris
adiutoribus meis quorum nomina sunt in libro vitae 4 gaudete in Domino semper iterum dico gaudete
5 modestia vestra nota sit omnibus hominibus Dominus prope 6 nihil solliciti sitis sed in omni
oratione et obsecratione cum gratiarum actione petitiones vestrae innotescant apud Deum 7 et pax
Dei quae exsuperat omnem sensum custodiat corda vestra et intellegentias vestras in Christo Iesu
8 de cetero fratres quaecumque sunt vera quaecumque pudica quaecumque iusta quaecumque sancta
quaecumque amabilia quaecumque bonae famae si qua virtus si qua laus haec cogitate 9 quae et
didicistis et accepistis et audistis et vidistis in me haec agite et Deus pacis erit vobiscum 10 gavisus
sum autem in Domino vehementer quoniam tandem aliquando refloruistis pro me sentire sicut et
sentiebatis occupati autem eratis 11 non quasi propter penuriam dico ego enim didici in quibus sum
sufficiens esse 12 scio et humiliari scio et abundare ubique et in omnibus institutus sum et satiari

et esurire et abundare et penuriam pati 13 omnia possum in eo qui me confortat 14 verumtamen
bene fecistis communicantes tribulationi meae 15 scitis autem et vos Philippenses quod in principio
evangelii quando profectus sum a Macedonia nulla mihi ecclesia communicavit in ratione dati et
accepti nisi vos soli 16 quia et Thessalonicam et semel et bis in usum mihi misistis 17 non quia
quaero datum sed requiro fructum abundantem in rationem vestram 18 habeo autem omnia et
abundo repletus sum acceptis ab Epafrodito quae misistis odorem suavitatis hostiam acceptam
placentem Deo 19 Deus autem meus impleat omne desiderium vestrum secundum divitias suas in
gloria in Christo Iesu 20 Deo autem et Patri nostro gloria in saecula saeculorum amen 21 salutate
omnem sanctum in Christo Iesu salutant vos qui mecum sunt fratres 22 salutant vos omnes sancti
maxime autem qui de Caesaris domo sunt

Colossians

Chapter 1

1 Paulus apostolus Christi Iesu per voluntatem Dei et Timotheus frater 2 his qui sunt Colossis
sanctis et fidelibus fratribus in Christo Iesu gratia vobis et pax a Deo Patre nostro 3 gratias agimus
Deo et Patri Domini nostri Iesu Christi semper pro vobis orantes 4 audientes fidem vestram in
Christo Iesu et dilectionem quam habetis in sanctos omnes 5 propter spem quae reposita est vobis
in caelis quam audistis in verbo veritatis evangelii 6 quod pervenit ad vos sicut et in universo mundo
est et fructificat et crescit sicut in vobis ex ea die qua audistis et cognovistis gratiam Dei in veritate
7 sicut didicistis ab Epaphra carissimo conservo nostro qui est fidelis pro vobis minister Christi Iesu
8 qui etiam manifestavit nobis dilectionem vestram in Spiritu 9 ideo et nos ex qua die audivimus
non cessamus pro vobis orantes et postulantes ut impleamini agnitione voluntatis eius in omni
sapientia et intellectu spiritali 10 ut ambuletis digne Deo per omnia placentes in omni opere bono
fructificantes et crescentes in scientia Dei 11 in omni virtute confortati secundum potentiam claritatis
eius in omni patientia et longanimitate cum gaudio 12 gratias agentes Patri qui dignos nos fecit in

partem sortis sanctorum in lumine 13 qui eripuit nos de potestate tenebrarum et transtulit in regnum
Filii dilectionis suae 14 in quo habemus redemptionem remissionem peccatorum 15 qui est imago
Dei invisibilis primogenitus omnis creaturae 16 quia in ipso condita sunt universa in caelis et in
terra visibilia et invisibilia sive throni sive dominationes sive principatus sive potestates omnia per
ipsum et in ipso creata sunt 17 et ipse est ante omnes et omnia in ipso constant 18 et ipse est caput
corporis ecclesiae qui est principium primogenitus ex mortuis ut sit in omnibus ipse primatum
tenens 19 quia in ipso conplacuit omnem plenitudinem habitare 20 et per eum reconciliare omnia
in ipsum pacificans per sanguinem crucis eius sive quae in terris sive quae in caelis sunt 21 et vos
cum essetis aliquando alienati et inimici sensu in operibus malis 22 nunc autem reconciliavit in
corpore carnis eius per mortem exhibere vos sanctos et inmaculatos et inreprehensibiles coram ipso
23 si tamen permanetis in fide fundati et stabiles et inmobiles ab spe evangelii quod audistis quod
praedicatum est in universa creatura quae sub caelo est cuius factus sum ego Paulus minister 24 qui
nunc gaudeo in passionibus pro vobis et adimpleo ea quae desunt passionum Christi in carne mea
pro corpore eius quod est ecclesia 25 cuius factus sum ego minister secundum dispensationem Dei
quae data est mihi in vos ut impleam verbum Dei 26 mysterium quod absconditum fuit a saeculis
et generationibus nunc autem manifestatum est sanctis eius 27 quibus voluit Deus notas facere
divitias gloriae sacramenti huius in gentibus quod est Christus in vobis spes gloriae 28 quem nos
adnuntiamus corripientes omnem hominem et docentes omnem hominem in omni sapientia ut
exhibeamus omnem hominem perfectum in Christo Iesu 29 in quo et laboro certando secundum
operationem eius quam operatur in me in virtute

Chapter 2

1 volo enim vos scire qualem sollicitudinem habeam pro vobis et pro his qui sunt Laodiciae et
quicumque non viderunt faciem meam in carne 2 ut consolentur corda ipsorum instructi in caritate
et in omnes divitias plenitudinis intellectus in agnitionem mysterii Dei Patris Christi Iesu 3 in quo
sunt omnes thesauri sapientiae et scientiae absconditi 4 hoc autem dico ut nemo vos decipiat in
subtilitate sermonum 5 nam et si corpore absens sum sed spiritu vobiscum sum gaudens et videns

ordinem vestrum et firmamentum eius quae in Christo est fidei vestrae [6] sicut ergo accepistis
Christum Iesum Dominum in ipso ambulate [7] radicati et superaedificati in ipso et confirmati fide
sicut et didicistis abundantes in gratiarum actione [8] videte ne quis vos decipiat per philosophiam
et inanem fallaciam secundum traditionem hominum secundum elementa mundi et non secundum
Christum [9] quia in ipso inhabitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter [10] et estis in illo repleti
qui est caput omnis principatus et potestatis [11] in quo et circumcisi estis circumcisione non manufacta
in expoliatione corporis carnis in circumcisione Christi [12] consepulti ei in baptismo in quo et
resurrexistis per fidem operationis Dei qui suscitavit illum a mortuis [13] et vos cum mortui essetis
in delictis et praeputio carnis vestrae convivificavit cum illo donans vobis omnia delicta [14] delens
quod adversum nos erat chirografum decretis quod erat contrarium nobis et ipsum tulit de medio
adfigens illud cruci [15] expolians principatus et potestates traduxit palam triumphans illos in semet
ipso [16] nemo ergo vos iudicet in cibo aut in potu aut in parte diei festi aut neomeniae aut sabbatorum
[17] quae sunt umbra futurorum corpus autem Christi [18] nemo vos seducat volens in humilitate et
religione angelorum quae non vidit ambulans frustra inflatus sensu carnis suae [19] et non tenens
caput ex quo totum corpus per nexus et coniunctiones subministratum et constructum crescit in
augmentum Dei [20] si mortui estis cum Christo ab elementis mundi quid adhuc tamquam viventes
in mundo decernitis [21] ne tetigeris neque gustaveris neque contrectaveris [22] quae sunt omnia in
interitu ipso usu secundum praecepta et doctrinas hominum [23] quae sunt rationem quidem habentia
sapientiae in superstitione et humilitate et ad non parcendum corpori non in honore aliquo ad
saturitatem carnis

Chapter 3

[1] igitur si conresurrexistis Christo quae sursum sunt quaerite ubi Christus est in dextera Dei
sedens [2] quae sursum sunt sapite non quae supra terram [3] mortui enim estis et vita vestra abscondita
est cum Christo in Deo [4] cum Christus apparuerit vita vestra tunc et vos apparebitis cum ipso in
gloria [5] mortificate ergo membra vestra quae sunt super terram fornicationem inmunditiam libidinem

concupiscentiam malam et avaritiam quae est simulacrorum servitus 6 propter quae venit ira Dei
super filios incredulitatis 7 in quibus et vos ambulastis aliquando cum viveretis in illis 8 nunc autem
deponite et vos omnia iram indignationem malitiam blasphemiam turpem sermonem de ore vestro
9 nolite mentiri invicem expoliantes vos veterem hominem cum actibus eius 10 et induentes novum
eum qui renovatur in agnitionem secundum imaginem eius qui creavit eum 11 ubi non est gentilis
et Iudaeus circumcisio et praeputium barbarus et Scytha servus et liber sed omnia et in omnibus
Christus 12 induite vos ergo sicut electi Dei sancti et dilecti viscera misericordiae benignitatem
humilitatem modestiam patientiam 13 subportantes invicem et donantes vobis ipsis si quis adversus
aliquem habet querellam sicut et Dominus donavit vobis ita et vos 14 super omnia autem haec
caritatem quod est vinculum perfectionis 15 et pax Christi exultet in cordibus vestris in qua et vocati
estis in uno corpore et grati estote 16 verbum Christi habitet in vobis abundanter in omni sapientia
docentes et commonentes vosmet ipsos psalmis hymnis canticis spiritalibus in gratia cantantes in
cordibus vestris Deo 17 omne quodcumque facitis in verbo aut in opere omnia in nomine Domini
Iesu gratias agentes Deo et Patri per ipsum 18 mulieres subditae estote viris sicut oportet in Domino
19 viri diligite uxores et nolite amari esse ad illas 20 filii oboedite parentibus per omnia hoc enim
placitum est in Domino 21 patres nolite ad indignationem provocare filios vestros ut non pusillo
animo fiant 22 servi oboedite per omnia dominis carnalibus non ad oculum servientes quasi
hominibus placentes sed in simplicitate cordis timentes Dominum 23 quodcumque facitis ex animo
operamini sicut Domino et non hominibus 24 scientes quod a Domino accipietis retributionem
hereditatis Domino Christo servite 25 qui enim iniuriam facit recipiet id quod inique gessit et non
est personarum acceptio

Chapter 4

1 domini quod iustum est et aequum servis praestate scientes quoniam et vos Dominum habetis
in caelo 2 orationi instate vigilantes in ea in gratiarum actione 3 orantes simul et pro nobis ut Deus
aperiat nobis ostium sermonis ad loquendum mysterium Christi propter quod etiam vinctus sum

4
ut manifestem illud ita ut oportet me loqui 5 in sapientia ambulate ad eos qui foris sunt tempus
redimentes 6 sermo vester semper in gratia sale sit conditus ut sciatis quomodo oporteat vos
unicuique respondere 7 quae circa me sunt omnia vobis nota faciet Tychicus carissimus frater et
fidelis minister et conservus in Domino 8 quem misi ad vos ad hoc ipsum ut cognoscat quae circa
vos sunt et consoletur corda vestra 9 cum Onesimo carissimo et fideli fratre qui est ex vobis omnia
quae hic aguntur nota facient vobis 10 salutat vos Aristarchus concaptivus meus et Marcus
consobrinus Barnabae de quo accepistis mandata si venerit ad vos excipite illum 11 et Iesus qui
dicitur Iustus qui sunt ex circumcisione hii soli sunt adiutores in regno Dei qui mihi fuerunt solacio
12
salutat vos Epaphras qui ex vobis est servus Christi Iesu semper sollicitus pro vobis in orationibus
ut stetis perfecti et pleni in omni voluntate Dei 13 testimonium enim illi perhibeo quod habet multum
laborem pro vobis et pro his qui sunt Laodiciae et qui Hierapoli 14 salutat vos Lucas medicus
carissimus et Demas 15 salutate fratres qui sunt Laodiciae et Nympham et quae in domo eius est
ecclesiam 16 et cum lecta fuerit apud vos epistula facite ut et in Laodicensium ecclesia legatur et
eam quae Laodicensium est vos legatis 17 et dicite Archippo vide ministerium quod accepisti in
Domino ut illud impleas

1 Thessalonians

Chapter 1

1
Paulus et Silvanus et Timotheus ecclesiae Thessalonicensium in Deo Patre et Domino Iesu
Christo gratia vobis et pax 2 gratias agimus Deo semper pro omnibus vobis memoriam facientes
in orationibus nostris sine intermissione 3 memores operis fidei vestrae et laboris et caritatis et
sustinentiae spei Domini nostri Iesu Christi ante Deum et Patrem nostrum 4 scientes fratres dilecti
a Deo electionem vestram 5 quia evangelium nostrum non fuit ad vos in sermone tantum sed et in
virtute et in Spiritu Sancto et in plenitudine multa sicut scitis quales fuerimus vobis propter vos
6
et vos imitatores nostri facti estis et Domini excipientes verbum in tribulatione multa cum gaudio

Spiritus Sancti 7 ita ut facti sitis forma omnibus credentibus in Macedonia et in Achaia 8 a vobis
enim diffamatus est sermo Domini non solum in Macedonia et in Achaia sed in omni loco fides
vestra quae est ad Deum profecta est ita ut non sit nobis necesse quicquam loqui 9 ipsi enim de
nobis adnuntiant qualem introitum habuerimus ad vos et quomodo conversi estis ad Deum a
simulacris servire Deo vivo et vero 10 et expectare Filium eius de caelis quem suscitavit ex mortuis
Iesum qui eripuit nos ab ira ventura

Chapter 2

1 nam ipsi scitis fratres introitum nostrum ad vos quia non inanis fuit 2 sed ante passi et
contumeliis affecti sicut scitis in Philippis fiduciam habuimus in Deo nostro loqui ad vos evangelium
Dei in multa sollicitudine 3 exhortatio enim nostra non de errore neque de inmunditia neque in dolo
4 sed sicut probati sumus a Deo ut crederetur nobis evangelium ita loquimur non quasi hominibus
placentes sed Deo qui probat corda nostra 5 neque enim aliquando fuimus in sermone adulationis
sicut scitis neque in occasione avaritiae Deus testis est 6 nec quaerentes ab hominibus gloriam
neque a vobis neque ab aliis 7 cum possimus oneri esse ut Christi apostoli sed facti sumus lenes in
medio vestrum tamquam si nutrix foveat filios suos 8 ita desiderantes vos cupide volebamus tradere
vobis non solum evangelium Dei sed etiam animas nostras quoniam carissimi nobis facti estis
9 memores enim estis fratres laborem nostrum et fatigationem nocte et die operantes ne quem
vestrum gravaremus praedicavimus in vobis evangelium Dei 10 vos testes estis et Deus quam sancte
et iuste et sine querella vobis qui credidistis fuimus 11 sicut scitis qualiter unumquemque vestrum
tamquam pater filios suos 12 deprecantes vos et consolantes testificati sumus ut ambularetis digne
Deo qui vocavit vos in suum regnum et gloriam 13 ideo et nos gratias agimus Deo sine intermissione
quoniam cum accepissetis a nobis verbum auditus Dei accepistis non ut verbum hominum sed sicut
est vere verbum Dei qui operatur in vobis qui credidistis 14 vos enim imitatores facti estis fratres
ecclesiarum Dei quae sunt in Iudaea in Christo Iesu quia eadem passi estis et vos a contribulibus
vestris sicut et ipsi a Iudaeis 15 qui et Dominum occiderunt Iesum et prophetas et nos persecuti
sunt et Deo non placent et omnibus hominibus adversantur 16 prohibentes nos gentibus loqui ut

salvae fiant ut impleant peccata sua semper praevenit autem ira Dei super illos usque in finem
17 nos autem fratres desolati a vobis ad tempus horae aspectu non corde abundantius festinavimus
faciem vestram videre cum multo desiderio 18 quoniam voluimus venire ad vos ego quidem Paulus
et semel et iterum et inpedivit nos Satanas 19 quae est enim nostra spes aut gaudium aut corona
gloriae nonne vos ante Dominum nostrum Iesum estis in adventu eius 20 vos enim estis gloria
nostra et gaudium

Chapter 3

1 propter quod non sustinentes amplius placuit nobis remanere Athenis solis 2 et misimus
Timotheum fratrem nostrum et ministrum Dei in evangelio Christi ad confirmandos vos et
exhortandos pro fide vestra 3 ut nemo moveatur in tribulationibus istis ipsi enim scitis quod in hoc
positi sumus 4 nam et cum apud vos essemus praedicebamus vobis passuros nos tribulationes sicut
et factum est et scitis 5 propterea et ego amplius non sustinens misi ad cognoscendam fidem vestram
ne forte temptaverit vos is qui temptat et inanis fiat labor noster 6 nunc autem veniente Timotheo
ad nos a vobis et adnuntiante nobis fidem et caritatem vestram et quia memoriam nostri habetis
bonam semper desiderantes nos videre sicut nos quoque vos 7 ideo consolati sumus fratres in vobis
in omni necessitate et tribulatione nostra per vestram fidem 8 quoniam nunc vivimus si vos statis
in Domino 9 quam enim gratiarum actionem possumus Deo retribuere pro vobis in omni gaudio
quo gaudemus propter vos ante Deum nostrum 10 nocte et die abundantius orantes ut videamus
faciem vestram et conpleamus ea quae desunt fidei vestrae 11 ipse autem Deus et Pater noster et
Dominus Iesus dirigat viam nostram ad vos 12 vos autem Dominus multiplicet et abundare faciat
caritatem in invicem et in omnes quemadmodum et nos in vobis 13 ad confirmanda corda vestra
sine querella in sanctitate ante Deum et Patrem nostrum in adventu Domini nostri Iesu cum omnibus
sanctis eius amen

Chapter 4

1 de cetero ergo fratres rogamus vos et obsecramus in Domino Iesu ut quemadmodum accepistis
a nobis quomodo vos oporteat ambulare et placere Deo sicut et ambulatis ut abundetis magis 2 scitis
enim quae praecepta dederimus vobis per Dominum Iesum 3 haec est enim voluntas Dei sanctificatio
vestra 4 ut abstineatis vos a fornicatione ut sciat unusquisque vestrum suum vas possidere in
sanctificatione et honore 5 non in passione desiderii sicut et gentes quae ignorant Deum 6 ut ne
quis supergrediatur neque circumveniat in negotio fratrem suum quoniam vindex est Dominus de
his omnibus sicut et praediximus vobis et testificati sumus 7 non enim vocavit nos Deus in inmunditia
sed in sanctificatione 8 itaque qui spernit non hominem spernit sed Deum qui etiam dedit Spiritum
suum Sanctum in vobis 9 de caritate autem fraternitatis non necesse habemus scribere vobis ipsi
enim vos a Deo didicistis ut diligatis invicem 10 etenim facitis illud in omnes fratres in universa
Macedonia rogamus autem vos fratres ut abundetis magis 11 et operam detis ut quieti sitis et ut
vestrum negotium agatis et operemini manibus vestris sicut praecepimus vobis 12 et ut honeste
ambuletis ad eos qui foris sunt et nullius aliquid desideretis 13 nolumus autem vos ignorare fratres
de dormientibus ut non contristemini sicut et ceteri qui spem non habent 14 si enim credimus quod
Iesus mortuus est et resurrexit ita et Deus eos qui dormierunt per Iesum adducet cum eo 15 hoc
enim vobis dicimus in verbo Domini quia nos qui vivimus qui residui sumus in adventum Domini
non praeveniemus eos qui dormierunt 16 quoniam ipse Dominus in iussu et in voce archangeli et
in tuba Dei descendet de caelo et mortui qui in Christo sunt resurgent primi 17 deinde nos qui
vivimus qui relinquimur simul rapiemur cum illis in nubibus obviam Domino in aera et sic semper
cum Domino erimus 18 itaque consolamini invicem in verbis istis

Chapter 5

1 de temporibus autem et momentis fratres non indigetis ut scribamus vobis 2 ipsi enim diligenter
scitis quia dies Domini sicut fur in nocte ita veniet 3 cum enim dixerint pax et securitas tunc
repentinus eis superveniet interitus sicut dolor in utero habenti et non effugient 4 vos autem fratres

non estis in tenebris ut vos dies ille tamquam fur conprehendat 5 omnes enim vos filii lucis estis
et filii diei non sumus noctis neque tenebrarum 6 igitur non dormiamus sicut ceteri sed vigilemus
et sobrii simus 7 qui enim dormiunt nocte dormiunt et qui ebrii sunt nocte ebrii sunt 8 nos autem
qui diei sumus sobrii simus induti loricam fidei et caritatis et galeam spem salutis 9 quoniam non
posuit nos Deus in iram sed in adquisitionem salutis per Dominum nostrum Iesum Christum 10 qui
mortuus est pro nobis ut sive vigilemus sive dormiamus simul cum illo vivamus 11 propter quod
consolamini invicem et aedificate alterutrum sicut et facitis 12 rogamus autem vos fratres ut noveritis
eos qui laborant inter vos et praesunt vobis in Domino et monent vos 13 ut habeatis illos abundantius
in caritate propter opus illorum pacem habete cum eis 14 rogamus autem vos fratres corripite
inquietos consolamini pusillianimes suscipite infirmos patientes estote ad omnes 15 videte ne quis
malum pro malo alicui reddat sed semper quod bonum est sectamini et in invicem et in omnes
16 semper gaudete 17 sine intermissione orate 18 in omnibus gratias agite haec enim voluntas Dei
est in Christo Iesu in omnibus vobis 19 Spiritum nolite extinguere 20 prophetias nolite spernere
21 omnia autem probate quod bonum est tenete 22 ab omni specie mala abstinete vos 23 ipse autem
Deus pacis sanctificet vos per omnia et integer spiritus vester et anima et corpus sine querella in
adventu Domini nostri Iesu Christi servetur 24 fidelis est qui vocavit vos qui etiam faciet 25 fratres
orate pro nobis 26 salutate fratres omnes in osculo sancto 27 adiuro vos per Dominum ut legatur
epistula omnibus sanctis fratribus

2 Thessalonians

Chapter 1

1 Paulus et Silvanus et Timotheus ecclesiae Thessalonicensium in Deo Patre nostro et Domino
Iesu Christo 2 gratia vobis et pax a Deo Patre nostro et Domino Iesu Christo 3 gratias agere debemus
Deo semper pro vobis fratres ita ut dignum est quoniam supercrescit fides vestra et abundat caritas
uniuscuiusque omnium vestrum in invicem 4 ita ut et nos ipsi in vobis gloriemur in ecclesiis Dei

pro patientia vestra et fide in omnibus persecutionibus vestris et tribulationibus quas sustinetis 5 in
exemplum iusti iudicii Dei ut digni habeamini regno Dei pro quo et patimini 6 si tamen iustum est
apud Deum retribuere tribulationem his qui vos tribulant 7 et vobis qui tribulamini requiem nobiscum
in revelatione Domini Iesu de caelo cum angelis virtutis eius 8 in flamma ignis dantis vindictam
his qui non noverunt Deum et qui non oboediunt evangelio Domini nostri Iesu 9 qui poenas dabunt
in interitu aeternas a facie Domini et a gloria virtutis eius 10 cum venerit glorificari in sanctis suis
et admirabilis fieri in omnibus qui crediderunt quia creditum est testimonium nostrum super vos
in die illo 11 in quo etiam oramus semper pro vobis ut dignetur vos vocatione sua Deus et impleat
omnem voluntatem bonitatis et opus fidei in virtute 12 ut clarificetur nomen Domini nostri Iesu
Christi in vobis et vos in illo secundum gratiam Dei nostri et Domini Iesu Christi

Chapter 2

1 rogamus autem vos fratres per adventum Domini nostri Iesu Christi et nostrae congregationis
in ipsum 2 ut non cito moveamini a sensu neque terreamini neque per spiritum neque per sermonem
neque per epistulam tamquam per nos quasi instet dies Domini 3 ne quis vos seducat ullo modo
quoniam nisi venerit discessio primum et revelatus fuerit homo peccati filius perditionis 4 qui
adversatur et extollitur supra omne quod dicitur Deus aut quod colitur ita ut in templo Dei sedeat
ostendens se quia sit Deus 5 non retinetis quod cum adhuc essem apud vos haec dicebam vobis
6 et nunc quid detineat scitis ut reveletur in suo tempore 7 nam mysterium iam operatur iniquitatis
tantum ut qui tenet nunc donec de medio fiat 8 et tunc revelabitur ille iniquus quem Dominus Iesus
interficiet spiritu oris sui et destruet inlustratione adventus sui 9 eum cuius est adventus secundum
operationem Satanae in omni virtute et signis et prodigiis mendacibus 10 et in omni seductione
iniquitatis his qui pereunt eo quod caritatem veritatis non receperunt ut salvi fierent 11 ideo mittit
illis Deus operationem erroris ut credant mendacio 12 ut iudicentur omnes qui non crediderunt
veritati sed consenserunt iniquitati 13 nos autem debemus gratias agere Deo semper pro vobis
fratres dilecti a Deo quod elegerit nos Deus primitias in salutem in sanctificatione Spiritus et fide

veritatis [14] ad quod et vocavit vos per evangelium nostrum in adquisitionem gloriae Domini nostri
Iesu Christi [15] itaque fratres state et tenete traditiones quas didicistis sive per sermonem sive per
epistulam nostram [16] ipse autem Dominus noster Iesus Christus et Deus et Pater noster qui dilexit
nos et dedit consolationem aeternam et spem bonam in gratia [17] exhortetur corda vestra et confirmet
in omni opere et sermone bono

Chapter 3

[1] de cetero fratres orate pro nobis ut sermo Domini currat et clarificetur sicut et apud vos [2] et
ut liberemur ab inportunis et malis hominibus non enim omnium est fides [3] fidelis autem Dominus
est qui confirmabit vos et custodiet a malo [4] confidimus autem de vobis in Domino quoniam quae
praecipimus et facitis et facietis [5] Dominus autem dirigat corda vestra in caritate Dei et patientia
Christi [6] denuntiamus autem vobis fratres in nomine Domini nostri Iesu Christi ut subtrahatis vos
ab omni fratre ambulante inordinate et non secundum traditionem quam acceperunt a nobis [7] ipsi
enim scitis quemadmodum oporteat imitari nos quoniam non inquieti fuimus inter vos [8] neque
gratis panem manducavimus ab aliquo sed in labore et fatigatione nocte et die operantes ne quem
vestrum gravaremus [9] non quasi non habuerimus potestatem sed ut nosmet ipsos formam daremus
vobis ad imitandum nos [10] nam et cum essemus apud vos hoc denuntiabamus vobis quoniam si
quis non vult operari nec manducet [11] audimus enim inter vos quosdam ambulare inquiete nihil
operantes sed curiose agentes [12] his autem qui eiusmodi sunt denuntiamus et obsecramus in Domino
Iesu Christo ut cum silentio operantes suum panem manducent [13] vos autem fratres nolite deficere
benefacientes [14] quod si quis non oboedit verbo nostro per epistulam hunc notate et non
commisceamini cum illo ut confundatur [15] et nolite quasi inimicum existimare sed corripite ut
fratrem [16] ipse autem Dominus pacis det vobis pacem sempiternam in omni loco Dominus cum
omnibus vobis [17] salutatio mea manu Pauli quod est signum in omni epistula ita scribo

1 Timothy

Chapter 1

1 Paulus apostolus Christi Iesu secundum imperium Dei salvatoris nostri et Christi Iesu spei
nostrae 2 Timotheo dilecto filio in fide gratia misericordia pax a Deo Patre et Christo Iesu Domino
nostro 3 sicut rogavi te ut remaneres Ephesi cum irem in Macedoniam ut denuntiares quibusdam
ne aliter docerent 4 neque intenderent fabulis et genealogiis interminatis quae quaestiones praestant
magis quam aedificationem Dei quae est in fide 5 finis autem praecepti est caritas de corde puro
et conscientia bona et fide non ficta 6 a quibus quidam aberrantes conversi sunt in vaniloquium
7 volentes esse legis doctores non intellegentes neque quae loquuntur neque de quibus adfirmant
8 scimus autem quia bona est lex si quis ea legitime utatur 9 sciens hoc quia iusto lex non est posita
sed iniustis et non subditis impiis et peccatoribus sceleratis et contaminatis patricidis et matricidis
homicidis 10 fornicariis masculorum concubitoribus plagiariis mendacibus periuris et si quid aliud
sanae doctrinae adversatur 11 quae est secundum evangelium gloriae beati Dei quod creditum est
mihi 12 gratias ago ei qui me confortavit Christo Iesu Domino nostro quia fidelem me existimavit
ponens in ministerio 13 qui prius fui blasphemus et persecutor et contumeliosus sed misericordiam
consecutus sum quia ignorans feci in incredulitate 14 superabundavit autem gratia Domini nostri
cum fide et dilectione quae est in Christo Iesu 15 fidelis sermo et omni acceptione dignus quia
Christus Iesus venit in mundum peccatores salvos facere quorum primus ego sum 16 sed ideo
misericordiam consecutus sum ut in me primo ostenderet Christus Iesus omnem patientiam ad
deformationem eorum qui credituri sunt illi in vitam aeternam 17 regi autem saeculorum inmortali
invisibili soli Deo honor et gloria in saecula saeculorum amen 18 hoc praeceptum commendo tibi
fili Timothee secundum praecedentes in te prophetias ut milites in illis bonam militiam 19 habens
fidem et bonam conscientiam quam quidam repellentes circa fidem naufragaverunt 20 ex quibus
est Hymeneus et Alexander quos tradidi Satanae ut discant non blasphemare

Chapter 2

1 obsecro igitur primo omnium fieri obsecrationes orationes postulationes gratiarum actiones
pro omnibus hominibus 2 pro regibus et omnibus qui in sublimitate sunt ut quietam et tranquillam
vitam agamus in omni pietate et castitate 3 hoc enim bonum est et acceptum coram salutari nostro
Deo 4 qui omnes homines vult salvos fieri et ad agnitionem veritatis venire 5 unus enim Deus unus
et mediator Dei et hominum homo Christus Iesus 6 qui dedit redemptionem semet ipsum pro
omnibus testimonium temporibus suis 7 in quo positus sum ego praedicator et apostolus veritatem
dico non mentior doctor gentium in fide et veritate 8 volo ergo viros orare in omni loco levantes
puras manus sine ira et disceptatione 9 similiter et mulieres in habitu ornato cum verecundia et
sobrietate ornantes se non in tortis crinibus aut auro aut margaritis vel veste pretiosa 10 sed quod
decet mulieres promittentes pietatem per opera bona 11 mulier in silentio discat cum omni subiectione
12 docere autem mulieri non permitto neque dominari in virum sed esse in silentio 13 Adam enim
primus formatus est deinde Eva 14 et Adam non est seductus mulier autem seducta in praevaricatione
fuit 15 salvabitur autem per filiorum generationem si permanserint in fide et dilectione et
sanctificatione cum sobrietate

Chapter 3

1 fidelis sermo si quis episcopatum desiderat bonum opus desiderat 2 oportet ergo episcopum
inreprehensibilem esse unius uxoris virum sobrium prudentem ornatum hospitalem doctorem 3 non
vinolentum non percussorem sed modestum non litigiosum non cupidum 4 suae domui bene
praepositum filios habentem subditos cum omni castitate 5 si quis autem domui suae praeesse nescit
quomodo ecclesiae Dei diligentiam habebit 6 non neophytum ne in superbia elatus in iudicium
incidat diaboli 7 oportet autem illum et testimonium habere bonum ab his qui foris sunt ut non in
obprobrium incidat et laqueum diaboli 8 diaconos similiter pudicos non bilingues non multo vino

deditos non turpe lucrum sectantes [9] habentes mysterium fidei in conscientia pura [10] et hii autem
probentur primum et sic ministrent nullum crimen habentes [11] mulieres similiter pudicas non
detrahentes sobrias fideles in omnibus [12] diacones sint unius uxoris viri qui filiis suis bene praesunt
et suis domibus [13] qui enim bene ministraverint gradum sibi bonum adquirent et multam fiduciam
in fide quae est in Christo Iesu [14] haec tibi scribo sperans venire ad te cito [15] si autem tardavero
ut scias quomodo oporteat te in domo Dei conversari quae est ecclesia Dei vivi columna et
firmamentum veritatis [16] et manifeste magnum est pietatis sacramentum quod manifestatum est
in carne iustificatum est in spiritu apparuit angelis praedicatum est gentibus creditum est in mundo
adsumptum est in gloria

Chapter 4

[1] Spiritus autem manifeste dicit quia in novissimis temporibus discedent quidam a fide
adtendentes spiritibus erroris et doctrinis daemoniorum [2] in hypocrisi loquentium mendacium et
cauteriatam habentium suam conscientiam [3] prohibentium nubere abstinere a cibis quos Deus
creavit ad percipiendum cum gratiarum actione fidelibus et his qui cognoverunt veritatem [4] quia
omnis creatura Dei bona et nihil reiciendum quod cum gratiarum actione percipitur [5] sanctificatur
enim per verbum Dei et orationem [6] haec proponens fratribus bonus eris minister Christi Iesu
enutritus verbis fidei et bonae doctrinae quam adsecutus es [7] ineptas autem et aniles fabulas devita
exerce te ipsum ad pietatem [8] nam corporalis exercitatio ad modicum utilis est pietas autem ad
omnia utilis est promissionem habens vitae quae nunc est et futurae [9] fidelis sermo et omni
acceptione dignus [10] in hoc enim laboramus et maledicimur quia speravimus in Deum vivum qui
est salvator omnium hominum maxime fidelium [11] praecipe haec et doce [12] nemo adulescentiam
tuam contemnat sed exemplum esto fidelium in verbo in conversatione in caritate in fide in castitate
[13] dum venio adtende lectioni exhortationi doctrinae [14] noli neglegere gratiam quae in te est quae
data est tibi per prophetiam cum inpositione manuum presbyterii [15] haec meditare in his esto ut

profectus tuus manifestus sit omnibus 16 adtende tibi et doctrinae insta in illis hoc enim faciens et
te ipsum salvum facies et qui te audiunt

Chapter 5

1 seniorem ne increpaveris sed obsecra ut patrem iuvenes ut fratres 2 anus ut matres iuvenculas
ut sorores in omni castitate 3 viduas honora quae vere viduae sunt 4 si qua autem vidua filios aut
nepotes habet discant primum domum suam regere et mutuam vicem reddere parentibus hoc enim
acceptum est coram Deo 5 quae autem vere vidua est et desolata speravit in Deum et instat
obsecrationibus et orationibus nocte ac die 6 nam quae in deliciis est vivens mortua est 7 et hoc
praecipe ut inreprehensibiles sint 8 si quis autem suorum et maxime domesticorum curam non habet
fidem negavit et est infideli deterior 9 vidua eligatur non minus sexaginta annorum quae fuerit
unius viri uxor 10 in operibus bonis testimonium habens si filios educavit si hospitio recepit si
sanctorum pedes lavit si tribulationem patientibus subministravit si omne opus bonum subsecuta
est 11 adulescentiores autem viduas devita cum enim luxuriatae fuerint in Christo nubere volunt
12 habentes damnationem quia primam fidem irritam fecerunt 13 simul autem et otiosae discunt
circumire domos non solum otiosae sed et verbosae et curiosae loquentes quae non oportet 14 volo
ergo iuveniores nubere filios procreare matres familias esse nullam occasionem dare adversario
maledicti gratia 15 iam enim quaedam conversae sunt retro Satanan 16 si qua fidelis habet viduas
subministret illis et non gravetur ecclesia ut his quae vere viduae sunt sufficiat 17 qui bene praesunt
presbyteri duplici honore digni habeantur maxime qui laborant in verbo et doctrina 18 dicit enim
scriptura non infrenabis os bovi trituranti et dignus operarius mercede sua 19 adversus presbyterum
accusationem noli recipere nisi sub duobus et tribus testibus 20 peccantes coram omnibus argue ut
et ceteri timorem habeant 21 testor coram Deo et Christo Iesu et electis angelis ut haec custodias
sine praeiudicio nihil faciens in aliam partem declinando 22 manus cito nemini inposueris neque
communicaveris peccatis alienis te ipsum castum custodi 23 noli adhuc aquam bibere sed vino
modico utere propter stomachum tuum et frequentes tuas infirmitates 24 quorundam hominum

peccata manifesta sunt praecedentia ad iudicium quosdam autem et subsequuntur
25 similiter et facta bona manifesta sunt et quae aliter se habent abscondi non possunt

Chapter 6

1 quicumque sunt sub iugo servi dominos suos omni honore dignos arbitrentur ne nomen Domini
et doctrina blasphemetur
2 qui autem fideles habent dominos non contemnant quia fratres sunt sed
magis serviant quia fideles sunt et dilecti qui beneficii participes sunt haec doce et exhortare
3 si quis aliter docet et non adquiescit sanis sermonibus Domini nostri Iesu Christi et ei quae secundum
pietatem est doctrinae
4 superbus nihil sciens sed languens circa quaestiones et pugnas verborum
ex quibus oriuntur invidiae contentiones blasphemiae suspiciones malae
5 conflictationes hominum
mente corruptorum et qui veritate privati sunt existimantium quaestum esse pietatem
6 est autem
quaestus magnus pietas cum sufficientia
7 nihil enim intulimus in mundum haut dubium quia nec
auferre quid possumus
8 habentes autem alimenta et quibus tegamur his contenti sumus
9 nam qui volunt divites fieri incidunt in temptationem et laqueum et desideria multa inutilia et nociva quae
mergunt homines in interitum et perditionem
10 radix enim omnium malorum est cupiditas quam
quidam appetentes erraverunt a fide et inseruerunt se doloribus multis
11 tu autem o homo Dei
haec fuge sectare vero iustitiam pietatem fidem caritatem patientiam mansuetudinem
12 certa bonum certamen fidei adprehende vitam aeternam in qua vocatus es et confessus bonam
confessionem coram multis testibus
13 praecipio tibi coram Deo qui vivificat omnia et Christo Iesu
qui testimonium reddidit sub Pontio Pilato bonam confessionem
14 ut serves mandatum sine macula
inreprehensibile usque in adventum Domini nostri Iesu Christi
15 quem suis temporibus ostendet
beatus et solus potens rex regum et Dominus dominantium
16 qui solus habet inmortalitatem lucem habitans inaccessibilem quem vidit nullus hominum sed nec videre potest cui honor et imperium
sempiternum amen
17 divitibus huius saeculi praecipe non sublime sapere neque sperare in incerto
divitiarum sed in Deo qui praestat nobis omnia abunde ad fruendum
18 bene agere divites fieri in
operibus bonis facile tribuere communicare
19 thesaurizare sibi fundamentum bonum in futurum

ut adprehendant veram vitam 20 o Timothee depositum custodi devitans profanas vocum novitates
et oppositiones falsi nominis scientiae

2 Timothy

Chapter 1

1 Paulus apostolus Christi Iesu per voluntatem Dei secundum promissionem vitae quae est in
Christo Iesu 2 Timotheo carissimo filio gratia misericordia pax a Deo Patre et Christo Iesu Domino
nostro 3 gratias ago Deo cui servio a progenitoribus in conscientia pura quam sine intermissione
habeam tui memoriam in orationibus meis nocte ac die 4 desiderans te videre memor lacrimarum
tuarum ut gaudio implear 5 recordationem accipiens eius fidei quae est in te non ficta quae et
habitavit primum in avia tua Loide et matre tua Eunice certus sum autem quod et in te 6 propter
quam causam admoneo te ut resuscites gratiam Dei quae est in te per inpositionem manuum mearum
7 non enim dedit nobis Deus spiritum timoris sed virtutis et dilectionis et sobrietatis 8 noli itaque
erubescere testimonium Domini nostri neque me vinctum eius sed conlabora evangelio secundum
virtutem Dei 9 qui nos liberavit et vocavit vocatione sancta non secundum opera nostra sed secundum
propositum suum et gratiam quae data est nobis in Christo Iesu ante tempora saecularia
10 manifestata est autem nunc per inluminationem salvatoris nostri Iesu Christi qui destruxit quidem
mortem inluminavit autem vitam et incorruptionem per evangelium 11 in quo positus sum ego
praedicator et apostolus et magister gentium 12 ob quam causam etiam haec patior sed non confundor
scio enim cui credidi et certus sum quia potens est depositum meum servare in illum diem 13 formam
habe sanorum verborum quae a me audisti in fide et dilectione in Christo Iesu 14 bonum depositum
custodi per Spiritum Sanctum qui habitat in nobis 15 scis hoc quod aversi sunt a me omnes qui in
Asia sunt ex quibus est Phygelus et Hermogenes 16 det misericordiam Dominus Onesifori domui
quia saepe me refrigeravit et catenam meam non erubuit 17 sed cum Romam venisset sollicite me

quaesivit et invenit 18 det illi Dominus invenire misericordiam a Domino in illa die et quanta Ephesi
ministravit melius tu nosti

Chapter 2

1 tu ergo fili mi confortare in gratia quae est in Christo Iesu 2 et quae audisti a me per multos
testes haec commenda fidelibus hominibus qui idonei erunt et alios docere 3 labora sicut bonus
miles Christi Iesu 4 nemo militans inplicat se negotiis saecularibus ut ei placeat cui se probavit
5 nam et qui certat in agone non coronatur nisi legitime certaverit 6 laborantem agricolam oportet
primum de fructibus accipere 7 intellege quae dico dabit enim tibi Dominus in omnibus intellectum
8 memor esto Iesum Christum resurrexisse a mortuis ex semine David secundum evangelium meum
9 in quo laboro usque ad vincula quasi male operans sed verbum Dei non est alligatum 10 ideo
omnia sustineo propter electos ut et ipsi salutem consequantur quae est in Christo Iesu cum gloria
caelesti 11 fidelis sermo nam si conmortui sumus et convivemus 12 si sustinemus et conregnabimus
si negabimus et ille negabit nos 13 si non credimus ille fidelis manet negare se ipsum non potest
14 haec commone testificans coram Domino noli verbis contendere in nihil utile ad subversionem
audientium 15 sollicite cura te ipsum probabilem exhibere Deo operarium inconfusibilem recte
tractantem verbum veritatis 16 profana autem inaniloquia devita multum enim proficient ad
impietatem 17 et sermo eorum ut cancer serpit ex quibus est Hymeneus et Philetus 18 qui a veritate
exciderunt dicentes resurrectionem iam factam et subvertunt quorundam fidem 19 sed firmum
fundamentum Dei stetit habens signaculum hoc cognovit Dominus qui sunt eius et discedat ab
iniquitate omnis qui nominat nomen Domini 20 in magna autem domo non solum sunt vasa aurea
et argentea sed et lignea et fictilia et quaedam quidem in honorem quaedam autem in contumeliam
21 si quis ergo emundaverit se ab istis erit vas in honorem sanctificatum et utile Domino ad omne
opus bonum paratum 22 iuvenilia autem desideria fuge sectare vero iustitiam fidem caritatem pacem
cum his qui invocant Dominum de corde puro 23 stultas autem et sine disciplina quaestiones devita
sciens quia generant lites 24 servum autem Domini non oportet litigare sed mansuetum esse ad

omnes docibilem patientem
25 cum modestia corripientem eos qui resistunt nequando det illis Deus
paenitentiam ad cognoscendam veritatem
26 et resipiscant a diaboli laqueis a quo capti tenentur ad ipsius voluntatem

Chapter 3

1 hoc autem scito quod in novissimis diebus instabunt tempora periculosa
2 et erunt homines se ipsos amantes cupidi elati superbi blasphemi parentibus inoboedientes ingrati scelesti
3 sine affectione sine pace criminatores incontinentes inmites sine benignitate
4 proditores protervi tumidi voluptatium amatores magis quam Dei
5 habentes speciem quidem pietatis virtutem autem eius abnegantes et hos devita
6 ex his enim sunt qui penetrant domos et captivas ducunt mulierculas oneratas peccatis quae ducuntur variis desideriis
7 semper discentes et numquam ad scientiam veritatis pervenientes
8 quemadmodum autem Iannes et Mambres restiterunt Mosi ita et hii resistunt veritati homines corrupti mente reprobi circa fidem
9 sed ultra non proficient insipientia enim eorum manifesta erit omnibus sicut et illorum fuit
10 tu autem adsecutus es meam doctrinam institutionem propositum fidem longanimitatem dilectionem patientiam
11 persecutiones passiones qualia mihi facta sunt Antiochiae Iconii Lystris quales persecutiones sustinui et ex omnibus me eripuit Dominus
12 et omnes qui volunt pie vivere in Christo Iesu persecutionem patientur
13 mali autem homines et seductores proficient in peius errantes et in errorem mittentes
14 tu vero permane in his quae didicisti et credita sunt tibi sciens a quo didiceris
15 et quia ab infantia sacras litteras nosti quae te possint instruere ad salutem per fidem quae est in Christo Iesu
16 omnis scriptura divinitus inspirata et utilis ad docendum ad arguendum ad corrigendum ad erudiendum in iustitia
17 ut perfectus sit homo Dei ad omne opus bonum instructus

Chapter 4

1
testificor coram Deo et Christo Iesu qui iudicaturus est vivos ac mortuos et adventum ipsius
2
et regnum eius praedica verbum insta oportune inportune argue obsecra increpa in omni patientia
3
et doctrina erit enim tempus cum sanam doctrinam non sustinebunt sed ad sua desideria
4
coacervabunt sibi magistros prurientes auribus et a veritate quidem auditum avertent ad fabulas
5
autem convertentur tu vero vigila in omnibus labora opus fac evangelistae ministerium tuum
6 7
imple ego enim iam delibor et tempus meae resolutionis instat bonum certamen certavi cursum
8
consummavi fidem servavi in reliquo reposita est mihi iustitiae corona quam reddet mihi Dominus
9
in illa die iustus iudex non solum autem mihi sed et his qui diligunt adventum eius festina venire
10
ad me cito Demas enim me dereliquit diligens hoc saeculum et abiit Thessalonicam Crescens
11
in Galliam Titus in Dalmatiam Lucas est mecum solus Marcum adsume et adduc tecum est enim
12 13
mihi utilis in ministerium Tychicum autem misi Ephesum paenulam quam reliqui Troade
14
apud Carpum veniens adfers et libros maxime autem membranas Alexander aerarius multa mala
15
mihi ostendit reddat ei Dominus secundum opera eius quem et tu devita valde enim restitit verbis
16
nostris in prima mea defensione nemo mihi adfuit sed omnes me dereliquerunt non illis reputetur
17
Dominus autem mihi adstitit et confortavit me ut per me praedicatio impleatur et audiant omnes
18
gentes et liberatus sum de ore leonis liberabit me Dominus ab omni opere malo et salvum faciet
19
in regnum suum caeleste cui gloria in saecula saeculorum amen saluta Priscam et Aquilam et
20 21
Onesifori domum Erastus remansit Corinthi Trophimum autem reliqui infirmum Mileti festina
ante hiemem venire salutat te Eubulus et Pudens et Linus et Claudia et fratres omnes

Titus

Chapter 1

1
Paulus servus Dei apostolus autem Iesu Christi secundum fidem electorum Dei et agnitionem
2
veritatis quae secundum pietatem est in spem vitae aeternae quam promisit qui non mentitur Deus

ante tempora saecularia 3 manifestavit autem temporibus suis verbum suum in praedicatione quae
credita est mihi secundum praeceptum salvatoris nostri Dei 4 Tito dilecto filio secundum communem
fidem gratia et pax a Deo Patre et Christo Iesu salvatore nostro 5 huius rei gratia reliqui te Cretae
ut ea quae desunt corrigas et constituas per civitates presbyteros sicut ego tibi disposui 6 si quis
sine crimine est unius uxoris vir filios habens fideles non in accusatione luxuriae aut non subditos
7 oportet enim episcopum sine crimine esse sicut Dei dispensatorem non superbum non iracundum
non vinolentum non percussorem non turpilucri cupidum 8 sed hospitalem benignum sobrium
iustum sanctum continentem 9 amplectentem eum qui secundum doctrinam est fidelem sermonem
ut potens sit et exhortari in doctrina sana et eos qui contradicunt arguere 10 sunt enim multi et
inoboedientes vaniloqui et seductores maxime qui de circumcisione sunt 11 quos oportet redargui
qui universas domos subvertunt docentes quae non oportet turpis lucri gratia 12 dixit quidam ex
illis proprius ipsorum propheta Cretenses semper mendaces malae bestiae ventres pigri
13 testimonium hoc verum est quam ob causam increpa illos dure ut sani sint in fide 14 non
intendentes iudaicis fabulis et mandatis hominum aversantium se a veritate 15 omnia munda mundis
coinquinatis autem et infidelibus nihil mundum sed inquinatae sunt eorum et mens et conscientia
16 confitentur se nosse Deum factis autem negant cum sunt abominati et incredibiles et ad omne
opus bonum reprobi

Chapter 2

1 tu autem loquere quae decet sanam doctrinam 2 senes ut sobrii sint pudici prudentes sani fide
dilectione patientia 3 anus similiter in habitu sancto non criminatrices non vino multo servientes
bene docentes 4 ut prudentiam doceant adulescentulas ut viros suos ament filios diligant 5 prudentes
castas domus curam habentes benignas subditas suis viris ut non blasphemetur verbum Dei 6 iuvenes
similiter hortare ut sobrii sint 7 in omnibus te ipsum praebe exemplum bonorum operum in doctrina
integritatem gravitatem 8 verbum sanum inreprehensibilem ut is qui ex adverso est vereatur nihil
habens malum dicere de nobis 9 servos dominis suis subditos esse in omnibus placentes non

contradicentes 10 non fraudantes, sed in omnibus fidem bonam ostendentes ut doctrinam salutaris
nostri Dei ornent in omnibus 11 apparuit enim gratia Dei salutaris omnibus hominibus 12 erudiens
nos ut abnegantes impietatem et saecularia desideria sobrie et iuste et pie vivamus in hoc saeculo
13 expectantes beatam spem et adventum gloriae magni Dei et salvatoris nostri Iesu Christi 14 qui
dedit semet ipsum pro nobis ut nos redimeret ab omni iniquitate et mundaret sibi populum
acceptabilem sectatorem bonorum operum 15 haec loquere et exhortare et argue cum omni imperio
nemo te contemnat

Chapter 3

1 admone illos principibus et potestatibus subditos esse dicto oboedire ad omne opus bonum
paratos esse 2 neminem blasphemare non litigiosos esse modestos omnem ostendentes
mansuetudinem ad omnes homines 3 eramus enim et nos aliquando insipientes increduli errantes
servientes desideriis et voluptatibus variis in malitia et invidia agentes odibiles odientes invicem
4 cum autem benignitas et humanitas apparuit salvatoris nostri Dei 5 non ex operibus iustitiae quae
fecimus nos sed secundum suam misericordiam salvos nos fecit per lavacrum regenerationis et
renovationis Spiritus Sancti 6 quem effudit in nos abunde per Iesum Christum salvatorem nostrum
7 ut iustificati gratia ipsius heredes simus secundum spem vitae aeternae 8 fidelis sermo est et de
his volo te confirmare ut curent bonis operibus praeesse qui credunt Deo haec sunt bona et utilia
hominibus 9 stultas autem quaestiones et genealogias et contentiones et pugnas legis devita sunt
enim inutiles et vanae 10 hereticum hominem post unam et secundam correptionem devita 11 sciens
quia subversus est qui eiusmodi est et delinquit proprio iudicio condemnatus 12 cum misero ad te
Arteman aut Tychicum festina ad me venire Nicopolim ibi enim statui hiemare 13 Zenan legis
peritum et Apollo sollicite praemitte ut nihil illis desit 14 discant autem et nostri bonis operibus
praeesse ad usus necessarios ut non sint infructuosi

Philemon

Chapter 1

1 Paulus vinctus Iesu Christi et Timotheus frater Philemoni dilecto et adiutori nostro 2 et Appiae
sorori et Archippo commilitoni nostro et ecclesiae quae in domo tua est 3 gratia vobis et pax a Deo
Patre nostro et Domino Iesu Christo 4 gratias ago Deo meo semper memoriam tui faciens in
orationibus meis 5 audiens caritatem tuam et fidem quam habes in Domino Iesu et in omnes sanctos
6 ut communicatio fidei tuae evidens fiat in agnitione omnis boni in nobis in Christo Iesu 7 gaudium
enim magnum habui et consolationem in caritate tua quia viscera sanctorum requieverunt per te
frater 8 propter quod multam fiduciam habentes in Christo Iesu imperandi tibi quod ad rem pertinet
9 propter caritatem magis obsecro cum sis talis ut Paulus senex nunc autem et vinctus Iesu Christi
10 obsecro te de meo filio quem genui in vinculis Onesimo 11 qui tibi aliquando inutilis fuit nunc
autem et tibi et mihi utilis 12 quem remisi tu autem illum id est mea viscera suscipe 13 quem ego
volueram mecum detinere ut pro te mihi ministraret in vinculis evangelii 14 sine consilio autem
tuo nihil volui facere uti ne velut ex necessitate bonum tuum esset sed voluntarium 15 forsitan enim
ideo discessit ad horam a te ut aeternum illum recipere 16 iam non ut servum sed plus servo
carissimum fratrem maxime mihi quanto autem magis tibi et in carne et in Domino 17 si ergo habes
me socium suscipe illum sicut me 18 si autem aliquid nocuit tibi aut debet hoc mihi inputa 19 ego
Paulus scripsi mea manu ego reddam ut non dicam tibi quod et te ipsum mihi debes 20 ita frater
ego te fruar in Domino refice viscera mea in Domino 21 confidens oboedientia tua scripsi tibi sciens
quoniam et super id quod dico facies 22 simul autem et para mihi hospitium nam spero per orationes
vestras donari me vobis 23 salutat te Epaphras concaptivus meus in Christo Iesu 24 Marcus
Aristarchus Demas Lucas adiutores mei

Hebrews

Chapter 1

1 multifariam et multis modis olim Deus loquens patribus in prophetis 2 novissime diebus istis
locutus est nobis in Filio quem constituit heredem universorum per quem fecit et saecula 3 qui cum
sit splendor gloriae et figura substantiae eius portansque omnia verbo virtutis suae purgationem
peccatorum faciens sedit ad dexteram Maiestatis in excelsis 4 tanto melior angelis effectus quanto
differentius prae illis nomen hereditavit 5 cui enim dixit aliquando angelorum Filius meus es tu
ego hodie genui te et rursum ego ero illi in Patrem et ipse erit mihi in Filium 6 et cum iterum
introducit primogenitum in orbem terrae dicit et adorent eum omnes angeli Dei 7 et ad angelos
quidem dicit qui facit angelos suos spiritus et ministros suos flammam ignis 8 ad Filium autem
thronus tuus Deus in saeculum saeculi et virga aequitatis virga regni tui 9 dilexisti iustitiam et odisti
iniquitatem propterea unxit te Deus Deus tuus oleo exultationis prae participibus tuis 10 et tu in
principio Domine terram fundasti et opera manuum tuarum sunt caeli 11 ipsi peribunt tu autem
permanebis et omnes ut vestimentum veterescent 12 et velut amictum involves eos et mutabuntur
tu autem idem es et anni tui non deficient 13 ad quem autem angelorum dixit aliquando sede a
dextris meis quoadusque ponam inimicos tuos scabillum pedum tuorum 14 nonne omnes sunt
administratorii spiritus in ministerium missi propter eos qui hereditatem capient salutis

Chapter 2

1 propterea abundantius oportet observare nos ea quae audivimus ne forte pereffluamus 2 si
enim qui per angelos dictus est sermo factus est firmus et omnis praevaricatio et inoboedientia
accepit iustam mercedis retributionem 3 quomodo nos effugiemus si tantam neglexerimus salutem
quae cum initium accepisset enarrari per Dominum ab eis qui audierunt in nos confirmata est
4 contestante Deo signis et portentis et variis virtutibus et Spiritus Sancti distributionibus secundum
suam voluntatem 5 non enim angelis subiecit orbem terrae futurum de quo loquimur 6 testatus est
autem in quodam loco quis dicens quid est homo quod memor es eius aut filius hominis quoniam
visitas eum 7 minuisti eum paulo minus ab angelis gloria et honore coronasti eum et constituisti
eum super opera manuum tuarum 8 omnia subiecisti sub pedibus eius in eo enim quod ei omnia

subiecit nihil dimisit non subiectum ei nunc autem necdum videmus omnia subiecta ei 9 eum autem
qui modico quam angeli minoratus est videmus Iesum propter passionem mortis gloria et honore
coronatum ut gratia Dei pro omnibus gustaret mortem 10 decebat enim eum propter quem omnia
et per quem omnia qui multos filios in gloriam adduxerat auctorem salutis eorum per passiones
consummare 11 qui enim sanctificat et qui sanctificantur ex uno omnes propter quam causam non
confunditur fratres eos vocare dicens 12 nuntiabo nomen tuum fratribus meis in medio ecclesiae
laudabo te 13 et iterum ego ero fidens in eum et iterum ecce ego et pueri mei quos mihi dedit Deus
14 quia ergo pueri communicaverunt sanguini et carni et ipse similiter participavit hisdem ut per
mortem destrueret eum qui habebat mortis imperium id est diabolum 15 et liberaret eos qui timore
mortis per totam vitam obnoxii erant servituti 16 nusquam enim angelos adprehendit sed semen
Abrahae adprehendit 17 unde debuit per omnia fratribus similare ut misericors fieret et fidelis
pontifex ad Deum ut repropitiaret delicta populi 18 in eo enim in quo passus est ipse temptatus
potens est eis qui temptantur auxiliari

Chapter 3

1 unde fratres sancti vocationis caelestis participes considerate apostolum et pontificem
confessionis nostrae Iesum 2 qui fidelis est ei qui fecit illum sicut et Moses in omni domo illius
3 amplioris enim gloriae iste prae Mose dignus habitus est quanto ampliorem honorem habet domus
qui fabricavit illam 4 omnis namque domus fabricatur ab aliquo qui autem omnia creavit Deus 5 et
Moses quidem fidelis erat in tota domo eius tamquam famulus in testimonium eorum quae dicenda
erant 6 Christus vero tamquam filius in domo sua quae domus sumus nos si fiduciam et gloriam
spei usque ad finem firmam retineamus 7 quapropter sicut dicit Spiritus Sanctus hodie si vocem
eius audieritis 8 nolite obdurare corda vestra sicut in exacerbatione secundum diem temptationis
in deserto 9 ubi temptaverunt me patres vestri probaverunt et viderunt opera mea 10 quadraginta
annos propter quod infensus fui generationi huic et dixi semper errant corde ipsi autem non
cognoverunt vias meas 11 sicut iuravi in ira mea si introibunt in requiem meam 12 videte fratres

ne forte sit in aliquo vestrum cor malum incredulitatis discedendi a Deo vivo [13] sed adhortamini
vosmet ipsos per singulos dies donec hodie cognominatur ut non obduretur quis ex vobis fallacia
peccati [14] participes enim Christi effecti sumus si tamen initium substantiae usque ad finem firmum
retineamus [15] dum dicitur hodie si vocem eius audieritis nolite obdurare corda vestra quemadmodum
in illa exacerbatione [16] quidam enim audientes exacerbaverunt sed non universi qui profecti sunt
ab Aegypto per Mosen [17] quibus autem infensus est quadraginta annos nonne illis qui peccaverunt
quorum cadavera prostrata sunt in deserto [18] quibus autem iuravit non introire in requiem ipsius
nisi illis qui increduli fuerunt [19] et videmus quia non potuerunt introire propter incredulitatem

Chapter 4

[1] timeamus ergo ne forte relicta pollicitatione introeundi in requiem eius existimetur aliqui ex
vobis deesse [2] etenim et nobis nuntiatum est quemadmodum et illis sed non profuit illis sermo
auditus non admixtis fidei ex his quae audierunt [3] ingrediemur enim in requiem qui credidimus
quemadmodum dixit sicut iuravi in ira mea si introibunt in requiem meam et quidem operibus ab
institutione mundi factis [4] dixit enim quodam loco de die septima sic et requievit Deus die septima
ab omnibus operibus suis [5] et in isto rursum si introibunt in requiem meam [6] quoniam ergo superest
quosdam introire in illam et hii quibus prioribus adnuntiatum est non introierunt propter
incredulitatem [7] iterum terminat diem quendam hodie in David dicendo post tantum temporis sicut
supra dictum est hodie si vocem eius audieritis nolite obdurare corda vestra [8] nam si eis Iesus
requiem praestitisset numquam de alio loqueretur posthac die [9] itaque relinquitur sabbatismus
populo Dei [10] qui enim ingressus est in requiem eius etiam ipse requievit ab operibus suis sicut a
suis Deus [11] festinemus ergo ingredi in illam requiem ut ne in id ipsum quis incidat incredulitatis
exemplum [12] vivus est enim Dei sermo et efficax et penetrabilior omni gladio ancipiti et pertingens
usque ad divisionem animae ac spiritus conpagum quoque et medullarum et discretor cogitationum
et intentionum cordis [13] et non est ulla creatura invisibilis in conspectu eius omnia autem nuda et
aperta sunt oculis eius ad quem nobis sermo [14] habentes ergo pontificem magnum qui penetraverit

caelos Iesum Filium Dei teneamus confessionem
15 non enim habemus pontificem qui non possit
conpati infirmitatibus nostris temptatum autem per omnia pro similitudine absque peccato
16 adeamus ergo cum fiducia ad thronum gratiae ut misericordiam consequamur et gratiam
inveniamus in auxilio oportuno

Chapter 5

1 omnis namque pontifex ex hominibus adsumptus pro hominibus constituitur in his quae sunt
ad Deum ut offerat dona et sacrificia pro peccatis
2 qui condolere possit his qui ignorant et errant
quoniam et ipse circumdatus est infirmitate
3 et propter eam debet quemadmodum et pro populo
ita etiam pro semet ipso offerre pro peccatis
4 nec quisquam sumit sibi honorem sed qui vocatur a
Deo tamquam Aaron
5 sic et Christus non semet ipsum clarificavit ut pontifex fieret sed qui locutus
est ad eum Filius meus es tu ego hodie genui te
6 quemadmodum et in alio dicit tu es sacerdos in
aeternum secundum ordinem Melchisedech
7 qui in diebus carnis suae preces supplicationesque
ad eum qui possit salvum illum a morte facere cum clamore valido et lacrimis offerens et exauditus
pro sua reverentia
8 et quidem cum esset Filius didicit ex his quae passus est oboedientiam
9 et
consummatus factus est omnibus obtemperantibus sibi causa salutis aeternae
10 appellatus a Deo
pontifex iuxta ordinem Melchisedech
11 de quo grandis nobis sermo et ininterpretabilis ad dicendum
quoniam inbecilles facti estis ad audiendum
12 etenim cum deberetis magistri esse propter tempus
rursum indigetis ut vos doceamini quae sint elementa exordii sermonum Dei et facti estis quibus
lacte opus sit non solido cibo
13 omnis enim qui lactis est particeps expers est sermonis iustitiae
parvulus enim est
14 perfectorum autem est solidus cibus eorum qui pro consuetudine exercitatos
habent sensus ad discretionem boni ac mali

Chapter 6

1
quapropter intermittentes inchoationis Christi sermonem ad perfectionem feramur non rursum
iacientes fundamentum paenitentiae ab operibus mortuis et fidei ad Deum 2 baptismatum doctrinae
inpositionis quoque manuum ac resurrectionis mortuorum et iudicii aeterni 3 et hoc faciemus
siquidem permiserit Deus 4 inpossibile est enim eos qui semel sunt inluminati gustaverunt etiam
donum caeleste et participes sunt facti Spiritus Sancti 5 gustaverunt nihilominus bonum Dei verbum
virtutesque saeculi venturi 6 et prolapsi sunt renovari rursus ad paenitentiam rursum crucifigentes
sibimet ipsis Filium Dei et ostentui habentes 7 terra enim saepe venientem super se bibens imbrem
et generans herbam oportunam illis a quibus colitur accipit benedictionem a Deo 8 proferens autem
spinas ac tribulos reproba est et maledicto proxima cuius consummatio in conbustionem 9 confidimus
autem de vobis dilectissimi meliora et viciniora saluti tametsi ita loquimur 10 non enim iniustus
Deus ut obliviscatur operis vestri et dilectionis quam ostendistis in nomine ipsius qui ministrastis
sanctis et ministratis 11 cupimus autem unumquemque vestrum eandem ostentare sollicitudinem
ad expletionem spei usque in finem 12 ut non segnes efficiamini verum imitatores eorum qui fide
et patientia hereditabunt promissiones 13 Abrahae namque promittens Deus quoniam neminem
habuit per quem iuraret maiorem iuravit per semet ipsum 14 dicens nisi benedicens benedicam te
et multiplicans multiplicabo te 15 et sic longanimiter ferens adeptus est repromissionem 16 homines
enim per maiorem sui iurant et omnis controversiae eorum finis ad confirmationem est iuramentum
17
in quo abundantius volens Deus ostendere pollicitationis heredibus inmobilitatem consilii sui
interposuit iusiurandum 18 ut per duas res inmobiles quibus inpossibile est mentiri Deum fortissimum
solacium habeamus qui confugimus ad tenendam propositam spem 19 quam sicut anchoram habemus
animae tutam ac firmam et incedentem usque in interiora velaminis 20 ubi praecursor pro nobis
introiit Iesus secundum ordinem Melchisedech pontifex factus in aeternum

Chapter 7

1
hic enim Melchisedech rex Salem sacerdos Dei summi qui obviavit Abrahae regresso a caede
2
regum et benedixit ei cui decimas omnium divisit Abraham primum quidem qui interpretatur rex
3
iustitiae deinde autem et rex Salem quod est rex pacis sine patre sine matre sine genealogia neque
initium dierum neque finem vitae habens adsimilatus autem Filio Dei manet sacerdos in perpetuum
4
intuemini autem quantus sit hic cui et decimam dedit de praecipuis Abraham patriarcha
5
et quidem
de filiis Levi sacerdotium accipientes mandatum habent decimas sumere a populo secundum legem
6
id est a fratribus suis quamquam et ipsi exierunt de lumbis Abrahae cuius autem generatio non
7
adnumeratur in eis decimas sumpsit Abraham et hunc qui habebat repromissiones benedixit sine
8
ulla autem contradictione quod minus est a meliore benedicitur et hic quidem decimas morientes
9
homines accipiunt ibi autem contestatus quia vivit et ut ita dictum sit per Abraham et Levi qui
10
decimas accipit decimatus est adhuc enim in lumbis patris erat quando obviavit ei Melchisedech
11
si ergo consummatio per sacerdotium leviticum erat populus enim sub ipso legem accepit quid
adhuc necessarium secundum ordinem Melchisedech alium surgere sacerdotem et non secundum
12
ordinem Aaron dici translato enim sacerdotio necesse est ut et legis translatio fiat
13
in quo
14
enim haec dicuntur de alia tribu est de qua nullus altario praesto fuit manifestum enim quod ex
15
Iuda ortus sit Dominus noster in qua tribu nihil de sacerdotibus Moses locutus est et amplius
16
adhuc manifestum est si secundum similitudinem Melchisedech exsurgit alius sacerdos qui non
17
secundum legem mandati carnalis factus est sed secundum virtutem vitae insolubilis contestatur
18
enim quoniam tu es sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech reprobatio quidem
19
fit praecedentis mandati propter infirmitatem eius et inutilitatem nihil enim ad perfectum adduxit
20
lex introductio vero melioris spei per quam proximamus ad Deum et quantum est non sine
21
iureiurando alii quidem sine iureiurando sacerdotes facti sunt hic autem cum iureiurando per
22
eum qui dixit ad illum iuravit Dominus et non paenitebit tu es sacerdos in aeternum in tantum
23
melioris testamenti sponsor factus est Iesus et alii quidem plures facti sunt sacerdotes idcirco
24
quod morte prohiberentur permanere hic autem eo quod maneat in aeternum sempiternum habet
25
sacerdotium unde et salvare in perpetuo potest accedentes per semet ipsum ad Deum semper

vivens ad interpellandum pro eis 26 talis enim decebat ut nobis esset pontifex sanctus innocens
inpollutus segregatus a peccatoribus et excelsior caelis factus 27 qui non habet cotidie necessitatem
quemadmodum sacerdotes prius pro suis delictis hostias offerre deinde pro populi hoc enim fecit
semel se offerendo 28 lex enim homines constituit sacerdotes infirmitatem habentes sermo autem
iurisiurandi qui post legem est Filium in aeternum perfectum

Chapter 8

1 capitulum autem super ea quae dicuntur talem habemus pontificem qui consedit in dextera
sedis Magnitudinis in caelis 2 sanctorum minister et tabernaculi veri quod fixit Dominus et non
homo 3 omnis enim pontifex ad offerenda munera et hostias constituitur unde necesse est et hunc
habere aliquid quod offerat 4 si ergo esset super terram nec esset sacerdos cum essent qui offerrent
secundum legem munera 5 qui exemplari et umbrae deserviunt caelestium sicut responsum est
Mosi cum consummaret tabernaculum vide inquit omnia facito secundum exemplar quod tibi
ostensum est in monte 6 nunc autem melius sortitus est ministerium quanto et melioris testamenti
mediator est quod in melioribus repromissionibus sanctum est 7 nam si illud prius culpa vacasset
non utique secundi locus inquireretur 8 vituperans enim eos dicit ecce dies veniunt dicit Dominus
et consummabo super domum Israhel et super domum Iuda testamentum novum 9 non secundum
testamentum quod feci patribus eorum in die qua adprehendi manum illorum ut educerem illos de
terra Aegypti quoniam ipsi non permanserunt in testamento meo et ego neglexi eos dicit Dominus
10 quia hoc testamentum quod disponam domui Israhel post dies illos dicit Dominus dando leges
meas in mentem eorum et in corde eorum superscribam eas et ero eis in Deum et ipsi erunt mihi
in populum 11 et non docebit unusquisque proximum suum et unusquisque fratrem suum dicens
cognosce Dominum quoniam omnes scient me a minore usque ad maiorem eorum 12 quia propitius
ero iniquitatibus eorum et peccatorum illorum iam non memorabor 13 dicendo autem novum
veteravit prius quod autem antiquatur et senescit prope interitum est

Chapter 9

1 habuit quidem et prius iustificationes culturae et sanctum saeculare 2 tabernaculum enim
factum est primum in quo inerant candelabra et mensa et propositio panum quae dicitur sancta
3 post velamentum autem secundum tabernaculum quod dicitur sancta sanctorum 4 aureum habens
turibulum et arcam testamenti circumtectam ex omni parte auro in qua urna aurea habens manna
et virga Aaron quae fronduerat et tabulae testamenti 5 superque eam cherubin gloriae obumbrantia
propitiatorium de quibus non est modo dicendum per singula 6 his vero ita conpositis in priori
quidem tabernaculo semper introibant sacerdotes sacrificiorum officia consummantes 7 in secundo
autem semel in anno solus pontifex non sine sanguine quem offert pro sua et populi ignorantia
8 hoc significante Spiritu Sancto nondum propalatam esse sanctorum viam adhuc priore tabernaculo
habente statum 9 quae parabola est temporis instantis iuxta quam munera et hostiae offeruntur quae
non possunt iuxta conscientiam perfectum facere servientem 10 solummodo in cibis et in potibus
et variis baptismis et iustitiis carnis usque ad tempus correctionis inpositis 11 Christus autem
adsistens pontifex futurorum bonorum per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum id
est non huius creationis 12 neque per sanguinem hircorum et vitulorum sed per proprium sanguinem
introivit semel in sancta aeterna redemptione inventa 13 si enim sanguis hircorum et taurorum et
cinis vitulae aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis 14 quanto magis sanguis
Christi qui per Spiritum Sanctum semet ipsum obtulit inmaculatum Deo emundabit conscientiam
vestram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi 15 et ideo novi testamenti mediator est ut
morte intercedente in redemptionem earum praevaricationum quae erant sub priore testamento
repromissionem accipiant qui vocati sunt aeternae hereditatis 16 ubi enim testamentum mors necesse
est intercedat testatoris 17 testamentum enim in mortuis confirmatum est alioquin nondum valet
dum vivit qui testatus est 18 unde ne primum quidem sine sanguine dedicatum est 19 lecto enim
omni mandato legis a Mose universo populo accipiens sanguinem vitulorum et hircorum cum aqua
et lana coccinea et hysopo ipsum quoque librum et omnem populum aspersit 20 dicens hic sanguis
testamenti quod mandavit ad vos Deus 21 etiam tabernaculum et omnia vasa ministerii sanguine
similiter aspersit 22 et omnia paene in sanguine mundantur secundum legem et sine sanguinis
fusione non fit remissio 23 necesse est ergo exemplaria quidem caelestium his mundari ipsa autem
caelestia melioribus hostiis quam istis 24 non enim in manufactis sanctis Iesus introiit exemplaria

verorum sed in ipsum caelum ut appareat nunc vultui Dei pro nobis 25 neque ut saepe offerat semet
ipsum quemadmodum pontifex intrat in sancta per singulos annos in sanguine alieno 26 alioquin
oportebat eum frequenter pati ab origine mundi nunc autem semel in consummatione saeculorum
ad destitutionem peccati per hostiam suam apparuit 27 et quemadmodum statutum est hominibus
semel mori post hoc autem iudicium 28 sic et Christus semel oblatus ad multorum exhaurienda
peccata secundo sine peccato apparebit expectantibus se in salutem

Chapter 10

1 umbram enim habens lex bonorum futurorum non ipsam imaginem rerum per singulos annos
hisdem ipsis hostiis quas offerunt indesinenter numquam potest accedentes perfectos facere 2 alioquin
non cessassent offerri ideo quod nullam haberent ultra conscientiam peccati cultores semel mundati
3 sed in ipsis commemoratio peccatorum per singulos annos fit 4 inpossibile enim est sanguine
taurorum et hircorum auferri peccata 5 ideo ingrediens mundum dicit hostiam et oblationem noluisti
corpus autem aptasti mihi 6 holocaustomata et pro peccato non tibi placuit 7 tunc dixi ecce venio
in capitulo libri scriptum est de me ut faciam Deus voluntatem tuam 8 superius dicens quia hostias
et oblationes et holocaustomata et pro peccato noluisti nec placita sunt tibi quae secundum legem
offeruntur 9 tunc dixit ecce venio ut faciam Deus voluntatem tuam aufert primum ut sequens statuat
10 in qua voluntate sanctificati sumus per oblationem corporis Christi Iesu in semel 11 et omnis
quidem sacerdos praesto est cotidie ministrans et easdem saepe offerens hostias quae numquam
possunt auferre peccata 12 hic autem unam pro peccatis offerens hostiam in sempiternum sedit in
dextera Dei 13 de cetero expectans donec ponantur inimici eius scabillum pedum eius 14 una enim
oblatione consummavit in sempiternum sanctificatos 15 contestatur autem nos et Spiritus Sanctus
postquam enim dixit 16 hoc autem testamentum quod testabor ad illos post dies illos dicit Dominus
dando leges meas in cordibus eorum et in mente eorum superscribam eas 17 et peccatorum et
iniquitatium eorum iam non recordabor amplius 18 ubi autem horum remissio iam non oblatio pro
peccato 19 habentes itaque fratres fiduciam in introitu sanctorum in sanguine Christi 20 quam

initiavit nobis viam novam et viventem per velamen id est carnem suam 21 et sacerdotem magnum
super domum Dei 22 accedamus cum vero corde in plenitudine fidei aspersi corda a conscientia
mala et abluti corpus aqua munda 23 teneamus spei nostrae confessionem indeclinabilem fidelis
enim est qui repromisit 24 et consideremus invicem in provocationem caritatis et bonorum operum
25 non deserentes collectionem nostram sicut est consuetudinis quibusdam sed consolantes et tanto
magis quanto videritis adpropinquantem diem 26 voluntarie enim peccantibus nobis post acceptam
notitiam veritatis iam non relinquitur pro peccatis hostia 27 terribilis autem quaedam expectatio
iudicii et ignis aemulatio quae consumptura est adversarios 28 irritam quis faciens legem Mosi sine
ulla miseratione duobus vel tribus testibus moritur 29 quanto magis putatis deteriora mereri supplicia
qui Filium Dei conculcaverit et sanguinem testamenti pollutum duxerit in quo sanctificatus est et
Spiritui gratiae contumeliam fecerit 30 scimus enim qui dixit mihi vindictam ego reddam et iterum
quia iudicabit Dominus populum suum 31 horrendum est incidere in manus Dei viventis
32 rememoramini autem pristinos dies in quibus inluminati magnum certamen sustinuistis passionum
33 et in altero quidem obprobriis et tribulationibus spectaculum facti in altero autem socii taliter
conversantium effecti 34 nam et vinctis conpassi estis et rapinam bonorum vestrorum cum gaudio
suscepistis cognoscentes vos habere meliorem et manentem substantiam 35 nolite itaque amittere
confidentiam vestram quae magnam habet remunerationem 36 patientia enim vobis necessaria est
ut voluntatem Dei facientes reportetis promissionem 37 adhuc enim modicum quantulum qui
venturus est veniet et non tardabit 38 iustus autem meus ex fide vivit quod si subtraxerit se non
placebit animae meae 39 nos autem non sumus subtractionis in perditionem sed fidei in adquisitionem
animae

Chapter 11

1 est autem fides sperandorum substantia rerum argumentum non parentum 2 in hac enim
testimonium consecuti sunt senes 3 fide intellegimus aptata esse saecula verbo Dei ut ex invisibilibus

visibilia fierent 4 fide plurimam hostiam Abel quam Cain obtulit Deo per quam testimonium
consecutus est esse iustus testimonium perhibente muneribus eius Deo et per illam defunctus adhuc
loquitur 5 fide Enoch translatus est ne videret mortem et non inveniebatur quia transtulit illum Deus
ante translationem enim testimonium habebat placuisse Deo 6 sine fide autem inpossibile placere
credere enim oportet accedentem ad Deum quia est et inquirentibus se remunerator fit 7 fide Noe
responso accepto de his quae adhuc non videbantur metuens aptavit arcam in salutem domus suae
per quam damnavit mundum et iustitiae quae per fidem est heres est institutus 8 fide qui vocatur
Abraham oboedivit in locum exire quem accepturus erat in hereditatem et exiit nesciens quo iret
9 fide moratus est in terra repromissionis tamquam in aliena in casulis habitando cum Isaac et Iacob
coheredibus repromissionis eiusdem 10 expectabat enim fundamenta habentem civitatem cuius
artifex et conditor Deus 11 fide et ipsa Sarra sterilis virtutem in conceptionem seminis accepit etiam
praeter tempus aetatis quoniam fidelem credidit esse qui promiserat 12 propter quod et ab uno orti
sunt et haec emortuo tamquam sidera caeli in multitudinem et sicut harena quae est ad oram maris
innumerabilis 13 iuxta fidem defuncti sunt omnes isti non acceptis repromissionibus sed a longe
eas aspicientes et salutantes et confitentes quia peregrini et hospites sunt supra terram 14 qui enim
haec dicunt significant se patriam inquirere 15 et si quidem illius meminissent de qua exierunt
habebant utique tempus revertendi 16 nunc autem meliorem appetunt id est caelestem ideo non
confunditur Deus vocari Deus eorum paravit enim illis civitatem 17 fide obtulit Abraham Isaac
cum temptaretur et unigenitum offerebat qui susceperat repromissiones 18 ad quem dictum est quia
in Isaac vocabitur tibi semen 19 arbitrans quia et a mortuis suscitare potens est Deus unde eum et
in parabola accepit 20 fide et de futuris benedixit Isaac Iacob et Esau 21 fide Iacob moriens singulis
filiorum Ioseph benedixit et adoravit fastigium virgae eius 22 fide Ioseph moriens de profectione
filiorum Israhel memoratus est et de ossibus suis mandavit 23 fide Moses natus occultatus est
mensibus tribus a parentibus suis eo quod vidissent elegantem infantem et non timuerunt regis
edictum 24 fide Moses grandis factus negavit se esse filium filiae Pharaonis 25 magis eligens adfligi
cum populo Dei quam temporalis peccati habere iucunditatem 26 maiores divitias aestimans thesauro
Aegyptiorum inproperium Christi aspiciebat enim in remunerationem 27 fide reliquit Aegyptum

non veritus animositatem regis invisibilem enim tamquam videns sustinuit 28 fide celebravit pascha
et sanguinis effusionem ne qui vastabat primitiva tangeret eos 29 fide transierunt mare Rubrum
tamquam per aridam terram quod experti Aegyptii devorati sunt 30 fide muri Hiericho ruerunt
circuiti dierum septem 31 fide Raab meretrix non periit cum incredulis excipiens exploratores cum
pace 32 et quid adhuc dicam deficiet enim me tempus enarrantem de Gedeon Barac Samson Iepthae
David et Samuhel et prophetis 33 qui per fidem devicerunt regna operati sunt iustitiam adepti sunt
repromissiones obturaverunt ora leonum 34 extinxerunt impetum ignis effugerunt aciem gladii
convaluerunt de infirmitate fortes facti sunt in bello castra verterunt exterorum 35 acceperunt
mulieres de resurrectione mortuos suos alii autem distenti sunt non suscipientes redemptionem ut
meliorem invenirent resurrectionem 36 alii vero ludibria et verbera experti insuper et vincula et
carceres 37 lapidati sunt secti sunt temptati sunt in occisione gladii mortui sunt circumierunt in
melotis in pellibus caprinis egentes angustiati adflicti 38 quibus dignus non erat mundus in
solitudinibus errantes et montibus et speluncis et in cavernis terrae 39 et hii omnes testimonio fidei
probati non acceperunt repromissionem 40 Deo pro nobis melius aliquid providente ut ne sine nobis
consummarentur

Chapter 12

1 ideoque et nos tantam habentes inpositam nubem testium deponentes omne pondus et
circumstans nos peccatum per patientiam curramus propositum nobis certamen 2 aspicientes in
auctorem fidei et consummatorem Iesum qui pro proposito sibi gaudio sustinuit crucem confusione
contempta atque in dextera sedis Dei sedit 3 recogitate enim eum qui talem sustinuit a peccatoribus
adversum semet ipsos contradictionem ut ne fatigemini animis vestris deficientes 4 nondum usque
ad sanguinem restitistis adversus peccatum repugnantes 5 et obliti estis consolationis quae vobis
tamquam filiis loquitur dicens fili mi noli neglegere disciplinam Domini neque fatigeris dum ab
eo argueris 6 quem enim diligit Dominus castigat flagellat autem omnem filium quem recipit 7 in
disciplina perseverate tamquam filiis vobis offert Deus quis enim filius quem non corripit pater

8
quod si extra disciplinam estis cuius participes facti sunt omnes ergo adulteri et non filii estis
9
deinde patres quidem carnis nostrae habuimus eruditores et reverebamur non multo magis
10
obtemperabimus Patri spirituum et vivemus et illi quidem in tempore paucorum dierum secundum
voluntatem suam erudiebant nos hic autem ad id quod utile est in recipiendo sanctificationem eius
11
omnis autem disciplina in praesenti quidem videtur non esse gaudii sed maeroris postea autem
12
fructum pacatissimum exercitatis per eam reddit iustitiae propter quod remissas manus et soluta
13
genua erigite et gressus rectos facite pedibus vestris ut non claudicans erret magis autem sanetur
14
15
pacem sequimini cum omnibus et sanctimoniam sine qua nemo videbit Dominum contemplantes
ne quis desit gratiae Dei ne qua radix amaritudinis sursum germinans inpediat et per illam inquinentur
16
multi ne quis fornicator aut profanus ut Esau qui propter unam escam vendidit primitiva sua
17
scitote enim quoniam et postea cupiens hereditare benedictionem reprobatus est non enim invenit
18
paenitentiae locum quamquam cum lacrimis inquisisset eam non enim accessistis ad tractabilem
19
et accensibilem ignem et turbinem et caliginem et procellam et tubae sonum et vocem verborum
20
quam qui audierunt excusaverunt se ne eis fieret verbum non enim portabant quod dicebatur et
21
si bestia tetigerit montem lapidabitur et ita terribile erat quod videbatur Moses dixit exterritus
22
sum et tremebundus sed accessistis ad Sion montem et civitatem Dei viventis Hierusalem
23
caelestem et multorum milium angelorum frequentiae et ecclesiam primitivorum qui conscripti
24
sunt in caelis et iudicem omnium Deum et spiritus iustorum perfectorum et testamenti novi
25
mediatorem Iesum et sanguinis sparsionem melius loquentem quam Abel videte ne recusetis
loquentem si enim illi non effugerunt recusantes eum qui super terram loquebatur multo magis nos
26
qui de caelis loquentem nobis avertimur cuius vox movit terram tunc modo autem repromittit
27
dicens adhuc semel ego movebo non solum terram sed et caelum quod autem adhuc semel dicit
28
declarat mobilium translationem tamquam factorum ut maneant ea quae sunt inmobilia itaque
regnum inmobile suscipientes habemus gratiam per quam serviamus placentes Deo cum metu et
29
reverentia etenim Deus noster ignis consumens est

Chapter 13

1 caritas fraternitatis maneat 2 hospitalitatem nolite oblivisci per hanc enim latuerunt quidam
angelis hospitio receptis 3 mementote vinctorum tamquam simul vincti et laborantium tamquam
et ipsi in corpore morantes 4 honorabile conubium in omnibus et torus inmaculatus fornicatores
enim et adulteros iudicabit Deus 5 sint mores sine avaritia contenti praesentibus ipse enim dixit
non te deseram neque derelinquam 6 ita ut confidenter dicamus Dominus mihi adiutor non timebo
quid faciat mihi homo 7 mementote praepositorum vestrorum qui vobis locuti sunt verbum Dei
quorum intuentes exitum conversationis imitamini fidem 8 Iesus Christus heri et hodie ipse et in
saecula 9 doctrinis variis et peregrinis nolite abduci optimum enim est gratia stabiliri cor non escis
quae non profuerunt ambulantibus in eis 10 habemus altare de quo edere non habent potestatem
qui tabernaculo deserviunt 11 quorum enim animalium infertur sanguis pro peccato in sancta per
pontificem horum corpora cremantur extra castra 12 propter quod et Iesus ut sanctificaret per suum
sanguinem populum extra portam passus est 13 exeamus igitur ad eum extra castra inproperium
eius portantes 14 non enim habemus hic manentem civitatem sed futuram inquirimus 15 per ipsum
ergo offeramus hostiam laudis semper Deo id est fructum labiorum confitentium nomini eius
16 beneficientiae autem et communionis nolite oblivisci talibus enim hostiis promeretur Deus
17 oboedite praepositis vestris et subiacete eis ipsi enim pervigilant quasi rationem pro animabus
vestris reddituri ut cum gaudio hoc faciant et non gementes hoc enim non expedit vobis 18 orate
pro nobis confidimus enim quia bonam conscientiam habemus in omnibus bene volentes conversari
19 amplius autem deprecor vos hoc facere ut quo celerius restituar vobis 20 Deus autem pacis qui
eduxit de mortuis pastorem magnum ovium in sanguine testamenti aeterni Dominum nostrum Iesum
21 aptet vos in omni bono ut faciatis voluntatem eius faciens in vobis quod placeat coram se per
Iesum Christum cui gloria in saecula saeculorum amen 22 rogo autem vos fratres sufferatis verbum
solacii etenim perpaucis scripsi vobis 23 cognoscite fratrem nostrum Timotheum dimissum cum
quo si celerius venerit videbo vos 24 salutate omnes praepositos vestros et omnes sanctos salutant
vos de Italia

James

Chapter 1

1 Iacobus Dei et Domini nostri Iesu Christi servus duodecim tribubus quae sunt in dispersione
salutem 2 omne gaudium existimate fratres mei cum in temptationibus variis incideritis 3 scientes
quod probatio fidei vestrae patientiam operatur 4 patientia autem opus perfectum habeat ut sitis
perfecti et integri in nullo deficientes 5 si quis autem vestrum indiget sapientiam postulet a Deo
qui dat omnibus affluenter et non inproperat et dabitur ei 6 postulet autem in fide nihil haesitans
qui enim haesitat similis est fluctui maris qui a vento movetur et circumfertur 7 non ergo aestimet
homo ille quod accipiat aliquid a Domino 8 vir duplex animo inconstans in omnibus viis suis
9 glorietur autem frater humilis in exaltatione sua 10 dives autem in humilitate sua quoniam sicut
flos faeni transibit 11 exortus est enim sol cum ardore et arefecit faenum et flos eius decidit et decor
vultus eius deperiit ita et dives in itineribus suis marcescet 12 beatus vir qui suffert temptationem
quia cum probatus fuerit accipiet coronam vitae quam repromisit Deus diligentibus se 13 nemo
cum temptatur dicat quoniam a Deo temptor Deus enim intemptator malorum est ipse autem
neminem temptat 14 unusquisque vero temptatur a concupiscentia sua abstractus et inlectus 15 dein
concupiscentia cum conceperit parit peccatum peccatum vero cum consummatum fuerit generat
mortem 16 nolite itaque errare fratres mei dilectissimi 17 omne datum optimum et omne donum
perfectum desursum est descendens a Patre luminum apud quem non est transmutatio nec
vicissitudinis obumbratio 18 voluntarie genuit nos verbo veritatis ut simus initium aliquod creaturae
eius 19 scitis fratres mei dilecti sit autem omnis homo velox ad audiendum tardus autem ad
loquendum et tardus ad iram 20 ira enim viri iustitiam Dei non operatur 21 propter quod abicientes
omnem inmunditiam et abundantiam malitiae in mansuetudine suscipite insitum verbum quod
potest salvare animas vestras 22 estote autem factores verbi et non auditores tantum fallentes vosmet
ipsos 23 quia si quis auditor est verbi et non factor hic conparabitur viro consideranti vultum
nativitatis suae in speculo 24 consideravit enim se et abiit et statim oblitus est qualis fuerit 25 qui
autem perspexerit in lege perfecta libertatis et permanserit non auditor obliviosus factus sed factor

26
operis hic beatus in facto suo erit si quis autem putat se religiosum esse non refrenans linguam
27
suam sed seducens cor suum huius vana est religio religio munda et inmaculata apud Deum et
Patrem haec est visitare pupillos et viduas in tribulatione eorum inmaculatum se custodire ab hoc
saeculo

Chapter 2

1
fratres mei nolite in personarum acceptione habere fidem Domini nostri Iesu Christi gloriae
2
etenim si introierit in conventu vestro vir aureum anulum habens in veste candida introierit autem
3
et pauper in sordido habitu et intendatis in eum qui indutus est veste praeclara et dixeritis tu sede
4
hic bene pauperi autem dicatis tu sta illic aut sede sub scabillo pedum meorum nonne iudicatis
5
apud vosmet ipsos et facti estis iudices cogitationum iniquarum audite fratres mei dilectissimi
nonne Deus elegit pauperes in hoc mundo divites in fide et heredes regni quod repromisit Deus
6
diligentibus se vos autem exhonorastis pauperem nonne divites per potentiam opprimunt vos et
7
ipsi trahunt vos ad iudicia nonne ipsi blasphemant bonum nomen quod invocatum est super vos
8
si tamen legem perficitis regalem secundum scripturas diliges proximum tuum sicut te ipsum bene
9
facitis si autem personas accipitis peccatum operamini redarguti a lege quasi transgressores
10
quicumque autem totam legem servaverit offendat autem in uno factus est omnium reus
11
qui
enim dixit non moechaberis dixit et non occides quod si non moechaberis occides autem factus es
12
transgressor legis sic loquimini et sic facite sicut per legem libertatis incipientes iudicari
13
iudicium enim sine misericordia illi qui non fecit misericordiam superexultat autem misericordia
14
iudicio quid proderit fratres mei si fidem quis dicat se habere opera autem non habeat numquid
15
poterit fides salvare eum si autem frater aut soror nudi sunt et indigent victu cotidiano
16
dicat
autem aliquis de vobis illis ite in pace calefacimini et saturamini non dederitis autem eis quae
17
necessaria sunt corporis quid proderit sic et fides si non habeat opera mortua est in semet ipsam
18
sed dicet quis tu fidem habes et ego opera habeo ostende mihi fidem tuam sine operibus et ego
19
ostendam tibi ex operibus fidem meam tu credis quoniam unus est Deus bene facis et daemones

credunt et contremescunt [20] vis autem scire o homo inanis quoniam fides sine operibus otiosa est
[21]
Abraham pater noster nonne ex operibus iustificatus est offerens Isaac filium suum super altare
[22]
vides quoniam fides cooperabatur operibus illius et ex operibus fides consummata est [23] et
suppleta est scriptura dicens credidit Abraham Deo et reputatum est illi ad iustitiam et amicus Dei
appellatus est [24] videtis quoniam ex operibus iustificatur homo et non ex fide tantum [25] similiter
autem et Raab meretrix nonne ex operibus iustificata est suscipiens nuntios et alia via eiciens
[26]
sicut enim corpus sine spiritu emortuum est ita et fides sine operibus mortua est

Chapter 3

[1] nolite plures magistri fieri fratres mei scientes quoniam maius iudicium sumitis [2] in multis
enim offendimus omnes si quis in verbo non offendit hic perfectus est vir potens etiam freno
circumducere totum corpus [3] si autem equorum frenos in ora mittimus ad consentiendum nobis et
omne corpus illorum circumferimus [4] ecce et naves cum magnae sint et a ventis validis minentur
circumferuntur a modico gubernaculo ubi impetus dirigentis voluerit [5] ita et lingua modicum quidem
membrum est et magna exultat ecce quantus ignis quam magnam silvam incendit [6] et lingua ignis
est universitas iniquitatis lingua constituitur in membris nostris quae maculat totum corpus et
inflammat rotam nativitatis nostrae inflammata a gehenna [7] omnis enim natura bestiarum et volucrum
et serpentium etiam ceterorum domantur et domita sunt a natura humana [8] linguam autem nullus
hominum domare potest inquietum malum plena veneno mortifero [9] in ipsa benedicimus Dominum
et Patrem et in ipsa maledicimus homines qui ad similitudinem Dei facti sunt [10] ex ipso ore procedit
benedictio et maledictio non oportet fratres mei haec ita fieri [11] numquid fons de eodem foramine
emanat dulcem et amaram aquam [12] numquid potest fratres mei ficus olivas facere aut vitis ficus
sic neque salsa dulcem potest facere aquam [13] quis sapiens et disciplinatus inter vos ostendat ex
bona conversatione operationem suam in mansuetudine sapientiae [14] quod si zelum amarum habetis
et contentiones in cordibus vestris nolite gloriari et mendaces esse adversus veritatem [15] non est
ista sapientia desursum descendens sed terrena animalis diabolica [16] ubi enim zelus et contentio

ibi inconstantia et omne opus pravum [17] quae autem desursum est sapientia primum quidem pudica
est deinde pacifica modesta suadibilis plena misericordia et fructibus bonis non iudicans sine
simulatione [18] fructus autem iustitiae in pace seminatur facientibus pacem

Chapter 4

[1] unde bella et lites in vobis nonne hinc ex concupiscentiis vestris quae militant in membris
vestris [2] concupiscitis et non habetis occiditis et zelatis et non potestis adipisci litigatis et belligeratis
non habetis propter quod non postulatis [3] petitis et non accipitis eo quod male petatis ut in
concupiscentiis vestris insumatis [4] adulteri nescitis quia amicitia huius mundi inimica est Dei
quicumque ergo voluerit amicus esse saeculi huius inimicus Dei constituitur [5] aut putatis quia
inaniter scriptura dicat ad invidiam concupiscit Spiritus qui inhabitat in nobis [6] maiorem autem dat
gratiam propter quod dicit Deus superbis resistit humilibus autem dat gratiam [7] subditi igitur estote
Deo resistite autem diabolo et fugiet a vobis [8] adpropiate Domino et adpropinquabit vobis emundate
manus peccatores et purificate corda duplices animo [9] miseri estote et lugete et plorate risus vester
in luctum convertatur et gaudium in maerorem [10] humiliamini in conspectu Domini et exaltabit
vos [11] nolite detrahere de alterutrum fratres qui detrahit fratri aut qui iudicat fratrem suum detrahit
legi et iudicat legem si autem iudicas legem non es factor legis sed iudex [12] unus est legislator et
iudex qui potest perdere et liberare tu autem quis es qui iudicas proximum [13] ecce nunc qui dicitis
hodie aut crastino ibimus in illam civitatem et faciemus quidem ibi annum et mercabimur et lucrum
faciemus [14] qui ignoratis quid erit in crastinum quae enim est vita vestra vapor est ad modicum
parens deinceps exterminatur [15] pro eo ut dicatis si Dominus voluerit et vixerimus faciemus hoc
aut illud [16] nunc autem exultatis in superbiis vestris omnis exultatio talis maligna est [17] scienti
igitur bonum facere et non facienti peccatum est illi

Chapter 5

1
age nunc divites plorate ululantes in miseriis quae advenient vobis 2 divitiae vestrae putrefactae
3
sunt et vestimenta vestra a tineis comesta sunt aurum et argentum vestrum eruginavit et erugo
eorum in testimonium vobis erit et manducabit carnes vestras sicut ignis thesaurizastis in novissimis
4
diebus ecce merces operariorum qui messuerunt regiones vestras qui fraudatus est a vobis clamat
5
et clamor ipsorum in aures Domini Sabaoth introiit epulati estis super terram et in luxuriis enutristis
6 7
corda vestra in die occisionis addixistis occidistis iustum non resistit vobis patientes igitur estote
fratres usque ad adventum Domini ecce agricola expectat pretiosum fructum terrae patienter ferens
8
donec accipiat temporivum et serotinum patientes estote et vos confirmate corda vestra quoniam
9
adventus Domini adpropinquavit nolite ingemescere fratres in alterutrum ut non iudicemini ecce
10
iudex ante ianuam adsistit exemplum accipite fratres laboris et patientiae prophetas qui locuti
11
sunt in nomine Domini ecce beatificamus qui sustinuerunt sufferentiam Iob audistis et finem
12
Domini vidistis quoniam misericors est Dominus et miserator ante omnia autem fratres mei
nolite iurare neque per caelum neque per terram neque aliud quodcumque iuramentum sit autem
13
vestrum est est non non uti non sub iudicio decidatis tristatur aliquis vestrum oret aequo animo
14
est psallat infirmatur quis in vobis inducat presbyteros ecclesiae et orent super eum unguentes
15
eum oleo in nomine Domini et oratio fidei salvabit infirmum et adlevabit eum Dominus et si in
16
peccatis sit dimittentur ei confitemini ergo alterutrum peccata vestra et orate pro invicem ut
17
salvemini multum enim valet deprecatio iusti adsidua Helias homo erat similis nobis passibilis
18
et oratione oravit ut non plueret super terram et non pluit annos tres et menses sex et rursum
19
oravit et caelum dedit pluviam et terra dedit fructum suum fratres mei si quis ex vobis erraverit
a veritate et converterit quis eum

1 Peter

Chapter 1

1
Petrus apostolus Iesu Christi electis advenis dispersionis Ponti Galatiae Cappadociae Asiae
2
et Bithyniae secundum praescientiam Dei Patris in sanctificatione Spiritus in oboedientiam et
3
aspersionem sanguinis Iesu Christi gratia vobis et pax multiplicetur benedictus Deus et Pater
Domini nostri Iesu Christi qui secundum magnam misericordiam suam regeneravit nos in spem
4
vivam per resurrectionem Iesu Christi ex mortuis in hereditatem incorruptibilem et incontaminatam
5
et inmarcescibilem conservatam in caelis in vobis qui in virtute Dei custodimini per fidem in
6
salutem paratam revelari in tempore novissimo in quo exultatis modicum nunc si oportet contristati
7
in variis temptationibus ut probatum vestrae fidei multo pretiosius sit auro quod perit per ignem
8
probato inveniatur in laudem et gloriam et honorem in revelatione Iesu Christi quem cum non
videritis diligitis in quem nunc quoque non videntes credentes autem exultatis laetitia inenarrabili
9 10
et glorificata reportantes finem fidei vestrae salutem animarum de qua salute exquisierunt
11
atque scrutati sunt prophetae qui de futura in vobis gratia prophetaverunt scrutantes in quod vel
quale tempus significaret in eis Spiritus Christi praenuntians eas quae in Christo sunt passiones et
12
posteriores glorias quibus revelatum est quia non sibi ipsis vobis autem ministrabant ea quae
nunc nuntiata sunt vobis per eos qui evangelizaverunt vos Spiritu Sancto misso de caelo in quae
13
desiderant angeli prospicere propter quod succincti lumbos mentis vestrae sobrii perfecte sperate
14
in eam quae offertur vobis gratiam in revelatione Iesu Christi quasi filii oboedientiae non
15
configurati prioribus ignorantiae vestrae desideriis sed secundum eum qui vocavit vos sanctum
16
et ipsi sancti in omni conversatione sitis quoniam scriptum est sancti eritis quia ego sanctus sum
17
et si Patrem invocatis eum qui sine acceptione personarum iudicat secundum uniuscuiusque opus
18
in timore incolatus vestri tempore conversamini scientes quod non corruptibilibus argento vel
19
auro redempti estis de vana vestra conversatione paternae traditionis sed pretioso sanguine quasi
20
agni incontaminati et inmaculati Christi praecogniti quidem ante constitutionem mundi manifestati
21
autem novissimis temporibus propter vos qui per ipsum fideles estis in Deo qui suscitavit eum
22
a mortuis et dedit ei gloriam ut fides vestra et spes esset in Deo animas vestras castificantes in
23
oboedientia caritatis in fraternitatis amore simplici ex corde invicem diligite adtentius renati
24
non ex semine corruptibili sed incorruptibili per verbum Dei vivi et permanentis quia omnis

caro ut faenum et omnis gloria eius tamquam flos faeni exaruit faenum et flos decidit [25] verbum
autem Domini manet in aeternum hoc est autem verbum quod evangelizatum est in vos

Chapter 2

[1] deponentes igitur omnem malitiam et omnem dolum et simulationes et invidias et omnes
detractiones [2] sicut modo geniti infantes rationale sine dolo lac concupiscite ut in eo crescatis in
salutem [3] si gustastis quoniam dulcis Dominus [4] ad quem accedentes lapidem vivum ab hominibus
quidem reprobatum a Deo autem electum honorificatum [5] et ipsi tamquam lapides vivi
superaedificamini domus spiritalis sacerdotium sanctum offerre spiritales hostias acceptabiles Deo
per Iesum Christum [6] propter quod continet in scriptura ecce pono in Sion lapidem summum
angularem electum pretiosum et qui crediderit in eo non confundetur [7] vobis igitur honor credentibus
non credentibus autem lapis quem reprobaverunt aedificantes hic factus est in caput anguli [8] et
lapis offensionis et petra scandali qui offendunt verbo nec credunt in quod et positi sunt [9] vos autem
genus electum regale sacerdotium gens sancta populus adquisitionis ut virtutes adnuntietis eius qui
de tenebris vos vocavit in admirabile lumen suum [10] qui aliquando non populus nunc autem populus
Dei qui non consecuti misericordiam nunc autem misericordiam consecuti [11] carissimi obsecro
tamquam advenas et peregrinos abstinere vos a carnalibus desideriis quae militant adversus animam
[12] conversationem vestram inter gentes habentes bonam ut in eo quod detractant de vobis tamquam
de malefactoribus ex bonis operibus considerantes glorificent Deum in die visitationis [13] subiecti
estote omni humanae creaturae propter Dominum sive regi quasi praecellenti [14] sive ducibus
tamquam ab eo missis ad vindictam malefactorum laudem vero bonorum [15] quia sic est voluntas
Dei ut benefacientes obmutescere faciatis inprudentium hominum ignorantiam [16] quasi liberi et
non quasi velamen habentes malitiae libertatem sed sicut servi Dei [17] omnes honorate fraternitatem
diligite Deum timete regem honorificate [18] servi subditi in omni timore dominis non tantum bonis
et modestis sed etiam discolis [19] haec est enim gratia si propter conscientiam Dei sustinet quis
tristitias patiens iniuste [20] quae enim gloria est si peccantes et colaphizati suffertis sed si

benefacientes et patientes sustinetis haec est gratia apud Deum 21 in hoc enim vocati estis quia et
Christus passus est pro vobis vobis relinquens exemplum ut sequamini vestigia eius 22 qui peccatum
non fecit nec inventus est dolus in ore ipsius 23 qui cum malediceretur non maledicebat cum
pateretur non comminabatur tradebat autem iudicanti se iniuste 24 qui peccata nostra ipse pertulit
in corpore suo super lignum ut peccatis mortui iustitiae viveremus cuius livore sanati estis 25 eratis
enim sicut oves errantes sed conversi estis nunc ad pastorem et episcopum animarum vestrarum

Chapter 3

1 similiter mulieres subditae suis viris ut et si qui non credunt verbo per mulierum conversationem
sine verbo lucri fiant 2 considerantes in timore castam conversationem vestram 3 quarum sit non
extrinsecus capillaturae aut circumdatio auri aut indumenti vestimentorum cultus 4 sed qui
absconditus cordis est homo in incorruptibilitate quieti et modesti spiritus quod est in conspectu
Dei locuples 5 sic enim aliquando et sanctae mulieres sperantes in Deo ornabant se subiectae propriis
viris 6 sicut Sarra oboediebat Abrahae dominum eum vocans cuius estis filiae benefacientes et non
timentes ullam perturbationem 7 viri similiter cohabitantes secundum scientiam quasi infirmiori
vaso muliebri inpertientes honorem tamquam et coheredibus gratiae vitae uti ne inpediantur orationes
vestrae 8 in fine autem omnes unianimes conpatientes fraternitatis amatores misericordes humiles
9 non reddentes malum pro malo vel maledictum pro maledicto sed e contrario benedicentes quia
in hoc vocati estis ut benedictionem hereditate possideatis 10 qui enim vult vitam diligere et videre
dies bonos coerceat linguam suam a malo et labia eius ne loquantur dolum 11 declinet autem a
malo et faciat bonum inquirat pacem et persequatur eam 12 quia oculi Domini super iustos et aures
eius in preces eorum vultus autem Domini super facientes mala 13 et quis est qui vobis noceat si
boni aemulatores fueritis 14 sed et si quid patimini propter iustitiam beati timorem autem eorum
ne timueritis et non conturbemini 15 Dominum autem Christum sanctificate in cordibus vestris
parati semper ad satisfactionem omni poscenti vos rationem de ea quae in vobis est spe 16 sed cum
modestia et timore conscientiam habentes bonam ut in eo quod detrahunt vobis confundantur qui

calumniantur vestram bonam in Christo conversationem 17 melius est enim benefacientes si velit
voluntas Dei pati quam malefacientes 18 quia et Christus semel pro peccatis mortuus est iustus pro
iniustis ut nos offerret Deo mortificatus carne vivificatus autem spiritu 19 in quo et his qui in carcere
erant spiritibus veniens praedicavit 20 qui increduli fuerant aliquando quando expectabat Dei
patientia in diebus Noe cum fabricaretur arca in qua pauci id est octo animae salvae factae sunt per
aquam 21 quod et vos nunc similis formae salvos facit baptisma non carnis depositio sordium sed
conscientiae bonae interrogatio in Deum per resurrectionem Iesu Christi 22 qui est in dextera Dei
profectus in caelum subiectis sibi angelis et potestatibus et virtutibus

Chapter 4

1 Christo igitur passo in carne et vos eadem cogitatione armamini quia qui passus est carne desiit
a peccatis 2 ut iam non hominum desideriis sed voluntate Dei quod reliquum est in carne vivat
temporis 3 sufficit enim praeteritum tempus ad voluntatem gentium consummandam qui
ambulaverunt in luxuriis desideriis vinolentiis comesationibus potationibus et inlicitis idolorum
cultibus 4 in quo peregrinantur non concurrentibus vobis in eandem luxuriae confusionem
blasphemantes 5 qui reddent rationem ei qui paratus est iudicare vivos et mortuos 6 propter hoc
enim et mortuis evangelizatum est ut iudicentur quidem secundum homines in carne vivant autem
secundum Deum spiritu 7 omnium autem finis adpropinquavit estote itaque prudentes et vigilate
in orationibus 8 ante omnia mutuam in vosmet ipsos caritatem continuam habentes quia caritas
operit multitudinem peccatorum 9 hospitales invicem sine murmuratione 10 unusquisque sicut
accepit gratiam in alterutrum illam administrantes sicut boni dispensatores multiformis gratiae Dei
11 si quis loquitur quasi sermones Dei si quis ministrat tamquam ex virtute quam administrat Deus
ut in omnibus honorificetur Deus per Iesum Christum cui est gloria et imperium in saecula
saeculorum amen 12 carissimi nolite peregrinari in fervore qui ad temptationem vobis fit quasi novi
aliquid vobis contingat 13 sed communicantes Christi passionibus gaudete ut et in revelatione
gloriae eius gaudeatis exultantes 14 si exprobramini in nomine Christi beati quoniam gloriae Dei
Spiritus in vobis requiescit 15 nemo enim vestrum patiatur quasi homicida aut fur aut maledicus

aut alienorum appetitor 16 si autem ut Christianus non erubescat glorificet autem Deum in isto
nomine 17 quoniam tempus ut incipiat iudicium de domo Dei si autem primum a nobis qui finis
eorum qui non credunt Dei evangelio 18 et si iustus vix salvatur impius et peccator ubi parebit
19 itaque et hii qui patiuntur secundum voluntatem Dei fideli creatori commendant animas suas in
benefactis

Chapter 5

1 seniores ergo qui in vobis sunt obsecro consenior et testis Christi passionum qui et eius quae
in futuro revelanda est gloriae communicator 2 pascite qui est in vobis gregem Dei providentes non
coacto sed spontanee secundum Deum neque turpis lucri gratia sed voluntarie 3 neque ut dominantes
in cleris sed formae facti gregi et ex animo 4 et cum apparuerit princeps pastorum percipietis
inmarcescibilem gloriae coronam 5 similiter adulescentes subditi estote senioribus omnes autem
invicem humilitatem insinuate quia Deus superbis resistit humilibus autem dat gratiam 6 humiliamini
igitur sub potenti manu Dei ut vos exaltet in tempore visitationis 7 omnem sollicitudinem vestram
proicientes in eum quoniam ipsi cura est de vobis 8 sobrii estote vigilate quia adversarius vester
diabolus tamquam leo rugiens circuit quaerens quem devoret 9 cui resistite fortes fide scientes
eadem passionum ei quae in mundo est vestrae fraternitati fieri 10 Deus autem omnis gratiae qui
vocavit nos in aeternam suam gloriam in Christo Iesu modicum passos ipse perficiet confirmabit
solidabit 11 ipsi imperium in saecula saeculorum amen 12 per Silvanum vobis fidelem fratrem ut
arbitror breviter scripsi obsecrans et contestans hanc esse veram gratiam Dei in qua state 13 salutat
vos quae est in Babylone cumelecta et Marcus filius meus

2 Peter

Chapter 1

1 Simon Petrus servus et apostolus Iesu Christi his qui coaequalem nobis sortiti sunt fidem in
iustitia Dei nostri et salvatoris Iesu Christi 2 gratia vobis et pax adimpleatur in cognitione Domini
nostri 3 quomodo omnia nobis divinae virtutis suae quae ad vitam et pietatem donata est per
cognitionem eius qui vocavit nos propria gloria et virtute 4 per quae maxima et pretiosa nobis
promissa donavit ut per haec efficiamini divinae consortes naturae fugientes eius quae in mundo
est concupiscentiae corruptionem 5 vos autem curam omnem subinferentes ministrate in fide vestra
virtutem in virtute autem scientiam 6 in scientia autem abstinentiam in abstinentia autem patientiam
in patientia autem pietatem 7 in pietate autem amorem fraternitatis in amore autem fraternitatis
caritatem 8 haec enim vobis cum adsint et superent non vacuos nec sine fructu vos constituent in
Domini nostri Iesu Christi cognitione 9 cui enim non praesto sunt haec caecus est et manu temptans
oblivionem accipiens purgationis veterum suorum delictorum 10 quapropter fratres magis satagite
ut per bona opera certam vestram vocationem et electionem faciatis haec enim facientes non
peccabitis aliquando 11 sic enim abundanter ministrabitur vobis introitus in aeternum regnum
Domini nostri et salvatoris Iesu Christi 12 propter quod incipiam vos semper commonere de his et
quidem scientes et confirmatos in praesenti veritate 13 iustum autem arbitror quamdiu sum in hoc
tabernaculo suscitare vos in commonitione 14 certus quod velox est depositio tabernaculi mei
secundum quod et Dominus noster Iesus Christus significavit mihi 15 dabo autem operam et
frequenter habere vos post obitum meum ut horum memoriam faciatis 16 non enim doctas fabulas
secuti notam fecimus vobis Domini nostri Iesu Christi virtutem et praesentiam sed speculatores
facti illius magnitudinis 17 accipiens enim a Deo Patre honorem et gloriam voce delapsa ad eum
huiuscemodi a magnifica gloria hic est Filius meus dilectus in quo mihi conplacui 18 et hanc vocem
nos audivimus de caelo adlatam cum essemus cum ipso in monte sancto 19 et habemus firmiorem
propheticum sermonem cui bene facitis adtendentes quasi lucernae lucenti in caliginoso loco donec
dies inlucescat et lucifer oriatur in cordibus vestris 20 hoc primum intellegentes quod omnis prophetia
scripturae propria interpretatione non fit 21 non enim voluntate humana adlata est aliquando
prophetia sed Spiritu Sancto inspirati locuti sunt sancti Dei homines

Chapter 2

1 fuerunt vero et pseudoprophetae in populo sicut et in vobis erunt magistri mendaces qui
introducent sectas perditionis et eum qui emit eos Dominum negant superducentes sibi celerem
perditionem 2 et multi sequentur eorum luxurias per quos via veritatis blasphemabitur 3 et in avaritia
fictis verbis de vobis negotiabuntur quibus iudicium iam olim non cessat et perditio eorum non
dormitat 4 si enim Deus angelis peccantibus non pepercit sed rudentibus inferni detractos in tartarum
tradidit in iudicium cruciatos reservari 5 et originali mundo non pepercit sed octavum Noe iustitiae
praeconem custodivit diluvium mundo impiorum inducens 6 et civitates Sodomorum et
Gomorraeorum in cinerem redigens eversione damnavit exemplum eorum qui impie acturi sunt
ponens 7 et iustum Loth oppressum a nefandorum iniuria conversatione eruit 8 aspectu enim et
auditu iustus erat habitans apud eos qui diem de die animam iustam iniquis operibus cruciabant
9 novit Dominus pios de temptatione eripere iniquos vero in diem iudicii cruciandos reservare
10 magis autem eos qui post carnem in concupiscentia inmunditiae ambulant dominationemque
contemnunt audaces sibi placentes sectas non metuunt blasphemantes 11 ubi angeli fortitudine et
virtute cum sint maiores non portant adversum se execrabile iudicium 12 hii vero velut inrationabilia
pecora naturaliter in captionem et in perniciem in his quae ignorant blasphemantes in corruptione
sua et peribunt 13 percipientes mercedem iniustitiae voluptatem existimantes diei delicias
coinquinationes et maculae deliciis affluentes in conviviis suis luxuriantes vobiscum 14 oculos
habentes plenos adulterio et incessabiles delicti pellicentes animas instabiles cor exercitatum
avaritiae habentes maledictionis filii 15 derelinquentes rectam viam erraverunt secuti viam Balaam
ex Bosor qui mercedem iniquitatis amavit 16 correptionem vero habuit suae vesaniae subiugale
mutum in hominis voce loquens prohibuit prophetae insipientiam 17 hii sunt fontes sine aqua et
nebulae turbinibus exagitatae quibus caligo tenebrarum reservatur 18 superba enim vanitatis
loquentes pellicent in desideriis carnis luxuriae eos qui paululum effugiunt qui in errore conversantur
19 libertatem illis promittentes cum ipsi servi sint corruptionis a quo enim quis superatus est huius
et servus est 20 si enim refugientes coinquinationes mundi in cognitione Domini nostri et salvatoris
Iesu Christi his rursus inpliciti superantur facta sunt eis posteriora deteriora prioribus 21 melius
enim erat illis non cognoscere viam iustitiae quam post agnitionem retrorsum converti ab eo quod

illis traditum est sancto mandato [22] contigit enim eis illud veri proverbii canis reversus ad suum
vomitum et sus lota in volutabro luti

Chapter 3

[1] hanc ecce vobis carissimi secundam scribo epistulam in quibus excito vestram in commonitione
sinceram mentem [2] ut memores sitis eorum quae praedixi verborum a sanctis prophetis et
apostolorum vestrorum praeceptorum Domini et salvatoris [3] hoc primum scientes quod venient in
novissimis diebus in deceptione inlusores iuxta proprias concupiscentias ambulantes [4] dicentes ubi
est promissio aut adventus eius ex quo enim patres dormierunt omnia sic perseverant ab initio
creaturae [5] latet enim eos hoc volentes quod caeli erant prius et terra de aqua et per aquam consistens
Dei verbo [6] per quae ille tunc mundus aqua inundatus periit [7] caeli autem qui nunc sunt et terra
eodem verbo repositi sunt igni servati in diem iudicii et perditionis impiorum hominum [8] unum
vero hoc non lateat vos carissimi quia unus dies apud Dominum sicut mille anni et mille anni sicut
dies unus [9] non tardat Dominus promissi sed patienter agit propter vos nolens aliquos perire sed
omnes ad paenitentiam reverti [10] adveniet autem dies Domini ut fur in qua caeli magno impetu
transient elementa vero calore solventur [11] cum haec igitur omnia dissolvenda sint quales oportet
esse vos in sanctis conversationibus et pietatibus [12] expectantes et properantes in adventum Dei
diei per quam caeli ardentes solventur et elementa ignis ardore tabescent [13] novos vero caelos et
novam terram et promissa ipsius expectamus in quibus iustitia habitat [14] propter quod carissimi
haec expectantes satis agite inmaculati et inviolati ei inveniri in pace [15] et Domini nostri
longanimitatem salutem arbitramini sicut et carissimus frater noster Paulus secundum datam sibi
sapientiam scripsit vobis [16] sicut et in omnibus epistulis loquens in eis de his in quibus sunt quaedam
difficilia intellectu quae indocti et instabiles depravant sicut et ceteras scripturas ad suam ipsorum
perditionem [17] vos igitur fratres praescientes custodite ne insipientium errore transducti excidatis
a propria firmitate

1 John

Chapter 1

1 quod fuit ab initio quod audivimus quod vidimus oculis nostris quod perspeximus et manus
nostrae temptaverunt de verbo vitae 2 et vita manifestata est et vidimus et testamur et adnuntiamus
vobis vitam aeternam quae erat apud Patrem et apparuit nobis 3 quod vidimus et audivimus
adnuntiamus et vobis ut et vos societatem habeatis nobiscum et societas nostra sit cum Patre et cum
Filio eius Iesu Christo 4 et haec scribimus vobis ut gaudium nostrum sit plenum 5 et haec est
adnuntiatio quam audivimus ab eo et adnuntiamus vobis quoniam Deus lux est et tenebrae in eo
non sunt ullae 6 si dixerimus quoniam societatem habemus cum eo et in tenebris ambulamus
mentimur et non facimus veritatem 7 si autem in luce ambulemus sicut et ipse est in luce societatem
habemus ad invicem et sanguis Iesu Filii eius mundat nos ab omni peccato 8 si dixerimus quoniam
peccatum non habemus ipsi nos seducimus et veritas in nobis non est 9 si confiteamur peccata
nostra fidelis est et iustus ut remittat nobis peccata et emundet nos ab omni iniquitate 10 si dixerimus
quoniam non peccavimus mendacem facimus eum et verbum eius non est in nobis

Chapter 2

1 filioli mei haec scribo vobis ut non peccetis sed et si quis peccaverit advocatum habemus apud
Patrem Iesum Christum iustum 2 et ipse est propitiatio pro peccatis nostris non pro nostris autem
tantum sed etiam pro totius mundi 3 et in hoc scimus quoniam cognovimus eum si mandata eius
observemus 4 qui dicit se nosse eum et mandata eius non custodit mendax est in hoc veritas non
est 5 qui autem servat verbum eius vere in hoc caritas Dei perfecta est in hoc scimus quoniam in
ipso sumus 6 qui dicit se in ipso manere debet sicut ille ambulavit et ipse ambulare 7 carissimi non
mandatum novum scribo vobis sed mandatum vetus quod habuistis ab initio mandatum vetus est
verbum quod audistis 8 iterum mandatum novum scribo vobis quod est verum et in ipso et in vobis
quoniam tenebrae transeunt et lumen verum iam lucet 9 qui dicit se in luce esse et fratrem suum

odit in tenebris est usque adhuc 10 qui diligit fratrem suum in lumine manet et scandalum in eo
non est 11 qui autem odit fratrem suum in tenebris est et in tenebris ambulat et nescit quo eat
quoniam tenebrae obcaecaverunt oculos eius 12 scribo vobis filioli quoniam remittuntur vobis
peccata propter nomen eius 13 scribo vobis patres quoniam cognovistis eum qui ab initio est scribo
vobis adulescentes quoniam vicistis malignum 14 scripsi vobis infantes quoniam cognovistis Patrem
scripsi vobis patres quia cognovistis eum qui ab initio scripsi vobis adulescentes quia fortes estis
et verbum Dei in vobis manet et vicistis malignum 15 nolite diligere mundum neque ea quae in
mundo sunt si quis diligit mundum non est caritas Patris in eo 16 quoniam omne quod est in mundo
concupiscentia carnis et concupiscentia oculorum est et superbia vitae quae non est ex Patre sed
ex mundo est 17 et mundus transit et concupiscentia eius qui autem facit voluntatem Dei manet in
aeternum 18 filioli novissima hora est et sicut audistis quia antichristus venit nunc antichristi multi
facti sunt unde scimus quoniam novissima hora est 19 ex nobis prodierunt sed non erant ex nobis
nam si fuissent ex nobis permansissent utique nobiscum sed ut manifesti sint quoniam non sunt
omnes ex nobis 20 sed vos unctionem habetis a Sancto et nostis omnia 21 non scripsi vobis quasi
ignorantibus veritatem sed quasi scientibus eam et quoniam omne mendacium ex veritate non est
22 quis est mendax nisi is qui negat quoniam Iesus non est Christus hic est antichristus qui negat
Patrem et Filium 23 omnis qui negat Filium nec Patrem habet qui confitetur Filium et Patrem habet
24 vos quod audistis ab initio in vobis permaneat si in vobis permanserit quod ab initio audistis et
vos in Filio et Patre manebitis 25 et haec est repromissio quam ipse pollicitus est nobis vitam
aeternam 26 haec scripsi vobis de eis qui seducunt vos 27 et vos unctionem quam accepistis ab eo
manet in vobis et non necesse habetis ut aliquis doceat vos sed sicut unctio eius docet vos de omnibus
et verum est et non est mendacium et sicut docuit vos manete in eo 28 et nunc filioli manete in eo
ut cum apparuerit habeamus fiduciam et non confundamur ab eo in adventu eius 29 si scitis quoniam
iustus est scitote quoniam et omnis qui facit iustitiam ex ipso natus est

Chapter 3

1 videte qualem caritatem dedit nobis Pater ut filii Dei nominemur et sumus propter hoc mundus
non novit nos quia non novit eum 2 carissimi nunc filii Dei sumus et nondum apparuit quid erimus
scimus quoniam cum apparuerit similes ei erimus quoniam videbimus eum sicuti est 3 et omnis
qui habet spem hanc in eo sanctificat se sicut et ille sanctus est 4 omnis qui facit peccatum et
iniquitatem facit et peccatum est iniquitas 5 et scitis quoniam ille apparuit ut peccata tolleret et
peccatum in eo non est 6 omnis qui in eo manet non peccat omnis qui peccat non vidit eum nec
cognovit eum 7 filioli nemo vos seducat qui facit iustitiam iustus est sicut et ille iustus est 8 qui
facit peccatum ex diabolo est quoniam ab initio diabolus peccat in hoc apparuit Filius Dei ut dissolvat
opera diaboli 9 omnis qui natus est ex Deo peccatum non facit quoniam semen ipsius in eo manet
et non potest peccare quoniam ex Deo natus est 10 in hoc manifesti sunt filii Dei et filii diaboli
omnis qui non est iustus non est de Deo et qui non diligit fratrem suum 11 quoniam haec est
adnuntiatio quam audistis ab initio ut diligamus alterutrum 12 non sicut Cain ex maligno erat et
occidit fratrem suum et propter quid occidit eum quoniam opera eius maligna erant fratris autem
eius iusta 13 nolite mirari fratres si odit vos mundus 14 nos scimus quoniam translati sumus de
morte in vitam quoniam diligimus fratres qui non diligit manet in morte 15 omnis qui odit fratrem
suum homicida est et scitis quoniam omnis homicida non habet vitam aeternam in se manentem
16 in hoc cognovimus caritatem quoniam ille pro nobis animam suam posuit et nos debemus pro
fratribus animas ponere 17 qui habuerit substantiam mundi et viderit fratrem suum necesse habere
et clauserit viscera sua ab eo quomodo caritas Dei manet in eo 18 filioli non diligamus verbo nec
lingua sed opere et veritate 19 in hoc cognoscimus quoniam ex veritate sumus et in conspectu eius
suadeamus corda nostra 20 quoniam si reprehenderit nos cor maior est Deus corde nostro et novit
omnia 21 carissimi si cor non reprehenderit nos fiduciam habemus ad Deum 22 et quodcumque
petierimus accipiemus ab eo quoniam mandata eius custodimus et ea quae sunt placita coram eo
facimus 23 et hoc est mandatum eius ut credamus in nomine Filii eius Iesu Christi et diligamus
alterutrum sicut dedit mandatum nobis 24 et qui servat mandata eius in illo manet et ipse in eo et
in hoc scimus quoniam manet in nobis de Spiritu quem nobis dedit

Chapter 4

1 carissimi nolite omni spiritui credere sed probate spiritus si ex Deo sint quoniam multi
pseudoprophetae exierunt in mundum 2 in hoc cognoscitur Spiritus Dei omnis spiritus qui confitetur
Iesum Christum in carne venisse ex Deo est 3 et omnis spiritus qui solvit Iesum ex Deo non est et
hoc est antichristi quod audistis quoniam venit et nunc iam in mundo est 4 vos ex Deo estis filioli
et vicistis eos quoniam maior est qui in vobis est quam qui in mundo 5 ipsi de mundo sunt ideo de
mundo loquuntur et mundus eos audit 6 nos ex Deo sumus qui novit Deum audit nos qui non est
ex Deo non audit nos in hoc cognoscimus Spiritum veritatis et spiritum erroris 7 carissimi diligamus
invicem quoniam caritas ex Deo est et omnis qui diligit ex Deo natus est et cognoscit Deum 8 qui
non diligit non novit Deum quoniam Deus caritas est 9 in hoc apparuit caritas Dei in nobis quoniam
Filium suum unigenitum misit Deus in mundum ut vivamus per eum 10 in hoc est caritas non quasi
nos dilexerimus Deum sed quoniam ipse dilexit nos et misit Filium suum propitiationem pro peccatis
nostris 11 carissimi si sic Deus dilexit nos et nos debemus alterutrum diligere 12 Deum nemo vidit
umquam si diligamus invicem Deus in nobis manet et caritas eius in nobis perfecta est 13 in hoc
intellegimus quoniam in eo manemus et ipse in nobis quoniam de Spiritu suo dedit nobis 14 et nos
vidimus et testificamur quoniam Pater misit Filium salvatorem mundi 15 quisque confessus fuerit
quoniam Iesus est Filius Dei Deus in eo manet et ipse in Deo 16 et nos cognovimus et credidimus
caritati quam habet Deus in nobis Deus caritas est et qui manet in caritate in Deo manet et Deus in
eo 17 in hoc perfecta est caritas nobiscum ut fiduciam habeamus in die iudicii quia sicut ille est et
nos sumus in hoc mundo 18 timor non est in caritate sed perfecta caritas foras mittit timorem
quoniam timor poenam habet qui autem timet non est perfectus in caritate 19 nos ergo diligamus
quoniam Deus prior dilexit nos 20 si quis dixerit quoniam diligo Deum et fratrem suum oderit
mendax est qui enim non diligit fratrem suum quem vidit Deum quem non vidit quomodo potest
diligere 21 et hoc mandatum habemus ab eo ut qui diligit Deum diligat et fratrem suum

Chapter 5

1 omnis qui credit quoniam Iesus est Christus ex Deo natus est et omnis qui diligit eum qui
genuit diligit eum qui natus est ex eo 2 in hoc cognoscimus quoniam diligimus natos Dei cum Deum
diligamus et mandata eius faciamus 3 haec est enim caritas Dei ut mandata eius custodiamus et
mandata eius gravia non sunt 4 quoniam omne quod natum est ex Deo vincit mundum et haec est
victoria quae vincit mundum fides nostra 5 quis est qui vincit mundum nisi qui credit quoniam
Iesus est Filius Dei 6 hic est qui venit per aquam et sanguinem Iesus Christus non in aqua solum
sed in aqua et sanguine et Spiritus est qui testificatur quoniam Christus est veritas 7 quia tres sunt
qui testimonium dant 8 Spiritus et aqua et sanguis et tres unum sunt 9 si testimonium hominum
accipimus testimonium Dei maius est quoniam hoc est testimonium Dei quod maius est quia
testificatus est de Filio suo 10 qui credit in Filio Dei habet testimonium Dei in se qui non credit
Filio mendacem facit eum quoniam non credidit in testimonio quod testificatus est Deus de Filio
suo 11 et hoc est testimonium quoniam vitam aeternam dedit nobis Deus et haec vita in Filio eius
est 12 qui habet Filium habet vitam qui non habet Filium Dei vitam non habet 13 haec scripsi vobis
ut sciatis quoniam vitam habetis aeternam qui creditis in nomine Filii Dei 14 et haec est fiducia
quam habemus ad eum quia quodcumque petierimus secundum voluntatem eius audit nos 15 et
scimus quoniam audit nos quicquid petierimus scimus quoniam habemus petitiones quas
postulavimus ab eo 16 qui scit fratrem suum peccare peccatum non ad mortem petet et dabit ei
vitam peccantibus non ad mortem est peccatum ad mortem non pro illo dico ut roget 17 omnis
iniquitas peccatum est et est peccatum non ad mortem 18 scimus quoniam omnis qui natus est ex
Deo non peccat sed generatio Dei conservat eum et malignus non tangit eum 19 scimus quoniam
ex Deo sumus et mundus totus in maligno positus est 20 et scimus quoniam Filius Dei venit et dedit
nobis sensum ut cognoscamus verum Deum et simus in vero Filio eius hic est verus Deus et vita
aeterna

2 John

Chapter 1

1
senior electae dominae et natis eius quos ego diligo in veritate et non ego solus sed et omnes
qui cognoverunt veritatem 2 propter veritatem quae permanet in nobis et nobiscum erit in aeternum
3
sit nobiscum gratia misericordia pax a Deo Patre et a Christo Iesu Filio Patris in veritate et caritate
4
gavisus sum valde quoniam inveni de filiis tuis ambulantes in veritate sicut mandatum accepimus
a Patre 5 et nunc rogo te domina non tamquam mandatum novum scribens tibi sed quod habuimus
ab initio ut diligamus alterutrum 6 et haec est caritas ut ambulemus secundum mandata eius hoc
mandatum est ut quemadmodum audistis ab initio in eo ambuletis 7 quoniam multi seductores
exierunt in mundum qui non confitentur Iesum Christum venientem in carne hic est seductor et
antichristus 8 videte vosmet ipsos ne perdatis quae operati estis sed ut mercedem plenam accipiatis
9
omnis qui praecedit et non manet in doctrina Christi Deum non habet qui permanet in doctrina
hic et Filium et Patrem habet 10 si quis venit ad vos et hanc doctrinam non adfert nolite recipere
eum in domum nec have ei dixeritis 11 qui enim dicit illi have communicat operibus illius malignis
12
plura habens vobis scribere nolui per cartam et atramentum spero enim me futurum apud vos et
os ad os loqui ut gaudium vestrum plenum sit

3 John

Chapter 1

1
senior Gaio carissimo quem ego diligo in veritate 2 carissime de omnibus orationem facio
prospere te ingredi et valere sicut prospere agit anima tua 3 gavisus sum valde venientibus fratribus
et testimonium perhibentibus veritati tuae sicut tu in veritate ambulas 4 maiorem horum non habeo
gratiam quam ut audiam filios meos in veritate ambulantes 5 carissime fideliter facis quicquid
operaris in fratres et hoc in peregrinos 6 qui testimonium reddiderunt caritati tuae in conspectu
ecclesiae quos bene facies deducens digne Deo 7 pro nomine enim profecti sunt nihil accipientes

a gentibus 8 nos ergo debemus suscipere huiusmodi ut cooperatores simus veritatis 9 scripsissem
forsitan ecclesiae sed is qui amat primatum gerere in eis Diotrepes non recipit nos 10 propter hoc
si venero commoneam eius opera quae facit verbis malignis garriens in nos et quasi non ei ista
sufficiant nec ipse suscipit fratres et eos qui cupiunt prohibet et de ecclesia eicit 11 carissime noli
imitari malum sed quod bonum est qui benefacit ex Deo est qui malefacit non vidit Deum
12 Demetrio testimonium redditur ab omnibus et ab ipsa veritate et nos autem testimonium
perhibemus et nosti quoniam testimonium nostrum verum est 13 multa habui scribere tibi sed nolui
per atramentum et calamum scribere tibi 14 spero autem protinus te videre et os ad os loquemur

Jude

Chapter 1

1 Iudas Iesu Christi servus frater autem Iacobi his qui in Deo Patre dilectis et Iesu Christo
conservatis vocatis 2 misericordia vobis et pax et caritas adimpleatur 3 carissimi omnem
sollicitudinem faciens scribendi vobis de communi vestra salute necesse habui scribere vobis
deprecans supercertari semel traditae sanctis fidei 4 subintroierunt enim quidam homines qui olim
praescripti sunt in hoc iudicium impii Dei nostri gratiam transferentes in luxuriam et solum
Dominatorem et Dominum nostrum Iesum Christum negantes 5 commonere autem vos volo scientes
semel omnia quoniam Iesus populum de terra Aegypti salvans secundo eos qui non crediderunt
perdidit 6 angelos vero qui non servaverunt suum principatum sed dereliquerunt suum domicilium
in iudicium magni diei vinculis aeternis sub caligine reservavit 7 sicut Sodoma et Gomorra et
finitimae civitates simili modo exfornicatae et abeuntes post carnem alteram factae sunt exemplum
ignis aeterni poenam sustinentes 8 similiter et hii carnem quidem maculant dominationem autem
spernunt maiestates autem blasphemant 9 cum Michahel archangelus cum diabolo disputans
altercaretur de Mosi corpore non est ausus iudicium inferre blasphemiae sed dixit imperet tibi
Dominus 10 hii autem quaecumque quidem ignorant blasphemant quaecumque autem naturaliter
tamquam muta animalia norunt in his corrumpuntur 11 vae illis quia via Cain abierunt et errore

Balaam mercede effusi sunt et contradictione Core perierunt 12 hii sunt in epulis suis maculae
convivantes sine timore semet ipsos pascentes nubes sine aqua quae a ventis circumferuntur arbores
autumnales infructuosae bis mortuae eradicatae 13 fluctus feri maris despumantes suas confusiones
sidera errantia quibus procella tenebrarum in aeternum servata est 14 prophetavit autem et his
septimus ab Adam Enoc dicens ecce venit Dominus in sanctis milibus suis 15 facere iudicium
contra omnes et arguere omnes impios de omnibus operibus impietatis eorum quibus impie egerunt
et de omnibus duris quae locuti sunt contra eum peccatores impii 16 hii sunt murmuratores querellosi
secundum desideria sua ambulantes et os illorum loquitur superba mirantes personas quaestus causa
17 vos autem carissimi memores estote verborum quae praedicta sunt ab apostolis Domini nostri
Iesu Christi 18 quia dicebant vobis quoniam in novissimo tempore venient inlusores secundum sua
desideria ambulantes impietatum 19 hii sunt qui segregant animales Spiritum non habentes 20 vos
autem carissimi superaedificantes vosmet ipsos sanctissimae vestrae fidei in Spiritu Sancto orantes
21 ipsos vos in dilectione Dei servate 22 et hos quidem arguite iudicatos 23 illos vero salvate de
igne rapientes aliis autem miseremini in timore odientes et eam quae carnalis est maculatam tunicam
24 ei autem qui potest vos conservare sine peccato et constituere ante conspectum gloriae suae
inmaculatos in exultatione

Revelation

Chapter 1

1 apocalypsis Iesu Christi quam dedit illi Deus palam facere servis suis quae oportet fieri cito
et significavit mittens per angelum suum servo suo Iohanni 2 qui testimonium perhibuit verbo Dei
et testimonium Iesu Christi quaecumque vidit 3 beatus qui legit et qui audiunt verba prophetiae et
servant ea quae in ea scripta sunt tempus enim prope est 4 Iohannes septem ecclesiis quae sunt in
Asia gratia vobis et pax ab eo qui est et qui erat et qui venturus est et a septem spiritibus qui in
conspectu throni eius sunt 5 et ab Iesu Christo qui est testis fidelis primogenitus mortuorum et
princeps regum terrae qui dilexit nos et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo 6 et fecit nostrum

regnum sacerdotes Deo et Patri suo ipsi gloria et imperium in saecula saeculorum amen 7 ecce
venit cum nubibus et videbit eum omnis oculus et qui eum pupugerunt et plangent se super eum
omnes tribus terrae etiam amen 8 ego sum Alpha et Omega principium et finis dicit Dominus Deus
qui est et qui erat et qui venturus est Omnipotens 9 ego Iohannes frater vester et particeps in
tribulatione et regno et patientia in Iesu fui in insula quae appellatur Patmos propter verbum Dei
et testimonium Iesu 10 fui in spiritu in dominica die et audivi post me vocem magnam tamquam
tubae 11 dicentis quod vides scribe in libro et mitte septem ecclesiis Ephesum et Zmyrnam et
Pergamum et Thyatiram et Sardis et Philadelphiam et Laodiciam 12 et conversus sum ut viderem
vocem quae loquebatur mecum et conversus vidi septem candelabra aurea 13 et in medio septem
candelabrorum similem Filio hominis vestitum podere et praecinctum ad mamillas zonam auream
14 caput autem eius et capilli erant candidi tamquam lana alba tamquam nix et oculi eius velut
flamma ignis 15 et pedes eius similes orichalco sicut in camino ardenti et vox illius tamquam vox
aquarum multarum 16 et habebat in dextera sua stellas septem et de ore eius gladius utraque parte
acutus exiebat et facies eius sicut sol lucet in virtute sua 17 et cum vidissem eum cecidi ad pedes
eius tamquam mortuus et posuit dexteram suam super me dicens noli timere ego sum primus et
novissimus 18 et vivus et fui mortuus et ecce sum vivens in saecula saeculorum et habeo claves
mortis et inferni 19 scribe ergo quae vidisti et quae sunt et quae oportet fieri post haec
20 sacramentum septem stellarum quas vidisti in dextera mea et septem candelabra aurea septem
stellae angeli sunt septem ecclesiarum et candelabra septem septem ecclesiae sunt

Chapter 2

1 angelo Ephesi ecclesiae scribe haec dicit qui tenet septem stellas in dextera sua qui ambulat
in medio septem candelabrorum aureorum 2 scio opera tua et laborem et patientiam tuam et quia
non potes sustinere malos et temptasti eos qui se dicunt apostolos et non sunt et invenisti eos
mendaces 3 et patientiam habes et sustinuisti propter nomen meum et non defecisti 4 sed habeo
adversus te quod caritatem tuam primam reliquisti 5 memor esto itaque unde excideris et age
paenitentiam et prima opera fac sin autem venio tibi et movebo candelabrum tuum de loco suo nisi

paenitentiam egeris 6 sed hoc habes quia odisti facta Nicolaitarum quae et ego odi 7 qui habet
aurem audiat quid Spiritus dicat ecclesiis vincenti dabo ei edere de ligno vitae quod est in paradiso
Dei mei 8 et angelo Zmyrnae ecclesiae scribe haec dicit primus et novissimus qui fuit mortuus et
vivit 9 scio tribulationem tuam et paupertatem tuam sed dives es et blasphemaris ab his qui se dicunt
Iudaeos esse et non sunt sed sunt synagoga Satanae 10 nihil horum timeas quae passurus es ecce
missurus est diabolus ex vobis in carcerem ut temptemini et habebitis tribulationem diebus decem
esto fidelis usque ad mortem et dabo tibi coronam vitae 11 qui habet aurem audiat quid Spiritus
dicat ecclesiis qui vicerit non laedetur a morte secunda 12 et angelo Pergami ecclesiae scribe haec
dicit qui habet rompheam utraque parte acutam 13 scio ubi habitas ubi sedes est Satanae et tenes
nomen meum et non negasti fidem meam et in diebus Antipas testis meus fidelis qui occisus est
apud vos ubi Satanas habitat 14 sed habeo adversus te pauca quia habes illic tenentes doctrinam
Balaam qui docebat Balac mittere scandalum coram filiis Israhel edere et fornicari 15 ita habes et
tu tenentes doctrinam Nicolaitarum 16 similiter paenitentiam age si quo minus venio tibi cito et
pugnabo cum illis in gladio oris mei 17 qui habet aurem audiat quid Spiritus dicat ecclesiis vincenti
dabo ei manna absconditum et dabo illi calculum candidum et in calculo nomen novum scriptum
quod nemo scit nisi qui accipit 18 et angelo Thyatirae ecclesiae scribe haec dicit Filius Dei qui
habet oculos ut flammam ignis et pedes eius similes orichalco 19 novi opera tua et caritatem et
fidem et ministerium et patientiam tuam et opera tua novissima plura prioribus 20 sed habeo adversus
te quia permittis mulierem Hiezabel quae se dicit propheten docere et seducere servos meos fornicari
et manducare de idolothytis 21 et dedi illi tempus ut paenitentiam ageret et non vult paeniteri a
fornicatione sua 22 ecce mitto eam in lectum et qui moechantur cum ea in tribulationem maximam
nisi paenitentiam egerint ab operibus eius 23 et filios eius interficiam in morte et scient omnes
ecclesiae quia ego sum scrutans renes et corda et dabo unicuique vestrum secundum opera vestra
24 vobis autem dico ceteris qui Thyatirae estis quicumque non habent doctrinam hanc qui non
cognoverunt altitudines Satanae quemadmodum dicunt non mittam super vos aliud pondus 25 tamen
id quod habetis tenete donec veniam 26 et qui vicerit et qui custodierit usque in finem opera mea
dabo illi potestatem super gentes 27 et reget illas in virga ferrea tamquam vas figuli confringentur

28 sicut et ego accepi a Patre meo et dabo illi stellam matutinam 29 qui habet aurem audiat quid
Spiritus dicat ecclesiis

Chapter 3

1 et angelo ecclesiae Sardis scribe haec dicit qui habet septem spiritus Dei et septem stellas scio
opera tua quia nomen habes quod vivas et mortuus es 2 esto vigilans et confirma cetera quae moritura
erant non enim invenio opera tua plena coram Deo meo 3 in mente ergo habe qualiter acceperis et
audieris et serva et paenitentiam age si ergo non vigilaveris veniam tamquam fur et nescies qua
hora veniam ad te 4 sed habes pauca nomina in Sardis qui non inquinaverunt vestimenta sua et
ambulabunt mecum in albis quia digni sunt 5 qui vicerit sic vestietur vestimentis albis et non delebo
nomen eius de libro vitae et confitebor nomen eius coram Patre meo et coram angelis eius 6 qui
habet aurem audiat quid Spiritus dicat ecclesiis 7 et angelo Philadelphiae ecclesiae scribe haec dicit
sanctus et verus qui habet clavem David qui aperit et nemo cludit et cludit et nemo aperit 8 scio
opera tua ecce dedi coram te ostium apertum quod nemo potest cludere quia modicam habes virtutem
et servasti verbum meum et non negasti nomen meum 9 ecce dabo de synagoga Satanae qui dicunt
se Iudaeos esse et non sunt sed mentiuntur ecce faciam illos ut veniant et adorent ante pedes tuos
et scient quia ego dilexi te 10 quoniam servasti verbum patientiae meae et ego te servabo ab hora
temptationis quae ventura est in orbem universum temptare habitantes in terra 11 venio cito tene
quod habes ut nemo accipiat coronam tuam 12 qui vicerit faciam illum columnam in templo Dei
mei et foras non egredietur amplius et scribam super eum nomen Dei mei et nomen civitatis Dei
mei novae Hierusalem quae descendit de caelo a Deo meo et nomen meum novum 13 qui habet
aurem audiat quid Spiritus dicat ecclesiis 14 et angelo Laodiciae ecclesiae scribe haec dicit Amen
testis fidelis et verus qui est principium creaturae Dei 15 scio opera tua quia neque frigidus es neque
calidus utinam frigidus esses aut calidus 16 sed quia tepidus es et nec frigidus nec calidus incipiam
te evomere ex ore meo 17 quia dicis quod dives sum et locupletatus et nullius egeo et nescis quia
tu es miser et miserabilis et pauper et caecus et nudus 18 suadeo tibi emere a me aurum ignitum
probatum ut locuples fias et vestimentis albis induaris et non appareat confusio nuditatis tuae et

collyrio inungue oculos tuos ut videas [19] ego quos amo arguo et castigo aemulare ergo et
paenitentiam age [20] ecce sto ad ostium et pulso si quis audierit vocem meam et aperuerit ianuam
introibo ad illum et cenabo cum illo et ipse mecum [21] qui vicerit dabo ei sedere mecum in throno
meo sicut et ego vici et sedi cum Patre meo in throno eius [22] qui habet aurem audiat quid Spiritus
dicat ecclesiis

Chapter 4

[1] post haec vidi et ecce ostium apertum in caelo et vox prima quam audivi tamquam tubae
loquentis mecum dicens ascende huc et ostendam tibi quae oportet fieri post haec [2] statim fui in
spiritu et ecce sedis posita erat in caelo et supra sedem sedens [3] et qui sedebat similis erat aspectui
lapidis iaspidis et sardini et iris erat in circuitu sedis similis visioni zmaragdinae [4] et in circuitu
sedis sedilia viginti quattuor et super thronos viginti quattuor seniores sedentes circumamictos
vestimentis albis et in capitibus eorum coronas aureas [5] et de throno procedunt fulgura et voces et
tonitrua et septem lampades ardentes ante thronum quae sunt septem spiritus Dei [6] et in conspectu
sedis tamquam mare vitreum simile cristallo et in medio sedis et in circuitu sedis quattuor animalia
plena oculis ante et retro [7] et animal primum simile leoni et secundum animal simile vitulo et
tertium animal habens faciem quasi hominis et quartum animal simile aquilae volanti [8] et quattuor
animalia singula eorum habebant alas senas et in circuitu et intus plena sunt oculis et requiem non
habent die et nocte dicentia sanctus sanctus sanctus Dominus Deus omnipotens qui erat et qui est
et qui venturus est [9] et cum darent illa animalia gloriam et honorem et benedictionem sedenti super
thronum viventi in saecula saeculorum [10] procident viginti quattuor seniores ante sedentem in
throno et adorabunt viventem in saecula saeculorum et mittent coronas suas ante thronum dicentes
[11] dignus es Domine et Deus noster accipere gloriam et honorem et virtutem quia tu creasti omnia
et propter voluntatem tuam erant et creata sunt

Chapter 5

1 et vidi in dextera sedentis super thronum librum scriptum intus et foris signatum sigillis septem
2 et vidi angelum fortem praedicantem voce magna quis est dignus aperire librum et solvere signacula
eius 3 et nemo poterat in caelo neque in terra neque subtus terram aperire librum neque respicere
illum 4 et ego flebam multum quoniam nemo dignus inventus est aperire librum nec videre eum
5 et unus de senioribus dicit mihi ne fleveris ecce vicit leo de tribu Iuda radix David aperire librum
et septem signacula eius 6 et vidi et ecce in medio throni et quattuor animalium et in medio seniorum
agnum stantem tamquam occisum habentem cornua septem et oculos septem qui sunt spiritus Dei
missi in omnem terram 7 et venit et accepit de dextera sedentis de throno 8 et cum aperuisset librum
quattuor animalia et viginti quattuor seniores ceciderunt coram agno habentes singuli citharas et
fialas aureas plenas odoramentorum quae sunt orationes sanctorum 9 et cantant novum canticum
dicentes dignus es accipere librum et aperire signacula eius quoniam occisus es et redemisti nos
Deo in sanguine tuo ex omni tribu et lingua et populo et natione 10 et fecisti eos Deo nostro regnum
et sacerdotes et regnabunt super terram 11 et vidi et audivi vocem angelorum multorum in circuitu
throni et animalium et seniorum et erat numerus eorum milia milium 12 dicentium voce magna
dignus est agnus qui occisus est accipere virtutem et divinitatem et sapientiam et fortitudinem et
honorem et gloriam et benedictionem 13 et omnem creaturam quae in caelo est et super terram et
sub terram et quae sunt in mari et quae in ea omnes audivi dicentes sedenti in throno et agno
benedictio et honor et gloria et potestas in saecula saeculorum 14 et quattuor animalia dicebant
amen et seniores ceciderunt et adoraverunt

Chapter 6

1 et vidi quod aperuisset agnus unum de septem signaculis et audivi unum de quattuor animalibus
dicentem tamquam vocem tonitrui veni 2 et vidi et ecce equus albus et qui sedebat super illum
habebat arcum et data est ei corona et exivit vincens ut vinceret 3 et cum aperuisset sigillum
secundum audivi secundum animal dicens veni 4 et exivit alius equus rufus et qui sedebat super
illum datum est ei ut sumeret pacem de terra et ut invicem se interficiant et datus est illi gladius
magnus 5 et cum aperuisset sigillum tertium audivi tertium animal dicens veni et vidi et ecce equus

niger et qui sedebat super eum habebat stateram in manu sua 6 et audivi tamquam vocem in medio
quattuor animalium dicentem bilibris tritici denario et tres bilibres hordei denario et vinum et oleum
ne laeseris 7 et cum aperuisset sigillum quartum audivi vocem quarti animalis dicentis veni et vidi
8 et ecce equus pallidus et qui sedebat desuper nomen illi Mors et inferus sequebatur eum et data
est illi potestas super quattuor partes terrae interficere gladio fame et morte et bestiis terrae 9 et
cum aperuisset quintum sigillum vidi subtus altare animas interfectorum propter verbum Dei et
propter testimonium quod habebant 10 et clamabant voce magna dicentes usquequo Domine sanctus
et verus non iudicas et vindicas sanguinem nostrum de his qui habitant in terra 11 et datae sunt illis
singulae stolae albae et dictum est illis ut requiescerent tempus adhuc modicum donec impleantur
conservi eorum et fratres eorum qui interficiendi sunt sicut et illi 12 et vidi cum aperuisset sigillum
sextum et terraemotus factus est magnus et sol factus est niger tamquam saccus cilicinus et luna
tota facta est sicut sanguis 13 et stellae caeli ceciderunt super terram sicut ficus mittit grossos suos
cum vento magno movetur 14 et caelum recessit sicut liber involutus et omnis mons et insulae de
locis suis motae sunt 15 et reges terrae et principes et tribuni et divites et fortes et omnis servus et
liber absconderunt se in speluncis et petris montium 16 et dicunt montibus et petris cadite super
nos et abscondite nos a facie sedentis super thronum et ab ira agni 17 quoniam venit dies magnus
irae ipsorum et quis poterit stare

Chapter 7

1 post haec vidi quattuor angelos stantes super quattuor angulos terrae tenentes quattuor ventos
terrae ne flaret ventus super terram neque super mare neque in ullam arborem 2 et vidi alterum
angelum ascendentem ab ortu solis habentem signum Dei vivi et clamavit voce magna quattuor
angelis quibus datum est nocere terrae et mari 3 dicens nolite nocere terrae neque mari neque
arboribus quoadusque signemus servos Dei nostri in frontibus eorum 4 et audivi numerum signatorum
centum quadraginta quattuor milia signati ex omni tribu filiorum Israhel 5 ex tribu Iuda duodecim
milia signati ex tribu Ruben duodecim milia ex tribu Gad duodecim milia 6 ex tribu Aser duodecim
milia ex tribu Nepthalim duodecim milia ex tribu Manasse duodecim milia 7 ex tribu Symeon

duodecim milia ex tribu Levi duodecim milia ex tribu Issachar duodecim milia
8
ex tribu Zabulon
duodecim milia ex tribu Ioseph duodecim milia ex tribu Beniamin duodecim milia signati
9
post haec vidi turbam magnam quam dinumerare nemo poterat ex omnibus gentibus et tribubus et populis et linguis stantes ante thronum et in conspectu agni amicti stolas albas et palmae in manibus eorum
10
et clamabant voce magna dicentes salus Deo nostro qui sedet super thronum et agno
11
et omnes angeli stabant in circuitu throni et seniorum et quattuor animalium et ceciderunt in conspectu throni in facies suas et adoraverunt Deum
12
dicentes amen benedictio et claritas et sapientia et gratiarum actio et honor et virtus et fortitudo Deo nostro in saecula saeculorum amen
13
et respondit unus de senioribus dicens mihi hii qui amicti sunt stolis albis qui sunt et unde venerunt
14
et dixi illi domine mi tu scis et dixit mihi hii sunt qui veniunt de tribulatione magna et laverunt stolas suas et dealbaverunt eas in sanguine agni
15
ideo sunt ante thronum Dei et serviunt ei die ac nocte in templo eius et qui sedet in throno habitabit super illos
16
non esurient neque sitient amplius neque cadet super illos sol neque ullus aestus
17
quoniam agnus qui in medio throni est reget illos et deducet eos ad vitae fontes aquarum et absterget Deus omnem lacrimam ex oculis eorum

Chapter 8

1
et cum aperuisset sigillum septimum factum est silentium in caelo quasi media hora
2
et vidi septem angelos stantes in conspectu Dei et datae sunt illis septem tubae
3
et alius angelus venit et stetit ante altare habens turibulum aureum et data sunt illi incensa multa ut daret orationibus sanctorum omnium super altare aureum quod est ante thronum
4
et ascendit fumus incensorum de orationibus sanctorum de manu angeli coram Deo
5
et accepit angelus turibulum et implevit illud de igne altaris et misit in terram et facta sunt tonitrua et voces et fulgora et terraemotus
6
et septem angeli qui habebant septem tubas paraverunt se ut tuba canerent
7
et primus tuba cecinit et facta est grando et ignis mixta in sanguine et missum est in terram et tertia pars terrae conbusta est et tertia pars arborum conbusta est et omne faenum viride conbustum est
8
et secundus angelus tuba cecinit et tamquam mons magnus igne ardens missus est in mare et facta est tertia pars maris sanguis
9
et mortua est tertia pars creaturae quae habent animas et tertia pars navium interiit
10
et tertius angelus tuba cecinit et cecidit de caelo stella magna ardens tamquam facula et cecidit in tertiam

partem fluminum et in fontes aquarum 11 et nomen stellae dicitur Absinthius et facta est tertia pars
aquarum in absinthium et multi hominum mortui sunt de aquis quia amarae factae sunt 12 et quartus
angelus tuba cecinit et percussa est tertia pars solis et tertia pars lunae et tertia pars stellarum ut
obscuraretur tertia pars eorum et diei non luceret pars tertia et nox similiter 13 et vidi et audivi
vocem unius aquilae volantis per medium caelum dicentis voce magna vae vae vae habitantibus in
terra de ceteris vocibus tubae trium angelorum qui erant tuba canituri

Chapter 9

1 et quintus angelus tuba cecinit et vidi stellam de caelo cecidisse in terram et data est illi clavis
putei abyssi 2 et aperuit puteum abyssi et ascendit fumus putei sicut fumus fornacis magnae et
obscuratus est sol et aer de fumo putei 3 et de fumo exierunt lucustae in terram et data est illis
potestas sicut habent potestatem scorpiones terrae 4 et praeceptum est illis ne laederent faenum
terrae neque omne viride neque omnem arborem nisi tantum homines qui non habent signum Dei
in frontibus 5 et datum est illis ne occiderent eos sed ut cruciarentur mensibus quinque et cruciatus
eorum ut cruciatus scorpii cum percutit hominem 6 et in diebus illis quaerent homines mortem et
non invenient eam et desiderabunt mori et fugiet mors ab ipsis 7 et similitudines lucustarum similes
equis paratis in proelium et super capita earum tamquam coronae similes auro et facies earum sicut
facies hominum 8 et habebant capillos sicut capillos mulierum et dentes earum sicut leonum erant
9 et habebant loricas sicut loricas ferreas et vox alarum earum sicut vox curruum equorum multorum
currentium in bellum 10 et habebant caudas similes scorpionum et aculei in caudis earum potestas
earum nocere hominibus mensibus quinque 11 et habebant super se regem angelum abyssi cui
nomen hebraice Abaddon graece autem Apollyon et latine habet nomen Exterminans 12 vae unum
abiit ecce veniunt adhuc duo vae post haec 13 et sextus angelus tuba cecinit et audivi vocem unum
ex cornibus altaris aurei quod est ante oculos Dei 14 dicentem sexto angelo qui habebat tubam
solve quattuor angelos qui alligati sunt in flumine magno Eufrate 15 et soluti sunt quattuor angeli
qui parati erant in horam et diem et mensem et annum ut occiderent tertiam partem hominum 16 et

numerus equestris exercitus vicies milies dena milia audivi numerum eorum [17] et ita vidi equos in
visione et qui sedebant super eos habentes loricas igneas et hyacinthinas et sulphureas et capita
equorum erant tamquam capita leonum et de ore ipsorum procedit ignis et fumus et sulphur [18] ab
his tribus plagis occisa est tertia pars hominum de igne et fumo et sulphure qui procedebat ex ore
ipsorum [19] potestas enim equorum in ore eorum est et in caudis eorum nam caudae illorum similes
serpentibus habentes capita et in his nocent [20] et ceteri homines qui non sunt occisi in his plagis
neque paenitentiam egerunt de operibus manuum suarum ut non adorarent daemonia et simulacra
aurea et argentea et aerea et lapidea et lignea quae neque videre possunt neque audire neque ambulare
[21] et non egerunt paenitentiam ab homicidiis suis neque a veneficiis suis neque a fornicatione sua
neque a furtis suis

Chapter 10

[1] et vidi alium angelum fortem descendentem de caelo amictum nube et iris in capite eius et
facies eius erat ut sol et pedes eius tamquam columna ignis [2] et habebat in manu sua libellum
apertum et posuit pedem suum dextrum supra mare sinistrum autem super terram [3] et clamavit
voce magna quemadmodum cum leo rugit et cum clamasset locuta sunt septem tonitrua voces suas
[4] et cum locuta fuissent septem tonitrua scripturus eram et audivi vocem de caelo dicentem signa
quae locuta sunt septem tonitrua et noli ea scribere [5] et angelum quem vidi stantem supra mare et
supra terram levavit manum suam ad caelum [6] et iuravit per viventem in saecula saeculorum qui
creavit caelum et ea quae in illo sunt et terram et ea quae in ea sunt et mare et quae in eo sunt quia
tempus amplius non erit [7] sed in diebus vocis septimi angeli cum coeperit tuba canere et
consummabitur mysterium Dei sicut evangelizavit per servos suos prophetas [8] et vox quam audivi
de caelo iterum loquentem mecum et dicentem vade accipe librum apertum de manu angeli stantis
supra mare et supra terram [9] et abii ad angelum dicens ei ut daret mihi librum et dicit mihi accipe
et devora illum et faciet amaricare ventrem tuum sed in ore tuo erit dulce tamquam mel [10] et accepi
librum de manu angeli et devoravi eum et erat in ore meo tamquam mel dulce et cum devorassem
eum amaricatus est venter meus [11] et dicunt mihi oportet te iterum prophetare populis et gentibus
et linguis et regibus multis

Chapter 11

1
et datus est mihi calamus similis virgae dicens surge et metire templum Dei et altare et adorantes
2
in eo atrium autem quod est foris templum eice foras et ne metieris eum quoniam datum est
3
gentibus et civitatem sanctam calcabunt mensibus quadraginta duobus et dabo duobus testibus
4
meis et prophetabunt diebus mille ducentis sexaginta amicti saccos hii sunt duo olivae et duo
5
candelabra in conspectu Domini terrae stantes et si quis eos voluerit nocere ignis exiet de ore
6
illorum et devorabit inimicos eorum et si quis voluerit eos laedere sic oportet eum occidi hii
habent potestatem cludendi caelum ne pluat diebus prophetiae ipsorum et potestatem habent super
7
aquas convertendi eas in sanguinem et percutere terram omni plaga quotienscumque voluerint et
cum finierint testimonium suum bestia quae ascendit de abysso faciet adversus illos bellum et vincet
8
eos et occidet illos et corpora eorum in plateis civitatis magnae quae vocatur spiritaliter Sodoma
9
et Aegyptus ubi et Dominus eorum crucifixus est et videbunt de populis et tribubus et linguis et
gentibus corpora eorum per tres dies et dimidium et corpora eorum non sinunt poni in monumentis
10
et inhabitantes terram gaudebunt super illis et iucundabuntur et munera mittent invicem quoniam
11
hii duo prophetae cruciaverunt eos qui inhabitant super terram et post dies tres et dimidium
spiritus vitae a Deo intravit in eos et steterunt super pedes suos et timor magnus cecidit super eos
12
qui viderunt eos et audierunt vocem magnam de caelo dicentem illis ascendite huc et ascenderunt
13
in caelum in nube et viderunt illos inimici eorum et in illa hora factus est terraemotus magnus
et decima pars civitatis cecidit et occisi sunt in terraemotu nomina hominum septem milia et reliqui
14
in timore sunt missi et dederunt gloriam Deo caeli vae secundum abiit ecce vae tertium veniet
15
cito et septimus angelus tuba cecinit et factae sunt voces magnae in caelo dicentes factum est
16
regnum huius mundi Domini nostri et Christi eius et regnabit in saecula saeculorum et viginti
quattuor seniores qui in conspectu Dei sedent in sedibus suis ceciderunt in facies suas et adoraverunt
17
Deum dicentes gratias agimus tibi Domine Deus omnipotens qui es et qui eras quia accepisti
18
virtutem tuam magnam et regnasti et iratae sunt gentes et advenit ira tua et tempus mortuorum
iudicari et reddere mercedem servis tuis prophetis et sanctis et timentibus nomen tuum pusillis et
19
magnis et exterminandi eos qui corruperunt terram et apertum est templum Dei in caelo et visa
est arca testamenti eius in templo eius et facta sunt fulgora et voces et terraemotus et grando magna

Chapter 12

1 et signum magnum paruit in caelo mulier amicta sole et luna sub pedibus eius et in capite eius
corona stellarum duodecim 2 et in utero habens et clamat parturiens et cruciatur ut pariat 3 et visum
est aliud signum in caelo et ecce draco magnus rufus habens capita septem et cornua decem et in
capitibus suis septem diademata 4 et cauda eius trahebat tertiam partem stellarum caeli et misit eas
in terram et draco stetit ante mulierem quae erat paritura ut cum peperisset filium eius devoraret
5 et peperit filium masculum qui recturus erit omnes gentes in virga ferrea et raptus est filius eius
ad Deum et ad thronum eius 6 et mulier fugit in solitudinem ubi habet locum paratum a Deo ut ibi
pascant illam diebus mille ducentis sexaginta 7 et factum est proelium in caelo Michahel et angeli
eius proeliabantur cum dracone et draco pugnabat et angeli eius 8 et non valuerunt neque locus
inventus est eorum amplius in caelo 9 et proiectus est draco ille magnus serpens antiquus qui vocatur
Diabolus et Satanas qui seducit universum orbem proiectus est in terram et angeli eius cum illo
missi sunt 10 et audivi vocem magnam in caelo dicentem nunc facta est salus et virtus et regnum
Dei nostri et potestas Christi eius quia proiectus est accusator fratrum nostrorum qui accusabat illos
ante conspectum Dei nostri die ac nocte 11 et ipsi vicerunt illum propter sanguinem agni et propter
verbum testimonii sui et non dilexerunt animam suam usque ad mortem 12 propterea laetamini
caeli et qui habitatis in eis vae terrae et mari quia descendit diabolus ad vos habens iram magnam
sciens quod modicum tempus habet 13 et postquam vidit draco quod proiectus est in terram
persecutus est mulierem quae peperit masculum 14 et datae sunt mulieri duae alae aquilae magnae
ut volaret in desertum in locum suum ubi alitur per tempus et tempora et dimidium temporis a facie
serpentis 15 et misit serpens ex ore suo post mulierem aquam tamquam flumen ut eam faceret trahi
a flumine 16 et adiuvit terra mulierem et aperuit terra os suum et absorbuit flumen quod misit draco
de ore suo 17 et iratus est draco in mulierem et abiit facere proelium cum reliquis de semine eius
qui custodiunt mandata Dei et habent testimonium Iesu 18 et stetit super harenam maris

Chapter 13

1 et vidi de mare bestiam ascendentem habentem capita septem et cornua decem et super cornua
eius decem diademata et super capita eius nomina blasphemiae 2 et bestiam quam vidi similis erat
pardo et pedes eius sicut ursi et os eius sicut os leonis et dedit illi draco virtutem suam et potestatem
magnam 3 et unum de capitibus suis quasi occisum in mortem et plaga mortis eius curata est et
admirata est universa terra post bestiam 4 et adoraverunt draconem quia dedit potestatem bestiae
et adoraverunt bestiam dicentes quis similis bestiae et quis poterit pugnare cum ea 5 et datum est
ei os loquens magna et blasphemiae et data est illi potestas facere menses quadraginta duo 6 et
aperuit os suum in blasphemias ad Deum blasphemare nomen eius et tabernaculum eius et eos qui
in caelo habitant 7 et datum est illi bellum facere cum sanctis et vincere illos et data est ei potestas
in omnem tribum et populum et linguam et gentem 8 et adorabunt eum omnes qui inhabitant terram
quorum non sunt scripta nomina in libro vitae agni qui occisus est ab origine mundi 9 si quis habet
aurem audiat 10 qui in captivitatem in captivitatem vadit qui in gladio occiderit oportet eum gladio
occidi hic est patientia et fides sanctorum 11 et vidi aliam bestiam ascendentem de terra et habebat
cornua duo similia agni et loquebatur sicut draco 12 et potestatem prioris bestiae omnem faciebat
in conspectu eius et facit terram et inhabitantes in eam adorare bestiam primam cuius curata est
plaga mortis 13 et fecit signa magna ut etiam ignem faceret de caelo descendere in terram in
conspectu hominum 14 et seducit habitantes terram propter signa quae data sunt illi facere in
conspectu bestiae dicens habitantibus in terra ut faciant imaginem bestiae quae habet plagam gladii
et vixit 15 et datum est illi ut daret spiritum imagini bestiae ut et loquatur imago bestiae et faciat
quicumque non adoraverint imaginem bestiae occidantur 16 et faciet omnes pusillos et magnos et
divites et pauperes et liberos et servos habere caracter in dextera manu aut in frontibus suis 17 et
ne quis possit emere aut vendere nisi qui habet caracter nomen bestiae aut numerum nominis eius
18 hic sapientia est qui habet intellectum conputet numerum bestiae numerus enim hominis est et
numerus eius est sescenti sexaginta sex

Chapter 14

1
et vidi et ecce agnus stabat supra montem Sion et cum illo centum quadraginta quattuor milia
2
habentes nomen eius et nomen Patris eius scriptum in frontibus suis et audivi vocem de caelo
tamquam vocem aquarum multarum et tamquam vocem tonitrui magni et vocem quam audivi sicut
3
citharoedorum citharizantium in citharis suis et cantabant quasi canticum novum ante sedem et
ante quattuor animalia et seniores et nemo poterat discere canticum nisi illa centum quadraginta
4
quattuor milia qui empti sunt de terra hii sunt qui cum mulieribus non sunt coinquinati virgines
enim sunt hii qui sequuntur agnum quocumque abierit hii empti sunt ex hominibus primitiae Deo
5
et agno et in ore ipsorum non est inventum mendacium sine macula sunt
6
et vidi alterum angelum
volantem per medium caelum habentem evangelium aeternum ut evangelizaret sedentibus super
7
terram et super omnem gentem et tribum et linguam et populum dicens magna voce timete Deum
et date illi honorem quia venit hora iudicii eius et adorate eum qui fecit caelum et terram et mare
8
et fontes aquarum et alius angelus secutus est dicens cecidit cecidit Babylon illa magna quae a
9
vino irae fornicationis suae potionavit omnes gentes et alius angelus tertius secutus est illos dicens
voce magna si quis adoraverit bestiam et imaginem eius et acceperit caracterem in fronte sua aut
10
in manu sua et hic bibet de vino irae Dei qui mixtus est mero in calice irae ipsius et cruciabitur
11
igne et sulphure in conspectu angelorum sanctorum et ante conspectum agni et fumus tormentorum
eorum in saecula saeculorum ascendit nec habent requiem die ac nocte qui adoraverunt bestiam et
12
imaginem eius et si quis acceperit caracterem nominis eius hic patientia sanctorum est qui
13
custodiunt mandata Dei et fidem Iesu et audivi vocem de caelo dicentem scribe beati mortui qui
in Domino moriuntur amodo iam dicit Spiritus ut requiescant a laboribus suis opera enim illorum
14
sequuntur illos et vidi et ecce nubem candidam et supra nubem sedentem similem Filio hominis
15
habentem in capite suo coronam auream et in manu sua falcem acutam et alter angelus exivit
de templo clamans voce magna ad sedentem super nubem mitte falcem tuam et mete quia venit
16
hora ut metatur quoniam aruit messis terrae et misit qui sedebat supra nubem falcem suam in
17
terram et messa est terra et alius angelus exivit de templo quod est in caelo habens et ipse falcem
18
acutam et alius angelus de altari qui habet potestatem supra ignem et clamavit voce magna qui
habebat falcem acutam dicens mitte falcem tuam acutam et vindemia botros vineae terrae quoniam
19
maturae sunt uvae eius et misit angelus falcem suam in terram et vindemiavit vineam terrae et
20
misit in lacum irae Dei magnum et calcatus est lacus extra civitatem et exivit sanguis de lacu
usque ad frenos equorum per stadia mille sescenta

Chapter 15

1 et vidi aliud signum in caelo magnum et mirabile angelos septem habentes plagas septem
2 novissimas quoniam in illis consummata est ira Dei et vidi tamquam mare vitreum mixtum igne
et eos qui vicerunt bestiam et imaginem illius et numerum nominis eius stantes supra mare vitreum
3 habentes citharas Dei et cantant canticum Mosi servi Dei et canticum agni dicentes magna et
4 mirabilia opera tua Domine Deus omnipotens iustae et verae viae tuae rex saeculorum quis non
timebit Domine et magnificabit nomen tuum quia solus pius quoniam omnes gentes venient et
5 adorabunt in conspectu tuo quoniam iudicia tua manifestata sunt et post haec vidi et ecce apertum
6 est templum tabernaculi testimonii in caelo et exierunt septem angeli habentes septem plagas de
7 templo vestiti lapide mundo candido et praecincti circa pectora zonis aureis et unus ex quattuor
animalibus dedit septem angelis septem fialas aureas plenas iracundiae Dei viventis in saecula
8 saeculorum et impletum est templum fumo a maiestate Dei et de virtute eius et nemo poterat
introire in templum donec consummarentur septem plagae septem angelorum

Chapter 16

1 et audivi vocem magnam de templo dicentem septem angelis ite et effundite septem fialas irae
2 Dei in terram et abiit primus et effudit fialam suam in terram et factum est vulnus saevum ac
3 pessimum in homines qui habent caracterem bestiae et eos qui adoraverunt imaginem eius et
secundus effudit fialam suam in mare et factus est sanguis tamquam mortui et omnis anima vivens
4 mortua est in mari et tertius effudit fialam suam super flumina et super fontes aquarum et factus
5 est sanguis et audivi angelum aquarum dicentem iustus es qui es et qui eras sanctus quia haec
6 iudicasti quia sanguinem sanctorum et prophetarum fuderunt et sanguinem eis dedisti bibere digni
7 8 sunt et audivi altare dicens etiam Domine Deus omnipotens vera et iusta iudicia tua et quartus
9 effudit fialam suam in solem et datum est illi aestu adficere homines et igni et aestuaverunt
homines aestu magno et blasphemaverunt nomen Dei habentis potestatem super has plagas neque
10 egerunt paenitentiam ut darent illi gloriam et quintus effudit fialam suam super sedem bestiae

et factum est regnum eius tenebrosum et conmanducaverunt linguas suas prae dolore 11 et
blasphemaverunt Deum caeli prae doloribus et vulneribus suis et non egerunt paenitentiam ex
operibus suis 12 et sextus effudit fialam suam in flumen illud magnum Eufraten et siccavit aquam
eius ut praepararetur via regibus ab ortu solis 13 et vidi de ore draconis et de ore bestiae et de ore
pseudoprophetae spiritus tres inmundos in modum ranarum 14 sunt enim spiritus daemoniorum
facientes signa et procedunt ad reges totius terrae congregare illos in proelium ad diem magnum
Dei omnipotentis 15 ecce venio sicut fur beatus qui vigilat et custodit vestimenta sua ne nudus
ambulet et videant turpitudinem eius 16 et congregavit illos in locum qui vocatur hebraice
Hermagedon 17 et septimus effudit fialam suam in aerem et exivit vox magna de templo a throno
dicens factum est 18 et facta sunt fulgora et voces et tonitrua et terraemotus factus est magnus qualis
numquam fuit ex quo homines fuerunt super terram talis terraemotus sic magnus 19 et facta est
civitas magna in tres partes et civitates gentium ceciderunt et Babylon magna venit in memoriam
ante Deum dare ei calicem vini indignationis irae eius 20 et omnis insula fugit et montes non sunt
inventi 21 et grando magna sicut talentum descendit de caelo in homines et blasphemaverunt
homines Deum propter plagam grandinis quoniam magna facta est vehementer

Chapter 17

1 et venit unus de septem angelis qui habebant septem fialas et locutus est mecum dicens veni
ostendam tibi damnationem meretricis magnae quae sedet super aquas multas 2 cum qua fornicati
sunt reges terrae et inebriati sunt qui inhabitant terram de vino prostitutionis eius 3 et abstulit me
in desertum in spiritu et vidi mulierem sedentem super bestiam coccineam plenam nominibus
blasphemiae habentem capita septem et cornua decem 4 et mulier erat circumdata purpura et coccino
et inaurata auro et lapide pretioso et margaritis habens poculum aureum in manu sua plenum
abominationum et inmunditia fornicationis eius 5 et in fronte eius nomen scriptum mysterium
Babylon magna mater fornicationum et abominationum terrae 6 et vidi mulierem ebriam de sanguine
sanctorum et de sanguine martyrum Iesu et miratus sum cum vidissem illam admiratione magna
7 et dixit mihi angelus quare miraris ego tibi dicam sacramentum mulieris et bestiae quae portat

eam quae habet capita septem et decem cornua 8 bestiam quam vidisti fuit et non est et ascensura
est de abysso et in interitum ibit et mirabuntur inhabitantes terram quorum non sunt scripta nomina
in libro vitae a constitutione mundi videntes bestiam quia erat et non est 9 et hic est sensus qui
habet sapientiam septem capita septem montes sunt super quos mulier sedet et reges septem sunt
10 quinque ceciderunt unus est alius nondum venit et cum venerit oportet illum breve tempus manere
11 et bestia quae erat et non est et ipsa octava est et de septem est et in interitum vadit 12 et decem
cornua quae vidisti decem reges sunt qui regnum nondum acceperunt sed potestatem tamquam
reges una hora accipiunt post bestiam 13 hii unum consilium habent et virtutem et potestatem suam
bestiae tradunt 14 hii cum agno pugnabunt et agnus vincet illos quoniam Dominus dominorum est
et rex regum et qui cum illo sunt vocati et electi et fideles 15 et dixit mihi aquas quas vidisti ubi
meretrix sedet populi sunt et gentes et linguae 16 et decem cornua quae vidisti et bestiam hii odient
fornicariam et desolatam facient illam et nudam et carnes eius manducabunt et ipsam igni
concremabunt 17 Deus enim dedit in corda eorum ut faciant quod illi placitum est ut dent regnum
suum bestiae donec consummentur verba Dei 18 et mulier quam vidisti est civitas magna quae
habet regnum super reges terrae

Chapter 18

1 et post haec vidi alium angelum descendentem de caelo habentem potestatem magnam et terra
inluminata est a gloria eius 2 et exclamavit in forti voce dicens cecidit cecidit Babylon magna et
facta est habitatio daemoniorum et custodia omnis spiritus inmundi et custodia omnis volucris
inmundae 3 quia de ira fornicationis eius biberunt omnes gentes et reges terrae cum illa fornicati
sunt et mercatores terrae de virtute deliciarum eius divites facti sunt 4 et audivi aliam vocem de
caelo dicentem exite de illa populus meus ut ne participes sitis delictorum eius et de plagis eius
non accipiatis 5 quoniam pervenerunt peccata eius usque ad caelum et recordatus est Deus
iniquitatum eius 6 reddite illi sicut ipsa reddidit et duplicate duplicia secundum opera eius in poculo
quo miscuit miscite illi duplum 7 quantum glorificavit se et in deliciis fuit tantum date illi tormentum
et luctum quia in corde suo dicit sedeo regina et vidua non sum et luctum non videbo 8 ideo in una

die venient plagae eius mors et luctus et fames et igni conburetur quia fortis est Deus qui iudicavit
illam 9 et flebunt et plangent se super illam reges terrae qui cum illa fornicati sunt et in deliciis
vixerunt cum viderint fumum incendii eius 10 longe stantes propter timorem tormentorum eius
dicentes vae vae civitas illa magna Babylon civitas illa fortis quoniam una hora venit iudicium
tuum 11 et negotiatores terrae flebunt et lugebunt super illam quoniam merces eorum nemo emet
amplius 12 mercem auri et argenti et lapidis pretiosi et margaritis et byssi et purpurae et serici et
cocci et omne lignum thyinum et omnia vasa eboris et omnia vasa de lapide pretioso et aeramento
et ferro et marmore 13 et cinnamomum et amomum et odoramentorum et unguenti et turis et vini
et olei et similae et tritici et iumentorum et ovium et equorum et raedarum et mancipiorum et
animarum hominum 14 et poma tua desiderii animae discessit a te et omnia pinguia et clara perierunt
a te et amplius illa iam non invenient 15 mercatores horum qui divites facti sunt ab ea longe stabunt
propter timorem tormentorum eius flentes ac lugentes 16 et dicentes vae vae civitas illa magna
quae amicta erat byssino et purpura et cocco et deaurata est auro et lapide pretioso et margaritis
17 quoniam una hora destitutae sunt tantae divitiae et omnis gubernator et omnis qui in locum
navigat et nautae et qui maria operantur longe steterunt 18 et clamaverunt videntes locum incendii
eius dicentes quae similis civitati huic magnae 19 et miserunt pulverem super capita sua et
clamaverunt flentes et lugentes dicentes vae vae civitas magna in qua divites facti sunt omnes qui
habent naves in mari de pretiis eius quoniam una hora desolata est 20 exulta super eam caelum et
sancti et apostoli et prophetae quoniam iudicavit Deus iudicium vestrum de illa 21 et sustulit unus
angelus fortis lapidem quasi molarem magnum et misit in mare dicens hoc impetu mittetur Babylon
magna illa civitas et ultra iam non invenietur 22 et vox citharoedorum et musicorum et tibia
canentium et tuba non audietur in te amplius et omnis artifex omnis artis non invenietur in te amplius
et vox molae non audietur in te amplius 23 et lux lucernae non lucebit tibi amplius et vox sponsi
et sponsae non audietur adhuc in te quia mercatores tui erant principes terrae quia in veneficiis tuis
erraverunt omnes gentes 24 et in ea sanguis prophetarum et sanctorum inventus est et omnium qui
interfecti sunt in terra

Chapter 19

1 post haec audivi quasi vocem magnam turbarum multarum in caelo dicentium alleluia salus
et gloria et virtus Deo nostro est 2 quia vera et iusta iudicia sunt eius quia iudicavit de meretrice
magna quae corrupit terram in prostitutione sua et vindicavit sanguinem servorum suorum de
manibus eius 3 et iterum dixerunt alleluia et fumus eius ascendit in saecula saeculorum 4 et ceciderunt
seniores viginti quattuor et quattuor animalia et adoraverunt Deum sedentem super thronum dicentes
amen alleluia 5 et vox de throno exivit dicens laudem dicite Deo nostro omnes servi eius et qui
timetis eum pusilli et magni 6 et audivi quasi vocem turbae magnae et sicut vocem aquarum multarum
et sicut vocem tonitruum magnorum dicentium alleluia quoniam regnavit Dominus Deus noster
omnipotens 7 gaudeamus et exultemus et demus gloriam ei quia venerunt nuptiae agni et uxor eius
praeparavit se 8 et datum est illi ut cooperiat se byssinum splendens candidum byssinum enim
iustificationes sunt sanctorum 9 et dicit mihi scribe beati qui ad cenam nuptiarum agni vocati sunt
et dicit mihi haec verba vera Dei sunt 10 et cecidi ante pedes eius ut adorarem eum et dicit mihi
vide ne feceris conservus tuus sum et fratrum tuorum habentium testimonium Iesu Deum adora
testimonium enim Iesu est spiritus prophetiae 11 et vidi caelum apertum et ecce equus albus et qui
sedebat super eum vocabatur Fidelis et Verax vocatur et iustitia iudicat et pugnat 12 oculi autem
eius sicut flamma ignis et in capite eius diademata multa habens nomen scriptum quod nemo novit
nisi ipse 13 et vestitus erat vestem aspersam sanguine et vocatur nomen eius Verbum Dei 14 et
exercitus qui sunt in caelo sequebantur eum in equis albis vestiti byssinum album mundum 15 et
de ore ipsius procedit gladius acutus ut in ipso percutiat gentes et ipse reget eos in virga ferrea et
ipse calcat torcular vini furoris irae Dei omnipotentis 16 et habet in vestimento et in femore suo
scriptum rex regum et Dominus dominantium 17 et vidi unum angelum stantem in sole et clamavit
voce magna dicens omnibus avibus quae volabant per medium caeli venite congregamini ad cenam
magnam Dei 18 ut manducetis carnes regum et carnes tribunorum et carnes fortium et carnes
equorum et sedentium in ipsis et carnes omnium liberorum ac servorum et pusillorum ac magnorum
19 et vidi bestiam et reges terrae et exercitus eorum congregatos ad faciendum proelium cum illo
qui sedebat in equo et cum exercitu eius 20 et adprehensa est bestia et cum illo pseudopropheta qui
fecit signa coram ipso quibus seduxit eos qui acceperunt caracterem bestiae qui et adorant imaginem
eius vivi missi sunt hii duo in stagnum ignis ardentis sulphure 21 et ceteri occisi sunt in gladio
sedentis super equum qui procedit de ore ipsius et omnes aves saturatae sunt carnibus eorum

Chapter 20

1
et vidi angelum descendentem de caelo habentem clavem abyssi et catenam magnam in manu
2
sua et adprehendit draconem serpentem antiquum qui est diabolus et Satanas et ligavit eum per
3
annos mille et misit eum in abyssum et clusit et signavit super illum ut non seducat amplius gentes
4
donec consummentur mille anni post haec oportet illum solvi modico tempore et vidi sedes et
sederunt super eas et iudicium datum est illis et animas decollatorum propter testimonium Iesu et
propter verbum Dei et qui non adoraverunt bestiam neque imaginem eius nec acceperunt caracterem
5
in frontibus aut in manibus suis et vixerunt et regnaverunt cum Christo mille annis ceteri mortuorum
6
non vixerunt donec consummentur mille anni haec est resurrectio prima beatus et sanctus qui
habet partem in resurrectione prima in his secunda mors non habet potestatem sed erunt sacerdotes
7
Dei et Christi et regnabunt cum illo mille annis et cum consummati fuerint mille anni solvetur
Satanas de carcere suo et exibit et seducet gentes quae sunt super quattuor angulos terrae Gog et
8
Magog et congregabit eos in proelium quorum numerus est sicut harena maris et ascenderunt
9
super latitudinem terrae et circumierunt castra sanctorum et civitatem dilectam et descendit ignis
a Deo de caelo et devoravit eos et diabolus qui seducebat eos missus est in stagnum ignis et sulphuris
10
11
ubi et bestia et pseudoprophetes et cruciabuntur die ac nocte in saecula saeculorum et vidi
thronum magnum candidum et sedentem super eum a cuius aspectu fugit terra et caelum et locus
12
non est inventus ab eis et vidi mortuos magnos et pusillos stantes in conspectu throni et libri
aperti sunt et alius liber apertus est qui est vitae et iudicati sunt mortui ex his quae scripta erant in
13
libris secundum opera ipsorum et dedit mare mortuos qui in eo erant et mors et inferus dederunt
14
mortuos qui in ipsis erant et iudicatum est de singulis secundum opera ipsorum et inferus et
15
mors missi sunt in stagnum ignis haec mors secunda est stagnum ignis et qui non est inventus
in libro vitae scriptus missus est in stagnum ignis

Chapter 21

1
et vidi caelum novum et terram novam primum enim caelum et prima terra abiit et mare iam
2
non est et civitatem sanctam Hierusalem novam vidi descendentem de caelo a Deo paratam sicut

sponsam ornatam viro suo
3
et audivi vocem magnam de throno dicentem ecce tabernaculum Dei cum hominibus et habitabit cum eis et ipsi populus eius erunt et ipse Deus cum eis erit eorum Deus
4
et absterget Deus omnem lacrimam ab oculis eorum et mors ultra non erit neque luctus neque clamor neque dolor erit ultra quae prima abierunt
5
et dixit qui sedebat in throno ecce nova facio omnia et dicit scribe quia haec verba fidelissima sunt et vera
6
et dixit mihi factum est ego sum Alpha et Omega initium et finis ego sitienti dabo de fonte aquae vivae gratis
7
qui vicerit possidebit haec et ero illi Deus et ille erit mihi filius
8
timidis autem et incredulis et execratis et homicidis et fornicatoribus et veneficis et idolatris et omnibus mendacibus pars illorum erit in stagno ardenti igne et sulphure quod est mors secunda
9
et venit unus de septem angelis habentibus fialas plenas septem plagis novissimis et locutus est mecum dicens veni ostendam tibi sponsam uxorem agni
10
et sustulit me in spiritu in montem magnum et altum et ostendit mihi civitatem sanctam Hierusalem descendentem de caelo a Deo
11
habentem claritatem Dei lumen eius simile lapidi pretioso tamquam lapidi iaspidis sicut cristallum
12
et habebat murum magnum et altum habens portas duodecim et in portis angelos duodecim et nomina inscripta quae sunt nomina duodecim tribuum filiorum Israhel
13
ab oriente portae tres et ab aquilone portae tres et ab austro portae tres et ab occasu portae tres
14
et murus civitatis habens fundamenta duodecim et in ipsis duodecim nomina duodecim apostolorum agni
15
et qui loquebatur mecum habebat mensuram harundinem auream ut metiretur civitatem et portas eius et murum
16
et civitas in quadro posita est et longitudo eius tanta est quanta et latitudo et mensus est civitatem de harundine per stadia duodecim milia longitudo et latitudo et altitudo eius aequalia sunt
17
et mensus est murus eius centum quadraginta quattuor cubitorum mensura hominis quae est angeli
18
et erat structura muri eius ex lapide iaspide ipsa vero civitas auro mundo simile vitro mundo
19
fundamenta muri civitatis omni lapide pretioso ornata fundamentum primum iaspis secundus sapphyrus tertius carcedonius quartus zmaragdus
20
quintus sardonix sextus sardinus septimus chrysolitus octavus berillus nonus topazius decimus chrysoprassus undecimus hyacinthus duodecimus amethistus
21
et duodecim portae duodecim margaritae sunt per singulas et singulae portae erant ex singulis margaritis et platea civitatis aurum mundum tamquam vitrum perlucidum
22
et templum non vidi in ea Dominus enim Deus omnipotens templum illius est et agnus
23
et civitas non eget sole neque luna ut luceant in ea nam claritas Dei inluminavit eam

et lucerna eius est agnus 24 et ambulabunt gentes per lumen eius et reges terrae adferent gloriam
suam et honorem in illam 25 et portae eius non cludentur per diem nox enim non erit illic 26 et
adferent gloriam et honorem gentium in illam 27 nec intrabit in ea aliquid coinquinatum et faciens
abominationem et mendacium nisi qui scripti sunt in libro vitae agni

Chapter 22

1 et ostendit mihi fluvium aquae vitae splendidum tamquam cristallum procedentem de sede
Dei et agni 2 in medio plateae eius et ex utraque parte fluminis lignum vitae adferens fructus
duodecim per menses singula reddentia fructum suum et folia ligni ad sanitatem gentium 3 et omne
maledictum non erit amplius et sedes Dei et agni in illa erunt et servi eius servient illi 4 et videbunt
faciem eius et nomen eius in frontibus eorum 5 et nox ultra non erit et non egebunt lumine lucernae
neque lumine solis quoniam Dominus Deus inluminat illos et regnabunt in saecula saeculorum 6 et
dixit mihi haec verba fidelissima et vera sunt et Dominus Deus spirituum prophetarum misit angelum
suum ostendere servis suis quae oportet fieri cito 7 et ecce venio velociter beatus qui custodit verba
prophetiae libri huius 8 et ego Iohannes qui audivi et vidi haec et postquam audissem et vidissem
cecidi ut adorarem ante pedes angeli qui mihi haec ostendebat 9 et dicit mihi vide ne feceris
conservus tuus sum et fratrum tuorum prophetarum et eorum qui servant verba libri huius Deum
adora 10 et dicit mihi ne signaveris verba prophetiae libri huius tempus enim prope est 11 qui nocet
noceat adhuc et qui in sordibus est sordescat adhuc et iustus iustitiam faciat adhuc et sanctus
sanctificetur adhuc 12 ecce venio cito et merces mea mecum est reddere unicuique secundum opera
sua 13 ego Alpha et Omega primus et novissimus principium et finis 14 beati qui lavant stolas suas
ut sit potestas eorum in ligno vitae et portis intrent in civitatem 15 foris canes et venefici et inpudici
et homicidae et idolis servientes et omnis qui amat et facit mendacium 16 ego Iesus misi angelum
meum testificari vobis haec in ecclesiis ego sum radix et genus David stella splendida et matutina
17 et Spiritus et sponsa dicunt veni et qui audit dicat veni et qui sitit veniat qui vult accipiat aquam
vitae gratis 18 contestor ego omni audienti verba prophetiae libri huius si quis adposuerit ad haec

adponet Deus super illum plagas scriptas in libro isto 19 et si quis deminuerit de verbis libri
prophetiae huius auferet Deus partem eius de ligno vitae et de civitate sancta et de his quae scripta
sunt in libro isto 20 dicit qui testimonium perhibet istorum etiam venio cito amen veni Domine
Iesu